Giới thiệu

**** Câu chuyện mở đầu bằng sự kiện xuyên không đầy kịch tính của Lê Ân.

Sau một đêm say rượu, hắn tỉnh dậy và bàng hoàng nhận ra mình đã xuyên vào thế giới Hồng Hoang sơ khai, đoạt xá trở thành Đại Kim Ô – vị thái tử đứng đầu trong mười đứa con của Thiên Đế Đế Tuấn.

Tuy nhiên, thay vì vui mừng với thân phận tôn quý, Lê Ân lại toát mồ hôi lạnh khi nhớ đến kết cục bi thảm của thập đại Kim Ô trong truyền thuyết: chín người sẽ bị Đại Vu Hậu Nghệ bắn chết, chỉ còn lại Lục Áp sống sót.

Quyết tâm nghịch thiên cải mệnh, không chấp nhận làm quân cờ cho các Thánh nhân, Lê Ân thề phải sống sót và trở nên mạnh mẽ.

May mắn thay, "ngón tay vàng" của Lê Ân thức tỉnh.

Hắn sở hữu một hệ thống đặc biệt cho phép nhìn thấy và thu thập các "bong bóng thuộc tính" rơi ra từ người khác hoặc vạn vật.

Từ đây, hành trình "nhặt rác thành thần" của Đại thái tử Kim Ô bắt đầu.

Khởi đầu, Lê Ân lợi dụng chín đứa em trai ngây thơ (các Kim Ô thái tử khác) để "vặt lông cừu".

Thông qua việc tỷ thí và chơi đùa, hắn thu thập vô số bong bóng chứa Pháp lực, Thái Dương Chân Hỏa và Thái Dương Pháp Tắc, khiến thực lực tăng tiến thần tốc mà không cần khổ tu.

Không dừng lại ở đó, Lê Ân cả gan đến Thiên Đế Cung, tiếp cận cha mình là Đế Tuấn và chú là Đông Hoàng Thái Nhất.

Dưới vỏ bọc hiếu thảo và cầu tiến, hắn âm thầm thu thập những

bong bóng thuộc tính rơi ra từ hai vị Chuẩn Thánh này, khiến tu vi hỏa hệ và bản mệnh thần thông đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn trong thời gian ngắn kỷ lục, làm Thiên Đế cũng phải kinh ngạc thốt lên "con ta có tư chất thành Thánh".

Tham vọng lớn dần, Lê Ân mạo hiểm tiến vào chiến trường Vu Yêu khốc liệt.

Tại đây, hắn điên cuồng thu thập thuộc tính từ các cuộc đại chiến giữa các Yêu Thần (Bạch Trạch, Côn Bằng) và các Tổ Vu (Chúc Dung, Đế Giang, Chúc Cửu Âm).

Hắn không chỉ tăng cường pháp lực ngũ hành mà còn sở hữu được thân thể cường hãn của Tổ Vu và nắm giữ các quy tắc chí cao như Không Gian và Thời Gian.

Đỉnh điểm là khi hắn bị Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm truy sát ngược dòng thời gian, hệ thống bí ẩn trong người Lê Ân đã ra tay đánh nát nhục thân của Tổ Vu, khiến cả Hồng Hoang chấn động trước sự tồn tại của một thế lực bí ẩn bảo hộ tiểu Kim Ô này.

Sau khi Đạo Tổ Hồng Quân ra lệnh Vu Yêu đình chiến vạn năm, Lê Ân lui về Thái Dương Tinh bế quan.

Tại đây, hắn vét sạch thuộc tính của Thái Dương Tinh và cây Phù Tang, đưa Thái Dương Chân Hỏa của mình đột phá lên cấp bậc Thánh Nhân – một sức mạnh đủ để thiêu rụi cả Chuẩn Thánh.

Không chỉ vậy, Lê Ân còn sử dụng bí pháp "trảm pháp" (tương tự trảm tam thi) để tạo ra các hóa thân mang quy tắc riêng biệt như Thời Thần đạo nhân, Thôn Thiên đạo nhân, Thái Âm đạo nhân...

Các hóa thân này thay hắn đi khắp Hồng Hoang, từ Long Vương Quật, Bất Diệt Hỏa Sơn của Phượng tộc, Ngũ Trang Quán của Trấn Nguyên Tử, cho đến thánh địa của các Thánh nhân phương Tây, để

thu thập thuộc tính và bảo vật, thậm chí đánh cướp cả mảnh vỡ Hồng Mông Linh Bảo.

Câu chuyện lên đến cao trào khi thời hạn vạn năm kết thúc.

Chín vị Kim Ô thái tử ngu ngốc bị nội gián của Vu tộc dụ dỗ hạ phàm, gây ra thảm họa "Thập nhật lâm không", thiêu đốt đại địa.

Đại Vu Khoa Phụ xuất hiện truy sát, đẩy các Kim Ô vào cửa tử.

Ngay lúc ngàn cân treo sợi tóc, Lê Ân – kẻ đã ẩn nhẫn tu luyện đến mức kinh thiên động địa – xuất hiện.

Với một cái búng tay nhẹ nhàng, hắn dùng Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh Nhân thiêu rụi kẻ phản bội Hỏa Toan Đại Thánh (một Đại La Kim Tiên đỉnh phong) thành tro bụi, khiến Khoa Phụ kinh hãi tột độ.

Lê Ân không chỉ cứu các em mình mà còn chuẩn bị đối mặt với cả Vu tộc và những mưu tính của các Thánh nhân, chính thức bước lên vũ đài tranh đoạt quyền làm chủ Hồng Hoang. ****

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 207

Chương 208

Chương 209

Chương 210

Chương 211

Chương 212

Chương 213

Chương 214

Chương 215

Chương 216

Chương 217

Chương 218

Chương 219

Chương 220

Chương 221

Chương 222

Chương 223

Chương 224

Chương 225

Chương 226

Chương 227

Chương 228

Chương 229

Chương 230

Chương 231

Chương 232

Chương 233

Chương 234

Chương 235

Chương 236

Chương 237

Chương 238

Chương 239

Chương 240

Chương 241

Chương 242

Chương 243

Chương 244

Chương 245

Chương 246

Chương 247

Chương 248

Chương 249

Chương 250

Chương 251

Chương 252

Chương 253

Chương 254

Chương 255

Chương 256

Chương 257

Chương 258

Chương 259

Chương 260

Chương 261

Chương 262

Chương 263

Chương 264

Chương 265

Chương 266

Chương 267

Chương 268

Chương 269

Chương 270

Chương 271

Chương 272

Chương 273

Chương 274

Chương 275

Chương 276

Chương 277

Chương 278

Chương 279

Chương 280

Chương 281

Chương 282

Chương 283

Chương 284

Chương 285

Chương 286

Chương 287

Chương 288

Chương 289

Chương 290

Chương 291

Chương 292

Chương 293

Chương 294

Chương 295

Chương 296

Chương 297

Chương 298

Chương 299

Chương 300

Chương 301

Chương 302

Chương 303

Chương 304

Chương 305

Chương 306

Chương 307

Chương 308

Chương 309

Chương 310

Chương 311

Chương 312

Chương 313

Chương 314

Chương 315

Chương 316

Chương 317

Chương 318

Chương 319

Chương 320

Chương 321

Chương 322

Chương 323

Chương 324

Chương 325

Chương 326

Chương 327

Chương 328

Chương 329

Chương 330

Chương 331

Chương 332

Chương 333

Chương 334

Chương 335

Chương 336

Chương 337

Chương 338

Chương 339

Chương 340

Chương 341

Chương 342

Chương 343

Chương 344

Chương 345

Chương 346

Chương 347

Chương 348

Chương 349

Chương 350

Chương 351

Chương 352

Chương 353

Chương 354

Chương 355

Chương 356

Chương 1

"Ách, đây là đâu?" Sau một đêm say bí tỉ, khi tỉnh lại, Lê Ân lập tức ngẩn người.

Bởi vì... hắn kinh hoàng phát hiện mình đang nằm trong một tòa cung điện khí thế huy hoàng, kim bích chói lọi.

Ngay sau đó, một luồng ký ức khổng lồ tràn vào đại não, suýt chút nữa làm đầu Lê Ân nổ tung. "?!" "Ta... xuyên không rồi?!" "Đoạt xá Đại Kim Ô Thái Tử của Yêu tộc ở thế giới Hồng Hoang?!" Sau khi dung hợp ký ức, Lê Ân không nhịn được trừng lớn hai mắt.

Hắn lập tức cúi xuống nhìn thân thể của mình.

Một đôi cánh thần thánh tôn quý, lấp lánh ánh kim quang vô tận đang thu lại sau lưng.

Dưới bụng mọc ra ba cái móng vuốt màu ám kim sắc bén, toát ra cảm giác lăng lệ như muốn xé nát thương khung.

Chính xác là một con Tam Túc Kim Ô không thể nghi ngờ.

Nhưng trên mặt Lê Ân lại không có bất kỳ vẻ vui mừng nào, ngược lại còn trắng bệch đến cực điểm.

Yêu tộc Thái Tử!

Cái thân phận này không thể bảo là không tôn quý.

Nhưng Lê Ân biết rõ, mười vị Kim Ô Thái Tử của Yêu tộc Hồng Hoang, ngoại trừ lão Thập Lục Áp ra, chín người còn lại đều bị bắn chết a.

Hiển nhiên, kẻ hắn đoạt xá không phải là Lục Áp, mà là lão Đại trong mười vị Kim Ô Thái Tử, một nhân vật bi kịch đến mức ngay cả

cái tên cũng không lưu lại được. "Không được, ta nhất định phải thay đổi vận mệnh của mình!" Lê Ân thầm hạ quyết tâm.

Được sống lại một đời, hắn không cam lòng chết một cách uất ức như vậy.

Cho dù cuối cùng vẫn không thoát khỏi túc mệnh vẫn lạc, thì cũng phải chết oanh oanh liệt liệt.

Để cho đám Thánh nhân cao cao tại thượng kia biết rằng, Lê Ân hắn không phải quân cờ để tùy ý bài bố.

Tiếp đó, hắn đợi trong cung điện hơn nửa ngày trời.

Nhưng đợi mãi mà chẳng thấy gì.

Lê Ân không khỏi có chút buồn bực.

Vừa rồi còn mạnh miệng lập flag, nói không làm quân cờ của Thánh nhân.

Nhưng không có bàn tay vàng, chỉ dựa vào thân phận Kim Ô Thái Tử thì có cái tác dụng gì chứ.

Lê Ân suýt chút nữa thì hát bài "Lương Lương" (Lạnh Lẽo) tặng cho chính mình. "Hệ thống?" Lê Ân vội vàng gọi thầm bàn tay vàng trong lòng.

Trong nháy mắt tiếp theo, một màn hình ảo bỗng nhiên hiện ra trước mắt Lê Ân.

Hắn lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Tốt, quả nhiên là có bàn tay vàng.

Chương 2

Chỉ là, vài phút sau, sắc mặt Lê Ân lại thay đổi.

Bởi vì sau khi màn hình ảo xuất hiện, nó cứ trơ ra đó chẳng có bất kỳ biến hóa nào.

Màn hình ảo vô cùng đơn giản, hoàn toàn chỉ là một giao diện thuộc tính.

Bên trên ghi chép đều là thông tin cơ thể hiện tại của Lê Ân. 【Túc chủ】: Lê Ân 【Chủng tộc】: Tam Túc Kim Ô 【Công pháp】: Tiên Thiên Thái Dương Kinh 【Pháp bảo】: Thái Dương Quyền Trượng (Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo), Kim Ô Ngự Thần Bào (Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo) 【Pháp lực】: Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ 【Nguyên thần】: Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng (Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ) 【Nhục thân】: Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ 【Thần thông】: Thái Dương Chân Hỏa (Tiểu thành) 【Pháp tắc】: Thái Dương Pháp Tắc (Tiểu thành) Lê Ân suýt thì khóc ròng.

Cái bàn tay vàng này có tác dụng gì chứ?

Có cũng như không, hoàn toàn chẳng khác biệt gì. "Hệ thống, hay là ngươi trực tiếp giết ta đi cho rồi." Lê Ân chán nản đến cực điểm. "Đại ca, chúng đệ tới rồi!" Đúng lúc này, chín con Tam Túc Kim Ô tắm mình trong ngọn lửa màu vàng, thần thánh tôn quý, cùng nhau bước vào cung điện của Lê Ân.

Rõ ràng đây là đám em trai hờ của hắn.

Ánh mắt Lê Ân không khỏi liếc qua.

Chủ yếu là muốn xem Lục Áp có gì khác biệt hay không.

Nhưng kết quả... mù mặt.

Chín con Tam Túc Kim Ô đi tới hoàn toàn giống hệt nhau.

Căn bản không phân biệt được đâu là Lục Áp. "Đại ca, mấy ngày nay huynh cứ ru rú trong cung điện làm gì thế?" "Trong cung điện bí bách quá, chẳng có gì vui cả." "Đại ca, chúng ta cùng ra ngoài chơi đi!" Chín con Tam Túc Kim Ô hưng phấn nhao nhao nói.

Nhưng Lê Ân lại không nói gì.

Hắn trừng lớn hai mắt, nhìn chằm chằm vào mặt đất nơi chín con Tam Túc Kim Ô vừa đi qua.

Trên mặt đất, vậy mà lại nằm rải rác từng cái bong bóng khí quỷ dị.

Phía trên những bong bóng này còn hiện lên dòng chữ: [Thái Dương Pháp Tắc *99] [Thái Dương Pháp Tắc *91] [Thái Dương Chân Hỏa *98] [Thái Dương Chân Hỏa *96]... "Cái gì thế này?" Lê Ân trong lòng kinh hãi.

Hắn nhìn rất rõ ràng, những bong bóng quỷ dị này đều rơi ra từ trên người đám Lục Áp.

Nhưng quỷ dị hơn là, cả chín tên kia dường như không hề hay biết. "Chín đứa này không lẽ không nhìn thấy mấy cái bong bóng đó sao?" Lê Ân thầm đoán. "Đồ của các đệ rơi kìa." Nghĩ vậy, Lê Ân lập tức thử thăm dò.

Nghe vậy, đám Lục Áp nhao nhao quay đầu nhìn lại phía sau. "Đại ca, huynh lại lừa đệ!" Chín tên Lục Áp lập tức có chút tức tối. "Xem ra những bong bóng thuộc tính này thật sự chỉ có mình ta mới nhìn thấy!" "Chẳng lẽ đây mới là cách mở bàn tay vàng chính xác của ta?" Trong lòng Lê Ân không khỏi đại hỉ. "Không biết ta có thể thu lấy những bong bóng thuộc tính này không?" Lê Ân thầm nghĩ.

Ngay sau đó, Lê Ân bước xuống từ bảo tọa, giả vờ nghênh đón

đám em trai, nhưng thực chất là thử thu lấy bong bóng thuộc tính.

Vừa thử một cái, quả nhiên có thể.

Khi bàn tay hắn chạm vào một bong bóng, nó lập tức chui tọt vào trong cơ thể hắn. [Đinh!

Nhặt được Thái Dương Pháp Tắc *96!] Cùng lúc đó, một âm thanh điện tử lạnh lùng vang lên từ sâu trong tâm linh Lê Ân.

Trên mặt hắn không khỏi hiện lên một nụ cười rạng rỡ.

Phải thế chứ.

Xuyên không giả sao có thể không có bài diện (thể diện) được. "Ngoài việc dùng tay chạm vào, còn cách nào khác để thu lấy bong bóng thuộc tính không?" Lê Ân không khỏi suy tư.

Dùng tay chạm vào thì thực sự có chút "low", ở một số trường hợp sẽ không tiện lắm.

Ông!

Nghĩ đến là làm, Lê Ân lập tức triển khai thần thức, quét về phía những bong bóng thuộc tính ở xa. [Đinh!

Nhặt được Thái Dương Chân Hỏa *99!] [Đinh!

Nhặt được Thái Dương Chân Hỏa *92!] [Đinh!

Nhặt được Thái Dương Pháp Tắc *95!] [Đinh!

Nhặt được Thái Dương Pháp Tắc *94!]...

Ngay sau đó, một chuỗi âm thanh điện tử vang lên liên miên bất tuyệt trong đầu Lê Ân.

Quả nhiên là được!

Lê Ân vui đến mức suýt nhảy cẫng lên.

Dùng thần thức có thể thu lấy, vậy thì tiện hơn nhiều rồi.

Như vậy, không gian thao tác sẽ lớn hơn.

Sau khi thu hết toàn bộ bong bóng thuộc tính, Lê Ân phát hiện giao diện thuộc tính đã có sự thay đổi.

Đương nhiên, thay đổi chỉ có ở hai mục 【Thần thông】 và 【Pháp tắc】. 【Thần thông】: Thái Dương Chân Hỏa *18067 (Tiểu thành).

Chương 3

【Pháp tắc】: Thái Dương Pháp Tắc *20659 (Tiểu thành). "Thần thông và Pháp tắc đã được số liệu hóa, sự tinh tiến thực lực thông qua con số, nhìn một cái là hiểu ngay, xác thực tiện hơn nhiều." "Không biết hai con số này còn cách 【Thái Dương Chân Hỏa】 và 【Thái Dương Pháp Tắc】 đại thành bao xa nữa." Lê Ân thầm lẩm bẩm trong lòng. "Đại ca, huynh đang cười ngây ngô cái gì thế?" "Không phải là ở trong cung điện lâu quá, nghẹn ra bệnh rồi chứ?" "Chi bằng cùng chúng đệ ra ngoài chơi đi, đảm bảo trị khỏi bệnh ngốc của huynh!" "Đúng đấy đại ca, nghe nói phàm gian náo nhiệt vui lắm, chúng ta cùng xuống trần chơi đi!" Bị Lê Ân lờ đi, chín tên Lục Áp lập tức có chút không vui.

Tuy nhiên, có thể thấy đám này ham chơi thành tính, mười câu thì chín câu không rời chuyện đi chơi.

Thế nhưng, Lê Ân vừa hồi thần lại nhịn không được rùng mình một cái.

Trời đất ơi!

Thời gian tuyến của Hồng Hoang đã phát triển đến mức độ này rồi sao?

Vu Yêu đại kiếp đã bước vào hậu kỳ rồi?

Phải biết rằng, sự kiện "Mười mặt trời cùng hiện" (Thập nhật lâm không) chính là ngòi nổ dẫn đến trận quyết chiến cuối cùng giữa Vu và Yêu. "Chơi, chơi, chơi, chỉ biết chơi!" "Đường đường là Yêu tộc Thái Tử, chỉ biết chơi bời lêu lổng, có chút chí lớn phấn đấu vì sự cường thịnh của Yêu tộc hay không hả?" Trong lòng có chút phiền não, Lê Ân vội vàng nghiêm giọng quát lớn đám Lục Áp.

Cùng nhau xuống trần chơi?

Tìm chết à!

Lê Ân biết rõ, sau khi mười mặt trời cùng hiện, ngày vẫn lạc cũng chẳng còn xa nữa.

Mười mặt trời thiêu đốt mặt đất ngàn dặm, sinh linh đồ thán, sau đó là Khoa Phụ đuổi mặt trời, làm chết Khoa Phụ.

Cuối cùng Vu tộc dốc toàn lực chế tạo Xạ Nhật Cung và mười mũi tên Lạc Nhật, do bạn tốt của Khoa Phụ là Hồng Hoang Thái Cổ Đại Vu Đại Nghệ bắn chết chín người.

Thời gian dành cho hắn không còn nhiều.

Trong lòng Lê Ân lập tức dâng lên một cảm giác khẩn trương.

Phải nhanh chóng nâng cao thực lực mới được. "Đến đây!

Các đệ cùng lên đi!

Hôm nay ta muốn so tài với các đệ, để đại ca xem xem những ngày qua thực lực các đệ có tiến bộ hay không?" Oanh long!

Lời còn chưa dứt, cũng không đợi đám Lục Áp đồng ý hay không, Lê Ân đã hãn nhiên tung đòn tấn công.

Thực ra Lê Ân đang muốn tìm hiểu.

Hắn muốn xem thử, trong lúc chiến đấu, chín tên Lục Áp này có rơi ra bong bóng thuộc tính hay không.

Lê Ân càng mong chờ hơn là, trong chiến đấu, giá trị của bong bóng thuộc tính rơi ra sẽ cao hơn.

Đương nhiên, đây đều là suy đoán của hắn.

Cụ thể thế nào, còn phải chờ kiểm chứng. "Thái Dương Chân Hỏa!" Vừa nghĩ đến đó, thế công của Lê Ân trở nên càng thêm hung

mãnh, ngay cả bản mệnh thần thông của Tam Túc Kim Ô cũng tế ra.

Thái Dương Chân Hỏa chính là ngọn lửa chí cương chí dương trong thiên địa, uy lực cực kỳ khủng bố.

Cho dù cùng là Tam Túc Kim Ô như Lục Áp cũng không dám chút nào khinh thường. "Oa a a, oa a a..." "Đại ca, huynh làm thật đấy à, đến cả Thái Dương Chân Hỏa cũng dùng rồi?" Đám Lục Áp lập tức gào thét không thôi.

Oanh long!

Oanh long!

Oanh long...

Từng luồng ngọn lửa màu vàng chói lọi, phảng phất như có thể thiêu rụi thiên địa vạn vật, hạo hạo đãng đãng cuốn ra từ trên người đám Lục Áp.

Ngay khoảnh khắc bọn chúng tế ra Thái Dương Chân Hỏa, nụ cười của Lê Ân rạng rỡ đến cực điểm.

Hắn kích động đến mức cả người cũng hơi run lên.

Nguyên nhân không gì khác.

Chính bởi vì giờ phút này, trên người chín tên Lục Áp đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính.

Hơn nữa, đúng như hắn dự đoán trước đó.

Lô bong bóng thuộc tính mới rơi ra này có giá trị cao hơn hẳn. [Đinh!

Nhặt được Thái Dương Chân Hỏa *199!] [Đinh!

Nhặt được Thái Dương Chân Hỏa *202!] [Đinh!

Nhặt được Thái Dương Pháp Tắc *195!] [Đinh!

Nhặt được Thái Dương Pháp Tắc *214!]...

Thần thức Lê Ân lại lần nữa quét qua, vơ vét sạch sẽ đống bong bóng thuộc tính này. "Lệ lệ!

Lệ lệ..." Lê Ân không nhịn được ngửa cổ hót vang, phấn chấn đến cực điểm, càng đánh càng hăng.

Khổ thân cho đám Lục Áp.

Đã bảo là so tài, giờ biến thành liều mạng rồi. "Đại ca, đủ rồi đấy!" "Đại ca, màn so tài của chúng ta dừng ở đây thôi!" "Đại ca, nếu huynh không dừng tay, đệ đánh thật đấy!" Đám Lục Áp vội vàng hô to, muốn ngăn cản ông anh đang có chút điên cuồng này lại.

Nhưng Lê Ân đang nhặt thuộc tính hăng say, làm sao có thể dừng tay.

Oanh oanh oanh...

Thế là đám Lục Áp cũng không giữ lại nữa, Thái Dương Chân Hỏa bị thôi động đến cực hạn, điên cuồng tư sát với Lê Ân một trận.

Chương 4

Giờ khắc này, Lê Ân thực sự vui đến phát điên.

Bởi vì đánh đến đoạn sau, trên người đám Lục Áp bắt đầu rơi ra bong bóng thuộc tính pháp lực: [Hỏa hệ pháp lực *999] [Hỏa hệ pháp lực *996] [Hỏa hệ pháp lực *998]...

Lê Ân càng nhìn đám Lục Áp càng thấy thích, chín tên này đúng là "tổng tài đồng tử" phát quà.

Một lần tặng nhiều bong bóng thuộc tính như vậy.

Cho nên, để cảm tạ, Lê Ân ra tay càng tàn nhẫn.

Đánh càng mạnh, bong bóng thuộc tính rơi ra giá trị càng cao.

Bất quá, lông cừu của đám Lục Áp cũng không phải vặt mãi không hết.

Mới chiến đấu chưa được một canh giờ, bọn chúng không còn rơi ra bong bóng thuộc tính nữa.

Điều này làm Lê Ân trong lòng tiếc nuối vô cùng.

Nếu có thể cứ nhặt thuộc tính mãi thế này, ước chừng không cần mấy năm là hắn có thể thành Thánh.

Lê Ân vội vàng kiểm tra giao diện thuộc tính của mình. 【Túc chủ】: Lê Ân 【Chủng tộc】: Tam Túc Kim Ô 【Công pháp】: Tiên Thiên Thái Dương Kinh 【Pháp bảo】: Thái Dương Quyền Trượng, Kim Ô Ngự Thần Bào 【Pháp lực】: Hỏa hệ *480513 (Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ) 【Nguyên thần】: Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng (Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ) 【Nhục thân】: Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ 【Thần thông】: Thái Dương Chân Hỏa *26089 (Tiểu thành) 【Pháp tắc】: Thái Dương Pháp Tắc *30157 (Tiểu thành) "Nguyên thần và nhục

thân, liệu có thể rơi ra bong bóng thuộc tính không?" Lê Ân không khỏi trầm tư. "Dùng Nguyên Thần Pháp Tướng tấn công ta!" Ngay sau đó, Lê Ân lại nhìn về phía đám Lục Áp. "Đại ca, chỉ so tài thôi mà, không cần thiết phải động đến Nguyên Thần Pháp Tướng chứ." "Đúng đấy đại ca, nguyên thần một khi bị tổn thương thì không phải chuyện nhỏ đâu..." Đám Lục Áp nhao nhao khuyên can.

Chỉ là lời còn chưa dứt đã bị Lê Ân mất kiên nhẫn cắt ngang: "Bớt nói nhảm, bảo các đệ động thủ thì động thủ đi!" Oanh long!

Đám Lục Áp nhìn nhau một cái, cuối cùng đành để Lục Áp yếu nhất tế ra Nguyên Thần Pháp Tướng tấn công Lê Ân.

Một vầng thái dương chói lọi từ sau lưng Lục Áp từ từ bay lên, giống như mặt trời mọc ở hướng đông. "Lệ lệ!

Lệ lệ..." Ngay sau đó, một con Tam Túc Kim Ô thần thánh tôn quý, kim quang lấp lánh, tắm mình trong Thái Dương Chân Hỏa phá nhật bay ra.

Đó chính là Nguyên Thần Pháp Tướng độc hữu của tộc Tam Túc Kim Ô — Đại Nhật Kim Ô!

Ngay khoảnh khắc Lục Áp tế ra Nguyên Thần Pháp Tướng, trên mặt Lê Ân lại nở nụ cười rạng rỡ.

Bởi vì... hắn lại đoán đúng rồi.

Trên người Lục Áp bắt đầu rơi ra bong bóng thuộc tính Nguyên thần. [Đinh!

Nhặt được Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng *777!] [Đinh!

Nhặt được Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng *755!] [Đinh!

Nhặt được Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng *747!]...

Lê Ân không khách khí, thần thức quét qua một cái, thu hết toàn bộ

bong bóng thuộc tính Nguyên thần Lục Áp đánh rơi vào túi. "Tám đứa còn lại cũng đừng ngẩn ra đó, dùng Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng tấn công ta!" Lê Ân vội vàng hò hét với tám vị Kim Ô Thái Tử còn lại.

Oanh long!

Cũng chẳng quản bọn chúng có đồng ý hay không, Lê Ân chủ động tế ra Nguyên Thần Pháp Tướng, cùng lúc công kích về phía chúng. "Đại ca, đã muốn tìm ngược, vậy chúng đệ thành toàn cho huynh!" Tám vị Kim Ô Thái Tử còn lại tức đến mức gào thét, rốt cuộc cũng tế ra Nguyên Thần Pháp Tướng phản kích.

Mười tôn Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng lập tức lao vào cắn xé nhau.

Lê Ân thì vừa đánh vừa điên cuồng âm thầm thu thập bong bóng thuộc tính Nguyên thần rơi ra.

Lê Ân có thể cảm giác được, mỗi một bong bóng thuộc tính Nguyên thần dung nhập vào cơ thể, Nguyên Thần Pháp Tướng của hắn lại mạnh hơn một chút.

Mãi cho đến hơn nửa canh giờ sau, khi đám Lục Áp không còn rơi ra bong bóng thuộc tính Nguyên thần nữa, Lê Ân mới bãi thủ, không tấn công nữa.

Nhưng Lê Ân lại không thu hồi Nguyên Thần Pháp Tướng.

Chỉ thấy Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng của Lê Ân lơ lửng trên đỉnh đầu hắn, giờ khắc này đột nhiên chấn động mạnh.

Oanh long!

Ngay sau đó, một luồng uy áp bàng bạc bất ngờ lan tràn ra từ Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng của Lê Ân.

Đám Lục Áp trừng lớn mắt, triệt để ngây ra như phỗng. "Đại ca..."

"Nguyên Thần Pháp Tướng của huynh...

đột phá rồi?" Đám Lục Áp vẻ mặt không thể tin nổi. "Trước đó Nguyên Thần Pháp Tướng của ta đã đạt đến đỉnh điểm Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ, lần này mượn áp lực của các đệ, thuận lợi đột phá Thái Ất Kim Tiên trung kỳ cũng là chuyện bình thường." Lê Ân tùy ý bịa ra một cái cớ không chút sơ hở.

Trong lúc nói chuyện, Lê Ân thu hồi Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng, tâm tình cực kỳ vui vẻ.

Hắn đặc biệt kiểm tra sự thay đổi của thuộc tính Nguyên thần trong giao diện: 【Nguyên thần】: Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng *200134 (Thái Ất Kim Tiên trung kỳ).

Nghe xong lời giải thích của Lê Ân, trong lòng đám Lục Áp càng thêm mất cân bằng, hậm hực rời đi, quay về chỗ ở bế quan tu luyện. "Chín đứa này bất luận là nguyên thần hay pháp lực, tu vi đều hơi yếu, vặt nhiều lông cừu như vậy mà Nguyên thần của ta mới miễn cưỡng đột phá." Lê Ân không khỏi trầm ngâm.

Cũng may là đám Lục Áp không nghe thấy, nếu không phi liều mạng với Lê Ân không thể.

Hại chúng ta bị vặt trụi lông, Nguyên Thần Pháp Tướng của huynh được đột phá, giờ lại quay sang chê bai tu vi bọn ta yếu?

Còn có thiên lý không hả? "Tiếp theo nên đi vặt lông cừu của Đế Tuấn và Thái Nhất!" Lê Ân ánh mắt rực lửa thầm nhủ.

Đế Tuấn và Thái Nhất đều là tu vi Chuẩn Thánh.

Bong bóng thuộc tính rơi ra từ trên người bọn họ, Lê Ân có cảm giác tuyệt đối sẽ vượt xa sức tưởng tượng của hắn.

Chương 5

Một khi thu thập hết bong bóng thuộc tính của Đế Tuấn và Thái Nhất, Lê Ân có dự cảm mình sẽ đón nhận một lần đại đột phá chưa từng có.

Lê Ân càng nghĩ càng hưng phấn.

Lúc này không vặt lông Đế Tuấn và Thái Nhất, chẳng lẽ để dành sang năm sao?

Thập nhật lâm không ngày càng đến gần, thời gian cho hắn không còn nhiều.

Nghĩ đến là làm, Lê Ân liền đi thẳng đến Thiên Đế Cung nơi Đế Tuấn ở.

Thiên Đình cực kỳ rộng lớn, cho dù với tu vi của Lê Ân, cũng phải mất hơn nửa ngày mới đến được Thiên Đế Cung. "Phụ đế, hài nhi cầu kiến!" Lê Ân đứng trước cửa Thiên Đế Cung đang đóng chặt, truyền âm bẩm báo. "Là Tiểu Nhất à, vào đi!" Ngay sau đó, một giọng nói uy nghiêm vô cùng truyền ra từ trong cung.

Tiểu Nhất?

Cái tên quỷ gì vậy?

Kim Ô Thái Tử chẳng lẽ không có bài diện thế sao, ngay cả cái tên chính thức cũng không có.

Lê Ân khóe miệng hơi giật giật, trong lòng thầm oán thầm vài câu.

Oanh... long!

Cánh cửa cung dày nặng mở ra, Lê Ân vội vàng thu liễm tạp niệm trong lòng, bước vào trong.

Cuối cùng Lê Ân cũng nhìn thấy Đế Tuấn đại danh đỉnh đỉnh ngồi trên bảo tọa trong Đế Cung.

Giờ phút này, Đế Tuấn hiển lộ là hình người, cũng không phải bản thể Tam Túc Kim Ô.

Hồng Hoang truyền rằng, thân thể Nhân tộc là vật chứa tiếp cận Đại Đạo nhất.

Cho nên, để cảm ngộ Đại Đạo hư vô mờ mịt tốt hơn, các đại năng Hồng Hoang khi đi lại bên ngoài hoặc bế quan tu luyện đều thích hiển hóa thành hình người.

Nữ Oa năm đó nặn đất tạo người, dùng vật chứa Đại Đạo để tạo nên thân thể Nhân tộc, cũng là vì muốn cảm ngộ Đại Đạo tốt hơn.

Đầu đội đế quan, thân mặc đế bào, Đế Tuấn không giận tự uy mang đến cho Lê Ân áp lực cực lớn.

Đây là Lê Ân biết rõ Đế Tuấn không cố ý nhắm vào mình, đã thu liễm uy áp bản thân đến cực hạn.

Nếu không, chỉ dựa vào uy áp Chuẩn Thánh phát ra cũng đủ để nghiền nát bất kỳ một Thái Ất Kim Tiên nào trong nháy mắt.

Chuẩn Thánh mang theo chữ "Thánh", thực lực mạnh mẽ tuyệt đối là khủng bố khó có thể hình dung.

Lê Ân nhìn về phía xung quanh Đế Tuấn, trong lòng cuồng hỉ không thôi.

Bởi vì... hắn nhìn thấy, lúc này trên người Đế Tuấn đang không ngừng rơi ra bong bóng thuộc tính.

Hơn nữa, bong bóng thuộc tính Đế Tuấn đánh rơi, mỗi cái đều lớn hơn Lục Áp gấp mấy chục lần.

Bất quá, không biết có phải do Đế Tuấn không hiển lộ bản thể tu

luyện hay không, mà lúc này những bong bóng rơi đầy đất đều là thanh nhất sắc bong bóng thuộc tính pháp lực. [Hỏa hệ pháp lực *16666] [Hỏa hệ pháp lực *17777]...

Chỉ như vậy thôi cũng đã làm Lê Ân thèm đến đỏ cả mắt.

Hắn không chút nghi ngờ, nếu thu thập hết đống bong bóng thuộc tính pháp lực này, pháp lực tu vi của hắn tuyệt đối có thể tấn thăng Thái Ất Kim Tiên viên mãn. "Hệ thống thật mạnh mẽ, ngay cả Đế Tuấn tu vi Chuẩn Thánh cũng không hề phát giác ra sự tồn tại của những bong bóng thuộc tính này!" Lê Ân không khỏi cảm khái.

Nhưng đồng thời trong lòng cũng có chút sốt ruột, không biết nên thu thập bong bóng thuộc tính của Đế Tuấn thế nào.

Đế Tuấn tuy rằng không nhìn thấy bong bóng thuộc tính, nhưng nếu dùng thần thức thu thập, khó tránh khỏi sẽ bị Đế Tuấn phát giác dị thường.

Lê Ân cũng không dám có nửa điểm khinh thường tâm tư của đại năng Hồng Hoang.

Một cái không cẩn thận, nói không chừng sẽ bị Đế Tuấn phát hiện hắn đã đoạt xá Kim Ô Thái Tử. "Tiểu Nhất, hôm nay thật hiếm thấy nha, lại chủ động tới Thiên Đế Cung tìm vi phụ." Trong lúc Lê Ân đang gấp đến vò đầu bứt tai, Đế Tuấn lại chủ động mở miệng. "Mau lên đây để vi phụ nhìn xem nào, đã bao ngày rồi không gặp mười tiểu gia hỏa ham chơi tinh nghịch các con!" Đế Tuấn vẫy vẫy tay, ra ý bảo Lê Ân đi lên đế tọa.

Lê Ân không khỏi đại hỉ.

Thật là buồn ngủ gặp chiếu manh.

Lê Ân hít sâu một hơi, sau đó đỉnh lấy uy áp, từng bước từng bước đi về phía Đế Tuấn trên đế tọa.

Oanh long!

Ngay nháy mắt tiếp theo, sắc mặt Lê Ân đại biến.

Bởi vì uy áp Đế Tuấn tỏa ra bỗng nhiên tăng vọt một đoạn dài, suýt chút nữa trực tiếp ép Lê Ân nằm rạp xuống đất.

Vì những bong bóng thuộc tính pháp lực kia, Lê Ân có thế nào cũng phải đi đến trước đế tọa.

Lê Ân cắn răng cố chống đỡ, bước chân chậm như rùa bò.

Cuối cùng, Lê Ân thậm chí phải hiển hóa ra bản thể mới chậm chạp đi được đến trước đế tọa.

Nhưng trong lòng Lê Ân lại vui như mở hội.

Bởi vì cuối cùng hắn cũng thu thập xong toàn bộ bong bóng thuộc tính pháp lực rải rác quanh đế tọa. "Không tệ, không tệ..." "Tiểu gia hỏa này tuy rằng ham chơi, nhưng lại không bỏ bê tu luyện." "Có thể chịu đựng được uy áp Đại La Kim Tiên, không hổ là nhị lang của tộc Tam Túc Kim Ô ta..." Nhìn Lê Ân, Đế Tuấn cười lớn đầy vẻ an ủi.

Vừa rồi lâm thời gia tăng cường độ uy áp, quả thật là có ý tứ muốn khảo nghiệm Lê Ân.

Kết quả làm hắn vô cùng hài lòng, không ngờ Lê Ân chống đỡ được.

Có chút nằm ngoài dự liệu của Đế Tuấn.

Oanh long!

Chương 6

Thế nhưng, tiếng cười của Đế Tuấn đột ngột im bặt.

Bởi vì ngay lúc này, trong cơ thể Lê Ân lan tràn ra một luồng dao động pháp lực cường hoành.

Hiển nhiên, Lê Ân đột phá, pháp lực tu vi đạt tới Thái Ất Kim Tiên viên mãn.

Trong lúc Đế Tuấn đang khiếp sợ thất thần, Lê Ân vội vàng lén xem xét giao diện thuộc tính.

Những cái khác không đổi, duy chỉ có mục Pháp lực là thay đổi rõ rệt. 【Pháp lực】: Hỏa hệ *701886 (Thái Ất Kim Tiên viên mãn).

Trời, bong bóng thuộc tính pháp lực của Đế Tuấn giúp hắn tăng trưởng trọn vẹn 24 vạn điểm thuộc tính pháp lực.

Không hổ là Chuẩn Thánh!

Quả nhiên khủng bố như vậy!

Nhổ một sợi lông chân cũng có thể đè chết Thái Ất Kim Tiên. "...Đột phá rồi?!" Bất quá, biểu tình của Đế Tuấn lúc này có thể nói là tương đối đặc sắc.

Tu luyện từ bao giờ trở nên dễ dàng như vậy?

Chỉ đỉnh lấy uy áp đi về phía trước mà cũng đột phá được? "Phụ đế, không có gì kỳ quái cả.

Pháp lực tu vi của hài nhi đã sớm đạt tới Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ đỉnh điểm, vừa rồi mượn áp lực của Phụ đế, cuối cùng cũng đột phá bình cảnh!" Lê Ân nghiêm túc nói. "Không tệ, không tệ!

Đây mới là dáng vẻ nên có của Thái Tử Yêu tộc ta!" Đế Tuấn cũng

cảm thấy có lý, không khỏi khen ngợi.

Lê Ân có thể đột phá, hắn phi thường cao hứng, dù sao cũng là con hắn.

Hơn nữa, Hồng Hoang vốn cường giả vi tôn.

Nếu thực lực không được, dù Lê Ân là Yêu tộc Thái Tử cũng sẽ không được cường giả Yêu tộc tôn trọng.

Cho dù đám cường giả Yêu tộc kia ngoài mặt khách sáo với Lê Ân, nhưng đó cũng là do kính sợ hắn và Thái Nhất. "Phụ đế, bản mệnh thần thông và Thái Dương Pháp Tắc của hài nhi đều gặp bình cảnh, có thể thỉnh người diễn kĩ, hoặc là có thể giúp con từ trong đó tìm được linh cảm." Lê Ân lập tức được voi đòi tiên, đánh chủ ý lên bong bóng thuộc tính Thần thông và Pháp tắc của Đế Tuấn.

Còn về bong bóng thuộc tính Nguyên thần của Đế Tuấn, tuy rằng Lê Ân cũng muốn nhặt.

Nhưng ngặt nỗi hôm nay mới vừa trước mặt đám Lục Áp đột phá Nguyên thần tu vi lên Thái Ất Kim Tiên trung kỳ.

Trong vòng một ngày, Nguyên Thần Pháp Tướng vốn khó tu luyện nhất lại hai lần đột phá, kẻ ngốc cũng biết là có vấn đề.

Lê Ân tuy rằng vô cùng cấp thiết muốn nâng cao thực lực, nhưng tiền đề là không thể bại lộ tẩy tủy (nguồn gốc) chân chính của mình.

Nếu không, Vu tộc không giết hắn thì Đế Tuấn cũng sẽ tự tay giết hắn.

Đã như vậy, bong bóng thuộc tính Nguyên thần của Đế Tuấn đành phải ém lại trước đã.

Là một Chuẩn Thánh, Đế Tuấn không giống Lục Áp - một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé - có thể đánh đồng.

Lông cừu của Chuẩn Thánh quá nhiều, không thể nào vặt một lần là hết sạch.

Tế thủy trường lưu mới là vương đạo. "Ngô nhi đã có lòng cầu tiến như vậy, vi phụ sao có thể không đáp ứng!" Đế Tuấn không nhịn được mỉm cười gật đầu.

Oanh long!

Lời vừa dứt, Đế Tuấn vươn tay điểm ra một chỉ.

Một luồng hỏa diễm kim quang chói lọi, thần thánh tôn quý, chí cương chí dương từ đầu ngón tay hắn bắn ra.

Chính là Thái Dương Chân Hỏa!

Thái Dương Chân Hỏa của Đế Tuấn càng thêm tinh thuần và nóng rực, phảng phất ngay cả thiên địa đều có thể thiêu rụi thành hư vô.

Lê Ân trong lòng rùng mình.

Nhưng nụ cười trên mặt lại che giấu không được.

Bởi vì hắn thấy, Đế Tuấn lúc này đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính Thần thông: [Thái Dương Chân Hỏa *886] [Thái Dương Chân Hỏa *999] [Thái Dương Chân Hỏa *994]...

Oanh long!

Tuy rằng thèm đến chảy nước miếng, nhưng diễn kịch phải diễn trọn bộ, Lê Ân ngay lập tức tế ra Thái Dương Chân Hỏa.

Lê Ân thôi động bản mệnh thần thông đến cực hạn, Thái Dương Chân Hỏa màu vàng hóa thành một biển lửa, hãn nhiên càn quét về phía Thái Dương Chân Hỏa của Đế Tuấn.

Cùng lúc đó, Lê Ân nhân cơ hội vơ vét bong bóng thuộc tính Thần thông của Đế Tuấn.

Lê Ân trong lòng sướng như điên.

Hắn có thể cảm giác được, thuộc tính Thần thông của mình đang thăng tiến với tốc độ tên lửa.

Trong hiện thực, hai luồng Thái Dương Chân Hỏa va chạm nhau một cái.

Thái Dương Chân Hỏa do Lê Ân kích phát là một biển lửa khí thế ngập trời.

Còn Thái Dương Chân Hỏa của Đế Tuấn chỉ là một dòng suối nhỏ.

Nhưng kết quả lại không phải biển lửa nuốt chửng dòng suối, mà là dòng suối thiêu rụi biển lửa.

Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân liên tục bại lui, chỉ trong tích tắc đã bị Thái Dương Chân Hỏa của Đế Tuấn thiêu rụi hơn nửa.

Oanh long!

Oanh long...

Thế nhưng đúng lúc này, trong cơ thể Lê Ân lại trào ra một luồng Thái Dương Chân Hỏa mới.

Luồng Thái Dương Chân Hỏa mới này uy lực càng thêm cường hãn, lại ngạnh sinh sinh chặn được Thái Dương Chân Hỏa của Đế Tuấn.

Chương 7

"Cư nhiên... lại...

đột phá rồi?!!!" Đế Tuấn đang định mở miệng giảng giải tinh nghĩa Thái Dương Chân Hỏa cho Lê Ân thì triệt để ngây người.

Không sai.

Sau khi thu thập bong bóng thuộc tính Thần thông của Đế Tuấn, Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân rốt cuộc từ tiểu thành đột phá lên cảnh giới đại thành. "Tất cả đều là do Phụ đế dạy tốt!" Lê Ân lập tức dâng lên một tràng nịnh nọt thơm lừng.

Thiên xuyên vạn xuyên, mã thí bất xuyên (ngàn vạn cái sai, nịnh hót không bao giờ sai).

Thân là Thiên Đế như Đế Tuấn cũng không hề ngoại lệ. "Đó cũng là do thiên tư Ngô nhi siêu phàm!" Đế Tuấn đại khái có vài phần chột dạ, vậy mà vô sư tự thông, học được thói "thương nghiệp hỗ xuy" (tâng bốc lẫn nhau). "Phụ đế, xin vì hài nhi diễn kĩ tinh nghĩa Thái Dương Pháp Tắc!" Lê Ân không kịp chờ đợi nói. "Được!" Đế Tuấn gật đầu, lời còn chưa dứt đã thi triển ra Thái Dương Pháp Tắc.

Tộc Tam Túc Kim Ô trời sinh tinh thông Thái Dương Pháp Tắc.

Nhưng Thái Dương Pháp Tắc do Đế Tuấn thi triển so với Lê Ân thì mạnh hơn quá nhiều.

Căn bản không cùng một đẳng cấp.

Lê Ân đoán chừng Thái Dương Pháp Tắc của Đế Tuấn ít nhất đã đạt đến cảnh giới đỉnh phong.

Đương nhiên, trong lúc Đế Tuấn thi triển Thái Dương Pháp Tắc, Lê Ân cũng nhặt bong bóng thuộc tính đến vô cùng hạnh phúc. [Đinh!

Nhặt được Thái Dương Pháp Tắc *666!] [Đinh!

Nhặt được Thái Dương Pháp Tắc *888!] [Đinh!

Nhặt được Thái Dương Pháp Tắc *999!]...

Oanh long!

Tinh nghĩa Thái Dương Pháp Tắc của Đế Tuấn còn chưa giảng được mấy câu, đã cảm nhận được Thái Dương Pháp Tắc của Lê Ân đột phá cảnh giới đại thành.

Kinh ngạc một lần hai lần, đến lần thứ ba Lê Ân đột phá, Đế Tuấn ngược lại thấy lạ mà không lạ nữa. "Ha ha!

Ha ha...

Ngô nhi có tư chất thành Thánh!" Bất quá, Đế Tuấn phi thường vui vẻ, không nhịn được ngửa mặt cười to.

Sau khi thuộc tính Nguyên thần đột phá, Lê Ân không ở lại Thiên Đế Cung lâu, cáo biệt Đế Tuấn xong liền quay trở về cung điện mình ở.

Lê Ân vội vàng kiểm tra giao diện thuộc tính. 【Túc chủ】: Lê Ân 【Chủng tộc】: Tam Túc Kim Ô 【Công pháp】: Tiên Thiên Thái Dương Kinh 【Pháp bảo】: Thái Dương Quyền Trượng, Kim Ô Ngự Thần Bào 【Pháp lực】: Hỏa hệ *701886 (Thái Ất Kim Tiên viên mãn) 【Nguyên thần】: Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng *200134 (Thái Ất Kim Tiên trung kỳ) 【Nhục thân】: Thái Ất Kim Tiên sơ kỳ 【Thần thông】: Thái Dương Chân Hỏa *106089 (Đại thành) 【Pháp tắc】: Thái Dương Pháp Tắc *120157 (Đại thành) "Pháp lực, Nguyên thần, Thần thông và Pháp tắc đều đạt được đột phá, không biết thực lực hiện tại của ta có thể chống lại Đại La Kim Tiên sơ kỳ hay không?" Lê Ân không khỏi trầm ngâm.

Tuy rằng thực lực toàn phương vị đột phá, nhưng Lê Ân cũng

không quá tự mãn.

Tại Hồng Hoang đại lục, chênh lệch một tiểu cảnh giới đã là khác biệt trời vực.

Huống chi là vượt qua một đại cảnh giới.

Trừ phi dựa vào pháp bảo mới có khả năng bù đắp chênh lệch cảnh giới.

Bất quá hiển nhiên, Lê Ân tuy thân là Yêu tộc Thái Tử, nhưng pháp bảo trên người lại ít đến đáng thương. "Thuộc tính Nhục thân là tình huống gì đây?" Lê Ân tình không tự kìm hãm được nhíu mày.

Bong bóng thuộc tính khác đều nhặt được, nhưng bong bóng thuộc tính Nhục thân thì chưa từng thấy.

Điều này làm Lê Ân không khỏi lấy làm kỳ lạ. "Hồng Hoang đại lục, nếu luận về độ mạnh của nhục thân, hẳn là Vu tộc xưng đệ nhất." "Chẳng lẽ phải là Vu tộc mới rơi ra bong bóng thuộc tính Nhục thân?" Lê Ân không khỏi động tâm, càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Vu tộc nhục thân cường hoành, nhưng Tiên Thiên Nguyên Thần lại không đủ.

Ngoại trừ Thập Nhị Tổ Vu ra, các Vu tộc khác đều không tu Nguyên Thần.

Thập Nhị Tổ Vu tuy có Nguyên Thần, nhưng Nguyên Thần lại cực kỳ yếu ớt, xa xa không thể so sánh với nhục thân.

Đây cũng là do xuất thân của Vu tộc dẫn đến.

Dù sao Vu tộc cũng là do tinh huyết Bàn Cổ biến thành.

Nghĩ đến là làm, Lê Ân liền định đi tới tiền tuyến chiến trường Vu Yêu để nhặt thuộc tính.

Nhưng với tư cách là Yêu tộc Thái Tử, thân phận phi thường

không bình thường.

Mạo muội đi tới tiền tuyến chiến trường Vu Yêu tuyệt đối sẽ bị Vu tộc tập kích.

Phải làm tốt các biện pháp phòng hộ tương ứng mới có thể đi.

Lê Ân nghĩ nghĩ, liền quyết định đi tìm Bạch Trạch.

Bạch Trạch là thụy thú, hiểu rõ lòng người, là thủ tịch trí nang của Thiên Đình.

Đồng thời, Bạch Trạch cũng là một trong Thiên Đình Thập Nhị Yêu Thần, đứng đầu Thập Nhị Yêu Thần, là cánh tay phải đắc lực của Đế Tuấn.

Mọi việc ở chiến trường Vu Yêu, Đế Tuấn đã sớm giao cho Bạch Trạch phụ trách.

Đây cũng là nguyên nhân Lê Ân không tìm Đế Tuấn mà tìm Bạch Trạch.

Bạch Trạch Cung. "Thái Tử điện hạ, sao người lại tới đây?" Vội vàng ra nghênh đón, Bạch Trạch thấy Lê Ân thì tỏ ra cực kỳ kinh ngạc.

Sự ngoan liệt của Thập Đại Kim Ô Thái Tử ở Thiên Đình ai mà không biết, ai mà không hay.

Chương 8

Từ khi Thiên Đình thành lập đến nay, Lê Ân chưa từng bước vào Bạch Trạch Cung nửa bước.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Bạch Trạch lại kinh ngạc như thế.

Không biết có phải do trước khi Bạch Trạch ra đón đang bế quan tu luyện hay không, giờ phút này hiển hóa nhân thân, trên người Bạch Trạch đang không ngừng rơi ra bong bóng thuộc tính pháp lực. [Thủy hệ pháp lực *996] [Thủy hệ pháp lực *998]...

Tuy rằng không phải Hỏa hệ pháp lực mà Lê Ân chủ tu, nhưng hắn vẫn cười nạp, bất động thanh sắc thu hết những bong bóng thuộc tính Thủy hệ pháp lực này vào túi.

Bất quá đáng tiếc là, sau khi thu thập hết bong bóng thuộc tính pháp lực Bạch Trạch đánh rơi, Thủy hệ pháp lực của Lê Ân cũng không đạt tới Thái Ất Kim Tiên, mà dừng lại ở đỉnh điểm Kim Tiên viên mãn. "Bạch Trạch dù sao cũng chỉ là tu vi Đại La Kim Tiên, so với Đế Tuấn tu vi Chuẩn Thánh tự nhiên không thể đánh đồng." Lê Ân thầm nghĩ.

Cũng không quá thất vọng.

Sau này đợi lúc Bạch Trạch động thủ lại nhặt một đợt thuộc tính nữa, Thủy hệ pháp lực chẳng phải sẽ tăng vùn vụt sao.

Ngay từ lúc vặt lông cừu Lục Áp, Lê Ân đã tìm tòi ra được quy luật: khi chiến đấu, điểm số của bong bóng thuộc tính rơi ra sẽ cao hơn. "Bạch Trạch Yêu Thần, ta muốn đi tiền tuyến chiến trường Vu Yêu trải nghiệm một chút!" Lê Ân trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, nói rõ ý đồ. "Muốn đi tiền tuyến chiến trường Vu Yêu?" Bạch Trạch lại kinh ngạc lần nữa, không thể tin nổi nhìn Lê Ân. "Đúng, ta thân là một

phần tử của Yêu tộc, tự nhiên không thể vĩnh viễn núp dưới sự che chở của Phụ đế và các vị Yêu Thần!" Lê Ân gật đầu, nghĩa chính ngôn từ nói.

Bạch Trạch phảng phất như lần đầu tiên quen biết Lê Ân, trên dưới đánh giá đối phương. "Thiên Đế, Đại Thái Tử tìm ta, nói muốn đi tiền tuyến chiến trường Vu Yêu trải nghiệm." Bất quá, Bạch Trạch lại không lập tức đáp ứng, mà dùng nguyên thần truyền âm liên hệ với Đế Tuấn.

Nếu là yêu khác, Bạch Trạch tự nhiên có thể đương trường quyết định.

Nhưng thân phận Lê Ân không bình thường, Bạch Trạch tự nhiên không dám tự tiện làm chủ. "Có thể!" Đế Tuấn gần như không có bất kỳ do dự nào.

Nếu là Kim Ô Đại Thái Tử ngoan liệt thành tính trước kia, Đế Tuấn tự nhiên không cho phép.

Nhưng biểu hiện hôm nay của Lê Ân đã triệt để làm hắn kinh diễm, Đế Tuấn tự nhiên sảng khoái đáp ứng.

Sự sảng khoái của Đế Tuấn cũng làm Bạch Trạch hơi kinh ngạc, có chút không hiểu thái độ của Đế Tuấn, cảm giác như hắn đối với Lê Ân lòng tin tràn đầy vậy.

Đế Tuấn đã đáp ứng, Bạch Trạch tự nhiên sẽ không phản đối.

Nhưng để bảo vệ an toàn cho Lê Ân, Bạch Trạch chọn đích thân dẫn Lê Ân đi tới tiền tuyến chiến trường Vu Yêu.

Hai tộc Vu Yêu tranh phong mấy ngàn vạn năm rồi, hiện tại Vu Yêu đại kiếp sắp bước vào hậu kỳ.

Đầu óc hai bên đều muốn đánh cho nổ tung.

Có thể biết chiến trường tiền tuyến Vu Yêu thảm liệt đến mức nào.

Hai tộc đều liên tục tăng binh ra tiền tuyến, đều có cường giả trấn thủ tại đây.

Yêu tộc quanh năm có hai vị Yêu Thần trấn thủ, Thiên Đình Thập Nhị Yêu Thần cứ mỗi một triệu năm lại luân phiên.

Một triệu năm này do Thương Dương và Cửu Anh trong Thập Nhị Yêu Thần phụ trách trấn thủ.

Vu tộc thì do Tổ Vu Chúc Dung đích thân trấn thủ.

Khi Lê Ân đến tiền tuyến chiến trường Vu Yêu, sắc mặt ngưng trọng đồng thời trong lòng cũng cuồng hỉ đến cực điểm.

Ngưng trọng là vì chiến đấu ở đây thực sự quá thảm liệt.

Vô biên sát lục chi khí và huyết tinh chi khí biến bố tại mỗi tấc không gian chiến trường, cực kỳ áp ức.

Thậm chí còn ảnh hưởng đến cả thiên tượng.

Không gian chiến trường cực kỳ hôn ám, quanh năm suốt tháng đều một màu xám xịt.

Cuồng hỉ là vì bong bóng thuộc tính ở đây thực sự quá nhiều, chỗ nào cũng có.

Bất quá, vì binh sĩ hai tộc giao chiến tu vi đều không cao, đại bộ phận là Thiên Tiên, Kim Tiên, cho nên điểm số của những bong bóng thuộc tính này đều không cao.

Nhưng muỗi nhỏ cũng là thịt a.

Nhiều bong bóng thuộc tính cộng lại, điểm số thuộc tính cũng phi thường khả quan. [Đinh!

Nhặt được Hỏa hệ pháp lực *8!] [Đinh!

Nhặt được Thủy hệ pháp lực *11!] [Đinh!

Nhặt được Phong hệ pháp lực *16!] [Đinh!

Nhặt được Lôi hệ pháp lực *7!]...

Lê Ân một đường bay qua, âm thầm thu một đường bong bóng thuộc tính.

Bất quá làm Lê Ân có chút ngoài ý muốn là, thứ thu được hầu như đều là bong bóng thuộc tính pháp lực.

Chuyển niệm nghĩ lại, Lê Ân cũng thấy bình thường.

Chiến binh hai tộc tu vi phần lớn không cao đến đâu, đều chưa thể lĩnh ngộ Pháp tắc.

Còn về biết Thần thông thì cũng cực ít.

Dù sao phàm là kẻ có Thần thông, xuất thân đều sẽ không quá kém, tự nhiên không thể ở đây làm pháo hôi.

Chỉ là làm Lê Ân thất vọng chính là, bong bóng thuộc tính Nhục thân mà hắn tâm tâm niệm niệm lại không thấy đâu. "Bạch Trạch Yêu Thần, chúng ta không về đại bản doanh, tiếp tục thâm nhập trung tâm chiến trường đi!" Lê Ân trực tiếp nói.

Hiện tại vừa mới đến biên duyên chiến trường, bản ý của Bạch Trạch là đưa Lê Ân về đại bản doanh chiến trường Yêu tộc.

Ở đó cường giả như mây, lại có thêm hai đại Nguyên Thần Thương Dương và Cửu Anh trấn thủ, an toàn của Lê Ân cũng được bảo đảm.

Bạch Trạch lại không lập tức đáp ứng.

Chương 9

Đã đưa Lê Ân ra ngoài thì phải có trách nhiệm bảo đảm an toàn cho đối phương.

Nếu không Đế Tuấn khẳng định sẽ không tha cho hắn. "Bạch Trạch Yêu Thần, nếu chỉ để dạo một vòng quanh đại bản doanh chiến trường Yêu tộc, vậy ta thà ở lại Thiên Đình còn hơn." "Vô số nhị lang Yêu tộc ta đang cùng Vu tộc tư sát, chẳng lẽ đường đường là Yêu tộc Thái Tử như ta, đến cả việc thâm nhập chiến trường kề vai chiến đấu cùng vô số nhị lang cũng không dám, vậy ta còn mặt mũi nào làm Thái Tử?" Lê Ân nghĩa chính ngôn từ, đanh thép nói.

Bạch Trạch vẻ mặt kinh ngạc nhìn Lê Ân, dường như đã nhìn hậu giả bằng con mắt khác.

Lê Ân trong lòng thì thầm cười trộm.

Tiểu dạng!

Không chấn trụ được ngươi sao?

Luận độ lớn nắm đấm, Lê Ân khẳng định không bằng Bạch Trạch.

Nhưng muốn giảng đạo lý lớn, cho dù Bạch Trạch mang danh trí giả đứng đầu Thiên Đình cũng phải bị Lê Ân bỏ xa mười con phố.

Cuối cùng Bạch Trạch cũng đáp ứng.

Bất quá Bạch Trạch lại âm thầm thông báo cho Thương Dương và Cửu Anh.

Tam đại Yêu Thần, một sáng hai tối, hộ tống Lê Ân thâm nhập trung tâm chiến trường.

Nhìn một đường đi qua, Lê Ân hạnh phúc đến muốn ngất.

Quả thực là nhặt thuộc tính mỏi cả tay.

Bong bóng thuộc tính ở đây thực sự quá nhiều quá nhiều, làm Lê Ân hoa cả mắt. "Giết Yêu tộc!" "Giết Vu tộc!" "Giết giết giết giết..." Tại trung tâm chiến trường lúc này đang diễn ra một trận tư sát kinh thiên.

Hàng triệu chiến binh hai tộc toàn bộ đỏ mắt chém giết.

Yêu tộc phụ trách dẫn đội là Tộc trưởng Chu Tước nhất tộc.

Vu tộc dẫn đội là Đại Vu Tương Liễu.

Lúc này, Tộc trưởng Chu Tước và Tương Liễu cũng điên cuồng lao vào nhau.

Tộc trưởng Chu Tước trực tiếp dùng bản thể tham chiến, hóa thành một con thần điểu to lớn mấy vạn dặm, toàn thân bao quanh ngọn lửa đỏ rực vô tận.

Tương Liễu cũng dùng bản thể tư sát.

Bản thể Tương Liễu là một con cự xà khủng bố dài đến mười vạn dặm, có chín cái đầu.

Giờ phút này, chín cái đầu của Tương Liễu đều đang điên cuồng phun ra nước đen.

Thứ nước đen này có tính ăn mòn vô cùng đáng sợ, một vài chiến binh Yêu tộc xung quanh vô ý bị dính một tia, khoảnh khắc liền hóa thành xương trắng.

Thứ phun ra từ miệng Tương Liễu chính là Tam Thiên Nhược Thủy hung danh hiển hách.

Nhược thủy ba ngàn, lông ngỗng không nổi, người vật không còn!

Nhưng Tam Thiên Nhược Thủy của Tương Liễu cũng không chiếm được thượng phong.

Bởi vì ngọn lửa trên người Tộc trưởng Chu Tước cũng không tầm thường.

Rõ ràng là Tiên Thiên Thần Thai Hỏa — Nam Minh Ly Hỏa.

Nam Minh Ly Hỏa tuy không sánh bằng Thái Dương Chân Hỏa của tộc Tam Túc Kim Ô hay Bất Diệt Niết Bàn Thần Hỏa của tộc Phượng Hoàng, nhưng uy lực cũng khủng bố vô biên.

Lê Ân vừa mới đến trung tâm chiến trường, khóe miệng đã sắp toác đến mang tai.

Bởi vì khi Tương Liễu và Tộc trưởng Chu Tước điên cuồng thôi động Tam Thiên Nhược Thủy và Nam Minh Ly Hỏa, trên người bọn hắn đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính. [Đinh!

Nhặt được Hỏa hệ pháp lực *6666!] [Đinh!

Nhặt được Thủy hệ pháp lực *5555!] [Đinh!

Nhặt được Hỏa Chi Pháp Tắc *668!] [Đinh!

Nhặt được Thủy Chi Pháp Tắc *547!] [Đinh!

Nhặt được Tam Thiên Nhược Thủy *881!] [Đinh!

Nhặt được Nam Minh Ly Hỏa *994!] Lê Ân lập tức triển khai thần thức, quét sạch sành sanh các loại bong bóng thuộc tính rơi ra từ Tương Liễu và Tộc trưởng Chu Tước. "Đánh đi, đánh đi, thỏa thích đánh đi!" Lê Ân trong lòng hoan hỉ vô cùng.

Tương Liễu và Tộc trưởng Chu Tước chiến đấu càng kịch liệt, bong bóng thuộc tính rơi ra càng nhiều.

Hơn nữa điểm số thuộc tính cũng càng lớn.

Duy nhất làm Lê Ân có chút buồn bực là đến giờ vẫn chưa thấy bong bóng thuộc tính Nhục thân.

Phốc xuy!

Phốc xuy!

Phốc xuy...

Theo thời gian trôi qua, trận chiến giữa Tương Liễu và Tộc trưởng Chu Tước ngày càng kịch liệt, vết thương trên người cũng dần nhiều lên.

Lúc này con ngươi Lê Ân bỗng dưng co lại.

Bong bóng thuộc tính Nhục thân mà hắn tâm tâm niệm niệm rốt cuộc cũng hiện hình.

Hơn nữa không chỉ trên người Tương Liễu rơi ra bong bóng thuộc tính Nhục thân, mà Tộc trưởng Chu Tước cũng như vậy. "Chuyện gì thế này?" "Chẳng lẽ phải khi nhục thân bị trọng thương mới rơi ra bong bóng thuộc tính Nhục thân sao?" Lê Ân không khỏi trầm tư.

Nghĩ đi nghĩ lại cũng chỉ có khả năng này. [Đinh!

Nhặt được Đại Vu Chi Thể *999!] [Đinh!

Chương 10

Nhặt được Đại Vu Chi Thể *998!] [Đinh!

Nhặt được Chu Tước Chi Thể *999!] [Đinh!

Nhặt được Chu Tước Chi Thể *969!]...

Trong lúc suy tư vấn đề, thần thức và động tác của Lê Ân cũng không hề chậm trễ, ngay lập tức thu bong bóng thuộc tính Nhục thân vào túi. "Thì ra thuộc tính Nhục thân là như vậy a!" "Thuộc tính Nhục thân của Tương Liễu là 【Đại Vu Chi Thể】, thuộc tính Nhục thân của Tộc trưởng Chu Tước là 【Chu Tước Chi Thể】, vậy thuộc tính Nhục thân của ta chẳng phải là 【Kim Ô Chi Thể】 sao!" Lê Ân bừng tỉnh đại ngộ thầm nghĩ. "Vậy bong bóng thuộc tính 【Kim Ô Chi Thể】 của ta chỉ có thể đoạt được từ trên người đám Lục Áp cùng với Đế Tuấn và Thái Nhất." "【Kim Ô Chi Thể】 trong thời gian ngắn không thể tăng lên, nhưng ta có thể tăng lên thể chất thuộc tính khác a.

Thể chất khác tăng lên cũng giống như có thể kéo động toàn bộ nhục thân tăng lên!" Lê Ân mày hơi nhíu, rất nhanh lại giãn ra. "Đợi đến lúc ta mang trong mình mấy chục, mấy trăm loại thể chất, khi đó e rằng ngay cả cường độ nhục thân của Tổ Vu cũng phải thua kém ta xa!" Lê Ân càng nghĩ càng hưng phấn, mâu tử càng thêm chói lọi. "Kim Ô Thái Tử, nạp mạng đi!" Bất quá, ngay lúc Lê Ân đang miên man suy nghĩ, Tương Liễu đột nhiên bỏ qua Tộc trưởng Chu Tước, hãn nhiên lao về phía Lê Ân đòi giết.

Lê Ân cứ liên tục dùng thần thức quét quanh người Tương Liễu để thu thập bong bóng thuộc tính, muốn Tương Liễu không chú ý cũng khó.

Cho nên dù mắt thấy Lê Ân hiển hóa hình người, nhưng vẫn bị

Tương Liễu nhận ra.

Giết một Tộc trưởng Chu Tước sao quan trọng bằng giết một Kim Ô Thái Tử.

Một khi chém giết được Kim Ô Thái Tử, đả kích đối với Yêu tộc tuyệt đối là chưa từng có.

Cho nên, dù phải dùng nhục thân ngạnh kháng toàn bộ công kích của Tộc trưởng Chu Tước, liều mạng trọng thương, Tương Liễu cũng muốn giết chết Lê Ân. "Bạch Trạch, ngươi không ra tay ngăn cản Tương Liễu sao?" Thấy Bạch Trạch không hề có động tĩnh, Thương Dương và Cửu Anh ẩn trong bóng tối không khỏi có chút kỳ quái.

Họ không cho rằng Bạch Trạch muốn mượn dao giết người, nhân cơ hội này hại chết Lê Ân. "Yên tâm, có ba người chúng ta ở đây, Tương Liễu giết không được hắn đâu, cùng lắm chỉ bị trọng thương mà thôi." "Đã muốn trải nghiệm sự tàn khốc của chiến trường, vậy thì để cho hắn trải nghiệm mùi vị bị đòn hiểm đi!" Bạch Trạch hời hợt nói với Thương Dương và Cửu Anh.

Cũng may là Lê Ân không biết tính toán của Bạch Trạch, nếu không nhất định sẽ chửi Bạch Trạch té tát!

Oanh oanh oanh...

Chậm chạp, nhưng thực ra chỉ trong nháy mắt.

Chín cái đầu khổng lồ mấy vạn dặm của Tương Liễu như tia chớp lao thẳng về phía Lê Ân.

Trong miệng chín cái đầu đều điên cuồng phun ra Tam Thiên Nhược Thủy.

Tam Thiên Nhược Thủy rợp trời dậy đất điên cuồng cuốn về phía Lê Ân.

Đáng tiếc, Tương Liễu cũng không biết rằng Lê Ân sau khi hấp thu bong bóng thuộc tính Thần thông của hắn, thực ra cũng không hề sợ hãi Tam Thiên Nhược Thủy.

Bất quá, Lê Ân hiển nhiên sẽ không lộ ra con bài chưa lật này. "Thái Dương Chân Hỏa!" Lê Ân trực tiếp tế ra bản mệnh thần thông của Tam Túc Kim Ô.

Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương, thuộc về loại hỏa diễm bá đạo nhất trong thiên địa, vừa vặn khắc chế Tam Thiên Nhược Thủy.

Xuy xuy!

Xuy xuy...

Khoảnh khắc Thái Dương Chân Hỏa và Tam Thiên Nhược Thủy gặp nhau, lập tức giống như sao chổi đâm vào trái đất, triển khai một cuộc va chạm kinh thiên động địa.

Nhưng điều khiến Tương Liễu, Bạch Trạch, Thương Dương, Cửu Anh và Tộc trưởng Chu Tước đều không thể tin nổi là, Thái Dương Chân Hỏa do Lê Ân tế ra lại ngạnh sinh sinh chặn được Tam Thiên Nhược Thủy của Tương Liễu. "Không thể nào!!!" "Chỉ là tu vi Thái Ất Kim Tiên, làm sao có thể chặn được Tam Thiên Nhược Thủy của ta?" Người khó tưởng tượng nhất tự nhiên là Tương Liễu, hắn không nhịn được kinh hô.

Lê Ân trong lòng lại cười lạnh một trận.

Tu vi của hắn đích xác là Thái Ất Kim Tiên viên mãn, nhưng đừng quên Thái Dương Chân Hỏa và Thái Dương Pháp Tắc của hắn đều đã đạt tới cảnh giới đại thành.

Uy lực tự nhiên không đơn giản như một cộng một bằng hai.

Chiến trường Vu Yêu, đại bản doanh Vu tộc! "Chúc Dung đại

nhân, vừa nhận được tin tức, Yêu tộc Kim Ô Đại Thái Tử xuất hiện tại tiền tuyến chiến trường!" Đại Vu Cửu Phượng vội vã đi vào soái trướng, báo cáo với Chúc Dung.

Cửu Phượng là bào muội của Tổ Vu Cường Lương, thực lực cường đại, chỉ đứng sau Thập Nhị Tổ Vu.

Cũng là nhân vật số hai tại đại bản doanh chiến trường Vu Yêu của Vu tộc. "Cái tên tiểu tử ngoan liệt nhà Đế Tuấn kia xuất hiện ở tiền tuyến chiến trường?" Trong mắt Chúc Dung lóe lên một tia kinh ngạc.

Sự ngoan liệt của Thập Đại Kim Ô Thái Tử ở Hồng Hoang có thể nói là vạn tộc đều biết. "Đã muốn đi tìm chết, vậy bản tôn thành toàn cho hắn!" Mâu tử Chúc Dung mạnh mẽ bắn ra một luồng sát cơ sâm nhiên. "Triệu tập tất cả binh mã, tuyệt đối không thể để con Kim Ô nhỏ đó sống sót rời khỏi chiến trường!" Chúc Dung lập tức ra lệnh cho Cửu Phượng.

Oanh long!

Oanh long...

Cửu Phượng gật đầu, lập tức đánh vang chiến cổ trong tay.

Tiếng trống như sấm, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ đại bản doanh Vu tộc.

Mặt chiến cổ này là Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo, do da thần thú Quỳ Ngưu chế thành, Vu tộc dùng để điểm binh bái tướng hiệu lệnh.

Tiếng trống vang lên một hồi, sau khi nghe thấy phải lập tức chạy tới đại bản doanh tập hợp.

Tiếng trống vang lên ba hồi, nếu ai chưa tới sẽ bị chém giết tế cờ ngay tại chỗ.

Cửu Phượng chưa đánh đến hồi thứ ba, tất cả binh mã đại bản doanh Vu tộc đã tập kết xong xuôi.

Chúc Dung và Cửu Phượng dẫn theo binh mã hạo hạo đãng đãng, hãn nhiên sát phạt về phía tiền tuyến chiến trường. ...

Trung tâm chiến trường.

Lê Ân và Tương Liễu điên cuồng tư sát một trận.

Chương 11

Tương Liễu sử xuất toàn bộ vốn liếng, thôi động Tam Thiên Nhược Thủy đến cực hạn, nhưng vẫn bị Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân ngăn cản.

Đương nhiên, Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân cũng chưa thể triệt để đánh tan Tam Thiên Nhược Thủy.

Hai bên lâm vào trạng thái giằng co.

Bất quá, Lê Ân lại là chiến đấu và nhặt thuộc tính, cả hai đều không chậm trễ. "Chẳng trách lúc đó Thiên Đế đáp ứng sảng khoái như vậy, hóa ra Đại Thái Tử đã có thực lực bực này!" Bạch Trạch không khỏi kinh thán.

Lúc trước hắn còn thắc mắc phản ứng của Đế Tuấn có chút phản thường, đáp ứng quá dứt khoát.

Hóa ra căn nguyên nằm ở đây.

Phải biết rằng Tương Liễu với tư cách là Đại Vu, có chiến lực Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Giờ phút này Lê Ân có thể đánh ngang ngửa với đối phương, cho dù trước đó Tương Liễu bị Tộc trưởng Chu Tước đả thương, nhưng cũng chứng minh Lê Ân có chiến lực không kém gì Đại La Kim Tiên sơ kỳ rồi. "Tương Liễu, hôm nay là tử kỳ của ngươi!" Tộc trưởng Chu Tước lệ quát một tiếng.

Lấy lại tinh thần, hắn lại lần nữa mang theo vô biên Nam Minh Ly Hỏa sát hướng Tương Liễu.

Tình cảnh Tương Liễu lập tức rơi xuống đáy vực.

Trước có Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân, sau có Nam Minh Ly

Hỏa của Tộc trưởng Chu Tước.

Lại thêm Bạch Trạch ở một bên hổ thị đăm đăm. "Mạng ta xong rồi!" Tương Liễu biết rõ hi vọng sống hôm nay mong manh đến mức có thể bỏ qua không tính. "Muốn giết ta, vậy thì bồi táng cùng ta đi!" "Có Kim Ô Thái Tử bồi táng cùng ta, không lỗ!" Mâu tử Tương Liễu lập tức trở nên đỏ ngầu, sắc mặt hiển lộ vô cùng dữ tợn và điên cuồng.

Ngay sau đó, một luồng khí tức khủng bố vô cùng từ trong cơ thể Tương Liễu lan tràn ra.

Hiển nhiên Tương Liễu muốn tự bạo để đồng quy vu tận cùng Lê Ân.

Nhưng Bạch Trạch lại không cho Tương Liễu cơ hội.

Là thủ tịch trí giả Thiên Đình, Bạch Trạch ở một bên nhìn chằm chằm, sao có thể cho Tương Liễu cơ hội tự bạo.

Hoa lạp!

Hoa lạp...

Bạch Trạch vươn tay vung lên, vận chuyển Thủy Chi Pháp Tắc đến cực hạn, vô biên thiên thủy lập tức ngưng tụ trước mặt, hình thành một tòa thủy lao to lớn vô cùng, giam cầm Tương Liễu ở bên trong.

Từng đạo Thủy Chi Pháp Tắc ngưng tụ thành pháp tắc thần liên, quấn quanh người Tương Liễu, chế chỉ hắn tự bạo. "Hừ, chỉ có bản sự lấy nhiều hiếp ít!" Thế nhưng, một tiếng hừ lạnh đột nhiên vang lên.

Oanh long!

Ngay sau đó, Lê Ân liền nhìn thấy một con chim thần chín đầu to

lớn vô cùng bay ngang trời.

Con chim này mặt người mình chim, chín cái đầu ngoại trừ cái đầu người phụ nữ ở giữa, tám cái đầu còn lại đều là đầu phượng hoàng.

Rõ ràng là Đại Vu Cửu Phượng!

Oanh oanh oanh...

Lời còn chưa dứt, tám cái đầu phượng của Cửu Phượng liền phun ra từng đạo hỏa diễm khủng bố.

Bề mặt những ngọn lửa này quấn quanh vô tận lôi đình.

Chính là Lôi Hỏa!

Lôi Hỏa khủng bố lập tức oanh toái thủy lao của Bạch Trạch. "Cửu...

Phượng!" Mâu tử Bạch Trạch lập tức híp lại.

Cửu Phượng thực lực cường đại, trong Vu tộc là cường giả chỉ đứng sau Thập Nhị Tổ Vu, Bạch Trạch sao dám khinh thường.

Duy chỉ có Lê Ân đối với sự xuất hiện của Cửu Phượng lại mừng rỡ vô cùng.

Giờ phút này, hắn thấy rõ ràng trên người Cửu Phượng đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính.

Hơn nữa thuộc tính của Cửu Phượng cực kỳ đặc thù, là Lôi Hỏa dung hợp giữa lôi đình và hỏa diễm. "Thương Dương, Cửu Anh, cùng nhau ra tay, nhất định phải bắt lấy Cửu Phượng với tốc độ nhanh nhất trong tình huống Chúc Dung chưa phát giác!" Bạch Trạch lập tức truyền âm cho Thương Dương và Cửu Anh. "Được!" Thương Dương và Cửu Anh cũng không có bất kỳ do dự nào.

Phải đưa Lê Ân an toàn rời đi.

Nhất là sau khi nhìn thấy biểu hiện kinh tài tuyệt diễm của Lê Ân, tự nhiên càng không thể để Lê Ân chịu thương tổn.

Oanh long!

Oanh long...

Sau khi định ra chủ ý, ba đại Yêu Thần Bạch Trạch, Thương Dương và Cửu Anh liên thủ sát hướng Cửu Phượng.

Bản thể Thương Dương là một con độc giác thần điểu có thể hình như thái cổ thần sơn, nắm giữ Vũ Chi Pháp Tắc (Mưa).

Bản thể Cửu Anh thực ra có chút tương tự với Tương Liễu, đều là cự xà chín đầu.

Bất quá Cửu Anh mình trâu đuôi rồng, chín cái đầu đều là đầu giao long, tiếng kêu lại giống như trẻ con khóc.

Thực lực Cửu Anh cũng cường đại vô cùng, trời sinh đã nắm giữ hai đại pháp tắc Thủy Hỏa.

Chín cái đầu giao long không chỉ có thể phun ra thiên hỏa, còn có thể nhả ra thiên thủy tấn công đối thủ.

Bành bành bành...

Ba đại Yêu Thần liên thủ, cho dù mạnh như Cửu Phượng cũng không phải đối thủ, bắt đầu liên tục bại lui.

Cũng là do nhục thân Cửu Phượng quá mạnh, tuy không phải Tổ Vu, nhưng là bào muội sinh ra cùng lúc với Tổ Vu Cường Lương, nhục thân Cửu Phượng đã có vài phần huyền diệu của nhục thân Tổ Vu.

Chương 12

Nếu nói trong Vu tộc có người tấn thăng cảnh giới Tổ Vu, thì chắc chắn đó là Cửu Phượng.

Lê Ân một bên hai mắt tỏa sáng nhìn ba đại Yêu Thần liên thủ đại chiến Đại Vu Cửu Phượng, một bên dùng thần thức điên cuồng thu thập bong bóng thuộc tính. "Lần này thật sự béo bở rồi!" Lê Ân trong lòng hạnh phúc muốn ngất.

Bất luận là Yêu tộc Bạch Trạch, Thương Dương, Cửu Anh và Tộc trưởng Chu Tước, hay Vu tộc Tương Liễu và Cửu Phượng, đều là cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Bong bóng thuộc tính rơi ra đều cực kỳ phong hậu.

Đặc biệt là bong bóng thuộc tính Thủy hệ pháp lực và Thủy Chi Pháp Tắc, cả Tương Liễu, Bạch Trạch và Cửu Anh đều đang rơi ra.

Lê Ân đoán chừng sau đợt này, Thủy hệ pháp lực khả năng sẽ dẫn đầu một bước tấn thăng Đại La Kim Tiên. "Hừ, Yêu tộc quả nhiên trước sau như một không biết xấu hổ, chỉ biết lấy nhiều hiếp ít!" Một tiếng hừ lạnh khinh thường như thiên lôi cuồn cuộn vang vọng giữa thiên địa.

Oanh long!

Ngay sau đó, một biển lửa nóng rực vắt ngang bầu trời, giáng lâm xuống chiến trường.

Biển lửa thu lại trong nháy mắt, một bóng người uy áp tứ phương hiện ra.

Bóng người này đầu thú mình người, đầu lâu dữ tợn đáng sợ, thân khoác lân giáp đỏ, tai xỏ hỏa xà, chân đạp hỏa long.

Rõ ràng chính là Tổ Vu Chúc Dung! "Không ổn!" Bạch Trạch, Thương Dương và Cửu Anh đồng thời sắc mặt đại biến.

Người có tên, cây có bóng!

Chúc Dung chính là chí cường giả trong Vu tộc, là tồn tại có thể kêu gào với Yêu tộc Đế Tuấn, Thái Nhất và Yêu Sư Côn Bằng.

Bạch Trạch, Thương Dương và Cửu Anh cho dù tự tin vào thực lực bản thân đến đâu, cũng không dám bảo đảm liên thủ có thể chống lại Chúc Dung.

Quan trọng nhất là Lê Ân đang ở đây.

Đối mặt với Chúc Dung thực lực cường hãn, Bạch Trạch không dám bảo đảm Lê Ân trăm phần trăm an toàn. "Đi!" Bạch Trạch cực kỳ quả quyết, lập tức bỏ qua Cửu Phượng, cuốn lấy Lê Ân muốn rời đi.

Thương Dương, Cửu Anh và Tộc trưởng Chu Tước thì phụ trách đoạn hậu, ngăn cản Tương Liễu, Cửu Phượng và Chúc Dung vừa giá lâm.

Nhưng Tương Liễu và Cửu Phượng cũng biết rõ đây là cơ hội tốt nhất để chém giết Yêu tộc Thái Tử.

Cho nên Tương Liễu và Cửu Phượng như phát điên quấn lấy Thương Dương, Cửu Anh và Tộc trưởng Chu Tước, để Chúc Dung rảnh tay đối phó Bạch Trạch và Lê Ân. "Bạch Trạch, muốn đi là đi, coi bản tôn như không tồn tại sao?" Chúc Dung mặt lộ vẻ châm chọc, giọng nói lại hàm chứa vô tận băng lãnh và sát ý.

Hưu!

Lời vừa dứt, hai con hỏa xà xuyên qua hai tai Chúc Dung lập tức bắn ra.

Hai con hỏa xà vừa thoát khỏi tai Chúc Dung, thân hình lập tức

đón gió bạo trướng, hóa thành hai con thôn thiên cự xà to lớn mấy chục vạn dặm, há cái miệng đầy máu nuốt chửng về phía Bạch Trạch và Lê Ân.

Đáy mắt Lê Ân lóe lên một tia hãi nhiên.

Hai con hỏa xà này cư nhiên là do Hỏa Chi Pháp Tắc ngưng tụ thành.

Nếu không phải Lê Ân nhìn thấy trên người chúng đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính Pháp tắc, căn bản không tưởng tượng nổi đây là do Hỏa Chi Pháp Tắc ngưng tụ đến cực điểm hình thành.

Lê Ân khi bị Bạch Trạch mang theo rút lui vẫn không quên dùng thần thức thu thập bong bóng thuộc tính. [Đinh!

Nhặt được Hỏa Chi Pháp Tắc *18888!] [Đinh!

Nhặt được Hỏa Chi Pháp Tắc *16666!]...

Nghe tiếng hệ thống vang lên, Lê Ân không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Chỉ có thể nói thật không hổ danh là Hỏa Thần Tổ Vu Chúc Dung.

Lĩnh ngộ đối với Hỏa Chi Pháp Tắc thật sự tinh thâm.

Lê Ân ước tính gã này nắm giữ Hỏa Chi Pháp Tắc hẳn đã đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh rồi. "Vô Biên Thủy Vực!" Đối mặt thế công của hai con thôn thiên hỏa xà, Bạch Trạch lại ngưng trọng đến cực điểm, vội vàng tế ra bản mệnh thần thông.

Sâu trong bầu trời trên đỉnh đầu Bạch Trạch phảng phất như nứt ra một cái khe lớn.

Vô tận thiên thủy uyển như thác nước cửu thiên đổ xuống, hóa thành một mảnh đại dương mênh mông vô tận, ngăn cản bước chân

hai con thôn thiên hỏa xà.

Xuy xuy xuy xuy...

Nhưng hỏa xà nhập hải lại không hề bị dập tắt, ngược lại càng cháy càng mạnh.

Cuối cùng còn phá biển lao ra, ngạnh sinh sinh oanh kích lên người Bạch Trạch và Lê Ân. "Khụ khụ!

Khụ khụ..." Bạch Trạch lập tức bị trọng thương, trong miệng máu tươi cuồng phun không chỉ.

Còn về Lê Ân lại hào phát vô tổn (không tổn hại một sợi tóc).

Bởi vì ngay trong khoảnh khắc ngàn cân treo sợi tóc, trên người Lê Ân bỗng nhiên có một đạo ấn ký ẩn nấp hiện ra.

Ngay sau đó, một bóng người uy nghiêm tôn quý bước ra từ trong ấn ký đang tỏa sáng.

Bành!

Bành!

Bóng người uy nghiêm tôn quý kia trực tiếp vươn tay chộp một cái, ngạnh sinh sinh xé nát hai con thôn thiên hỏa xà thành từng mảnh vụn. "Phụ đế!" Lê Ân không khỏi mừng rỡ.

Không sai, đạo thân ảnh uy nghiêm tôn quý kia, chính là Đế Tuấn.

...

Chương 13

Thiên Đình, trong Thiên Đế Cung. "Không hay, con ta gặp nguy hiểm!" Đang tham ngộ Thái Dương Pháp Tắc, Đế Tuấn bỗng nhiên sắc mặt đại biến. "Chúc Dung lão thất phu, nếu dám thương tổn con ta một cọng lông tơ, Bản đế tất đồ tận Vu tộc!" Sắc mặt Đế Tuấn dữ tợn, toàn thân tràn ngập hung lệ chi khí ngập trời. "Côn Bằng, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới chiến trường Vu Yêu, Tiểu Nhất gặp nguy hiểm!" Đế Tuấn lập tức truyền âm thông báo cho Côn Bằng.

Trong tứ đại cự đầu của Thiên Đình, phải kể đến Yêu Sư Côn Bằng là có tốc độ nhanh nhất.

Côn Bằng giương cánh hận trời thấp!

Thiên Đình tứ cự đầu, trừ Đế Tuấn, Thái Nhất và Côn Bằng ra, còn có Hy Hoàng.

Hy Hoàng chính là huynh trưởng của Nữ Oa, cũng là tiền kiếp của Phục Hy trong Nhân tộc Tam Hoàng. ...

Chiến trường Vu Yêu. "Đế Tuấn, nếu là bản thể ngươi ở đây thì còn được.

Chỉ bằng một đạo ý niệm mà cũng muốn ngăn cản Bản tôn, chẳng phải là suy nghĩ nhiều quá rồi sao?" Chúc Dung lại khinh thường cười nhạo một tiếng.

Lấy nhãn lực của Chúc Dung, tự nhiên có thể liếc mắt một cái nhìn thấu bản chất đạo thân ảnh này của Đế Tuấn.

Chuẩn Thánh dính một chữ "Thánh", đã có một tia huyền diệu của Thánh Nhân, một đạo ý niệm cũng có thể hóa thành hóa thân.

Đạo ý niệm này rõ ràng là Đế Tuấn lưu lại trên người Lê Ân, dùng

làm át chủ bài bảo hộ an toàn cho hắn.

Không chỉ Lê Ân có, Lục Áp cùng chín người em khác cũng đều có. "Chúc Dung, lấy lớn hiếp nhỏ, bắt nạt con ta?" Hóa thân ý niệm của Đế Tuấn mặt lộ hung quang, nhìn chằm chằm Chúc Dung. "Chỉ là hóa thân ý niệm, cũng dám ồn ào trước mặt Bản tôn?

Chết!" Hai mắt Chúc Dung lạnh lẽo.

Oanh long!

Lời còn chưa dứt, hỏa long đang phủ phục dưới chân Chúc Dung liền lao ra.

Vừa rời khỏi Chúc Dung, thân hình hỏa long kia điên cuồng bành trướng, trong khoảnh khắc hóa thành cự long khổng lồ dài mấy trăm vạn dặm.

Hỏa long kinh khủng mang theo uy thế phần thiên diệt địa, hãn nhiên công kích về phía hóa thân của Đế Tuấn.

Oanh oanh oanh...

Hóa thân của Đế Tuấn toàn thân nở rộ kim quang vô tận.

Ngay sau đó, Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương từ trong cơ thể cuồng dũng trào ra, hóa thành một biển lửa màu vàng, nghênh đón hỏa long đang tập kích tới. "Mạnh quá đi!" Lê Ân tình không tự chủ được mà tán thán.

Bất luận là hóa thân của Đế Tuấn hay hỏa long kia, thực lực triển lộ ra giờ phút này đều đủ để dễ dàng miểu sát Lê Ân.

Không còn cách nào, chênh lệch thực sự quá lớn.

Lê Ân tối đa cũng chỉ có thể chống lại Đại La Kim Tiên sơ kỳ, gặp Đại La Kim Tiên trung kỳ đều đủ để bị nghiền ép.

Nhìn chiến lực bộc phát của hóa thân Đế Tuấn và hỏa long lúc

này, xa xa không chỉ đơn giản là Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Cuối cùng, hỏa long kỹ cao hơn một bậc, ngạnh sinh sinh đánh tan biển lửa màu vàng ngay chính diện.

Hóa thân Đế Tuấn lập tức nhíu mày.

Hắn rõ ràng, đúng như Chúc Dung nói, chỉ bằng một đạo ý niệm muốn ngăn cản Chúc Dung thật sự là người si nói mộng.

Cụ hóa thân ý niệm này tối đa cũng chỉ bộc phát ra chiến lực Đại La Kim Tiên hậu kỳ, xa xa không sánh bằng Chúc Dung ở cấp bậc Chuẩn Thánh. "Ngô nhi, cho ta mượn Thái Dương Quyền Trượng dùng một chút!" Hóa thân Đế Tuấn đưa tay vẫy một cái, một cây quyền trượng màu vàng liền từ trong cơ thể Lê Ân bay ra.

Cây quyền trượng màu vàng này chính là Thái Dương Quyền Trượng, Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, sinh ra từ trong Thái Dương Tinh.

Dưới sự gia trì của Thái Dương Quyền Trượng, Thái Dương Chân Hỏa do hóa thân Đế Tuấn tế ra uy lực nháy mắt tăng gấp bội, lại bắt đầu từng chút một xoay chuyển cục diện. "Đừng làm phản kháng phí công vô ích nữa!" Chúc Dung cười lạnh một tiếng. "Thiên địa vạn hỏa, nghe ta hiệu lệnh, ngưng!" Ngay sau đó, Chúc Dung bỗng nhiên quát to một tiếng.

Hỏa Chi Pháp Tắc tinh thâm huyền ảo điên cuồng vận chuyển quanh người hắn.

Oanh oanh oanh...

Lời vừa dứt, Lê Ân liền kinh hãi muốn tuyệt vọng phát hiện, giữa thiên địa, vô cùng vô tận các loại hỏa diễm đang điên cuồng hội tụ về phía Chúc Dung.

Ngay cả Lê Ân cùng Chu Tước tộc trưởng, thậm chí Thái Dương

Chân Hỏa và Nam Minh Ly Hỏa trong cơ thể đều mất đi khống chế.

Cho dù cực lực khống chế, nhưng vẫn có một ít Thái Dương Chân Hỏa cùng Nam Minh Ly Hỏa bay về phía Chúc Dung.

Cuối cùng, quanh người Chúc Dung ngưng tụ ra một đoàn hỏa diễm kinh khủng lấp lánh đủ loại màu sắc.

Đơn thuần chỉ nhìn thoáng qua, Lê Ân đã cảm giác thân thể mình như sắp bị thiêu hóa.

Nhưng Lê Ân lại luyến tiếc không nỡ dời mắt đi.

Bởi vì... bong bóng thuộc tính rơi ra từ đoàn hỏa diễm kinh khủng kia thực sự quá dụ người rồi. `[Hỏa Chi Pháp Tắc *36666!]` `[Hỏa Chi Pháp Tắc *38888!]` ...

Lê Ân tình không tự chủ được phóng xuất thần thức đi thu lấy. "A..." Nhưng ngay nháy mắt tiếp theo, Lê Ân liền ôm đầu thảm thiết kêu lên.

Bởi vì thần thức Lê Ân phóng ra ngoài lại bị khí tức tản mát ra từ đoàn hỏa diễm kia ngạnh sinh sinh thiêu diệt. "Thật không biết sống chết, lại dám phóng thần thức đến bên cạnh Chúc Dung Thần Hỏa của ta!" Chúc Dung lạnh lùng cười nhạo một tiếng.

Chương 14

Đoàn hỏa diễm kinh khủng này nãi là hỏa diễm đặc thù do Chúc Dung vận chuyển Hỏa Chi Pháp Tắc đến cực hạn, ngưng tụ thiên địa vạn hỏa hình thành, trực tiếp được mệnh danh bằng tên của hắn.

Chúc Dung Thần Hỏa tuy là Hậu Thiên hỏa diễm, nhưng uy lực so với Tiên Thiên chi hỏa còn cường hãn hơn nhiều, xưng là Hồng Hoang tối cường hỏa diễm cũng không quá.

Oanh long!

Chúc Dung nhẹ nhàng vung tay lên, Chúc Dung Thần Hỏa ngũ quang thập sắc nháy mắt cuộn về phía hóa thân Đế Tuấn.

Hóa thân Đế Tuấn thần sắc ngưng trọng, đối mặt với Chúc Dung toàn lực bộc phát, dù là bản thể ở đây cũng không dám khinh thường.

Hóa thân Đế Tuấn thúc giục Thái Dương Quyền Trượng trong tay tới cực hạn, Thái Dương Chân Hỏa bộc phát ra uy lực lớn nhất, đã miễn cưỡng có thể so sánh với chiến lực Đại La Kim Tiên viên mãn.

Nhưng, dù như thế vẫn y nguyên không địch lại Chúc Dung Thần Hỏa.

Chúc Dung Thần Hỏa đem Thái Dương Chân Hỏa cùng với hóa thân Đế Tuấn hừng hực thiêu đốt thành hư vô. "Tiểu Kim Ô, có thể chết dưới Chúc Dung Thần Hỏa của Bản tôn, ngươi cũng chết có ý nghĩa!" Chúc Dung liếc Lê Ân một cái.

Oanh long!

Lời còn chưa dứt, Chúc Dung đưa tay chỉ một cái.

Một đạo Chúc Dung Thần Hỏa từ đầu ngón tay bắn ra, hóa thành một con hỏa long sắc màu rực rỡ, lao thẳng về phía Lê Ân. *Chẳng lẽ

sắp 'tạch' thật rồi sao?* Lê Ân thần sắc trầm trọng.

Thực lực của Chúc Dung vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn. *Sớm biết chiến trường Vu Yêu nguy hiểm thế này thì cứ 'cẩu' (trốn) một đợt đã.

Ở Thiên Đình nhặt thuộc tính chẳng lẽ không thơm sao?* Ông ông ông...

Nhưng, ngay lúc Lê Ân sắp bị Chúc Dung Thần Hỏa thôn phệ, quanh người hắn lại hiện ra từng cái hỗn độn.

Những hỗn độn này uyển chuyển như vật sống, đang điên cuồng xoay tròn.

Từng luồng hấp lực ngập trời truyền ra từ những hỗn độn vô cùng kinh người này.

Chúc Dung Thần Hỏa uy lực vô biên cuối cùng không thể làm bị thương Lê Ân, lần lượt bị những hỗn độn đáng sợ đang xoay tròn kia thôn phệ sạch sẽ. "Quá tốt rồi!" Bạch Trạch đang bị trọng thương nhìn thấy một màn này, dây thần kinh đang căng thẳng rốt cuộc cũng buông lỏng. "Nguyên lai là Yêu Sư Côn Bằng, hắn là Phụ đế thông báo cho đối phương!" Trong lòng Lê Ân cũng thở phào một hơi.

Sở dĩ Lê Ân biết người tới là Côn Bằng, tự nhiên là vì những hỗn độn hiện ra quanh người đang không ngừng rơi xuống bong bóng thuộc tính `[Thôn Phệ Pháp Tắc]`.

Trong Hồng Hoang, người nắm giữ Thôn Phệ Pháp Tắc có lẽ không chỉ có một mình Côn Bằng, nhưng có thể ngăn cản Chúc Dung Thần Hỏa bằng Thôn Phệ Pháp Tắc, cũng chỉ có Côn Bằng mà thôi. "Côn...

Bằng!" Ánh mắt Chúc Dung gắt gao nhìn chằm chằm sâu trong khung trời.

Giờ khắc này, đang có một nam tử hắc bào hiện ra phía trên thiên khung.

Dung mạo nam tử bình phàm vô kỳ, nhưng lại thấu ra một cỗ sắc thái thần bí vạn phần.

Điều khiến người ta chậc chậc xưng kỳ nhất là hắc bào trên người nam tử.

Lê Ân nhịn không được trừng lớn con mắt, đó đâu phải là hắc bào, phân minh là do vô số vi hình hỗn độn tổ thành. *Lấy hỗn độn làm áo, đây là Yêu Sư Côn Bằng sao?* Trong lòng Lê Ân nỉ non tự nói, pha lẫn chấn động. "Côn Bằng, ở trước mặt Bản tôn cũng không hiển lộ bản thể, ngươi không phải quá kiêu ngạo rồi chứ?" Chúc Dung mặt đầy hàn sương, chấn nộ không thôi.

Bất luận là Vu tộc hay Yêu tộc, đều phải lấy bản thể tác chiến mới có thể bộc phát ra chiến lực mạnh nhất.

Côn Bằng khi đối mặt với hắn lại hiển hóa nhân thân, quả thực là không để hắn vào mắt.

Là Vu tộc chí cường giả, Chúc Dung há có thể không giận.

Côn Bằng hiển nhiên không muốn giao thủ cùng Chúc Dung, trực tiếp cuốn lấy Lê Ân cùng Bạch Trạch, hóa thành một đạo hắc quang muốn rời đi.

Nhưng lại bị Chúc Dung đang bạo nộ cấp tốc ngăn cản. "Muốn đi thì đi, ngươi coi Bản tôn nơi này là Thiên Đình hay sao!" Chúc Dung gầm thét một tiếng.

Âm ba cuồn cuộn như thiên lôi nổ vang, vang vọng giữa đất trời.

Oanh oanh oanh...

Chúc Dung giận dữ tột độ vận chuyển Hỏa Chi Pháp Tắc tới cực

hạn.

Vô cùng vô tận Chúc Dung Thần Hỏa điên cuồng cuộn trào ra, bố mãn mỗi tấc không gian trong vòng trăm vạn dặm.

Trong hỏa vực trăm vạn dặm này, Chúc Dung chính là chúa tể chân chính.

Chúc Dung Thần Hỏa thao thao bất tuyệt điên cuồng ngăn cản Côn Bằng, làm hắn không cách nào thoát ly chiến trường.

Côn Bằng có chút bất đắc dĩ.

Nếu chỉ có một mình hắn, cho dù Thập Nhị Tổ Vu đều ở đây, hắn muốn đi cũng có thể đi.

Nhưng hiện tại Côn Bằng phải phân tâm chiếu cố Lê Ân, không còn cách nào tùy ý như vậy.

Côn Bằng tuy không sợ Chúc Dung Thần Hỏa, nhưng Lê Ân chỉ cần dính phải một tia là đủ để hôi phi yên diệt.

Điều này khiến Côn Bằng không thể không thay Lê Ân ngăn lại tất cả Chúc Dung Thần Hỏa đánh tới.

Chúc Dung cũng rõ ràng bản lĩnh của Côn Bằng, biết Lê Ân là điểm yếu của Côn Bằng.

Cho nên, hắn đem đại bộ phận Chúc Dung Thần Hỏa tập kích về phía Lê Ân, khiến Côn Bằng không cách nào thoát ly chiến trường. "Đã muốn chiến, Bản tôn thành toàn cho ngươi!" Côn Bằng quát to một tiếng, rốt cuộc hiện ra bản thể.

Lê Ân nhịn không được trừng lớn con mắt.

Thể hình Côn Bằng thực sự quá lớn, đơn thuần chỉ là vũ dực đã nhìn không thấy điểm cuối, uyển chuyển như đám mây rủ xuống từ ba mươi ba tầng trời. "Hỗn Độn Diệt Thế!" Hiện ra bản thể, Côn Bằng

không muốn đánh lâu với Chúc Dung.

Chương 15

Chiến đấu giữa Chuẩn Thánh căn bản không phải thời gian ngắn có thể giải quyết.

Một trận chiến kéo dài vạn năm cũng là có khả năng.

Côn Bằng muốn chính là mau chóng thoát ly chiến trường, đem Lê Ân an toàn đưa về Thiên Đình.

Cho nên, vừa động thủ Côn Bằng đã toàn lực bộc phát, trực tiếp tế ra đại thần thông.

Thôn Phệ Pháp Tắc vô biên nhanh chóng hội tụ quanh người Côn Bằng, hình thành một cái hỗn độn khổng lồ khủng bố.

Oanh oanh oanh...

Cái hỗn độn khổng lồ khủng bố này lấy bản thể Côn Bằng làm trung tâm, cực tốc khuếch trương bành trướng về bốn phương tám hướng.

Chúc Dung Thần Hỏa đầy trời lập tức cùng cái hỗn độn đáng sợ kia điên cuồng tư sát.

Chúc Dung Thần Hỏa đem hỗn độn thiêu đốt thành hư vô.

Hỗn độn tắc thôn phệ Chúc Dung Thần Hỏa, đem nó hóa thành chất dinh dưỡng cường hóa bản thân.

Chúc Dung Thần Hỏa không thể bảo là không mạnh, nhưng hỗn độn do Thôn Phệ Pháp Tắc ngưng tụ thành lại càng thêm đáng sợ.

Chúc Dung Thần Hỏa đang lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được bị Diệt Thế Hỗn Độn thôn phệ.

Chúc Dung đối với việc này cũng không kinh ngạc.

Là một trong tứ đại cự đầu Thiên Đình, Côn Bằng cùng Thập Nhị Tổ Vu là đối thủ cũ rồi, Chúc Dung há có thể không biết bản lĩnh của Côn Bằng.

Cũng là do Côn Bằng không có pháp bảo lợi hại một chút, nếu không Thiên Đình do ai đương gia làm chủ còn chưa biết được.

Bỏ qua pháp bảo không nói, Côn Bằng tuyệt đối mạnh hơn Đế Tuấn cùng Thái Nhất một bậc.

Chỉ có thể nói, Côn Bằng chung quy là thiếu chút khí vận.

Nếu không, lúc trước Đạo Tổ Hồng Quân truyền đạo tại Tử Tiêu Cung, Côn Bằng cũng sẽ không vì Hồng Vân nhường chỗ mà bỏ lỡ thánh vị.

Khí vận là thứ huyền diệu, nhìn không thấy sờ không được nhưng lại chân thực tồn tại.

Khí vận đại biểu cho mức độ ưu ái của thiên địa đối với một tồn tại nào đó.

Khí vận ở dưới Chuẩn Thánh khả năng không quan trọng lắm, nhưng đến cấp bậc Chuẩn Thánh thậm chí Thánh Nhân, khí vận trở nên đặc biệt quan trọng.

Đối với Chuẩn Thánh, khí vận không đủ, Thiên Đạo không cho phép thành thánh, vậy thì chung sinh cùng thánh vị vô duyên.

Đối với Thánh Nhân, khí vận không đủ càng nghiêm trọng hơn, cực có khả năng bị đánh rớt thánh vị.

Tam Thanh lập giáo chính là vì tranh đoạt Nhân tộc khí vận.

Thánh Nhân cao cao tại thượng, bất tử bất diệt, cũng chỉ có Tiên Thiên Chí Bảo cùng khí vận mới có khả năng khiến Thánh Nhân hạ tràng chém giết lẫn nhau.

Côn Bằng thiếu chút khí vận, nếu không thành thánh đâu đến lượt Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề.

Oanh oanh oanh...

Chúc Dung Thần Hỏa bị hỗn độn thôn phệ, thân thể Chúc Dung lập tức hóa thành một tôn cự nhân cao bằng trời.

Thông thiên cự nhân hãn nhiên lao vào bạo chùy Côn Bằng.

So với việc nắm giữ Hỏa Chi Pháp Tắc, Chúc Dung mạnh nhất vẫn là nhục thân.

Thập Nhị Tổ Vu nãi là tinh huyết của Bàn Cổ biến thành, kế thừa con đường "Dĩ lực chứng đạo" của Bàn Cổ.

Oanh oanh oanh...

Lấy nhục thân cường hoành của Chúc Dung, ngay cả Diệt Thế Hỗn Độn cũng không cách nào thôn phệ tiêu hóa.

Bành bành bành...

Song quyền Chúc Dung thế mà xuyên thấu tầng tầng lớp lớp Diệt Thế Hỗn Độn uyển chuyển như lỗ đen, hung hăng nện lên bản thể Côn Bằng.

Lập tức, Côn Bằng đổ máu, lân vũ trên người bị nắm đấm Chúc Dung đập gãy không ít.

Thậm chí, nắm đấm hùng hồn sức mạnh của Chúc Dung còn oanh ra hai cái lỗ máu sâu mấy ngàn dặm trên thể biểu Côn Bằng.

Nhưng thể hình Côn Bằng thực sự quá mức khổng lồ, như một tòa thái cổ tinh thần.

Hai cái lỗ máu sâu mấy ngàn dặm đối với hắn không tính là trọng thương.

Đương nhiên, tình huống của Chúc Dung cũng không phải hoàn hảo vô tổn.

Hai cánh tay hắn khi xuyên thấu Diệt Thế Hỗn Độn bị Thôn Phệ Pháp Tắc đáng sợ nuốt đi vô số huyết nhục, chỉ còn lại hai cánh tay bạch cốt.

Nhưng thương thế dạng này đối với Chúc Dung cũng không phải chuyện lớn, ý niệm chuyển động, tích huyết trọng sinh, huyết nhục mới lại sinh trưởng ra.

Lúc này, vui vẻ nhất không ai qua được Lê Ân.

Nhặt thuộc tính nhặt đến bay lên.

Nhất là sau khi Chúc Dung cùng Côn Bằng đổ máu, trên người đều rơi ra bong bóng thuộc tính nhục thân mà Lê Ân cần nhất. `[Đinh!

Tổ Vu Chi Thể *9999!]` `[Đinh!

Tổ Vu Chi Thể *9966!]` `[Đinh!

Côn Bằng Chi Thể *9988!]` `[Đinh!

Côn Bằng Chi Thể *9977!]` ...

Từng cái bong bóng thuộc tính nhục thân nhập thể, Lê Ân có thể cảm giác được nhục thân cường độ của mình đang lấy tốc độ tên lửa leo thang.

Không còn cách nào, lần này hấp thu bong bóng thuộc tính nhục thân quá nhiều.

Trước đó hấp thu bong bóng thuộc tính nhục thân của Tướng Liễu cùng Chu Tước tộc trưởng, khiến nhục thân cường độ của hắn nhất cử đạt tới Thái ất Kim Tiên trung kỳ.

Sau đó, hấp thu bong bóng của Cửu Phượng cùng ba đại Yêu Thần Bạch Trạch, Thương Dương, Cửu Anh, nhục thân cường độ Lê Ân

lại đạt tới Thái ất Kim Tiên hậu kỳ.

Hiện tại, hấp thu bong bóng thuộc tính nhục thân của Chúc Dung cùng Côn Bằng, nhục thân cường độ Lê Ân càng bước vào trình độ Thái ất Kim Tiên viên mãn.

Chương 16

Hơn nữa, nhục thân Lê Ân còn đang không ngừng tăng cường, đang hướng về cấp bậc Đại La Kim Tiên rảo bước tiến lên.

Bởi vì Chúc Dung cùng Côn Bằng giờ phút này đang liên miên bất tuyệt cuồng rơi bong bóng thuộc tính nhục thân a.

Rốt cuộc, sau khi Chúc Dung cùng Côn Bằng thiếp thân nhục bác gần nửa canh giờ, nhục thân Lê Ân thuận lợi đột phá cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Nhục thân Đại La!

Tâm tình Lê Ân cực kỳ vui sướng.

Điều này ý nghĩa thực lực hắn lần nữa tiêu thăng một đoạn dài.

Hơn nữa, năng lực bảo mệnh cũng mạnh hơn.

Lê Ân thậm chí hoài nghi, dù Đại Nghệ hiện tại dùng Xạ Nhật Cung cùng Lạc Nhật Tiễn bắn hắn, cũng chưa chắc có thể bắn chết hắn.

Ngoài ra, đáng nhắc tới chính là, nhục thân Lê Ân so với Tổ Vu cùng cảnh giới đều muốn cường hoành hơn nhiều.

Bởi vì nhục thân hắn là tập hợp thể của nhiều loại thể chất đặc thù.

Bất quá, việc Lê Ân đột phá lại không ai hay biết.

Bởi vì động tĩnh đột phá đều bị động tĩnh tư sát kinh khủng của Chúc Dung cùng Côn Bằng che giấu.

Oanh oanh oanh...

Cuối cùng, thực lực Côn Bằng vẫn hơn một bậc.

Thân thể Côn Bằng mỗi bộ phận đều có thể hóa thành lợi khí công sát, mang theo Thôn Phệ Pháp Tắc vô biên điên cuồng oanh kích lên người Chúc Dung.

Nhất là đôi cánh rủ xuống tận trời của Côn Bằng, càng đáng sợ tới cực điểm.

Uyển chuyển như hai thanh tuyệt thế hung đao hủy thiên diệt địa, mỗi lần hạ xuống đều phảng phất muốn đem thiên địa một phân thành hai.

Nhiêu là Chúc Dung cũng không dám khinh thường để bị hai thanh dực đao của Côn Bằng chém trúng.

Nếu không, dù lấy sự cường hãn của Tổ Vu Chi Thể cũng tuyệt đối không dễ chịu.

Tuy rằng nhục thân Vu tộc quan tuyệt Hồng Hoang, nhưng nhục thân Yêu tộc cũng đồng dạng lấy cường hãn trứ danh.

Nhất là nhục thân Côn Bằng vô số năm bị ngày đêm dùng Thôn Phệ Pháp Tắc thối luyện.

Dẫn đến hiện tại nhục thân Côn Bằng cũng không kém sắc hơn nhục thân Thập Nhị Tổ Vu bao nhiêu.

Bành bành bành...

Chúc Dung hiện tại bị Côn Bằng đánh cho liên tục bại lui, nhưng muốn triệt để đánh bại đối phương cũng không phải chuyện trong thời gian ngắn có thể làm được.

Hưu!

Bất quá, Côn Bằng cũng không bị phẫn nộ làm choáng váng đầu óc.

Đem Chúc Dung đánh lui mấy ngàn vạn dặm xong, hắn cũng

không thừa thắng truy kích, trực tiếp chấn động vũ dực, hóa thành một đạo hắc sắc thiểm điện phá không mà đi.

Bành bành bành...

Thế nhưng, Côn Bằng mới vừa chấn cánh bay ra mấy ức dặm, không gian phía trước lại bỗng nhiên như tấm gương vỡ vụn ra.

Ngay sau đó, vô số mảnh vỡ không gian như hồng lưu bao phủ lấy Côn Bằng. "Tê!

Cư nhiên là...

Không Gian Pháp Tắc?!" Lê Ân không khỏi hít sâu một hơi lãnh khí.

Hắn tự nhiên là nhìn thấy những mảnh vỡ không gian kia đang điên cuồng rơi xuống bong bóng thuộc tính nên mới biết là do Không Gian Pháp Tắc gây ra. "Đế...

Giang!!!" Bị vô số mảnh vỡ không gian vây khốn ở trong, Côn Bằng nhịn không được gầm thét một tiếng.

Nộ ý của Côn Bằng phảng phất muốn đem không gian đều chống bạo.

Ông!

Ngay sau đó, trong tất cả mảnh vỡ không gian đồng thời hiện ra một đạo thân ảnh.

Đạo thân ảnh này thấu ra một cỗ cảm giác thần bí mông lung, tựa hồ gần ngay trước mắt lại phảng phất xa tận chân trời.

Thân hắn như cái túi màu vàng, đỏ như lửa đan, sáu chân bốn cánh, hỗn độn không mặt mũi.

Hách nhiên chính là Không Gian Tổ Vu Đế Giang!

Nếu nói tốc độ Côn Bằng là Yêu tộc đệ nhất, thì tốc độ Đế Giang là Vu tộc đệ nhất.

Không, thân mang Không Gian Pháp Tắc, tốc độ của Đế Giang hẳn là đệ nhất nhân dưới Thánh Nhân trong cả Hồng Hoang.

Hơn nữa, luận năng lực bảo mệnh, Đế Giang tuyệt đối là kẻ mạnh nhất trong Thập Nhị Tổ Vu.

Dù cho Thiên Đình tứ cự đầu đồng thời vây giết cũng chưa chắc có thể triệt để giết chết hắn.

Chính như hiện tại, Đế Giang chu thân vây quanh vô tận Không Gian Pháp Tắc, thân hình đồng thời xuất hiện trong tất cả mảnh vỡ không gian, làm cho Côn Bằng nhất thời không cách nào phân biệt được chân thân Đế Giang rốt cuộc ở trong mảnh vỡ nào.

Bành bành bành...

Côn Bằng điên cuồng công kích mảnh vỡ không gian, Thôn Phệ Pháp Tắc kinh khủng hóa thành từng con hắc long khổng lồ, điên cuồng thôn phệ mảnh vỡ không gian.

Thế nhưng, Côn Bằng thôn phệ xong một mảnh, liền có càng nhiều mảnh vỡ không gian bổ sung vào.

Tốc độ thôn phệ của hắc long xa xa không theo kịp tốc độ sinh thành mảnh vỡ không gian.

Nhất thời, Côn Bằng liền bị Đế Giang vây khốn trong cái dị độ không gian quỷ dị này. "Yêu Sư đại nhân, có thể công kích thử mảnh vỡ không gian mà thần thức ta chỉ hướng xem sao..." Thấy Côn Bằng loạn công kích như ruồi không đầu, Lê Ân vội vàng truyền âm nói.

Côn Bằng nhìn không thấu chân thân Đế Giang, nhưng Lê Ân lại có thể.

Lê Ân tự nhiên không phải dựa vào thực lực chân thật nhìn thấu, mà là nhìn từ bong bóng thuộc tính rơi xuống.

Chương 17

Những mảnh vỡ không gian không có chân thân Đế Giang thì bong bóng pháp tắc rơi xuống tương đối ít.

Mảnh vỡ không gian có chân thân Đế Giang, trừ việc vẫn luôn rơi bong bóng pháp tắc, còn đang cuồng rơi bong bóng thuộc tính pháp lực.

Thần thức Lê Ân trừ chỉ dẫn Côn Bằng ra, quan trọng nhất là đi thu lấy những bong bóng thuộc tính này.

Không Gian Pháp Tắc a, thứ này cùng Thôn Phệ Pháp Tắc giống nhau, trong ba ngàn pháp tắc thuộc hàng ngũ cường đại bài danh tiền liệt.

Lê Ân tự nhiên thèm nhỏ dãi không thôi. "Ngươi hiểu cái gì, ngay cả Bản tôn là Chuẩn Thánh đều nhìn không thấu, chẳng lẽ một kẻ nho nhỏ Thái ất Kim Tiên như ngươi lại có thể làm được?" Bất quá, Lê Ân chưa nói xong đã bị Côn Bằng đang phiền táo cắt ngang.

Không Gian Pháp Tắc của Đế Giang đâu phải dễ dàng nhìn thấu như vậy.

Nếu không Đế Giang cũng không khó giết đến thế.

Bành bành bành...

Côn Bằng y nguyên làm theo ý mình, hỗ loạn công kích.

Bất quá, lại trước sau không thể công kích được chân thân Đế Giang.

Đã Côn Bằng không tin, Lê Ân cũng không tiếp tục mở miệng, chỉ yên lặng nhặt bong bóng thuộc tính.

Cuối cùng, Côn Bằng ma xui quỷ khiến thế nào lại công kích về phía mảnh vỡ không gian mà Lê Ân chỉ dẫn.

Nháy mắt tiếp theo, Đế Giang cùng Côn Bằng liền đồng thời sắc mặt đại biến. "?!" "Chân thân Đế Giang thật sự ở trên mảnh vỡ không gian này?!" Trong lòng Côn Bằng bỗng nhiên chấn động, ngay sau đó đầy thâm ý nhìn Lê Ân đang mặt đầy bình tĩnh một cái. "Cư nhiên nhanh như vậy đã nhìn thấu chân thân Bản tôn, không nên a?" Đế Giang thì nhíu mày.

Bành bành bành...

Nhân lúc Đế Giang vô hạ cố kỵ chân thân, Côn Bằng đột nhiên toàn lực bộc phát, Thôn Phệ Pháp Tắc phợp trời che đất hung dũng trào ra.

Thế mà chỉ trong một chớp mắt, đem toàn bộ mảnh vỡ không gian kia hệ số thôn phệ sạch sẽ.

Thân ảnh Côn Bằng cũng đắc dĩ thành công thoát khốn.

Hưu!

Côn Bằng không có tiếp tục cùng Đế Giang triền đấu, chấn cánh rời đi.

Hắn thấy Chúc Dung đã hóa thành một đạo hỏa diễm đuổi theo rồi.

Đến lúc đó, đối mặt hai đại Tổ Vu vây công, đừng nói hộ trụ mấy người Lê Ân, ngay cả hắn đều có nguy hiểm.

Nhưng, sát na tiếp theo, Côn Bằng liền phát giác chỗ không thích hợp.

Hắn hách nhiên phát hiện thân hình mình vẫn còn ở nguyên tại chỗ.

Phải biết, hắn chính là tồn tại tốc độ đệ nhất trong Yêu tộc, một cái chấn cánh là trăm vạn dặm.

Nhưng hiện tại, chấn không biết bao nhiêu cái cánh rồi, lại y nguyên còn tại chỗ. "Không đúng!" "Không phải tốc độ Bản tôn biến chậm, là thời gian lưu tốc thay đổi, thời gian đảo ngược về trước khi Bản tôn chấn cánh rời đi!" "...Thời Gian Pháp Tắc!" Côn Bằng rất nhanh phản ứng lại.

Lê Ân lại còn biết trước cả Côn Bằng một bước.

Bởi vì bốn phía đang cuồng rơi bong bóng thuộc tính Thời Gian Pháp Tắc. `[Đinh!

Thời Gian Pháp Tắc *8888!]` `[Đinh!

Thời Gian Pháp Tắc *9999!]` ... *Ta chỉ là một kẻ tiểu thấu minh (người vô hình) thôi a!

Ta tới chiến trường Vu Yêu chỉ để nhặt chút thuộc tính thôi mà, có cần thiết xuất động từng tôn lại từng tôn Tổ Vu truy sát ta không?* Lê Ân tuy rằng nhặt thuộc tính nhặt đến bay lên, nhưng trong lòng lại ngập tràn khổ sở.

Có thể dùng Thời Gian Pháp Tắc vây khốn Côn Bằng cường hoành vô thất, Lê Ân không cần đoán cũng biết người tới là ai.

Người tới, tất nhiên là Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm không nghi ngờ! "Chúc Cửu Âm, cút ra đây cho Bản tôn!" Quả nhiên, Côn Bằng nộ hống.

Ông!

Trên thiên khung, một đạo thân ảnh đột ngột hiện ra.

Đạo thân ảnh này phảng phất tựa quá khứ, lại tựa hồ tự tương lai, giống như siêu thoát khỏi dòng sông thời gian.

Bất luận là quá khứ, hiện tại hay tương lai thì thời không này hắn đều hằng cổ tồn tại.

Người này đầu người thân rồng, toàn thân đỏ thẫm, cả người bao phủ dưới Thời Gian Pháp Tắc. "Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm sao, quả nhiên kinh khủng như vậy!" Lê Ân không khỏi hít sâu một hơi lãnh khí.

Sự thật cũng đích xác như thế.

Thực lực Chúc Cửu Âm so với Đế Giang còn kinh khủng hơn nhiều, là đệ nhị cường giả trong Thập Nhị Tổ Vu, chỉ đứng sau Huyền Minh.

Đương nhiên, phải loại trừ Hậu Thổ ra.

Hậu Thổ thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, dị loại thành thánh.

Hậu Thổ tuy không có toàn bộ huyền diệu của Thánh Nhân, nhưng chiến lực tuyệt đối đạt tới cấp bậc Thánh Nhân.

Nhất là tại Địa Phủ, với tư cách là đất của Lục Đạo Luân Hồi, càng là sân nhà của Hậu Thổ, Thánh Nhân đều phải bị Hậu Thổ áp chế một đầu.

Bất quá đáng tiếc, chân thân Hậu Thổ mãi mãi không cách nào rời khỏi Địa Phủ.

Kỳ thật, Chúc Cửu Âm nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc mới là kẻ thần bí nhất, cũng thâm bất khả trắc nhất trong Thập Nhị Tổ Vu.

Cho dù là các Tổ Vu khác cũng không biết cực hạn thực lực của Chúc Cửu Âm ở đâu.

Huyền Minh từng hoài nghi, lúc trước Chúc Cửu Âm cùng nàng một trận chiến vẫn chưa lấy ra thực lực chân chính.

Chương 18

Ông ông ông...

Chỉ thấy Chúc Cửu Âm lẳng lặng huyền phù trên thiên khung, cũng không thấy có bất kỳ động tác gì, chỉ có đôi mắt lưu chuyển.

Đôi mắt Chúc Cửu Âm cực kỳ thần dị.

Một con toàn là tròng trắng thuần bạch, một con toàn là con ngươi thuần đen.

Giữa lúc đôi mắt Chúc Cửu Âm lưu chuyển, từng đạo Thời Gian Pháp Tắc cường hoành như sóng nước dập dờn tràn ra, tầng tầng lớp lớp bao phủ về phía Côn Bằng. "Ha ha!

Côn Bằng, hôm nay là tử kỳ của ngươi!" Chúc Dung rốt cuộc đuổi tới.

Ngửa mặt lên trời cười cuồng tiếu một tiếng, sau đó hãn nhiên bước vào lãnh địa pháp tắc của Chúc Cửu Âm, sát hướng Côn Bằng. "Sát!" Đế Giang cũng cùng sát hướng Côn Bằng.

Tam đại Tổ Vu liên thủ vây giết Côn Bằng.

Vu tộc muốn diệt sát tứ đại cự đầu Thiên Đình đã lâu, đáng tiếc vẫn luôn không tìm được cơ hội.

Hôm nay thật vất vả mới thấy cơ hội diệt sát Côn Bằng, bất luận Chúc Dung, Đế Giang hay Chúc Cửu Âm đều sẽ không bỏ qua.

Bá!

Bá!

Bá...

Lê Ân sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, hãi nhiên tới cực điểm.

Bởi vì hắn hách nhiên cảm thụ được tu vi của mình đang không ngừng giảm yếu.

Lê Ân rõ ràng, mình đã chịu ảnh hưởng của Thời Gian Pháp Tắc.

Thời gian tuyến hắn đang đứng đang bay nhanh lùi lại, tựa hồ muốn kéo hắn về thời không vô cùng nhỏ yếu để trực tiếp diệt sát.

Lê Ân kinh hãi muốn tuyệt.

Phải biết, Thời Gian Pháp Tắc của Chúc Cửu Âm gần như toàn bộ đều hướng về phía Côn Bằng, hắn vẻn vẹn chỉ chịu một phần rất nhỏ lan đến mà thôi.

Bất quá, khi tu vi Lê Ân toàn diện lùi lại đến Thái ất Kim Tiên sơ kỳ, rốt cuộc hắn cũng giãy giụa thoát khỏi dòng thời gian đang lùi lại kia.

Bởi vì hắn vẫn luôn nhặt bong bóng thuộc tính Thời Gian Pháp Tắc do Chúc Cửu Âm làm rơi.

Việc này khiến Lê Ân không những nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc, mà còn nhất cử đẩy Thời Gian Pháp Tắc lên cảnh giới đại thành.

Mắt thấy sắp bị Thời Gian Pháp Tắc của Chúc Cửu Âm kéo về tuyến thời gian yếu nhỏ nhất để diệt sát, Lê Ân cũng không màng giấu giếm nữa, rốt cuộc tế ra Thời Gian Pháp Tắc cảnh giới đại thành.

Lê Ân cũng nhờ đó mà thoát khỏi trạng thái lùi lại của dòng thời gian. "Di?" Chúc Cửu Âm không khỏi kinh hô một tiếng.

Hiển nhiên không ngờ tới, ngay cả Côn Bằng đều chưa thoát khỏi Thời Gian Pháp Tắc của hắn, một tên nho nhỏ Thái ất Kim Tiên như Lê Ân lại làm được. "Cư nhiên là Thời Gian Pháp Tắc?!" Chúc Cửu Âm cực kỳ kinh ngạc.

Lê Ân vừa rồi chợt lóe lên Thời Gian Pháp Tắc được ẩn tàng rất

kỹ, có lẽ có thể giấu được người khác, nhưng lại không giấu được Chúc Cửu Âm. "Con chim non này là chuyện gì xảy ra?

Vì sao hắn cũng nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc?!!" Chúc Cửu Âm đại hoặc bất giải, thậm chí cảm giác có chút không thể tưởng tượng nổi.

Phải biết, Thời Gian Pháp Tắc là một trong mười chí cường pháp tắc đứng đầu trong ba ngàn pháp tắc, độ khó tham ngộ phi thường lớn.

Trừ phi trời sinh nắm giữ, còn hậu thiên muốn tham ngộ Thời Gian Pháp Tắc gần như là chuyện không thể nào.

Đây cũng là lý do vì sao cường giả biết Thời Gian Pháp Tắc ở Hồng Hoang chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Vu Yêu hai tộc tranh phong mấy ngàn vạn năm rồi, Chúc Cửu Âm tự vấn mình rất hiểu rõ Tam Túc Kim Ô nhất tộc.

Từ trước tới giờ chưa từng nghe nói Tam Túc Kim Ô cũng biết Thời Gian Pháp Tắc.

Ông!

Một dòng sông do vô cùng vô tận Thời Gian Pháp Tắc hội tụ thành, vô biên vô tế, phảng phất liên kết quá khứ, hiện tại cùng tương lai, đột nhiên từ trên trời giáng xuống.

Chúc Cửu Âm đang cùng Chúc Dung, Đế Giang liên thủ vây giết Côn Bằng đột nhiên dừng tay, xoay chuyển thân hình bước vào dòng sông thời gian vừa hiện ra kia.

Hoa lạp!

Hoa lạp...

Sau khi thân hình Chúc Cửu Âm hoàn toàn chìm vào dòng sông

thời gian, nước sông trong đó thế mà cực tốc lao nhanh.

Vô số hình ảnh thời gian cùng tuyến thời gian nương theo nước sông cuồn cuộn hung dũng.

Lê Ân từ trong đó nhìn thấy từng bức từng bức họa diện thời gian có liên quan đến mình. *Chúc Cửu Âm không phải là muốn đi vào dòng sông thời gian để tra xét lai lịch của ta đấy chứ?* Trong lòng Lê Ân lẫm nhiên, hơi có chút kinh hoảng.

Không biết hệ thống có thể ngăn cản được Chúc Cửu Âm vượt qua dòng sông thời gian tra xét hay không.

Ông!

Trong đầu Lê Ân chợt không tự chủ được mà hiện lên một bức họa diện.

Trong họa diện, chính là khoảnh khắc hắn vừa xuyên việt đến Hồng Hoang, trở thành Kim Ô Đại Thái Tử.

Tại lúc này, hắn thấy được thân ảnh Chúc Cửu Âm xuất hiện trong họa diện. *Thời Gian Pháp Tắc của Chúc Cửu Âm đã khủng bố đến tình trạng này rồi sao, có thể thuận theo dòng sông thời gian dễ dàng thay đổi quá khứ?!* Trong lòng Lê Ân kinh hãi muốn tuyệt tới cực điểm.

Chỉ có thể nói, Thời Gian Pháp Tắc thật sự quá biến thái.

Có thể tùy ý ra vào tuyến thời gian mà đối thủ đang ở để đánh?

Chỉ cần quay về thời kỳ tuyến thời gian yếu ớt nhất của đối thủ, há chẳng phải phút chốc ngay cả Thánh Nhân cũng có thể dễ dàng gạt bỏ.

Chương 19

Đương nhiên, Thời Gian Pháp Tắc tịnh không có kinh khủng như Lê Ân nghĩ.

Thời Gian Pháp Tắc mà Chúc Cửu Âm nắm giữ căn bản không có khả năng làm được chuyện quay về thời kỳ tuyến thời gian yếu ớt nhất của Thánh Nhân để diệt sát Thánh Nhân.

Lê Ân căn bản là coi thường sự cường đại của Thánh Nhân.

Huyền diệu của Thánh Nhân, ngay cả Chuẩn Thánh đều biết một mà không biết hai, càng huống chi là Lê Ân.

Thánh Nhân bất tử bất diệt, cũng không phải đơn thuần chỉ là nói suông.

Thánh Nhân quá khứ, hiện tại cùng tương lai tuyến thời gian quy nhất, muốn dựa vào việc quay về quá khứ tuyến thời gian để gạt bỏ Thánh Nhân là căn bản không có khả năng.

E rằng Chúc Cửu Âm vừa về tới quá khứ tuyến thời gian của Thánh Nhân đã bị Thánh Nhân ở hiện tại tuyến thời gian cảm ứng được, trực tiếp cách thời không gạt bỏ Chúc Cửu Âm.

Kỳ thật, Thời Gian Pháp Tắc mà Chúc Cửu Âm nắm giữ, ngay cả quay về quá khứ tuyến thời gian của Chuẩn Thánh để gạt bỏ Chuẩn Thánh đều làm không được.

Nếu không thì hắn đã sớm dựa vào thủ đoạn này gạt bỏ tứ đại cự đầu Thiên Đình rồi.

Cũng là do tu vi Lê Ân thấp, mới có thể bị Chúc Cửu Âm dễ dàng quay về quá khứ tuyến thời gian của mình. "Di?

Ta rõ ràng thuận theo dòng sông thời gian truy căn tố nguyên, mới

hồi tố về tuyến thời gian ngày hôm qua của con chim non này." Trong họa diện trong đầu Lê Ân rõ ràng truyền ra thanh âm của Chúc Cửu Âm.

Tâm tư Lê Ân lại bỗng nhiên khẽ động.

Chúc Cửu Âm không cách nào hồi tố về quá khứ tuyến thời gian xa xưa hơn, cực có khả năng là có liên quan đến hệ thống. "Con chim non này quả nhiên có cổ quái!" Trong họa diện, Chúc Cửu Âm gắt gao nhìn chằm chằm Lê Ân vừa xuyên việt.

Hắn lại hoàn toàn không phát hiện ra sự tồn tại của Chúc Cửu Âm. "Đã như vậy, Bản tôn duy có sưu hồn!

Bản tôn đảo muốn nhìn xem, ngươi rốt cuộc có căn nguyên gì!" Trong họa diện, Chúc Cửu Âm thế mà đưa vuốt chộp về phía đầu Lê Ân.

Ông!

Thế nhưng, ngay lúc Chúc Cửu Âm sắp tóm lấy đầu Lê Ân, một đạo quang mang huyền diệu vô số, kinh khủng đến không cách nào hình dung bỗng nhiên từ đỉnh đầu Lê Ân bắn ra.

Bành!

Thân thể Chúc Cửu Âm trực tiếp bị đạo quang mang này đánh trúng, biến mất trong họa diện não hải. *Đạo quang mang huyền diệu này chẳng lẽ là hệ thống xuất thủ?* Mắt Lê Ân sáng lên, trong lòng kinh nghi bất định.

Càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Hắn vừa xuyên việt, trừ hệ thống ra thì trên người không có bất kỳ thủ đoạn nào có thể đánh lui Chúc Cửu Âm ở cấp bậc Chuẩn Thánh.

Oanh long!

Tại lúc này, trong dòng sông thời gian cuồn cuộn lao nhanh, một đạo thân ảnh vọt lên tận trời, giống như bị người ta oanh bay ra.

Hách nhiên chính là Chúc Cửu Âm.

Chỉ là, Chúc Cửu Âm giờ khắc này lộ ra cực kỳ chật vật.

Toàn thân giống như đồ sứ vỡ vụn, che kín vết rạn rậm rạp chằng chịt.

Bành!

Sát na tiếp theo, thân thể Chúc Cửu Âm rốt cuộc chống đỡ không nổi, bỗng nhiên nổ tung.

Nhìn một màn này, tròng mắt Lê Ân đều sắp kinh bạo. *Hệ thống đại lão quá ngưu xoa rồi, cách thời gian tuyến đánh bạo Chúc Cửu Âm?!!* Trong lòng Lê Ân chấn động tới cực điểm. "?!" "Chuyện gì xảy ra?!" "Ai đánh nổ nhục thân Chúc Cửu Âm?!" Không chỉ Lê Ân chấn động, ngay cả Chúc Dung, Đế Giang cùng Côn Bằng đang điên cuồng tư sát cũng đều kinh hãi muốn tuyệt không thôi.

Ông ông ông...

Chúc Dung cùng Đế Giang đang liên thủ vây giết Côn Bằng lúc này cũng bãi thủ, không còn công kích Côn Bằng, thần thức quét ngang tứ phía, muốn tìm ra cường giả đáng sợ ẩn nặc trong bóng tối.

Chúc Dung cùng Đế Giang đã cảnh giác tới cực điểm.

Trong ba người bọn hắn, thực lực Chúc Cửu Âm là thâm bất khả trắc nhất, ngay cả Chúc Cửu Âm đều bị đánh nổ, bọn hắn bị đánh nổ càng là chuyện không cần bàn cãi. "Chẳng lẽ là Thái Nhất?

Nhưng Thái Nhất cho dù thân mang Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, cũng không có khả năng làm được việc đánh nổ Chúc Cửu Âm trong vô thanh vô tức chứ?" Côn Bằng cũng nhíu mày trầm tư.

Ông ông ông...

Bất quá tại lúc này, mảnh vỡ nhục thân của Chúc Cửu Âm thế mà nhao nhao phóng lên tận trời, hệ số rơi vào dòng sông thời gian vẫn đang cuồn cuộn chảy không dứt.

Sau nửa ngày, Chúc Cửu Âm hoàn hảo vô tổn một lần nữa từ trong dòng sông thời gian chui ra. "Hô!" Chúc Dung cùng Đế Giang đồng thời thở phào một hơi.

Chúc Cửu Âm nếu vẫn lạc, đối với Vu tộc ảnh hưởng thật sự là quá lớn quá lớn.

Đối với việc Chúc Cửu Âm xuất hiện lại, Lê Ân cũng không tính là thất vọng.

Chuẩn Thánh dính một chữ "Thánh", lại dễ dàng vẫn lạc như thế sao.

Đương nhiên, quan trọng nhất là Lê Ân cảm thấy hệ thống đại lão tịnh không muốn diệt sát Chúc Cửu Âm, hoàn toàn chỉ coi như xua đuổi ruồi nhặng tùy ý mà thôi. "Lực lượng thật kinh khủng!" Chúc Cửu Âm vẫn còn sợ hãi.

Hắn hoài nghi đạo ý niệm huyền diệu vừa đánh nổ nhục thân hắn kia đến từ những Thánh Nhân cao cao tại thượng. "Chẳng lẽ con chim non này là quân cờ của vị nương nương kia bên Yêu tộc?" Chúc Cửu Âm trong lòng không khỏi suy tính.

Sở vị vị nương nương bên Yêu tộc, chỉ tự nhiên là Oa Hoàng Cung Nữ Oa không thể nghi ngờ.

Chỉ bất quá, Thánh Nhân không thể gọi tên.

Cho dù trong lòng suy nghĩ cũng không thể niệm tên Thánh Nhân.

Chương 20

Nếu không sẽ bị Thánh Nhân trước tiên cảm ứng được.

Đây chính là chỗ kinh khủng của Hồng Hoang Thánh Nhân.

Tại Chúc Cửu Âm xem ra, người sẽ lưu lại một đạo ý niệm Thánh Nhân trong đầu Lê Ân, duy có Nữ Oa là khả năng lớn nhất.

Dù sao Nữ Oa là Yêu tộc Thánh Nhân, là muội muội của Hy Hoàng - một trong tứ đại cự đầu Thiên Đình. "Nếu thật là quân cờ của vị kia trong Oa Hoàng Cung, vậy càng thêm không thể lưu!" Chúc Cửu Âm gắt gao nhìn chằm chằm Lê Ân, sát cơ trong mắt tất lộ.

Lê Ân tình không tự chủ được rùng mình một cái, mặt đầy khổ sở.

Nên vinh hạnh hay là đen đủi đây.

Mới vừa xuyên việt Hồng Hoang hai ngày đã bị Tổ Vu cấp bậc Chuẩn Thánh để mắt tới.

Chê chết không đủ nhanh a! "Chúc Cửu Âm đại lão, ta chỉ là một kẻ nho nhỏ Thái ất Kim Tiên a, hà khổ làm khó một kẻ tiểu thấu minh như ta chứ." Lê Ân da đầu tê dại không thôi.

Cảm giác thật sự sắp 'lương' (chết) rồi.

Bị Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm để mắt tới, ngay cả đồng dạng là Chuẩn Thánh như Côn Bằng cũng không dám cam đoan nhất định an toàn.

Càng huống chi là Lê Ân. "Chết!" Chúc Cửu Âm lại quyết tâm muốn đem Lê Ân - cái dị số này chém giết.

Dù Lê Ân không phải quân cờ Thánh Nhân, Chúc Cửu Âm cũng không định lưu lại đối phương.

Dù sao Lê Ân chính là một con Tam Túc Kim Ô biết Thời Gian Pháp Tắc, làm cho Chúc Cửu Âm ẩn ẩn cảm giác được bất an.

Sự đời phản thường tức là yêu!

Ông ông ông...

Chúc Cửu Âm điên cuồng thúc giục Thời Gian Pháp Tắc, ngưng tụ thành từng đạo Quang Âm Chi Nhận.

Đây là thần thông Chúc Cửu Âm tự sáng tạo `[Thời gian như đao, đao đao thôi nhân lão]`.

Quang Âm Chi Nhận, chém là tuổi thọ!

Một đao xuống, ít thì tước đoạt ngàn năm tuổi thọ, nhiều thì mấy chục vạn năm, phi thường kinh khủng.

Phải biết, ngay cả Chuẩn Thánh cũng không phải là tuổi thọ vô tận.

Duy có Thánh Nhân mới bất tử bất diệt, thọ nguyên vô tận.

Lê Ân sắc mặt đại biến, đang muốn phá khẩu đại mạ Chúc Cửu Âm vô sỉ.

Đường đường là Chuẩn Thánh, đối phó một tên Thái ất Kim Tiên nho nhỏ mà ngay cả thời gian thần thông cũng động dụng.

Có thể vô sỉ hơn chút nữa được không. "Chúc Cửu Âm, quá phóng túng rồi!" "Tam Túc Kim Ô nhất tộc, há là ngươi muốn giết là có thể giết!" Thế nhưng tại lúc này, một đạo thanh âm bá đạo tuyệt luân như kinh lôi cuồn cuộn nổ vang.

Đang!

Ngay sau đó, một tiếng chuông hạo hạo đãng đãng từ sâu trong thiên khung vang vọng.

Tiếng chuông hạo đãng, thần uy hoàng hoàng, thiên địa thất sắc, càn khôn rung chuyển, hiển lộ uy năng chí cực kinh khủng không thể nghi ngờ.

Lê Ân liền nhìn thấy một cái chuông cổ xưa khổng lồ hiện ra hỗn độn huyền hoàng sắc, hào quang ngũ sắc chiếu rọi thiên địa, từ sâu trong thiên khung giáng xuống, trực tiếp bao phủ về phía Chúc Cửu Âm.

Bên ngoài chuông có nhật nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong vây quanh; bên trong chuông có sơn xuyên đại địa, hồng hoang vạn tộc ẩn hiện. "Hỗn Độn Chung, Đông Hoàng Thái Nhất!" Sắc mặt Chúc Cửu Âm nháy mắt biến đổi.

Trong tứ đại cự đầu Thiên Đình, tuyệt đối phải kể đến Thái Nhất thân mang Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung là thực lực cường hãn nhất.

Hơn nữa, Hỗn Độn Chung phòng ngự vô song, trong tình huống Thánh Nhân không xuất, không ai có thể đánh vỡ phòng ngự của Hỗn Độn Chung.

Cho nên, Thái Nhất tiên thiên lập ở thế bất bại, được xưng là tồn tại vô địch dưới Thánh Nhân.

Thái Nhất hiện thân, Lê Ân lập tức có một loại cảm giác tìm được tổ chức, lực lượng mười phần. "Đông Hoàng thúc phụ, Chúc Cửu Âm tư thái không biết xấu hổ, lấy lớn hiếp nhỏ muốn chém giết ta, người phải làm chủ cho điệt nhi a!" Lê Ân vội vàng cao giọng hô hoán. "Chúc Cửu Âm, lão tử giết chết ngươi!" Nghe vậy, Thái Nhất lập tức nộ diễm ngập trời.

Lê Ân tuy rằng không phải con ruột Thái Nhất, nhưng Thái Nhất cũng coi mười đại Kim Ô Thái Tử như con ruột của mình.

Dù sao Tam Túc Kim Ô nhất tộc, trừ hắn cùng huynh trưởng Đế Tuấn ra, chỉ còn lại mười đứa cháu này thôi.

Thái Nhất giận không kềm được lập tức thúc giục Hỗn Độn Chung tới cực hạn.

Đang!

Đang!

Đang...

Từng tiếng chuông khôi hoành hạo đãng nháy mắt truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Đối mặt với Hỗn Độn Chung đang chụp xuống, Chúc Cửu Âm mảy may không dám đại ý.

Hỗn Độn Chung tuy là Tiên Thiên Chí Bảo lấy phòng ngự trứ danh, nhưng công kích có yếu nữa thì cũng là Tiên Thiên Chí Bảo a.

Phải biết, tung quan toàn bộ Hồng Hoang cũng vẻn vẹn chỉ có ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo mà thôi.

Cho dù Tiên Thiên Chí Bảo không am hiểu công kích đi nữa, trấn chết Chuẩn Thánh là tuyệt đối không có vấn đề.

Cũng là do tu vi Thái Nhất chưa tới cấp bậc Thánh Nhân, không cách nào phát huy trăm phần trăm uy lực Hỗn Độn Chung.

Duy có Thánh Nhân mới có thể phát huy toàn bộ uy lực Tiên Thiên Chí Bảo.

Hỗn Độn Chung nếu nắm giữ trong tay Thánh Nhân, một tiếng chuông là có thể diệt sát Chúc Cửu Âm.

Oanh oanh oanh...

Chương 21

Quang Âm Chi Nhận do Chúc Cửu Âm tế ra đều bị âm ba cùng hào quang ngũ sắc Hỗn Độn Chung phát ra chấn nát.

Chúc Cửu Âm cũng không thèm để ý, trực tiếp bỏ qua Lê Ân.

So với Thái Nhất, Lê Ân hiển nhiên bé nhỏ không đáng kể.

Lê Ân có cổ quái, uy hiếp mang tới cũng chỉ là về sau.

Thái Nhất mới là uy hiếp trước mắt, là uy hiếp lớn nhất của Vu tộc.

Uy hiếp của Thái Nhất tự nhiên bắt nguồn từ Hỗn Độn Chung.

Nếu không có Hỗn Độn Chung, Thập Nhị Tổ Vu đã sớm dốc hết quân lực cả tộc diệt đi Yêu tộc rồi.

Hoa lạp!

Hoa lạp...

Cùng lúc đó, Chúc Cửu Âm vẫy tay một cái, dòng sông thời gian huyền phù ở chân trời lập tức hạo hạo đãng đãng cọ rửa về phía Hỗn Độn Chung.

Ông ông ông...

Hỗn Độn Chung nhẹ nhàng chấn động, từng đạo hỗn độn huyền hoàng chi quang nở rộ ra, rải vào trong dòng sông thời gian.

Dòng sông thời gian vốn cuồn cuộn lao nhanh không dứt lập tức bình ổn lại, đình chỉ lưu động.

Nửa ngày sau, cả dòng sông thời gian bị cấm cố lại, huyền phù tại chân trời, mặc cho Chúc Cửu Âm thúc giục thế nào đều bất động. "Đáng chết!

Hỗn Độn Chung khắc chế Thời Gian Pháp Tắc thực sự quá lớn!" Sắc mặt Chúc Cửu Âm vô cùng khó coi.

Hỗn Độn Chung thần diệu phi phàm, sở hữu vô thượng uy năng định trụ không gian, cấm cố thời gian. "Chúc Dung, đi giúp Chúc Cửu Âm!" Đế Giang vội vàng nói với Chúc Dung.

Hỗn Độn Chung đồng dạng khắc chế Không Gian Pháp Tắc của Đế Giang, cho nên hắn tịnh không xuất thủ giúp Chúc Cửu Âm chống lại Hỗn Độn Chung.

Chúc Dung gật gật đầu, lập tức tế ra Chúc Dung Thần Hỏa cuộn về phía Hỗn Độn Chung. "Chúc Dung, thêm ngươi nữa cũng không được!" Thanh âm bá đạo lại cuồng ngạo của Thái Nhất lại vang lên.

Oanh long!

Lời còn chưa dứt, một tôn Tam Túc Kim Ô khổng lồ như thái cổ tinh thần, tràn ngập khí tức thần thánh tôn quý từ sâu trong thiên khung giáng lâm xuống.

Hách nhiên chính là bản thể Thái Nhất.

Đối mặt lão đối thủ Thập Nhị Tổ Vu, Thái Nhất tự nhiên sẽ không cuồng vọng dùng trạng thái nhân thân đối địch.

Vô cùng vô tận Thái Dương Chân Hỏa từ trong cơ thể Thái Nhất liên miên bất tuyệt cuồng dũng ra, nháy mắt hội tụ thành một biển lửa màu vàng phần thiên hóa địa.

Oanh oanh oanh...

Biển lửa màu vàng đi thẳng tới Chúc Dung Thần Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa do Thái Nhất thi triển căn bản không phải thứ Lê Ân có thể so sánh được.

Lúc trước Thái Dương Chân Hỏa do Lê Ân tế ra chịu ảnh hưởng

Hỏa Chi Pháp Tắc của Chúc Dung, có một số Thái Dương Chân Hỏa không chịu khống chế mà nghe theo hiệu lệnh Chúc Dung, trở thành một bộ phận của Chúc Dung Thần Hỏa.

Phản quan hiện tại Thái Dương Chân Hỏa do Thái Nhất tế ra thì hoàn toàn không chịu ảnh hưởng, ẩn ẩn có cảm giác áp chế Chúc Dung Thần Hỏa.

Đồng dạng là Thái Dương Chân Hỏa lại xuất hiện chênh lệch lớn như vậy, tự nhiên là vì sự nắm giữ Thái Dương Chân Hỏa cùng Thái Dương Pháp Tắc của Thái Nhất xa xa không phải Lê Ân có thể so được.

Chúc Dung bị Thái Nhất cuốn lấy, Chúc Cửu Âm đơn độc ứng phó Hỗn Độn Chung, tình cảnh lập tức trở nên vô cùng chật vật.

Không còn cách nào, Thời Gian Pháp Tắc của Chúc Cửu Âm vốn huyền ảo vô cùng, uy lực vô song, nhưng lại bị Hỗn Độn Chung khắc chế, làm cho một thân chiến lực phát huy ra không đủ năm thành. "Chúc Cửu Âm chớ hoảng, Cường Lương đến đây!" Thế nhưng tại lúc này, một đạo thân ảnh mang theo vô cùng lôi điện từ phía sau bạo lược tới.

Hách nhiên là bào huynh của Cửu Phượng, Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương! "Chúc Cửu Âm chớ hoảng, Cộng Công (Cú Mang, Huyền Minh, Nhục Thu, Hấp Tư...) cũng tới đây!" Hưu hưu hưu...

Ngay sau đó, lại từng đạo tiếng gào thét chấn động thương khung vang lên.

Hách nhiên là các Tổ Vu khác giá lâm.

Thập Nhị Tổ Vu trừ Hậu Thổ ra, toàn bộ xuất hiện tại nơi này. "Hừ!

Vu tộc hảo đại trận thế, chẳng lẽ khinh Yêu tộc ta không có yêu

sao?" Một tiếng hừ lạnh tràn đầy vô biên nộ hỏa bỗng nhiên vang lên.

Lê Ân không khỏi hai mắt tỏa sáng, nghe ra được chủ nhân thanh âm này hách nhiên là Đế Tuấn.

Bá!

Bá!

Bá...

Lời vừa dứt, Đế Tuấn cùng Hy Hoàng, còn có hai đại Đế Hậu là Hi Hòa cùng Thường Hi cũng hiện thân.

Ở sau lưng bọn họ là một đám Yêu tộc cường giả hạo hạo đãng đãng đi theo, thanh nhất sắc đều là cảnh giới Đại La Kim Tiên. *Ta đi!

Không được rồi a!* Lê Ân âm thầm chậc lưỡi không thôi.

Trận dung hai tộc Vu Yêu hội tụ tại nơi này thực sự quá xa hoa.

Thập Nhị Tổ Vu khuynh sào xuất động, Thiên Đình cũng cường giả tận xuất.

Ẩn ẩn có loại cảm giác như trận quyết chiến cuối cùng của Vu Yêu sắp diễn ra. "Huyền Minh, Vu tộc các ngươi là muốn cùng Yêu tộc ta quyết chiến cuối cùng sao?" Ánh mắt Đế Tuấn trực tiếp đầu xạ lên người Tổ Vu Huyền Minh. "Cái đó phải xem Yêu tộc các ngươi, muốn chiến, Vu tộc ta tự nhiên phụng bồi tới cùng!" Huyền Minh cười lạnh một tiếng, không chút sợ hãi cùng Đế Tuấn châm phong tương đối.

Chương 22

Vu tộc chiến thiên chiến địa, chưa bao giờ sợ hãi một trận chiến.

Tuy rằng Huyền Minh nói cứng, nhưng Đế Tuấn lại biết, bất luận Vu tộc hay Yêu tộc, kỳ thật đều chưa làm tốt chuẩn bị cho quyết chiến cuối cùng.

Nếu hiện tại sớm dẫn bạo quyết chiến cuối cùng, cục diện khả năng hoàn toàn mất khống chế, vượt ra khỏi chưởng khống của hắn. "Quyết chiến cuối cùng có thể tạm không đề cập tới, nhưng món nợ Chúc Dung suýt chút nữa đánh chết con ta lại không thể không tính!" Đế Tuấn thần sắc băng lãnh, hung quang trong mắt tràn ngập, đột nhiên nhìn chằm chằm vào Chúc Dung. "Chúc Dung, cút ra chịu chết!" Đế Tuấn toàn thân lệ khí ngập trời. "Đế Tuấn, trận chiến này ta thay Chúc Dung tiếp!" Chúc Dung chưa mở miệng, Huyền Minh đã đứng ra, khinh phiêu phiêu nói. "Chúc Dung, ngươi câm rồi sao?" Đế Tuấn lại y nguyên nhìn chằm chằm Chúc Dung.

Chúc Dung suýt chút nữa đánh chết Lê Ân, hắn chiến đấu với Huyền Minh hoàn toàn không có ý nghĩa, phí sức không có kết quả tốt.

Dù sao Huyền Minh là kẻ mạnh nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, thực lực mạnh mẽ là Hồng Hoang công nhận.

Cho dù là Đế Tuấn cũng không nắm chắc thắng được Huyền Minh.

Chúc Dung lại hơi có chút do dự.

Hắn tiên chiến cùng Côn Bằng, vừa rồi lại cùng tên điên Thái Nhất tư sát một hồi lâu.

Tiêu hao có chút lớn không nói, thương thế tích lũy trên người

cũng ảnh hưởng thực lực phát huy.

Nếu hiện tại lại đối thượng Đế Tuấn, tuyệt đối thua nhiều thắng ít.

Tuy rằng có các Tổ Vu khác tại tràng, Đế Tuấn không có khả năng có cơ hội chém giết hắn.

Nhưng khi ở trước mặt mọi người bị Đế Tuấn đánh bại, cũng là một chuyện phi thường mất mặt, đến lúc đó không biết Yêu tộc sẽ cười nhạo thế nào.

Đây mới là nguyên nhân Chúc Dung do dự không quyết, chần chờ chưa đáp ứng. "Đường đường là Tổ Vu, ngay cả dũng khí đánh một trận cũng không có?" "Còn luôn miệng nói Vu tộc chiến thiên chiến địa, chưa bao giờ sợ hãi một trận chiến đâu?" "Hiện tại có mỗ cái Tổ Vu sợ hãi đến rụt đầu rụt đuôi, thật thật gan nhỏ như chuột.

Tổ Vu chó má gì chứ, ta thấy sau này không bằng gọi là 'Thử Vu' (Vu chuột) đi thì hơn!" Lê Ân lập tức âm dương quái khí nói.

Một chúng cường giả Yêu tộc, bao quát Đế Tuấn cùng Thái Nhất ở bên trong, lúc này đều trừng lớn mắt nhìn Lê Ân, gò má không khỏi có chút co giật.

Thật sự quá độc miệng!

Từ trước tới giờ không biết con mình (cháu mình) mắng chửi người lại ngoan như vậy.

Đường đường là Tổ Vu lại thành Thử Vu, đây là sự vũ nhục ác độc bực nào.

Hắn cảm thấy nếu là Chúc Dung, tuyệt đối sẽ tức giận đến nổ tung tại chỗ. "Phốc xuy!" Chúc Dung tuy rằng không có nổ tung tại chỗ, nhưng lại ngạnh sinh sinh bị Lê Ân chọc tức đến phun ra một ngụm tiên huyết. "Làm càn!" "Muốn chết!" Một chúng Tổ Vu cũng

nhao nhao bột nhiên đại nộ.

Tuy rằng Huyền Minh không biết từ "bản đồ pháo" (vơ đũa cả nắm), nhưng Lê Ân vũ nhục Chúc Dung thì nàng cũng cảm đồng thân thụ.

Dù sao nàng cũng giống như vậy là Tổ Vu. "Sao, lại muốn lấy lớn hiếp nhỏ à?

Gọi là Thử Vu quả thật không sai!" Có chỗ dựa tại tràng, Lê Ân tự nhiên chút nào không sợ Thập Nhị Tổ Vu, đầy đủ phát huy ưu thế độc miệng của mình. "..." Một chúng Tổ Vu lập tức bị nghẹn đến á khẩu không trả lời được, tức giận đến trong lòng dấy lên vô danh hỏa đại.

Nhưng không còn cách nào, so độc miệng thì mười con rồng cũng không sánh nổi Lê Ân.

Tại Hồng Hoang, bọn hắn đều quen dùng nắm đấm nói chuyện, mắng chửi người đi đi lại lại cũng chỉ có vài câu đó. "Tiểu tể tử, mối thù này Bản tôn nhớ kỹ!

Sớm muộn có một ngày, Bản tôn muốn đích thân làm thịt ngươi!" Chúc Dung nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Lê Ân. "Đế Tuấn, chiến!" Ngay sau đó, Chúc Dung bạo hống một tiếng, trực tiếp tìm tới Đế Tuấn.

Giờ khắc này hắn đã nhịn một bụng lửa giận, dù sao cũng phải phóng thích ra. "Muốn giết con ta, ngươi không đủ tư cách, hôm nay Bản đế làm thịt ngươi trước!" Đế Tuấn cực kỳ bao che cho con, nghe Chúc Dung muốn làm thịt Lê Ân, nháy mắt xù lông.

Ông ông ông...

Đế Tuấn không nói hai lời, cũng không tiến hành thăm dò, vừa ra tay đã tế ra Hà Đồ cùng Lạc Thư. ...

Nhưng mà, khoảnh khắc Hỗn Độn Chung vang lên, lập tức kinh

động tất cả cường giả Hồng Hoang.

Ngay cả Thánh Nhân cao cao tại thượng cũng đưa ánh mắt quan chú.

Trong Oa Hoàng Cung, đôi mắt đẹp của Nữ Oa cách không nhìn tới.

Bất quá, Nữ Oa lại trầm mặc không nói.

Chỉ là ánh mắt của nàng lại vô cùng phức tạp.

Nhất là khi ánh mắt rơi vào trên người Hy Hoàng.

Tung là Thánh Nhân cũng có chỗ bất đắc dĩ.

Vu Yêu đại kiếp nãi là Thiên Đạo khâm định, cho dù là Thánh Nhân cũng không cách nào cải biến.

Hơn nữa, Thiên Đạo càng không cho phép nàng nhúng tay vào phân tranh hai tộc.

Lão sư của nàng, cao tọa tại ba mươi ba tầng trời, nhìn Hồng Hoang kiếp khởi kiếp lạc - Đạo Tổ Hồng Quân, càng là phong cấm đạo tràng của nàng, ra lệnh trong thời gian Vu Yêu đại kiếp, nàng không được ra khỏi Oa Hoàng Cung. ...

Ngọc Hư Cung.

Nghe tiếng Hỗn Độn Chung vang, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức bấm tay tính toán, nháy mắt biết rõ sự tình phát sinh tại chiến trường Vu Yêu. "Vu Yêu hai tộc quyết chiến cuối cùng chưa tới thời điểm, Thái Nhất cùng Côn Bằng lại sớm đánh nhau với Chúc Cửu Âm?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày, ánh mắt xa xa nhìn về phía hướng chiến trường Vu Yêu.

Chương 23

"Con chim non kia tựa hồ có chút không thích hợp!" Cuối cùng, ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn rơi vào trên người Lê Ân.

Linh Sơn, Đại Lôi Âm Tự.

Tiếp Dẫn ngồi xếp bằng trên Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, ánh mắt lẳng lặng nhìn về phía mặt nước Công Đức Trì.

Giờ khắc này, Công Đức Trì hiển lộ hách nhiên là họa diện bên chiến trường Vu Yêu. "Một con chim non suýt chút nữa sớm dẫn bạo Vu Yêu quyết chiến cuối cùng?

Việc này không thích hợp!" Tiếp Dẫn nỉ non khẽ nói, ngay sau đó liền bấm tay thôi diễn.

Phàm là cảnh giới Thánh Nhân, ít nhiều đều có thể thôi diễn một chút thiên cơ.

Chuẩn Thánh hoặc giả tương đối khó tính, nhưng khu khu Thái ất Kim Tiên, đối với Thánh Nhân mà nói, chỉ trong cái búng tay là có thể tính ra hết thảy căn nguyên đối phương.

Nhưng, rất nhanh Tiếp Dẫn thất vọng.

Bởi vì... trong thôi diễn, thiên cơ của Lê Ân biến thành một mảnh hỗn độn. "Chẳng lẽ là Tam Thanh sư huynh hoặc là Nữ Oa sư muội ám trung bố hạ quân cờ?" Ánh mắt Tiếp Dẫn rơi vào trên người Lê Ân, lộ ra một nụ cười đầy thâm ý.

Tiếp Dẫn sở dĩ khẳng định Lê Ân là quân cờ của vị Thánh Nhân nào đó, bởi vì chỉ có Thánh Nhân mới vô pháp thôi diễn Thánh Nhân, trên người Lê Ân thiên cơ hỗn độn, tất định xuất từ thủ bút Thánh Nhân.

Còn việc vì sao Tiếp Dẫn không cho rằng Lê Ân là quân cờ của vị trong Tử Tiêu Cung, tự nhiên là vì Lão sư của hắn căn bản chướng mắt một con tiểu Kim Ô cảnh giới Thái ất Kim Tiên.

Chỉ có Chuẩn Thánh mới có tư cách làm quân cờ của vị Đạo Tổ cao cao tại thượng kia. ...

Tà Nguyệt Tam Tinh Động. "Có ý tứ, có ý tứ..." "Không có nhiều Tổ Vu cùng Yêu Hoàng cảnh giới Chuẩn Thánh tại tràng như vậy, lại để một con tiểu Kim Ô cảnh giới Thái ất Kim Tiên trở thành tồn tại chói mắt nhất toàn trường." Tay cầm Thất Bảo Diệu Thụ, Chuẩn Đề khóe miệng hàm tiếu, ánh mắt thâm cự. "Xem ra Tam Thanh sư huynh cùng Nữ Oa sư muội bố cục trong hai tộc Vu Yêu không ít a, ngay cả nho nhỏ Thái ất Kim Tiên cũng sớm bố cục rồi.

Không được, phải đi Linh Sơn tìm Tiếp Dẫn sư huynh thương nghị một phen, gia tốc bố cục.

Nếu không, Tây Phương Giáo ta thu hoạch trong Vu Yêu đại kiếp sẽ xa xa thua kém mấy vị kia." Tâm đầu Chuẩn Đề khẽ động, lập tức đi ra Tà Nguyệt Tam Tinh Động, hóa thành một đạo hồng quang lao thẳng tới Linh Sơn. ...

Chiến trường Vu Yêu!

Lê Ân đang nhặt thuộc tính đến bay lên, hạnh phúc cảm bạo bằng, trong lòng lại bỗng nhiên truyền đến một trận cảm giác tim đập nhanh vô cùng kinh khủng.

Thân thể Lê Ân nháy mắt cứng ngắc lại, da đầu càng là phát nổ.

Từ trước tới giờ chưa từng trải nghiệm cảm giác tim đập nhanh kinh khủng như thế, phảng phất bị một tôn thái cổ hung thú đáng sợ tới cực điểm để mắt tới vậy. *Mẹ nó, chẳng lẽ bị mỗ cái Thánh Nhân nhắm vào rồi?* Lê Ân sắc mặt đại biến, tay chân một mảnh băng lãnh,

trong lòng không khỏi thầm mắng một tiếng.

Càng nghĩ càng khẳng định khả năng này, Chuẩn Thánh căn bản không có khả năng đem lại cảm giác tim đập nhanh đáng sợ như thế.

Như hôm nay Thập Nhị Tổ Vu đều ở đây, không thấy hắn mảy may sợ hãi sao.

Lê Ân quan sát những người khác biến hóa, lại phát hiện không có bất kỳ dị thường nào, người nào tư sát thì cứ tư sát, người nào quan chiến thì cứ quan chiến.

Tựa hồ vị Thánh Nhân này đối với hắn hứng thú cao hơn.

Lê Ân quả thực muốn khóc. *Thánh Nhân đại lão, ta chỉ là một Thái ất Kim Tiên tiểu thấu minh, không tư cách để ngài đặc biệt quan chú đâu a, ngài đi quan chú mấy vị Chuẩn Thánh cự đầu kia kìa!* Ông!

Nhưng mà, cỗ cảm giác tim đập nhanh kia chưa lui, lại có thêm một trận cảm giác tim đập nhanh siêu cấp kinh khủng tập kích tới. *Không phải chứ?!

Một vị Thánh Nhân quan chú không đủ sao?

Hiện tại lại thêm một vị!* Trong lòng Lê Ân quả thực muốn chửi má nó.

Ông!

Ông...

Nhưng, đây không phải toàn bộ.

Ngay sau đó, cỗ thứ ba, cỗ thứ tư... cuối cùng, túc túc có sáu luồng cảm giác tim đập nhanh tập kích tới.

Phác thông!

Lê Ân trực tiếp ngã sấp xuống đất.

Là bị hù dọa.

Lục Đại Thánh Nhân, một cái không sót, giờ khắc này tất cả đều đang quan chú hắn.

Hắn cũng tịnh không phải thổ dân Hồng Hoang, tuy biết Thánh Nhân đáng sợ, nhưng lại không biết rốt cuộc có bao nhiêu đáng sợ.

Chính sở vị người không biết không sợ.

Giờ khắc này cho dù đổi thành thổ dân Hồng Hoang cảnh giới Đại La Kim Tiên, cũng tuyệt đối sẽ bị trực tiếp hù dọa đến hồn phi phách tán.

Lục Đại Thánh Nhân đồng thời quan chú, thiên thượng địa hạ há còn có đường sống!

Lê Ân phi thường hoài nghi, Lục Đại Thánh Nhân có phải cố ý hay không.

Hù chết hắn, sau đó kế thừa di sản hệ thống của hắn!

Làm Lê Ân hơi thở phào một hơi chính là, luồng cảm giác tim đập nhanh thứ bảy không có tập kích tới.

Cũng may, Hồng Quân tịnh chưa quan chú hắn.

Nếu không, Lê Ân đều định trực tiếp tự sát cho rồi.

Chương 24

Ông!

Bất quá, Lê Ân vừa nhắc tới Hồng Quân, một đạo tử sắc pháp chỉ liền từ ba mươi ba tầng trời ngoài Tử Tiêu Cung bay ra.

Nháy mắt tiếp theo, tử sắc pháp chỉ phá không giáng lâm chiến trường Vu Yêu, treo ngang trên thiên khung. "Từ hôm nay, hai tộc Vu Yêu bãi chiến, trong vòng vạn năm, không được khinh khải đao binh!" Trong tử sắc pháp chỉ truyền ra một đạo thanh âm uy nghiêm khôi hoành hạo đại.

Đế Tuấn cùng Chúc Dung, Thái Nhất cùng Chúc Cửu Âm, Côn Bằng cùng Đế Giang vốn đang tìm đối thủ tư sát, tại giờ khắc này tất cả đồng thời dừng tay. "Cẩn tuân Đạo Tổ pháp chỉ!" Thập Nhị Tổ Vu do Huyền Minh cầm đầu, nhao nhao cùng thiên đình cự đầu do Đế Tuấn cầm đầu liếc nhau một cái, sau đó song phương tất cả đều triều tử sắc pháp chỉ khom người ứng đạo.

Hưu!

Truyền lệnh hoàn tất xong, tử sắc pháp chỉ lập tức phá không mà đi, bay về trong Tử Tiêu Cung.

Sau khi Hồng Quân hạ pháp chỉ, Huyền Minh và Đế Tuấn đều tự mình dẫn theo cường giả hai tộc quay về sào huyệt.

Sau khi trở lại Thiên Đình, Lê Ân vốn định làm một kẻ mờ nhạt nhân cơ hội chuồn đi. "Tiểu Nhất, lại định chuồn đi đâu?

Theo ta vào Thiên Đế Cung giải thích rõ ràng!" Đế Tuấn sa sầm mặt, ngữ khí bất thiện quát lớn.

Lần này vì Lê Ân mà suýt chút nữa không thể vãn hồi, làm loạn tất

cả bố cục, dẫn đến Vu Yêu quyết chiến cuối cùng phải diễn ra sớm hơn.

Đế Tuấn có thể có sắc mặt tốt mới là lạ. "A!" Lê Ân cúi đầu ủ rũ, xụ mặt xuống, cảm thấy vô cùng ủy khuất.

Lần này thật sự không liên quan đến hắn, hắn chỉ muốn làm một kẻ vô hình, ở chiến trường Vu Yêu nhặt chút bong bóng thuộc tính mà thôi.

Ai ngờ đám Tổ Vu kia vừa thấy hắn, từng kẻ một như bị mất trí, đều muốn giết cho sướng tay.

Sau đó, trong Thiên Đế Cung, cường giả Yêu tộc tề tụ một đường.

Đế Tuấn cao tọa trên đế tọa, bên cạnh là hai vị Đế hậu Hi Hòa và Thường Hi.

Còn Thái Nhất, Côn Bằng và Hy Hoàng (Phục Hy) thì ngồi ở vị trí chỉ thấp hơn Đế Tuấn một nửa.

Dù sao, Đế Tuấn mới là Thiên Đế, chúa tể chân chính trên danh nghĩa của Thiên Đình.

Phía dưới hai bên Thái Nhất, Côn Bằng và Hy Hoàng là vị trí của mười hai Yêu Thần do Bạch Trạch cầm đầu.

Còn những Yêu tộc Đại Thánh cảnh giới Đại La Kim Tiên thì đứng ở hai bên bậc thang dưới đế tọa trong đại điện.

Lê Ân thì giống như một tên phạm nhân, đứng ở chính giữa đại điện.

Bá!

Bá!

Bá...

Trên từ Đế Tuấn, dưới đến các đại Yêu tộc Đại Thánh, giờ phút này đều đem ánh mắt chiếu tướng lên người Lê Ân.

Nhìn đến mức Lê Ân hơi rợn tóc gáy, trong lòng đánh trống liên hồi. "Làm như tam đường hội thẩm không bằng." Lê Ân thầm lẩm bẩm một tiếng. "Nói đi, rốt cuộc con đã làm chuyện gì thiên nộ nhân oán, khiến cho Chúc Dung, Đế Giang và Chúc Cửu Âm từng kẻ đều hận không thể giết con cho sướng tay?" Đế Tuấn trầm giọng quát hỏi.

Thập đại Kim Ô Thái Tử xưa nay ngoan liệt thành tính, đi đâu cũng gây chuyện thị phi, khiến Đế Tuấn đau đầu không thôi.

Giám vào tiền án chồng chất của Lê Ân, Đế Tuấn theo bản năng tự nhiên cho rằng Lê Ân lại gây họa ở chiến trường Vu Yêu.

Là cái loại họa tày đình ấy. "Phụ đế, hài nhi oan uổng a, hài nhi đều chưa làm gì thì đã bị truy sát rồi." Lê Ân kêu lên: "Ngài nếu không tin, có thể hỏi thử Bạch Trạch, Thương Dương và Cửu Anh ba vị Yêu Thần đại nhân!" Thanh âm Lê Ân trong nháy mắt vút cao tám ngàn độ, vội vàng kêu oan.

Ánh mắt Đế Tuấn hướng về phía Bạch Trạch, Thương Dương và Cửu Anh. "Thiên Đế minh giám, Đại Thái Tử xác thực cũng chưa làm gì.

Chúng ta vừa mới đến tiền tuyến chiến trường Vu Yêu, lúc ấy Chu Tước Đại Thánh và Tướng Liễu đang giao chiến..." Bạch Trạch gật đầu, báo cáo đơn giản tình huống lúc đó. "Vậy thì có chút kỳ quái, ba đại Tổ Vu đều muốn truy sát Tiểu Nhất, đãi ngộ này có thể so sánh với bốn Chuẩn Thánh chúng ta rồi." Thái Nhất không khỏi lấy làm lạ.

Đế Tuấn thì đang trầm tư.

Sự tình xác thực có chút phản thường.

Lê Ân là con hắn, là Thái Tử địa vị tôn quý của Yêu tộc, nhưng

cũng không đáng để làm phiền đại giá của ba vị Tổ Vu, kinh động đến Đại Vu là cùng. "Phụ đế, không tin có thể hỏi thử Yêu Sư đại nhân.

Lúc ấy Yêu Sư đại nhân cũng có mặt, tên Chúc Cửu Âm kia mạc danh kỳ diệu bị người ta đánh nổ, sau đó từ trong dòng sông thời gian một lần nữa đi ra, liền phát điên muốn giết con." Lê Ân lại lần nữa chấn chấn hữu từ nói.

Là Hệ thống ra tay ở dòng thời gian quá khứ, Lê Ân không cho rằng Côn Bằng sẽ nghĩ vị cường giả thần bí đánh nổ Chúc Cửu Âm có quan hệ với hắn.

Đế Tuấn nhìn về phía Côn Bằng, người sau gật đầu, chứng thực lời nói của Lê Ân.

Dù sao lúc ấy ngoại trừ Côn Bằng, Bạch Trạch, Thương Dương, Cửu Anh và Chu Tước Đại Thánh cũng đều có mặt. "Đã là như thế, vậy nơi này không có việc của con, lui xuống trước đi!" Ngay sau đó, Đế Tuấn phất tay với Lê Ân.

Lê Ân biết Đế Tuấn tiếp theo khẳng định phải thương nghị đại sự, cũng yên lặng lui ra khỏi Thiên Đế Cung.

Dù sao chuyện hôm nay làm quá lớn, mâu thuẫn Vu Yêu hai tộc đã triệt để kích hóa.

Đợi kỳ hạn một vạn năm vừa qua, quyết chiến cuối cùng của Vu Yêu sẽ chính thức mở màn. "Một vạn năm hẳn là đủ cho ta tấn thăng Chuẩn Thánh!" Lê Ân trong lòng đại định.

Hắn thiếu nhất là thời gian.

Một vạn năm đối với Đế Tuấn có khả năng quá ngắn, nhưng đối với Lê Ân lại dư dả.

Lần này, Hồng Quân đã giúp Lê Ân một việc lớn.

Chương 25

Trở lại cung điện cư trú, Lê Ân đang muốn kiểm tra giao diện thuộc tính.

Lần này thu hoạch ở chiến trường Vu Yêu quá phong phú, dọc đường bị truy sát đều không có thời gian xem xét tình hình biến hóa của thuộc tính. "Đại ca, bọn đệ tới rồi!" Thế nhưng, Lê Ân chưa kịp kiểm tra, chín vị Kim Ô Thái Tử lại lần nữa cùng nhau đến cửa. "Đại ca, huynh quá xấu, đi chiến trường Vu Yêu chơi cũng không mang bọn đệ theo!" Vừa vào cửa, Kim Ô Thập Thái Tử nhỏ nhất là Lục Áp đã bất mãn kháng nghị.

Phốc!

Lê Ân nghe mà muốn thổ huyết, chơi cái gì mà chơi, đó là đi làm chính sự nhặt thuộc tính. "Đại ca, nghe nói lần này huynh bị ba vị Tổ Vu truy sát?" "Thật sự quá lợi hại, bọn đệ cũng muốn bị Tổ Vu truy sát a, cảm giác nhất định rất kích thích!" Đám Kim Ô Thái Tử còn lại, từng đứa mặt mũi đỏ bừng, hưng phấn khoa tay múa chân ồn ào.

Bị Tổ Vu truy sát?

Nhất định rất kích thích?

Nghe vậy, Lê Ân lập tức đầy đầu hắc tuyến.

Chân chính cho rằng lần này có thể nhặt về một cái mạng nhỏ từ trong tay ba đại Tổ Vu là dễ dàng lắm à.

Chín con gà mờ này, người ta Tổ Vu dùng một đầu ngón tay là có thể nghiền chết.

Còn đòi bị Tổ Vu truy sát nữa chứ.

Tin hay không ngày hôm sau sẽ trở thành một đĩa Kim Ô kho tàu

thơm ngon trên bàn ăn của Tổ Vu!

Một đám sửu nhi!

Lê Ân trong lòng thầm oán không thôi. "Đều muốn bị Tổ Vu truy sát sao?" Khóe miệng Lê Ân chợt nhếch lên một nụ cười xấu xa. "Đúng a, đúng a...

Khẳng định vô cùng vui!" "Tuyệt đối vui!

Nghe nói lần này mười hai Tổ Vu toàn bộ trình diện, Phụ đế cùng Đông Hoàng thúc cũng mang theo Thiên Đình cường giả khuynh sào xuất động, tràng diện kia quá hào hoa quá hùng vĩ rồi!" Chín đứa Lục Áp vội vàng mồm năm miệng mười đáp. "Đã là như thế, vậy Đại ca trước tiên rèn luyện cho các đệ năng lực bảo mệnh, cũng để ngày sau rủi có gặp Tổ Vu truy sát, có thể không bị một chiêu miểu sát!" Lê Ân lập tức nghĩa chính ngôn từ nói, bày ra bộ dạng 'ta đều là muốn tốt cho các đệ'.

Oanh long!

Vừa dứt lời, Lê Ân trực tiếp ra tay.

Thái Dương Chân Hỏa màu vàng óng cuồn cuộn không dứt tuôn ra, hội tụ thành một biển lửa ngập trời, trong nháy mắt thôn phệ chín đứa Lục Áp.

Chín đứa lập tức bị thiêu đến ngao ngao kêu to.

Cho dù toàn bộ tế xuất Thái Dương Chân Hỏa, đồng thời thôi động Thái Dương Pháp Tắc đến cực hạn, nhưng vẫn như cũ không đỡ được Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân. "Không có khả năng!" "Thái Dương Chân Hỏa của Đại ca sao lại mạnh hơn chúng ta nhiều như vậy?!" Bọn Lục Áp từng đứa thất thanh kinh hô.

Hoàn toàn không cách nào tiếp nhận việc Lê Ân vốn dĩ chênh lệch không lớn với bọn nó, giờ lại biến thành tồn tại có thể dễ dàng nghiền

ép.

Bành bành bành...

Lê Ân tung người nhảy vào trong biển lửa, đối với chín đứa đang hợp lực chống lại Thái Dương Chân Hỏa là một trận quyền đấm cước đá.

Nắm đấm đến thịt, chưởng chưởng thấu xương.

Hơn nữa, chuyên môn vả vào mặt.

Không phải muốn mặt mũi để được Tổ Vu truy sát sao?

Để xem mặt sưng lên rồi thì có thể to hơn chút nào không?

Đánh tơi bời bọn Lục Áp trọn vẹn hơn nửa canh giờ, đánh cho cả đám thành mặt đầu heo.

Là loại không thể dùng pháp lực dễ dàng khôi phục ấy.

Sướng!

Tâm tình Lê Ân lập tức thông thấu. "Hiện tại còn muốn bị Tổ Vu truy sát nữa không?" Lê Ân nhìn chằm chằm chín đứa đang nằm rạp thảm thương trên mặt đất, ý vị thâm trường hỏi, tay lại ẩn ẩn có cảm giác ngứa ngáy.

Biện pháp tốt nhất đối phó với bọn trẻ trâu không gì bằng đánh một trận.

Một trận không được, vậy thì đánh thêm trận nữa. "Không muốn, không muốn..." Chín đứa Lục Áp sắc mặt đại biến, liên liên xua tay.

Bọn nó cũng không muốn bị Lê Ân đánh thêm một trận nữa.

Vừa nói xong, lập tức từ dưới đất bò dậy, chạy trối chết bay ra khỏi cung điện của Lê Ân.

Cuối cùng cũng thanh tịnh.

Lê Ân rốt cục có thời gian xem xét giao diện thuộc tính biến hóa. **【 Ký chủ 】:** Lê Ân **【 Chủng tộc 】:** Tam Túc Kim Ô **【 Công pháp 】:** Tiên Thiên Thái Dương Kinh **【 Pháp bảo 】:** Thái Dương Quyền Trượng (Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo), Kim Ô Ngự Thần Bào (Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo) **【 Pháp lực 】:** * Hỏa hệ * 3701886 (Đại La Kim Tiên hậu kỳ) * Thủy hệ * 3062347 (Đại La Kim Tiên hậu kỳ) * Vũ hệ * 1890674 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) * Phong hệ * 2501234 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) * Lôi hệ * 2102153 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) * Điện hệ * 2085401 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) * Kim hệ * 2235789 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) * Mộc hệ * 2176584 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) * Độc hệ * 1636114 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) * Thôn Phệ hệ * 1001589 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) * Không Gian hệ * 1013652 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) * Thời Gian hệ * 1010986 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) * Thổ hệ * 1401667 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) Vừa mới xem xét cột thuộc tính pháp lực, Lê Ân hạnh phúc đến muốn ngất đi.

Trọn vẹn có được mười ba chủng loại hệ biệt pháp lực, toàn bộ đều đạt đến cấp độ Đại La Kim Tiên.

Thậm chí pháp lực mạnh nhất là Thủy hệ và Hỏa hệ đã đạt đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Mười ba hệ pháp lực Đại La Kim Tiên gia thân, Lê Ân trù tính ngay cả tồn tại Đại La Kim Tiên viên mãn, hào xưng Bán Bộ Chuẩn Thánh, pháp lực cũng xa xa không hồn hậu bằng hắn.

Từ Thái Ất Kim Tiên viên mãn vọt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, tốc độ tăng vọt này quả thực còn nhanh hơn ngồi hỏa tiễn.

Vốn dĩ chuyến đi chiến trường Vu Yêu lần này, có thể có một hệ pháp lực đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên là hắn đã phải cười tỉnh cả trong mơ rồi.

Không ngờ về sau cục diện mất khống chế, Chuẩn Thánh hai tộc Vu Yêu đều trình diện, cộng thêm Đế Tuấn mang theo ba trăm sáu mươi vị Yêu tộc Đại Thánh cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Lúc ấy Vu Yêu hai tộc kiếm bạt nỗ trương, tất cả đều đã chuẩn bị sẵn sàng khai chiến.

Cho nên lúc đó ai cũng âm thầm vận chuyển pháp lực, trên người rớt ra bong bóng thuộc tính pháp lực điên cuồng, mới dẫn đến việc hiện tại Lê Ân "một đêm chợt giàu".

Chương 26

Bong bóng thuộc tính pháp lực do Yêu tộc Đại Thánh cảnh giới Đại La Kim Tiên rơi xuống tuy rằng điểm số kém xa cùng hệ Tổ Vu, nhưng nại hà số lượng nhiều a.

Tích tiểu thành đại, cũng làm cho Lê Ân thu hoạch được một mớ lông cừu béo bở.

Nếu không, chỉ dựa vào cày mười hai Tổ Vu và tứ đại cự đầu Thiên Đình, số liệu thuộc tính pháp lực của Lê Ân tuyệt đối không hào hoa như vậy.

Riêng về tu vi pháp lực yếu nhất là Thôn Phệ hệ, Không Gian hệ, Thời Gian hệ cùng Thổ hệ; ba cái trước bởi vì chỉ có Côn Bằng, Đế Giang và Chúc Cửu Âm mới phân biệt sở hữu pháp lực Thôn Phệ, Không Gian và Thời Gian.

Lê Ân không có cách nào thu hoạch từ trên người người khác.

Còn về Thổ hệ, tuy rằng không hiếm thấy, nhưng nại hà Thổ Chi Tổ Vu Hậu Thổ sở hữu pháp lực Thổ hệ lại không có mặt.

Thiếu đi đại gia giàu có này cống hiến, pháp lực Thổ hệ cũng thiếu đi một khoản tiến trướng lớn.

Lê Ân trọn vẹn hoãn nửa khắc đồng hồ mới bình phục tâm tình, tiếp tục xem xét giao diện thuộc tính biến hóa. **【 Nguyên thần 】:** Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng * 1100934 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) Tu vi Nguyên thần của Lê Ân cũng tấn thăng Đại La Kim Tiên.

Bất quá so với đội hình hào hoa của thuộc tính pháp lực, thuộc tính Nguyên thần có chút hàn sầm, chỉ có mỗi một cái Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng độc đinh.

Không có cách nào, Tổ Vu tuy rằng có Nguyên thần, nhưng Nguyên thần so với nhục thân thì yếu nhớt.

Kẻ ngu cũng sẽ không dùng đoản bản để đối địch.

Cho nên, mười hai Tổ Vu chiến đấu chưa từng vận dụng Nguyên thần.

Việc này cũng dẫn đến Lê Ân không có cách nào từ trên người bọn họ thu hoạch bong bóng thuộc tính Nguyên thần.

May mắn lúc ấy Thái Nhất cùng Đế Tuấn có tế xuất Nguyên thần pháp tướng, Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng của Lê Ân mới có thể đột phá Đại La Kim Tiên.

Nếu không thì tu vi Nguyên thần vẫn phải tiếp tục dừng lại ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Lê Ân tiếp tục xem xét giao diện thuộc tính.

Tiếp theo đến phiên thuộc tính nhục thân, cái này làm cho Lê Ân phi thường mong đợi.

Vốn dĩ đi chiến trường Vu Yêu là nhắm vào bong bóng thuộc tính nhục thân mà đi.

Kết quả ai ngờ sẽ dẫn phát động tĩnh lớn như vậy.

Tốt ở chỗ chuyến đi chiến trường Vu Yêu lần này không làm hắn thất vọng, thu hoạch được mấy loại bong bóng thuộc tính thể chất. **【 Nhục thân 】:** * Kim Ô Chi Thể * 2806549 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) * Tổ Vu Chi Thể * 5033868 (Đại La Kim Tiên hậu kỳ) * Côn Bằng Chi Thể * 1102245 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) * Đại Vu Chi Thể * 1206655 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) * Chu Tước Chi Thể * 501188 (Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ) * Bạch Trạch Chi Thể * 462369 (Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ) * Thương Dương Chi Thể * 446681 (Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ) * Cửu Anh Chi Thể * 459933 (Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ)

Lê Ân lần nữa trừng lớn mắt.

Không có cách nào, thuộc tính nhục thân tiến bộ cũng quá vui mừng. "Không nghĩ tới thể chất mạnh nhất hiện tại của ta lại là Tổ Vu Chi Thể!" Lê Ân không khỏi kinh thán.

Đây vẻn vẹn chỉ là thu hoạch từ ba vị Tổ Vu Chúc Dung, Đế Giang và Chúc Cửu Âm.

Lúc ấy nếu thật sự khai chiến, có thể thu hoạch bong bóng thuộc tính nhục thân từ tám vị Tổ Vu khác như Huyền Minh.

Đến lúc đó, nhục thân của hắn tất nhiên có thể đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh, so sánh với Tổ Vu chân chính. "Không vội, quyết chiến cuối cùng của Vu Yêu hai tộc là không thể tránh khỏi, đến lúc đó chính là thời cơ nhục thân ta bước vào cấp độ Chuẩn Thánh!" Lê Ân thầm nghĩ.

Trong con ngươi rạng rỡ lung linh, tràn đầy mong đợi. **【 Thần thông 】:** * Thái Dương Chân Hỏa * 1806089 (Đỉnh phong) * Chúc Dung Thần Hoả * 1192780 (Đỉnh phong) * Diệt Thế Hỗn Động * 1034621 (Đỉnh phong) * Không Gian Kính Tượng * 1125797 (Đỉnh phong) * Thời Gian Như Đao, Đao Đao Thôi Nhân Lão * 1004561 (Đỉnh phong) * Thời Gian Trường Hà * 1200883 (Đỉnh phong) * Tam Thiên Nhược Thủy * 204668 (Đại thành) * Vẫn Diệt Lôi Hỏa * 289910 (Đại thành) * Vô Biên Thủy Vực * 207758 (Đại thành) * Thủy Hỏa Yên Thiên * 203317 (Đại thành) Thu hoạch thuộc tính thần thông cũng cực kỳ hỉ nhân.

Điều làm cho Lê Ân để ý nhất, đương nhiên thuộc về ba môn thần thông 【 Không Gian Kính Tượng 】, 【 Thời Gian Trường Hà 】 cùng 【 Thời Gian Như Đao, Đao Đao Thôi Nhân Lão 】.

Cái trước là Không Gian thần thông của Đế Giang, hai cái sau thì là Thời Gian thần thông của Chúc Cửu Âm.

Bất quá, kinh hỉ nhiều quá rồi, Lê Ân ngược lại trở nên bình tĩnh, trực tiếp nhìn về phía cột thuộc tính cuối cùng. **【 Pháp tắc 】:** * Thái Dương Pháp Tắc * 2020157 (Đỉnh phong) * Hỏa Chi Pháp Tắc * 1792780 (Đỉnh phong) * Thôn Phệ Pháp Tắc * 1266548 (Đỉnh phong) * Không Gian Pháp Tắc * 1133429 (Đỉnh phong) * Thời Gian Pháp Tắc * 1300744 (Đỉnh phong) * Thủy Chi Pháp Tắc * 7034621 (Đại thành) Đến tận đây, Lê Ân rốt cục đem toàn bộ biến hóa của giao diện thuộc tính xem xong. "Ta hiện tại đã nắm giữ sáu loại pháp tắc, nếu có thể đem toàn bộ ba ngàn pháp tắc nắm giữ, lại sẽ mạnh đến trình độ nào, không biết có thể hay không đánh nổ Thánh Nhân!" Ánh mắt Lê Ân nóng rực, vô cùng mong chờ ngày đó.

Đến lúc đó, nếu có thể đem ba ngàn pháp tắc quy về một thân, tất cả đều thành Thánh, hắn sẽ trở thành tồn tại kinh khủng nhất Hồng Hoang.

Cho dù là Hồng Quân, đoán chừng đều phải bị hắn giẫm tại dưới chân.

Lê Ân càng nghĩ càng hưng phấn, phảng phất thấy được tương lai một màn mình đem Hồng Quân giẫm tại dưới chân.

Bất quá, Lê Ân rất rõ ràng, ngày này còn vô cùng xa xôi.

Thậm chí có thể thực hiện được hay không cũng chưa biết chừng.

Dù sao Hồng Hoang hiện tại mới có sáu tôn Thánh Nhân, muốn ba ngàn pháp tắc đều thành Thánh, độ khó to lớn đến dường nào.

E rằng Hồng Hoang phá toái rồi, Lê Ân đều chưa thực hiện được một phần trăm.

Lê Ân đối với thực lực hiện tại, có một cái nhận thức đại khái.

Trù tính nếu muốn toàn lực bộc phát, đủ để nghiền ép Đại La Kim Tiên viên mãn.

Còn về khoảng cách với Chuẩn Thánh sơ kỳ bao xa, Lê Ân có chút nắm chắc không chuẩn.

Bất quá hiển nhiên hắn không có khả năng tuỳ tiện bộc phát toàn bộ thực lực.

Trừ phi nắm chắc đem toàn bộ đối thủ chém giết.

Nếu không, một khi sự tình hắn nắm giữ mười ba hệ pháp lực cùng sáu đại pháp tắc, thân mang tám đại thể chất đặc thù bạo lộ ra ngoài, tuyệt đối sẽ chết rất thảm.

Đến lúc đó, tại Hồng Hoang hắn sẽ cử thế giai địch (cả thế giới đều là kẻ địch).

Ngay cả sáu đại Thánh Nhân cũng đều sẽ nhịn không được tự mình ra tay đối phó hắn.

Thậm chí ngay cả Hồng Quân cũng sẽ ngồi không yên.

Nghĩ đến hậu quả bí mật bị bạo lộ ra, Lê Ân nhịn không được rùng mình một cái.

Bên ngoài có thể động dụng thực lực, chỉ có hết thảy những gì liên quan đến Tam Túc Kim Ô: Pháp lực Hỏa hệ Đại La Kim Tiên hậu kỳ; Thái Dương Chân Hỏa cùng Thái Dương Pháp Tắc cảnh giới Đỉnh phong; Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng Đại La Kim Tiên sơ kỳ; cùng với Kim Ô Chi Thể Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Pháp lực, pháp tắc, thần thông, nguyên thần cùng nhục thân, tất cả đều ở cấp độ Đại La Kim Tiên, không có bất kỳ đoản bản nào.

Lê Ân trù tính, thực lực mặt ngoài của hắn, tại trong những tồn tại Đại La Kim Tiên hậu kỳ hắn là thuộc về hàng ngũ đỉnh tiêm.

Chương 27

"Xa xa không đủ, phải tăng tốc tăng lên thực lực mặt ngoài, mới có thể che giấu tốt hơn các loại thuộc tính hệ biệt khác." "Bất quá, nên đi nơi nào thu hoạch thuộc tính của tộc Tam Túc Kim Ô đây?" "Lông cừu của Đế Tuấn và Thái Nhất vừa mới thu hoạch xong, trong thời gian ngắn không thể lại đi vặt, miễn cho rước lấy hoài nghi." Lê Ân trong lòng không khỏi trầm ngâm. "Đúng rồi, Thái Dương Tinh!" Ngay sau đó, trong đầu Lê Ân lóe lên một tia linh quang. "Thái Dương Tinh là nơi sinh ra Đế Tuấn và Thái Nhất, tổ địa Thang Cốc của tộc Tam Túc Kim Ô cũng ở trong Thái Dương Tinh." "Hơn nữa, Tiên Thiên Linh Căn Phù Tang Thần Thụ cũng ở trong Thái Dương Tinh." Con ngươi Lê Ân càng ngày càng sáng.

Hắn có loại cảm giác, Thái Dương Tinh sẽ mang đến cho hắn một kinh hỉ to lớn.

Hưu!

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức hóa thành một đạo kim quang, bay ra khỏi Thiên Đình, đi thẳng tới Thái Dương Tinh. "Ách?" Trong Thiên Đế Cung, Đế Tuấn đang nghị sự cùng một chúng cường giả Yêu tộc, lông mày bỗng nhiên nhíu lại.

Toàn bộ Thiên Đình đều bị Hà Lạc Hỗn Nguyên Đại Trận do đích thân Đế Tuấn bố trí bao phủ, cho nên bất kỳ yêu nào ra vào Thiên Đình, Đế Tuấn đều có thể cảm ứng được trước tiên.

Lê Ân vừa mới bay ra khỏi Thiên Đình, trước tiên liền bị Đế Tuấn cảm ứng được. "Cái tên Tiểu Nhất này làm sao vậy, vừa mới về Thiên Đình, ngay cả một ngày cũng không ở yên lại lén lút rời đi rồi." Trong lòng Đế Tuấn hơi có chút chấn nộ.

Oanh long!

Vừa nghĩ đến đây, Đế Tuấn trực tiếp cách không thò tay chộp về phía Lê Ân đã bay khỏi Thiên Đình.

Chỉ thấy một cái móng vuốt Kim Ô to lớn vô cùng, chợt từ phía trên đỉnh đầu Lê Ân chui ra, sau đó nhanh như tia chớp chộp tới Lê Ân.

Lê Ân đang phi hành, thân hình trì trệ, sắc mặt cứng đờ.

Bất quá cũng không có bất kỳ hoảng loạn nào.

Bởi vì từ trong móng vuốt Kim Ô to lớn kia, hắn cảm nhận được khí tức của Đế Tuấn. "Đế Tuấn hẳn là không phải bị ta làm cho có bóng ma tâm lý, sợ ta lại lén chuồn ra ngoài gây chuyện thị phi đấy chứ?" Lê Ân da mặt hơi co giật, trong lòng không khỏi thầm nghĩ. "Phụ đế, ta đi Thái Dương Tinh tu luyện, không phải chuồn ra ngoài gây chuyện thị phi a!" Lê Ân vội vàng hô cao.

Ông!

Sau khi Lê Ân nói xong, móng vuốt Kim Ô to lớn kia mới dừng lại một chút.

Bất quá, Đế Tuấn tựa hồ thật sự bị Lê Ân làm cho sợ, có chút không tin Lê Ân.

Móng vuốt Kim Ô to lớn hóa thành thân hình Đế Tuấn hiển lộ ra.

Tự nhiên không phải Đế Tuấn bản thể, mà là hóa thân sức mạnh của hắn. "Muốn đi Thái Dương Tinh tu luyện sao?

Vậy vừa vặn, ta cũng muốn đi Thái Dương Tinh tham ngộ Thái Dương Pháp Tắc, vừa vặn thuận đường, do ta mang con đi Thái Dương Tinh là được rồi." Hóa thân của Đế Tuấn nhìn chằm chằm Lê Ân.

Lê Ân không khỏi bĩu môi, Đế Tuấn bày đặt minh là không tin hắn.

Bất quá không quan trọng, hắn thật sự là muốn đi Thái Dương Tinh.

Hiện tại có thêm một cái "phu xe" miễn phí, tội gì không làm chứ.

Hưu!

Ngay sau đó, hóa thân Đế Tuấn cuốn lấy Lê Ân, hóa thành một đạo hồng quang màu vàng óng, đi thẳng tới Thái Dương Tinh.

Trong quá trình này, Lê Ân vẫn luôn yên yên tĩnh tĩnh, cho dù đến Thái Dương Tinh, cũng không có lại đấm lại đá giở tính tình.

Mãi đến lúc này, Đế Tuấn mới xác định, Lê Ân thật sự là tới Thái Dương Tinh tu luyện. "Đi tu luyện đi!" "Đoạn thời gian này, tuy rằng Vu Yêu hai tộc bãi chiến vạn năm, nhưng không có nghĩa là Hồng Hoang triệt để bình tĩnh lại." "Tương phản, hiện tại Hồng Hoang có khả năng là nguy hiểm nhất, các lộ ngưu quỷ xà thần đều sẽ nhảy ra, khắp nơi đều ám lưu hung dữ, tốt nhất vẫn là ít đi ra ngoài một chút thì hơn!" Hóa thân Đế Tuấn thần tình nghiêm túc dặn dò Lê Ân. "Hài nhi minh bạch!

Chính vì như thế, hài nhi mới có thể tới Thái Dương Tinh tu luyện tăng lên thực lực!" Lê Ân gật đầu.

Thái Dương Tinh là một quả cầu lửa to lớn vô cùng, lẳng lặng lơ lửng tại sâu trong thiên khung.

Ngọn lửa thiêu đốt trên Thái Dương Tinh tự nhiên là Thái Dương Chân Hỏa.

Mãi cho đến khi Lê Ân tới gần, mới chân thiết cảm nhận được nó to lớn cỡ nào, phạm vi tầm mắt nhìn thấy tất cả đều bị Thái Dương Tinh che khuất.

Lê Ân triệt để bị chấn hám. "Phụ đế, Thái Dương Tinh rốt cuộc to lớn cỡ nào?" Lê Ân nhịn không được hỏi. "Thái Dương Tinh phương viên vượt qua ba ngàn vạn ức dặm!" Đế Tuấn dùng một loại ánh mắt thân thiết nhìn Thái Dương Tinh.

Đây là nơi Thái Dương Tinh dung thân, sinh ra hắn và Thái Nhất. "Ba ngàn vạn...

ức dặm?!" Lê Ân không khỏi tắc lưỡi.

Đây là một con số to lớn bực nào.

Phải biết, mặt trời ở kiếp trước đường kính mới một triệu ba trăm chín mươi ngàn km.

Cái gọi là phương viên ba ngàn vạn ức dặm, cũng chính là bán kính ba ngàn vạn ức dặm, đường kính thì là ba ngàn vạn ức km.

Nói cách khác, Thái Dương Tinh trước mắt, trọn vẹn lớn hơn mặt trời kiếp trước hơn hai tỷ lần.

Khái niệm gì đây?

Khoảng cách một năm ánh sáng là chín vạn bốn ngàn sáu trăm ức km.

Nói cách khác, đường kính Thái Dương Tinh của Hồng Hoang vượt qua ba trăm năm ánh sáng.

Lê Ân ở kiếp trước chưa từng nghe nói trong vũ trụ có tinh thể to lớn như thế. "Phụ đế, có thể mang theo con lượn quanh Thái Dương Tinh một vòng không, con muốn hảo hảo cảm thụ sự to lớn của Thái Dương Tinh!" Ánh mắt Lê Ân khẽ động, vội vàng nhìn về phía hóa thân Đế Tuấn.

Lê Ân làm việc này tự nhiên không phải vì thật sự cảm thụ sự to lớn của Thái Dương Tinh, mà là vì thu lấy bong bóng thuộc tính.

Thái Dương Tinh dường như là động cơ vĩnh cửu không biết mệt mỏi, từ khi khai thiên tích địa đến nay vẫn luôn thiêu đốt Thái Dương Chân Hỏa.

Chương 28

Giờ khắc này, Thái Dương Chân Hỏa ở tầng ngoài cùng Thái Dương Tinh vẫn luôn điên cuồng rớt xuống bong bóng thuộc tính, nhìn đến mức tròng mắt Lê Ân đều đỏ lên.

Không có cách nào, bong bóng thuộc tính thực sự quá nhiều.

Vô số bong bóng thuộc tính giống như bọt biển bao quanh toàn bộ Thái Dương Tinh.

Lê Ân quả thực hạnh phúc muốn phát điên.

Phải biết, Thái Dương Tinh to lớn bực nào, bong bóng thuộc tính ở tầng ngoài cùng cộng lại tuyệt đối là một con số thiên văn mà Lê Ân không cách nào tưởng tượng.

Cho dù mỗi cái bong bóng thuộc tính chỉ cung cấp cho hắn một điểm thuộc tính, toàn bộ cộng lại cũng là một con số thiên văn.

Lê Ân tình bất tự cấm run rẩy.

Quá hưng phấn.

Hưng phấn đến không cách nào khống chế.

Hắn có dự cảm, thu hoạch xong bong bóng thuộc tính ở tầng ngoài cùng Thái Dương Tinh, bản mệnh thần thông Thái Dương Chân Hỏa của hắn tuyệt đối có thể đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh.

Cũng may bản mệnh thần thông đột phá động tĩnh không lớn, chỉ cần không tế xuất Thái Dương Chân Hỏa, hóa thân Đế Tuấn căn bản cảm ứng không được.

Điều này ngược lại đại đại tiện lợi cho Lê Ân, không cần lo lắng bị Đế Tuấn nhìn ra dị thường.

Giờ phút này hóa thân Đế Tuấn không có bất kỳ hoài nghi gì, cuốn lấy thân thể Lê Ân, lập tức bay quanh Thái Dương Tinh một vòng.

Dù là hóa thân Đế Tuấn dùng tốc độ nhanh nhất phi hành, một vòng xuống tới cũng dùng thời gian gần một tháng.

Không có cách nào, Thái Dương Tinh thực sự quá lớn.

Đạo hóa thân sức mạnh này của Đế Tuấn bất quá cũng mới thực lực Đại La Kim Tiên hậu kỳ mà thôi, tốc độ tự nhiên xa xa không cách nào đánh đồng với bản thể Đế Tuấn.

Thời gian một tháng, mỗi một giây Lê Ân đều mày dạn mặt cười, thỉnh thoảng lại tình bất tự cấm cười ngây ngô, nhìn đến mức hóa thân Đế Tuấn một mặt mộng bức.

Chỉ là bay quanh tầng ngoài cùng Thái Dương Tinh thôi mà, có cần hưng phấn như vậy không.

Đế Tuấn đương nhiên không hiểu hạnh phúc của một tên hack game như Lê Ân.

Hắn căn bản không biết, thời gian một tháng này, thực lực Lê Ân mỗi phân mỗi giây đều đang tăng lên.

Hơn nữa là loại tăng lên bạo tăng như ngồi tên lửa.

Chờ sau khi lượn quanh một vòng, thuộc tính 【 Thái Dương Chân Hỏa 】 của Lê Ân trực tiếp bạo biểu, do ban đầu hơn một trăm vạn điểm, bạo trướng đến hai ức chín ngàn vạn điểm.

Lê Ân không khỏi có chút ngẩn người.

Hai ức chín ngàn vạn điểm thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa rốt cuộc có bao nhiêu mạnh, Lê Ân biểu thị hoàn toàn tưởng tượng không ra.

Trù tính bản mệnh thần thông của hắn hiện tại uy lực hắn là

không tốn sắc hơn bản thể Đế Tuấn và Thái Nhất bao nhiêu. "Nên bước vào bên trong Thái Dương Tinh xem sao, không biết bên trong lại có kinh hỉ gì chờ đợi ta!" Lê Ân hít sâu một hơi, con ngươi nhìn về phía Thái Dương Tinh tràn đầy vẻ mong đợi.

Hưu!

Lê Ân lập tức vọt vào trong Thái Dương Chân Hỏa ở tầng ngoài cùng Thái Dương Tinh.

Tầng Thái Dương Chân Hỏa ngoài mặt Thái Dương Tinh có phạm vi trọn vẹn mấy ức dặm.

Hơn nữa đạo tầng Thái Dương Chân Hỏa này càng tiếp cận bên trong Thái Dương Tinh, uy lực càng mạnh.

Nếu như là Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân trước kia, hơn một trăm vạn điểm thuộc tính căn bản không có cách nào an toàn vượt qua đạo tầng Thái Dương Chân Hỏa này, thành công bước vào bên trong Thái Dương Tinh.

Bất quá Lê Ân cũng không phải không có thu hoạch.

Dọc đường đi hắn lại thu lấy một nhóm lớn bong bóng thuộc tính.

Theo không ngừng thâm nhập, điểm số của bong bóng thuộc tính rơi xuống cũng càng ngày càng phong phú. "Nếu như đem toàn bộ bong bóng thuộc tính của Thái Dương Tinh vặt sạch, Thái Dương Chân Hỏa của ta chẳng lẽ có thể đạt tới cấp độ Thánh Nhân sao?" Lê Ân trong lòng không khỏi cảm khái kinh thán.

Đây tuyệt đối là sự tình có khả năng.

Bong bóng thuộc tính rơi xuống ở tầng ngoài cùng Thái Dương Tinh, điểm số căn bản không có cách nào so sánh với bên trong Thái Dương Tinh.

Nhưng dù là như thế, bong bóng thuộc tính ở tầng ngoài cùng Thái Dương Tinh đã đem Thái Dương Chân Hỏa thôi thăng đến cấp độ Chuẩn Thánh.

Đương nhiên, tức tiện Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân thật sự đạt tới cấp độ Thánh Nhân, thì chênh lệch với Thánh Nhân chân chính vẫn như cũ là to lớn.

Dù sao Thánh Nhân cường đại là toàn phương diện.

Pháp lực, pháp tắc, thần thông, nguyên thần, nhục thân, thông thông đều đạt tới cấp độ Thánh Nhân. "Không hổ là Thái Dương Tinh, Thái Dương Chân Hỏa ở bên trong uy lực thật đáng sợ!" Lê Ân tình bất tự cấm tán thán nói.

Khó trách ngay cả Chuẩn Thánh cũng không dám khinh dịch thiện sấm Thái Dương Tinh.

Quả thực là vì Thái Dương Tinh quá khủng bố.

Phải biết, Thái Dương Tinh to lớn bực nào, Lê Ân hiện tại xuyên qua mấy ức dặm tầng Thái Dương Chân Hỏa, bước vào cũng chỉ bất quá là tầng biểu bì bên trong Thái Dương Tinh.

Bất quá, Thái Dương Tinh khủng bố cũng có thể lý giải, dù sao cũng là mắt trái của Bàn Cổ biến thành.

Cũng may Thái Dương Tinh không thể sinh ra ý thức của mình, nếu không Hồng Hoang tất định gia tăng thêm một vị Thánh Nhân.

Hơn nữa còn là một vị Thánh Nhân thực lực cường tuyệt.

Đinh!

Đinh!

Đinh...

Lê Ân bay lượn không mục đích bên trong Thái Dương Tinh, thanh

âm nhắc nhở của bảng hệ thống trong đầu liên miên bất tuyệt.

Mỗi một giây, điểm số thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân đều lấy số hàng vạn mà bạo tăng.

Vẻn vẹn dạo chơi một ngày bên trong Thái Dương Tinh, điểm số thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân đã đột phá mười ức. "Mười ức điểm thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa hẳn là đã đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh trung kỳ rồi chứ?" Lê Ân thầm lẩm bẩm một tiếng.

Chương 29

Bất quá hắn cũng có chút nắm chắc không chuẩn, dù sao chưa từng giao thủ với tồn tại Chuẩn Thánh trung kỳ.

Thế nhưng, thời gian một ngày, phạm vi Lê Ân dạo chơi bên trong Thái Dương Tinh ngay cả một phần triệu Thái Dương Tinh cũng không có.

Phải biết, Thái Dương Tinh đường kính siêu ba trăm năm ánh sáng, căn cứ công thức tính diện tích hình tròn, diện tích bề mặt Thái Dương Tinh siêu hai mươi tám vạn năm ánh sáng vuông.

Đây là một con số thiên văn đủ để cho Lê Ân không cách nào tưởng tượng. "Thỏa rồi!

Vặt sạch lông cừu của Thái Dương Tinh, Thái Dương Chân Hỏa của ta tuyệt đối có thể lên tới cấp độ Thánh Nhân!" Lê Ân lập tức lòng tin tăng gấp bội.

Ba tháng sau.

Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân lần nữa có sự bay vọt về chất, điểm số thuộc tính đột phá một trăm ức.

Bất quá so với ngày đầu tiên, điểm số thuộc tính tăng trưởng mỗi ngày tiếp theo kỳ thật đều hạ thấp không ít.

Bởi vì hắn phát hiện, theo cảnh giới Thái Dương Chân Hỏa không ngừng tăng lên, điểm số thuộc tính thu hoạch cũng đang không ngừng hạ thấp.

Lê Ân cũng không cảm thấy kỳ quái.

Lấy Đế Tuấn làm ví dụ đi, lúc Thái Dương Chân Hỏa ở cấp độ Thái Ất Kim Tiên, bong bóng thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa quét ra

từ trên người Đế Tuấn, mỗi cái đều có mấy ngàn điểm.

Nhưng với cảnh giới Thái Dương Chân Hỏa hiện tại, bong bóng thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa quét ra từ trên người Đế Tuấn, mỗi cái điểm số có khả năng chỉ có không phẩy mấy. "Một trăm ức điểm thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa, chắc cũng nên đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ rồi chứ?" Ánh mắt Lê Ân khẽ động.

Bất quản có đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh hay không, Lê Ân có thể xác định, cảnh giới Thái Dương Chân Hỏa hiện tại của hắn tuyệt đối vượt qua Đế Tuấn và Thái Nhất.

Lê Ân không cấm một trận thổn thức.

Đế Tuấn và Thái Nhất tốn vô số năm mới đem Thái Dương Chân Hỏa thôi thăng đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

Mà Lê Ân lại vẻn vẹn dùng ba tháng đã siêu việt bọn họ.

Kẻ hack game thật đáng sợ.

Thật đúng là "cứ bật hack cứ sướng"! "Di?

Đó là...?!" Lê Ân bỗng nhiên quét thấy nơi xa có một cây thần thụ tạo hình kỳ dị, tắm rửa trong Thái Dương Chân Hỏa hừng hực thiêu đốt.

Cây này hai thân cùng rễ ngẫu sinh, càng nâng đỡ nhau.

Nguy nga như núi, cao chừng mấy trăm vạn dặm, cành lá sum xuê, lá đều như dâu tằm. "Chẳng lẽ cây này chính là Tiên Thiên Linh Căn Phù Tang Thần Thụ!" Trước mắt Lê Ân sáng lên.

Ngoại trừ Phù Tang Thần Thụ, Lê Ân không nghĩ ra Hồng Hoang còn có cây cối gì có thể sinh trưởng trong Thái Dương Tinh.

Cho dù cùng là Tiên Thiên Hỏa Linh Căn như Ngô Đồng Thần Thụ cũng không cách nào sinh tồn thời gian dài trong Thái Dương Tinh.

Dù sao Thái Dương Chân Hỏa là ngọn lửa chí cương chí dương nhất trong thiên địa, bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt liên tục trong thời gian dài, Ngô Đồng Thần Thụ cũng chịu không nổi.

Hơn nữa, Ngô Đồng Thần Thụ cũng không có khả năng xuất hiện tại Thái Dương Tinh, đó chính là mệnh căn tử của Phượng Hoàng nhất tộc.

Con phượng hoàng đầu tiên trong thiên địa là Nguyên Phượng đản sinh dưới tàng cây Ngô Đồng Thần Thụ.

Phượng Hoàng nhất tộc tuy rằng sau khi trải qua Long Hán đại kiếp đã xuống dốc, nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa.

Phượng Hoàng nhất tộc tuy rằng xuống dốc, nhưng tung hoành toàn bộ Yêu tộc, đoán chừng ngoại trừ Tam Túc Kim Ô nhất tộc như mặt trời ban trưa ra, không có bộ tộc nào khác dám trêu chọc.

Thậm chí, Đế Tuấn cùng Thái Nhất tổ kiến Thiên Đình, Phượng Hoàng nhất tộc đều khinh thường gia nhập. "Xem ra chỗ đó chính là tổ địa Thang Cốc của Tam Túc Kim Ô nhất tộc!" Lê Ân lập tức bay về phía vị trí Phù Tang Thụ.

Hắn cũng muốn nhìn xem tổ địa của Tam Túc Kim Ô nhất tộc có gì huyền diệu, có thể đản sinh ra hai vị nhân vật chính của thiên địa là Đế Tuấn và Thái Nhất.

Thang Cốc so với vị trí khác trên bề mặt Thái Dương Tinh dường như không có bất kỳ điểm gì khác biệt.

Tối đa cũng chỉ là Thái Dương Chân Hỏa ở đây càng thêm tinh thuần một chút.

Hơn nữa, toàn bộ Thang Cốc đều bị Phù Tang Thần Thụ to lớn vô cùng bao phủ lấy.

Bất quá, vừa bước vào trong Thang Cốc, Lê Ân liền hai mắt tỏa

sáng.

Bởi vì ở chỗ này hắn nhìn thấy bong bóng thuộc tính pháp lực.

Trong Thang Cốc đầy đất bong bóng thuộc tính, bong bóng thuộc tính pháp lực Hỏa hệ và Thái Dương Chân Hỏa mỗi bên chiếm một nửa.

Bong bóng thuộc tính pháp lực Hỏa hệ thình lình rơi xuống từ trên lá của Phù Tang Thần Thụ.

Bá bá bá...

Lê Ân không khách khí, đem bong bóng thuộc tính pháp lực Hỏa hệ cùng Thái Dương Chân Hỏa đều quét sạch sành sanh.

Lê Ân có thể cảm nhận được, pháp lực Hỏa hệ của hắn đang lấy tốc độ tên lửa đột phi mãnh tiến.

Cơ hồ trong nháy mắt, điểm số thuộc tính pháp lực Hỏa hệ của Lê Ân đột phá bốn trăm vạn.

Hơn nữa còn đang trong đà bạo trướng phi tốc.

Bốn trăm năm mươi vạn.

Năm trăm vạn.

Năm trăm năm mươi vạn.

Sáu trăm vạn. ...

Không bao lâu sau, điểm số thuộc tính pháp lực Hỏa hệ của Lê Ân thành công đột phá cửa ải một ngàn vạn đại quan.

Điều này cũng mang ý nghĩa, pháp lực Hỏa hệ của Lê Ân đã bước vào cấp độ Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Oanh long!

Chương 30

Oanh long...

Nhưng mà, đúng lúc này, trong người Lê Ân mãnh liệt truyền ra từng trận dị hưởng uyển như kinh lôi nổ vang.

Từng cỗ dao động pháp lực Hỏa hệ bàng bạc hạo hãn càng từ thể nội Lê Ân cuồn cuộn không dứt chấn động ra.

Pháp lực đột phá, cũng không giống thần thông đột phá.

Thần thông có thể đột phá lặng yên không một tiếng động, chỉ cần không tế xuất thần thông, ai cũng không cách nào phát giác.

Nhưng pháp lực đột phá, động tĩnh lại lớn hơn nhiều, nhìn xem trạng thái của Lê Ân lúc này là biết.

Lê Ân không khỏi một trận may mắn.

May là hóa thân Đế Tuấn không cùng hắn tiến vào Thái Dương Tinh.

Hơn nữa, Thái Dương Tinh to lớn vô cùng, động tĩnh do pháp lực Hỏa hệ của Lê Ân đột phá Chuẩn Thánh dẫn phát, tại Thái Dương Tinh căn bản không tính là gì.

Bất quá, sự tăng trưởng của pháp lực Hỏa hệ vẫn chưa đình chỉ.

Thực sự bởi vì bong bóng thuộc tính pháp lực mà Phù Tang Thần Thụ rơi xuống quá nhiều.

Dù sao những bong bóng thuộc tính này đều là tích lũy vô số năm của Phù Tang Thần Thụ.

Cuối cùng, chờ đến khi Lê Ân đem tất cả bong bóng thuộc tính trong Thang Cốc thu hoạch xong xuôi, điểm số thuộc tính pháp lực

Hỏa hệ của hắn thình lình đạt tới cửa ải chín ngàn vạn đại quan. "Đáng tiếc, không thể thành công bước vào Chuẩn Thánh trung kỳ!" Lê Ân không khỏi hơi có chút tiếc nuối.

Tham chiếu sự biến hóa của điểm số thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa, pháp lực Hỏa hệ muốn đột phá Chuẩn Thánh trung kỳ, điểm số thuộc tính nhất định phải đột phá một ức đại quan.

Bất quá, Lê Ân cũng biết đủ.

Mới ngắn ngủi chưa đến nửa khắc đồng hồ, pháp lực Hỏa hệ từ Đại La Kim Tiên hậu kỳ tiêu thăng đến Chuẩn Thánh sơ kỳ đỉnh phong.

Biên độ tiến bộ kinh khủng như thế, nói ra ngay cả Thánh Nhân cao cao tại thượng cũng sẽ không tin.

Cả Hồng Hoang cũng chỉ có mình Lê Ân là kẻ hack game này mới có thể làm được.

Phải biết, tất cả Chuẩn Thánh đại năng ở Hồng Hoang, có ai mà không hao phí vô số tuế nguyệt mới đem pháp lực tăng lên cấp độ Chuẩn Thánh. "Thang Cốc không hổ là tổ địa của Tam Túc Kim Ô nhất tộc, thật sự là phúc địa của ta!" Lê Ân đầy mặt mỉm cười, tâm tình cực kỳ vui vẻ.

Vốn dĩ cho rằng cần phải đợi đến lúc quyết chiến cuối cùng của Vu Yêu, thu hoạch bong bóng thuộc tính của Đế Tuấn và Thái Nhất mới có thể đem pháp lực Hỏa hệ tăng lên cấp độ Chuẩn Thánh.

Kết quả, đi một chuyến Thái Dương Tinh, liền đem mục tiêu vốn cần vạn năm sau mới đạt được thực hiện xong rồi.

Có thể hào không khách khí nói, chuyến đi Thái Dương Tinh lần này mang đến chỗ tốt cho hắn thật sự quá lớn, xa xa vượt qua chuyến đi chiến trường Vu Yêu lần trước. "Phù Tang Thần Thụ có thể rơi

xuống bong bóng thuộc tính pháp lực, vậy cùng là Tiên Thiên Hỏa Linh Căn như Ngô Đồng Thần Thụ, liệu có rơi bong bóng thuộc tính pháp lực không?" Lê Ân híp mắt, nhìn chằm chằm Phù Tang Thần Thụ tắm rửa trong Thái Dương Chân Hỏa, chập chờn sinh tư, lâm vào trầm tư.

Ý niệm này vừa xuất hiện, Lê Ân liền xua đi không được.

Hắn quyết định chủ ý, chờ sau khi rời khỏi Thái Dương Tinh sẽ đến tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc một chuyến.

Bất quản Ngô Đồng Thần Thụ có rơi bong bóng thuộc tính pháp lực hay không, chung quy cũng phải đi một chuyến mới biết được.

Sau khi thu hoạch xong bong bóng thuộc tính ở Thang Cốc, Lê Ân không có ở lâu, lập tức rời khỏi, tiếp tục đi tới vị trí khác của Thái Dương Tinh thu hoạch.

Thái Dương Tinh còn có rất nhiều nơi chờ hắn đến thu hoạch bong bóng thuộc tính, Lê Ân đâu có thời gian lãng phí. ...

Thiên Đình, Yêu Sư Cung.

Ngay lúc Lê Ân đang "bế quan tu luyện" ở Thái Dương Tinh, Côn Bằng lại mời Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng, toàn bộ đến Yêu Sư Cung. "Côn Bằng, mời chúng ta đến Yêu Sư Cung rốt cuộc có chuyện gì?" Sau khi ngồi xuống, thấy Côn Bằng chần chừ không đề cập tới chính sự, Thái Nhất tính tình xưa nay nóng nảy lập tức có chút gấp.

Kẻ ngu cũng nhìn ra được, nếu như không có sự tình quan trọng, Côn Bằng không có khả năng đem ba vị Chuẩn Thánh toàn bộ mời đến Yêu Sư Cung. "Kể từ sau khi sự kiện kia phát sinh ở Tử Tiêu Cung, trong lòng ta liền có thêm một cái nút thắt, tu vi không còn tiến bộ nữa." Côn Bằng lại không trả lời vấn đề của Thái Nhất, lẩm bẩm u u

nói.

Đế Tuấn, Thái Nhất và Hy Hoàng tất cả đều trầm mặc.

Bọn họ tự nhiên biết sự kiện kia mà Côn Bằng nhắc đến là gì.

Chính là chuyện Hồng Vân nhường chỗ, Côn Bằng bị Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề liên thủ đánh rớt Thánh vị.

Lần trước Hồng Quân truyền đạo ở Tử Tiêu Cung, phân phát sáu cái Thánh vị, vốn có một cái của Côn Bằng.

Kết quả lão người tốt của Hồng Hoang là Hồng Vân nghe tin sàm ngôn của Chuẩn Đề, đem Thánh vị nhường cho Chuẩn Đề.

Nhưng Chuẩn Đề lòng tham không đáy, liên hợp Tiếp Dẫn lại cướp luôn Thánh vị của Côn Bằng.

Côn Bằng bởi vậy bỏ lỡ cơ duyên thành Thánh.

Chuyện này trở thành nỗi đau vĩnh viễn không xóa được của Côn Bằng.

Nhất là nhìn thấy Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề song song trở thành Thánh Nhân cao cao tại thượng, hận ý trong lòng Côn Bằng càng đậm.

Hắn hận Tiếp Dẫn, càng hận Chuẩn Đề.

Nhưng so với Hồng Vân, hận ý của Côn Bằng đối với Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề lại không đáng nhắc tới.

Quy căn kết đế, bỏ lỡ Thánh vị toàn lại Hồng Vân.

Nếu không phải Hồng Vân giả làm người tốt nhường Thánh vị, Thánh vị của hắn cũng sẽ không bị cướp.

Hơn nữa, càng làm cho Côn Bằng mất cân bằng chính là, đồng dạng bỏ lỡ Thánh vị, Hồng Vân lại được Đạo Tổ Hồng Quân ban cho một tia Hồng Mông Tử Khí.

Cái này làm cho hận ý của Côn Bằng đối với Hồng Vân đạt đến cực điểm, vô thời vô khắc đều hận không thể giết chết đối phương.

Đến bây giờ, hắn rốt cục không nhịn được nữa, quyết định nhân dịp Vu Yêu bãi chiến vạn năm thời kỳ bình tĩnh mà chém giết Hồng Vân. "Muốn động thủ với Hồng Vân?" Đế Tuấn ngưng thị Côn Bằng.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Hy Hoàng đều không phải hạng ngu xuẩn, Côn Bằng chỉ mở miệng, bọn họ đã hiểu rõ mục đích chân chính của Côn Bằng. "Đúng!

Chương 31

Sự kiện kia phát sinh xong, Hồng Vân tiêu dao đã quá lâu rồi, cũng đến lúc vẫn lạc!" Côn Bằng sát ý sâm nhiên. "Cho nên, ta mời các ngươi hiệp trợ ta, dùng tốc độ nhanh nhất chém giết Hồng Vân, để tránh sinh ra biến cố." Côn Bằng vô cùng trịnh trọng nhìn Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng.

Hồng Vân cũng là tu vi Chuẩn Thánh, tuy rằng Côn Bằng tự tin thực lực mạnh hơn đối phương, nhưng Chuẩn Thánh cũng không dễ giết như vậy.

Nếu đơn đả độc đấu, có lẽ cuối cùng hắn có thể chém giết Hồng Vân, nhưng tuyệt đối cần thời gian rất dài.

Thời gian một dài, động tĩnh một lớn, tuyệt đối sẽ dẫn tới sự quan chú của các Chuẩn Thánh khác.

Đến lúc đó lại sẽ phát sinh biến cố, căn bản không nằm trong tay Côn Bằng chưởng khống.

Phải biết, Hồng Vân tại Hồng Hoang giao hữu rộng khắp, hảo hữu cấp độ Chuẩn Thánh có mấy người.

Chiến đấu một khi kéo quá dài, hảo hữu Chuẩn Thánh của Hồng Vân tất định sẽ viện trợ.

Trước đó, hắn đã mấy lần tập sát Hồng Vân nhưng đều không thành công, đều là bởi vì thời gian kéo quá dài, hảo hữu Chuẩn Thánh của Hồng Vân tới cứu viện.

Ngoài ra, cho dù hảo hữu của Hồng Vân không kịp cứu viện, nhưng có một điểm cũng không thể không phòng.

Đó là Hồng Vân thân mang một tia Hồng Mông Tử Khí, số lượng

Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang dòm ngó Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân tuyệt đối không ít.

Đừng đến lúc đó thiên tân vạn khổ mới chém giết Hồng Vân, kết quả lại sôi hỏng bỏng không, bạch bạch làm áo cưới cho Chuẩn Thánh khác.

Dù sao Hồng Mông Tử Khí thiệp cập đến cơ duyên thành Thánh, e rằng không có Chuẩn Thánh nào có thể đỡ được dụ hoặc dạng này.

Lần trước Hồng Quân truyền đạo ở Tử Tiêu Cung ban cho bảy đạo Hồng Mông Tử Khí.

Ngoại trừ Hồng Vân ra, sáu đạo Hồng Mông Tử Khí kia người sở hữu hiện tại đều là Thánh Nhân cao cao tại thượng.

Côn Bằng cũng là đợi sau khi Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cùng Nữ Oa nhao nhao thành Thánh mới hậu tri hậu giác hiểu rõ tầm quan trọng của Hồng Mông Tử Khí.

Nếu không, lúc trước chờ Hồng Vân rời khỏi Tử Tiêu Cung, hắn đã sớm trước tiên đi cướp đoạt Hồng Mông Tử Khí trên người đối phương rồi.

Bất quá hiện tại cũng không quá muộn, dù sao đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng vẫn còn ở trên người Hồng Vân.

Lần này, Côn Bằng đối với Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân thế tại tất đắc, cho nên mới sẽ mời Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng cùng nhau vây giết Hồng Vân. "Có thể!" Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng cuối cùng đáp ứng.

Tuy rằng quyết định vây giết Hồng Vân, nhưng Côn Bằng, Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng tốn trăm năm thời gian làm chuẩn bị.

Sau khi chuẩn bị hoàn tất, Côn Bằng liền một ngụm đem Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng nuốt vào trong bụng.

Sách lược của Côn Bằng là trước tiên do hắn đối phó Hồng Vân, Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng tàng tại trong bụng làm phục binh, canh chuẩn cơ hội xuất thủ, từ đó nhất cử đánh giết Hồng Vân.

Hưu!

Côn Bằng trực tiếp triển lộ ra bản thể, vũ dực chấn động, thẳng đến vị trí Hỏa Vân Cung phá không mà đi.

Hỏa Vân Cung chính là đạo tràng của Hồng Vân.

Thiên Đình cách Hỏa Vân Cung vô cùng xa xôi, cho dù lấy tốc độ của Côn Bằng cũng dùng thời gian nửa ngày mới đến nơi. "Hồng Vân, cút ra đây nhận lấy cái chết cho bản tôn!" Côn Bằng trực tiếp gầm thét một tiếng.

Oanh long!

Oanh long...

Âm ba khủng bố chấn động thiên địa phương viên trăm vạn dặm quanh đó kịch liệt run rẩy.

Côn Bằng cũng có chút bất đắc dĩ.

Hỏa Vân Cung là đạo tràng của Hồng Vân, trải qua Hồng Vân kinh doanh vô số năm đã sớm như thùng sắt, khắp nơi đều biến bố trận pháp.

Côn Bằng muốn gạt Hồng Vân vô thanh vô tức tiến vào Hỏa Vân Cung tập sát đối phương là sự tình căn bản không có khả năng.

Nhiều lần tập sát Hồng Vân trước đó đều là hạ thủ trên đường Hồng Vân đi ra ngoài du lịch.

Cũng không biết có phải bị đánh lén sợ rồi không, trong mấy trăm vạn năm gần đây, Hồng Vân đều quy rút tại Hỏa Vân Cung không ra, làm cho Côn Bằng tìm không thấy cơ hội tập sát.

Cho nên, lần này Côn Bằng mới quang minh chính đại hiện thân, muốn dụ Hồng Vân ra. "Ai!

Côn Bằng đạo hữu, sự tình đều qua lâu như vậy rồi, hà tất lại khổ khổ tương bức như thế." Một tiếng than nhẹ từ trong Hỏa Vân Cung truyền ra. "Qua lâu nữa thì thế nào, mối thù cản trở bản tôn thành đạo không đội trời chung!" Côn Bằng nghiến răng nghiến lợi không thôi. "Đã không dám ra, bản tôn liền tự thân hủy Hỏa Vân Cung của ngươi, xem ngươi có thể trốn ở nơi nào." Côn Bằng nhe răng cười một tiếng, ngay sau đó miệng rộng mở ra, một tòa cung điện khí thế to lớn bị hắn phun ra.

Tòa cung điện này, thình lình chính là cư sở Yêu Sư Cung của Côn Bằng tại Thiên Đình!

Yêu Sư Cung không chỉ vẻn vẹn là cư sở của Côn Bằng, mà còn là một kiện pháp bảo.

Yêu Sư Cung do Côn Bằng thải tập các loại tiên thiên linh tài luyện chế mà thành.

Như hôm nay qua Côn Bằng tế luyện vô số năm, đã trưởng thành là Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đỉnh phong, cự ly Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng không xa.

Hồng Hoang tuy rằng pháp bảo đông đảo, nhưng có thể đạt tới cấp độ Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay, đại đa số đều nắm giữ trong tay Thánh Nhân.

Oanh long!

Oanh long...

Yêu Sư Cung vừa được Côn Bằng tế xuất, lập tức đón gió bạo trướng, trong nháy mắt bành trướng mấy trăm vạn dặm, nghiễm nhiên như một tòa Thái Cổ tinh thần.

Tùy tức, Yêu Sư Cung liền hung hăng nện lên trên Hỏa Vân Cung.

Ca sát!

Ca sát...

Dưới sự toàn lực thôi động của Côn Bằng, uy lực Yêu Sư Cung quá mạnh, phòng hộ trận pháp của Hỏa Vân Cung lập tức băng hủy hơn một nửa.

Hưu!

Một lão giả tuổi già sức yếu, thân mặc đạo bào đỏ rực, diện dung kỳ cổ, toát ra khí tức hòa ái từ tường từ trong Hỏa Vân Cung bắn ra.

Chương 32

Người này thình lình chính là Hồng Vân ở trạng thái nhân thân. "Hồng Vân lão thất phu, rốt cục bỏ được đi ra rồi sao?" Vừa nhìn thấy Hồng Vân, Côn Bằng lập tức bộc phát ra vô biên nộ hỏa, thần tình tranh nanh đến cực điểm, hiểm chút trực tiếp thất khống bạo tẩu.

Chính cái gọi là cừu nhân gặp nhau, đặc biệt đỏ mắt!

Oanh long!

Thoại âm chưa dứt, Côn Bằng đã tế xuất Thôn Phệ thần thông cùng Yêu Sư Cung, hãn nhiên giết về phía Hồng Vân. ...

Lại nói lúc Côn Bằng đang giao thủ cùng Hồng Vân, Lê Ân vẫn như cũ ở Thái Dương Tinh nhặt thuộc tính.

Thoáng một cái, Lê Ân đã ở Thái Dương Tinh được trăm năm.

Được ích lợi nhờ pháp lực Hỏa hệ tấn thăng cấp độ Chuẩn Thánh, tốc độ phi hành của Lê Ân ngược lại nhanh hơn.

Việc này giúp hắn trong thời gian ngắn ngủi trăm năm đã bay khắp mỗi một cái ngóc ngách trên bề mặt Thái Dương Tinh. "Không dễ dàng a, nhặt một trăm năm, tổng cũng đem tất cả bong bóng thuộc tính trên bề mặt Thái Dương Tinh nhặt xong!" Lê Ân không khỏi một trận thổn thức cảm khái.

Bất quá, Thái Dương Chân Hỏa lại chung quy không giống như hắn dự đoán trước đó đạt tới cấp độ Thánh Nhân. "Kém có một chút xíu a, Thái Dương Tinh quá không ra sức." Lê Ân sau khi xem xét số liệu Thái Dương Chân Hỏa, không khỏi nỉ non khẽ nói, ngữ khí tràn đầy không cam lòng.

Cũng không phải là hắn lòng tham không đáy, mà là thật sự quá

đáng tiếc.

Bởi vì...

điểm số thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa thình lình đạt tới chín trăm chín mươi chín ức.

Dựa theo ước tính, một ngàn ức điểm thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa, uy lực hẳn là có thể đạt tới cấp độ Thánh Nhân.

Chín trăm chín mươi chín ức điểm, dĩ nhiên đã đạt tới Chuẩn Thánh cực hạn, cự ly cấp độ Thánh Nhân thật sự chỉ kém một bước mà thôi.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Lê Ân lại không cam lòng như vậy. "Côn Bằng lão tặc, bản tôn chết thì cũng sẽ không để cho ngươi được sống tốt!" Nhưng mà, đúng lúc này, trong thiên địa vang lên một tiếng gào thét cực đoan không cam lòng và phẫn nộ.

Oanh long!

Ngay sau đó, một cỗ kinh thiên đại bạo tạc liền vang vọng.

Sự khủng bố của cỗ bạo tạc này khiến cho ngay cả Thái Dương Tinh cũng bị ba cập.

Làm cho tòa Thái Cổ tinh thần tuyên cổ trường tồn này đều hơi chấn động. "Bạo tạc uy lực khủng bố như thế, xem ra là Chuẩn Thánh tự bạo!" Lê Ân ánh mắt lẫm nhiên, nhìn về hướng truyền đến tiếng nổ. "Chủ nhân thanh âm kia vừa mới nhắc tới Côn Bằng, chẳng lẽ là Hồng Vân, Yêu tộc vây giết Hồng Vân thành công rồi?" Ngay sau đó, Lê Ân chợt vỗ đầu một cái. "Ai nha, thiệt thòi lớn a!

Chuẩn Thánh tử chiến, bong bóng thuộc tính rơi xuống điểm số nhất định cực kỳ hỉ nhân.

Hơn nữa còn có Chuẩn Thánh tự bạo thân vẫn, bong bóng thuộc

tính rơi xuống càng thêm kinh người, tuyệt đối có thể vặt một mớ lông cừu a!" Lê Ân vô cùng ảo não.

Chuẩn Thánh chi chiến, tuyệt đối là tràng sở tốt nhất để kiếm chác.

Lại bởi vì mải nhặt thuộc tính ở Thái Dương Tinh mà bỏ lỡ, khiến cho Lê Ân vô cùng đau lòng.

Tuy rằng ở Thái Dương Tinh nhặt thuộc tính thu hoạch càng phong phú hơn, nhưng Thái Dương Tinh ở ngay đây, lại sẽ không chạy mất, lúc nào nhặt thuộc tính cũng đều có thể.

Nhưng Chuẩn Thánh chi chiến thì bất đồng, cũng không phải thường xuyên có thể gặp được.

Nhất là trong tình huống Vu Yêu bãi chiến vạn năm như hiện nay. "Di?

Đúng rồi, ta không phải biết Thời Gian Pháp Tắc sao, có thể thử xem có thể hồi tố lại dòng thời gian hay không." Trong đầu Lê Ân chợt lóe lên một đạo linh quang.

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức phó chư hành động.

Hoa lạp!

Hoa lạp...

Vừa dứt lời, Lê Ân điên cuồng vận chuyển Thời Gian Pháp Tắc.

Vô số Thời Gian Pháp Tắc hạo hạo đãng đãng, liên miên bất tuyệt từ trong cơ thể Lê Ân càn quét mà ra, nhanh chóng hội tụ thành một dòng sông thời gian.

Thình lình chính là thời gian thần thông 【 Thời Gian Trường Hà 】 mà Lê Ân thu hoạch từ trên người Chúc Cửu Âm!

Bất quá, thời gian trường hà do Lê Ân ngưng tụ so với cái mà

Chúc Cửu Âm ngưng tụ thì nhỏ hơn nhiều, vẻn vẹn chỉ bằng một phần trăm Chúc Cửu Âm. "Thời gian trường hà nhỏ như vậy, có thể hồi tố dòng thời gian sao?" Lê Ân hơi nhíu mày, trong lòng có chút đánh trống.

Bất quá, nếu đã ngưng tụ ra thời gian trường hà, dù thế nào Lê Ân cũng muốn thử một lần.

Phác thông!

Ngay sau đó, Lê Ân liền tung người nhảy vào trong dòng sông thời gian, muốn thông qua dòng sông thời gian hồi tố về quá khứ.

Lê Ân không định hồi tố dòng thời gian của Côn Bằng hoặc là Hồng Vân, bọn họ đều là Chuẩn Thánh, đoán chừng không có khả năng thành công.

Lê Ân muốn hồi tố chính là dòng thời gian của bản thân hắn.

Hơn nữa, hắn cũng không định hồi tố quá lâu, chỉ cần hồi tố dòng thời gian ba ngày trước là được.

Ba ngày thời gian, hắn là đủ từ Thái Dương Tinh đuổi tới vị trí Hồng Vân tự bạo vẫn lạc.

Trong dòng sông thời gian hiện ra từng bức họa diện quá khứ của Lê Ân.

Bành!

Lê Ân nhảy vào trong dòng sông thời gian, chọn ra một bức họa diện trong dòng thời gian ba ngày trước, chu thân biến bố vô số Thời Gian Pháp Tắc, muốn chui vào trong bức họa.

Nhưng mà, bức họa diện kia lại đột nhiên nổ tung.

Chương 33

"Cư nhiên... thất bại?" "Không cách nào hồi tố, là do ta vận dụng Thời Gian Pháp Tắc quá thô thiển?" Lê Ân nhíu mày, trầm tư.

Tiếp theo, Lê Ân tiếp tục nếm thử.

Không có khả năng chỉ thử một lần liền từ bỏ.

Dù sao cũng phải điều tra rõ ràng nguyên nhân chứ.

Bành bành bành...

Lê Ân vẫn như cũ nếm thử những bức họa diện của dòng thời gian ba ngày trước, nhưng mỗi một lần đều lấy thất bại mà kết thúc.

Mỗi một lần hắn vừa mới thử chui vào trong bức họa diện dòng thời gian, bức họa liền ầm vang nổ tung.

Lê Ân không có từ bỏ, tiếp tục nếm thử.

Nhưng mà, dòng thời gian hai ngày trước, hồi tố thất bại.

Dòng thời gian một ngày trước, hồi tố thất bại.

Cho dù là dòng thời gian một canh giờ trước, Lê Ân đều thất bại.

Cuối cùng, Lê Ân như muốn đổ khí, muốn hồi tố dòng thời gian một giây trước. "Cái Thời Gian Pháp Tắc chó má, ba ngàn pháp tắc bên trong bài danh trước mười chí cường pháp tắc gì chứ, một chút tác dụng cũng không có." Kết quả vẫn là thất bại, tức đến tâm thái nổ tung, Lê Ân phá khẩu đại mạ. "Chẳng lẽ có quan hệ với việc pháp lực Hỏa hệ cùng thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa của ta đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh?" Tâm tình bình phục lại, Lê Ân rốt cục đình chỉ nếm thử, lâm vào trầm tư.

Lê Ân càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Ngoại trừ cái này, thật sự không nghĩ ra khả năng nào khác. "Chẳng lẽ một chút biện pháp cũng không có sao?" Lê Ân lông mày càng nhíu càng sâu.

Chẳng lẽ gặp được Chuẩn Thánh chi chiến, thật sự phải bỏ lỡ cơ hội tốt có thể kiếm một món hời lớn này sao. "Đúng rồi, có thể hay không ngưng tụ ra một đạo Thời Gian Hóa Thân, do đạo Thời Gian Hóa Thân này đi hồi tố dòng thời gian?" Lê Ân lần nữa linh quang nhất thiểm.

Tại trong đầu tinh tế thôi diễn một phen, Lê Ân cảm thấy phương pháp này có tính khả thi. "Đã là như thế, vậy đạo Thời Gian Hóa Thân này phải thuần túy một chút, phải hoàn toàn thoát ly với pháp lực Hỏa hệ và Thái Dương Chân Hỏa của ta mới được." "Vậy làm thế nào mới có thể làm được điểm này?" Tư duy Lê Ân trong nháy mắt phát tán ra, tìm kiếm phương pháp giải quyết. "Đúng rồi!

Có thể tham chiếu phương pháp Trảm Tam Thi của Thánh Nhân, ta có thể đem pháp lực Thời Gian cùng Thời Gian Pháp Tắc trảm ra ngoài, dùng để ngưng tụ đạo Thời Gian Hóa Thân này." Lê Ân chợt vỗ đầu một cái. "Có thể đem Tổ Vu Chi Thể cũng trảm ra ngoài, dạng này nói không chừng có thể ngụy trang thành hóa thân của Chúc Cửu Âm." Con ngươi Lê Ân lập tức trở nên vô cùng sáng ngời, hô hấp đều ẩn ẩn thô trọng mấy phần.

Lê Ân càng nghĩ càng hưng phấn.

Bởi vì phương pháp này thật sự đi đến thông, thậm chí có thể nói phương pháp này rất diệu.

Đến lúc đó cái Thời Gian Hóa Thân này có thể thay hắn làm những chuyện bản thể không tiện làm.

Đáng tiếc là Nguyên thần pháp tướng chỉ có một cái.

Nếu không, trảm ra một cái Nguyên thần pháp tướng mới, đến lúc đó Thời Gian Hóa Thân sẽ càng không có sơ hở.

Hiện tại, chỉ có thể đem Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng trảm ra một bộ phận ngưng tụ cỗ Thời Gian Hóa Thân này thôi. "Thánh Nhân trảm thi, ta trảm pháp!" "Đã là như thế, vậy đợi lúc ta tấn thăng Chuẩn Thánh, phải trảm ra một cỗ pháp tắc hóa thân rồi." "Những pháp tắc hóa thân này đều là căn cơ thành Thánh của ta.

Nếu có thể đem ba ngàn pháp tắc đều trảm xuất hóa thân, vậy đến lúc ta thành Thánh sẽ mạnh đến mức nào a?

Sợ là không những có thể triệt để hoàn thành đại hoành nguyện ta lập hạ là đem Hồng Quân giẫm tại dưới chân đâu nhỉ?" Tư tự của Lê Ân chậm rãi miên man bất định, hưng phấn đến run rẩy.

Lê Ân cưỡng ép đè nén tâm tình cực độ hưng phấn xuống, sau đó mới bắt đầu bắt tay vào công việc ngưng tụ Thời Gian hóa thân.

Việc trảm xuất Thời Gian hệ pháp lực, Thời Gian pháp tắc, Thời Gian thần thông cùng với Tổ Vu chi thể đều tương đối dễ dàng.

Duy chỉ có trảm xuất Nguyên Thần pháp tướng là phiền toái nhất.

Hiện tại hắn chỉ có một tôn Nguyên Thần pháp tướng, nếu trảm xuất một phần dùng để ngưng tụ Thời Gian hóa thân, cũng đồng nghĩa với việc Nguyên Thần pháp tướng lưu lại tại bản thể từ nay về sau sẽ không còn hoàn chỉnh. "Vậy thì bản thể Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng, không biết có biện pháp nào có thể khôi phục hay không?" Lê Ân không khỏi trầm ngâm.

Theo lý mà nói thì hẳn là có thể, dù sao cũng có thể 'cày' bong bóng thuộc tính Nguyên Thần từ chỗ Đế Tuấn và Thái Nhất.

Không, cho dù không thể khôi phục cũng không sao, ảnh hưởng đối với hắn cũng không lớn.

Hắn có thể coi như mình là Tổ Vu bản Yêu tộc, đến lúc đó không tế xuất Nguyên Thần đối địch là được rồi.

Rất nhanh, Thời Gian hệ pháp lực, Thời Gian pháp tắc, Thời Gian thần thông cùng với Tổ Vu chi thể đều đã được trảm xuất hết từ trong cơ thể hắn.

Tiếp theo chỉ còn lại bước cuối cùng là trảm xuất Nguyên Thần.

Lê Ân hít sâu một hơi, ánh mắt trở nên vô cùng trịnh trọng.

Một bước này không được phép xuất hiện sai sót dù chỉ là một ly. "A!

A!

A..." Đợi đến khi chân chính động thủ, Lê Ân mới cảm nhận sâu sắc việc tự trảm Nguyên Thần đau đớn đến nhường nào.

Loại tư vị kia, thật sự là muốn bao nhiêu 'chua sướng' thì có bấy nhiêu 'chua sướng'.

Tuy rằng chưa từng trải nghiệm hình phạt thiên đao vạn quả, nhưng Lê Ân cảm giác tự trảm Nguyên Thần tuyệt đối còn đau đớn hơn thiên đao vạn quả nhiều.

Loại đau đớn này thâm nhập vào tận linh hồn.

Ngay cả linh hồn cũng phải bị xé rách sống sượng ra một phần, loại đau đớn này đáng sợ biết bao.

Cuối cùng cũng thành công trảm xuất một phần Nguyên Thần, Lê Ân phát hiện sau lưng mình đã ướt đẫm mồ hôi.

Nói thật, hắn không bao giờ muốn trải nghiệm lại nỗi đau tự trảm Nguyên Thần thêm một lần nào nữa.

Chương 34

Ông ông ông...

Phần Nguyên Thần vừa trảm xuất cùng với Thời Gian hệ pháp lực, Thời Gian pháp tắc, Thời Gian thần thông và Tổ Vu chi thể nháy mắt dung hợp lại làm một, thành công ngưng tụ ra một tôn nhục thân mới.

Tôn nhục thân mới này có hình người, nhưng dáng người lại cực kỳ khôi ngô, cao tới vài trượng, cơ bắp màu cổ đồng toát lên cảm giác tràn đầy sức bạo phát.

Dung mạo của nhục thân mới cũng khác biệt một trời một vực với Lê Ân, trông giống như sự tổng hợp của Thập Nhị Tổ Vu hơn.

Trên khuôn mặt xa lạ kia, Lê Ân hoặc nhiều hoặc ít có thể tìm thấy một tia tương tự với Tam Túc Kim Ô và Thập Nhị Tổ Vu.

Đối với điểm này Lê Ân cũng không kỳ quái.

Dù sao Tổ Vu chi thể được trảm xuất cũng là thu hoạch từ chỗ Thập Nhị Tổ Vu.

Còn về Nguyên Thần thì bắt nguồn từ Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng của tộc Tam Túc Kim Ô, dung mạo có chút tương tự với Tam Túc Kim Ô cũng là điều tự nhiên.

Ông ông ông...

Tôn nhục thân mới lập tức dùng Thời Gian pháp tắc ngưng tụ ra một bộ đạo bào khoác lên người. "Tham kiến bản tôn, từ nay về sau bản tôn có thể xưng hô ta là Thời Thần đạo nhân!" Nhục thân mới chủ động mở miệng trước, trong lúc nói chuyện còn đánh một cái chắp tay thi lễ với Lê Ân.

Lê Ân có một loại cảm giác vô cùng kỳ diệu.

Rõ ràng linh hồn tương liên với vị Thời Thần đạo nhân trước mắt, nhưng lại thuộc về hai loại nhân cách độc lập.

Loại cảm giác huyền diệu này, nói không rõ tả không thấu. "Gặp qua Thời Thần đạo hữu!" Lê Ân cũng đáp lễ lại Thời Thần đạo nhân. "Chuyện bản tôn mưu tính, bần đạo đã biết rõ, cũng không làm lỡ thời gian nữa." Thời Thần đạo nhân nói một tiếng, lời còn chưa dứt đã ngưng tụ ra một dòng sông thời gian (Thời Gian Trường Hà).

Tõm!

Thời Thần đạo nhân lập tức tung người nhảy vào trong Thời Gian Trường Hà. "Nhất định phải thành công a!" Lê Ân thầm cổ vũ cho Thời Thần đạo nhân trong lòng.

Ông!

Ngay sau đó, trong đầu Lê Ân hiện ra một bức tranh vốn không tồn tại trong ký ức.

Thời gian trong bức tranh, hách nhiên là ba ngày trước.

Bùm!

Thời Thần đạo nhân đột nhiên xuất hiện tại thời điểm ba ngày trước. "Nhờ phúc của bản tôn, bần đạo may mắn thành công." Trong hình ảnh, Thời Thần đạo nhân lần nữa chắp tay nói. "Bất quá, còn phải làm phiền bản tôn đích thân tống ta rời khỏi Thái Dương Tinh." Trong hình ảnh, hoàn cảnh của Thời Thần đạo nhân có chút bất ổn, đang phải chịu đựng Thái Dương Chân Hỏa vô cùng vô tận tập kích.

Thời Thần đạo nhân đã thúc đẩy Thời Gian pháp tắc đến cực hạn, nhưng vẫn không chống đỡ nổi thế công của Thái Dương Chân Hỏa.

Đây cũng là chuyện bình thường.

Phải biết rằng, Thái Dương Chân Hỏa bên trong Thái Dương Tinh có uy lực đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh.

Thời Thần đạo nhân bất quá chỉ mới có tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ, làm sao có thể chống đỡ được.

May mắn là Lê Ân ở dòng thời gian quá khứ đã ra tay, thay Thời Thần đạo nhân chắn lại tất cả Thái Dương Chân Hỏa tập kích, mới khiến cho Thời Thần đạo nhân không bị thiêu thành tro bụi.

Hình ảnh trong đầu tiếp tục tua nhanh về phía trước, khiến Lê Ân có cảm giác như đang xem phim thực tế ảo 3D vậy.

Lê Ân nhìn thấy Thời Thần đạo nhân được tống ra khỏi Thái Dương Tinh.

Sau đó, Thời Thần đạo nhân mất trọn vẹn ba ngày thời gian mới chạy tới vị trí Hồng Vân tự bạo. "Hiện tại phải xem lão đại Hệ thống có đủ lực hay không, Thời Gian hóa thân có thể giống như ta làm một cái 'hack game' thu hoạch bong bóng thuộc tính hay không?" Lê Ân đang ở dòng thời gian hiện tại, ánh mắt lập tức trở nên vô cùng chờ mong.

Oanh oanh oanh...

Khi Thời Thần đạo nhân đến gần Hỏa Vân Cung, Côn Bằng và Hồng Vân đã kịch chiến một hồi. "Cư nhiên thật sự có thể, quá tuyệt vời!" Lê Ân ở xa tại Thái Dương Tinh không nhịn được vung tay hô to.

Thông qua hình ảnh dòng thời gian trong đầu, hách nhiên nhìn thấy khi Thời Thần đạo nhân đến Hỏa Vân Cung, Côn Bằng cùng Hồng Vân đang kịch chiến lập tức bắt đầu rơi ra bong bóng thuộc tính điên cuồng. "Thời Gian hóa thân cũng giống như bản thể, đều có thể nhìn thấy bong bóng thuộc tính, như vậy về sau hiệu suất nhặt thuộc tính

của ta sẽ tăng lên rất nhiều." "Về sau ta có thể ngưng tụ ra càng nhiều pháp tắc hóa thân, thay ta đi nhặt thuộc tính." Đôi mắt Lê Ân trở nên vô cùng sáng ngời, tỏ ra cực kỳ hưng phấn.

Bất quá, hiện tại tạm thời không có cách nào ngưng tụ thêm hóa thân.

Dù sao Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng đã bị trảm một lần, tổn thương nghiêm trọng.

Nếu lại trảm Nguyên Thần để ngưng tụ hóa thân khác, không khéo tôn Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng kia sẽ trực tiếp sụp đổ.

Lúc đó thì vui lớn rồi.

Dù sao hiện tại cũng không vội, có Thời Thần đạo nhân hỗ trợ, đã có thể tăng lên hiệu suất nhặt thuộc tính rất nhiều.

Thời Thần đạo nhân tịnh không vội vã hiện thân, mà ẩn nấp thân hình đi.

Côn Bằng cùng Hồng Vân đều là Chuẩn Thánh lâu đời của Hồng Hoang, Thời Thần đạo nhân lại chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Thời Gian pháp tắc tuy rằng huyền diệu, nhưng muốn nhúng tay vào trận chiến của hai đại Chuẩn Thánh, không nghi ngờ gì là đang tìm chết.

Bản ý của Lê Ân là yên lặng thu lấy bong bóng thuộc tính, 'trộm gà' (ăn mảnh), không bị phát hiện là tốt nhất.

Bất quá, muốn 'trộm gà' trước mặt Chuẩn Thánh cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Thời Thần đạo nhân nhất định phải chuẩn bị đầy đủ mới được. "Di?

Đó là cái bong bóng thuộc tính gì?" Lê Ân nhìn thấy một cái bong

bóng thuộc tính hoàn toàn khác biệt trong hình ảnh dòng thời gian.

Cái bong bóng thuộc tính này có màu tím, điểm số cực kỳ phong hậu, chừng hơn mấy chục vạn điểm.

Suýt chút nữa làm Lê Ân kinh ngạc đến lồi cả mắt.

Chương 35

Đừng nói là nhặt, trước đây ngay cả nhìn hắn cũng chưa từng thấy bong bóng thuộc tính nào có điểm số khổng lồ như vậy.

Trước kia bong bóng thuộc tính có điểm số nhiều nhất mà hắn nhặt được cũng chỉ tầm một hai vạn mà thôi.

Bất quá, điều khiến Lê Ân chấn kinh hơn cả là cái bong bóng thuộc tính màu tím này, ngoại trừ điểm số cao nhất từng thấy, tên gọi của nó cũng khác biệt, dường như không phải là một loại thuộc tính đơn nhất cụ thể.

Bởi vì dòng chữ hiển thị trên đó hách nhiên là: 【Tự Do Thuộc Tính *364987】. "Cư nhiên là...

Tự do thuộc tính?" Lê Ân lập tức cuồng hỉ không thôi. "Chỉ là, vì sao trên người Hồng Vân lại rơi ra loại 'Tự do thuộc tính' chưa từng xuất hiện này?" Ngay sau đó, Lê Ân lại nhíu mày.

Hắn không hiểu vì sao Hồng Vân lại đặc biệt như thế. "Đúng rồi!

Trên người Hồng Vân có một đạo Hồng Mông Tử Khí, cái 'Tự do thuộc tính' này chẳng lẽ là do Hồng Mông Tử Khí rơi ra sao?" Lê Ân bỗng nhiên vỗ mạnh vào đầu.

Càng nghĩ hắn càng thấy suy đoán này là đúng.

Cùng là Chuẩn Thánh lâu đời ở Hồng Hoang, không có lý nào Hồng Vân lại đặc biệt hơn Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng và Thập Nhị Tổ Vu nhiều như vậy.

Duy nhất chỉ có Hồng Mông Tử Khí mới giải thích thông được.

Lê Ân không rõ Hồng Mông Tử Khí có diệu dụng gì, nhưng lại biết Hồng Mông Tử Khí tuyệt đối là bảo vật trân quý nhất Hồng

Hoang.

Không thấy sáu vị dùng Hồng Mông Tử Khí đều đã trở thành Thánh Nhân cao cao tại thượng hay sao. "Lần này quả nhiên đặt cược đúng rồi, không ngờ có thể gặp được Hồng Mông Tử Khí vạn năm có một, cái 'Tự do thuộc tính' này tuyệt đối không thể bỏ lỡ!" Lê Ân tinh thần chấn động, vội vàng thông qua liên hệ linh hồn, truyền đạt ý niệm cho Thời Thần đạo nhân.

Lúc này, Thời Thần đạo nhân cũng vừa vặn chuẩn bị xong.

Tại vị trí hắn đang đứng, hắn đã bố trí tầng tầng lớp lớp, rậm rạp chằng chịt các Thời Gian pháp tắc.

Một khi Côn Bằng hoặc Hồng Vân công kích, liền sẽ bị vô số Thời Gian pháp tắc làm chậm lại, giành lấy thời gian quý báu để đào tẩu.

Còn về việc làm thế nào để an toàn đào tẩu từ trong tay Chuẩn Thánh, Thời Thần đạo nhân lựa chọn cách chạy trốn qua dòng thời gian.

Ngoại trừ bố hạ vô số Thời Gian pháp tắc, hắn cũng đã ngưng tụ sẵn Thời Gian Trường Hà để dự phòng.

Ông!

Sau khi chuẩn bị thỏa đáng, Thời Thần đạo nhân rốt cuộc bắt đầu thu lấy bong bóng thuộc tính.

Đương nhiên là dùng thần thức để thu.

Bất quá, vì để không bại lộ thân phận, hắn dùng vô số Thời Gian pháp tắc bao bọc lấy thần thức, tránh bị Côn Bằng lần theo thần thức mà biết rõ căn nguyên.

Thời Thần đạo nhân đã tính toán kỹ, sau khi thu lấy bong bóng thuộc tính, nếu Côn Bằng muốn ra tay với thần thức của hắn, hắn sẽ

chủ động dùng Thời Gian pháp tắc đang bao bọc kia để yên diệt thần thức.

Vừa nghĩ đến đây, Thời Thần đạo nhân lập tức hành động.

Ông ông ông...

Một đạo thần thức được vô số Thời Gian pháp tắc bao bọc nháy mắt quét qua, đem tất cả bong bóng thuộc tính do Côn Bằng cùng Hồng Vân đánh rơi vét sạch sành sanh. "......Thời Gian pháp tắc?!" Côn Bằng đang điên cuồng chém giết với Hồng Vân, sắc mặt nháy mắt đại biến. "CHÚC CỬU ÂM!!!" Côn Bằng nghiến răng nghiến lợi gầm thét.

Quả nhiên giống hệt như Lê Ân dự liệu trước đó, Thời Gian pháp tắc vừa xuất hiện, Côn Bằng liền liên tưởng đến Chúc Cửu Âm.

Không còn cách nào khác, cường giả nắm giữ Thời Gian pháp tắc ở Hồng Hoang thật sự quá ít.

Trong tất cả các Chuẩn Thánh đã biết, Côn Bằng chỉ biết mỗi Chúc Cửu Âm.

Chúc Cửu Âm không 'đội nồi' thì ai đội?

Cũng may là Chúc Cửu Âm không biết hết thảy những chuyện xảy ra ở đây, nếu không nhất định sẽ tức đến nhảy dựng lên.

Rõ ràng người đang ngồi trong nhà, họa lại từ trên trời rơi xuống. "Đáng chết!

Không nên a, Chúc Cửu Âm sao lại xuất hiện ở nơi này?" Trong lòng Côn Bằng chấn động kịch liệt, vô cùng khó hiểu.

Dù sao hắn mới kịch chiến với Hồng Vân không bao lâu, sao Chúc Cửu Âm lại biết hắn muốn ra tay với Hồng Vân? "Đã ra tay thì tốc chiến tốc thắng!" Côn Bằng vội vàng truyền âm thông báo cho Đế

Tuấn, Thái Nhất và Hy Hoàng đang ẩn nấp trong bụng hắn.

Bởi vì "Chúc Cửu Âm" đột nhiên xuất hiện, khiến cho Côn Bằng có chút rối loạn, tịnh không phát giác ra điểm không đúng của cái tên "Chúc Cửu Âm" này.

Hiện tại phải dùng tốc độ nhanh nhất giết chết Hồng Vân, đoạt lấy Hồng Mông Tử Khí trên người đối phương, tránh để Thập Nhị Tổ Vu phá hỏng kế hoạch.

Chúc Cửu Âm đã xuất hiện, các Tổ Vu khác chắc cũng đang trên đường tới.

Ông ông ông...

Miệng lớn của Côn Bằng lại mở ra, Thôn Phệ pháp tắc vô cùng vô tận lập tức điên cuồng hội tụ về trong miệng, nháy mắt ngưng tụ ra một cái siêu cấp hỗn động (lỗ đen) chưa từng có.

Hồng Vân sắc mặt đại biến, từ trong cái siêu cấp hỗn động này, hắn cảm nhận được một cỗ uy hiếp chưa từng có.

Hồng Vân không nói hai lời, thò tay vẫy một cái, một đạo hồng quang liền từ trong ngực bay ra.

Hồng quang rơi vào trong tay Hồng Vân, hách nhiên là một cái hồ lô toàn thân đỏ rực tinh xảo, dài ba thước ba tấc.

Chính là bảo vật do Tiên Thiên Nhất Điểm Linh Căn trưởng thành, được Hồng Vân hái xuống, luyện hóa qua vô tận tuế nguyệt, trở thành Thượng Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo - Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô.

Ông!

Ông!

Ông...

Hồng Vân lấy ra Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô, mở nắp hồ lô rồi

dốc xuống dưới.

Trong khoảnh khắc, chỉ thấy vô cùng vô tận cát đỏ (hồng sa) từ trong hồ lô phun ra, che khuất bầu trời, điên cuồng bao phủ về phía Côn Bằng.

Chương 36

Thân thể to lớn mấy trăm vạn dặm của Côn Bằng lập tức run rẩy không ngừng, hỗn động hiện ra quanh thân càng thêm lung lay sắp đổ.

Những hạt hồng sa này thực sự có chút đáng sợ, trực tiếp ảnh hưởng đến Nguyên Thần, làm cho Côn Bằng cảm thấy Nguyên Thần choáng váng, muốn tan rã, ngay cả bản mệnh thần thông cũng sắp không duy trì nổi.

Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô có thể công kích Nguyên Thần, uy lực xác thực vô cùng khủng bố.

Ngay cả Thời Thần đạo nhân ở xa tít ngoài chiến trường cũng chịu ảnh hưởng, cảm giác Nguyên Thần có chút muốn tan biến.

Thời Thần đạo nhân kinh hãi không thôi, vội vàng yên lặng vận chuyển Nguyên Thần pháp tướng đoan tọa trong nê hoàn cung, mới ổn định lại được Nguyên Thần. "Hống..." Côn Bằng ngửa mặt lên trời nộ hống một tiếng, vội vàng tế xuất Nguyên Thần pháp tướng để ngăn cản công kích của Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô.

Ào ào!

Ào ào...

Một đạo hắc quang từ trong nê hoàn cung của Côn Bằng phun trào ra.

Trong khoảnh khắc, hắc quang liền hóa thành một vùng biển đen vô biên vô tận.

Một con Cự Côn to lớn không biết mấy ngàn dặm đang bơi lội trong biển đen.

Ngay sau đó, Cự Côn phá biển bay ra, hóa thành một con Cự Bằng

che khuất bầu trời.

Tiếp đó, hình ảnh hắc quang chuyển đổi mạnh mẽ, một con quái vật khổng lồ tựa Côn mà không phải Côn, tựa Bằng mà không phải Bằng bỗng nhiên hiện ra, sau đó lại một ngụm nuốt chửng cả thiên địa.

Đây chính là Nguyên Thần pháp tướng của Côn Bằng: 【Côn Bằng Thôn Thiên】!

Sau khi tế xuất Côn Bằng Thôn Thiên pháp tướng, Côn Bằng mới ổn định được Nguyên Thần dị động.

Oanh long!

Côn Bằng ngưng tụ ra siêu cấp hỗn động, hiệp theo uy thế thôn phệ hết thảy, lao thẳng về phía Hồng Vân. "Côn Bằng, ngươi tưởng chỉ có mình ngươi mới có Nguyên Thần pháp tướng sao?" Hồng Vân miệng lưỡi như sấm sét, cuồn cuộn nộ hống một tiếng.

Chính cái gọi là 'người bùn cũng có ba phần nóng tính'.

Hồng Vân tính tình tốt, nhưng không có nghĩa là thật sự một chút nóng nảy cũng không có.

Đặc biệt là hiện tại Côn Bằng ép người quá đáng, chiêu nào cũng là sát chiêu đoạt mạng.

Ông ông ông...

Lời còn chưa dứt, Hồng Vân cũng tế xuất Nguyên Thần pháp tướng.

Hắn định dùng Nguyên Thần pháp tướng cùng với Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô đồng thời công kích Côn Bằng Nguyên Thần pháp tướng.

Chỉ cần Côn Bằng Nguyên Thần bất ổn, không có cách nào toàn

lực thúc giục thần thông, thì siêu cấp hỗn động kia cũng sẽ tự sụp đổ.

Hồng Vân Nguyên Thần pháp tướng: 【Hồng Vân Sinh Thái Sơ】.

Thái Sơ, cũng chính là thuở sơ khai khi thiên địa mới mở ra.

Hồng Vân chính là đám mây đỏ đầu tiên sinh ra giữa thiên địa. "Đúng rồi!

Đánh đi, tiếp tục đánh đi, đánh cho lòi não ra đi!" Lê Ân ở xa tận Thái Dương Tinh lúc này lại cuồng hỉ không thôi.

Bởi vì cuối cùng hắn cũng có thể thu hoạch loại Nguyên Thần thuộc tính thứ hai.

Sau khi Côn Bằng và Hồng Vân tế xuất Nguyên Thần pháp tướng, liền bắt đầu điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính Nguyên Thần.

Hạnh phúc đến quá đột ngột.

Thế nhưng, ngay sau đó, cục diện trên sân đột nhiên thay đổi.

Đang!

Một tiếng chuông hạo hạo đãng đãng đột nhiên truyền ra từ trong siêu cấp hỗn động do Côn Bằng ngưng tụ.

Tiếng chuông vang vọng, thần uy hoàng hoàng, nháy mắt truyền khắp chín tầng trời mười tầng đất, khiến thiên địa thất sắc, càn khôn rung chuyển.

Uy năng khủng bố chí cực nhất thời hiển lộ không bỏ sót chút nào. "......Hỗn Độn Chung?!" "Đông Hoàng...

Thái Nhất!!!" Hồng Vân sắc mặt nháy mắt đại biến, nghiến răng nghiến lợi không thôi.

Một cái Côn Bằng đã đủ khó chơi, nay ngay cả Thái Nhất mang

theo Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung cũng xuất hiện.

Hơn nữa, Thái Nhất còn đột nhiên ra tay đánh lén, làm cho hắn ngay cả thời gian phản ứng cũng không có.

Oanh oanh oanh...

Ngay sau đó, Hồng Vân liền phát hiện, cùng ra tay đánh lén còn có Đế Tuấn và Hy Hoàng.

Đế Tuấn cầm trong tay Hà Đồ và Lạc Thư, Hy Hoàng cầm trong tay Tiên Thiên Bát Quái Đồ, đồng thời từ trong siêu cấp hỗn động giết ra.

Hồng Vân tràn đầy tuyệt vọng vô tận.

Hắn biết lần này không trốn thoát được, thật sự là phải 'lương' (chết) rồi.

Chỉ riêng Côn Bằng và Thái Nhất liên thủ đã đủ để diệt sát hắn, lại thêm Đế Tuấn và Hy Hoàng, cho dù là hai người hắn, hôm nay cũng phải ngã xuống tại đây.

Luận pháp bảo, không nhắc đến Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, thì Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn, Tiên Thiên Bát Quái Đồ của Hy Hoàng đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, thuộc về linh bảo đỉnh cấp nhất Hồng Hoang, Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô kém xa không thể so sánh.

Hơn nữa, không gian nơi này đã bị Hỗn Độn Chung định trụ, thời gian cũng bị cấm cố, làm cho hắn căn bản không có cách nào thúc giục Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô phòng ngự.

Yêu tộc Tứ đại Chuẩn Thánh, khuynh tẫn tất cả thực lực, hết thảy pháp bảo đều xuất ra, dưới sự liên thủ tập sát, căn bản không có một tia đường sống. "Côn Bằng lão tặc, bản tôn chết, vậy bản tôn cũng không để cho các ngươi được yên!" Vô biên nộ ý từ trong lồng ngực

Hồng Vân kích động sinh ra, hắn không khỏi ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng.

Trong thanh âm ẩn chứa tâm tình cực đoan không cam lòng cùng phẫn nộ.

Tuy rằng Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng đều tham dự lần hành động này, nhưng người Hồng Vân hận nhất vẫn là Côn Bằng.

Kẻ đầu sỏ gây nên họa khiến hắn cùng đường mạt lộ chính là Côn Bằng.

Chương 37

Oanh long ~~~!

Một vụ nổ kinh thiên động địa, nháy mắt vang vọng khắp Hồng Hoang.

Trong tình huống sinh cơ vô vọng, Hồng Vân lại nghị nhiên quyết nhiên lựa chọn tự bạo.

Chuẩn Thánh tự bạo, hà kỳ khủng bố!

Một cỗ năng lượng bàng bạc khủng bố đến khó có thể hình dung lập tức lấy Hồng Vân tự bạo làm trung tâm, cực tốc bành trướng khuếch tán ra, điên cuồng càn quét về bốn phương tám hướng.

Hết thảy trong vòng mấy chục ức dặm đều bị năng lượng tự bạo khủng bố yên diệt.

Hơn nữa, cỗ năng lượng tự bạo này còn tiếp tục lan tràn ra khu vực xa hơn.

Bất quá, Côn Bằng, Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng ở trung tâm vụ nổ lại tịnh không bị yên diệt.

Tự nhiên là vì Thái Nhất đã dùng Hỗn Độn Chung bảo vệ bọn họ, mới may mắn thoát nạn.

Phòng ngự của Hỗn Độn Chung vậy mà ngay cả Chuẩn Thánh tự bạo cũng không phá nổi, không hổ là Chí bảo phòng ngự mạnh nhất Hồng Hoang.

Còn về Thời Thần đạo nhân, cũng không có ngã xuống.

Tự nhiên là nhờ Lê Ân nhắc nhở.

Thời Thần đạo nhân đi ngược dòng thời gian trở về quá khứ, còn

Lê Ân ở xa tại Thái Dương Tinh thì đã sớm biết chuyện Hồng Vân tự bạo.

Đặc biệt là khi Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng ra tay, Lê Ân thông qua bong bóng thuộc tính rơi ra đã biết sự hiện diện của họ trước cả Hồng Vân.

Cho nên, lúc đó Lê Ân đã bảo Thời Thần đạo nhân lập tức yên diệt thần thức rời đi.

Ông!

Khi năng lượng tự bạo của Hồng Vân ảnh hưởng đến Thái Dương Tinh, trước mặt Lê Ân bỗng hiện ra một dòng sông thời gian.

Sau đó, thân ảnh Thời Thần đạo nhân từ bên trong chui ra. "Bản tôn, may mắn không làm nhục mệnh!" Thời Thần đạo nhân mỉm cười, đánh một cái chắp tay hành lễ với Lê Ân. "Vất vả cho đạo hữu rồi!" Lê Ân cũng đáp lễ.

Ngay sau đó, Lê Ân liền bắt đầu kiểm tra thu hoạch của mình.

Trận chiến Chuẩn Thánh lần này tuy rằng kéo dài không lâu, nhưng thu hoạch của Lê Ân lại không nhỏ.

Trong đó, thứ Lê Ân để ý nhất không gì khác ngoài bong bóng thuộc tính 【Tự Do Thuộc Tính】 thu hoạch được từ Hồng Mông Tử Khí.

Lê Ân kiểm tra giao diện thuộc tính thì phát hiện, điểm số của 【Tự Do Thuộc Tính】 thu được cao tới 380 triệu.

Con số này quả thực khủng bố.

Đây là do Hồng Vân ngã xuống quá nhanh, nếu có thể đánh lâu hơn một chút, con số này còn phải cao hơn gấp mấy lần. "Bất quá, cái Tự do thuộc tính này có tác dụng gì nhỉ?" Lê Ân không khỏi nhíu mày

trầm tư. "Chẳng lẽ có thể cộng điểm cho các thuộc tính khác sao?" Lê Ân nghĩ đến một khả năng nào đó, hai mắt đột nhiên sáng lên.

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức thực nghiệm.

Thử một cái, Lê Ân lập tức đại hỉ.

Bởi vì... hắn đoán đúng rồi, Tự do thuộc tính thật sự có thể cộng điểm cho các thuộc tính khác.

Hơn nữa, điều làm hắn cuồng hỉ không thôi chính là, một điểm Tự do thuộc tính lại tương đương với mười điểm thuộc tính khác.

Hiện tại hắn có 380 triệu Tự do thuộc tính, tương đương với 3 tỷ 800 triệu điểm thuộc tính thường.

Một trăm triệu điểm thuộc tính là ngưỡng cửa Chuẩn Thánh.

Nói cách khác, hiện tại chỉ cần Lê Ân nguyện ý, hắn tùy thời có thể đem ba mươi tám loại thuộc tính đẩy lên tới cấp bậc Chuẩn Thánh.

Nếu cộng thêm Hỏa hệ pháp lực cùng Thái Dương Chân Hỏa, thì hắn sẽ mang trong mình bốn mươi loại thuộc tính cấp bậc Chuẩn Thánh.

Thật khó tưởng tượng, đến lúc đó thực lực của hắn sẽ mạnh đến trình độ nào a.

Hoành đẩy hết thảy Chuẩn Thánh Hồng Hoang e rằng cũng không thành vấn đề.

Bất quá, Lê Ân cưỡng ép đè nén cỗ rung động trong lòng xuống.

Không có cách nào, điểm Tự do thuộc tính thực sự quá trân quý.

Tính đến thời điểm hiện tại, chỉ có Hồng Mông Tử Khí mới rơi ra loại này.

Lê Ân cũng không dám bảo đảm sau khi dùng hết có thể tiếp tục đạt được điểm Tự do thuộc tính nữa hay không.

Dù sao Hồng Mông Tử Khí cũng chỉ còn lại đạo kia của Hồng Vân.

Hơn nữa, hiện tại Hồng Vân tự bạo, nhất định đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng này đã bị Thiên Đạo thu về.

Hồng Mông Tử Khí liên quan đến bí mật thành Thánh, Thiên Đạo sẽ không cho phép Hồng Hoang xuất hiện tôn Thánh Nhân thứ bảy.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Hồng Vân vẫn luôn giữ Hồng Mông Tử Khí mà không thể luyện hóa.

Bởi vì Thiên Đạo không cho phép.

Lê Ân biết rõ, lần này Côn Bằng khẳng định là 'dã tràng xe cát', công cốc một hồi.

Thiên Đạo sẽ không để đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng này lại rơi vào tay Chuẩn Thánh khác.

Sự thật cũng đúng là như thế.

Sau khi Hồng Vân tự bạo, Hồng Mông Tử Khí thần bí biến mất.

Côn Bằng đã tìm kiếm từng tấc không gian trong phạm vi mấy ức dặm, đều không thể tìm thấy Hồng Mông Tử Khí. "Hồng Mông Tử Khí của ta đâu?" Đôi mắt Côn Bằng đỏ ngầu một mảnh, uyển như một con bạc đã thua sạch tất cả.

Côn Bằng giờ phút này, toàn thân tản ra khí tức hung bố đáng sợ vô cùng.

Chương 38

Bá!

Bá!

Bá!

Đôi mắt Côn Bằng đột nhiên dừng lại trên người Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng. "Côn Bằng, ngươi có ý gì?" Thái Nhất tính tình nóng nảy lập tức xù lông, nháy mắt lệ thanh chất vấn.

Sắc mặt Đế Tuấn cùng Hy Hoàng cũng đồng thời trầm xuống.

Côn Bằng vừa rồi tuy rằng không nói gì, nhưng một ánh mắt của đối phương cũng đủ để nói rõ hết thảy.

Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng đều không ngu, tự nhiên biết ánh mắt vừa rồi của Côn Bằng có ý gì.

Vô phi là hoài nghi bọn họ trộm nuốt riêng Hồng Mông Tử Khí. "Nếu không cầm, các ngươi khẩn trương cái gì?" Côn Bằng vẫn nghi ngờ không giảm, đôi mắt đỏ ngầu nhìn chòng chọc vào Thái Nhất.

Trong mắt Côn Bằng, Thái Nhất nuốt riêng Hồng Mông Tử Khí thực sự là chuyện quá bình thường.

Hồng Mông Tử Khí liên quan đến bí mật thành Thánh, thử hỏi Hồng Hoang có Chuẩn Thánh nào mà không động tâm.

Dù sao ai cũng muốn trở thành Thánh Nhân cao cao tại thượng, bất tử bất diệt.

Hơn nữa, trong ba người Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng, Thái Nhất có khả năng thần không biết quỷ không hay nuốt riêng Hồng Mông Tử Khí nhất.

Đừng quên, vừa rồi bọn họ đều được Hỗn Độn Chung che chở, mà Thái Nhất lại là chủ nhân Hỗn Độn Chung, muốn giấu diếm làm chút tay chân thực sự quá dễ dàng. "Côn Bằng, lão tử làm thịt ngươi!" Thái Nhất tính liệt như hỏa, làm sao chịu được cái ủy khuất này, rốt cuộc triệt để bạo phát.

Rõ ràng hảo tâm hảo ý, không cầu hồi báo hiệp trợ Côn Bằng chém giết, kết quả lại bị Côn Bằng vu oan là nuốt riêng Hồng Mông Tử Khí.

Xuất lực mà chẳng được gì, suýt chút nữa làm Thái Nhất tức nổ phổi.

Oanh long!

Lời còn chưa dứt, Thái Nhất đã thúc giục Hỗn Độn Chung hung hăng đập về phía Côn Bằng. "Quả nhiên là ngươi lấy!" Thanh âm Côn Bằng thấu ra vô tận lửa giận cùng âm lãnh.

Côn Bằng vốn sinh tính đa nghi, Thái Nhất phản ứng càng lớn, trong mắt Côn Bằng càng là biểu hiện chột dạ. "Giao Hồng Mông Tử Khí ra đây, bản tôn có thể chuyện cũ bỏ qua, nếu không đừng trách bản tôn không khách khí!" Côn Bằng lệ thanh quát.

Trong lúc nói, hắn đã tế xuất Yêu Sư Cung nghênh đón Hỗn Độn Chung. "Đều dừng tay cho ta!" Mắt thấy Thái Nhất cùng Côn Bằng sắp sửa hỏa đấu nội hồng, Đế Tuấn tự nhiên không thể thờ ơ được nữa.

Đế Tuấn tế xuất Hà Đồ cùng Lạc Thư, phân biệt chặn lại Hỗn Độn Chung cùng Yêu Sư Cung. "Côn Bằng, tính tình Thái Nhất ngươi cũng rõ ràng.

Đã đáp ứng lúc đó là Hồng Mông Tử Khí quy về ngươi, tất nhiên sẽ không đổi ý." "Hồng Mông Tử Khí tuy rằng liên quan đến bí mật

thành Thánh, nhưng Hồng Vân đạt được Hồng Mông Tử Khí lâu như vậy rồi cũng không thấy thành Thánh.

Cho nên, Hồng Mông Tử Khí tuy rằng trân quý, nhưng không đến mức làm cho Thái Nhất vi phạm bản tâm của mình." Đế Tuấn nhìn chăm chú Côn Bằng, vô cùng trịnh trọng nói. "Khu khu Hồng Mông Tử Khí, ta không thèm khát!

Không có Hồng Mông Tử Khí, chỉ cần ta có thể triệt để tham ngộ Hỗn Độn Chung, cũng giống như vậy có thể thành Thánh!" Thái Nhất khinh thường nói.

Bất quá sắc mặt của hắn vẫn vô cùng khó coi. "Côn Bằng, đừng quên lúc đó tại hiện trường, cũng không chỉ có bốn người chúng ta." Hy Hoàng ý vị thâm trường nói. "Đúng, còn có Chúc Cửu Âm!" Lúc này, Côn Bằng đang bị việc Hồng Mông Tử Khí biến mất làm cho mụ mị đầu óc cũng rốt cuộc phản ứng lại.

Lúc đó chân thân của "Chúc Cửu Âm" tuy rằng tịnh không hiển lộ trước mặt hắn, nhưng Thời Gian pháp tắc tiêu chí của Chúc Cửu Âm thật sự là quá dễ nhận biết. "Đáng chết, Hồng Mông Tử Khí khẳng định bị Chúc Cửu Âm lấy đi rồi!" Sắc mặt Côn Bằng âm trầm tới cực điểm.

Như vậy, Hồng Mông Tử Khí không thấy đâu, "Chúc Cửu Âm" cũng đồng dạng không thấy đâu.

Nếu như giữa hai bên không có quan hệ, đánh chết Côn Bằng cũng sẽ không tin.

Sự hiềm nghi của Chúc Cửu Âm lập tức vượt qua Thái Nhất, trở thành kẻ trộm lấy Hồng Mông Tử Khí mà Côn Bằng nhận định.

Nếu không phải Chúc Cửu Âm lấy, vì sao Chúc Cửu Âm ngay cả mặt cũng không dám lộ, một câu cũng không nói, cứ thế lặng lẽ rời

đi? "Chúc Cửu Âm, bản tôn thề bất lưỡng lập với ngươi!" Côn Bằng hận ý ngập trời rống giận.

Đáng thương cho Chúc Cửu Âm, lại một lần nữa vô tội 'đội nồi'.

Hưu!

Lời vừa dứt, Côn Bằng muốn chấn cánh rời đi.

Bất quá lại bị Đế Tuấn lần nữa cản lại. "Côn Bằng, ngươi muốn đi đâu?" Đế Tuấn trầm giọng hỏi. "Tự nhiên là đi Vu tộc, tìm Chúc Cửu Âm đòi lại Hồng Mông Tử Khí!" Côn Bằng đương nhiên nói. "Côn Bằng, ngươi quá thiên chấp rồi, hiện tại đi Vu tộc thì có tác dụng gì?

Hồng Mông Tử Khí nếu thật sự do Chúc Cửu Âm lấy, chẳng lẽ hắn sẽ trả lại cho ngươi?

Đừng quên Đạo Tổ đã hạ pháp chỉ, Vu Yêu bãi chiến vạn năm.

Hiện tại ngươi đi Vu tộc gây sự, Đạo Tổ lại há có thể tha cho ngươi?" Đế Tuấn chính sắc nói.

Vu Yêu quyết chiến cuối cùng sẽ mở màn sau một vạn năm nữa, Đế Tuấn thật sự không muốn Côn Bằng đi làm chuyện ngu ngốc, đắc tội với Hồng Quân cao cao tại thượng.

Tại Hồng Hoang, quyền uy của Hồng Quân, ngay cả sáu vị Thánh Nhân cũng không dám khiêu chiến.

Côn Bằng nếu thật sự muốn đánh vào mặt Hồng Quân, kết cục tuyệt đối còn thê thảm hơn Hồng Vân.

Côn Bằng là chiến lực đỉnh tiêm của Yêu tộc, Đế Tuấn tự nhiên không muốn nhìn Côn Bằng xảy ra chuyện.

Chương 39

Nghe vậy, Côn Bằng rốt cuộc trầm mặc, đôi cánh rủ xuống thu lại.

Đạo Tổ Hồng Quân giống như một ngọn núi lớn mà tất cả cường giả Hồng Hoang đều khó có thể vượt qua.

Côn Bằng giận thì giận, nhưng cũng chưa đến mức giận đến hỏng não, tự tìm đường chết.

Cuối cùng, Côn Bằng chỉ có thể hận hận không thôi cùng Đế Tuấn quay về Thiên Đình. ...

Thái Dương Tinh.

Lê Ân quyết định tạm thời không động tới điểm Tự do thuộc tính, sau đó liền tiếp tục kiểm kê thu hoạch.

Chuyến đi này của Thời Thần đạo nhân, thu hoạch lớn thứ hai chính là có thêm hai loại Nguyên Thần pháp tướng thuộc tính: 【Côn Bằng Thôn Thiên】 và 【Hồng Vân Sinh Thái Sơ】.

Điểm số của hai loại Nguyên Thần pháp tướng này đều đạt tới cấp bậc Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Ngoài ra, thuộc tính nhục thân của Hồng Vân là Tiên Thiên Hồng Vân Thể, Vân hệ pháp lực cùng với Vân chi pháp tắc cũng đạt tới Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Những thu hoạch còn lại bao gồm Côn Bằng Thôn Phệ hệ pháp lực, Thôn Phệ pháp tắc, Thôn Phệ thần thông cùng với Côn Bằng chi thể, toàn bộ đều nhất cử tấn thăng lên cấp bậc Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Còn về phần thu hoạch trên người Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng thì không có bao nhiêu, đều không đột phá cảnh giới cũ.

Dù sao thời gian ba người ra tay quá ngắn, bong bóng thuộc tính rơi ra có hạn.

Từ trên người Đế Tuấn cùng Thái Nhất, Lê Ân cũng chứng thực được suy đoán trước đó.

Đó là Hỏa hệ pháp lực cùng Thái Dương Chân Hỏa đều đã đạt cấp bậc Chuẩn Thánh, rất khó để 'vặt lông cừu' từ trên người hai người này nữa.

Hỏa hệ pháp lực rơi ra còn đỡ một chút, mỗi cái còn được vài chục điểm.

Thê thảm nhất là Thái Dương Chân Hỏa, bong bóng thuộc tính rơi ra từ Đế Tuấn và Thái Nhất mỗi cái đều nhỏ đến cực hạn, điểm số cư nhiên chỉ có vỏn vẹn 0. mấy. "Xem ra về sau những thứ có thể 'cày' trên người Đế Tuấn và Thái Nhất chỉ còn lại Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng và Thái Dương pháp tắc mà thôi." Lê Ân khẽ thở dài.

Hết cách rồi, sự tiến bộ của hắn thật sự quá nhanh, lông cừu của Chuẩn Thánh cũng không vặt ra được bao nhiêu dầu nữa. "Tất cả thuộc tính của Côn Bằng đều đã thu thập đủ, đã như vậy, ta có thể ngưng tụ ra một tôn Thôn Phệ hóa thân rồi!" Lê Ân hai mắt sáng lên, đối với quyết định này tim đập thình thịch.

Chuyến đi Hỏa Vân Cung lần này của Thời Thần đạo nhân đã làm cho Lê Ân cảm nhận chân thực được chỗ tốt của hóa thân.

Những nơi bản thân không tiện đi, có thể phái hóa thân đi trước thu hoạch bong bóng thuộc tính.

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức hành động.

Ông ông ông...

Có kinh nghiệm ngưng tụ hóa thân lần đầu tiên, lần này Lê Ân càng thêm thuận lợi.

Không mất bao lâu, hắn đã đem Côn Bằng Thôn Phệ hệ pháp lực, Thôn Phệ pháp tắc, Thôn Phệ thần thông, Côn Bằng chi thể cùng với Côn Bằng Thôn Thiên pháp tướng tất cả đều trảm ra từ bản thể.

Lần này Lê Ân trảm Nguyên Thần pháp tướng ngược lại một chút đau đớn cũng không có.

Bởi vì Côn Bằng Thôn Thiên pháp tướng cùng bản thể Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng hoàn toàn là hai tôn Nguyên Thần pháp tướng khác biệt.

Sau nửa ngày thời gian.

Một đạo thân ảnh liền hiển lộ trước mặt Lê Ân cùng Thời Thần đạo nhân.

Hách nhiên là Thôn Phệ hóa thân vừa mới được ngưng tụ ra.

Thôn Phệ hóa thân của Lê Ân là đầu người thân thú, dung mạo là sự kết hợp giữa Côn Bằng và trạng thái hình người của hắn.

Về phần thân thể thì giống hệt bản thể Côn Bằng, chỉ là nhỏ hơn bản thể Côn Bằng rất nhiều. "Tham kiến bản tôn cùng Thời Thần đạo hữu, hai vị có thể xưng hô ngô là Thôn Thiên đạo nhân!" Thôn Phệ hóa thân đánh một cái chắp tay với Lê Ân và Thời Thần đạo nhân. "Gặp qua Thôn Thiên đạo hữu!" Lê Ân cùng Thời Thần đạo nhân đồng thời đáp lễ.

Thời gian đảo ngược về ngày Hồng Quân hạ pháp chỉ.

Thập Nhị Tổ Vu dưới sự dẫn dắt của Huyền Minh cũng tất cả đều rút khỏi chiến trường Vu Yêu, quay về Vu tộc.

Thế lực tổ chức của Vu tộc theo chế độ bộ lạc thị tộc, mỗi vị trong Thập Nhị Tổ Vu đều có địa bàn độc lập, dưới trướng có vô số bộ lạc thị tộc lớn nhỏ phụ thuộc.

Bất quá, lần này trở về, bọn họ lại tịnh không vội vã quay về địa bàn của mình mà tề tụ tại bộ lạc Huyền Minh để nghị sự.

Kỳ thật từ khoảnh khắc Hồng Quân hạ pháp chỉ, Thập Nhị Tổ Vu liền biết thời gian lưu lại cho Vu tộc không còn nhiều.

Sau một vạn năm, Vu Yêu lưỡng tộc quyết chiến cuối cùng sẽ chính thức mở màn.

Bất luận là Yêu tộc hay Vu tộc đều không thể thất bại, kẻ thất bại sẽ phải rút lui khỏi vũ đài lịch sử.

Cho nên nhất định phải trong vòng vạn năm bãi chiến, chuẩn bị tốt hết thảy, mới có cơ hội trở thành người chiến thắng cuối cùng. "Nói đi, Vu tộc chúng ta tiếp theo nên đi đâu về đâu?" Huyền Minh nhìn chăm chú các Tổ Vu khác, biểu tình thêm vài phần ngưng trọng. "Cường giả Chuẩn Thánh của Yêu tộc tuy rằng chỉ có bốn người là Thái Nhất, Đế Tuấn, Côn Bằng và Hy Hoàng, kém xa Vu tộc chúng ta về số lượng.

Nhưng Yêu tộc sở hữu quá nhiều pháp bảo cường đại, Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn cùng Tiên Thiên Bát Quái Đồ của Hy Hoàng đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, một khi toàn lực thi triển, mỗi một kiện đều có thể ít nhất cầm chân một hai vị Tổ Vu.

Còn về Hỗn Độn Chung của Thái Nhất, càng là Tiên Thiên Chí Bảo, phòng ngự mạnh đến mức hào xưng Thánh Nhân chi hạ vô địch." "Trừ phi chúng ta có thể trọng tụ sức mạnh của Thập Nhị Tổ Vu, dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ ra Phụ Thần kim thân, mới có thể phá vỡ phòng ngự của Hỗn Độn Chung!" Đế Giang chậm rãi trầm giọng nói.

Về phần Phụ Thần trong miệng Đế Giang, tự nhiên là Bàn Cổ.

Thập Nhị Tổ Vu nãi là do tinh huyết Bàn Cổ biến thành, vẫn luôn

có chút không quá phục Tam Thanh, cho rằng mình mới là Bàn Cổ chính tông.

Đặc biệt là sau khi Tam Thanh "đầu quân" cho Hồng Quân, tôn người này làm thầy, sự bất mãn của Thập Nhị Tổ Vu đối với Tam Thanh có thể nói là tăng vọt theo đường thẳng, cho rằng họ làm điếm ô uy danh Bàn Cổ, không xứng làm truyền nhân của Bàn Cổ.

Dù sao tại thời đại Hỗn Độn Thần Ma, Bàn Cổ có thể hoành đẩy ba ngàn thần ma vô địch thủ, Hồng Quân khi chưa chuyển thế cũng đồng dạng là bại tướng dưới tay Bàn Cổ.

Làm truyền nhân của Bàn Cổ, sao có thể bái bại tướng ngày xưa của Bàn Cổ làm thầy chứ. "Huyền Minh, Đế Giang nói có lý.

Nếu chúng ta muốn triệt để đánh bại Yêu tộc, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tuyệt đối là ắt không thể thiếu." Các Tổ Vu khác nhao nhao gật đầu phụ họa.

Chương 40

"Xem ra đã đến lúc thỉnh Hậu Thổ quay về Vu tộc." Huyền Minh nỉ non khẽ nói, thần sắc vô cùng phức tạp.

Từ sau khi Hậu Thổ thân hóa Lục Đạo Luân Hồi, Thập Nhị Tổ Vu vĩnh viễn thiếu mất một người, không bao giờ có thể dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ ra Bàn Cổ kim thân nữa.

Nếu không, với tính khí nóng nảy chiến thiên chiến địa chiến hết thảy của Vu tộc, đã sớm dốc toàn bộ lực lượng sát thượng Thiên Đình, dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận kết liễu Yêu tộc rồi.

Sau khi nghị định xong, Huyền Minh lặng lẽ rời khỏi Vu tộc, cô thân đi tới U Minh Chi Địa.

U Minh Chi Địa, nghe đồn là do rốn của Bàn Cổ biến thành, là nơi chí âm chí uế nhất Hồng Hoang.

Trước khi Hậu Thổ diễn hóa Lục Đạo Luân Hồi, hồn phách người chết vẫn lạc trong Hồng Hoang chỉ có thể du đãng giữa thiên địa.

Sau khi Hậu Thổ thân hóa Lục Đạo Luân Hồi tại U Minh Chi Địa, hồn phách người chết trong thiên địa mới có nơi quy tụ.

Cho nên, lối vào Địa Phủ liền được xây dựng tại U Minh Chi Địa.

Bất quá, tại U Minh Chi Địa có một tôn bá chủ.

Đó chính là tuyệt thế hung nhân Minh Hà lừng lẫy danh tiếng khắp Hồng Hoang.

Minh Hà sinh ra từ U Minh Huyết Hải sâu bên trong U Minh, chính là do máu bẩn của Bàn Cổ sau khi chết biến thành.

Minh Hà bắt chước Tam Thanh lập giáo, sáng lập A Tu La Giáo, tự xưng là Minh Hà Giáo Chủ, tu vi càng ngày càng tinh thâm.

Hơn nữa, Minh Hà Giáo Chủ còn có một môn huyết đạo thần thông cực kỳ đáng sợ, đó là Huyết Thần Tử uy danh hiển hách.

Minh Hà Giáo Chủ có thể diễn hóa ra 480 triệu Huyết Thần Tử, tại U Minh Huyết Hải có thể được bổ sung liên tục không ngừng.

Đây chính là nguyên do của câu nói "Huyết hải bất khô, Minh Hà bất tử".

Một ngày này, khi thân ảnh Huyền Minh xuất hiện tại U Minh Chi Địa, lại kinh động đến Minh Hà Giáo Chủ đang tu luyện sâu trong U Minh Huyết Hải. "Thật là khí huyết chi lực hùng hồn a, nếu có thể trở thành chất dinh dưỡng cho Huyết Hải, không chừng có thể làm cho tu vi bản giáo chủ tiến thêm một bước." Minh Hà Giáo Chủ híp mắt, nhìn về phía Huyền Minh, trong ánh mắt lộ ra một tia tham lam.

Thập Nhị Tổ Vu là do tinh huyết Bàn Cổ biến thành, khí huyết chi lực há có thể không hùng hồn.

Minh Hà Giáo Chủ đang tu luyện sâu trong Huyết Hải chính là bị khí huyết chi lực ngập trời phát ra trên người Huyền Minh làm cho kinh tỉnh.

Ông ông ông...

Lời còn chưa dứt, từ trong cơ thể Minh Hà Giáo Chủ liền có vô số huyết ảnh bay ra, lao thẳng về phía vị trí của Huyền Minh.

Những huyết ảnh này tự nhiên là Huyết Thần Tử tạo nên hung danh cho Minh Hà Giáo Chủ.

Bá bá bá...

Rất nhanh, thân ảnh Huyền Minh đã bị vô số Huyết Thần Tử bao

vây. "Bản giáo chủ còn tưởng là kẻ nào to gan như vậy, dám tự tiện xông vào U Minh, nguyên lai là Huyền Minh Tổ Vu!" Từ trong vô số Huyết Thần Tử đồng thời truyền ra thanh âm của Minh Hà Giáo Chủ. "Minh Hà, ngươi có ý gì?" Huyền Minh híp mắt, toàn thân tản mát ra một cỗ khí tức nguy hiểm. "Không có ý gì, muốn mời Huyền Minh Tổ Vu đến U Minh Huyết Hải của bản giáo chủ làm khách một chút!" Vô số Huyết Thần Tử đồng thời cười tà mị. "Chỉ bằng những Huyết Thần Tử này sao?

Người khác sợ Huyết Thần Tử, bản tôn ngược lại không sợ!" Huyền Minh khinh thường cười lạnh một tiếng.

Bành bành bành...

Lời còn chưa dứt, Huyền Minh trực tiếp ra tay.

Huyền Minh được công nhận là đệ nhất cường giả trong Thập Nhị Tổ Vu, thực lực quả nhiên không phải là hư danh.

Chỉ khẽ chấn động thân thể, quanh thân vô số Vũ chi pháp tắc (pháp tắc Mưa) mãnh liệt tuôn ra, trực tiếp diệt sát toàn bộ Huyết Thần Tử đang bao vây.

Ông ông ông...

Thế nhưng, không đợi Huyền Minh giết xong, lại có càng nhiều Huyết Thần Tử bằng không sinh ra, tầng trong tầng ngoài bao vây lấy nàng. "Số lượng Huyết Thần Tử có nhiều hơn nữa, sinh sôi không ngừng, vô cùng vô tận thì lại như thế nào, chung quy thực lực cá thể quá yếu, kém xa bản thể!" Huyền Minh cười lạnh châm chọc.

Bành bành bành...

Nàng thậm chí còn không thèm dùng đến Vũ chi pháp tắc, thân thể trực tiếp cuồng bôn về phía lối vào Địa Phủ.

Tất cả Huyết Thần Tử chắn ở phía trước đều bị thân thể nàng

đụng cho phấn thân toái cốt.

Mỗi Huyết Thần Tử có thể phát huy ra chiến lực miễn cưỡng đạt tới Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Nhưng cũng chỉ là chiến lực đạt tới mà thôi, tịnh không có sự huyền diệu của Đại La Kim Tiên.

Minh Hà Giáo Chủ vẫn giấu bản thể trong U Minh Huyết Hải, ánh mắt lóe lên một tia âm trầm.

Huyết Thần Tử xác thực như lời Huyền Minh nói, thực lực đơn thể không đủ mạnh.

Trước đây Huyết Thần Tử có thể đánh đâu thắng đó đều là dựa vào ưu thế sinh sôi không ngừng, số lượng vô cùng vô tận để ngạnh sinh sinh mài chết đối thủ.

Bất quá, muốn dựa vào Huyết Thần Tử để làm thịt Tổ Vu, hiển nhiên là không thực tế.

Thập Nhị Tổ Vu thừa kế chính là con đường lấy lực chứng đạo của Bàn Cổ, muốn mài chết bọn họ, độ khó quả thực cũng lớn như Bàn Cổ khai thiên tích địa vậy.

Hưu!

Hưu!

Hai đạo kiếm quang kinh thiên bị Minh Hà Giáo Chủ tế xuất.

Hách nhiên là hai đại bạn sinh linh bảo: Nguyên Đồ Kiếm và A Tỳ Kiếm.

Hai thanh kiếm nháy mắt phá không, hóa thành hai con kiếm long kinh thiên, hãn nhiên bạo trảm về phía Huyền Minh.

Sắc mặt Huyền Minh thêm vài phần ngưng trọng.

Nguyên Đồ Kiếm và A Tỳ Kiếm đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, cho dù là nàng cũng không dám khinh thường.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, Huyền Minh liền đem Vũ chi pháp tắc thôi động đến cực hạn.

Chương 41

Ào ào!

Ào ào...

Trong chốc lát, cả U Minh Chi Địa đổ một trận mưa lớn bàng bạc vô biên.

Mỗi một hạt mưa đều do Vũ chi pháp tắc ngưng tụ đến cực điểm hình thành, uy lực cực kỳ khủng bố, tương đương với một đòn chí cường của Đại La Kim Tiên.

Bành bành bành...

Dưới sự công kích của màn mưa che khuất bầu trời, tất cả Huyết Thần Tử đều bị oanh sát thành cặn bã trong nháy mắt.

Chỉ có Nguyên Đồ Kiếm và A Tỳ Kiếm cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo mới có thể chống đỡ được sự tập kích của nước mưa vô biên.

Sắc mặt Minh Hà Giáo Chủ giờ phút này vô cùng khó coi.

Thực lực của Huyền Minh đích xác có chút vượt qua dự liệu của hắn.

Hiện tại hắn có cảm giác cưỡi hổ khó xuống, trước đó đã mạnh miệng rồi, nếu cuối cùng ngay cả da của Huyền Minh cũng không làm xước được, vậy thì thật sự là có chút vả mặt.

Hoa lạp!

Vừa nghĩ đến đây, Minh Hà Giáo Chủ lập tức điều động bản thể, lao thẳng về phía Huyền Minh.

Một đạo Huyết Hải ngập trời nháy mắt vắt ngang bầu trời.

Huyền Minh lập tức híp mắt lại.

Minh Hà Giáo Chủ bản thể đích thân xuất mã, cho dù là nàng cũng không thể không thêm vài phần ngưng trọng.

Ông!

Bất quá, khi bản thể Minh Hà Giáo Chủ và Huyền Minh chưa kịp khai chiến, lại có một thân ảnh đột ngột xuất hiện tại chiến trường, chắn giữa hai người.

Thân ảnh này là một nữ tử mặc trường váy cung trang màu trắng, nghi dung đoan trang, cao quý điển nhã. "Nguyên lai là Bình Tâm nương nương!" Minh Hà Giáo Chủ đang hung tính đại phát, vốn định động thủ với Huyền Minh, sau khi nhìn thấy nữ tử đoan trang kia lại ngạnh sinh sinh nhịn xuống, chắp tay chào hỏi.

Huyền Minh cũng dừng tay, nhưng lại dùng một loại ánh mắt vô cùng phức tạp nhìn Bình Tâm.

Không sai, nữ tử đoan trang xuất hiện trước mặt hai người chính là Địa Phủ chi chủ - Bình Tâm nương nương.

Bình Tâm nương nương chính là ý chí hóa thân của Hậu Thổ.

Tổ Vu Hậu Thổ thân hóa luân hồi, trời giáng đại công đức, có thể xem như lánh loại thành Thánh.

Nhưng thành cũng luân hồi, bại cũng luân hồi, bản thể Hậu Thổ từ đó về sau vĩnh viễn không thể ra khỏi Địa Phủ.

Vì thế, ý chí Hậu Thổ liền ngưng tụ ra một tôn hóa thân, chưởng quản hết thảy sự vụ ở Địa Phủ.

Giờ phút này đứng trước mặt Minh Hà Giáo Chủ và Huyền Minh chính là Bình Tâm.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Huyền Minh nhìn Bình Tâm ánh mắt lại phức tạp như vậy. "Bình Tâm gặp qua Minh Hà cùng Huyền

Minh hai vị đạo hữu!" Bình Tâm cũng chắp tay đáp lễ. "Hai vị đạo hữu, U Minh Chi Địa là nơi đặt lối vào Địa Phủ, hai vị có thể nể mặt ta mà bình tức can qua hay không?" Bình Tâm đi thẳng vào vấn đề, nói rõ ý định.

Minh Hà lập tức trầm mặc.

Với tu vi của hắn, cũng không sợ Bình Tâm, nhưng lại không thể không kiêng kị Hậu Thổ đứng sau lưng Bình Tâm.

Hậu Thổ dị loại thành Thánh, tuy không có toàn bộ sự huyền diệu và thần thông của Thánh Nhân, nhưng phương diện chiến lực tuyệt đối đạt tới cấp bậc Thánh Nhân.

Hơn nữa, Địa Phủ và sào huyệt U Minh Huyết Hải của hắn đều nằm tại U Minh Chi Địa.

Bản thể Hậu Thổ tuy rằng không thể rời khỏi Địa Phủ, nhưng ở trong phạm vi U Minh Chi Địa mà cách không đối phó hắn thì không có vấn đề gì.

Cho nên, mặt mũi của Bình Tâm có thể không cho, nhưng mặt mũi của Hậu Thổ thì không thể không cho. "Nếu đã là ý của Bình Tâm nương nương, Minh Hà tự nhiên không có ý kiến." Nghĩ đến đây, Minh Hà Giáo Chủ liền sảng khoái đáp ứng.

Dù sao nếu khai chiến, Minh Hà Giáo Chủ cũng không có tuyệt đối nắm chắc có thể đánh bại Huyền Minh, không bằng thuận nước giong thuyền, bán cho Bình Tâm một cái mặt mũi.

Hưu!

Nói xong, Minh Hà Giáo Chủ cũng không chào hỏi Bình Tâm và Huyền Minh, thân thể trực tiếp hóa thành một dòng sông máu thông thiên, cuốn theo Nguyên Đồ Kiếm và A Tỳ Kiếm quay về U Minh Huyết Hải. "Huyền Minh đạo hữu, bản tôn đã biết rõ ý định của

ngươi, đi theo ta đi!" Bình Tâm lúc này mới nhìn về phía Huyền Minh, dẫn nàng tiến vào Địa Phủ.

Địa Phủ tự thành một giới, gọi là Địa Giới, không gian bên trong cực kỳ bao la.

Bình Tâm dẫn Huyền Minh đi thẳng đến nơi sâu nhất của Địa Phủ, cũng là nơi quan trọng nhất: Lục Đạo Luân Hồi chi địa, nơi bản thể Hậu Thổ đang ở.

Sáu cái thông đạo u thâm, khổng lồ vô cùng, thâm thúy hắc ám phảng phất như không có điểm cuối, không biết thông về phương nào xuất hiện trước mặt Huyền Minh.

Đây chính là Lục Đạo Luân Hồi do bản thể Hậu Thổ biến thành.

Sáu cái thông đạo u thâm giờ phút này đang không ngừng xoay chuyển, bao phủ bởi vô cùng vô tận pháp tắc thần liên.

Mỗi một cái thông đạo đều tản mát ra khí tức luân hồi vãng sinh huyền ảo. "Huyền Minh, tỷ đã đến rồi!" Từ sâu trong Lục Đạo Luân Hồi đột nhiên truyền ra một đạo thanh âm phiêu miểu mang theo vài phần vui mừng.

Sắc mặt Huyền Minh càng thêm phức tạp.

Nàng có thể nghe ra, đạo thanh âm này chính là do người muội muội Hậu Thổ từng quen thuộc phát ra. "Hậu Thổ, hiện tại là thời điểm nguy hiểm nhất của Vu tộc, một cái không cẩn thận sẽ có họa diệt tộc, ta cần sự giúp đỡ của muội!" Huyền Minh trực tiếp nói rõ ý định. "Trọng tụ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận?" Thanh âm Hậu Thổ tuy là hỏi, nhưng ngữ khí lại vô cùng khẳng định. "Đúng!

Vạn năm sau Vu Yêu quyết chiến cuối cùng sẽ mở màn, không có Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, chúng ta có khả năng không phải là đối thủ của Yêu tộc." Huyền Minh cũng không có ý định giấu

giếm chút nào. "Cũng được, để Thổ Chi Hóa Thân của ta quay về Vu tộc đi." Hậu Thổ khẽ thở dài.

Ông!

Chương 42

Ngay sau đó, một đạo thân ảnh từ trong Lục Đạo Luân Hồi đi ra.

Đạo hóa thân này giống hệt như trạng thái hình người của Hậu Thổ khi chưa hóa thân thành Lục Đạo Luân Hồi. "Đây là hóa thân ta dùng một luồng tinh huyết bản thể cùng Thổ chi pháp tắc ngưng tụ thành, sở hữu tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ." Thanh âm từ sâu trong Lục Đạo Luân Hồi giải thích. "Làm như vậy liệu có ảnh hưởng gì tới muội không?" Huyền Minh có chút lo lắng hỏi.

Đừng quên Yêu tộc cũng có Thánh Nhân tồn tại, nhưng Vu Yêu đại chiến tiến hành mấy ngàn vạn năm qua, Nữ Oa chưa từng ra tay đối phó Vu tộc một lần nào.

Ban đầu mọi người đều không hiểu nguyên nhân Nữ Oa không ra tay.

Về sau Thập Nhị Tổ Vu từ từ ngẫm ra, cực có khả năng là vị Đạo Tổ cao cao tại thượng ở Tử Tiêu Cung kia không cho phép Thánh Nhân nhúng tay vào Vu Yêu đại chiến.

Nếu không, cho dù năm vị Thánh Nhân khác liên thủ, Nữ Oa cũng không có khả năng không tìm thấy một tia cơ hội nào để ra tay với Vu tộc.

Duy chỉ có Đạo Tổ Hồng Quân mới có uy hiếp lực lớn như vậy đối với Thánh Nhân.

Huyền Minh giờ phút này lo lắng Hậu Thổ ra tay tương trợ Vu tộc sẽ dẫn đến sự bất mãn của Hồng Quân. "Không sao!

Ta vốn xuất thân từ Vu tộc, nhân quả này không cách nào xóa bỏ.

Đã là thời điểm Vu tộc nguy hiểm nhất, tự nhiên cũng là lúc ta

phải trả nhân quả.

Hơn nữa, Thổ Chi Hóa Thân của ta cũng chỉ là Chuẩn Thánh trung kỳ mà thôi, hẳn là tịnh không vượt qua tiêu chuẩn hạn định của Đạo Tổ." Hậu Thổ thản nhiên cười.

Bất quá, nguyên nhân chân chính khiến Hậu Thổ có đủ tự tin tịnh không nói ra.

Hậu Thổ sở dĩ dám ngưng tụ Thổ Chi Hóa Thân về Vu tộc, không sợ Hồng Quân trách phạt là vì nàng khác với Nữ Oa.

Bản thể của nàng hóa thành Lục Đạo Luân Hồi, là căn cơ của Địa Phủ.

Hồng Hoang hiện nay đã sớm không thể rời bỏ Địa Phủ.

Hồng Quân căn bản không có khả năng đánh giết nàng, bởi vì một khi Lục Đạo Luân Hồi xảy ra chuyện, Địa Phủ cũng sẽ sụp đổ.

Đến lúc đó ảnh hưởng tạo thành tuyệt đối là không tiền khoáng hậu.

E rằng Thiên Đạo cũng sẽ không cho phép Hồng Quân diệt sát bản thể Hậu Thổ.

Nghe Hậu Thổ giải thích xong, Huyền Minh cũng triệt để yên tâm, thế là liền mang theo Thổ Chi Hóa Thân của Hậu Thổ lặng lẽ quay về Vu tộc.

Tây Cực chi địa.

Lúc trước Đạo Ma chi tranh, Đạo Tổ Hồng Quân cùng Ma Tổ La Hầu tranh đoạt thánh vị, liền tại phương Tây đại đả xuất thủ.

Cuối cùng La Hầu kém một chiêu, trúng kế của Hồng Quân, tự bạo bỏ mình.

Từ đó, đại địa phương Tây bị đánh thành phế tích, cực kỳ hoang

lương.

Hơn nữa, còn vì duyên cớ Ma Tổ La Hầu tự bạo ở nơi này, đại địa phương Tây ma khí tung hoành, kinh niên không tan.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề lập giáo tại phương Tây, chưa chắc đã không có ý tứ độ hóa ma khí, kiếm chác công đức.

Thế nhưng, ngay cả Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không biết, tại nơi sâu nhất dưới lòng đất Tây Cực chi địa, có một hạt cát đen nhỏ bé không đáng chú ý ẩn tàng giữa vô số cát mịn xung quanh.

Tu Di tàng ư giới tử.

Một hạt cát là một thế giới.

Hạt cát đen không bắt mắt này kỳ thật lại có huyền cơ khác.

Bên trong nó ám tàng càn khôn, thực chất là một cái tiểu thế giới.

Một tiểu thế giới lấy ma đạo làm chủ.

Lúc trước Đạo Ma chi tranh, La Hầu thất bại, một bộ phận ma đạo cường giả dưới trướng hắn liền rút lui vào cái tiểu thế giới này, từ đó biệt tích khỏi Hồng Hoang.

Tại nơi trung tâm nhất của tiểu thế giới ma đạo này, có xây một tòa thần điện khí thế to lớn.

Trong thần điện vậy mà lại cung phụng một cái đầu lâu tàn phá dữ tợn.

Cái đầu lâu dữ tợn kia to lớn như một ngọn núi nhỏ, lẳng lặng nằm trên tế đàn trong thần điện, vẫn luôn liên tục không ngừng tản mát ra các loại khí tức tiêu cực như tà ác, thị huyết, hung tàn, bạo lệ...

Cái đầu lâu này phảng phất như trở thành cội nguồn của hết thảy khí tức tiêu cực giữa thiên địa.

Tại một góc tế đàn, lẳng lặng cắm một cây trường thương toàn thân đen kịt, chỉ nhìn một cái cũng sẽ làm cho người ta cảm thấy vô cùng tim đập nhanh sợ hãi.

Phảng phất như hồn phách đều sẽ tình bất tự cấm bị hút vào trong đó, quả thực đáng sợ tới cực điểm.

Nếu Hồng Quân ở đây, nhất định sẽ hãi nhiên phát hiện, cái đầu lâu dữ tợn kia cùng cây trường thương màu đen đó, chính là lão đối thủ Ma Tổ La Hầu và bản mệnh chí bảo Thí Thần Thương.

Ông!

Ông!

Ông...

Đột nhiên vào một ngày, vô số ma khí hội tụ, cuối cùng ngưng tụ ra một thân ảnh 'tựa hư phi hư, tựa thực phi thực', nhảy ra ngoài tam giới, không nằm trong ngũ hành, giới vu giữa hư và thực ngay phía trên cái đầu lâu kia.

Chi nha!

Ngay sau đó, đại môn thần điện mở ra. "Đại ca, vô số năm không gặp, Thiên Ma pháp tắc của huynh càng ngày càng tinh thâm, ngay cả Thiên Ma huyễn thân cấp bậc Chuẩn Thánh cũng có thể ngưng tụ ra rồi." Một nam tử tóc trắng quanh thân lượn lờ vô tận ma khí, vẻ mặt đầy kinh hỉ bước vào trong thần điện. "Kế Đô, những năm này vất vả cho đệ rồi!

Nếu không có đệ, ta cũng không có khả năng khôi phục nhanh như vậy." La Hầu Thiên Ma huyễn thân nhìn nam tử tóc trắng, trên mặt cũng không khỏi lộ ra một nụ cười.

Không sai, nam tử tóc trắng chính là cường giả đứng thứ hai Ma môn năm xưa, chỉ sau La Hầu, tại Hồng Hoang có danh xưng là Ma

Chủ Kế Đô.

Ma Tổ La Hầu cùng Ma Chủ Kế Đô đều là xuất thân từ Hỗn Độn Tam Thiên Thần Ma.

Muốn để cho La Hầu triệt để vẫn diệt tự nhiên không phải là chuyện dễ dàng.

Cổ lão tồn tại giống như hắn, chưa đến khắc cuối cùng, vĩnh viễn không ai biết được hắn lưu lại bao nhiêu hậu thủ.

Chương 43

"Đại ca, Ma môn chúng ta ẩn nấp vô số tuế nguyệt, hiện tại cũng nên động một chút rồi.

Huynh không biết hiện tại Hồng Quân kiêu ngạo cỡ nào đâu, Hồng Hoang đều sắp trở thành một lời nói của hắn là luật rồi." Kế Đô lập tức ánh mắt nóng rực nhìn La Hầu Thiên Ma huyễn thân. "Cái này là tự nhiên, cũng là lúc để Hồng Quân biết bản tôn đã trở về." La Hầu Thiên Ma huyễn thân khẽ gật đầu. "Hồng Quân muốn triệt để phúc diệt Ma môn ta, để Đạo môn độc tôn cả Hồng Hoang, hắn nghĩ nhiều rồi.

Ma đạo nãi là một trong ba ngàn đại đạo, muốn diệt tuyệt Ma đạo, Hồng Hoang Thiên Đạo cũng không làm được, càng huống chi là khu khu Hồng Quân!" Lời trong lời ngoài của La Hầu đều tràn ngập sự khinh thường nồng đậm đối với Hồng Quân.

Kỳ thật cũng không kỳ quái.

Lúc trước Đạo Ma chi tranh, kỳ thật vẫn luôn là La Hầu áp chế Hồng Quân.

Kết quả trận quyết chiến cuối cùng lại mạc danh kỳ diệu trúng kế, thua bởi nửa chiêu.

La Hầu hiện tại ngẫm lại, lúc đó Hồng Hoang thế giới hẳn là vừa mới sinh ra ý thức của mình, trở thành Hồng Hoang Thiên Đạo.

Thiên Đạo không muốn Ma môn trở thành dòng chính của Hồng Hoang, cho nên mới trộm trợ giúp Hồng Quân, để Hồng Quân trong trận chiến cuối cùng phản bại vi thắng.

Bất quá, điều khiến La Hầu cảm thấy may mắn là cũng may lúc

trước Hồng Hoang Thiên Đạo không có lựa chọn hắn.

Nếu không, hiện tại hắn đã trở thành con rối của Thiên Đạo rồi.

Đừng nhìn Hồng Quân hiện tại cao cao tại thượng, ngôn xuất pháp tùy, Hồng Hoang vạn tộc cùng tôn kính.

Nhưng qua những dấu hiệu trong những năm gần đây cho thấy, Hồng Quân lúc đó cũng bị Thiên Đạo tính kế.

Như vậy, người chiến thắng cuối cùng của Đạo Ma chi tranh năm xưa, kỳ thật là Hồng Hoang Thiên Đạo vừa mới sinh ra không bao lâu.

Lúc đó Hồng Quân tranh được thánh vị, lại lấy thân hợp đạo, nhất cử trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Từ đó, Thiên Đạo bất diệt tắc Hồng Quân bất diệt.

Nhưng La Hầu dù sao cũng là cổ lão tồn tại đi ra từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma, hắn biết rõ hiện tại Hồng Quân vẻn vẹn chỉ có thể làm người đại diện cho Thiên Đạo, thay Thiên Đạo giám sát tứ phương.

Loại thánh vị không có tự do này, La Hầu căn bản không thèm.

Thái Dương Tinh.

Sau khi Lê Ân ngưng tụ xong pháp tắc hóa thân thứ hai là Thôn Thiên Đạo Nhân, hắn quay sang nhìn Thời Thần Đạo Nhân. "Thời Thần đạo hữu, Nguyên thần pháp tướng hệ Thời Gian rất khó tìm, hay là dùng cái 'Hồng Vân sinh Thái Sơ' của Hồng Vân nhé?" Hiện tại Thời Thần Đạo Nhân đang dùng chung pháp tướng Thái Dương Kim Ô với bản thể, sơ hở quá rõ ràng, rất dễ bị người ta lần ra mối liên hệ với bản thân hắn.

Dù sao Tam Túc Kim Ô nhân đinh thưa thớt, trừ Đế Tuấn và Thái Nhất ra thì chỉ còn mười vị Kim Ô Thái Tử.

Đợi đến khi quyết chiến Vu - Yêu nổ ra, hắn tất nhiên phải bộc lộ

thực lực Chuẩn Thánh.

Nếu lúc đó trên người Thời Thần Đạo Nhân lộ ra pháp tướng Thái Dương Kim Ô, kẻ đầu tiên bị nghi ngờ chắc chắn là hắn.

Ngưng tụ pháp tắc hóa thân là để tiện hành sự.

Nhất là trong lòng Lê Ân luôn có một sự thôi thúc mãnh liệt, muốn chạy sang đạo trường của Thánh nhân để "hôi của", xem có thể từ trên người Thánh nhân quét ra bong bóng thuộc tính hay không.

Lúc đó, pháp tắc hóa thân sẽ có đất dụng võ rất lớn. "Có thể, cứ làm theo ý của bản tôn đi!" Thời Thần Đạo Nhân khẽ gật đầu.

Hiện tại dùng chung một Nguyên thần pháp tướng với Lê Ân dẫn đến việc pháp tướng bị tàn khuyết không trọn vẹn.

Tuy rằng pháp tướng 'Hồng Vân sinh Thái Sơ' của Hồng Vân cũng không hoàn toàn khớp với Thời Gian Pháp Tắc, nhưng ít nhất nó cũng hoàn chỉnh.

Rất nhanh, Lê Ân đã đem Thời Thần Đạo Nhân "hồi lò" đúc lại xong xuôi.

Lần này, cho dù Thời Thần Đạo Nhân có quang minh chính đại xuất hiện trước mặt Đế Tuấn, đối phương cũng tuyệt đối không nhận ra đó là pháp tắc hóa thân của hắn. "Thôn Thiên đạo hữu, phiền ngươi đi một chuyến đến tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc, thu hoạch bong bóng thuộc tính của Ngô Đồng Thần Thụ." Ngay sau đó, Lê Ân nhìn sang Thôn Thiên Đạo Nhân.

Hắn vẫn luôn nhớ thương bong bóng thuộc tính của Ngô Đồng Thần Thụ, chẳng qua trước đó cứ mải nhặt thuộc tính ở Thái Dương Tinh nên hoàn toàn không dứt ra được.

Hiện tại tuy đã nhặt sạch bong bóng thuộc tính trên bề mặt Thái Dương Tinh, nhưng Lê Ân vẫn chưa có ý định rời đi.

Hắn muốn đi vào bên trong lõi Thái Dương Tinh xem sao.

Điểm thuộc tính của Thái Dương Chân Hỏa đang dừng ở mức 99 tỷ 900 triệu, chung quy vẫn chưa thể bước vào cấp bậc Thánh Nhân.

Lê Ân vẫn luôn canh cánh trong lòng.

Thái Dương Chân Hỏa ở trong lõi hành tinh chắc chắn phải đáng sợ hơn bề mặt rất nhiều.

Cho nên, Lê Ân dự định tiếp theo sẽ chui vào lõi Thái Dương Tinh, xem có bong bóng thuộc tính nào để nhặt không.

Hơn nữa, hiện tại đã có hai tôn pháp tắc hóa thân, không đem ra dùng chẳng lẽ để trưng cho mốc meo? "Thời Thần đạo hữu, ngươi thì có thể đi tổ địa Long tộc một chuyến.

Truyền văn Long Vương có một người con tên là Chúc Long, kẻ này cũng nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc." "Chẳng qua lời đồn này không biết thật giả, cho nên cần ngươi đi tra chứng." Lê Ân trầm ngâm một chút rồi nói với Thời Thần Đạo Nhân.

Đôi mắt Thời Thần Đạo Nhân trong nháy mắt sáng rực lên.

Hết cách rồi, Hồng Hoang to lớn là thế nhưng người nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc thực sự quá ít ỏi, cho đến nay Thời Thần Đạo Nhân mới chỉ xác định được một mình Chúc Cửu Âm mà thôi.

Sau khi tống cổ Thời Thần Đạo Nhân và Thôn Thiên Đạo Nhân ra khỏi Thái Dương Tinh, Lê Ân liền chuẩn bị chính thức bước vào bên trong lõi mặt trời. "Với cảnh giới Thái Dương Chân Hỏa cấp Chuẩn Thánh cực hạn hiện tại của ta, lửa trong lõi Thái Dương Tinh dù có hung mãnh đến đâu chắc cũng khó làm ta bị thương được." Lê Ân thầm lẩm bẩm.

Tuy nhiên, Lê Ân không dám chủ quan, hắn tế xuất Thái Dương Chân Hỏa bao trùm lấy cơ thể.

Cũng may là hắn đã chuẩn bị kỹ lưỡng.

Thái Dương Chân Hỏa trong lõi quả nhiên khủng bố hơn nhiều.

E rằng cường giả Chuẩn Thánh hậu kỳ tiến vào đây cũng sẽ bị thiêu thành tro bụi trong nháy mắt. "Trong này quả nhiên có bong bóng thuộc tính!" Tuy nhiên, tâm trạng Lê Ân lại cực kỳ kích động, bởi vì hắn lại nhìn thấy những bong bóng thuộc tính mới toanh. "Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh Nhân, kèo thơm rồi!" Khóe miệng Lê Ân cười đến tận mang tai.

Chỉ có một điều phiền toái là ở trong này không cách nào dùng thần thức để thu thập.

Chương 44

Bởi vì thần thức của hắn chỉ cần vừa tế ra sẽ lập tức bị Thái Dương Chân Hỏa đáng sợ nơi đây thiêu thành hư vô.

Lê Ân bất đắc dĩ, chỉ có thể dùng thân thể chạm vào từng cái để thu thập.

Kiểu thu thập này tuy hiệu suất chậm, nhưng Lê Ân vẫn làm không biết mệt.

Dù sao mỗi lần nhặt được một cái bong bóng thuộc tính cũng đồng nghĩa với việc Thái Dương Chân Hỏa tinh tiến thêm một chút.

Chẳng qua do cảnh giới của hắn đã quá cao, chỉ cách cấp Thánh Nhân một bước, nên điểm số nhận được từ bong bóng không quá cao.

Nhưng méo mó có hơn không, muỗi nhỏ cũng là thịt.

Lê Ân ở trong lõi địa cầu cần mẫn nhặt thuộc tính suốt mười năm trời, cuối cùng mới khiến điểm số thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa đột phá một trăm tỷ.

Điều này cũng có nghĩa là bản mệnh thần thông mà Lê Ân nắm giữ đã đạt đến cấp bậc Thánh Nhân. ...

Lại nói về tình huống của Thôn Thiên Đạo Nhân và Thời Thần Đạo Nhân sau khi rời khỏi Thái Dương Tinh.

Thôn Thiên Đạo Nhân mất nửa tháng thời gian, cuối cùng cũng đến được tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc - Bất Diệt Hỏa Sơn.

Nơi này theo truyền thuyết là nơi sinh ra Nguyên Phượng, thủy tổ của loài Phượng Hoàng.

Nhưng sau khi Nguyên Phượng vẫn lạc trong Long Hán đại kiếp,

Phượng Hoàng nhất tộc liền phong sơn không ra ngoài nữa.

Từ đó về sau, hầu như không còn thấy bóng dáng Phượng Hoàng đi lại trên Hồng Hoang.

Lúc này, Thôn Thiên Đạo Nhân đứng trước Bất Diệt Hỏa Sơn, cảm thấy hơi đau đầu.

Bởi vì... toàn bộ Bất Diệt Hỏa Sơn đều bị bao phủ bởi chi chít trận pháp, nhìn mà da đầu tê dại.

Thậm chí, trận pháp ẩn sâu trong cùng còn khiến hắn cảm nhận được một luồng uy hiếp trí mạng. "Đó sẽ không phải là trận pháp cấp Chuẩn Thánh chứ?" Thôn Thiên Đạo Nhân nhíu mày nhìn vào nơi sâu nhất.

Càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Với tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ của hắn, dù là trận pháp Đại La Kim Tiên viên mãn cũng chỉ gây chút khó khăn chứ tuyệt đối không thể trí mạng. "Xem ra nhiệm vụ bản tôn giao phó lần này không dễ hoàn thành rồi!" Thôn Thiên Đạo Nhân thầm trầm ngâm.

Bất Diệt Hỏa Sơn được bảo vệ nghiêm ngặt như thế, muốn lặng lẽ lẻn vào là chuyện không thể nào.

Hắn quyết định tiên lễ hậu binh. "Bần đạo Thôn Thiên Đạo Nhân, muốn mượn Ngô Đồng Thần Thụ của Phượng Hoàng nhất tộc để tham ngộ đạo pháp!" Thôn Thiên Đạo Nhân vận chuyển pháp lực quát lớn, thanh âm vang vọng khắp Bất Diệt Hỏa Sơn.

Dù sao nếu phải cường sấm thì trận pháp hộ sơn kia cũng không dễ phá.

Tuy nhiên, điều khiến sắc mặt Thôn Thiên Đạo Nhân dần trầm xuống là hắn đợi cả nửa ngày trời, Bất Diệt Hỏa Sơn vẫn không có bất kỳ động tĩnh nào.

Dường như Phượng Hoàng nhất tộc đến con chim cũng lười ngó ngàng tới hắn.

Mặt Thôn Thiên Đạo Nhân đen như đít nồi. "Giỏi cho cái tộc Phượng Hoàng cao ngạo!" Thôn Thiên Đạo Nhân giận quá hóa cười.

Oanh!

Oanh!

Oanh!

Ngay lập tức, Thôn Thiên Đạo Nhân cũng không khách khí nữa, trực tiếp tế xuất thần thông thôn phệ [Diệt Thế Hỗn Động].

Vô số hố đen hỗn độn tỏa ra lực thôn phệ khủng khiếp hiện ra quanh người hắn, điên cuồng lao xuống trận pháp hộ sơn.

Rắc!

Rắc!

Rắc...

Trận pháp bảo vệ vòng ngoài của Bất Diệt Hỏa Sơn uy lực tất nhiên kém xa trận pháp Chuẩn Thánh ở trong cùng.

Dưới sự thôn phệ điên cuồng của những hố đen hỗn độn, trận pháp vòng ngoài không ngừng suy yếu, cuối cùng vỡ vụn từng mảng. "To gan lớn mật!" "Thật là cuồng vọng, dám đến tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc ta làm càn?" Lần này, bên trong Bất Diệt Hỏa Sơn cuối cùng cũng có phản ứng, từng tiếng gầm thét vang lên như sấm nổ.

Tổ địa bị đánh, nếu còn không có phản ứng thì Phượng Hoàng nhất tộc có thể trực tiếp lấy dao cứa cổ tự sát cho rồi. "Cuối cùng cũng chịu chui ra rồi sao?

Ta còn tưởng đường đường Phượng Hoàng nhất tộc đều biến

thành rùa đen rụt đầu hết rồi chứ." Thôn Thiên Đạo Nhân cười lạnh một tiếng, nhưng tay cũng dừng lại, không tiếp tục công kích trận pháp nữa.

Bá!

Bá!

Bá...

Ngay sau đó, từng bóng người từ Bất Diệt Hỏa Sơn bay ra.

Hiển nhiên đều là cường giả Phượng Hoàng.

Thôn Thiên Đạo Nhân liếc mắt nhìn qua, hơi thất vọng.

Bởi vì đám cường giả Phượng Hoàng hiện thân này toàn là "mèo nhỏ hai ba con".

Kẻ cầm đầu có khí tức mạnh nhất cũng mới chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, đám còn lại đều ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên. "Phượng Hoàng nhất tộc từng là bá chủ thiên địa mà giờ suy tàn đến mức này sao?" Nói thật, Thôn Thiên Đạo Nhân vô cùng thất vọng.

Hiện tại bong bóng thuộc tính do Đại La Kim Tiên rơi ra, Lê Ân cũng hơi chướng mắt rồi.

Hắn "vặt lông" Chuẩn Thánh quen tay rồi mà.

Chương 45

Chuẩn Thánh rơi bong bóng vừa nhiều, điểm số lại cao.

Đại La Kim Tiên thì ít hơn đến mấy chục, cả trăm lần.

Trừ khi số lượng lớn Đại La Kim Tiên tụ tập lại, nếu không thì đi nhặt lẻ tẻ Lê Ân lười lắm. "Càn rỡ!" "Tìm chết!" Đám cường giả Phượng Hoàng tức muốn nổ phổi.

Tên đạo nhân này trước thì đánh trận pháp tổ địa, sau thì mỉa mai là tộc rùa đen, giờ lại còn công khai chê bai Phượng Hoàng nhất tộc yếu kém ngay trước mặt bọn họ.

Người bùn còn có ba phần nóng tính, huống chi là Phượng Hoàng cao ngạo. "Kẻ sỉ nhục Phượng Hoàng nhất tộc, chết!" Tên cường giả Đại La Kim Tiên sơ kỳ cầm đầu đôi mắt lạnh lẽo, sát cơ bùng phát.

Oanh long!

Lời còn chưa dứt, hắn liền tế xuất bản mệnh thần thông của Phượng Hoàng - Bất Diệt Niết Bàn Hỏa.

Tuy hận không thể thiên đao vạn quả Thôn Thiên Đạo Nhân, nhưng hắn không bị giận mất khôn, không dám coi thường đối thủ.

Dù sao Thôn Thiên Đạo Nhân có thể phá hủy trận pháp vòng ngoài, chứng tỏ thực lực bất phàm, nên hắn vừa lên đã dùng sát chiêu mạnh nhất.

Ngọn lửa Bất Diệt Niết Bàn Hỏa hừng hực cuốn tới, Thôn Thiên Đạo Nhân không kinh sợ mà còn mừng rỡ.

Lại có thuộc tính mới vào sổ, đây là chuyện đáng mừng.

Oanh long!

Thế nhưng, Bất Diệt Niết Bàn Hỏa của đối phương lại chẳng thể làm bị thương Thôn Thiên Đạo Nhân dù chỉ một sợi lông.

Chỉ thấy hắn phất tay nhẹ nhàng như đuổi ruồi, một cái hố đen hỗn độn lù lù hiện ra, trong nháy mắt nuốt trọn ngọn lửa kia. "Cái gì?!" Chứng kiến cảnh này, đám Phượng Hoàng đều kinh hãi.

Nhất là tên Đại La Kim Tiên sơ kỳ kia, mắt trố lồi cả ra.

Bất Diệt Niết Bàn Hỏa từ khi nào trở nên yếu ớt như thế? "Không đúng!" "Đó là Thôn Phệ Pháp Tắc!!!" Rất nhanh, tên Phượng Hoàng kia phản ứng lại. "Ngươi có quan hệ gì với Côn Bằng?" Hắn trừng trừng nhìn Thôn Thiên Đạo Nhân.

Càng nhìn càng thấy chắc chắn tên này có quan hệ mật thiết với Côn Bằng, vì trên người hắn ẩn hiện bóng dáng của lão ta. "Chẳng lẽ tên này là con cháu Côn Bằng, hoặc trực tiếp là Tam Thi phân thân của hắn?" Trong lòng tên Phượng Hoàng trở nên kinh nghi bất định. "Cái gì?

Tên này có quan hệ với tên phản đồ Côn Bằng kia?" Nghe vậy, đám Phượng Hoàng còn lại lông tóc dựng đứng, ai nấy đều nhìn Thôn Thiên Đạo Nhân bằng ánh mắt tóe lửa. "Côn Bằng và Phượng Hoàng nhất tộc rốt cuộc có ân oán gì mà đám chim này cứ nhắc đến là như bị đào mồ cuốc mả thế nhỉ?" Thôn Thiên Đạo Nhân trong lòng khó hiểu.

Hắn không biết cũng không lạ, ân oán giữa Côn Bằng và Phượng Hoàng liên quan đến bí mật thời Long Hán đại kiếp, cả Hồng Hoang chẳng mấy người biết.

Côn Bằng thực ra xuất thân từ Phượng Hoàng nhất tộc, vai vế cực cao, thuộc hàng nhị đại thủy tổ, do chính Nguyên Phượng sinh ra.

Nhưng vì Côn Bằng lớn lên chẳng giống Phượng Hoàng, thần thông pháp tắc cũng trái ngược hoàn toàn.

Nhất là Thôn Phệ Pháp Tắc quá mức đáng sợ, có thể nuốt chửng vạn vật để cường hóa bản thân, khiến các Phượng Hoàng khác kinh sợ, chỉ lo có ngày bị biến thành thức ăn cho hắn.

Cũng chính vì thế, cả tộc Phượng Hoàng coi Côn Bằng là dị loại.

Chịu đủ sự ghẻ lạnh, Côn Bằng tự nhiên cũng chẳng có cảm giác quy thuộc gì.

Sau này hắn ra ngoài xông pha Hồng Hoang, không bao giờ quay lại, cũng không thừa nhận xuất thân của mình.

Thậm chí trong trận chiến cuối cùng của Long Hán đại kiếp, Côn Bằng cũng không hiện thân.

Kết quả Nguyên Phượng vẫn lạc, Phượng Hoàng nhất tộc đổ hết tội lỗi lên đầu Côn Bằng, coi hắn là kẻ phản bội. "Giết!" Lần này, không chỉ tên cầm đầu mà tất cả Phượng Hoàng đều tế xuất thần thông đánh về phía Thôn Thiên Đạo Nhân.

Côn Bằng là cấm kỵ, là tội nhân lớn nhất.

Giờ kẻ nghi là hậu duệ của Côn Bằng dám đến đây, tân cừu cựu hận bùng nổ toàn bộ.

Thôn Thiên Đạo Nhân thấy một màn khó hiểu này thì phát cáu.

Hắn cũng không khách khí nữa, tung ra những hố đen hỗn độn với lực thôn phệ đáng sợ.

Tất cả công kích của đám Phượng Hoàng đều bị nuốt sạch, thậm chí những hố đen đó còn lao tới bao trùm lấy bọn chúng. "Dừng tay!" Ngay khi đám Phượng Hoàng sắp bị nuốt chửng, một tiếng quát chói tai vang lên từ sâu trong núi lửa.

Lệ!

Tiếng chim Khổng Tước kêu vang vọng thiên địa.

Một luồng ánh sáng ngũ sắc từ sâu trong Bất Diệt Hỏa Sơn bay vút ra, trong chớp mắt đã đến gần.

Đó là một con Khổng Tước toàn thân lấp lánh hào quang năm màu, tràn đầy khí tức thần thánh cao quý. "...Khổng Tuyên!!" Mắt Thôn Thiên Đạo Nhân híp lại.

Là hóa thân của Lê Ân, hắn đương nhiên biết rõ những hiểu biết của bản tôn, nên liếc mắt là nhận ra ngay thân phận của con Khổng Tước này.

Bá!

Bá!

Bá...

Khổng Tuyên khẽ rung năm cọng lông đuôi màu xanh, vàng, đỏ, đen, trắng.

Từng luồng ánh sáng ngũ sắc huyền diệu vô cùng vảy xuống những hố đen hỗn độn của Thôn Thiên Đạo Nhân, thế mà lại ngạnh kháng chặn đứng được lực thôn phệ khủng bố. "Ngũ Sắc Thần Quang!" Thôn Thiên Đạo Nhân híp mắt.

Đã biết là Khổng Tuyên thì sao có thể không nhận ra bản mệnh thần thông danh chấn Hồng Hoang này.

Chương 46

"Hóa ra Khổng Tuyên nắm giữ Ngũ Hành Pháp Tắc!" Nhìn bong bóng thuộc tính rơi ra từ người Khổng Tuyên, Thôn Thiên Đạo Nhân chợt hiểu.

Thảo nào Ngũ Sắc Thần Quang hiệu xưng có thể quét sạch vạn vật, hóa ra là do Ngũ Hành Pháp Tắc ngưng tụ mà thành. "Xem ra chuyến đi này dù không gặp được Ngô Đồng Thần Thụ thì bản tôn cũng không thất vọng rồi." Hắn thầm vui mừng.

Dù là Ngũ Hành Pháp Tắc hay Ngũ Sắc Thần Quang đều là thứ cực hiếm và mạnh ở Hồng Hoang, Lê Ân chắc chắn sẽ thích. ... "Không ngờ lại gặp Khổng Tuyên ở tổ địa Phượng Hoàng!" Ngay cả Lê Ân đang ở tận lõi Thái Dương Tinh cũng bị kinh động.

Nhưng ngẫm lại cũng thấy hợp lý.

Khổng Tuyên giống Côn Bằng, đều do Nguyên Phượng sinh ra.

Nhưng khác với Côn Bằng trở mặt thành thù, quan hệ của Khổng Tuyên với tộc Phượng Hoàng rất hòa thuận.

Sau khi xuất thế, Khổng Tuyên ít đi lại trên Hồng Hoang mà luôn khổ tu ở Bất Diệt Hỏa Sơn. "Có nên nhân cơ hội này đặt cược trước cho đại kiếp Phong Thần và Tây Du không nhỉ?" Mắt Lê Ân híp lại, trong lòng rục rịch.

Khổng Tuyên trong hai đại kiếp sau này đều có vai trò quan trọng.

Phong Thần thì bảo vệ cơ nghiệp nhà Thương, tuy thất bại nhưng sống sót, không bị lên Phong Thần Bảng.

Tây Du thì trở thành Phật Mẫu của Phật Giáo.

Ý niệm này nảy sinh trong đầu Lê Ân như cỏ dại mọc lan tràn.

Cũng may người khác không biết suy nghĩ của hắn, nếu không chắc chắn sẽ chửi hắn sấp mặt.

Bản thân hắn còn chưa qua nổi đại kiếp Vu - Yêu, thân mình lo chưa xong mà đã tính chuyện Phong Thần với Tây Du?

Cuối cùng, Lê Ân quyết định làm luôn!

Ông!

Ông!

Ông...

Lê Ân phun trào hỏa hệ pháp lực vô tận, trong nháy mắt ngưng tụ ra một tôn pháp lực hóa thân cấp Chuẩn Thánh. "Đi giúp Thôn Thiên đạo hữu bắt lấy Khổng Tuyên!" Lê Ân ra lệnh cho hóa thân.

Tuy không cảm nhận được tình hình chi tiết, nhưng cảnh ngộ của Thôn Thiên Đạo Nhân chắc chắn không ổn.

Điều này có thể phán đoán qua điểm số bong bóng thuộc tính rơi ra từ Khổng Tuyên.

Điểm số đó chỉ kém Chuẩn Thánh một chút xíu.

Hiển nhiên tu vi Khổng Tuyên đã đạt Đại La Kim Tiên viên mãn, cách Chuẩn Thánh chỉ một bước chân. ...

Tại Bất Diệt Hỏa Sơn.

Tình cảnh của Thôn Thiên Đạo Nhân quả thực bi đát như Lê Ân dự đoán.

Luận về thần thông pháp tắc, Ngũ Hành Pháp Tắc và Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên chẳng kém gì hắn.

Luận về tu vi, hắn kém xa Khổng Tuyên.

Thôn Thiên Đạo Nhân muốn rút lui nhưng Khổng Tuyên không

cho cơ hội, Ngũ Sắc Thần Quang liên tục quét tới phong tỏa mọi lối thoát. "Đã đến rồi thì đừng hòng đi!" Khổng Tuyên cười lạnh, năm cọng lông đuôi rung động càng nhanh hơn.

Thông qua liên hệ linh hồn, Thôn Thiên Đạo Nhân biết bản tôn đã phái hóa thân tới cứu viện.

Vì thế hắn liều mạng thúc giục Thôn Phệ Pháp Tắc, bày ra tầng tầng lớp lớp hố đen quanh người để cố thủ, chờ viện binh. "Vô dụng thôi!

Trước mặt Ngũ Sắc Thần Quang của bản tôn, bao nhiêu hỗn độn cũng không đủ xem!" Khổng Tuyên cười lạnh liên hồi, công thế càng thêm hung mãnh.

Bành!

Bành!

Bành...

Dù Thôn Thiên Đạo Nhân kiệt lực kháng cự nhưng thực lực quá chênh lệch, tất cả hố đen đều bị phá vỡ.

Cuối cùng, chính hắn cũng bị một luồng Ngũ Sắc Thần Quang quét trúng, hút vào bên trong.

Khi bị nhiếp vào trong, hắn mới biết sự huyền diệu bên trong đó.

Đây là một không gian kỳ dị được cấu trúc bởi Ngũ Hành Pháp Tắc, vô cùng kiên cố, hắn dùng hết sức bình sinh cũng không phá vỡ được.

Oanh!

Đúng lúc này, một đạo hồng quang hoành không xuất thế, oanh kích chuẩn xác vào luồng sáng đang giam giữ Thôn Thiên Đạo Nhân.

Bành!

Luồng Ngũ Sắc Thần Quang đó bị đánh tan nát. "Chuẩn Thánh!" Mắt Khổng Tuyên co rụt lại, vẻ mặt ngưng trọng.

Ngũ Sắc Thần Quang có giới hạn chịu đựng.

Đòn tấn công vừa rồi rõ ràng đã vượt qua giới hạn đó, chắc chắn phải là Chuẩn Thánh.

Một thân ảnh khí tức bàng bạc lơ lửng trên trời cao, chính là pháp lực hóa thân của Lê Ân.

Thấy cứu viện đến, Thôn Thiên Đạo Nhân thở phào nhẹ nhõm, vội vàng lui về phía sau. "Cho dù là Chuẩn Thánh, bản tôn cũng không sợ!" Khổng Tuyên nhìn chằm chằm hóa thân của Lê Ân, chiến ý bùng phát.

Chương 47

Hắn sinh tính cao ngạo, lại mang trong mình Ngũ Hành Pháp Tắc vạn trung vô nhất, giờ chỉ cách Chuẩn Thánh một bước nên cũng dám đánh một trận.

Khổng Tuyên chủ động xuất kích.

Hắn điên cuồng thúc giục pháp lực, năm cọng lông đuôi phình to, hóa thành năm thanh Ngũ Hành Thần Kiếm khổng lồ như núi Thái Cổ, chém về phía hóa thân của Lê Ân. "Khổng Tuyên thật hung hãn!" Hóa thân của Lê Ân cũng trở nên nghiêm túc.

Truyền thuyết kể rằng năm cọng lông đuôi của Khổng Tuyên hấp thu Tiên Thiên Ngũ Hành chi khí khi hắn sinh ra, giờ xem ra là thật.

Uy thế của chúng chẳng kém gì Tiên Thiên Linh Bảo.

Hóa thân của Lê Ân toàn lực nghênh chiến.

Tuy có chiến lực Chuẩn Thánh, nhưng đây chỉ là "hàng dỏm" vì chỉ có pháp lực chứ không có thân thể, công kích bị hạn chế.

Hai bên giao thủ mấy trăm hiệp.

Dù lần nào cũng đẩy lùi được Khổng Tuyên, nhưng muốn bắt sống hắn thì không làm được.

Khổng Tuyên công thủ toàn diện, không có điểm yếu.

Lê Ân phải thừa nhận mình đã coi thường Khổng Tuyên.

Chiến lực của hắn khi bùng nổ toàn lực đã đạt đến ngưỡng Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Nhưng thế cũng hợp ý Lê Ân, đánh càng lâu thì càng farm được nhiều bong bóng thuộc tính.

Ba năm sau.

Bản tôn Lê Ân bước ra từ Thái Dương Tinh, mà trận chiến vẫn chưa dứt.

Ba năm đối với Chuẩn Thánh chỉ như cái chớp mắt.

Nhưng trong ba năm qua, Khổng Tuyên càng đánh càng hăng, dần dần lật ngược thế cờ.

Hắn bị kích phát hung tính, thực lực bùng nổ siêu thường.

Ngược lại, hóa thân của Lê Ân không thể hồi phục pháp lực, càng đánh càng yếu, đã tiêu hao mất ba thành. "Chỉ là một hóa thân Chuẩn Thánh mà dám huênh hoang trước mặt bản tôn, hôm nay chém ngươi!" Khổng Tuyên phấn khích gầm lên.

Ông!

Ông!

Ông...

Hắn dồn toàn bộ Ngũ Hành Pháp Tắc vào năm cọng lông đuôi, định tung ra đòn tất sát.

Năm thanh kiếm khổng lồ vạn dặm như muốn chém đôi cả thiên địa. "Thắng rồi!

Khổng Tuyên đại nhân thắng rồi!" "Đại nhân quá lợi hại, Đại La viên mãn lại có thể nghịch trảm Chuẩn Thánh hóa thân!" Đám Phượng Hoàng reo hò ầm ĩ. "Được rồi, vở hài kịch này cũng đến lúc hạ màn!" Bất chợt, một giọng nói nhẹ tênh vang lên nhưng truyền khắp toàn trường.

Nghe thấy giọng nói đó, lửa giận trong lòng Khổng Tuyên bùng lên dữ dội.

Đòn đánh mạnh nhất mà hắn lấy làm tự hào lại bị gọi là "hài

kịch"?

Đây là sự sỉ nhục trắng trợn! "Thiên địa vạn hỏa, nghe lệnh ta, NGƯNG!" Chủ nhân giọng nói đó lại quát lên.

Vô cùng vô tận ngọn lửa giữa thiên địa tụ lại.

Ngay cả Bất Diệt Niết Bàn Hỏa trong núi lửa cũng bay ra hòa vào.

Một biển lửa ngũ quang thập sắc hiện ra, chặn đứng năm thanh kiếm của Khổng Tuyên.

Xèo xèo xèo...

Sắc mặt Khổng Tuyên đại biến.

Năm cọng lông đuôi của hắn không chém nổi biển lửa kia, thậm chí còn có dấu hiệu bị nung chảy. "Cái gì?!" "Tu vi của kẻ này ít nhất phải là Chuẩn Thánh trung kỳ trở lên!!!" Khổng Tuyên nhìn chòng chọc vào bóng người trên trời.

Một nam tử mặc kim bào, khí tức thần thánh tôn quý.

Đó chính là chân thân của Lê Ân.

Vì hóa thân không đánh lại nên hắn đành phải tự mình ra tay.

Biển lửa kia là Chúc Dung Thần Hỏa, nhưng Lê Ân đã lén trộn vào một tia Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh Nhân.

Kết quả uy lực bạo tăng lên Chuẩn Thánh trung kỳ.

Ngay cả Lê Ân cũng thầm kinh hãi, mới một tia đã thế này, nếu dùng toàn bộ thì còn khủng khiếp đến đâu?

Nhưng chắc lúc đó Chúc Dung Thần Hỏa cũng bị thiêu trụi luôn.

Biển lửa men theo lông đuôi lan tới người Khổng Tuyên.

Hắn sợ hãi tột độ, điên cuồng phun ra Ngũ Sắc Thần Quang để chống đỡ nhưng vô ích.

Chênh lệch giữa Chuẩn Thánh sơ kỳ và trung kỳ là một trời một vực (10 triệu điểm vs 100 triệu điểm). "A!

A!

A..." Trong nháy mắt, Khổng Tuyên bị biển lửa nuốt chửng, tiếng thảm thiết vang lên không dứt. "Dừng tay!" Một tiếng quát vang lên, một bà lão lưng còng bay ra từ núi lửa.

Bà ta chính là Phượng Phó, người hầu cũ của Nguyên Phượng, nay đã là một Chuẩn Thánh.

Chương 48

"Phượng Phó đại nhân!" Đám Phượng Hoàng vội hành lễ.

Phượng Phó nhìn Lê Ân, mày nhíu chặt.

Bà ta cảm nhận được sự khủng bố vô song từ hắn, cảm giác như chỉ cần ra tay là sẽ chết không toàn thây, ngay cả cơ hội luân hồi cũng không có. "Xin đạo hữu thu tay, tha cho Khổng Tuyên một mạng!

Phượng Hoàng nhất tộc ta nguyện ý để đạo hữu tiến vào Bất Diệt Hỏa Sơn tham ngộ Ngô Đồng Thần Thụ!" Phượng Phó chọn thỏa hiệp. "Quyết định sáng suốt!" Lê Ân nhìn bà ta đầy ẩn ý.

Thực ra hắn muốn bà ta ra tay để farm thêm thuộc tính, nhưng thôi, đưa tay không đánh người đang cười.

Hắn thu hồi ngọn lửa.

Lúc này, Khổng Tuyên trông cực kỳ thê thảm, toàn thân lông lá trụi lủi, chỉ còn trơ lại năm cọng lông đuôi, trông như một con gà quay cháy dở.

Hắn vội hóa lại hình người, ngưng tụ quần áo che thân, đôi mắt vẫn nhìn Lê Ân đầy oán hận. "Sao hả Khổng Tuyên, không phục à?" Lê Ân cười tủm tỉm. "Một Chuẩn Thánh thắng một Đại La Kim Tiên thì có gì đáng tự hào?

Nếu ta cùng cấp, một tay cũng trấn áp được ngươi!" Khổng Tuyên bĩu môi. "Được thôi, đợi ngươi lên Chuẩn Thánh, ta sẽ cho ngươi cơ hội khiêu chiến." Lê Ân cười nói.

Dù sao hắn cũng cần farm tiếp.

Sau khi hỏi danh tính và biết tên Lê Ân, cả Phượng Phó và Khổng Tuyên đều ngơ ngác vì chưa từng nghe qua.

Lê Ân cũng mặc kệ, hắn đuổi Thôn Thiên Đạo Nhân đi sang Kỳ Lân tộc, còn mình thì theo chân Phượng Phó vào Bất Diệt Hỏa Sơn.

Vừa vào trong, mắt Lê Ân sáng rực.

Bong bóng thuộc tính [Bất Diệt Niết Bàn Hỏa] rơi đầy đất.

Càng đi sâu điểm số càng cao.

Ba ngày sau, hắn quét sạch mọi ngóc ngách, sau đó yêu cầu đến chỗ Ngô Đồng Thần Thụ.

Phượng Phó dẫn hắn đến một hồ dung nham ở sâu nhất.

Đây chính là nơi hội tụ của Bất Diệt Niết Bàn Hỏa cấp "tổ tông", mạnh hơn lửa của đám hậu duệ nhiều.

Thậm chí Lê Ân nghi ngờ nó còn mạnh hơn cả lửa của Nguyên Phượng.

Hắn hiểu tại sao Phượng Phó lại sảng khoái như vậy.

Bà ta nghĩ hắn sẽ không chịu nổi ngọn lửa này.

Tiếc là Lê Ân dùng Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh Nhân làm áo giáp, nhẹ nhàng chống đỡ tất cả.

Sau khi thu thập xong, thần thông [Bất Diệt Niết Bàn Hỏa] của hắn đạt 900 triệu điểm - Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong! "Vặt sạch lông cừu" xong, Lê Ân cáo từ.

Lúc hắn đi, Khổng Tuyên và Phượng Phó đứng bên cạnh một quả trứng khổng lồ màu đỏ rực, nhìn theo hướng hắn biến mất với vẻ kinh sợ. ... "Bây giờ muốn lên Chuẩn Thánh nhanh nhất thì phải đi vặt lông Tiên Thiên Linh Căn." Lê Ân tính toán.

Ngũ hành linh căn: Hỏa (Phù Tang, Ngô Đồng) đã xong.

Thủy (Bàn Đào, Nguyệt Quế), Kim (Chuẩn Đề - bỏ qua vì nguy

hiểm), Mộc (Hoàng Trung Lý - mất tích), Thổ (Nhân Sâm Quả).

Hắn quyết định đến Ngũ Trang Quán thăm Trấn Nguyên Tử trước.

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán.

Lê Ân đáp xuống.

Hai đạo đồng (Thanh Phong, Minh Nguyệt) chặn cửa báo sư phụ đang bế quan.

Lê Ân không đợi được, hắn hét lớn gọi Trấn Nguyên Tử ra.

Đám đệ tử tức giận lao ra vây đánh.

Thấy đám đệ tử mạnh nhất chỉ là Đại La trung kỳ, Lê Ân chán nản.

Hắn phất tay tung một luồng Bất Diệt Niết Bàn Hỏa thiêu đốt tất cả. "A!

A!

A..." Đúng lúc đó, một ống tay áo khổng lồ bay ra hút hết đám đệ tử vào trong. "Tụ Lý Càn Khôn!" Mắt Lê Ân sáng lên.

Thần thông không gian!

Ống tay áo kia tham lam muốn hút cả Lê Ân vào.

Hắn cười nhạt, bùng nổ Bất Diệt Niết Bàn Hỏa toàn lực.

Lửa mạnh đẩy lùi ống tay áo, thậm chí muốn cháy lan sang. "Hả?" Trấn Nguyên Tử từ trong quán bước ra, dung mạo tiên phong đạo cốt.

Lão chất vấn Lê Ân.

Lê Ân giở giọng bề trên, nói là dạy dỗ đệ tử thay lão.

Mục đích là chọc tức Trấn Nguyên Tử để lão ra tay.

Quả nhiên Trấn Nguyên Tử nổi giận, mời hắn lên Hư Không

Chiến Trường.

Chương 49

Trên Hư Không Chiến Trường, Trấn Nguyên Tử tung ra Tụ Lý Càn Khôn.

Lê Ân vừa đánh vừa nhặt bong bóng thuộc tính.

Sau đó, Trấn Nguyên Tử thi triển [Sơn Lạc Thiên Tinh], triệu hồi vô số ngọn núi khổng lồ nện xuống. "Hít!

Chuẩn Thánh cấp Thổ Chi Pháp Tắc?!" Lê Ân kinh ngạc.

Không ngờ Trấn Nguyên Tử lại mạnh như vậy, nắm giữ cả Không Gian và Thổ Pháp Tắc ở cấp Chuẩn Thánh.

Phải biết rằng, Không Gian Pháp Tắc cực kỳ khó tham ngộ.

Ngay cả Lục Đại Thánh Nhân, cũng không có ai chủ tu Không Gian Pháp Tắc.

Đếm khắp cả Hồng Hoang, ngoại trừ Trấn Nguyên Tử ra, cũng chỉ có Đế Giang là nắm giữ Không Gian Pháp Tắc đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh.

À, đúng rồi, còn có một vị Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, trong truyền thuyết là người đầu tiên thành Thánh ở Hồng Hoang - Dương Mi Đại Tiên, cũng là chủ tu Không Gian Pháp Tắc.

Tuy nhiên, Trấn Nguyên Tử bình thường ở Hồng Hoang không hiện sơn bất lộ thủy, vậy mà không chỉ tham ngộ Không Gian Pháp Tắc tới cấp độ Chuẩn Thánh, mà ngay cả Thổ Chi Pháp Tắc cũng đạt tới Chuẩn Thánh.

Lê Ân cũng đã gặp không ít cường giả Chuẩn Thánh, nhưng trong số đó, duy chỉ có Trấn Nguyên Tử là Chuẩn Thánh song quy tắc. "Oanh oanh oanh..." Nói thì chậm, khi đó thì nhanh.

Vô số ngọn núi nguy nga như mưa sao băng rơi xuống đỉnh đầu, Lê Ân đâu dám khinh thường Trấn Nguyên Tử. "Thiên địa vạn hỏa, nghe lệnh ta, ngưng!" Lê Ân trực tiếp tế ra hỏa hệ thần thông [Chúc Dung Thần Hỏa]. "Ông ông ông..." Thế nhưng, lần này Lê Ân lại lấy Bất Diệt Niết Bàn Hỏa làm hạch tâm để ngưng tụ Chúc Dung Thần Hỏa.

Chúc Dung Thần Hỏa lập tức xông lên tận trời, hãn nhiên nghênh đón thổ hệ thần thông [Sơn Lạc Thiên Tinh] của Trấn Nguyên Tử. "Di?" Trấn Nguyên Tử khẽ kinh hô một tiếng.

Bởi vì y đã nhìn ra lai lịch của [Chúc Dung Thần Hỏa].

Nhãn lực của Trấn Nguyên Tử, há là Khổng Tuyên hay Phượng Phó - những kẻ bế quan tỏa cảng có thể so sánh?

Y liếc mắt liền nhận ra thứ Lê Ân đang thi triển chính là thần thông của Tổ Vu Chúc Dung. "Các hạ có quan hệ gì với Chúc Dung?" Trấn Nguyên Tử không khỏi trầm giọng quát hỏi. "Khoan đã, thứ vừa thi triển cũng không phải lửa phàm!" Ngay sau đó, sắc mặt Trấn Nguyên Tử lại biến đổi.

Bởi vì Phượng Hoàng nhất tộc đã lâu không đi lại trên Hồng Hoang, cho nên vừa rồi Trấn Nguyên Tử nhất thời chưa nhận ra Bất Diệt Niết Bàn Hỏa. "...

Bản mệnh thần thông của Phượng Hoàng nhất tộc - Bất Diệt Niết Bàn Hỏa!!!" Hiện tại, Trấn Nguyên Tử rốt cuộc cũng nhận ra. "Chẳng lẽ các hạ đến từ Phượng Hoàng nhất tộc?" Trấn Nguyên Tử trân trân nhìn Lê Ân, trong lòng dấy lên sóng to gió lớn.

Thực sự không tưởng tượng nổi, Lê Ân rốt cuộc có thân phận gì, vì sao vừa biết bản mệnh thần thông của Phượng Hoàng tộc, lại vừa biết hỏa hệ thần thông của Tổ Vu Chúc Dung. "Đoán xem!" Lê Ân lại mỉm cười với Trấn Nguyên Tử.

Nghe vậy, trán Trấn Nguyên Tử nổi đầy gân xanh.

Y phát hiện, Lê Ân có một loại bản lĩnh mà vỗ ngựa cũng không đuổi kịp, đó là chọc tức người ta chết không đền mạng.

Lê Ân nói câu nào cũng đều có thể khiến y tức đến tâm hỏa đại vượng. "Đợi bần đạo bắt được ngươi, tự nhiên sẽ biết rõ căn nguyên!" Trấn Nguyên Tử mặt lạnh như sương, thần sắc bất thiện. "Tiền đề là ngươi có thể bắt được ta!" Lê Ân đạm nhiên cười, trong nụ cười ẩn chứa sự tự tin tuyệt đối.

Có Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh Nhân ở đây, Lê Ân thật không tin Trấn Nguyên Tử có thể bắt được mình. "Ông!" Lần này, Trấn Nguyên Tử không nói lời hung ác nữa, trực tiếp hành động.

Một đạo huyền hoàng chi quang từ trong cơ thể Trấn Nguyên Tử bay ra.

Lê Ân định thần nhìn lại, thình lình là một vật giống vàng mà không phải vàng, giống ngọc mà không phải ngọc, lượn lờ huyền hoàng chi quang. "Chẳng lẽ là Địa Thư?" Trong lòng Lê Ân khẽ động.

Bảo vật trên người Trấn Nguyên Tử, đương nhiên nổi danh nhất là Địa Thư.

Địa Thư, hay còn gọi là Thiên Địa Bảo Giám, là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo lừng lẫy của Hồng Hoang.

Truyền thuyết kể rằng Địa Thư là địa y của Hồng Hoang đại địa, có thể tham tra chuyện tam giới, cái tên Thiên Địa Bảo Giám cũng từ đó mà ra.

Hơn nữa, Địa Thư sở hữu khả năng phòng ngự cực kỳ cường hãn, độ mạnh chỉ đứng sau Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung của Thái Nhất.

Đặc biệt khi nhìn thấy sau tấm huyền hoàng bảo giám kia rơi ra

những bong bóng thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc, Lê Ân càng khẳng định suy đoán của mình.

Địa Thư vừa được Trấn Nguyên Tử tế ra, lập tức đón gió bạo trướng, trong nháy mắt hóa thành kích thước trăm vạn dặm.

Vô tận huyền hoàng chi quang điên cuồng phun trào, hóa thành vô số ngọn núi nguy nga cùng hai ống tay áo che trời, chặn đứng công kích từ Bất Diệt Niết Bàn Hỏa và Chúc Dung Thần Hỏa của Lê Ân. "Oanh oanh oanh..." Đợi khi uy lực của ngọn lửa mà Lê Ân tế ra bị Địa Thư mài mòn gần hết, Địa Thư đột nhiên thu nhỏ lại.

Sau khi Địa Thư nhường chỗ, vô số ngọn núi cùng hai ống tay áo khổng lồ lại tiếp tục lao về phía Lê Ân tấn công. "Thì ra là thế!" Lê Ân vừa rồi còn có chút không hiểu Trấn Nguyên Tử tế ra Địa Thư làm gì, dù sao Địa Thư là pháp bảo phòng ngự, không phải tấn công.

Hiện tại ý đồ của Trấn Nguyên Tử đã rõ ràng, dùng Địa Thư phòng ngự tất cả công kích của Lê Ân, còn hai môn thần thông [Tụ Lý Càn Khôn] và [Sơn Lạc Thiên Tinh] thì phụ trách chủ công.

Phải nói rằng, sách lược của Trấn Nguyên Tử vô cùng thành công.

Năng lực phòng ngự của Địa Thư cũng quả thực không thẹn với uy danh, cho dù Lê Ân đã thôi động Bất Diệt Niết Bàn Hỏa và Chúc Dung Thần Hỏa đến cực hạn, vẫn không thể công phá phòng ngự của nó.

Thế nhưng, dù ở trong tình cảnh cực kỳ bất lợi trước mắt, Trấn Nguyên Tử vẫn không thấy được bất kỳ sự hoảng loạn nào trên mặt Lê Ân. "Tên này chẳng lẽ còn giấu bài tẩy lật ngược tình thế?" Trong lòng Trấn Nguyên Tử không nhịn được thót một cái.

Cũng không trách y nghĩ vậy.

Chương 50

Thật sự là vì đối phương quá bình tĩnh.

Bình tĩnh đến mức bất thường. "Oanh long!" Phảng phất như để đáp lại suy nghĩ trong lòng Trấn Nguyên Tử.

Trên người Lê Ân bỗng nhiên trào ra một ngọn lửa màu vàng kim.

Thình lình chính là chí cương chí dương Thái Dương Chân Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa hạo hạo đãng đãng, trong nháy mắt xông lên tận trời, hóa thành một biển lửa thông thiên, cắn nuốt toàn bộ vô số ngọn núi nguy nga cùng hai ống tay áo che trời kia. "Xuy xuy xuy xuy..." Những ngọn núi vừa tiếp xúc với Thái Dương Chân Hỏa đã bị sức nóng khủng bố tuyệt luân thiêu đốt tan tành.

Hai ống tay áo khổng lồ cũng không cản nổi thế công, lập tức bốc cháy.

Không đợi Trấn Nguyên Tử thu hồi tay áo, chúng đã hóa thành tro bụi. "Bành!

Bành!" Cũng may Trấn Nguyên Tử phản ứng mẫn tiệp, ngay lập tức chấn đoạn ống tay áo từ chỗ vai.

Nếu không, Thái Dương Chân Hỏa lúc này đã men theo tay áo thiêu đốt lên thân thể y. "Cái gì?!" Nhìn thấy màn này, tròng mắt Trấn Nguyên Tử suýt chút nữa nổ tung.

Trấn Nguyên Tử chấn kinh vì hai phương diện.

Thứ nhất, không ngờ Lê Ân lại biết bản mệnh thần thông của Tam Túc Kim Ô.

Thứ hai, là Thái Dương Chân Hỏa mà Lê Ân tế ra uy lực lại

khủng bố như vậy, gần như trong nháy mắt phá tan hai đại thần thông.

Trấn Nguyên Tử càng thêm tò mò về thân phận thật sự của Lê Ân.

Thái Dương Chân Hỏa khủng bố thế này, e rằng ngay cả hai vị chúa tể Yêu tộc là Đế Tuấn và Thái Nhất thi triển cũng không có uy lực bực này.

Sự thật là Trấn Nguyên Tử đã đoán đúng một nửa.

Lê Ân lúc này thi triển Thái Dương Chân Hỏa, uy lực tuyệt đối vượt qua Đế Tuấn và Thái Nhất.

Đương nhiên, Lê Ân vẫn giữ lại một tay, cũng chưa phát huy toàn bộ uy lực cấp Thánh Nhân, chỉ dùng chưa đến một phần mười sức mạnh.

Nếu dùng số liệu thuộc tính để hình dung, Thái Dương Chân Hỏa mà Lê Ân thi triển lúc này có điểm số đạt tới chín mươi chín ức, thuộc về cấp độ Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong.

Bất luận là Đế Tuấn hay Thái Nhất, Thái Dương Chân Hỏa của bọn họ đều còn kém xa cấp độ này.

Lê Ân sở dĩ nghiêm trọng "phóng thủy" (nương tay), tự nhiên là vì mục đích thật sự của trận chiến này chỉ là để "cày" thuộc tính từ Trấn Nguyên Tử mà thôi, chứ không phải để tiêu diệt y. "Oanh oanh oanh..." Trong lúc Trấn Nguyên Tử còn đang chấn hám, Thái Dương Chân Hỏa khủng bố mang theo uy thế phần thiên diệt địa đã lao thẳng tới. "Ông ông ông..." Trấn Nguyên Tử hít sâu một hơi, thần sắc túc nhiên.

Địa Thư lập tức bay về bên cạnh, đón gió phấp phới, trong khoảnh khắc hóa thành kích thước trăm vạn dặm, chắn giữa y và Thái Dương Chân Hỏa.

Địa Thư không ngừng rải xuống huyền hoàng chi quang, trong nháy mắt va chạm kịch liệt với Thái Dương Chân Hỏa. "Hô!" Nhưng điều làm Trấn Nguyên Tử thở phào nhẹ nhõm là, Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân tuy mạnh nhưng vẫn chưa vượt qua cực hạn phòng ngự của Địa Thư, thành công bị chặn lại. "Oanh oanh oanh..." Thế là, Trấn Nguyên Tử lại một lần nữa tế ra thần thông công kích giết về phía Lê Ân.

Nhưng y đâu biết rằng, tất cả đều do Lê Ân âm thầm thao túng.

Lê Ân muốn để y phát huy bản lĩnh đến mức tối đa, như vậy mới có thể một lần "vặt" sạch thuộc tính của Trấn Nguyên Tử.

Cứ như vậy, trận chiến kéo dài suốt nửa năm. "Oanh long!" Đợi đến khi trên người Trấn Nguyên Tử không còn rơi ra bong bóng thuộc tính nữa, Lê Ân lập tức không lãng phí thời gian.

Hắn trong nháy mắt nâng uy lực Thái Dương Chân Hỏa lên cấp độ Chuẩn Thánh viên mãn, trực tiếp đánh cho Trấn Nguyên Tử ngơ ngác. "Bành!" Thân thể Trấn Nguyên Tử bị Lê Ân đánh trúng, từ Hư Không Chiến Trường rơi thẳng xuống Hồng Hoang đại địa, nện xuống mặt đất trước Ngũ Trang Quán tạo thành một cái hố khổng lồ rộng gần trăm vạn dặm.

Trấn Nguyên Tử ngây người nằm dưới đáy hố không nhúc nhích, có chút không hiểu vì sao cục diện lại đột biến nhanh như vậy.

Rõ ràng trước đó còn đánh ngang ngửa, bất phân thắng bại.

Kết quả giây tiếp theo đã bị Lê Ân đánh rơi xuống đất.

Nhưng đến giờ y cũng đã phản ứng lại.

Lê Ân đánh với y nửa năm qua, căn bản chưa từng dùng thực lực chân chính. "Thực lực tên này thật thâm sâu khó lường, quả thực giống như cái động không đáy!" Trấn Nguyên Tử nhìn thật sâu thân

ảnh Lê Ân đang lơ lửng trên thương khung, trong lòng dấy lên sóng to gió lớn. "Trấn Nguyên Tử đạo hữu, bần đạo muốn đi tham quan Nhân Sâm Quả Thụ, không biết có được không?" Lê Ân hạ thân hình xuống.

Thế nhưng, sau khi thắng, Lê Ân lại không còn vẻ kiêu ngạo như trước khi khai chiến. "Tự nhiên là có thể, hoan nghênh đạo hữu đến Ngũ Trang Quán làm khách!" Lê Ân tuy nói khách khí, nhưng Trấn Nguyên Tử nào dám cự tuyệt.

Y biết rõ, cự tuyệt là cần có thực lực.

Nếu cự tuyệt, chẳng lẽ Lê Ân không thể xông vào sao?

Lúc đó ngay cả chút thể diện cũng không còn, càng thêm khó coi.

Thế là, Trấn Nguyên Tử bay lên từ đáy hố, chỉnh lý lại dung nhan, dẫn Lê Ân bước vào Ngũ Trang Quán.

Lê Ân trước tiên để Trấn Nguyên Tử dẫn đi dạo quanh Ngũ Trang Quán.

Nhưng đi dạo nửa ngày, Lê Ân cũng không nhặt được bao nhiêu bong bóng thuộc tính.

Vì vậy, hắn không lãng phí thời gian ở các vị trí khác nữa, bảo Trấn Nguyên Tử dẫn thẳng đến Nhân Sâm Quả Thụ.

Xa xa nhìn thấy cành lá sum suê che trời của Nhân Sâm Quả Thụ, trên mặt Lê Ân lộ ra nụ cười xán lạn.

Bởi vì hắn đã thấy bong bóng thuộc tính rơi ra từ cây thần này.

Đi quanh Nhân Sâm Quả Thụ hơn nửa ngày, đợi nhặt sạch bong bóng thuộc tính, Lê Ân liền cáo từ Trấn Nguyên Tử rời đi.

Chương 51

Trấn Nguyên Tử nhìn theo bóng lưng Lê Ân biến mất, đầu óc vẫn còn mơ hồ.

Thật sự không hiểu nổi, Lê Ân gây ra nhiều chuyện như vậy, không tiếc huyết ngược Ngũ Trang Quán một lần, kết quả chỉ để vào ngắm Nhân Sâm Quả Thụ vài lần?

Trấn Nguyên Tử tự nhiên không biết, chỉ cần "ngắm vài lần" đó, Lê Ân lại thu hoạch tràn đầy, Mộc hệ pháp lực thình lình đột phá một ức, thành công bước vào cấp độ Chuẩn Thánh trung kỳ.

Nửa ngày thời gian, từ Đại La Kim Tiên trung kỳ thăng thẳng lên Chuẩn Thánh trung kỳ.

Nếu để Trấn Nguyên Tử biết được thu hoạch của Lê Ân, nhất định sẽ ghen tị đến phát điên.

Hơn nữa, thu hoạch chuyến này của Lê Ân không chỉ đơn giản là Mộc hệ pháp lực tấn thăng.

Không Gian hệ pháp lực cùng Không Gian Pháp Tắc, Thổ hệ pháp lực cùng Thổ Chi Pháp Tắc của hắn đều có tiến bộ vượt bậc, toàn bộ nhất cử bước vào Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong.

Không gian thần thông [Tụ Lý Càn Khôn], thổ hệ thần thông [Sơn Lạc Thiên Tinh] thì song song đạt tới Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Nhục thân thuộc tính [Tiên Thiên Thổ Đức Chi Thể], nguyên thần thuộc tính [Càn Khôn Trấn Thế Pháp Tướng] của Trấn Nguyên Tử thì đạt tới Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Lê Ân không thể không cảm thán, thật không hổ là Địa Tiên Chi Tổ, quả nhiên là một con cừu béo. "Hưu!" Sau khi rời khỏi Ngũ Trang

Quán, Lê Ân liền bay thẳng đến Dao Trì.

Dao Trì là đạo trường của Tây Vương Mẫu, một trong Tiên Thiên Thủy Linh Căn - Bàn Đào Thần Thụ được trồng trong vườn Bàn Đào ở đây.

Tây Vương Mẫu chính là Tây Hoa Chí Diệu Chi Khí hóa sinh, do Tiên Thiên Âm Khí ngưng tụ thành, là người đứng đầu chúng nữ tiên, chưởng quản một chúng tiên đảo Côn Luân.

Dao Trì nằm ở Côn Luân, nhưng động tĩnh cũng không nên quá lớn.

Bởi vì đạo trường Ngọc Hư Cung của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tọa lạc trên đỉnh Côn Luân.

Cũng may Côn Luân quá lớn.

Dù sao Côn Luân ở Hồng Hoang được xưng là Vạn Thần Chi Sơn, biết bao nhiêu tiên nhân cường đại chọn nơi này lập đạo trường.

Nếu Côn Luân không lớn, làm sao chứa nổi nhiều đạo trường như vậy.

Dao Trì và Ngọc Hư Cung tuy cùng ở Côn Luân, nhưng cách nhau tới ức vạn dặm.

Dùng hơn nửa tháng, Lê Ân rốt cuộc cũng đến Dao Trì. "Bần đạo Lê Ân, đến bái hội Tây Vương Mẫu, xin chư vị tiên tử thông truyền!" Lê Ân không giống như ở Ngũ Trang Quán trực tiếp đánh lên cửa, mà đưa bái thiếp, nhờ nữ tiên canh cửa Dao Trì thông báo. "Vương Mẫu nhà ta đâu phải ai muốn gặp là gặp, Vương Mẫu hiện tại đang yến thỉnh quý khách, ngươi từ đâu đến thì về đó đi!" Một nữ tiên mặc áo ngũ sắc trực tiếp ném trả bái thiếp của Lê Ân.

Thải y nữ tiên thần sắc ngạo nhiên, trong lòng cười lạnh không thôi.

Mèo mả gà đồng nào cũng đòi bái kiến, Tây Vương Mẫu làm sao mà rảnh rỗi tiếp hết được.

Vừa rồi Lê Ân tự báo đạo hiệu, thải y nữ tiên nghe cũng chưa từng nghe, liền cho rằng Lê Ân là kẻ vô danh tiểu tốt, căn bản không có tư cách bái kiến.

Tây Vương Mẫu tu vi cao thâm, là Chuẩn Thánh cường giả lừng lẫy Hồng Hoang.

Dao Trì lại hội tụ vô số nữ tiên tư sắc xuất chúng.

Cho nên mỗi ngày đều có nam tiên đến bái phỏng.

Mục đích của bọn họ không ngoài hai loại: một là muốn làm quen với Tây Vương Mẫu, hai là cầu đạo lữ với các nữ tiên.

Thải y nữ tiên đã gặp quá nhiều loại nam tiên này.

Nàng ta cho rằng Lê Ân cũng ôm mục đích tương tự. "Haiz!

Vì sao lão thiên cứ muốn ép ta ra tay nhỉ?

Mọi người hòa hòa khí khí cho ta vào 'cày' chút thuộc tính, cày xong ta đi, phủi áo ra đi không mang theo một áng mây, chẳng phải tốt hơn sao?" Lê Ân trong lòng khẽ thở dài.

Đã chính thức bái phỏng không xong, vậy Lê Ân chỉ đành giống như ở Ngũ Trang Quán, trực tiếp đánh vào. "Oanh!" Ý niệm vừa động, pháp lực trong cơ thể Lê Ân vận chuyển, một luồng khí tức cường hoành vô thất như hải khiếu bùng phát phun trào. "Bành bành bành..." Đám nữ tiên Dao Trì chắn đường Lê Ân trong nháy mắt bị khí tức hắn tán phát chấn bay ra ngoài.

Tuy nhiên, Lê Ân cũng không hạ sát thủ, chỉ đơn thuần làm bị thương nhẹ để dọn đường mà thôi.

Dù sao hắn cũng không nhất thiết phải kết tử thù với Tây Vương

Mẫu.

Sau đó, Lê Ân nghênh ngang đi vào Dao Trì. "Bá!

Bá!

Bá..." Nhưng rất nhanh lại có một đám nữ tiên từ sâu trong Dao Trì bay ra, từng người rơi xuống quanh thân Lê Ân, bao vây hắn. "Tên tặc đạo to gan, dám xông vào Dao Trì đả thương người?" "Không thể tha cho hắn!" Một chúng nữ tiên nhao nhao bạo quát. "Oanh oanh oanh..." Lời còn chưa dứt, đầy trời công kích từ bốn phương tám hướng tập kích về phía Lê Ân.

Lê Ân không khỏi lắc đầu.

Một đám nữ tiên tu vi mạnh nhất cũng chưa tới Thái Ất Kim Tiên mà đòi bắt hắn, đúng là người si nói mộng. "Bành bành bành..." Lê Ân thậm chí không cần làm động tác gì, vẫn chỉ phóng thích uy áp, chấn bay toàn bộ bọn họ. "Tây Vương Mẫu đạo hữu, bần đạo Lê Ân đến bái phỏng, mời ra gặp mặt!" Lê Ân vận chuyển pháp lực, thanh âm hùng hồn vô thất trong nháy mắt bao trùm toàn bộ Dao Trì. "Không ổn!" "Có ác tặc xông vào!" "Thật to gan!

Dao Trì ta từ khi thành lập đến nay, chưa từng có nam tiên nào dám tự tiện xông vào nửa bước!" Thế nhưng, thanh âm của Lê Ân chưa dẫn ra Tây Vương Mẫu, lại khiến các nữ tiên khác trong Dao Trì chấn nộ không thôi. "Bá bá bá..." Chỉ một lát sau, lại một đám đông nữ tiên hạo hạo đãng đãng từ các hướng bay tới, lần nữa bao vây Lê Ân.

Lê Ân liếc mắt nhìn.

Đám nữ tiên lần này mạnh hơn một chút, tu vi cao nhất đạt tới Đại La Kim Tiên.

Nhưng trong mắt Lê Ân, Đại La Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên không có gì khác biệt.

Chương 52

Đương nhiên, lần này chỉ dựa vào uy nghiêm thì không cách nào chấn bay các nàng được.

Bởi vì các nàng đã chuẩn bị trước, dưới sự dẫn dắt của mấy Đại La Kim Tiên cầm đầu, vừa xuất hiện đã tạo thành hợp kích trận thế. "Oanh long!" Lê Ân mỉm cười, đưa tay khẽ vẫy, một đạo hỏa hệ pháp lực bàng bạc hạo hãn lập tức điên cuồng tuôn ra.

Lê Ân cũng không toàn lực thi triển, chỉ khống chế uy lực ở cấp độ Đại La Kim Tiên viên mãn.

Nhưng thế là đủ rồi.

Mấy nữ tiên cầm đầu mạnh nhất cũng không quá Đại La Kim Tiên trung kỳ, dù dựa vào số lượng bù đắp cũng không cách nào vượt qua khoảng cách chênh lệch. "Bành bành bành..." Trong nháy mắt, đám nữ tiên cũng bị pháp lực Lê Ân đánh bay. "Hưu!

Hưu!" Đúng lúc này, hai đạo thân ảnh khí tức bàng bạc từ sâu trong Dao Trì bay ra.

Một nam một nữ.

Nữ dung nhan tuyệt mỹ, khí chất cao quý điển nhã.

Nam thì anh tuấn phi phàm, ôn nhuận như ngọc, nho nhã lại không thiếu phần ổn trọng.

Lê Ân cảm nhận được từ khí tức hai người, đều là tu vi Chuẩn Thánh. "Nữ hẳn là Tây Vương Mẫu không nghi ngờ gì, nam là ai, chẳng lẽ là Đông Vương Công?" Lê Ân thầm nghĩ, không khỏi đánh giá nam tử anh tuấn kia.

Đông Vương Công nãi Tiên Thiên Đông Hoa Chi Khí hóa sinh, là

Tiên Thiên Dương Khí, đứng đầu chúng nam tiên.

Truyền thuyết nói Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công là đạo lữ.

Có thể thân mật với Tây Vương Mẫu như vậy, trong mắt Lê Ân cũng chỉ có Đông Vương Công. "Bần đạo Đông Vương Công, kiến qua đạo hữu!" Phảng phất nhìn thấu suy nghĩ của Lê Ân, nam tử anh tuấn mỉm cười, chắp tay chào. "Lê Ân đạo hữu, có phải hay không quá không coi bần đạo ra gì?

Cường sấm đạo trường của bần đạo, còn đả thương môn nhân đệ tử của bần đạo?" Tây Vương Mẫu vừa xuất hiện đã không cho Lê Ân sắc mặt tốt, lệ thanh chất vấn. "Một người hát mặt đỏ, một người hát mặt trắng sao?" Lê Ân thầm lẩm bẩm.

Đối với sáo lộ của hai người này hắn quá quen thuộc rồi. "Tây Vương Mẫu đạo hữu thật là oan uổng cho bần đạo, bần đạo vốn cầm thiếp mời đến bái hội.

Ai ngờ đệ tử môn hạ đạo hữu chó mắt nhìn người thấp, đánh trả bái thiếp của bần đạo.

Bần đạo bất đắc dĩ cũng chỉ có thể xông vào Dao Trì, xem thử Dao Trì có phải còn khó vào hơn đạo trường Thánh Nhân hay không." Lê Ân nhún vai, vẻ mặt vô tội nói. "..." Tây Vương Mẫu tức đến phát run.

Nếu đổi lại là nàng, nàng cũng sẽ không cho Lê Ân vào.

Một nam tiên tịch tịch vô danh, nghe tên còn chưa từng nghe, sao có tư cách đạp vào Dao Trì?

Thật coi đạo trường Chuẩn Thánh là nơi tiên nhân nào cũng có thể tùy tiện vào sao?

Chỉ là không ngờ Lê Ân lại là một tôn Chuẩn Thánh đại năng.

Càng vô sỉ hơn là Lê Ân còn bôi đen Dao Trì.

Nói Dao Trì khó vào hơn đạo trường Thánh Nhân, chẳng phải nói cái giá của nàng còn lớn hơn Thánh Nhân sao?

Nếu truyền đến tai Thánh Nhân, lúc đó có mà ăn không hết gói đem về.

Đáng ghét!

Tây Vương Mẫu càng nhìn càng thấy mặt mũi Lê Ân khả ố, sắc mặt càng thêm băng lãnh. "Đạo hữu muốn cho bần đạo một thuyết pháp sao?" Tây Vương Mẫu lạnh lùng nhìn chằm chằm Lê Ân. "Sự thật là như vậy a, bần đạo chỉ nói thật mà thôi!" Lê Ân ngẩng đầu nhìn trời một góc bốn mươi lăm độ, bộ dáng kiêu ngạo nói.

Đã động thủ rồi thì làm tới cùng, thuận tiện "vặt" một đợt thuộc tính của Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công.

Bộ dạng này của Lê Ân đừng nói Tây Vương Mẫu, ngay cả Đông Vương Công cũng có chút muốn đánh hắn.

Gương mặt Đông Vương Công khẽ co giật, tựa hồ nhịn rất vất vả. "Tốt!

Tốt!

Tốt!" Tây Vương Mẫu giận quá hóa cười. "Nếu đã như vậy, chúng ta đến Hư Không Chiến Trường làm một trận, bần đạo đảo muốn lĩnh giáo cao chiêu của đạo hữu!" Tây Vương Mẫu chắp tay chào một cái, sau đó thân hình xông lên trời, bay thẳng tới Hư Không Chiến Trường. "Hưu!" Lê Ân không nói nhảm nữa, cũng phi thân theo sau. "Đông Vương Công đại nhân, có thể hay không đưa chúng ta cùng đi Hư Không Chiến Trường, chúng ta chưa từng quan sát Chuẩn Thánh chiến đấu." "Đông Vương Công đại nhân, cầu xin ngài, tên ác tặc kia nói chuyện quá chọc tức người ta, chúng ta muốn tận mắt nhìn

Vương Mẫu đại nhân đánh bại hắn." Đông Vương Công cũng đang định đi, không ngờ đám nữ tiên lại khổ khổ cầu xin.

Tính tình y ôn thuận, quan hệ với các nàng không tệ, cuối cùng cũng đáp ứng.

Dù sao với thực lực của y, cũng có thể bảo hộ các nàng an toàn.

Hơn nữa quan sát Chuẩn Thánh chiến đấu cũng có lợi cho các nàng. "Hưu!" Đông Vương Công cuốn lấy đám nữ tiên, trong nháy mắt xông vào Hư Không Chiến Trường.

Chậm trễ một chút thời gian, Tây Vương Mẫu và Lê Ân bên kia đã đánh nhau rồi. "Oanh oanh oanh..." Đúng như dự đoán, Tây Vương Mẫu nắm giữ Thủy Chi Pháp Tắc, vì bị Lê Ân chọc giận nên vừa lên đã toàn lực bộc phát.

Pháp lực, pháp tắc, thần thông, pháp bảo, nguyên thần... cái gì tế ra được đều tế ra hết, điên cuồng giết về phía Lê Ân.

Dường như muốn dùng thế tồi khô lạp hủ đánh bại hắn nhanh nhất có thể.

Chương 53

Lê Ân vì muốn trận chiến kéo dài để thu hoạch thuộc tính tối đa nên không toàn lực xuất thủ, chỉ dùng Bất Diệt Niết Bàn Hỏa nghênh chiến.

Thế là hắn trông có vẻ chật vật, rơi vào hạ phong trong mưa bom bão đạn của Tây Vương Mẫu. "Quá tốt rồi!

Vương Mẫu đại nhân quả nhiên là lợi hại nhất!" "Tên ác tặc kia khẩu khí lớn như vậy, thực lực lại mã mã hổ hổ thôi." Đám nữ tiên hoan hô.

Nhưng Đông Vương Công lại nhíu mày.

Y phát hiện trong các đòn tấn công của Tây Vương Mẫu, công kích từ nguyên thần pháp tướng gây phiền toái lớn nhất cho Lê Ân.

Mỗi lần nguyên thần pháp tướng tấn công, Bất Diệt Niết Bàn Hỏa của Lê Ân đều khựng lại một chút.

Dù rất ngắn nhưng sao qua mắt được Chuẩn Thánh.

Tây Vương Mẫu cũng nhận ra điều này, lập tức đổi chiến thuật, lấy nguyên thần pháp tướng làm chủ công.

Lê Ân áp lực càng lớn, chân tay luống cuống.

Pháp tướng [Trạch Bị Thương Sinh] của Tây Vương Mẫu đạt tới Chuẩn Thánh sơ kỳ, trong khi của Lê Ân chỉ là Đại La Kim Tiên.

Nhưng Lê Ân không có ý định lật ngược tình thế ngay, cứ để bị đánh như vậy.

Chỉ là theo thời gian, công kích nguyên thần pháp tướng của Tây Vương Mẫu ảnh hưởng đến hắn càng lúc càng yếu.

Bởi vì trong quá trình này, thuộc tính pháp tướng [Trạch Bị Thương Sinh] mà Lê Ân "cày" được từ Tây Vương Mẫu đã đạt tới cấp độ Đại La Kim Tiên. "Di?!

Sao lại thế này?" Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công đồng thời khó hiểu.

Đặc biệt là Tây Vương Mẫu, cứ như gặp quỷ.

Rõ ràng ban đầu áp chế rất tốt, sao giờ ảnh hưởng lại nhỏ đi?

Thậm chí nàng cảm giác Lê Ân đang hấp thu một phần công kích của nàng.

Nhưng chỉ có cùng loại nguyên thần pháp tướng mới hấp thu được, Lê Ân rõ ràng không phải tộc nhân của nàng.

Trận chiến kéo dài một tháng.

Lê Ân thấy Tây Vương Mẫu bị "vặt lông" gần sạch rồi, bèn thở dài: "Đến lúc kết thúc rồi!" "Oanh long!" Lê Ân tế ra Chúc Dung Thần Hỏa với phương pháp ngưng tụ song hạch tâm mới thử nghiệm, khống chế uy lực ở Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong để cân bằng.

Trong khoảnh khắc, một đoàn hỏa diễm ngũ quang thập sắc ngưng tụ, hóa thành biển lửa thông thiên nuốt chửng mọi công kích của Tây Vương Mẫu. "Không ổn!" Đông Vương Công biến sắc, cảm nhận được nguy hiểm chưa từng có.

Ngay cả Lê Ân cũng bất ngờ vì uy lực này đã đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ. "Hưu!" Quan tâm tắc loạn, Đông Vương Công lao ra định tế thần thông.

Nhưng y chợt khựng lại.

Y nắm giữ Mộc Chi Pháp Tắc.

Mộc sinh Hỏa.

Nếu tế ra mộc hệ thần thông thì chẳng khác nào giúp Lê Ân. "Đạo hữu, xin thu hồi thần thông!" Đông Vương Công vội nhìn về phía Lê Ân. "Bần đạo nguyện thay thế Tây Vương Mẫu đánh với đạo hữu một trận!" "Có thể!" Lê Ân thầm nghĩ cừu béo tự dâng đến cửa, sao lại không vặt.

Đông Vương Công cười khổ, Mộc đấu Hỏa, thiên nhiên bất lợi.

Nhưng y cũng thấy Lê Ân không có sát ý, chỉ là ánh mắt nhìn y như nhìn cừu béo khiến y sởn gai ốc.

Sau khi Lê Ân thu lửa, Tây Vương Mẫu chật vật lui ra, tóc và y phục bị cháy sém nhiều chỗ, nghiến răng nghiến lợi trừng Lê Ân.

Trận đấu giữa Đông Vương Công và Lê Ân không có gì đặc sắc, thậm chí không bằng Tây Vương Mẫu.

Bị khắc chế hệ, y không phát huy nổi bảy phần chiến lực.

Chỉ mười ngày sau, Lê Ân đã vặt sạch thuộc tính của Đông Vương Công.

Nhưng thu hoạch không nhiều bằng Tây Vương Mẫu, có lẽ do Đông Vương Công đánh quá tiêu cực, mấy lần định nhận thua nhưng Lê Ân không cho. "Bần đạo hiện tại muốn vào Dao Trì của Tây Vương Mẫu đạo hữu, ngắm nhìn Bàn Đào Thần Thụ kia một chút, hai vị đạo hữu không có ý kiến gì chứ?" Lê Ân trừng mắt nhìn Đông Vương Công, rồi quay sang Tây Vương Mẫu. "Đông Vương Công, ngươi thay ta đưa hắn đi Bàn Đào Viên, ta mệt rồi về nghỉ trước." Tây Vương Mẫu vẫn còn ghi hận, không thèm nhìn Lê Ân, cuốn đám nữ tiên rời đi.

Đông Vương Công dẫn Lê Ân vào Dao Trì.

Lê Ân đòi đi dạo khắp nơi tìm "trứng phục sinh" (ẩn tàng thái đản) như ở Bất Diệt Hỏa Sơn, nhưng đi hơn nửa tháng chẳng thấy gì.

Cuối cùng đành hậm hực đến Bàn Đào Viên.

Trong vườn có một cây Bàn Đào Thần Thụ là Tiên Thiên Thủy Linh Căn, được bảo vệ bởi trùng trùng điệp điệp trận pháp Chuẩn Thánh.

Lê Ân tốn mười ngày nhặt sạch thuộc tính, Thủy hệ pháp lực đột phá một ức điểm, đạt Chuẩn Thánh trung kỳ. "Không biết nếu ta nhặt sạch thuộc tính ở Nguyệt Quế Thần Thụ, Thủy hệ pháp lực có đạt Chuẩn Thánh hậu kỳ không?" Lê Ân hí hửng rời đi.

Tây Vương Mẫu sau đó xuất hiện, kiểm tra Bàn Đào Viên mười mấy lần, vẫn không hiểu Lê Ân làm trò trống gì.

Rốt cuộc hắn là ai?

Cường giả bí ẩn như vậy mà Hồng Hoang không có chút tin tức.

...

Thái Âm Tinh.

Rời Dao Trì, Lê Ân bay thẳng đến mặt trăng.

Thái Âm Tinh ở Hồng Hoang to lớn không kém Thái Dương Tinh, tỏa ra Thái Âm Chân Thủy lạnh buốt.

Lê Ân vừa nhặt thuộc tính vừa rùng mình, phải vận chuyển Thái Dương Chân Hỏa mới đỡ lạnh.

Chương 54

Sau nửa tháng bay quanh tầng ngoài, thuộc tính [Thái Âm Chân Thủy] của hắn đạt Chuẩn Thánh trung kỳ.

Hắn tiếp tục bay xuống bề mặt, càng sâu càng nhiều bong bóng.

Nửa ngày sau đạt Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Hai tháng sau, đột phá Chuẩn Thánh viên mãn.

Nhưng Lê Ân đang mải mê nhặt thuộc tính lại không biết, sâu trong lõi Thái Âm Tinh có một đôi mắt đang quan sát hắn. "Tiểu Kim Ô này đang làm cái gì vậy?

Chạy loạn khắp nơi, còn vui như điên?" Chủ nhân đôi mắt thầm lẩm bẩm.

Một ý niệm ngưng tụ thành hóa thân nữ tử, dung mạo mông lung che bởi tinh quang, thân khoác khinh sa, xuất hiện sau lưng Lê Ân.

Nàng chính là Nguyệt Thần Vọng Thư, chủ nhân thực sự của Thái Âm Tinh.

Lê Ân đột nhiên quay đầu lại, tròng mắt trợn tròn.

Vọng Thư tưởng bị phát hiện nên tan biến vào tinh quang.

Nhưng hóa ra Lê Ân chỉ đang nhìn thấy đống bong bóng thuộc tính khổng lồ quanh vị trí nàng vừa đứng. `[Đinh!

Thái Âm Pháp Tắc *188888!]` `[Đinh!

Thủy hệ pháp lực *166666!]` Lê Ân giật mình: "Khoan đã!

Chỗ này ta vừa nhặt sạch rồi mà?

Sao lại có Thái Âm Pháp Tắc và Thủy hệ pháp lực?

Đáng lẽ chỉ có Thái Âm Chân Thủy mới đúng chứ?" Hắn biến sắc.

Vọng Thư cũng kinh ngạc vì bị phát hiện, bèn hiện thân.

Lê Ân thấy nàng, lại trố mắt ra.

Vọng Thư tưởng hắn ngạc nhiên, ai dè hắn cười khan: "Hắc hắc!" Lê Ân nhận ra có cao thủ ẩn mình (vì bong bóng rơi ra).

Hắn hỏi dò: "Không biết ngài là vị nào?" "Vọng Thư!" Lê Ân đồng tử co rút.

Nguyệt Thần Vọng Thư, một trong những cường giả bí ẩn nhất Hồng Hoang.

Vọng Thư thấy phản ứng của hắn thì nghi ngờ: "Ngươi cư nhiên biết danh húy bản tôn?

Ngươi rốt cuộc là ai?

Không thể nào là Yêu Tộc Kim Ô Đại Thái Tử!" Uy áp khủng bố ập tới.

Lê Ân lập tức biến thành bản thể Tam Túc Kim Ô khổng lồ vạn dặm, toàn thân tỏa kim quang và Thái Dương Chân Hỏa. "Thái Âm nương nương nói đùa, ta không phải Kim Ô Đại Thái Tử thì là ai?" Lê Ân nói. "Thử hỏi Yêu Tộc Đại Thái Tử chân chính, sao có thể gánh được uy nghiêm của Chuẩn Thánh?" Vọng Thư cười lạnh.

Lê Ân thầm mắng mấy lão quái vật này tinh ranh quá.

Nhưng hắn giờ đã "phiêu" rồi, tự tin bành trướng. "Chẳng lẽ vì ta gánh được uy nghiêm của ngài mà ngài nhận định ta không phải?

Ta giác tỉnh túc tuệ tiền thế, tu vi đại tiến, có gì lạ đâu?" Lê Ân bịa lý do. "Không nói thật?

Đợi bản tôn bắt được ngươi sẽ biết!" "Oanh long!" Vọng Thư ra tay, vô số tinh quang hóa thành lợi kiếm bắn tới.

Lê Ân mừng thầm, đang muốn "cày" thuộc tính của nàng đây.

Hắn dùng Thái Dương Chân Hỏa đỡ đòn.

Vọng Thư kinh ngạc: "Cư nhiên đỡ được?" Nàng cảm thấy bị Lê Ân trêu đùa, tên này giấu nghề quá sâu.

Nàng tăng uy lực lên Chuẩn Thánh trung kỳ.

Lê Ân định tăng theo nhưng lại thôi.

Phải giả vờ yếu thế, đánh giằng co mới "vặt lông" được nhiều.

Thế là, Lê Ân khống chế lửa ở mức Chuẩn Thánh sơ kỳ, giả bộ "ngập ngập khả nguy", bị đánh tiết tiết bại lui.

Vọng Thư càng đánh càng hăng, quyết tâm bắt lấy hắn.

Hai người cứ thế kịch chiến suốt nửa tháng trời.

Vọng Thư cứ tưởng sắp thắng đến nơi, nhưng mãi mà không bắt được tên "hấp hối" kia. "Đang đùa bỡn ta sao?" Vọng Thư đôi mắt đẹp phun lửa trừng trừng nhìn Lê Ân.

Đánh đến nước này, Vọng Thư sao có thể không hiểu.

Lê Ân khẳng định không chỉ có tu vi Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Nếu không, với thực lực Chuẩn Thánh trung kỳ đã triển lộ, nàng đã sớm bắt được đối phương rồi.

Phải biết rằng, ở tầng thứ Chuẩn Thánh, mỗi một tiểu cảnh giới đều có thực lực khác biệt một trời một vực.

Đường đường là Chuẩn Thánh trung kỳ, đánh hơn nửa tháng trời mà không bắt được một Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đơn giản là một trò cười. "Ai nha, ta ẩn giấu sâu thế mà cũng bị phát hiện rồi sao?

Không xong rồi, không xong rồi!" Lê Ân lập tức làm ra vẻ đại kinh

tiểu quái nói.

Vọng Thư lập tức tức đến mặt mày biến sắc, thân hình mềm mại run rẩy không ngừng.

Chương 55

Lê Ân đâu phải đang khen, rõ ràng là đang châm chọc. "A!

A!

A..." Tính tình điềm tĩnh, tu thân dưỡng tính vô số năm như Vọng Thư, rốt cuộc dưới sự khiêu khích liên tục của Lê Ân cũng bị phá công, tức giận hét lớn không thôi. "Bản tôn muốn giết chết ngươi!" Vọng Thư giận đến điên cuồng, phổi cũng sắp tức nổ tung.

Tung hoành khắp Hồng Hoang, ngay cả Thánh Nhân cũng không dám trêu chọc nàng như vậy.

Nhưng hiện tại lại bị Lê Ân đùa bỡn suốt hơn nửa tháng, Vọng Thư sao có thể không giận.

Oanh long!

Lời còn chưa dứt, công kích mà Vọng Thư tế xuất uy lực lại lần nữa nháy mắt bạo tăng, thình lình đạt tới trình độ Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Lê Ân không hoảng hốt, ung dung bình tĩnh đem uy lực Thái Dương Chân Hỏa tăng lên Chuẩn Thánh trung kỳ.

Nộ hỏa trong mắt Vọng Thư càng thịnh, thế công càng thêm hung mãnh.

Pháp lực, pháp tắc, thần thông, Nguyên Thần pháp tướng, các loại công kích cuồng bạo phảng phất như không cần tiền, điên cuồng trút xuống về phía Lê Ân.

Lê Ân lại một lần nữa lâm vào "khốn cảnh" trước đó, tả chi hữu truất, mệt mỏi ứng phó, có vẻ vô cùng chật vật.

Nhưng Vọng Thư nhìn một màn này, lại càng nhìn càng tức.

Nàng đã toàn lực bộc phát ra thực lực Chuẩn Thánh hậu kỳ, đánh nửa ngày trời, thế mà ngay cả một cọng lông tơ của Lê Ân cũng không làm thương tổn được.

Nàng đâu còn nhìn không ra, Lê Ân lại dở trò cũ rồi. "Lại diễn với bản tôn sao?

Ngươi cho rằng bản tôn sẽ tin chắc?" Vọng Thư cười lạnh không thôi.

Tuy nhiên, trong lòng nàng lại âm thầm kinh hãi: "Tên này rốt cuộc là thân phận gì?

Cư nhiên ngay cả thực lực Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng không bắt được hắn?" Tu vi Chuẩn Thánh hậu kỳ đã là tồn tại đỉnh tiêm nhất dưới Thánh Nhân ở Hồng Hoang.

Cho dù trong số các Chuẩn Thánh hiện có của Hồng Hoang, người đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Không ngờ hiện tại lại gặp phải một kẻ.

Hơn nữa, Chuẩn Thánh hậu kỳ chưa chắc đã là cực hạn của Lê Ân.

Lê Ân thâm sâu khó lường, nhưng trong mắt nàng, Lê Ân lại càng giống cái động không đáy hơn. "Chẳng lẽ muốn bản tôn đích thân ra tay?" Vọng Thư ngưng tụ hóa thân, lập tức có chút do dự.

Vọng Thư bản tôn ngưng tụ ra hóa thân này, chiến lực cao nhất có thể phát huy là Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Hiện tại đều đã bộc phát ra toàn bộ thực lực rồi, lại thủy chung không bắt được Lê Ân.

Bản tôn của nàng có tu vi Chuẩn Thánh viên mãn, khoảng cách

đến Thánh Nhân chỉ kém một đường.

Nàng không cho rằng Lê Ân sẽ là đối thủ của bản tôn, dù cho Lê Ân cũng là Chuẩn Thánh viên mãn thì cũng không được.

Phải biết rằng, giữa Chuẩn Thánh viên mãn với nhau cũng có phân biệt, chênh lệch có khả năng còn lớn hơn chênh lệch giữa Chuẩn Thánh viên mãn và Đại La Kim Tiên.

Một trăm tỷ điểm thuộc tính là ngưỡng cửa Chuẩn Thánh viên mãn.

Chín trăm tỷ điểm thuộc tính thì là ngưỡng cửa Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Giữa hai bên chênh lệch gần tám trăm tỷ điểm thuộc tính.

Cái chênh lệch này, kỳ thực còn lớn hơn chênh lệch giữa tân tấn Chuẩn Thánh viên mãn và phàm nhân.

Vọng Thư bản tôn thuộc về Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, nếu dùng điểm thuộc tính để đo lường thì túc túc có 950 tỷ.

Đây cũng là nguyên nhân Vọng Thư tin tưởng bản tôn có thể bắt được Lê Ân.

Vọng Thư sở dĩ chần chờ, là vì bản tôn một khi ra tay, động tĩnh tất nhiên kinh thiên động địa.

Cho dù có Thái Âm Tinh làm yểm hộ, cũng nhất định sẽ có một phần động tĩnh truyền ra ngoài.

Đến lúc đó, nhất định sẽ bị các cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang cảm ứng được.

Đây chính là chuyện Vọng Thư bản tôn không muốn nhìn thấy nhất.

Vọng Thư bản tôn sở dĩ vô số năm qua vẫn luôn ẩn nấp nơi sâu

trong địa hạch Thái Âm Tinh không ra, chính là không muốn để người ta biết thực lực chân chính của nàng.

Nhất là bị Hồng Quân biết được.

Làm một trong những tồn tại cổ xưa nhất Hồng Hoang, nàng làm sao không biết hiện tại Hồng Quân đã trở thành người đại diện cho Thiên Đạo Hồng Hoang.

Một khi bị Hồng Quân biết được thực lực chân chính của nàng, rất có thể sẽ triệt để đoạn tuyệt hy vọng thành Thánh của nàng.

Hoặc là chỉ có thể trở thành Thánh Nhân chịu Thiên Đạo Hồng Hoang khống chế như Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa.

Vọng Thư bản tôn khẳng định không muốn trở thành loại Thánh Nhân đó, nếu muốn thì hà tất phải luôn ẩn thế không ra ở Thái Âm Tinh.

Nàng muốn thành là loại Thánh Nhân tiêu dao giữa thiên địa, không chịu Thiên Đạo Hồng Hoang khống chế như Dương Mi.

Cho nên Vọng Thư hóa thân có thể nói là do dự đến cực điểm.

Thậm chí bản tôn đang ẩn nấp sâu trong địa hạch Thái Âm Tinh cũng lộ vẻ do dự.

Nàng đang cân nhắc trong lòng, giữa việc đích thân ra tay bắt Lê Ân và việc bại lộ thực lực chân chính, cái nào tổn thất lớn hơn. "Tức chết đi được!

Không đánh tên này một trận, cảm giác thực sự quá nghẹn khuất!" "Nhưng đánh tên này một trận, khí thì trút được, lại bại lộ thực lực ẩn giấu vô số năm, lại cảm giác thực sự quá thiệt thòi." Vọng Thư bản tôn, mắt đẹp cũng nhìn về phía vị trí Lê Ân đang đứng, răng ngà nghiến ken két. "Thôi đi, thôi đi...

Đều đã ẩn giấu vô số năm rồi, không cần thiết vì chút hờn dỗi mà làm mưu tính vô số năm đổ sông đổ biển." Vọng Thư bản tôn khẽ thở dài một tiếng, cuối cùng quyết định không ra tay. "Chờ sau khi tấn thăng Thánh Nhân, sẽ đi đánh hắn một trận!

Chương 56

Đúng, cứ quyết định như vậy đi!" Tuy nhiên, đối với chuyện Lê Ân trêu chọc mình, Vọng Thư bản tôn tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua như vậy, trước tiên ghi vào sổ tay nhỏ, sau này tùy thời có thể lôi ra tìm Lê Ân tính sổ sau.

Vút!

Vừa nghĩ đến đây, Vọng Thư bản tôn liền thu hồi hóa thân. "Hả?" Lê Ân đang kiệt lực để kháng công kích của Vọng Thư hóa thân, thấy hóa thân Vọng Thư nháy mắt biến mất tại chỗ, không khỏi khẽ kinh hô một tiếng. "Thái Âm nương nương, đừng đi mà, chúng ta còn chưa đánh xong đâu.

Ta sắp chống đỡ không nổi rồi, khoảng cách thành công bắt được ta chỉ còn kém một bước nữa thôi a." Lê Ân vội vàng đuổi theo.

Lông cừu còn chưa vặt xong, dê béo lại chạy mất trước, Lê Ân tự nhiên không cho phép. "Ta tin ngươi mới là lạ!" Nghe thấy lời Lê Ân, Vọng Thư hóa thân không những không dừng lại, ngược lại tốc độ còn nhanh hơn.

Có lẽ nàng không làm gì được Lê Ân, nhưng Thái Âm Tinh là sân nhà của nàng, Lê Ân muốn đuổi kịp thì nằm mơ đi.

Chỉ trong nháy mắt, Lê Ân đã mất đi tất cả cảm ứng đối với Vọng Thư hóa thân, phảng phất như nàng chưa từng tồn tại.

Lê Ân không phải người dễ dàng từ bỏ, vì thế liền tìm kiếm trên bề mặt Thái Âm Tinh rộng lớn vô ngân.

Tuy nhiên, trong ba năm tiếp theo, Thái Âm Chân Thủy và điểm thuộc tính của Lê Ân đều đột phá 30 tỷ, lại thủy chung không tìm thấy

tung tích Vọng Thư.

Lê Ân cũng chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ. *Hệ thống?

Chẳng lẽ phải bỏ cuộc sao?

Khoan đã...* "Không bằng đi chỗ Nguyệt Quế Thần Thụ, hỏi thăm Thường Hi, không chừng nàng biết hạ lạc của Vọng Thư." Trong đầu Lê Ân chợt lóe lên một tia linh quang.

Thường Hi sinh ra ở Thái Âm Tinh, Vọng Thư lại luôn ẩn nấp trong Thái Âm Tinh.

Nếu nói cả Hồng Hoang ai quen thuộc với Vọng Thư nhất, khả năng không còn nghi ngờ gì nữa chính là Thường Hi.

Vút!

Nghĩ là làm, Lê Ân lập tức điều khiển thân hình, bay thẳng về phía trung tâm Thái Âm Tinh.

Một trong Tiên Thiên Thủy Linh Căn - Nguyệt Quế Thần Thụ, sinh trưởng ngay tại tâm điểm Thái Âm Tinh. "Oa!

Đại Thái Tử ca ca, sao huynh lại tới đây?" "Đại Thái Tử tới tìm bọn muội chơi sao?" Thân hình Lê Ân vừa mới xuất hiện dưới tàng Nguyệt Quế Thần Thụ, trên thần thụ lập tức nhảy xuống mười con thỏ ngọc, vây quanh hắn, ríu rít nói.

Mười con thỏ ngọc này tự nhiên là đám muội muội "giá rẻ" của hắn, do Đế Tuấn và Thường Hi sinh hạ - Thái Âm Thỏ Ngọc. "Mẫu hậu các muội đâu?" Lê Ân không khỏi một trận đầu to.

Tuy nhiên, Lê Ân vẫn quét thần thức ra, một bên yên lặng nhặt thuộc tính, một bên hỏi.

Bong bóng thuộc tính do Nguyệt Quế Thần Thụ rơi xuống, Lê Ân tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Dù sao, đây vốn cũng là mục đích chính của chuyến đi Thái Âm Tinh lần này. "Ai nha, thì ra Đại Thái Tử ca ca tới tìm mẫu hậu a." "Vậy Đại Thái Tử ca ca tới không đúng lúc rồi, mẫu hậu đang ở Thiên Đình chưa về đâu." "Đại Thái Tử ca ca, đã mẫu hậu không ở đây, huynh lại đều đã tới rồi, chi bằng dẫn bọn muội ra ngoài chơi đi." Một đám Thái Âm Thỏ Ngọc vội vàng nhao nhao đáp lời.

Lê Ân không khỏi đau đầu không thôi, mười con Thái Âm Thỏ Ngọc này, đơn giản giống y như chín đứa đệ đệ ngốc kia, đều ngoan liệt thành tính, mười câu thì tám câu không rời chuyện chơi đùa. "Đại Thái Tử ca ca có chính sự đây, chúng ta khoan hãy chơi đã.

Ta hỏi các muội, trừ mẫu hậu và các muội ra, còn có sinh linh nào khác sinh sống ở Thái Âm Tinh không?" Lê Ân vội vàng hỏi. "Không có nha, chỉ có mẫu hậu và bọn muội sống ở Thái Âm Tinh thôi, ngay cả Phụ đế cũng không dám ở lại Thái Âm Tinh lâu, người chống đỡ không nổi Thái Âm Chân Thủy xâm thực." Mười con Thái Âm Thỏ Ngọc nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cuối cùng lắc lắc đầu.

Đối với đáp án này, Lê Ân cũng không thất vọng.

Vọng Thư là tồn tại cường đại nghi là Chuẩn Thánh viên mãn, muốn giấu diếm mấy con thỏ ngọc cảnh giới Thái Ất Kim Tiên này thì nhắm mắt cũng làm được.

Tuy nhiên, điều Lê Ân không biết là, bản thể Vọng Thư ẩn nấp sâu trong địa hạch Thái Âm Tinh lại đang thời khắc quan chú hắn. "Thằng nhãi con Kim Ô, muốn tìm bản tôn?

Nằm mơ đi!" Vọng Thư bản thể âm thầm đắc ý không thôi.

Lê Ân cũng triệt để cắt đứt ý niệm tiếp tục tìm kiếm Vọng Thư.

Hắn có dự cảm, sau này sẽ còn gặp lại Vọng Thư.

Đến lúc đó lại tiếp tục cày thuộc tính của Vọng Thư cũng không

muộn.

Dù sao cũng đã vặt lông cừu được một trận từ hóa thân của nàng, thu hoạch không nhỏ.

Vì thế, Lê Ân liền tiếp tục bắt đầu đại nghiệp nhặt thuộc tính.

Dùng mười ngày thời gian, rốt cuộc cũng vặt sạch bong bóng thuộc tính rơi ra từ Nguyệt Quế Thần Thụ.

Thủy hệ pháp lực của Lê Ân, điểm thuộc tính cũng nhất cử đột phá đại quan mười tỷ, nhất cử tấn thăng Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Tất nhiên, thủy hệ pháp lực của Lê Ân sở dĩ có thể tấn thăng Chuẩn Thánh hậu kỳ, có một phần công lao phải ghi lên người Vọng Thư.

Từ trên người hóa thân Vọng Thư, hắn cày được thủy hệ pháp lực, điểm thuộc tính cao tới hơn ba tỷ.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Lê Ân hoài nghi bản thể Vọng Thư có tu vi nghi là Chuẩn Thánh viên mãn.

Không phải Chuẩn Thánh viên mãn bình thường, mà ít nhất cũng đạt tới ngưỡng cửa Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Nếu không, chỉ một cỗ hóa thân sao lại có thể cày ra được số ức điểm thuộc tính cao như vậy.

Nhưng mà, trong mười ngày yên lặng nhặt thuộc tính, Lê Ân bị mười con Thái Âm Thỏ Ngọc quấn đến đầu sắp nổ tung.

Bất đắc dĩ, Lê Ân chỉ có thể đáp ứng dẫn các nàng đi nơi khác ở Thái Âm Tinh chơi.

Dù sao Thái Âm Tinh còn rất nhiều nơi chưa đi nhặt thuộc tính, vừa vặn bồi chơi và nhặt thuộc tính hai việc không lầm lỡ nhau.

Trong trăm năm tiếp theo, Lê Ân dẫn theo mười con Thái Âm Thỏ

Ngọc, đạp biến mỗi một góc của Thái Âm Tinh.

Lê Ân cũng thành công nhặt sạch tất cả bong bóng thuộc tính trên bề mặt Thái Âm Tinh.

Chương 57

Thái Âm Chân Thủy điểm thuộc tính thình lình đạt tới 968 tỷ.

Điều này cũng có nghĩa là, lại có một môn thần thông tấn thăng tầng thứ Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Lê Ân cân nhắc xem có nên tiến vào địa hạch Thái Âm Tinh hay không, không chừng cũng có thể đem Thái Âm Chân Thủy tăng lên tầng thứ Thánh Nhân.

Dù sao Thái Âm Chân Thủy cách tầng thứ Thánh Nhân một ngàn tỷ điểm thuộc tính, cũng chỉ kém 32 tỷ nữa thôi.

Tuy nhiên, khoảng cách đến tầng thứ Thánh Nhân càng gần, càng khó tiến thêm một bước.

Kỳ thực sớm từ hai mươi năm trước, điểm thuộc tính Thái Âm Chân Thủy của Lê Ân đã đột phá đại quan chín trăm tỷ.

Kết quả, tám mươi năm sau đó, đem tất cả bong bóng thuộc tính trên bề mặt Thái Âm Tinh nhặt sạch, điểm thuộc tính mới đề cao được 68 tỷ, bình quân một năm một ức cũng không có.

Hết cách, theo cảnh giới Thái Âm Chân Thủy càng ngày càng cao thâm, điểm số bong bóng thuộc tính nhặt được trên bề mặt Thái Âm Tinh cũng càng ngày càng thấp.

Về sau đều xuất hiện bong bóng thuộc tính hàng đơn vị. "Đại Thái Tử ca ca, thật kỳ quái nha, sao huynh ở Thái Âm Tinh lâu như vậy đều không có việc gì a?" Tại lúc Lê Ân đang suy tư, mười con Thái Âm Thỏ Ngọc lại nghiêng đầu, tất cả đều vẻ mặt hiếu kỳ nhìn chằm chằm Lê Ân.

Nghe vậy, bản thể Vọng Thư vẫn luôn yên lặng quan chú Lê Ân

giờ khắc này cũng ngẩn người ra. "Đúng a!

Cái tên nhãi con Kim Ô này, đem mỗi một góc Thái Âm Tinh đều đạp biến, theo lý đã chịu Thái Âm Chân Thủy xâm thực nghiêm trọng, sao nhìn hắn cái gì cũng không sao?" Thật là một lời đánh thức người trong mộng.

Lúc này, bản thể Vọng Thư rốt cuộc phản ứng lại.

Trước đó nàng cảm thấy Lê Ân có chút không thích hợp, nhưng lại thủy chung không phát hiện không thích hợp ở chỗ nào.

Thì ra là "dưới đèn thì tối".

Nàng nắm giữ Thái Âm Pháp Tắc, thân mang bản mệnh thần thông cũng là Thái Âm Chân Thủy, cho nên Thái Âm Chân Thủy thời khắc phun trào trong Thái Âm Tinh mới ảnh hưởng không được nàng.

Nhưng đối với tồn tại không nắm giữ Thái Âm Pháp Tắc, dù là tu vi Chuẩn Thánh viên mãn, ở lại Thái Âm Tinh hơn một trăm năm cũng tất nhiên sẽ chịu Thái Âm Chân Thủy xâm thực.

Trừ phi thời khắc tế xuất thần thông để kháng.

Nhưng bản thể Vọng Thư lại chú ý tới, Lê Ân trong quá trình đi loạn trên bề mặt Thái Âm Tinh, căn bản không tế xuất bất luận thần thông gì để kháng Thái Âm Chân Thủy tập kích.

Nói cách khác, Lê Ân cũng không chịu Thái Âm Chân Thủy tập kích.

Nhưng làm sao có thể chứ?

Bản thể Vọng Thư lập tức nhíu mày, nghĩ mãi không ra. "Phốc!

Phốc..." Thế nhưng, ngay lúc bản thể Vọng Thư nhíu mày trầm tư, Lê Ân cũng trước tiên ngẩn ra, sau đó lại mạnh mẽ phun ra mấy ngụm máu vàng. "Ai nói ta không sao, trong cơ thể ta sớm đã chịu Thái Âm

Chân Thủy xâm thực rồi.

Vì bồi các muội chơi, ta vẫn luôn áp chế thương thế trong cơ thể, hiện tại mới bộc phát mà thôi." Lê Ân vẻ mặt chân thành nhìn mười con Thái Âm Thỏ Ngọc.

Nghe vậy, bản thể Vọng Thư ở sâu trong địa hạch Thái Âm Tinh nháy mắt đầy đầu hắc tuyến. *Giả quá!

Sớm không phun máu muộn không phun máu, cứ thiên thiên ngay lúc bị chất nghi mới phun máu.* Lê Ân giải thích như vậy, bản thể Vọng Thư ngay cả một cái dấu chấm câu cũng sẽ không tin. "Tên nhãi con Kim Ô này quá vô sỉ, ngay cả con nít cũng lừa a!" Bản thể Vọng Thư càng hận đến nghiến răng nghiến lợi. "Nói đi cũng phải nói lại, tên này chẳng lẽ cũng nắm giữ Thái Âm Pháp Tắc?" Chợt, trong đầu bản thể Vọng Thư đột nhiên linh quang nhất thiểm, lập tức trở nên kinh nghi bất định. "Không thể nào đâu?

Thái Dương cùng Thái Âm là pháp tắc tương đối lập, muốn đồng thời nắm giữ hai đại pháp tắc, độ khó to lớn đơn giản siêu hồ tưởng tượng!

Ngay cả Đế Tuấn và Thái Nhất đều chưa thể lĩnh ngộ ra da lông Thái Âm Pháp Tắc, chỉ bằng tên nhãi con Kim Ô này lẽ ra cũng không có khả năng làm được chứ?" Bản thể Vọng Thư không ngừng tự ngôn tự ngữ phản vấn.

Thái Dương pháp tắc cùng Thái Âm pháp tắc đều thuộc về pháp tắc cường đại bài danh hàng đầu trong Tam Thiên Pháp Tắc.

Đơn độc xách ra một cái đã đủ đáng sợ rồi.

Nếu đồng thời nắm giữ Thái Dương và Thái Âm, tuyệt đối là trình độ khủng bố kinh thiên động địa.

Nói thật, ngay cả bản thể Vọng Thư cũng từng nảy sinh dã tâm

đồng thời nắm giữ Thái Dương cùng Thái Âm.

Vì thế nàng từng mấy lần trộm lẻn vào Thái Dương Tinh muốn tham ngộ Thái Dương pháp tắc.

Nhưng kết quả mỗi một lần đều thất bại.

Lấy ngộ tính của nàng đều không có cách nào đồng thời nắm giữ Thái Dương cùng Thái Âm, bản thể Vọng Thư không tin ngộ tính của Lê Ân có thể siêu việt nàng nhiều như vậy.

Đáng tiếc, bản thể Vọng Thư cũng không biết, Lê Ân là một kẻ "hack game".

Hắn đồng thời nắm giữ Thái Dương và Thái Âm không phải dựa vào ngộ tính, mà là dựa vào "hack".

Hơn nữa, Lê Ân đồng thời nắm giữ không chỉ có Thái Dương cùng Thái Âm, còn có mười mấy loại pháp tắc khác nữa...

Vút!

Một đạo thân ảnh từ Thái Âm Tinh bay ra.

Thình lình chính là Lê Ân.

Hết cách, đã nói dối mười con Thái Âm Thỏ Ngọc là bị thương, vậy cũng ngại tiếp tục ở lại Thái Âm Tinh.

Dù sao Thái Âm Tinh ở ngay đó cũng sẽ không chạy mất.

Chờ lúc nào cần, tùy thời có thể trở lại Thái Âm Tinh đem Thái Âm Chân Thủy tăng lên tầng thứ Thánh Nhân. "Hả?

Khí tức của Thời Thần Đạo Nhân hoàn toàn không cảm nhận được, chuyện gì xảy ra?" Sau một tiếng kinh hô, Lê Ân lại nhíu mày trầm tư.

Phải biết rằng, Thời Thần Đạo Nhân cùng Thôn Thiên Đạo Nhân

đều là pháp tắc hóa thân của hắn, cùng linh hồn hắn tương liên.

Cho nên dù cách Thời Thần Đạo Nhân và Thôn Thiên Đạo Nhân xa đến đâu, đều có thể thông qua liên hệ trên linh hồn, ẩn ẩn ước ước cảm ứng được vị trí của bọn họ.

Chương 58

Đương nhiên, khoảng cách càng xa thì loại cảm ứng này càng yếu ớt, nhưng tuyệt đối sẽ không hoàn toàn không cảm nhận được.

Có cổ quái!

Vút!

Nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức điều khiển thân hình, hướng về Tổ địa Long Tộc.

Long Tộc phân bố ở Tứ Hải Hồng Hoang, Tổ địa Long Tộc nằm trong Long Vương Quật ở nơi sâu nhất trung ương Tứ Hải.

Long Vương Quật cũng là nơi sinh ra Long Vương - thủy tổ Long Tộc.

Truyền văn trước khi Long Vương sinh ra, Long Vương Quật kỳ thực là một cái Hải Nhãn.

Về sau Long Vương xuất thế, hấp thu tất cả lực lượng của Hải Nhãn, dẫn đến Hải Nhãn triệt để khô kiệt, từ đó hóa thành Long Vương Quật.

Vút!

Thân hình Lê Ân xuất hiện trên Tây Hải.

Tây Hải là hải vực của Tứ Hải Hồng Hoang có khoảng cách gần Thái Âm Tinh nhất.

Sau Long Hán đại kiếp, Long Tộc tuy rằng xuống dốc nhưng vẫn như cũ chưởng khống Tứ Hải Hồng Hoang.

Giờ phút này trên mặt biển Tây Hải tùy ý có thể thấy được Tuần Hải Dạ Xoa mang theo từng đội tôm lính cua tướng qua lại tuần tra.

Sau khi đến Tây Hải, Lê Ân không có dừng lại, chạy thẳng tới Long Vương Quật ở trung tâm Tứ Hải. "Người nào, dám tự tiện xông vào Tây Hải?" Nhưng rất nhanh, Lê Ân bị một tiểu đội Tuần Hải Dạ Xoa cản lại. "Cút!" Lê Ân khẽ quát một tiếng, vẻn vẹn tản mát ra một tia khí thế liền đem tiểu đội Tuần Hải Dạ Xoa kia chấn bay ra ngoài.

Vút!

Sau đó, thân hình Lê Ân đầu cũng không ngoảnh lại bay đi. "Mau truyền tin cho Long Vương đại nhân, có cường giả thần bí xâm nhập Tây Hải, mục đích không rõ!" Đầu lĩnh Tuần Hải Dạ Xoa vội vàng ra lệnh cho thủ hạ, chính mình thì hướng về phía Lê Ân biến mất đuổi theo.

Tuy nhiên, tốc độ của Lê Ân đâu phải khu khu Tuần Hải Dạ Xoa có thể so sánh.

Truy đuổi một lát trên biển cả mênh mông, đầu lĩnh Tuần Hải Dạ Xoa không thể không dừng lại.

Bởi vì Lê Ân bay qua mặt biển cuộn lên sóng to gió lớn đã triệt để bình ổn, rốt cuộc không còn cách nào xác nhận phương hướng Lê Ân biến mất.

Nhưng rất nhanh, lộ tuyến tiến lên của Lê Ân đã bị Long Cung biết được.

Bởi vì vô số hải tộc sinh linh trong toàn bộ Tây Hải đều là tai mắt của Long Cung.

Lê Ân bay trên mặt biển tự nhiên không có khả năng không có hải tộc sinh linh chú ý.

Hơn nữa, trên mặt biển tuần tra cũng không chỉ có một tiểu đội Tuần Hải Dạ Xoa.

Nhưng mỗi chi tiểu đội Tuần Hải Dạ Xoa gặp phải Lê Ân đều bị

Lê Ân thích phóng ra một luồng khí thế chấn bay.

Hành kính tứ vô kỵ đạn như thế của Lê Ân tự nhiên chọc giận Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận.

Sau đó, Ngao Nhuận bạo nộ không thôi liền mang theo một đám cường giả Long Cung chặn đường đối phương trên lộ tuyến tất kinh của Lê Ân. "Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận?" Lê Ân thần sắc băng lãnh nhìn chằm chằm Ngao Nhuận. "Không sai, bản tôn chính là Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận!" Ngao Nhuận thần sắc ngạo nhiên.

Cho dù vinh quang Long Tộc không còn, nhưng Ngao Nhuận cũng chưa vứt bỏ sự ngạo mạn trong xương cốt Long Tộc. "Ngươi xác định thật sự muốn cản ta sao?

Ngươi có biết làm như vậy sẽ đem lại tai họa gì cho Tây Hải Long Tộc không?" Lê Ân nhìn chằm chằm Ngao Nhuận, sâu trong đáy mắt dũng động tia nộ ý.

Khu khu Long Vương Đại La Kim Tiên sơ kỳ cũng dám cản đường hắn, chê mệnh quá dài sao? "Hừ!

Mặc kệ ngươi là thân phận gì, nhưng Tây Hải nãi là địa bàn Long Tộc ta, không phải nơi ngươi có thể giương oai..." Ngao Nhuận bễ nghễ Lê Ân, vẻ mặt ngạo mạn.

Oanh long!

Ngao Nhuận còn chưa nói hết, Lê Ân đã hãn nhiên ra tay.

Một cỗ khí thế kinh khủng bàng bạc hạo hãn đến mức không cách nào hình dung nháy mắt từ trong cơ thể Lê Ân bộc phát ra, đem tất cả cường giả Tây Hải Long Cung bao gồm cả Ngao Nhuận chấn bay hết ra ngoài. "Phốc!

Phốc..." Đám cường giả Tây Hải Long Cung cầm đầu là Ngao

Nhuận trong miệng đều điên cuồng thổ huyết không thôi.

Nhất là Ngao Nhuận ngạo mạn kiêu căng càng chịu sự "chăm sóc trọng điểm" của Lê Ân, trực tiếp bị khí thế của hắn chấn thành trọng thương. "Khí tức Thời Thần Đạo Nhân biến mất ở trong Long Vương Quật.

Tên này tốt xấu gì cũng là Long Vương, đối với tình huống Long Vương Quật hẳn là ít nhiều có chút hiểu rõ." Lê Ân bỗng nhiên trong lòng khẽ động, sau đó cuốn lấy Ngao Nhuận bay đi.

Tiếp đó, Lê Ân lại chuyển hướng đi một chuyến Đông Hải, Bắc Hải cùng Nam Hải, đem Đông Hải Long Vương, Bắc Hải Long Vương cùng Nam Hải Long Vương đều bắt cóc. "Các hạ vị miễn có chút khinh người quá đáng rồi!" "Các hạ tuy rằng thực lực cường hoành, nhưng Long Tộc ta cũng không phải là không có cường giả!" "Các hạ tốt nhất là thả chúng ta ra, nếu không chờ ẩn thế cường giả Long Tộc ta từ trong Long Vương Quật đi ra, đến lúc đó sự tình sẽ không còn bất luận đường sống nào nữa đâu!" Bốn vị Long Vương bị bắt cóc tuy rằng bội cảm khuất nhục nhưng trên đường đi vẫn kêu gào không ngừng. "Nga, Long Tộc còn có cường giả ẩn nấp ở Long Vương Quật?" Nghe vậy, trong lòng Lê Ân lại mạc danh khẽ động.

Có thể làm cho Tứ Hải Long Vương tin tưởng như thế, xem ra cường giả Long Tộc ẩn nấp trong Long Vương Quật tu vi phi thường bất phàm.

Cực có khả năng là tồn tại tầng thứ Chuẩn Thánh.

Phượng Hoàng nhất tộc đều có Chuẩn Thánh trấn thủ, trong Long Vương Quật lại xuất hiện Long Tộc Chuẩn Thánh, Lê Ân cũng cảm thấy không có gì lạ. "Xem ra Thời Thần Đạo Nhân có khả năng đã gặp phải độc thủ của Long Tộc Chuẩn Thánh trong Long Vương Quật!" Lê Ân âm thầm suy tính.

Dưới Chuẩn Thánh, cho dù là Đại La Kim Tiên viên mãn, với sự huyền diệu của Thời Gian Pháp Tắc, Thời Thần Đạo Nhân cho dù không địch lại thì chạy trốn hẳn là không thành vấn đề.

Rất nhanh, Lê Ân xách theo Tứ Hải Long Vương xuất hiện bên ngoài Long Vương Quật.

Tuy nhiên, cả Long Vương Quật bố mãn mật mật ma ma vô số trận pháp.

Chương 59

Làm cho Lê Ân vô cùng kinh ngạc chính là, những trận pháp này đều đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh. "Nhiều trận pháp thủ hộ tầng thứ Chuẩn Thánh như vậy, Thời Thần Đạo Nhân lại làm sao lẻn vào được nhỉ?" Trong lòng Lê Ân không khỏi đại vi kinh kỳ.

Thời Thần Đạo Nhân bất quá là tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, theo lý căn bản không có khả năng tiến vào Long Vương Quật. "Trong Long Vương Quật là tình huống gì?" Lê Ân vội vàng nhìn về phía Tứ Hải Long Vương. "Thì ra là hướng về phía Long Vương Quật!" Tứ Hải Long Vương đến lúc này mới biết rõ mục đích của Lê Ân, lập tức sắc mặt từng người trầm xuống, đều vô cùng cừu hận nộ thị đối phương.

Long Vương Quật là Tổ địa Long Tộc, là tịnh thổ thần thánh bất khả xâm phạm nhất trong lòng mỗi một vị Long Tộc. "Ngươi chết cái tâm đó đi, cho dù giết chúng ta, chúng ta cũng sẽ không nói cho ngươi bất cứ tin tức gì về Long Vương Quật!" Tứ Hải Long Vương ngược lại tỏ ra cứng rắn.

Bành!

Bành!

Bành!

Bành!

Lê Ân một chỉ điểm ra, thân thể Tứ Hải Long Vương nháy mắt nổ tung.

Ông ông ông...

Tuy nhiên, Đại La Kim Tiên cũng không phải dễ chết như vậy.

Chỉ chốc lát sau, Tứ Hải Long Vương tích huyết trọng sinh, thân thể lại lần nữa ngưng tụ ra.

Chỉ là sắc mặt của bọn họ lại càng thêm tái nhợt.

Đương nhiên, Tứ Hải Long Vương sở dĩ không chết, mấu chốt nhất là Lê Ân không có ra tay độc ác.

Nếu không, khu khu Đại La Kim Tiên làm sao thừa thụ được một chỉ chi lực của Lê Ân. "Ta khuyên các ngươi ngoan ngoãn hợp tác thì tốt hơn, miễn cho lại chịu nỗi khổ da thịt." "Sao hả, miệng còn cứng không?

Ta hoàn toàn có thể thông qua sưu hồn để biết được bí mật Long Vương Quật." Lê Ân vẻ mặt nhẹ nhàng bâng quơ nói. "Ha ha!

Ha ha...

Vô dụng thôi, ngươi đối với chúng ta sưu hồn, ta cam đoan ngươi cũng sẽ không đạt được bất luận tin tức gì ngươi muốn!

Mục đích tồn tại của Tứ Hải Long Tộc ta, mục đích cuối cùng kỳ thực chính là vì Long Vương Quật.

Cũng không sợ nói thật cho ngươi biết, trong linh hồn Tứ Hải Long Vương ta sớm đã bị gieo bí thuật.

Một khi bí mật về Long Vương Quật trong đầu ta bị xúc động, linh hồn bí thuật sẽ phát động, từ đó làm cho linh hồn chúng ta tự bạo." Tứ Hải Long Vương nhao nhao nhìn nhau một cái, chợt ngửa mặt lên trời cười điên cuồng, chút nào không đem lời uy hiếp của Lê Ân để vào mắt.

Lê Ân tự nhiên không có khả năng tin, tiện tay tóm lấy một đầu Long Vương tiến hành sưu hồn.

Bành!

Nhưng mà, ngay khi Lê Ân lục soát ký ức có quan hệ đến Long Vương Quật sâu trong linh hồn đối phương, linh hồn đối phương quả nhiên tự động nổ tung.

Linh hồn phá toái, cho dù là Đại La Kim Tiên cũng chết đến mức không thể chết lại.

Đương nhiên, cơ hội chuyển thế luân hồi vẫn phải có.

Cái tên xui xẻo vô cùng bị Lê Ân lấy làm thực nghiệm thình lình chính là Bắc Hải Long Vương. "Trong linh hồn thật sự gieo bí thuật!" Lê Ân ném đi thân thể Bắc Hải Long Vương, trong mắt không khỏi hiện lên một tia kinh dị.

Xem ra bí mật trong Long Vương Quật phi bỉ tầm thường a, có thể làm cho Tứ Hải Long Vương đều tâm cam tình nguyện bị gieo linh hồn bí thuật để bảo thủ bí mật Long Vương Quật.

Bắc Hải Long Vương nhân vì linh hồn bí thuật mà vẫn lạc, đáy mắt ba vị Long Vương còn lại hiện lên một tia ai thương, chợt bị vô biên nộ hỏa cùng cừu hận thay thế. "Ngươi vĩnh viễn cũng không có khả năng biết bí mật Long Vương Quật!" "Ngươi cũng không cần quá đắc ý, mối thù này Long Tộc ta sớm muộn gì cũng sẽ báo!" "Đợi ngày ẩn thế cường giả Long Tộc ta xuất Long Vương Quật, chính là lúc ngươi vẫn lạc, cứ rửa sạch cổ chờ đi!" Ba vị Long Vương đều vô cùng oán độc nộ thị Lê Ân. "A a, các ngươi cho rằng trừ ở trên người các ngươi, ta sẽ không có biện pháp biết được bí mật Long Vương Quật nữa sao?" Lê Ân lại cười, nụ cười mang theo một tia trào phúng không hề che giấu. "Có biện pháp khác thì ngươi dùng đi!" Ba vị Long Vương thì cười lạnh không thôi.

Bọn họ tự nhiên không tin lời Lê Ân, chỉ coi như lời cuồng phệ của kẻ thất bại sau khi quá thẹn quá hóa giận.

Oanh long!

Lê Ân cũng không nói nhảm nữa, khẽ vung tay lên, một đạo Bất Diệt Niết Bàn Hỏa hừng hực thiêu đốt lập tức lao thẳng tới lớp lớp trận pháp Chuẩn Thánh của Long Vương Quật.

Long Vương Quật bao phủ nhiều trận pháp Chuẩn Thánh như vậy, Lê Ân tự nhiên không có lưu thủ, trực tiếp đem uy lực Bất Diệt Niết Bàn Hỏa toàn bộ bộc phát.

Uy thế khủng bố của Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong nháy mắt hạo hạo đãng đãng tịch quyển ra, làm ba vị Long Vương kinh ngốc.

Không sai, biện pháp cuối cùng của Lê Ân chính là cường sấm!

Chỉ cần phá vỡ trận pháp thủ hộ Long Vương Quật, Lê Ân tự nhiên có thể đi vào.

Đến lúc đó trong Long Vương Quật ẩn tàng bí mật gì, tự nhiên trốn không thoát sự tra xét của hắn.

Xuy xuy xuy xuy...

Bất Diệt Niết Bàn Hỏa điên cuồng thiêu đốt về phía trận pháp Chuẩn Thánh. "...Chuẩn Thánh cường giả?!" Ba vị Long Vương sau khi phản ứng lại, đều dùng một loại ánh mắt không thể tin nổi nhìn Lê Ân.

Nhất là Tây Hải Long Vương, thần sắc vô cùng phức tạp, trong chấn kinh kèm theo vô tận hối hận.

Sớm biết Lê Ân là cường giả Chuẩn Thánh, cho hắn một trăm cái lá gan cũng không dám dẫn binh đi vây chặn Lê Ân a.

Lúc ấy nhìn họa tượng Lê Ân do hải tộc sinh linh truyền về, phát hiện cùng bất kỳ một cường giả nổi danh nào trong ký ức về Hồng Hoang đều không khớp, hắn mới dám đem hết cường giả Long Cung đi vây chặn Lê Ân để duy hộ chút thể diện cuối cùng của Long Tộc.

Kết quả, hiện tại Lê Ân lắc mình một cái biến thành Chuẩn Thánh cường giả. "Chuẩn Thánh cường giả thì như thế nào, cũng đừng hòng xông vào Long Vương Quật!" Ba vị Long Vương chỉ có thể đem hy vọng cuối cùng ký thác vào những trận pháp Chuẩn Thánh kia.

Bọn họ tin tưởng, nhiều trận pháp Chuẩn Thánh như vậy, dù có mài cũng có thể mài chết Lê Ân.

Chương 60

Sự thật cũng xác thực như thế.

Trận pháp thủ hộ Long Vương Quật thực sự quá nhiều, Bất Diệt Niết Bàn Hỏa Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong vẻn vẹn phá vỡ ba mươi lăm tầng liền khó mà tiếp tục.

Bởi vì, trận pháp thủ hộ thứ ba mươi sáu uy lực thình lình đã đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ. "Khá lắm, trận pháp thủ hộ Long Vương Quật lại mạnh như thế?" Lê Ân có phần kinh ngạc.

Trận pháp thủ hộ Long Vương Quật từ đệ nhất đến đệ thập nhất trọng uy lực ở Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Từ đệ thập nhị đến đệ tam thập ngũ trọng uy lực là Chuẩn Thánh trung kỳ.

Từ đệ tam thập lục trọng bắt đầu là Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Còn phía sau có bao nhiêu trọng trận pháp, có thể xuất hiện trận pháp thủ hộ Chuẩn Thánh viên mãn hay không, Lê Ân tạm thời không biết. "Trận pháp thủ hộ biến thái như vậy, chẳng lẽ là do Long Vương đích thân bố trí?" Lê Ân trong lòng thầm nghĩ, càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Sau Long Hán đại kiếp, Long Tộc đã xuống dốc, không có khả năng có cường giả có thể bố trí trận pháp Chuẩn Thánh hậu kỳ nãi chí Chuẩn Thánh viên mãn. "Thiên địa vạn hỏa, nghe lệnh ta, ngưng!" Vô luận như thế nào, Long Vương Quật Lê Ân vào định rồi, hiện tại hứng thú của hắn đối với Long Vương Quật càng lúc càng lớn.

Lê Ân hiện tại tế xuất y nguyên áp dụng song hạch tâm Bất Diệt Niết Bàn Hỏa cùng Thái Dương Chân Hỏa, ngưng tụ ra Chúc Dung

Thần Hỏa.

Xuy xuy xuy xuy...

Chúc Dung Thần Hỏa lập tức thiêu đốt về phía trận pháp thủ hộ thứ ba mươi sáu.

Răng rắc!

Răng rắc...

Vẻn vẹn chỉ chốc lát công phu, trận pháp thủ hộ thứ ba mươi sáu liền ầm vang phá toái. "?!

Liên đệ tam thập lục trọng trận pháp thủ hộ đều ngăn không được hỏa diễm thần thông tên này tế xuất?" Ba vị Long Vương đều hãi nhiên vô cùng, tề tề kinh hô.

Đệ tam thập thất trọng, phá!

Đệ tam thập bát trọng, phá!

Đệ tam thập cửu trọng, phá! ...

Chúc Dung Thần Hỏa uy lực đạt Chuẩn Thánh hậu kỳ lập tức thế như chẻ tre, một đường phá tan trận pháp thủ hộ Long Vương Quật.

Tuy nhiên, thẳng đến trận pháp thủ hộ thứ sáu mươi mốt, Chúc Dung Thần Hỏa rốt cuộc đụng phải một cái đinh cứng.

Mặc cho Lê Ân đem uy lực Chúc Dung Thần Hỏa thôi động đến cực hạn, trận pháp thủ hộ thứ sáu mươi mốt vẫn lù lù bất động.

Đối với điểm này, Lê Ân ngược lại cũng thản nhiên.

Hắn chưa từng trông cậy vào việc dựa vào Chúc Dung Thần Hỏa Chuẩn Thánh hậu kỳ có thể một mạch đem tất cả trận pháp thủ hộ còn lại đều phá vỡ.

Dù sao, giữa Chuẩn Thánh hậu kỳ và Chuẩn Thánh hậu kỳ chênh

lệch cũng phi thường lớn.

Dùng số liệu mà đo lường thì chính là khoảng cách giữa mười tỷ và một trăm tỷ điểm thuộc tính. "Từ bỏ đi!

Những trận pháp thủ hộ còn lại một tầng mạnh hơn một tầng, ngươi không có khả năng tiến vào Long Vương Quật được đâu!" Nhìn thấy cảnh này, ba vị Long Vương rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm. "Hiện tại hạ kết luận còn nói quá sớm đấy!" Lê Ân mỉm cười, ý vị thâm trường liếc bọn hắn một cái.

Chiến lực chân chính của hắn cũng xa xa không chỉ đơn giản là Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Tuy nhiên, hắn xác thực cũng bị mấy trận pháp thủ hộ Long Vương Quật này làm cho phiền thấu, không muốn tiếp tục dây dưa nữa.

Oanh long!

Nghĩ đến đây, Lê Ân rốt cuộc đem Thái Dương Chân Hỏa tế ra.

Chí cương chí dương Thái Dương Chân Hỏa liên miên bất tuyệt từ trong cơ thể Lê Ân tịch quyển ra, nhanh chóng hội tụ thành một mảnh thông thiên hỏa hải, điên cuồng nuốt chửng về phía trận pháp thủ hộ Long Vương Quật.

Răng rắc!

Răng rắc!

Răng rắc...

Trận pháp thủ hộ thứ sáu mươi mốt vốn cố nhược kim thang trong mắt ba đại Long Vương, phảng phất như vải vóc yếu ớt, trong khoảnh khắc phá toái.

Tiếp theo chính là đệ lục thập nhị trọng, đệ lục thập tam trọng, đệ

lục thập tứ trọng...

Thái Dương Chân Hỏa một đường thế như chẻ tre, tồi khô lạp hủ, tất cả trận pháp thủ hộ cản ở trước mặt thế mà ngay cả thời gian ngắn ngủi nửa cái hô hấp cũng không chống đỡ được, phân phân phá toái ngay lập tức. "Ngươi, ngươi..." Ba đại Long Vương đều trợn mắt há hốc mồm, chấn kinh đến hoàn toàn không nói ra lời.

Lê Ân đối với việc này lại chút nào không cảm thấy kỳ quái.

Vì một mạch phá vỡ tất cả trận pháp thủ hộ còn lại của Long Vương Quật, lần này Thái Dương Chân Hỏa mà Lê Ân tế xuất uy lực thình lình đã đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh viên mãn.

Hơn nữa, còn không phải Chuẩn Thánh viên mãn bình thường.

Trận pháp thủ hộ Long Vương Quật thật sự nhiều không tưởng nổi, Thái Dương Chân Hỏa phá đến đệ cửu thập ngũ trọng lại vẫn không thấy đáy.

Trận pháp thủ hộ thứ chín mươi sáu uy lực lần nữa bạo tăng, cũng đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh viên mãn.

Nhưng y nguyên ngăn không được thế công của Thái Dương Chân Hỏa.

Có điều, nó lại ngăn cản Thái Dương Chân Hỏa được một cái hô hấp. *Thạch chùy rồi!

Những trận pháp thủ hộ này của Long Vương Quật nhất định là do Long Vương thời kỳ đỉnh phong Long Hán đại kiếp bố hạ.* Nếu như Long Tộc hiện tại có cường giả Chuẩn Thánh viên mãn, căn bản không có khả năng điệu thấp như vậy.

Long Tộc chưa bao giờ là một chủng tộc điệu thấp.

Chương 61

"Long Vương đối với Long Vương Quật coi trọng như vậy, xem ra bên trong có hậu thủ Long Vương lưu lại a!" Trong đồng tử Lê Ân hiện lên một tia dị sắc.

Long Vương tuy rằng vẫn lạc trong trận chiến cuối cùng của Long Hán đại kiếp, nhưng Lê Ân không tin mạnh như Long Vương lại không lưu lại một chút hậu thủ nào.

Đệ cửu thập lục trọng, phá!

Đệ cửu thập thất trọng, phá!

Đệ cửu thập bát trọng, phá! ...

Sau nửa tuần trà, Thái Dương Chân Hỏa công phá đến đệ nhất bách linh bát trọng (108), cũng là trận pháp thủ hộ cuối cùng của Long Vương Quật.

Thông qua trận pháp thủ hộ cuối cùng, Lê Ân ẩn ẩn ước ước có thể nhìn thấy cảnh tượng bên trong Long Vương Quật. "Ta còn tưởng trận pháp thủ hộ Long Vương Quật là vô cùng vô tận chứ, thì ra mới có một trăm linh tám trọng, đều có chút không đủ cho ta thiêu a." Lê Ân lắc đầu lầm bầm một tiếng, tựa hồ có chút bất mãn, làm cho ba đại Long Vương tức đến khóe mắt muốn nứt ra, tâm can tỳ phế thận đều đau.

Ông ông ông...

Nhưng mà, ngay khi Lê Ân khống chế Thái Dương Chân Hỏa chuẩn bị thiêu hủy trận pháp thủ hộ cuối cùng, trọng trận pháp này thế mà tự động mở ra, hiện ra lối vào Long Vương Quật. "Sớm như vậy không phải xong việc rồi sao?

Cứ thiên thiên đầu sắt, nhất định muốn thử xem uy lực Thái Dương Chân Hỏa của ta!" Lê Ân trước tiên ngẩn ra, chợt liền phản ứng lại, ý vị thâm trường nhìn về phía lối vào Long Vương Quật.

Hiển nhiên, thần bí cường giả trong Long Vương Quật chịu không nổi nữa, sợ trận pháp thủ hộ cuối cùng cũng bị Lê Ân hủy đi mới chủ động mở ra thủ hộ trận pháp, thả Lê Ân đi vào.

Vút!

Đã đối phương dám thả vào, Lê Ân tự nhiên dám tiến, cuốn lấy ba đại Long Vương bay vào trong Long Vương Quật.

Ông ông ông...

Sau khi Lê Ân tiến vào, trận pháp thủ hộ cuối cùng của Long Vương Quật lại một lần nữa khép lại.

Long Vương Quật nội biệt hữu động thiên, không gian bên trong cực kỳ bao la, hoàn toàn là một tòa tiểu thế giới.

Lê Ân chỉ có thể cảm thán, không hổ là Viễn Cổ Tiên Thiên Tam Tộc, nội tình bất đồng phàm hưởng.

Kỳ thực Chuẩn Thánh là có khả năng khai tịch tiểu thế giới.

Tuy nhiên, khai tịch tiểu thế giới đối với Chuẩn Thánh tiêu hao cực lớn.

Cho nên đại bộ phận Chuẩn Thánh Hồng Hoang đều không có khai tịch tiểu thế giới.

Tiểu thế giới còn gọi là Tiểu Thiên Thế Giới.

Trên đó có Trung Thiên Thế Giới cùng Đại Thiên Thế Giới.

Hồng Hoang đại lục là một tòa Đại Thiên Thế Giới, hơn nữa là Đại Thiên Thế Giới đẳng cấp cực cao.

Thánh Nhân có thể khai tịch Trung Thiên Thế Giới.

Còn Đại Thiên Thế Giới, chỉ có vô thượng tồn tại cấp bậc như Bàn Cổ mới có năng lực khai tịch.

Sau khi bước vào Long Vương Quật, Lê Ân có thể cảm nhận được khí tức tàn lưu của Thời Thần Đạo Nhân.

Hiển nhiên, nơi Thời Thần Đạo Nhân xuất hiện cuối cùng chính là Long Vương Quật.

Tuy nhiên, hiện tại điều duy nhất Lê Ân có thể khẳng định là Thời Thần Đạo Nhân tịnh chưa vẫn lạc.

Nếu không, Thời Thần Đạo Nhân cùng linh hồn hắn tương liên, một khi vẫn lạc, Lê Ân không có khả năng sát giác không được. "Tốt nhất cầu nguyện Thời Thần Đạo Nhân không xảy ra chuyện gì, nếu không bản tôn nhất định lật tung Long Vương Quật!" Trong đồng tử Lê Ân hiện lên hàn mang nhiếp nhân vô cùng.

Vút!

Ngay sau đó, Lê Ân liền theo khí tức tàn lưu của Thời Thần Đạo Nhân, một đường truy tung.

Cuối cùng, thân hình Lê Ân xuất hiện tại nơi sâu nhất trong tiểu thế giới Long Vương Quật.

Nơi này chính là nơi khí tức Thời Thần Đạo Nhân tiêu biến cuối cùng.

Ông ông ông...

Vừa mới bước vào phiến địa vực này, Lê Ân lập tức có loại cảm giác thời gian lưu chuyển, tuế nguyệt như thoi đưa.

Cảnh vật trước mắt không ngừng lưu chuyển biến ảo, phảng phất như đang ngồi trong tuế nguyệt trường hà quan khán quang âm lưu

chuyển. "...Thời Gian Pháp Tắc?!" Lê Ân nháy mắt sắc mặt đột biến.

Hơn nữa còn không phải Thời Gian Pháp Tắc bình thường, uy lực thình lình đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh. "Chúc Long quả nhiên còn tồn tại, ẩn nấp trong Long Vương Quật sao?" Mắt Lê Ân lập tức lấp lóe bất định.

Người biết Thời Gian Pháp Tắc vốn đã thưa thớt, huống chi là Thời Gian Pháp Tắc tầng thứ Chuẩn Thánh.

Trừ Chúc Long trong truyền thuyết ra, Lê Ân thực sự tìm không ra Long Tộc còn có cường giả nào biết Thời Gian Pháp Tắc tầng thứ Chuẩn Thánh.

Như vậy cũng giải thích được vì sao Thời Thần Đạo Nhân thân mang Thời Gian Pháp Tắc lại không cách nào từ trong Long Vương Quật đào tẩu.

Oanh oanh oanh...

Giờ phút này, vô cùng vô tận Thời Gian Pháp Tắc hóa thành từng đạo lực lượng huyền ảo khó lường khủng bố, phợp trời lấp đất công kích về phía Lê Ân.

Lê Ân lại tịnh chưa vội tế xuất Thái Dương Chân Hỏa Chuẩn Thánh viên mãn, mà là đem Bất Diệt Niết Bàn Hỏa tế ra.

Bởi vì phiến địa vực này đang rớt xuống như mưa [Thời Gian Pháp Tắc] bong bóng thuộc tính.

Lê Ân muốn nhân cơ hội này cày một đợt thuộc tính thời gian.

Chúc Long tịnh phi Long Vương, thực lực tự nhiên kém xa Long Vương thời kỳ đỉnh phong.

Bất Diệt Niết Bàn Hỏa Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong hiển nhiên là đủ dùng, chính diện cùng lực lượng thời gian liên miên bất

đoạn đánh tới điên cuồng chém giết một phen.

Túc túc kịch chiến ba ngày, chờ nơi này không còn rơi xuống bong bóng thuộc tính nữa, Lê Ân mới tế xuất Thái Dương Chân Hỏa uy lực Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhất cử đem tất cả lực lượng thời gian ở nơi này yên diệt.

Sau khi phá đi Thời Gian Pháp Tắc, cảnh vật trước mắt cũng rốt cuộc bị kéo về hiện thực.

Chương 62

Lê Ân cũng thình lình nhìn thấy một con rồng lớn vô cùng, toàn thân đỏ rực, một con mắt thuần hắc, một con mắt thuần bạch đang hoành tuyên trên thương khung.

Chính là con của Long Vương, nhị đại thủy tổ Long Tộc - Chúc Long! "Bái kiến nhị đại thủy tổ Chúc Long đại nhân!" Nhìn thấy Chúc Long, ba đại Long Vương tỏ ra cực kỳ hưng phấn và kích động, phảng phất như tín đồ thành kính nhìn thấy thần linh trong lòng. "Chúc Long, ngươi muốn chết!" Nhưng Lê Ân lại tràn đầy sát ý bạo quát.

Bởi vì hắn nhìn thấy trong miệng Chúc Long giờ phút này đang ngậm một quả cầu ánh sáng.

Bên trong quả cầu giam giữ một đạo thân ảnh.

Thình lình chính là Thời Thần Đạo Nhân đã mất liên lạc với Lê Ân.

Giờ phút này, trạng thái của Thời Thần Đạo Nhân tồi tệ đến cực điểm, khí tức cực độ uể oải, thậm chí tu vi đều từ cảnh giới Đại La Kim Tiên ngã xuống Thái Ất Kim Tiên.

Nhìn thấy cảnh này, Lê Ân sao có thể không hiểu.

Chúc Long phân minh là đang luyện hóa Thời Thần Đạo Nhân, muốn đoạt lấy Thời Gian Pháp Tắc của Thời Thần Đạo Nhân hóa thành của mình, tráng đại Thời Gian Pháp Tắc của bản thân.

Oanh long!

Nghĩ đến đây, Lê Ân bạo nộ cực điểm lập tức hãn nhiên ra tay.

Chí cương chí dương Thái Dương Chân Hỏa nháy mắt trùng tiêu,

trực phác về phía Chúc Long trên thương khung.

Ông ông ông...

Trong đôi mắt Chúc Long liên miên bất tuyệt phun trào Thời Gian Pháp Tắc, đem thân thể to lớn bao phủ trong vô số Thời Gian Pháp Tắc, vặn vẹo không gian ngưng tụ ra dị độ không gian.

Thình lình chính là Thời Gian Pháp Vực!

Thái Dương Chân Hỏa do Lê Ân tế xuất vừa mới bước vào trong Thời Gian Pháp Vực, lập tức từ hai bên không gian của Chúc Long lan tràn ra, ngay cả một tia cũng không dính vào trên người Chúc Long.

Thời Gian Pháp Vực nãi là lãnh địa không gian dùng Thời Gian Pháp Tắc ngưng tụ thành.

Tại trong cái lãnh địa không gian này, chỉ có Thời Gian Pháp Tắc tồn tại.

Nói cách khác, mỗi một tấc không gian bên trong đều bị lực lượng thời gian cường đại vô thất bóp méo.

Lực lượng thời gian cường đại đến cực hạn thậm chí có thể vặn vẹo thiên địa vạn vật.

Đây chính là chỗ đáng sợ của Thời Gian Pháp Tắc.

Hiển nhiên, tạo nghệ của Chúc Long về Thời Gian Pháp Tắc còn tinh thâm hơn Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm nhiều.

Kỳ thực đây cũng là chuyện bình thường.

Tổ Vu mạnh ở nhục thân, tuy rằng cũng có Nguyên Thần nhưng Nguyên Thần lại không mạnh.

Tu luyện pháp tắc trọng tại một chữ "ngộ".

Ngộ tính lại cùng Nguyên Thần mạnh yếu tức tức tương quan.

Nguyên Thần càng mạnh, ngộ tính cũng càng mạnh.

Thời Gian Pháp Tắc của Chúc Cửu Âm là bẩm sinh đã nắm giữ, nhưng vô số ức năm trôi qua, Thời Gian Pháp Tắc của hắn lại vẫn luôn không có tiến triển.

Lúc sinh ra Chúc Cửu Âm nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc mạnh bao nhiêu, hiện tại Thời Gian Pháp Tắc vẫn mạnh bấy nhiêu.

Bởi vì Chúc Cửu Âm Nguyên Thần gầy yếu, tài kham kham đạt tới tu vi Đại La Kim Tiên, muốn tham ngộ Thời Gian Pháp Tắc tầng thứ Chuẩn Thánh tự nhiên không cách nào thốn tiến.

Chúc Long thì không giống.

Trải qua vô số năm tiềm tu, Nguyên Thần hắn sớm đã đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh, tham ngộ Thời Gian Pháp Tắc tự nhiên có thể tiến bộ.

Như hôm nay, Thời Gian Pháp Tắc của Chúc Long đã đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong, khoảng cách đến Chuẩn Thánh hậu kỳ vẻn vẹn chỉ có một bước ngắn.

Cho nên lúc trước khi Thời Thần Đạo Nhân lén lút bồi hồi ngoài lối vào Long Vương Quật, Chúc Long cảm ứng được khí tức Thời Gian Pháp Tắc trên người đối phương, mới đem tất cả trận pháp thủ hộ Long Vương Quật mở ra, thả Thời Thần Đạo Nhân đi vào. "Bản tôn ngược lại muốn nhìn xem lực lượng thời gian của ngươi có thể vặn vẹo đến trình độ nào!" Lê Ân đôi mắt lạnh lẽo, lệ thanh quát.

Oanh long!

Ngay sau đó, Lê Ân nháy mắt đem uy lực Thái Dương Chân Hỏa tăng lên.

Vừa rồi Thái Dương Chân Hỏa hắn tế xuất chỉ có uy lực Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Vốn cho rằng Thái Dương Chân Hỏa Chuẩn Thánh hậu kỳ hẳn là đủ để cho Chúc Long uống một bầu rồi.

Nào ngờ Thời Gian Pháp Tắc của Chúc Long lại tinh thâm như thế, khiến cho Thái Dương Chân Hỏa hắn tế xuất ngay cả một mảnh lân giáp của Chúc Long cũng không thiêu tới.

Giờ phút này, Lê Ân trực tiếp đem uy lực Thái Dương Chân Hỏa tăng lên tới tầng thứ Chuẩn Thánh viên mãn.

Thái Dương Chân Hỏa phợp trời lấp đất lại lần nữa nghịch không mà lên, hướng về phía Chúc Long trên chân trời nuốt chửng.

Ông ông ông...

Thái Dương Chân Hỏa lại lần nữa cùng lực lượng thời gian bàng bạc hạo hãn trong Thời Gian Pháp Vực của Chúc Long giao phong.

Vô cùng vô tận lực lượng thời gian tre già măng mọc muốn lại lần nữa vặn vẹo Thái Dương Chân Hỏa.

Nhưng rõ ràng, Thái Dương Chân Hỏa lần này đã xa xa vượt ra khỏi cực hạn mà lực lượng thời gian có thể vặn vẹo.

Răng rắc!

Răng rắc...

Thời Gian Pháp Vực do Chúc Long ngưng tụ rốt cuộc phá toái.

Thái Dương Chân Hỏa hạo hạo đãng đãng hiệp theo uy thế phần thiên diệt địa tiếp tục hướng về phía thân thể to lớn của Chúc Long tịch quyển.

Đôi mắt hắc bạch của Chúc Long gắt gao nhìn chằm chằm Lê Ân, trong mắt có thêm vài phần ngưng trọng.

Sự cường đại của Lê Ân cũng xa xa nằm ngoài dự liệu của hắn.

Tuy nhiên Chúc Long cũng không có bất luận sự hoảng loạn nào.

Ông ông ông...

Chương 63

Tại lúc này, trong lúc ý niệm Chúc Long chuyển động, toàn thân lân phiến như vật sống dựng đứng lên.

Sau đó, Lê Ân liền hãi nhiên phát hiện, dưới mỗi một mảnh lân phiến của Chúc Long đều ẩn tàng một con mắt.

Giờ phút này, tất cả lân phiến của Chúc Long toàn bộ dựng lên, tất cả con mắt dưới lân phiến đều hiển lộ trước mặt Lê Ân.

Thân thể to lớn thượng trăm vạn dặm của Chúc Long đều bố mãn mật mật ma ma vô số con mắt.

Nếu có người mắc chứng sợ lỗ nhìn thấy, nhất định sẽ không rét mà run, sống sờ sờ bị hù chết.

Tất cả con mắt dưới lân phiến Chúc Long đều giống như đôi mắt trên đầu, lấy xương sống lưng Chúc Long làm trung tâm, bộ phận bên trái toàn bộ là mắt thuần bạch, bộ phận bên phải thì toàn bộ là mắt thuần hắc.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh.

Toàn bộ con mắt quanh thân Chúc Long lúc này đều điên cuồng phun ra vô tận Thời Gian Pháp Tắc.

Vô số lực lượng thời gian đáng sợ tới cực điểm điên cuồng ngưng tụ lại một chỗ, thế mà vặn vẹo ra một cái thế giới hắc động (lỗ đen) cự đại vô bằng cản ở trước người Chúc Long.

Chính là bản mệnh thần thông mạnh nhất của Chúc Long - Động Chúc Thị Giới!

Cho dù mạnh như Thái Dương Chân Hỏa Chuẩn Thánh viên mãn cũng bị thế giới hắc động do Động Chúc Thị Giới ngưng tụ ra liên

miên bất đoạn hấp nhiếp đi vào.

Đương nhiên, Thái Dương Chân Hỏa Chuẩn Thánh viên mãn cũng không dễ đối phó như vậy.

Động Chúc Thị Giới tuy rằng đem Thái Dương Chân Hỏa nuốt chửng đi vào nhưng Thái Dương Chân Hỏa tựa hồ tịnh chưa vì thế mà triệt để mẫn diệt, tại trong thế giới hắc động triển khai một vòng chém giết mới.

Uy lực của Động Chúc Thị Giới xác thực rất mạnh, đã đạt tới tầng thứ Chuẩn Thánh hậu kỳ, nhưng muốn san bằng chênh lệch với Chuẩn Thánh viên mãn lại không phải là một chuyện đơn giản.

Xuy xuy xuy xuy...

Cuối cùng, túc túc tại trong thế giới hắc động chém giết ba ngày ba đêm, Thái Dương Chân Hỏa do Lê Ân tế xuất rốt cuộc ngạnh sinh sinh đem Động Chúc Thị Giới thiêu xuyên.

Đương nhiên, sở dĩ triền đấu lâu như vậy là do nguyên nhân Lê Ân không có tiếp tục tăng lên uy lực Thái Dương Chân Hỏa.

Nếu không, chỉ cần Lê Ân đem uy lực Thái Dương Chân Hỏa tăng lên Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, Động Chúc Thị Giới của Chúc Long tuyệt đối sẽ nháy mắt bị phá.

Tuy nhiên, Lê Ân thấy hiện tại Thời Thần Đạo Nhân tạm thời không có rủi ro bị luyện hóa, cho nên liền định trước thu hoạch một đợt bong bóng thuộc tính của Chúc Long.

Lê Ân biểu hiện ra chiến lực xa xa mạnh hơn Chúc Long, Chúc Long đều phải sử xuất hồn thân giải số mới miễn cưỡng ngăn trở Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân.

Điều này cũng dẫn đến việc Chúc Long căn bản không có dư lực đi phân tâm luyện hóa Thời Thần Đạo Nhân.

Có điều, trước khi toàn lực kịch chiến Lê Ân, Chúc Long đã đem quang đoàn vây khốn Thời Thần Đạo Nhân nuốt vào trong bụng. "Chúc Long, ngươi còn có năng lực gì cứ việc thi triển ra đi, nếu không hôm nay chính là tử kỳ của ngươi!" Lê Ân đôi mắt băng hàn nhìn chằm chằm Chúc Long.

Vì để thu hoạch tối đa bong bóng thuộc tính của Chúc Long, tự nhiên phải bức hắn một chút. "Như ngươi mong muốn!" Chúc Long lần đầu tiên mở miệng, thanh âm to lớn hạo đại nhưng lại kèm theo vô biên nộ hỏa.

Hiển nhiên Chúc Long cũng bị hành vi năm lần bảy lượt khiêu khích của Lê Ân chọc giận.

Ông ông ông...

Chúc Long lại lần nữa tế xuất Thời Gian Pháp Tắc.

Tuy nhiên lần này Chúc Long ngưng tụ ra tịnh không phải là Động Chúc Thị Giới, mà là một đạo vòng thời gian (Thời Gian Hoàn) cự đại vô bằng.

Đây là một môn thời gian thần thông khác của Chúc Long - [Thời Gian Tuần Hoàn].

Thời Gian Hoàn mà Chúc Long tế xuất mục đích không phải Thái Dương Chân Hỏa, mà là Lê Ân.

Lê Ân tịnh chưa làm ra bất luận phản ứng nào, cứ thế bị Thời Gian Hoàn từ trên trời giáng xuống bao phủ lấy.

Cũng không phải là Lê Ân không kịp phản ứng, mà là Lê Ân muốn thử xem thời gian thần thông này của Chúc Long.

Vừa mới bị Thời Gian Hoàn bao phủ, Lê Ân liền phát giác chỗ đáng sợ của nó.

Thời gian trong Thời Gian Hoàn vô thủy diệc vô chung (không đầu không cuối), ở vào một loại trạng thái tuần hoàn vô hạn. "Không hổ là Chúc Long, Thời Gian Pháp Tắc vận dụng thật xuất thần nhập hóa!" Lê Ân không khỏi kinh thán.

Nếu đổi lại là cường giả Chuẩn Thánh đồng cấp với Chúc Long, một khi bị [Thời Gian Tuần Hoàn] của Chúc Long vây khốn, e rằng hao hết vô số tuế nguyệt cũng không cách nào tránh thoát.

Bởi vì ở trong Thời Gian Hoàn, đối phương có khả năng cảm thấy bất quá mới vừa trôi qua một sát na công phu.

Đáng tiếc, Chúc Long gặp phải Lê Ân.

Lê Ân tuy rằng đã trảm Thời Gian Pháp Tắc ra cho Thời Thần Đạo Nhân, nhưng chung quy không phải hoàn toàn không biết gì về Thời Gian Pháp Tắc, hắn có thể phát giác được sự huyền diệu của Thời Gian Hoàn.

Lại thêm bản thân thực lực Lê Ân lại mạnh hơn Chúc Long, hậu giả muốn dùng Thời Gian Hoàn vây khốn Lê Ân vô số năm, kia đơn giản là si nhân nằm mộng.

Ông!

Chúc Long cũng rõ ràng điểm này.

Cho nên một khắc sau, thân thể Chúc Long cũng xuất hiện ở trong Thời Gian Hoàn.

Thì ra Chúc Long đem Thời Gian Hoàn làm thành chiến trường.

Thời Gian Hoàn tuy rằng không cách nào triệt để vây khốn Lê Ân nhưng ít nhiều có thể ảnh hưởng Lê Ân phát huy thực lực.

Dù sao công kích Lê Ân tế xuất cần phân ra một bộ phận để triệt tiêu lực lượng thời gian vô cùng vô tận đang vặn vẹo cùng xâm thực

trong Thời Gian Hoàn.

Oanh oanh oanh...

Cùng lúc đó, Chúc Long thân ở trong Thời Gian Hoàn liên miên bất tuyệt tế xuất các loại thần thông công kích Lê Ân.

Thời Gian Pháp Vực!

Động Chúc Thị Giới!

Thời Gian Đảo Thối (Thời gian lùi lại)!

Thời Gian Đình Trệ! ...

Chúc Long đối với sự nắm giữ và vận dụng Thời Gian Pháp Tắc thực sự làm cho Lê Ân cảm thấy than thở không thôi.

Chương 64

Từng môn thời gian thần thông cường đại vô thất ở trong tay Chúc Long hạ bút thành văn (dễ dàng thi triển).

Lê Ân trong lòng cũng thấy cái lạ thì thích, một bên cùng Chúc Long kịch chiến không nghỉ, một bên điên cuồng nhặt bong bóng thuộc tính.

Chớp mắt, ở trong Thời Gian Hoàn, Lê Ân cùng Chúc Long túc túc chém giết hơn nửa năm.

Bong bóng thuộc tính trên người Chúc Long gần như sắp bị Lê Ân vặt sạch rồi.

Hiện tại trên người Chúc Long nửa tiếng mới rớt một cái bong bóng thuộc tính, điểm số lại thấp, mới vài chục trên trăm. *Đã đến lúc kết thúc trận chiến này rồi!* Lê Ân thầm nghĩ.

Lông cừu của Chúc Long đã vặt sạch, hắn cũng không định lãng phí thời gian nữa. "Chúc Long, nếu không còn át chủ bài nào khác, vậy trận chiến này đến đây là kết thúc!" Lê Ân nhìn chăm chú Chúc Long, mâu quang lạnh lẽo.

Ông!

Lời còn chưa dứt, Lê Ân lại lần nữa tăng lên uy lực Thái Dương Chân Hỏa.

Giờ phút này, Thái Dương Chân Hỏa Lê Ân tế xuất điểm thuộc tính túc túc có 60 tỷ.

Uy lực này cho dù ở trong tầng thứ Chuẩn Thánh viên mãn cũng thuộc về hàng ngũ cực kỳ cường đại.

Ngay cả Long Vương thời kỳ đỉnh phong năm đó, chiến lực cũng

chưa chắc đã mạnh mẽ như vậy.

Răng rắc!

Răng rắc!

Răng rắc...

Thái Dương Chân Hỏa có uy lực kinh khủng như thế hiển nhiên vượt ra khỏi phạm vi chịu đựng của Thời Gian Hoàn, đã bắt đầu sụp đổ. "Đáng chết!

Uy lực Thái Dương Chân Hỏa của tên này còn có thể tăng lên?!" Chúc Long nháy mắt sắc mặt kịch biến. "Hắn rốt cuộc là ai?

Thân mang Thái Dương Chân Hỏa Chuẩn Thánh viên mãn, cho dù là Thái Dương Chân Hỏa của Đế Tuấn và Thái Nhất cũng xa xa không có khủng bố như vậy!" Oanh oanh oanh...

Thời gian trôi qua chưa đến một hơi thở, Thái Dương Chân Hỏa khủng bố vô biên đã thiêu rụi tất cả, tiếp tục cuồn cuộn lao về phía thân thể Chúc Long.

Chúc Long không khỏi cảm thấy tê da đầu.

Hắn đâu dám để Thái Dương Chân Hỏa khủng bố kia dính vào người, vội vàng tế ra bản mệnh thần thông Động Chúc Thị Giới.

Một cái hắc động khổng lồ do sức mạnh thời gian vặn vẹo mà thành, hách nhiên chắn trước mặt Chúc Long.

Bất quá, lần này Thái Dương Chân Hỏa lại không bị Động Chúc Thị Giới hút vào, ngược lại hắc động kia bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt thành hư vô.

Chúc Long sợ hãi vô cùng, vội vàng thúc giục Quy tắc Thời gian đến cực hạn, từng môn thần thông thời gian liên tục được thi triển ra.

Tuy nhiên, tất cả đều chẳng có tác dụng gì.

Trước mặt Thái Dương Chân Hỏa khủng bố vô biên, mọi thần thông thời gian Chúc Long tế ra đều không có chút lực chống đỡ nào, toàn bộ bị phá vỡ trong nháy mắt.

Ông!

Thần sắc Chúc Long túc nhiên, ngay sau đó miệng lớn mở ra, một đạo lưu quang từ trong miệng bay vút ra.

Lê Ân định thần nhìn lại, hách nhiên là một góc mảnh vỡ luân bàn.

Luân bàn này cực kỳ cổ xưa, tản ra từng luồng khí tức huyền diệu mênh mông.

Một góc mảnh vỡ luân bàn này vừa mới xuất hiện, hư không liền điên cuồng vặn vẹo.

Lê Ân nhìn rất rõ ràng, hư không vặn vẹo là do sức mạnh thời gian từ mảnh vỡ luân bàn phát ra tạo thành.

Đôi mắt Lê Ân trong nháy mắt híp lại.

Mảnh vỡ luân bàn này cực kỳ bất phàm, sức mạnh thời gian tự động tản ra còn mạnh hơn Quy tắc Thời gian mà Chúc Long nắm giữ.

Bất quá, trong lòng Lê Ân lại cực kỳ kinh hỉ.

Bởi vì... giờ khắc này, trên mảnh vỡ luân bàn kia đang điên cuồng rơi xuống từng cái bong bóng thuộc tính khổng lồ. [Đinh!

Thời gian pháp tắc *888888!] [Đinh!

Thời gian pháp tắc *999999!] ...

Lê Ân suýt chút nữa nhịn không được hít sâu một hơi khí lạnh.

Điểm số từ bong bóng thuộc tính rơi ra từ mảnh vỡ này phong phú đến mức vượt quá sức tưởng tượng. *Khối luân bàn này, lúc còn hoàn hảo, chẳng lẽ là Hồng Mông Linh Bảo sao?* Trong đầu Lê Ân đột

nhiên lóe lên một tia linh quang.

Lê Ân từng thấy Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung ra tay, bong bóng thuộc tính rơi ra từ Hỗn Độn Chung có điểm số kém xa mảnh vỡ luân bàn này.

Từ đó có thể thấy, đẳng cấp của Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung thấp hơn khối luân bàn không rõ tên này. *Nghi là Hồng Mông Linh Bảo hệ thời gian?

Chẳng lẽ là Thời Gian Luân Bàn, bản mệnh pháp bảo của Tuế Nguyệt Thần Ma - một trong ba ngàn Hỗn Độn Thần Ma cùng thời đại với Bàn Cổ?* Lê Ân suy đi nghĩ lại, cũng chỉ có Thời Gian Luân Bàn mới phù hợp.

Trong truyền thuyết, tại thời đại Hỗn Độn Thần Ma, Tuế Nguyệt Thần Ma từng tranh phong cùng Bàn Cổ, kết quả bị Bàn Cổ đánh bại, Hồng Mông Linh Bảo Thời Gian Luân Bàn của Tuế Nguyệt Thần Ma cũng bị Khai Thiên Phủ của Bàn Cổ chém vỡ. "Không ngờ một góc mảnh vỡ của Thời Gian Luân Bàn lại nằm trong tay ngươi!" Lê Ân nhìn Chúc Long, vẻ mặt đầy kinh thán nói. "Ngươi cư nhiên nhận ra Thời Gian Luân Bàn?" Chúc Long tỏ ra cực kỳ kinh ngạc.

Một góc mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn này là chủ động bay tới tìm hắn vào ngày hắn giáng sinh.

Bất quá, thực lực Chúc Long quá yếu, không cách nào luyện hóa, vẫn luôn giữ lại làm át chủ bài cuối cùng, chưa từng động dụng.

Chương 65

Cho nên, Hồng Hoang không ai biết Thời Gian Luân Bàn đại danh đỉnh đỉnh lại có một mảnh vỡ rơi vào tay Chúc Long.

Trải qua vô số năm tế luyện, Chúc Long tuy chưa luyện hóa được một trăm phần trăm, nhưng cũng không ngại việc thúc giục sử dụng.

Uy lực Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân quá mạnh, Chúc Long sử xuất cả người thủ đoạn đều không đỡ được, cũng chỉ còn lại lá bài tẩy cuối cùng này.

Ông ông ông...

Dưới sự thúc giục của Chúc Long, mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn phảng phất như cự thú từ trong giấc ngủ say thức tỉnh.

Sức mạnh thời gian phát da từ nó trong nháy mắt tăng vọt theo cấp số nhân.

Sức mạnh thời gian bàng bạc hạo hãn, ẩn ẩn như muốn vặn vẹo triệt để cả tiểu thế giới Long Vương Quật.

Thái Dương Chân Hỏa do Lê Ân tế ra lần đầu tiên bị chặn lại, điên cuồng tư sát cùng sức mạnh thời gian từ mảnh vỡ luân bàn.

Hai bên tranh đoạt, không ai nhường ai, ai cũng không thể triệt để áp chế đối phương, giằng co không dứt.

Chúc Long đã tế ra cả mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn, tự nhiên không thể hài lòng với cục diện ngang sức ngang tài này.

Oanh oanh oanh...

Vừa nghĩ đến đây, Chúc Long lập tức mượn nhờ mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn, thi triển ra bản mệnh thần thông Động Chúc Thị Giới.

Dưới sự gia trì của mảnh vỡ, uy lực Động Chúc Thị Giới tăng vọt theo đường thẳng.

Thời gian hắc động khổng lồ vô song, thế mà một ngụm nuốt trọn Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân vào trong.

Lần này, Thái Dương Chân Hỏa không thể tiếp tục phá vỡ thời gian hắc động, ngược lại theo thời gian trôi qua, uy lực không ngừng bị hắc động mẫn diệt. *Bản mệnh thần thông Động Chúc Thị Giới của Chúc Long, dưới sự gia trì của mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn, uy lực lại tăng lên nhiều như vậy?* Trong mắt Lê Ân không khỏi hiện lên vài phần hãi nhiên.

Bất quá chuyển niệm nghĩ lại, mảnh vỡ Hồng Mông Linh Bảo có uy lực này cũng là bình thường.

Ông ông ông...

Có mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn trợ giúp, khí thế Chúc Long dường như cũng trong nháy mắt bành trướng, lập tức chuyển từ bị động sang chủ động.

Giờ khắc này, Chúc Long tái độ tế ra thời gian thần thông [Thời Gian Tuần Hoàn].

Dưới sự gia trì của mảnh vỡ, uy lực vòng thời gian có thể nói là tăng vọt chưa từng có.

Ngay cả Lê Ân cũng có cảm giác như lạc lối trong thời gian vô thủy vô chung.

Một khi trầm luân trong vòng tuần hoàn thời gian vô hạn, Lê Ân muốn thoát khốn trong thời gian ngắn là chuyện không hề dễ dàng.

Bất quá, Lê Ân cũng không lập tức tăng cường uy lực Thái Dương Chân Hỏa, vẫn để nó duy trì uy lực cũ.

Cùng lúc đó, Chúc Long đang ở trong vòng thời gian liên tục tế ra từng môn thần thông, thao thao bất tuyệt sát hướng Lê Ân.

Thời Gian Pháp Vực!

Thời Gian Đảo Thối!

Thời Gian Đình Trệ!

Động Chúc Thị Giới!

Nhìn qua thì Lê Ân đang lâm vào thế hạ phong tuyệt đối, bị thần thông thời gian của Chúc Long đánh cho liên tục bại lui, hiểm tượng hoàn sinh.

Nhưng đáy lòng Lê Ân lại cuồng hỉ không thôi.

Hắn đang không ngừng thu hoạch bong bóng thuộc tính rơi ra từ mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn.

Bởi vì điểm số thuộc tính rơi ra quá mức phong phú, thuộc tính [Thời Gian Pháp Tắc] của Lê Ân lập tức tăng vọt như ngồi hỏa tiễn.

Hầu như chỉ trong chốc lát, điểm số thuộc tính Thời Gian Pháp Tắc của Lê Ân đã thành công đột phá cửa ải đại quan một trăm triệu.

Điều này cũng có nghĩa là Thời Gian Pháp Tắc của hắn đã đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh trung kỳ.

Không còn cách nào khác, bong bóng thuộc tính từ mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn chẳng những số lượng nhiều mà điểm số cũng siêu cấp phong phú.

Điều này dẫn đến việc sau khi mảnh vỡ xuất hiện, điểm số Thời Gian Pháp Tắc của Lê Ân mỗi giây đều tăng thêm mấy trăm vạn. *Thời Gian Pháp Tắc cứ như vậy đạt tới Chuẩn Thánh trung kỳ?* Trong lòng Lê Ân không khỏi cảm khái một trận.

Thật sự là quá dễ dàng!

Phải biết rằng, thuộc tính Thời Gian Pháp Tắc của hắn gần như là vặt sạch lông cừu của Chúc Long mới miễn cưỡng tấn thăng từ Đại La Kim Tiên trung kỳ lên Chuẩn Thánh sơ kỳ cách đây không lâu.

Kết quả, chỉ trong chưa đầy một phút tiếp nhận công kích, thuộc tính Thời Gian Pháp Tắc đã từ Chuẩn Thánh sơ kỳ tăng vọt lên trung kỳ.

Tốc độ thăng cấp đáng sợ bực này, cho dù Hồng Quân biết được, đoán chừng cũng phải kinh hồn táng đảm.

Nếu Chuẩn Thánh dễ đột phá như vậy, thì Hồng Hoang ức vạn sinh linh sinh ra Chuẩn Thánh lại ít ỏi đến đáng thương như thế sao?

Thuận tiện nhắc tới, pháp lực hệ thời gian của Lê Ân cách đây không lâu cũng giống như Thời Gian Pháp Tắc, đã đột phá cấp độ Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Chuyến đi Long Vương Quật lần này, thu hoạch của Lê Ân thật sự quá lớn.

Bất quá, điểm số thuộc tính thu hoạch từ Chúc Long, Lê Ân cũng không cộng vào thân mình, mà vội vàng cộng lên người Thời Thần Đạo Nhân.

Lê Ân trảm ra hai tôn pháp tắc hóa thân là Thời Thần Đạo Nhân và Thôn Thiên Đạo Nhân, bởi vì có quan hệ linh hồn tương liên, cho nên số liệu thuộc tính của hai vị này đều hiển thị trên bảng thuộc tính, Lê Ân có thể tùy thời kiểm tra.

Hơn nữa, Lê Ân hiện tại thu thập điểm số thuộc tính, có thể căn cứ theo ý nguyện của hắn, tùy ý phân phối cho bản thể, Thời Thần Đạo Nhân hoặc Thôn Thiên Đạo Nhân.

Thuộc tính của Chúc Long thích hợp nhất tự nhiên là phi Thời Thần Đạo Nhân mạc chúc.

Cứ như vậy, Thời Thần Đạo Nhân đang bị Chúc Long nuốt trong bụng chẳng cần làm gì, cứ nhắm mắt để pháp lực và pháp tắc thuộc tính song song tấn thăng cấp bậc Chuẩn Thánh.

Hơn nữa, thuộc tính Thời Gian Pháp Tắc của hắn còn đang không ngừng tăng trưởng điên cuồng. *Vặt sạch lông cừu từ mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn, chẳng lẽ sẽ để Thời Thần Đạo Nhân nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc trực tiếp tấn thăng cấp bậc Thánh Nhân sao?* Lê Ân ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn, trong lòng tràn đầy mong đợi.

Oanh oanh oanh...

Trận chiến đấu này lại kéo dài hơn nửa năm.

Nửa năm trước, Lê Ân lung lay sắp đổ, phảng phất như tùy thời đều có thể bị đánh bại.

Chương 66

Nhưng nửa năm trôi qua, thân hình Lê Ân vẫn lung lay sắp đổ, vẫn là bộ dạng tùy thời có thể ngã xuống như cũ.

Bất quá, đến hiện tại, Chúc Long cũng chợt phát hiện ra điểm không đúng.

Vô luận công kích của hắn hung mãnh thế nào, cái tên Lê Ân "lung lay sắp đổ" kia lại thủy chung không chịu ngã xuống.

Hơn nữa, Chúc Long phát hiện một sự tình kinh người vô cùng, đánh lâu như vậy, thế mà ngay cả một góc áo của Lê Ân cũng không bị thương. "Tên gia hỏa này chẳng lẽ đang ẩn giấu thực lực?" Trong lòng Chúc Long mạnh mẽ kinh hãi, tuy là câu hỏi nghi vấn nhưng ngữ khí lại cực kỳ khẳng định.

Nếu Lê Ân chỉ có thực lực như hiện tại triển lộ, căn bản không có khả năng kiên trì dưới mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn lâu như vậy.

Phải biết, hiện tại hắn không hề lưu thủ chút nào, đã thúc giục mảnh vỡ đến cực hạn.

Ông!

Vừa nghĩ đến đây, thân hình Chúc Long lập tức lui ra khỏi vòng thời gian.

Ngay sau đó, Chúc Long mở miệng rộng, một đạo quang đoàn lập tức bị nhổ ra.

Chính là quang đoàn đang bao bọc Thời Thần Đạo Nhân.

Ông ông ông...

Từng luồng sức mạnh thời gian cường hãn đến mức không thể

hình dung, điên cuồng từ miệng Chúc Long phun ra, hội tụ về phía quang đoàn chứa Thời Thần Đạo Nhân.

Hiển nhiên, Chúc Long định nhân cơ hội Lê Ân bị khốn trong vòng thời gian, tiên hạ thủ vi cường luyện hóa Thời Thần Đạo Nhân trước.

Bất quá, Chúc Long lại phát hiện, Thời Thần Đạo Nhân trong quang đoàn đang dùng một loại ánh mắt vô cùng quỷ dị nhìn chằm chằm hắn.

Chúc Long không khỏi nhíu mày, trong lòng ẩn ẩn có chút bất an, vội vàng thúc giục sức mạnh thời gian đến cực hạn, muốn dùng tốc độ nhanh nhất luyện hóa Thời Thần Đạo Nhân.

Nhưng mà...

Nửa tuần trà.

Nửa khắc đồng hồ.

Một nén nhang.

Một canh giờ...

Trong nháy mắt, đã trôi qua ba ngày ba đêm.

Thời Thần Đạo Nhân trong quang đoàn vẫn không bị luyện hóa, thậm chí khí tức cũng không còn tiếp tục suy yếu. "Sao có thể... như vậy?!" Chúc Long đại vi khó hiểu.

Nguyên bản trước khi Lê Ân xuất hiện, Thời Thần Đạo Nhân đã suy yếu đến cực hạn, khí tức đều rơi xuống cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Với tu vi của hắn, dưới tình huống toàn lực thi triển, căn bản không cần nửa ngày là đủ để triệt để luyện hóa một tôn Thái Ất Kim Tiên.

Vậy mà hiện tại ba ngày ba đêm trôi qua, Thời Thần Đạo Nhân lại

chẳng hề hấn gì.

Đây rõ ràng là chuyện bất bình thường. "Chúc Long, bằng vào ngươi cũng muốn luyện hóa bần đạo?" Trong quang đoàn, thân thể Thời Thần Đạo Nhân chậm rãi đứng lên, ánh mắt nhìn về phía Chúc Long thấu ra hàn ý sâm lãnh.

Bành!

Lời còn chưa dứt, Thời Thần Đạo Nhân thò tay khẽ vẫy, quang đoàn khốn trụ hắn trong nháy mắt bạo toái. "Ngươi, ngươi..." Chúc Long lập tức kinh ngạc đến ngây người.

Phải biết, quang đoàn khốn trụ Thời Thần Đạo Nhân là do hắn thân thủ bố hạ, ngay cả Chuẩn Thánh sơ kỳ cũng có thể khốn trụ, uy lực mạnh mẽ có thể biết được.

Thế nhưng hiện tại đạo quang đoàn này lại bị một kẻ rớt xuống Thái Ất Kim Tiên như Thời Thần Đạo Nhân tùy tay đánh vỡ.

Quả thực là chuyện không thể tin nổi.

Ca sát!

Ca sát!

Ca sát...

Chính cái gọi là họa vô đơn chí, phúc bất trùng lai.

Hầu như cùng lúc đó, vòng thời gian đang khốn trụ Lê Ân cũng ầm vang vỡ vụn.

Đánh lâu như vậy, bong bóng thuộc tính của mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn đều bị vặt sạch, Lê Ân tự nhiên cũng không lãng phí thời gian nữa.

Hắn trực tiếp nâng uy lực Thái Dương Chân Hỏa lên cấp bậc Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Uy lực Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong kinh khủng bực nào, cho dù vòng thời gian có mảnh vỡ gia trì nhưng vẫn không đỡ được, dưới công thế của Thái Dương Chân Hỏa, trong nháy mắt vỡ nát. "Món đồ này không tệ, bản tôn tiếu nạp!" Lê Ân nhìn về phía mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn, ánh mắt có thêm vài phần nóng rực.

Với thực lực hiện tại của Lê Ân, cho dù là Tiên Thiên Linh Bảo cũng chưa chắc lọt vào mắt xanh của hắn.

Nhưng mảnh vỡ Hồng Mông Linh Bảo lại là vạn trung vô nhất, ngay cả Thánh Nhân cũng muốn tranh đoạt, Lê Ân tự nhiên cũng muốn.

Hơn nữa, một góc mảnh vỡ này phối hợp với Thời Thần Đạo Nhân là vừa vặn.

Chỉ một khối mảnh vỡ nho nhỏ như vậy đã giúp hắn thu hoạch hơn một trăm ức điểm thuộc tính.

Tuy rằng cuối cùng không thể khiến Thời Gian Pháp Tắc của Thời Thần Đạo Nhân thăng lên cấp bậc Thánh Nhân, nhưng có thể đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh viên mãn đã là một cái kinh hỉ lớn rồi.

Nếu không, chỉ dựa vào việc vặt lông cừu Chuẩn Thánh, đợi một trăm vị Chuẩn Thánh biết Thời Gian Pháp Tắc cũng chưa chắc thu hoạch được nhiều điểm thuộc tính như vậy.

Huống chi, số lượng Chuẩn Thánh trong toàn bộ Hồng Hoang chưa chắc đã có một trăm người, càng đừng nói đến một trăm Chuẩn Thánh nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc.

Ông!

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân vươn móng vuốt chộp tới mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn.

Mảnh vỡ lập tức rung động điên cuồng, phun ra từng luồng sức

mạnh thời gian bàng bạc hạo hãn, vặn vẹo móng vuốt của Lê Ân thành hư vô.

Chương 67

Bất quá, ngay sau đó sức mạnh thời gian kia lại bị Thái Dương Chân Hỏa từ lòng bàn tay Lê Ân phun trào ra yên diệt.

Cuối cùng, mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn bị Lê Ân nắm chặt trong tay.

Thấy cảnh này, sắc mặt Chúc Long lập tức đại biến, vội vàng thúc giục mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn hòng triệu hồi nó về.

Mảnh vỡ này là át chủ bài mạnh nhất của Chúc Long, tự nhiên hắn không thể trơ mắt nhìn nó bị Lê Ân cướp đi mà thờ ơ.

Ông ông ông...

Tuy nhiên, mặc cho Chúc Long thúc giục thế nào, mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn thủy chung không cách nào thoát khỏi móng vuốt của Lê Ân.

Bởi vì mỗi lần mảnh vỡ muốn bay đi, trong lòng bàn tay Lê Ân đều sẽ trào ra một đoàn Thái Dương Chân Hỏa khủng bố, ngạnh sinh sinh trấn áp mảnh vỡ đang xao động bất an xuống.

Hưu!

Mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn không thể để mất, Chúc Long không nói hai lời liền lao về phía Lê Ân, nhưng thân hình lại bị Thời Thần Đạo Nhân ngăn cản. "Chúc Long, hiện tại đối thủ của ngươi là bần đạo!" Thời Thần Đạo Nhân lạnh lùng nhìn chằm chằm Chúc Long. "Cút!" Chúc Long kinh nộ giao gia quát lạnh một tiếng.

Hiển nhiên hắn không để Thời Thần Đạo Nhân - con mồi suýt chút nữa bị luyện hóa - vào trong mắt.

Oanh long!

Chúc Long chấn nộ vô cùng, lời còn chưa dứt liền huy xuất một đạo sức mạnh thời gian bàng bạc hạo hãn sát hướng Thời Thần Đạo Nhân.

Lần này Chúc Long không lưu thủ, tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong toàn bộ bộc phát, lực cầu một chiêu miểu sát tên Thời Thần Đạo Nhân có chút cổ quái này.

Nhiên, một màn tiếp theo khiến Chúc Long suýt chút nữa kinh nổ con mắt.

Bởi vì... hắn hách nhiên phát hiện, sức mạnh thời gian hàm chứa uy lực Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong mà hắn tung ra, thế mà bị Thời Thần Đạo Nhân tùy tay đỡ được. "Ngươi...

Ngươi cũng có thực lực Chuẩn Thánh?!" Giờ khắc này, sự chấn hám trong lòng Chúc Long quả thực đạt đến trình độ xưa nay chưa từng có.

Thực lực Thời Thần Đạo Nhân thế nào hắn còn lạ gì nữa?

Nếu đối phương có thực lực Chuẩn Thánh, lúc trước hắn căn bản không có khả năng bắt giữ để luyện hóa.

Oanh oanh oanh...

Bất quá, Thời Thần Đạo Nhân không có nghĩa vụ giải đáp nghi vấn thay Chúc Long, lập tức cùng đối phương kích chiến một trận.

Hiện tại, thực lực Thời Thần Đạo Nhân đã không hề thua kém Chúc Long.

Đặc biệt là Thời Gian Pháp Tắc cấp độ Chuẩn Thánh viên mãn còn viễn siêu Chúc Long.

Nhưng về những phương diện khác, Thời Thần Đạo Nhân lại không bằng Chúc Long.

Cho nên, mỗi lần công kích, Thời Thần Đạo Nhân đều dùng Thời Gian Pháp Tắc mạnh nhất.

Chúc Long càng đánh càng chấn hám, thật sự sắp điên rồi.

Rốt cuộc là biện pháp gì có thể khiến Thời Thần Đạo Nhân từ Thái Ất Kim Tiên tăng vọt lên cảnh giới Chuẩn Thánh?

Hơn nữa, cảnh giới Thời Gian Pháp Tắc của Thời Thần Đạo Nhân không phải là Chuẩn Thánh sơ kỳ bình thường, mà là cấp bậc Chuẩn Thánh viên mãn. "Không có khả năng, không có khả năng..." Đáy lòng Chúc Long gào thét không thôi.

Hắn thực sự không thể chấp nhận con mồi không lâu trước đây còn bị hắn luyện hóa, giờ lại đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn mà ngay cả hắn cũng chưa từng đạt tới.

Bành bành bành...

Tâm thần cự chấn, Chúc Long tự nhiên phát huy thất thường, lập tức bị Thời Thần Đạo Nhân nắm lấy cơ hội trọng thương.

Nhục thân khổng lồ của Chúc Long suýt chút nữa trực tiếp bị Thời Thần Đạo Nhân đánh nổ.

Dù vậy, xích hồng lân phiến trên người Chúc Long cũng vỡ nát vô số, thậm chí ngay cả hắc bạch nhãn mâu ẩn giấu dưới lân phiến cũng bị đánh nổ vô số.

Chúc Long cả người máu tươi đầm đìa, chật vật đến cực điểm. *Không được, cứ tiếp tục như vậy ta có thể sẽ vẫn lạc tại đây, xem ra phải dùng hậu thủ phụ thân để lại rồi!* Trong lòng Chúc Long thầm nghĩ, ánh mắt lặng lẽ liếc nhìn Lê Ân đang quan chiến ở một bên.

Chúc Long biết rõ, cường địch chân chính là Lê Ân chứ không phải Thời Thần Đạo Nhân.

Thực lực Lê Ân thâm sâu khó lường, cường đại đến mức làm hắn cảm thấy có chút tuyệt vọng.

Thời Thần Đạo Nhân sở dĩ có thể trọng thương hắn chẳng qua là chiếm tiện nghi về Thời Gian Pháp Tắc mà thôi.

Nhưng Chúc Long tự tin, nếu không có Lê Ân tại tràng, cho dù không địch lại Thời Thần Đạo Nhân, hắn muốn đi thì đối phương cũng không ngăn được.

Hiện tại có một Lê Ân còn mạnh hơn đang hổ thị đăm đăm nhìn chằm chằm, muốn toàn thân trở ra căn bản là không thể nào.

Oanh long!

Oanh long...

Vừa nghĩ đến đây, Chúc Long liền không do dự nữa, trực tiếp tế ra hậu thủ do Long Vương để lại.

Cả tiểu thế giới Long Vương Quật lập tức rung chuyển kịch liệt điên cuồng, phảng phất như sắp sụp đổ. "Ân?!" Ngay sau đó, Lê Ân cùng Thời Thần Đạo Nhân đồng thời sắc mặt biến đổi.

Bởi vì bọn họ hách nhiên phát hiện, cả tiểu thế giới Long Vương Quật đang tản ra một luồng bài xích chi lực khủng bố chí cực, muốn bài xích bọn họ ra khỏi Long Vương Quật.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, một đạo long ảnh to lớn chí cực, hạo đãng uy nghiêm từ nơi sâu nhất Long Vương Quật chậm rãi thăng đằng. "Chẳng lẽ là Long Vương hư ảnh?" Đôi mắt Lê Ân lập tức híp lại.

Sở dĩ hắn suy đoán là Long Vương hư ảnh, tự nhiên là vì long uy tỏa ra từ đạo long ảnh này còn thuần chính và nồng liệt hơn cả Chúc Long.

Có thể làm được điểm này, cả Long Tộc cũng chỉ có duy nhất Long Vương.

Chương 68

Ông!

Trong lúc Lê Ân tâm niệm điện chuyển, Long Vương hư ảnh thế mà dung nhập vào trong cơ thể Chúc Long.

Oanh long!

Khí tức trên người Chúc Long trong nháy mắt điên cuồng bạo trướng, thế mà khiến hắn từ Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong leo lên ngưỡng cửa Chuẩn Thánh viên mãn.

Chúc Long nhìn thật sâu Lê Ân một cái, có chút muốn nhân cơ hội thực lực bạo trướng hiện tại lộng chết đối phương.

Nhưng nghĩ đến thực lực thâm sâu khó lường của Lê Ân, hắn cuối cùng từ bỏ.

Hiện tại sở dĩ thực lực bạo trướng là vì động dụng lá bài tẩy Long Vương để lại, không có cách nào kiên trì quá lâu.

Một khi lộng không chết Lê Ân, thì người chết chỉ có thể là hắn.

Bành!

Bành!

Vừa nghĩ đến đây, Chúc Long liền khuynh tẫn toàn lực, liên hợp bài xích chi lực của tiểu thế giới Long Vương Quật, ngạnh sinh sinh đánh Lê Ân cùng Thời Thần Đạo Nhân ra khỏi Long Vương Quật.

Ông ông ông...

Chưa đợi Lê Ân cùng Thời Thần Đạo Nhân tiến vào lần nữa, cả tòa tiểu thế giới Long Vương Quật đã bị phô thiên cái địa Thời Gian Pháp Tắc bao trùm trong nháy mắt.

Sau đó, tiểu thế giới Long Vương Quật mạnh mẽ bạt địa, dưới sự bao phủ của vô số Thời Gian Pháp Tắc không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng hóa thành một hạt vi trần biến mất không thấy.

Hưu!

Hưu!

Một lát sau, Lê Ân cùng Thời Thần Đạo Nhân bị đánh bay đã bay trở lại. "Có thể truy tung hạ lạc của tiểu thế giới Long Vương Quật không?" Lê Ân đưa mắt nhìn về phía Thời Thần Đạo Nhân. "Để bần đạo thử xem!" Thời Thần Đạo Nhân gật đầu, ngay sau đó quanh thân trán phóng ra vô tận Thời Gian Pháp Tắc.

Vô số Thời Gian Pháp Tắc hóa thành từng sợi pháp tắc thần liên, men theo bốn phương tám hướng lan tràn đi. "Truy tung không được, Long Vương Quật độn nhập thời không thâm xử, cắt đứt tất cả thời gian tuyến!" Nhưng rất nhanh, Thời Thần Đạo Nhân liền vô công nhi phản, thu hồi tất cả pháp tắc thần liên. "Thôi được rồi, lưu hắn lại đi, sau này sẽ có một ngày Long Vương Quật tái hiện." Lê Ân hồn không thèm để ý nói.

Dù sao hắn cũng không phải nhất định phải giết Chúc Long.

Lần này thực lực Thời Thần Đạo Nhân tiến bộ lớn như thế, công thần lớn nhất chẳng phải là Chúc Long sao.

Tuy rằng lần này lông cừu trên người Chúc Long đã bị vặt sạch, nhìn như không còn giá trị, nhưng đợi lần sau gặp lại, hoặc hứa trên người Chúc Long lại mọc ra lông cừu mới, lại có thể tiếp tục vặt.

Cho nên, trong mắt Lê Ân, mỗi một vị Chuẩn Thánh đều là tài nguyên cực kỳ trân quý, là con cừu béo có thể thu hoạch lặp đi lặp lại.

Trong tình huống bất đắc dĩ, Lê Ân đều không nỡ giết chết những bảo bối có thể giúp hắn nhanh chóng tăng cường thực lực này. "Đúng

rồi, mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn này cho ngươi!" Ngay sau đó, Lê Ân ném mảnh vỡ cho Thời Thần Đạo Nhân.

Tiếp nhận mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn, sắc mặt Thời Thần Đạo Nhân lập tức vui vẻ.

Uy lực của mảnh vỡ này hắn đã tận mắt chứng kiến.

Có nó, Thời Thần Đạo Nhân như hổ mọc thêm cánh, cho dù gặp phải tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong cũng có thể đấu một trận.

Ông!

Nhưng mà, chưa đợi Thời Thần Đạo Nhân vui sướng bao lâu, mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn thế mà thoát khỏi tay hắn, muốn phá không rời đi.

Cũng may Lê Ân tay mắt lanh lẹ, trong nháy mắt huy xuất một đạo Thái Dương Chân Hỏa cấp Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, khốn trụ mảnh vỡ lần nữa. "Bản tôn, có thể hay không thỉnh ngài thanh trừ nguyên thần ấn ký mà Chúc Long lạc ấn trên mảnh vỡ?" Thời Thần Đạo Nhân lập tức vẻ mặt cười khổ nói với Lê Ân.

Mảnh vỡ Hồng Mông Linh Bảo tuy tốt, nhưng mảnh vỡ đã có chủ thì Thời Thần Đạo Nhân lại không thể sử dụng.

Hơn nữa, còn phải thời thời khắc khắc phòng bị nó chuồn đi.

Với thực lực hiện tại của hắn, căn bản không cách nào khốn trụ được mảnh vỡ này. "Cũng tốt, vậy đợi ta thanh trừ nguyên thần ấn ký của Chúc Long xong rồi sẽ đưa cho ngươi!" Lê Ân khẽ gật đầu, liền thu hồi mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn.

Với Thái Dương Chân Hỏa cấp bậc Thánh Nhân của Lê Ân, mảnh vỡ muốn thoát khỏi tay hắn rõ ràng là chuyện không thể nào. "Đi thôi, cùng ta về Thái Dương Tinh một chuyến." Lê Ân chiêu hô Thời Thần

Đạo Nhân, sau đó song song hóa thành một đạo hồng quang rời khỏi nơi này.

Sở dĩ mang Thời Thần Đạo Nhân về Thái Dương Tinh, Lê Ân không có gì ngoài việc muốn đưa hắn "hồi lò trọng tạo".

Phải biết, nguyên thần hiện tại của Thời Thần Đạo Nhân là pháp tướng [Hồng Vân Sinh Thái Sơ] của Hồng Vân, hoàn toàn không hợp với một thân thuộc tính thời gian.

Hiện tại, Lê Ân đã thu hoạch được nguyên thần pháp tướng của Chúc Long, tự nhiên phải thay cho Thời Thần Đạo Nhân một cái nguyên thần pháp tướng thất phối (xứng đôi).

Nguyên thần Chúc Long gọi là [Chúc Long Pháp Tướng], là một tôn Chúc Long hoành tuyên giữa thiên địa, toàn bộ hắc bạch nhãn mâu quanh thân đều mở ra.

Ngoài ra, Lê Ân cũng trảm luôn [Chúc Long Chi Thể] cho Thời Thần Đạo Nhân, còn nhục thân [Tổ Vu Chi Thể] mà Thời Thần Đạo Nhân đang dùng, Lê Ân định thu hồi để tự mình dùng.

Hơn nữa, việc xóa bỏ nguyên thần ấn ký Chúc Long lạc ấn trên mảnh vỡ khẳng định không phải chuyện một sớm một chiều.

Cho nên, lần này Lê Ân về Thái Dương Tinh sẽ coi đây là nơi bế quan.

Tung hoành cả Hồng Hoang, nơi thích hợp bế quan không bị quấy rầy nhất tuyệt đối là phi Thái Dương Tinh mạc chúc. ...

Thái Dương Tinh.

Sau khi trở về, việc đầu tiên Lê Ân làm tự nhiên là đem Thời Thần Đạo Nhân hồi lò trọng tạo.

Nửa ngày sau, Thời Thần Đạo Nhân mới tỉnh lại ngưng tụ ra. "Đa

tạ bản tôn!" Thời Thần Đạo Nhân hướng Lê Ân đánh một cái kê thủ. "Chuyện nhỏ, ta và ngươi vốn là nhất thể, không cần khách khí như vậy!" Lê Ân khẽ phất tay.

Chương 69

Bất quá tiếp theo, Lê Ân cũng không lập tức bắt đầu xóa bỏ nguyên thần ấn ký Chúc Long mà tiến hành kiểm kê thực lực.

Hắn mở ra bảng thuộc tính của mình. [Túc chủ]: Lê Ân [Chủng tộc]: Tam Túc Kim Ô [Công pháp]: Tiên Thiên Thái Dương Kinh [Pháp bảo]: Thái Dương Quyền Trượng (Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo), Kim Ô Ngự Thần Bào (Cực phẩm Hậu Thiên Linh Bảo) [Pháp lực]: - Hỏa hệ * 180,000,000 (Chuẩn Thánh trung kỳ) - Thủy hệ * 1,050,000,000 (Chuẩn Thánh hậu kỳ) - Thổ hệ * 103,000,000 (Chuẩn Thánh trung kỳ) - Mộc hệ * 7,176,584 (Đại La Kim Tiên viên mãn) - Phong hệ * 3,501,234 (Đại La Kim Tiên hậu kỳ) - Vũ hệ * 3,290,674 (Đại La Kim Tiên hậu kỳ) - Lôi hệ * 2,402,153 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Điện hệ * 2,385,401 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Kim hệ * 2,635,789 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Độc hệ * 1,636,114 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Ngũ hành hệ * 1,306,558 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Không gian hệ * 5,013,652 (Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong) - Vân hệ * 1,102,446 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) ...

Mới vừa xem xong cột pháp lực thuộc tính, Lê Ân liền tâm triều bành phái.

Tính đến hiện tại, trừ việc trảm ra pháp lực hệ thời gian cho Thời Thần Đạo Nhân, trên người hắn có ba hệ pháp lực đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh.

Mạnh nhất là thủy hệ pháp lực, càng là đạt tới Chuẩn Thánh hậu kỳ. *Đáng tiếc lần này lưu lại Long Vương Quật thời gian quá ngắn, không thể tìm thấy Tiên Thiên Mộc Linh Căn Hoàng Trung Lý.

Nếu không, mộc hệ pháp lực của ta cũng sẽ bước vào cấp bậc

Thánh Nhân!* Lê Ân hơi có chút tiếc nuối.

Chúc Long lúc đó chạy thực sự quá nhanh.

Sớm biết thế lúc Thời Thần Đạo Nhân và Chúc Long kích chiến, hắn nên đi dạo Long Vương Quật thật tốt, không chừng hiện tại bong bóng thuộc tính của Hoàng Trung Lý đã được thu hoạch vào tay rồi.

Thu liễm tạp niệm trong lòng, Lê Ân tiếp tục kiểm tra bảng thuộc tính. [Nguyên thần]: - Tiên Thiên Thái Âm Pháp Tướng * 3,766,081 (Đại La Kim Tiên hậu kỳ) - Phượng Hoàng Niết Bàn Pháp Tướng * 2,209,941 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Đại Nhật Kim Ô Pháp Tướng * 1,300,934 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Hồng Vân Sinh Thái Sơ Pháp Tướng * 1,784,462 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Tiên Thiên Ngũ Hành Khổng Tước Pháp Tướng * 1,033,625 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Càn Khôn Trấn Thế Pháp Tướng * 1,104,886 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Trạch Bị Thương Sinh Pháp Tướng * 2,655,773 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Tiên Thiên Mộc Linh Pháp Tướng * 1,109,456 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) Về phương diện nguyên thần, Lê Ân thu hoạch không nhiều.

Cho nên, không có một cái nguyên thần pháp tướng nào đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh.

Mạnh nhất là Tiên Thiên Thái Âm Pháp Tướng, cũng mới chỉ đạt Đại La Kim Tiên hậu kỳ mà thôi, cách cảnh giới Chuẩn Thánh còn một đoạn dài.

Nguyên thần pháp tướng này là Lê Ân thu hoạch từ hóa thân của Vọng Thư.

Bất quá, Lê Ân cũng hiểu được.

Nguyên thần chi chiến cực kỳ hung hiểm, cho dù là Chuẩn Thánh, nếu không đến quan đầu cuối cùng đều sẽ không dễ dàng động dụng

nguyên thần. *Haizz!

Không biết đến khi nào ta mới có thể thu hoạch được một tôn nguyên thần cấp bậc Chuẩn Thánh đây!* Lê Ân khẽ than một tiếng.

Thuộc tính nguyên thần thực sự quá khó cày.

Cho dù tóm được Chuẩn Thánh để cày thuộc tính nguyên thần, điểm số cày được cũng chỉ có thể đạt tới cấp bậc Đại La Kim Tiên.

Trừ phi bắt được nhiều Chuẩn Thánh có cùng nguyên thần pháp tướng, nhưng điều này rõ ràng là không thể.

Tung hoành cả Hồng Hoang, sở hữu nguyên thần pháp tướng giống nhau chỉ có Đế Tuấn và Thái Nhất cùng xuất thân từ Tam Túc Kim Ô nhất tộc.

Các Chuẩn Thánh khác đều có căn nguyên khác nhau, tự nhiên không thể ngưng tụ ra nguyên thần pháp tướng giống nhau. *Có lẽ chỉ có cày thuộc tính nguyên thần của Thánh Nhân mới có thể khiến nguyên thần của ta nhanh chóng tấn thăng cấp bậc Chuẩn Thánh!* Trong lòng Lê Ân khẽ động, ánh mắt ẩn ẩn có sắc thái mong chờ.

Tiến vào đạo trường Thánh Nhân cày thuộc tính là việc Lê Ân sớm đã muốn làm.

Nhưng chuyện này rủi ro cực lớn, sơ sẩy một cái sẽ triệt để bại lộ lai lịch của hắn.

Cho nên, Lê Ân vì tâm còn lo lắng nên vẫn luôn nén cái ý niệm này xuống đáy lòng.

Nhưng hiện tại, Lê Ân cảm thấy có thể đưa chuyện này vào lịch trình.

Dù sao thực lực hiện tại của hắn cũng không còn sàn nhược như lúc mới nhen nhóm ý định này.

Hơn nữa, hắn cũng không định dùng bản thể thân tự tiến vào đạo trường Thánh Nhân, mà sẽ để hóa thân đi.

Hiện tại có thêm mấy tôn nguyên thần, lại có thể ngưng tụ ra mấy tôn pháp tắc hóa thân mới.

Đến lúc đó, để những pháp tắc hóa thân này bái nhập môn hạ Thánh Nhân.

Thứ nhất, thuận tiện cho Lê Ân nhặt thuộc tính trong đạo trường.

Thứ hai, bố cục trước thời hạn, chôn xuống quân cờ bên cạnh Thánh Nhân.

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân liền không cách nào xua tan ý niệm này khỏi đầu.

Bất quá, hắn cũng không lập tức bắt đầu ngưng tụ hóa thân mà tiếp tục nhìn xuống bảng thuộc tính.

Dù sao mài dao không lầm đốn củi công.

Phải kiểm kê rõ ràng tất cả thuộc tính mới biết được ngưng tụ loại pháp tắc hóa thân nào thì thích hợp hơn.

Tiếp theo, Lê Ân liền đưa mắt nhìn sang cột thuộc tính nhục thân. [Nhục thân]: - Tiên Thiên Thái Âm Chi Thể * 9,934,576 (Đại La Kim Tiên viên mãn đỉnh phong) - Tổ Vu Chi Thể * 5,033,868 (Đại La Kim Tiên hậu kỳ) - Kim Ô Chi Thể * 2,806,549 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Bất Diệt Phượng Hoàng Thể * 2,102,245 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Ngũ Hành Khổng Tước Thể * 1,123,668 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Tiên Thiên Mộc Đức Chi Thể * 1,388,671 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Tiên Thiên Thổ Đức Chi Thể * 1,799,445 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Tiên Thiên Thủy Đức Chi Thể * 2,100,345 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Tiên Thiên Hồng Vân Thể * 1,833,097 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Đại Vu Chi Thể * 1,206,655 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Chu Tước Chi

Thể * 501,188 (Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ) - Bạch Trạch Chi Thể * 462,369 (Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ) - Thương Dương Chi Thể * 446,681 (Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ) - Cửu Anh Chi Thể * 459,933 (Thái Ất Kim Tiên hậu kỳ) ...

Thuộc tính nhục thân cũng không có cái nào tấn thăng cấp bậc Chuẩn Thánh, tu vi cao nhất cũng chỉ là [Tiên Thiên Thái Âm Chi Thể] thu hoạch được từ Nguyệt Thần Vọng Thư. *Đợi lần sau gặp lại Vọng Thư, Tiên Thiên Thái Âm Chi Thể chắc chắn có thể bước vào cấp bậc Chuẩn Thánh.* Đối với việc nhục thân bước vào cấp bậc Chuẩn Thánh, Lê Ân phi thường mong đợi.

Chỉ là Vọng Thư quá biết trốn.

Thái Âm Tinh phạm vi lớn như vậy, muốn tìm ra nàng căn bản không phải chuyện dễ dàng. [Thần thông]: - Thái Dương Chân Hỏa * 1,008 ức (Thánh Nhân sơ kỳ) - Thái Âm Chân Thủy * 968 ức (Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong) - Bất Diệt Niết Bàn Hỏa * 9 ức 6000 vạn (Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong) - Tụ Lý Càn Khôn * 2,366,471 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Sơn Lạc Thiên Tinh * 2,400,559 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Thủy Mạn Chư Thiên * 2,501,179 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Tiên Thiên Nguyên Thủy * 2,533,645 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Ngũ Sắc Thần Quang * 1,443,609 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Mộc Linh Hàng Thế * 1,866,091 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Chúc Dung Thần Hoả * 1,192,780 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Không Gian Kính Tượng * 1,125,797 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Tam Thiên Nhược Thủy * 204,668 (Thái Ất Kim Tiên) - Vẫn Diệt Lôi Hỏa * 289,910 (Thái Ất Kim Tiên) - Vô Biên Thủy Vực * 207,758 (Thái Ất Kim Tiên) - Thủy Hỏa Yên Thiên * 203,317 (Thái Ất Kim Tiên) ...

Về phương diện thuộc tính thần thông, đây là nơi Lê Ân thu hoạch lớn nhất và cũng hài lòng nhất.

Thái Dương Chân Hỏa đạt tới cấp bậc Thánh Nhân càng là lá bài tẩy lớn nhất của hắn.

Thái Âm Chân Thủy cách cấp bậc Thánh Nhân cũng chỉ còn một bước ngắn.

Hơn nữa, hắn có thể tùy thời tiến về địa hạch thâm xử của Thái Âm Tinh để cày thuộc tính, nâng Thái Âm Chân Thủy lên cấp bậc Thánh Nhân.

Như vậy, hắn sẽ thân hoài hai đại thần thông cấp bậc Thánh Nhân. [Pháp tắc]: - Thái Âm Pháp Tắc * * * (Chuẩn Thánh sơ kỳ) - Hỏa Chi Pháp Tắc * * * (Chuẩn Thánh sơ kỳ) - Thổ Chi Pháp Tắc * 5,566,374 (Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong) - Không Gian Pháp Tắc * 5,833,429 (Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong) - Thái Dương Pháp Tắc * 3,020,157 (Đại La Kim Tiên hậu kỳ) - Thủy Chi Pháp Tắc * 2,101,335 (Đại La Kim Tiên trung kỳ) - Mộc Chi Pháp Tắc * 1,130,789 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Ngũ Hành Pháp Tắc * 1,140,036 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) - Vân Chi Pháp Tắc * 1,799,808 (Đại La Kim Tiên sơ kỳ) ...

Về phương diện pháp tắc, hai đại pháp tắc Thủy - Hỏa song song tấn thăng Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Thủy Chi Pháp Tắc tiến bộ lớn như vậy chủ yếu là cày từ hóa thân của Vọng Thư.

Hỏa Chi Pháp Tắc cống hiến chủ yếu đến từ Bất Diệt Hỏa Sơn - tổ địa của Phượng Hoàng nhất tộc, đặc biệt là nơi hội tụ Bất Diệt Niết Bàn Hỏa ở nơi sâu nhất.

Chương 70

Ông ông ông...

Sau khi kiểm kê thuộc tính hoàn tất, Lê Ân lập tức bắt đầu ngưng tụ hóa thân.

Dùng thời gian ba ngày, Lê Ân tổng cộng ngưng tụ ra sáu tôn pháp tắc hóa thân, phân biệt là: Thái Âm, Thủy, Mộc, Ngũ Hành, Không Gian, Vân. - Thái Âm Pháp Tắc hóa thân: một thân thuộc tính thất phối nguyên từ Vọng Thư, tự hào là Thái Âm Đạo Nhân. - Thủy Chi Pháp Tắc hóa thân: thuộc tính nguyên từ Tây Vương Mẫu, tự hào là Thủy Linh Đạo Nhân. - Mộc Chi Pháp Tắc hóa thân: thuộc tính nguyên từ Đông Vương Công, tự hào là Mộc Linh Đạo Nhân. - Không Gian Pháp Tắc hóa thân: thuộc tính nguyên từ Trấn Nguyên Tử, tự hào là Càn Khôn Đạo Nhân. - Ngũ Hành Pháp Tắc hóa thân: thuộc tính nguyên từ Khổng Tuyên, tự hào là Ngũ Hành Đạo Nhân. - Vân Chi Pháp Tắc hóa thân: thuộc tính nguyên từ Hồng Vân, tự hào là Vân Linh Đạo Nhân. "Bái kiến bản tôn!" Lục đại pháp tắc hóa thân đều tề tề hướng Lê Ân đánh một cái kê thủ. "Phân tán ra hành tẩu các nơi trong Hồng Hoang để thu hoạch thuộc tính, bản tôn cần càng nhiều thuộc tính thất phối hơn." Bất quá, Lê Ân lại nói vậy chứ chưa phái bọn họ bái nhập đạo trường Thánh Nhân.

Trong lục đại pháp tắc hóa thân, mạnh nhất là Thái Âm Đạo Nhân, thực lực dĩ nhiên đạt tới Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Năm đại hóa thân còn lại cũng toàn bộ là cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Đại La Kim Tiên bái nhập đạo trường Thánh Nhân có chút quá mức chói mắt.

Dù sao ở thời kỳ này, trong số đệ tử dưới trướng các đại Thánh Nhân, đạt tới cảnh giới Đại La Kim Tiên đoán chừng cũng chỉ có lác đác vài người.

Nếu những pháp tắc hóa thân này bái nhập, tất định sẽ dẫn tới sự quan chú đặc biệt của Thánh Nhân, rõ ràng không phù hợp với sơ tâm.

Lê Ân định ngưng tụ pháp tắc hóa thân cảnh giới Thái Ất Kim Tiên để tiến vào cấp bậc Thánh Nhân, như vậy sẽ không quá gây chú ý.

Thế là, sáu đại pháp tắc hóa thân mới ngưng tụ cùng với Thời Thần Đạo Nhân đều được Lê Ân phái đi hành tẩu Hồng Hoang.

Bất quá, giám vu việc tu vi của Thái Âm Đạo Nhân cùng Thời Thần Đạo Nhân đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh, cho nên Lê Ân phái hai người này đi thu hoạch bong bóng thuộc tính từ các Chuẩn Thánh khác trong Hồng Hoang, ngoài ra còn kiêm luôn nhiệm vụ tùy thời chi viện cho các pháp tắc hóa thân khác.

Lê Ân thì ở lại Thái Dương Tinh, vì Thời Thần Đạo Nhân mà xóa bỏ nguyên thần ấn ký Chúc Long lưu lại trên mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn.

Bất quá, độ khó của việc xóa bỏ nguyên thần ấn ký trên mảnh vỡ này vượt xa tưởng tượng của Lê Ân.

Cho dù Lê Ân cuối cùng đã tế ra Thái Dương Chân Hỏa cấp bậc Thánh Nhân, dùng nó điên cuồng thiêu đốt mảnh vỡ, cũng phải tiêu tốn trọn vẹn một vạn năm mới có thể từng chút một ma diệt ấn ký của Chúc Long. ...

Vô tận thời không thâm xử, bên trong hạt vi trần do tiểu thế giới Long Vương Quật hóa thành. "Phốc xuy!" Ngay khoảnh khắc tia nguyên thần ấn ký cuối cùng trong mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn bị

ma diệt, Chúc Long trong nháy mắt phun ra một ngụm máu tươi.

Nguyên thần ấn ký bị xóa bỏ, tự nhiên sẽ bị phản phệ. "Nguyên thần ấn ký trên mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn bị xóa bỏ?!

Đáng chết!

Sao có thể?!" Trong mắt Chúc Long tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Phải biết, Thời Gian Luân Bàn chính là Hồng Mông Linh Bảo cao hơn Tiên Thiên Chí Bảo một bậc.

Tuy rằng hắn lấy được chỉ là một mảnh vỡ, nhưng nguyên thần ấn ký trên mảnh vỡ Hồng Mông Linh Bảo là nói xóa bỏ là xóa bỏ được sao?

Tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong cũng hoàn toàn không làm được.

Duy có sức mạnh cấp bậc Thánh Nhân mới có khả năng làm được! "Bất kể là ai làm, nhưng mối thù đoạt mảnh vỡ Hồng Mông Linh Bảo của ta là bất cộng đái thiên!

Ngày sau đợi ta thành Thánh, tất trảm ngươi tế thiên!" Trong mắt Chúc Long bắn ra cừu hận thao thiên. ...

Thái Dương Tinh. "Không ngờ chỉ một lần bế quan đã trôi qua một vạn năm!

Cảm giác như Thời Thần Đạo Nhân mới vừa rời đi không bao lâu, vậy mà đã một vạn năm rồi?" Lê Ân mân mê mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn đang lẳng lặng nằm trong lòng bàn tay, không khỏi hí hư cảm khái.

Hiện tại hắn rốt cuộc cũng hiểu được vì sao những đại năng Hồng Hoang kia chợp mắt một cái đều tính bằng vạn năm. "Một vạn năm trôi qua, đại chiến Vu - Yêu cuối cùng cũng chính thức mở màn!" Ánh

mắt Lê Ân hơi trầm xuống.

Hắn không định tiếp tục ở lại Thái Dương Tinh mà chuẩn bị về Thiên Đình xem sao.

Một vạn năm qua đi, cũng không biết Thiên Đình ra sao rồi.

Hiện tại, Vu - Yêu quyết chiến cuối cùng đã mở màn, làm một phần tử của Yêu Tộc, hắn cũng phải về Thiên Đình thôi. "Hai tộc Vu - Yêu hiện tại hẳn là đều có đại động tác không ngừng rồi đi." Lê Ân lẩm bẩm một tiếng, thân hình hóa thành một đạo hồng quang rời khỏi Thái Dương Tinh, đi thẳng đến Thiên Đình.

Kỳ thật, đích xác giống như Lê Ân suy đoán.

Ngày đầu tiên sau khi kỳ hạn vạn năm giải cấm, hai tộc Vu - Yêu đã toàn diện khai chiến.

Trên đại địa Hồng Hoang khói lửa nổi lên bốn phía.

Tùy ý có thể nhìn thấy bộ lạc của hai tộc đang điên cuồng tư sát.

Trước đó, hai tộc còn tương đối khắc chế, việc chém giết đều đặt tại chiến trường Vu - Yêu.

Nhưng hiện tại thì đại địa Hồng Hoang chỗ nào cũng hóa thành chiến trường.

Lúc thì cường giả Vu Tộc xuất binh công đánh bộ lạc Yêu Tộc, khi thì cường giả Yêu Tộc xuất binh công đánh bộ lạc Vu Tộc.

Bất quá, đỉnh cấp chiến lực hai tộc chưa tham dự, đều đang trong giai đoạn thăm dò lẫn nhau, quan sát đối phương.

Dù sao, bất luận là cao tầng Vu Tộc đứng đầu là Thập Nhị Tổ Vu hay cao tầng Yêu Tộc đứng đầu là Thiên Đình tứ cự đầu, đều muốn chủng tộc của mình giành được thắng lợi cuối cùng, trở thành chúa tể duy nhất của thiên địa.

Nhiên, muốn nói trong vòng một vạn năm này ai gây ra động tĩnh lớn nhất, thì phi Lê Ân mạc chúc.

Chương 71

Bất quá, không phải bản tôn Lê Ân, mà là hóa thân.

Đặc biệt là hai hóa thân Chuẩn Thánh: Thời Thần Đạo Nhân và Thái Âm Đạo Nhân.

Hãy để ta kéo lại dòng thời gian về lúc Lê Ân đang bế quan tại Thái Dương Tinh.

Vu Tộc, Thời Gian Tổ Đình.

Bộ lạc nơi Tổ Vu ở, trong Vu Tộc được tôn xưng là Tổ Đình.

Thời Gian Tổ Đình chính là bộ lạc của Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm.

Ông!

Một đạo thân ảnh từ trên thiên khung của Thời Gian Tổ Đình hiện ra.

Người tới hách nhiên là Thời Thần Đạo Nhân vừa rời khỏi Thái Dương Tinh.

Lê Ân để Thời Thần Đạo Nhân và Thái Âm Đạo Nhân đi cày thuộc tính Chuẩn Thánh, trạm đầu tiên Thời Thần Đạo Nhân chọn chính là Thời Gian Tổ Đình.

Lúc trước khi Lê Ân nhặt thuộc tính ở chiến trường Vu - Yêu đã bị Chúc Cửu Âm truy sát.

Mối thù này Lê Ân vẫn luôn ghi tạc trong lòng.

Chỉ là hắn vẫn luôn bận đi khắp nơi cày thuộc tính, không rảnh tay đối phó Chúc Cửu Âm. "Mối thù truy sát năm xưa, bản tôn không có thời gian, vậy để bần đạo báo thay là được!" Thời Thần Đạo Nhân

quan sát Thời Gian Tổ Đình bên dưới, trong mắt lóe lên từng đạo hàn mang.

Trong tầm mắt Thời Thần Đạo Nhân, cả tòa Thời Gian Tổ Đình đều bị vô số Thời Gian Pháp Tắc bao trùm.

Đổi lại là Chuẩn Thánh khác đều không làm được việc lặng yên không một tiếng động tiềm nhập vào Thời Gian Tổ Đình mà không kinh động Chúc Cửu Âm.

Nhưng đối với Thời Thần Đạo Nhân thân hoài Thời Gian Pháp Tắc, chuyện này lại dễ như trở bàn tay.

Thời Gian Pháp Tắc bao trùm Thời Gian Tổ Đình trong mắt Thời Thần Đạo Nhân thực sự quá vụng về.

Điều này cũng không kỳ quái, Thời Gian Pháp Tắc mà Thời Thần Đạo Nhân hiện tại nắm giữ đã viễn siêu Chúc Cửu Âm.

Với Thời Gian Pháp Tắc cấp Chuẩn Thánh viên mãn, có thể không khách khí mà nói, hiện tại Thời Thần Đạo Nhân tuyệt đối là đệ nhất nhân nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc tại Hồng Hoang.

Ông!

Thân hình Thời Thần Đạo Nhân bước vào phạm vi Thời Gian Pháp Tắc bao trùm, không có chút gợn sóng nào truyền ra.

Bất quá, Thời Thần Đạo Nhân lại nâng tay huy xuất một đạo Thời Gian Pháp Tắc, bố trí một cái kết giới thời gian khổng lồ ở bên ngoài cùng Thời Gian Pháp Tắc của Chúc Cửu Âm, ngăn cách toàn bộ Thời Gian Tổ Đình với ngoại giới.

Sau đó, thân hình Thời Thần Đạo Nhân trong nháy mắt xuất hiện tại dải đất trung ương nhất của Thời Gian Tổ Đình.

Cảm nhận được khí tức Chúc Cửu Âm phát ra, kẻ này đang cư trú

tại cung điện ở trung tâm.

Thời Thần Đạo Nhân tùy tay huy xuất một đạo sức mạnh thời gian, kích trung cung điện Chúc Cửu Âm đang ở.

Sau đó, thân vệ của Chúc Cửu Âm thủ hộ quanh cung điện liền kinh hãi muốn chết khi phát hiện cung điện đang lặng lẽ vặn vẹo.

Trong nháy mắt, cung điện nguy nga hùng vĩ bị vặn vẹo thành hư vô, phảng phất như chưa từng tồn tại.

Trong cung điện, Chúc Cửu Âm đang bế quan cũng lộ ra.

Bất quá, thân thể Chúc Cửu Âm được bao quanh bởi một dòng sông thời gian ngưng tụ từ Thời Gian Pháp Tắc. "Là ai?" Đôi mắt Chúc Cửu Âm đột nhiên mở ra.

Nơi sâu trong đồng tử tràn đầy vẻ ngưng trọng.

Có thể vô thanh vô tức xông vào Tổ Đình, lại vô thanh vô tức hủy đi cung điện của hắn, đủ thấy thực lực người tới khủng bố cỡ nào.

Đặc biệt, vừa rồi hắn dường như cảm nhận được khí tức của sức mạnh thời gian.

Bất quá, Chúc Cửu Âm có chút không dám khẳng định.

Dù sao theo hắn hiểu biết, trong số Chuẩn Thánh đã biết của Hồng Hoang hiện nay, dường như không có ai nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc mạnh hơn hắn.

Ông!

Thân hình Thời Thần Đạo Nhân hiển lộ ra, huyền phù giữa bán không, vẻ mặt lạnh lùng nhìn Chúc Cửu Âm.

Oanh long!

Thời Thần Đạo Nhân không trả lời vấn đề của Chúc Cửu Âm,

trực tiếp vươn tay vỗ một chưởng về phía đối phương.

Ngay sau đó, một đạo chưởng ấn che khuất bầu trời hiệp theo thế thái sơn áp đỉnh, hãn nhiên áp xuống Chúc Cửu Âm. "Quả nhiên là...

Thời Gian Pháp Tắc!!" Trong mắt Chúc Cửu Âm lập tức tinh quang tứ xạ.

Đạo chưởng ấn mà Thời Thần Đạo Nhân huy xuất xác thực là do Thời Gian Pháp Tắc ngưng tụ mà thành. "Bất kể ngươi là ai, ở trước mặt bản tôn chơi Thời Gian Pháp Tắc là chọn sai đối tượng rồi!" Chúc Cửu Âm ngạo nhiên cười lạnh nói.

Đối với Thời Gian Pháp Tắc mình nắm giữ, Chúc Cửu Âm tràn đầy tự tin.

Oanh oanh oanh...

Lời còn chưa dứt, hai tay Chúc Cửu Âm khẽ vẫy, vô tận Thời Gian Pháp Tắc trong nháy mắt trùng thiên, hóa thành từng thanh thần kiếm thời gian, hãn nhiên nghênh đón già thiên chưởng ấn.

Nhiên, một màn sau đó khiến sắc mặt Chúc Cửu Âm trở nên vô cùng khó coi.

Bởi vì... tất cả thần kiếm thời gian hắn huy xuất, ngay sát na va chạm với già thiên chưởng ấn, đều bị một cỗ sức mạnh thời gian phái nhiên mạc ngự vặn vẹo thành hư vô trong nháy mắt. "Đáng chết!

Thời Gian Pháp Tắc tên này nắm giữ sao lại khủng bố như thế?!" Trong lòng Chúc Cửu Âm chấn động dữ dội.

Bị người ta tùy ý đánh bại ở phương diện mình kiêu ngạo nhất chính là điều Chúc Cửu Âm không thể chấp nhận nhất.

Oanh long!

Chương 72

Già thiên chưởng ấn vẫn tốc độ không giảm áp xuống. "Đường đường là Thời Gian Tổ Vu, chỉ có trình độ này thôi sao?

Thật khiến người ta thất vọng cùng cực!" Trong hư không, Thời Thần Đạo Nhân khẽ lắc đầu, tỏ ra vô cùng thất vọng.

Lần này đến đây, một là vì báo thù cho bản tôn, hai là để thu hoạch thuộc tính của Chúc Cửu Âm.

Bất quá, với thực lực Chúc Cửu Âm hiện tại triển hiện, khả năng là không cày được bao nhiêu điểm thuộc tính trên người đối phương.

Không còn cách nào, sau chuyến đi Long Vương Quật, Thời Thần Đạo Nhân chẳng những pháp lực đạt Chuẩn Thánh sơ kỳ mà Thời Gian Pháp Tắc càng là đạt Chuẩn Thánh viên mãn.

Phần thực lực này dĩ nhiên đã vượt xa Chúc Cửu Âm quá nhiều.

Hắn phát hiện bong bóng thuộc tính pháp lực rơi ra từ Chúc Cửu Âm toàn là điểm số hàng đơn vị.

Còn bong bóng thuộc tính pháp tắc điểm số càng thấp đến dọa người, toàn là không phẩy mấy, thấp đến mức hoàn toàn có thể bỏ qua không tính.

Như vậy, trên người Chúc Cửu Âm chỉ còn có thể cày thuộc tính ở ba phương diện: Nguyên thần, Thể chất và Thần thông.

Oanh oanh oanh...

Nói thì chậm, thực ra chỉ trong nháy mắt.

Chúc Cửu Âm hầu như sử xuất cả người thủ đoạn, tế ra từng môn thần thông thời gian nhưng đều không ngăn được công thế của

già thiên chưởng ấn.

Cuối cùng, cho dù Chúc Cửu Âm động dụng Tổ Vu Chi Thể, hóa thành một tôn cự nhân to lớn trăm vạn dặm, lại vẫn bị già thiên chưởng ấn vỗ lật trên mặt đất. "Phốc xuy!

Phốc xuy..." Trong miệng Chúc Cửu Âm máu tươi cuồng phun.

Trên nhục thân càng có từng đạo vết rạn hiện lên.

Hiển nhiên là đã bị trọng thương. "Đáng chết!

Đáng chết...

Tu vi tên này rốt cuộc mạnh đến mức biến thái nào rồi?!" Trong lòng Chúc Cửu Âm gào thét liên hồi, tràn đầy biệt khuất.

Không có cách nào, chênh lệch giữa Chuẩn Thánh trung kỳ và Chuẩn Thánh viên mãn thực sự quá lớn.

Cho dù Tổ Vu Chi Thể kế thừa con đường dĩ lực chứng đạo của Bàn Cổ cũng không thể bù đắp nổi khoảng cách uyển như lạch trời này.

Bất quá, sức mạnh thời gian ẩn chứa trong già thiên chưởng ấn cũng không thể vặn vẹo Tổ Vu Chi Thể của Chúc Cửu Âm thành hư vô.

Bành bành bành...

Thời Thần Đạo Nhân trong hư không là người ngoan thoại bất đa, hai tay liên tục huy xuất.

Trong chốc lát, từng đạo già thiên chưởng ấn liên miên bất tuyệt rơi xuống Chúc Cửu Âm.

Đối mặt với công thế như cuồng phong bạo vũ của Thời Thần Đạo Nhân, Chúc Cửu Âm ngay cả thời gian thở dốc cũng không có.

Nhục thân khổng lồ cuối cùng ngạnh sinh sinh bị đánh nổ tung. "Động Chúc Thị Giới!" Thời Thần Đạo Nhân khẽ quát một tiếng, thế mà trực tiếp tế ra bản mệnh thần thông của Chúc Long.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, vô tận Thời Gian Pháp Tắc từ trong đôi mắt Thời Thần Đạo Nhân điên cuồng phun trào, trong nháy mắt ngưng tụ ra một cái thời gian hắc động khổng lồ vô song.

Thời gian hắc động vừa xuất hiện liền nuốt trọn toàn bộ huyết nhục vương vãi đầy đất sau khi nhục thân Chúc Cửu Âm nổ tung. "Cái gì?!" "Tổ Vu đại nhân bại triệt để như vậy?!" "Kẻ kia rốt cuộc là thần thánh phương nào, ngay cả nhục thân Tổ Vu đại nhân cũng bị đánh nổ?!" "Cho dù đối đầu với Đế Tuấn và Thái Nhất của Thiên Đình, Tổ Vu đại nhân cũng chưa từng bại thê thảm như vậy!!" Thấy cảnh này, tộc nhân của Chúc Cửu Âm phân phân thất thanh kinh hô.

Ông!

Cũng may Chúc Cửu Âm sớm đã bố hạ hậu thủ, nếu không vừa rồi không chừng đã nhân đó mà vẫn lạc.

Một đạo thân ảnh từ trong dòng sông thời gian vây quanh Chúc Cửu Âm lúc nãy chui ra.

Hách nhiên chính là Chúc Cửu Âm!

Hoa lạp!

Hoa lạp...

Bất quá, Chúc Cửu Âm mới vừa hoạch tân sinh, công kích của Thời Thần Đạo Nhân lại lần nữa hãn nhiên sát tới.

Từng sợi pháp tắc thần liên phảng phất như xuyên việt thiên địa huyền hoàng, vượt qua vũ trụ hồng hoang, trong nháy mắt sát tới

trước mặt Chúc Cửu Âm.

Sắc mặt Chúc Cửu Âm đại biến, trong lòng kinh hãi muốn chết.

Mạnh!

Thật sự quá mạnh!

Chúc Cửu Âm cảm giác mình so với đối phương giống như sự khác biệt giữa hài nhi và người khổng lồ.

Phốc xuy!

Phốc xuy!

Phốc xuy...

Cho dù Chúc Cửu Âm đã thúc giục Thời Gian Pháp Tắc cùng nhục thân đến cực hạn nhưng vẫn bị pháp tắc thần liên của Thời Thần Đạo Nhân xuyên thủng.

Ngay sau đó, vô số pháp tắc thần liên nhẹ nhàng xoắn một cái, nhục thân Chúc Cửu Âm lần nữa nổ tung.

Ông!

Lại một cái thời gian hắc động khổng lồ vô song trong nháy mắt ngưng tụ ra.

Lần này, thời gian hắc động nuốt chửng cả dòng sông thời gian Chúc Cửu Âm ngưng tụ cùng với huyết nhục do nhục thân hóa thành. "Không..." Trong dòng sông thời gian đang bị thời gian hắc động từ từ mẫn diệt, thế mà truyền ra tiếng gào thét nộ hống tràn đầy không cam lòng của Chúc Cửu Âm.

Chương 73

Oanh long!

Nhưng ngay khi hậu thủ phục sinh của Chúc Cửu Âm sắp bị yên diệt triệt để, trong hư không lại vô cùng quỷ dị xuất hiện một khe hở không gian.

Khe hở hư không khổng lồ vô cùng, một đường lan tràn về phía thời gian hắc động.

Trong sát na, khe hở hư không liền va chạm với thời gian hắc động.

Cuối cùng song song yên diệt. "Ân?" Đôi mắt Thời Thần Đạo Nhân trong nháy mắt híp lại, sau đó ngẩng đầu nhìn thoáng qua kết giới thời gian mình đã bố trí.

Kết quả, hắn lại phát hiện kết giới thời gian vẫn hoàn hảo không chút tổn hại.

Như vậy, sự tình trở nên thú vị rồi.

Thời gian kết giới hoàn hảo, vậy khe hở hư không vừa rồi là thủ bút của ai?

Chẳng lẽ là Không Gian Tổ Vu Đế Giang?

Ý niệm đầu tiên của Thời Thần Đạo Nhân là nghĩ đến Đế Giang, đồng bạn Tổ Vu của Chúc Cửu Âm.

Nhưng chỉ trong chuyển thuấn gian, Thời Thần Đạo Nhân đã phủ định suy đoán này. *Không thể nào là Đế Giang, Không Gian Pháp Tắc của Đế Giang không mạnh như vậy.

Khe hở hư không vừa rồi có thể yên diệt Động Chúc Thị Giới của

ta, uy lực tuyệt đối đạt tới Chuẩn Thánh viên mãn?* Thần sắc Thời Thần Đạo Nhân trở nên vô cùng ngưng trọng.

Đối phương có thể ra tay trong tình huống hắn hào vô sát giác (hoàn toàn không hay biết), tu vi thậm chí còn xa không chỉ là Chuẩn Thánh viên mãn đơn giản như vậy. *Chẳng lẽ là Thiên Đạo?!* Đáy lòng Thời Thần Đạo Nhân mạnh mẽ chấn động.

Trong ký ức của bản tôn có một câu nói "thần thông bất địch thiên số".

Khí số Chúc Cửu Âm chưa tận, hiện tại không phải lúc vẫn lạc, cho nên Thiên Đạo ám trung ra tay cứu hắn?

Thời Thần Đạo Nhân càng nghĩ càng thấy khả năng này là lớn nhất. "Thôi được rồi, đã Thiên Đạo đều ra tay, tạm tha cho hắn một mạng vậy!" Thời Thần Đạo Nhân lẩm bẩm một tiếng, trong lòng lại có chút đánh trống.

Giờ khắc này, hắn luôn cảm giác trong bóng tối có một đôi mắt đang nhìn chằm chằm mình, khiến hắn cả người đều cảm thấy không tự tại.

Hưu!

Thời Thần Đạo Nhân không nói hai lời, lập tức rời khỏi Thời Gian Tổ Đình.

Hắn sợ tiếp tục ở lại, không chừng Thiên Đạo nhịn không được sẽ ra tay với hắn.

Sau khi rời khỏi Thời Gian Tổ Đình, loại cảm giác bị nhìn trộm trong bóng tối kia mới dần dần biến mất.

Điều này cũng làm cho Thời Thần Đạo Nhân càng thêm khẳng định, vừa rồi ám trung ra tay, vô nghi chính là Thiên Đạo.

Trong lòng Thời Thần Đạo Nhân cảnh giác đến cực điểm.

Phải biết, Thiên Đạo mới là Boss lớn nhất Hồng Hoang, cho dù là Thánh Nhân bị Thiên Đạo để mắt tới cũng sẽ cảm thấy trong lòng run sợ.

Càng đừng nói là Thời Thần Đạo Nhân.

Vút!

Sau khi rời khỏi Thời Gian Tổ Đình, Thời Thần Đạo Nhân nơm nớp lo sợ, bay không mục đích suốt mười ngày mười đêm.

Khi phát hiện Thiên Đạo vẫn chưa ra tay đối phó mình, hắn mới thở phào nhẹ nhõm một hơi. "Trước đó lúc ta đánh Chúc Cửu Âm, Thiên Đạo vẫn luôn không ra tay.

Mãi đến khi Chúc Cửu Âm sắp vẫn lạc, Thiên Đạo mới âm thầm can thiệp." "Hơn nữa, Thiên Đạo cũng chỉ chừa lại cho Chúc Cửu Âm - kẻ chưa tận khí số - một con đường sống, chứ không hề trực tiếp ra tay với ta." "Chẳng lẽ Thiên Đạo không thể tùy ý xuất thủ?" Thời Thần Đạo Nhân trầm tư, đôi mắt khẽ sáng lên.

Hắn hiểu rõ, dù hiện tại Thiên Đạo chưa ra mặt, nhưng khi thực lực bản tôn tăng lên, sẽ có một ngày triệt để đối đầu với Thiên Đạo.

Hiện tại thăm dò giới hạn của Thiên Đạo cũng tốt.

Vút!

Vừa nghĩ đến đây, Thời Thần Đạo Nhân lập tức đổi hướng, lao thẳng về phía Không Gian Tổ Đình của Vu Tộc.

Được rồi, lần này đối với Đế Giang chỉ đánh chứ không giết, đánh tàn phế Đế Giang xem Thiên Đạo có ra tay hay không.

Vài ngày sau, Thời Thần Đạo Nhân đã đến Không Gian Tổ Đình.

Cũng giống như Thời Gian Tổ Đình, nơi này bao trùm dưới Không

Gian Pháp Tắc vô cùng vô tận.

Thời Thần Đạo Nhân hiểu rằng muốn lặng lẽ lẻn vào là không thể.

Ông!

Bất quá, Thời Thần Đạo Nhân theo lệ cũ bố trí một đạo Thời Gian Kết Giới, cách ly Không Gian Tổ Đình với thế giới bên ngoài.

Oanh long!

Oanh long...

Ngay sau đó, Thời Thần Đạo Nhân trực tiếp cường ngạnh xông vào Không Gian Tổ Đình.

Vừa bước vào phạm vi tổ đình, vô tận Không Gian Pháp Tắc hóa thành từng đạo không gian chi nhận cắt nát vạn vật, điên cuồng tấn công Thời Thần Đạo Nhân.

Thời Thần Đạo Nhân sắc mặt thong dong, quanh thân phun trào từng cỗ Thời Gian chi lực bàng bạc hạo hãn.

Vô số lưỡi dao không gian đều bị sức mạnh thời gian khủng bố vặn vẹo thành hư vô.

Không gian vi vương, Thời gian vi tôn!

Không Gian Pháp Tắc và Thời Gian Pháp Tắc đều là những pháp tắc chí cường đứng hàng đầu trong ba ngàn pháp tắc.

Tuy nhiên, Không Gian Pháp Tắc của Đế Giang mới chỉ đạt Chuẩn Thánh sơ kỳ đỉnh phong, tự nhiên thua xa Thời Gian Pháp Tắc cấp Chuẩn Thánh viên mãn của Thời Thần Đạo Nhân. "Hửm?" Trong tòa cung điện nguy nga ở trung tâm Không Gian Tổ Đình, Đế Giang đang bế quan tu luyện bỗng mạnh mẽ mở mắt.

Không Gian Pháp Tắc dị động tự nhiên lập tức kinh động đến hắn.

Chương 74

Vút!

Thân hình Đế Giang nháy mắt biến mất khỏi cung điện, sát na tiếp theo liền xuất hiện trước mặt Thời Thần Đạo Nhân.

Đế Giang đánh giá kẻ lạ mặt, lại phát hiện đối phương là một Chuẩn Thánh cường giả mà hắn chưa từng gặp.

Đế Giang sở dĩ biết Thời Thần Đạo Nhân là Chuẩn Thánh cường giả, bởi vì vô số Không Gian Pháp Tắc bố trí xung quanh căn bản không thể đến gần thân thể đối phương.

Ngay cả Không Gian Pháp Tắc cấp Chuẩn Thánh sơ kỳ đỉnh phong cũng không chạm được vào một góc áo của hắn.

Nếu nói Thời Thần Đạo Nhân không phải Chuẩn Thánh cường giả, đánh chết Đế Giang cũng không tin. "Cư nhiên giống như Chúc Cửu Âm, nắm giữ đều là Thời Gian Pháp Tắc?!" Cảm ứng được sức mạnh thời gian tỏa ra trên người Thời Thần Đạo Nhân, trong lòng Đế Giang chấn động dữ dội, đồng tử nháy mắt co rút lại. "Các hạ vì sao xông vào tổ đình của ta?" Hít sâu một hơi, Đế Giang nhìn chằm chằm Thời Thần Đạo Nhân, lạnh lùng quát hỏi. "Nhìn ngứa mắt, đánh một trận cho hả giận!" Thời Thần Đạo Nhân nhẹ nhàng bâng quơ đáp. "Các hạ cũng quá mức ngông cuồng rồi đấy!" Đế Giang tức giận, sắc mặt nháy mắt đen lại.

Ông ông ông...

Bất quá, Đế Giang hiển nhiên đối với Thời Thần Đạo Nhân thực lực thâm sâu khó lường có chút kiêng kỵ, thoại âm chưa dứt, quanh thân liền phun trào vô số Không Gian Pháp Tắc.

Không Gian Pháp Tắc liên miên bất tuyệt ngưng tụ thành từng mảnh vỡ không gian như những tấm gương.

Đây hách nhiên là thần thông không gian mà Đế Giang nắm giữ —— Không Gian Kính Tượng.

Thân hình Đế Giang nháy mắt dung nhập vào trong những mảnh vỡ không gian kia, khiến người ta không phân biệt được chân thân hắn ở đâu.

Đáng tiếc, Đế Giang cũng không biết, chân thân của hắn trong mắt Thời Thần Đạo Nhân lại hiện ra rõ mồn một thông qua những bong bóng thuộc tính rơi xuống.

Vút vút vút...

Thời Thần Đạo Nhân đưa tay khẽ vẫy, Thời Gian Pháp Tắc vô cùng vô tận nháy mắt cuộn trào.

Pháp tắc rợp trời dậy đất lập tức hóa thành từng sợi thần liên, lao thẳng về phía mảnh vỡ không gian nơi Đế Giang ẩn nấp.

Đế Giang trừng lớn mắt, vẻ mặt đầy vẻ không thể tin.

Hiển nhiên hắn vô cùng kinh ngạc khi Thời Thần Đạo Nhân có thể liếc mắt một cái đã nhìn thấu chân thân của mình.

Trong khoảnh khắc điện quang thạch hỏa, ngay khi Đế Giang định chuyển vị trí, lại bất thình lình nghe thấy Thời Thần Đạo Nhân khẽ quát một tiếng: "Thời gian đình trệ!" Thân hình Đế Giang nháy mắt khựng lại.

Không chỉ riêng Đế Giang, thực ra giờ khắc này, thời gian trong phạm vi trăm vạn dặm đều lâm vào trạng thái tĩnh chỉ.

Duy nhất không chịu ảnh hưởng chính là Thời Thần Đạo Nhân.

Phốc xuy!

Phốc xuy!...

Đế Giang không thể di chuyển thành công, tự nhiên bị vô số pháp tắc thần liên xuyên thủng.

Bành!

Ngay sau đó, vô số pháp tắc thần liên khẽ xoắn một cái, thân thể Đế Giang nổ tung.

Bất quá lần này Thời Thần Đạo Nhân cũng không thi triển ra Đồng Chúc Thị Giới để ma diệt huyết nhục của Đế Giang.

Ông ông ông...

Rất nhanh, huyết nhục của Đế Giang lại ngưng tụ lại một lần nữa. "Thời gian đình trệ!" Thời Thần Đạo Nhân lại tế xuất thần thông.

Đế Giang vừa mới tích huyết trùng sinh thậm chí còn chưa kịp phản ứng, thân hình lại lần nữa đình trệ.

Bành!

Thời Thần Đạo Nhân vung tay tung ra một chưởng.

Một đạo chưởng ấn che trời nháy mắt ngưng tụ.

Một chưởng rơi xuống, ngạnh sinh sinh đánh nổ nhục thân Đế Giang thêm lần nữa.

Tiếp đó, Đế Giang phảng phất lâm vào vòng tuần hoàn chết chóc vô hạn.

Mỗi lần nhục thân vừa ngưng tụ ra, nháy mắt lại trúng thần thông [Thời Gian Đình Trệ], sau đó lại bị Thời Thần Đạo Nhân đánh nổ.

Đế Giang quả thực uất ức đến cực điểm.

Từ khi sinh ra đến nay, hắn chưa từng trải qua trận chiến nào

nghẹn khuất như vậy.

Không, đây căn bản không tính là chiến đấu.

Chỉ có thể gọi là đơn phương ẩu đả.

Không khéo, hắn lại là đối tượng bị ẩu đả kia.

Bành bành bành...

Một lần lại một lần bị đánh nổ.

Lại một lần lại một lần ngưng tụ lại nhục thân.

Ba tháng trôi qua.

Đế Giang bị đơn phương "bón hành" suốt ba tháng ròng rã.

Hắn thậm chí không nhớ nổi mình bị Thời Thần Đạo Nhân đánh nổ bao nhiêu lần.

Chỉ biết hiện tại tốc độ ngưng tụ lại nhục thân càng ngày càng chậm.

Hiển nhiên, sau khi bị đánh nổ quá nhiều lần, ngay cả Tổ Vu Chi Thể cũng có chút không chịu nổi, dù sao mỗi lần ngưng tụ lại đều cần tiêu hao sức mạnh bản nguyên.

Bành bành bành...

Thời Thần Đạo Nhân hết lần này đến lần khác đánh Đế Giang thành "tử cẩu", Thiên Đạo lại trước sau chưa từng ra tay.

Chương 75

Trong lòng Thời Thần Đạo Nhân lập tức nắm chắc.

Huyết ngược Đế Giang suốt ba tháng, mãi cho đến khi trên người đối phương không còn rơi ra bong bóng thuộc tính nữa, Thời Thần Đạo Nhân mới dừng tay.

Vút!

Ngay sau đó, thân thể Thời Thần Đạo Nhân hóa thành một đạo hồng quang bay ra khỏi Không Gian Tổ Đình.

Tiếp theo, hắn mở ra hành trình "treo lên đánh" Thập Nhị Tổ Vu.

Người thứ ba bị Thời Thần Đạo Nhân "hỏi thăm" là Hỏa Chi Tổ Vu Chúc Dung.

Bành bành bành...

Thực lực Chúc Dung so với Đế Giang còn kém hơn, dưới Thời Gian Pháp Tắc Chuẩn Thánh viên mãn càng không có bất kỳ lực kháng cự nào.

Chúc Dung bị đánh còn thảm hơn cả Đế Giang, bị Thời Thần Đạo Nhân cuồng ẩu suốt nửa năm.

Cho dù hắn không còn rơi bong bóng thuộc tính, Thời Thần Đạo Nhân vẫn không nguyện ý buông tha.

Không còn cách nào, ai bảo lúc trước trên chiến trường Vu Yêu, Chúc Dung là kẻ đầu tiên truy sát Lê Ân.

Đối với tên đầu sỏ gây tội, Thời Thần Đạo Nhân tự nhiên phá lệ "khí trọng".

Do mỗi lần ra tay, Thời Thần Đạo Nhân đều tùy tiện bố trí một

đạo Thời Gian Kết Giới bên ngoài tổ đình, cách ly hoàn toàn với bên ngoài.

Cho dù hắn rời đi cũng không thu hồi kết giới, dẫn đến việc các Tổ Vu bị ăn đòn căn bản không có cách nào truyền tin tức ra ngoài.

Sau Chúc Dung là Cộng Công.

Sau đó đến Câu Mang, Nhục Thu, Cường Lương, Thiên Ngô, Hấp Tư, Xa Bỉ Thi... tất cả không ngoại lệ đều bị Thời Thần Đạo Nhân đánh cho thảm không nỡ nhìn.

Thu hoạch của Thời Thần Đạo Nhân cũng cực kỳ phong phú.

Không chỉ pháp lực, pháp tắc và thần thông tương ứng của các hệ đều có sự đột phá, mà [Tổ Vu Chi Thể] là thu hoạch lớn nhất, nhất cử bước vào Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Liên tục thu hoạch bong bóng thuộc tính nhục thân của mười vị Tổ Vu, [Tổ Vu Chi Thể] mới đẩy lên tầng thứ Chuẩn Thánh, cũng không có gì lạ.

Tiếp theo còn lại hai vị Tổ Vu là Hậu Thổ và Huyền Minh, Thời Thần Đạo Nhân cũng không buông tha.

Hắn suy nghĩ một chút, quyết định ra tay với kẻ được xưng là mạnh nhất trong Thập Nhị Tổ Vu trước.

Hậu Thổ đã dị loại thành thánh, tuy bản thể không thể rời khỏi Địa Phủ, nhưng Thời Thần Đạo Nhân chung quy vẫn có chút kiêng kỵ thủ đoạn của nàng.

Hắn ẩn ẩn cảm giác, Hậu Thổ hóa thân quay về Vu Tộc có lẽ không dễ đối phó như vậy.

Vũ Chi Tổ Đình.

Oanh oanh oanh...

Huyền Minh đã cùng Thời Thần Đạo Nhân kịch chiến một hồi.

Mưa to gió lớn trút xuống như thác đổ.

Mỗi một giọt nước mưa đều do Huyền Minh dùng Vũ Chi Pháp Tắc ngưng tụ ra.

Bất quá, quanh thân Thời Thần Đạo Nhân vô số Thời Gian Pháp Tắc dũng động, vặn xoắn thành từng cái hố đen thời gian, khiến không một giọt mưa nào rơi trúng người hắn.

Huyền Minh không hổ danh là kẻ mạnh nhất Thập Nhị Tổ Vu, thực lực xác thực phi thường bất phàm.

Vũ Chi Pháp Tắc nàng nắm giữ hách nhiên đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Càng làm cho Thời Thần Đạo Nhân cảm thấy vô cùng khó chơi chính là nhục thân của Huyền Minh.

Nhục thân nàng hiển nhiên mạnh hơn các Tổ Vu khác một đoạn dài, đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh trung kỳ.

Đếm khắp Hồng Hoang, Chuẩn Thánh cường giả có nhục thân đạt cảnh giới Chuẩn Thánh ngoại trừ Thập Nhị Tổ Vu ra thì căn bản không có mấy người.

Cho nên có thể không chút khách khí nói, nhục thân Huyền Minh là mạnh nhất dưới Thánh Nhân.

Bành bành bành...

Cho dù là Thời Thần Đạo Nhân cũng phải dùng hết vốn liếng mới đánh nổ được nhục thân Huyền Minh.

Tuy nhiên, khác với các Tổ Vu khác, mỗi lần Thời Thần Đạo Nhân đều phải tốn công sức rất lớn mới có thể đánh nổ Huyền Minh sau khi nàng ngưng tụ lại thân thể.

Kịch chiến suốt một năm, trên người Huyền Minh mới không còn rơi bong bóng thuộc tính.

Thời Thần Đạo Nhân lúc này mới dừng tay, rời khỏi Vũ Chi Tổ Đình, lao thẳng đến mục đích cuối cùng: Thổ Chi Tổ Đình.

Oanh oanh oanh...

Đợi đến khi giao chiến với Hậu Thổ hóa thân, Thời Thần Đạo Nhân phát hiện sự thật quả nhiên giống như dự liệu.

Hóa thân này của Hậu Thổ có thực lực kinh khủng ngoài dự đoán, hách nhiên đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh viên mãn. "Cư nhiên cũng là Chuẩn Thánh viên mãn?" Thời Thần Đạo Nhân kinh ngạc vì sự cường đại của Hậu Thổ hóa thân, nhưng Hậu Thổ hóa thân lại càng kinh ngạc hơn hắn.

Chuẩn Thánh viên mãn cũng không phải cải trắng ngoài chợ.

Đó là đại năng chỉ cách Thánh Nhân một bước xa, xưng một câu "Thánh Nhân chi hạ chí cường giả" cũng không hề quá đáng.

Theo Hậu Thổ biết, Hồng Hoang hiện nay ngoại trừ bản thân nàng nhờ dị loại thành thánh mới đạt được cảnh giới này (nếu không hóa thân Lục Đạo Luân Hồi thì Thổ Chi Pháp Tắc cũng không đạt đến mức đó), thì chỉ có Thái Nhất của Yêu Tộc nhờ vào Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung mới miễn cưỡng chạm tới ngưỡng cửa ấy.

Nhưng bây giờ, đứng trước mặt Hậu Thổ hóa thân là một tôn thần bí cường giả không cần mượn nhờ bất kỳ pháp bảo nào cũng có thể phát huy ra chiến lực Chuẩn Thánh viên mãn. "Rốt cuộc là ai?

Trong lịch sử Hồng Hoang dường như chưa từng có tin tức hay truyền văn nào về hắn!" Hậu Thổ hóa thân nhìn chằm chằm Thời Thần Đạo Nhân.

Hiện tại Vu Yêu quyết chiến sắp mở màn, lại xuất hiện một kẻ

không rõ lai lịch có chiến lực như vậy, đối với Vu Tộc chưa chắc là chuyện tốt.

Nhất là kẻ này dường như không thân thiện với Vu Yêu, nếu không cũng sẽ không vừa đến tổ đình đã một lời không hợp liền khai chiến. "Muốn biết?

Đánh thắng ta rồi nói!" Thời Thần Đạo Nhân mỉm cười, tế xuất các loại thời gian thần thông, thế công càng thêm hung mãnh.

Chương 76

Oanh oanh oanh...

Bất quá, dù Thời Thần Đạo Nhân thúc giục Thời Gian Pháp Tắc đến cực hạn, uy lực thần thông phát huy tối đa, nhưng thủy chung vẫn không thể phá vỡ phòng ngự của Hậu Thổ.

Không còn cách nào, Thổ Chi Pháp Tắc vốn am hiểu phòng ngự, huống chi lại là cấp độ Chuẩn Thánh viên mãn.

Thời Thần Đạo Nhân cùng Hậu Thổ hóa thân kịch chiến ba năm, vẫn không thể phá vỡ phòng ngự của đối phương. "Chỉ có thể nói Thánh Nhân không hổ là Thánh Nhân!

Cho dù Hậu Thổ là dị loại thành thánh, ngưng tụ ra hóa thân cũng có tu vi Chuẩn Thánh viên mãn!" Thời Thần Đạo Nhân trong lòng không khỏi kinh thán.

Kỳ thực hắn không biết, Hậu Thổ hóa thân này ẩn chứa một giọt tinh huyết bản thể của nàng, nên thực lực mới khủng bố như vậy.

Nhưng Hậu Thổ cũng không biết, bề ngoài Thời Thần Đạo Nhân trấn định nhưng trong lòng đang sướng phát điên.

Ba năm kịch chiến mang lại thu hoạch quá lớn.

Hậu Thổ hóa thân cũng phải dốc toàn lực ứng phó, dẫn đến bong bóng thuộc tính rơi như mưa, điểm số mỗi bong bóng đều cực kỳ kinh người.

Thu hoạch lớn nhất là thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc, liên tiếp đột phá, từ Đại La Kim Tiên viên mãn vượt qua Chuẩn Thánh trung kỳ, điểm số đạt đến con số khủng bố sáu ức tám ngàn vạn. (Dù trước đó Lê Ân đã xoát từ Nhân Sâm Quả Thụ lên Chuẩn Thánh trung kỳ,

nhưng lần này tuy chưa lên Hậu kỳ, điểm số đã đạt 9 ức 3 ngàn vạn - đỉnh phong trung kỳ).

Vút!

Ba năm sau, Hậu Thổ hóa thân không còn rơi bong bóng, Thời Thần Đạo Nhân cũng không dây dưa nữa, hóa thành hồng quang bay đi. "Tên kia có ý gì?

Chỉ thuần túy đến đánh nhau với ta thôi sao?" Hậu Thổ ngẩn ngơ, nhưng ngay sau đó nàng biến sắc: "Không ổn!

Hắn không chiếm được tiện nghi ở chỗ ta, lẽ nào đi tìm các Tổ Vu khác gây phiền phức?" Nàng không biết, các Tổ Vu khác đã bị "hỏi thăm" từ sớm rồi.

Nàng là người cuối cùng chứ không phải đầu tiên.

Hậu Thổ hóa thân vội vã chạy đến Vũ Chi Tổ Đình tìm Huyền Minh, lại bị Thời Gian Kết Giới chặn lại.

Nàng điên cuồng tấn công kết giới, kinh động đến Huyền Minh đang dưỡng thương bên trong.

Sau khi trao đổi, Hậu Thổ mới biết Huyền Minh đã bị đánh tơi tả từ ba năm trước.

Hai người vội vàng đi kiểm tra các tổ đình khác, mới bàng hoàng phát hiện cả mười Tổ Vu kia đều đã bị Thời Thần Đạo Nhân "hành" cho một lượt. ...

Trong lúc Thời Thần Đạo Nhân đại náo Vu Tộc, một phân thân pháp tắc khác của Lê Ân là Thái Âm Đạo Nhân cũng có động tác lớn: Nhập Thiên Đình, khiêu chiến tứ đại cự đầu.

Lê Ân đang bế quan ở Thái Dương Tinh nếu biết Thái Âm Đạo Nhân làm gì chắc chắn sẽ thổ huyết.

Hành động của Thái Âm Đạo Nhân đúng là ấn chứng câu nói: *Ai có thể ác hơn ta?

Ta ác lên thì ngay cả cha và chú ta cũng đánh!* Thiên Đình!

Vút!

Một bóng người mặc đạo bào màu nguyệt bạch, khuôn mặt mông lung như bị tinh quang che phủ xuất hiện ngoài Nam Thiên Môn.

Chính là Thái Âm Đạo Nhân. "Kẻ đến dừng bước!

Đây là trọng địa Thiên Đình, chưa có lệnh triệu tập không được vào!

Kẻ trái lệnh, giết không tha!" Yêu tộc thủ vệ quát lớn.

Bành bành bành...

Thái Âm Đạo Nhân không thèm để ý, khẽ vẫy tay.

Pháp lực hùng hồn đánh bay toàn bộ thủ vệ.

Nể mặt bản tôn Lê Ân, hắn không hạ sát thủ mà chỉ đánh trọng thương. "To gan!

Dám xông vào Thiên Đình!" Huyền Vũ Đại Thánh trấn thủ Nam Thiên Môn giận dữ lao ra.

Bành!

Thái Âm Đạo Nhân lại vẫy tay như đuổi ruồi.

Huyền Vũ Đại Thánh cảnh giới Đại La Kim Tiên cũng bị đánh bay, trọng thương ngã gục.

Thái Âm Đạo Nhân nghênh ngang bước vào, nhưng lại bị Hà Lạc Hỗn Nguyên Đại Trận do Đế Tuấn bố trí chặn lại.

Bành!

Chỉ thấy đầu ngón tay hắn bắn ra một đạo pháp lực, nháy mắt

xuyên thủng trận pháp tạo thành một lỗ hổng.

Trước khi lỗ hổng khép lại, hắn đã độn vào trong. "Hửm?" Đế Tuấn lập tức phát hiện: "Thái Nhất, Côn Bằng, Hy Hoàng, có cường giả thần bí xâm nhập Thiên Đình!" "To gan thật!

Biết rõ Thiên Đình có bốn người chúng ta tọa trấn mà còn dám xông vào!" Thái Nhất tính tình nóng nảy tức giận gầm lên.

Chẳng bao lâu, Thái Âm Đạo Nhân đã đứng trước Yêu Sư Cung.

Hắn chọn Côn Bằng đầu tiên là do ảnh hưởng từ Lê Ân (vì Lê Ân biết sau này Côn Bằng sẽ phản bội, cuỗm Hà Đồ Lạc Thư bỏ chạy). "Tìm ta đầu tiên?

Coi bản tôn là quả hồng mềm sao?" Côn Bằng nổi giận, Yêu Sư Cung hóa thành ngàn vạn dặm nện xuống.

Đang!

Thái Âm Đạo Nhân chỉ vươn một ngón tay, ngạnh sinh sinh chặn đứng Yêu Sư Cung khổng lồ.

Mặc cho Côn Bằng thúc giục thế nào cũng không thể tiến thêm nửa tấc.

Chương 77

"Hít..." Côn Bằng hít ngược một hơi khí lạnh.

Quái vật gì thế này?

Bành!

Thái Âm Đạo Nhân búng tay một cái, Yêu Sư Cung như đạn pháo bắn ngược trở lại, đẩy lùi Côn Bằng mấy ngàn vạn dặm.

Đế Tuấn, Thái Nhất và Hy Hoàng ẩn trong bóng tối quan chiến cũng đồng loạt hít khí lạnh.

Một ngón tay búng bay Yêu Sư Cung?

Đây là thực lực gì?

Vút vút vút!

Ba người lập tức hiện thân, bao vây Thái Âm Đạo Nhân.

Côn Bằng thẹn quá hóa giận, hiện ra bản thể Cửu Thiên Côn Bằng to lớn, thi triển Thôn Phệ Pháp Tắc định nuốt chửng đối phương. "Chim bằng cũng đòi nuốt ta?" Thái Âm Đạo Nhân cười lạnh, vẫy tay gọi ra vô số Thái Âm Chân Thủy hóa thành nguyệt hoa bắn tới.

Phốc xuy phốc xuy...

Bản thể Côn Bằng bị bắn thành cái sàng, lỗ đen thôn phệ bị yên diệt.

Côn Bằng ngơ ngác, bị đánh đến mộng.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Hy Hoàng cũng trầm mặc.

Quá mạnh!

Thái Nhất cảm giác dù dùng Hỗn Độn Chung cũng chưa chắc

thắng được. "Kẻ này rốt cuộc là ai?

Dùng Thái Âm Chân Thủy mạnh nhất Hồng Hoang, chẳng lẽ là Nguyệt Thần Vọng Thư?

Nhưng khí tức không phải..." "Đừng đoán nữa, đã là địch nhân thì cùng ra tay!" Đế Tuấn quát.

Oanh oanh oanh...

Tứ đại Chuẩn Thánh đồng loạt tấn công.

Hy Hoàng dùng Tiên Thiên Bát Quái Đồ, Đế Tuấn dùng Hà Đồ Lạc Thư, Thái Nhất dùng Hỗn Độn Chung, Côn Bằng dùng Yêu Sư Cung.

Hoa lạp...

Thái Âm Đạo Nhân chấn động thân thể, Thái Âm Chân Thủy cuồn cuộn như biển cả nhấn chìm tất cả công kích.

Các đòn tấn công của bốn người như đá chìm đáy biển, không sủi lên nổi một bọt nước.

Đang!

Thái Nhất điên cuồng thúc giục Hỗn Độn Chung, tiếng chuông vang vọng Hồng Hoang.

Nhưng ánh sáng huyền hoàng của Hỗn Độn Chung vừa chiếu xuống Thái Âm Chân Thủy đã bị đông cứng rồi vỡ vụn. "Ta phòng ngự, ba người các ngươi tấn công!" Thái Nhất vội vàng đổi chiến thuật.

Trận chiến kéo dài suốt một năm.

Tứ đại cự đầu Thiên Đình hoàn toàn bị Thái Âm Đạo Nhân đè ra đánh.

Nếu không nhờ Hỗn Độn Chung phòng ngự biến thái, đám Đế Tuấn e rằng đã bị đánh nổ từ lâu.

Thái Âm Đạo Nhân cố tình nương tay không giết (vì nể mặt bản tôn), chỉ tập trung "cày" bong bóng thuộc tính.

Sau một năm, khi thấy Đế Tuấn không còn rớt bong bóng nữa, hắn liền hóa thành hồng quang rời đi, để lại bốn vị cự đầu ngơ ngác nhìn nhau. "Không rõ mục đích của hắn, nhưng chúng ta cũng không tổn thất gì.

Chỉ là...

Yêu Tộc chúng ta làm bá chủ thiên địa còn kém xa lắm." Đế Tuấn thở dài, quyết định dốc toàn lực giúp Hi Hòa và Thường Hi tấn thăng Chuẩn Thánh để gia tăng thực lực. ...

Việc Thời Thần Đạo Nhân và Thái Âm Đạo Nhân đại náo hai tộc Vu Yêu đã kinh động đến Lục Đại Thánh Nhân.

Bọn họ đều đang dòm ngó khí vận của đại kiếp lần này.

Chuẩn Đề ở Tà Nguyệt Tam Tinh Động mắt sáng lên: "Nếu lôi kéo được hai vị này về Tây Phương Giáo thì tốt quá." Tiếp Dẫn ở Linh Sơn cũng động tâm tư tương tự.

Tại Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn bấm tay tính toán nhưng thất bại, thiên cơ bị một cỗ lực lượng thần bí che khuất.

Thông Thiên Giáo Chủ ở Bích Du Cung cười đầy ẩn ý.

Nữ Oa ở Oa Hoàng Cung kinh thán trước trình độ Thái Âm Chân Thủy của Thái Âm Đạo Nhân (Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong - chỉ cách Thánh Nhân một bước).

Thái Thượng Lão Quân ở Bát Cảnh Cung nghi ngờ đây là quân cờ của Hồng Quân lão tổ.

Nhưng tại Tử Tiêu Cung, chính Hồng Quân Đạo Tổ cũng đang nhíu mày.

Hắn dùng cả sức mạnh Thiên Đạo để tính toán mà vẫn không xuyên thủng được lớp màn che phủ thiên cơ trên người hai kẻ kia (do Hệ thống bảo hộ). "Chẳng lẽ là tồn tại từ thời Hỗn Độn Thần Ma?" Hồng Quân nghi ngờ.

Thái Âm Đạo Nhân và Thời Thần Đạo Nhân cảm ứng được sự dòm ngó của Thánh Nhân nên lập tức thu mình lại, dùng pháp tắc nhiễu loạn thời không để cắt đứt ánh mắt soi mói.

Sau đó, bọn họ chuyển sang đi tìm Tiên Thiên Linh Căn để xoát thuộc tính, tránh gây chú ý. "Đúng rồi, Kiến Mộc!" Thái Âm Đạo Nhân sực nhớ ra.

Kiến Mộc là cây thần thông thiên, nối liền Thiên Đình và mặt đất.

Hắn lập tức bay đến đó.

Kiến Mộc to lớn vô cùng, đường kính hơn vạn ức dặm, lá cây xếp chồng như cầu thang lên trời.

Chương 78

Điều làm Thái Âm Đạo Nhân hưng phấn nhất là Kiến Mộc rơi ra vô số bong bóng thuộc tính ngũ sắc rực rỡ. "Kiến Mộc cư nhiên là thuộc tính Ngũ Hành?!

Phát đạt rồi!

Lần này đến lượt Ngũ Hành đạo hữu một bước lên trời rồi!" Thái Âm Đạo Nhân thì thầm đầy ngưỡng mộ.

Về phần Ngũ Hành đạo hữu trong miệng Thái Âm đạo nhân, tự nhiên chính là một tôn pháp tắc hóa thân khác mà Lê Ân trảm xuất — Ngũ Hành Đạo Nhân.

Ngũ Hành Đạo Nhân có một thân thuộc tính bắt nguồn từ Khổng Tuyên, tu vi là kẻ yếu nhất trong tất cả các pháp tắc hóa thân mà Lê Ân trảm xuất, mới chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

Nhưng Thái Âm đạo nhân nói Ngũ Hành Đạo Nhân một bước lên trời, tuyệt đối không có sai.

Quét sạch tất cả bong bóng thuộc tính của Thông Thiên Kiến Mộc, Ngũ Hành pháp lực của Ngũ Hành Đạo Nhân nhất định có thể bước vào Chuẩn Thánh trung kỳ.

Về phần có thể bước vào cảnh giới cao hơn hay không, cái này có chút không nói chắc được, mẹ kiếp, phải đợi Thái Âm đạo nhân nhặt xong toàn bộ mới biết được.

Không, tu vi Chuẩn Thánh trung kỳ là khẳng định có.

Bởi vì... bong bóng thuộc tính mà Thông Thiên Kiến Mộc rơi xuống thực sự quá nhiều, quá nhiều.

Hơn nữa, điểm số của mỗi bong bóng thuộc tính đều cực cao,

vượt qua bất kỳ một cây Tiên Thiên Linh Căn nào mà Lê Ân từng thu hoạch.

Không cần nói, lần thu hoạch thuộc tính Thông Thiên Kiến Mộc này, khẳng định sẽ 'đại bạo'.

Một cú 'đại bạo' siêu hồ tưởng tượng.

Bá bá bá...

Thái Âm đạo nhân lập tức điên cuồng thu lấy bong bóng thuộc tính của Thông Thiên Kiến Mộc.

Phải mất tròn một tháng, Thái Âm đạo nhân mới triệt để quét xong thuộc tính của Thông Thiên Kiến Mộc. "....." Cùng lúc đó, tại một nơi khác trên đại địa Hồng Hoang, Ngũ Hành Đạo Nhân đang rảo bước bỗng triệt để kinh ngây người.

Từ một tháng trước bắt đầu, pháp lực của hắn đã bạo tăng với một loại tốc độ kinh khủng chưa từng có.

Đại La Kim Tiên sơ kỳ!

Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong!

Đại La Kim Tiên trung kỳ!

Đại La Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong!

Đại La Kim Tiên hậu kỳ!...

Mỗi một phút mỗi một giây, pháp lực của hắn đều đang bạo tăng.

Chỉ vỏn vẹn dùng chưa đến mười phút, pháp lực của Ngũ Hành Đạo Nhân đã một lần hành động đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Mười phút hoàn thành màn chuyển mình hoa lệ từ Đại La Kim Tiên sơ kỳ lên Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Tin tức này nếu truyền ra ngoài, tuyệt đối có thể chấn hám toàn bộ

Hồng Hoang.

Đáng tiếc, tin tức này hiện tại chỉ có một mình Ngũ Hành Đạo Nhân biết được.

Không, sự chấn hám của Ngũ Hành Đạo Nhân vẫn chưa kết thúc.

Bởi vì... pháp lực của hắn vẫn đang tiếp tục bạo trướng, cũng không vì tấn thăng Chuẩn Thánh mà đình trệ lại.

Nửa ngày sau.

Pháp lực của Ngũ Hành Đạo Nhân từ Chuẩn Thánh sơ kỳ bước vào Chuẩn Thánh trung kỳ. "Ực!" "Thời Thần đạo hữu hoặc là Thái Âm đạo hữu, chẳng lẽ đi 'vặt lông' Thánh nhân rồi sao?!" Ngũ Hành Đạo Nhân nhịn không được nuốt nước miếng một cái, trong lòng kinh hãi đến cực điểm.

Nếu không phải vậy, hắn thực sự tưởng tượng không ra vì sao điểm số thuộc tính pháp lực của mình lại bạo trướng yêu nghiệt như thế.

Về phần vì sao khẳng định là thủ bút của Thời Thần đạo nhân hoặc Thái Âm đạo nhân, tự nhiên là bởi vì trong điều kiện bản tôn Lê Ân đang bế quan, thì tu vi của Thời Thần đạo nhân cùng Thái Âm đạo nhân là mạnh nhất.

Mấy tôn hóa thân khác đều chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên, rõ ràng không làm được đến trình độ kinh thế hãi tục này.

Nhưng mà, sự chấn hám của Ngũ Hành Đạo Nhân vẫn còn đang tiếp diễn.

Năm ngày sau.

Pháp lực của hắn lần nữa đạt được đột phá, một lần hành động bước vào Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Bất quá, lần này Ngũ Hành Đạo Nhân lại không khiếp sợ.

Dù sao khiếp sợ quá nhiều, cũng thành thói quen. "Ta ngược lại muốn xem xem, pháp lực của ta cuối cùng có thể đạt tới trình độ nào." Đương nhiên, Ngũ Hành Đạo Nhân phi thường mong đợi.

Cuối cùng, tại một tháng sau, pháp lực của Ngũ Hành Đạo Nhân thành công tấn thăng Chuẩn Thánh viên mãn. "Không tệ, không tệ...

Lần này, ta cũng có thực lực so vai cùng Thời Thần đạo hữu và Thái Âm đạo hữu rồi!" Ngũ Hành Đạo Nhân tươi cười rạng rỡ, thần tình hiển lộ cực kỳ hưng phấn cùng kích động. ...

Ở một bên khác.

Hưu!

Thái Âm đạo nhân sau khi thu hoạch tất cả bong bóng thuộc tính của Thông Thiên Kiến Mộc, không tiếp tục lưu lại, thân hình hóa thành một đạo hồng quang, bay khỏi nơi này. "Đạo hữu xin dừng bước!" Nhưng mà, đúng lúc này, một đạo thanh âm hòa thiện đột nhiên vang lên từ phía sau Thái Âm đạo nhân.

Ông!

Ngay sau đó, một bóng người trong nháy mắt vượt qua Thái Âm đạo nhân, chặn lại đường đi của người sau.

Chương 79

Thái Âm đạo nhân dừng thân hình lại, ngưng mày nhìn về phía người tới.

Đối phương, thình lình là một lão giả tiên phong đạo cốt, thân khoác đạo bào, tay cầm phất trần, râu trắng phất phơ.

Đôi mắt Thái Âm đạo nhân trong nháy mắt híp lại.

Bởi vì... từ trong cơ thể lão giả đạo bào này, hắn cảm nhận được từng tia uy hiếp.

Có thể làm cho một tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong như hắn đều cảm nhận được uy hiếp, đối phương không nghi ngờ gì cũng là tồn tại cùng đẳng cấp, thậm chí so với hắn mạnh hơn đều có khả năng. "Nước ở Hồng Hoang quả nhiên sâu!

Tùy tiện liền có thể gặp được một vị tồn tại nghi là Chuẩn Thánh viên mãn trở lên?!" Thái Âm đạo nhân âm thầm kinh hãi không thôi.

Bất quá, Thái Âm đạo nhân cũng không có bất kỳ sự sợ hãi nào.

Cho dù không địch lại đối phương, nhưng nếu muốn chạy trốn, hắn vẫn có thể làm được, không đến mức bị đối phương chém giết. "Lão đạo này, vì sao cản đường ta?" Thái Âm đạo nhân nhìn chằm chằm lão giả đạo bào, ngữ khí tỏ ra cực kỳ lãnh đạm. "Bần đạo Bồ Đề, bái kiến đạo hữu!" Lão giả đạo bào mỉm cười, đánh một cái kê thủ về phía Thái Âm đạo nhân. "Bồ Đề?

Chẳng lẽ là Bồ Đề Lão Tổ!!!" Nghe lão giả đạo bào tự báo gia môn, trong lòng Thái Âm đạo nhân lại chấn động mạnh một cái.

Hắn cảm thấy hẳn là không sai được rồi.

Lấy Bồ Đề làm hiệu, lại có thể làm cho Chuẩn Thánh viên mãn

đỉnh phong cảm giác được uy hiếp, trừ hóa thân của Chuẩn Đề là Bồ Đề Lão Tổ ra, hẳn là không có người thứ hai.

Bất quá, bề ngoài Thái Âm đạo nhân lại bất động thanh sắc, cũng chưa để Bồ Đề Lão Tổ nhìn ra bất kỳ sự dị thường nào. "Không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?" Thấy Thái Âm đạo nhân không có bất kỳ phản ứng nào, Bồ Đề Lão Tổ không khỏi dò hỏi. *Tên Chuẩn Đề này cũng thật là...

Hắn vừa mới dòm ngó ta xong được bao lâu, giờ lại phái một tôn thân ngoại hóa thân là Bồ Đề Lão Tổ đến bắt chuyện với ta?* Thái Âm đạo nhân trong lòng thầm mắng không thôi. "Bần đạo Thái Âm đạo nhân, gặp qua Bồ Đề đạo hữu!" Ngay sau đó, Thái Âm đạo nhân hít sâu một hơi, cũng đáp lại Bồ Đề Lão Tổ một cái kê thủ. "Thái Âm...

Đạo Nhân?

Quả nhiên là đạo hiệu chưa từng nghe thấy nha!" Bồ Đề Lão Tổ nhíu mày, trong lòng cũng thầm nói thầm. "Không biết Bồ Đề đạo hữu ngăn cản bần đạo là vì chuyện gì?" Thái Âm đạo nhân lười cùng Bồ Đề Lão Tổ đánh thái cực, lần nữa dò hỏi ý đồ của đối phương.

Hắn cũng không muốn cùng Bồ Đề Lão Tổ dây dưa nhiều.

Đương nhiên, kẻ hắn thực sự kiêng kị không phải Bồ Đề Lão Tổ, mà là Chuẩn Đề đứng sau lưng Bồ Đề Lão Tổ.

Tuy rằng hắn tự tin đối với thực lực của mình, nhưng cũng không cảm thấy mình có thể chống lại chân thân của Chuẩn Đề Thánh nhân. "Đạo hữu tu vi cao tuyệt, vì sao không đầu nhập phương Tây?" Bồ Đề Lão Tổ thần sắc túc nhiên, nói một cách nghiêm trang: "Tây Phương giáo do Tây Phương Nhị Thánh sáng lập, môn hạ nhân tài điêu linh, thiếu nhất là hạng người tu vi cao tuyệt như đạo hữu.

Lấy tu vi của đạo hữu, nếu có thể được Tây Phương Nhị Thánh đỉnh lực tương trợ, ngày thành Thánh không còn xa!" Khóe mặt Thái Âm đạo nhân khẽ giật giật. *Ta tin cái tà đạo nhà ngươi!

Ngươi nha là hóa thân của Chuẩn Đề, thật tưởng ta không biết sao.

Ở trước mặt ta cứ một mực tâng bốc, thật sự tốt sao?

Không hổ là 'trùm lừa đảo' chuyên lôi kéo người nhập giáo ở Hồng Hoang!* May mắn là có ký ức kiếp trước của bản tôn, biết rõ lai lịch của Bồ Đề Lão Tổ cùng Chuẩn Đề.

Nếu không thì hiện tại nói không chừng thật sự động tâm rồi.

Tìm hai vị Thánh nhân làm chỗ dựa, cách nói này xác thực dụ người. *Chuẩn Đề, cái lão già này quả nhiên xấu tính!* Trong lòng hiện lên vô số ý niệm, Thái Âm đạo nhân nhịn không được chửi thầm. "Hảo ý của đạo hữu, bần đạo xin tâm lĩnh!

Bất quá, bần đạo tiêu dao quen rồi, không thích ước thúc, e rằng cùng Tây Phương Nhị Thánh vô duyên!" Dưới ánh mắt chờ mong của Bồ Đề Lão Tổ, Thái Âm đạo nhân lại uyển chuyển từ chối.

Biểu tình của Bồ Đề Lão Tổ trong nháy mắt ngưng cố, sắc mặt hơi có chút khó coi.

Hắn tưởng rằng chỉ cần tung ra danh hiệu của bản tôn cùng Tiếp Dẫn Thánh nhân, Thái Âm đạo nhân sẽ hân hoan bái nhập Tây Phương giáo.

Kết quả, đối phương lại đoạn nhiên cự tuyệt.

Tại Hồng Hoang, Thánh nhân lại không có mặt mũi như vậy sao?

Bồ Đề Lão Tổ cùng Chuẩn Đề vốn là nhất thể, tự nhiên có loại cảm giác bị Thái Âm đạo nhân quét mặt mũi. "Đạo hữu nhập Tây

Phương giáo, cũng giống nhau có thể tiêu dao mà.

Tây Phương Nhị Thánh cầu hiền như khát, lấy tu vi của đạo hữu, một khi nhập giáo, tự nhiên sẽ không ủy khuất để đạo hữu làm đệ tử môn hạ.

Tây Phương Nhị Thánh tất sẽ hứa hẹn một cái vị trí Phó giáo chủ!

Đợi đến khi Tây Phương giáo đại hưng, khí vận mà vị trí Phó giáo chủ này đại biểu cũng tất sẽ nước lên thì thuyền lên, đạo hữu thành Thánh chẳng phải là chuyện ván đã đóng thuyền sao!" Bồ Đề Lão Tổ tự nhiên không cam tâm, tiếp tục lời nói thấm thía lôi kéo Thái Âm đạo nhân. *Đúng rồi, trước đó bản tôn không phải muốn phái ta nhập vào đạo trường của các đại Thánh nhân làm nằm vùng sao?* Trong lòng Thái Âm đạo nhân chợt động.

Lúc đầu Lê Ân cảm thấy tu vi của hắn quá cao, quá gây người chú ý, cho nên lúc đó đã phủ quyết ý niệm này.

Bất quá, Thái Âm đạo nhân lại cảm thấy, lần này có lẽ là một cơ hội.

Lần này là hóa thân của Chuẩn Đề - Bồ Đề Lão Tổ - đích thân lôi kéo nhập giáo, sự đề phòng của Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đối với hắn hẳn là sẽ hạ xuống thấp nhất.

Vị trí Phó giáo chủ Tây Phương giáo này, ta ngồi chắc rồi!

Thái Âm đạo nhân định ván cờ đi trước Phong Thần đại kiếp.

Thành như Bồ Đề Lão Tổ nói, Tây Phương giáo chú định muốn đại hưng, đến lúc đó vị trí Phó giáo chủ Tây Phương giáo sẽ trở nên chí quan trọng yếu.

Chương 80

Thái Âm đạo nhân nhớ kỹ, Nhiên Đăng đạo nhân sau Phong Thần đại kiếp chuyển đầu nhập Tây Phương giáo, ngồi lên cái ghế Phó giáo chủ này, từ đó đánh vỡ bình cảnh đã vây khốn hắn vô số năm, một lần hành động tấn thăng cấp độ Chuẩn Thánh. "Đạo hữu nói cũng không phải không có lý, nhưng mà..." Thái Âm đạo nhân gật gật đầu, tỏ vẻ tán đồng lời Bồ Đề Lão Tổ, nhưng cuối cùng lại bất đắc dĩ lắc đầu. "Không biết đạo hữu còn có chỗ nào lo lắng?" Bồ Đề Lão Tổ nhìn thấy Thái Âm đạo nhân trước mắt rõ ràng có chút động tâm, trong lòng không khỏi đại hỉ, vội vàng truy vấn. "Đạo hữu cũng không phải là Tây Phương Nhị Thánh, làm sao biết được Nhị Thánh nguyện ý cấp cho bần đạo vị trí Phó giáo chủ?" Thái Âm đạo nhân lúc này mới nói ra nỗi lo trong lòng. "Thì ra đạo hữu lo lắng cái này, vậy đạo hữu cứ việc yên tâm!

Bần đạo cùng Tây Phương Nhị Thánh có chút quan hệ, ở trước mặt Nhị Thánh cũng nói được vài lời.

Bần đạo có thể cùng đạo hữu đi tới Tây Phương giáo, nói ngọt vài câu, Nhị Thánh nhất định sẽ không keo kiệt khu khu một cái vị trí Phó giáo chủ!" Bồ Đề Lão Tổ gần như vỗ ngực bảo đảm nói. *Đâu chỉ là cùng Tây Phương Nhị Thánh có chút quan hệ, ngươi rõ ràng chính là một trong Tây Phương Nhị Thánh mà.* Thái Âm đạo nhân trong lòng thầm mắng.

Tên Chuẩn Đề này sáo lộ lừa dối người quả nhiên sâu.

Chuyện này cũng nói cho Thái Âm đạo nhân biết, biết lừa người không chỉ có mấy cô gái xinh đẹp, còn có cả mấy lão già xấu tính. "Như vậy liền đa tạ đạo hữu!" Thái Âm đạo nhân làm bộ không biết

quan hệ giữa Bồ Đề Lão Tổ và Chuẩn Đề, vội vàng vẻ mặt vui mừng hướng đối phương đánh một cái kê thủ.

Hưu!

Hưu!

Ngay sau đó, Thái Âm đạo nhân đi theo sau lưng Bồ Đề Lão Tổ, một bên nhặt bong bóng thuộc tính rơi ra từ trên người đối phương, một bên lao thẳng về phía Tây Phương giáo.

Bồ Đề Lão Tổ cũng chưa mang Thái Âm đạo nhân về đạo trường của bản tôn, mà dẫn tới đạo trường Linh Sơn Đại Lôi Âm Tự của Tiếp Dẫn.

Chuẩn Đề phân phó Bồ Đề Lão Tổ, hắn cùng Tiếp Dẫn sẽ ở trong Đại Lôi Âm Tự tiếp kiến Thái Âm đạo nhân lai lịch thần bí này.

Hồng Hoang thực sự quá hạo hãn vô ngần.

Dù với tốc độ của Bồ Đề Lão Tổ cùng Thái Âm đạo nhân, cũng phải bay trọn vẹn mười ngày mười đêm mới tới được Linh Sơn.

Thái Âm đạo nhân lần đầu tiên tới Linh Sơn, không khỏi giống như một đứa bé hiếu kỳ, ngó trái ngó phải. "Thánh nhân đạo trường sao?

Tựa hồ cũng không có chỗ nào đặc biệt nha, bong bóng thuộc tính đều không thấy được mấy cái." Thái Âm đạo nhân trong lòng không khỏi nói thầm, hơi có chút thất vọng.

So với cảnh tượng bong bóng thuộc tính trải rộng như trong tưởng tượng, sự chênh lệch thực sự quá lớn. "Đạo hữu, chúng ta đừng làm trễ nải thời gian nữa, Nhị Thánh đang ở trong Đại Lôi Âm Tự chờ đợi đấy!" Thấy Thái Âm đạo nhân đi dạo ở Linh Sơn, trì hoãn không vào Đại Lôi Âm Tự, Bồ Đề Lão Tổ không khỏi có chút gấp. "Vậy đi thôi, đừng để Nhị Thánh chờ sốt ruột!" Thái Âm đạo nhân hít sâu một hơi,

tâm lý hơi có chút khẩn trương.

Sắp phải đối mặt trực tiếp với Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn, nói Thái Âm đạo nhân không khẩn trương, kia khẳng định là giả.

Tại trong Đại Lôi Âm Tự, Thái Âm đạo nhân rốt cục nhìn thấy hai vị Tây Phương Thánh nhân Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề danh tiếng lẫy lừng Hồng Hoang.

Giờ phút này, trên người Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đang điên cuồng rơi xuống từng cái bong bóng thuộc tính to lớn vô cùng.

Những bong bóng thuộc tính này so với cái mà Thông Thiên Kiến Mộc rơi xuống còn to lớn hơn gấp trăm lần không chỉ.

Bất quá, Thái Âm đạo nhân lại mảy may không dám phóng xuất thần thức đi thu lấy, sợ bị Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nhìn ra manh mối. "Bần đạo Thái Âm đạo nhân, bái kiến Tiếp Dẫn Thánh nhân cùng Chuẩn Đề Thánh nhân!" Thái Âm đạo nhân vội vàng hơi khom người, hướng Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đánh một cái kê thủ.

Tiếp Dẫn đoan tọa trên Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, cũng chưa mở miệng, chỉ mỉm cười hướng Thái Âm đạo nhân gật đầu. "Tổng xem như mong được Thái Âm đạo hữu tới rồi, ta cùng Tiếp Dẫn sư huynh chờ mong đạo hữu đã lâu!" Người phụ trách mở miệng là Chuẩn Đề ngồi trên bồ đoàn bên cạnh Tiếp Dẫn.

Không thể không nói, Chuẩn Đề thường xuyên lôi kéo người nhập giáo, nói chuyện rất có trình độ, làm cho người ta nghe như tắm gió xuân.

Nhất là cử chỉ Chuẩn Đề tự hạ thân phận xưng hô Thái Âm đạo nhân là đạo hữu, không nghi ngờ gì đã kéo gần khoảng cách giữa hai bên.

Càng đem Thái Âm đạo nhân đặt ở độ cao ngang hàng cùng Tây

Phương Nhị Thánh.

Dù sao, nói chung thì chỉ có Thánh nhân mới có tư cách làm đạo hữu của Thánh nhân. "Chuẩn Đề Thánh nhân quá lời!" Bất quá, Thái Âm đạo nhân cũng không có coi là thật, vẻ mặt bình tĩnh đáp lại.

Bởi vì... hắn quá rõ ràng con người của Chuẩn Đề.

Tên này trong Lục đại Thánh nhân của Hồng Hoang là kẻ không biết xấu hổ nhất.

Chỉ cần có chỗ tốt, Chuẩn Đề căn bản không quan tâm mặt mũi Thánh nhân.

Dùng lời của hậu thế thì tính cách của Chuẩn Đề là một kẻ theo chủ nghĩa lợi kỷ tiêu chuẩn.

Thấy thần thái Thái Âm đạo nhân phong khinh vân đạm, sủng nhục bất kinh, Chuẩn Đề không khỏi hơi sửng sốt.

Trong lòng Chuẩn Đề hơi giận.

Lấy thân phận đường đường là Thánh nhân, tự hạ mình xưng hô Thái Âm đạo nhân là đạo hữu, vậy mà đối phương không có biểu lộ ra mảy may kích động.

Không nghi ngờ gì làm cho Chuẩn Đề có chút thẹn quá hóa giận, cảm giác Thái Âm đạo nhân quá không đem vị Thánh nhân này coi ra gì.

Bất quá, Chuẩn Đề dù sao cũng là hạng người tâm tư thâm trầm, mặt ngoài ngược lại bất động thanh sắc. "Thái Âm đạo hữu, ta nghe Bồ Đề đạo hữu truyền tin nói, ngươi muốn nhập Tây Phương giáo ta?" Chuẩn Đề ý vị thâm trường nhìn Thái Âm đạo nhân.

Khóe mặt Thái Âm đạo nhân khẽ giật giật.

Rõ ràng là Chuẩn Đề lôi kéo Thái Âm đạo nhân nhập giáo, hiện tại

trong miệng Chuẩn Đề lại thành Thái Âm đạo nhân chủ động muốn nhập Tây Phương giáo.

Cái này vừa đi vừa về, chủ động cùng bị động, khác biệt nhưng lớn lắm.

Chủ động nhập giáo, Chuẩn Đề tùy tiện ném cho cái vị trí Thủ tịch đại đệ tử Tây Phương giáo, Thái Âm đạo nhân đã phải cảm ân đái đức rồi.

Bị động nhập giáo, vậy thì Chuẩn Đề không thể không xuất chút máu để lôi kéo.

Thái Âm đạo nhân lại há có thể nghe không hiểu cơ phong trong lời nói của Chuẩn Đề. "Vậy thì Bồ Đề đạo hữu khả năng truyền tin sai rồi, bần đạo tiêu dao quen rồi, chịu không được nhất là câu thúc.

Chương 81

Chỉ có thể đa tạ hai vị Thánh nhân hậu ái, xem ra bần đạo cùng Tây Phương giáo vô duyên!" Thái Âm đạo nhân vẻ mặt áy náy nói với Chuẩn Đề.

Không cho vị trí Phó giáo chủ mà muốn ta nhập Tây Phương giáo ư, cửa cũng không có.

Chuẩn Đề không cấm có chút ngạc nhiên.

Hắn vốn định nắm thóp Thái Âm đạo nhân, ai ngờ tên này lại cứng rắn như vậy, nghe nói không cấp vị trí Phó giáo chủ liền lập tức đổi giọng.

Chuẩn Đề lập tức trở nên đâm lao phải theo lao, trong lòng càng thêm não nộ. "Đạo hữu xác định không nhập Tây Phương giáo ta sao?" Chuẩn Đề híp mắt, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thái Âm đạo nhân. "Bần đạo lần nữa đa tạ Chuẩn Đề Thánh nhân hậu ái!" Thái Âm đạo nhân cũng nhìn thẳng Chuẩn Đề, trên mặt mảy may không thấy vẻ sợ hãi.

Liên quan đến tranh chấp lợi ích bản thân, há dung lùi bước! "Thái Âm đạo hữu, trước đó ngươi không phải rõ ràng nói với ta là muốn gia nhập Tây Phương giáo sao?

Hiện tại lại đổi giọng rồi?

Ở trước mặt Nhị Thánh lật lọng, đây chính là miệt thị đối với Nhị Thánh a!" Bồ Đề Lão Tổ vội vàng nhảy ra giảng hòa.

Bất quá, không biết có phải là vì cảm nhận được nộ ý trong lòng bản tôn Chuẩn Đề hay không, mà trong lời nói của Bồ Đề Lão Tổ lại mang theo một cỗ ý tứ cảnh cáo lẫm liệt.

Bá!

Thái Âm đạo nhân đột nhiên đem ánh mắt ném lên người Bồ Đề Lão Tổ. "Bồ Đề đạo hữu, ta xem là ngươi đang miệt thị ta thì có!" Thái Âm đạo nhân đôi mắt như kiếm, nhìn chằm chằm Bồ Đề Lão Tổ, lạnh lùng quát lớn.

Oanh long!

Tiếng nói vừa dứt, trên người Thái Âm đạo nhân mạnh mẽ phóng thích ra khí thế Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, cuồn cuộn mênh mông uy áp về phía Bồ Đề Lão Tổ. "....." Bồ Đề Lão Tổ cùng Chuẩn Đề đều ngây ngốc.

Hiển nhiên không ngờ tới Thái Âm đạo nhân ở trước mặt hai tôn Thánh nhân lại dám làm càn gây khó dễ, đem đầu mâu nhắm ngay Bồ Đề Lão Tổ.

Ngay cả Tiếp Dẫn vẫn luôn không mở miệng, giờ phút này trong mắt cũng hiện lên một tia dị sắc, không khỏi nhìn nhiều Thái Âm đạo nhân đang bộc phát khí thế thêm một cái. "Bần đạo như thế nào miệt thị đạo hữu rồi?" Trong mắt Bồ Đề Lão Tổ nộ ý bành trướng.

Đương nhiên, nộ ý trong mắt Bồ Đề Lão Tổ phần nhiều là đến từ bản tôn Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề cùng Bồ Đề Lão Tổ vốn là nhất thể, như hôm nay Thái Âm đạo nhân răn dạy Bồ Đề Lão Tổ, tự nhiên cũng là đang răn dạy Chuẩn Đề.

Bất quá, vì không muốn bại lộ trước mặt Thái Âm đạo nhân, thân là thân ngoại hóa thân Bồ Đề Lão Tổ, Chuẩn Đề chỉ có thể đem lửa giận trong lòng cưỡng ép nhịn xuống, thật sự là nghẹn khuất muốn chết.

Nhưng mà Chuẩn Đề không biết là, Thái Âm đạo nhân sớm đã biết

rõ quan hệ giữa hắn cùng Bồ Đề Lão Tổ.

Hiện tại không khách khí răn dạy Bồ Đề Lão Tổ, kỳ thật cũng có ý tứ phát tiết bất mãn đối với Chuẩn Đề. "Đạo hữu nếu không nói ra được như thế nào, hôm nay ở trước mặt Nhị Thánh, bần đạo cũng chỉ có thể phóng túng một hồi, cùng đạo hữu 'làm một trận' rồi!" Bồ Đề Lão Tổ cũng lệ thanh quát, toàn thân lộ ra một cỗ lãnh ý vô tận. *Diễn!

Tiếp tục diễn!

Nếu Hồng Hoang có giải Oscar, tuyệt đối phải cấp cho ngươi cùng Chuẩn Đề một cái giải 'Ảnh đế'!* Thái Âm đạo nhân trong lòng cười lạnh không thôi. "Rõ ràng là ngươi khuyên ta đầu nhập Tây Phương giáo, nói còn hát hay hơn, thề thốt đảm bảo với ta Nhị Thánh sẽ hứa hẹn cho ta một cái vị trí Phó giáo chủ.

Hiện tại lại biến thành bần đạo chủ động muốn nhập Tây Phương giáo?" Thái Âm đạo nhân vẻ mặt châm chọc nhìn Bồ Đề Lão Tổ. "Bần đạo chỉ có thể tận lực mà thôi, nhưng ý chí của Nhị Thánh, lại đâu phải bần đạo có thể thay đổi được!" Bồ Đề Lão Tổ vẻ mặt chính sắc đáp lại.

Thái Âm đạo nhân lập tức bị Bồ Đề Lão Tổ làm cho tức cười.

Thật đúng là vô sỉ a!

Đúng đều là ngươi, sai đều là ta!

Không hổ là cùng Chuẩn Đề nhất thể, được chia mấy phần chân truyền vô sỉ của Chuẩn Đề. "Nếu đạo hữu năm lần bảy lượt miệt thị bần đạo, vậy bần đạo hôm nay cũng chỉ có thể lĩnh giáo cao chiêu của đạo hữu!" Thái Âm đạo nhân hai mắt lạnh lẽo.

Hoa lạp!

Tiếng nói vừa dứt, Thái Âm đạo nhân liền giơ tay huy xuất một đạo Thái Âm Chân Thủy, lao thẳng về phía Bồ Đề Lão Tổ.

Thật sự là quá phóng túng rồi!

Thật coi ta - vị Thánh nhân này - không tồn tại sao?

Trong lòng Chuẩn Đề chấn nộ vô cùng, gân xanh trên trán khẽ giật.

Hiển nhiên là nhịn đến vất vả. "Ngôi miếu nhỏ này của ta không chịu nổi công kích của hai vị đạo hữu, hai vị đạo hữu nếu muốn luận bàn luận đạo, không bằng dời bước đến Hư Không Chiến Trường!" Lúc này, Tiếp Dẫn từ đầu chưa từng mở miệng rốt cục lên tiếng.

Tiếng nói vừa dứt, Tiếp Dẫn đang đoan tọa trên Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên liền nhẹ nhàng vung tay lên.

Ông!

Một đạo quang mang huyền diệu vô song cuồng dũng ra, trong nháy mắt bao trùm lấy Thái Âm đạo nhân cùng Bồ Đề Lão Tổ.

Một sát na sau, Thái Âm đạo nhân liền kinh hãi phát hiện mình đã xuất hiện trong Hư Không Chiến Trường.

Ngay cả đạo Thái Âm Chân Thủy vừa mới huy xuất cũng bị đạo quang mang huyền diệu kia cùng nhau mang vào Hư Không Chiến Trường.

Hơn nữa, Thái Âm đạo nhân phát hiện, Hư Không Chiến Trường nơi này cũng không phải là Hư Không Chiến Trường mà bản tôn Lê Ân lúc đầu đã áp đảo Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu cùng Đông Vương Công.

Không gian trong Hư Không Chiến Trường ở đây tựa hồ càng thêm kiên cố.

Giờ phút này, đạo Thái Âm Chân Thủy huy xuất ra trước đó tại Đại Lôi Âm Tự vẫn y nguyên hướng về phía Bồ Đề Lão Tổ tịch

quyển tới.

Bất quá, Thái Âm Chân Thủy cấp bậc Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong lướt qua không gian nơi này, vậy mà ngay cả làm cho không gian chấn động ra từng tia gợn sóng đều làm không được.

Có thể tưởng tượng không gian nơi này ổn cố đến mức nào.

Chương 82

"Chẳng lẽ nơi này là Hư Không Chiến Trường cấp bậc Thánh nhân?!" Thái Âm đạo nhân trong lòng khẽ động, nghĩ đến mỗ cái khả năng.

Hư Không Chiến Trường do Hồng Quân khai tịch ra phân làm cấp bậc Chuẩn Thánh cùng cấp bậc Thánh nhân.

Hư Không Chiến Trường cấp bậc Chuẩn Thánh dùng cho việc luận bàn giao thủ giữa các Chuẩn Thánh.

Còn Hư Không Chiến Trường cấp bậc Thánh nhân tự nhiên là dùng cho Thánh nhân luận bàn luận đạo.

Lục đại Thánh nhân của Hồng Hoang cũng không phải hoàn toàn hòa thuận một khối.

Có đôi khi náo ra mâu thuẫn, lúc cần phải đánh một trận với nhau đều là tiến hành trong Hư Không Chiến Trường cấp bậc Thánh nhân.

Thánh nhân giao thủ uy lực quá cường hoành, một cái không cẩn thận dễ dàng lan đến toàn bộ Hồng Hoang đại lục, đây tự nhiên là Thiên Đạo không cho phép.

Tiếp Dẫn huy xuất một đạo huyền diệu quang mang, liền đem hắn cùng Bồ Đề Lão Tổ trong nháy mắt từ Đại Lôi Âm Tự na di đến trong Hư Không Chiến Trường này.

Phần thực lực này mạnh đến mức làm cho Thái Âm đạo nhân cảm giác vô cùng kinh sợ. "Thực lực của Thánh nhân sao, không khỏi cũng quá mạnh một chút đi?!" Thái Âm đạo nhân trong lòng chấn động dữ dội.

Tiếp Dẫn lần này ra tay trực tiếp đập tan tất cả sự may mắn trong

lòng Thái Âm đạo nhân.

Trước đó hắn tự thị thực lực Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, nghĩ rằng dù sao cũng có thể so chiêu với Thánh nhân mấy cái.

Nhưng hôm nay xem ra, lại ngay cả một chiêu của Tiếp Dẫn đều chưa hẳn tiếp được.

Oanh long!

Oanh long...

Trong lúc Thái Âm đạo nhân trong lòng hiện lên vô số ý niệm, Bồ Đề Lão Tổ đã động thủ.

Bồ Đề Lão Tổ nhẹ nhàng vung phất trần trong tay, vô số Kim Chi Pháp Tắc hung hăng tuôn ra, trong nháy mắt cùng Thái Âm Chân Thủy mà Thái Âm đạo nhân huy xuất tư sát cùng một chỗ.

Việc Bồ Đề Lão Tổ nắm giữ Kim Chi Pháp Tắc ngược lại không nằm ngoài dự liệu của Thái Âm đạo nhân.

Bởi vì... bản thể của Chuẩn Đề chính là Tiên Thiên Kim Linh Căn - Bồ Đề Thần Thụ.

Bồ Đề Lão Tổ nãi là thiện thi do Chuẩn Đề trảm xuất hóa thành, pháp tắc nắm giữ tự nhiên cũng giống như Chuẩn Đề, là Kim Chi Pháp Tắc.

Cũng không phải ai cũng là kẻ 'hack game' như Lê Ân, dựa vào việc quét bong bóng thuộc tính mà nắm giữ đủ loại pháp tắc.

Mỗi cỗ pháp tắc hóa thân trảm xuất đều có thể nắm giữ pháp tắc không giống nhau.

Tại trong Hồng Hoang, bất luận là Thánh nhân hay Chuẩn Thánh, tam thi trảm xuất ra nắm giữ pháp tắc cũng giống như bản tôn của bọn họ.

Pháp tắc cũng không phải là thứ dễ tu luyện như vậy.

Bởi vì... pháp tắc cuối cùng chính là Đại Đạo.

Cho nên, mỗi một loại pháp tắc đều đủ để Thánh nhân tu luyện cả đời.

Nói chung, cho dù là Thánh nhân cũng sẽ không dễ dàng đồng thời tu luyện nhiều loại pháp tắc.

Chính gọi là tham nhiều nhai không nát.

Chuyên nhiều không bằng chuyên tinh.

Đồng tu nhiều loại pháp tắc không bằng đơn tu một loại, cứ thế dũng mãnh tinh tiến xuống.

Thẳng đến cuối cùng của pháp tắc, chạm đến cái bóng của Đại Đạo.

Đây mới là thứ Thánh nhân theo đuổi.

Oanh oanh oanh...

Khi Thái Âm đạo nhân lần nữa tâm niệm thay đổi thật nhanh, Kim Chi Pháp Tắc của Bồ Đề Lão Tổ cùng Thái Âm Chân Thủy của Thái Âm đạo nhân đã phân ra thắng bại.

Cuối cùng, lại là Thái Âm Chân Thủy của Thái Âm đạo nhân càng hơn một bậc.

Bất quá, đây cũng là sự tình bình thường.

Giữa Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong cùng Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong cũng có sự chênh lệch.

Thái Âm đạo nhân đoán chừng điểm số thuộc tính Kim Chi Pháp Tắc của Bồ Đề Lão Tổ ước chừng tại khoảng 93 tỷ, so với Thái Âm Chân Thủy có điểm số thuộc tính 96.8 tỷ thì hơi kém một bậc.

Oanh oanh oanh...

Dưới sự bộc phát toàn lực của Thái Âm đạo nhân, Bồ Đề Lão Tổ lập tức bị đánh đến liên tục bại lui. "Tên Thái Âm đạo nhân này thực lực quả nhiên cường hãn, khó trách ngay cả Yêu tộc Tứ đại Chuẩn Thánh liên thủ đều bị đè lên đánh!" Trong lòng Bồ Đề Lão Tổ khá là chấn kinh.

Tuy rằng sớm biết thực lực của Thái Âm đạo nhân bất phàm, nhưng Bồ Đề Lão Tổ lại vạn lần không ngờ thực lực đối phương cường hãn như thế.

Cự ly đến cấp bậc Thánh nhân thật sự chỉ còn một bước ngắn.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề lơ lửng trên bầu trời Hư Không Chiến Trường, đang lẳng lặng quan sát trận chiến giữa Bồ Đề Lão Tổ cùng Thái Âm đạo nhân. "Chuẩn Đề sư đệ, ngươi thấy thế nào?" Tiếp Dẫn nhìn Thái Âm đạo nhân, như có điều suy nghĩ, không khỏi hỏi Chuẩn Đề bên cạnh. "Nhìn không ra căn nguyên của tên Thái Âm đạo nhân này." Chuẩn Đề lại khẽ lắc đầu, sắc mặt có chút khó coi.

Lúc ở Đại Lôi Âm Tự, sở dĩ hắn không ngăn cản Thái Âm đạo nhân cùng Bồ Đề Lão Tổ chiến đấu chính là muốn thăm dò lai lịch của Thái Âm đạo nhân.

Kết quả, dưới sự quan sát ở cự ly gần, hắn - một đường đường Thánh nhân - lại không thể nhìn thấu lai lịch chân chính của Thái Âm đạo nhân.

Không nghi ngờ gì có chút vả mặt. "Thiên cơ trên người hắn bị một cỗ lực lượng thần bí bao trùm, nhìn không thấu căn nguyên chân chính của hắn cũng không kỳ quái.

Nhưng kỳ quái là hắn tựa hồ chỉ có môn thần thông Thái Âm Chân Thủy này là đạt tới Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, các phương

diện khác đều kém quá xa!

Cho nên, thời điểm giao thủ cùng thiện thi của ta mới chịu thiệt thòi như vậy!" Tiếp Dẫn lại không nhanh không chậm nói, đôi mắt tràn ngập ánh sáng trí tuệ. "Ý của sư huynh là, tên này có khả năng tịnh không phải là những tồn tại cổ lão từ trước khi khai thiên tích địa ngụy trang ra để mê hoặc chúng ta?" Chuẩn Đề không khỏi trong lòng khẽ động.

Chương 83

Lúc chưa thấy Thái Âm đạo nhân, hắn từng phỏng đoán đối phương là tồn tại cổ lão sống sót từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma.

Nhưng qua sự nhắc nhở của Tiếp Dẫn, hắn phát hiện ra điểm không thích hợp.

Nếu đối phương thực sự xuất thân từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma, không có khả năng đoản bản lại rõ ràng như thế.

Các phương diện khác cho dù không đạt được Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, cũng không nên chênh lệch lớn như vậy mới đúng. "Sư huynh, có hay không khả năng là quân cờ do Lão Sư bố hạ?" Chuẩn Đề lập tức có chút kinh nghi bất định, không khỏi hạ thấp giọng hỏi.

Tâm cơ cùng năng lực của Hồng Quân tại toàn bộ Hồng Hoang đều xếp hàng đầu.

Lục đại Thánh nhân lúc đầu thành Thánh, chẳng phải cũng trúng kế của Hồng Quân sao.

Tuy rằng thành Thánh, nhưng lại chịu sự chế ước của Thiên. "Khó mà nói, tâm cơ của Lão Sư quá mức thâm trầm, khó mà đoán ra được hắn đang nghĩ gì!" Nhắc tới Hồng Quân, ngay cả sắc mặt của Tiếp Dẫn cũng không khỏi nhiều thêm vài phần trầm trọng.

Oanh oanh oanh...

Phía dưới, Bồ Đề Lão Tổ cùng Thái Âm đạo nhân vẫn đang điên cuồng tư sát. *Làm sao tiếp cận Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề để thu hoạch bong bóng thuộc tính đây?* Đang tư sát, Thái Âm đạo nhân trong lòng không khỏi trầm tư.

Giờ phút này, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề tuy rằng không có ra tay, chỉ đang quan chiến, nhưng trên người vẫn không ngừng rơi xuống bong bóng thuộc tính, nhìn đến mức Thái Âm đạo nhân thèm nhỏ dãi.

Bồ Đề Lão Tổ bị Thái Âm đạo nhân đánh đến liên tục bại lui, sau khi được bản tôn Chuẩn Đề truyền âm, lập tức mắt mạo tinh quang.

Thế là, Bồ Đề Lão Tổ bắt đầu thay đổi sách lược công kích.

Bành!

Ngay sau đó, liền thấy Bồ Đề Lão Tổ lấy nhục thân ngạnh sinh sinh thừa nhận một ký Thái Âm Chân Thủy làm đại giới, phất trần trong tay cũng hãn nhiên quét trúng Thái Âm đạo nhân.

Phất trần trong tay Bồ Đề Lão Tổ cũng không phải phàm phẩm, chính là Tiên Thiên Linh Bảo.

Dưới sự toàn lực thôi động của Bồ Đề Lão Tổ, uy lực cực kỳ khủng bố, từng sợi trần ti uyển như hóa thành tuyệt thế thần kiếm khai thiên tích địa.

May mắn Thái Âm đạo nhân trên người khoác nguyệt bạch đạo bào do Thái Âm Chân Thủy ngưng tụ thành, giúp Thái Âm đạo nhân tháo bỏ đại bộ phận lực lượng của phất trần.

Nếu không, giờ phút này nhục thân của Thái Âm đạo nhân đã bị Bồ Đề Lão Tổ đánh nổ tung.

Phải biết, Tiên Thiên Thái Âm Chi Thể của Thái Âm đạo nhân mới chỉ là Đại La Kim Tiên viên mãn đỉnh phong mà thôi, làm sao chịu được lực lượng của Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Bành!

Thân thể Thái Âm đạo nhân lập tức bị một cỗ lực lượng bàng bạc hạo hãn đánh bay ra ngoài.

Khóe mắt Thái Âm đạo nhân liếc qua Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, lập tức hai mắt tỏa sáng.

Vừa vặn, có thể mượn cơ hội này, trong tình huống không bị hoài nghi mà thu hoạch bong bóng thuộc tính của Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề.

Quả nhiên là buồn ngủ gặp chiếu manh, cơ hội dâng tới tận cửa.

Thế là, Thái Âm đạo nhân hơi vặn vẹo thân thể, liền thay đổi phương hướng bay ngược, biến thành bay ngược về phía vị trí của Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề.

Hưu!

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đều không ra tay, chỉ hơi lóe lên, thân thể Thái Âm đạo nhân liền từ giữa hai người bay qua. "Nhục thân cũng quá yếu, mới cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn đỉnh phong, căn bản không có khả năng là những tồn tại cổ lão thời đại Hỗn Độn Thần Ma kia!" Chuẩn Đề khẽ lắc đầu.

Ở cự ly gần như thế, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề không có khả năng cảm thụ không ra cảnh giới nhục thân của Thái Âm đạo nhân.

Bị nhìn thấu lai lịch nhục thân, Thái Âm đạo nhân lại không có mảy may chán nản.

Tương phản, giờ phút này trong lòng hắn quả thực cao hứng muốn bạo, nhưng mặt ngoài lại không thể bộc lộ ra, nhịn đến thực sự quá vất vả.

Bởi vì... vừa rồi mượn cơ hội bay qua người Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, hắn đã đem bong bóng thuộc tính rơi xuống quét một cái sạch trơn.

Không dễ dàng a!

Rốt cục quét được thuộc tính của Thánh nhân rồi!

Quả thực là một lần thắng lợi mang tính thời đại!

Lần này, Thái Âm đạo nhân từ trên người Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề quét được hai loại bong bóng thuộc tính, theo thứ tự là Kim hệ pháp lực cùng Kim Chi Pháp Tắc.

Hơn nữa, điểm số của hai loại bong bóng thuộc tính này đều cực cao.

Thái Âm đạo nhân mới nhặt một lần mà thôi, đã làm cho Kim hệ pháp lực cùng Kim Chi Pháp Tắc của Lê Ân có điểm số thuộc tính phàn thăng đến hơn chín ngàn vạn, đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ đỉnh phong.

Thái Âm đạo nhân chỉ có thể nói: *Không hổ là Thánh nhân!* Đơn giản đứng đấy không có ra tay, trên người cũng rơi ra hai loại bong bóng thuộc tính.

Trước kia khi quét bong bóng thuộc tính của Chuẩn Thánh, những Chuẩn Thánh kia nếu không ra tay thì chỉ vỏn vẹn rơi ra bong bóng thuộc tính pháp lực.

Thánh nhân lại nhiều thêm một loại bong bóng thuộc tính pháp tắc.

Hiển nhiên, Thánh nhân đối với việc nắm giữ pháp tắc đã xa xa vượt qua Chuẩn Thánh, đạt tới một loại trình độ nghe rợn cả người, thân thể đều đã hóa thành một bộ phận của pháp tắc. "Di?" Thái Âm đạo nhân trong lòng nhịn không được kinh hô một tiếng. *Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề rơi xuống đều là Kim hệ pháp lực cùng Kim Chi Pháp Tắc?* Thái Âm đạo nhân hiện tại mới phản ứng lại. *Truyền văn Tiếp Dẫn nãi là Tiên Thiên Canh Kim Chi Khí biến thành, hiện tại xem ra truyền văn hẳn là không giả!* Thái Âm đạo nhân không khỏi suy tư. *Bất quá như vậy cũng tốt, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đều là cùng hệ

thuộc tính, một khi đem 'lông cừu' của bọn hắn vặt sạch, không chừng Kim hệ thuộc tính của bản tôn toàn bộ đều tấn thăng cấp bậc Thánh nhân rồi!* Vừa nghĩ đến đây, Thái Âm đạo nhân lập tức hai mắt phóng quang, hô hấp đều nhịn không được dồn dập.

Hưu!

Bất quá, trong lúc Thái Âm đạo nhân trong lòng hiện lên vô số ý niệm, Bồ Đề Lão Tổ đã thừa thắng xông lên.

Ông ông ông...

Bồ Đề Lão Tổ thân hình đuổi kịp Thái Âm đạo nhân, lần này tế ra lại là công kích Nguyên Thần.

Nê Hoàn Cung của Bồ Đề Lão Tổ, ức vạn hồn quang nở rộ ra, nhanh chóng ngưng tụ ra một bức họa diện.

Chương 84

Một cây Bồ Đề thụ yếu ớt, từ trong hồng mông chập chờn sinh trưởng, cuối cùng trưởng thành thành đại thụ che trời, sừng sững trong hồng mông.

Đây chính là Nguyên Thần pháp tướng của Bồ Đề Lão Tổ — Tiên Thiên Bồ Đề Pháp Tướng!

Không, phải nói là Nguyên Thần pháp tướng của Chuẩn Đề mới đúng!

Oanh oanh oanh...

Tiên Thiên Bồ Đề Pháp Tướng mà Bồ Đề Lão Tổ tế ra chập chờn cành lá, vương vãi xuống ức vạn hồn quang, phợp trời che đất đánh về phía Thái Âm đạo nhân.

Thái Âm đạo nhân không cấm da đầu tê dại.

Tiên Thiên Thái Âm Pháp Tướng của hắn mới là cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, làm sao dám tế ra đối kháng với Nguyên Thần pháp tướng Chuẩn Thánh viên mãn của Bồ Đề Lão Tổ.

Thái Âm đạo nhân chỉ có thể điên cuồng thôi động Tiên Thiên Thái Âm Pháp Tướng trấn thủ Nê Hoàn Cung, ngăn cản ức vạn hồn quang tập kích. "Nguyên Thần cư nhiên còn yếu hơn nhục thân, mới chỉ là cảnh giới Đại La Kim Tiên hậu kỳ?!" Chuẩn Đề không khỏi ngạc nhiên.

Hiển nhiên tu vi Nguyên Thần của Thái Âm đạo nhân yếu đến mức vượt ra khỏi dự tưởng của hắn.

Thái Âm đạo nhân lập tức kêu khổ không thôi.

Nguyên Thần pháp tướng điều động toàn bộ hồn lực trong Nê

Hoàn Cung cũng chỉ miễn cưỡng kháng được hồn quang công kích do Tiên Thiên Bồ Đề Pháp Tướng của Bồ Đề Lão Tổ dao động ra.

Oanh oanh oanh...

Dưới sự áp chế của Tiên Thiên Bồ Đề Pháp Tướng, tốc độ cùng hiệu suất thi triển thần thông của Thái Âm đạo nhân đều trở nên trì hoãn.

Nhất thời, Bồ Đề Lão Tổ một lần hành động xoay chuyển cục diện, biến thành đem Thái Âm đạo nhân đánh đến liên tục bại lui.

Bành bành bành...

Xử cảnh của Thái Âm đạo nhân lập tức trở nên vô cùng chật vật, hết lần này tới lần khác bị Bồ Đề Lão Tổ đánh bay ra ngoài.

Bất quá, Thái Âm đạo nhân cũng không có bỏ qua cơ hội này.

Mỗi lần đều ngạnh sinh sinh thay đổi phương hướng, không ngừng từ bên cạnh Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề bay ngược ra, thuận tiện nhặt nhặt bong bóng thuộc tính.

Tuy rằng Thái Âm đạo nhân quét bong bóng thuộc tính Thánh nhân đến sướng rơn, nhưng đồng thời tâm lý cũng vô cùng buồn bực.

Hắn cảm giác hiện tại mình sắp trở thành quả bóng trong tay Bồ Đề Lão Tổ rồi.

Mỗi lần đều bị đối phương đánh bay.

Hơn nữa, bởi vì quan hệ Nguyên Thần chịu áp chế quá lớn, hắn chỉ có thể bị ép chuyển công làm thủ.

Thái Âm Chân Thủy mà Thái Âm đạo nhân tế ra cũng không còn lấy đi công kích Bồ Đề Lão Tổ, mà đổi thành hộ vệ chu thân, phòng ngự công kích của Bồ Đề Lão Tổ.

Bất quá, Thái Âm đạo nhân cũng phát hiện, Bồ Đề Lão Tổ hoàn

toàn không giống những Chuẩn Thánh bị bản tôn áp đảo trước kia.

Làm thân ngoại hóa thân của Thánh nhân, Bồ Đề Lão Tổ toàn thân trên dưới không có một khối thuộc tính nào có đoản bản.

Pháp lực, Pháp tắc, Nhục thân, Nguyên Thần, Thần thông — ngũ đại thuộc tính toàn bộ đều đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh viên mãn.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao rõ ràng Thái Âm đạo nhân sở hữu Thái Âm Chân Thủy Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, chiến lực thậm chí còn mạnh hơn Bồ Đề Lão Tổ một bậc, nhưng hiện tại lại bị đối phương áp đảo.

Một màn áp đảo này, trọn vẹn kéo dài hơn nửa năm.

Có lẽ là vì Bồ Đề Lão Tổ đang thay bản tôn Chuẩn Đề trút giận, cho nên mới hành hạ Thái Âm đạo nhân lâu như vậy. *Bồ Đề lão nhi, chờ đó cho ta!

Đợi ngày nào đó ta về Thái Âm Tinh, đem Thái Âm Chân Thủy tăng lên tới cấp bậc Thánh nhân, đến lúc đó xem ta có ngược chết ngươi không!* Thái Âm đạo nhân hai mắt phun lửa, trong lòng gầm thét liên liên.

Lần này quả thực bị Bồ Đề Lão Tổ ngược đãi quá thảm, quá nghẹn khuất. *Bản tôn cũng thật là, lúc đầu nên ở Thái Âm Tinh đợi thêm một thời gian, đem Thái Âm Chân Thủy tăng lên tới cấp bậc Thánh nhân rồi hãy đi mà.* Thái Âm đạo nhân trong lòng cũng không miễn đối với Lê Ân oán trách một phen.

Bất quá, nói thì nói thế thôi.

Hắn cũng rõ ràng lúc đầu bản tôn cho dù tiếp tục ở lại Thái Âm Tinh cũng không ở được bao lâu.

Bởi vì khi đó Lê Ân triệt để mất đi cảm ứng với Thời Thần đạo nhân, không thể không rời đi Thái Âm Tinh, chạy tới Long Vương

Quật.

Nếu không, hiện tại Thời Thần đạo nhân sớm đã bị Chúc Long luyện hóa rồi.

Bất quá, nếu khi đó Lê Ân đem Thái Âm Chân Thủy tăng lên tới cấp bậc Thánh nhân, đối với Thái Âm đạo nhân hiện tại tuyệt đối là họa không phải phúc.

Sở dĩ Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề không có đối với hắn ra tay, tự nhiên là bởi vì uy hiếp của Thái Âm đạo nhân không lớn.

Nhưng mà, một khi Thái Âm Chân Thủy của Thái Âm đạo nhân đạt tới cấp bậc Thánh nhân, vậy tình huống lại khác biệt.

Dùng ngón chân cái cũng biết, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề khẳng định sẽ ra tay với Thái Âm đạo nhân.

Đây cũng là nguyên nhân Lê Ân vẫn luôn không dám dùng bản tôn tiến vào đạo trường của Thánh nhân để quét thuộc tính. "Sư huynh, xem có nên hay không lưu lại cái tên Thái Âm đạo nhân này?" Thấy Thái Âm đạo nhân bị Bồ Đề Lão Tổ cuồng ngược, trong lòng Chuẩn Đề cũng sướng thầm không thôi, vội vàng hướng Tiếp Dẫn truyền âm hỏi. "Lưu lại đi!" Tiếp Dẫn khẽ gật đầu.

Chuẩn Đề: "Sư huynh, tên này rõ ràng là quân cờ của người khác, ta lưu hắn lại, chẳng phải là đem nhất cử nhất động của chúng ta bộc lộ trong mắt kẻ đánh cờ đứng sau màn sao?" "Ngươi cảm thấy bằng một Chuẩn Thánh có đoản bản rõ ràng như thế, có thể thăm dò được bao nhiêu lai lịch của chúng ta?" Tiếp Dẫn không đáp mà hỏi lại.

Chuẩn Đề trầm ngâm không nói, như có điều suy nghĩ. "Ý của sư huynh là, ta thậm chí có thể lợi dụng việc chôn quân cờ này, cấp cho kẻ đánh cờ sau màn truyền lại tin tức sai lầm?" Ngay sau đó, đôi mắt Chuẩn Đề lập tức sáng lên. "Đúng!

Đem chôn quân cờ này nạp vào phạm vi tầm mắt của chúng ta, không những có thể đối với nhất cử nhất động của hắn rõ như lòng bàn tay.

Còn có thể thẩm thấu, phản hướng lừa dối kẻ đánh cờ sau màn, thậm chí có thể mượn nhờ việc này tìm ra thân phận kẻ đứng sau màn!" Tiếp Dẫn mỉm cười gật đầu. "Sư huynh kỹ cao một bậc!" Chuẩn Đề nhịn không được dâng lên một cái mông ngựa thơm lừng ngàn dặm.

Cũng may Thái Âm đạo nhân không biết nội dung truyền âm giao đàm giữa Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, nếu không tuyệt đối sẽ trợn mắt há hốc mồm mà tán thán một tiếng: Không hổ là Thánh nhân, não bổ thật đáng sợ!

Sau lưng hắn xác thực có người, đó chính là bản tôn Lê Ân.

Nhưng bất luận là Lê Ân hay hắn, cũng chỉ là muốn quét chút thuộc tính Thánh nhân mà thôi.

Chương 85

Ông!

Vừa nghĩ đến đây, Chuẩn Đề thò tay huy xuất một đạo quang mang, tiêu trừ đi tất cả công kích của Bồ Đề Lão Tổ.

Hưu!

Ngay sau đó, thân hình Chuẩn Đề từ trên bầu trời rơi xuống ở giữa Bồ Đề Lão Tổ cùng Thái Âm đạo nhân. "Tốt rồi, hai vị đạo hữu thiết tha luận đạo dừng ở đây thôi, đánh tiếp nữa cũng tổn thương hòa khí!" Chuẩn Đề vẻ mặt mỉm cười nhìn Thái Âm đạo nhân cùng Bồ Đề Lão Tổ.

Sắc mặt Thái Âm đạo nhân hơi có chút biến đen. *Ni mã, bị ngược chính là ta, ngươi đương nhiên nói nhẹ nhàng như vậy rồi!

Nếu bị ngược là thân ngoại hóa thân Bồ Đề Lão Tổ của ngươi, ta xem ngươi có cười nổi không?* Thái Âm đạo nhân trong lòng nhịn không được chửi ầm lên.

Bất quá, hắn cũng tiếp nhận Chuẩn Đề giả trang người tốt giảng hòa.

Dù sao, cho dù không phục, tiếp tục đánh xuống cũng là bị ngược.

Chung quy là thực lực không bằng người. "Thái Âm đạo hữu tu vi cao tuyệt, đích xác đầy đủ thắng nhậm vị trí Phó giáo chủ Tây Phương giáo ta!

Từ hôm nay trở đi, Thái Âm đạo hữu chính là Đệ Nhất Phó giáo chủ Tây Phương giáo, chỉ đứng sau ta cùng Tiếp Dẫn sư huynh!" Chuẩn Đề vẻ mặt chân thành nói với Thái Âm đạo nhân. "Chúc mừng Thái Âm đạo hữu, như nguyện trở thành Phó giáo chủ Tây Phương

giáo, thật hâm mộ chết bần đạo vậy!" Bồ Đề Lão Tổ cũng hướng Thái Âm đạo nhân chắp tay nói lời cảm tạ.

Nhìn đến mức khóe miệng Thái Âm đạo nhân giật điên cuồng. *Ni mã, hai người các ngươi thật đúng là đủ rồi a, thời thời khắc khắc đều không quên diễn kịch, không quên diễn trò kẻ tung người hứng.* Bất quá, Thái Âm đạo nhân vẫn tiếp nhận mồi nhử mà Chuẩn Đề ném ra. "Bần đạo Thái Âm, tạ ơn Nhị Thánh coi trọng!" Thái Âm đạo nhân hướng Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đánh một cái kê thủ.

Thái Âm đạo nhân tuy rằng lần này bị Bồ Đề Lão Tổ ngược thảm.

Nhưng thu hoạch cũng phi thường phong phú.

Đơn giản từ trên người Bồ Đề Lão Tổ quét được thuộc tính cũng đã cực kỳ làm người vui mừng.

Trừ bỏ Kim hệ pháp lực cùng Kim Chi Pháp Tắc ra, những thuộc tính Nhục thân, Nguyên Thần cùng Thần thông quét từ trên người Bồ Đề Lão Tổ đều đạt tới Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Về phần Kim hệ pháp lực cùng Kim Chi Pháp Tắc, do có Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề - hai con 'cẩu đại hộ' cung ứng, cuối cùng càng là một lần hành động đột phá cấp bậc Chuẩn Thánh viên mãn.

Lần này, tuyệt đối là lần có thành quả quét thuộc tính rực rỡ nhất từ trước tới nay.

Nhìn thu hoạch trĩu nặng này, Thái Âm đạo nhân ngược lại cảm thấy nửa năm bị huyết ngược một trận cũng không phải là chuyện không thể tiếp nhận.

Nếu như bị ngược một lần mà có thể làm cho các thuộc tính khác đều tấn thăng Chuẩn Thánh viên mãn, Thái Âm đạo nhân cảm thấy cho dù để hắn đi cầu ông nội cáo bà ngoại đều hoàn toàn không có vấn đề. ...

Trong khi Bồ Đề Lão Tổ huyết ngược Thái Âm đạo nhân, một tôn thân ngoại hóa thân khác của Chuẩn Đề cũng đã hành động.

Tôn thân ngoại hóa thân này của Chuẩn Đề là Ác Thi trảm xuất, ngoại hình là một tên hòa thượng đầu ghẻ diện dung dữ tợn.

Hòa thượng đầu ghẻ hành tẩu tại đại địa Hồng Hoang, tìm kiếm tung tích của Thời Thần đạo nhân.

Không sai, Chuẩn Đề muốn đem Thời Thần đạo nhân cùng Thái Âm đạo nhân một lưới bắt hết, toàn bộ lôi vào Tây Phương giáo.

Bất quá, Thời Thần đạo nhân bởi vì tự thân thực lực không có cường đại như Thái Âm đạo nhân, lại trải qua sự tình suýt chút nữa bị Chúc Long luyện hóa ở Long Vương Quật, thấm thía thể hội được nước ở Hồng Hoang rất sâu.

Cho nên, sau khi cảm thụ được Lục Thánh nhìn trộm, xuất phát từ cẩn thận, Thời Thần đạo nhân trực tiếp độn nhập vào chỗ sâu trong thời không để ẩn nấp.

Kết quả dẫn đến Ác Thi của Chuẩn Đề sưu tầm tại đại địa Hồng Hoang hồi lâu, đều không thể tìm ra tung tích của Thời Thần đạo nhân.

Hết cách, Chuẩn Đề tuy là Thánh nhân, nhưng thiên cơ trên người Thời Thần đạo nhân bị hệ thống che giấu, làm cho Chuẩn Đề căn bản không cách nào suy tính ra tung tích cụ thể. ...

Thiên Đình!

Yêu Sư Cung.

Cách việc bị Thái Âm đạo nhân huyết ngược một trận đã qua vài năm thời gian, nhưng cảm xúc của Côn Bằng lại thủy chung chưa thể bình phục.

Từ việc mưu đồ Hồng Mông Tử Khí trên người Hồng Vân bắt đầu, đến hiện tại bị Thái Âm đạo nhân - cái tên cường giả thần bí này - một trận huyết ngược, Côn Bằng cảm giác mình thật là kẻ xui xẻo về đến nhà, mọi sự không thuận.

Điều này cũng dẫn đến hận ý tích lũy trong lòng Côn Bằng đã đạt tới cực hạn.

Hận!

Hận Thiên Đạo bất công, để hắn bỏ lỡ Thánh vị cùng Hồng Mông Tử Khí!

Hận Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng, lúc đó chưa thể giúp hắn lưu lại Hồng Mông Tử Khí!

Hận "Chúc Cửu Âm" - cái tên vô sỉ chi đồ này, thừa cơ đoạt đi Hồng Mông Tử Khí thuộc về hắn!

Hận Thái Âm đạo nhân, nghiêm trọng giẫm đạp lên tôn nghiêm của hắn!

Hận!

Hận!

Hận!

Hận...

Ông ông ông...

Đúng lúc này, vô số cảm xúc tiêu cực tích tụ trong cơ thể Côn Bằng rốt cuộc không khống chế nổi, triệt để bộc phát ra.

Vô số cảm xúc tiêu cực từ trong cơ thể Côn Bằng điên cuồng phun ra.

Những cảm xúc tiêu cực này phi thường đáng sợ, thế mà làm cho

không gian xung quanh Côn Bằng đều chậm rãi bắt đầu phát sinh vặn vẹo.

Thậm chí ngay cả diện dung của Côn Bằng cũng vô thanh vô tức vặn vẹo theo.

Nhưng giờ phút này, Côn Bằng đang hận trời hận đất hận tất cả lại phảng phất như không hay biết, mặc cho vô biên cảm xúc tiêu cực bao trùm lấy hắn.

Chương 86

Chậm rãi, quanh người Côn Bằng thế mà mọc ra vô số văn lộ màu đen.

Những văn lộ màu đen này chính là do cảm xúc tiêu cực nùng súc đến cực hạn ngưng tụ thành.

Vô số văn lộ màu đen phảng phất như có sinh mệnh, từ ngoài da Côn Bằng hướng vào trong tứ chi bách hài mà lan tràn.

Một màn này nếu bị cường giả ngoại giới nhìn thấy, nhất định sẽ cực kỳ chấn kinh.

Nếu như Hồng Quân ở đây, thì sẽ càng thêm chấn kinh.

Bởi vì... hắn có thể nhận ra, những văn lộ màu đen trên người Côn Bằng thình lình chính là Ma Văn từng hung danh hiển hách ở Hồng Hoang.

Điều này cũng mang ý nghĩa, Côn Bằng nhập ma! ...

Tây Cực chi địa.

Tại tòa ma môn tiểu thế giới kia.

Đầu lâu La Hầu được cung phụng trong Ma Tổ Thần Điện, ngay nháy mắt Côn Bằng nhập ma, bỗng nhiên mở mắt. "Đại ca, phát sinh chuyện gì rồi?" Ma Chủ Kế Đô đang tu luyện bên cạnh cũng mở mắt ra, không khỏi tò mò hỏi.

Hắn rõ ràng, nếu như không phải phát sinh đại sự, La Hầu không có khả năng gián đoạn tu luyện.

Dù sao La Hầu hiện tại còn chưa có khôi phục. "Yêu tộc Côn Bằng nhập ma!" Khóe miệng La Hầu gợi lên một đường cong ý vị

thâm trường. "?!

Côn Bằng nhập ma?!" Bất quá, Kế Đô nghe tin tức này lại không khỏi kinh hô.

Phải biết, Côn Bằng ở Hồng Hoang cũng không phải là nhân vật nhỏ, hiện tại Yêu tộc là nhân vật chính của thiên địa Hồng Hoang, Côn Bằng lại là một trong tứ đại cự đầu có địa vị cao nhất trong Yêu tộc.

Ngoài ra, Côn Bằng là một trong ba ngàn khách tại Tử Tiêu Cung của Hồng Quân, tuy rằng cuối cùng Côn Bằng bỏ lỡ Thánh vị, nhưng cũng cho thấy địa vị của Côn Bằng trong ba ngàn khách Tử Tiêu Cung cũng xếp hàng đầu.

Một nhân vật như vậy nhập ma, đối với Ma môn tuyệt đối là một kiện đại sự đáng giá ăn mừng. "Đại ca, ngay cả Côn Bằng đều chủ động nhập ma, xem ra Ma môn ta đang hưng, Hồng Quân rốt cuộc ép không được nữa!" Kế Đô vẻ mặt hưng phấn cùng kích động. "Ta đã sớm nói rồi, chỉ cần Thiên Đạo trường tồn, Ma Đạo liền vĩnh xương!

Thiên địa vạn vật không có khả năng chỉ có cảm xúc chính diện mà không có cảm xúc tiêu cực, nếu không thì tất cả sinh linh Hồng Hoang đều là Thánh nhân rồi!

Hà vi Ma Đạo?

Ma Đạo nói thông tục một chút, chính là tập hợp thể của cảm xúc tiêu cực trong thiên địa vạn vật!

Chỉ cần sinh linh Hồng Hoang còn có một cái sở hữu cảm xúc tiêu cực, Ma Đạo liền sẽ không triệt để biến mất!" La Hầu cười lạnh không thôi. "Bất quá, cũng nên đi Thiên Đình một chuyến rồi.

Vừa vặn để cho Thiên Ma Huyễn Thân của ta đi tiếp dẫn đại tướng mới nhất của Ma môn ta!" Tiếng nói vừa dứt, La Hầu ngưng tụ ra Thiên Ma Huyễn Thân, liền lập tức rời khỏi tòa tiểu thế giới này.

Thiên Đình, Yêu Sư Cung!

Ông ông ông...

Trong cơ thể Côn Bằng vẫn đang liên tục không ngừng phun ra cảm xúc tiêu cực.

Sau đó, những cảm xúc tiêu cực này hóa thành Ma Văn, một lần nữa bám vào trên người Côn Bằng, thậm chí dọc theo tứ chi bách hài của Côn Bằng thẩm thấu đi vào.

Đến cuối cùng, ngay cả Nê Hoàn Cung của Côn Bằng cũng chịu Ma Văn xâm thực.

Vô số Ma Văn màu đen giống như dây leo bò đầy toàn bộ Nê Hoàn Cung, cắm rễ vào trong Nguyên Thần cùng linh hồn của Côn Bằng. "Ân?

Ta vừa rồi làm sao vậy?" Lúc này, Côn Bằng rốt cục từ cỗ cảm xúc hận trời hận đất hận tất cả kia thanh tỉnh lại. "......?!" Đợi sau khi Côn Bằng phát hiện biến hóa của tự thân, trong nháy mắt sắc mặt đại biến.

Hơn nữa, cảm xúc tiêu cực do Côn Bằng tán phát ra chuyển thành cuồn cuộn ma khí, hiện tại cũng chưa biến mất, vẫn y nguyên sung tắc toàn bộ Yêu Sư Cung. "Ma khí?! ...

Ma khí!!!" Côn Bằng không khỏi thất thanh kinh hô.

Tuy rằng thời điểm Đạo Ma chi tranh Côn Bằng còn chưa xuất sinh, nhưng tịnh không đại biểu Côn Bằng không nhận ra ma khí.

Dù sao cũng là lão bài Chuẩn Thánh của Hồng Hoang, chút nhãn lực ấy vẫn phải có. "Đáng chết!

Yêu Sư Cung của ta làm sao sẽ có ma khí xuất hiện?!

Chẳng lẽ có người trong Ma môn lẻn vào?" Sắc mặt Côn Bằng

khó coi đến cực điểm. "Ha ha!

Côn Bằng, câu nói này của ngươi sai rồi.

Không phải có người trong Ma môn lẻn vào, mà là chính ngươi chính là người trong Ma môn!" Nhiên, đúng lúc này, trong cuồn cuộn ma khí đột ngột truyền ra một đạo thanh âm lược đái vài phần châm chọc. "Ai?

Cút ra đây cho bản tôn!" Côn Bằng trong nháy mắt sắc mặt đột ngột biến đổi, mạnh mẽ quát lớn một tiếng.

Oanh long!

Tiếng nói vừa dứt, Côn Bằng giơ tay đánh ra một đạo pháp lực bàng bạc hạo hãn, lấy thế nhanh như sấm đánh về phía phương hướng thanh âm truyền đến.

Bất quá, đạo công kích này của Côn Bằng lại rơi vào khoảng không, không có đánh trúng bất luận kẻ nào.

Chương 87

Ông ông ông...

Ngay sau đó, vô số ma khí trong Yêu Sư Cung hội tụ, cuối cùng ngưng tụ ra một tôn thân ảnh tự hư phi hư, tự thực phi thực, uyển như nhảy ra ngoài tam giới, không trong ngũ hành, giới vu hư thực chi gian.

Thình lình chính là Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu! "Nguyên lai quả nhiên là có dư nghiệt Ma môn ẩn núp đi vào!" Côn Bằng nhìn chằm chằm Thiên Ma Huyễn Thân cười lạnh không thôi.

Bất quá, hắn cũng chưa nhận ra thân phận của La Hầu.

Nếu không, nếu Côn Bằng biết đứng ở trước mặt chính là Ma Tổ La Hầu hung danh hiển hách Hồng Hoang, e rằng cũng không dám dùng ngữ khí như vậy nói chuyện với La Hầu.

Bất quá, La Hầu cũng không có sửa lại lời Côn Bằng, cũng không hướng đối phương biểu minh thân phận của mình. "Côn Bằng, ngươi vẫn là không có làm rõ được, những ma khí này tịnh không phải do ta làm ra, mà là do chính ngươi làm ra!" Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu nhìn chăm chú Côn Bằng, lắc đầu. "Không có khả năng!

Tuyệt đối...

Không có khả năng!!

Chớ có ăn nói linh tinh, nhiễu loạn tâm trí bản tôn!

Bản tôn lại không có tu tập ma đạo công pháp, làm sao có thể kích phát ra ma khí thuần túy như vậy!" Côn Bằng liên liên phủ nhận. "Ngươi tự mình kiểm tra biến hóa thân thể của mình một chút chẳng phải sẽ biết sao." La Hầu thản nhiên nói.

Côn Bằng cũng không đoái hoài tới Thiên Ma Huyễn Thân đang ở một bên hổ thị đam đam nữa, nói cũng không nói, bắt đầu thần thức nội thị, kiểm tra biến hóa thân thể của mình.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt Côn Bằng triệt để đen lại.

Hắn kinh hãi phát hiện, trên da thịt, huyết nhục, gân cốt của mình đều nhiều hơn vô số văn lộ màu đen.

Thậm chí ngay cả huyết mạch tầng sâu nhất trong nhục thân cũng bố mãn những văn lộ màu đen nhìn cực kỳ tà ác này.

Tùy hậu, Côn Bằng sắc mặt đại biến lại vội vàng kiểm tra tình huống Nê Hoàn Cung.

Đợi nhìn thấy Nguyên Thần cùng linh hồn cũng bị loại văn lộ màu đen này xâm nhiễm, Côn Bằng không khỏi triệt để tuyệt vọng. "Xong, xong, hết thảy toàn xong..." Côn Bằng lập tức thất hồn lạc phách nỉ non lẩm bẩm.

Đến nước này, hắn nơi nào còn không biết, chính mình tựa hồ tại vừa rồi trong lúc vô ý đã nhập ma.

Nhất niệm thành đạo, nhất niệm thành ma!

Đạo ma chỉ tại một ý niệm!

Xử cảnh của người trong Ma môn tại Hồng Hoang, Côn Bằng lại há có thể không biết.

Lúc đầu Đạo Ma chi tranh, sau khi Hồng Quân lấy được thắng lợi, từ đó Đạo môn đại hưng, trở thành dòng chính của Hồng Hoang.

Ma môn tại dưới sự đả kích hết lần này tới lần khác của Hồng Quân đã triệt để mai danh ẩn tích trên đại địa Hồng Hoang.

Như hôm nay hắn nhập ma, trở thành người trong Ma môn người người đòi đánh ở Hồng Hoang, lại nơi nào có đường sống có thể nói.

"Côn Bằng, nếu như ta là ngươi, sẽ không giống như chó nhà có tang ngồi ở chỗ đó tự oán tự than." Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu nhìn bộ dáng Côn Bằng như cha mẹ chết, lập tức nhíu mày. "Hiện tại việc cấp bách là phải thu liễm lại Ma Văn cùng ma khí trong cơ thể, không nên để người khác phát hiện sự tình ngươi nhập ma.

Nhất là không thể để Hồng Quân phát hiện!

Một khi bị Hồng Quân phát hiện ngươi nhập ma, vậy thì thật sự không có bất kỳ đường sống nào có thể nói rồi!" La Hầu cảnh cáo nói.

Văn ngôn, Côn Bằng lập tức từ trên bảo tọa đứng lên, gắt gao nhìn chằm chằm Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu. "Vậy ta hiện tại việc nên làm nhất là giết chết ngươi, bởi vì chỉ có ngươi biết sự tình ta nhập ma!" Côn Bằng trong mắt hung quang tất lộ, xông Thiên Ma Huyễn Thân cười gằn. "Chết!" Côn Bằng toàn thân bắn ra vô cùng sát cơ, quanh thân phù hiện ra vô tận hỗn động, hãn nhiên đánh giết về phía Thiên Ma Huyễn Thân.

Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu thế mà ngay cả phản kháng đều không có phản kháng, trực tiếp bị vô số hỗn động xé rách thành mảnh vỡ, bị thôn phệ mất.

Bất quá, Côn Bằng chưa kịp cao hứng, lại lần nữa nghe được thanh âm của La Hầu. "Côn Bằng, vô dụng thôi, ngươi giết không chết ta!" Sắc mặt Côn Bằng kịch biến, trong mắt càng hiện lên vẻ kinh hãi muốn tuyệt.

Bởi vì... hắn thình lình nghe được, lần này thanh âm của La Hầu là trực tiếp truyền ra từ trong cơ thể hắn.

Ông ông ông...

Côn Bằng vội vàng dùng thần thức nội thị, nhưng lại không có phát hiện bất kỳ tung tích nào của Thiên Ma Huyễn Thân. "Mau cút ra

đây cho bản tôn!" Côn Bằng vừa sợ vừa giận, không hiểu rõ lai lịch của đối phương.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, trong cơ thể Côn Bằng bay ra một cỗ ma khí cổ xưa.

Sau đó, những ma khí này điên cuồng ngưng tụ cùng một chỗ, tái độ hiện ra thân ảnh Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu. "Ngươi tột cùng là ai?

Lấy năng lực của ngươi, tại trong Ma môn tuyệt đối không phải hạng người tịch mịch vô danh!" Côn Bằng gắt gao nhìn chằm chằm Thiên Ma Huyễn Thân. "Ta là ai có quan trọng không?" "Hãy thành thật thu liễm hoàn mỹ ma văn và ma khí trong cơ thể đi!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân cười như không cười nhìn Côn Bằng.

Sắc mặt Côn Bằng khó coi đến cực điểm.

Hắn luôn cảm giác sở dĩ mình nhập ma, hoàn toàn là do bị cường giả Ma Môn thần bí trước mắt này tính kế. "Ta cũng không có tính kế ngươi, ngươi nhập ma hoàn toàn là do ngươi tự mình làm ra." La Hầu Thiên Ma huyễn thân tựa hồ có thuật đọc tâm, lập tức nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Côn Bằng.

Điều này làm cho Côn Bằng âm thầm rùng mình không thôi, nội tâm có thể nói là cảnh giác đến cực điểm. "Không hận Thiên Đạo bất công, làm cho ngươi bỏ lỡ Thánh vị cùng Hồng Mông Tử Khí sao?" "Không hận Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Hy Hoàng, lúc ấy không thể giúp ngươi lưu lại Hồng Mông Tử Khí sao?" "Không hận Chúc Cửu Âm tên vô sỉ chi đồ kia, thừa cơ cướp đi Hồng Mông Tử Khí thuộc về ngươi sao?" "Không hận tên cường giả thần bí mấy năm trước xông vào Thiên Đình, nghiêm trọng chà đạp tôn nghiêm của ngươi sao?" La Hầu Thiên Ma huyễn thân thao thao bất tuyệt nói.

Mỗi một câu đều làm cho con người Côn Bằng hung hăng co rút lại một lần.

Chương 88

Cuối cùng, Côn Bằng đã kinh hãi muốn tuyệt đến cực điểm.

Những điều này đều là bí mật hắn tiềm tàng dưới đáy lòng, đối phương làm sao biết được?

La Hầu Thiên Ma huyễn thân trong mắt Côn Bằng không khỏi có thêm vài phần sắc thái thần bí. "Côn Bằng, nếu ngươi không tìm được biện pháp tốt để thu liễm hoàn mỹ ma văn cùng ma khí trong cơ thể, ta ngược lại có một cái kiến nghị." Thanh âm tràn ngập tính cổ hoặc của La Hầu Thiên Ma huyễn thân vang lên lần nữa. "Kiến nghị?" Con ngươi Côn Bằng nháy mắt híp lại, trầm giọng hỏi. "Hồng Quân không phải truyền xuống phương pháp Trảm Tam Thi sao?

Ngươi tu vi đã là Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong, có thể trảm đệ nhị thi là Ác Thi!" "Không, tình huống của ngươi bất đồng, đệ nhị thi của ngươi không nên gọi là Ác Thi, hẳn là gọi là Ma Thi mới đúng!" "Đem ma khí cùng ma văn trong cơ thể coi như một bộ phận của Ma Thi, cùng nhau trảm ra, người khác sẽ phát hiện không được chuyện ngươi nhập ma!" Sau khi La Hầu Thiên Ma huyễn thân nói xong, Côn Bằng lâm vào trầm tư.

Không thể không nói, biện pháp này rất có tính kiến thiết, hẳn là biện pháp hoàn mỹ nhất để che giấu chân tướng nhập ma.

Nhưng duy nhất có một điểm, cũng là một điểm quan trọng nhất cần cân nhắc, đó là trảm nhị thi không phải muốn trảm là có thể trảm được.

Hắn làm sao không muốn trảm rụng nhị thi, tấn thăng Chuẩn Thánh hậu kỳ?

Vô số năm qua, hắn nếm thử vô số lần, lại chưa từng thành công

một lần nào.

Bị khốn tại bình cảnh Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong vô số năm, cũng chính vì tu vi không cách nào tiến thêm, trong lòng Côn Bằng mới tích toản nhiều oán khí như vậy.

Kết quả dẫn đến hôm nay nhập ma.

Chuyện thế gian, thật sự là nhất ẩm nhất trác.

Nhân quả tuần hoàn, báo ứng xác đáng. "Nếu ngươi không nắm chắc thành công trảm rụng nhị thi, chỗ ta ngược lại có một cái biện pháp, có thể làm cho ngươi trăm phần trăm trảm rụng Ma Thi!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân tựa hồ lần nữa nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Côn Bằng. "Biện pháp gì?" Côn Bằng vội vàng truy vấn.

Hắn muốn trảm rụng nhị thi muốn điên rồi, dù biết cường giả Ma Môn thần bí trước mắt khẳng định sẽ không có lòng tốt như vậy, nhưng vẫn nhịn không được hỏi ra miệng.

Ông!

Ngay sau đó, La Hầu Thiên Ma huyễn thân đưa tay ra.

Một hạt sen màu đen, thình lình xuất hiện trong lòng bàn tay hắn. "Đây là một hạt sen do Diệt Thế Hắc Liên kết ra, sau khi đem nó luyện hóa, đem nó coi như vật dẫn Ma Thi trảm ra là được!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân giải thích nói. "Cư nhiên là hạt sen do Diệt Thế Hắc Liên kết ra?!" Côn Bằng âm thầm kinh hãi không thôi, ánh mắt lập tức lấp lóe bất định.

Nhất thời, Côn Bằng khó có thể hạ quyết tâm.

Người có tên, cây có bóng!

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên đỉnh đỉnh đại danh, Côn Bằng cũng đã nghe nói qua, biết đó là pháp bảo của Ma Tổ La Hầu.

Truyền văn Hồng Mông Linh Bảo Tam Thập Lục Phẩm Sáng Thế Thanh Liên phân liệt thành ba đại Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo: Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên ở trong tay Tiếp Dẫn, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên ở trong tay La Hầu, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên thì ở trong tay Minh Hà. "......

Ma Tổ La Hầu!!!" Côn Bằng gắt gao nhìn chằm chằm La Hầu Thiên Ma huyễn thân. "Ta đã nói rồi, ta là ai không quan trọng, dù sao hiện tại ngươi đã là một thành viên trong Ma Môn ta, ngươi không thừa nhận cũng không cách nào thay đổi sự thật!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân cũng không thừa nhận, cũng không có phủ nhận, bộ dáng cười như không cười nhìn Côn Bằng. "Hừ!

Ma Tổ ngược lại có tính toán tốt, ăn chắc ta rồi sao?" Côn Bằng phi thường khó chịu hừ lạnh một tiếng.

Bất quá, dù là như thế, Côn Bằng cuối cùng vẫn tiếp nhận hạt sen Diệt Thế Hắc Liên. "Sự lựa chọn sáng suốt!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân thản nhiên cười một tiếng.

Ông ông ông.....

Ngay sau đó, Côn Bằng liền khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu luyện hóa hạt sen Diệt Thế Hắc Liên.

Vẻn vẹn dùng thời gian một ngàn năm, Côn Bằng đã đem hạt sen Diệt Thế Hắc Liên thành công luyện hóa xong. "An tâm trảm Ma Thi đi, ta sẽ hộ pháp cho ngươi, sẽ không để cho người khác quấy rầy đâu!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân nói với Côn Bằng.

Côn Bằng tuy rằng không có trăm phần trăm tín nhiệm La Hầu Thiên Ma huyễn thân, nhưng sự tình đã đến nước này, hắn không còn

lựa chọn nào khác.

Vì thế, Côn Bằng liền chuyên tâm trí chí đầu nhập vào công trình trảm nhị thi hạo hãn.

Kỳ thật, đáy lòng Côn Bằng vẫn có chút khẩn trương cùng thảm thắc.

Hắn sợ lần này lại thất bại.

Thật sự là bởi vì vô số năm qua, hắn trảm nhị thi đã trải qua quá nhiều thất bại. "Đều chưa bắt đầu đã lo lắng thất bại rồi sao?

Côn Bằng, bộ dáng này sẽ làm cho ta xem thường ngươi!" "Trên con đường tu hành, tự nhiên phải dũng mãnh tinh tiến, vô luận gặp phải khó khăn gì, đều phải nhất kiếm trảm khai!" Phát giác tâm tư Côn Bằng bất ninh, La Hầu Thiên Ma huyễn thân lập tức lệ quát.

Thanh âm La Hầu uyển như hồng chung đại lữ, trực tiếp chấn động tâm điền Côn Bằng. "Đúng a, thất bại quá nhiều lần, ta đã mất đi tâm dũng mãnh tinh tiến, chẳng trách vẫn luôn trì trệ không cách nào trảm xuất nhị thi!" Một phen lời nói của La Hầu làm cho Côn Bằng có cảm giác thể hồ quán đỉnh, thình lình tỉnh táo lại.

Côn Bằng một lần nữa biến trở về Cửu Thiên Côn Bằng lòng tin gấp trăm lần, không gì sợ hãi lúc trước.

Cuối cùng.

Tại tám ngàn năm sau.

Côn Bằng thành công trảm xuất Ma Thi, tấn thăng cảnh giới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Oanh long!

Sau khi Côn Bằng thành công trảm xuất Ma Thi, thân thể mãnh liệt chấn động.

Một cỗ khí tức Chuẩn Thánh hậu kỳ cường hoành mãnh liệt từ trong cơ thể Côn Bằng truyền ra.

Chương 89

Ông ông ông.....

Bất quá, dao động Côn Bằng tấn thăng Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng không từ Yêu Sư Cung truyền ra ngoài.

Bởi vì đã bị La Hầu Thiên Ma huyễn thân che giấu đi. "Ha ha!

Ha ha.....

Vô số năm, bản tôn rốt cục trảm xuất nhị thi, thành công tấn thăng Chuẩn Thánh hậu kỳ!" Côn Bằng vui mừng khôn xiết, không khỏi ngửa mặt lên trời cuồng tiếu, phóng thích uất kết chi khí tích toản vô số năm trong lòng. "Côn Bằng, chúc mừng, ngươi đã là Chuẩn Thánh hậu kỳ, cự ly Thánh Nhân lại gần thêm một bước!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân hướng Côn Bằng chúc mừng.

Có khả năng bởi vì vừa rồi La Hầu Thiên Ma huyễn thân thay hắn che giấu động tĩnh đột phá, sắc mặt Côn Bằng đối với người trước ngược lại dễ nhìn hơn vài phần.

Ngay sau đó, ánh mắt Côn Bằng mới nhìn về phía Ma Thi vừa trảm ra.

Cụ Ma Thi này có bảy tám phần tương tự với hắn, nhưng trên người che kín vô số ma văn mật mật ma ma, toàn thân ma khí lượn lờ, tản mát ra một cỗ khí tức vô cùng tà ác nhiếp nhân.

Côn Bằng không khỏi hơi nhíu mày.

Không hổ là Ma Thi!

Ma khí khủng bố trên người tản mát ra, ngay cả hắn đều có chút chịu ảnh hưởng, toàn thân đều cảm giác không quá thoải mái. "Bản tôn về sau có thể xưng hô ta là Ma Bằng đạo nhân!" Côn Bằng Ma Thi

lập tức hướng Côn Bằng đánh một cái chắp tay (kê thủ). "Gặp qua Ma Bằng đạo hữu!" Côn Bằng cũng hướng Ma Bằng đạo nhân đáp lễ lại một cái. .....

Chớp mắt, một vạn năm cứ như vậy trôi qua.

Vạn năm kỳ hạn vừa đến, Vu Yêu hai tộc liền toàn diện khai chiến.

Vừa từ Thái Dương Tinh rời đi, trên đường trở về Thiên Đình, Lê Ân nhìn thấy mấy đợt chiến binh Vu Tộc tập kích bộ lạc Yêu Tộc.

Lê Ân tự nhiên trộm xuất thủ, trợ giúp bộ lạc Yêu Tộc xử lý đám chiến binh Vu Tộc kia.

Oanh long!

Oanh long!

Đợi lúc Lê Ân sắp bay đến Nam Thiên Môn, sâu trong Thiên Đình lại truyền ra hai cỗ khí tức tân tấn Chuẩn Thánh ba động. "Di?

Thiên Đình cư nhiên nhiều thêm hai vị tân tấn Chuẩn Thánh, không biết là ai?" Lê Ân hơi kinh hô một tiếng, trong lòng không khỏi có chút tò mò.

Hưu!

Thế là, Lê Ân liền gia tăng tốc độ.

Bất quá, sau khi đến Nam Thiên Môn, Lê Ân lại phát hiện thủ vệ nơi này sâm nghiêm gấp mười lần.

Yêu Tộc Đại Thánh phụ trách tọa trấn nơi đây càng là chừng ba vị.

Trừ Huyền Võ Đại Thánh ra, còn có người quen cũ của Lê Ân là Chu Tước Đại Thánh cùng Tộc trưởng Quỳ Ngưu nhất tộc - Quỳ Ngưu Đại Thánh. "Chẳng lẽ là vì phòng ngừa Vu Tộc lẻn vào, cho nên thủ vệ Nam Thiên Môn mới sâm nghiêm như vậy?" Lê Ân thầm lầm

bầm một tiếng.

Hắn hồn nhiên không biết, kỳ thật đây đều là họa do Pháp tắc hóa thân Thái Âm Đạo Nhân của hắn gây ra.

Bế quan gần một vạn năm, Lê Ân không biết Thái Âm Đạo Nhân đã từng xông vào Thiên Đình, đem tứ đại cự đầu Yêu Tộc đều huyết ngược một trận.

Sau khi phát sinh chuyện này, Đế Tuấn mới đem lực lượng thủ vệ Nam Thiên Môn đề cao gấp mười. "Bái kiến Đại Thái Tử điện hạ!" Lê Ân vừa mới xuất hiện tại Nam Thiên Môn, một đám thủ vệ liền lập tức hướng Lê Ân hành lễ. "Đại Thái Tử điện hạ!" Ngay cả Huyền Võ Đại Thánh, Chu Tước Đại Thánh cùng Quỳ Ngưu Đại Thánh trấn thủ nơi này cũng từ trong Nam Thiên Môn đi ra, hướng Lê Ân đánh một cái chắp tay.

Lê Ân tuy rằng thân phận tôn quý, nhưng Yêu Tộc Đại Thánh đều là cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên, gặp Đế Tuấn cũng không cần quỳ lạy, càng không cần nói đến Lê Ân. "Ba vị Đại Thánh, vì sao thủ vệ Nam Thiên Môn lại trở nên nghiêm ngặt như vậy?" Lê Ân hỏi ra nghi hoặc trong lòng. "Ai!

Đại Thái Tử điện hạ có chỗ không biết, hơn chín ngàn năm trước, có một vị cường giả thần bí không biết lai lịch cưỡng ép xông vào Thiên Đình, đại náo một trận." "Sau sự việc, Thiên Đế chấn nộ, liền đem lực lượng thủ vệ Nam Thiên Môn tăng lên gấp mười." Ba vị Yêu Tộc Đại Thánh nhìn nhau một cái, cuối cùng do Huyền Võ Đại Thánh mở miệng giải thích.

Dù sao, Huyền Võ Đại Thánh thân thân trải qua sự tình năm đó, càng có quyền lên tiếng. "Hồng Hoang cư nhiên có cường giả dám thiện sấm Thiên Đình?" Lê Ân không khỏi có chút ngạc nhiên.

Phải biết rằng, hiện tại Yêu Tộc còn chưa xuống dốc, vẫn là nhân

vật chính của thiên địa Hồng Hoang.

Thiên Đình sở hữu bốn tôn Chuẩn Thánh tọa trấn, nhất là Thái Nhất càng sở hữu một trong Hồng Hoang Tam Đại Tiên Thiên Chí Bảo là Hỗn Độn Chung.

Dù là cường giả Chuẩn Thánh viên mãn đến đây, cũng tuyệt đối không chiếm được chỗ tốt. "Tôn cường giả thần bí kia kiêu ngạo như vậy sao?

Sau đó thì sao, có phải hay không bị Phụ đế cùng Đông Hoàng thúc trấn áp?" Lê Ân không khỏi có chút tò mò về kết cục của tôn cường giả thần bí kia.

Nếu như Lê Ân biết vị cường giả thần bí này chính là Pháp tắc hóa thân Thái Âm Đạo Nhân của mình, không biết giờ phút này hắn sẽ có biểu tình gì.

Nhất định sẽ phi thường đặc sắc. *Ngay cả Phụ đế cùng Thúc phụ đều đánh?

Nguyên lai ta là lang nhân (người sói)!

Buồn cười là ngay cả chính ta cũng không biết chút nào.* (Lê Ân nghĩ thầm) "Cái này.....

Cụ thể sự tình ta cũng không rõ ràng lắm, Đại Thái Tử điện hạ có thể đi hỏi Thiên Đế để giải tường tận tình huống!" Bất quá, Huyền Võ Đại Thánh đối với chuyện năm đó vẫn như cũ có chút húy mạc như thâm.

Đã hơn chín ngàn năm trôi qua, chuyện này tại Thiên Đình đã trở thành cấm kỵ.

Không có cách nào, đường đường Thiên Đình Tứ Đại chúa tể tối cao đều bị huyết ngược một trận, thật sự là quá mất mặt.

Chương 90

Người phía dưới đâu dám nhắc tới, chẳng lẽ sợ Đế Tuấn không đủ mất mặt sao?

Hưu!

Lê Ân gật gật đầu, cũng không lưu lại nữa, thân thể hóa thành một đạo hồng quang, chạy thẳng tới sâu trong Thiên Đình.

Lê Ân không có trực tiếp về Thái Tử Cung, mà định đi Thiên Đế Cung bái kiến Đế Tuấn. "Di?" Vừa mới đến bên ngoài Thiên Đế Cung, Lê Ân liền cảm nhận được hai cỗ khí tức tân tấn Chuẩn Thánh ba động, lúc này đang ở trong Thiên Đế Cung.

Hơn nữa, bởi vì cách đến gần, hắn cũng cảm thụ rõ ràng hơn, thình lình biết được thân phận hai tôn tân tấn Chuẩn Thánh.

Thế mà là hai vị Đế Hậu của Đế Tuấn: Hi Hòa cùng Thường Hi! "Nguyên lai hai tôn tân tấn Chuẩn Thánh của Yêu Tộc là Mẫu hậu cùng Thường Hi di nương!" Lê Ân mới lộ ra vẻ chợt hiểu.

Bất quá, ngẫm lại cũng bình thường.

Tu vi Hi Hòa cùng Thường Hi đã sớm đạt tới Đại La Kim Tiên viên mãn đỉnh phong, là tồn tại có hi vọng tấn thăng Chuẩn Thánh nhất của Yêu Tộc.

Hơn chín ngàn năm qua, Đế Tuấn khuynh tận tình Yêu Tộc nội tình, tổng cũng đem tu vi Hi Hòa cùng Thường Hi tăng lên tới Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Trong Thiên Đế Cung, Lê Ân còn cảm nhận được khí tức ba động của Thái Nhất cùng Hy Hoàng.

Bọn họ đều giống như Đế Tuấn, đang hộ pháp cho Hi Hòa cùng

Thường Hi tấn thăng Chuẩn Thánh. "Tiểu Nhất, đã trở về thì mau vào đi!" Lúc này, thanh âm Đế Tuấn cũng từ trong Thiên Đế Cung truyền ra.

Lê Ân cũng không thu liễm khí tức, cho nên ngay thời điểm đến bên ngoài Thiên Đế Cung, Đế Tuấn đã cảm nhận được.

Oanh long!

Thanh âm Đế Tuấn vừa dứt, đại môn Thiên Đế Cung liền tự động mở ra.

Lê Ân cất bước đi vào. "Chúc mừng Mẫu hậu cùng Thường Hi di nương tấn thăng Chuẩn Thánh!" Vừa mới đi vào, Lê Ân liền hướng Hi Hòa cùng Thường Hi chúc mừng. "Tiểu Nhất, con cư nhiên biết Mẫu hậu cùng Thường Hi di nương tấn thăng Chuẩn Thánh?" Đế Tuấn không khỏi có chút kỳ quái nói. "Vừa rồi ở ngoài Thiên Đế Cung, hài nhi cảm nhận được Chuẩn Thánh ba động do Mẫu hậu cùng Di nương tản mát ra." Lê Ân không khỏi liếc mắt nhìn Đế Tuấn một cái.

Chuyện rõ ràng như vậy, chẳng lẽ con cảm ứng không được sao?

Chẳng lẽ trong mắt Đế Tuấn, con trai hắn trừ ham chơi ra thì đối với sự tình xung quanh hoàn toàn không biết gì sao? "Tiểu Nhất, mau tới bên này, để cho Mẫu hậu hảo hảo nhìn xem!" Hi Hòa nhìn thấy Lê Ân trong nháy mắt, trên mặt lập tức lộ ra một nụ cười từ ái, vội vàng hướng Lê Ân vẫy vẫy tay.

Sau khi Lê Ân đi qua, Hi Hòa lại lôi kéo Lê Ân, trước trước sau sau, trên trên dưới dưới đánh giá một lần. "Hài tử, con ngược lại chuyển biến rất lớn a, có thể ở lại Thái Dương Tinh, túc túc bế quan một vạn năm mới đi ra!" Hi Hòa nhìn Lê Ân, trong mắt lộ ra một tia kinh kỳ.

Thập đại Kim Ô Thái Tử có bao nhiêu ngoan liệt, nàng làm mẫu thân, hẳn là người có quyền lên tiếng nhất.

Bất quá, thành như nàng nói, Lê Ân một vạn năm qua thay đổi thật sự rất lớn.

Chín đứa đệ đệ của Lê Ân vẫn ngoan liệt như xưa, hắn lại độc tự ở Thái Dương Tinh bế quan vạn năm.

Chuyện Lê Ân giữa đường lén lút chuồn ra ngoài gây phong ba bão táp, Đế Tuấn tự nhiên không biết, còn tưởng rằng Lê Ân vẫn luôn ở lại Thái Dương Tinh bế quan đây. "Tiểu Nhất, lần đầu tiên bế quan thời gian dài như vậy, tu vi có đột phá Thái Ất Kim Tiên viên mãn hay không a?" Thái Nhất nhìn Lê Ân, vẻ mặt trêu chọc nói.

Tại hắn nhìn thấy, thời gian một vạn năm, Lê Ân có thể tăng lên tới Thái Ất Kim Tiên viên mãn đã đủ kinh người rồi. "Đông Hoàng thúc, chẳng lẽ ta không thể tấn thăng Đại La sao?" Lê Ân nhướng mày, ý vị thâm trường nói.

Vu Yêu quyết chiến cuối cùng sắp mở màn, cũng nên thích đương bạo lộ một chút thực lực.

Chỉ là, Lê Ân có chút khổ não, không biết nên bạo lộ ra bao nhiêu thực lực mới không đến mức làm cho Đế Tuấn không cách nào tiếp thu.

Nghĩ đi nghĩ lại, Lê Ân quyết định bạo lộ thực lực Đại La Kim Tiên viên mãn.

Dù sao hắn cũng đã tìm xong lý do.

Đừng hỏi vì sao trong vòng vạn năm từ Thái Ất Kim Tiên tấn thăng Đại La Kim Tiên viên mãn.

Hỏi thì chính là trong Thái Dương Tinh có kỳ ngộ. "Nga?

Ý của con là, con đã tấn thăng Đại La?!" Thái Nhất mắt lộ kỳ mang, thanh âm đều nhịn không được cao lên mấy tông.

Bá!

Bá!

Bá.....

Ánh mắt Đế Tuấn, Hy Hoàng, Hi Hòa cùng Thường Hi cũng nhao nhao phóng tới. "Tiểu Nhất, thật sự tấn thăng Đại La rồi sao?" Hi Hòa hô hấp dồn dập hỏi.

Nàng vẫn như cũ có chút không dám tin tưởng, đứa con trai ngoan liệt này tấn thăng Đại La Kim Tiên, quả thực giống như nằm mơ vậy. "Ha ha!

Ha ha.....

Không hổ là hài nhi của Đế Tuấn ta, khu khu vạn năm thời gian, liền từ Thái Ất Kim Tiên cảnh giới tấn thăng Đại La Kim Tiên sơ kỳ....." Đế Tuấn nhất thời đắc ý vô cùng ngửa mặt lên trời cuồng tiếu. "Phụ đế, ta cũng không nói ta là Đại La Kim Tiên sơ kỳ!" Bất quá, thanh âm Đế Tuấn lại thình lình bị Lê Ân cắt ngang. "Ách....." Biểu tình Đế Tuấn nhất thời đọng lại, ngay sau đó từng chút từng chút trở nên khó coi. "Ý gì?

Chẳng lẽ vừa rồi con đều là hống ta vui vẻ, căn bản không có đột phá Đại La?" Kim sắc mâu tử của Đế Tuấn uyển như đao tử sắc bén, đột nhiên nhìn chằm chằm vào Lê Ân.

Sắc mặt Lê Ân triệt để xụ xuống.

Chương 91

Không phải Đại La Kim Tiên sơ kỳ thì chẳng lẽ không thể là Đại La Kim Tiên viên mãn sao?

Vì xá gì phản ứng đầu tiên của Phụ đế lại là con không có đột phá Đại La ni.

Phụ đế, niềm tin giữa Yêu với Yêu đâu rồi!

Oanh long!

Lê Ân cũng không cần tốn nhiều miệng lưỡi giải thích, trực tiếp tế xuất Thái Dương Chân Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa cấp bậc Đại La Kim Tiên viên mãn lập tức từ trong cơ thể Lê Ân điên cuồng phun ra, hạo hạo đãng đãng hướng bốn phía tịch quyển đi. "Cái này, cái này....." Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi cùng Hy Hoàng đều trừng lớn tròng mắt, chấn hám đến hoàn toàn nói không ra lời.

Túc túc qua hơn nửa canh giờ.

Đám người Đế Tuấn mới từ trong chấn hám hồi thần. "Hít hà!

Hít hà.....

Tiểu Nhất, Thái Dương Chân Hỏa của con vậy mà đã đạt tới Đại La Kim Tiên viên mãn?!" Bất quá, thẳng đến hiện tại, chấn hám trong lòng Đế Tuấn vẫn chưa triệt để bình phục lại.

Lúc nói chuyện, hắn không tự chủ được hít ngược khí lạnh. "Phụ đế, ta Thái Dương Chân Hỏa đều tế xuất rồi, chẳng lẽ còn có thể là giả sao?" Lê Ân thầm nghĩ: *Ta mới bạo lộ uy lực Đại La Kim Tiên viên mãn các người đã kinh ngạc như vậy.

Nếu ta nói cho các người biết, Thái Dương Chân Hỏa của ta đã đạt tới cấp bậc Thánh Nhân, không biết có thể hay không bị hù chết tươi.* "Nhưng mà.....

Khả năng này sao có thể ni?!

Vạn năm thời gian, làm cho Thái Dương Chân Hỏa từ Thái Ất Kim Tiên cảnh giới tiêu thăng đến Đại La Kim Tiên viên mãn?

Căn bản là sự tình không có khả năng a!" Thái Nhất kinh ngạc đến mức nói chuyện đều có chút không lanh lẹ. "Đông Hoàng thúc đừng quên ta bế quan ở chỗ nào a, ta tại trên Thái Dương Tinh nhặt được một viên kim sắc tinh thạch ẩn chứa Thái Dương Chân Hỏa khủng bố, sau khi luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa của ta liền tấn thăng Đại La Kim Tiên viên mãn." Lê Ân nghiêm trang, sát có kỳ sự giới thiệu.

Lời này ngược lại không phải nói dối, hắn thật sự tại sâu trong địa hạch Thái Dương Tinh nhìn thấy loại kim sắc tinh thạch này.

Chỉ bất quá, lúc đó Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân đã đạt tới Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, loại kim sắc tinh thạch này ẩn chứa Thái Dương Chân Hỏa tuy rằng bất tục, nhưng đối với hắn đã không có tác dụng. "Chẳng lẽ là.....

Thái Dương Hỏa Tinh?!" Thanh âm Đế Tuấn nháy mắt cất cao. "Nếu là Thái Dương Hỏa Tinh mà nói, để cho Thái Dương Chân Hỏa của Tiểu Nhất tấn thăng Đại La Kim Tiên viên mãn, ngược lại xác thực dư xài." "Nhưng mà đại ca, Thái Dương Hỏa Tinh tựa hồ chỉ sinh trưởng tại trong địa hạch Thái Dương Tinh đi.

Đừng nói Tiểu Nhất, ngay cả ta cũng không cách nào tiến vào bên trong địa hạch Thái Dương Tinh a." Thái Nhất vẫn như cũ trăm mối vẫn không có cách giải. "Thái Dương Tinh lớn như vậy, có như vậy một hai khối Thái Dương Hỏa Tinh từ bên trong địa hạch tùy theo Thái Dương Chân Hỏa phun trào ra ngoài, cũng không có gì lạ!" Đế

Tuấn nhất thời trầm ngâm. "Xem ra vận khí Tiểu Nhất không tệ, lần đầu tiên tại Thái Dương Tinh bế quan liền có thể nhặt được Thái Dương Hỏa Tinh.

Sớm biết như vậy, nên để cho con sớm một chút đi Thái Dương Tinh bế quan, không chừng hiện tại con đều đã trở thành Chuẩn Thánh!" Hi Hòa cực kỳ vui mừng nhìn Lê Ân, trong ánh mắt tràn đầy kiêu ngạo.

Lê Ân trong lòng thầm nói: *Nói ra sợ hù chết các người, Thái Dương Chân Hỏa của ta chính là cấp bậc Thánh Nhân lăng giá trên Chuẩn Thánh!* "Tiểu Nhất, hiện tại con là Đại La viên mãn, cũng coi như là cường giả đỉnh tiêm Thiên Đình ta, về sau cũng phải chiếu cố đệ đệ muội muội nhiều hơn một chút!" Thường Hi cũng vẻ mặt cười ý doanh nhiên nói với Lê Ân. "Di nương yên tâm!

Kỳ thật giữa đường ta có chuồn ra khỏi Thái Dương Tinh, đi Thái Âm Tinh tìm Thỏ Ngọc muội muội chơi một trăm năm." Lê Ân suy nghĩ một chút, đem chuyện đi Thái Âm Tinh nói ra.

Dù sao chuyện này khẳng định giấu không được, một khi Thường Hi trở lại Thái Âm Tinh, mười con Thái Âm Thỏ Ngọc kia khẳng định sẽ nói.

Về phần Vọng Thư, tuy rằng đối phương biết Thái Dương Chân Hỏa của hắn đã đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, nhưng Vọng Thư luôn thần long kiến thủ bất kiến vĩ, chưa chắc sẽ nhắc tới với Thường Hi.

Hơn nữa, Vọng Thư có nói hắn cũng không sợ.

Đừng hỏi vì sao.

Hỏi thì chính là nhặt được ở Thái Dương Tinh, không phải một viên Thái Dương Hỏa Tinh, mà là một đống. "Hôm nay Thiên Đình ta

tam hỷ lâm môn, ta quyết định mở tiệc ăn mừng!" Đế Tuấn xuân phong đắc ý, nụ cười trên mặt từ đầu đến cuối không có dừng lại. "Phụ đế, lúc đại yến quần thần, nhắc tới chuyện vui Mẫu hậu cùng Di nương tấn thăng Chuẩn Thánh là được rồi, chuyện ta tấn thăng Đại La viên mãn ngàn vạn lần đừng nhắc tới." Lê Ân lại nói với Đế Tuấn một điều kiện. "Vì sao?

Trong vòng vạn năm từ Thái Ất Kim Tiên tấn thăng Đại La viên mãn, đây là chuyện vinh quang bực nào!

Chuyện này tự nhiên phải viết một cách đại khí, để cho toàn bộ Hồng Hoang đều biết Yêu Tộc ta sinh ra một vị tuyệt thế thiên kiêu có tư chất thành Thánh!" Đế Tuấn đầy mặt khó hiểu.

Không đơn giản là Đế Tuấn, ngay cả Thái Nhất, Hy Hoàng, Hi Hòa cùng Thường Hi đều như lọt vào trong sương mù, không rõ vì sao Lê Ân lại đề xuất điều kiện như vậy.

Khuôn mặt Lê Ân hơi co rút, trong lòng quả thực muốn chửi má nó.

Yêu Tộc đều cương (cứng đầu/thẳng thắn) như vậy sao?

Phụ đế, người chê ta chết không đủ nhanh sao?

Thiên phú có tư chất thành Thánh, một khi truyền ra ngoài, e rằng người đầu tiên muốn lộng chết ta chính là Hồng Quân cùng Lục Đại Thánh Nhân.

Khó khăn lắm mới thôi động Vu Yêu đại kiếp tiến vào thời kỳ cuối, há có thể dung nhẫn Yêu Tộc tái xuất hiện một vị Thánh Nhân, tiếp tục cường thịnh xuống. "Phụ đế, việc này nếu bị Vu Tộc biết được, bọn hắn sẽ có phản ứng gì?

Mộc tú vu lâm, phong tất tồi chi!

Đến lúc đó Vu Tộc nhất định sẽ tìm mọi cách làm thịt ta trước,

Thập Nhị Tổ Vu không chừng sẽ khuynh sào xuất động ám sát ta, e rằng ta còn chưa kịp thành Thánh, đã sớm sớm vẫn lạc rồi!" Lê Ân ngữ trọng tâm trường nói.

Lê Ân kỳ thật sớm đã không đem Vu Tộc coi là đối thủ, đối thủ của hắn là Lục Thánh, thậm chí là Hồng Quân.

Chỉ bất quá, nếu nói ra sự thật thì người muốn lộng chết hắn nhất là Hồng Quân cùng Lục Thánh, Lê Ân đoán chừng Đế Tuấn sẽ bị hù chết tươi.

Cho nên cũng chỉ có thể lôi Vu Tộc ra làm tấm mộc. "Tiểu Nhất tấn thăng Đại La viên mãn, xác thực không nghi độ trương dương!" Hy Hoàng là người thứ nhất biểu thị tán đồng. "Đúng, đúng.....

Chương 92

Thiên Đế, chúng ta không thể đem việc này tuyên dương ra ngoài, như vậy Vu Tộc sẽ không coi Tiểu Nhất là mục tiêu!" Hi Hòa có chút hoảng loạn khuyên nhủ. "Đã như vậy, thì trên yến tiệc sẽ không nhắc tới chuyện Tiểu Nhất tấn thăng Đại La viên mãn.

Việc này liệt vào cơ mật tối cao của Thiên Đình, chỉ giới hạn trong mấy người chúng ta biết!" Đế Tuấn khẽ vuốt cằm, thần tình nghiêm túc nói. "Vậy có cần nói cho Côn Bằng biết hay không?" Thái Nhất chợt hỏi. "Có thể thấu lộ cho Côn Bằng, dù sao hắn cũng là một trong những cao tầng tối cao của Yêu Tộc ta." Đế Tuấn lược vi suy nghĩ một chút, mới gật đầu nói.

Thế là, tiếp theo Thiên Đình náo nhiệt vô cùng.

Đế Tuấn mở tiệc lớn ba tháng, cùng quần thần đồng nhạc.

Trên yến tiệc.

Bên cạnh Lê Ân ngồi chín đứa đệ đệ ngu xuẩn. "Đại ca, nghe nói lần này huynh ở Thái Dương Tinh bế quan một vạn năm?" Lão thập Lục Áp có chút tò mò hỏi.

Thái Dương Chân Hỏa bên trong Thái Dương Tinh quá hung mãnh, dù Tam Túc Kim Ô nhất tộc sinh da từ Thái Dương Tinh, nhưng tu vi quá yếu, kỳ thật cũng không ở được quá lâu bên trong đó.

Hiện tại, Lục Áp cùng chín huynh đệ nghe nói đại ca của bọn hắn túc túc ở trong Thái Dương Tinh một vạn năm, tự nhiên tò mò Lê Ân làm cái gì.

Lê Ân thật sự có chút không muốn để ý tới đám hùng hài tử này.

Bất quá, nếu không để ý tới chín tên gia hỏa này, bọn hắn sẽ hỏi

càng nhiều vấn đề, líu ríu không ngừng, có thể đem hắn phiền chết. "Lão thập, nếu tò mò, các đệ hãy tự mình đi Thái Dương Tinh bế quan một chuyến.

Cũng giống như vi huynh vậy, đừng chỉ lo chơi nữa, Yêu Tộc ta hiện tại đang ở đầu sóng ngọn gió sinh tử tồn vong, thực lực cường đại mới có lực tự vệ!" "Các đệ có thể đi tổ địa Tam Túc Kim Ô nhất tộc chúng ta ở Thang Cốc tu luyện, nơi đó có Phù Tang Thần Thụ, hiệu quả tu luyện phi thường không tệ." Lê Ân ngữ trọng tâm trường nói với Lục Áp cùng các đệ đệ. .....

Vu Tộc, Thổ Chi Tổ Đình!

Từ khi hơn chín ngàn năm trước bị Thời Thần Đạo Nhân từng cái treo lên đánh một trận, Thập Nhị Tổ Vu liền tụ tập cùng một chỗ, sợ lại gặp phải mãnh nhân giống như Thời Thần Đạo Nhân bị từng cái kích phá.

Sở dĩ Thập Nhị Tổ Vu lần này không tề tụ tại Vũ Chi Tổ Đình mà chọn Thổ Chi Tổ Đình, tự nhiên là bởi vì Hậu Thổ là người duy nhất trong Thập Nhị Tổ Vu miễn cưỡng không bị Thời Thần Đạo Nhân treo lên đánh.

Huyền Minh tuy rằng là thủ lĩnh trên danh nghĩa của Thập Nhị Tổ Vu, nhưng hiện tại chỉ có Hậu Thổ hóa thân thực lực mạnh nhất mới có thể đem lại cảm giác an toàn cho các Tổ Vu khác.

Không có cách nào, bọn hắn đều bị Thời Thần Đạo Nhân ngược quá thảm, đều sắp bị đánh ra bóng ma tâm lý rồi.

Nhất là Chúc Cửu Âm, thiếu chút nữa đã vẫn lạc.

Chuyện hai vị Đế Hậu Yêu Tộc Hi Hòa cùng Thường Hi tấn thăng Chuẩn Thánh, thám tử Vu Tộc tự nhiên trước tiên truyền tin tức trở về. "Ai!

Yêu Tộc lại nhiều thêm hai tôn Chuẩn Thánh, nội tình càng ngày càng mạnh!" Huyền Minh khẽ thở dài một tiếng. "Cứ tiếp tục như vậy, nội tình Yêu Tộc không ngừng tăng cường, vậy Vu Tộc ta triệt để nguy hiểm rồi.

Chư vị có biện pháp gì có thể suy yếu nội tình Yêu Tộc không?" Huyền Minh mặt đầy ưu sắc, lập tức đem ánh mắt nhìn về phía các Tổ Vu khác. "Tân tấn Chuẩn Thánh của Yêu Tộc, kỳ thật uy hiếp không lớn, lấy trình độ nhục thân cường hãn của Vu Tộc ta, chỉ cần ba vị Đại Vu liên thủ, hẳn là có thể miễn cưỡng tha trụ một vị.

Yêu Tộc chân chính có nội tình là tứ đại cự đầu Thiên Đình: Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng cùng Hy Hoàng.

Chỉ cần bốn cái này có một cái vẫn lạc, vậy nội tình Yêu Tộc sẽ đại đại suy yếu." Đế Giang nhất thời trầm ngâm. "Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng cùng Hy Hoàng, tu vi cao thâm không nói, còn sở hữu bản mệnh pháp bảo cực kỳ cường đại, muốn săn giết một trong số đó cũng không phải chuyện dễ dàng." Cú Mang minh tư khổ tưởng, lại thủy chung không nghĩ ra biện pháp tốt. "Bốn người bọn hắn cơ bản đều quy súc tại Thiên Đình không ra, tức tiện rời đi Thiên Đình, cũng là kết bạn rời đi, căn bản không cho chúng ta cơ hội đơn độc săn giết." Nhục Thu cũng mặt đầy bất đắc dĩ nói.

Đã mấy ngàn vạn năm, Vu Tộc dùng hết các loại biện pháp muốn trừ đi Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng cùng Hy Hoàng, nhưng thủy chung không có thành công. "Trong bốn người Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng cùng Hy Hoàng, người có nắm chắc nhất có thể đánh giết hẳn là Hy Hoàng.

Nếu có thể tìm biện pháp đem Hy Hoàng đơn độc dụ ra khỏi Thiên Đình, vậy hắn chết chắc rồi!" Chúc Cửu Âm trầm giọng nói. "Hậu Thổ, muội thấy thế nào?" Huyền Minh vội vàng đem ánh mắt nhìn về

phía Hậu Thổ hóa thân vẫn luôn không mở miệng. "Huyền Minh, trước đó bản tôn từng giao đại ta, bị động tham chiến có thể, nhưng không thể chủ động xuất mưu hoa sách.

Một khi ta chủ động xuất mưu hoa sách, tính chất liền triệt để thay đổi, cực có khả năng dẫn phát lửa giận của vị kia ở Tử Tiêu Cung, đến lúc đó tình cảnh Vu Tộc có thể sẽ càng thêm hung hiểm!" Hậu Thổ hóa thân lắc đầu. "Ai!

Đi đi vòng vòng, lại trở về tử kết ban đầu." Huyền Minh vô nại khẽ thở dài một tiếng.

Nếu có thể thành công đem Hy Hoàng đơn độc dụ ra khỏi Thiên Đình, tại mấy ngàn vạn năm trước bọn hắn đã chém giết đối phương rồi. "Xem ra Vu Tộc các vị đạo hữu cần sự giúp đỡ của ta rồi!" Nhiên, tại lúc này, một đạo thanh âm đột ngột mãnh liệt vang lên bên tai Thập Nhị Tổ Vu. "Ai?!" Thập Nhị Tổ Vu sắc mặt đại biến trong nháy mắt, vội vàng lệ quát.

Ông ông ông.....

Ngay sau đó, một cỗ lại một cỗ hắc sắc ma khí từ sâu trong lòng đất thẩm thấu ra.

Vô số ma khí điên cuồng hội tụ lại một chỗ, cuối cùng ngưng tụ ra một tôn thân ảnh tự hư phi hư, tự thực phi thực, uyển như nhảy ra ngoài tam giới, không ở trong ngũ hành, giới vu giữa hư và thực.

Thình lình chính là La Hầu Thiên Ma huyễn thân! "".....

Ma khí?!" ".....

Ma Môn dư nghiệt!!!" Sắc mặt Thập Nhị Tổ Vu biến rồi lại biến, nhao nhao dùng ánh mắt kinh hãi muốn tuyệt gắt gao nhìn chằm chằm La Hầu Thiên Ma huyễn thân. "Chư vị Vu Tộc đạo hữu, xưng hô như vậy với bằng hữu tới hỗ trợ, sẽ làm cho ta thất vọng nga." La Hầu

Thiên Ma huyễn thân lại vẻ mặt mỉm cười nhìn Thập Nhị Tổ Vu. "Ma Môn sẽ có hảo tâm giúp chúng ta?

Giúp đỡ là giả, thực chất là vì tính kế Vu Tộc ta đi!" Thập Nhị Tổ Vu đều cười lạnh không thôi, hiển nhiên không tin lời La Hầu Thiên Ma huyễn thân nói. "Vu Tộc các vị đạo hữu, Ma Môn ta sở dĩ trợ giúp các ngươi, kỳ thật cũng là đang trợ giúp ta.

Chương 93

Bởi vì chúng ta có chung địch nhân!" "Vu Tộc các ngươi bị Đạo Môn Tam Thanh không thích, vẫn luôn cùng các ngươi tranh đoạt xưng hào Bàn Cổ chính tông.

Ngay cả Hồng Quân cũng không thích các ngươi, thậm chí có thể nói là xem thường, nếu không phải vậy lúc trước giảng đạo tại Tử Tiêu Cung, hắn cũng sẽ không một lần đều không thỉnh các ngươi đi." La Hầu Thiên Ma huyễn thân thao thao bất tuyệt, không nhanh không chậm nói.

Nghe vậy, Thập Nhị Tổ Vu đều trầm mặc một chút.

Không thể không nói, những gì La Hầu Thiên Ma huyễn thân nói đều là sự thật.

Đây khắp khắp chính là thủ đoạn cổ hoặc nhân tâm của La Hầu Thiên Ma huyễn thân.

Hắn nói đều là thật, không phải niết tạo ra, làm cho ngươi cảm đồng thân thụ, đi tán đồng hắn. "Tại ta xem ra, các ngươi so với Tam Thanh càng có tư cách xưng là Bàn Cổ chính tông, bởi vì chỉ có các ngươi mới kế thừa con đường lấy lực chứng đạo của Bàn Cổ." "Hồng Quân cũng chính vì ghen ghét Bàn Cổ, mới có thể từ đáy lòng không thích các ngươi.

Tại thời đại Hỗn Độn Thần Ma, Hồng Quân từng cùng Bàn Cổ tranh phong, suýt chút nữa vẫn lạc trong tay Bàn Cổ, đây chính là nguyên nhân Hồng Quân ghen ghét Bàn Cổ!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân tái độ tuôn ra một cái bí văn kinh thiên. "Cái gì?!

Nguyên lai Đạo Tổ cùng Phụ thần còn có một đoạn ân oán như vậy?!" "Chẳng trách Đạo Tổ vẫn luôn không thích Vu Tộc ta, nơi nơi

chèn ép Vu Tộc ta, nguyên lai là như thế!" Nghe vậy, Thập Nhị Tổ Vu đều thất thanh kinh hô.

Phá án rồi!

Nguyên nhân Hồng Quân vẫn luôn không thích Vu Tộc đã tìm được! "Các ngươi còn xưng Hồng Quân là Đạo Tổ?

Hắn châm đối Vu Tộc như thế, các ngươi còn tôn kính hắn?

Các ngươi đây là đang làm điếm ô vinh quang của Bàn Cổ a!" "Bàn Cổ lúc trước phong thái tuyệt thế bực nào, hoành tảo ba ngàn Hỗn Độn Thần Ma vô địch thủ.

Các ngươi hiện nay là truyền nhân chính tông, lại nhận giặc làm cha, càng xưng Hồng Quân là Tổ, thật thay Bàn Cổ cảm thấy bi ai a....." La Hầu Thiên Ma huyễn thân không khỏi ách oản trường thán.

Bất quá, La Hầu Thiên Ma huyễn thân còn chưa nói hết, đã bị Thập Nhị Tổ Vu giận không kềm được cắt ngang. "Không chuẩn đối với Phụ thần ta bất kính!" Thập Nhị Tổ Vu đều mục tí dục liệt, nộ thị La Hầu Thiên Ma huyễn thân. "Các ngươi tưởng rằng chúng ta muốn tôn xưng hắn là Đạo Tổ sao?

Nhưng hắn hiện tại là Thiên Đạo Thánh Nhân, một khi chúng ta gọi thẳng tên húy, đối với hắn bất kính, rất dễ dàng bị hắn cảm ứng được.

Đến lúc đó, hắn sẽ có cớ danh chính ngôn thuận tự mình xuất thủ đối phó chúng ta!" Thập Nhị Tổ Vu nhao nhao nộ hống gào thét, đáy lòng tràn ngập không cam lòng.

Nhưng không cam lòng lại như thế nào.

Hồng Quân uy lâm Hồng Hoang, thực lực viễn viễn không phải bọn hắn có thể so sánh.

Dù không phục, cũng chỉ có thể nhịn. "Vậy chúc mừng các ngươi, hiện tại các ngươi có thể tứ vô kỵ đạn đại mạ Hồng Quân, bởi vì thiên cơ nơi này đã bị ta che giấu, Hồng Quân sẽ không cảm ứng được tình huống nơi này.

Tuy rằng hiện tại các ngươi không phải đối thủ của Hồng Quân, nhưng có thể mắng Hồng Quân cho đỡ ghiền." La Hầu Thiên Ma huyễn thân mỉm cười nói với Thập Nhị Tổ Vu.

Bất quá, Thập Nhị Tổ Vu cũng không lập tức mở miệng đại mạ Hồng Quân.

Bởi vì.....

Bọn hắn không tin La Hầu Thiên Ma huyễn thân.

Ai biết có phải hay không bị đối phương tính kế ni.

Vạn nhất chờ bọn hắn mắng xong, bị Hồng Quân cảm ứng được, mới phiên nhiên phát hiện nguyên lai thiên cơ cũng không bị che giấu.

Đến lúc đó, Vu Tộc khả năng triệt để xong đời, đều không cần Yêu Tộc xuất thủ, trực tiếp bị Hồng Quân giận không kềm được diệt đi. "Các ngươi xem, ta đều không biết gọi tên Hồng Quân lão nhi bao nhiêu lần rồi, hắn đều không có động tĩnh, có thể thấy được thiên cơ nơi này thật sự bị ta che giấu!" "Hồng Quân, cái tên lão âm bỉ âm hiểm xảo trá, ngươi chờ đó cho bản tôn, sớm muộn có một ngày ta sẽ cắt đầu chó của ngươi!" Vì để chứng minh, La Hầu Thiên Ma huyễn thân vội vàng chỉ thiên nộ mạ.

Bá!

Bá!

Bá.....

Thân hình Thập Nhị Tổ Vu nhanh chóng bạo thối lui ra, kéo dài

khoảng cách với La Hầu Thiên Ma huyễn thân, sợ lúc Hồng Quân hàng tội sẽ bị liên lụy.

Bất quá, túc túc đợi hơn nửa ngày, hành vi Hồng Quân hàng tội trong tưởng tượng cũng không phát sinh.

La Hầu Thiên Ma huyễn thân vẫn sinh long hoạt hổ đứng trước mặt bọn hắn, thí sự cũng không có.

Lần này, bọn hắn rốt cục tin tưởng thiên cơ nơi này đã bị La Hầu Thiên Ma huyễn thân che giấu. "Hồng Quân, tên ti bỉ vô sỉ chi đồ!" "Hồng Quân, ngươi là đồ quy tôn tử!" "Hồng Quân lão nhi, bản tôn sớm muộn có một ngày muốn lộng chết ngươi, tái hiện vinh quang Phụ thần!" .....

Ngay sau đó, Thập Nhị Tổ Vu cũng không nhịn được nữa, nhao nhao chỉ thiên nộ mạ.

Duy nhất không có mở miệng chính là Hậu Thổ hóa thân.

Nàng vẫn như cũ duy trì đầy đủ cảnh giác với La Hầu Thiên Ma huyễn thân. "Ngươi tột cùng là ai?

Vì sao lại hiểu rõ bí văn giữa Phụ thần cùng Hồng Quân?" Hậu Thổ hóa thân gắt gao nhìn chằm chằm La Hầu Thiên Ma huyễn thân. "Ta là ai quan trọng sao?

Về phần vì sao ta biết ân oán giữa Bàn Cổ cùng Hồng Quân, đừng quên hai đại sáng lập giả Ma Môn ta là Ma Tổ La Hầu cùng Ma Chủ Kế Đô, đều đến từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân nhún vai, thản nhiên giải thích.

Hậu Thổ hóa thân thật sâu nhìn thoáng qua La Hầu Thiên Ma huyễn thân, không nói gì nữa. "Vừa rồi ngươi nói giúp đỡ chúng ta, vậy ngươi chuẩn bị giúp đỡ như thế nào?" Mắng xong Hồng Quân, Huyền Minh trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi La Hầu Thiên Ma

huyễn thân. "Tự nhiên là giúp các ngươi đem Yêu Tộc Hy Hoàng, đơn độc dụ ra khỏi Thiên Đình!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân đáp.

Thập Nhị Tổ Vu nhao nhao nhìn nhau một cái, đều từ trong mắt các Tổ Vu khác thấy được một tia hãi nhiên.

Vu Tộc nghĩ mấy ngàn vạn năm đều không thể tìm ra biện pháp đem Hy Hoàng đơn độc dụ ra khỏi Thiên Đình, vị cường giả thần bí Ma Môn trước mắt này lại có thể làm được.

Chẳng phải ý nghĩa là Vu Tộc khuynh tận cử tộc chi lực, đều không bằng đối phương? "Ngươi xác định thật sự có thể đem Hy Hoàng đơn độc dụ ra khỏi Thiên Đình?" Huyền Minh hỏi lại một tiếng.

Chương 94

"Trăm phần trăm xác định!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân vô cùng khẳng định gật gật đầu. "Vậy ngươi dùng biện pháp gì đem Hy Hoàng đơn độc dụ ra khỏi Thiên Đình, nói cho chúng ta tham tường tham tường!" Chúc Cửu Âm híp mắt nói. "Ha ha!

Thiên cơ bất khả tiết lộ, nói ra sẽ mất linh, dù sao ta có thể bảo đảm Hy Hoàng sẽ bị đơn độc dụ ra khỏi Thiên Đình!

Quan kiện là các ngươi phải chuẩn bị thỏa đáng, chờ sau khi ta đem Hy Hoàng đơn độc dụ ra khỏi Thiên Đình, các ngươi nhất định phải lấy tốc độ nhanh nhất, trước khi Yêu Tộc phản ứng kịp làm thịt hắn!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân không ngốc, tự nhiên sẽ không đem át chủ bài của mình bạo lộ ra. "Bên phía chúng ta khẳng định không thành vấn đề!

Vì có thể chém giết Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng cùng Hy Hoàng, Vu Tộc ta đã chuẩn bị vô số năm.

Chỉ cần ngươi có thể thành công đem Hy Hoàng đơn độc dụ ra khỏi Thiên Đình, chúng ta nắm chắc sẽ đánh giết được hắn!" Thập Nhị Tổ Vu đều lòng tin gấp trăm lần gật đầu. "Bất quá, vì kiềm chế toàn bộ lực chú ý của Đế Tuấn cùng Thái Nhất, ta cảm thấy Vu Tộc các ngươi nên song tuyến xuất kích, lộng chết luôn thập đại Kim Ô Thái Tử của Yêu Tộc!" "Đến lúc đó, Đế Tuấn cùng Thái Nhất khẳng định vô hạ cố cập Hy Hoàng.

Tức tiện Hy Hoàng có át chủ bài, có thể chống đỡ đến khi viện binh Yêu Tộc tới, nhưng đoán chừng cũng chỉ có một mình Côn Bằng có thể tới.

Thập nhị đối nhị, hẳn là không đến mức như vậy mà còn để Hy

Hoàng đào tẩu về Thiên Đình đi?" La Hầu Thiên Ma huyễn thân kiến nghị với Thập Nhị Tổ Vu.

Ánh mắt Thập Nhị Tổ Vu nhìn về phía La Hầu Thiên Ma huyễn thân triệt để thay đổi.

Năng lực tính kế của tên gia hỏa này thật sự là quá thâm!

Thập Nhị Tổ Vu tưởng tượng một chút, nếu dựa theo kiến nghị của đối phương đi làm, lần này tất định có thể làm cho Yêu Tộc ăn một cái thiệt thòi lớn chưa từng có.

Thậm chí, bọn hắn cảm giác sau khi lộng chết thập đại Kim Ô Thái Tử của Yêu Tộc, Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa cùng Thường Hi đều sẽ phát điên.

Đế Tuấn điên cuồng không đáng sợ, Đế Tuấn lãnh tĩnh mới đáng sợ.

Chính cái gọi là: Thiên dục sử kỳ diệt vong, tất tiên sử kỳ phong cuồng (Trời muốn diệt ai, trước hết làm cho kẻ đó điên cuồng)!

Đáy lòng Thập Nhị Tổ Vu đồng thời đối với La Hầu Thiên Ma huyễn thân có thêm một tia kiêng kị.

Năng lực tính kế của đối phương đáng sợ như thế, đừng nhìn đối phương hiện tại tương trợ Vu Tộc, nhưng bảo không chuẩn ngày nào đó xoay người liền cùng bọn hắn trở mặt.

Người trong Ma Môn, không có tín dự khả ngôn.

Điểm ấy, không thể không phòng.

Thiên Đình!

Sau khi mở tiệc ba tháng xong, Lê Ân liền trở về Thái Tử Cung.

Hắn còn chưa kiểm kê thu hoạch trong lúc bế quan ni, không biết mấy Pháp tắc hóa thân của hắn có lười biếng hay không.

Thế là, Lê Ân liền ấn mở giao diện thuộc tính trong đầu.

Thô thô quét mắt một chút, Lê Ân triệt để kinh ngốc.

Bởi vì.....

Hắn thình lình phát hiện, thuộc tính của mình có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trong các thuộc tính đã có trước đó, có vài hạng mục đều đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh.

Thậm chí có Kim Hệ Pháp Lực cùng Kim Chi Pháp Tắc trực tiếp đạt tới Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Các thuộc tính đã có khác, tuyệt đại bộ phận tuy rằng không có tấn thăng Chuẩn Thánh, nhưng đều đã đạt tới Đại La Kim Tiên viên mãn đỉnh phong, cự ly Chuẩn Thánh vẻn vẹn chỉ có một đường cách xa.

Ngoài ra, còn có vài chục loại thuộc tính mới tăng mà Lê Ân trước đó chưa thấy qua.

Những thuộc tính mới tăng này, đại bộ phận cũng đã đạt tới Đại La, chỉ có một bộ phận nhỏ dừng lại ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên. "Xem ra hơn chín ngàn năm qua, bọn hắn đều không có lười biếng!" Lê Ân không ngừng gật đầu, hiển nhiên phi thường hài lòng với chiến quả của Thái Âm Đạo Nhân.

Thậm chí có thể nói, thu hoạch của Thái Âm Đạo Nhân viễn viễn vượt qua dự liệu của Lê Ân.

Lê Ân đem toàn bộ lực chú ý tập trung vào các thuộc tính tấn thăng Chuẩn Thánh.

Những thuộc tính này phân biệt là: * **[Kim Hệ Pháp Lực]:** 615 ức, Chuẩn Thánh viên mãn! * **[Kim Chi Pháp Tắc]:** 621 ức, Chuẩn Thánh viên mãn! * **[Tiên Thiên Bồ Đề Chi Thể]:** 2300 vạn,

Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Tiên Thiên Bồ Đề Pháp Tướng]:** 3600 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Bồ Đề Vạn Tượng] (Thần thông):** 1500 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Canh Kim Hóa Khí Quyết] (Thần thông):** 1800 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Nhìn thấy chỗ này, Lê Ân tủng nhiên kinh hãi.

Trọn bộ thuộc tính Kim hệ a, trọn bộ thuộc tính Kim hệ cấp bậc Chuẩn Thánh. "Sẽ không phải là Thời Thần Đạo Nhân hoặc là Thái Âm Đạo Nhân, chui vào đạo tràng Chuẩn Đề để xoát thuộc tính đi?" Lê Ân lập tức kinh nghi bất định.

Nếu không phải từ trên người một Chuẩn Thánh mang thuộc tính Kim hệ, căn bản không có khả năng đem trọn bộ thuộc tính Kim hệ đều xoát đến cấp bậc Chuẩn Thánh.

Hơn nữa, Tiên Thiên Bồ Đề Pháp Tướng cùng Tiên Thiên Bồ Đề Chi Thể, rõ ràng là tiêu chí đặc hữu của Chuẩn Đề a.

Bản thể của Chuẩn Đề chính là Tiên Thiên Kim Linh Căn Bồ Đề Thần Thụ. "Hơn chín ngàn năm rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Thời Thần Đạo Nhân hoặc là Thái Âm Đạo Nhân, tột cùng là làm sao trà trộn vào đạo tràng Chuẩn Đề xoát thuộc tính?" Lê Ân đại vi bất giải, thật sự nghĩ không ra bọn hắn làm như thế nào.

Nếu nghĩ không thông, Lê Ân cũng không suy nghĩ nhiều nữa.

Dù sao đến lúc gặp Thời Thần Đạo Nhân cùng Thái Âm Đạo Nhân, tự nhiên sẽ biết.

Tiếp theo, Lê Ân tiếp tục xem xét.

Thuộc tính tấn thăng Chuẩn Thánh còn chưa xem hết ni. * **[Tổ Vu Chi Thể]:** 7100 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Vũ Hệ Pháp Lực]:** 1500 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Chương 95

* **[Thổ Chi Pháp Tắc]:** 1300 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Nhìn thấy chỗ này, Lê Ân đâu còn không biết, khẳng định là Thập Nhị Tổ Vu đều bị xoát một lần.

Hào không nghi vấn, khẳng định lại là do một trong hai người Thời Thần Đạo Nhân hoặc Thái Âm Đạo Nhân làm.

Trong các Pháp tắc hóa thân trảm ra, chỉ có hai cái này là sở hữu thực lực treo lên đánh Thập Nhị Tổ Vu.

Lê Ân tiếp tục nhìn xuống, thuộc tính tân tấn Chuẩn Thánh vẫn chưa kết thúc. * **[Thái Dương Pháp Tắc]:** 2300 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Kim Ô Chi Thể]:** 2150 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Mặt Trời Kim Ô Pháp Tướng]:** 2400 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Âm Dương Hệ Pháp Lực]:** 1100 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Âm Dương Pháp Tắc]:** 1150 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Âm Dương Bát Quái Thể]:** 1030 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Hỗn Độn Pháp Tắc]:** 4 ức 8000 vạn, Chuẩn Thánh trung kỳ!

Lúc nhìn thấy mấy cái thuộc tính cuối cùng, Lê Ân chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ.

Phá án rồi!

Nguyên lai cường giả thần bí sấm Thiên Đình, chính là Pháp tắc hóa thân của hắn.

Lê Ân không cần đoán cũng biết, Thời Thần Đạo Nhân hoặc là Thái Âm Đạo Nhân sấm nhập Thiên Đình, khẳng định đem Đế Tuấn cùng Thái Nhất huyết ngược một trận.

Phủ tắc, không có khả năng đem Thái Dương Pháp Tắc, Kim Ô

Chi Thể cùng Mặt Trời Kim Ô Pháp Tướng thông thông xoát đến cấp bậc Chuẩn Thánh.

Chẳng trách toàn bộ Thiên Đình, trên trên dưới dưới đều đối với việc này húy mạc như thâm. [Âm Dương Hệ Pháp Lực], [Âm Dương Pháp Tắc] cùng [Âm Dương Bát Quái Thể], rõ ràng là xoát từ trên người Hy Hoàng.

Về phần cái [Hỗn Độn Pháp Tắc] cuối cùng, không cần nói khẳng định là đến từ Hỗn Độn Chung.

Lần này, Lê Ân túc túc có mười sáu loại thuộc tính tấn thăng Chuẩn Thánh, quả thực là đại phong thu tiền sở vị hữu.

Ngoài ra, trong các Pháp tắc hóa thân trảm ra, cũng có mấy tôn Pháp tắc hóa thân thuộc tính tấn thăng Chuẩn Thánh.

Phân biệt là Mộc Linh Đạo Nhân, Càn Khôn Đạo Nhân, Thôn Thiên Đạo Nhân cùng Ngũ Hành Đạo Nhân. * **[Mộc Hệ Pháp Lực]:** 1200 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Không Gian Hệ Pháp Lực]:** 1100 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Không Gian Pháp Tắc]:** 1080 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Thôn Phệ Hệ Pháp Lực]:** 1300 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Thôn Phệ Pháp Tắc]:** 1600 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Côn Bằng Chi Thể]:** 1400 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Côn Bằng Thôn Thiên Pháp Tướng]:** 1130 vạn, Chuẩn Thánh sơ kỳ! * **[Ngũ Hành Pháp Tắc]:** 180 ức, Chuẩn Thánh viên mãn! "Ngũ Hành Pháp Tắc này xoát từ đâu?

Ta trước khi bế quan mới là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, hiện tại một chút tiêu thăng đến Chuẩn Thánh viên mãn, sẽ không phải lại từ trên người Thánh Nhân mang theo Ngũ Hành Pháp Tắc nào đó xoát đi?" Lê Ân nhịn không được trừng lớn con ngươi, lần nữa khiếp sợ.

Hắn phát hiện, trong hơn chín ngàn năm bế quan, tựa hồ bỏ lỡ rất nhiều chuyện đặc sắc a.

Cuối cùng, Lê Ân nghĩ, nhiều thuộc tính cấp bậc Chuẩn Thánh như vậy, chồng chất trên người hắn, thuần chúc lãng phí.

Chi bằng trảm ra thêm vài tôn Pháp tắc hóa thân cảnh giới Chuẩn Thánh, thay hắn đi làm công xoát thuộc tính thì tốt biết bao.

Hắn chỉ cần ngồi ở Thái Tử Cung, chờ "thu tô" là được.

Thế là, một lần này, Lê Ân ngưng tụ ra bốn tôn Pháp tắc hóa thân.

Phân biệt là: * Kim Chi Pháp Tắc hóa thân: Kim Linh Đạo Nhân! * Âm Dương Pháp Tắc hóa thân: Âm Dương Đạo Nhân! * Vũ Chi Pháp Tắc hóa thân: Vũ Linh Đạo Nhân! * Thổ Chi Pháp Tắc hóa thân: Thổ Linh Đạo Nhân!

Tính đến hiện tại, Lê Ân tổng cộng đã sở hữu mười tôn Pháp tắc hóa thân cảnh giới Chuẩn Thánh.

Lại tăng thêm bản tôn Lê Ân, tương đương với mười một tôn cường giả Chuẩn Thánh.

Hơn nữa, Thái Âm Đạo Nhân cùng Kim Linh Đạo Nhân đều là Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Thời Thần Đạo Nhân cùng Ngũ Hành Đạo Nhân, đều là cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn.

Lại tăng thêm bản tôn Lê Ân có Thái Dương Chân Hỏa cấp bậc Thánh Nhân.

Lê Ân cảm giác bằng vào sức một mình hắn, đều có thể hào không huyền niệm nghiền ép Vu Yêu hai tộc liên thủ. "Nguyên lai, bất tri bất giác, thực lực của ta đã cường hãn như vậy sao!" Ngay cả Lê Ân đều bị hung hăng chấn hám. "Không biết, lấy thực lực hiện tại của ta, có thể cùng Thánh Nhân chống lại hay không?" Lê Ân híp mắt.

Hắn có dự cảm, ngày giao thủ cùng Thánh Nhân, e rằng không còn

xa nữa.

Nhất niệm cập thử, Lê Ân lập tức đem bốn tôn Pháp tắc hóa thân vừa ngưng tụ ra, cũng toàn bộ phái ra ngoài "công tác".

Bản tôn thì phụ trách tọa trấn tại Thiên Đình, túc bất xuất hộ cũng có thể "thu tô".

Ngoài ra, Lê Ân đem Thời Gian Luân Bàn toái phiến giao cho Kim Linh Đạo Nhân thực lực mạnh nhất, để hắn đi tìm tung tích Thời Thần Đạo Nhân, đem Thời Gian Luân Bàn toái phiến giao cho Thời Thần Đạo Nhân.

Có Thời Gian Luân Bàn toái phiến tương trợ, thực lực Thời Thần Đạo Nhân sẽ nâng cao một bước, chí ít có thể so với tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Chương 96

Về phần có thể hay không gánh được Thánh Nhân công kích, cái đó không nói được.

Dù sao, Lê Ân cũng chưa từng giao thủ cùng Thánh Nhân, không có cách nào cân đo đong đếm.

Hưu!

Ngay sau đó, Lê Ân bay ra khỏi Thái Tử Cung.

Hắn phải đích thân đem bốn tôn Pháp tắc hóa thân tống xuất Thiên Đình.

Hiện nay Đế Tuấn đã tăng cường phòng ngự Thiên Đình, tu vi bốn tôn Pháp tắc hóa thân tuy mạnh, nhưng cũng không có khả năng làm được chuyện rời đi Thiên Đình trong tình huống không kinh động Đế Tuấn.

Dù sao, toàn bộ Thiên Đình đều bị Hà Lạc Hỗn Nguyên Đại Trận do Đế Tuấn bố trí bao phủ.

Ngay cả một con muỗi bay vào bay ra, đều sẽ bị Đế Tuấn kinh động trước tiên.

Hưu!

Sau khi bay ra khỏi Thiên Đình mấy trăm ức dặm, Lê Ân thích phóng thần thức, thẳng đến khi xác nhận bốn phía không có một con sinh linh nào, mới đem bốn tôn Pháp tắc hóa thân thả ra. "Di?" Chính vào lúc Lê Ân chuẩn bị quay trở lại Thiên Đình, lại mãnh liệt kinh hô một tiếng.

Bởi vì.....

Khóe mắt hắn liếc thấy, tại phàm gian đại địa vô tận xa xôi, có chín tôn Tam Túc Kim Ô thần thánh tôn quý hoành tuyên giữa thiên địa, uyển như chín vầng Thái Dương Tinh cỡ nhỏ.

Hồng Hoang hạo hãn vô ngân, hiện tại có phân chia Tam Giới.

Khu vực trung tâm nhất Hồng Hoang đại lục, chính là Địa Tiên Giới có thiên địa linh khí nồng đậm nhất.

Bởi vì Thiên Đình kiến lập trên thương khung của Địa Tiên Giới, cho nên Địa Tiên Giới cũng được gọi là Thiên Giới.

Địa Phủ sở hữu Lục Đạo Luân Hồi, thì được gọi là Địa Giới.

Phàm Gian Giới, là thống xưng của những khu vực thiên địa linh khí hi bạc, vị trí hẻo lánh ngoài Địa Tiên Giới trên Hồng Hoang đại lục.

Nhân Tộc bởi vì sinh tồn trong kẽ hở giữa Vu Yêu hai tộc, phần lớn sinh hoạt sinh sôi ở Nhân Gian Giới.

Cho nên, Phàm Gian Giới cũng được gọi là Nhân Giới.

Thiên Địa Nhân tam giới phân ly, cấu thành giai tầng đẳng cấp sâm nghiêm của Hồng Hoang đại lục.

Thiên Giới cao cao tại thượng, Tiên nhân lâm lập, cường giả vô số, động thiên phúc địa tùy ý có thể thấy được.

Nhân Giới, thiên địa linh khí hi bạc, hoàn cảnh sinh tồn ác liệt, là vùng đất man hoang lạc hậu, vùng đất cằn cỗi trong mắt Tiên nhân.

Địa Giới, tự thành thể hệ, bất luận Tiên nhân hay phàm nhân, sau khi ngã xuống đều có cơ hội tiến vào Địa Phủ luân hồi vãng sinh.

Hiện nay, Lê Ân lại liếc thấy có chín tôn Tam Túc Kim Ô, hoành tuyên trên thương khung Phàm Gian Giới.

Hào không nghi vấn, chính là chuẩn bị chín đứa đệ đệ ngu xuẩn

kia của hắn, lén lút trốn xuống phàm trần. "Đám xuẩn hàng này, chẳng lẽ không sợ bị Vu Tộc làm thịt sao?" Lê Ân thầm mắng một tiếng. "Hi vọng còn kịp!" Sắc mặt Lê Ân có chút khó coi, lời còn chưa dứt, thân hình đã hóa thành một đạo hồng quang, chạy thẳng tới Phàm Gian Giới. .....

Phàm Gian Giới!

Chín tôn Tam Túc Kim Ô to lớn mấy vạn dặm, toàn thân lượn lờ Thái Dương Chân Hỏa vô tận, hoành tuyên trên thiên khung Phàm Gian Giới, đang truy đuổi đùa giỡn lẫn nhau.

Chín mặt trời lơ lửng giữa trời (Cửu nhật lăng không)!

Đất chết ngàn dặm (Xích địa ức lý)!

Đại địa đều bị Thái Dương Chân Hỏa tản ra nhiệt độ khủng bố thiêu đốt đến nứt nẻ.

Trên mặt đất khô cạn, tất cả trình độ đều bị bốc hơi sạch sẽ.

Sinh linh đồ thán!

Vô số Nhân Tộc cùng các sinh linh khác, đều bị thiêu đốt thành thây khô. "Thương Thiên a, Đại Địa a, Nhân Tộc ta có tội gì, vì sao phải đối xử với chúng ta như vậy?!" "Ông trời già, cầu cầu ngài mở mắt ra, cho Nhân Tộc ta một con đường sống đi!" Vô số Nhân Tộc đang khổ khổ chèo chống, nhao nhao quỳ xuống đất khấu bái, trong miệng không ngừng bi hô. "Nhị ca, sinh linh nơi này thật yếu ớt a, đệ còn chưa có công kích, bọn chúng đã bị phơi nắng chết rồi!" Kim Ô Cửu Thái Tử nhìn sinh linh chết thành từng mảnh trên phàm gian đại địa, không khỏi cười hì hì nói với Kim Ô Nhị Thái Tử. "Thật là thú vị a!

Từ trước tới giờ chưa từng thấy qua sinh linh nào chỉ cần bị quang mang của ta chiếu tới, liền sẽ bị phơi nắng chết.

Phàm gian thật sự là quá vui!

Đều tại đại ca, không cho chúng ta xuống phàm gian chơi!" Một đám Kim Ô Thái Tử lập tức mồm năm miệng mười nói.

Ông!

Tại lúc này, một đạo thân ảnh phù hiện bên cạnh chín tôn Tam Túc Kim Ô.

Đạo thân ảnh này không phải Lê Ân.

Mà là một vị Yêu Tộc Đại Thánh: Hỏa Toan Đại Thánh, đến từ Toan Nghê nhất tộc.

Hỏa Toan Đại Thánh, tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, thực lực cao cường, là hộ vệ đội trưởng của Thập đại Kim Ô Thái Tử.

Nhiên, Đế Tuấn cũng không biết, Hỏa Toan Đại Thánh kỳ thật là ám tử mà Vu Tộc đánh vào Yêu Tộc.

Lần này, Cửu đại Kim Ô Thái Tử hạ phàm, chính là do Hỏa Toan Đại Thánh vẫn luôn âm thầm xúi giục.

Hỏa Toan Đại Thánh liếc mắt một cái, phát hiện Lê Ân không có mặt, đáy mắt nháy mắt nhiều thêm một tia u ám.

Mệnh lệnh mà Thập Nhị Tổ Vu cấp cho hắn, chính là phải dụ dỗ Thập đại Kim Ô Thái Tử hạ phàm, một cái cũng không thể thiếu.

Nhất là Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm, đặc biệt giao đại, dù cho thiếu các Kim Ô Thái Tử khác, Kim Ô Đại Thái Tử cũng nhất định không thể thiếu.

Hiển nhiên, Chúc Cửu Âm vẫn canh cánh trong lòng việc Lê Ân biết Thời Gian Pháp Tắc.

Nhất là sau khi bị Thời Thần Đạo Nhân đồng dạng biết Thời Gian Pháp Tắc huyết ngược một trận, suýt chút nữa vẫn lạc, Chúc Cửu Âm

đối với những sinh linh khác biết Thời Gian Pháp Tắc có một loại phản cảm và chán ghét thiên nhiên.

Chương 97

Tuy rằng Chúc Cửu Âm cũng không biết Thời Thần Đạo Nhân là Pháp tắc hóa thân của Lê Ân, nhưng cũng không trở ngại Chúc Cửu Âm đem hận ý đối với Thời Thần Đạo Nhân chuyển giá lên đầu Lê Ân.

Chúc Cửu Âm lộng không chết tôn cường giả thần bí mang theo Thời Gian Pháp Tắc Chuẩn Thánh viên mãn kia, chẳng lẽ lộng không chết khu khu một con Tiểu Kim Ô cảnh giới Thái Ất Kim Tiên sao?

Cho nên, Chúc Cửu Âm đặc biệt giao đại Hỏa Toan Đại Thánh, nhất định phải đem Lê Ân dụ ra khỏi Thiên Đình.

Lê Ân sau khi xuyên việt đoạt xá Kim Ô Đại Thái Tử, thường xuyên thần long kiến thủ bất kiến vĩ, Hỏa Toan Đại Thánh cơ bản không gặp được Lê Ân.

Vì thế, Hỏa Toan Đại Thánh ký thác nhiệm vụ dụ dỗ Lê Ân lên trên người chín vị Kim Ô Thái Tử khác.

Nhiên, Hỏa Toan Đại Thánh cũng không biết.....

Từ một vạn năm trước, Lục Áp cứ một mực muốn rủ Lê Ân cùng nhau hạ phàm đi chơi, kết quả bị Lê Ân đang bực mình hung hăng hành hạ một trận.

Lục Áp rốt cuộc cũng không dám đi tìm Lê Ân cùng nhau hạ phàm chơi nữa.

Lần này Hỏa Toan Đại Thánh xúi giục bọn hắn hạ phàm chơi, Lục Áp áp căn bản không có đi tìm Lê Ân, trực tiếp mang theo tám huynh đệ khác hạ phàm chơi. "Chín vị Thái Tử điện hạ, sao không thấy Đại Thái Tử điện hạ đâu?" Hỏa Toan Đại Thánh vội vàng hỏi. "Ai nha,

Hỏa Toan Đại Thánh, ngươi thật là phiền a!

Chúng ta khó khăn lắm mới hạ phàm chơi, ngươi lại cứ một mực hỏi tình huống của đại ca.

Đừng hỏi nữa, chúng ta hiện tại không thích cùng đại ca chơi chung!" Cửu đại Kim Ô Thái Tử nhất thời cực kỳ bất mãn kêu la. "Thôi được rồi, Kim Ô Đại Thái Tử không tới thì không tới đi, chỉ có thể nói hắn vận khí tốt, nhặt về một cái mạng nhỏ!

Lộng chết chín con Kim Ô Thái Tử, cũng đủ để cho Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa cùng Thường Hi triệt để phát điên rồi!" Hỏa Toan Đại Thánh trong lòng âm thầm suy tính.

Oanh long!

Oanh long.....

Tại lúc này, đại địa một trận oanh long rung động.

Những Nhân Tộc đang khổ khổ chèo chống, cẩu diên tàn suyễn, đang không ngừng quỵ bái thương thiên, thân hình nương theo đại địa kịch liệt rung động mà ngã đông ngã tây.

Ngay sau đó, những Nhân Tộc may mắn còn sống sót thình lình nhìn thấy, tại cuối chân trời xa xôi, đang có một đám người khổng lồ cao chọc trời cuồng bôn tới. "Đó là.....?!" "Vu!!" "Là Vu Tộc cường giả!!!" Nhân Tộc may mắn còn sống sót lập tức kinh hô, thần tình vô cùng hoảng sợ và bất an.

Vô luận là Yêu Tộc hay Vu Tộc, đối với Nhân Tộc đều phi thường không hữu hảo.

Vu Tộc chán ghét Nhân Tộc, bởi vì Nhân Tộc là do Thánh Nhân Yêu Tộc Nữ Oa sáng tạo ra.

Nhân Tộc tự nhiên bị Vu Tộc quy kết là thế lực trận doanh của

Yêu Tộc.

Yêu Tộc với tư cách là một trong những nhân vật chính thiên địa cường thịnh đến cực điểm, lại chướng mắt Nhân Tộc sàn nhược, cũng không đem Nhân Tộc coi thành người.

Cho nên, đám cường giả Vu Tộc hiện thân, làm cho Nhân Tộc may mắn còn sống sót không có vui mừng, chỉ có kinh hãi.

Chính như câu "Hưng, bách tính khổ; vong, bách tính khổ", vô luận đám Vu Tộc cường giả này cùng chín tôn Tam Túc Kim Ô ai thắng ai thua, cuối cùng khổ vẫn là Nhân Tộc.

Vu Tộc cường giả xuất hiện tại nơi này, đến từ bộ lạc Đại Vu Khoa Phụ.

Người cầm đầu, chính là Đại Vu Khoa Phụ.

Địa vị của Khoa Phụ tại Vu Tộc không tầm thường, là dòng dõi chính hệ của Tổ Vu.

Truyền văn, Tổ Vu Hậu Thổ sinh ra Đại Vu "Tín", Đại Vu "Tín" lại sinh ra Khoa Phụ.

Cho nên, kỳ thật Khoa Phụ là cháu trai của Tổ Vu Hậu Thổ, trên người chảy xuôi dòng máu Tổ Vu, là dòng dõi Tổ Vu căn chính miêu hồng.

Nếu không phải vậy, lần này nhân vật trọng yếu săn giết Thập đại Kim Ô Thái Tử Yêu Tộc, cũng sẽ không rơi vào trên đầu hắn.

Di?

Số mục không đúng a!

Sao chỉ có chín con?

Khoa Phụ liếc mắt nhìn Tam Túc Kim Ô huyền phù trên chân trời một cái, lông mày lập tức nhíu lại.

Tùy tức, ánh mắt Khoa Phụ trạng như lơ đãng lướt qua Hỏa Toan Đại Thánh.

Khoảnh khắc ánh mắt giao hội, Hỏa Toan Đại Thánh đâu còn không biết ý tứ của Khoa Phụ, vô phi là hỏi vì sao thiếu mất một con.

Hỏa Toan Đại Thánh chỉ có thể lặng lẽ truyền âm cho đối phương: *Chỉ có chín con, có một con không tới.* Chín con thì chín con đi.

Dù sao toàn bộ lộng chết, cũng giống nhau có thể làm cho Đế Tuấn thống bất dục sinh, đau lòng đến không thở nổi. "Nay có Kim Ô Thái Tử Yêu Tộc tàn bạo bất nhân, cửu nhật đồng thiên, dẫn đến sinh linh đồ thán, hành động này trái với thiên số!

Ta Vu Tộc nguyện ý thay trời hành đạo, tru sát hung đồ làm trái thiên số!" Khoa Phụ đại nghĩa lẫm nhiên bạo quát.

Oanh long!

Oanh long.....

Khoa Phụ xuất lĩnh tộc nhân dưới trướng, cuồng bôn hướng về phía chín tôn Tam Túc Kim Ô đang hí hí đả nháo trên chân trời sát tới.

Lục Áp tuy rằng ngoan liệt thành tính, nhưng không đại biểu là kẻ ngu.

Đại Vu Vu Tộc, đều là cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Hơn nữa, Khoa Phụ mang trong mình huyết mạch Tổ Vu, cũng không phải Đại Vu bình thường, thực lực mạnh có thể so với Yêu Tộc Đại Thánh Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Hưu!

Hưu!

Hưu.....

Chín đứa Lục Áp lập tức chấn cánh bay cao, muốn bỏ rơi Khoa Phụ.

Nhưng Khoa Phụ tác vi cháu trai Hậu Thổ, đồng dạng chưởng ác Thổ Chi Pháp Tắc.

Cho nên, khi Khoa Phụ chân đạp đại địa bôn bào, tốc độ một chút cũng không chậm, tùy tiện một bước liền vượt qua hồng hoang sơn mạch liên miên mấy vạn dặm.

Chương 98

Khoa Phụ truy nhật!

Cũng dẫn đến việc Lục Áp trì trệ chưa thể cắt đuôi được Khoa Phụ ở phía sau.

Oanh long!

Oanh long.....

Đồng thời, Khoa Phụ đang sải bước cuồng bôn, đôi tay cũng không có nhàn rỗi, nhổ lên từng ngọn núi cao vạn dặm, điên cuồng ném về phía Lục Áp.

Thình lình chính là Thổ hệ thần thông: Bàn Sơn!

Lục Áp túc túc bay hơn nửa ngày, Khoa Phụ lại vẫn luôn treo ở phía sau.

Bất quá, Khoa Phụ ngược lại đã kéo giãn khoảng cách với tộc nhân phía sau, chỉ có một mình hắn đuổi theo. "Nhị ca, tên kia thực sự quá đáng ghét, cứ như miếng cao da chó dán chặt lấy, muốn vứt cũng không vứt được!" "Hay là chúng ta đừng bay nữa, dừng lại giết chết hắn đi, dù sao hiện tại chỉ có một mình hắn!" Bảy vị Kim Ô Thái Tử còn lại vội vàng hướng về phía Kim Ô Nhị Thái Tử kiến nghị. "Tên kia là Đại Vu của Vu tộc, mỗi một Đại Vu đều là cường giả cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Cho dù chỉ có một người, chín người chúng ta cũng chưa chắc đã chiếm được lợi thế!" Kim Ô Nhị Thái Tử trầm ngâm, thần sắc nghiêm túc. "Nhị ca, Đại La thì có gì đáng sợ, Đại La mà ta từng gặp không có một vạn thì cũng có tám ngàn!" "Đúng vậy, vừa hay thử xem chín huynh đệ chúng ta liên thủ, có thể nghịch trảm Đại La hay không!" "Ta

cũng muốn làm ra một chuyện đại sự cho Phụ đế xem.

Tỉnh để Phụ đế, Đông Hoàng thúc, Mẫu hậu cùng Thường Hi di nương mỗi lần đều nói ta ngoan liệt thành tính, bắt ta phải học tập Đại ca!" "Đều tại Đại ca, đang chơi đùa vui vẻ, lại phản bội tổ chức nhỏ của chúng ta, biến thành tên tu luyện cuồng!" "Nhị ca, làm đi, chỉ là một tên Đại Vu Vu tộc thôi mà, giết chết là xong!" "Đúng đấy Nhị ca, chúng ta còn có Hỏa Toan Đại Thánh áp trận, khẳng định trăm phần trăm có thể giết chết hắn!" Bảy vị Kim Ô Thái Tử khác lập tức nhao nhao mỗi người một câu.

Kim Ô Nhị Thái Tử nghe vậy cũng cảm thấy có lý.

Bọn họ còn có thị vệ đội trưởng là Hỏa Toan Đại Thánh đang ở bên cạnh bảo vệ an toàn, sợ cái lông gì tên Đại Vu kia chứ! "Làm!" Nhất niệm cập thử, Kim Ô Nhị Thái Tử trở nên tự tin mười phần.

Oanh long!

Lời còn chưa dứt, Kim Ô Nhị Thái Tử đã tế xuất Thái Dương Chân Hỏa, hãn nhiên giết về phía Khoa Phụ. "Giết Đại Vu!" Bảy vị Kim Ô Thái Tử khác cũng thần tình chấn phấn cuồng hống.

Oanh oanh oanh...

Quanh thân bọn họ cuồn cuộn tuôn ra Thái Dương Chân Hỏa, hội tụ thành một biển lửa màu vàng thông thiên, lao thẳng về phía Khoa Phụ bao trùm tới.

Tuy nhiên, điều mà chín vị Kim Ô Thái Tử không phát hiện ra là, ánh mắt Hỏa Toan Đại Thánh nhìn bọn họ lại tràn đầy hương vị trào phúng.

Hỏa Toan Đại Thánh biết rõ, lần này sau khi xử lý chín vị Kim Ô Thái Tử, hắn không còn cách nào tiếp tục ở lại Thiên Đình nữa.

Nếu không, chỉ cần dám về Thiên Đình, căn bản không cần chứng

cứ chứng minh hắn là ám tử của Vu tộc, chỉ riêng lý do bảo hộ bất lực, Đế Tuấn đang trong cơn bạo nộ cực hạn tuyệt đối sẽ lột da hắn ngay lập tức.

Oanh oanh oanh...

Trong lúc Hỏa Toan Đại Thánh suy nghĩ, Lục Áp cùng Khoa Phụ đã kịch chiến một hồi.

Lục Áp tuy rằng ham chơi, nhưng một khi tiến vào trạng thái chiến đấu, biểu hiện cũng rất đáng khen ngợi, dám đánh dám liều, phi thường hung hãn, ngược lại không làm rơi uy danh của Tam Túc Kim Ô.

Lê Ân nhìn mà khẽ gật đầu.

Hắn đã quan sát được nửa tuần trà.

Tuy nhiên, Lê Ân lại không hiện thân mà ẩn nặc trong hư không.

Sở dĩ Lê Ân ẩn nặc không ra, thứ nhất là muốn xem Vu tộc làm ra nhiều chuyện như vậy thì có thể giở trò gì.

Thứ hai, cũng là muốn để cho Lục Áp nếm chút khổ sở.

Đặc biệt là để Lục Áp cảm thụ sự đại khủng bố ẩn chứa giữa lằn ranh sinh tử.

Sau khi trải qua đại khủng bố sinh tử, Lục Áp sẽ không đến mức quá ngu xuẩn, lúc nào cũng chỉ nghĩ đến chuyện trốn đi chơi.

Lê Ân biết rõ, "trẻ trâu" (hùng hài tử) cần phải trải qua xã hội độc đả, nếu không dù ngươi có nói rách trời, nó cũng chỉ coi như gió thoảng bên tai.

Có Lê Ân ở một bên trông chừng, Lục Áp muốn chết cũng không dễ dàng.

Lê Ân sẽ ra tay ngay khoảnh khắc trước khi Khoa Phụ sắp đánh

chết Lục Áp.

Oanh oanh oanh...

Chỉ là, hơi có chút nằm ngoài dự liệu của Lê Ân, Lục Áp giờ phút này lại đánh với Khoa Phụ có qua có lại, tịnh không bị đối phương nghiền ép.

Nhưng Lê Ân cũng nhìn ra, Lục Áp có thể làm được bước này, tịnh không phải dựa vào thực lực chân chính của bản thân, mà là nhờ vào hai kiện pháp bảo trên người.

Hai kiện pháp bảo này, trên người hắn cũng có, là hai pháp bảo tiêu chuẩn mà Đế Tuấn cấp cho mười đại Kim Ô Thái Tử hộ thân: Thái Dương Quyền Trượng và Kim Ô Ngự Thần Bào.

Thái Dương Quyền Trượng là Tiên Thiên Linh Bảo do Đế Tuấn dùng một đoạn cành Phù Tang Thần Thụ tế luyện ra, có thể tăng cường uy lực công kích của Thái Dương Pháp Tắc cùng Thái Dương Chân Hỏa.

Kim Ô Ngự Thần Bào là Hậu Thiên Cực Phẩm Linh Bảo do Đế Tuấn chế tạo để Lê Ân cùng mười huynh đệ phòng ngự.

Chính nhờ sự gia trì của Thái Dương Quyền Trượng và Kim Ô Ngự Thần Bào, chín kẻ tu vi Thái Ất Kim Tiên như Lục Áp mới có thể đánh ngang tay với Khoa Phụ.

Bành bành bành...

Tuy nhiên, theo thời gian trôi qua, ưu thế của Khoa Phụ bắt đầu nới rộng.

Khoa Phụ dù sao cũng là cường giả Đại Vu có thể so sánh với Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Chênh lệch giữa Đại La Kim Tiên hậu kỳ và Thái Ất Kim Tiên đâu

có dễ san bằng như vậy.

Cũng may Thái Dương Quyền Trượng và Kim Ô Ngự Thần Bào trên người Lục Áp đều không phải phàm phẩm.

Nếu không, Lục Áp đã sớm bị Khoa Phụ miểu sát.

Phốc xuy!

Phốc xuy!

Phốc xuy...

Thời gian kéo dài, ưu thế của Khoa Phụ càng ngày càng lớn.

Rất nhanh, cho dù mặc Kim Ô Ngự Thần Bào, thân thể Lục Áp cũng có chút không chịu nổi, bắt đầu đổ máu.

Chương 99

Máu tươi màu vàng như nước chảy, tí tách rơi xuống đại địa, thế mà lại thiêu đốt mặt đất thành từng cái hố to khổng lồ, giống như bị thiên hỏa thiêu đốt. "Chín con chim non hôi sữa, hôm nay là tử kỳ của các ngươi!" Khoa Phụ thần tình chấn phấn, nhe răng cười ngửa mặt lên trời thét dài.

Oanh oanh oanh...

Nhục thân Khoa Phụ không ngừng áp sát Lục Áp, dùng nhục thân mạnh nhất tiến hành bác sát.

Ngoài ra, Khoa Phụ đồng thời vận chuyển Thổ chi pháp tắc tới cực hạn, không ngừng tế xuất thần thông 【Bàn Sơn】, nhiếp nã tất cả dãy núi trong phạm vi trăm vạn dặm, điên cuồng nện về phía Lục Áp. "Phốc xuy!

Phốc xuy!

Phốc xuy..." Phong cách chiến đấu của Khoa Phụ thực sự quá cuồng dã, càng đánh càng hung hãn, thế công như cuồng phong bạo vũ, khiến Lục Áp ứng tiếp không nổi.

Dần dần, Lục Áp hoàn toàn luân làm bao cát trong tay Khoa Phụ, chỉ còn nước bị đánh.

Thương thế trên người Lục Áp cũng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nặng, trong miệng không ngừng phun ra máu vàng, vũ dực thần thánh tôn quý đều suýt bị Khoa Phụ bẻ gãy. "Hỏa Toan Đại Thánh, mau ra tay!" Lục Áp bị đánh đến choáng váng mới sâu sắc lĩnh hội được mình đã đánh giá quá cao bản thân, cũng đánh giá quá thấp thực lực của Khoa Phụ, vội vàng hô hoán chỗ dựa cuối cùng. "Có Hỏa Toan Đại Thánh ở đây, có lẽ không cần ta ra tay nữa." Lê Ân ẩn nặc

trong bóng tối không khỏi khẽ gật đầu.

Hỏa Toan Đại Thánh có thể bộc lộ tài năng trong đám Yêu tộc Đại Thánh ở Thiên Đình, được Đế Tuấn coi trọng nhậm mệnh làm thị vệ đội trưởng cho mười đại Kim Ô Thái Tử, tự nhiên là vì thực lực bất phàm của hắn.

Tu vi Hỏa Toan Đại Thánh đã đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, cách Đại La Kim Tiên viên mãn chỉ có một đường mong manh. "Chư vị Thái Tử, như ngươi mong muốn!" Lời còn chưa dứt, Hỏa Toan Đại Thánh hãn nhiên ra tay.

Bành bành bành...

Nhưng mà, điều khiến chín huynh đệ Lục Áp, bao gồm cả Lê Ân đều vô cùng kinh ngạc chính là, Hỏa Toan Đại Thánh công kích tịnh không phải Khoa Phụ, mà là Lục Áp.

Thân thể Hỏa Toan Đại Thánh hóa thành chín đạo tàn ảnh, đồng thời nhanh như tia chớp công kích lên người Lục Áp.

Phốc xuy!

Phốc xuy!

Phốc xuy...

Pháp lực bàng bạc hạo hãn lập tức như nước lũ vỡ đê, điên cuồng xâm nhập vào trong cơ thể bọn họ, phá hoại hết thảy bên trong.

Phác thông!

Phác thông!

Phác thông...

Dưới sự toàn lực đánh lén của Hỏa Toan Đại Thánh, Lục Áp trực tiếp bị trọng thương, mất đi chiến lực, từ trên vòm trời hung hăng rơi xuống mặt đất. "Ta sát, thì ra Hỏa Toan Đại Thánh mới là tên phản đồ,

gia hỏa này ẩn tàng sâu thật!" Dị biến trên sân, ngay cả Lê Ân cũng hoàn toàn không ngờ tới. "Hỏa Toan Đại Thánh, vì sao ngươi muốn phản bội Yêu tộc?" "Hỏa Toan Đại Thánh, ngươi phản bội Yêu tộc, không sợ Phụ đế chấn nộ, truy sát ngươi đến chân trời góc biển, khiến ngươi không có bất cứ chỗ dung thân nào tại Hồng Hoang sao?" Đám Lục Áp ngã xuống đất không dậy nổi, từng kẻ hai mắt phun lửa giận trừng mắt nhìn Hỏa Toan Đại Thánh.

Lê Ân cũng không vội ra tay, hắn cũng muốn nghe xem nguyên nhân Hỏa Toan Đại Thánh phản bội Yêu tộc.

Dù sao, đừng nhìn Hỏa Toan Đại Thánh vẻn vẹn chỉ là thị vệ trưởng của thập đại Kim Ô Thái Tử, nhưng địa vị tại Thiên Đình tuyệt đối không thấp.

Đến lúc đó, một khi Đế Tuấn thoái vị, do một vị Đế tử nào đó trong mười huynh đệ kế vị, thân phận Hỏa Toan Đại Thánh lập tức nước lên thì thuyền lên, trong tân Thập Nhị Yêu Thần tất sẽ có vị trí, hơn nữa còn là vị trí cực kỳ cao.

Lê Ân thực sự tìm không ra lý do Hỏa Toan Đại Thánh phản bội Yêu tộc.

Đãi ngộ mà Vu tộc đưa ra tuyệt đối không sánh bằng đãi ngộ hắn hưởng tại Yêu tộc. "Xin lỗi, ta không phải Yêu tộc, ta là Vu tộc!" Hỏa Toan Đại Thánh quan sát Lục Áp, vẻ mặt lạnh lùng nói. "Ngươi cho rằng ta sẽ tin sao?

Phản đồ là phản đồ, nói mình là Vu tộc, có thể cung cấp lý do chính đáng cho việc phản bội Yêu tộc ư?" "Ngươi rõ ràng là Yêu tộc, đến từ Toan Nghê nhất tộc!" "Thập Nhị Tổ Vu lại không ở đây, không cần vì nịnh nọt mà chuyên môn nói mình là Vu tộc trước mặt Khoa Phụ, bộ dáng này chỉ làm ta cảm thấy buồn nôn!" Lục Áp nhao nhao cười lạnh. "Đầu Toan Nghê kia vừa sinh ra không bao lâu đã bị ta

dùng bí pháp Vu tộc đoạt xá." "Dọc đường đi, đều là Vu tộc âm thầm cung cấp tài nguyên cho ta, thay ta diệt sát tất cả đối thủ tiềm năng, mới khiến ta có thể quật khởi trong Toan Nghê nhất tộc, trở thành tộc trưởng Toan Nghê, cuối cùng càng trở thành Hỏa Toan Đại Thánh của Yêu tộc!" Có lẽ nể tình Lục Áp sắp chết, Hỏa Toan Đại Thánh giải thích. "Được rồi Hỏa Toan, đừng nói nhảm với bọn chúng nữa, tiễn bọn chúng lên đường đi, miễn cho đêm dài lắm mộng!" Khoa Phụ vội vàng thúc giục.

Hỏa Toan Đại Thánh khẽ gật đầu, đang định cùng Khoa Phụ cho Lục Áp một đòn cuối cùng.

Ông!

Nhưng đúng lúc này, dị biến lại đột nhiên nảy sinh.

Một đạo thân ảnh đột ngột từ trên vòm trời hiện ra.

Chính là Lê Ân.

Khoa Phụ cùng Hỏa Toan Đại Thánh đều muốn giết chết Lục Áp, Lê Ân tự nhiên không thể tiếp tục ẩn tàng. "Bằng vào hai cái rác rưởi các ngươi cũng xứng giết Thái Tử Yêu tộc ta?" Lê Ân vẻ mặt lãnh ngạo nhìn xuống Khoa Phụ cùng Hỏa Toan Đại Thánh. "Cư nhiên còn có?" "Kim Ô Đại Thái Tử!!" Ngay khoảnh khắc nhìn thấy Lê Ân, Khoa Phụ cùng Hỏa Toan Đại Thánh lập tức cuồng hỉ, trong đôi mắt bắn ra từng đạo tinh quang. "Đại ca, mau đi đi!" "Huynh không phải đối thủ của bọn hắn, đừng ở lại uổng mạng!" "Đại ca, Hỏa Toan Đại Thánh là phản đồ, mau về báo cho Phụ đế, nhất định phải báo thù cho chúng ta!" Lục Áp thì kinh nộ đan xen cuồng hống.

Lê Ân khẽ gật đầu.

Đối với biểu hiện của Lục Áp hắn rất hài lòng, biết thúc giục hắn rời đi chứng minh bản tính không phải loại ích kỷ, chỉ biết nghĩ cho

mình.

Lần này ngược lại không cứu uổng công. "Đi?

Vị tất cũng quá muộn một chút!" "Kim Ô Đại Thái Tử, Thiên Đình có lối ngươi không đi, Địa Phủ không cửa lại xông vào!" "Đã đến rồi thì đừng đi nữa, ở lại bồi táng cùng chín đệ đệ của ngươi đi, trên đường xuống Hoàng Tuyền cũng có bạn!" Khoa Phụ cùng Hỏa Toan Đại Thánh đồng thời cười gằn. "Khoa Phụ, ngươi xử lý Lục Áp, ta đi làm thịt Kim Ô Đại Thái Tử!" "Mấy năm nay, mười con kim ô thối tha này cứ chỉ huy ta làm cái này cái kia, lão tử sớm đã phiền thấu rồi, hôm nay tiễn bọn hắn đi giải thoát!" Hỏa Toan Đại Thánh nói với Khoa Phụ một tiếng, sau đó thân hình nháy mắt phóng lên cao, lao thẳng về phía Lê Ân.

Nhìn Hỏa Toan Đại Thánh đang lao tới, khóe miệng Lê Ân lại nhếch lên một đường cong cơ tiếu trào phúng sự không biết tự lượng sức mình.

Ai cho Hỏa Toan Đại Thánh dũng khí dám mạnh miệng nói muốn làm thịt hắn?

Chương 100

Thập Nhị Tổ Vu sao?

Lê Ân cũng không có bất cứ động tác lớn nào.

Oanh long!

Chỉ thấy Lê Ân vươn ra một ngón tay, khẽ búng nhẹ.

Một đạo Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương trong nháy mắt bắn mạnh ra.

Đạo Thái Dương Chân Hỏa này vừa xuất hiện liền nghênh phong bạo trướng, khoảnh khắc hóa thành một biển lửa màu vàng, một cử thôn phệ Hỏa Toan Đại Thánh đang lao tới.

Sau đó... không có sau đó nữa.

Bị biển lửa màu vàng thôn phệ, Hỏa Toan Đại Thánh triệt để mất đi khí tức.

Khoa Phụ ở dưới mặt đất đang giơ hai tay chuẩn bị thi triển một đòn cuối cùng với Lục Áp, trong nháy mắt tiếp theo, động tác của hắn bỗng nhiên ngưng trệ.

Bởi vì... hắn hãi nhiên phát hiện, trong biển lửa màu vàng, khí tức của Hỏa Toan Đại Thánh đã triệt để biến mất.

Khoa Phụ biết rõ điều này có ý nghĩa gì.

Ý nghĩa là Hỏa Toan Đại Thánh, chỉ trong chớp mắt, đã vẫn lạc trong biển lửa màu vàng kia.

Đáng thương cho Hỏa Toan Đại Thánh, đường đường là cường giả Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, lúc vẫn lạc lại ngay cả một tiếng động cũng không phát ra được, vô thanh vô tức bị Thái Dương

Chân Hỏa thiêu thành tro tàn. "Chuyện này... chuyện này..." Khoa Phụ không thể tin nổi nhìn biển lửa màu vàng giữa không trung.

Cuối cùng, Khoa Phụ mới đem ánh mắt tràn đầy chấn hám đầu xạ lên người Lê Ân, kẻ vừa búng tay bắn ra biển lửa.

Ngoại trừ chấn hám vẫn là chấn hám!

Ngay cả Hỏa Toan Đại Thánh có tu vi mạnh hơn hắn một chút cũng bị Thái Dương Chân Hỏa do Lê Ân búng tay bắn ra miểu sát.

Khoa Phụ căn bản không thể tưởng tượng được thực lực Lê Ân cường hoành đến trình độ nào.

Đại La Kim Tiên viên mãn đỉnh phong?

Hay là trực tiếp đạt tới Chuẩn Thánh tầng thứ? "Đáng chết!

Đáng chết...

Sao lại thế này, sao lại thế này..." "Không nên a, thực lực Kim Ô Đại Thái Tử sao có thể khủng bố như vậy?!" "Chẳng lẽ những năm này hắn vẫn luôn tàng điếm?!" Đáy lòng Khoa Phụ không ngừng cuồng hống. "Đại ca, mau chạy đi, còn đứng ngẩn ra đó làm gì, lại không chạy thì không kịp nữa đâu!" "Đúng đấy Đại ca, huynh sẽ không cho rằng dùng chút Thái Dương Chân Hỏa đó là thiêu chết được Hỏa Toan Đại Thánh chứ?" "Đại ca, đừng làm rộn, Thái Dương Chân Hỏa của huynh chỉ mạnh hơn bọn ta một chút, căn bản không ngăn được Hỏa Toan Đại Thánh!" Nhìn Lê Ân lơ lửng trên vòm trời bất động, Lục Áp không khỏi lo lắng thay cho Lê Ân, lập tức tức hổn hển thúc giục.

Lê Ân đang định khen Lục Áp lần này có nhãn quang, nhìn ra được Hỏa Toan Đại Thánh đã bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu chết.

Nhưng ngay sau đó, nghe Lục Áp nói Thái Dương Chân Hỏa của hắn chỉ mạnh hơn chín người bọn họ "một chút", biểu tình Lê Ân sát

na đông cứng.

Lê Ân tức điên, trán đầy hắc tuyến, hận không thể ném ra chín đoàn Thái Dương Chân Hỏa thiêu chết chín gã gia hỏa chẳng có chút nhãn lực nào này.

Không thấy Khoa Phụ vừa rồi còn kêu gào muốn giết các ngươi, hiện tại hận không thể biến thành người vô hình để ta quên mất sự tồn tại của hắn sao? "Đệ đệ ngu xuẩn của ta, các ngươi có thể ngu xuẩn hơn một chút được không?" Lê Ân nhìn xuống đám Lục Áp, trừng mắt một cái đầy vẻ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép. "Đại ca, huynh mắng ai thế?" "Ta đâu có ngu, ta thông minh lắm đó!" "Đúng đấy Đại ca, tuy rằng bọn ta nhìn thấu thực lực của huynh, nhưng huynh cũng không thể thẹn quá hóa giận mà mắng bọn ta ngu chứ!" Đám Lục Áp lập tức vẻ mặt không cao hứng.

Có lòng tốt nhắc nhở Lê Ân chạy trốn lại bị mắng là ngu xuẩn, biết nói lý với ai đây.

Sự ủy khuất này quả thực không chỗ giải tỏa. "Không ngu thì ai ngu?" "Không ngu thì các ngươi sẽ bị Hỏa Toan Đại Thánh lừa xuống phàm, sẽ bị Vu tộc phục kích?" Lê Ân giận dữ nói.

Ngu mà còn có lý à?

Cảm thấy mình ngu một cách lý trực khí tráng, thông minh tuyệt đỉnh? "Ai biết Hỏa Toan Đại Thánh bị Vu tộc đoạt xá chứ, huynh không phải cũng không ngờ tới sao?" "Ta ngu, vậy huynh cũng ngu giống ta thôi?" Lục Áp đám không phục phản bác. "Hảo!

Hảo!

Hảo!" Lê Ân đều sắp bị Lục Áp chọc cười.

Ngụy biện ngược lại là nói đâu ra đấy. "Đã các ngươi nói Thái Dương Chân Hỏa của ta chỉ mạnh hơn các ngươi một chút xíu..."

"Vậy được, nếm thử tư vị Thái Dương Chân Hỏa của đại ca các ngươi đi!" "Đương nhiên, các ngươi cũng có thể dùng Thái Dương Chân Hỏa thiêu ta, chúng ta xem ai không chịu nổi trước." "Các huynh đệ, thiêu ta!" Lê Ân hung tợn nói.

Xem ra Lục Áp bị "xã hội độc đả" còn chưa đủ, cho nên hắn quyết định dùng Thái Dương Chân Hỏa cho bọn hắn một trải nghiệm nhớ đời khắc cốt ghi tâm.

Búng tay!

Cũng không quản Lục Áp có đồng ý hay không, Lê Ân búng tay một cái.

Giữa không trung, biển lửa màu vàng vừa thiêu chết Hỏa Toan Đại Thánh lập tức như nhận được chỉ lệnh, phân hóa thành chín luồng, lao thẳng xuống đám Lục Áp dưới mặt đất.

Bá!

Thấy cảnh này, Khoa Phụ nãy giờ vẫn im lặng làm người vô hình lập tức bạo lui, sợ bị dính phải thứ Thái Dương Chân Hỏa khủng bố tuyệt luân kia.

Khoa Phụ cũng không giống Lục Áp không có nhãn lực, hắn biết rõ Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân khủng bố đến mức nào.

Nhục thân Hỏa Toan Đại Thánh tuy không bằng Đại Vu chi thể, nhưng cũng sẽ không kém quá nhiều.

Hỏa Toan Đại Thánh trong nháy mắt bị thiêu thành tro tàn, một khi dính phải Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân, e rằng hắn cũng không chịu nổi một hơi thở. "Đại ca, đã huynh không từ bỏ ý định thì cứ việc thiêu đi, xem bọn ta có nhíu mày cái nào không." "Đúng đấy Đại ca, yêu không thể cứ mãi chìm đắm trong mộng cảnh do mình thêu dệt!" "Trong mộng cảnh của huynh, huynh xác thực mạnh hơn bọn ta, thậm

chí mạnh hơn cả Phụ đế cùng Đông Hoàng thúc!" "Nhưng mà, cái đó vô dụng, đó đều là giả, tịnh không thể thay huynh độ qua nguy cơ sinh tử lần này!" "Đại ca, cũng là lúc để bọn ta kéo huynh từ trong mộng cảnh về lại hiện thực!" Đám Lục Áp lập tức ngữ trọng tâm trường khuyên nhủ Lê Ân.

Bọn họ cũng không phản kháng, mặc cho Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân rơi lên người.

Chương 101

Bọn họ tự tin bạo bằng, căn bản không cho rằng Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân có thể làm bị thương dù một sợi lông tơ của họ.

Dù sao cũng cùng một gốc, muốn dùng Thái Dương Chân Hỏa đồng nguyên làm bọn họ bị thương, cho dù Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân đạt tới cảnh giới Thái Ất Kim Tiên viên mãn cũng không làm được.

Không sai, trong lòng chín người bọn họ, Thái Dương Chân Hỏa của đại ca Lê Ân căng chết cũng chỉ tối đa là cảnh giới Thái Ất Kim Tiên viên mãn.

Không có chênh lệch về chất, bọn họ nằm im bất động, Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân cũng không làm gì được. "Hừ!

Hy vọng lát nữa các ngươi còn cười được!" Lê Ân hừ lạnh một tiếng, khóe miệng nhếch lên nụ cười ý vị thâm trường.

Hắn thề, nhất định phải để đám Lục Áp thể nghiệm một trận đòn xã hội khắc cốt ghi tâm.

Ông ông ông...

Nói thì chậm, thực ra chỉ trong nháy mắt.

Chín luồng Thái Dương Chân Hỏa khoảnh khắc rơi xuống trên người đám Lục Áp. "A!

A!

A..." Ngay cả một phần vạn thời gian một cái búng tay cũng không chịu nổi, trong miệng Lục Áp đám liền vang lên từng trận thảm thiết kêu la kinh thiên động địa. "Yêu yêu yêu, không phải nói chỉ mạnh hơn các ngươi một chút xíu thôi sao?" "Vừa rồi không phải nói mặc cho ta

thiêu, ngay cả mày cũng không nhăn sao?" "Kêu thê thảm như vậy làm gì, trên người đã xảy ra chuyện gì?

Là nhân tính luân hãm hay đạo đức khuyết thất?" Lê Ân lập tức âm dương quái khí hô to.

Tuy nhiên, giờ phút này đáy lòng Lê Ân lại vô cùng thư sướng, toàn thân chín ức tám ngàn vạn lỗ chân lông đều đồng thời thư giãn.

Quả thực còn sướng hơn ăn tuyệt thế tiên đan!

Cũng may Lục Áp giờ khắc này không còn cách nào mở miệng, nếu không nhất định sẽ nói: "Đại ca, ta xác thực không nhiu mày a, ta chỉ thảm thiết kêu gào không thôi." Cũng may Lê Ân đã thu hồi đại bộ phận uy lực của Thái Dương Chân Hỏa, nếu không ngay cả Hỏa Toan Đại Thánh - Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong còn bị thiêu thành tro trong nháy mắt, Lục Áp làm gì có cơ hội mà kêu thảm.

Nhưng dù như thế cũng đủ để Lục Áp nếm đủ khổ sở.

Thái Dương Chân Hỏa khủng bố trong nháy mắt thiêu rụi toàn bộ lông vũ vàng óng ánh bao phủ quanh thân bọn họ, biến bọn họ thành những con kim ô trụi lông.

Nhưng bọn họ lại không có thời gian để tiếc thương cho bộ lông vũ đã hóa thành tro tàn.

Bởi vì...

Thái Dương Chân Hỏa khủng bố giờ phút này lại từ ngoài da, lan tràn thẩm thấu vào trong cơ thể bọn họ.

Đau!

Đau!

Đau!

Đau!

Đau...

Kịch đau vô song!

Kịch đau chưa từng có!

Nơi Thái Dương Chân Hỏa đi qua, nhục thân bọn họ gần như bị từng lớp từng lớp từ từ thiêu thành tro tàn.

Loại kịch đau xâm nhập linh hồn sâu nhất, phảng phất như ngay cả linh hồn cũng bị thiêu đốt này, vô thời vô khắc không ngừng truyền đến từ khắp nơi trên cơ thể. "Đại... ca, ta... sai... rồi...!" "Đại... ca, tha... ta...

đi!" Lục Áp cố nén kịch đau, khí nhược du ti cầu xin tha thứ.

Lê Ân lại không vì vậy mà dừng tay, hắn tính toán thiêu thêm một lúc nữa.

Để cho ấn tượng càng sâu sắc hơn một chút, vĩnh sinh vĩnh thế đều sẽ không quên trận đòn ngày hôm nay.

Cuối cùng, sau khi đám Lục Áp bị Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân thiêu đến mức chỉ còn lại chín bộ xương cốt vàng óng ánh, Lê Ân mới dừng tay.

Chín bộ xương cốt Tam Túc Kim Ô vàng óng lúc này đang dùng hốc mắt trống rỗng nhìn Lê Ân, tựa hồ đang lên án Lê Ân nhẫn tâm.

Lê Ân có chút muốn cười.

Suýt chút nữa không nhịn được mà cười phá lên.

Tuy nhiên, để không kích thích đám Lục Áp thêm nữa, đến phút chót Lê Ân ngạnh sinh sinh nhịn trở về.

Nhưng Lê Ân lại nhịn cực kỳ vất vả, sắc mặt đều nín đến đỏ bừng.

Lục Áp hiện tại tuy nhìn cực kỳ thê thảm, toàn thân huyết nhục đều bị thiêu thành tro, chỉ còn lại một bộ xương cốt.

Nhưng Lê Ân lại tảy hào không lo lắng, dù sao cũng có thể khôi phục lại.

Có điều khả năng thời gian sẽ lâu một chút, không có một trăm tám mươi năm thì không cách nào khôi phục trạng thái toàn thịnh trước đó.

Nhưng Lê Ân có một điểm có thể khẳng định... bóng ma tâm lý của Lục Áp lần này, cổ kế chung thân đều không cách nào tiêu trừ.

Bá!

Sau khi tiến hành xong màn giáo dục "xã hội độc đả" đối với Lục Áp, Lê Ân mới đưa mắt nhìn về phía Khoa Phụ.

Tiểu thấu minh Khoa Phụ, trong lúc Lê Ân hỏa thiêu Lục Áp, thân hình đã từng chút từng chút lùi lại.

Chương 102

Hắn muốn nhân lúc Lê Ân không chú ý mà chuồn đi. "Khoa Phụ, muốn chạy trốn trước mặt ta, không phải là suy nghĩ nhiều quá rồi sao?" Lê Ân tự nhiên không thể quên sự tồn tại của Khoa Phụ. "Không ổn, chạy!" Vừa thấy ánh mắt Lê Ân quét tới, Khoa Phụ lập tức sắc mặt đại biến, vội vàng ba chân bốn cẳng cuồng bôn.

Hưu!

Tuy nhiên, tốc độ của Lê Ân lại nhanh hơn Khoa Phụ rất nhiều, trong chớp mắt đã xuất hiện trên đỉnh đầu đối phương.

Ông!

Ngay sau đó, Lê Ân ném một đoàn Thái Dương Chân Hỏa xuống Khoa Phụ.

Khoa Phụ lập tức kinh hãi muốn chết, nhưng cũng không ngồi chờ chết, trực tiếp thôi động Đại Vu chi thể tới cực hạn.

Đồng thời, hắn cũng điên cuồng thôi động Thổ chi pháp tắc, không ngừng bố trí tầng tầng lớp lớp phòng ngự quanh thân.

Nhưng... kết quả là, Khoa Phụ tuyệt vọng phát hiện, vô số tầng phòng ngự do Thổ chi pháp tắc ngưng tụ ra căn bản chẳng có tác dụng gì, trong nháy mắt bị Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân thiêu thành tro.

Ngay sau đó, thân thể hắn bị Thái Dương Chân Hỏa thôn phệ.

Đến khi nhục thân trực tiếp bị Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân điên cuồng thiêu đốt, Khoa Phụ mới thiết thân cảm thụ được sự tuyệt vọng của Hỏa Toan Đại Thánh lúc đó.

Căn bản không thể ngăn cản!

Cho dù thôi động Đại Vu chi thể tới cực hạn, vẫn như cũ không đỡ nổi Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt.

Khoa Phụ có thể cảm nhận rõ ràng da thịt, huyết nhục, gân cốt, huyết mạch, nguyên thần, thậm chí linh hồn của mình đều đang nhanh chóng bị thiêu thành tro tàn.

Ông!

Đúng lúc này, một đạo thân ảnh mông lung đột nhiên từ sâu trong huyết mạch Khoa Phụ bay lên.

Sát na chi gian, đạo thân ảnh mông lung ngưng thực, lơ lửng trên đỉnh đầu Khoa Phụ. "Vị đạo hữu này, ta là Hậu Thổ, Khoa Phụ là huyết mạch tử tự của ta, có thể nể mặt ta, cho Khoa Phụ một con đường sống..." Đạo thân ảnh mông lung vội vàng vọng hướng Lê Ân trên vòm trời. "Thì ra là huyết mạch hư ảnh Hậu Thổ lưu lại trong cơ thể Khoa Phụ!" Lê Ân lộ ra vẻ chợt hiểu, trong lòng đã rõ.

Tuy nhiên, Lê Ân lại tịnh không để ý tới huyết mạch hư ảnh của Hậu Thổ, không có thu tay, không đợi huyết mạch hư ảnh của Hậu Thổ nói xong đã tương Khoa Phụ triệt để thiêu thành tro tàn. "Xin lỗi, vừa rồi không kịp thu tay, không cẩn thận đem huyết mạch tử tự của ngươi thiêu chết rồi, Hậu Thổ sẽ không trách ta chứ?" Lê Ân lúc này mới nghiêm túc nói với huyết mạch hư ảnh của Hậu Thổ. "Hảo!

Hảo!

Hảo!" Huyết mạch hư ảnh của Hậu Thổ giận quá hóa cười.

Nhưng chưa kịp nói thêm lời hung ác nào, bà ta đã trực tiếp hóa thành hư vô.

Đạo huyết mạch hư ảnh của Hậu Thổ ký thác vào sự tồn tại nơi sâu nhất trong huyết mạch Khoa Phụ.

Nay Khoa Phụ đã thành một đống tro tàn, đạo huyết mạch hư ảnh

này tự nhiên cũng triệt để tiêu tán trong thiên địa. ...

Vu tộc, Thổ Chi Tổ Đình.

Ngay khoảnh khắc Khoa Phụ vẫn lạc, nhờ huyết mạch cảm ứng trong minh minh, Hậu Thổ hóa thân lập tức sắc mặt đại biến, ánh mắt chuyển hướng về phía Phàm Gian Giới.

Hiển nhiên, bà đã biết tin Khoa Phụ vẫn lạc. "Hậu Thổ, xảy ra chuyện gì vậy?" Huyền Minh vội vàng hỏi.

Hậu Thổ dị động tự nhiên ngay lập tức thu hút sự chú ý của hắn. "Khoa Phụ... vẫn lạc rồi!" "Hành động săn giết Thập Đại Kim Ô Thái Tử của chúng ta, xem ra thất bại rồi!" Cho dù Hậu Thổ hóa thân có khắc chế thế nào, nhưng nộ ý ẩn chứa trong thanh âm cũng không thể che giấu. "Cái gì?!" "Khoa Phụ vẫn lạc?!" "Hành động săn giết Thập Đại Kim Ô Thái Tử thất bại?!" "Đáng chết!

Sao Khoa Phụ có thể thất bại?!" "Đúng vậy, kế hoạch của chúng ta hoàn mỹ như thế, ngoài có Khoa Phụ, trong có ám tử Hỏa Toan Đại Thánh sách ứng, sao có thể thất bại?!" Thập Nhị Tổ Vu nhao nhao không thể tin nổi kinh hô.

Nếu nói hành động trảm sát Hy Hoàng thất bại thì còn có khả năng, nhưng chưa từng nghĩ hành động săn giết Thập Đại Kim Ô Thái Tử sẽ thất bại.

Hành động trăm phần trăm thành công, hiện tại lại thất bại?

Đây cũng là nguyên nhân vì sao phản ứng của Thập Nhị Tổ Vu lại lớn đến thế.

Tuy rằng không thể tin, nhưng Hậu Thổ đã nói vậy thì hành động tất nhiên là thất bại.

Hậu Thổ không thể nào lấy chuyện quan trọng như vậy ra đùa giỡn. "Hậu Thổ, có biết nguyên nhân hành động thất bại không?" Sau

khi hơi bình phục tâm tình, các Tổ Vu khác vội vàng truy vấn Hậu Thổ hóa thân. "Không biết, Khoa Phụ hẳn là bị vẫn lạc trong nháy mắt, dẫn đến huyết mạch ấn ký của ta không kịp truyền về bất cứ tin tức gì." Tuy nhiên, Hậu Thổ hóa thân lại sắc mặt khó coi lắc đầu. "Chẳng lẽ có Yêu tộc Chuẩn Thánh ra tay?!" "Dưới thực lực của Khoa Phụ, cho dù là tồn tại Đại La Kim Tiên viên mãn đỉnh phong cũng không làm được chuyện miểu sát trong nháy mắt!" "Đáng chết!

Các đại Chuẩn Thánh cường giả của Yêu tộc chẳng phải đều bị chúng ta theo dõi sao, lại chui ra một vị Chuẩn Thánh cường giả không rõ lai lịch từ đâu?" Nghe vậy, sau khi phân tích xong, sắc mặt Thập Nhị Tổ Vu lập tức trở nên vô cùng âm trầm. "Haizz!

Hiện tại chỉ hy vọng vị cường giả thần bí Ma Môn kia thật sự có thể một mình dụ Hy Hoàng ra khỏi Thiên Đình." "Duy chỉ có thành công trảm sát Hy Hoàng mới có thể bù đắp tổn thất lần này của chúng ta!" Trên mặt Thập Nhị Tổ Vu không khỏi có thêm vài phần ưu lự.

Trong hành động phục sát Hy Hoàng, khâu nào có khả năng thất bại nhất, tự nhiên là khâu vị cường giả thần bí Ma Môn kia đơn độc dụ Hy Hoàng ra khỏi Thiên Đình.

Một khâu này mà thất bại, hành động phục sát Hy Hoàng căn bản không có các bước tiếp theo. ...

Thiên Đình.

Ngay khi chín đại Kim Ô Thái Tử bị dụ đến Phàm Gian Giới, La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân cũng bắt đầu hành động.

Chương 103

Yêu Sư Cung.

Ông ông ông...

La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân lại một lần nữa hiện ra trước mặt Côn Bằng. "La Hầu, lại là ngươi?" Côn Bằng nhíu mày ngay lập tức, thanh âm tràn đầy vẻ không vui. "Ngươi cứ xuất hiện chỗ ta thường xuyên như vậy sẽ khiến rủi ro ta bị bại lộ tăng lên rất nhiều đấy.

Thiên Đình đều nằm dưới sự bao phủ của Hà Lạc Hỗn Nguyên Đại Trận do Đế Tuấn bày bố, chớ có coi thường!" Côn Bằng trịnh trọng cảnh cáo. "Yên tâm, ta không có ý coi thường Đế Tuấn.

Hắn là một trong những nhân vật chính của thiên địa thời đại này, không ai dám coi thường.

Tuy nhiên, ngươi cũng không cần quá lo lắng, Hà Lạc Hỗn Nguyên Đại Trận của Đế Tuấn tuy rằng huyền diệu, nhưng muốn phát hiện cỗ Thiên Ma Huyễn Thân này của ta thì còn kém chút hỏa hầu.

Ta lần này tới là có việc khẩn yếu tìm ngươi!" La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân mỉm cười. "Việc gì?" Côn Bằng bất trí khả phủ, thần sắc lãnh đạm hỏi.

La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân nói: "Cho ta mượn Ma Thi của ngươi dùng một chút, ta cần ngươi giúp ta dụ Hy Hoàng ra khỏi Thiên Đình!" "Muốn đối phó Hy Hoàng?" Đôi mắt Côn Bằng trong nháy mắt trở nên vô cùng sắc bén.

Sâu trong đồng tử càng dũng động từng tia nộ ý.

Trong tứ đại cự đầu Thiên Đình, Thái Nhất cùng Đế Tuấn luôn

cùng tiến cùng lùi.

Côn Bằng thì có quan hệ mật thiết hơn một chút với Hy Hoàng.

Đây cũng là để chế hành Đế Tuấn, tránh cho Yêu tộc Thiên Đình biến thành "nhất ngôn đường" độc đoán.

Nay chợt nghe La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân muốn mượn Ma Thi đối phó Hy Hoàng, Côn Bằng theo bản năng động một tia chân nộ. "Không phải ta muốn đối phó Hy Hoàng, là Vu tộc muốn đối phó Hy Hoàng!" "Hi Hòa cùng Thường Hi song song tấn thăng Chuẩn Thánh, Vu tộc cảm thấy Yêu tộc để uẩn càng ngày càng mạnh, sinh lòng bất an.

Bọn chúng quyết định diệt đi một trong ba người Đế Tuấn, Thái Nhất, hoặc Hy Hoàng để suy yếu để uẩn Yêu tộc.

Chọn đi chọn lại, cảm thấy Hy Hoàng dễ giết nhất, bọn chúng liền liên thủ với ta trừ khử Hy Hoàng." La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân từ tốn nói. "La Hầu, ngươi cảm thấy ta ngốc sao?

Cho ngươi mượn Ma Thi, dụ Hy Hoàng ra khỏi Thiên Đình để giết, ta chẳng phải thay Vu tộc suy yếu Yêu tộc ta sao?" "Hơn nữa, Hy Hoàng là đồng minh của ta tại Thiên Đình, một khi bị giết, quyền tiếng nói của ta tại Thiên Đình sẽ suy yếu đi nhiều, đến lúc đó căn bản không thể chế hành Đế Tuấn cùng Thái Nhất.

Nhất là hiện tại Hi Hòa cùng Thường Hi lại song song tấn thăng cảnh giới Chuẩn Thánh, đến lúc đó cả Thiên Đình sẽ trở thành độc đoán của Đế Tuấn!" Côn Bằng nhìn chằm chằm La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân, lập tức cười lạnh không thôi. "Côn Bằng, ta phải sửa lại một quan điểm sai lầm của ngươi, hiện tại ngươi đâu còn là Yêu tộc nữa.

Từ khoảnh khắc nhập ma, ngươi đã là một thành viên của Ma tộc

rồi!" La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân không kìm được lắc đầu. "Mặc kệ là Yêu tộc hay Ma tộc, giết Hy Hoàng đối với ta không có bất cứ chỗ tốt nào." "La Hầu, e rằng phải để ngươi thất vọng rồi, Ma Thi của ta không thể cho ngươi mượn!" Côn Bằng vẫn như cũ cự tuyệt. "Ai nói giết Hy Hoàng đối với ngươi không có lợi?" "Côn Bằng, nhãn giới của ngươi đừng nhỏ hẹp như vậy!" "Chỉ khi đại quyết chiến Vu - Yêu nổ ra, Ma Môn chúng ta mới có thể nhân lúc hỗn loạn vơ vét càng nhiều lợi ích." "Các loại năng lượng tiêu cực như tử khí, oán khí, sát khí sinh ra khi Chuẩn Thánh vẫn lạc chính là dưỡng liệu tốt nhất cho người trong Ma Môn chúng ta trưởng thành.

Ngươi không muốn tấn thăng Chuẩn Thánh viên mãn sao?

Không muốn Trảm Tam Thi hợp nhất, chứng đạo thành Thánh sao?" "Nếu muốn thì cho ta mượn Ma Thi, thôi động Thập Nhị Tổ Vu cùng Đế Tuấn, Thái Nhất khai chiến." "Chỉ cần bọn họ toàn bộ vẫn lạc, năng lượng tiêu cực do nhiều Chuẩn Thánh như vậy hối tụ, ta không dám bảo đảm cho ngươi chứng đạo thành Thánh, nhưng để ngươi tấn thăng Chuẩn Thánh viên mãn là không thành vấn đề!" La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân lập tức tuần tuần thiện dụ.

Nghe vậy, ánh mắt Côn Bằng lại càng ngày càng nóng rực, hô hấp cũng không khỏi thô trọng.

La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân lập tức cười.

Việc này thành rồi!

Hắn sớm đã nhìn thấu bản tính Côn Bằng, ích kỷ tư lợi, bạc ân quả nghĩa đến cực hạn.

Côn Bằng là một kẻ theo chủ nghĩa vị kỷ triệt để.

Chỉ cần có chỗ tốt, đừng nói là giết Hy Hoàng, giết cả Nguyên Phượng e rằng Côn Bằng cũng sẽ không nhíu mày. "Đúng rồi, trong

khoảng thời gian Ma Thi của ngươi dụ Hy Hoàng đi ra, bản tôn của ngươi tốt nhất nên luôn luôn xuất hiện trước mặt Đế Tuấn hoặc Thái Nhất.

Như vậy sau khi Hy Hoàng vẫn lạc, Đế Tuấn cùng Thái Nhất mới sẽ không hoài nghi lên người ngươi." Cuối cùng, La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân nhắc nhở Côn Bằng. ...

Thiên Đình.

Bên ngoài Hy Hoàng Cung đón tiếp một vị khách không mời mà đến.

Phác thông!

Phác thông!

Phác thông...

Khách không mời thân hình chưa hiện, một đạo pháp lực bàng bạc hạo hãn đã từ trên trời giáng xuống, chấn ngất toàn bộ thủ vệ bên ngoài Hy Hoàng Cung.

Hưu!

Ngay sau đó, một đạo thân ảnh toàn thân bọc trong hắc bào hạ xuống bên ngoài Hy Hoàng Cung. "Kẻ nào thiện sấm Hy Hoàng Cung ta?" Trong Hy Hoàng Cung lập tức truyền ra tiếng quát lớn của Hy Hoàng.

Động tĩnh bên ngoài Hy Hoàng Cung tự nhiên ngay lập tức bị hắn phát giác.

Hưu!

Lời còn chưa dứt, Hy Hoàng liền từ trong cung điện bay ra, đang định ra tay công kích vị khách không mời.

Tuy nhiên, trong nháy mắt tiếp theo, động tác của Hy Hoàng đột

ngột dừng lại.

Bởi vì... khách không mời mở miệng nói chuyện. "Hy Hoàng, là ta, Côn Bằng!" Dưới hắc bào truyền ra một đạo thanh âm khàn khàn trầm thấp.

Nói xong, vị khách không mời thích phóng ra một tia linh hồn khí tức để Hy Hoàng có thể phân biệt thật giả.

Chương 104

Thanh âm có thể ngụy trang, nhưng linh hồn khí tức lại ngụy trang không được.

Khí tức mà khách không mời thích phóng ra xác thực là linh hồn khí tức của Côn Bằng.

Đây cũng là nguyên nhân Hy Hoàng đột nhiên dừng tay. "Côn Bằng, ngươi sao lại ăn mặc thành bộ dạng này, còn đánh ngất thủ vệ ngoài cung của ta?" Hy Hoàng không khỏi nhíu mày. "Vào trong Hy Hoàng Cung rồi nói!" Côn Bằng lung tráo dưới hắc bào lắc đầu.

Hy Hoàng nhìn sâu vào Côn Bằng một cái, sau đó dẫn đối phương đi vào Hy Hoàng Cung. "Hiện tại có thể nói rồi chứ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì mà cần phải làm ra vẻ thần bí như vậy?" Vào không bao lâu, Hy Hoàng đi thẳng vào vấn đề truy vấn.

Ngay sau đó, Côn Bằng vén áo bào lên.

Đồng tử Hy Hoàng lại mạnh mẽ co rút lại.

Bởi vì... hắn hãi nhiên phát hiện, nửa bên mặt của Côn Bằng đang lượn lờ một luồng hắc khí vô cùng nhiếp nhân.

Luồng hắc khí này cực kỳ tà ác, thị huyết, bạo lệ... phảng phất như tập kết tất cả năng lượng tiêu cực trong thiên địa. "...Ma khí?!" Hồi lâu sau, trong đầu Hy Hoàng lóe lên một tia linh quang, lập tức hãi nhiên biến sắc. "Đúng!

Ma Môn tử hôi phục nhiên, trọng hiện Hồng Hoang!" "Mấy trăm năm trước, ta đang bế quan trong Yêu Sư Cung, không biết dư nghiệt Ma Môn làm sao lẻn vào được, nhân lúc ta tu luyện mà đánh lén ta.

Tuy rằng cuối cùng ta thành công chém giết đối phương, nhưng

cũng bị ma khí của hắn xâm nhập vào cơ thể.

Mấy trăm năm nay ta vẫn luôn nỗ lực trục xuất ma khí trong cơ thể, nhưng thủy chung chưa thể thành công, hiện tại ta sắp không áp chế được luồng ma khí này nữa rồi." Côn Bằng vẻ mặt ngưng trọng, ra vẻ như thật giới thiệu. "Ma Môn lại trọng hiện Hồng Hoang vào thời điểm mấu chốt này?

Xem ra đúng là đa sự chi thu a!" Hy Hoàng thở dài một tiếng.

Hắn tổng coi như đã hiểu vì sao Côn Bằng phải làm ra vẻ thần bí như vậy. "Vậy hôm nay ngươi tìm ta là để?" Ngay sau đó, Hy Hoàng lại hỏi.

Hắn không cho rằng Côn Bằng tìm hắn là để giúp trục xuất ma khí trong cơ thể.

Thực lực Côn Bằng còn mạnh hơn hắn, ngay cả Côn Bằng cũng vô pháp trục xuất, vậy hắn càng làm không được.

Cho dù liên thủ với Côn Bằng cũng chưa chắc đã làm được. "Ta tìm ngươi là muốn nhờ ngươi cùng ta đi một chuyến Oa Hoàng Cung, ta muốn thỉnh Nương nương ra tay giúp ta trục xuất ma khí trong cơ thể." "Đến lúc đó có khả năng cần ngươi thay ta nói tốt vài câu trước mặt Nương nương!" Côn Bằng rốt cuộc nói ra ý đồ.

Nương nương trong miệng hắn, tự nhiên là Nữ Oa. "Được!" Hy Hoàng không nói nhiều, sảng khoái đáp ứng. "Ngoài ra, ta không muốn để Đế Tuấn cùng Thái Nhất biết chuyện ta bị ma khí xâm nhập.

Đợi lát nữa lúc rời khỏi Thiên Đình, ngươi dùng Tiên Thiên Bát Quái Đồ thay ta che giấu khí tức trên người, đừng để Đế Tuấn cảm ứng được." Cuối cùng, Côn Bằng làm bộ lơ đãng bổ sung một câu. "Có thể!" Hy Hoàng lược vi trầm ngâm, cuối cùng đáp ứng.

Hy Hoàng biết rõ quan hệ giữa Côn Bằng cùng Đế Tuấn và Thái

Nhất cũng không đặc biệt hòa hợp.

Nhất là sau lần trước liên thủ vây giết Hồng Vân, kết quả Hồng Mông Tử Khí thần bí mất tích, Côn Bằng hoài nghi là do Thái Nhất làm, suýt chút nữa bạo phát nội hống, Côn Bằng cùng Thái Nhất đã sắp thành người dưng nước lã.

Côn Bằng đề xuất yêu cầu như vậy, Hy Hoàng cũng không thấy lạ.

Nửa canh giờ sau.

Hy Hoàng cùng Côn Bằng bọc trong hắc bào liền từ Đông Thiên Môn rời khỏi Thiên Đình. "Hy Hoàng rời khỏi Thiên Đình vào lúc này?" Cả Thiên Đình đều nằm dưới sự bao phủ của Hà Lạc Hỗn Nguyên Đại Trận, ngay khoảnh khắc Hy Hoàng rời đi, Đế Tuấn trong Thiên Đế Cung lập tức mở mắt. "Không đúng, tên gia hỏa toàn thân lung tráo trong hắc bào kia là ai, Hy Hoàng vì sao phải dùng Tiên Thiên Bát Quái Đồ che giấu khí tức cho hắn?" Đế Tuấn không khỏi nhíu mày. "Sẽ không phải là Côn Bằng chứ?" Đế Tuấn suy đoán.

Trong Thiên Đình, Hy Hoàng cùng Côn Bằng đi lại gần nhất.

Hơn nữa, Đế Tuấn cảm thấy dĩ trí tuệ của Hy Hoàng, khẳng định sẽ không đơn độc rời khỏi Thiên Đình vào thời kỳ đặc thù này.

Nếu đi cùng Côn Bằng thì còn nghe được. "Đế Tuấn, Côn Bằng cầu kiến!" Tuy nhiên, đúng lúc này, bên ngoài Thiên Đế Cung lại đột nhiên truyền đến thanh âm của Côn Bằng.

Thần thức Đế Tuấn lập tức quét ra ngoài, hách nhiên nhìn thấy Côn Bằng đang đứng bên ngoài Thiên Đế Cung. "Côn Bằng không có rời khỏi Thiên Đình, vậy kẻ cùng Hy Hoàng rời đi rốt cuộc là ai?" Đế Tuấn sắc mặt sậu biến, trong lòng ẩn ẩn có một loại cảm giác phi thường bất diệu.

Hưu!

Nhất niệm cập thử, Đế Tuấn lập tức bay ra khỏi Thiên Đế Cung. "Côn Bằng, ngươi tới đúng lúc lắm, mang ta từ Đông Thiên Môn rời đi, ta muốn đuổi theo tìm Hy Hoàng!" Đế Tuấn vội vàng thúc giục Côn Bằng.

Không còn cách nào khác, ai bảo trong tất cả Chuẩn Thánh Yêu tộc, Côn Bằng là kẻ có tốc độ nhanh nhất đây. "Với tốc độ của Côn Bằng, hắn là đuổi kịp Hy Hoàng, hy vọng còn kịp!" Đế Tuấn trong lòng thầm nhủ. "Hy Hoàng rời khỏi Thiên Đình?

Sao hắn lại rời đi vào lúc này, chẳng lẽ không sợ bị Thập Nhị Tổ Vu phục sát sao?" Côn Bằng trợn to mắt, giật mình kinh hãi nói. "Hắn không đơn độc rời khỏi Thiên Đình, mà đi cùng một tên thần bí toàn thân lung tráo trong hắc bào.

Bất quá Hy Hoàng dùng Tiên Thiên Bát Quái Đồ che giấu khí tức của đối phương, khiến ta không cảm ứng được bất cứ khí tức nào!" "Được rồi, đừng nói nữa, trước tiên mang ta đuổi theo Hy Hoàng, chặn hắn lại rồi đương diện hỏi cho rõ!" Đế Tuấn lại lần nữa thúc giục.

Cảm giác bất diệu trong lòng hắn càng lúc càng mãnh liệt.

Chương 105

"Không vấn đề!" Côn Bằng gật gật đầu, sau đó cuốn lấy thân hình Đế Tuấn, trong nháy mắt phá không, lao thẳng về phía Đông Thiên Môn.

Hưu!

Tốc độ Côn Bằng cực nhanh, không bao lâu đã đến Đông Thiên Môn. "Bái kiến Thiên Đế!" "Bái kiến Yêu Sư!" Thủ vệ Đông Thiên Môn vừa thấy Đế Tuấn cùng Côn Bằng giá lâm, lập tức quỳ bái hành lễ.

Tuy nhiên, Côn Bằng cùng Đế Tuấn lại không có bất cứ sự dừng lại nào, thân hình hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp độn xuất Thiên Đình. "Cảm ứng không thấy khí tức Hy Hoàng a, nên truy theo hướng nào đây?" Côn Bằng vội vàng hỏi Đế Tuấn. "Quả nhiên có chút không đúng, để ta dùng Hà Đồ cùng Lạc Thư thôi diễn, xem có thể thôi xuất lộ tuyến rời đi của Hy Hoàng hay không." Đế Tuấn trầm giọng nói.

Ông ông ông...

Lời còn chưa dứt, Đế Tuấn đã tế xuất Hà Đồ cùng Lạc Thư, điên cuồng thôi động.

Côn Bằng lẳng lặng đứng một bên, tịnh không quấy rầy Đế Tuấn.

Nhưng mà, Đế Tuấn đang toàn lực thôi diễn lại không phát hiện, sâu trong đồng tử Côn Bằng có một tia trào phúng chi sắc chợt lóe lên.

Không cần nghĩ cũng biết, Đế Tuấn thôi diễn khẳng định sẽ không có bất cứ kết quả gì.

La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân đang phụ thân trong cơ thể Ma Thi.

Có La Hầu đích thân ra tay che giấu thiên cơ, Đế Tuấn có thể thôi xuất mới là lạ.

La Hầu nếu ngay cả chút bản sự này cũng không có thì làm sao có thể trở thành tâm phúc đại hoạn của Hồng Quân.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Sau nửa tuần trà.

Đế Tuấn dừng thôi động Hà Đồ cùng Lạc Thư, sắc mặt vô cùng khó coi. "Sao rồi, thôi xuất lộ tuyến Hy Hoàng rời đi chưa?" Côn Bằng cấp mang hỏi. "Không có, thiên cơ của Hy Hoàng cùng tên hắc bào thần bí kia đều bị che giấu, không cách nào thôi xuất." Đế Tuấn mặt đầy âm trầm đáp. "Vậy hiện tại phải làm sao, có đuổi theo hay không?" Côn Bằng lại lần nữa hỏi. "Về Thiên Đình trước đi!" "Ta lo lắng Hy Hoàng đã không ở Thiên Đình, chỉ có Thái Nhất trấn thủ, vạn nhất trúng kế điệu hổ ly sơn của Vu tộc, bọn chúng đánh lén Thiên Đình thì càng thêm bất diệu!" Đế Tuấn lược vi tư thốn một phen. ...

Vu tộc, Thổ Chi Tổ Vu!

Mọi sự nghi phục sát Hy Hoàng đã chuẩn bị thỏa đáng.

Vạn sự đã đủ, chỉ thiếu gió đông.

Chỉ cần Hy Hoàng đơn độc rời khỏi Thiên Đình, đó chính là tử kỳ của hắn.

Hiện tại quan trọng nhất là có thể dụ Hy Hoàng đơn độc ra khỏi Thiên Đình hay không.

Thập Nhị Tổ Vu đều đang nôn nóng chờ đợi tin tức của La Hầu.

Ông!

Đúng lúc này, La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân lại lần nữa ngưng tụ sinh ra, xuất hiện trước mặt Thập Nhị Tổ Vu. "Sao rồi, thành công

chưa?" La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân vừa xuất hiện, Thập Nhị Tổ Vu lập tức không kịp chờ đợi truy vấn. "Sự tình đã xong, Hy Hoàng bị ta dụ ra khỏi Thiên Đình, đang trên đường đi tới Oa Hoàng Cung ở Đông Thắng Thần Châu!" La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân đạm đạm cười. "Quá tốt rồi!" "Hy Hoàng lần này chết chắc rồi!" Thập Nhị Tổ Vu nhịn không được chấn tí cao hô. "Được rồi, hiện tại không phải lúc ăn mừng.

Đợi thật sự xử lý xong Hy Hoàng rồi ăn mừng cũng không muộn!" Huyền Minh nhẹ nhàng khoát tay, ngăn lại các Tổ Vu đang chấn phấn. "Đế Giang, tốc độ của huynh nhanh nhất, do huynh mang bọn ta tới Đông Thắng Thần Châu tiệt sát Hy Hoàng!" Ngay sau đó, Huyền Minh nhìn về phía Đế Giang. "Không vấn đề!" Đế Giang gật đầu.

Khẩn tiếp theo, ánh mắt Huyền Minh hướng về phía La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân: "Ngươi cũng đi cùng bọn ta, chỉ đường cho Đế Giang!" "Có thể!" La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân phi thường sảng khoái đáp ứng. ...

Địa Tiên Giới, Đông Thắng Thần Châu.

Sau khi rời khỏi Thiên Đình, trên đường bay tới Oa Hoàng Cung, mí mắt Hy Hoàng vô duyên vô cớ giật mạnh mấy lần. "...Tâm huyết lai triều cảnh báo ta?" "Chẳng lẽ chuyến đi Oa Hoàng Cung lần này sẽ có nguy hiểm?!" Hy Hoàng trong lòng lập tức trầm tư.

Ông ông ông...

Nhất niệm cập thử, Hy Hoàng lập tức thôi động Tiên Thiên Bát Quái Đồ, bắt đầu điên cuồng thôi diễn bói toán.

Tiên Thiên Bát Quái Đồ sở trường nhất chính là thôi diễn thiên cơ cùng bói toán cát hung.

Chưa đến nửa tuần trà.

Hy Hoàng dùng Tiên Thiên Bát Quái Đồ bói ra kết quả. "Bất diệu!

Đại đại bất diệu!" "Quái tượng hiển thị là điềm đại hung, chuyến này thập tử vô sinh!" Sắc mặt Hy Hoàng trong nháy mắt trở nên vô cùng ngưng trọng.

Thảo nào dọc đường đi đều tâm kinh thịt nhảy, thì ra là điềm báo đại hung! "Côn Bằng, ta không thể đi Oa Hoàng Cung, phải lập tức quay về Thiên Đình..." Hy Hoàng vội vàng dừng thân hình, vẻ mặt nghiêm túc nói với "Côn Bằng". "Ha ha!

Ha ha...

Hy Hoàng, đã từ Thiên Đình đi ra rồi thì vĩnh viễn không cần quay về nữa!" Nhưng mà, Hy Hoàng nói còn chưa dứt đã bị một đạo thanh âm hiêu trương cuồng phóng cắt ngang.

Chương 106

Hưu!

Ngay sau đó, Hy Hoàng liền thấy một đạo thân ảnh đột ngột chui ra từ sâu trong hư không.

Hách nhiên là Không Gian Tổ Vu Đế Giang!

Bá bá bá...

Hy Hoàng còn chưa kịp mở miệng đã thấy Đế Giang vừa xuất hiện mạnh mẽ vung tay lên.

Khẩn tiếp theo, từng thân ảnh Tổ Vu hiện ra.

Thập Nhị Tổ Vu hách nhiên toàn bộ có mặt!

Không đúng!

Ngoại trừ Thập Nhị Tổ Vu ra, vừa xuất hiện còn có đạo thân ảnh thứ mười ba.

Đạo thân ảnh cuối cùng này mông lung, tựa hư phi hư, tựa thực phi thực, nằm giữa hư thực.

Nhưng áp lực mà đạo thân ảnh thứ mười ba này mang lại cho Hy Hoàng còn lớn hơn Thập Nhị Tổ Vu rất nhiều.

Sắc mặt Hy Hoàng lập tức ngưng trọng tới cực điểm.

Hắn biết sự tình lớn rồi, Thập Nhị Tổ Vu đã đủ phiền toái, hiện tại lại thêm một vị cường giả thâm bất khả trắc nữa.

Ông ông ông...

Hy Hoàng lập tức vận chuyển Tiên Thiên Bát Quái Đồ.

Tiên Thiên Bát Quái Đồ xoay quanh Hy Hoàng cùng "Côn Bằng",

điên cuồng xoay tròn, phun trào ra từng đạo bát quái chi quang huyễn xán, bao phủ thân thể Hy Hoàng cùng "Côn Bằng" ở bên trong. "Côn Bằng, đợi ta dùng Tiên Thiên Bát Quái Đồ chống đỡ công kích của bọn hắn, ngươi khuynh tẫn toàn lực phụ trách đột vây!" Hy Hoàng vội vàng truyền âm cho "Côn Bằng". "Côn Bằng" tịnh không truyền âm lại, chỉ thần tình trịnh trọng gật đầu. "Không phải nói dụ Hy Hoàng đơn độc rời khỏi Thiên Đình sao, vì cái gì Côn Bằng cũng ở đây?" Thập Nhị Tổ Vu nhao nhao đưa mắt nhìn La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân, ngữ khí có chút bất thiện.

Hy Hoàng đã dùng Tiên Thiên Bát Quái Đồ để phòng ngự, tự nhiên cũng không tiếp tục che giấu khí tức của hắc bào Ma Thi.

Thập Nhị Tổ Vu tự nhiên lập tức cảm ứng được linh hồn khí tức thuộc về Côn Bằng. "Bình tĩnh chớ nóng!" Đối mặt với Thập Nhị Tổ Vu đang lộ hung quang, La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân lại lộ ra một nụ cười quỷ dị.

Bành!

Sau đó, trong nháy mắt tiếp theo, dị biến lập tức nảy sinh.

Thập Nhị Tổ Vu đều vẻ mặt không thể tin nổi nhìn "Côn Bằng" được Tiên Thiên Bát Quái Đồ hộ vệ bên trong lại đột nhiên ra tay đánh lén Hy Hoàng.

Phốc xuy!

Phốc xuy...

Dưới sự toàn lực ra tay của Côn Bằng Ma Thi, Hy Hoàng trực tiếp bị trọng thương.

Một luồng ma khí khủng bố tuyệt luân thuận theo lưng Hy Hoàng xâm nhập vào cơ thể hắn.

Lập tức khiến thân thể vốn đã bị trọng thương của Hy Hoàng càng

thêm họa vô đơn chí. "Côn Bằng, ngươi..." Hy Hoàng không thể tin nổi nhìn Côn Bằng, chấn kinh đến mức hoàn toàn không nói nên lời.

Nằm mơ cũng không nghĩ tới, Côn Bằng sẽ ra tay đánh lén hắn vào lúc này.

Không chỉ Hy Hoàng, Thập Nhị Tổ Vu cũng mộng quyển.

Bọn họ cũng hoàn toàn không ngờ tới, vào lúc này Côn Bằng cùng Hy Hoàng lại nội hống.

Chẳng lẽ Côn Bằng không biết, sau khi ra tay đánh lén Hy Hoàng, đối mặt với Thập Nhị Tổ Vu hắn càng không có phần thắng nào sao? "Còn đứng ngẩn ra đó làm gì, mau mau giải quyết Hy Hoàng đi!" Nhưng mà, sát na tiếp theo, chuyện khiến Thập Nhị Tổ Vu càng không ngờ tới lại xảy ra.

Từ trong miệng "Côn Bằng" lại phát ra thanh âm của La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân.

Thập Nhị Tổ Vu trợn to mắt, ánh mắt không ngừng quét qua lại giữa La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân cùng Hắc bào Côn Bằng. "Có gì mà kỳ quái?

Bản tôn đã đáp ứng dụ Hy Hoàng đơn độc rời khỏi Thiên Đình, tự nhiên sẽ làm được!" Trong miệng Hắc bào Côn Bằng tiếp tục truyền ra thanh âm của La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân. "Tê tê!

Tê tê..." Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt hít một ngụm khí lạnh, kinh hãi muốn chết nhìn chằm chằm La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân.

Bọn họ cũng không ngờ vị cường giả thần bí Ma Môn này lại khủng bố đến trình độ này, ngay cả Côn Bằng cũng luân làm khôi lỗi của hắn.

Đồng thời, cảnh giác trong lòng đối với La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân đã đạt tới cực điểm.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, trong ánh mắt chấn kinh của Thập Nhị Tổ Vu cùng Hy Hoàng, từ trong cơ thể Côn Bằng Ma Thi phun trào ra từng cỗ ma khí cổ xưa.

Sau đó, vô số ma khí điên cuồng hối tụ lại một chỗ, cuối cùng lại ngưng tụ ra một cỗ La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân. "Các ngươi còn muốn tiếp tục phát ngốc nữa, bỏ lỡ thời gian tốt nhất tru sát Hy Hoàng thì đừng trách bản tôn không nhắc nhở!" La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân chui ra từ cơ thể Ma Bằng Đạo Nhân khinh miêu đạm tả liếc nhìn Thập Nhị Tổ Vu một cái. "Giết!" Thập Nhị Tổ Vu tề tề bạo quát một tiếng.

Bọn họ cũng biết thời gian quý báu, Đông Thắng Thần Châu cách đạo trường Oa Hoàng Cung của Nữ Oa cũng không quá xa.

Một khi kéo dài quá lâu, có khả năng sẽ bỏ lỡ cơ hội tốt tru sát Hy Hoàng.

Oanh long!

Oanh long...

Nhất niệm cập thử, Thập Nhị Tổ Vu đồng thời tế xuất công kích mạnh nhất, hãn nhiên oanh kích về phía Hy Hoàng.

Hy Hoàng không có bất cứ lực phản kháng nào, hào vô huyền niệm bị oanh sát.

Chương 107

Cho dù Hy Hoàng trong tình trạng hoàn hảo vô tổn cũng không chống đỡ được Thập Nhị Tổ Vu liên thủ công kích, càng đừng nói Hy Hoàng đã bị Ma Bằng Đạo Nhân đánh lén trọng thương.

Hy Hoàng vẫn lạc, có thể nói là biệt khuất tới cực điểm, so với Hồng Vân lúc vẫn lạc còn biệt khuất hơn nhiều.

Ít nhất Hồng Vân lúc đó còn có thể tự bạo, nhưng Hy Hoàng thân chịu trọng thương, trước mặt Thập Nhị Tổ Vu cùng La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân, căn bản ngay cả tự bạo cũng không làm được. "Hy Hoàng, cứ như vậy vẫn lạc rồi?!" Thập Nhị Tổ Vu thần sắc phức tạp, vô cùng cảm khái.

Bọn họ đều có loại cảm giác phi thường không chân thực.

Mưu tính mấy ngàn vạn năm đều không giết được Hy Hoàng.

Kết quả lần này La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân xuất mã, thành công trảm sát Hy Hoàng, hơn nữa gần như không tốn chút sức lực nào.

Đường đường là Chuẩn Thánh, vẫn lạc cứ như sâu kiến, ngay cả chút bọt sóng cũng không kinh động. "Còn không rút lui, chờ Nữ Oa tới làm thịt các ngươi sao?" Hai cỗ La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân một lần nữa dung hợp làm một, nói với Thập Nhị Tổ Vu vẫn chưa bình tĩnh lại được. "Rút lui!" Huyền Minh hồi thần vội vàng nói với các Tổ Vu khác.

Hưu!

Sau đó, Đế Giang cuốn lấy các Tổ Vu khác, thi triển Không Gian Pháp Tắc, trong nháy mắt phá không rời đi khỏi thị phi chi địa này. ...

Oa Hoàng Cung.

Ngay khoảnh khắc Hy Hoàng vẫn lạc, Nữ Oa đang bế quan lại đột nhiên truyền đến một cảm giác tim đập nhanh. "Chuyện gì xảy ra?" Nữ Oa không khỏi nhíu mày.

Sau khi tấn thăng Thánh Nhân, bà chưa từng thể nghiệm loại cảm giác tim đập nhanh này.

Nữ Oa biết rõ, Thánh Nhân mỗi lần tâm huyết lai triều tất nhiên là có đại sự phát sinh, hơn nữa còn là đại sự tức tức tương quan với mình.

Nhất niệm cập thử, Nữ Oa lập tức bấm đốt ngón tay.

Rất nhanh, Nữ Oa bấm tính ra, thần sắc trong nháy mắt lạnh xuống. "Huynh trưởng... vẫn lạc rồi?!" Toàn thân Nữ Oa bắn ra một cỗ lãnh ý thao thiên.

Ca sát!

Ca sát!

Ca sát...

Không gian chung quanh Nữ Oa lập tức bị vô tận lãnh ý phát ra từ cơ thể bà làm cho đóng băng. "Là ai... giết huynh trưởng?!" Trong mắt Nữ Oa sát cơ lượn lờ, nghiến răng nghiến lợi gầm nhẹ.

Nữ Oa chấn nộ tới cực hạn.

Nhưng điều khiến bà càng thêm kinh ngạc là vừa rồi lại không thể bấm tính ra hung thủ sát hại Hy Hoàng.

Lửa giận trong mắt Nữ Oa càng cháy càng vượng, nhưng đáy lòng lại càng thêm kinh nghi bất định.

Bởi vì... tung quan cả Hồng Hoang, tồn tại có thể làm cho bà không tính ra được không nhiều.

Năm vị Thánh Nhân còn lại, thậm chí cả lão sư Đạo Tổ Hồng Quân của bà không nghi ngờ gì là hiềm nghi lớn nhất.

Nữ Oa kỳ thực biết rõ, năm vị Thánh Nhân kia vẫn luôn minh lý ám lý tiến hành thôi ba trợ lan, gia tốc tiến triển đại kiếp Vu - Yêu.

Chỉ khi đại kiếp kết thúc, mới là lúc đám Thánh Nhân bọn họ thu hoạch chiến quả.

Nữ Oa sở dĩ không thể tính ra hung thủ, tự nhiên là vì La Hầu đã âm thầm giúp Thập Nhị Tổ Vu che giấu.

Hưu!

Không tính ra hung thủ, không biết nên chĩa mũi nhọn cừu hận vào ai, Nữ Oa trực tiếp bất chấp cấm lệnh của Hồng Quân, bay ra khỏi Oa Hoàng Cung.

Tuy rằng Nữ Oa không thể thôi xuất thân phận hung thủ, nhưng lại thôi xuất được vị trí Hy Hoàng vẫn lạc. "Hả?" "Xảy ra chuyện gì?!" "Nữ Oa sư muội bất chấp cấm lệnh của lão sư, đi ra khỏi Oa Hoàng Cung?!" Việc Nữ Oa đi ra khỏi Oa Hoàng Cung lập tức thu hút sự chú ý của năm vị Thánh Nhân khác.

Bọn họ cũng biết rõ, có thể khiến Nữ Oa bất chấp cấm lệnh của Hồng Quân đi ra ngoài, nhất định là đã xảy ra chuyện không hề nhỏ.

Ông ông ông...

Nhất niệm cập thử, bọn họ đồng thời tâm hữu linh tê bấm đốt ngón tay.

Cuối cùng tính ra chuyện huynh trưởng của Nữ Oa là Hy Hoàng đã vẫn lạc.

Thảo nào Nữ Oa lại thất thố như vậy, thì ra là Hy Hoàng vẫn lạc.

Tuy nhiên, bọn họ cũng giống như Nữ Oa, không thể thôi xuất

thân phận hung thủ.

Thiên cơ liên quan đến thân phận hung thủ sớm đã bị quấy đến hỗn loạn không chịu nổi, các loại nhân quả tuyến đều đứt đoạn, khiến cho thân là Thánh Nhân bọn họ cũng vô tòng thôi diễn. "Là thủ bút của vị nào?" Giờ phút này, ngay cả năm vị Thánh Nhân cũng nhao nhao hoài nghi là thủ bút của một vị nào đó, thậm chí là hai vị trong số bọn họ.

Hoài nghi một vị là Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề.

Hoài nghi một vị trong Tam Thanh.

Hoài nghi hai vị tự nhiên là Tam Thanh hoài nghi Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề. ...

Đông Thắng Thần Châu, nơi Hy Hoàng vẫn lạc.

Hưu!

Chương 108

Một đạo thân ảnh trong nháy mắt từ trên trời giáng xuống, uy áp ức vạn dặm.

Giờ khắc này, tất cả sinh linh tại Đông Thắng Thần Châu đều cảm nhận được một cỗ uy áp vô tận bàng bạc hạo hãn cuốn tới.

Phác thông!

Phác thông!

Phác thông...

Một số sinh linh tu vi khá yếu trực tiếp bị cỗ uy áp khủng bố này đè rạp xuống đất. "Thánh Nhân uy áp!!" Sinh linh tu vi mạnh mẽ thì càng biết rõ cỗ uy áp hạo hãn này đại biểu cho ý nghĩa gì, trong nháy mắt bột nhiên biến sắc.

Hiển nhiên có Thánh Nhân giá lâm Đông Thắng Thần Châu.

Hàng lâm tại nơi Hy Hoàng vẫn lạc, tự nhiên là Nữ Oa không còn nghi ngờ gì nữa. "Làm thật sạch sẽ a, bất cứ dấu vết nào cũng bị triệt để mạt diệt!" Sau khi tra xét xong chiến trường, sự phẫn nộ trong lòng Nữ Oa hữu tăng vô giảm.

Hung thủ không chỉ không để lại bất cứ manh mối nào, mà còn diệt sát Hy Hoàng sạch sẽ, trực tiếp hồn phi phách tán.

Dẫn đến việc cho dù là Thánh Nhân đích thân ra tay cũng không có khả năng phục sinh Hy Hoàng. "Tốt lắm!

Tốt lắm!

Tốt lắm..." Nữ Oa giận quá hóa cười. "Đừng để bản thánh biết là ai giết huynh trưởng, nếu không..." Trong đôi mắt đẹp của Nữ Oa bắn

ra sát cơ vô hạn.

Ong ong ong...

Một cỗ thánh lực cổ xưa cuồng dũng trào ra từ trên người Nữ Oa.

Thánh lực bàng bạc hạo hãn, trong khoảnh khắc lan tràn từ Đông Thắng Thần Châu, nhanh chóng bao trùm tứ đại bộ châu, tiến tới bao phủ toàn bộ Địa Tiên Giới.

Nữ Oa đang dùng đại pháp lực vô thượng, ngưng tụ chân linh của Hy Hoàng.

Hy Hoàng tuy nhiên đã hồn phi phách tán, nhưng không có nghĩa là không có chân linh lưu lại.

Cái gọi là chân linh, chính là dấu vết tồn tại của sinh linh tại Hồng Hoang.

Hồn phách có thể diệt, nhưng chân linh khó diệt.

Tại Hồng Hoang, trừ khi là Thiên Đạo, bằng không dù là Thánh Nhân cũng không làm được chuyện triệt để xóa bỏ chân linh của sinh linh.

Giờ phút này, Nữ Oa dùng đại pháp lực vô thượng, ngưng tụ chân linh của Hy Hoàng tàn lưu tại các nơi trên Hồng Hoang đại lục.

Tuy Hy Hoàng đã hồn phi phách tán, nhưng sau khi Nữ Oa ngưng tụ ra chân linh, lại có thể đưa chân linh của hắn đi đầu thai chuyển thế. "......?!" "Thánh lực!!!" "Là vị Thánh Nhân nào hiển thánh?!" "Hình như là khí tức của Nữ Oa nương nương!!!" Thánh lực của Nữ Oa bao trùm toàn bộ Địa Tiên Giới trong nháy mắt, lập tức kinh động vô số cường giả.

Đặc biệt là một đám Chuẩn Thánh, phản ứng kịch liệt nhất.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Hi Hòa cùng Thường Hi, ngay lập

tức bước ra khỏi Thiên Đình, xa xa nhìn về hướng Đông Thắng Thần Châu. "Đã xảy ra chuyện gì?" "Nữ Oa bước ra khỏi Oa Hoàng Cung rồi?!" Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Hi Hòa cùng Thường Hi nhao nhao liếc nhau, trong lòng tràn đầy kinh nghi và khó hiểu.

Phải biết rằng, lúc trước khi Vu Yêu đại kiếp vừa mới hưng khởi, Đế Tuấn cũng từng đi Oa Hoàng Cung thỉnh Nữ Oa xuất thủ, trợ giúp Yêu tộc diệt đi Vu tộc.

Kết quả, Đế Tuấn lại ăn bế môn canh, cũng chưa từng gặp được Nữ Oa.

Sau đó, Đế Tuấn không từ bỏ ý định, để Hy Hoàng cũng đi Oa Hoàng Cung cầu kiến Nữ Oa.

Kết quả Hy Hoàng cũng không gặp được, cả tòa Oa Hoàng Cung đều đóng cửa không tiếp khách.

Nhưng hôm nay, Nữ Oa lại bước ra khỏi Oa Hoàng Cung, buông xuống Đông Thắng Thần Châu.

Đế Tuấn làm sao có thể không kinh ngạc. "Đông Thắng Thần Châu..." Đột nhiên, Đế Tuấn khẽ lẩm bẩm một tiếng, tựa hồ liên tưởng đến điều gì, sắc mặt nháy mắt đại biến. "Đại ca, làm sao vậy, sắc mặt sao lại khó coi như thế?" Thái Nhất không khỏi có chút tò mò.

Vừa rồi Đế Tuấn đều vẫn tốt, sao tử lại thất thái như vậy. "Hy Hoàng, khả năng đã vẫn lạc rồi!" Trên mặt Đế Tuấn, tràn ngập vô tận khổ sở. "Hy Hoàng vẫn lạc rồi?

Không thể nào?!" Thái Nhất lập tức thất thanh kinh hô.

Hi Hòa cùng Thường Hi cũng không dám tin nhìn Đế Tuấn.

Thật sự tin tức này quá mức kinh người.

Hy Hoàng chính là một trong bốn vị cự đầu của Thiên Đình, tồn

tại Chuẩn Thánh trung kỳ, sao có thể vẫn lạc mà không hề có động tĩnh gì, chuyện này khiến Thái Nhất không thể nào chấp nhận. "Hẳn là không sai được, nếu không Nữ Oa cũng không có khả năng bước ra khỏi Oa Hoàng Cung!" Đế Tuấn hối hận và tự trách.

Năm đó không thể ngăn cản Hy Hoàng, không nên để đối phương rời khỏi Thiên Đình.

Cùng lúc đó.

Trấn Nguyên Tử bước ra khỏi Ngũ Trang Quán.

Đông Vương Công cùng Tây Vương Mẫu, song song bước ra khỏi Dao Trì...

Giờ khắc này, tất cả Chuẩn Thánh ngoài sáng của Địa Tiên Giới đều bước ra khỏi đạo trường của mình, xa xa nhìn về phía Đông Thắng Thần Châu.

Duy chỉ có Thập Nhị Tổ Vu, vẫn như cũ quy súc tại Thổ Chi Tổ Đình.

Không, ánh mắt của bọn hắn cũng nhìn về phía Đông Thắng Thần Châu.

Nhưng sâu trong đồng tử, lại có loại may mắn như kiếp sau còn sống sót.

Nữ Oa thật sự buông xuống Đông Thắng Thần Châu!

Chương 109

Cũng may bọn hắn chạy nhanh, nếu không sẽ trực tiếp bị Nữ Oa chặn đường. "Chuẩn bị tốt Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nếu Nữ Oa không nói lý lẽ muốn vấn tội Vu tộc chúng ta, vậy hãy để ả nếm thử sự lợi hại của Phụ Thần Kim Thân!" Huyền Minh dặn dò các Tổ Vu khác.

Hy Hoàng vẫn lạc, kẻ đắc lợi lớn nhất là Vu tộc.

Huyền Minh không thể cam đoan, trong tình huống không có chứng cứ, Nữ Oa có đem cái chết của Hy Hoàng quy tội lên đầu Vu tộc hay không.

Nhưng không thể không phòng bị. ...

Ngưng tụ chân linh của Chuẩn Thánh cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Dù là Nữ Oa đích thân ra tay, cũng phải mất trọn vẹn ba năm thời gian mới ngưng tụ ra chân linh của Hy Hoàng.

Nữ Oa thu hồi chân linh của Hy Hoàng, thân hình lóe lên, nháy mắt rời khỏi Đông Thắng Thần Châu.

Tuy nhiên, Nữ Oa cũng không trở về Oa Hoàng Cung, cũng không đi Địa Phủ đưa Hy Hoàng đầu thai chuyển thế, càng không có đi tìm Vu tộc.

Trạm thứ nhất của Nữ Oa, hách nhiên chính là Thiên Đình.

Thân ảnh Nữ Oa xuất hiện bên ngoài Đông Thiên Môn của Thiên Đình. "Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, cút ra đây cho Bản thánh!" Thanh âm chứa đầy lửa giận của Nữ Oa uyển như thiên lôi cuồn cuộn nổ vang.

Âm ba hùng hồn vô thất càng chấn đắc cả Thiên Đình đều bắt đầu lay động.

Vút vút vút...

Thân hình Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Hi Hòa cùng Thường Hi nhanh chóng xuất hiện trước mặt Nữ Oa. "Bái kiến Nữ Oa nương nương..." Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Hi Hòa cùng Thường Hi ngay lập tức thi lễ với Nữ Oa.

Bất quá, còn chưa thi lễ xong, đã bị Nữ Oa lạnh lùng cắt ngang. "Bớt nói nhảm!

Đế Tuấn, Bản thánh hỏi ngươi, Hy Hoàng đang yên đang lành, vì sao lại cô thân rời khỏi Thiên Đình?" Ánh mắt băng lãnh của Nữ Oa uyển như Thiên Đạo Thần Kiếm, gắt gao nhìn chằm chằm Đế Tuấn.

Đế Tuấn dù sao cũng là chủ nhân trên danh nghĩa của Thiên Đình, Nữ Oa tự nhiên là người đầu tiên chất vấn hắn. "Hy Hoàng tịnh không phải cô thân rời khỏi Thiên Đình, lúc ấy bên cạnh hắn còn đi theo một vị thần bí cường giả, toàn thân bao trùm trong hắc bào." Đế Tuấn vẻ mặt khổ sở nói. "Hy Hoàng cư nhiên không phải một mình rời khỏi Thiên Đình?" Đối với tin tức này, Nữ Oa tỏ ra cực kỳ kinh ngạc. "Hắc bào cường giả kia là ai?" Nữ Oa vội vàng truy vấn. "Không biết, lúc ấy Hy Hoàng dùng Tiên Thiên Bát Quái Đồ che giấu khí tức cho kẻ đó." Đế Tuấn lắc đầu, "Lúc ấy chờ ta phát giác không đúng, để Côn Bằng mang theo ta đuổi theo thì đã triệt để mất đi khí tức của Hy Hoàng!

Thiên cơ của Hy Hoàng bị che giấu, ta dùng Hà Đồ cùng Lạc Thư đều hoàn toàn không cách nào thôi diễn ra lộ tuyến rời đi của hắn." Đế Tuấn tiếp tục giải thích, trong giọng nói tràn đầy hối hận vô tận. "Không đúng, hắc bào thần bí cường giả kia khẳng định là người Hy Hoàng quen biết, thậm chí là người hắn hoàn toàn có thể tin tưởng.

Hy Hoàng không phải kẻ ngu xuẩn, sẽ không đi theo người không quen biết, cũng không tin tưởng rời khỏi Thiên Đình!" Lược vi suy nghĩ một chút, trong đôi mắt đẹp của Nữ Oa bạo xạ ra tinh quang vô tận.

Ngay sau đó, ánh mắt Nữ Oa một lần nữa trở nên sắc bén, không ngừng quét qua người Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Côn Bằng.

Cả Thiên Đình, người Hy Hoàng tin tưởng nhất, tuyệt đối không ai ngoài Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Côn Bằng. "Nữ Oa, ngươi có ý gì?" Nhìn thấy ánh mắt hoài nghi của Nữ Oa, Thái Nhất có tính khí nóng nảy nhất lập tức bùng nổ.

Hắn cũng không quan tâm Nữ Oa là Thánh Nhân, trực tiếp lệ thanh quát hỏi. "Thái Nhất, không làm chuyện thẹn với lòng, hà tất kích động như thế?" Nữ Oa cười lạnh một tiếng, đôi mắt sâm hàn đã ngưng thị trên người Thái Nhất. "Nực cười!

Nữ Oa, ngươi cứ nói thẳng là ta mưu hại Hy Hoàng đi, cần gì phải âm dương quái khí?" Thái Nhất toàn thân khí cơ bộc phát, thậm chí Hỗn Độn Chung đều bị tế ra, đại hữu tư thế muốn cùng Nữ Oa khô máu một trận. "Nữ Oa, đừng tưởng rằng ngươi thành thánh thì có thể tùy ý chụp mũ lên đầu ta!

Ta Thái Nhất tung hoành Hồng Hoang một đời, hành sự luôn quang minh lỗi lạc.

Chuyện ta làm ta sẽ không phủ nhận, nhưng chuyện không phải ta làm, Thánh Nhân cũng đừng hòng vu oan giá họa cho ta..." Thái Nhất mảy may không sợ, trực tiếp châm phong tương đối với Nữ Oa. "Đủ rồi!

Thái Nhất, chớ có hồ ngôn loạn ngữ, còn không mau lui ra!" Bất quá, Thái Nhất chưa nói xong, đã bị tiếng quát lớn của Đế Tuấn cắt ngang. "Đại ca..." Thái Nhất bất bình, muốn nói tiếp, lại bị Đế Tuấn

trừng mắt một cái hung dữ, đành phải lui ra.

Thái Nhất trời không sợ đất không sợ, ngay cả Thánh Nhân cũng dám đốp chát, nhưng lại duy độc sợ Đế Tuấn.

Thật đúng là vỏ quýt dày có móng tay nhọn! "Nữ Oa, tâm tình của ngươi ta hiểu.

Hy Hoàng vẫn lạc, ta cũng đau lòng.

Nhưng hiện tại không phải lúc Yêu tộc chúng ta nội loạn, như vậy chỉ làm lợi cho Vu tộc!" "Chính như lời ngươi nói, người có thể lừa Hy Hoàng ra khỏi Thiên Đình, tất nhiên là người Hy Hoàng quen biết tin tưởng.

Nhưng ta không thể chỉ dựa vào sự hoài nghi của ngươi, trong tình huống không có bất kỳ chứng cứ nào mà tự loạn trận cước." "Ta cũng cảm giác trong Thiên Đình xác thực ẩn giấu một bàn tay đen cực lớn sau màn, ta hi vọng có thể tìm ra hắn.

Đến lúc đó bất luận đối phương thân phận là gì, không cần ngươi ra tay, ta sẽ đích thân băm hắn vạn đoạn để báo thù cho Hy Hoàng!" Đế Tuấn nói năng hùng hồn đầy lý lẽ với Nữ Oa.

Cho dù Nữ Oa là Thánh Nhân, nhưng thân là Thiên Đình chi chủ, tự nhiên không có khả năng để Nữ Oa vô duyên vô cớ ra tay với cao tầng Thiên Đình. "Đế Tuấn, nhớ kỹ lời ngươi nói hôm nay, việc này chưa xong đâu!" Nữ Oa thật sâu nhìn Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Côn Bằng một cái, sau đó thân hình nháy mắt biến mất bên ngoài Đông Thiên Môn. "Đại ca, nữ nhân Nữ Oa này thực sự quá tức người, nói ta hại Hy Hoàng?

Ta hại ai cũng không đến mức hại Hy Hoàng a!" Sau khi Nữ Oa đi, Thái Nhất lập tức phẫn nộ bất bình lên tiếng khống tố, không dám trực tiếp gọi tên Nữ Oa, sợ bị đối phương cảm ứng được. "Câm

miệng cho ta!

Còn chê Yêu tộc chúng ta hiện tại chưa đủ loạn sao?" Đế Tuấn lạnh lùng quét mắt nhìn Thái Nhất. "Ngươi có nghĩ tới hay không, nếu Nữ Oa thật sự vì tức giận mà ra tay với ta, Yêu tộc sẽ ra sao?

Chương 110

Yêu tộc sẽ nhanh chóng không còn tồn tại!" "Đều không cần ta chết trong tay Nữ Oa, chỉ cần Nữ Oa trọng thương ta, Vu tộc khẳng định sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy, lập tức sẽ cử tộc chi lực công lên Thiên Đình.

Hy Hoàng vẫn lạc, ta lại bị trọng thương, lấy cái gì ngăn cản Thập Nhị Tổ Vu?

Lấy cái gì ngăn cản Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận?" "Khiêu khích Nữ Oa, hậu quả cuối cùng là Yêu tộc chúng ta sẽ bị triệt để diệt tộc!" Đế Tuấn càng nói càng giận, lại lần nữa mắng xối xả Thái Nhất. "Ta đâu nghĩ nhiều như vậy, ta chỉ chịu không được Nữ Oa oan uổng ta mà thôi." Thái Nhất ngữ khí yếu ớt nói nhỏ.

Qua sự phân tích của Đế Tuấn, hắn cũng hoàn toàn hiểu rõ tình thế Yêu tộc vừa rồi nguy cấp cỡ nào, sơ sẩy một chút là Yêu tộc thật sự bị diệt. ...

Vu tộc!

Ong!

Một đạo thân ảnh uy áp cửu thiên thập địa, buông xuống trên bầu trời Thổ Chi Tổ Đình.

Hách nhiên chính là Nữ Oa vừa rời khỏi Thiên Đình.

Hy Hoàng thân vẫn, hào vô nghi vấn, Vu tộc là bên được lợi lớn nhất.

Nữ Oa tự nhiên không thể không hoài nghi Thập Nhị Tổ Vu.

Nữ Oa quả nhiên tới rồi!

Thập Nhị Tổ Vu phân phân liếc nhau, đều nhìn thấy sự ngưng trọng trong mắt đối phương.

Tuy rằng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ ra Bàn Cổ Kim Thân cực kỳ cường đại, nhưng Thánh Nhân cũng không phải đèn cạn dầu.

Nếu không cần thiết, Thập Nhị Tổ Vu thật không muốn cùng Nữ Oa đối đầu trực diện.

Bất quá, quyền lựa chọn tịnh không nằm trong tay bọn họ.

Tất cả phải xem Nữ Oa lựa chọn thế nào! "Bản thánh chỉ hỏi một câu, có phải là cục do Thập Nhị Tổ Vu các ngươi thiết lập hay không?" Nữ Oa lạnh lùng nhìn xuống Thập Nhị Tổ Vu. "Nữ Oa Thánh Nhân, đối với việc Hy Hoàng vẫn lạc, Vu tộc chúng ta cũng thâm biểu tiếc nuối.

Tuy rằng hỗ vi đối thủ, nhưng Hy Hoàng xác thực là một đối thủ đáng kính trọng..." Huyền Minh hít sâu một hơi, nghiêm mặt nói.

Bất quá, Huyền Minh chưa nói xong đã bị Nữ Oa lạnh lùng cắt ngang. "Bản thánh còn chưa đề cập chuyện Hy Hoàng vẫn lạc, Huyền Minh, ngươi làm sao biết được?" Đôi mắt đẹp của Nữ Oa trở nên vô cùng sắc bén, uyển như một đôi Thiên Đạo Thần Kiếm, gắt gao nhìn chằm chằm Huyền Minh. "Gay go!" "Thế mà bị bắt lỗi ngôn ngữ, quả nhiên không hổ là Thánh Nhân, thật một chút cũng không thể khinh thường!" Huyền Minh đáy lòng tán thán một tiếng, thầm kêu không ổn.

Thật không ngờ Nữ Oa lại ám tàng cạm bẫy trong lời nói, dụ nàng chui vào. "Trừ phi Thập Nhị Tổ Vu các ngươi là hung thủ sát hại Hy Hoàng, mới có thể trong tình huống ngoại giới không hay biết gì, đã biết chuyện Hy Hoàng vẫn lạc!" Trong đôi mắt Nữ Oa bạo xạ ra sát cơ vô tận.

Chính cái gọi là: Thiên phát sát cơ, đấu chuyển tinh di!

Thánh Nhân phát sát cơ, đồng dạng khủng bố tuyệt đỉnh.

Vô cùng sát cơ ngay khoảnh khắc thoát ly khỏi ánh mắt Nữ Oa, lập tức ngưng thành thực chất, hóa thành từng đạo tuyệt thế sát kiếm sát thiên sát địa, sát thần sát tiên, sát yêu sát quỷ, không gì không giết.

Phô thiên cái địa tuyệt thế sát kiếm hãn nhiên oanh sát về phía Thập Nhị Tổ Vu bên dưới.

Bành bành bành...

Vô số tuyệt thế sát kiếm, thứ đầu tiên gặp phải lại là Thổ Chi Pháp Tắc xuất từ tay Hậu Thổ hóa thân, bao trùm cả Thổ Chi Tổ Đình.

Dưới thế công khủng bố, mật mật ma ma Thổ Chi Pháp Tắc ngay cả một phần trăm thời gian một cái búng tay cũng không chống đỡ nổi, tất số băng toái. "Nữ Oa Thánh Nhân, ngươi không thể vì ta lỡ lời mà ra tay với chúng ta chứ?" Huyền Minh lập tức lệ quát.

Oanh oanh oanh...

Trong lúc Huyền Minh nói chuyện, Thập Nhị Tổ Vu đều đồng thời tế ra công kích mạnh nhất.

Đối mặt với đối thủ cấp bậc Thánh Nhân, dù cẩn thận đến đâu cũng không thừa.

Nhưng dù vậy, Thập Nhị Tổ Vu cũng không ngờ Thánh Nhân lại mạnh đến mức biến thái như thế.

Thập Nhị Tổ Vu khuynh tẫn toàn lực tế ra công kích mạnh nhất, ngay cả sát cơ bắn ra từ trong mắt Nữ Oa cũng không đỡ nổi?

Chênh lệch thật sự quá lớn quá lớn!

Bành bành bành...

Thân thể Thập Nhị Tổ Vu toàn bộ bị sát cơ từ mắt Nữ Oa đánh bay ra ngoài. "Phốc xuy!

Phốc xuy!

Phốc xuy..." Trong miệng Thập Nhị Tổ Vu đều điên cuồng phun máu tươi.

Bọn hắn cảm giác thân thể mình đều sắp nổ tung.

Vô số tuyệt thế sát kiếm oanh kích lên người, hận không thể chém nát thân thể bọn hắn.

Cũng may nhục thân Tổ Vu quan tuyệt Hồng Hoang, nếu đổi lại là Chuẩn Thánh khác, giờ phút này sớm đã bị chém nát bấy.

Thảo nào Hồng Hoang đều nói dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến.

Dù mạnh như Chuẩn Thánh, trước mặt Thánh Nhân cũng chẳng khác gì sâu kiến. "Bày Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Huyền Minh không có bất kỳ do dự nào, lập tức truyền âm cho các Tổ Vu khác.

Không còn cách nào, chênh lệch với Thánh Nhân quá lớn, lớn như lạch trời.

Huyền Minh chỉ có thể tế ra lá bài tẩy cuối cùng và cũng là mạnh nhất của Vu tộc.

Ong ong ong...

Thập Nhị Tổ Vu lập tức điên cuồng thôi động Đô Thiên Thần Sát Kỳ.

Chương 111

Đây là trận kỳ dùng để bố trí đại trận, là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo do Huyền Minh suất lĩnh Thập Nhị Tổ Vu dùng cử tộc chi lực chế tạo ra.

Ngay sau đó, từng đạo tinh huyết Tổ Vu từ miệng mỗi người điên cuồng phun ra.

Mười hai đạo tinh huyết Tổ Vu thế mà điên cuồng ngưng súc lại một chỗ, sau đó cùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận phát sinh quan hệ huyền diệu.

Oanh long!

Khẩn tiếp theo, Nữ Oa liền nhìn thấy một tôn Kim Thân thông thiên triệt địa, bàng đại vô cùng, tay cầm cự phủ, tán phát ra vô biên bá khí hách nhiên xuất hiện trong đại trận. "Thập Nhị Tổ Vu dùng Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ ra Bàn Cổ Kim Thân?" Đôi mắt đẹp của Nữ Oa nháy mắt co rụt lại.

Tôn Bàn Cổ Kim Thân này thế mà khiến Nữ Oa cũng cảm nhận được tia uy hiếp.

Mười hai tên Chuẩn Thánh dựa vào một môn trận pháp, ngưng tụ ra một tôn Kim Thân khiến một vị Thánh Nhân cảm thấy uy hiếp.

Chuyện này hoang đường đến nhường nào.

Oanh long!

Oanh long...

Bàn Cổ Kim Thân do đại trận ngưng tụ phảng phất như sống lại, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ, hãn nhiên bổ về phía Nữ Oa.

Nữ Oa khẽ nhướng mày, nộ ý bộc phát.

Chỉ thấy tố thủ của nàng nhẹ nhàng vung lên, vô cùng thánh lực điên cuồng phun trào, trong nháy mắt ngưng tụ thành một thanh Thánh Tài Chi Kiếm (Kiếm Phán Xét Của Thánh Nhân) to lớn vô cùng, uy lực vô biên.

Bành bành bành...

Thánh Tài Chi Kiếm lập tức cùng Bàn Cổ Kim Thân đang huy vũ Khai Thiên Thần Phủ điên cuồng tư sát một chỗ.

Bất quá, Nữ Oa dùng thánh lực ngưng tụ ra Thánh Tài Chi Kiếm lại tịnh không đạt được thắng lợi tuyệt đối.

Kiếm thế ẩn ẩn có cảm giác rơi vào hạ phong, không ngừng bị Bàn Cổ Kim Thân đánh gãy. "Hô!" Thập Nhị Tổ Vu đồng loạt thở phào nhẹ nhõm.

Dùng đại trận ngưng tụ ra Bàn Cổ Kim Thân quả nhiên không làm bọn hắn thất vọng.

Chiến lực mạnh mẽ hiển nhiên đã đạt tới cấp bậc Thánh Nhân.

Bất quá, sắc mặt ngưng trọng trên mặt bọn hắn cũng chưa lui đi.

Bọn hắn rõ ràng, Bàn Cổ Kim Thân sở dĩ có thể dễ dàng đánh lui công kích của Nữ Oa, tự nhiên là do Nữ Oa chưa nghiêm túc.

Thanh Thánh Tài Chi Kiếm uy lực vô biên kia cũng chỉ là do Nữ Oa tùy tiện ngưng tụ ra mà thôi.

Vút!

Vút!

Vút...

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Nữ Oa mặt sắc lãnh tuấn, thấy kiếm bị đánh lui, tựa hồ cũng có chút mất mặt, tố thủ lần nữa nhẹ nhàng vung lên.

Vô cùng vô tận thánh lực bàng bạc hạo hãn, uy áp ức vạn dặm.

Lần này Nữ Oa lại ngưng tụ ra trọn vẹn hàng trăm đạo Thánh Tài Chi Kiếm.

Hưu hưu hưu...

Từng đạo Thánh Tài Chi Kiếm uy lực vô biên mang theo thế phách thiên toái địa, điên cuồng vây giết Bàn Cổ Kim Thân.

Bàn Cổ Kim Thân chiến lực tuy đạt tới cấp bậc Thánh Nhân, giống như Bàn Cổ phục sinh, càng đánh càng hăng.

Nhưng nại hà tôn Kim Thân này chỉ do Thập Nhị Tổ Vu dùng tinh huyết bản thân thông qua đại trận ngưng tụ ra, uy lực dù mạnh cũng có hạn độ.

Đối mặt với hàng trăm đạo Thánh Tài Chi Kiếm công sát, Bàn Cổ Kim Thân lúc này bắt đầu bị đánh cho liên tiếp bại lui. "Đáng chết!

Thánh Nhân cũng vị miễn quá mạnh rồi!" Thập Nhị Tổ Vu sắc mặt đều khó coi.

Đây là lần đầu tiên bọn hắn dùng đại trận nghênh chiến Thánh Nhân.

Uy lực trận pháp kỳ thật đủ để bọn hắn hài lòng, nhưng sự mạnh mẽ của Nữ Oa lại có chút ngoài dự liệu.

Phải biết rằng, Nữ Oa hiện tại còn chưa tế ra bất kỳ pháp bảo hay thần thông nào đã đánh cho Bàn Cổ Kim Thân bại lui liên tục.

Nếu Nữ Oa tế ra pháp bảo cùng thần thông, e rằng đại trận căn bản không gượng dậy nổi.

Bọn hắn rõ ràng một điểm...

Nữ Oa tu vi thuộc loại yếu nhất trong Lục Đại Thánh Nhân.

Ngay cả Thánh Nhân yếu nhất cũng mạnh như vậy, huống chi năm vị còn lại.

Thập Nhị Tổ Vu không khỏi có chút may mắn, năm đó lúc vẫn luôn đối đầu với Tam Thanh, Tam Thanh tịnh không có giận dữ ra tay diệt đi bọn hắn.

Oanh oanh oanh...

Chiến đấu tuy vẫn tiếp tục, nhưng ai cũng nhìn ra được, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sụp đổ chỉ là vấn đề thời gian.

Động tĩnh lớn như vậy do Nữ Oa cùng Thập Nhị Tổ Vu gây ra, tự nhiên kinh động vô số cường giả Hồng Hoang.

Bất luận ngoài sáng hay trong tối, tất cả cường giả đều nhìn về phía Thổ Chi Tổ Đình của Vu tộc.

Thiên Đình. "Đại ca, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc uy lực có chút khủng bố a, đã đạt tới cấp bậc Thánh Nhân?!

Một khi Vu Yêu đại chiến mở ra, dù ta thôi động Hỗn Độn Chung tới cực hạn, khả năng cũng không gượng dậy nổi công kích của Bàn Cổ Kim Thân!" Thái Nhất ưu tâm xung xung nói với Đế Tuấn, ánh mắt nhìn về phía Bàn Cổ Kim Thân tràn ngập kiêng kị. "Đến lúc đó ta sẽ dùng Hà Đồ cùng Lạc Thư bày ra Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận giúp đệ một chút sức lực!

Tập hợp phòng ngự của Hỗn Độn Chung cùng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, hẳn là có thể gượng chống đỡ công kích của đại trận kia." Đế Tuấn trầm giọng nói, biểu tình cũng nghiêm túc tới cực điểm.

Chương 112

"Đại ca, nhỡ đâu tập hợp Hỗn Độn Chung cùng Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận vẫn không đỡ nổi thì sao?" Thái Nhất có chút yếu ớt hỏi.

Đế Tuấn lập tức trừng mắt: "Không đỡ nổi cũng phải đỡ!

Chúng ta không đỡ, Yêu tộc làm sao có thể đỡ, chẳng lẽ trơ mắt nhìn Yêu tộc bị diệt tộc?" "Không, không..." Đầu Thái Nhất lắc như trống bỏi. "..." Ngay sau đó, một đám Chuẩn Thánh Yêu tộc rơi vào trầm mặc.

Bầu không khí vô thanh, ngưng trọng tới cực điểm.

Các cường giả Chuẩn Thánh khác của Hồng Hoang nhìn cảnh Thập Nhị Tổ Vu kích chiến Nữ Oa cũng chấn hám không thôi.

Bọn họ không khỏi phân phân cảm khái.

Thảo nào Vu tộc có thể trở thành nhân vật chính của thời đại này, người ta xác thực có cái tình trạng ấy.

Ngay cả Thánh Nhân cũng dám cứng đối cứng, luận độ sinh mãnh, Vu tộc tuyệt đối đứng nhất. "Nữ Oa sư muội thực sự quá làm loạn!" Trong Bát Cảnh Cung, Ngọc Hư Cung, Bích Du Cung, Đại Lôi Âm Tự, Tà Nguyệt Tam Tinh Động, đều có một ánh mắt uy lăng chúng sinh xuyên qua vô tận thời không, nhìn về phía Thổ Chi Tổ Đình.

Hách nhiên là ngũ vị Thánh Nhân: Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đang quan chú.

Công tác thu hoạch khí vận của hai tộc Vu Yêu đã tiến vào đếm ngược, bọn họ sao có thể không quan tâm tình huống của Thập Nhị

Tổ Vu.

Như hôm nay bị Nữ Oa khuấy đảo như vậy, rất có thể sẽ làm loạn bố cục của bọn hắn tại hai tộc.

Tự nhiên không thể dung nhẫn. "Nữ Oa sư muội vi phạm cấm lệnh của Lão sư, sao không thấy Lão sư ra tay trừng xử?" Tại đạo trường của ngũ đại Thánh Nhân, tuy đều cách xa vô cùng, nhưng không ngại bọn hắn truyền âm giao lưu.

Hiện tại người truyền âm hách nhiên là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bỏ ra nhiều tâm huyết nhất trong việc mưu tính khí vận Vu Yêu, tự nhiên cũng là người không muốn thấy nhất bố cục bị Nữ Oa hủy hoại. "Tâm tư của Lão sư, sao ta có thể đoán được.

Thiên ân nan trắc, thiên uy diệc nan trắc!" Thông Thiên Giáo Chủ truyền âm cảm khái nói. "Có lẽ Lão sư nể tình huynh trưởng Hy Hoàng của Nữ Oa sư muội vô cớ vẫn lạc chăng!" Chuẩn Đề truyền âm nói. "Trong bố cục của ta, căn bản không định để Hy Hoàng vẫn lạc, dù sao mặt mũi Nữ Oa sư muội vẫn phải cho.

Lão sư có an bài Hy Hoàng vẫn lạc hay không ta không rõ, nhưng Lão sư khẳng định sẽ không an bài Hy Hoàng là người đầu tiên vẫn lạc, chút mặt mũi ấy của Nữ Oa sư muội trước mặt Lão sư vẫn phải có.

Nhưng hiện tại Hy Hoàng lại là Chuẩn Thánh đầu tiên vẫn lạc trong Vu Yêu lưỡng tộc, chuyện này có thể cũng nằm ngoài dự liệu của Lão sư.

Cho nên, Lão sư có khả năng muốn mượn tay Nữ Oa sư muội, bức ra mạc hậu hắc thủ!" Tiếp Dẫn truyền âm nói.

Tiếp Dẫn xưa nay ít lời, quý chữ như vàng, lần này lại nói nhiều

như vậy.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thông Thiên Giáo Chủ nghe xong phân tích, không thể không cảm khái, Tiếp Dẫn thân cụ đại trí tuệ quả nhiên không thể khinh thường.

Tại Tử Tiêu Cung ngoài Tam Thập Tam Thiên, Hồng Quân đang đoan tọa xác thực như lời Tiếp Dẫn dự liệu, có tâm mượn tay Nữ Oa bức ra kẻ đứng sau màn.

Bất quá, điều Tiếp Dẫn không ngờ tới là Hồng Quân đối với kẻ đó đã ẩn ẩn có vài phần suy đoán. "La Hầu, là ngươi sao?" Ánh mắt Hồng Quân cũng nhìn chằm chằm vào Thổ Chi Tổ Đình.

Thực ra Hồng Quân cũng giống sáu vị Thánh Nhân, đều chưa thôi diễn ra tin tức về kẻ sát hại Hy Hoàng.

Nhưng thủ pháp bố cục này khiến Hồng Quân có cảm giác quen thuộc mạc danh.

Một cái tên từng bị lãng quên vô số tuế nguyệt rốt cuộc lại hiện lên trong lòng Hồng Quân.

Không sai, Hồng Quân cảm giác thủ pháp bố cục này gần như giống La Hầu như đúc.

Làm lão đối thủ từng một thời áp chế hắn đến không thở nổi, Hồng Quân đối với các loại thủ đoạn của La Hầu có thể nói là quen thuộc đến cực điểm.

Hồng Quân sở dĩ có thể dung nhẫn Nữ Oa ra tay với Thập Nhị Tổ Vu, tự nhiên là để bức bách kẻ đứng sau Thập Nhị Tổ Vu hiện thân, nhằm nghiệm chứng suy đoán trong lòng.

Hồng Quân cũng không cho rằng chỉ dựa vào thủ đoạn của Thập Nhị Tổ Vu mà có thể giết được Hy Hoàng.

Nếu không, đã qua mấy ngàn vạn năm rồi, chẳng lẽ Thập Nhị Tổ Vu bây giờ mới giết được sao. ...

Tây Cực Chi Địa, trong tòa Ma Môn tiểu thế giới kia.

Kế Đô cùng La Hầu cũng đang quan chú trận chiến giữa Thập Nhị Tổ Vu cùng Nữ Oa. "Đại ca, không ra tay giúp Thập Nhị Tổ Vu đỡ Nữ Oa sao?" Kế Đô tò mò hỏi. "Tìm chết à!

Lão âm bức Hồng Quân kia khẳng định đang âm thầm nhìn chằm chằm, hiện tại ra tay với trực tiếp dâng đầu cho Hồng Quân có gì khác biệt?" La Hầu cười lạnh một tiếng. "Vậy nếu Thập Nhị Tổ Vu bị Nữ Oa đang bạo nộ giết chết, bao nhiêu tâm tư Đại ca bỏ ra để lôi kéo bọn hắn chẳng phải uổng phí sao?" Luận thực lực, Kế Đô không yếu hơn La Hầu.

Thậm chí hiện tại La Hầu trọng thương chưa lành, thực lực xa xa không bằng Kế Đô.

Nhưng nếu luận mưu kế, mười Kế Đô cộng lại cũng không bằng một La Hầu.

Đây cũng là nguyên nhân Ma Môn luôn tôn La Hầu làm đầu. "Bất luận là Hồng Quân, Tam Thanh, hay Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, đều sẽ không dung thứ việc Nữ Oa diệt Thập Nhị Tổ Vu.

Thập Nhị Tổ Vu vừa chết, cũng có thể chính thức tuyên cáo Vu tộc cách ngày diệt vong không xa.

Đến lúc đó Yêu tộc một nhà độc đại, rõ ràng khác với kết cục đã định của Vu Yêu đại kiếp.

Vu Yêu đại kiếp là do Hồng Hoang Thiên Đạo khâm định, hai tộc Vu Yêu bắt buộc phải xuống dốc, nhường chỗ cho nhân vật chính tiếp theo của thiên địa là Nhân tộc!" "Yên tâm đi, Thập Nhị Tổ Vu không chết được đâu, tối đa cũng chỉ chịu chút khổ sở trong tay Nữ Oa mà

thôi." La Hầu lắc lắc cái đầu lâu dữ tợn, chậm rãi nói. "Lùi một vạn bước mà nói, nếu Thập Nhị Tổ Vu thật sự bị Nữ Oa đánh chết, đối với Ma Môn chúng ta cũng chỉ có lợi chứ không có hại.

Tử khí, oán khí cùng sát khí lưu lại sau khi bọn hắn vẫn lạc hẳn là đủ để ta khôi phục thời kỳ đỉnh phong, thậm chí có sở tinh tiến cũng không chừng." La Hầu ngược lại rất hi vọng Nữ Oa có thể đánh chết Thập Nhị Tổ Vu, nhưng hắn biết chuyện đó là không thể nào.

Dù là Hồng Quân hiện tại muốn đánh chết bọn hắn cũng không làm được, Hồng Hoang Thiên Đạo sẽ không cho phép.

Vu tộc, Thổ Chi Tổ Đình!

Chương 113

Oanh oanh oanh...

Theo thời gian trôi qua, Nữ Oa thấy Hồng Quân tịnh không ra tay chế chỉ, công thế lập tức càng phát ra hung mãnh.

Vừa rồi nàng tùy ý ra tay, kỳ thật cũng là đang thăm dò thái độ của Hồng Quân.

Kết quả thử một lần, quả nhiên khiến Nữ Oa đoán được Hồng Quân tồn tại tâm tư khác. "Chẳng lẽ kẻ đứng sau Thập Nhị Tổ Vu thật sự không phải Lão sư?

Lão sư đang mượn tay ta bức hắn ra?" Ánh mắt Nữ Oa thâm trầm, trong lòng kinh nghi bất định.

Có thể thành Thánh Nhân, trí tuệ của Nữ Oa tự nhiên cũng bất đồng phàm hưởng, không có khả năng bị chút cừu hận làm mờ lý trí.

Biểu hiện phẫn nộ trước đó chẳng qua là làm cho Hồng Quân, Tam Thanh, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề xem mà thôi.

Nếu Lê Ân biết được tâm tư của đám Hồng Quân, Nữ Oa, Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề cùng Ma Môn Song Tôn lúc này, tất định sẽ chửi ầm lên một tiếng...

Đám Thánh Nhân Hồng Hoang này quả nhiên không ai đơn giản, một kẻ so một kẻ càng biết tính kế.

Lúc này, Lê Ân đang mang theo chín bộ cốt giá Tam Túc Kim Ô, từ Phàm Gian Giới vội vàng trở về Thiên Đình.

Ngay khoảnh khắc Thập Nhị Tổ Vu tế ra đại trận ngưng tụ Bàn Cổ Kim Thân kích chiến với Nữ Oa, cỗ chiến đấu ba động thuộc về cấp bậc Thánh Nhân kia liền từ Địa Tiên Giới lan truyền khắp bốn

phương tám hướng Hồng Hoang đại lục.

Lê Ân ở xa tại Phàm Gian Giới tự nhiên cũng cảm ứng được ngay lập tức. "Cư nhiên là ba động chiến đấu cấp bậc Thánh Nhân?" Lê Ân trong lòng mạnh mẽ kinh hãi.

Chiến đấu cấp Thánh Nhân ở Hồng Hoang cũng không thấy nhiều. "Là ở đâu...?!" Lê Ân lập tức nhìn về hướng ba động truyền tới. "Địa bàn Vu tộc, Thổ Chi Tổ Đình!" Rất nhanh, Lê Ân xác nhận. "Trời ạ, một phương chiến đấu lại là Thập Nhị Tổ Vu tế ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Lê Ân trầm ngâm.

Còn về phương chiến đấu còn lại, Lê Ân tương đối lạ lẫm, không biện nhận ra được. "Mất ức a!

Trên địa bàn Vu tộc cư nhiên phát sinh chiến đấu cấp bậc Thánh Nhân!" Lê Ân lập tức cảm giác vô số bong bóng thuộc tính đang lướt qua người mình.

Tuy rằng không biết Vu tộc xảy ra chuyện lớn gì, nhưng không ngại hắn hối hận a, bỏ lỡ một cơ hội xoát thuộc tính Thánh Nhân. "Đại ca, xảy ra chuyện gì rồi, sao không đi nữa?" Bộ cốt giá Tam Túc Kim Ô do Lục Áp hóa thành lập tức đáng thương nhìn Lê Ân, truyền âm nói.

Sao không đi?

Vì mấy đứa gấu con các ngươi mà đại ca ta mất cả ức đấy!

Vừa nghĩ đến lý do này, Lê Ân càng tức, càng đau lòng đến không thở nổi.

Sớm biết vậy thì phái Pháp Tắc Hóa Thân đi cứu chín đứa này, bản tôn đi Thổ Chi Tổ Đình ngồi xổm chờ xoát thuộc tính Thánh Nhân là được rồi.

Như vậy mới hoàn mỹ.

Nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức hung hăng trừng Lục Áp cùng các em một cái.

Chín bộ cốt giá Tam Túc Kim Ô lập tức bị dọa nhảy dựng, xương cốt không tự chủ được mà run rẩy. "Đại ca, ta không làm sai chuyện gì chứ, huynh không thể vì tâm tình không tốt mà phóng hỏa thiêu ta a?" Lục Áp thật sự bị Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân thiêu ra bóng ma tâm lý rồi, vội vàng truyền âm cầu xin tha thứ.

Nhìn Lục Áp như chim cút run lẩy bẩy, Lê Ân không khỏi dở khóc dở cười.

Hiện tại thì ngoan rồi đấy.

Lúc trước ngàn dặn vạn dò đừng lén lút hạ phàm lại coi như gió thoảng bên tai.

Bất quá, Lê Ân cũng biết chuyện này không thể hoàn toàn trách lên đầu Lục Áp.

Dù sao ngay cả hắn cũng không ngờ đội trưởng thị vệ mà Lục Áp tin tưởng nhất lại là do Vu tộc đoạt xá. "Thôi được rồi, bỏ lỡ thì bỏ lỡ, dù sao trong trận chiến cuối cùng của Vu Yêu, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sẽ tái hiện!" Nghĩ đến đây, Lê Ân mang theo Lục Áp tiếp tục lên đường.

Bất quá tốc độ của Lê Ân lại nhanh hơn không ít.

Dù sao Địa Tiên Giới phát sinh đại sự không rõ, Lê Ân không rõ ràng có ảnh hưởng đến Thiên Đình hay không.

Oanh oanh oanh...

Theo uy lực công kích của Nữ Oa không ngừng tăng cường, thế bại của Bàn Cổ Kim Thân càng thêm rõ ràng, gần như sắp bị Thánh Tài Chi Kiếm đánh cho không còn lực hoàn thủ. "Thái Thượng sư huynh, Thông Thiên sư đệ, Tiếp Dẫn sư đệ, Chuẩn Đề sư đệ, nếu còn

để Nữ Oa sư muội tiếp tục như vậy, Lão sư có dẫn xuất được mạc hậu hắc thủ hay không thì không biết, nhưng Thập Nhị Tổ Vu tất nhiên sẽ tao ngộ trọng thương!" "Đến lúc đó, Yêu tộc khẳng định sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy.

Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Côn Bằng nhất định sẽ khuynh tẫn chi lực Yêu tộc công đánh Vu tộc.

Thập Nhị Tổ Vu bị trọng thương khó mà chống đỡ được Đế Tuấn, giới thời mưu tính vô số năm của chúng ta khả năng sẽ nhất triều lạc không!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa truyền âm cho những người khác. "Đã như vậy, vậy chúng ta cùng xuất thủ, cộng đồng trấn áp Nữ Oa sư muội.

Như vậy Lão sư hẳn cũng không đến mức giáng tội lên tất cả chúng ta!" Chuẩn Đề truyền âm đề nghị. "Có thể!" Tam Thanh cùng Tiếp Dẫn đồng thời ánh mắt chớp động, lập tức đáp ứng.

Oanh long!

Oanh long!

Oanh long...

Sau khi quyết định, từng cỗ thánh lực bàng bạc hạo hãn đồng thời từ Bát Cảnh Cung, Ngọc Hư Cung, Bích Du Cung, Đại Lôi Âm Tự cùng Tà Nguyệt Tam Tinh Động bay ra. "......?!" Nữ Oa đang tư sát cùng Bàn Cổ Kim Thân nháy mắt sắc mặt đại biến.

Ngũ đạo thánh lực khủng bố uy áp cửu thiên thập địa phân phân phá không, trong nháy mắt buông xuống bầu trời Thổ Chi Tổ Đình.

Bành bành bành...

Ngũ đại Thánh Nhân liên thủ, Nữ Oa làm sao là đối thủ, Thánh Tài Chi Kiếm nàng tế ra nháy mắt tẫn số băng toái.

Chương 114

Ngay sau đó, ngũ đạo thánh lực bất đồng hối tụ lại một chỗ, ngưng tụ thành một kết giới khổng lồ bao trùm lấy Nữ Oa.

Vút!

Dưới sự khống chế của ngũ đại Thánh Nhân, kết giới khổng lồ bọc lấy Nữ Oa nháy mắt phá không rời đi, trực tiếp rời khỏi Thổ Chi Tổ Đình, bay về Oa Hoàng Cung.

Đối với việc này, Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung chỉ khẽ chớp mắt, không có bất kỳ phản ứng nào.

Hồng Quân sở dĩ không quái tội ngũ đại Thánh Nhân phá hỏng chuyện tốt, tự nhiên là vì hắn cảm thấy nếu mạc hậu hắc thủ thật sự là La Hầu, thì dù Nữ Oa đánh chết hết Thập Nhị Tổ Vu, La Hầu cũng nhất định sẽ không nhảy ra.

Đã không thể bức xuất mạc hậu hắc thủ, Hồng Quân tự nhiên cũng không cho phép Nữ Oa thương tổn Thập Nhị Tổ Vu, làm thay đổi đại thế Vu Yêu đại kiếp.

Cho dù ngũ thánh không ra tay, Hồng Quân cũng sẽ ra tay chế chỉ Nữ Oa.

Hiện tại do ngũ thánh liên thủ trấn áp cũng tốt, Hồng Quân cũng không hi vọng sáu vị đệ tử dưới trướng một đoàn hòa khí.

Lục thánh nếu hòa thuận, Hồng Quân mới là người phải lo lắng bọn họ có tính kế sau lưng mình hay không.

Tuy rằng nhìn qua Hồng Quân đã trở thành người đại diện cho Thiên Đạo uy lăng Hồng Hoang, cao cao tại thượng không thể nhất thế, nhưng chỉ có Hồng Quân mới rõ ràng, sau khi lấy thân hợp đạo,

trở thành một phần của Thiên Đạo, sự ràng buộc của Thiên Đạo đối với hắn lớn đến mức nào.

Dù là Đạo Tổ cũng không thể tùy ý ra tay, nhất định phải hành sự trong quy tắc do Thiên Đạo cấu trúc. ...

Vu tộc, Thổ Chi Tổ Đình. "Hô!" "Thật nguy hiểm!" "Hạnh hảo Nữ Oa bị các Thánh Nhân khác trấn áp!" "Nếu không, chỉ cần thêm chút nữa thôi là Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận sụp đổ rồi!" Sau khi Nữ Oa rời đi, Thập Nhị Tổ Vu đều đồng loạt thở phào nhẹ nhõm. ...

Thiên Đình. "Haizz!" "Phải chi các Thánh Nhân khác ra tay muộn hơn một chút thì tốt rồi, Nữ Oa không giết được Thập Nhị Tổ Vu thì ít nhất cũng đánh bọn hắn trọng thương a!

Như vậy Yêu tộc chúng ta muốn diệt sát Vu tộc sẽ dễ dàng hơn nhiều!" Thái Nhất không khỏi lộ ra vẻ tiếc nuối. "Hừ!

Ta thấy ngươi nghĩ nhiều rồi!

Những tên Thánh Nhân cao cao tại thượng kia sao có thể để Yêu tộc chúng ta được như ý!" Đế Tuấn lạnh lùng hừ một tiếng, hung hăng trừng Thái Nhất.

Vài ngày sau.

Lê Ân mang theo Lục Áp trở về Thiên Đình.

Bất quá, Lê Ân vừa mới về tới Nam Thiên Môn không bao lâu, Huyền Vũ Đại Thánh, Chu Tước Đại Thánh cùng Quỳ Ngưu Đại Thánh nhìn thấy thảm trạng của Lục Áp, nháy mắt sắc mặt đại biến, vội vàng truyền tin cho Đế Tuấn.

Vút!

Vút!

Vút!

Vút!

Đế Tuấn nhận được tin tức, liên đồng Thái Nhất, Hi Hòa cùng Thường Hi lập tức vội vã chạy tới Nam Thiên Môn. "Tiểu Nhị, sao chín đứa lại biến thành bộ dạng này rồi?" Đế Tuấn nhìn chín đứa con chỉ còn lại mỗi đứa một bộ cốt giá vàng óng, nháy mắt chấn nộ.

Hy Hoàng vừa vẫn lạc không bao lâu, chín đứa con lại ra nông nỗi này, Đế Tuấn sao có thể không giận.

Lục Áp lén lút liếc Lê Ân một cái, thấy người sau tịnh không có ý tứ mở miệng, lập tức ôm lấy đùi Đế Tuấn. "Phụ đế, người phải làm chủ cho hài nhi a, hài nhi bị đại ca thiêu..." Lục Áp vội vàng một phen nước mũi một phen nước mắt khóc lóc kể lể.

Bất quá, khi Lê Ân trừng mắt một cái hung dữ, Lục Áp trực tiếp câm như hến, không dám tiếp tục mách lẻo nữa.

Lê Ân cũng bị chín đứa gấu con này chọc tức điên rồi.

Vừa rồi sở dĩ không mở miệng là muốn để Lục Áp, kẻ trong cuộc, tự kể lại ngọn nguồn việc bị Hỏa Toan Đại Thánh lừa gạt hạ phàm cho Đế Tuấn nghe.

Kết quả thì hay rồi, hắn im lặng lại làm Lục Áp to gan hơn, quay sang tố cáo chuyện hắn phóng hỏa.

Xem ra Thái Dương Chân Hỏa thật sự đã thiêu ra bóng ma tâm lý cho Lục Áp rồi. "Tiểu Nhất, đừng tưởng rằng hiện tại thực lực bạo tăng là có thể tùy ý ức hiếp chín vị đệ đệ yếu ớt hơn mình!

Đều là thân đệ đệ của con, nhìn xem con ra tay độc ác thế nào, thương thế này rõ ràng đã tổn hại đến bản nguyên nhục thân, không có một trăm tám mươi năm thì không thể khôi phục!" Nhìn thấy cảnh này, ánh mắt sắc bén vô cùng của Đế Tuấn lập tức gắt gao nhìn chằm

chằm Lê Ân. "Tiểu Nhất, con quá làm Mẫu hậu thất vọng rồi!

Thực lực là dùng để bảo hộ đệ đệ muội muội yếu ớt, không phải lấy ra thương hại bọn chúng!" Hi Hòa nhìn Lê Ân, ánh mắt cũng khó giấu vẻ thất vọng.

Lê Ân lập tức có chút khó chịu.

Chuyện còn chưa tra rõ ràng mà từng người đã chỉ trích mình? "Thương thế trên người bọn chúng đúng là do con thiêu!

Nhưng nếu con không thiêu, chín đứa con bảo bối của người sớm đã bị người ta xử lý, ngay cả một bộ xương cũng không còn!" Lê Ân đầy bụng hỏa khí liếc nhìn Đế Tuấn cùng Hi Hòa. "Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?" Nhìn bộ dạng này của Lê Ân, Đế Tuấn đâu còn không biết bên trong có ẩn tình, vội vàng hung hăng trừng mắt nhìn về phía Lục Áp.

Sau đó, Lục Áp đành phải kiên trì kể lại chuyện Hỏa Toan Đại Thánh dụ dỗ hạ phàm như thế nào, Khoa Phụ xuất hiện truy sát ra sao, rồi Hỏa Toan Đại Thánh phản bội vào thời khắc mấu chốt, trọng thương bọn hắn.

Cuối cùng Lê Ân hiện thân, diệt Hỏa Toan Đại Thánh cùng Khoa Phụ, cứu bọn hắn, bao gồm cả lý do vì sao Lê Ân dùng Thái Dương Chân Hỏa thiêu bọn hắn, toàn bộ không sót một chữ kể cho Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa cùng Thường Hi nghe.

Bành bành bành...

Nghe xong, Đế Tuấn đại nộ không thôi, đối với mấy bộ cốt giá của Lục Áp một trận quyền đấm cước đá.

Đương nhiên, Đế Tuấn cũng không dám ra tay quá nặng, thuần túy là phát tiết lửa giận trong lòng mà thôi. "Ta cho ngươi ham chơi!

Ta cho ngươi ham chơi..." Đế Tuấn vừa đánh vừa gào thét liên

hồi. "Thiên Đế, đừng đánh nữa, còn đánh tiếp thì Tiểu Nhị sẽ bị người đánh chết mất!" Hi Hòa làm mẹ tương đối đau lòng, vội vàng khuyên can Đế Tuấn.

Chương 115

Đế Tuấn phát tiết xong, thuận thế dừng tay. "Không ngờ Hỏa Toan Đại Thánh lại là ám tử của Vu tộc!" Thái Nhất nhíu mày, sắc mặt trầm trọng.

Ngay cả cao tầng Thiên Đình như Hỏa Toan Đại Thánh cũng là ám tử, có thể biết Vu tộc đã cài cắm bao nhiêu gián điệp trong Thiên Đình.

Thái Nhất thật sự không dám tưởng tượng, nếu có một ngày Vu tộc thông qua những ám tử này ảnh hưởng đến quyết sách của Yêu tộc thì sẽ phát sinh chuyện khủng bố đến mức nào. "Đại ca, ta cảm thấy Thiên Đình chúng ta nên thanh lý một phen!

Vu tộc cài cắm ám tử khẳng định không chỉ có một mình Hỏa Toan Đại Thánh.

Hơn nữa, trừ Vu tộc ra, e rằng bao gồm cả Nữ Oa cùng lục đại Thánh Nhân đều có ám tử tại Thiên Đình!

Thiên Đình của chúng ta sắp thành cái sàng rồi, gió thổi cỏ lay gì cũng không giấu được!" Thái Nhất vẻ mặt đầy sát khí khuyên nhủ. "Đích xác nên thanh lý Thiên Đình thật tốt!" Đế Tuấn cũng cực kỳ tán đồng gật đầu, trong ánh mắt phiếm ra băng lãnh vô tận.

Những năm này, theo Vu Yêu quyết chiến càng ngày càng gần, bất luận là Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng hay Hy Hoàng quá cố, trọng tâm đều đặt ở việc tu luyện, dẫn đến lơ là quản lý Thiên Đình.

Mãi cho đến hiện tại, trước là Hy Hoàng gặp chuyện, sau lại có anh em Lục Áp bị lừa hạ phàm, gặp Vu tộc phục kích, suýt chút nữa vẫn lạc.

Hai chuyện lớn này không nghi ngờ gì chính là cọng rơm đè chết

lạc đà, khiến Đế Tuấn triệt để sinh ra tâm tư chỉnh đốn Thiên Đình.

Đế Tuấn tự nhiên không thể dung nhẫn Thiên Đình do một tay mình kiến lập lại vượt ra khỏi tầm kiểm soát. "Phụ đế, bên Vu tộc đã xảy ra chuyện lớn gì sao?

Trên đường con đưa các đệ đệ về Thiên Đình, cảm nhận được một cỗ chiến đấu ba động cực kỳ khủng bố." Lê Ân giả bộ lơ đãng hỏi. "Chuyện này kỳ thật có liên quan đến Thiên Đình ta!

Mấy ngày trước, Hy Hoàng bị phục kích vẫn lạc!

Việc này kinh động Nữ Oa, bị nàng dùng ngôn ngữ lừa ra là do Vu tộc làm.

Vì thế, Nữ Oa liền cùng Bàn Cổ Kim Thân do Thập Nhị Tổ Vu ngưng tụ đánh một trận!

Chiến đấu ba động con cảm nhận được chính là do Bàn Cổ Kim Thân cùng Nữ Oa kích chiến dẫn phát!" Nhắc tới chuyện Hy Hoàng vẫn lạc, sắc mặt Đế Tuấn vẫn cực kỳ khó coi, luôn có cảm giác như gai ở sau lưng.

Cho đến hiện tại, hắn vẫn không biết mạc hậu hắc thủ đứng sau Thập Nhị Tổ Vu rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Đế Tuấn không tin Thập Nhị Tổ Vu có thủ đoạn lừa được Hy Hoàng ra khỏi Thiên Đình.

Nếu có thủ đoạn như vậy, sao lại đợi đến vô số năm sau mới chém giết Hy Hoàng. "Cái gì?

Hy Hoàng vẫn lạc rồi?" Nghe vậy, Lê Ân cũng nhịn không được kinh hô. "Chẳng lẽ Thập Nhị Tổ Vu cũng cường sấm Thiên Đình?

Nhưng không có khả năng a, dù là cường sấm Thiên Đình, Phụ đế cùng Đông Hoàng thúc cũng không phải đèn cạn dầu.

Thập Nhị Tổ Vu căn bản không có khả năng chém giết được Hy Hoàng ngay dưới mí mắt Phụ đế cùng Đông Hoàng thúc a?" Lê Ân không khỏi đại vi bất giải. "Sau lưng Thập Nhị Tổ Vu có hắc thủ, Hy Hoàng là rời đi cùng một gã hắc bào cường giả thần bí!" Đế Tuấn trầm giọng nói.

Mạc hậu hắc thủ tương trợ Thập Nhị Tổ Vu một ngày không tra ra, Đế Tuấn một ngày ăn ngủ không yên.

Hôm nay kẻ đó có thể dụ Hy Hoàng ra, ngày mai chưa chắc không thể dụ Thái Nhất, Côn Bằng, Hi Hòa hay Thường Hi ra.

Trong lòng Đế Tuấn tràn đầy cảm giác khẩn bách. "Thì ra là thế!" Lê Ân lúc này mới hoảng nhiên đại ngộ.

Bất quá, Lê Ân lại âm thầm suy nghĩ trong lòng xem kẻ đứng sau là ai.

Hồng Quân cùng lục đại Thánh Nhân hiềm nghi lớn nhất, nhưng Nữ Oa có thể loại trừ.

Trong Vu Yêu lưỡng tộc, Nữ Oa giết Đế Tuấn hay Thái Nhất đều có khả năng, nhưng không thể giết Hy Hoàng.

Ngoài Nữ Oa ra, Tam Thanh, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đều có khả năng làm được.

Ngoài ra còn có Hồng Quân cũng không thể loại trừ.

Hi Hòa cùng Thường Hi song song tấn thăng Chuẩn Thánh, để uẩn Yêu tộc đại tăng, Hồng Quân vì cân bằng thực lực hai tộc mà lặng lẽ giết chết Hy Hoàng cũng là chuyện có khả năng. "Mặc kệ, binh tới tướng đỡ nước tới đất ngăn đi!" Lê Ân thầm nghĩ.

Đã đoán không ra thì cũng không tiếp tục xoắn xuýt.

Dù sao rèn sắt cần bản thân cứng.

Chỉ cần thực lực đủ mạnh, mưu kế của mạc hậu hắc thủ không chừng sẽ thành trộm gà không được còn mất nắm gạo. "Chín đứa các ngươi lập tức phản hồi Thái Tử Cung chữa thương, từ nay về sau một ngàn năm, nghiêm cấm bước ra Thiên Đình nửa bước!

Dám can đảm lén lút đi chơi nữa, bản Đế sẽ đích thân đánh gãy hai cánh cùng ba chân các ngươi!" Lê Ân đang suy nghĩ thì nghe thấy Đế Tuấn hạ lệnh cấm túc Lục Áp.

Thấy Đế Tuấn nổi giận, anh em Lục Áp lập tức câm như hến, cúi đầu ủ rũ trở về Thái Tử Cung. "Thường Hi, nàng về Thái Âm Tinh một chuyến, đón mười vị Ngọc Nhi của chúng ta về Thiên Đình!" Đế Tuấn vội vàng nói với Thường Hi. "Thập vị Ngọc Nhi" trong miệng hắn, tự nhiên là mười con Thái Âm Ngọc Thỏ do Thường Hi sinh ra.

Khóe mặt Lê Ân không khỏi giật giật vài cái.

Đối với khả năng đặt tên vô năng của vị Phụ đế này, Lê Ân thật sự cạn lời.

Hiện tại hắn mới biết Đế Tuấn gọi mười con thỏ là Đại Ngọc Nhi, Nhị Ngọc Nhi, Tam Ngọc Nhi... cho đến Thập Ngọc Nhi.

Lại nhìn cách gọi huynh đệ Lục Áp: Tiểu Nhất, Tiểu Nhị... cho đến Tiểu Thập.

Đường đường là Thái Tử và Công Chúa Yêu tộc, chẳng lẽ lại không có chút bài diện nào sao, ngay cả cái tên kêu một chút cũng không đặt cho được.

Chương 116

Lê Ân cuối cùng chỉ có thể quy kết về việc Đế Tuấn đặt tên vô năng. "Vu tộc lần này không trừ được Tiểu Nhị, khó tránh sẽ ra tay với Đại Ngọc Nhi, đón bọn chúng về Thiên Đình, ở dưới mắt ta nhìn chằm chằm sẽ có bảo đảm an toàn hơn một chút!" Đế Tuấn chính sắc nói. "Được, ta bây giờ sẽ về Thái Âm Tinh một chuyến!" Thường Hi không có chút do dự, lập tức đáp ứng. "Phụ đế, Thường Hi di nương, hay là giao chuyện đón mười vị Thỏ Ngọc muội muội cho con đi!

Thường Hi di nương hiện tại đã tấn thăng Chuẩn Thánh, Vu tộc khẳng định thời khắc chú ý hành tung của người.

Cô thân rời khỏi Thiên Đình, có khả năng sẽ đi vào vết xe đổ của Hy Hoàng!" Lê Ân tâm tư nhất động, vội vàng mở miệng nói. "Tiểu Nhất nói có lý, điểm này ta không thể không phòng!

Vừa rồi là ta sơ hốt, xác thực không thể để nàng một mình đi Thái Âm Tinh, vậy ta sẽ đi cùng nàng!" Sắc mặt Đế Tuấn cũng nháy mắt trở nên nghiêm túc. "Phụ đế, người càng không thể rời khỏi Thiên Đình.

Cộng thêm Thường Hi di nương, chẳng lẽ có thể ngăn được Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc?

Trừ khi thêm cả Đông Hoàng thúc cùng Hỗn Độn Chung mới có khả năng.

Nhưng nếu người cùng Đông Hoàng thúc đều rời đi, Vu tộc có khả năng trực tiếp công kích Thiên Đình!" "Cho nên, ai cũng không thể rời khỏi Thiên Đình, để con đi đi!

Mục tiêu của con nhỏ, Vu tộc hiện tại khẳng định sẽ không quá chú ý con!" Lê Ân lại lần nữa mở miệng ngăn cản Đế Tuấn. "Đại ca,

Tiểu Nhất nói có lý, huynh cùng tẩu tử đều không thể rời khỏi Thiên Đình!" Nghe xong phân tích của Lê Ân, Thái Nhất cũng vội vàng khuyên can. "Tiểu Nhất, con thật sự có nắm chắc mang Đại Ngọc Nhi an toàn trở về không?" Đế Tuấn nhìn chằm chằm Lê Ân, vô cùng nghiêm túc hỏi. "Con bảo đảm sẽ đem mười vị Thỏ Ngọc muội muội nguyên vẹn đón về Thiên Đình!" Lê Ân vỗ ngực cam đoan. "Tiểu Nhất, vậy di nương bái thác Đại Ngọc Nhi cho con!" Thường Hi nắm tay Lê Ân, vẻ mặt trịnh trọng giao phó. "Tiểu Nhất, con cũng phải chú ý an toàn a!" Hi Hòa thì vẻ mặt lo lắng nhìn Lê Ân.

Vút!

Sau khi cáo biệt Đế Tuấn, thân hình Lê Ân hóa thành một đạo hồng quang, bay thẳng tới Thái Âm Tinh. "Đi!

Chúng ta nên trở về hảo hảo thanh tẩy Thiên Đình!" Đế Tuấn toàn thân sát cơ lượn lờ.

Thiên Đình này là Thiên Đình của Đế Tuấn.

Đường đường là Thiên Đình chi chủ, há có thể dung thứ thế lực khác tùy ý cài cắm ám tử.

Thế là, một trận tinh phong huyết vũ kéo dài suốt mười năm bắt đầu triển khai tại Thiên Đình.

Đế Tuấn cũng triển hiện ra thủ đoạn thiết huyết của một vị Thiên Đế.

Phàm là thành viên Thiên Đình có một tia dị thường, dù là Yêu Tộc Đại Thánh thân cư cao vị, đều trực tiếp bắt lại thẩm tra.

Thủ đoạn thẩm tra của Thiên Đình cũng không ôn nhu chút nào.

Bởi vì người phụ trách thẩm tra hách nhiên là Thái Nhất.

Thủ đoạn của Thái Nhất phi thường trực tiếp thô bạo, trừ nghiêm

hình khảo đả, tra tấn nhục thân cùng linh hồn, còn có Sưu Hồn.

Công tác thanh tẩy dài đến mười năm quả thực giúp Đế Tuấn cùng Thái Nhất tìm ra không ít ám tử.

Ám tử cảnh giới Đại La Kim Tiên trở xuống có tới hơn trăm vị.

Ngay cả cảnh giới Đại La Kim Tiên cũng có ba vị Yêu Tộc Đại Thánh là ám tử của Thánh Nhân.

Bất quá, về phần đến từ vị Thánh Nhân nào, hay ba vị Thánh Nhân khác nhau, Đế Tuấn cùng Thái Nhất không thể biết được.

Bởi vì khi Thái Nhất Sưu Hồn, vừa biết được là ám tử của Thánh Nhân thì linh hồn của ba vị Yêu Tộc Đại Thánh kia nháy mắt yên diệt.

Hiển nhiên, cấm chế Thánh Nhân lưu lại trong linh hồn bọn hắn một khi thân phận bại lộ sẽ tự hủy. "Không hổ là Thánh Nhân, thủ đoạn thật ngoan lạt!" Đế Tuấn cùng Thái Nhất sắc mặt đều không tốt.

Bất quá, bọn hắn cũng không còn cách nào tiếp tục thanh tẩy.

Bởi vì qua mười năm thiết huyết thanh tẩy, trên dưới Thiên Đình đều câm như hến, người người cảm thấy bất an.

Nếu còn tiếp tục thanh tẩy máu tanh, không cần Vu tộc ra tay, Thiên Đình sẽ tự sụp đổ từ bên trong.

Nếu yêu quái bên dưới ly tâm ly đức bỏ chạy hết, vậy Thiên Đế cùng Đông Hoàng làm quang can tư lệnh thì có tác dụng gì.

Đặc biệt là Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận do Đế Tuấn bố trí cần ba trăm sáu mươi vị Yêu Tộc Đại Thánh chủ trì.

Một khi Thiên Đình phân băng ly tích, Đế Tuấn có khả năng không bao giờ gom đủ số lượng Đại Thánh này nữa.

Mất đi đại trận, không nghi ngờ gì là khiến Đế Tuấn tự chặt một cánh tay.

Đế Tuấn cũng rất bất đắc dĩ.

Dù là Thiên Đế, cũng không đại biểu có thể làm bậy tại Thiên Đình. ...

Bên kia, động tĩnh của Lê Ân khi đi tới Thái Âm Tinh đón mười con Thỏ Ngọc.

Lê Ân sở dĩ kiên trì muốn đi đón Thỏ Ngọc, ngoại trừ nguyên nhân nói với Đế Tuấn, còn có một nguyên nhân phi thường quan trọng: Tiến vào sâu trong địa hạch Thái Âm Tinh xoát một đợt thuộc tính, để Thái Âm Chân Thủy của Thái Âm Đạo Nhân nhất cử tấn thăng cấp bậc Thánh Nhân.

Chuyện Hy Hoàng vẫn lạc khiến trong lòng Lê Ân có thêm vài phần khẩn bách, cho nên mới gấp gáp tăng cường thực lực như vậy. "Di?

Con tiểu kim ô này lại tới Thái Âm Tinh?" Lê Ân vừa đặt chân lên Thái Âm Tinh, lập tức bị Vọng Thư đang ẩn nấp sâu trong địa hạch cảm ứng được.

Bất quá, lần này Vọng Thư lại không định hiện thân. "Con tiểu kim ô đáng ghét này, thật âm hiểm!

Rõ ràng là cường giả Chuẩn Thánh viên mãn, lại ngụy trang thành Đại La Kim Tiên viên mãn!" Vọng Thư tức giận nói.

Chương 117

Đối với sự âm hiểm của Lê Ân, nàng từng có trải nghiệm sâu sắc.

Lần trước hóa thân Chuẩn Thánh hậu kỳ của nàng suýt chút nữa bị tên này hố.

Đối với sự bỉ thị của Vọng Thư, Lê Ân tự nhiên hoàn toàn không hay biết.

Sau khi tiến vào Thái Âm Tinh, Lê Ân đi tới nơi Nguyệt Quế Thần Thụ sinh trưởng trước.

Ong ong ong...

Bất quá, Lê Ân chưa hiện thân đã đánh ra một đạo pháp lực bàng bạc hạo hãn, chấn ngất mười con Thái Âm Ngọc Thỏ. "Con tiểu kim ô đáng ghét này đang làm gì vậy, sao lại đánh ngất mười con tiểu thỏ ngọc?

Tên âm hiểm này, chẳng lẽ không muốn tiếp tục ẩn giấu thân phận nữa, chuẩn bị bắt cóc bọn nó để uy hiếp Đế Tuấn?" Nhìn một màn này, Vọng Thư lập tức kinh nghi bất định, cân nhắc xem có nên ra tay ngăn cản hay không.

Thực ra mười con Thái Âm Ngọc Thỏ này trên danh nghĩa là đồ tôn của Vọng Thư.

Bởi vì sau khi Thường Hi đản sinh tại Thái Âm Tinh, Vọng Thư từng chỉ điểm nàng tu luyện.

Tuy cuối cùng Vọng Thư không thu Thường Hi làm đệ tử, nhưng Thường Hi vẫn luôn giữ sư lễ với Vọng Thư.

Lê Ân đánh ngất Thỏ Ngọc tự nhiên không phải như Vọng Thư đoán.

Chỉ đơn thuần là không muốn để bọn nó biết chuyện hắn sắp đi vào địa hạch Thái Âm Tinh.

Thái Âm Chân Thủy ở đó uy lực phi thường khủng bố, ngay cả tân tấn Chuẩn Thánh viên mãn cũng không chịu nổi.

Nếu để mấy con thỏ này biết, sau này về Thiên Đình lỡ miệng nói ra, hắn sẽ không còn cách nào tiếp tục ngụy trang, đành phải ngả bài với Đế Tuấn.

Ong!

Trong lúc Lê Ân suy nghĩ, vô tận nguyệt hoa xung quanh nháy mắt điên cuồng ngưng tụ, huyễn hóa ra một đạo thân ảnh.

Thân ảnh này là hình thái nữ tử nhân loại, dung mạo mông lung tựa như bị vô số nguyệt hoa che khuất, nhìn không rõ ràng.

Thân tư nàng yêu kiều thướt tha, trên người khoác một chiếc khinh sa do Thái Âm Nguyệt Hoa ngưng tụ thành.

Nguyệt hoa già diện, khinh sa già thể, quả là một nữ tử tuyệt thế phong tư.

Hách nhiên chính là Nguyệt Thần Vọng Thư mà Lê Ân từng có duyên gặp một lần!

Bất quá đạo thân ảnh này hiển nhiên cũng không phải bản thể Vọng Thư, vẫn là hóa thân của nàng.

Lê Ân nhìn thấy Vọng Thư xuất hiện thì phi thường kinh hỉ.

Điều này có nghĩa là hắn có thể thuận tay thu hoạch thêm một đợt thuộc tính của nàng.

Lần trước Vọng Thư giữa chừng chạy mất, khiến Lê Ân chưa kịp xoát hết bong bóng thuộc tính.

Bất quá, điều khiến Lê Ân có chút kinh kỳ là lần này Vọng Thư lại

hiện thân trước mặt hắn.

Phải biết rằng lần trước sau khi hóa thân nàng chạy đi, Lê Ân đạp biến mỗi ngóc ngách địa biểu Thái Âm Tinh cũng không tìm thấy.

Lần này đối phương lại chủ động hiện thân, khiến Lê Ân không khỏi cảm thấy kỳ quái. "Buông mười con tiểu thỏ ngọc kia ra!" Hóa thân Vọng Thư lạnh lùng nhìn chằm chằm Lê Ân.

Lê Ân hơi ngạc nhiên.

Lập tức phản ứng lại.

Có lẽ Vọng Thư tưởng rằng hắn đánh ngất Thái Âm Thỏ Ngọc là để tiện bề bắt cóc đem đi.

Tuy nhiên Vọng Thư hiểu lầm, nhưng Lê Ân lại không chuẩn bị giải thích.

Cùng Vọng Thư đánh một trận a, miễn cho giải thích xong đối phương lại chạy mất. "Vọng Thư đạo hữu, vị miễn quản quá rộng rồi đấy!" "Mười con thỏ ngọc nhỏ, cùng ngươi không thân không thích, ta bắt chúng thì ngại gì chuyện của ngươi?" Thậm chí, vì để Vọng Thư có thể dốc hết toàn lực đánh một trận, Lê Ân không thể không khiêu khích đối phương.

Ào ào!

Ào ào...

Vọng Thư dường như cũng là người nóng tính, hoàn toàn không có cùng Lê Ân nói nhảm bất cứ câu nào, trực tiếp tế xuất công kích đánh giết về phía Lê Ân.

Vọng Thư hóa thân đem Thái Âm pháp tắc thôi động đến cực hạn, quanh thân nở rộ ra vô cùng nguyệt hoa.

Vô cùng nguyệt hoa hóa thành từng đạo chí âm chí hàn Thái Âm

Thần Kiếm, che khuất bầu trời bắn mạnh về phía Lê Ân. "Hửm?

Vọng Thư cụ hóa thân này, tu vi dường như so với trước đó càng mạnh hơn a, thôi động Thái Âm pháp tắc, uy lực rõ ràng đã đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn!" Lê Ân trong lòng khẽ kinh hô một tiếng, thần sắc lại càng thêm vui mừng.

Đúng vậy, Vọng Thư tu vi tự nhiên là càng mạnh càng tốt.

Vọng Thư tu vi càng mạnh, Lê Ân từ trên người đối phương thu hoạch chiến quả cũng càng phong phú.

Bất quá, Lê Ân lại không biết, Vọng Thư cụ hóa thân này sở dĩ so với lần trước càng mạnh, nãi là vì Vọng Thư bản thể đem Tiên Thiên Linh Bảo Thái Âm Nguyên Châu mang ở trên người.

Tại dưới sự gia trì của Thái Âm Nguyên Châu, Vọng Thư hóa thân thôi động Thái Âm pháp tắc, tự nhiên uy lực bạo trướng.

Oanh oanh oanh...

Lê Ân một bên tế xuất Thái Dương Chân Hỏa uy lực Chuẩn Thánh viên mãn, nghênh chiến liên miên bất tuyệt Thái Âm Thần Kiếm.

Một bên thì phóng xuất thần thức, tại quanh thân Vọng Thư tới lui quét dọn, một cái bong bóng thuộc tính cũng không buông tha. "Hửm?

Vọng Thư hóa thân rơi xuống [Thái Âm Pháp Tắc] bong bóng thuộc tính, dường như có chút không quá bình thường a?" Rất nhanh, đáy lòng Lê Ân lần thứ hai kinh hô một tiếng.

Nhặt thuộc tính cũng đã nhặt nhiều năm như vậy, hắn cũng kinh nghiệm đầy mình.

Cho dù là tu vi Chuẩn Thánh viên mãn, pháp tắc bong bóng thuộc tính rơi ra trên người, số lượng cũng không thể nào nhiều như vậy

được.

Quan trọng nhất là, thứ khiến Lê Ân nghi ngờ không bình thường chính là, giờ phút này Vọng Thư hóa thân rơi xuống [Thái Âm Pháp Tắc] bong bóng thuộc tính, điểm số chênh lệch cực lớn.

Điểm số hiện ra hai loại phân bố, một loại vài vạn, một loại khác thì cao gấp mười lần, mỗi một cái điểm số đều mấy chục vạn.

Chương 118

Hơn nữa, bong bóng thuộc tính điểm số mấy chục vạn, thế mà so với cái điểm số vài vạn còn nhiều hơn rất nhiều. "Sẽ không phải trên người Vọng Thư cụ hóa thân này mang theo trọng bảo chứ!" Lê Ân rất nhanh đoán được một cái khả năng.

Theo chiến cục giằng co, Vọng Thư hóa thân muốn đánh nhanh thắng nhanh, rốt cuộc đem Thái Âm Nguyên Châu tế xuất ra.

Thái Âm Nguyên Châu vừa ra, cũng chứng thực suy đoán vừa rồi của Lê Ân.

Ào ào!

Ào ào!

Ào ào...

Nhưng mà, ngay khoảnh khắc Vọng Thư hóa thân tế xuất Thái Âm Nguyên Châu, sắc mặt Lê Ân chợt biến.

Bởi vì...

Lê Ân vẻ mặt hoảng sợ phát hiện, theo Thái Âm Nguyên Châu tế xuất, Thái Âm Chân Thủy mà Thái Âm Tinh phun trào phảng phất như chịu sự triệu hồi, thế mà từ bốn phương tám hướng hướng về Thái Âm Nguyên Châu hội tụ.

Vô cùng vô tận Thái Âm Chân Thủy, tại dưới sự dẫn dắt của Thái Âm Nguyên Châu, lập tức điên cuồng ngưng súc, khí tức tràn ngập ra, đang lấy một loại tốc độ chưa từng có bạo trướng.

Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong!

Chuẩn Thánh viên mãn!

Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong!...

Sau một hồi lâu, Thái Âm Chân Thủy chảy xuôi trên địa biểu cả Thái Âm Tinh đều bị Thái Âm Nguyên Châu dẫn dắt, ngưng súc lại làm một.

Giờ phút này, Thái Âm Chân Thủy sau khi trải qua Thái Âm Nguyên Châu vô hạn ngưng súc, uy lực hiển nhiên đã đạt đến Thánh Nhân tầng thứ.

Sắc mặt Lê Ân nháy mắt xanh mét.

Cũng quá khi dễ người, quá gian lận rồi đấy!

Xác thực!

Thái Âm Nguyên Châu sử dụng ở trên Thái Âm Tinh, thật sự cùng hack game không khác biệt lắm.

Rõ ràng chỉ là Thái Âm Nguyên Châu cấp bậc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, tại trên Thái Âm Tinh lại bộc phát ra uy lực Thánh Nhân tầng thứ.

Cái này không phải gian lận thì là gì?

Thái Nhất thôi động Hỗn Độn Chung cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực đều không có khủng bố như vậy.

Giờ phút này, Thái Âm Chân Thủy sau khi vô hạn ngưng súc, hoàn vũ tại quanh thân Vọng Thư hóa thân. "Tiểu Kim Ô, hỏi lại một câu, có thả mười con thỏ ngọc nhỏ hay không?" Vọng Thư hóa thân đôi mắt đẹp băng lãnh, sát cơ âm sâm hàm mà không lộ, dẫn mà không phát, lại dĩ nhiên khóa chặt lấy Lê Ân.

Chỉ cần Lê Ân dám nói một chữ "Không", tất sẽ nghênh đón lôi đình nhất kích của Vọng Thư hóa thân. "Vọng Thư, sẽ không tưởng

rằng hiện tại ăn chắc ta rồi chứ?" Lê Ân lại không đáp mà hỏi ngược lại, híp mắt, cười như không cười nhìn Vọng Thư hóa thân.

Nhìn bộ dạng này của Lê Ân, trong lòng Vọng Thư hóa thân lập tức lộp bộp một cái, ẩn ẩn có loại cảm giác không ổn.

Biểu tình hiện tại của Lê Ân thực sự quá trấn định, thậm chí trấn định đến mức có chút không tầm thường.

Nàng không tin Lê Ân cảm giác không ra Thái Âm Chân Thủy sau khi ngưng súc, uy lực đã đạt đến Thánh Nhân tầng thứ.

Biết rõ uy lực đạt đến Thánh Nhân tầng thứ mà lại trấn định như thế.

Vậy thì chỉ có duy nhất một lời giải thích... "Gia hỏa này sẽ không phải cũng có lá bài tẩy cấp bậc Thánh Nhân chứ?" Vọng Thư hóa thân tủng nhiên kinh hãi, trong lòng nhịn không được kinh hô.

Càng cảm giác càng thấy có khả năng.

Nếu không, Lê Ân đối mặt với Thái Âm Chân Thủy cấp Thánh Nhân cũng sẽ không bình tĩnh thong dong như vậy. "Cái tên Tiểu Kim Ô này rốt cuộc là thân phận gì?

Lần trước cảm giác tối đa cũng chỉ là tu vi Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, nhưng hiện tại lại dường như ngay cả lá bài tẩy cấp Thánh Nhân đều có, quả thực giống như động không đáy, thâm sâu không thấy đáy a!

Chẳng lẽ gia hỏa này cũng là lão cổ đổng từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma chuyển thế trùng tu?" Vọng Thư bản thể ẩn nấp ở sâu trong địa hạch Thái Âm Tinh cũng cực kỳ không bình tĩnh, nội tâm kinh nghi bất định.

Cùng Lê Ân gặp hai lần, nhưng đối phương cho Vọng Thư bản thể cảm giác lại một lần so với một lần càng thêm thâm sâu khó

lường.

Mỗi lần tưởng rằng đã nhìn thấu Lê Ân, ai ngờ lần sau gặp lại, Lê Ân lại cho nàng một cái "kinh hỉ" cực lớn.

Vọng Thư hiện tại đốn thời gian có loại cảm giác đâm lao phải theo lao.

Nói thật, nàng thật sự không nguyện ý cùng Lê Ân đánh.

Một khi bộc phát ra chiến đấu chấn động cấp Thánh Nhân, nhất định sẽ dẫn tới hồng hoang tất cả cường giả chú ý.

Đặc biệt là Hồng Quân.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Vọng Thư vô tận năm tháng qua vẫn luôn ẩn náu tại Thái Âm Tinh không ra, chẳng phải là vì kiêng kỵ Hồng Quân sao.

Đây cũng là lý do vì sao vừa rồi Vọng Thư hóa thân dùng Thái Âm Nguyên Châu ngưng súc ra Thái Âm Chân Thủy cấp Thánh Nhân lại chần chờ không có công kích Lê Ân.

Vọng Thư vốn cho rằng bằng vào Thái Âm Chân Thủy cấp Thánh Nhân có thể không đánh mà thắng, áp phục Lê Ân, để đối phương thả mười con Thái Âm Thỏ Ngọc.

Kết quả không ngờ, Lê Ân cũng là một vị chủ nhân thâm sâu khó lường, cũng có lá bài tẩy cấp Thánh Nhân, chút nào không sợ nàng uy hiếp.

Không, còn có một loại khả năng...

Đó chính là Lê Ân đang cường trang trấn định, đang lừa nàng!

Bởi vì đối phương biết nàng vẫn luôn ẩn nấp ở Thái Âm Tinh, khẳng định không muốn dẫn tới Lục Đại Thánh Nhân cùng Hồng Quân chú ý.

Chỉ cần chiến đấu chấn động cấp Thánh Nhân truyền ra ngoài, nàng sẽ không còn cách nào an an tĩnh tĩnh ẩn nấp tại Thái Âm Tinh nữa.

Vọng Thư bỗng nhiên cảm giác cái khả năng này tính xác thực càng lớn.

Đâu có thể tùy tùy tiện tiện gặp một vị cường giả mà vừa khéo cũng sở hữu lá bài tẩy cấp Thánh Nhân được.

Chương 119

Lá bài tẩy cấp Thánh Nhân cũng không phải cải trắng ngoài chợ.

Cả cái Hồng Hoang, trước mắt đã biết, có thể làm cho Chuẩn Thánh phát huy ra uy lực cấp Thánh Nhân, cũng chỉ có trấn tộc đại trận của Vu tộc - Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mà thôi.

Ngoài ra, Thái Nhất trong tình huống thiêu đốt tinh huyết thôi động Hỗn Độn Chung, hẳn là cũng có thể bộc phát ra uy lực cấp Thánh Nhân.

Trừ cái đó ra, Vọng Thư chưa từng nghe Hồng Hoang còn có lá bài tẩy cấp Thánh Nhân nào khác lạ.

Phản chính hiện tại đều là thế cưỡi hổ khó xuống, đánh cũng không được, không đánh lại càng thêm không cam lòng.

Cuối cùng, Vọng Thư bản thể quyết định đánh!

Ông ông ông...

Bất quá, trước khi khai đánh, phải làm một chút che giấu.

Tận lượng đừng để chiến đấu chấn động cấp Thánh Nhân truyền ra ngoài.

Thế là, Vọng Thư bản thể ẩn nấp ở sâu trong địa hạch Thái Âm Tinh thế mà tự mình xuất thủ.

Vô cùng vô tận Thái Âm pháp tắc sát na gian liên miên không dứt trùng thiên, hóa thành từng tầng từng lớp kết giới, phong khốn cả Thái Âm Tinh. "Hửm?" Lê Ân khẽ kinh hô một tiếng, ánh mắt kính trực ném về phía vị trí Vọng Thư bản thể ẩn nấp. "Thì ra bản thể của ngươi trốn ở sâu trong địa hạch Thái Âm Tinh, thảo nào lần trước tìm thế nào cũng không thấy!" Lập tức, Lê Ân một lần nữa nhìn về phía

Vọng Thư hóa thân, bừng tỉnh đại ngộ nói.

Lần này Vọng Thư bản thể đích thân xuất thủ, quả thực có chút nằm ngoài dự liệu của Lê Ân.

Bất quá, sâu trong nội tâm Lê Ân lại cuồng hỉ không thôi.

Hắn có một loại dự cảm, chuyến đi Thái Âm Tinh lần này, thu hoạch khả năng sẽ phong phú chưa từng có.

Cho nên, Lê Ân giờ phút này cũng không có xuất thủ cắt ngang Vọng Thư bản thể.

Vọng Thư bản thể không muốn dẫn tới Lục Đại Thánh Nhân cùng Hồng Quân chú ý, Lê Ân cũng đồng dạng không muốn.

Vọng Thư bản thể tế xuất vô số Thái Âm pháp tắc, hóa thành trùng trùng điệp điệp kết giới phong khốn cả Thái Âm Tinh xong, lại vẫn cảm thấy có chút không bảo hiểm.

Nàng Thái Âm pháp tắc vẻn vẹn chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, cho dù số lượng có nhiều hơn nữa, cũng khốn không được chiến đấu chấn động cấp Thánh Nhân.

Vèo vèo vèo...

Nhất niệm cập thử, từng đạo lưu quang lập tức từ trong ngực Vọng Thư bản thể bắn mạnh ra.

Lê Ân định thần nhìn lại, đồng tử lập tức tình bất tự cấm co rút lại.

Từ trong ngực Vọng Thư bản thể bay ra, hách nhiên giống hệt với Thái Âm Nguyên Châu đang huyền phù trên đỉnh đầu Vọng Thư hóa thân.

Hơn nữa, quan trọng nhất là, giờ phút này từ trong ngực Vọng Thư bản thể bay ra Thái Âm Nguyên Châu, chừng tám khỏa.

Lê Ân quả thực muốn chửi má nó.

Một khỏa Thái Âm Nguyên Châu đã đủ khủng bố rồi, có thể đem Thái Âm Chân Thủy ngưng súc đến uy lực cấp Thánh Nhân.

Hiện tại, Vọng Thư bản thể lại tế xuất thêm tám khỏa Thái Âm Nguyên Châu, quả thực làm cho Lê Ân da đầu tê dại.

Lê Ân cũng không nghĩ tới, Thái Âm Nguyên Châu cấp Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, chừng chín khỏa.

Hắn không chút nghi ngờ, chín khỏa Thái Âm Nguyên Châu tổ hợp lại một chỗ, tuyệt đối có thể so sánh với Tiên Thiên Chí Bảo.

Thậm chí, hắn đều không dám cam đoan trên người Vọng Thư phải chăng còn có nhiều Thái Âm Nguyên Châu hơn nữa hay không.

Nếu số lượng Thái Âm Nguyên Châu càng nhiều tổ hợp lại một chỗ, uy lực phải chăng có thể lăng giá trên Tiên Thiên Chí Bảo, đạt đến Hồng Mông Linh Bảo tầng thứ?

Lê Ân không thể không cảm thán.

Không hổ là cổ lão tồn tại sống sót từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma!

Thật sự chút nào không thể khinh thường, nội tình quả thực quá thâm sâu khó lường!

Bất quá, duy nhất làm cho Lê Ân có chút an ủi chính là...

Vọng Thư bản thể tế xuất tám khỏa Thái Âm Nguyên Châu cũng không phải dùng để công kích, mà là dùng để gia trì pháp tắc kết giới.

Vọng Thư bản thể có lòng tin, tại dưới sự gia trì của tám khỏa Thái Âm Nguyên Châu, lát nữa cùng Lê Ân đánh kịch liệt đến đâu, chiến đấu chấn động cũng sẽ không truyền ra ngoài.

Vèo!

Sau khi giải quyết xong vấn đề kết giới, thân hình Vọng Thư bản thể nháy mắt đáp xuống trước mặt Lê Ân.

Vọng Thư bản thể vừa mới buông xuống, hóa thân của nàng liền hóa thành một đạo lưu quang, chui vào trong cơ thể Vọng Thư bản thể.

Lập tức, Vọng Thư bản thể tham thủ khẽ vẫy, Thái Âm Chân Thủy trước đó huyền phù trên đỉnh đầu hóa thân cùng với hoàn vũ quanh thân hóa thân liền tất số bay về phía nàng. "Khụ khụ!

Khụ khụ...

Vọng Thư, không cần nghiêm túc như vậy chứ, chúng ta chỉ là luận bàn mà thôi!" Lê Ân nhìn Vọng Thư, vẻ mặt cười gượng nói.

Vọng Thư làm động tác lớn như vậy, xác thực có chút hoảng a!

Đương nhiên, cái Lê Ân sợ nhất là đánh một hồi, trong cơ thể Vọng Thư lại tế xuất càng nhiều Thái Âm Nguyên Châu nữa.

Vậy thì phỏng chừng là toang hẳn. "Hừ!

Hiện tại mới nói luận bàn, không cảm thấy quá muộn sao?

Đem bản thể của ta bức ra, chẳng lẽ ngươi tưởng rằng không cần trả giá lớn sao?" Vọng Thư lạnh lùng hừ một tiếng, ngữ khí mang theo một cỗ hận ý nghiến răng nghiến lợi.

Ào ào!

Ào ào...

Nhất niệm cập thử, Vọng Thư lập tức thôi động Thái Âm Chân Thủy cấp Thánh Nhân, hãn nhiên giết về phía Lê Ân.

Lê Ân hít sâu một hơi, sắc mặt một mảnh ngưng trọng.

Chương 120

Xem ra hôm nay không thể không bộc lộ thực lực chân chính.

Bất quá, đáy lòng Lê Ân đảo cũng tràn đầy chờ mong.

Hắn còn chưa từng thử toàn lực bộc phát đâu.

Oanh long!

Oanh long!

Oanh long...

Nhất niệm cập thử, quanh thân Lê Ân liền phun trào ra từng cỗ từng cỗ hỏa diễm màu vàng kim.

Chí cương chí dương Thái Dương Chân Hỏa nhanh chóng hội tụ thành một mảnh biển lửa ngập trời, nháy mắt nghênh đón Thái Âm Chân Thủy đang tịch quyển tới.

Nhưng mà, một giây sau, Vọng Thư lập tức sắc mặt đại biến.

Bởi vì... nàng hách nhiên phát hiện, Thái Âm Chân Thủy cấp Thánh Nhân của nàng thế mà bị Thái Dương Chân Hỏa do Lê Ân tế xuất chặn lại.

Điều này cũng có nghĩa là, Thái Dương Chân Hỏa do Lê Ân tế xuất, uy lực đồng dạng đạt đến Thánh Nhân tầng thứ. "Cái... gì?!

Sao có thể?!" Nhìn một màn này, Vọng Thư thế mà nhịn không được chấn hám lên tiếng, đôi mắt đẹp cơ hồ đều sắp kinh bạo.

Phải biết rằng, nàng tế xuất Thái Âm Chân Thủy sở dĩ có thể đạt tới uy lực cấp Thánh Nhân đều là công lao của Thái Âm Nguyên Châu.

Nhưng hiện tại, Lê Ân tịnh chưa động dụng bất kỳ pháp bảo nào, chỉ bằng vào bản thân tế xuất Thái Dương Chân Hỏa đã đạt đến

Thánh Nhân tầng thứ.

Đây hoàn toàn là hai khái niệm bất đồng. "Ẩn tàng thật đủ sâu a!

Cư nhiên lặng yên không một tiếng động tấn thăng Thánh Nhân tầng thứ?!" Vọng Thư một đôi mắt đẹp gắt gao nhìn chằm chằm Lê Ân, vừa kinh vừa giận.

Cái gia hỏa trước mắt này quả thực khả ác thấu đỉnh.

Rõ ràng thực lực mạnh như vậy, lại hết lần này tới lần khác giả heo ăn thịt hổ trước mặt nàng.

Diễn đạt đến mức nàng suýt chút nữa tin là Lê Ân đang lừa gạt. "Thôi được rồi, ta ngả bài đây, không sai, ta là Thánh Nhân!" Lê Ân nhún vai, hướng Vọng Thư mỉm cười.

Nhìn bộ dạng tươi cười kia của Lê Ân, Vọng Thư cảm giác diện mục khả tăng, hận không thể bạo chùy hắn mấy quyền.

Oanh oanh oanh...

Tuy rằng kinh ngạc về thực lực của Lê Ân, nhưng Vọng Thư cũng không có tính toán nhận thua.

Hồi thần lại, nàng cũng phản ứng lại, Lê Ân căn bản không thể nào là Thánh Nhân.

Chẳng qua là không biết dùng biện pháp gì đem uy lực Thái Dương Chân Hỏa tăng lên tới Thánh Nhân tầng thứ mà thôi.

Nhất niệm cập thử, Vọng Thư lập tức đem Thái Âm Nguyên Châu điên cuồng thôi động.

Tại dưới sự toàn lực thôi động của Vọng Thư bản thể, Lê Ân có thể rõ ràng cảm giác được, Vọng Thư bản thể dùng Thái Âm Nguyên Châu ngưng súc ra Thái Âm Chân Thủy, rõ ràng so với hóa thân ngưng súc ra uy lực muốn mạnh hơn mấy phần.

Nếu nói Vọng Thư hóa thân ngưng súc ra Thái Âm Chân Thủy thuộc tính điểm số vừa mới đạt tới một ngàn ức, vậy giờ phút này Vọng Thư bản thể ngưng súc ra Thái Âm Chân Thủy thuộc tính điểm số dĩ nhiên tiếp cận một ngàn một trăm ức.

Thái Âm Chân Thủy uy lực đại tăng, lập tức bắt đầu từ từ áp chế Thái Dương Chân Hỏa do Lê Ân tế xuất.

Hết cách rồi, Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân thuộc tính điểm số cũng chỉ có một ngàn lẻ tám ức mà thôi.

Oanh oanh oanh...

Tuy rằng bị áp chế, nhưng Vọng Thư muốn đánh bại Lê Ân cũng không phải chuyện có thể làm được trong thời gian ngắn.

Lê Ân ngược lại vui vẻ như thế, Vọng Thư càng ra sức, thuộc tính khí phao rơi ra trên người càng phong phú.

Thế là, Lê Ân cứ như vậy một bên nhặt thuộc tính, một bên cùng Vọng Thư điên cuồng kích chiến.

Bất quá, tại thời điểm Lê Ân cuồng vặt lông cừu của Vọng Thư, Thái Âm Đạo Nhân viễn tại Linh Sơn Đại Lôi Âm Tự lại mộng bức.

Hắn có thể rõ ràng cảm thụ được, thuộc tính trong cơ thể đang điên cuồng tăng trưởng.

Đặc biệt là Thái Âm pháp tắc, tăng tốc nhanh nhất.

Cứ vùn vụt vãng thượng tiêu thăng, quả thực so với ngồi hỏa tiễn còn nhanh hơn. "Bản tôn sẽ không phải lại đi Thái Âm Tinh vặt lông Vọng Thư đấy chứ?" Thái Âm Đạo Nhân lập tức kinh nghi bất định.

Trên người hắn thuộc tính duy có tại Thái Âm Tinh mới có thể đại lượng cày.

Còn về việc vì sao khẳng định Lê Ân lại gặp Vọng Thư, tự nhiên

là vì nếu Lê Ân đơn độc cày Thái Âm Tinh thì chỉ có [Thái Âm Chân Thủy] thuộc tính mới gia tăng.

Nhưng hôm nay lại ngay cả [Thái Âm Pháp Tắc], [Tiên Thiên Thái Âm Chi Thể], [Tiên Thiên Thái Âm Pháp Tướng] các loại thuộc tính đều đang tăng trưởng.

Đặc biệt là [Thái Âm Pháp Tắc] thuộc tính, tốc độ tăng trưởng kinh người nhất.

Nhiều thuộc tính đồng thời tăng trưởng như vậy, rõ ràng Lê Ân giờ phút này đang điên cuồng cày thuộc tính từ Vọng Thư. "Bản tôn cũng thật là, đi Thái Âm Tinh cày thuộc tính cũng không thông báo trước!" Thái Âm Đạo Nhân đáy lòng không khỏi oán trách một câu.

Phải biết rằng, hắn hiện tại nhưng là đang ở Linh Sơn Đại Lôi Âm Tự, ở dưới mí mắt Tiếp Dẫn.

Tuy rằng hắn đang cực lực che giấu, nhưng động tĩnh khi thuộc tính đột phá khó tránh khỏi sẽ không bị Tiếp Dẫn sát giác.

Hắn cũng hào không dám cam đoan tại cự ly gần như thế, khuynh tẫn toàn lực che giấu có thể triệt để qua mặt Tiếp Dẫn hay không.

Vèo!

Nhất niệm cập thử, Thái Âm Đạo Nhân lập tức cấp hừng hực bay ra khỏi Linh Sơn.

Ông!

Chương 121

Thân hình Thái Âm Đạo Nhân vừa mới rời khỏi Linh Sơn, trong Đại Lôi Âm Tự, Tiếp Dẫn đang đoan tọa trên Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên bỗng nhiên mở mắt. "Sư huynh, gia hỏa này thật đúng là có thể nhẫn a, tại Đại Lôi Âm Tự của ta túc túc đợi hơn chín ngàn năm đều không có bất kỳ động tĩnh gì!" Lập tức, nguyên thần ý niệm của Chuẩn Đề từ Tà Nguyệt Tam Tinh Động truyền đến.

Từ lúc đem Thái Âm Đạo Nhân lôi kéo vào Tây Phương Giáo, nhất cử nhất động của Thái Âm Đạo Nhân đều nằm trong sự giám thị của Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề.

Đợi thật lâu lại chần chờ không thấy Thái Âm Đạo Nhân có bất kỳ động tĩnh gì.

Hơn chín ngàn năm thời gian, Thái Âm Đạo Nhân vẫn luôn ngoan ngoãn đợi tại Đại Lôi Âm Tự, ngẫu nhiên thỉnh thoảng tìm Tiếp Dẫn "tọa đàm luận đạo" (nhặt thuộc tính).

Hết thảy chuyện này bình thường đến không thể bình thường hơn.

Phản ứng của Thái Âm Đạo Nhân khiến cho Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề thậm vi phiền muộn.

Hôm nay, Thái Âm Đạo Nhân rốt cục có động tĩnh.

Cấp hừng hực rời khỏi Đại Lôi Âm Tự, hiển nhiên là kìm nén không được, rốt cục muốn có hành động.

Việc này làm cho Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề bội cảm phấn chấn, ánh mắt cách vô tận thời không, vẫn luôn đi theo Thái Âm Đạo Nhân mà đi.

Tuy rằng Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề ánh mắt ẩn tàng rất tốt, Thái

Âm Đạo Nhân căn bản hào không cảm ứng được.

Nhưng Thái Âm Đạo Nhân lại rõ ràng, hắn nhất định đang ở trong sự giám thị của Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề.

Cho nên, tiếp đó, Thái Âm Đạo Nhân liền mang theo Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề dạo quanh Địa Tiên Giới tứ đại bộ châu. "Sư huynh, gia hỏa này vẫn luôn dẫn ta tại Địa Tiên Giới đi dạo, sẽ không phải là phát hiện chúng ta đang âm thầm giám thị chứ?" Sắc mặt Chuẩn Đề hơi có chút khó coi, vội vàng hướng Tiếp Dẫn truyền âm hỏi. "Có khả năng!

Có thể đem thân thể tu luyện tới Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, đều không thể nào là kẻ ngu.

Hắn khẳng định cũng biết chúng ta sẽ không dễ dàng tín nhiệm hắn, cho nên cho dù không phát hiện chúng ta đang âm thầm giám thị, hắn cũng không có khả năng lập tức đi gặp tồn tại sau lưng!" Tiếp Dẫn nhàn nhạt nói.

Thái Âm Đạo Nhân dùng hơn một tháng thời gian nhiễu quanh tứ đại bộ châu bay một vòng.

Trong khoảng thời gian này, thuộc tính của hắn quá nửa đã hoàn thành đột phá. [Tiên Thiên Thái Âm Chi Thể] cùng [Tiên Thiên Thái Âm Pháp Tướng] thuộc tính điểm số song song đột phá một ngàn vạn đại quan, thành công tấn thăng Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Thái Âm pháp tắc thuộc tính điểm số thì đột phá mười ức đại quan, nhất cử từ Chuẩn Thánh sơ kỳ tiêu thăng tới Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Thủy hệ pháp lực tuy rằng không thể phá cảnh, nhưng cũng thu được tiến bộ nhảy vọt, thuộc tính điểm số đạt tới chín mươi lăm ức, Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong cảnh giới!

Còn về Thái Âm Chân Thủy, cũng đồng dạng tiến bộ không nhỏ, đang hướng tới một ngàn ức đại quan rảo bước tiến lên.

Phải biết rằng, Thái Âm Chân Thủy của Thái Âm Đạo Nhân thuộc tính điểm số vốn đã cao tới chín trăm sáu mươi tám ức, cảnh giới cao rồi, muốn tiếp tục tiến bộ thật sự thiên nan vạn nan.

Bất quá nhiêu là như thế, hơn một tháng thời gian, Thái Âm Chân Thủy của Thái Âm Đạo Nhân thuộc tính điểm số cũng gia tăng ba mươi ức.

Nhất cử đạt tới chín trăm chín mươi tám ức trình độ, cự ly Thánh Nhân tầng thứ cận hữu nhất tuyến chi cách rồi.

Cự ly Thánh Nhân tầng thứ Thái Âm Chân Thủy, chỉ còn lại có hai ức thuộc tính điểm số.

Thái Âm Đạo Nhân hoài nghi bản thể Lê Ân sẽ đem Thái Âm Chân Thủy thuộc tính thôi thăng tới Thánh Nhân tầng thứ mới có thể rời khỏi Thái Âm Tinh. "Không được!

Phải tìm cơ hội triệt để cắt đuôi Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề mới được!

Thái Âm Chân Thủy tấn thăng Thánh Nhân tầng thứ, mặc cho ta áp chế thế nào, khẳng định cũng vô pháp hoàn toàn áp chế được, sẽ có ba động truyền ra ngoài!" Thái Âm Đạo Nhân trong lòng lẫm nhiên.

Kỳ dư thuộc tính đột phá lúc động tĩnh đều bị hắn hoàn mỹ áp chế trong cơ thể.

Nhưng tiếp đó Thái Âm Chân Thủy từ Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong đột phá Thánh Nhân tầng thứ là thuộc về vượt đại cảnh giới đột phá.

Dĩ hắn thực lực hiện tại, căn bản không có khả năng làm đến một tia ba động đều không tiết ra ngoài. "A, có rồi!" Trong đầu Thái Âm

Đạo Nhân hiện lên một đạo linh quang, trong lòng lập tức có chủ ý.

Muốn cắt đuôi Thánh Nhân nhìn chằm chằm, biện pháp tốt nhất tự nhiên là dẫn nhập một vị Thánh Nhân mới. "Nên dẫn nhập vị Thánh Nhân nào đây?" Thái Âm Đạo Nhân trong lòng không khỏi trầm ngâm.

Nữ Oa có thể không cần lo lắng.

Nàng vừa mới từ Ngũ Thánh liên thủ trấn áp tránh thoát ra, cũng tất định bị Hồng Quân lần thứ hai hạ lệnh cấm túc.

Chỉ có thể từ trong Tam Thanh lựa chọn.

Thái Thượng Lão Quân vô vi nhi trị, chưa chắc sẽ để ý tới Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm tư thâm trầm, cũng chưa chắc sẽ cùng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bạo phát xung đột, không chừng sẽ liên hợp Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề cùng nhau truy tung hắn.

Duy có Thông Thiên Giáo Chủ tính tình nóng nảy nhất mới có khả năng cùng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phát sinh xung đột.

Vèo!

Nhất niệm cập thử, thân hình Thái Âm Đạo Nhân lập tức trực chỉ Đông Hải Kim Ngao Đảo Bích Du Cung mà đi. "Sư huynh, gia hỏa này dường như hướng về phía Kim Ngao Đảo mà đi, chúng ta còn đi theo không?" Chuẩn Đề truyền âm nói. "Theo!" Tiếp Dẫn tư thốn nói.

Đã theo lâu như vậy rồi, không có đạo lý tới Kim Ngao Đảo lại bỏ dở giữa chừng.

Bất luận là Tiếp Dẫn hay Chuẩn Đề đều không dám cam đoan Thái Âm Đạo Nhân nhất định cùng Thông Thiên không có quan hệ.

Bất quá, sau khi đến Kim Ngao Đảo, Thái Âm Đạo Nhân lại tịnh chưa bước vào phạm vi Kim Ngao Đảo mà là nhiễu quanh Kim Ngao

Đảo to lớn vô cùng phi hành.

Bích Du Cung.

Thông Thiên Giáo Chủ đang bế quan tu luyện mạch địa mở mắt. "Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề hai cái gia hỏa này đang nhìn lén Kim Ngao Đảo?" Thông Thiên Giáo Chủ lập tức nhíu mày.

Sau khi Thái Âm Đạo Nhân đến hải vực Kim Ngao Đảo, ánh mắt của Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề cũng âm thầm theo sát tới.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề ánh mắt có thể qua mặt Thái Âm Đạo Nhân cảm ứng, nhưng lại không qua mặt được đồng dạng là Thánh Nhân Thông Thiên Giáo Chủ.

Chương 122

Ông!

Ánh mắt Thông Thiên Giáo Chủ cũng lặng yên không một tiếng động bắn ra.

Đạo trường Bích Du Cung của hắn, ở trên Kim Ngao Đảo, há dung Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nhìn lén.

Ngâm ngâm ngâm...

Bầu bạn với ánh mắt của Thông Thiên là từng trận kiếm minh chi âm uyển như long ngâm.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề có thể cảm giác được từng đạo kinh thiên kiếm khí cách vô tận thời không, thuận theo ánh mắt của bọn hắn, phảng phất muốn buông xuống trên bản thể. "Sư huynh, Thông Thiên đang cảnh cáo chúng ta, bảo chúng ta rời đi, chúng ta có muốn rời khỏi không?" Chuẩn Đề lại lần nữa hướng Tiếp Dẫn truyền âm nói. "Thông Thiên sư huynh, chúng ta vô ý nhìn lén Bích Du Cung, chỉ là tại ngoài Kim Ngao Đảo tuần thị mà thôi..." Tiếp Dẫn vội vàng truyền âm hướng Thông Thiên giải thích. "Cút!" Bất quá, không đợi Tiếp Dẫn truyền âm xong, Thông Thiên đã cắt ngang lời đối phương.

Thông Thiên nộ ý bột phát.

Hai cái trọc đầu đều đã ở ngoài Kim Ngao Đảo nhìn lén, còn dám nói vô ý nhìn lén Bích Du Cung?

Oanh long!

Oanh long...

Thông Thiên phẫn nộ quát to một chữ "Cút", trong nháy mắt thế mà phảng phất như sống lại, trực tiếp vượt qua vô cùng không gian,

tại thượng không Đại Lôi Âm Tự cùng Tà Nguyệt Tam Tinh Động khoảnh khắc chi gian nổ vang.

Ngôn xuất pháp tùy!

Thánh Nhân chi uy có thể thấy được lốm đốm!

Sắc mặt Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nháy mắt đen xuống.

Bọn hắn cũng là Thánh Nhân, giống nhau cũng cần thể diện.

Thông Thiên tính tình nóng nảy mang theo vài phần vũ nhục tính chữ "Cút", hiển nhiên kích thích Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề. "Đem ánh mắt thu hồi lại, nếu không đừng trách bản tôn đối với các ngươi không khách khí!" Thông Thiên lạnh lùng truyền âm nói.

Cho dù đối mặt với Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề hai vị Thánh Nhân, Thông Thiên cũng không có chút nào sợ hãi, càng không có thối lui. "Thông Thiên sư huynh chuẩn bị cùng ta hai sư huynh đệ làm một trận sao?" Ngữ khí của Chuẩn Đề cũng băng lãnh đến cực điểm. "Tùy thời phụng bồi!" Thông Thiên trả lời lại càng thêm ngạnh khí.

Vèo vèo vèo...

Lời còn chưa dứt, trong đôi mắt Thông Thiên phun trào ra vô tận kiếm quang, nháy mắt từ Bích Du Cung đến hải vực ngoài Kim Ngao Đảo.

Ca sát!

Ca sát!

Ca sát...

Lăng lệ vô thất kiếm quang trực tiếp đem ánh mắt của Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề tất số giảo nát.

Thái Âm Đạo Nhân lập tức mục trừng khẩu ngốc, thật sâu bị bá khí mà Thông Thiên triển lộ chấn kinh.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề ánh mắt bị Thông Thiên trong mắt bắn ra kiếm quang giảo nát xong, trên người Thái Âm Đạo Nhân hai cỗ nhìn lén cảm ẩn tế cực điểm kia nháy mắt biến mất. "Thông Thiên, thật sự cho rằng sư huynh đệ chúng ta sợ ngươi không thành!

Nếu đã như vậy, vậy chúng ta tới Hư Không Chiến Trường làm một trận, nhìn xem những năm này ngươi có hay không hư độ quang âm!" Chuẩn Đề cũng giận, trực tiếp hướng Thông Thiên khiêu chiến. "Như ngươi mong muốn!" Thân hình Thông Thiên lập tức biến mất tại Bích Du Cung, nháy mắt xuất hiện trong Hư Không Chiến Trường.

Bất quá, tại thời điểm Thông Thiên đi tới Hư Không Chiến Trường, quay đầu nhìn thoáng qua hướng Kim Ngao Đảo, vừa vặn nhìn thấy Thái Âm Đạo Nhân vẻ mặt làm tặc tâm hư, kẻ dẫn phát Thánh Nhân hỏa bính đang dưới chân bôi dầu chuồn mất. "Dám đem bản thánh làm súng sai sử, bản thánh đảo muốn nhìn xem ngươi là thần thánh phương nào!" Thông Thiên nhìn bóng lưng Thái Âm Đạo Nhân biến mất, trong mắt hiện lên một mạt hàn mang.

Vèo!

Bất quá, ngay trước khi Thái Âm Đạo Nhân biến mất, Thông Thiên khuất chỉ nhẹ nhàng bắn ra.

Một đạo nguyên thần ấn ký lặng yên không một tiếng động rơi vào trên y bào Thái Âm Đạo Nhân.

Thông Thiên cũng đã nhận ra, phát hiện Thái Âm Đạo Nhân hách nhiên chính là thần bí cường giả chín ngàn năm trước cường sấm Thiên Đình, đem Thiên Đình tứ đại cự đầu huyết ngược một phen.

Vèo!

Thân hình Thái Âm Đạo Nhân hóa thành một đạo hồng quang, dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi Kim Ngao Đảo.

Thông Thiên gia hỏa này quá sinh mãnh, chọc không nổi chọc không nổi!

Vừa rồi Thông Thiên ánh mắt từ Bích Du Cung thấu xuất Kim Ngao Đảo, hóa thành vô cùng kinh thiên kiếm quang, không chỉ chém đứt Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề ánh mắt nhìn lén.

Kinh thiên kiếm quang càng thuận theo Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề ánh mắt, vượt qua không gian công kích hướng Đại Lôi Âm Tự cùng Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

Một màn này vừa vặn bị Thái Âm Đạo Nhân đang xử loạn phi ngoài Kim Ngao Đảo nhìn thấy, trực tiếp đem Thái Âm Đạo Nhân dọa tiểu.

Thông Thiên gia hỏa này thật không phải sinh mãnh bình thường!

Quả thực sinh mãnh đến rối tinh rối mù!

Hai vị Thánh Nhân nói đánh là đánh, mày đều không mang nhíu.

Thảo nào Thông Thiên có thể tại Hồng Hoang lưu lại hung danh hiển hách.

Ông!

Sau khi bay khỏi Kim Ngao Đảo, Thái Âm Đạo Nhân dùng thần thức đem toàn thân cao thấp các vị trí đều tới tới lui lui quét hình mười mấy lần.

Bất quá, Thái Âm Đạo Nhân lại tịnh chưa phát hiện trên người có bất kỳ dị thường nào. "Chẳng lẽ Thông Thiên chưa ở trên người ta lưu lại cái đuôi nhỏ?" Thái Âm Đạo Nhân trong lòng không khỏi có chút hoài nghi.

Hắn có chút không tin tà.

Chương 123

Nhưng nại hà thần thức của hắn tới tới lui lui quét hình mười mấy lần đều không có mảy may phát hiện. "Mặc kệ, chờ Thái Âm Chân Thủy tấn thăng Thánh Nhân tầng thứ, lại dùng Thái Âm Chân Thủy thối luyện toàn thân!

Thánh Nhân tầng thứ Thái Âm Chân Thủy tổng cai có thể phát hiện Thánh Nhân lưu lại cái đuôi nhỏ chứ?" Thái Âm Đạo Nhân trong lòng thầm nghĩ, lập tức gia tăng tốc độ, trực chỉ Thái Âm Tinh mà đi.

Không sai!

Thái Âm Đạo Nhân chính là định mượn nhờ Thái Âm Tinh che giấu động tĩnh Thái Âm Chân Thủy tấn thăng Thánh Nhân tầng thứ.

Lê Ân đang ở Thái Âm Tinh cùng Vọng Thư kích chiến không ngớt, hồn nhiên không biết có một cái hố hàng đang phi nhanh tiếp cận.

Tại toàn lực đi đường, cho dù là Thái Âm Đạo Nhân cũng túc túc dùng mười ngày thời gian mới đến Thái Âm Tinh.

Lúc này, Thái Âm Chân Thủy thuộc tính điểm số hách nhiên đã đạt đến chín trăm chín mươi chín ức chín ngàn chín trăm vạn.

Vẻn vẹn chỉ kém một trăm vạn thuộc tính điểm số là có thể triệt để tấn thăng Thánh Nhân tầng thứ rồi.

Trong Thánh Nhân tầng thứ Hư Không Chiến Trường. "Gia hỏa này chạy đi Thái Âm Tinh?" Thông Thiên tay cầm Thanh Bình Kiếm đem Chuẩn Đề đánh cho liên tục bại lui, lúc này lại vẫn cứ phân tâm quan chú tình huống Thái Âm Đạo Nhân. "Chẳng lẽ mạc hậu thôi thủ của gia hỏa này ẩn nấp ở trong Thái Âm Tinh?" Thông Thiên không

khỏi ám tự trầm ngâm. "Thông Thiên, sao dám nhục nhã bản thánh như thế!" Chuẩn Đề đốn thời nổi giận.

Thông Thiên tại tình huống cùng hắn giao thủ còn phân tâm, phảng phất như chuyện kia mới là nghiệp chính, kích bại Chuẩn Đề hắn chỉ là tiện tay làm chuyện nhỏ.

Cái này không khác gì đối với Chuẩn Đề sỉ nhục.

Giờ phút này, luôn luôn không biết xấu hổ như Chuẩn Đề cũng bị Thông Thiên triệt để chọc giận.

Oanh oanh oanh...

Chuẩn Đề lập tức đem Thất Bảo Diệu Thụ thôi động đến cực hạn, phát điên cuồng công Thông Thiên.

Thái Âm Tinh.

Vèo!

Thái Âm Đạo Nhân nói không hai lời, lập tức hướng địa biểu Thái Âm Tinh đáp xuống.

Bành!

Nhưng mà, tầng Thái Âm Chân Thủy ở địa biểu Thái Âm Tinh mới vừa vặn xuyên một nửa, thân hình đang lao xuống của Thái Âm Đạo Nhân thế mà bị bắn bay ra ngoài. "Tình huống gì?" Thái Âm Đạo Nhân vất vả lắm mới dừng được thân hình, đốn thời vẻ mặt mộng bức.

Hắn nhìn kỹ lại... vừa rồi đem thân thể hắn bắn bay ra ngoài hách nhiên là một đạo kết giới. "Thái Âm Tinh từ khi nào có thêm một đạo kết giới như vậy?" Thái Âm Đạo Nhân khẽ cau mày.

Hơn nữa, đạo kết giới này uy lực dường như không tệ.

Nếu không cũng không thể nào đem thân thể của một vị Chuẩn

Thánh cấp bắn bay được.

Oanh long!

Lập tức, Thái Âm Đạo Nhân tham thủ vung lên.

Một đạo Thái Âm Chân Thủy uy lực Chuẩn Thánh viên mãn bị Thái Âm Đạo Nhân tùy tay vung ra, kính trực hướng kết giới phía dưới cuồng dũng mà đi.

Bành!

Nhưng mà, lần thứ hai làm cho Thái Âm Đạo Nhân cảm giác khiếp sợ chính là, Chuẩn Thánh viên mãn Thái Âm Chân Thủy vẫn như cũ bị kết giới bắn ra. "Cái kết giới này uy lực mạnh như vậy?" Thái Âm Đạo Nhân ngạc nhiên. "Ta đảo muốn nhìn xem cái kết giới này có thể mạnh đến trình độ nào, chẳng lẽ có thể đạt tới Thánh Nhân tầng thứ không thành!" Bất quá, Thái Âm Đạo Nhân cũng bị kích phát lòng hiếu thắng.

Oanh long!

Lời còn chưa dứt, Thái Âm Đạo Nhân đem Thái Âm Chân Thủy uy lực lớn nhất cấp tế xuất.

Thái Âm Chân Thủy của Thái Âm Đạo Nhân hiện tại chỉ kém một trăm vạn thuộc tính điểm số là có thể đạt tới Thánh Nhân tầng thứ rồi, uy lực mạnh bao nhiêu có thể nghĩ.

Chỉ là, làm cho Thái Âm Đạo Nhân lần thứ hai trừng lớn tròng mắt, không dám tin tưởng chính là...

Thái Âm Chân Thủy cường hãn như thế vẫn không thể đánh phá kết giới phía dưới, vẻn vẹn chỉ oanh cho đối phương khẽ rung động mà thôi. "Hít hà!

Hít hà..." Thái Âm Đạo Nhân lập tức không tự chủ được hít vào

từng trận khí lạnh.

Sẽ không phải chứ, kết giới bao phủ cả Thái Âm Tinh này thật sự đạt đến Thánh Nhân tầng thứ.

Đồng thời, trong lòng hắn càng thêm hiếu kỳ chính là, kết giới uy lực cường hãn như thế rốt cuộc là xuất từ thủ bút của thần thánh phương nào.

Bản tôn Lê Ân khẳng định không có khả năng.

Lê Ân tuy rằng cũng có chiến lực Thánh Nhân tầng thứ, nhưng Lê Ân đạt tới Thánh Nhân tầng thứ là Thái Dương Chân Hỏa, cùng kết giới phía dưới rõ ràng không phù hợp.

Kết giới phía dưới rõ ràng là do Thái Âm pháp tắc ngưng tụ thành.

Bên trong kết giới, địa biểu Thái Âm Tinh.

Bành!

Lần thứ hai đem Lê Ân oanh bay, Vọng Thư lại không có thừa thắng truy kích.

Lê Ân không khỏi dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Vọng Thư. "Vọng Thư sẽ không phải lại muốn lâm trận bỏ chạy chứ?" Lê Ân trong lòng mạnh mẽ động một cái.

Dù sao Vọng Thư cũng có "tiền án", lần này lại nửa đường bỏ cuộc dường như cũng không đủ là lạ. "Thông Thiên tới, ngươi xác định muốn tiếp tục đánh xuống sao?" Vọng Thư dường như nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Lê Ân, vẻ mặt cười lạnh nhìn hậu giả.

Chương 124

"Cái gì?!

Thông Thiên tới Thái Âm Tinh?!" Lê Ân nhịn không được kinh hô.

Người có tên, cây có bóng.

Thông Thiên có lẽ không phải là người tu vi mạnh nhất trong Lục Thánh, nhưng tuyệt đối là người sát tính mạnh nhất.

Vô luận là Vọng Thư hay Lê Ân, hiện tại đều không muốn bộc lộ chiến lực Thánh Nhân tầng thứ.

Thông Thiên giá lâm không thể nghi ngờ là một tin tức xấu. "Thông Thiên vì sao lại nhắm vào Thái Âm Tinh?

Với cường độ kết giới của cô, chiến đấu chấn động của chúng ta hẳn là không có khả năng truyền ra ngoài a!" Lê Ân không khỏi dò hỏi Vọng Thư. "Không biết!" Vọng Thư lắc đầu. "Bất quá Thông Thiên tịnh chưa chân thân giá lâm, hắn chỉ có một luồng nguyên thần ấn ký cực hạn vi nhược, bám vào trên người một vị thần bí cường giả đang chưởng ác Thái Âm Chân Thủy uy lực vô hạn tiếp cận Thánh Nhân tầng thứ!" Lập tức, Vọng Thư tiếp tục bổ sung nói.

Thái Âm Tinh chính là sân nhà của Vọng Thư, Vọng Thư làm cổ lão tồn tại sống sót từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma, thủ đoạn sở hữu tự nhiên không phải Thái Âm Đạo Nhân có thể so sánh.

Thái Âm Đạo Nhân phát hiện không được Thông Thiên nguyên thần ấn ký, không có nghĩa là Vọng Thư phát hiện không được.

Nghe vậy, Lê Ân lại trong lòng mạnh mẽ động một cái.

Thần bí cường giả chưởng ác Thái Âm Chân Thủy uy lực vô hạn tiếp cận Thánh Nhân tầng thứ?

Sẽ không phải là Thái Âm Đạo Nhân chứ?

Vọng Thư kết giới cách tuyệt cảm ứng, nhưng Lê Ân càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Hồng Hoang nơi nào có nhiều cường giả chưởng ác Thái Âm Chân Thủy thần thông như vậy, còn chưởng ác đến vô hạn tiếp cận Thánh Nhân tầng thứ uy lực.

Nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có một cái Thái Âm Đạo Nhân phù hợp điều kiện. "Bất quá, Thái Âm Đạo Nhân làm sao lại bị Thông Thiên nhắm vào?

Hắn không phải đi tiềm nhập Tây Phương Giáo làm nằm vùng sao?

Muốn bị nhắm vào, không phải càng nên bị Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nhắm vào mới đúng sao?" Lê Ân trong lòng tràn đầy khó hiểu. "Không có khả năng!

Không có khả năng...

Hồng Hoang sao có thể sẽ có cường giả chưởng ác Thái Âm Chân Thủy uy lực so với ta còn mạnh hơn?" Tại lúc Lê Ân tâm niệm điện chuyển, Vọng Thư lại không ngừng lẩm bẩm khẽ nói.

Vọng Thư đều có chút hoài nghi nhân sinh.

Thái Âm Chân Thủy thần thông cũng không phải dễ tu luyện như vậy.

Nàng kinh vô tận tuế nguyệt tu luyện, Thái Âm Chân Thủy uy lực cũng mới là Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong mà thôi, cự ly Thánh Nhân tầng thứ còn có một đoạn cự ly rất dài.

Nhưng cái gia hỏa bên ngoài kết giới kia, chưởng ác Thái Âm Chân Thủy thật sự vô hạn tiếp cận Thánh Nhân tầng thứ uy lực rồi.

Ngay cả nàng gia trì tám khỏa Thái Âm Nguyên Châu bố thành kết giới đều có thể hám động một tia, uy lực cơ hồ không tốn sắc Thánh Nhân tầng thứ bao nhiêu. "Không được!

Tại Hồng Hoang, chỉ có Nguyệt Thần Vọng Thư ta mới có tư cách chưởng ác Thái Âm Chân Thủy cấp Thánh Nhân!" Vọng Thư trong lòng tư sinh ra vô hạn sát cơ. "Tiểu Kim Ô, chúng ta đem cái gia hỏa bên ngoài kết giới kia thả vào, liên thủ cùng nhau xử lý hắn, cùng với Thông Thiên nguyên thần ấn ký kia như thế nào?" Lập tức, Vọng Thư vội vàng hướng Lê Ân đề nghị nói.

Lê Ân gò má không khỏi khẽ co giật.

Nguyên lai là dạng này Vọng Thư!

Sát tính chi thịnh quả thực không kém gì Thông Thiên!

Vọng Thư mời ta liên thủ xử lý hóa thân của ta, ta nên làm cái gì bây giờ, online chờ, rất gấp! "Nếu ngươi không có ý kiến, vậy cứ quyết định như thế đi!" Tại lúc Lê Ân trong lòng oán thầm không thôi, Vọng Thư lại trực tiếp thay Lê Ân quyết định.

Ngoài Thái Âm Tinh.

Ông!

Thái Âm Đạo Nhân nguyên bản đang vò đầu bứt tai không biết nên làm thế nào tiến vào Thái Âm Tinh lại vẻ mặt kinh hỉ phát hiện kết giới cư nhiên tự động mở ra.

Vèo!

Thái Âm Đạo Nhân không có bất kỳ do dự nào, trực tiếp phi thân lướt vào trong kết giới, căn bản không thèm để ý hay là sẽ có nguy hiểm.

Có nguy hiểm?

Không tồn tại!

Bản tôn đang ở bên trong Thái Âm Tinh đây này.

Đây cũng là lý do vì sao Thái Âm Đạo Nhân dám không kinh bất kỳ suy xét nào, đạp vào kết giới chi thăng long nhân.

Ông ông ông...

Thái Âm Đạo Nhân lướt nhập tiến vào xong, kết giới nháy mắt khép lại.

Chờ Thái Âm Đạo Nhân rơi xuống địa biểu Thái Âm Tinh, hách nhiên nhìn thấy Lê Ân cùng với một vị thần bí nữ tử tản mát ra khí tức Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Thái Âm Đạo Nhân lược nhất tư thốn liền minh bạch thân phận thần bí nữ tử, tất nhiên là chân chính chúa tể Thái Âm Tinh Nguyệt Thần Vọng Thư không nghi ngờ.

Chỉ bất quá, Thái Âm Đạo Nhân lại phát hiện, giờ phút này bản tôn Lê Ân đang dùng một loại ánh mắt vô cùng quỷ dị nhìn chằm chằm hắn.

Không chỉ có như thế, Vọng Thư đồng dạng đang ác hằng hằng trừng mắt hắn, dường như hận không thể sinh thôn hoạt bác hắn vậy.

Thái Âm Đạo Nhân trong lòng không khỏi lộp bộp một cái.

Tình huống dường như có chút không ổn a, cùng tưởng tượng trước khi tiến vào hoàn toàn không giống nhau a!

Oanh long!

Chương 125

Thậm chí, Thái Âm Đạo Nhân căn bản không có thời gian suy nghĩ nhiều như vậy nữa.

Bởi vì...

Vọng Thư hãn nhiên hướng hắn phát động công thế.

Ào ào!

Ào ào!

Ào ào...

Vọng Thư vừa ra tay chính là sát chiêu.

Nàng đem Thái Âm Nguyên Châu ngưng súc ra Thái Âm Chân Thủy điên cuồng tế xuất ra ngoài, hạo hạo đãng đãng hướng Thái Âm Đạo Nhân sát bôn mà đến.

Thái Âm Đạo Nhân lập tức bị dọa cho giật mình.

Vọng Thư cái con mụ điên này quả thực quá hung hãn, vừa ra tay chính là Thái Âm Chân Thủy cấp Thánh Nhân.

Minh hiển là muốn lộng chết hắn a!

Thái Âm Đạo Nhân cũng lập tức tế xuất Thái Âm Chân Thủy.

Bất quá, hắn tế xuất Thái Âm Chân Thủy lại tịnh phi dùng để công kích, mà là dùng để phòng thủ.

Thái Âm Đạo Nhân tại quanh thân bố hạ từng tầng từng lớp Thái Âm Chân Thủy.

Tuy rằng hắn Thái Âm Chân Thủy vô hạn tiếp cận Thánh Nhân tầng thứ rồi, nhưng so với Vọng Thư cao tới một ngàn một trăm ức

thuộc tính điểm số Thái Âm Chân Thủy, uy lực kém không ít.

Nếu Thái Âm Đạo Nhân lấy ra công kích, chỉ sẽ bại càng nhanh hơn.

Dùng để phòng thủ, Thái Âm Đạo Nhân còn có thể tranh thủ một ít thời gian. "Bản tôn, mau chóng xuất thủ a, nếu không ta sắp bị Vọng Thư cái bà điên này lộng chết rồi!" Thái Âm Đạo Nhân vội vàng hướng Lê Ân truyền âm cầu cứu.

Lê Ân lại không thèm để ý tới hắn, góc bốn mươi lăm độ ngửa đầu nhìn trời.

Cái tên hóa thân này khẳng định phải hung hăng giáo huấn một trận.

Nếu không đều sắp vô pháp vô thiên.

Cư nhiên đều dám mang theo Thông Thiên hố cái bản tôn này.

Hơn nữa, Lê Ân nghiêm trọng hoài nghi, năm đó sấm nhập Thiên Đình, điếu đánh Đế Tuấn cùng Thái Nhất chính là gia hỏa này! "Tân cừu cựu hận" cộng lại, cũng không phải đánh một trận là có thể xong việc.

Nhất định phải đánh hai trận mới được!

Oanh oanh oanh...

Lê Ân không xuất thủ, có thể khổ Thái Âm Đạo Nhân, lập tức bị Vọng Thư đánh cho liên tục bại lui.

Vọng Thư càng chiến càng hăng, Thái Âm Chân Thủy cấp Thánh Nhân phảng phất không cần tiền, điên cuồng hướng về phía Thái Âm Đạo Nhân bao phủ.

Thái Âm Đạo Nhân quanh thân hoàn vũ Thái Âm Chân Thủy phòng ngự tầng từng tầng từng lớp băng toái.

Cho dù Thái Âm Đạo Nhân kiệt tẫn toàn lực ngưng tụ Thái Âm Chân Thủy phòng ngự tầng, nhưng đều so ra kém tốc độ bị Vọng Thư Thái Âm Chân Thủy phá hư.

Ngay sau đó, chí âm chí hàn Thái Âm Chân Thủy xâm nhập trong cơ thể hắn, điên cuồng phá hư nhục thân hắn.

May mắn Thái Âm Đạo Nhân bản thân mang trong mình trọn bộ Thái Âm hệ thuộc tính, nhục thân đối với Thái Âm Chân Thủy có kháng tính cực mạnh.

Cho dù Vọng Thư Thái Âm Chân Thủy đã đạt đến Thánh Nhân tầng thứ, nhưng muốn đem Thái Âm Đạo Nhân nhục thân triệt để xâm thực thành hư vô, hiển nhiên không phải chuyện một sớm một chiều có thể làm được. "Còn không tế xuất ngươi Thái Dương Chân Hỏa, mau chóng lộng chết hắn, ta mới có thời gian rút lui!

Ta kết giới tuy rằng có thể ngăn cách Thông Thiên cùng nguyên thần ấn ký cảm ứng, nhưng một khi Thông Thiên phản ứng lại, chân thân giá lâm Thái Âm Tinh, kết giới của ta cũng không cản nổi Tru Tiên Kiếm!" Đang cùng Thái Âm Đạo Nhân điên cuồng tư sát, Vọng Thư đều lười truyền âm, trực tiếp hướng Lê Ân rống lên.

Lê Ân khẽ gật đầu, thần sắc ngưng trọng.

Xác thực.

Có Thông Thiên nguyên thần ấn ký ở đây, thời gian đích xác không nghi kéo dài quá lâu. "Từ từ, ngươi nói Thông Thiên nguyên thần ấn ký, sẽ không phải là ta mang đến chứ?" Thái Âm Đạo Nhân vội vàng mở miệng dò hỏi. "Không phải cái tên ngu xuẩn nhà ngươi mang đến thì còn có ai mang đến!" Vọng Thư nộ ý thao thiên gào thét nói.

Càng nói càng bốc hỏa.

Nàng vốn ở tại Thái Âm Tinh ẩn nấp hảo hảo.

Kết quả tiên là tới một cái đáng ghét quỷ Lê Ân, phía sau lại tới một cái nhạ họa tinh Thái Âm Đạo Nhân.

Một cái bức nàng không thể không bộc lộ lá bài tẩy, bản thể đích thân tham chiến.

Một cái khác thì càng quá phận, ngay cả Thánh Nhân nguyên thần ấn ký đều dẫn tới.

Làm cho nàng hiện tại ngay cả Thái Âm Tinh có thể hay không tiếp tục đợi, đều là một vấn đề cực lớn.

Càng nói càng giận, Vọng Thư phát ngoan thôi động Thái Âm Nguyên Châu, công thế càng thêm hung mãnh vài phần, đốn thời đánh cho Thái Âm Đạo Nhân ngao ngao kêu to không thôi. "Đáng chết!

Thánh Nhân không có một cái nào tốt lành gì, ngay cả Thông Thiên kia cũng biến đến âm hiểm như vậy!

Rõ ràng ta đều dùng thần thức một tấc một tấc tới lui quét hình mười mấy lần, không có phát hiện bất kỳ dị thường nào xong, ta mới dám đến Thái Âm Tinh!" Thái Âm Đạo Nhân đốn thời phá khẩu đại mạ, trong lòng bội cảm ủy khuất. "Bằng vào cái tên ngu xuẩn nhà ngươi cũng có thể phát hiện Thánh Nhân nguyên thần ấn ký?

Ngươi cho rằng ngươi là Bản tôn a!" Vọng Thư lạnh lùng châm chọc một tiếng.

Cũng không biết vì sao, từ cái nhìn đầu tiên thấy Thái Âm Đạo Nhân, Vọng Thư đã từ đáy lòng không thích đối phương.

Thậm chí phản cảm chán ghét đều chút nào không đủ.

Nhưng lại tìm không ra bất kỳ nguyên nhân gì, dường như hoàn toàn xuất phát từ một loại bản năng nào đó.

Chương 126

Bất quá, nếu như Lê Ân biết hiểu loại cảm giác này của Vọng Thư, đại khái có thể đoán được nguyên nhân.

Bởi vì...

Thái Âm Đạo Nhân một thân phối trí thuộc tính đều là từ trên người Vọng Thư cày được.

Cho nên, nói Thái Âm Đạo Nhân là Vọng Thư phục chế thể đều chút nào không đủ.

Nhưng mà, cỗ phục chế thể này lại là phi pháp.

Vọng Thư cỗ chính bản bản thể này nhìn thấy phi pháp phục chế thể, bản năng muốn lộng chết Thái Âm Đạo Nhân cũng chút nào không lấy làm kỳ.

Ông!

Tại lúc này, theo Thái Âm Đạo Nhân nhục thân không ngừng bị Vọng Thư Thái Âm Chân Thủy xâm thực.

Một đạo nguyên thần ấn ký tản ra thánh quang thôi xán rốt cục tại trong cơ thể Thái Âm Đạo Nhân hiện ra. "Thông Thiên gia hỏa này thật sự ở trên người ta lưu lại cái đuôi nhỏ!" Thái Âm Đạo Nhân nghiến răng nghiến lợi, sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Ông ông ông...

Thông Thiên nguyên thần ấn ký giờ phút này đang nở rộ thôi xán thánh quang.

Thôi xán thánh quang đem Vọng Thư Thái Âm Chân Thủy chặn lại, làm cho Thông Thiên nguyên thần ấn ký miễn cho bị Vọng Thư

Thái Âm Chân Thủy xâm thực.

Vèo!

Lập tức, Thông Thiên nguyên thần ấn ký nháy mắt trùng tiêu, dường như muốn xung phá Vọng Thư kết giới phong tỏa, một lần nữa cùng Thông Thiên bản thể lấy được liên hệ. "Cản hắn lại, đừng để hắn xung phá phong tỏa!" Vọng Thư vội vàng hướng Lê Ân nói.

Oanh long!

Lê Ân nói không hai lời, tế xuất Thái Dương Chân Hỏa.

Chí cương chí dương Thái Dương Chân Hỏa cũng nháy mắt liên miên không dứt trùng tiêu, hóa thành một mảnh hạo hãn hỏa hải màu vàng kim, điên cuồng hướng Thông Thiên nguyên thần ấn ký thôn phệ mà đi.

Bất quá, Thông Thiên nguyên thần ấn ký lại không ngừng nở rộ ra thôi xán thánh quang, đang điên cuồng đối kháng Thái Dương Chân Hỏa công kích.

Tuy rằng vẻn vẹn chỉ là Thông Thiên một luồng nguyên thần ấn ký, nhưng cũng không phải Lê Ân Thái Dương Chân Hỏa có thể dễ dàng yên diệt được.

Ào ào!

Ào ào!

Ào ào...

Vọng Thư thâm tri Thánh Nhân nguyên thần ấn ký không dễ diệt như vậy, thế là vội vàng phân ra một cỗ Thái Âm Chân Thủy, tiến đến trợ giúp Lê Ân.

Tại Thái Âm Chân Thủy cùng Thái Dương Chân Hỏa liên miên không dứt ma diệt phía dưới, Thông Thiên nguyên thần ấn ký quang

mang đang không ngừng ảm đạm xuống.

Ông ông ông...

Nhưng mà, tại lúc Lê Ân cùng Vọng Thư thần tình đại chấn, Thái Âm Đạo Nhân thân thể sâu bên trong thế mà lại nở rộ ra hai đạo thôi xán thánh quang.

Lập tức, lại có hai đạo nguyên thần ấn ký từ Thái Âm Đạo Nhân thân thể sâu bên trong hiện ra.

Hai đạo nguyên thần ấn ký này hách nhiên đến từ Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề!

Lê Ân cùng Vọng Thư đều mục trừng khẩu ngốc nhìn Thái Âm Đạo Nhân.

Đặc biệt là Lê Ân.

Hắn nhìn về phía Thái Âm Đạo Nhân ánh mắt đều mang theo vài phần ghét bỏ.

Con hàng này quả thực có độc!

Không chỉ mang theo Thông Thiên nguyên thần ấn ký, ngay cả Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nguyên thần ấn ký cũng mang theo!

Con hàng này vừa mang, mang theo ba tôn Thánh Nhân nguyên thần ấn ký.

Quả thực là Vua Hố! "Trong cơ thể ngươi rốt cuộc có mấy đạo Thánh Nhân nguyên thần ấn ký?" Vọng Thư cả người đều triệt để không tốt, đôi mắt đẹp gắt gao nhìn chằm chằm Thái Âm Đạo Nhân, nghiến răng nghiến lợi không thôi.

Dọa chết người, Thái Âm Tinh càng thêm không có cách nào ở lại.

Đến lúc đó, Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đồng thời giá lâm Thái Âm Tinh, nếu còn ở lại Thái Âm Tinh, ba người bọn họ đều

chỉ có nước chờ chết. "Tuyệt đối không còn, chỉ có Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề mà thôi!" Thái Âm Đạo Nhân nhún vai, vẻ mặt vô tội nói. "Mà thôi?

Ngươi tưởng rằng ba tôn Thánh Nhân nguyên thần ấn ký còn ít sao?" Vọng Thư đôi mắt đẹp phun lửa, hận không thể sinh thôn hoạt bác Thái Âm Đạo Nhân.

Oanh long!

Nhưng tại lúc này, Vọng Thư thanh âm vừa dứt, trong cơ thể Thái Âm Đạo Nhân lại truyền ra một cỗ thánh nhân tầng thứ ba động. "Cái gì?!" Vọng Thư quả thực muốn điên rồi, thanh âm nháy mắt bát cao mấy vạn độ. "Có xong hay không?

Mẹ nó ngươi rốt cuộc chọc bao nhiêu tôn Thánh Nhân a?!" Bạo nộ đến cực hạn Vọng Thư thế mà nhịn không được bạo một câu nói tục.

Có thể đem Vọng Thư bức đến thất thái bạo thô, từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma tới hiện tại, Thái Âm Đạo Nhân cũng là độc nhất vô nhị! "Nữ nhân, đừng kích động, đừng kích động, ngàn vạn lần đừng kích động!" Thái Âm Đạo Nhân vội vàng an ủi Vọng Thư.

Hắn sinh sợ dưới cơn bạo nộ Vọng Thư mất đi lý trí, không tiếc tự bạo Thái Âm Nguyên Châu cũng muốn lộng chết hắn cái này siêu cấp nhạ họa tinh. "Lần này là chuyện tốt, không có thánh nhân nguyên thần ấn ký nào khác, là Thái Âm Chân Thủy của ta tấn thăng Thánh Nhân tầng thứ!" Thái Âm Đạo Nhân lập tức giải thích nói, thanh âm dương dật vô pháp che giấu cuồng hỉ.

Không sai!

Tiến vào Thái Âm Tinh, bị Vọng Thư ngược lâu như vậy, Thái Âm Chân Thủy thuộc tính điểm số rốt cục đột phá một ngàn ức đại quan, chính thức tấn thăng Thánh Nhân tầng thứ. "Cái gì?!

Chương 127

Ngươi Thái Âm Chân Thủy tấn thăng Thánh Nhân tầng thứ?!" Không ngờ, Vọng Thư thanh âm lại so với vừa rồi còn muốn tiêm duệ gấp trăm lần.

Lập tức, Thái Âm Đạo Nhân liền nhìn thấy Vọng Thư trừng trừng con ngươi đều biến thành một mảnh xích hồng.

Trong con ngươi dũng động vô pháp hình dung ghen tị.

Đúng vậy.

Hiện tại Vọng Thư đều sắp ghen tị đến điên rồi.

Nàng nằm mơ cũng muốn để tự thân chưởng ác Thái Âm Chân Thủy tấn thăng Thánh Nhân tầng thứ.

Kết quả nàng tu luyện vô tận tuế nguyệt đều không có đạt được mục tiêu, lại bị Thái Âm Đạo Nhân cái tên ngu xuẩn gia nhạ họa tinh này dễ dàng thực hiện.

Vọng Thư có thể không ghen tị mới là lạ.

Hiện tại, Vọng Thư ý niệm muốn lộng chết Thái Âm Đạo Nhân đều sắp cái quá ý niệm muốn xử lý Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nguyên thần ấn ký. "Vọng Thư, trước xử lý Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nguyên thần ấn ký, rời khỏi nơi này rồi nói sau!" Nhìn Vọng Thư cảm xúc có chút không đúng, Lê Ân vội vàng nhảy ra giảng hòa. "Đúng, đúng, đúng!

Xử lý Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nguyên thần ấn ký mới là chính sự, một khi bản thể bọn hắn giá lâm Thái Âm Tinh, ba người chúng ta ai cũng sống không được!" Thái Âm Đạo Nhân vội vàng gà con mổ thóc gật đầu phụ họa nói.

Vọng Thư hít sâu một hơi, dùng thật lâu mới đem cảm xúc bình phục lại.

Oanh oanh oanh...

Khôi phục lại bình thường Vọng Thư tổng tính không có lại đối với Thái Âm Đạo Nhân xuất thủ, chuyển nhi liên thủ Lê Ân cùng Thái Âm Đạo Nhân, hãn nhiên giết về phía Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nguyên thần ấn ký.

Oanh oanh oanh...

Vọng Thư điên cuồng công kích Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nguyên thần ấn ký, dường như muốn đem từ trên người Lê Ân cùng Thái Âm Đạo Nhân chịu ác khí vội vã phát tiết ra ngoài.

Vọng Thư hãn bất úy tử, công thế hung mãnh đến rối tinh rối mù, nhìn đến đồng dạng là minh hữu Lê Ân cùng Thái Âm Đạo Nhân đều da đầu tê dại không thôi.

Lê Ân cùng Thái Âm Đạo Nhân liếc mắt nhìn nhau, đều từ đáy mắt đối phương nhìn thấy một mạt hãi nhiên chi sắc.

Vọng Thư hung tính hoàn toàn không thua Thông Thiên bao nhiêu!

Lê Ân cùng Thái Âm Đạo Nhân không biết là, tại thời đại Hỗn Độn Thần Ma, Vọng Thư xưng hào cũng không phải là Nguyệt Thần, mà là Nguyệt Ma.

Nguyệt Ma Vọng Thư phát cuồng, ngay cả Ma Tổ La Hầu đều phải phát hoảng.

Bất quá, Vọng Thư tại Hồng Hoang chuyển thế trùng tu xong, không có lại đi Ma Đạo chi lộ.

Cũng chính bởi vì vậy, Nguyệt Ma mới hóa thành Nguyệt Thần.

Oanh oanh oanh...

Vọng Thư, Lê Ân cùng Thái Âm Đạo Nhân dưới sự liên thủ, rất nhanh đem Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nguyên thần ấn ký đánh cho quang mang ảm đạm xuống, uy lực hách nhiên ngã xuống Chuẩn Thánh viên mãn tầng thứ. "Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, ba người các ngươi cũng có ngày hôm nay, làm cho các ngươi âm hiểm như vậy, tại trên người ta giở trò a!" Thái Âm Đạo Nhân ác hằng hằng trừng mắt Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nguyên thần ấn ký.

Hắn đem Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nguyên thần ấn ký coi như Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề bản thể.

Hết cách rồi, hiện tại hắn xa xa đánh không lại Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề bản thể, cho nên chỉ có thể trước lấy đối phương nguyên thần ấn ký ra trút giận.

Lời còn chưa dứt, Thái Âm Đạo Nhân đang muốn tế xuất công kích, triển khai một kích cuối cùng đối với Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nguyên thần ấn ký.

Bất quá, hắn lại bị thần sắc băng lãnh Vọng Thư ngăn cản lại. "Ngu xuẩn, ngươi không khỏi quá không đem Thánh Nhân coi ra gì?

Hiện tại xử lý bọn hắn, cho dù có ta kết giới ngăn cách, Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đều có thể ngay lập tức cảm ứng được nguyên thần ấn ký biến mất!

Đến lúc đó, ba tôn Thánh Nhân đồng thời giá lâm Thái Âm Tinh, ta ngay cả chỗ trốn cũng không có!" Vọng Thư hào không khách khí răn dạy Thái Âm Đạo Nhân, hoàn toàn đối với hậu giả không có bất kỳ sắc mặt tốt nào.

Lê Ân không khỏi có chút hãn nhan.

Vừa rồi hắn xác thực không có suy xét đến những thứ này.

Chỉ có thể nói, gừng quả nhiên vẫn là càng già càng cay!

Huống chi, Vọng Thư còn là một củ gừng siêu cấp lão cổ đổng.

Ào ào!

Ào ào!

Ào ào...

Lập tức, Vọng Thư từ trong ngực lấy ra mấy khối tinh thạch màu trắng bạc uyển như giọt nước ngưng kết thành.

Trong tinh thạch thế mà truyền ra từng trận thanh âm Thái Âm Chân Thủy lưu động. "Chẳng lẽ là...

Thái Âm Thủy Tinh?!" Lê Ân gắt gao nhìn chằm chằm tinh thạch màu trắng bạc trong tay Vọng Thư, thần tình bỗng nhiên chấn động. "Đảo cũng có vài phần nhãn lực!" Vọng Thư hơi liếc Lê Ân một cái.

Lê Ân không khỏi lần thứ hai cảm thán.

Siêu cấp gừng già Vọng Thư, nội tình thật không phải hùng hậu bình thường.

Thái Âm Thủy Tinh, kia chính là Tiên Thiên Linh Vật cùng đẳng cấp với Thái Dương Hỏa Tinh.

Đối với Chuẩn Thánh tu luyện Thái Âm Chân Thủy thần thông mà nói, Thái Âm Thủy Tinh tuyệt đối là tài nguyên tu luyện trân quý nhất.

Luyện hóa một mai Thái Âm Thủy Tinh, đem Thái Âm Chân Thủy thần thông từ Chuẩn Thánh sơ kỳ tăng lên tới Chuẩn Thánh trung kỳ hoàn toàn dễ như trở bàn tay.

Cho dù đối với Vọng Thư Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, Thái Âm Thủy Tinh cũng tuyệt đối có thể coi là bảo vật trân quý.

Dĩ Vọng Thư hiện tại tu vi, luyện hóa Thái Âm Thủy Tinh giống

nhau có trợ giúp, chỉ là Thái Âm Chân Thủy tăng lên tương đối vi nhược mà thôi.

Bất quá, đối với Thái Âm Đạo Nhân đã có Thái Âm Chân Thủy tấn thăng Thánh Nhân tầng thứ, Thái Âm Thủy Tinh hoàn toàn mất đi tác dụng.

Đương nhiên, đối với tay chơi hack game Thái Âm Đạo Nhân, cho dù Thái Âm Thủy Tinh đối với hắn có trợ giúp, hắn khẳng định cũng khinh thường đi luyện hóa Thái Âm Thủy Tinh.

Chương 128

Nhặt thuộc tính chẳng lẽ không thơm sao, vì cái gì muốn khắc khổ tu luyện?

Ông ông ông...

Tại lúc Lê Ân tâm niệm điện chuyển, Vọng Thư dùng mấy khối Thái Âm Thủy Tinh làm trận cơ, cấu trúc ra một đạo khốn trận, đem Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nguyên thần ấn ký phong khốn tại trong đó. "Ta tại trong mấy khối Thái Âm Thủy Tinh lưu lại một luồng thần thức, chờ ta rút lui đến vị trí an toàn, thần thức của ta sẽ triệt để dẫn bạo mấy khối Thái Âm Thủy Tinh này, từ đó xử lý Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề nguyên thần ấn ký, cũng thuận tiện xóa đi tất cả dấu vết của ta!" Vọng Thư đối với Lê Ân giải thích. "Được, vậy việc này không nên chậm trễ, chúng ta hiện tại rút lui!" Lê Ân gật gật đầu.

Hắn cũng rõ ràng, tại Thái Âm Tinh tiếp tục đợi, Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề bản thể tùy thời đều sẽ giá lâm.

Quá nguy hiểm!

Nói xong, Lê Ân thân hình đang muốn bay khỏi Thái Âm Tinh.

Bất quá lại bị Vọng Thư chặn lại. "Ngươi không phải bị tên hóa thân ngu xuẩn kia lây bệnh rồi chứ?

Cứ như vậy bay ra ngoài, há không phải bình bạch xuất hiện tại trong tầm mắt Thông Thiên, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề sao, ta làm ra nhiều chuyện như vậy, không phải là vì để ẩn tàng thân phận sao?" Vọng Thư trước tiên dùng ánh mắt vô cùng bỉ di liếc xéo Thái Âm Đạo Nhân một cái, sau đó mới hào không khách khí trào phúng Lê Ân.

Lê Ân gò má khẽ co giật, không khỏi có chút xấu hổ.

Vọng Thư mắng không sai, nhưng hắn lại biết Thái Âm Đạo Nhân a.

Kết quả, hóa thân cùng bản tôn đều bị Vọng Thư cái bà cô già này hung hăng bỉ thị.

Nhưng đối mặt với sự khinh thị của Vọng Thư, Lê Ân lại không thể phản bác.

Vừa rồi quả thực hắn đã suy nghĩ không chu toàn.

Cũng không còn cách nào khác, Lê Ân ở kiếp trước chỉ là một tên mọt sách sống qua ngày hơn hai mươi năm.

Sống lại ở Hồng Hoang, tính cả gốc lẫn ngọn cũng mới được một vạn năm.

Xét về khả năng tính kế, tự nhiên không thể so sánh với Vọng Thư, người đã sống từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma cho đến tận bây giờ.

"Đi theo ta!" "Ta đã bố trí một tòa Hư Không Na Di Đại Trận ở sâu trong địa hạch của Thái Âm Tinh, ta sẽ rời khỏi Thái Âm Tinh từ nơi đó!" Nói xong, Vọng Thư đi thẳng đến nơi ẩn náu sâu trong địa hạch của Thái Âm Tinh.

Thật ra, nếu có lựa chọn khác, Vọng Thư tuyệt đối sẽ không mang theo Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân rời đi.

Nàng biết rõ, nếu Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân bị Thông Thiên chặn lại, họ chắc chắn sẽ không chút khách khí mà bán đứng nàng.

Đến lúc đó, dù nàng đã thoát khỏi Thái Âm Tinh, cũng chắc chắn sẽ trở thành đối tượng bị Lục Thánh và Hồng Quân theo dõi gắt gao.

Như vậy, phiền phức ngược lại còn lớn hơn.

Vì thế, Vọng Thư mới phải ngậm bồ hòn làm ngọt, mang theo hai kẻ này là Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân rời khỏi Thái Âm Tinh.

Rất nhanh, Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân đã đến nơi ẩn náu của Vọng Thư sâu trong địa hạch, nhìn thấy tòa Hư Không Na Di Đại Trận mà Vọng Thư đã nói.

"Tòa Hư Không Na Di Đại Trận này, truyền tống đến đâu vậy?" Lê Ân không khỏi có chút tò mò hỏi.

"Ngươi sẽ sớm biết thôi!" Vọng Thư lại không trả lời trực tiếp, chỉ nở một nụ cười đầy ẩn ý với hắn.

"Chẳng lẽ truyền tống đến Thiên Đình sao!" Nhìn nụ cười vi diệu của Vọng Thư, trong lòng Lê Ân chợt động, vội vàng kinh hô.

Hiện tại trốn vào Thiên Đình, không nghi ngờ gì là an toàn nhất.

Vu Yêu đại kiếp chưa kết thúc, Thiên Đình là đại bản doanh của Yêu tộc, ngay cả Hồng Quân cũng đang theo dõi.

Cho dù cuối cùng Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề biết họ trốn trong Thiên Đình, cũng không dám ngang nhiên giáng lâm Thiên Đình để tìm kiếm tung tích.

Rốt cuộc, ba vị Thánh Nhân khác là Thái Thượng Lão Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa sẽ không cho phép.

Ngay cả Hồng Quân cũng sẽ không cho phép.

Nụ cười của Vọng Thư lập tức cứng lại.

"Hừ, lần này ngươi không ngu ngốc nữa!" Vọng Thư có chút khó chịu hừ lạnh một tiếng.

"Nhưng mà, trước khi rời đi ta phải nói rõ, tòa Hư Không Na Di Đại Trận này đã tiêu tốn không ít tâm huyết của ta mới xây dựng được!" "Sau khi rời đi lần này, để tránh bị Thông Thiên, Tiếp Dẫn và

Chuẩn Đề truy lùng, ta sẽ cho nổ tung tòa Hư Không Na Di Đại Trận này!" "Vì vậy, từ nay về sau, hai người các ngươi mỗi người nợ ta một điều kiện, không vấn đề gì chứ?" Ngay sau đó, Vọng Thư vẻ mặt nghiêm túc nhìn chằm chằm Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân.

"Nợ ngươi một điều kiện không vấn đề gì, nhưng tiền đề là phải trong phạm vi năng lực của ta!" Lê Ân khẽ gật đầu.

Vọng Thư không chỉ cần tự bạo mấy khối Thái Âm Thủy Tinh, mà còn phải cho nổ tung một tòa Hư Không Na Di Đại Trận, nợ nàng một điều kiện trong phạm vi năng lực cũng không quá đáng.

"Ta cũng vậy, điều kiện phải là việc ta có thể làm được!" Thái Âm Đạo Nhân cũng thành thật nói.

Lê Ân cũng không nói rõ với Vọng Thư rằng Thái Âm Đạo Nhân là hóa thân của hắn.

Nếu vậy, hắn và Thái Âm Đạo Nhân chỉ cần đáp ứng Vọng Thư một điều kiện là đủ.

Nhưng vì một điều kiện trong khả năng mà bại lộ quan hệ với Thái Âm Đạo Nhân, Lê Ân cảm thấy hoàn toàn không đáng.

Mối quan hệ với Thái Âm Đạo Nhân còn liên quan đến bố cục của hắn trong đại kiếp Phong Thần và Tây Du sau này.

"Yên tâm, điều kiện của ta sẽ không vượt quá khả năng của các ngươi đâu!" Vọng Thư rất hài lòng trước sự sảng khoái của Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân.

Đây cũng là lần đầu tiên từ trước đến nay, nàng cảm thấy hài lòng với Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân.

Ù ù ù...

Sau khi đạt được thỏa thuận, Vọng Thư lập tức khởi động Hư

Không Na Di Đại Trận.

Khoảnh khắc tiếp theo, Lê Ân chỉ cảm thấy ánh sáng lóe lên, đã rời khỏi Thái Âm Tinh, xuất hiện bên trong Thiên Đình. ...

Thái Âm Tinh.

Ầm ầm!

Sau khi Vọng Thư rời đi, Hư Không Na Di Đại Trận lập tức nổ tung thành hư vô.

Sức công phá kinh khủng đã xóa sạch mọi dấu vết tồn tại của Vọng Thư ở sâu trong địa hạch của Thái Âm Tinh.

Ầm ầm!

Chương 129

Ầm ầm...

Sau khi Hư Không Na Di Đại Trận bị phá hủy, những khối Thái Âm Thủy Tinh đang giam cầm ấn ký nguyên thần của Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đồng thời phát nổ.

Năng lượng bạo phát kinh hoàng lập tức quét sạch ấn ký nguyên thần của Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Cùng lúc đó, mọi dấu vết chiến đấu của Vọng Thư, Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân cũng đều bị xóa sạch. ...

Trong chiến trường hư không cấp Thánh Nhân.

Ầm ầm ầm...

Thông Thiên và Chuẩn Đề vẫn đang điên cuồng chém giết, nhưng động tác của họ đột nhiên cứng lại.

Bởi vì... cả hai đều cảm nhận được ấn ký nguyên thần bí mật lưu lại trên người Thái Âm Đạo Nhân đã biến mất.

Vụt!

Vụt!

Vụt!

Ngay lập tức, Thông Thiên, Chuẩn Đề cùng với Tiếp Dẫn đang đứng ngoài quan sát, thân hình cả ba đồng thời biến mất khỏi chiến trường hư không.

Khoảnh khắc tiếp theo, thân hình của Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề xuất hiện trên bề mặt Thái Âm Tinh.

Ù!

Ù!

Ù!

Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng thời phóng ra thần thức.

Trong một niệm, thần thức của ba vị Thánh Nhân bao phủ toàn bộ Thái Âm Tinh.

Nhưng điều khiến Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có chút kinh ngạc là họ không phát hiện ra sự tồn tại của Thái Âm Đạo Nhân trên Thái Âm Tinh.

"Hử?" "Không ngờ lại không ở Thái Âm Tinh?" "Trốn rồi?" Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng thời khẽ kinh hô.

Rõ ràng, họ hoàn toàn không ngờ Thái Âm Đạo Nhân lại có thể trốn thoát ngay dưới mí mắt mình.

Sắc mặt của Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức đen lại.

Cảm giác như bị người ta tát mạnh vào mặt, hai má nóng rát.

Phải biết rằng, tuy vừa rồi họ đều ở trong chiến trường hư không, nhưng một phần tâm thần vẫn luôn chú ý đến động tĩnh của Thái Âm Tinh.

Họ cảm ứng được, ngay khoảnh khắc ấn ký nguyên thần lưu trên người Thái Âm Đạo Nhân hoàn toàn biến mất, họ đã xuất hiện bên trong Thái Âm Tinh.

Kết quả là, Thái Âm Đạo Nhân đã chạy thoát.

Điều này không khác gì tát cho ba vị Thánh Nhân một bạt tai, có cảm giác bị người khác đùa giỡn trong lòng bàn tay.

"Để bản thánh xem ngươi có thể trốn đi đâu!" Thông Thiên hai mắt phun lửa, nghiến răng nghiến lợi.

Ù!

Vừa dứt lời, Thông Thiên đã phóng thần thức ra ngoài.

Một luồng thần thức mênh mông cuồn cuộn, ẩn chứa uy nghiêm vô thượng kinh hoàng, lập tức từ Thái Âm Tinh quét ra, điên cuồng lan tràn khắp Địa Tiên Giới.

Trong phút chốc, Hồng Hoang chấn động.

"Đây là...?!" "Thần thức của Thánh Nhân!!" Tất cả cường giả ở Hồng Hoang đều dừng lại công việc đang làm, đồng loạt hướng ánh mắt về phía Thái Âm Tinh.

Ù!

Ù!

Nhưng, chưa kịp hết kinh ngạc, lại có hai luồng thần thức mênh mông cuồn cuộn của Thánh Nhân từ Thái Âm Tinh quét ra.

"Hít!

Hít..." "Rốt cuộc Thái Âm Tinh đã xảy ra chuyện gì, mà khiến ba vị Thánh Nhân cùng lúc giáng lâm?!" "Thật đáng sợ!

Thật đáng sợ..." Tất cả cường giả ở Hồng Hoang đồng thời hít vào từng ngụm khí lạnh. ...

Thiên Đình.

Được truyền tống từ tòa Hư Không Na Di Đại Trận sâu trong địa hạch Thái Âm Tinh, Vọng Thư, Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân ẩn mình tại một góc hoang vu ít người lui tới trong Thiên Đình.

Vọng Thư, Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân đều trốn trong kết giới do Vọng Thư dùng chín viên Thái Âm Nguyên Châu tạo ra, không dám ló đầu ra ngoài.

Ù!

Ù!

Ù!

Ba luồng thần thức mênh mông cuồn cuộn của Thánh Nhân lần lượt từ Thái Âm Tinh lan ra, trong chốc lát đã quét qua mọi ngóc ngách của Thiên Đình.

Vọng Thư, Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân trong kết giới cũng cảm nhận được động tĩnh của thần thức Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quét qua.

May mắn là chín viên Thái Âm Nguyên Châu tập hợp lại một chỗ có uy lực sánh ngang Tiên Thiên Chí Bảo, nên thần thức của Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không phát hiện ra sự tồn tại của kết giới.

"Ba tên này, đúng là như thuốc cao da chó, cắt cũng không đứt." Sắc mặt Thái Âm Đạo Nhân có chút khó coi.

"Ai bảo ngươi chạy thoát ngay dưới mí mắt họ, chẳng khác nào tát vào mặt Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, bọn họ tự nhiên hận không thể tìm ra ngươi mà phanh thây xẻ thịt!" Vọng Thư hả hê nói.

"Ai!

Xem ra phải trốn trong Thiên Đình một thời gian, đợi bọn họ nguôi giận rồi mới ló mặt ra được!" Thái Âm Đạo Nhân mặt mày rầu rĩ than thở.

Chương 130

Nhưng ở một nơi khác trong Thiên Đình.

Khi thần thức của Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề quét qua, Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Hi Hòa và Thường Hi đều đồng loạt biến sắc.

Vụt!

Vụt!

Vụt...

Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Hi Hòa và Thường Hi vội vàng hướng ánh mắt theo hướng truyền đến của thần thức Thánh Nhân.

"Thái Âm Tinh xảy ra chuyện lớn rồi sao?" "Khiến cho ba vị Thánh Nhân cùng lúc giáng lâm?!" "Không ổn!" "Tiểu Nhất còn chưa đón Thỏ Ngọc Nhi về, bây giờ chẳng lẽ đang ở Thái Âm Tinh sao?" Khi phát hiện ra đó là Thái Âm Tinh, Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi đồng thời kinh hô, trên mặt tràn đầy lo lắng.

Hai nắm tay của Đế Tuấn giấu trong tay áo đế bào càng không kìm được mà siết chặt.

"Các ngươi tuyệt đối đừng làm hại con ta, nếu không bản đế dù liều mạng không cần Thiên Đình này, cũng phải kéo các ngươi xuống khỏi thánh vị!" Đế Tuấn dùng một giọng nói chỉ mình mới có thể nghe thấy, thì thầm.

Sắc mặt Thái Nhất cũng vô cùng khó coi.

Cho đến tận bây giờ, Thái Nhất mới sâu sắc cảm nhận được, bản thân quả thực quá yếu!

Cho dù thân mang Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, cũng không thể đảm bảo an toàn cho vãn bối nhà mình.

"May mà La Hầu đã mang Ma Thi của ta rời đi, nếu không bây giờ ta đã hoàn toàn bại lộ rồi!" Côn Bằng trong lòng lại thầm thấy may mắn.

Hắn không cho rằng, chút bản lĩnh của Ma Thi có thể chống lại được sự quét qua của thần thức Thánh Nhân.

Trong nháy mắt, thần thức của Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã bao phủ toàn bộ Địa Tiên Giới.

"Chết tiệt!" "Không ngờ lại không tìm thấy tung tích của tên đó?!" "Chẳng lẽ kẻ đứng sau tên đó đã giúp che giấu mọi khí tức sao?!" Sắc mặt Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vô cùng khó coi, rồi lại trở nên kinh nghi bất định.

"Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, các ngươi dừng lại đi, thôi là được rồi!" Nhưng thần thức của Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không thể quét được bao lâu.

Bởi vì... lúc này, họ đã nhận được một luồng truyền âm từ Tử Tiêu Cung.

Giọng nói của Hồng Quân tuy nhẹ, nhưng lại ẩn chứa sự cứng rắn không cho phép Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề phản bác.

Hồng Quân đã lên tiếng, mặc dù trong lòng Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tràn đầy không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể hậm hực thu lại thần thức đang càn quét Hồng Hoang.

Vù!

Vù!

Vù!

Ngay sau đó, bản thể của họ cũng rời khỏi Thái Âm Tinh, trở về đạo trường của mình.

"Phù!" "Ba tên đó cuối cùng cũng thu lại thần thức rồi!" Bên trong kết giới, Vọng Thư, Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù ở trong kết giới, nhưng khi thần thức của Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề rút đi như thủy triều, họ đã cảm nhận được ngay lập tức.

"Thần thức của họ tuy đã rút đi, nhưng Thái Âm Tinh chắc chắn sẽ là mục tiêu bị theo dõi gắt gao, bây giờ ngươi có dự định gì không?" Lê Ân nhìn về phía Vọng Thư.

Đại bản doanh Thái Âm Tinh của Vọng Thư, rõ ràng trong một thời gian dài sẽ không thể quay về.

"Chẳng lẽ ngươi định kéo ta vào Thiên Đình sao?" Vọng Thư ánh mắt rực sáng nhìn Lê Ân, cười như không cười nói.

Đôi mắt đẹp sâu thẳm của Vọng Thư dường như mang một sức mạnh thần bí có thể nhìn thấu lòng người.

"Đúng là ta có ý này!

Dù sao bây giờ ngươi cũng không có nơi nào để đi, không bằng ở lại Thiên Đình tu luyện đi!" Lê Ân gật đầu, thẳng thắn thừa nhận.

Đối với một tồn tại cổ xưa như Vọng Thư đã sống từ thời Hỗn Độn Thần Ma đến nay, nàng đã trải qua bao nhiêu kế sách, sao có thể không nhìn thấu chút tâm tư nhỏ bé này của hắn.

"Để ta vào Thiên Đình, ta có lợi ích gì?" Vọng Thư khẽ trầm ngâm, rồi nhìn thẳng vào Lê Ân.

Thiên Đình hiện tại quả thực là nơi an toàn nhất, trước khi Vu Yêu

đại kiếp hoàn toàn kết thúc, Thánh Nhân cũng không dám tùy tiện giáng lâm Thiên Đình.

Nhưng bảo nàng vào Thiên Đình làm không công, Vọng Thư chắc chắn không đồng ý.

"Vậy ngươi muốn lợi ích gì?" Lê Ân không khỏi sáng mắt lên.

Vọng Thư không từ chối thẳng thừng, chuyện này rõ ràng có hy vọng.

"Vậy nếu ta giết hắn thì sao?" Vọng Thư đột nhiên chỉ vào Thái Âm Đạo Nhân.

"Này này này, mụ điên già, chúng ta dù sao cũng đã đồng sinh cộng tử, sao ngươi lật mặt còn nhanh hơn lật sách vậy?" Sắc mặt Thái Âm Đạo Nhân đại biến, lập tức nổi giận mắng.

"Ngươi gọi ta là gì?" Giọng Vọng Thư lập tức cao vút lên vô số lần, trở nên vô cùng chói tai và gay gắt.

Ầm ầm!

Trong đôi mắt đẹp của Vọng Thư, càng dâng trào vô biên hung quang và sát khí.

Có vẻ như chỉ cần Thái Âm Đạo Nhân trả lời không vừa ý, nàng sẵn sàng ra tay bất cứ lúc nào.

Lê Ân có chút cạn lời, đồng thời lại vô cùng đau đầu.

Vọng Thư và Thái Âm Đạo Nhân dường như trời sinh không hợp, cả hai đều nhìn đối phương không thuận mắt.

Đương nhiên, Lê Ân cảm thấy, dù là ai bị gọi thẳng mặt là mụ điên già, đối phương cũng sẽ lật mặt như vậy.

Lê Ân chỉ có thể cảm thán, bất kể là tồn tại cổ xưa đã sống vô số năm tháng, chỉ cần là phụ nữ, đều sẽ để ý đến việc người khác nói

mình già.

"Được rồi, được rồi!

Cả hai im lặng một chút cho ta, thật sự không coi Thánh Nhân ra gì sao, thần thức người ta mới rút đi, các ngươi đã chuẩn bị đánh nhau rồi à?" "Nếu còn đánh nữa, đến lúc đó không cần ta chạy trốn, Thông Thiên tự khắc truy tìm đến, đó không phải là chuyện dễ dàng đâu!" Lê Ân vội vàng nhảy ra giảng hòa.

"Hừ!" "Hừ!" Vọng Thư và Thái Âm Đạo Nhân đồng thời hừ lạnh một tiếng, mỗi người quay mặt đi, không nhìn đối phương nữa.

"Điều kiện này, cũng phải trong phạm vi năng lực của ta!" Lê Ân lúc này mới tiếp tục nói với Vọng Thư.

"Vậy đổi thành, sau này khi ta chứng đạo thành Thánh, ngươi phải hộ pháp cho ta!" Vọng Thư trầm tư một lúc, mới trịnh trọng đáp.

"Nếu vậy, ta cần ngươi tham chiến trong trận quyết chiến cuối cùng của Vu Yêu!" "Nếu không, sự trả giá của chúng ta không tương xứng." "Ta chỉ kéo ngươi vào Thiên Đình tu luyện, mà ngươi lại yêu cầu ta báo đáp bằng việc đối đầu với Lục Đại Thánh Nhân, thậm chí cả Hồng Quân vào một ngày nào đó trong tương lai!" Lê Ân cũng vẻ mặt nghiêm túc nhìn Vọng Thư.

Chương 131

"Được!" Chỉ suy nghĩ một chút, Vọng Thư đã đồng ý.

"Sao ngươi đồng ý nhanh vậy, không lo lắng đến lúc ta chứng đạo thành Thánh, ta không có cách nào giúp ngươi cản được Lục Đại Thánh Nhân và Hồng Quân sao?" Lê Ân không khỏi có chút kinh ngạc.

Thật sự là vì...

Vọng Thư đồng ý quá nhanh, gần như không cần suy nghĩ đã đồng ý ngay.

"Ta tin ngươi sẽ không làm ta thất vọng!" Vọng Thư lại nở một nụ cười cao thâm khó lường với Lê Ân.

Lê Ân không khỏi có chút mơ hồ, không hiểu Vọng Thư đang giở trò gì.

Dường như nàng còn có lòng tin vào hắn hơn cả chính hắn.

Vọng Thư quả thực có lòng tin vào Lê Ân.

Lê Ân luôn mang lại cho nàng cảm giác sâu không lường được.

Đặc biệt, nàng phát hiện ra Thái Âm Đạo Nhân, tên sao chổi gây họa thần bí đó, dường như có mối quan hệ không tầm thường với Lê Ân.

Thái Âm Đạo Nhân dường như cực kỳ "kính sợ" Lê Ân, mỗi lần có ý kiến của Lê Ân, Thái Âm Đạo Nhân đều chấp nhận một trăm phần trăm.

Điều này đã nói lên vấn đề.

Mặc dù Vọng Thư không biết, Lê Ân và Thái Âm Đạo Nhân rốt cuộc có quan hệ gì.

Nhưng điều duy nhất nàng biết là, mối quan hệ giữa hai người tuyệt đối không tầm thường.

"Lê Ân, rốt cuộc là thần thánh phương nào?" Vọng Thư trong lòng đối với sự tò mò về Lê Ân cũng đã đạt đến cực điểm.

Cũng may Lê Ân không biết suy nghĩ trong lòng Vọng Thư.

Nếu không, nhất định sẽ kinh ngạc đến mức nhảy dựng lên tại chỗ.

Sau đó chỉ có thể cảm thán, đám yêu quái già đời ở Hồng Hoang quả nhiên không có ai đơn giản.

Hắn và Thái Âm Đạo Nhân rõ ràng đã che giấu rất kỹ.

Vậy mà vẫn bị Vọng Thư nhìn ra một chút manh mối.

Sau khi Vọng Thư đồng ý gia nhập Thiên Đình, Thái Âm Đạo Nhân cũng mè nheo đòi gia nhập Thiên Đình.

Lê Ân không đồng ý với yêu cầu này.

Hắn sợ sau khi đồng ý, đợi đến khi Đế Tuấn và Thái Nhất gặp Thái Âm Đạo Nhân, sẽ tức đến vỡ mạch máu, rồi vừa thổ huyết vừa đuổi theo đòi đại nghĩa diệt thân.

Mặc dù không đồng ý cho Thái Âm Đạo Nhân gia nhập, nhưng Lê Ân vẫn thu nhận đối phương.

Rốt cuộc, bây giờ là thời kỳ đặc biệt, thả Thái Âm Đạo Nhân ra ngoài, có lẽ không bao lâu sẽ bị Thông Thiên tìm thấy.

Thế là, Lê Ân liền sắp xếp Vọng Thư và Thái Âm Đạo Nhân ở trong Thái Tử Cung của mình.

Dù sao Thái Tử Cung cơ bản không có ai, giấu hai người cũng dễ dàng.

Hơn nữa, với tu vi của Vọng Thư và Thái Âm Đạo Nhân, cho dù là Đế Tuấn và Thái Nhất, cũng chưa chắc có thể phát hiện ra tung tích của họ.

Sau khi sắp xếp ổn thỏa cho Vọng Thư và Thái Âm Đạo Nhân, Lê Ân cảm thấy cũng đến lúc phải quay về báo cáo với Đế Tuấn.

Rốt cuộc chuyện Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề giáng lâm Thái Âm Tinh chắc chắn đã dọa Đế Tuấn sợ chết khiếp, lo lắng hắn và mười con Thái Âm Thỏ Ngọc sẽ xảy ra chuyện.

Nhưng, những việc che giấu cần làm vẫn phải làm.

Vì vậy, Lê Ân không trực tiếp quay về Thiên Đế Cung báo cáo, mà đánh ngất một vị Yêu Vương cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Sau đó, Lê Ân bắt đi vị Yêu Vương này, đồng thời biến thành bộ dạng của vị Yêu Vương đó, nghênh ngang rời khỏi Thiên Đình từ Bắc Thiên Môn.

Bắc Thiên Môn của Thiên Đình, đối ứng với cương vực thống trị của Bắc Câu Lô Châu.

Sau khi đến Bắc Câu Lô Châu, Lê Ân thả vị Yêu Vương đó ra, nhưng đã sửa đổi ký ức của đối phương, thêm vào ký ức đối phương chủ động rời khỏi Thiên Đình.

Sau đó, Lê Ân đi một vòng, đến Nam Thiệm Bộ Châu.

Khi sắp đến Nam Thiên Môn, Lê Ân mới thả mười con Thái Âm Thỏ Ngọc đang bị đánh ngất ra.

Cộc!

Cộc...

Lê Ân ống tay áo khẽ vung, cửa tay áo lập tức theo gió tung bay, hóa thành một ống tay áo khổng lồ che trời.

Mười con Thái Âm Thỏ Ngọc, như đổ đậu, từ trong ống tay áo lăn ra.

"Hử?" "Đại Thái Tử ca ca, huynh lại đến Thái Âm Tinh tìm chúng ta chơi à?" Khoảnh khắc mười con Thái Âm Thỏ Ngọc mở đôi mắt lấp lánh, nhìn thấy Lê Ân đứng bên cạnh, lập tức vô cùng vui mừng reo lên.

"Ta không phải đến tìm các muội chơi đâu nhé, ta phụng mệnh của Phụ đế và Mẫu hậu, đến đón các muội về Thiên Đình!" Lê Ân không khỏi cười cười.

"Aiya!" "Ta không muốn về Thiên Đình đâu!" "Thiên Đình chẳng vui chút nào, không khí quá nghiêm túc, đè nén đến mức ta sắp không thở nổi rồi!" "Đúng vậy, đúng vậy, ta không về Thiên Đình, ta muốn ở lại Thái Âm Tinh!" Nghe vậy, mười con Thái Âm Thỏ Ngọc lập tức không vui.

"Cái này không do các muội quyết định đâu, chẳng lẽ bây giờ các muội vẫn chưa phát hiện ra, các muội hiện tại không ở Thái Âm Tinh đâu." Lê Ân mặt đầy ý xấu.

Sau đó, mười con Thái Âm Thỏ Ngọc phản xạ có chút chậm chạp mới hoảng hốt nhìn xung quanh.

Kết quả phát hiện, thật sự không ở Thái Âm Tinh.

"Đại Thái Tử ca ca, huynh cũng quá xấu rồi!" "Đúng vậy, đúng vậy, Đại Thái Tử ca ca xấu nhất, còn xấu hơn cả chín vị Thái Tử ca ca khác!" "Xấu xa, không hỏi ý kiến chúng ta, đã bắt chúng ta từ Thái Âm Tinh đi!" Thế là, mười con Thái Âm Thỏ Ngọc vô cùng bất mãn, kháng nghị với Lê Ân.

"Chút nữa, các muội cũng nói những lời này với Phụ đế xem, xem ngài có đánh các muội một trận không!" Lê Ân lại nhún nhún vai, tỏ

vẻ bó tay.

"Hừ!" "Ta mới không ngốc như vậy!" Mười con Thái Âm Thỏ Ngọc đồng thời kiêu ngạo hừ một tiếng.

Vù!

Ngay sau đó, Lê Ân cuốn lấy mười con Thái Âm Thỏ Ngọc, thân hình hóa thành một đạo hồng quang, nhanh chóng đáp xuống ngoài Nam Thiên Môn.

"Đại Thái Tử!" "Đại Thái Tử điện hạ đã về!" "Tốt quá rồi, mười vị Thỏ Ngọc công chúa cũng bình an vô sự!" "Mau đi bẩm báo Thiên Đế, Đông Hoàng và hai vị Đế hậu!" Lê Ân và mười con Thái Âm Thỏ Ngọc xuất hiện, lập tức khiến đám thủ vệ ở Nam Thiên Môn vui mừng khôn xiết.

Ngay cả Huyền Vũ Đại Thánh, Chu Tước Đại Thánh và Quỳ Ngưu Đại Thánh phụ trách trấn thủ Nam Thiên Môn, cũng ngay lập tức hiện thân, vây quanh bảo vệ Lê Ân và mười con Thái Âm Thỏ Ngọc, như sợ Lê Ân xảy ra chuyện.

"Thả lỏng một chút, đây đã là phạm vi Thiên Đình rồi, không cần căng thẳng như vậy, không xảy ra chuyện được đâu!" Lê Ân vội vàng trấn an ba vị Yêu tộc Đại Thánh có chút làm quá.

Chương 132

“Ngoài ra, cũng không cần thông báo cho Phụ đế, ta sẽ trực tiếp đưa các muội ấy về Thiên Đế Cung báo cáo!” Sau đó, Lê Ân tiếp tục bổ sung.

Hắn không muốn làm rùm beng, kết quả dẫn đến sự chú ý ngầm của Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Vù!

Vù!

Vù!

Vù!

Nhưng, Lê Ân vừa nói xong không bao lâu, bốn bóng người khí tức hùng hậu đã từ trung tâm Thiên Đình bay ra, trong chớp mắt đã giáng lâm tại Nam Thiên Môn.

Chính là Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi.

“Phụ đế, Mẫu hậu, Thường Hi di nương, Đông Hoàng thúc!” “Phụ đế, Mẫu hậu, Hi Hòa di nương, Đông Hoàng thúc!” Lê Ân và mười con Thái Âm Thỏ Ngọc vội vàng hành lễ với Đế Tuấn.

“Tiểu Nhất, con thật sự đã đưa các muội muội của con, bình an vô sự về Thiên Đình sao?” Đế Tuấn có chút không thể tin nổi nhìn Lê Ân.

“Tiểu Nhất, con làm thế nào vậy?” Thái Nhất cũng trợn to mắt nhìn Lê Ân, dường như lần đầu tiên mới quen biết người cháu trai lớn này.

Lê Ân không khỏi mỉm cười.

Hắn biết ý của Đế Tuấn và Thái Nhất, tự nhiên nghi ngờ, làm sao

hắn có thể trong tình huống ba vị Thánh Nhân giáng lâm Thái Âm Tinh, đưa mười con Thái Âm Thỏ Ngọc bình an vô sự ra khỏi Thái Âm Tinh.

Lê Ân thích nhìn dáng vẻ họ nghi ngờ, nhưng lại không tìm được chứng cứ.

"Phụ đế và Đông Hoàng thúc hiểu lầm rồi, trước khi ba vị Thánh Nhân giáng lâm, con đã sớm đưa mười vị muội muội rời khỏi Thái Âm Tinh rồi!" "Con làm gì có bản lĩnh đó, trong tình huống ba vị Thánh Nhân giáng lâm Thái Âm Tinh, mà có thể bình an vô sự đưa mười vị muội muội ra khỏi Thái Âm Tinh!" Nhưng, Lê Ân vẫn giải thích một câu.

Nghe lời giải thích của Lê Ân, Đế Tuấn và Thái Nhất đều không nhịn được gật đầu.

Điều này cũng giống với suy đoán trước đó của họ.

Nhưng, họ lại hướng ánh mắt về phía mười con Thái Âm Thỏ Ngọc, nghe xem lời giải thích của chúng.

"Con cũng không biết ạ!" Mười con Thái Âm Thỏ Ngọc lập tức đồng loạt phủ nhận.

"Đại Thái Tử ca ca đã đánh ngất chúng con, vừa rồi mới đánh thức chúng con dậy!" "Đúng vậy, con đến bây giờ vẫn còn mơ hồ." "Phụ đế, rốt cuộc Thái Âm Tinh đã xảy ra chuyện gì, mà khiến ba vị Thánh Nhân cùng lúc giáng lâm?" Ngay sau đó, mười con Thái Âm Thỏ Ngọc lại không kìm được sự tò mò trong lòng, vội vàng rối rít hỏi.

Vụt!

Vụt!

Đế Tuấn và Thái Nhất lại hướng ánh mắt nghi ngờ về phía Lê Ân.

“Không còn cách nào khác, con sợ các muội ấy quấy rối, không chịu rời khỏi Thái Âm Tinh, nên trực tiếp đánh ngất các muội ấy cho xong chuyện!” Lê Ân lại không chút nao núng, vẻ mặt bất đắc dĩ nhún vai.

“Vừa rồi sau khi con đánh thức các muội ấy dậy, các muội ấy vẫn luôn đòi quay về Thái Âm Tinh, sống chết cũng không về Thiên Đình.” “Nói không khí Thiên Đình quá nghiêm túc, đè nén đến mức không thở nổi!” Ngay sau đó, Lê Ân lại mách lẻo.

Bán đứng em gái, Lê Ân tỏ ra không chút áp lực, cũng không có bất kỳ sự áy náy nào.

Thậm chí còn cảm thấy có chút sung sướng.

Đặc biệt, sau khi nhìn thấy mười con Thái Âm Thỏ Ngọc cúi đầu ủ rũ, như cà tím bị sương đánh, tâm trạng của Lê Ân càng thêm vui vẻ. *Để các ngươi cứ hãm hại ta!* *Lần này đến lượt các ngươi bị hãm hại rồi nhé!* Nghĩ đến đây, Lê Ân vẻ mặt khiêu khích, nháy mắt với mười con Thái Âm Thỏ Ngọc, dường như đang nói: A, cùng nhau làm tổn thương nhau đi!

Nhìn thấy cảnh này, mười con Thái Âm Thỏ Ngọc lập tức tức đến nổ phổi, vội vàng nhe răng thỏ nhỏ, hung hăng trừng mắt nhìn Lê Ân.

Nhìn thấy phản ứng của mười con Thái Âm Thỏ Ngọc, Đế Tuấn và Thái Nhất biết, lời Lê Ân nói chắc là thật, cũng không tiếp tục truy cứu nữa.

Nhưng, Đế Tuấn và Thái Nhất cuối cùng vẫn nhìn sâu vào Lê Ân một cái.

Họ cũng không phải kẻ ngốc, đến bây giờ làm sao có thể không nhìn ra, trên người Lê Ân có bí mật lớn.

Trong số các đại năng Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang, không có ai là

kẻ ngốc.

Nếu Đế Tuấn và Thái Nhất là kẻ ngốc, cũng không thể trở thành Thiên Đế và Đông Hoàng thống trị Hồng Hoang. ...

Vu tộc, Thổ Chi Tổ Đình!

Sau khi đánh nhau một trận với Nữ Oa, Thập Nhị Tổ Vu càng không dám dễ dàng tách ra.

Đại Vu Hình Thiên, lúc này bị bí mật triệu tập vào Thổ Chi Tổ Đình.

Hình Thiên là người có thực lực mạnh nhất trong Vu tộc dưới Thập Nhị Tổ Vu, không có ai khác.

Tu vi của Hình Thiên đã đạt đến Đại La Kim Tiên viên mãn đỉnh phong, chỉ cách cấp bậc Tổ Vu Chuẩn Thánh một bước chân.

Hình Thiên cũng giống như Cửu Phượng, là những người có hy vọng thăng cấp thành Tổ Vu nhất trong Vu tộc.

Điều khác biệt là, ưu thế của Cửu Phượng nằm ở huyết mạch, rốt cuộc nàng là em gái ruột của Lôi Chi Tổ Vu Cường Lương.

Huyết mạch của Cửu Phượng, trong toàn bộ Vu tộc, ngoài Thập Nhị Tổ Vu ra là cao nhất, không có ai khác.

Về phần ưu thế của Hình Thiên, đương nhiên thể hiện ở tu vi.

Lúc này, Thập Nhị Tổ Vu ngồi ở vị trí trên, đồng loạt nhìn Hình Thiên, lập tức khiến hắn cảm thấy áp lực như núi.

“Hình Thiên, ngươi có biết chúng ta triệu ngươi đến đây là vì chuyện gì không?” Huyền Minh lên tiếng hỏi.

“Không biết, xin các vị Tổ Vu đại nhân cứ nói thẳng!” Hình Thiên lắc đầu.

“Chúng ta định giao nhiệm vụ chế tạo Trảm Yêu Kiếm cho ngươi!” Huyền Minh cũng không vòng vo, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

“Được!” Hình Thiên gần như không chút do dự, lập tức đồng ý.

Hình Thiên cũng là người của Vu tộc, tự nhiên cũng hy vọng Vu tộc có thể giành được thắng lợi cuối cùng trong cuộc chiến Vu Yêu.

Nếu có thể thành công luyện chế ra Trảm Yêu Kiếm, thì hy vọng đánh thắng Yêu tộc sẽ nhiều thêm một phần.

Chiến thắng tự nhiên là do từng chút một tích lũy mà thành.

“Tốt!” “Chúng ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi!” “Yên tâm, chúng ta sẽ để các Đại Vu khác phối hợp với ngươi!” Thập Nhị Tổ Vu đồng thời gật đầu, rõ ràng rất hài lòng với biểu hiện của Hình Thiên. ...

Chương 133

Thiên Đình.

Sau mười năm thanh trừng đẫm máu của Đế Tuấn và Thái Nhất, Thiên Đình đã lôi ra không ít gián điệp của các thế lực khác.

Đặc biệt là ba vị Yêu tộc Đại Thánh đều trở thành gián điệp của Thánh Nhân, càng gây ra sóng gió ngút trời trong nội bộ Thiên Đình.

Thủ đoạn sắt máu tàn khốc của Đế Tuấn và Thái Nhất khiến toàn bộ yêu tộc trong Thiên Đình đều lo sợ.

Chúng yêu ly tâm ly đức, cảnh giác lẫn nhau, đề phòng lẫn nhau, khiến Thiên Đình mơ hồ có xu thế tan rã.

Bất đắc dĩ, Đế Tuấn và Thái Nhất chỉ có thể dừng lại, tiếp tục hành động thanh trừng Thiên Đình.

Một ngày nọ.

Đế Tuấn và Thái Nhất bí mật triệu tập mười hai Yêu Thần do Bạch Trạch đứng đầu đến Thiên Đế Cung.

"Không biết Thiên Đế và Đông Hoàng bí mật triệu chúng thần đến Thiên Đế Cung là vì chuyện gì?" Sau khi ngồi xuống, mười hai Yêu Thần nhìn nhau, cuối cùng mới do Bạch Trạch lên tiếng hỏi.

"Ta và Đông Hoàng định giao nhiệm vụ chế tạo Đồ Vu Kiếm cho các ngươi!" Đế Tuấn nói thẳng.

"Chúng thần nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ này!" Mười hai Yêu Thần đồng loạt đứng dậy khỏi chỗ ngồi, vẻ mặt vô cùng phấn khích.

Nếu có thể luyện chế ra Đồ Vu Kiếm, thì nhục thân của Vu tộc

khiến họ đau đầu sẽ không còn là vấn đề nữa.

Đến lúc đó, một khi tế ra Đồ Vu Kiếm, có thể dễ dàng phá vỡ nhục thân của Vu tộc.

Vu tộc, Thổ Chi Tổ Đình.

Thân ảnh của Thời Gian Tổ Vu Chúc Cửu Âm xuất hiện trước cung điện tạm thời của Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi.

"Chúc Cửu Âm, sao ngươi lại đến đây?" Xa Bỉ Thi trong cung điện tự nhiên đã cảm nhận được khí tức của Chúc Cửu Âm ngay lập tức.

Ầm ầm!

Xa Bỉ Thi mở cửa cung điện, Chúc Cửu Âm liền bước vào.

"Chúc Cửu Âm, ngươi đến đây có chuyện gì sao?" Xa Bỉ Thi đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Giữa Thập Nhị Tổ Vu cũng không phải là một khối hòa thuận.

Hiện tại họ trông có vẻ hòa thuận, thường xuyên tụ tập cùng nhau, chẳng qua là vì có mối đe dọa từ Yêu tộc mà thôi.

Bình thường, quan hệ giữa Xa Bỉ Thi và Chúc Cửu Âm cũng chỉ ở mức bình thường.

Không, phải nói là Chúc Cửu Âm, người nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc, trên người như được bao phủ bởi một lớp sương mù, quan hệ với mười một vị Tổ Vu khác đều ở mức bình thường.

"Ta đến đây lần này là để nhờ ngươi dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, nguyền rủa Đại Thái Tử Kim Ô!" Chúc Cửu Âm cũng không vòng vo, trực tiếp nói rõ ý định.

"Chúc Cửu Âm, sao ngươi lại quan tâm đến một con Kim Ô nhỏ bé như vậy?" "Dù ngươi đặc biệt coi trọng tộc Tam Túc Kim Ô, thì

cũng nên coi trọng Đế Tuấn và Thái Nhất mới đúng chứ?" Xa Bỉ Thi có chút không hiểu, nhíu mày hỏi.

Lần trước khi phục kích mười Đại Thái Tử Kim Ô của Yêu tộc, mười một vị Tổ Vu khác đã phát hiện ra, Chúc Cửu Âm đặc biệt coi trọng Đại Thái Tử Kim Ô.

Thậm chí không tiếc giao phó cho Khoa Phụ và Hỏa Toan Đại Thánh, dù không thể giết các Thái Tử Kim Ô khác, cũng phải giết chết Đại Thái Tử Kim Ô.

Không chỉ Xa Bỉ Thi, mười vị Tổ Vu khác cũng không hiểu, Chúc Cửu Âm đường đường là Chuẩn Thánh, tại sao lại coi trọng một con Kim Ô nhỏ bé cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Cảm giác như Chúc Cửu Âm coi trọng Đại Thái Tử Kim Ô còn hơn cả Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Bởi vì, Đại Thái Tử Kim Ô vô cùng không đơn giản, ta mơ hồ có cảm giác, hắn sẽ trở thành mối họa lớn trong lòng của Vu tộc chúng ta!" Chúc Cửu Âm trầm giọng đáp.

Về phần Lê Ân biết Thời Gian Pháp Tắc, cũng như việc một vạn năm trước trên chiến trường Vu Yêu, hắn đã xuyên qua dòng sông thời gian để tìm hiểu bí mật của Lê Ân.

Kết quả lại bị một luồng sức mạnh tuôn ra từ trong đầu Lê Ân, cách một dòng thời gian đánh nổ hắn, Chúc Cửu Âm đều không đề cập đến.

"Được!" "Nếu ngươi đã khăng khăng, vậy ta dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư nguyền rủa chết hắn là được, cũng vừa hay có thể loại bỏ một mối lo trong lòng ngươi!" Xa Bỉ Thi suy nghĩ một lát rồi đồng ý.

Theo hắn thấy, dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư nguyền rủa một Thái Ất Kim Tiên, tuyệt đối dễ như trở bàn tay.

Chuyện nhỏ không đáng kể như vậy lại có thể đổi lấy một nhân quả của Chúc Cửu Âm, tuyệt đối là một món hời lớn.

"Xa Bỉ Thi, đừng xem thường Đại Thái Tử Kim Ô, tốt nhất nên dốc toàn lực!" Thấy vẻ mặt không quan tâm của Xa Bỉ Thi, Chúc Cửu Âm không khỏi có chút nhíu mày, cuối cùng không nhịn được lên tiếng nhắc nhở đối phương.

"Biết rồi!" "Giao cho ta!" "Nếu ngay cả việc nguyền rủa một vị Thái Ất Kim Tiên cũng thất bại, thì ta đây, Xa Bỉ Thi, cũng sống uổng bấy lâu nay rồi!" Xa Bỉ Thi khẽ phẩy tay.

Hắn càng lúc càng cảm thấy Chúc Cửu Âm bị ám ảnh, đối phó với một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé mà cũng thận trọng như vậy.

Ù!

Ngay sau đó, Xa Bỉ Thi đưa tay ra, một cuộn sách cong vẹo hiện ra trong lòng bàn tay hắn.

Cuộn sách cong vẹo được Xa Bỉ Thi từ từ mở ra, một luồng khí xám trắng cổ xưa lập tức tuôn ra.

Ngay cả Chúc Cửu Âm khi nhìn thấy những luồng khí xám trắng này cũng không nhịn được khẽ nhíu mày.

Bởi vì... những luồng khí xám trắng này đều là khí nguyền rủa, vô cùng đáng sợ.

Cho dù là Chuẩn Thánh cũng không dễ dàng dính phải.

Cuộn sách trên tay Xa Bỉ Thi ghi chép chính là bí thuật của Vu tộc, Đinh Đầu Thất Tiễn.

Vì vậy, cuộn sách này cũng được gọi là Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Đinh Đầu Thất Tiễn Thư là pháp bảo đắc ý nhất của Xa Bỉ Thi, có thể giết người vô hình.

Qua vô số năm tháng Xa Bỉ Thi tế luyện, Đinh Đầu Thất Tiễn Thư đã đạt đến cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực càng thêm kinh khủng.

Số cường giả Yêu tộc ngã xuống dưới lời nguyền của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư không biết bao nhiêu mà kể.

Chỉ riêng Đại Thánh Yêu tộc cảnh giới Đại La Kim Tiên, đã có gần hai mươi vị ngã xuống dưới Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Đây cũng là lý do tại sao Xa Bỉ Thi luôn tự tin, cảm thấy nguyền rủa Đại Thái Tử Kim Ô căn bản không phải là chuyện gì to tát.

Ù ù ù...

Sau đó, Xa Bỉ Thi bắt đầu thi pháp.

Hắn dùng pháp lực nhanh chóng dựng lên một doanh trại trong đại điện.

Chương 134

Trong doanh trại có một tế đàn, trên đàn kết một người cỏ.

Hình dáng, diện mạo của người cỏ giống hệt Lê Ân.

Hơn nữa, trên người người cỏ còn viết tên của Đại Thái Tử Kim Ô.

Ngoài ra, đầu người cỏ có một ngọn đèn, chân có một ngọn đèn, Xa Bỉ Thi thì bước chân theo Cương Đẩu, từ trong Đinh Đầu Thất Tiễn Thư xé ra một trang giấy trắng bao quanh bởi khí nguyền rủa.

Kế đến, Xa Bỉ Thi kết trang sách nguyền rủa thành phù ấn, rồi đốt hóa.

Tiếp theo, Xa Bỉ Thi chỉ cần mỗi ngày bái lạy ba lần, đến trưa ngày thứ hai mươi mốt, bí thuật 【Đinh Đầu Thất Tiễn】 sẽ hoàn thành.

Sau hai mươi mốt ngày, ba hồn bảy phách của kẻ địch sẽ bị bái lạy cho tan tác, lúc này bắn tên vào người cỏ cũng như bắn vào bản thể kẻ địch, người cỏ và kẻ địch đều sẽ phun ra máu.

Nhưng, cùng với việc Đinh Đầu Thất Tiễn Thư được Xa Bỉ Thi tế luyện vô số năm tháng, thăng cấp lên cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực đại tăng.

Thường thường chưa đến hai mươi mốt ngày, người bị thi thuật đã hồn phi phách tán mà chết.

Xa Bỉ Thi thậm chí còn cảm thấy, Đại Thái Tử Kim Ô có thể không chống đỡ nổi lời nguyền ngày đầu tiên của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Sau khi Xa Bỉ Thi hoàn thành ba lần bái lạy người cỏ vào ngày đầu

tiên, Đinh Đầu Thất Tiễn Thư lập tức tuôn ra vô cùng vô tận sức mạnh nguyền rủa.

Những sức mạnh nguyền rủa kinh khủng này nhanh chóng ngưng tụ thành một mũi tên nguyền rủa.

Mũi tên nguyền rủa này vô hình vô trạng, mắt thường không thể nhìn thấy.

Thần thức thì có thể quét được.

Nhưng khoảnh khắc thần thức tiếp xúc với mũi tên nguyền rủa, sẽ bị sức mạnh nguyền rủa vô cùng bao phủ trên đó xâm thực.

Tương đương với việc thần thức bị nguyền rủa trực tiếp.

Đây cũng là lý do tại sao Chúc Cửu Âm lại kiêng dè Đinh Đầu Thất Tiễn Thư đến vậy.

Vù!

Mũi tên nguyền rủa đó lập tức phá không bay đi.

Xa Bỉ Thi khẽ cười, biết rằng mũi tên nguyền rủa đó đã đi tìm Đại Thái Tử Kim Ô.

Một khi bị mũi tên nguyền rủa bắn trúng, sức mạnh nguyền rủa kinh khủng sẽ lập tức bùng phát, thực thi lời nguyền.

Đây cũng là lý do Xa Bỉ Thi cảm thấy Đại Thái Tử Kim Ô không chống đỡ nổi ngày đầu tiên. ...

Thiên Đình, Đại Thái Tử Cung.

Sau khi đón mười con Thái Âm Thỏ Ngọc về, Lê Ân vẫn luôn ở trong cung điện của mình không ra ngoài.

Trong cung điện của hắn, còn ẩn náu Vọng Thư và Thái Âm Đạo Nhân đang nhìn nhau không thuận mắt.

Lê Ân nghi ngờ, nếu hắn ở ngoài quá lâu không về, Vọng Thư và Thái Âm Đạo Nhân có khi nào sẽ phá tan cung điện của hắn không.

Một ngày nọ.

"Hử?" Lê Ân đang ngồi trên bảo tọa lim dim ngủ gật, trong miệng phát ra một tiếng kinh ngạc.

Hắn mơ hồ cảm giác có thứ gì đó lẻn vào cung điện của mình, nhưng khi ngẩng mắt nhìn lại thì không có bất kỳ phát hiện nào.

Ngay khi Lê Ân định phóng ra thần thức quét qua, mũi tên nguyền rủa đã bắn trúng thân thể hắn.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Sức mạnh nguyền rủa vô tận lập tức bùng phát trong cơ thể Lê Ân, điên cuồng xâm thực phá hoại mọi thứ bên trong cơ thể hắn.

"...?" Lê Ân khẽ trợn to mắt, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Người đang ngồi yên trong nhà, tên lại từ trên trời rơi xuống.

Hơn nữa, còn là mũi tên vô hình mà mắt thường không thể phát hiện.

Đây là lần đầu tiên Lê Ân gặp phải phương thức tấn công quỷ dị như vậy, hoàn toàn không thể phòng bị.

"Hình như là... sức mạnh nguyền rủa?!" Rất nhanh, Lê Ân cũng nhận ra sức mạnh nguyền rủa đang điên cuồng phá hoại trong cơ thể mình.

Lê Ân hiện tại cũng không còn là kẻ ngốc như lúc mới xuyên không nữa, ít nhiều cũng có chút nhãn lực.

Đương nhiên, "nhãn lực" của Lê Ân gần như đều đến từ bảng hệ

thống.

Chính nhờ nhìn thấy những bong bóng thuộc tính rơi ra từ những sức mạnh quỷ dị này, hắn mới biết đó là sức mạnh nguyền rủa cực kỳ hiếm thấy.

"Ai đang dùng nguyền rủa pháp tắc để nguyền rủa ta?" Lê Ân không khỏi trầm ngâm.

"Chẳng lẽ là Đinh Đầu Thất Tiễn Thư?" Ngay sau đó, Lê Ân trong lòng chợt động.

Nếu nói về pháp bảo nguyền rủa, ở Hồng Hoang uy danh lừng lẫy nhất không gì bằng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Trong thần thoại truyền thuyết hậu thế, Lục Áp từng dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, một trận thành danh trong đại kiếp Phong Thần.

Nhưng, bây giờ là thời kỳ Vu Yêu đại kiếp, Đinh Đầu Thất Tiễn Thư và Trảm Tiên Phi Đao, hai món pháp bảo kinh khủng đã làm nên danh tiếng của Lục Áp ở hậu thế, đều chưa rơi vào tay hắn.

Lê Ân biết, Đinh Đầu Thất Tiễn Thư hiện tại là pháp bảo của Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi.

Có lẽ phải đến khi Vu Yêu đại kiếp kết thúc, Xa Bỉ Thi ngã xuống, Đinh Đầu Thất Tiễn Thư mới rơi vào tay Lục Áp.

Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi, tuy xếp hạng cuối trong Thập Nhị Tổ Vu, uy danh không nổi bật.

Nhưng sự kiêng dè của các cường giả Yêu tộc đối với Xa Bỉ Thi đủ để xếp vào top ba trong Thập Nhị Tổ Vu.

Tạo nên hung danh lừng lẫy của Xa Bỉ Thi chính là Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi sở trường nhất là độc sát và nguyền rủa.

Đặc biệt khi phối hợp với Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, quả thực là giết người vô hình, khiến một đám Đại Thánh Yêu tộc cũng phải kinh hồn bạt vía.

Chương 135

"Sao lại thế này?" "Xa Bỉ Thi đường đường là Tổ Vu, sao lại ra tay với một nhân vật nhỏ như ta?" Lê Ân vô cùng khó hiểu.

Vu tộc chắc hẳn còn không biết tu vi Đại La Kim Tiên viên mãn mà hắn ngụy trang, chắc hẳn chỉ xem hắn là một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé mà thôi.

Bây giờ, sao lại phiền đến một vị Tổ Vu, ra tay với một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé như hắn, không sợ mất mặt sao?

Ù ù ù...

Trong lúc suy nghĩ, Lê Ân đã tế ra Thái Dương Chân Hỏa, quét sạch toàn bộ sức mạnh nguyền rủa xâm nhập vào cơ thể.

Sức mạnh nguyền rủa của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư quả thực kinh khủng, nhưng Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân không nghi ngờ gì uy lực còn mạnh hơn.

Đặc biệt là lần đầu Lê Ân tiếp xúc với sức mạnh nguyền rủa, không dám sơ suất chút nào, tế ra chính là Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh Nhân.

Sức mạnh nguyền rủa xâm nhập vào cơ thể tự nhiên không có chút sức chống cự nào, lập tức bị quét sạch.

"Phù!" Sau khi quét sạch sức mạnh nguyền rủa trong cơ thể, Lê Ân mới kinh ngạc nhận ra mình đã dùng dao mổ trâu giết gà.

Sức mạnh nguyền rủa này tuy đáng sợ, nhưng uy lực dường như có chút yếu, chỉ mới ở mức Đại La Kim Tiên sơ kỳ mà thôi.

Lê Ân tuyệt đối không thừa nhận, vừa rồi hắn đã bị cái danh của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư dọa sợ.

Vu tộc, Thổ Chi Tổ Đình.

Sau khi mũi tên nguyền rủa rời đi, Xa Bỉ Thi vẫn luôn chăm chú theo dõi động tĩnh của người cỏ trên tế đàn.

Kết quả, một đêm trôi qua.

Người cỏ của Lê Ân không có bất kỳ động tĩnh nào.

"Cái gì?!" "Chưa chết?!" "Không ngờ lại chống đỡ được ngày đầu tiên?" Xa Bỉ Thi nhíu mày, biểu tình vô cùng kinh ngạc.

Trước đây không phải hắn chưa từng nguyền rủa Thái Ất Kim Tiên, nhưng những Thái Ất Kim Tiên ngã xuống dưới Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, ngay cả nửa chén trà cũng không chống đỡ nổi, đã hồn phi phách tán.

Xa Bỉ Thi kéo dài thời gian nửa chén trà thành một ngày, là xem xét đến việc Lê Ân là Đại Thái Tử của Yêu tộc, thân phận tôn quý, Đế Tuấn chắc hẳn đã ban cho bảo vật hộ thân mạnh mẽ.

Ngày thứ hai.

Vù!

Sau khi Xa Bỉ Thi bái lạy người cỏ trên tế đàn ba lần, sức mạnh nguyền rủa từ Đinh Đầu Thất Tiễn Thư lại một lần nữa ngưng tụ thành một mũi tên nguyền rủa phá không bay đi.

"Hôm nay chắc chắn phải chết rồi chứ!" Xa Bỉ Thi nhìn theo hướng mũi tên nguyền rủa biến mất, không khỏi thì thầm.

Thiên Đình.

Trong Đại Thái Tử Cung.

Ù!

Khoảnh khắc mũi tên nguyền rủa vô hình vô trạng lại một lần nữa

chui vào cung điện, đã bị Lê Ân phát hiện.

Bởi vì... thần thức của Lê Ân sớm đã bao phủ toàn bộ cung điện.

"Hử?" "Sức mạnh nguyền rủa, ngay cả thần thức cũng có thể xâm nhiễm?!" Lê Ân lại một lần nữa phát ra tiếng kinh ngạc ngoài dự liệu.

Lúc này, Lê Ân có thể cảm nhận rõ ràng, thần thức hắn phóng ra đã bị sức mạnh nguyền rủa "ô nhiễm".

Sức mạnh nguyền rủa kinh khủng tuyệt trần đang men theo thần thức của hắn, ngược dòng xâm thực về phía nguyên thần trong Nê Hoàn Cung.

Lê Ân sắc mặt lập tức đại biến, vội vàng cắt đứt phần thần thức bị "ô nhiễm".

Ù!

Ngay sau đó, Lê Ân há miệng phun ra, Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương lập tức quét ra, lại một lần nữa quét sạch toàn bộ sức mạnh nguyền rủa tràn ngập trong cung điện.

Nhưng, Lê Ân cũng phát hiện, sức mạnh nguyền rủa hôm nay rõ ràng mạnh hơn hôm qua không ít, đã đạt đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong.

Ngày thứ ba.

Mũi tên nguyền rủa vẫn đến như thường lệ.

Nhưng bị Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân miểu sát.

Nhưng uy lực của sức mạnh nguyền rủa lại một lần nữa tăng lên, đạt đến Đại La Kim Tiên trung kỳ.

Ngày thứ tư.

Uy lực của sức mạnh nguyền rủa đã đạt đến Đại La Kim Tiên

trung kỳ đỉnh phong.

Ngày thứ năm, uy lực của sức mạnh nguyền rủa đạt đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Ngày thứ sáu, uy lực của sức mạnh nguyền rủa biến thành Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong.

"Xa Bỉ Thi, ngươi có thôi đi không?" Lê Ân con ngươi lập tức nheo lại, tỏa ra ánh sáng vô cùng nguy hiểm.

Hắn đã lĩnh giáo được Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, tuy ở hậu thế hung danh lừng lẫy, nhưng theo Lê Ân thấy, uy lực cũng chỉ tàm tạm.

Nguyền rủa Đại La Kim Tiên thì được, muốn nguyền rủa Chuẩn Thánh thì khó khăn.

Đương nhiên, Lê Ân không biết mũi tên nguyền rủa của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư sẽ kéo dài bao nhiêu ngày.

Nhưng Lê Ân cảm thấy, mặc dù uy lực của mũi tên nguyền rủa mỗi ngày đều tăng cường, nhưng muốn nguyền rủa Chuẩn Thánh chắc là không thể.

Nếu có thể nguyền rủa chết Chuẩn Thánh, Xa Bỉ Thi không có lý do gì không ra tay với Hi Hòa và Thường Hi, những Chuẩn Thánh mới tấn chức của Yêu tộc. ...

Vu tộc, Thổ Chi Tổ Đình.

Thời gian trôi qua từng ngày.

Nhưng mỗi ngày gần đây, Xa Bỉ Thi đều cảm thấy vô cùng dày vò và khó chịu.

Ngày thứ hai, khi mũi tên nguyền rủa rời đi, Xa Bỉ Thi cảm thấy Lê Ân chắc chắn sẽ chết.

Kết quả, ngày thứ hai trôi qua, người cỏ của Lê Ân chẳng có

chuyện gì.

Chương 136

Ngày thứ ba, Lê Ân vẫn chống đỡ được.

Ngày thứ tư, ngày thứ năm, ngày thứ sáu...

Mãi đến ngày thứ mười, Lê Ân vẫn chưa bị nguyền rủa chết.

"Chết tiệt!

Chết tiệt!

Chết tiệt..." "Chuyện gì thế này?!" "Đại Thái Tử Kim Ô, chẳng phải chỉ là một Thái Ất Kim Tiên thôi sao, sao có thể chống đỡ được mười ngày?!" Xa Bỉ Thi gần như phát điên, không thể tin nổi gầm lên.

Mười ngày, ngay cả Đại Thánh Yêu tộc cảnh giới Đại La Kim Tiên cũng không chống đỡ nổi thời gian lâu như vậy.

Một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé như Đại Thái Tử Kim Ô lại chống đỡ được?

Điều này làm sao Xa Bỉ Thi chấp nhận nổi.

Hắn còn nhớ rất rõ, mười ngày trước khi Chúc Cửu Âm nhắc nhở, Đại Thái Tử Kim Ô không đơn giản như vậy, hắn đã tự tin đến mức nào, tự tin rằng có thể dễ dàng nguyền rủa chết Đại Thái Tử Kim Ô.

Kết quả, bây giờ lại bị Đại Thái Tử Kim Ô tát mạnh vào mặt.

"Đại Thái Tử Kim Ô, ta không tin không nguyền rủa chết được ngươi!" Xa Bỉ Thi hai mắt đỏ ngầu.

Không chỉ là chuyện đã hứa với Chúc Cửu Âm, hắn còn muốn dùng mạng của Đại Thái Tử Kim Ô để rửa sạch uy danh lừng lẫy bị sỉ nhục.

"Phụt!

Phụt!

Phụt...” Xa Bỉ Thi nổi giận, lại phun liên tiếp mấy ngụm tinh huyết vào Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Ù ù ù...

Sau khi hấp thu tinh huyết của Xa Bỉ Thi, Đinh Đầu Thất Tiễn Thư lập tức tỏa sáng rực rỡ, sức mạnh nguyền rủa tỏa ra, uy lực cũng tăng lên theo cấp số nhân.

Dưới sự gia trì của tinh huyết Xa Bỉ Thi, mũi tên nguyền rủa ngày thứ mười một đã có bước nhảy vọt về chất, uy lực bùng nổ lên đến Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Lần này uy lực của mũi tên nguyền rủa đã khiến Lê Ân có chút kinh ngạc.

Nhưng, mũi tên nguyền rủa Chuẩn Thánh sơ kỳ đối với Lê Ân không có bất kỳ uy hiếp nào, trực tiếp bị hắn phun ra một ngụm Thái Dương Chân Hỏa thiêu rụi.

Xa Bỉ Thi ở Thổ Chi Tổ Đình của Vu tộc vẫn luôn chăm chú nhìn người cỏ của Lê Ân.

Kết quả, lại một ngày nữa trôi qua.

Người cỏ của Lê Ân không có bất kỳ biến hóa nào.

“Không thể nào, không thể nào...” “Tuyệt đối không thể nào...” “Uy lực của mũi tên nguyền rủa đã đạt đến cấp bậc Chuẩn Thánh rồi, tại sao không thể nguyền rủa chết một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé?!” Xa Bỉ Thi gào thét trong cơn điên cuồng.

Hắn thật sự sắp phát điên rồi.

Hắn chưa từng thấy một Thái Ất Kim Tiên nào khó giết như vậy.

Một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé như Đại Thái Tử Kim Ô, cảm giác

còn khó nguyền rủa hơn cả Chuẩn Thánh.

Mũi tên nguyền rủa uy lực Chuẩn Thánh, cho dù là Chuẩn Thánh gặp phải cũng không dám đảm bảo chắc chắn bình an vô sự.

Nhưng hắn đã kiểm tra người cỏ của Lê Ân từ trong ra ngoài, cẩn thận từng chút một, thật sự không có chuyện gì cả.

Quả thực không thể tưởng tượng nổi!

Bây giờ hắn đã có chút hiểu được, tại sao Chúc Cửu Âm lại coi trọng Đại Thái Tử Kim Ô như vậy, khăng khăng muốn giết đối phương.

Tên Đại Thái Tử Kim Ô này quả nhiên không bình thường, vô cùng không bình thường.

"Chẳng lẽ Đế Tuấn hoặc Thái Nhất đã đích thân ra tay, giúp Đại Thái Tử Kim Ô cản được mũi tên nguyền rủa?" Xa Bỉ Thi không khỏi trầm ngâm.

Không làm rõ nguyên nhân, hắn thật sự không cam tâm.

Ngay cả tinh huyết cũng đã tổn thất ba giọt, mà vẫn không thể nguyền rủa chết Đại Thái Tử Kim Ô.

Lần này lỗ nặng rồi!

Phải biết rằng, là Tổ Vu như Xa Bỉ Thi, tinh huyết trong cơ thể cũng không nhiều.

Hơn nữa, tinh huyết một khi tiêu hao, căn bản không thể bù đắp lại trong thời gian ngắn.

Thậm chí nếu tinh huyết tổn hao quá lớn, sẽ trực tiếp tổn hại đến căn cơ của Tổ Vu Chi Thể.

Lần trước Thập Nhị Tổ Vu thôi động Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng tụ ra Bàn Cổ Kim Thân đánh một trận với Nữ

Oa, cũng chỉ tiêu hao năm giọt tinh huyết của Xa Bỉ Thi mà thôi.

Lần này để nguyền rủa chết Đại Thái Tử Kim Ô, đã tiêu hao ba giọt tinh huyết, không thể không nói Xa Bỉ Thi đã xuống vốn lớn.

Đáng tiếc Lê Ân không bị nguyền rủa chết, Xa Bỉ Thi chỉ có thể mất cả chì lẫn chài.

Từ ngày thứ mười hai trở đi, trong mười ngày tiếp theo, Xa Bỉ Thi tiếp tục kiên trì nguyền rủa Lê Ân.

Nhưng hắn đều không tiếp tục phun ra tinh huyết để gia trì uy lực của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư nữa.

Mãi đến khi ngày thứ hai mươi mốt kết thúc, mũi tên nguyền rủa ngưng tụ vào ngày cuối cùng vẫn không làm gì được Lê Ân.

Lê Ân đã hoàn thành một kỳ tích chưa từng có, chống đỡ được lời nguyền của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư suốt hai mươi mốt ngày, cuối cùng lại bình an vô sự sống sót.

"Ngay cả Đinh Đầu Thất Tiễn Thư cũng không thể nguyền rủa chết Đại Thái Tử Kim Ô?" Chúc Cửu Âm không hề rời đi, trong suốt hai mươi mốt ngày, hắn vẫn ở trong cung điện tạm thời của Xa Bỉ Thi.

Lúc này, sắc mặt Chúc Cửu Âm lại vô cùng khó coi.

"Tên này quả nhiên còn không đơn giản hơn nhiều so với những gì ta tưởng tượng!" Chúc Cửu Âm con ngươi lập tức nheo lại, lóe lên ánh sáng âm tình bất định.

Xa Bỉ Thi giữa chừng từng phun ra tinh huyết, gia trì Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, hắn tự nhiên cũng nhìn thấy, hiểu rằng Xa Bỉ Thi không hề lơ là, đã dốc toàn lực nguyền rủa Đại Thái Tử Kim Ô.

Kết quả thất bại.

Điều này không khỏi khiến Chúc Cửu Âm cảm thấy bất ngờ.

“Phụt!

Phụt!

Chương 137

Phụt...” Trong lúc Chúc Cửu Âm suy nghĩ, Xa Bỉ Thi trong miệng lại phun ra máu tươi không ngừng.

Đương nhiên, lần này phun ra không phải là tinh huyết.

Là do nguyền rủa thất bại, bị Đinh Đầu Thất Tiễn Thư phản phệ.

Là một pháp bảo hệ nguyền rủa, uy lực của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư tuy quỷ dị lại mạnh mẽ, nhưng đồng thời cũng là một con dao hai lưỡi.

Vừa có thể làm tổn thương người, cũng có thể làm tổn thương mình!

Một khi nguyền rủa thất bại, chủ nhân của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư chắc chắn sẽ bị nó phản phệ.

Ù ù ù...

Sự phản phệ của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư không hề đơn giản, đó là sự phản phệ của nguyền rủa.

Lúc này, có vô cùng vô tận sức mạnh nguyền rủa đang điên cuồng xâm thực nhục thân của Xa Bỉ Thi.

Sắc mặt Xa Bỉ Thi đại biến, sự phản phệ lần này còn hung mãnh hơn nhiều lần trước.

Trước đây, Xa Bỉ Thi từng dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư nguyền rủa Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng và Hi Hoàng.

Đáng tiếc không một lần thành công.

Tu vi của bốn đại cự đầu Thiên Đình đều cao thâm hơn hắn rất nhiều, trên người đều có pháp bảo hộ thân cực mạnh, tự nhiên không

phải là người mà Xa Bỉ Thi có thể nguyền rủa được.

Xa Bỉ Thi cũng vì vậy mà đã trải qua bốn lần phản phệ của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Cuối cùng tuy đều chống đỡ được, nhưng suýt nữa không khiến hắn lột một lớp da.

Cũng từ lúc đó trở đi, Xa Bỉ Thi không còn dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư để nguyền rủa cường giả Chuẩn Thánh nữa.

Nhưng, Xa Bỉ Thi lại không hiểu, lần này nguyền rủa Đại Thái Tử Kim Ô thất bại, gây ra sự phản phệ còn hung mãnh hơn bốn lần trước rất nhiều.

Ù ù ù...

Xa Bỉ Thi lập tức điên cuồng vận chuyển Độc Chi Pháp Tắc, cùng với sức mạnh nguyền rủa xâm nhập vào cơ thể điên cuồng chém giết.

Nhưng điều khiến Xa Bỉ Thi kinh hãi là, Độc Chi Pháp Tắc mà hắn dốc toàn lực thôi động hoàn toàn không địch lại được sức mạnh nguyền rủa xâm nhập vào.

Gần như trong khoảnh khắc tiếp xúc, Độc Chi Pháp Tắc đã bị sức mạnh nguyền rủa kinh khủng tuyệt trần "ô nhiễm".

"Sao lại như vậy?

Sao lại như vậy..." Sắc mặt Xa Bỉ Thi cuồng biến, thậm chí còn mang theo chút kinh hãi.

Uy lực phản phệ của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư lần này đã vượt xa dự liệu của hắn.

Còn mạnh hơn rất nhiều so với sự phản phệ hắn phải chịu khi nguyền rủa Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng và Hi Hoàng không thành.

Xa Bỉ Thi tự nhiên không biết, thực lực thật sự của Lê Ân còn

mạnh hơn cả bốn đại cự đầu Thiên Đình cộng lại.

Nếu Lê Ân bùng nổ toàn lực, Đế Tuấn bốn người cộng lại cũng không đủ cho Lê Ân đánh bằng một tay.

Thực lực của đối tượng nguyền rủa càng mạnh, sự phản phệ phải chịu tự nhiên cũng càng mạnh.

Xa Bỉ Thi thậm chí còn có chút tuyệt vọng, sức mạnh nguyền rủa xâm nhập vào cơ thể thực sự quá mạnh, mạnh đến mức Độc Chi Pháp Tắc của hắn căn bản không có chút sức phản kháng nào.

"Không ổn!" Chúc Cửu Âm lập tức sắc mặt đại biến.

Hắn tự nhiên có thể cảm nhận được tình hình không ổn của Xa Bỉ Thi, nhục thân của hắn đang bị sức mạnh nguyền rủa kinh khủng điên cuồng xâm thực ô nhiễm.

Một khi Xa Bỉ Thi hoàn toàn bị sức mạnh nguyền rủa ô nhiễm, đến lúc đó linh trí của Xa Bỉ Thi sẽ rơi vào trạng thái hỗn loạn, hóa thành nguồn gốc nguyền rủa không phân biệt địch ta.

Khi đó, đối với Vu tộc, sẽ là một trận đại kiếp nạn chưa từng có.

Với cường độ nguyền rủa xâm thực mà Xa Bỉ Thi đang phải chịu, một khi Xa Bỉ Thi hóa thành nguồn gốc nguyền rủa, e rằng ngay cả mười một vị Tổ Vu khác cũng chưa chắc có thể chống đỡ nổi.

Ù ù ù...

Nghĩ đến đây, Chúc Cửu Âm lại không nhịn được rùng mình một cái.

Ngay sau đó, Chúc Cửu Âm vội vàng vung ra từng đạo Thời Gian Pháp Tắc, điên cuồng rải lên người Xa Bỉ Thi, giúp hắn chống lại sự xâm thực ô nhiễm của sức mạnh nguyền rủa.

Nhưng rất nhanh, Chúc Cửu Âm lại một lần nữa sắc mặt kịch

biến.

Bởi vì... hắn kinh ngạc phát hiện, Thời Gian Pháp Tắc của hắn cộng với Độc Chi Pháp Tắc của Xa Bỉ Thi vẫn không phải là đối thủ của những sức mạnh nguyền rủa kinh khủng đó.

Nhưng, dù sao cũng đã làm chậm lại tốc độ nhục thân của Xa Bỉ Thi bị xâm thực ô nhiễm.

Điều này khiến Chúc Cửu Âm khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Chúc Cửu Âm biết, chỉ bằng một mình hắn không có cách nào giúp Xa Bỉ Thi hóa giải được sự phản phệ lần này của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, thế là vội vàng truyền âm thông báo cho mười vị Tổ Vu khác.

Không bao lâu, mười vị Tổ Vu khác đều vội vàng chạy tới.

"Chúc Cửu Âm, sao vội vàng vậy, gọi chúng ta đến chỗ Xa Bỉ Thi có chuyện gì quan trọng sao..." Chúc Dung, người có tính tình nóng nảy nhất, không khỏi tò mò hỏi.

"Đừng nói nhảm nữa, mau ra tay giúp Xa Bỉ Thi, chống đỡ sự phản phệ lần này của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư!" Nhưng Chúc Dung chưa nói xong đã bị Chúc Cửu Âm cắt ngang.

Mười vị Tổ Vu vừa mới đến mới hướng ánh mắt về phía Xa Bỉ Thi.

Khi nhìn rõ tình cảnh của Xa Bỉ Thi, sắc mặt họ lập tức trở nên nghiêm túc.

Khí tức nguyền rủa tỏa ra từ cơ thể Xa Bỉ Thi khiến họ đều cảm thấy run rẩy trong lòng.

"Sức mạnh nguyền rủa thật mạnh!" "Sức mạnh nguyền rủa này, đã có uy lực không kém gì Chuẩn Thánh viên mãn rồi!" Ngay cả Hậu

Thổ hóa thân, người có tu vi cao nhất trong Thập Nhị Tổ Vu, lúc này cũng tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

"Xa Bỉ Thi đã dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư nguyền rủa ai?

Mà lại phải chịu sự phản phệ kinh khủng như vậy?" Hậu Thổ hóa thân không nhịn được truy vấn Chúc Cửu Âm.

"Trước tiên giúp Xa Bỉ Thi hóa giải sự phản phệ lần này, những chuyện khác đợi Xa Bỉ Thi bình an vô sự rồi nói!" Chúc Cửu Âm không trả lời trực tiếp câu hỏi của Hậu Thổ hóa thân, lớn tiếng thúc giục.

Các Tổ Vu khác lần lượt gật đầu, biết rằng bây giờ không phải là lúc thảo luận chuyện này, việc cấp bách là cứu Xa Bỉ Thi.

Ù ù ù...

Chương 138

Ngay sau đó, mười vị Tổ Vu khác lập tức tế ra pháp tắc mà mình nắm giữ, không ngừng rải lên người Xa Bỉ Thi.

Tập hợp sức mạnh của Thập Nhị Tổ Vu, cuối cùng cũng chặn được thế công của sức mạnh nguyền rủa trong cơ thể Xa Bỉ Thi.

Điều này khiến một đám Tổ Vu, bao gồm cả Chúc Cửu Âm, đều không nhịn được thở phào nhẹ nhõm.

Nếu họ đều không chặn được, thì phải cân nhắc, có nên giết Xa Bỉ Thi hay không, để tránh Xa Bỉ Thi hóa thành nguồn gốc nguyền rủa gây họa cho Vu tộc.

May mắn là, tình huống xấu nhất đã không xảy ra.

Nhưng, dù vậy.

Cũng đã tốn của Thập Nhị Tổ Vu mười năm thời gian, mới từng chút một xóa sạch toàn bộ sức mạnh nguyền rủa trong cơ thể Xa Bỉ Thi.

"Đa tạ các vị đã tương trợ!" Xa Bỉ Thi vô cùng suy yếu, vội vàng cúi đầu cảm tạ mười một vị Tổ Vu, bao gồm cả Chúc Cửu Âm.

"Bây giờ có thể nói rồi chứ, trước đó ngươi đã dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư nguyền rủa ai?" Mười đại Tổ Vu, bao gồm cả Hậu Thổ hóa thân, đều nhìn chằm chằm Xa Bỉ Thi và Chúc Cửu Âm.

Xa Bỉ Thi và Chúc Cửu Âm nhìn nhau, nhưng Chúc Cửu Âm lại lên tiếng trước: "Ngươi là người đã trải qua, ngươi nói đi, sẽ có sức thuyết phục hơn!".

Xa Bỉ Thi gật đầu.

“Ta nhận lời mời của Chúc Cửu Âm, dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư nguyền rủa Đại Thái Tử Kim Ô của Yêu tộc!” Xa Bỉ Thi vẻ mặt ngưng trọng nói.

Bây giờ hắn không còn dám xem thường Lê Ân chút nào nữa.

Sau khi trải qua lần suýt chút nữa dẫn đến ngã xuống vì sự phản phệ của nguyền rủa, Xa Bỉ Thi tự nhiên không còn dám xem thường Lê Ân nữa.

Thậm chí, bây giờ hắn còn coi trọng Lê Ân hơn cả Chúc Cửu Âm.

Hắn dám chắc, trên người Đại Thái Tử Kim Ô này tuyệt đối có bí mật, bí mật lớn vượt xa tưởng tượng! "Cái gì?!" "Đối tượng bị nguyền rủa chỉ là Yêu tộc Kim Ô Đại Thái Tử?!" "Khu khu một cái Thái Ất Kim Tiên, lại có thể khiến người thi thuật chịu phản phệ khủng khiếp đến thế?" Nghe vậy, mười vị Tổ Vu còn lại đều trừng mắt tròn xoe, tất cả đều kinh hô không thể tin nổi.

Nhìn Xa Bỉ Thi chịu phản phệ nghiêm trọng như vậy, bọn họ gần như đều hoài nghi Xa Bỉ Thi đã đi nguyền rủa Nữ Oa rồi.

Kết quả, hiện tại Xa Bỉ Thi lại chính miệng nói cho biết, đối tượng nguyền rủa chỉ là một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé.

Thánh Nhân trong tưởng tượng cùng Thái Ất Kim Tiên trong hiện thực, sự chênh lệch này thực sự lớn đến mức không thể tin được.

Cho dù Xa Bỉ Thi nguyền rủa Đế Tuấn hay Thái Nhất, bọn họ còn dễ chấp nhận hơn một chút. "Đến bây giờ, các ngươi còn coi Kim Ô Đại Thái Tử là một Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé sao?" Lúc này, Chúc Cửu Âm lại cười lạnh lùng. "....." Mười vị Tổ Vu còn lại đều trầm mặc. "Chúc Dung, Đế Giang, còn nhớ chuyện một vạn năm trước, chúng ta tại chiến trường Vu Yêu, cách dòng sông thời gian bị người đánh nổ không?" Ngay sau đó, ánh mắt Chúc Cửu Âm nhìn thẳng vào người

Chúc Dung và Đế Giang. "Nhớ kỹ!" "Đó là lần đầu tiên cách dòng sông thời gian bị đánh nổ, ấn tượng sâu sắc như vậy, làm sao có thể quên!" Chúc Dung và Đế Giang đồng thời gật đầu. "Chẳng lẽ, người lúc đầu cách dòng sông thời gian đánh nổ chúng ta, chính là tên Kim Ô Đại Thái Tử kia?!" Huyền Minh toàn thân chấn động, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Chúc Cửu Âm.

Vì sao Chúc Cửu Âm từ sau đó lại coi trọng Kim Ô Đại Thái Tử như thế, thậm chí mức độ coi trọng còn vượt qua Đế Tuấn và Thái Nhất.

Nếu là Kim Ô Đại Thái Tử làm, vậy thì hết thảy đều giải thích được. "Không...

Khả năng đâu!" Các Tổ Vu còn lại tức thì kinh ngạc một phen, sâu trong đồng tử dâng lên sự hãi nhiên vô tận. "Chính là Kim Ô Đại Thái Tử làm!" "Lúc ấy, bản tôn ngoài ý muốn phát hiện Kim Ô Đại Thái Tử biết Thời Gian Pháp Tắc!" "Sau khi chấn kinh, bản tôn liền liệu định trên người tên Kim Ô Đại Thái Tử này ẩn tàng bí mật không được cho ai biết." "Vì thế, bản tôn liền thuận theo dòng sông thời gian hồi tố, muốn tìm ra bí mật của Kim Ô Đại Thái Tử." "Nhưng không ngờ, bản tôn rất nhanh phát hiện, mặc cho bản tôn thúc giục Thời Gian Pháp Tắc như thế nào, cũng chỉ có thể hồi tố đến dòng thời gian một ngày trước của Kim Ô Đại Thái Tử." "Cho nên, bản tôn liền đối với Kim Ô Đại Thái Tử trong dòng thời gian quá khứ tiến hành sưu hồn." "Kết quả, bản tôn lại bị một cỗ lực lượng huyền diệu trong đầu Kim Ô Đại Thái Tử trào ra, cách tuyến thời gian đánh nổ!" Chúc Cửu Âm đem bí mật ngày đó chậm rãi kể ra.

Cho dù là hiện tại, Chúc Cửu Âm vẫn đối với cỗ lực lượng huyền diệu trong đầu Lê Ân cảm thấy tim đập nhanh. "Cái gì?!" "Cư nhiên thật sự là Kim Ô Đại Thái Tử làm?!" "Tên Kim Ô Đại Thái Tử kia biết Thời Gian Pháp Tắc, sao có thể?!" "Tê tê!

Tê tê..." Các Tổ Vu còn lại tuy rằng đều có tâm cảnh Chuẩn Thánh, nhưng giờ phút này tiếng kinh hô vẫn thay nhau vang lên, tiếng sau cao hơn tiếng trước.

Không còn cách nào khác, thật sự bị chấn động rồi.

Từng đợt chấn hám thay nhau ập tới. "Không ngờ tên Kim Ô Đại Thái Tử này lại ẩn tàng sâu như thế!" Huyền Minh hồi thần, đồng tử vẫn co rụt lại.

Nếu không phải Chúc Cửu Âm cùng Xa Bỉ Thi chính miệng nói, Huyền Minh thật sự không thể tin được Yêu tộc Kim Ô Đại Thái Tử lại không đơn giản như vậy. "Vậy lúc đó sao ngươi không nói với chúng ta?" Đế Giang thần sắc phức tạp nhìn Chúc Cửu Âm. "Bản tôn nói các ngươi sẽ tin sao?" "Sẽ không!" "Sự kiêu ngạo của các ngươi căn bản không cho phép tin tưởng, một tên Thái Ất Kim Tiên nhỏ bé trong mắt các ngươi trở tay có thể bóp chết, lại biến thành một ngọn núi lớn không thể vượt qua!" Chúc Cửu Âm lắc đầu, nhìn một chúng Tổ Vu cười lạnh. "Mười năm trước, ta thỉnh Xa Bỉ Thi dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư nguyền rủa giết Kim Ô Đại Thái Tử, cho dù ta đã trịnh trọng nhắc nhở Kim Ô Đại Thái Tử phi thường không đơn giản." "Nhưng Xa Bỉ Thi cũng giống như vậy, chưa từng để Kim Ô Đại Thái Tử vào mắt, lúc đầu từng khoác lác đối phương ngay cả ngày đầu tiên cũng không chống đỡ nổi." "Kết quả sự thật chứng minh, Kim Ô Đại Thái Tử không làm ta thất vọng, Xa Bỉ Thi bị vả mặt hung hăng.

Nếu không phải mười hai Tổ Vu chúng ta liên thủ, hắn hiện tại đều đã ngã xuống!" Ngay sau đó, Chúc Cửu Âm liếc Xa Bỉ Thi một cái.

Nghe vậy, Xa Bỉ Thi tức thì vô cùng xấu hổ. "Hiện tại, bản tôn rốt cuộc sẽ không coi thường tên Kim Ô Đại Thái Tử ẩn tàng cực sâu kia nữa!" Huyền Minh thần sắc trịnh trọng nói. "Kim Ô Đại Thái Tử cần

phải chết!" "Hắn đối với Vu tộc chúng ta uy hiếp, có khả năng xa xa vượt qua Đế Tuấn cùng Thái Nhất!" "Bản tôn hoài nghi lúc trước Khoa Phụ cùng Hỏa Toan Đại Thánh đều là ngã xuống ở trong tay hắn!" Chúc Cửu Âm cũng túc nhiên nói. "Có thể làm cho Xa Bỉ Thi tao ngộ phản phệ nghiêm trọng như thế, Kim Ô Đại Thái Tử xác thực ẩn tàng thực lực có thể miểu sát Khoa Phụ cùng Hỏa Toan Đại Thánh!" Hậu Thổ Hóa Thân gật gật đầu, nhận đồng suy đoán của Chúc Cửu Âm. "Nếu là như vậy, tên kia ít nhất cũng sở hữu thực lực Chuẩn Thánh!" Một chúng Tổ Vu sôi nổi trầm mặt nói. "Ngoài ra, bản tôn thậm chí hoài nghi, chín ngàn năm trước, vị cường giả thần bí nắm giữ Thời Gian Pháp Tắc Chuẩn Thánh Viên Mãn suýt chút nữa đánh nát mười hai Tổ Vu chúng ta, có quan hệ cùng Kim Ô Đại Thái Tử!" Ngay sau đó, Chúc Cửu Âm thần sắc vô cùng ngưng trọng bổ sung. "?!" "Ngay cả vị cường giả thần bí khủng bố kia cư nhiên đều có quan hệ cùng Kim Ô Đại Thái Tử, không có khả năng đi?!" Nghe vậy, các Tổ Vu khác thật vất vả mới bình phục tâm tình lại lần nữa kinh hô.

Bọn họ đối với Thời Thần Đạo Nhân có thể nói là ấn tượng khắc sâu, thậm chí có thể nói là suốt đời khó quên.

Mười hai Tổ Vu chưa từng bị chà đạp thảm như vậy, trừ bỏ Hậu Thổ Hóa Thân ra, mười một vị Tổ Vu còn lại đều bị treo lên đánh.

Chúc Cửu Âm thậm chí suýt chút nữa ngã xuống.

Đến tận bây giờ, trọng thương Chúc Cửu Âm chịu lần đó vẫn chưa triệt để khôi phục trạng thái đỉnh phong. "Tuy rằng bản tôn không có bất luận chứng cứ gì biểu minh hai người có liên hệ." "Nhưng trực giác nói cho bản tôn, giữa bọn họ khẳng định có quan hệ không ai biết!" Chúc Cửu Âm tiếp tục nói, thần tình cực kỳ nghiêm túc. "Đương nhiên, bản tôn cũng không phải bằng không suy đoán." "Nếu các ngươi còn nhớ thứ tự vị cường giả thần bí kia ra tay, sẽ

phát hiện ta là người thứ nhất, Đế Giang thứ hai, Chúc Dung thứ ba!" "Trong đó, ta bị chà đạp thảm nhất, hiểm chút ngã xuống.

Chương 139

Đế Giang cùng Chúc Dung thì bị thương nặng nhất." "Lúc trước tại chiến trường Vu Yêu, ba người chúng ta đã từng truy sát Kim Ô Đại Thái Tử, ta thậm chí còn đào ra bí mật hắn ẩn tàng!" "Các ngươi không cảm thấy hết thảy đều quá trùng hợp sao?" Hơi dừng một chút, Chúc Cửu Âm tiếp tục bổ sung.

Nghe đến đây, sắc mặt các Tổ Vu khác cũng triệt để trở nên ngưng trọng. "Nếu là như vậy, kia hết thảy đều giải thích được!" "Chúng ta căn bản không đắc tội vị cường giả thần bí thân mang Thời Gian Pháp Tắc kia, nhưng đối phương y nguyên không phân xanh đỏ đen trắng đem chúng ta đánh một trận tơi bời." "Hiện tại xem ra, thật sự có khả năng là hướng về việc chúng ta lúc trước truy sát Kim Ô Đại Thái Tử!" Chúc Dung cùng Đế Giang liếc nhau, thế nhưng phi thường nhận đồng suy đoán của Chúc Cửu Âm. "Tên Kim Ô Đại Thái Tử này, thật đúng là ký thần bí khó lường, lại thâm sâu khó dò a!" Các Tổ Vu còn lại đều sôi nổi cảm khái. "Nếu lúc trước vị cường giả thần bí biết Thời Gian Pháp Tắc kia là vì báo thù cho Kim Ô Đại Thái Tử, vậy vì sao không giết chết các ngươi?" "Lấy Thời Gian Pháp Tắc Chuẩn Thánh Viên Mãn, giết các ngươi hẳn là cũng tốn không được bao nhiêu thời gian mới đúng!" Đôi mắt đẹp của Hậu Thổ Hóa Thân gắt gao nhìn chăm chú Chúc Cửu Âm, Đế Giang cùng Chúc Dung. "Vấn đề này, ta là người có quyền lên tiếng nhất!" Chúc Cửu Âm tiếp lời Hậu Thổ Hóa Thân, ánh mắt cũng chăm chú nhìn hậu giả, nhàn nhạt nói: "Ngươi biết vì sao hắn không hạ sát thủ với ta không?" "Ta nói cho ngươi biết, lúc ấy hắn đích xác muốn giết chết ta, nếu không ngươi tưởng ta suýt chút nữa ngã xuống là đùa giỡn sao?" "Tên kia dùng một môn thần thông thời gian cường đại vô thất, muốn triệt để

diệt sát ta.

Bất quá, tại quan đầu cuối cùng tựa hồ Thiên Đạo âm thầm ra tay, từ trong tay hắn cứu ta!" "Khi đó hắn hẳn là biết, diệt sát không được mười hai Tổ Vu chúng ta, một khi hạ sát thủ, Thiên Đạo cũng sẽ âm thầm che chở chúng ta." "Cho nên về sau lúc đánh các ngươi, hắn mới không hạ sát thủ!" Chúc Cửu Âm đem bí tân hiểu được, không nhanh không chậm nói ra. "....." Các Tổ Vu còn lại lại lần nữa lâm vào trạng thái trầm mặc.

Thiên Đạo, là một ngọn núi lớn mà sinh linh Hồng Hoang vĩnh viễn không cách nào vượt qua.

Thiên Đạo muốn ngươi chết, cho dù là Thánh Nhân cũng không thể không chết!

Thiên Đạo muốn ngươi sống, cho dù bị Thánh Nhân truy sát, cũng có thể gặp dữ hóa lành.

Đây là thiên số không thể làm trái!

Nhắc tới Thiên Đạo, mười hai Tổ Vu đều im lặng.

Kỳ thật, bọn họ lại làm sao muốn cùng Yêu tộc đánh đến chết đi sống lại, cuối cùng càng làm cho lưỡng bại câu thương.

Nhưng Vu Yêu đại kiếp nạn là do Thiên Đạo khâm định, không đánh cũng không thể không đánh. "Chúng ta nói về Kim Ô Đại Thái Tử đi!" "Bản tôn tán đồng ý kiến của Chúc Cửu Âm, cần phải lộng chết tên kia, hắn đối Vu tộc chúng ta uy hiếp quá lớn!" Thanh âm của Huyền Minh đem tư tự các Tổ Vu khác kéo về hiện thực. "Nhưng phải làm sao mới có thể chém giết cái tên âm hiểm ẩn tàng cực sâu này đây?" Bất quá rất nhanh, mười hai Tổ Vu trở nên vô cùng khổ não.

Bởi vì... bọn họ hãi nhiên phát hiện, muốn chém giết Kim Ô Đại

Thái Tử căn bản không phải một chuyện dễ dàng.

Kim Ô Đại Thái Tử hiện tại cơ bản quy giúp tại Thiên Đình không ra, muốn chém giết đối phương thì phải cường công Thiên Đình.

Bọn họ hiển nhiên chưa làm tốt chuẩn bị cho trận chiến cuối cùng với Yêu tộc. "Vậy hay là chúng ta lại cùng vị cường giả Ma Môn kia hợp tác, đem Kim Ô Đại Thái Tử đơn độc dụ ra Thiên Đình vây giết?" Cộng Công thăm dò hỏi. "....." Bất quá, các Tổ Vu khác lại đều trầm mặc.

Bọn họ kiêng kị Lê Ân, nhưng lại có khi nào không kiêng kị vị cường giả Ma Môn thần bí khó lường kia đâu.

Nhất là lần trước vây giết Hy Hoàng, tận mắt nhìn thấy "Côn Bằng" đều luân vi thành con rối của vị cường giả Ma Môn kia, tại thời khắc quan trọng nhất đánh lén trọng thương Hy Hoàng.

Cũng chính vì "Côn Bằng" đánh lén, bọn họ mới có thể không tốn sức lực xử lý Hy Hoàng.

Nếu không, Hy Hoàng cho dù bất địch, tự bạo cũng là có thể làm được.

Bởi vì việc này, sự kiêng kị của mười hai Tổ Vu đối với La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân đã đạt đến cực điểm.

Bọn họ sinh sợ cùng La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân tiếp xúc nhiều, không biết lúc nào sẽ trúng kế đối phương, thần không biết quỷ không hay luân vi thành con rối.

Lúc trước, mười hai Tổ Vu đều đem Côn Bằng ma thi Ma Bằng Đạo Nhân coi như Côn Bằng thật.

Sau đó ngộ nhận là Côn Bằng luân vi thành con rối của La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân.

La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân cũng vui vẻ để mười hai Tổ Vu nhìn không ra sâu cạn của hắn, cho nên cũng không giải thích với bọn họ.

Đến nỗi mười hai Tổ Vu đến tận bây giờ vẫn cho rằng Côn Bằng là con rối của La Hầu. "Đừng tìm vị cường giả thần bí Ma Môn kia, cảm giác tên kia so với Kim Ô Đại Thái Tử càng thêm nguy hiểm!" Huyền Minh lắc đầu, phủ quyết đề nghị của Cộng Công.

Các Tổ Vu khác cũng sôi nổi tán đồng, ngay cả Chúc Cửu Âm - người muốn giết Lê Ân nhất - cũng giống như vậy. "Vậy phải làm sao mới có thể đem Kim Ô Đại Thái Tử dụ ra Thiên Đình?" Các Tổ Vu khác vội vàng hỏi.

Vấn đề tựa hồ lâm vào ngõ cụt, lại quay về nguyên điểm. "Nếu đã không cách nào đem Kim Ô Đại Thái Tử đơn độc dụ ra Thiên Đình, vậy thì không dụ nữa!" "Chúng ta dứt khoát trực tiếp đánh lên Thiên Đình, mở ra trận chiến cuối cùng!" Chúc Cửu Âm hít sâu một hơi, trong con ngươi bạo xạ ra hai luồng tinh quang. "Trực tiếp cường công Thiên Đình?" "Thiên Đình là đại bản doanh Yêu tộc, Đế Tuấn cùng Thái Nhất kinh doanh vô số năm tháng, cũng không phải dễ gặm như vậy!" "Huống hồ, hiện tại mở ra trận chiến cuối cùng, Vu tộc chúng ta cũng không có nắm chắc thắng lợi a!" Bao quát Huyền Minh ở bên trong, các Tổ Vu khác đều lộ vẻ chần chờ. "Làm gì có khả năng nắm chắc thắng lợi, cứ mãi kéo dài, cũng không có khả năng chờ đến cơ hội tất thắng!" "Đừng quên, Thiên Đạo cũng sẽ không cho phép Vu tộc chúng ta xuất hiện nắm chắc thắng lợi!" Chúc Cửu Âm lại cười lạnh lùng. "Tuy rằng chúng ta chưa làm tốt chuẩn bị cho trận chiến cuối cùng, nhưng Yêu tộc đồng dạng cũng chưa chuẩn bị tốt, vừa lúc có thể đánh Yêu tộc một cái trở tay không kịp!" "Các ngươi tự hỏi lòng mình xem, thời gian kéo càng lâu, chẳng lẽ đối với Vu tộc chúng ta càng có lợi sao?" "Hiện tại Yêu tộc tuy rằng ngã xuống một vị Hy

Hoàng, nhưng lại nhiều thêm một vị Kim Ô Đại Thái Tử tựa hồ càng thêm thâm sâu khó dò!" "Thời gian kéo càng lâu, tương phản Yêu tộc chuẩn bị sẽ so với chúng ta càng đầy đủ hơn, phần thắng của Vu tộc chúng ta chỉ sẽ càng ngày càng nhỏ!" Chúc Cửu Âm nhìn chăm chú các Tổ Vu còn lại, ngôn từ lăng lệ, từng chút một nghiền nát tia may mắn cuối cùng trong lòng bọn họ. "Chúc Cửu Âm nói không sai, trận chiến cuối cùng sớm đánh muộn đánh đều phải đánh!" "Vậy không bằng hiện tại đánh, vừa lúc đánh Yêu tộc một cái trở tay không kịp!" "Hơn nữa do chúng ta mở ra trận chiến cuối cùng, quyền chủ động nắm giữ trong tay Vu tộc chúng ta!" Huyền Minh nhìn quanh các Tổ Vu khác, thần tình có vẻ cực kỳ trịnh trọng. "Vậy khai chiến đi!" "Ngày này xác thực sớm muộn gì cũng phải đến!" "Bản tôn sớm muốn lộng chết Đế Tuấn cùng Thái Nhất rồi!" Các Tổ Vu khác cũng sôi nổi tán đồng. "Kim Ô Đại Thái Tử hiện tại hẳn là không biết chúng ta đã nhìn thấu ngụy trang của hắn." "Bản tôn cho rằng chúng ta có thể tương kế tựu kế, đem sức mạnh của mười hai Tổ Vu chúng ta hội tụ trên người một vị Đại Vu." "Sau đó, có thể để vị Đại Vu này giả bộ muốn giết chết chín vị Kim Ô Thái Tử còn lại để báo thù cho Khoa Phụ, Kim Ô Đại Thái Tử tất nhiên sẽ ra tay tương hộ." "Lúc đó, vị Đại Vu này dẫn động sức mạnh chúng ta lưu lại trên người, đối với Kim Ô Đại Thái Tử thi triển lôi đình nhất kích, tập hợp lực lượng mười hai Tổ Vu chúng ta, tập sát Kim Ô Đại Thái Tử!" Ngay sau đó, Chúc Cửu Âm chậm rãi nói ra kế sách đã suy xét thật lâu. "Kế này rất hay!" "Cứ làm theo như thế!" "Như vậy, Kim Ô Đại Thái Tử chết chắc rồi!" Nghe xong kế hoạch của Chúc Cửu Âm, mười một vị Tổ Vu còn lại sôi nổi hai mắt tỏa sáng. "Vì đảm bảo vạn vô nhất thất, bản tôn thậm chí có thể đem Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận khắc họa trên người vị Đại Vu kia." "Đến lúc đó liên thông Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận đều kích phát ra, cho dù Kim Ô Đại Thái Tử là cường giả Chuẩn Thánh Viên Mãn, cũng phải ôm hận mà chết!" Huyền Minh

càng bổ sung nói. "Vậy vị Đại Vu mấu chốt nhất kia nên chọn ai?" "Hình Thiên hay là Cửu Phượng?" Đế Giang lại mở miệng hỏi.

Vu tộc Đại Vu không ít, Hình Thiên tu vi cao nhất, cự ly Tổ Vu cảnh giới chỉ có một bước ngắn.

Cửu Phượng thì huyết mạch cao nhất, cự ly huyết mạch mười hai Tổ Vu tiếp cận nhất, hẳn là có thể dung nạp càng nhiều sức mạnh của mười hai Tổ Vu. "Hình Thiên cùng Cửu Phượng đều không quá thích hợp, Đại Vu ta muốn chọn cần phải mê hoặc được Kim Ô Đại Thái Tử, cho rằng vị Đại Vu này là vì Khoa Phụ báo thù, mới có thể xuất kỳ bất ý tập sát Kim Ô Đại Thái Tử." Chúc Cửu Âm lắc đầu, phủ quyết đề nghị của Đế Giang. "Đại Nghệ như thế nào?" Huyền Minh kiến nghị nói. "Đại Nghệ tiễn thuật phi phàm, cùng Khoa Phụ vốn giao tình thâm hậu, có thể để hắn giả bộ bắn chết mười đại Kim Ô Thái Tử, tạo ra giả tượng báo thù cho Khoa Phụ!" Huyền Minh giải thích. "Có thể!" Các Tổ Vu còn lại hơi suy tư, sôi nổi gật đầu.

Đại Nghệ xác thực là lựa chọn tốt nhất, cũng không dễ dàng khiến vị Kim Ô Đại Thái Tử ẩn tàng cực sâu kia giới bị. "Nếu đã như vậy, diễn trò làm toàn bộ, chúng ta khuynh tẫn cử tộc chi lực, vì Đại Nghệ chế tạo ra Xạ Nhật Cung cùng Lạc Nhật Tiễn, để Yêu tộc kiên định tin tưởng Đại Nghệ muốn bắn mặt trời báo thù cho Khoa Phụ!" Chúc Cửu Âm bổ sung.

Chương 140

"Vậy chờ Xạ Nhật Cung cùng Lạc Nhật Tiễn, cùng với Trảm Yêu Kiếm đều chế tạo xong, chúng ta chính thức cử tộc giết lên Thiên Đình!" Huyền Minh nhanh chóng định ra điệu bộ. "Đồng ý!" Các Tổ Vu khác lại lần nữa gật đầu tán đồng.

Ngay sau đó, mười hai Tổ Vu lập tức hành động.

Tiên bí mật triệu kiến Đại Nghệ, đem kế hoạch kỹ càng tỉ mỉ báo cho đối phương.

Đại Nghệ nghe xong, vui vẻ tiếp nhận nhiệm vụ này.

Sau đó, một đạo mệnh lệnh chí cao của Vu tộc từ Thổ Chi Tổ Đình truyền biến cả Vu tộc.

Đạo mệnh lệnh chí cao này do mười hai Tổ Vu liên danh ký phát, hào lệnh toàn bộ Vu tộc thu thập tất cả Tiên Thiên linh nguyên liệu cùng linh khoáng sản, dùng cử tộc chi lực vì Đại Nghệ chế tạo Xạ Nhật Cung cùng Lạc Nhật Tiễn.

Cho dù Vu tộc cơ hồ hao hết tất cả tình cảm, cũng túc túc mất tám trăm năm thời gian, mới đem Xạ Nhật Cung cùng Lạc Nhật Tiễn chế tạo ra. "Hưu!

Hưu!" waXạ Nhật Cung cùng Lạc Nhật Tiễn vừa chế tạo thành, lập tức từ trong ao rèn đúc phóng lên tận trời. "Oanh long!

Oanh long!" Ngay sau đó, hai cỗ khí thế bàng bạc hạo hãn, nhiếp người vô cùng mãnh liệt tự trên Xạ Nhật Cung cùng Lạc Nhật Tiễn hạo hạo đãng đãng cuộn trào ra. "Xạ Nhật Cung cùng Lạc Nhật Tiễn đều đạt tới ngưỡng cửa Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo?!" "Không tồi, không tồi..." Cảm thụ khí thế Xạ Nhật Cung cùng Lạc Nhật Tiễn tràn

ngập ra, mười hai Tổ Vu đều mặt đầy ý cười, có vẻ cực kỳ hài lòng.

Bất quá, Xạ Nhật Cung cùng Lạc Nhật Tiễn có thể đạt tới cấp bậc Tiên Thiên Linh Bảo cũng tịnh không xuất kỳ.

Rốt cuộc Xạ Nhật Cung cùng Lạc Nhật Tiễn là Vu tộc cơ hồ hao hết tất cả tình cảm, khuynh tẫn cử tộc chi lực mới chế tạo ra.

Cũng là do trong mười hai Tổ Vu không có ai am hiểu luyện khí, nếu không phẩm giai Xạ Nhật Cung cùng Lạc Nhật Tiễn có thể nâng lên thêm một bậc.

Bất quá trong tám trăm năm thời gian này, mười hai Tổ Vu cũng không có nhàn rỗi.

Bọn họ tại trên người Đại Nghệ khắc họa một bản thu nhỏ của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cũng mỗi người lưu lại mấy giọt tinh huyết trong cơ thể Đại Nghệ. "Hiện tại chờ Trảm Yêu Kiếm tế luyện hoàn thành là có thể giết lên Thiên Đình!" Trong mắt mười hai Tổ Vu đều tràn ngập vẻ chờ mong.

Bất quá, chờ này lại là hai trăm năm.

Hai trăm năm sau, Hình Thiên bí mật chạy về Thổ Chi Tổ Đình, mang theo Trảm Yêu Kiếm đã thành công tế luyện trở về. "Chư vị Tổ Vu đại nhân, Hình Thiên không nhục sứ mệnh, Trảm Yêu Kiếm tế luyện hoàn thành!" Hình Thiên đem Trảm Yêu Kiếm trình hiện trước mặt mười hai Tổ Vu. "Không tồi!

Không tồi..." "Bản tôn quả nhiên không nhìn lầm người!" "Hình Thiên, vất vả rồi!" Mười hai Tổ Vu đều tự tra xét một phen, sau khi Hình Thiên dâng lên Trảm Yêu Kiếm thì tức thì đại hỉ quá đỗi.

Lời khen ngợi phảng phất như không cần tiền, không ngừng biểu dương Hình Thiên.

Mười hai Tổ Vu cao hứng như thế tự nhiên là bởi vì... bọn họ hãi

nhiên phát hiện phẩm chất Trảm Yêu Kiếm cùng Xạ Nhật Cung với Lạc Nhật Tiễn giống nhau, cũng đạt tới tầng thứ Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Xạ Nhật Cung, Lạc Nhật Tiễn cùng với Trảm Yêu Kiếm đều đã xong, mười hai Tổ Vu liền không thể chờ đợi được nữa muốn giết lên Thiên Đình.

Cho nên, mười hai Tổ Vu suốt đêm triệu tập tất cả Đại Vu, mang theo dưới trướng tất cả năng chiến chi binh, tại Thổ Chi Tổ Đình tập kết.

Lần này Vu tộc cơ hồ có thể nói là khuynh sào xuất động.

Tập kết hơn trăm vị Đại Vu, một ức Thái Ất Kim Tiên cảnh giới Vu tộc chiến tướng, cùng với một trăm ức Kim Tiên cảnh giới tinh nhuệ chiến binh.

Sau khi tập kết hoàn tất, hơn một trăm ức binh mã, bao quát mười một vị Tổ Vu còn lại ở bên trong, đều bị Đế Giang dùng không gian thần thông thu lại.

Hơn một trăm ức binh mã xuất động, thanh thế quá to lớn, có khả năng còn chưa tới Thiên Đình đã sớm bị Yêu tộc thu được tin tức.

Như vậy Yêu tộc sẽ có đủ thời gian trước tiên làm ra phản ứng, rõ ràng không phù hợp lợi ích Vu tộc.

Cho nên, mười hai Tổ Vu nhất trí quyết định, do Không Gian Tổ Vu Đế Giang đích thân phụ trách thâu tống binh lực, lặng yên không một tiếng động giết lên Thiên Đình, đánh Yêu tộc một cái trở tay không kịp. "Hưu!" Ngay sau đó, thân hình Đế Giang trong nháy mắt trực tiếp chui vào trong không gian, lặng yên không một tiếng động biến mất tại Thổ Chi Tổ Đình.

Thổ Chi Tổ Đình cự ly vị trí Thiên Đình cực kỳ xa xôi, cho dù là

thân mang Thời Gian Pháp Tắc như Đế Giang cũng phải dùng mấy cái canh giờ mới để đạt Nam Thiên Môn. "Oanh long!" Thân hình vừa mới để đạt Nam Thiên Môn, Đế Giang không có bất luận lời vô nghĩa nào, trực tiếp lựa chọn cường sấm. "Bành bành bành..." Đế Giang tịnh chưa hiện thân, thân hình hắn ẩn nặc sâu trong không gian, nhưng song thủ nhẹ nhàng vung lên.

Một cỗ không gian phong bạo liền từ sâu trong không gian thổi ra, rơi tại Nam Thiên Môn, đem tất cả Yêu tộc thủ vệ nơi này trong nháy mắt giảo sát đãi tẫn. "Vu Yêu tối chung nhất chiến, rốt cuộc muốn mở ra sao?" Khi Đế Giang giết lên Nam Thiên Môn, lục đại Thánh Nhân sôi nổi tinh thần chấn động, tề tề đem ánh mắt đầu hướng về Thiên Đình.

Bọn họ chờ trận chiến này đã lâu.

Thậm chí vì gia tốc trận chiến này, bọn họ tại trong Vu Yêu lưỡng tộc đều chôn xuống không ít quân cờ, vì ở trong tối đẩy sóng trợ lan, gia kịch mâu thuẫn giữa Vu Yêu lưỡng tộc.

Chờ mâu thuẫn kích hóa đến cực điểm, triệt để không thể điều hòa, Vu Yêu lưỡng tộc chỉ có thể bạo phát trận chiến cuối cùng.

Hiện tại xem ra, trận chiến cuối cùng so với dự liệu của bọn họ muốn sớm hơn không ít.

Vu tộc lần này đột nhiên phát nan, thực sự có chút nằm ngoài dự liệu của bọn họ.

Bất quá lục đại Thánh Nhân cũng không để ý.

Mặc kệ là ai ở trong tối đẩy sóng trợ lan, chỉ cần Vu Yêu lưỡng tộc mở ra trận chiến cuối cùng là được.

Duy có Vu Yêu đại kiếp triệt để hạ màn, bọn họ mới có thể bắt đầu thu hoạch chiến lợi phẩm, nếu không chỉ có thể trơ mắt đứng

nhìn.

Tam Thập Tam Thiên Ngoại, Tử Tiêu Cung.

Đoan tọa trên vân sàng, Hồng Quân mi đầu hơi nhíu lại.

Vu tộc tại thời điểm này phát nan, không nghi ngờ gì đã đem an bài của hắn về thời gian Vu Yêu tối chung nhất chiến đẩy lên sớm không ít.

Hồng Quân chưởng khống dục cực mạnh, phi thường không thích kịch bản đã an bài tốt bị đánh loạn. "Sẽ không phải lại là thủ bút của tên La Hầu kia đi?" Mâu quang Hồng Quân hơi hơi lập lòe bất định.

Bất quá Hồng Quân cũng không biết, giờ phút này La Hầu phản ứng cũng cực kỳ ý ngoại.

Chương 141

Tây Cực chi địa, Ma Môn tiểu thế giới.

Ánh mắt La Hầu cùng Kế Đô phân phân đầu hướng vị trí Thiên Đình. "Đại ca, ngài tại Vu tộc bố cục nhanh như vậy đã hoàn thành sao?" Kế Đô vô cùng thác ngạc hỏi La Hầu. "Bản tôn tại Vu tộc bố cục chưa triệt để hoàn thành.

Lần này Vu tộc đột nhiên phát nan, cũng không phải thủ bút của bản tôn." Nhiên sắc mặt La Hầu lại có chút không quá đẹp.

Lần trước tiếp xúc với mười hai Tổ Vu, hắn xác thực tại trên người mười hai Tổ Vu lưu lại hậu thủ.

Bất quá cái hậu thủ này không có nhanh như vậy tấu hiệu, cần thời gian ấp ủ lên men, là một quá trình ếch luộc nước ấm, tiềm di mặc hóa.

Lần này Vu tộc đột nhiên phát nan, cử tộc giết lên Thiên Đình, căn bản không phải thủ bút hắn an bài. "Cư nhiên không phải thủ bút Đại ca?" Kế Đô tỏ vẻ cực kỳ kinh ngạc. "Có khả năng là Hồng Quân âm thầm đẩy sóng trợ lan!" La Hầu trầm ngâm nói.

Hồng Quân hoài nghi là thủ bút La Hầu.

La Hầu cũng hoài nghi là Hồng Quân làm.

Nhưng mà, bất luận Đạo Tổ hay Ma Tổ, thông thông đều không ngờ rằng ngòi nổ làm cho Vu tộc sớm phát nan, lại là Kim Ô Đại Thái Tử bọn họ chưa bao giờ để ý.

Phượng Hoàng nhất tộc tổ địa, Bất Diệt Hỏa Sơn.

Phượng Phó, Khổng Tuyên cùng với quả trứng khổng lồ kỳ quái kia, đều xa xa vọng hướng về Thiên Đình. "Ông!" Trên quả trứng

khổng lồ, một đạo hư ảnh Cửu Thải Phượng Hoàng hư ảo trong nháy mắt phù hiện ra. "Rốt cuộc lại đến trận chiến cuối cùng của Vu Yêu lượng kiếp rồi sao?" Ánh mắt hư ảnh Cửu Thải Phượng Hoàng tỏ vẻ cực kỳ phức tạp.

Hắn tại lượng kiếp trước - Long Hán đại kiếp trong trận chiến cuối cùng ngã xuống.

May mắn Phượng Hoàng nhất tộc sở hữu bản mệnh thần thông Niết Bàn Trọng Sinh, hắn mới gian nan giữ được một cái mạng nhỏ.

Như hôm nay, trải qua vô số năm, sau khi niết bàn trọng sinh, cự đản y nguyên chưa thể phu hóa ra, có thể biết lúc đầu thương thế hắn chịu nặng bao nhiêu.

Thời không thâm xử, trong Long Vương Quật tiểu thế giới hóa thành vi trần.

Bên cạnh Chúc Long phiêu phù một giọt tinh huyết Long Vương. "Ông!" Ngay sau đó, thân ảnh hư ảo của Long Vương từ trong tinh huyết phù hiện ra. "Mấy ức năm trôi qua, lại một cái lượng kiếp đi tới chung kết!" Long Vương cũng thổn thức cảm khái. "Phụ thân cảm thấy Vu tộc cùng Yêu tộc, tại lượng kiếp lần này ai có thể thắng?" Chúc Long không khỏi tò mò hỏi. "Bất luận Vu tộc hay Yêu tộc đều là kẻ thua cuộc!" "Nhìn xem Tiên Thiên Tam Tộc chúng ta sau Long Hán đại kiếp tao ngộ thì biết rồi!" "Mỗi một lần lượng kiếp tham dự giả, căn bản không có người thắng!" "Lượng kiếp?

Lượng kiếp là Thiên Đạo vì khâm định nhân vật chính của thiên địa tiếp theo mà hành động dọn sạch chướng ngại!" "Thật muốn nói người thắng, thì người thắng duy nhất của lượng kiếp hẳn là Thiên Đạo không thể nghi ngờ!" Long Vương hư ảnh tức thì cười lạnh.

Trải qua Long Hán đại kiếp, lại chứng kiến hiện tại Vu Yêu đại kiếp, Long Vương hư ảnh sớm đã nhìn thấu bộ mặt thật của lượng

kiếp.

Hết thảy đều là Thiên Đạo vì củng cố thống trị đối với Hồng Hoang mà làm ra.

Thiên Đình, Nam Thiên Môn. "Oanh long!" Không gian phong bạo do Đế Giang huy ra, sau khi giảo sát tất cả Yêu tộc thủ vệ ngoài Nam Thiên Môn, hãn nhiên hướng ba vị Yêu tộc Đại Thánh trấn áp Nam Thiên Môn sát tới. "Không ổn!" "Không gian phong bạo ngưng tụ bởi Không Gian Pháp Tắc tầng thứ Chuẩn Thánh!" "Đế Giang!

Là Không Gian Tổ Vu Đế Giang giết lên Thiên Đình rồi!" Huyền Vũ Đại Thánh, Chu Tước Đại Thánh cùng Quỳ Ngưu Đại Thánh trong nháy mắt sắc mặt đại biến.

Thực lực Đế Giang tại mười hai Tổ Vu có thể xếp hạng top 3, ba vị Yêu tộc Đại Thánh làm sao dám ngạnh kháng không gian phong bạo của Đế Giang. "Oanh long!

Oanh long..." Bọn họ vốn muốn lui vào trong Hà Lạc Hỗn Nguyên Đại Trận, nhưng nại hà Đế Giang huy ra càng nhiều không gian phong bạo, chặn đứt đường lui của bọn họ. "Bành bành bành..." Trong nháy mắt, thân thể Huyền Vũ Đại Thánh, Chu Tước Đại Thánh cùng Quỳ Ngưu Đại Thánh bị mấy chục đạo không gian phong bạo bao trùm.

Dưới sự toàn lực bạo phát của Đế Giang, cho dù là Huyền Vũ Đại Thánh nổi danh phòng ngự cũng không chống đỡ được nhiều công kích không gian phong bạo như vậy.

Ngay cả thời gian một cái hô hấp cũng không chống đỡ nổi, ba vị Yêu tộc Đại Thánh bị không gian phong bạo khủng bố tuyệt luân triệt để giảo sát. "Ông!" Lúc này, thân hình Đế Giang mới từ trong không gian chui ra.

Cuốn lấy lệnh bài của ba vị Yêu tộc Đại Thánh, Đế Giang trực

tiếp xuyên qua Hà Lạc Hỗn Nguyên Đại Trận, đạp vào trong Thiên Đình. "Đế Giang, thật to gan!" Trong Thiên Đế Cung, mạnh mẽ truyền ra tiếng Đế Tuấn phẫn nộ gào thét.

Đế Giang bước vào Thiên Đình trong nháy mắt, Đế Tuấn trước tiên liền cảm ứng được.

Nhất là cảm ứng được Đế Giang dùng lệnh bài của Huyền Vũ, Chu Tước cùng Quỳ Ngưu thông qua Hà Lạc Hỗn Nguyên Đại Trận, lửa giận của Đế Tuấn thiêu đốt càng vượng.

Đế Tuấn làm sao không biết ba vị Đại Thánh kia đã bị Đế Giang giết. "?!" "Không Gian Tổ Vu Đế Giang sấm nhập Thiên Đình ta?!" "Giết Đế Giang!" Đế Tuấn nộ hống gào thét, trong nháy mắt kinh động cả Thiên Đình. "Hưu hưu hưu..." Vô số cường giả Yêu tộc từ các góc Thiên Đình điên cuồng hướng về vị trí Đế Giang phi tới.

Tốc độ nhanh nhất đương thuộc về bốn vị Chuẩn Thánh cường giả: Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa cùng Thường Hi.

Tốc độ Côn Bằng tuy rằng hào xưng Yêu tộc chi tối, nhưng lần này tịnh chưa phải người đầu tiên đuổi tới.

Lúc này hắn y nguyên còn ở trong Yêu Sư Cung. "Đế Giang cư nhiên giết lên Thiên Đình rồi?" "Vu tộc đánh tới làm gì?" "Chẳng lẽ đề tiền mở ra trận chiến cuối cùng?" Côn Bằng nhíu mày trầm ngâm nói. "Hưu!" Cuối cùng, thân hình Côn Bằng cũng bay ra ngoài.

Tại Đại Thái Tử Cung. "Tình huống gì?" "Đế Giang tại thời điểm này giết lên Thiên Đình rồi?" "Thời gian Vu Yêu lưỡng tộc tối chung nhất chiến hẳn là chưa tới mới đúng a?" "Chúc Dung Cộng Công đều chưa trở mặt thành thù, Chúc Dung bỏ mình, Cộng Công húc đầu Bất Chu Sơn đều chưa trình diễn đâu, sao lại đề tiền trình diễn Vu Yêu lưỡng tộc tối chung nhất chiến?" Lê Ân không khỏi nhíu mày. *Kịch bản có chút không đúng a.

Chương 142

Vu tộc không nên tại thời điểm này giết lên Thiên Đình mới phải.* Lê Ân lại không biết, chính là do con "hồ điệp" là hắn vỗ cánh, thay đổi kịch bản đại kiếp này. "Hưu!" Thân hình Lê Ân cũng từ trong Thái Tử Cung bay ra.

Lại nhìn bên Đế Giang phản ứng. "Ông ông ông..." Sau khi Đế Giang bước vào Thiên Đình, lập tức đem mười một vị Tổ Vu còn lại cùng với hơn một trăm ức Vu tộc tinh nhuệ toàn bộ thả ra. "Đạp diệt Thiên Đình!" Huyền Minh mạnh mẽ chấn tí nhất hô. "Đạp diệt Thiên Đình!" Mười một vị Tổ Vu còn lại theo sát phía sau chấn tí nhất hô. "Đạp diệt Thiên Đình!" Tùy sau đó là hơn một trăm vị Đại Vu chấn tí cao hô. "Đạp diệt Thiên Đình!" "Đạp diệt Thiên Đình!" "Đạp diệt Thiên Đình!"...

Cuối cùng là một ức Vu tộc chiến tướng cùng một trăm ức Vu tộc tinh nhuệ gân cổ gào thét.

Những chiến binh Vu tộc này đều mặt đỏ bừng vô cùng, hưng phấn kích động đến tột đỉnh, điên cuồng huy vũ cánh tay cao hô.

Âm ba chấn triệt thương khung uyển như sấm sét cuồn cuộn nổ vang, trong nháy mắt truyền khắp cả Thiên Đình. "Giết!" Thần sắc lãnh lệ, Huyền Minh lại lần nữa huy thủ hạ lệnh.

Ngay sau đó, một trăm ức Vu tộc tinh nhuệ dưới sự suất lĩnh của hơn một trăm vị Đại Vu cùng một ức Vu tộc chiến tướng, tức thì như châu chấu tràn qua cảnh giới, men theo các ngóc ngách Thiên Đình giết tới. "Oanh oanh oanh..." Rất nhanh, Vu tộc tinh nhuệ như lang như hổ liền cùng Yêu tộc chiến binh từ các nơi vội vã chạy tới điên cuồng tư sát cùng một chỗ.

Một bên tinh tâm sách hoa, sớm có chuẩn bị.

Một bên phản ứng vội vàng, chỉ huy hỗn loạn. "Bành bành bành..." Chiến cục cơ hồ trình hiện xu thế nghiêng về một phía.

Yêu tộc chiến binh trú thủ Thiên Đình đại bộ phận đều bị Vu tộc tinh nhuệ khí thế như hồng vây giết.

Máu tươi trong nháy mắt nhuộm đỏ mỗi một góc Thiên Đình.

Giờ này khắc này, mỗi góc Thiên Đình đều có tư sát đang trình diễn.

Vu Yêu lưỡng tộc chiến binh vừa gặp nhau căn bản không cần bất luận lời vô nghĩa nào, cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, lập tức xả thân quên mình điên cuồng tư sát.

Đế Tuấn là người đầu tiên đuổi tới xuất hiện trước mặt mười hai Tổ Vu, sắc mặt hắn khó coi đến cực điểm.

Thần thức của hắn quét qua, cả Thiên Đình đều hóa thành chiến trường Vu Yêu.

Nhưng cục diện lại cực kỳ bất lợi đối với Yêu tộc, người ngã xuống đại bộ phận đều là Yêu tộc chiến binh.

Đây cũng là chuyện không còn cách nào khác, Vu tộc lần này tập kích quá đột nhiên.

Làm cho Đế Tuấn căn bản không có bất luận thời gian nào chuẩn bị, thậm chí còn chưa kịp phản ứng thì Đế Giang phụ trách thâu tống binh lực đã hãn nhiên giết vào Thiên Đình. "Truyền mệnh lệnh bản đế, Thập Nhị Yêu Thần cùng với tất cả Yêu Thánh lập tức thống ngự bản bộ binh mã, tổ chức hội chiến, đánh giết phạm Vu tộc!" Đế Tuấn vận chuyển pháp lực, thanh âm hùng hồn vô thất trong nháy mắt truyền biến cả Thiên Đình. "Hưu!

Hưu!

Hưu!" Tại lúc Đế Tuấn hạ lệnh, Thái Nhất, Hi Hòa cùng Thường Hi cũng chạy tới nơi này. "Mười hai Tổ Vu, muốn chết?" Hạ lệnh xong, Đế Tuấn mạnh mẽ quay đầu nhìn chằm chằm mười hai Tổ Vu, uyển như một tôn thái cổ hung thú chọn người mà cắn, toàn thân tán phát ra khí tức hung lệ vô biên.

Lửa giận trong ngực Đế Tuấn dĩ nhiên đã đạt tới cực hạn.

Lần này Yêu tộc tổn thất quá lớn.

Có thể nói là hoàn toàn bị Vu tộc đánh cho mộng luôn rồi.

Mới vừa khai chiến, Yêu tộc đã tổn thất mười vị Yêu Thánh.

Tại Nam Thiên Môn Đế Giang giết ba vị.

Sau đó trên đường chạy tới lại có bảy vị Yêu tộc Đại Thánh ngã xuống trong tay mười hai Tổ Vu.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Đế Tuấn phẫn nộ như thế. "Chúng ta muốn chết?" "Ngươi làm chết bọn ta thử xem?" "Ha ha!

Ha ha..." Mười hai Tổ Vu đều cuồng ngạo không ai bì nổi, khóe miệng nhếch lên một nụ cười trào phúng.

Mười hai Tổ Vu há sẽ để ý Đế Tuấn giận dữ ngập trời, thậm chí ba không được Đế Tuấn càng giận càng tốt.

Phẫn nộ dễ dàng làm đầu óc mê muội.

Một Đế Tuấn mất đi lý trí còn dễ đối phó hơn nhiều so với một Đế Tuấn bình tĩnh. "Hừ!

Đế Tuấn, bớt nói nhảm, chiến đi!" Cười cuồng xong, Huyền Minh đối với Đế Tuấn hừ lạnh một tiếng. "Đang!" Một tiếng chuông hạo hạo đãng đãng mạnh mẽ từ trong Thiên Đình truyền ra.

Tiếng chuông hạo đãng, thần uy hoàng hoàng, trong nháy mắt truyền biến Cửu Thiên Thập Địa, khiến cho thiên địa thất sắc, càn khôn dao động.

Uy năng khủng bố chí cực nhất thời hiển lộ vô nghi.

Thái Nhất là người nói ít làm nhiều, lười cùng mười hai Tổ Vu lải nhải, trực tiếp tế ra Hỗn Độn Chung khai chiến. "Oanh long!" Tại dưới sự toàn lực thúc giục của Thái Nhất, Hỗn Độn Chung hóa thành một cái chuông khổng lồ che trời, hãn nhiên hướng mười hai Tổ Vu cuồng tạp. "Ha ha, tới hay lắm!" "Thái Nhất, bằng vào một mình ngươi muốn xử lý toàn bộ mười hai Tổ Vu chúng ta, không phải quá ngây thơ rồi sao?" "Thái Nhất, ngươi tưởng ngươi là Thánh Nhân a?" Mười hai Tổ Vu nhịn không được cười nhạo, đối mặt Hỗn Độn Chung đang cuồng tạp tới lại không chút nào sợ hãi.

Đương nhiên bọn họ cũng không dám quá coi thường Hỗn Độn Chung lần này, dầu gì cũng là Tiên Thiên Chí Bảo.

Tuy rằng Hỗn Độn Chung không am hiểu công kích, nhưng uy lực công kích tầng thứ Chuẩn Thánh Viên Mãn vẫn là có thể phát huy ra.

Cũng là do Thái Nhất tu vi không đủ mạnh, chưa thể trăm phần trăm phát huy uy năng Hỗn Độn Chung.

Nếu không, Tiên Thiên Chí Bảo cấp biệt như Hỗn Độn Chung phát huy ra uy lực công kích tầng thứ Thánh Nhân là hoàn toàn có khả năng.

Chương 143

"Oanh long!

Oanh long..." Mười hai Tổ Vu lập tức biến trở về bản thể nghênh chiến, từng người hóa thành người khổng lồ thông thiên cao trăm vạn dặm. "Đang đang đang..." Hai cánh tay mười hai Tổ Vu không ngừng huy động, một quyền tiếp một quyền cuồng oanh ra.

Mỗi một quyền của mười hai Tổ Vu đều uẩn hàm một cỗ sức mạnh khủng bố phảng phất có thể đánh nổ thiên khung.

Mười hai Tổ Vu chỉ bằng vào nhục thân bác kích, ngạnh sinh sinh giang được công kích của Hỗn Độn Chung.

Mỗi một lần quyền đầu mười hai Tổ Vu cùng Hỗn Độn Chung va chạm đều làm cho Hỗn Độn Chung oanh nhiên rung động. "Ông ông ông..." Cùng lúc đó, Đế Tuấn cũng đem Hà Đồ cùng Lạc Thư tế ra.

Hai kiện Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tại dưới sự toàn lực thúc giục của Đế Tuấn trán phóng vô tận huyền quang. "Oanh long!

Oanh long..." Ngay sau đó, cả tòa Thiên Đình đều bắt đầu chấn chiến.

Kế đó, Hà Lạc Hỗn Nguyên Đại Trận bao trùm cả Thiên Đình cũng có động tĩnh cực lớn, dưới sự dẫn dắt của Hà Đồ Lạc Thư hãn nhiên hướng mười hai Tổ Vu công kích tới.

Hiện tại mười hai Tổ Vu sấm nhập Thiên Đình, không nghi ngờ gì là sấm vào sân nhà của Đế Tuấn, áp lực trong nháy mắt tăng gấp bội. "Ông ông ông..." Tại dưới sự toàn lực thúc giục của Hà Đồ Lạc Thư, Hà Lạc Hỗn Nguyên Đại Trận cũng bạo phát ra uy lực công kích Chuẩn Thánh Viên Mãn.

Mười hai Tổ Vu tự nhiên không dám sơ ý, sôi nổi tế ra Pháp Tắc thần thông các tự chưởng ác, cực lực ngăn cản công kích của đại trận. "Oanh oanh oanh..." Nhưng mà, mười hai Tổ Vu thật vất vả mới ngăn cản được công kích của Hà Lạc Hỗn Nguyên Đại Trận thì Côn Bằng vừa tới chiến trường cùng với Hi Hòa và Thường Hi cũng đồng thời sát tới.

Mười hai Tổ Vu tuy rằng số lượng nhiều hơn Đế Tuấn, nhưng giờ phút này bọn họ lại có chút chật vật, có chút tả chi hữu truất.

Không còn cách nào khác, Yêu tộc Chuẩn Thánh tuy rằng so với bọn họ số lượng ít hơn, nhưng nại hà Đế Tuấn từng người đều chưởng ác pháp bảo cực kỳ cường đại, một người có thể chấp mấy người.

Tại dưới sự toàn lực công kích của Đế Tuấn, mười hai Tổ Vu tự nhiên có chút mệt mỏi ứng phó. "Đem lá bài tẩy cuối cùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận tế ra đi!" "Nếu không, hôm nay các ngươi có khả năng thông thông đều phải ngã xuống ở đây!" Đế Tuấn lạnh lùng nhìn chăm chú mười hai Tổ Vu đang luống cuống tay chân.

Đế Tuấn còn giữ lại một chiêu, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận chưa tế ra, là để dành đối phó Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận của Vu tộc. "Đế Tuấn, nói khoác ai chẳng biết!" "Bằng vào cường độ công kích hiện tại của các ngươi, ngay cả đánh bại mười hai Tổ Vu chúng ta đều thành vấn đề, còn vọng tưởng giết bọn ta?" Mười hai Tổ Vu lại cười lạnh.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bọn họ sao có thể động dụng, bởi vì phải giữ lại đối phó tên Kim Ô Đại Thái Tử ẩn tàng cực sâu kia.

Động tĩnh chiến đấu của mười hai Tổ Vu cùng Đế Tuấn, Lê Ân tự nhiên trước tiên cảm nhận được.

Vì thế, Lê Ân đang tính toán kiếm chác thêm một mớ liền len lén mò tới.

Đương nhiên, mười hai Tổ Vu cùng Đế Tuấn đều phân biệt bị Thời Thần Đạo Nhân cùng Thái Âm Đạo Nhân hung hăng xoát một đợt thuộc tính.

Lê Ân hiện tại tới đây kỳ thật càng nhiều là hướng về Bàn Cổ Kim Thân do Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ.

Bàn Cổ Kim Thân chính là sở hữu chiến lực tầng thứ Thánh Nhân, thuộc tính xoát được tuyệt đối phi thường khả quan.

Lần trước Bàn Cổ Kim Thân cùng Nữ Oa chiến đấu, Lê Ân đã bỏ lỡ.

Lần này, Lê Ân tuyệt đối sẽ không bỏ lỡ.

Hắn hiện tại ẩn nặc tại rìa chiến trường của mười hai Tổ Vu cùng Đế Tuấn, rình coi Bàn Cổ Kim Thân xuất hiện.

Bất quá làm cho Lê Ân cảm giác vô cùng buồn bực là, hắn đã rình coi ở phụ cận, mười hai Tổ Vu phản trì trì không tế ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Điều này làm cho Lê Ân không hiểu nổi mười hai Tổ Vu đang làm cái quỷ gì.

Rõ ràng đều bị Đế Tuấn đánh cho chật vật như vậy, chỉ có lực đỡ đòn, lại thủy chung không có ý tứ tế ra đại trận.

Chẳng lẽ giữ lại Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận để ăn tết sao?

Lê Ân đều hận không thể đích thân xuống sân đi đánh tỉnh mười hai Tổ Vu.

Lê Ân tự nhiên không biết, mười hai Tổ Vu giữ lại Thập Nhị Đô

Thiên Thần Sát Đại Trận là dùng để "chiêu đãi" hắn.

Đáng tiếc, mười hai Tổ Vu cũng không biết vị Kim Ô Đại Thái Tử ẩn tàng cực sâu kia lại đang ẩn nặc tại rìa chiến trường.

Giờ phút này, trong binh mã Vu tộc có một đội ngũ tinh binh cường tướng tạo thành, chạy thẳng tới Thái Tử Cung.

Đội ngũ tinh nhuệ này do ba vị Đại Vu đích thân suất lĩnh.

Ba vị Đại Vu này tại trong Vu tộc cũng là tiếng tăm lừng lẫy, phân biệt là Đại Nghệ tay cầm Xạ Nhật Cung lưng đeo mười mũi Lạc Nhật Tiễn, cùng với Hình Thiên và Cửu Phượng.

Để bảo đảm Đại Nghệ thành công hoàn thành nhiệm vụ xạ nhật lần này, mười hai Tổ Vu đem hai vị Đại Vu cường đại nhất Vu tộc là Hình Thiên cùng Cửu Phượng đều phái đi.

Đủ để hiển kỳ mười hai Tổ Vu đối với nhiệm vụ xạ nhật lần này coi trọng cỡ nào.

Phải biết rằng, lấy thực lực Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ, liên thủ cũng đủ để chống lại một vị Yêu tộc Chuẩn Thánh.

Đương nhiên, lý chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nếu ngộ thượng Chuẩn Thánh trung kỳ, Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ là vô pháp kháng hành.

Bất quá Yêu tộc lại có thể có mấy vị cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ đây?

Trừ bỏ Hy Hoàng đã ngã xuống ra, cũng chỉ có Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Côn Bằng mà thôi.

Như hôm nay Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Côn Bằng đều bị mười hai Tổ Vu kéo lại, xác suất gặp phải cường giả Chuẩn Thánh trung kỳ không lớn. "Bành bành bành..." Đội ngũ do Hình Thiên, Cửu Phượng

cùng Đại Nghệ suất lĩnh sức chiến đấu hẳn là mạnh nhất trong các chiến đội Vu tộc đang sát hướng các nơi Thiên Đình hiện tại, ngoại trừ mười hai Tổ Vu ra thì không có đối thủ.

Đi một đường, tất cả binh mã Yêu tộc mà Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ gặp phải đều bị nhẹ nhàng nghiền nát không chút hồi hộp.

Giữa đường gặp được một vị Yêu tộc Đại Thánh.

Vị Yêu tộc Đại Thánh này đến từ Phi Liêm nhất tộc, là Phi Liêm Đại Thánh - tộc trưởng Phi Liêm nhất tộc.

Phi Liêm Đại Thánh tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, cự ly Đại La Kim Tiên viên mãn chỉ còn một bước ngắn.

Tại Thiên Đình, địa vị Phi Liêm Đại Thánh cực cao, vẻn vẹn chỉ thấp hơn mười hai Yêu Thần một chút mà thôi.

Bởi vì Phi Liêm Đại Thánh là thống lĩnh Thiên Đình Nội Cung, phụ trách tuần tra cùng trấn thủ an toàn và phòng hộ Thiên Đình Nội Cung, thâm đắc sự tín nhiệm của Đế Tuấn.

Nhất là sau khi xảy ra sự tình Hỏa Toan Đại Thánh, Phi Liêm Đại Thánh vẫn có thể tiếp tục đảm nhiệm thống lĩnh Thiên Đình Nội Cung, có thể thấy được Phi Liêm Đại Thánh là tâm phúc chân chính của Đế Tuấn.

Chương 144

Thiên Đình Nội Cung chỉ Thiên Đế Cung của Đế Tuấn, Đế Hậu Cung của Hi Hòa, Thường Hi, Thái Tử Cung của Lê Ân cùng cung của mười con thỏ ngọc Thái Âm công chúa. "Oanh oanh oanh..." Hai bên vừa mới gặp nhau, Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ trước tiên ra tay.

Cảm nhận được khí tức Đại La Kim Tiên tán phát trên người Phi Liêm Đại Thánh, Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ vừa ra tay liền khuynh tẫn toàn lực, trực tiếp đánh Phi Liêm Đại Thánh cho mộng luôn.

Bất luận là Hình Thiên hay Cửu Phượng, dưới tình huống một chọi một đều có thể hoàn bại Phi Liêm Đại Thánh.

Đến nỗi Đại Nghệ, tuy rằng so với Hình Thiên cùng Cửu Phượng kém chút đỉnh, nhưng thực lực cũng không dung khinh thường, dưới tình huống một chọi một có thể cùng Phi Liêm Đại Thánh kẻ tám lạng người nửa cân.

Như hôm nay lại đột nhiên tao ngộ ba vị cường giả Vu tộc không hề thua kém, thậm chí so với hắn còn mạnh hơn không ít vây công, kết cục Phi Liêm Đại Thánh đã sớm chú định. "Bành bành bành..." Cuối cùng, Phi Liêm ngay cả thời gian nửa chén trà cũng không chống đỡ nổi, bị Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ mở hết mã lực trực tiếp đánh nổ tung.

Tiếp theo, đội ngũ do ba người suất lĩnh một đường quét ngang, rốt cuộc thuận lợi để đạt Thái Tử Cung.

Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ mạnh mẽ vung tay lên. "Hoa lạp!

Hoa lạp..." Vu tộc tinh nhuệ dưới trướng lập tức như thủy triều dũng tới, đem mười tòa Thái Tử Cung đoàn đoàn bao vây. "Hoa lạp!

Hoa lạp..." Mấy trăm vạn Vu tộc tinh nhuệ lập tức đem mười tòa Thái Tử Cung vây đến chật như nêm cối. "Oanh long!

Oanh long..." Ngay sau đó, cửa cung nặng nề của chín tòa Thái Tử Cung hách nhiên mở ra.

Lục Áp cùng chín vị Kim Ô Thái Tử mặt đầy âm trầm từ trong đi ra.

Chín người bọn họ kinh qua mấy năm nay hưu dưỡng, thương thế đã sớm khôi phục.

Bị Đế Tuấn nhốt cấm túc, không có cách nào đi ra ngoài chơi, chỉ có thể dùng tu luyện giết thời gian nhàm chán.

Tu vi chín người thế nhưng đều có chút đột phá, tại trên con đường Thái Ất Kim Tiên tiến lên một bước dài. "Đám Vu tộc các ngươi thật to gan, thế nhưng dám cường công Thiên Đình, sống chán rồi sao?" "Hôm nay nếu đã tới, vậy thì vĩnh viễn lưu lại Thiên Đình đi!" Lục Áp cùng chín người tuy rằng bị mấy trăm vạn Vu tộc tinh nhuệ bao vây, nhưng trên mặt lại không có bất luận vẻ sợ hãi gì, sôi nổi sát khí tứ dật lệ quát.

Bất quá, Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ lại điểu cũng không điểu Lục Áp.

Thậm chí đều không thèm nhìn một cái, làm cho đám Lục Áp tức đến phổi cũng sắp nổ tung.

Đối với Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ, đám Lục Áp có tiến bộ nữa thì cũng yếu như con kiến.

Chú ý lực của bọn họ toàn bộ đặt tại trên Đại Thái Tử Cung của Lê Ân.

Bất quá Đại Thái Tử Cung lại không có chút động tĩnh nào, vẫn luôn đóng chặt cửa cung. "Nếu đã không ra, vậy thì chỉ có thể bức hắn ra." "Ta không tin sau khi bắn chết chín người đệ đệ của hắn, hắn sẽ không ra!" Đại Nghệ trong lòng thầm nhủ, đôi mắt lóe lên một tia hàn mang nhiếp người vô cùng.

Ngay sau đó, Đại Nghệ từ sau lưng lấy ra một mũi Lạc Nhật Tiễn, giương cung lắp tên, trong nháy mắt đem Xạ Nhật Cung kéo căng. "Kim Ô Thái Tử tư hạ phàm gian, chín mặt trời lăng không, khiến cho sinh linh đồ thán, bạn tốt chí giao của ngô là Khoa Phụ tới cùng các ngươi lý luận lại bị các ngươi giết!" "Ác hành luy luy, không dung tha thứ!" "Hôm nay, ngô Đại Nghệ thế thiên hành đạo, bắn chết các ngươi tại đây!" Đại Nghệ cầm Lạc Nhật Tiễn trong tay, xa xa chỉ hướng đám Lục Áp, mạnh mẽ vận chuyển pháp lực, nghĩa chính ngôn từ bạo quát.

Khoảnh khắc chi gian, thanh âm Đại Nghệ truyền biến cả Thiên Đình. "Đại Nghệ xạ nhật là phát sinh trong hoàn cảnh như vậy sao?" Lê Ân đang rình coi tại rìa chiến trường, trước khi thanh âm Đại Nghệ vang lên đã sát giác được tình huống bên Thái Tử Cung.

Lục Áp cùng mấy đứa kia tuy rằng đều là đám trẻ trâu ngoan liệt thành tính, nhưng chung quy trên danh nghĩa vẫn là đệ đệ hắn.

Mấy năm nay ở chung, ít nhiều cũng có cảm tình.

Lê Ân phải ra tay cứu giúp. "Hưu!" Vì thế, Lê Ân liền dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới Thái Tử Cung.

Tại Thái Tử Cung.

Bị Đại Nghệ dùng Lạc Nhật Tiễn chỉ vào, đám Lục Áp lại không hề lo lắng, hoàn toàn một bộ có chỗ dựa không sợ gì.

Đương nhiên không lo lắng rồi, bởi vì bọn họ có một vị đại ca

ngưu bức hống hống, thâm sâu khó dò.

Tuy rằng Đại Thái Tử Cung của Lê Ân vẫn luôn đóng cửa, nhưng lại cấp cho bọn họ để khí cường đại. "Vu tộc các ngươi thật buồn cười!" "Nếu không phải ám tử của Vu tộc là Hỏa Toan Đại Thánh xúi giục, chúng ta lại có khả năng tư hạ phàm gian?" "Nói còn hay hơn hát, Khoa Phụ cùng chúng ta lý luận?" "Khoa Phụ khi nào thì cùng chúng ta lý luận hả?" "Hắn là muốn giết chết bọn ta, chỉ bất quá kỹ không bằng yêu, bị bọn ta giết chết mà thôi!" "Vu tộc thật sự đủ vô sỉ, làm nhiều sự tình ghê tởm như vậy lại muốn giả bộ một bộ dáng sứ giả chính nghĩa..." Lục Áp tức thì tức cấp bại phôi cười nhạo.

Bất quá lời còn chưa nói hết đã bị Đại Nghệ mặt đen lại thô bạo đánh gãy. "Đủ rồi!" "Ngươi nói nhiều nữa cũng không pháp xóa bỏ sự thật khiến cho hàng tỷ sinh linh tử vong!" "Hôm nay, do ngô Đại Nghệ đích thân tài quyết các ngươi!" Thanh âm Đại Nghệ tràn ngập sát ý vô tận. "Hưu!" Lời nói vừa dứt, Đại Nghệ buông lỏng Xạ Nhật Cung trong tay, Lạc Nhật Tiễn lập tức hóa thành một đạo kinh thiên lưu quang, chạy thẳng tới Lục Áp vừa rồi nhảy nhót hăng nhất.

Lục Áp tức thì da đầu tê dại, một cỗ hàn khí thấu xương từ lòng bàn chân xông thẳng lên nê hoàn cung.

Mãi đến khi Lạc Nhật Tiễn bắn ra, Lục Áp mới biết được một mũi tên này đáng sợ cỡ nào.

Thân hình hắn muốn lui ra né tránh phong mang của một mũi tên này, nhưng Lục Áp ngay sau đó kinh hãi muốn chết phát hiện thân hình hắn căn bản không động đậy được nữa.

Lạc Nhật Tiễn toát ra một cỗ khí cơ phi thường kỳ đặc, trực tiếp áp chế thân thể hắn động đậy không được. "Đáng chết!

Mũi tên này rốt cuộc là cái gì, lại đáng sợ như vậy, có thể thiên nhiên áp chế Tam Túc Kim Ô ta?!" Trong lòng Lục Áp chấn hám mạc

danh. "Hưu!" Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh.

Tại lúc tâm niệm Lục Áp điện chuyển, Lạc Nhật Tiễn hóa thành kinh thiên lưu quang đã nhiên tới trước mặt Lục Áp, nháy mắt tiếp theo sẽ chuẩn xác không sai lầm bắn trúng hắn. "Đại ca, mau cứu ta!" Quan đầu sinh tử tồn vong, ánh mắt Lục Áp vội vàng đầu hướng Đại Thái Tử Cung đang đóng chặt, cao thanh đại hô cầu cứu.

Bất quá, Đại Thái Tử Cung lại y nguyên hào vô động tĩnh.

Cửa cung y nguyên chưa mở.

Không ai đi ra, cũng không có bất luận công kích gì bay ra. *Đại ca cư nhiên không phản ứng?

Chương 145

Chẳng lẽ thấy chết mà không cứu?

Muốn mượn tay Vu tộc trừ bỏ ta, để dễ kế thừa Đế vị của Phụ đế?* Tim Lục Áp trong nháy mắt lạnh một nửa, trong não càng không tự chủ được suy nghĩ lung tung rối loạn.

Cũng may Lê Ân không biết Lục Áp giờ phút này trong lòng nghĩ cái gì, nếu không thì Đại Nghệ không bắn chết hắn, Lê Ân cũng muốn giết chết hắn. "Ngô mệnh hưu hĩ!" Lục Áp mắt thấy Lạc Nhật Tiễn càng ngày càng gần, lại chỉ có thể không nhúc nhích chờ bị bắn, không khỏi tuyệt vọng nhắm hai mắt lại. "Tiểu Thập!" Tám vị Kim Ô Thái Tử còn lại tức thì mục tí dục liệt cuồng hô.

Có tâm muốn cứu viện, nhưng một là thực lực không cho phép, hai là Lạc Nhật Tiễn tốc độ quá nhanh, nhanh đến mức làm cho bọn họ không kịp phản ứng. "Đang!" Nhưng mà, tại ngàn cân treo sợi tóc, hai ngón tay thon dài đột nhiên từ hư không thò ra, thế nhưng ổn ổn đương đương kẹp lấy Lạc Nhật Tiễn. "Ông!" Ngay sau đó, một đạo thân ảnh thân khoác kim bào từ hư không phù hiện ra.

Hách nhiên chính là Lê Ân vừa mới đuổi tới. "Đại ca!" Trừ bỏ Lục Áp ra, tám vị Kim Ô Thái Tử nhìn thấy Lê Ân kịp thời xuất hiện tức thì vui đến phát khóc.

Chí vu Lục Áp, bởi vì nhắm mắt chờ chết cho nên không có trước tiên nhìn thấy Lê Ân hiện thân.

Lúc này nghe được thanh âm của tám vị ca ca khác, Lục Áp mới mở mắt ra, nhìn thấy Lê Ân đang dùng hai ngón tay kẹp lấy Lạc Nhật Tiễn. "Ta không chết, ta thật sự không chết..." Lục Áp trước sờ sờ đầu cùng thân thể, mới mặt đầy cuồng hỉ kinh hô. "Đại ca, huynh rốt

cuộc xuất hiện!" "Nếu huynh tới chậm một chút nữa, sẽ không còn gặp được đứa đệ đệ ngoan ngoãn lanh lợi là ta nữa rồi!" Lục Áp mới nhìn về phía Lê Ân, mạnh mẽ ôm lấy đùi Lê Ân, đáng thương hề hề khóc lóc kể lể.

Lê Ân nghe được trợn trắng mắt, thân thể hơi chấn động, vẻ mặt ghét bỏ đem Lục Áp chấn bay ra ngoài. "Kim Ô Đại Thái Tử, ngươi rốt cuộc xuất hiện!" Lê Ân xuất hiện tức thì làm cho Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ như lâm đại địch, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm tiền giả.

Đồng thời, đáy lòng cũng rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm.

Rốt cuộc, mục tiêu chân chính của nhiệm vụ xạ nhật lần này của Vu tộc từ đầu đến cuối chỉ có một, chính là Kim Ô Đại Thái Tử vừa xuất hiện này.

Đám Lục Áp chỉ là vật làm nền mà thôi, có giết được hay không cũng không sao cả, phản chính ảnh hưởng không được đại cục. "Mấy đứa đệ đệ của ta tuy rằng ngoan liệt, nhưng tự có ta sẽ giáo huấn, khi nào đến lượt Vu tộc các ngươi giáo huấn..." Lê Ân cũng ngưng thị Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ, mạnh mẽ lệ quát.

Nhất là đến cuối cùng, trong cơ thể Lê Ân bỗng dưng bắn ra một cỗ sát khí ngập trời. "Bớt nói nhảm, chiến!" Hình Thiên không kiên nhẫn đánh gãy lời Lê Ân. "Oanh long!" Lời còn chưa dứt, Hình Thiên hóa thành một tôn người khổng lồ che trời to lớn mấy chục vạn dặm.

Cự chưởng khủng bố túc túc có mấy vạn dặm liền lấy thế lôi đình vạn quân hướng Lê Ân phách kích.

Tựa hồ đại hữu cảm giác không đem Lê Ân một tát tai đập thành thịt nát thì thề không bỏ qua.

Hình Thiên cùng Cửu Phượng trước khi xuất phát đã được mười

hai Tổ Vu bí mật báo cho kế hoạch chân chính của nhiệm vụ xạ nhật.

Tác vi cường giả cận thứ vu mười hai Tổ Vu trong Vu tộc, nói thật trong lòng Hình Thiên không phục.

Hắn đối với việc mười hai Tổ Vu xuất động trận thế lớn như vậy chỉ để đối phó một tên Kim Ô Đại Thái Tử nhỏ bé cảm thấy không phục.

Trong mắt Hình Thiên, khu khu Thái Ất Kim Tiên mà thôi, cho dù ẩn tàng vài phần thực lực, căng chết cũng là tu vi Đại La Kim Tiên cảnh giới.

Hình Thiên tại Đại La Kim Tiên cảnh giới chưa từng sợ ai.

Yêu tộc Đại Thánh cảnh giới Đại La Kim Tiên ngã xuống trong tay hắn cũng không chỉ một hai cái.

Cho nên, Hình Thiên cảm thấy căn bản không cần thiết động dụng lá bài tẩy mười hai Tổ Vu lưu lại cũng có thể chém giết được Kim Ô Đại Thái Tử. "Bành!" Tại lúc Hình Thiên cuồng nộ không thôi, tâm niệm điện chuyển, Lê Ân lại bất thình lình vươn ra một ngón tay, đầu ngón tay điểm tại trên cự chưởng che trời của Hình Thiên.

Nhiên, nháy mắt tiếp theo, cự chưởng che trời từ cực động biến thành cực tĩnh, ngạnh sinh sinh đình trệ giữa không trung.

Mặc cho Hình Thiên dùng sức như thế nào đều thủy chung không pháp tiến thêm một bước.

Ngón tay thon dài của Lê Ân lại phảng phất như trụ trời, vẫn không nhúc nhích.

Một ngón tay ngăn trở công kích của Hình Thiên? "Cái gì?!" "...Sao có thể?!" Thấy một màn này, Đại Nghệ cùng Cửu Phượng đồng thời kinh hô không thể tưởng tượng nổi.

Đại Nghệ cùng Cửu Phượng thâm tri thực lực Hình Thiên mạnh bao nhiêu, ngay cả hai người bọn họ cộng lại đều không phải đối thủ của Hình Thiên.

Như hôm nay Hình Thiên biến trở về bản thể, toàn lực phách lạc một chưởng lại bị Lê Ân dùng một ngón tay dễ như trở bàn tay ngăn lại?

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn họ thật sự không dám tin tưởng.

Đại Nghệ cùng Cửu Phượng rốt cuộc có chút minh bạch vì sao mười hai Tổ Vu lại coi trọng Lê Ân như thế rồi.

Thì ra, tên Yêu tộc Kim Ô Đại Thái Tử này quả thực thâm sâu khó dò!

Thần sắc Cửu Phượng là phức tạp nhất trong ba vị Đại Vu.

Bởi vì...

đây không phải lần đầu tiên nàng cùng Lê Ân đánh giao tế.

Lúc trước, hơn một vạn năm trước, nàng cùng Lê Ân tại chiến trường Vu Yêu đã từng chạm mặt một hồi.

Không đúng, lần trước gặp mặt, Kim Ô Đại Thái Tử còn chật vật như vậy.

Nếu không có Bạch Trạch, Thương Dương và Cửu Anh ba vị Yêu Thần chiếu cố, Kim Ô Đại Thái Tử nói không chừng đã sớm bị giết chết rồi.

Hiện tại, mới qua bao lâu...

Bất quá chỉ hơn một vạn một ngàn năm mà thôi.

Từng bị truy sát chật vật, Kim Ô Đại Thái Tử sao lại biến thành thâm sâu khó lường như thế này rồi?

Chẳng lẽ sự chật vật đào tẩu lúc trước của Kim Ô Đại Thái Tử đều là ngụy trang?

Nếu là ngụy trang, vậy tâm cơ của Kim Ô Đại Thái Tử cũng thật quá sâu, lúc đầu ngay cả ba vị Tổ Vu cũng bị lừa gạt.

Còn nếu là thật, vậy thì càng thêm không thể tưởng tượng nổi, chỉ một vạn năm ngắn ngủi, Kim Ô Đại Thái Tử lại trưởng thành đến tình trạng thâm sâu khó lường như bây giờ.

Chương 146

Thâm ý ẩn chứa trong đó khiến Cửu Phượng nghĩ kỹ lại mà kinh hãi tột độ.

Không, Cửu Phượng nghiêng về phỏng đoán thứ nhất hơn.

Chỉ trong một vạn năm, cho dù sau lưng Kim Ô Đại Thái Tử có Đạo Tổ Hồng Quân chống lưng, cũng không có khả năng từ Thái Ất Kim Tiên cảnh giới tiêu thăng đến cấp độ Chuẩn Thánh như hiện nay.

Chuẩn Thánh nếu dễ dàng đạt được như vậy, thì trong ức vạn sinh linh Hồng Hoang, cường giả Chuẩn Thánh cũng sẽ không hiếm hoi đến thế. "Bành!" Ngay trong lúc tâm niệm Cửu Phượng xoay chuyển, Lê Ân khẽ búng tay một cái.

Lập tức, sắc mặt Hình Thiên kịch biến, hãi nhiên cảm nhận được một cỗ sức mạnh bàng bạc hạo hãn khó có thể hình dung từ đầu ngón tay Lê Ân cuồng dũng trào ra.

Ngay sau đó, thân thể to lớn của Hình Thiên như một viên đạn pháo bị bắn bay ra ngoài. "Hình Thiên, muốn giết ta, ngươi còn chưa đủ tư cách!" Lê Ân nhìn chằm chằm kẻ đang điên cuồng bay ngược ra sau, ngạo nhiên cười lạnh nói. "Hít hà!

Hít hà..." Thấy cảnh này, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ đồng thời hít sâu một hơi khí lạnh.

Cửu Phượng và Đại Nghệ liếc nhìn nhau, lập tức không nói hai lời, tâm hữu linh tê cùng lúc ra tay với Lê Ân. "Oanh long!" Ngay sau đó, Lê Ân liền thấy một con Cửu Đầu Thần Điểu (Chim thần chín đầu) khổng lồ vô cùng bay ngang trời.

Loài chim này nhân diện điểu thân (mặt người thân chim), chín cái

đầu lâu ngoại trừ cái đầu nữ tử loài người ở giữa ra, tám cái đầu còn lại đều là đầu Phượng Hoàng.

Đây chính là bản thể của Đại Vu Cửu Phượng! "Oanh oanh oanh..." Lúc này, tám cái đầu phượng của Cửu Phượng đồng loạt phun ra từng đạo hỏa diễm khủng bố.

Bên ngoài những ngọn lửa này còn quấn quanh vô tận lôi đình.

Hãi nhiên là Lôi Hỏa!

Lôi Hỏa nãi là sự dung hợp giữa sấm sét và lửa, uy lực cực kỳ cường hãn.

Đặc biệt hiện tại, Cửu Phượng biết rõ thực lực Lê Ân khủng bố, nên hoàn toàn dốc hết toàn lực thi triển bản mệnh thần thông Vẫn Diệt Lôi Hỏa! "Hưu hưu hưu..." Cùng lúc đó, Đại Nghệ cũng toàn lực xuất thủ.

Đại Nghệ rút toàn bộ chín mũi Lạc Nhật Tiễn còn lại sau lưng ra, tất cả đều đặt lên Xạ Nhật Cung.

Hắn dùng hết toàn lực, thôi động Xạ Nhật Cung và Lạc Nhật Tiễn đến cực hạn.

Nhất cung cửu tiễn!

Mũi tên nào cũng nhắm thẳng vào Lê Ân.

Lê Ân hơi nheo mắt lại.

Hắn phát hiện mình dường như có chút xem thường Xạ Nhật Cung và Lạc Nhật Tiễn trong tay Đại Nghệ.

Giờ phút này, bất luận là Xạ Nhật Cung hay chín mũi Lạc Nhật Tiễn đều di mạn ra một cỗ khí cơ phi thường đặc biệt, như kinh đào hải lãng cuồn cuộn ập tới.

Cỗ khí cơ đặc thù này dường như có tác dụng áp chế cực mạnh

đối với huyết mạch và thể chất của Tam Túc Kim Ô nhất tộc.

Hiện tại hắn đã hiểu vì sao trước đó Lục Áp đối mặt với Lạc Nhật Tiễn lại bất động chờ chết.

Không phải Lục Áp không muốn động, mà là bị áp chế đến mức không động đậy nổi. "Thảo nào đặt tên là 【 Xạ Nhật Cung 】 và 【 Lạc Nhật Tiễn 】!" Lê Ân lập tức bừng tỉnh đại ngộ. "Cái tên này đặt đúng là không sai a!

Một cái 'bắn mặt trời', một cái 'mặt trời rụng', cái tên đã nói lên vấn đề rồi, không nghi ngờ gì nữa đều cực kỳ không thân thiện với Tam Túc Kim Ô.

Thảo nào lại áp chế huyết mạch và thể chất Kim Ô gắt gao đến thế." Đặc biệt hiện tại, Đại Nghệ bắn liền chín mũi tên, huyết mạch và thể chất Lê Ân chịu áp chế ít nhất cũng gấp trăm lần Lục Áp.

Bất quá, hiển nhiên Đại Nghệ cũng đã đánh giá thấp độ khó của việc bắn chín mũi Lạc Nhật Tiễn cùng lúc.

Nếu đổi lại là mũi tên khác, với thần thông tiễn thuật của Đại Nghệ, chín tiễn tề xạ căn bản không thành vấn đề.

Nhưng Lạc Nhật Tiễn không phải là mũi tên bình thường, mỗi một mũi đều đạt tới cấp bậc Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Lại thêm Xạ Nhật Cung cũng là Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Điều này có nghĩa là, giờ phút này Đại Nghệ cần đồng thời thôi động mười kiện Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, pháp lực cần thiết bàng bạc đến nhường nào.

Đại Nghệ lúc này cảm giác pháp lực trong cơ thể sắp bị rút cạn, giống như nước lũ vỡ đê điên cuồng dũng hướng về Xạ Nhật Cung và chín mũi tên trên tay.

Ngoài ra, thi triển tiễn thuật thần thông cần tiêu hao tâm lực để khóa chặt mục tiêu.

Giờ phút này, chín mũi Lạc Nhật Tiễn đang liên tục không ngừng rút lấy tâm lực của Đại Nghệ. "Không thể tiếp tục như vậy nữa, nếu không chưa đợi Lạc Nhật Tiễn bắn ra, ta đã tâm lực hao tận mà chết rồi!" Sắc mặt Đại Nghệ trong nháy mắt đại biến. "Phốc xuy!

Phốc xuy!

Phốc xuy..." Lập tức, Đại Nghệ không có bất kỳ do dự nào, trực tiếp phun từng ngụm tinh huyết lên Xạ Nhật Cung và chín mũi Lạc Nhật Tiễn. "Ông ông ông..." Sau khi thôn phệ tinh huyết của Đại Nghệ, Xạ Nhật Cung và chín mũi Lạc Nhật Tiễn đồng thời quang mang trán phóng.

Đại Nghệ lập tức vui mừng, bởi vì hắn cảm giác liên hệ với cung tên càng thêm chặt chẽ.

Dưới sự gia trì của tinh huyết bản thân, Đại Nghệ cảm giác thôi động chúng cũng không còn tốn sức như vậy nữa. "Hưu hưu hưu..." Chín mũi Lạc Nhật Tiễn rốt cục cũng được Đại Nghệ bắn ra.

Cửu tiễn liên châu!

Chín mũi tên xếp thành một hàng, mỗi mũi hóa thành một đạo lưu quang kinh thiên, điên cuồng bắn về phía Lê Ân.

Đôi mắt Lê Ân trong nháy mắt híp lại.

Không thể không nói, tiễn thuật của Đại Nghệ xác thực siêu phàm.

Chín mũi Lạc Nhật Tiễn điệp gia lại, uy lực hách nhiên đột phá cực hạn Đại La Kim Tiên viên mãn đỉnh phong, đạt tới trình độ Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Chương 147

Hơn nữa, dưới tác dụng áp chế điệp gia của chín mũi tên, hiệu quả khắc chế cũng đạt tới trình độ Chuẩn Thánh sơ kỳ. "Oanh long!

Oanh long..." Ngoài ra, ngay lúc Cửu Phượng và Đại Nghệ phát động công kích, Hình Thiên vừa bị Lê Ân búng tay bắn bay cũng đã giết trở lại.

Giờ phút này, Hình Thiên tay cầm một thanh cự phủ, điên cuồng bổ về phía Lê Ân.

Cự phủ trong tay Hình Thiên tên là Kiền Thích, ở trong Vu tộc cực kỳ nổi danh.

Bởi vì Kiền Thích cự phủ là do Thập Nhị Tổ Vu phỏng theo Khai Thiên Thần Phủ của phụ thần Bàn Cổ tạo ra từ thuở sơ khai.

Đáng tiếc, Kiền Thích tạo ra uy lực lại ngay cả tư cách xách giày cho Khai Thiên Thần Phủ cũng không có.

Thập Nhị Tổ Vu tự nhiên chướng mắt, sau đó đem Kiền Thích thưởng cho Hình Thiên.

Trải qua vô số tuế nguyệt, được Hình Thiên ngày đêm không ngừng tế luyện, phẩm giai của Kiền Thích cự phủ dĩ nhiên đã đạt tới cấp bậc Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo. "Phốc xuy!

Phốc xuy!

Phốc xuy..." Dường như bị một cái búng tay vừa rồi của Lê Ân chọc giận triệt để, Hình Thiên không nói hai lời, trực tiếp phun liên tiếp mấy ngụm tinh huyết lên Kiền Thích cự phủ.

Phải biết rằng, tinh huyết là căn bản của nhục thân.

Cho dù là Đại Vu, số lượng tinh huyết có thể ngưng tụ ra cũng chỉ có hơn mười giọt mà thôi.

Hình Thiên tuy là Đại Vu đỉnh phong, nhưng tinh huyết ngưng tụ được cũng không vượt quá hai mươi giọt.

Giờ phút này, hắn một hơi phun liền tám giọt.

Không giống Đại Nghệ.

Vừa rồi Đại Nghệ thật sự là không còn cách nào khác, không thể không phun tinh huyết, nếu không sẽ bị chín mũi Lạc Nhật Tiễn hút khô tâm lực mà chết.

Còn Hình Thiên lúc này lại là chủ động phun tinh huyết.

Không còn cách nào, giờ phút này Hình Thiên đã phát điên rồi.

Hắn triệt để bị Lê Ân chọc giận.

Vừa rồi bị Lê Ân búng một cái bay đi, khiến Hình Thiên chịu đựng nỗi nhục nhã chưa từng có.

Hình Thiên!

Đại Vu cường đại nhất Vu tộc!

Chiến Thần Hình Thiên chiến thiên chiến địa!

Kết quả lại bị tên Kim Ô Đại Thái Tử mà hắn vẫn luôn chướng mắt dùng một ngón tay bắn bay.

Sự phẫn nộ trong lòng Hình Thiên có thể nghĩ mà biết. "Ông ông ông..." Dưới sự gia trì của tám giọt tinh huyết, Kiền Thích cự phủ lập tức trán phóng ra thần quang sáng chói vô cùng.

Một cỗ khí tức hùng hồn hạo đãng điên cuồng lan tràn, quét ngang bát phương. "Oanh long!

Oanh long..." Dưới sự thôi động điên cuồng của Hình Thiên, từng

đạo phủ mang kinh thế như khai thiên tích địa, liên miên bất tuyệt oanh sát về phía Lê Ân.

Lê Ân không khỏi cười khổ một trận.

Đám Đại Vu đỉnh tiêm của Vu tộc này không có kẻ nào đơn giản a, đều sở hữu át chủ bài cường đại có thể đánh một trận với Chuẩn Thánh.

Giờ phút này, chiến lực mà Hình Thiên bộc phát ra hách nhiên cũng đã đạt tới Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Chưa hết.

Cửu Phượng thấy Đại Nghệ và Hình Thiên đều bắt đầu liều mạng, bộc phát ra chiến lực Chuẩn Thánh, nàng cũng không cam lòng yếu thế.

Bất quá, điểm khác biệt là Cửu Phượng không phun tinh huyết.

Nàng không có pháp bảo cần tinh huyết gia trì, phun cũng vô dụng.

Thủ đoạn Cửu Phượng sử dụng là trực tiếp thiêu đốt huyết mạch.

Cửu Phượng chính là bào muội (em gái ruột) của Tổ Vu Cường Lương, huyết mạch cực mạnh. "Ông ông ông..." Vừa nghĩ đến đây, Cửu Phượng liền điên cuồng thiêu đốt huyết mạch trong cơ thể.

Huyết mạch thiêu đốt, lập tức dũng hiện ra một cỗ sức mạnh cường hoành tuyệt luân, điên cuồng sung doanh trong cơ thể Cửu Phượng. "Oanh oanh oanh..." Không có gì bất ngờ, lúc này Cửu Phượng cũng bộc phát ra chiến lực Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Hiện tại, chẳng khác nào ba tôn Chuẩn Thánh đồng thời liên thủ vây giết Lê Ân.

Ánh mắt Lê Ân lập tức trở nên lấp lóe bất định.

Ba tôn Chuẩn Thánh vây giết, hắn căn bản không để trong lòng.

Hắn đang đau đầu là sau chuyện này phải giải thích với Đế Tuấn thế nào.

Bởi vì lần này không cách nào tiếp tục ngụy trang Đại La Kim Tiên viên mãn đỉnh phong được nữa.

Đại La Kim Tiên viên mãn đỉnh phong không cách nào đánh bại ba tôn chiến lực Chuẩn Thánh vây giết. "Được rồi, ngả bài, kỳ thực ta là Chuẩn Thánh!" ...

Tại chiến trường giữa Thập Nhị Tổ Vu và Yêu Tộc Chuẩn Thánh. "Không ổn!" "Tiểu Nhất gặp nguy hiểm!" Lúc này, Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa cùng Thường Hi đang kịch chiến với Thập Nhị Tổ Vu cũng ngay lập tức cảm nhận được ba luồng khí tức cấp bậc Chuẩn Thánh truyền đến từ hướng Thái Tử cung, sắc mặt không khỏi đại biến. "Hai vị tẩu tẩu, Thập Nhị Tổ Vu giao cho huynh trưởng, Côn Bằng cùng ta đối phó, mau đi chi viện Tiểu Nhất!" Thái Nhất đang điên cuồng thôi động Hỗn Độn Chung, vội vàng nói với Hi Hòa và Thường Hi. "Được!" Hi Hòa cùng Thường Hi không do dự, lập tức đáp ứng. "Đi?" "Làm gì có chuyện dễ dàng như vậy!" Thập Nhị Tổ Vu lại không hề cho Hi Hòa và Thường Hi cơ hội thoát ly chiến trường, công kích càng thêm hung mãnh.

Chương 148

Thậm chí, Thập Nhị Tổ Vu thà dùng nhục thân ngạnh kháng công kích của Đế Tuấn, Thái Nhất và Côn Bằng, cũng muốn hãn nhiên đánh về phía Hi Hòa cùng Thường Hi.

Thập Nhị Tổ Vu tuy không thể đánh bại Đế Tuấn, nhưng muốn giữ chân Hi Hòa và Thường Hi không cho rời khỏi chiến trường thì dễ như trở bàn tay. "Đáng chết!

Đáng chết..." Đế Tuấn cùng Thái Nhất lập tức cuồng nộ đến cực điểm.

Hiện tại, Thập Nhị Tổ Vu vì không để bọn hắn rảnh tay chi viện Lê Ân, thế công hung mãnh gấp mười lần.

Giờ phút này, Thập Nhị Tổ Vu đều như phát điên, chỉ công không thủ. "Phốc xuy!

Phốc xuy!

Phốc xuy..." Trong nháy mắt, trên người Thập Nhị Tổ Vu đã thêm vô số thương thế khủng bố.

Nhưng bọn hắn lại hồn nhiên không để ý, phảng phất như người bị thương căn bản không phải là mình.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa cùng Thường Hi tuy trong lòng nóng như lửa đốt, nhưng lại không có biện pháp nào chi viện Lê Ân. "Thập Nhị Tổ Vu, nếu dám giết con ta, hôm nay Bản đế tự bạo cũng muốn kéo các ngươi chôn cùng!" Đế Tuấn nhịn không được nộ hống gào thét.

Trong tiếng gầm chứa đựng vô biên nộ hỏa cùng sát ý. "Đế Tuấn, loại ngoan thoại vô dụng này không cần phóng trước mặt chúng ta!

Hôm nay chính là lúc Thiên Đình phúc diệt!" Thập Nhị Tổ Vu lại lạnh lùng cười nhạo. ...

Thái Tử cung. "Oanh oanh oanh..." Hình Thiên, Đại Nghệ cùng Cửu Phượng dưới tình thế liều mạng đều đã bộc phát ra chiến lực Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Ba tôn Chuẩn Thánh liên thủ vây giết Lê Ân, hình thế có thể nói là hung hiểm chí cực.

Chín huynh đệ Lục Áp đã bạo lui ra xa, đều vẻ mặt lo lắng nhìn Lê Ân.

Không có cách nào không lo lắng a.

Tuy bọn hắn cũng cảm thấy Đại ca mình thâm sâu khó lường, nghi ngờ sở hữu chiến lực cấp bậc Chuẩn Thánh.

Nhưng hiện tại Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ đồng dạng bộc phát ra chiến lực cấp bậc Chuẩn Thánh.

Lấy một địch ba!

Bọn hắn cũng không dám bảo đảm Đại ca mình nhất định có thể thắng. "Hưu hưu hưu..." Thời thì mạn, na thì khoái (Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh)!

Mọi thứ đều diễn ra trong điện quang thạch hỏa.

Đến trước tiên chính là chín mũi Lạc Nhật Tiễn xếp thành hàng.

Thứ hai là Vẫn Diệt Lôi Hỏa của Cửu Phượng.

Cuối cùng là kinh thế phủ mang do Hình Thiên dùng Kiền Thích cự phủ bổ ra. "Oanh long!

Oanh long..." Lê Ân không do dự nữa, trực tiếp tế xuất Thái Dương Chân Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương, phảng phất như có thể thiêu rụi vạn vật từ trong cơ thể Lê Ân liên miên bất tuyệt cuồng dũng trào ra, trong nháy mắt hội tụ thành một biển lửa màu vàng kim.

Một khắc sau...

Bất luận là chín mũi Lạc Nhật Tiễn của Đại Nghệ, Vẫn Diệt Lôi Hỏa của Cửu Phượng, hay kinh thế phủ mang của Hình Thiên, tất cả đều bị biển lửa vàng kim điên cuồng cuộn trào thôn phệ.

Sau đó...

Triệt để không có sau đó nữa.

Chín mũi Lạc Nhật Tiễn, Vẫn Diệt Lôi Hỏa cùng đầy trời phủ mang sau khi rơi vào biển lửa vàng kim thì không còn bất kỳ động tĩnh nào truyền ra. "..." "..." "..." Chín huynh đệ Lục Áp triệt để ngây dại.

Màn này sao mà quen thuộc thế.

Công thức quen thuộc, mùi vị nguyên bản!

Lúc trước, Đại ca bọn hắn cũng tế xuất Thái Dương Chân Hỏa như vậy để thôn phệ Hỏa Toan Đại Thánh.

Sau đó, Hỏa Toan Đại Thánh khí thế hung hăng liền không còn sau đó nữa, trực tiếp bị thiêu thành tro. "Ực!

Ực..." Chín huynh đệ Lục Áp cứng ngắc quay đầu, nhìn nhau một cái, đều thấy tám người anh em còn lại đang không tự chủ được mà nuốt nước miếng. "Cái... gì?!" "...Sao có thể?!" "Không nên... như vậy chứ?!" Chấn hám nhất không ai hơn người trong cuộc là Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ.

Lúc này, cả ba đều như phát điên, không thể tin nổi mà gào thét.

Không phát điên không được a!

Ba người bọn hắn đều đã liều mạng, thậm chí không tiếc lấy ra át

chủ bài mạnh nhất áp đáy hòm, bộc phát ra chiến lực cấp bậc Chuẩn Thánh.

Vốn tưởng rằng không thể oanh sát tên Kim Ô Đại Thái Tử ẩn tàng chí thâm này thì ít nhất cũng có thể khiến đối phương trọng thương.

Kết quả...

đối phương lại chẳng sứt mẻ gì, ngay cả một góc áo cũng không rách.

Tối cường sát chiêu bọn hắn tế ra lại bị Thái Dương Chân Hỏa của đối phương xử lý sạch sẽ.

Chương 149

Hiện tại bọn hắn rốt cuộc triệt để hiểu được, vì sao Thập Nhị Tổ Vu lại coi trọng Kim Ô Đại Thái Tử đến cực điểm như vậy.

Mức độ coi trọng thậm chí còn vượt qua cả ba vị cự đầu Thiên Đình là Đế Tuấn, Thái Nhất cùng Côn Bằng.

Thật sự là bởi vì...

Kim Ô Đại Thái Tử ẩn tàng quá sâu, quá sâu rồi.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn hắn căn bản sẽ không tin Kim Ô Đại Thái Tử cư nhiên lại là một tôn Chuẩn Thánh cường giả.

Hơn nữa, còn không phải là tân tấn Chuẩn Thánh bình thường!

Giờ khắc này, trong lòng bọn hắn thậm chí có chút hoài nghi, thứ mà Kim Ô Đại Thái Tử đang bộc lộ ra hiện tại vẫn chưa phải là thực lực chân chính của hắn.

À đúng rồi, thuận tiện nhắc tới một câu.

Chín mũi Lạc Nhật Tiễn chưa bị Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân dung hóa.

Lạc Nhật Tiễn dù sao cũng là Hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, đâu dễ dung hóa như vậy.

Đương nhiên, Lê Ân cũng tịnh chưa bộc phát toàn bộ uy lực chân chính của Thái Dương Chân Hỏa.

Nếu không, Thái Dương Chân Hỏa uy lực cấp bậc Thánh Nhân muốn dung hóa chín mũi Lạc Nhật Tiễn cũng không thành vấn đề.

Lúc này, Thái Dương Chân Hỏa Lê Ân tế ra cũng chỉ mới ở mức Chuẩn Thánh sơ kỳ đỉnh phong mà thôi.

Nếu đổi thành điểm số thuộc tính, Thái Dương Chân Hỏa Lê Ân vừa tế ra đại khái khoảng chín ngàn vạn.

Còn Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ sau khi bộc phát thì điểm số thuộc tính cũng ước chừng hơn một ngàn vạn một chút, thuộc về cấp độ tân tấn Chuẩn Thánh. "Ông ông ông..." Bất quá, dù là như thế, chín mũi Lạc Nhật Tiễn của Đại Nghệ cũng đã chịu trọng thương chưa từng có.

Lúc này, chín mũi Lạc Nhật Tiễn đã hao hết tất cả sức mạnh, rốt cục phá khai được biển lửa vàng kim. "Hưu hưu hưu..." Lập tức, chín mũi tên run rẩy bay về sau lưng Đại Nghệ, quang mang triệt để ảm đạm.

Hiển nhiên không còn cách nào tiếp tục thôi động. "À, chỗ ta còn một mũi Lạc Nhật Tiễn, cũng trả lại cho ngươi luôn!" Lê Ân liếc Đại Nghệ một cái, đạm đạm cười một tiếng. "Hưu!" Sau đó, mũi Lạc Nhật Tiễn thứ nhất vẫn luôn bị hai ngón tay Lê Ân kẹp lấy bị hắn ném về phía Đại Nghệ. "Phốc xuy!" Đại Nghệ dưới tâm thần cự chấn, phản ứng chậm hơn bình thường gấp ngàn lần, trực tiếp bị Lạc Nhật Tiễn bắn xuyên qua lồng ngực.

Cũng may Đại Nghệ đã sớm luyện hóa Lạc Nhật Tiễn, cho nên lúc mũi tên bắn trúng ngực, nó đã thu liễm chín thành chín uy lực.

Nếu không, giờ phút này Đại Nghệ đã sớm bị Lạc Nhật Tiễn bắn nổ tung.

Dù vậy, nhục thân Đại Nghệ cũng bị trọng thương.

Thực lực Lê Ân triển lộ không chỉ làm ba vị Đại Vu Hình Thiên, Cửu Phượng, Đại Nghệ cùng chín huynh đệ Lục Áp kinh ngạc đến ngây người, mà ngay cả Thập Nhị Tổ Vu đang điên cuồng tư sát cùng Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Hi Hòa, Thường Hi cũng triệt để ngốc trệ, động tác trên tay đều tình bất tự cấm dừng lại.

Thập Nhị Tổ Vu còn đỡ hơn một chút, dù sao bọn hắn trước đó đã sớm có dự liệu. "Kim Ô Đại Thái Tử quả nhiên là Chuẩn Thánh cường giả!" Chúc Cửu Âm thần sắc túc nhiên, đồng thời trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hiện tại có thể chứng minh suy đoán trước đó đều không sai.

Nếu không phải vì một tên Thái Ất Kim Tiên mà khơi mào trận chiến cuối cùng Vu Yêu thì thật quá không đáng. "Cái... gì?" "Tiểu Nhất..." "Chuẩn Thánh cường giả?!" Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Hi Hòa cùng Thường Hi thì chấn hám hơn Thập Nhị Tổ Vu nhiều.

Từng người kinh ngạc trừng lớn mắt, hầu như không nói nên lời. "Con trai lớn của Đế Tuấn, cư nhiên ẩn tàng sâu như vậy?" Côn Bằng chấn kinh chi dư, trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ âm mai.

Hắn vốn tưởng rằng mình ẩn tàng đã đủ sâu, tu vi đã đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ nhưng hiện tại lại chỉ dùng thực lực Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong chém giết với Thập Nhị Tổ Vu.

Ngoài ra, ác thi của hắn cũng vẫn luôn ẩn tàng, chưa bao giờ dám công khai sử dụng.

Hắn đều ẩn tàng sâu như vậy, ai ngờ Thiên Đình còn có người ẩn tàng sâu hơn cả hắn.

Thực lực Chuẩn Thánh mà Lê Ân triển hiện có thể nói là chấn hám tứ phương.

Ngay cả Lục Đại Thánh Nhân và Hồng Quân cao cao tại thượng vẫn luôn âm thầm quan chiến cũng chuyển ánh mắt về phía Lê Ân.

Phải biết rằng trước đó, ánh mắt Lục Thánh cùng Hồng Quân chỉ chăm chăm vào Thập Nhị Tổ Vu cùng Đế Tuấn.

Lúc Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ bộc phát chiến lực cấp Chuẩn Thánh, bọn họ cũng không thèm nhìn lấy một cái.

Bởi vì bất luận Lục Thánh hay Hồng Quân đều rõ ràng, trong trận đại chiến cuối cùng này, Thập Nhị Tổ Vu và Đế Tuấn mới là nhân vật chính.

Cũng chỉ có bọn họ mới có thể quyết định hướng đi thắng bại của trận chiến.

Thế nhưng, hiện tại bọn họ lại chấn kinh phát hiện, Kim Ô Đại Thái Tử vốn dĩ không được chú ý tới lại là một vị Chuẩn Thánh cường giả?

Phải biết rằng, chiến lực Chuẩn Thánh của Kim Ô Đại Thái Tử và chiến lực Chuẩn Thánh bộc phát của ba Đại Vu kia hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Hình Thiên, Đại Nghệ, Cửu Phượng là thông qua tiêu hao tinh huyết và thiêu đốt huyết mạch mới nâng chiến lực lên, thuộc về thủ đoạn liều mạng áp đáy hòm, số lần dùng không nhiều.

Còn chiến lực Chuẩn Thánh của Lê Ân lại không mượn nhờ bất kỳ thủ đoạn đặc thù nào, bản mệnh thần thông Thái Dương Chân Hỏa thực sự đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh. "Đáng chết!" "Con chim non này ẩn tàng vị miễn cũng quá sâu rồi chứ?" "Cư nhiên im hơi lặng tiếng trở thành Chuẩn Thánh cường giả?" "Thủ bút thật lớn!" "Ngay cả ta cũng vẫn luôn bị lừa gạt!" Lục Thánh cùng Hồng Quân trong lúc khiếp sợ, sắc mặt cũng phi thường khó coi, ẩn ẩn có cảm giác bị trêu đùa.

Một cỗ nộ hỏa ngập trời không cách nào hình dung đang kích động trong lồng ngực bọn họ.

Nộ hỏa thịnh đến mức phảng phất muốn thiêu rụi cả Thiên Đế.

Bất quá, đáy lòng bọn họ cũng bắt đầu phỏng đoán, tên Kim Ô Đại Thái Tử ẩn tàng chí thâm này rốt cuộc là quân cờ trong tay vị nào.

Bọn họ tự nhiên không cảm thấy thực lực Lê Ân hiện tại là do hắn tự mình đạt được.

Bọn họ càng nguyện ý tin tưởng sau lưng Lê Ân có kẻ đứng sau thúc đẩy.

Nếu không, các Thái tử Kim Ô khác đều là Thái Ất Kim Tiên, sao Lê Ân lại thành Chuẩn Thánh cường giả rồi?

Chênh lệch giữa Thái Ất Kim Tiên và Chuẩn Thánh là to lớn cỡ nào, còn lớn hơn cả khoảng cách trời và đất.

Chương 150

Không có đạo lý cùng cha cùng mẹ sinh ra mà thiên phú tư chất lại khác biệt lớn như vậy!

Cho nên, bất luận Lục Thánh hay Hồng Quân đều kiên định tin tưởng, sau lưng Lê Ân nhất định có kẻ giật dây.

Mà kẻ đứng sau này, có khả năng đến từ một vị hoặc vài vị trong số bọn họ. ...

Thiên Đình, Thái Tử cung.

Sắc mặt của Hình Thiên, Cửu Phượng và Đại Nghệ sau khi hồi thần đều trầm trọng đến cực điểm. "Hưu!" Đúng lúc này, cái đầu lâu nữ nhân nhân loại ở giữa của Cửu Phượng bỗng nhiên há miệng.

Một đạo huyết quang kinh thiên hách nhiên từ trong miệng nàng bắn mạnh ra, lao thẳng đến Lê Ân.

Lê Ân định thần nhìn lại, phát hiện đó là một thanh trường kiếm toàn thân huyết hồng yêu dị.

Kiếm này vừa ra, Kim Ô chi thể của Lê Ân điên cuồng tự động vận chuyển.

Lê Ân không khỏi có chút kinh ngạc, biểu hiện của Kim Ô chi thể giờ phút này nghiễm nhiên giống như gặp phải thiên địch.

Kiếm này là thiên địch chung của tất cả Yêu tộc, không sai vào đâu được.

Bởi vì thanh trường kiếm huyết hồng này chính là Trảm Yêu Kiếm mà Vu tộc dùng lực lượng cả tộc, hao phí ngàn năm thời gian mới tế luyện ra. "Kiếm này chẳng lẽ là Trảm Yêu Kiếm?" Trong lòng Lê Ân khẽ động, lập tức hiểu rõ lai lịch kiếm này.

Nếu không phải Trảm Yêu Kiếm thì căn bản không có khả năng có tác dụng khắc chế đối với tất cả Yêu tộc như vậy.

Biết là Trảm Yêu Kiếm, Lê Ân thêm vài phần nghiêm túc, dù chiến lực cực mạnh nhưng cũng không dám để Trảm Yêu Kiếm đánh trúng.

Dù sao Kim Ô chi thể và Pháp tướng Thái Dương Kim Ô của hắn cũng chỉ mới là Chuẩn Thánh sơ kỳ mà thôi.

Cho dù nhục thân và nguyên thần có thể chịu được công kích của Trảm Yêu Kiếm thì cũng sẽ bị thương nặng.

Hiện tại, minh lý ám lý (trong tối ngoài sáng) không biết có bao nhiêu đôi mắt đang nhìn chằm chằm, Lê Ân sao dám để mình dễ dàng bị thương. "Ông!" Lê Ân phất tay một cái, biển lửa vàng kim đang lơ lửng trên trời liền vọt tới chặn Trảm Yêu Kiếm.

Nhưng đúng lúc này, Đại Nghệ lại đột nhiên lao sát tới gần Lê Ân.

Lê Ân không do dự, lại một đạo Thái Dương Chân Hỏa Chuẩn Thánh sơ kỳ đỉnh phong cuốn về phía Đại Nghệ.

Thân ảnh Đại Nghệ trong nháy mắt bị Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương thôn phệ.

Thế nhưng, ngoài dự liệu là Đại Nghệ với cảnh giới Đại La Kim Tiên lại không bị Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân thiêu thành tro. "Hả?" Một tiếng kinh dị từ khắp nơi trong Hồng Hoang hầu như không phân trước sau đồng thời vang lên.

Chủ nhân của tiếng kinh dị này có Lê Ân, có Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng, Hi Hòa, Thường Hi, còn có Lục Thánh và Hồng Quân cao cao tại thượng.

Thập Nhị Tổ Vu thì không cảm thấy chút nào ngoài ý muốn, bởi vì bọn hắn biết rõ trên người Đại Nghệ có lưu lại át chủ bài mạnh nhất của bọn hắn. "Oanh long!" Đại Nghệ phá khai biển lửa vàng kim, tiếp

tục lao về phía Lê Ân. "Kim Ô Đại Thái Tử, hôm nay ngươi phải chết!" Đại Nghệ mặt mũi dữ tợn nhìn chằm chằm Lê Ân, toàn thân sát khí trùng thiên.

Giờ phút này, biểu tình Đại Nghệ cực kỳ thống khổ, cơ thể càng bố mãn vô số vết nứt, giống như đồ sứ bị vỡ nát. "Phốc xuy!

Phốc xuy!

Phốc xuy..." Vô số máu tươi đỏ sẫm như thác nước từ những vết nứt trên người Đại Nghệ phun dũng ra.

Không còn cách nào, Đại Nghệ giờ phút này đã vận chuyển bản thu nhỏ của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mà Thập Nhị Tổ Vu khắc họa trong cơ thể hắn.

Uy lực của trận pháp này thực sự quá mạnh, cho dù là bản thu nhỏ cũng không phải thứ mà thân thể Đại Vu có thể chịu đựng được.

Cũng may Thập Nhị Tổ Vu đã để lại tinh huyết của mỗi người trong cơ thể Đại Nghệ.

Nếu không, ngay khoảnh khắc trận pháp vận chuyển, thân thể Đại Nghệ đã bị căng nổ ngay lập tức. "Oanh long!" Một cỗ khí tức tuyệt cường mạnh mẽ từ trong cơ thể Đại Nghệ sơn hô hải khiếu tuôn ra.

Đại La Kim Tiên viên mãn!

Đại La Kim Tiên viên mãn đỉnh phong!

Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Chuẩn Thánh sơ kỳ đỉnh phong!

Chuẩn Thánh trung kỳ...

Khí tức tỏa ra từ cơ thể Đại Nghệ điên cuồng bạo trướng. "...?!" Đồng tử Lê Ân trong nháy mắt co rút lại.

Hắn thế mà lại ngửi thấy một mùi vị uy hiếp mãnh liệt từ trên người Đại Nghệ.

Nói thì chậm, thực ra chỉ trong nháy mắt. "Ông ông ông..." Ngay khi tâm niệm Lê Ân xoay chuyển, trên người Đại Nghệ dĩ nhiên đã hiện ra vô số trận văn.

Lập tức, lấy mười tòa Thái Tử cung làm trung tâm, địa vực phương viên trăm vạn dặm đều bị một tòa tuyệt thế đại trận bao phủ.

Hách nhiên là trấn tộc đại trận của Vu tộc - Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Nhìn thấy cảnh này, Đế Tuấn không khỏi vừa kinh vừa giận.

Đến tận bây giờ hắn mới hiểu vì sao Thập Nhị Tổ Vu dù ở thế yếu cũng chần chờ không chịu tế xuất đại trận này.

Hóa ra bọn hắn có tính toán khác, lại đem đại trận này đi đối phó Lê Ân. "Vu tộc đúng là coi trọng ta thật!" Lê Ân nhìn Đại Nghệ thân thể không ngừng run rẩy đang khổ sở chống đỡ đại trận, trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười khổ.

Đồng thời, trong lòng Lê Ân cũng có chút nghi vấn.

Chương 151

Hắn tự hỏi mình che giấu rất tốt, ngay cả người thân cận nhất là Đế Tuấn cùng Lục Thánh, Hồng Quân đều không nhìn thấu được tẩy tủy của "kẻ tiểu thấu minh" này.

Vu tộc làm sao nhìn thấu được? "Ông ông ông..." Lập tức, từng đạo tinh huyết của Thập Nhị Tổ Vu từ trong cơ thể Đại Nghệ bay ra.

Vừa bay ra, mười hai đạo tinh huyết điên cuồng ngưng súc lại, sau đó cùng đại trận phát sinh quan hệ huyền diệu. "Oanh long!" Ngay sau đó, Lê Ân liền thấy một tôn kim thân thông thiên triệt địa, to lớn vô cùng, tay cầm cự phủ, tản mát ra khí thế vô biên bá đạo xuất hiện trong đại trận.

Hách nhiên chính là Bàn Cổ Kim Thân!

Nhìn thấy Bàn Cổ Kim Thân, hai mắt Lê Ân lập tức phát sáng.

Lúc này trong mắt hắn, ngoại trừ những bong bóng thuộc tính đang điên cuồng rơi xuống từ trên người Bàn Cổ Kim Thân ra thì không còn gì khác.

Bong bóng thuộc tính rơi ra từ Bàn Cổ Kim Thân không chỉ có điểm số khổng lồ, mà còn là thuộc tính mới Lê Ân chưa từng thu hoạch: 【 Bàn Cổ Thần Thể 】 và 【 Sức Mạnh Pháp Tắc 】! "Mẻ này lời to rồi!" Đôi mắt Lê Ân rực nóng uyển như hóa thành hai thái dương tinh.

Thậm chí cơ thể hắn cũng tình bất tự cấm mà run rẩy.

Trong mắt đám đại lão Hồng Hoang, Lê Ân là sợ hãi bị sự cường đại của Bàn Cổ Kim Thân dọa cho phát run.

Nhưng chỉ có Lê Ân mới biết, hắn là hưng phấn, hưng phấn đến

mức thân thể không khống chế được mà run rẩy.

Hắn không có lý do gì không hưng phấn.

Bất luận là 【 Bàn Cổ Thần Thể 】 hay 【 Sức Mạnh Pháp Tắc 】 đều là thuộc tính hi thế nhất đẳng. 【 Bàn Cổ Thần Thể 】 lăng giá trên Tổ Vu chi thể, là thuộc tính nhục thân đỉnh cấp nhất.

Còn 【 Sức Mạnh Pháp Tắc 】 thì càng thêm ghê gớm.

Sức mạnh pháp tắc tại Hồng Hoang được xưng là đứng đầu Tam thiên pháp tắc (ba ngàn pháp tắc), sở hữu mỹ dự "Nhất lực phá vạn pháp".

Tại các đại thiên thế giới khác, Sức mạnh pháp tắc có lẽ không xếp đầu, nhưng ở Hồng Hoang đại lục, địa vị của nó là không thể nghi ngờ.

Dù sao Hồng Hoang đại lục cũng là do Bàn Cổ khai thiên tích địa mà thành.

Sức mạnh pháp tắc là lão nhị thì pháp tắc nào dám xưng lão đại?

Có thể nói không khách khí, hai đại thuộc tính này là tiêu chuẩn của Bàn Cổ.

Tại Hồng Hoang chỉ có một nhà này, không có chi nhánh nào khác.

Lê Ân muốn cày hai loại thuộc tính này cũng chỉ có thể cày từ trên người Bàn Cổ Kim Thân mà thôi. "Oanh long!

Oanh long..." Trong lúc Lê Ân suy nghĩ, Bàn Cổ Kim Thân do bản thu nhỏ của đại trận ngưng tụ ra phảng phất như sống lại, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ hãn nhiên điên cuồng bổ về phía Lê Ân.

Lê Ân hít sâu một hơi.

Đã đến lúc khảo nghiệm diễn xuất rồi.

Chư vị Thánh Nhân, tiếp theo thỉnh xem ta biểu diễn!

Phải diễn cho tốt một chút, kéo dài thời gian trận chiến này thêm.

Chiến đấu càng lâu, càng có lợi cho Lê Ân, thuộc tính cày được từ Bàn Cổ Kim Thân càng nhiều.

Bất quá, điều khiến Lê Ân hơi tiếc nuối là Bàn Cổ Kim Thân do Đại Nghệ ngưng tụ ra kém xa tôn Bàn Cổ Kim Thân do Thập Nhị Tổ Vu đích thân ngưng tụ nghênh chiến Nữ Oa năm xưa.

Tuy nhiên, chiến lực hiện tại cũng cực kỳ cường hãn, dĩ nhiên đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh viên mãn.

Lê Ân chỉ là lòng tham không đáy, muốn cày thuộc tính của Bàn Cổ Kim Thân cấp bậc Thánh Nhân mà thôi. "Bá bá bá..." Đối mặt với công thế như cuồng phong bạo vũ của Bàn Cổ Kim Thân, Lê Ân cũng không cứng đối cứng, mà ỷ vào thân hình mẫn tiệp, không ngừng né tránh công kích.

Nhưng trong mắt đám đại lão Hồng Hoang, Lê Ân là không địch lại Bàn Cổ Kim Thân, cho nên mới bị đuổi đánh như con khỉ, không ngừng nhảy lên nhảy xuống. "Xem ra tên Kim Ô Đại Thái Tử ẩn tàng chí thâm này tu vi chưa đến Chuẩn Thánh viên mãn!" "Tốt, tốt..." "Cứ như vậy, Bàn Cổ Kim Thân có cơ hội chém giết hắn!" Thấy biểu hiện của Lê Ân, Thập Nhị Tổ Vu đồng thời thở phào, trong lòng đại định. "Tiểu Nhất, mặc kệ con ẩn tàng bí mật tày trời gì, nhưng chung quy vẫn là hài tử của ta, hy vọng con có thể tiếp tục sáng tạo kỳ tích!" Đế Tuấn cùng Hi Hòa trên mặt tràn đầy vẻ lo âu.

Đặc biệt là Đế Tuấn, tâm tình hiện tại cực kỳ phức tạp.

Một mặt, Lê Ân ẩn tàng sâu như vậy, hắn không dám bảo đảm Lê Ân đối với hắn hay Yêu tộc có mục đích gì khác không, thậm chí còn không dám chắc Lê Ân hiện tại rốt cuộc có phải là con hắn không.

Nhưng mặt khác, về tình cảm riêng tư, Đế Tuấn lại không hy vọng Lê Ân vẫn lạc trong tay Bàn Cổ Kim Thân.

Dù sao cũng làm cha con bao nhiêu năm, Lê Ân cũng chưa từng làm gì bất lợi với hắn, chút tình cảm cơ sở vẫn phải có. "Tu vi con chim non này chưa đến Chuẩn Thánh viên mãn, cũng không quá khoa trương!" Đồng thời thở phào nhẹ nhõm ngoại trừ Thập Nhị Tổ Vu còn có Lục Thánh và Hồng Quân.

Thậm chí, bọn họ đều hy vọng Bàn Cổ Kim Thân có thể giành chiến thắng, chém giết Lê Ân.

Loại quân cờ không nằm trong tầm kiểm soát này tốt nhất là giết đi cho đỡ lo.

Không thể không nói, diễn xuất cấp ảnh đế tinh trạm của Lê Ân đã lừa được một đám đại lão Hồng Hoang. "Phốc xuy!

Phốc xuy..." Thậm chí để đạt được hiệu quả bức chân hơn, Lê Ân còn cố ý bị Bàn Cổ Kim Thân chém trúng mấy lần. "Bành!" Lê Ân lại một lần nữa bị kinh thiên phủ mang của Bàn Cổ Kim Thân quét trúng, thân thể bị oanh bay ra ngoài.

Một vết rìu khủng bố hoành quán cả người Lê Ân, hiểm chút nữa chém hắn làm hai nửa ngang lưng.

Lê Ân cùng Bàn Cổ Kim Thân giao chiến mới vừa bắt đầu đã rơi vào thế hạ phong tuyệt đối. "Con chim non này hẳn là không chống đỡ được một ngày!" Lục Thánh cùng Hồng Quân cực kỳ hài lòng, phảng phất đã nhìn thấy cảnh Lê Ân bị chém giết.

Nhưng, một ngày sau, Lục Thánh cùng Hồng Quân phát hiện mình bị đánh mặt.

Lê Ân cứ nhảy lên nhảy xuống không ngừng, thỉnh thoảng bị chém trúng, lại ngạnh sinh sinh "ngoan cường" vô cùng mà chống đỡ

qua ngày đầu tiên.

Ngày thứ hai, ảnh đế Lê Ân cảm thấy hôm nay diễn xuất nhất định phải thảm liệt hơn một chút mới được.

Chương 152

Nếu không, đám đại lão Hồng Hoang đang quan chiến trong tối nhất định sẽ sinh lòng hoài nghi.

Lê Ân cũng không dám coi bọn họ là kẻ ngu.

Giống như việc đến tận bây giờ hắn vẫn chưa rõ Vu tộc rốt cuộc đã nhìn thấu ngụy trang của hắn như thế nào.

Diễn kịch trước mặt bọn họ phải chân thật, chân thật, lại càng chân thật mới được. "Bành bành bành..." Cho nên, ngày chiến đấu thứ hai mới vừa bắt đầu, Lê Ân có chút "suy yếu" xử cảnh càng thêm chật vật và bất ổn.

Số lần thân thể bị Bàn Cổ Kim Thân chém trúng nhiều lên gấp mấy lần.

Kim Ô chi huyết chảy khắp nơi, nhuộm đỏ cả địa vực trăm vạn dặm quanh Thái Tử cung.

Nhìn qua quả thực thảm liệt đến cực điểm. "Hôm nay hắn là có thể giết chết con chim non này rồi chứ?" Lục Thánh cùng Hồng Quân nhao nhao thần tình đại chấn, ánh mắt không rời nhìn chằm chằm Lê Ân.

Không còn cách nào, thiên cơ của Lê Ân bị hệ thống che giấu thành một mảng hỗn loạn, dù là Hồng Quân cũng không suy tính ra bất cứ tin tức gì.

Hiện tại cũng chỉ có thể dựa vào đoán.

Rốt cục, ngày thứ hai trôi qua!

Lục Thánh cùng Hồng Quân lại một lần nữa bị đánh mặt.

Mặt mũi bọn họ đều ẩn ẩn biến thành màu đen.

May mắn đều ở trong đạo tràng của mình, nếu không thật sự để người khác nhìn thấy, đoán chừng phải giết người diệt khẩu. "Oanh oanh oanh..." Lê Ân cùng Bàn Cổ Kim Thân chiến đấu tiến hành đến ngày thứ ba.

Lần này, Lục Thánh cùng Hồng Quân để cho chắc ăn đã không còn đưa ra "đại dự ngôn thuật" nữa.

Đương nhiên, trong đáy lòng bọn họ hận không thể để Lê Ân bị Bàn Cổ Kim Thân giết chết ngay.

Chỉ là vì không muốn bị đánh mặt nữa nên mới không tiếp tục "dự ngôn". "Bành bành bành..." Ngày thứ ba chiến đấu, Lê Ân quyết định đem sự thảm liệt tiến hành tới cùng.

Chiến đấu hôm nay vừa mới bắt đầu, Lê Ân "né tránh" không kịp, bị Bàn Cổ Kim Thân một búa chém thành hai nửa. "Bá bá bá..." Thấy cảnh này, trong mắt Đại Nghệ tinh quang bạo xạ, dường như nhìn thấy hy vọng chém giết Lê Ân.

Thế là Đại Nghệ liều mạng, điên cuồng thôi động Bàn Cổ Kim Thân.

Thần phủ trong tay Bàn Cổ Kim Thân trong nháy mắt chém ra vô số đạo kinh thế phủ mang, như vạn thiên lôi đình hãn nhiên bao phủ lấy thân thể bị đứt làm hai đoạn của Lê Ân.

Hiển nhiên là muốn đánh tan mọi huyết nhục, không cho Lê Ân cơ hội tích huyết trọng sinh. "Oanh oanh oanh..." Lê Ân vội vàng thôi động Thái Dương Chân Hỏa đến "cực hạn", điên cuồng cầm chân vạn thiên phủ mang, mới "hiểm lại càng hiểm" đem hai đoạn nhục thân dung hợp lại làm một.

Bất quá, dù là như thế, sắc mặt Lê Ân cũng trở nên cực đoan tái

nhợt.

Hiển nhiên là gặp phải "trọng thương", khiến cho Đại Nghệ cùng Thập Nhị Tổ Vu đều phấn chấn không thôi.

Nhưng trên thực tế lại không phải như vậy...

Lê Ân bị Bàn Cổ Kim Thân "huyết ngược" hai ngày, chẳng những không yếu đi chút nào mà thực lực ngược lại còn tăng cường không ít.

Kỳ thực, ngay từ ngày đầu tiên, 【 Bàn Cổ Thần Thể 】 và 【 Sức Mạnh Pháp Tắc 】 mà Lê Ân cày được từ Bàn Cổ Kim Thân đã tấn thăng cấp độ Chuẩn Thánh.

Hiện tại, thuộc tính của chúng đang không ngừng điên cuồng tăng trưởng.

Bàn Cổ Thần Thể đã vượt qua Kim Ô chi thể, trở thành thuộc tính nhục thân tu vi mạnh nhất trên người Lê Ân.

Kim Ô chi thể xác thực bị trọng thương, điểm này khẳng định không làm giả được.

Dù sao Lê Ân cũng biết đám thâu khuy cuồng ma (kẻ cuồng nhìn trộm) kia đang xem, đánh giả khẳng định không được, sẽ bị nhìn thấu ngay.

Lê Ân chịu toàn bộ là thương thật.

Bất quá, điều mà Lục Thánh cùng Hồng Quân không biết là trên người Lê Ân đâu chỉ có một loại nhục thân thể chất. "【 Bàn Cổ Thần Thể 】 và 【 Sức Mạnh Pháp Tắc 】, ngay cả Thập Nhị Tổ Vu cũng không nắm giữ!

Nói như vậy, hiện tại ta mới là truyền nhân chính tông nhất của Bàn Cổ, Tam Thanh cùng Thập Nhị Tổ Vu đều phải đứng sang một bên rồi!" Lê Ân trong lòng không khỏi thầm nghĩ. "Bành bành bành..."

Cứ như vậy, Kim Ô chi thể của Lê Ân hết lần này đến lần khác bị đánh nổ, mỗi lần đều "hiểm lại càng hiểm" tích huyết trọng sinh.

Dưới ánh mắt nghiến răng nghiến lợi của một chúng đại lão Hồng Hoang, Lê Ân phảng phất như một con tiểu cường vĩnh viễn đánh không chết, ngạnh sinh sinh lại chống đỡ qua ngày huyết chiến thứ ba.

Sắc mặt Lục Thánh cùng Hồng Quân triệt để đen như đít nồi. "Tên gia hỏa này chẳng lẽ lại là giả vờ?" Lục Thánh cùng Hồng Quân lập tức kinh nghi bất định.

Dù sao Lê Ân cũng có "tiền án", trước đó vẫn luôn ngụy trang thành tiểu manh tân Thái Ất Kim Tiên và tiểu thấu minh ẩn nấp dưới mí mắt bọn họ. "Dường như có chút không đúng!" Không chỉ Lục Thánh cùng Hồng Quân hoài nghi, sau khi Lê Ân đánh xong ngày thứ ba, Chúc Cửu Âm cùng Xa Bỉ Thi không khỏi liếc nhìn nhau.

Đặc biệt là Xa Bỉ Thi, hắn có ấn tượng cực sâu sắc với cảm giác không đúng này.

Lúc trước dùng Đinh Đầu Thất Tiễn Thư chú sát Lê Ân cũng là loại cảm giác này.

Mới đầu tưởng Lê Ân không chịu nổi một ngày.

Kết quả mỗi ngày trôi qua đều bị đánh mặt.

Lê Ân giằng co suốt hai mươi mốt ngày mà thí sự cũng không có.

Tình hình hiện tại giống hệt lúc đó.

Mặc dù Lê Ân nhìn qua ngày càng thảm nhưng lại cứ cầm cự mãi không chết. "Hy vọng Bàn Cổ Kim Thân chống đỡ lâu thêm chút nữa, để 【 Bàn Cổ Thần Thể 】 và 【 Sức Mạnh Pháp Tắc 】 của ta có thể nhất cử tấn thăng Chuẩn Thánh viên mãn thì quá hoàn mỹ!" Lúc này, Lê Ân lén lút dùng ánh mắt vô cùng ôn nhu liếc Bàn Cổ Kim Thân một cái, giống như nhìn hi thế trân bảo.

Đối với Lê Ân, Bàn Cổ Kim Thân đúng là hi thế trân bảo.

Lại liên tục cày thuộc tính hai ngày, hiện tại điểm số thuộc tính của hắn đã đột phá đại quan một ức, hách nhiên tấn thăng Chuẩn Thánh trung kỳ.

Chương 153

Có thể nói không khách khí, Bàn Cổ Thần Thể Chuẩn Thánh trung kỳ tuyệt đối là nhục thân mạnh nhất trong số các Chuẩn Thánh đã biết ở Hồng Hoang, không có chi nhất. "Đại Nghệ, Kim Ô Đại Thái Tử đang đùa bỡn ngươi, thực lực chân chính của hắn viễn viễn không đơn giản như vậy!" Ngay lúc Lê Ân đang trong lòng mỹ tư tư nghĩ tới chuyện tốt, Chúc Cửu Âm bạo nộ không thôi đã truyền âm cho Đại Nghệ. "Gia hỏa này thảm trạng là giả vờ?

Thực lực chẳng lẽ thật sự không chỉ có như thế?" Nghe xong truyền âm, Đại Nghệ đáy lòng cũng kinh nghi bất định, tử tử nhìn chằm chằm Lê Ân quan sát.

Rất nhanh, Đại Nghệ phát hiện điểm không đúng.

Hắn phát hiện đáy mắt Lê Ân không hề có chút sợ hãi nào đối với Bàn Cổ Kim Thân.

Trái lại, sâu trong đồng tử Lê Ân còn bắt được một tia hân thưởng sắc thoáng qua.

Đại Nghệ lập tức toàn thân chấn động.

Phá án rồi!

Bộ dạng thê thảm lúc này của Kim Ô Đại Thái Tử thật sự là giả vờ! "Đại Nghệ, nhân lúc hắn chưa phản ứng, ta phát hiện trước đó, hãy tự bạo Bàn Cổ Kim Thân nổ chết hắn!" Đại Nghệ lại lần nữa nhận được truyền âm của Chúc Cửu Âm.

Lần này, Đại Nghệ cảm nhận được từ trong truyền âm một cỗ vô tận ngoan lạt cùng sát ý.

Đại Nghệ hiểu rõ, hắn cũng chỉ có thể làm như vậy.

Kỳ thực thao khống Bàn Cổ Kim Thân chiến đấu ba ngày ba đêm, thân thể hắn cũng sắp đạt đến cực hạn rồi.

Nhục thân hắn dù sao cũng chỉ là Đại Vu chi thể, tuy có tinh huyết Thập Nhị Tổ Vu tương trợ nhưng cũng không cách nào duy trì Bàn Cổ Kim Thân quá lâu. "Oanh long!" Vừa nghĩ đến đây, Đại Nghệ lập tức khu sử Bàn Cổ Kim Thân triển khai cận thân bác sát với Lê Ân.

Lê Ân tịnh chưa phát giác có dị thường.

Ba ngày trước đó, Bàn Cổ Kim Thân cũng triển khai vô số lần cận thân công kích với hắn. "Oanh long!" Thế nhưng, ngay khi Bàn Cổ Kim Thân áp sát Lê Ân, một cỗ năng lượng ba động khủng bố tuyệt luân liền từ trong cơ thể Bàn Cổ Kim Thân truyền ra. "Không ổn!" Sắc mặt Lê Ân trong nháy mắt đại biến.

Lời còn chưa dứt, Lê Ân liền thấy Bàn Cổ Kim Thân oanh nhiên tự bạo.

Một cỗ năng lượng khủng bố hủy thiên diệt địa, hiệp theo uy thế vô địch yên diệt hết thảy, điên cuồng trùng kích về phía Lê Ân.

Trong điện quang thạch hỏa, Lê Ân thậm chí căn bản không kịp làm thêm động tác gì khác, chỉ có thể vội vàng chuyển đổi Kim Ô chi thể thành Bàn Cổ Thần Thể, ngạnh kháng năng lượng khủng bố do Bàn Cổ Kim Thân tự bạo hình thành. "Oanh long!

Oanh long!

Oanh long..." Một khắc sau, cả Thiên Đình đều kịch liệt rung chuyển.

Đại bán cái Thiên Đình đều bị năng lượng tự bạo san thành bình địa.

Thiên Đình hoành khóa tứ đại bộ châu, cương vực liêu khoát cỡ nào, nay lại bị một kích hủy diệt quá nửa, đủ thấy Bàn Cổ Kim Thân

tự bạo khủng bố đến mức nào.

Vô số Vu tộc cùng Yêu tộc thậm chí không kịp thảm thiết kêu lên, trực tiếp cùng với kiến trúc Thiên Đình biến thành hư vô.

Tình huống tại Thái Tử cung - trung tâm vụ nổ - càng không cần phải nói.

Cho dù Thái Tử cung có trận pháp phòng ngự cấp bậc Chuẩn Thánh do Đế Tuấn thân thủ bố trí, nhưng cũng trong nháy mắt bị tồi hủy.

Ngay cả Lê Ân cũng không ngoại lệ.

Vốn dĩ Vọng Thư đang ẩn nấp trong cung điện của Lê Ân định ra tay thủ hộ, nhưng nghĩ đến Lục Thánh và Hồng Quân giờ phút này nhất định đang mật thiết quan chú tình huống nơi này, liền trong nháy mắt bỏ ý định.

Bất quá, Vọng Thư cũng đã sớm làm bố trí, dùng chín viên Thái Âm Nguyên Châu tạo ra kết giới, thu nhỏ tỷ tỷ lần so với vi trần, tại khoảnh khắc năng lượng bạo tạc tịch quyển, nàng thừa loạn độn xuất khỏi phạm vi Thái Tử cung.

Vọng Thư thừa loạn lén lút độn ra tự nhiên không dẫn tới sự chú ý của Lục Thánh cùng Hồng Quân.

Bởi vì giờ phút này lực chú ý của bọn họ đều đặt tại trung tâm vụ nổ, nơi Lê Ân vừa đứng.

Bọn họ đều muốn biết Lê Ân liệu có vẫn lạc hay không.

Không chỉ Lục Thánh cùng Hồng Quân, Thập Nhị Tổ Vu cùng Đế Tuấn cũng đồng dạng nhìn chằm chằm vào vị trí đó. "Kim Ô Đại Thái Tử chết chưa?" "Hẳn là chết rồi đi!" "Chuẩn Thánh viên mãn tự bạo, cho dù là ta gặp phải cũng thi cốt vô tồn, càng đừng nói là Kim Ô Đại Thái Tử!" "Nếu như thế này còn sống được, thì còn có thiên lý sao?"

Thập Nhị Tổ Vu vừa nhìn chằm chằm, vừa nhịn không được thầm thì giao lưu. "Không ~~~!" Hi Hòa nhịn không được lớn tiếng bi hô. "Hi Hòa, khoan hãy lo lắng, Tiểu Nhất sẽ không có việc gì, nhất định sẽ không có việc gì!" Đế Tuấn hai mắt đỏ ngầu, toàn thân tràn ngập hung lệ chi khí. "Trên người Tiểu Nhất có đại bí mật, vẫn luôn ẩn tàng sâu như vậy, lần này khẳng định cũng có thể phùng hung hóa cát!" Đế Tuấn dường như đang khuyên giải Hi Hòa, nhưng càng giống như đang tự giải thích với chính mình. "Nếu Tiểu Nhất vẫn lạc, hôm nay cho dù liều mạng tự bạo, ta cũng muốn giết chết Thập Nhị Tổ Vu báo thù cho Tiểu Nhất!" Thái Nhất cũng cuồng nộ đến cực điểm.

Chỉ bất quá, hiện tại toàn bộ chỉ có thể chờ đợi.

Bởi vì ngay cả ánh mắt Lục Thánh cùng Hồng Quân lúc này cũng không thể xuyên thấu trường năng lượng do Bàn Cổ Kim Thân tự bạo hình thành.

Uy lực tự bạo của Chuẩn Thánh viên mãn có thể hủy diệt hơn nửa Thiên Đình, năng lượng trường lực hình thành khủng bố cỡ nào có thể nghĩ mà biết.

Ánh mắt bọn họ vừa tiếp xúc liền bị điên cuồng yên diệt.

Cho nên, tức tiện là Lục Thánh cùng Hồng Quân hiện tại cũng không biết sống chết của Lê Ân ở trung tâm vụ nổ.

Phải đợi đến khi năng lượng trường lực tiêu tán, mới có thể nhìn rõ tình huống chân thực của Lê Ân.

Một chúng đại lão Hồng Hoang đợi trọn vẹn hơn nửa ngày, trường năng lượng mới chậm rãi tiêu tán. "Bá bá bá..." Ánh mắt chúng đại lão lập tức xuyên thấu qua.

Nơi Lê Ân vừa đứng không có một ai.

Thân ảnh Lê Ân triệt để biến mất. "Ha ha!

Ha ha..." "Chết rồi, chết rồi..." "Tên Kim Ô nhỏ này rốt cục chết rồi!" Thấy cảnh này, thậm chí còn chưa tra xét kỹ, Lục Thánh, Hồng Quân cùng Thập Nhị Tổ Vu đều đồng thời cách không đạn quan tương khánh (gõ mũ mừng nhau).

Chương 154

Đặc biệt là Thập Nhị Tổ Vu cảm khái sâu nhất.

Quá không dễ dàng!

Rốt cục xử lý xong Kim Ô Đại Thái Tử!

Kim Ô Đại Thái Tử vừa chết, Thập Nhị Tổ Vu lập tức cảm giác dời đi được một ngọn núi lớn, trở nên khoát nhiên khai lãng. "Hưu!" Thế nhưng đúng lúc này, trong kết giới do Vọng Thư dùng chín viên Thái Âm Nguyên Châu cấu trúc ra, một giọt tinh huyết từ trên người Thái Âm Đạo Nhân bay ra.

Giọt máu tươi này tịnh không phải của Thái Âm Đạo Nhân, mà là của bản thể Lê Ân.

Đây là hậu thủ Lê Ân để lại.

Khi phát giác Vu tộc dùng lực lượng cả tộc giết lên Thiên Đình, Lê Ân đã ẩn ẩn cảm giác không đúng.

Tuy hắn không biết mục tiêu thực sự của Thập Nhị Tổ Vu, nhưng hắn cảm giác có chút không tầm thường.

Dù sao hắn cũng biết rõ thời gian tiết điểm của đại chiến Vu Yêu cuối cùng.

Hiện tại thời điểm này rõ ràng là không đúng.

Cho nên, để cho ổn thỏa, trước khi rời Thái Tử cung, Lê Ân đặc biệt để lại một giọt tinh huyết trên người Thái Âm Đạo Nhân. "Ông ông ông..." Không bao lâu, Lê Ân dựa vào giọt tinh huyết này một lần nữa ngưng tụ ra nhục thân. "Quá chủ quan!

Không ngờ Đại Nghệ lại quả quyết như thế, một chút dấu hiệu

cũng không có đã tự bạo Bàn Cổ Kim Thân!" Sắc mặt Lê Ân âm trầm như nước, trong lòng vô cùng chấn nộ.

Suýt chút nữa!

Là thật sự vẫn lạc!

Nếu không phải sự tiên tâm huyết lai triều để lại hậu thủ, hiện tại hắn đã sớm vẫn lạc rồi.

Trọng sinh Hồng Hoang tới nay chưa bao giờ thảm như vậy, nhục thân trực tiếp bị năng lượng tự bạo khủng bố yên diệt.

Phải biết, lúc đó hắn đã thi triển Bàn Cổ Thần Thể Chuẩn Thánh trung kỳ nhưng vẫn không kháng cự nổi.

Đủ thấy Bàn Cổ Kim Thân Chuẩn Thánh viên mãn tự bạo uy lực mạnh bao nhiêu.

Lê Ân đoán chừng ngay cả Thánh Nhân cũng không dám tùy tiện nếm thử. "Quan hệ hai người quả nhiên không tầm thường!" Vọng Thư thâm thâm nhìn Lê Ân cùng Thái Âm Đạo Nhân.

Nếu trước đó chỉ là suy đoán thì hiện tại không nghi ngờ gì nữa đã triệt để xác thực.

Nếu không phải quan hệ phi phàm, Lê Ân triệt để tín nhiệm Thái Âm Đạo Nhân thì căn bản sẽ không đem tinh huyết bản thân lưu tại trên người đối phương. "Đợi thả ta ra ngoài rồi hãy dời đi vị trí, đừng để bại lộ!" Lê Ân lại không trực tiếp trả lời Vọng Thư, chỉ bảo đối phương thả mình rời khỏi kết giới.

Lê mỗ nhân chưa bao giờ chịu thiệt thòi lớn như vậy, nhất định phải đi ra ngoài giết chết Đại Nghệ mới giải được mối hận trong lòng.

Nhìn Lê Ân hai mắt hung quang tất lộ, toàn thân sát cơ lượn lờ,

Vọng Thư vốn định cự tuyệt nhưng cuối cùng lại lựa chọn đáp ứng.

Nàng biết rõ, nhìn bộ dạng Lê Ân thế này, nếu không thả hắn ra, e rằng hắn sẽ trực tiếp cùng Thái Âm Đạo Nhân liên thủ cưỡng công kết giới. "Ta chỉ mở khe hở kết giới trong một phần vạn cái nháy mắt, một khi vượt quá thời gian này sẽ bị Hồng Quân cảm ứng.

Nếu ngươi không nắm chắc thời gian, không thể trách ta không thả ngươi ra ngoài!" Vọng Thư nhìn Lê Ân nói.

Lê Ân khẽ gật đầu, biểu thị đã hiểu.

Một phần vạn cái nháy mắt đối với người bình thường có lẽ vô cùng ngắn ngủi, ngắn đến mức thần kinh còn chưa kịp phản ứng.

Nhưng đối với Lê Ân lại là đủ rồi. "Hưu!" Sau khi Vọng Thư mở ra khe hở kết giới, thân hình Lê Ân trong nháy mắt độn ra.

Vừa độn ra, Lê Ân mang đầy nộ hỏa liền dùng tốc độ nhanh nhất bay về phía Thái Tử cung.

Bởi vì Đại Nghệ kịp thời truyền âm thông báo, cho nên Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ trước khi Bàn Cổ Kim Thân tự bạo đã bạo lui ra xa, rời xa trung tâm vụ nổ. "Hô!" "Kim Ô Đại Thái Tử, rốt cuộc đã chết!" Hình Thiên, Cửu Phượng cùng Đại Nghệ thấy Lê Ân "thi cốt vô tồn", lập tức thở phào nhẹ nhõm một hơi dài.

Lê Ân nếu không chết, người chết khả năng chính là bọn họ.

Thậm chí cả Vu tộc cũng nguy hiểm.

Kim Ô Đại Thái Tử ẩn tàng chí thâm, thực lực mạnh mẽ đã có thể so sánh với Đế Tuấn, Thái Nhất và Côn Bằng, thậm chí còn mạnh hơn cả Thiên Đình tam cự đầu.

Đối với Vu tộc, Kim Ô Đại Thái Tử tuyệt đối là một uy hiếp to lớn.

Hiện tại xử lý xong hắn, hy vọng Vu tộc giành thắng lợi cuối cùng lại nhiều thêm một phần. "Bành!" Thế nhưng, ngay lúc trong lòng Đại Nghệ đang hiện lên vô số ý niệm tốt đẹp, một đạo sức mạnh không gì cản nổi trong nháy mắt hoành không, đánh trúng thân thể Đại Nghệ. "...Chẳng lẽ là...

Sức Mạnh Pháp Tắc?!" Ý niệm cuối cùng còn sót lại của Đại Nghệ vừa hiện lên, nhục thân hắn đã bị đạo sức mạnh khủng bố kia sát na đánh nổ tung. "Ông!" Ngay sau đó, một biển lửa vàng kim chí cương chí dương cuốn tới, trong nháy mắt thôn phệ toàn bộ vô số huyết nhục do thân thể Đại Nghệ nổ tung hóa thành, trực tiếp thiêu thành tro tàn.

Đại Nghệ, cứ thế vẫn lạc! "..." "..." Hình Thiên cùng Cửu Phượng triệt để kinh ngốc.

Một giây trước còn đang cùng đồng bạn ăn mừng, một giây sau đồng bạn đã biến thành một đống tro tàn.

Lập tức, đôi mắt Hình Thiên cùng Cửu Phượng trở nên đỏ ngầu, toàn thân sát khí ngập trời, muốn vì Đại Nghệ thảm chết báo thù.

Bọn hắn vội vàng ngước mắt nhìn lên, muốn xem rốt cuộc là ai tru sát đại công thần của Vu tộc.

Thế nhưng, vừa nhìn một cái, bọn hắn suýt chút nữa bị dọa chết khiếp.

Bởi vì... hách nhiên nhìn thấy kẻ vừa ra tay chính là Lê Ân đã "vẫn lạc".

Chương 155

Lê Ân đang vẻ mặt đằng đằng sát khí bay nhanh về phía này.

Một cỗ hàn ý vô tận trong nháy mắt từ lòng bàn chân xông thẳng lên đỉnh đầu, khiến Hình Thiên cùng Cửu Phượng cùng rùng mình một cái. "Kim Ô Đại Thái Tử... không chết?!" "...Sao có thể?!" Hình Thiên cùng Cửu Phượng lập tức không khống chế được mà kinh hô. "Không sai, ta còn sống, có kinh hỉ hay không, có bất ngờ hay không?" Lê Ân vẻ mặt cười tủm tỉm nhìn Hình Thiên cùng Cửu Phượng.

Nhưng thanh âm lại chứa đựng một cỗ hàn ý vô tận khiến hai người cảm giác như rơi vào hầm băng. "Bá bá bá..." Tiếng kinh hô của Hình Thiên cùng Cửu Phượng không nghi ngờ gì đã thu hút sự chú ý của một chúng đại lão Hồng Hoang, bọn họ vội vàng đưa mắt nhìn về phía này.

Vừa vặn nhìn thấy thân hình Lê Ân xuất hiện trước mặt Hình Thiên cùng Cửu Phượng.

Biểu tình trên mặt Thập Nhị Tổ Vu, Lục Thánh cùng Hồng Quân trong nháy mắt đông cứng lại.

Bọn họ cảm giác gò má hơi sưng lên, bị đánh mặt đau điếng. "?!" "Kim Ô Thái Tử cư nhiên thật sự không chết?!" "Đáng chết!

Đáng chết..." "Sao lại thế này?!" "Ngay cả Bàn Cổ Kim Thân Chuẩn Thánh viên mãn tự bạo cũng không thể nổ chết hắn?!" Sắc mặt Thập Nhị Tổ Vu, Lục Thánh cùng Hồng Quân trong nháy mắt đen như đít nồi.

Tâm thái bọn họ càng triệt để sụp đổ.

Đặc biệt là Thập Nhị Tổ Vu, quả thực khó chịu muốn chết.

Làm ra trận thế lớn như vậy, chẳng những không giết được Lê Ân, ngược lại còn để Đại Nghệ bị Lê Ân giết chết.

Quả thực là bồi liễu phu nhân hựu chiết binh (mất cả chì lẫn chài).

Tổn thất quá lớn! "Không chết!

Không chết..." "Đại ca không chết, còn sống!" Trái lại, Yêu tộc một phương nhìn thấy thân ảnh Lê Ân thì từng người vui đến phát khóc.

Reo hò nhảy nhót đầu tiên hách nhiên là chín huynh đệ Lục Áp.

Từ lúc Lê Ân cùng Hình Thiên khai chiến, bọn hắn đã bị Lê Ân tống ly khỏi chiến trường.

Tuy cuối cùng cũng chịu ảnh hưởng của Bàn Cổ Kim Thân tự bạo, nhưng cũng may không ở trung tâm vụ nổ.

Cuối cùng, bọn hắn dùng hết bảo mệnh thủ đoạn mà Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa cùng Thường Hi để lại trên người mới từ trong dư chấn tồn hoạt xuống dưới.

Cũng chính vì như thế, Bàn Cổ Kim Thân tự bạo đã hủy diệt hơn nửa Thiên Đình, thậm chí có đến hàng chục vị Yêu tộc Đại Thánh cảnh giới Đại La Kim Tiên bị ảnh hưởng mà vẫn lạc.

Nhưng Lục Áp, chín kẻ chỉ là Thái Ất Kim Tiên, lại sống sót, có thể tưởng tượng Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi đã để lại cho chúng bao nhiêu lá bài tẩy bảo mệnh.

“Ha ha!

Ha ha...” “Tiểu Nhất không chết, nó còn sống!” “Ta biết Tiểu Nhất sẽ không dễ dàng vẫn lạc như vậy!” “Không hổ là tuyệt thế thiên kiêu của Tam Túc Kim Ô tộc ta!” So với tâm trạng tồi tệ đến cực điểm của Thập Nhị Tổ Vu, Lục Thánh và Hồng Quân, thì Đế Tuấn, Thái Nhất,

Hi Hòa và Thường Hi lại vui mừng như điên, lần lượt cất tiếng cười cuồng dã.

Chỉ có Côn Bằng, trong sâu thẳm con ngươi lóe lên một tia âm trầm rồi biến mất. *"Cái tên ranh con của Đế Tuấn, sao lại mạnh đến mức này?!"* *"Ngay cả Bàn Cổ Kim Thân Chuẩn Thánh viên mãn tự bạo cũng không nổ chết được hắn?"* Côn Bằng trong lòng cũng chấn động đến cực điểm.

Đặt mình vào vị trí đó, đổi lại là y, cũng tuyệt đối không thể sống sót sau vụ tự bạo của Bàn Cổ Kim Thân.

Một luồng sát ý bỗng nhiên dâng lên trong lòng Côn Bằng.

Nhưng cuối cùng lại bị Côn Bằng cưỡng ép đè xuống, bề ngoài vẫn giữ vẻ bất động thanh sắc.

"Hai ngươi cũng nên lên đường rồi, trên đường Hoàng Tuyền cũng có thể bầu bạn với Đại Nghệ!" Lê Ân thần sắc lạnh lùng liếc nhìn Hình Thiên và Cửu Phượng.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, Lê Ân đưa tay vung lên, hai luồng Thái Dương Chân Hỏa uy lực Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong, tức khắc lao thẳng về phía Hình Thiên và Cửu Phượng.

Đối với Chuẩn Thánh, chênh lệch thực lực trong cùng một tiểu cảnh giới đã có sự khác biệt rất lớn, huống chi là Chuẩn Thánh sơ kỳ và Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong.

Mặc dù Hình Thiên và Cửu Phượng đã dốc toàn lực chống cự, nhưng trước mặt Thái Dương Chân Hỏa Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong của Lê Ân, lại chẳng có tác dụng gì.

Mọi đòn công kích mà Hình Thiên và Cửu Phượng tung ra, đều bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu rụi trong nháy mắt.

Sắc mặt đại biến, Hình Thiên và Cửu Phượng muốn lui đi, nhưng sau đó lại kinh hãi tuyệt vọng phát hiện, không gian xung quanh đã bị uy thế kinh khủng của Thái Dương Chân Hỏa ghìm chặt.

Nói thì chậm, nhưng thực ra chỉ trong một thoáng.

Hình Thiên và Cửu Phượng trong nháy mắt đã bị Thái Dương Chân Hỏa nuốt chửng.

"Mạng ta xong rồi!" Trong lòng Hình Thiên và Cửu Phượng đồng thời dấy lên cùng một ý niệm.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Lê Ân cũng cho rằng Hình Thiên và Cửu Phượng sẽ giống như Đại Nghệ, bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu thành tro bụi.

Nhưng, đúng lúc này, hai luồng sức mạnh huyền diệu bỗng nhiên giáng xuống, xuyên qua Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân, chui vào trong cơ thể Hình Thiên và Cửu Phượng.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, một cỗ khí tức cường đại vô song lần lượt tỏa ra từ người Hình Thiên và Cửu Phượng.

Khí tức trên người Hình Thiên và Cửu Phượng đang điên cuồng tăng vọt.

Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Chuẩn Thánh sơ kỳ đỉnh phong!

Chuẩn Thánh trung kỳ!

Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong!

Cuối cùng, khí tức tỏa ra từ Hình Thiên và Cửu Phượng dừng lại ở Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Chương 156

Khí tức cường đại vô song quét sạch bát phương, uy áp bao trùm toàn bộ Thiên Đình.

Nhưng, Lê Ân lại không nhìn về phía Hình Thiên và Cửu Phượng có thực lực tăng vọt, mà lại hướng ánh mắt về phía cung Ngọc Hư và động Tà Nguyệt Tam Tinh. *"Thánh nhân cũng bắt đầu trơ trẽn nhúng tay vào rồi sao?"* Lê Ân nheo mắt lại, trong lòng không khỏi cười nhạo.

Không sai!

Lê Ân cảm ứng rất rõ ràng hai luồng sức mạnh huyền diệu vừa rồi chui vào cơ thể Hình Thiên và Cửu Phượng.

Một luồng đến từ hướng cung Ngọc Hư, một luồng đến từ hướng động Tà Nguyệt Tam Tinh.

Mặc dù Lê Ân không tận mắt nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề ra tay, nhưng dùng đầu ngón chân cũng biết, có thể trong nháy mắt nâng Hình Thiên và Cửu Phượng từ Chuẩn Thánh sơ kỳ lên Chuẩn Thánh hậu kỳ, loại thủ đoạn khó tin này chỉ có Thánh nhân mới làm được.

Sự thật cũng giống như Lê Ân dự đoán, hai luồng sức mạnh huyền diệu đó đúng là do Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề đánh ra.

Không còn cách nào khác, hết lần này đến lần khác bị Lê Ân vả mặt, khiến Lục Thánh và Hồng Quân cảm thấy vô cùng xấu hổ, tâm thái cũng hoàn toàn sụp đổ.

Thấy Lê Ân không những không chết mà còn hoành hành ở Thiên

Đình, trước thì miểu sát Đại Nghệ, bây giờ lại định giết cả Hình Thiên và Cửu Phượng.

Trong lòng tức giận khôn nguôi, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề thật sự không thể nhìn nổi nữa, mới lần lượt đánh ra một luồng sức mạnh, tương trợ Hình Thiên và Cửu Phượng.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ngay sau đó, Hình Thiên và Cửu Phượng đã chấn tan Thái Dương Chân Hỏa đang bao phủ quanh thân.

Cả hai đều dùng ánh mắt băng lãnh nhìn chằm chằm Lê Ân.

"Muốn động thủ với ta sao?" Lê Ân cười như không cười nhìn Hình Thiên và Cửu Phượng.

Đúng vậy!

Thực lực tăng vọt, sự tự tin của Hình Thiên và Cửu Phượng cũng theo đó mà bành trướng.

Cảm nhận được sức mạnh kinh khủng không ngừng truyền đến từ trong cơ thể, Hình Thiên và Cửu Phượng có cảm giác như bị lạc lối trong đó.

Cảm giác này, mạnh mẽ đến mức dường như có thể đấm nổ cả trời.

Tự nhiên lại dấy lên ý niệm giết chết Lê Ân.

Nhưng, nghĩ đến Bàn Cổ Kim Thân Chuẩn Thánh viên mãn cũng không thể nổ chết được Lê Ân, Hình Thiên và Cửu Phượng liền triệt để trầm mặc.

Thực ra, không chỉ Hình Thiên và Cửu Phượng muốn giết Lê Ân.

Lê Ân lúc này cũng đang cân nhắc, có nên cường sát Hình Thiên và Cửu Phượng hay không.

Theo Lê Ân thấy, Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng chỉ có thế, muốn giết cũng không khó.

Nhưng cần phải bộc lộ thêm thực lực.

Và có một điểm mấu chốt hơn cần phải cân nhắc.

Đó là... lúc đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề có ra tay lần nữa hay không.

Đừng để đến lúc không giết được mà lại bộc lộ thêm thực lực.

Một cuộc mua bán không có lời, Lê Ân đương nhiên sẽ không làm.

Vù vù vù...

Trong lúc Lê Ân đang suy tính, thân hình của Thập Nhị Tổ Vu và Đế Tuấn đều lần lượt giáng xuống.

Nói thật, Thập Nhị Tổ Vu và Đế Tuấn sớm đã không còn tâm tư tiếp tục chiến đấu nữa.

Bởi vì... bọn họ đều biết, trận chiến Thiên Đình lần này, nhân vật chính không phải là họ.

Nhân vật chính thực sự là Lê Ân, người đã tỏa sáng rực rỡ, từ một kẻ vô danh tiểu tốt, một bước trở thành đại năng Chuẩn Thánh hoành áp cả Hồng Hoang.

Vì vậy, Thập Nhị Tổ Vu và Đế Tuấn đều tâm ý tương thông mà ngừng chiến, dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến bên cạnh Lê Ân.

Thập Nhị Tổ Vu lo lắng Hình Thiên và Cửu Phượng cũng sẽ vẫn lạc trong tay vị Đại Thái Tử Kim Ô sâu không lường được này.

Mặc dù bây giờ có Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề nhúng

tay, khiến tu vi của Hình Thiên và Cửu Phượng tăng vọt lên Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nhưng Thập Nhị Tổ Vu lại không dám đảm bảo, Đại Thái Tử Kim Ô không thể giết được Hình Thiên và Cửu Phượng.

Dù sao, Hình Thiên và Cửu Phượng là những người có hy vọng nhất trong Vu tộc tấn thăng lên tầng thứ Tổ Vu.

Một khi bị Đại Thái Tử Kim Ô giết chết, tổn thất của Vu tộc sẽ là quá lớn, quá lớn.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi cũng lo lắng cho an toàn của Lê Ân.

Nhưng không phải lo Lê Ân bị Hình Thiên và Cửu Phượng giết, mà là lo cho Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề đứng sau lưng Hình Thiên và Cửu Phượng.

Sau khi Thập Nhị Tổ Vu và Đế Tuấn đến, Lê Ân cũng quyết định tạm thời tha cho Hình Thiên và Cửu Phượng một mạng.

Nhìn tình hình này, Lê Ân hiểu rằng, trận chiến cuối cùng của Vu Yêu, hôm nay không thể tiếp tục được nữa. *"Bàn Cổ Kim Thân cấp Thánh nhân, để sau này farm vậy, hôm nay đã bộc lộ quá nhiều rồi!"* Lê Ân thầm nghĩ.

Nghĩ đến đây, Lê Ân thu liễm toàn bộ khí tức, một lần nữa biến thành một kẻ vô danh tiểu tốt, yên lặng đứng sau lưng Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi.

Thấy cảnh này, Thập Nhị Tổ Vu, Lục Thánh và Hồng Quân, khóe miệng đều co giật.

Thậm chí gân xanh trên trán cũng không kìm được mà nổi lên.

Mũi đều tức đến lệch đi, hận không thể chỉ vào Lê Ân mà chửi ầm

lên: *Đại Thái Tử Kim Ô, ngươi đủ rồi đó nha, diễn xong rồi bây giờ lại giả làm người qua đường à?* Ngay cả Đế Tuấn cũng có cảm giác tâm thái nổ tung, hận không thể đấm cho Lê Ân mấy phát. *Nhóc con, thực lực của ngươi còn mạnh hơn cả ta rồi, trốn sau lưng ta, có thấy ngại không?* Mất một lúc lâu mới bình ổn lại tâm thái nổ tung, Thập Nhị Tổ Vu nhìn sâu vào Lê Ân một cái, sau đó mới mang theo binh mã Vu tộc còn sống sót, chậm rãi rút khỏi Thiên Đình.

Trận chiến này, tuy hủy diệt hơn nửa Thiên Đình, nhưng Vu tộc cũng tổn thất thảm trọng, Đại Vu cũng mất hơn mười vị.

Đế Tuấn cũng không ở lại đây, mà đi theo hướng rút lui của Vu tộc.

Chương 157

Phải trông chừng Thập Nhị Tổ Vu, để tránh đối phương nhân lúc rút lui mà gây rối phá hoại.

Còn Lê Ân thì không đi theo, mà đang đau đầu nghĩ cách đối phó với cuộc tam đường hội thẩm sắp tới của Đế Tuấn.

Nhưng, Lê Ân đang đứng tại chỗ trầm ngâm không nói, lại phát hiện có một bóng người cũng lén lút mò đến đây.

Lê Ân nhìn kỹ lại, phát hiện bóng người lén lút đó chính là Lục Áp.

Lê Ân phát hiện, lúc này trong tay Lục Áp đang cầm một cái hồ lô màu tím trắng thần dị, đang điên cuồng hút vào không khí.

"Lão Thập, ngươi đang làm gì vậy?" Lê Ân lặng lẽ xuất hiện sau lưng Lục Áp, bất ngờ hỏi.

Lục Áp lập tức giật nảy mình, thân hình trong nháy mắt bật ra xa mấy nghìn dặm.

Đợi đến khi nhìn rõ là Lê Ân, Lục Áp mới thở phào một hơi.

"Đại ca, huynh làm gì vậy, suýt nữa bị huynh dọa chết rồi!" "Đại ca, huynh không biết yêu dọa yêu sẽ dọa chết yêu sao?" Lục Áp lập tức có chút bất mãn oán trách.

"Không sao, dọa chết ngươi, vừa hay trừ hại cho Thiên Đình!" "Thiên Đình từ nay bớt đi một tai họa, không biết sẽ có bao nhiêu Yêu tộc cảm kích ta đến rơi lệ đâu." Lê Ân lại nhàn nhạt liếc nhìn Lục Áp một cái.

"Đại ca, huynh cũng quá vô tình rồi, chúng ta là huynh đệ ruột thịt, cùng sinh cùng tử..." Lục Áp không khỏi xị mặt xuống.

Nhưng, Lục Áp còn chưa nói xong, đã bị Lê Ân có chút không kiên nhẫn cắt ngang.

“Bớt nói nhảm đi, đừng có đánh trống lảng!” “Mau nói, ngươi lén lút ở đây làm gì, nếu không nói ta sẽ phóng hỏa thiêu ngươi!” Lê Ân không nhịn được mà hung hăng trừng mắt nhìn Lục Áp.

“Đừng, đừng, đừng...” Vừa nghe Lê Ân muốn phóng hỏa thiêu, Lục Áp mặt liền tái mét, vội vàng xua tay.

Một trải nghiệm đau đớn cả đời khó quên lập tức hiện lên trong đầu Lục Áp, hóa thành một bóng ma to lớn vô hạn, bao phủ tâm trí hắn. *Câu hỏi: Bóng ma tâm lý của Lục Áp lớn đến mức nào?* *Trả lời: Vô cùng lớn, vượt ra ngoài phạm vi tính toán!* Lục Áp lập tức không kìm được mà rùng mình một cái.

Hắn không muốn nếm trải lại cái cảm giác đau đến mức linh hồn cũng không muốn sống nữa.

“Đại ca, đừng phóng hỏa, tuyệt đối đừng phóng hỏa!

Ta nói, ta nói ngay bây giờ...” Lục Áp vội vàng hét lớn, chỉ sợ chậm một chút là Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân sẽ thiêu lên người hắn.

“Ồ, ta nhớ có một con yêu nào đó từng nói, huynh đệ cứ thiêu đi mà.” Thấy bộ dạng hèn nhát của Lục Áp, Lê Ân lập tức vui vẻ, không nhịn được mà trêu chọc.

Nhưng, cuối cùng, trong mắt Lê Ân lại lóe lên hung quang: “Sao, không cho ta phóng hỏa thiêu, là không coi ta là huynh đệ à?” Giọng Lê Ân trong nháy mắt cao lên mấy trăm độ, trong cơ thể còn ẩn hiện ánh lửa lóe lên.

“Đại ca, huynh đừng đùa em nữa, em sai rồi, em sai rồi được chưa?” Lục Áp lúc này sắp khóc đến nơi.

Nhớ lại câu nói năm đó, cuồng ngạo không ai bì nổi "Huynh đệ, thiêu ta đi!".

Lục Áp giờ đây chỉ muốn chết đi cho xong, hận không thể tìm một cái khe đất mà chui vào.

Đúng là lịch sử đen tối a!

Nhưng cũng không còn cách nào.

Ai mà ngờ được năm đó Lê Ân lại ẩn giấu sâu như vậy, rõ ràng là đại năng Chuẩn Thánh, lại ngụy trang thành một kẻ vô danh cùng cấp với hắn.

"Đại ca, em định dùng cái hồ lô này luyện chế thành pháp bảo bản mệnh!" "Vì vậy, vừa rồi em đang dùng nó hấp thu tinh khí còn sót lại của Đại Nghệ!" Ngay sau đó, Lục Áp hai tay nâng chiếc hồ lô tím trắng thần dị, chủ động khai báo.

Lê Ân nhìn chằm chằm vào chiếc hồ lô màu tím trắng trong tay Lục Áp, nhìn mấy lần.

Thần sắc Lục Áp tỏ ra vô cùng căng thẳng, dường như sợ Lê Ân sẽ cướp mất bảo bối hồ lô của hắn. *"Chẳng lẽ Lục Áp muốn luyện chế Trảm Tiên Phi Đao?"* Lê Ân trong lòng chợt động.

Hai đại pháp bảo giúp Lục Áp tung hoành Hồng Hoang, vang danh hậu thế là Đinh Đầu Thất Tiễn Thư và Trảm Tiên Phi Đao, hiện giờ đều chưa có trong tay hắn.

Đinh Đầu Thất Tiễn Thư đang ở trong tay Độc Chi Tổ Vu Xa Bỉ Thi.

Chiếc hồ lô tím trắng Lục Áp đang cầm trên tay, rõ ràng là phôi thai của Trảm Tiên Phi Đao chưa được luyện chế thành.

Truyền thuyết kể rằng, Lục Áp đã dùng hồ lô tím trắng, hấp thu

luyện hóa tinh khí còn sót lại sau khi Đại Vu của Vu tộc là Khoa Phụ và Đại Nghệ chết, mới luyện chế ra Trảm Tiên Phi Đao.

"Lần này Vu tộc vẫn lạc hơn mười vị Đại Vu ở Thiên Đình, để pháp bảo ngươi luyện chế ra có uy lực tăng thêm một bậc, ngươi có thể hấp thu luyện hóa luôn tinh khí còn sót lại của những Đại Vu đó đi!" Lê Ân đương nhiên không có ý định ra tay cướp đoạt hồ lô tím trắng, thậm chí còn tốt bụng nhắc nhở Lục Áp.

Trảm Tiên Phi Đao tuy uy lực bất phàm, nhưng nhiều nhất cũng chỉ là Tiên Thiên Linh Bảo, thậm chí còn chưa phải là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, Lê Ân sao có thể để vào mắt.

Nếu là Tiên Thiên Chí Bảo, Lê Ân mới cân nhắc cướp một phen.

Nhưng, Lê Ân lại vô cùng mong đợi.

Trảm Tiên Phi Đao của kiếp trước chỉ hấp thu luyện hóa tinh khí của hai vị Đại Vu là Khoa Phụ và Đại Nghệ đã có uy lực đáng sợ như vậy.

Bây giờ, đợi hồ lô tím trắng hấp thu luyện hóa tinh khí của hơn mười vị Đại Vu, uy lực của Trảm Tiên Phi Đao sẽ đạt đến mức độ kinh khủng nào. *"Đợi Trảm Tiên Phi Đao luyện thành, chẳng lẽ sẽ trực tiếp biến thành Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo sao?"* Lê Ân trong lòng không khỏi tò mò.

Vì vậy, tiếp theo, Lê Ân không rời Lục Áp nửa bước, cùng hắn đi dạo hơn nửa Thiên Đình.

Lục Áp vui vẻ dùng hồ lô tím trắng, hấp thu luyện hóa toàn bộ tinh khí còn sót lại của hơn mười vị Đại Vu đã vẫn lạc.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, Lục Áp tế ra Thái Dương Chân Hỏa, đặt hồ lô tím trắng vào trong Thái Dương Chân Hỏa để rèn luyện.

Nhưng, rất nhanh, mặt Lục Áp lại tái đi.

Bởi vì... hắn kinh ngạc phát hiện, Thái Dương Chân Hỏa của mình không thiêu nổi hồ lô tím trắng.

Hồ lô tím trắng bị Thái Dương Chân Hỏa thiêu mười ngày mười đêm mà không hề có chút thay đổi nào.

Lục Áp lập tức vô cùng lo lắng.

Nếu hồ lô tím trắng không thể rèn luyện được, pháp bảo bản mệnh được hắn ký thác hy vọng lớn lao này sẽ không thể luyện chế thành công.

"Đại ca, giúp em một tay, tế ra Thái Dương Chân Hỏa của huynh thiêu nó đi!" Lục Áp vội vàng dùng ánh mắt cầu cứu, đáng thương nhìn Lê Ân.

"Chắc chắn muốn ta dùng Thái Dương Chân Hỏa thiêu?" "Không sợ bị Thái Dương Chân Hỏa của ta thiêu chảy ra sao?" Lê Ân nghiêm túc nhìn Lục Áp.

"Đại ca không cần bộc phát toàn lực, cứ dùng Thái Dương Chân Hỏa uy lực Chuẩn Thánh sơ kỳ thiêu trước đã!" Lục Áp suy nghĩ một lát rồi bổ sung.

Chương 158

Ông ông ông...

Lê Ân khẽ gật đầu, lập tức tế ra Thái Dương Chân Hỏa uy lực Chuẩn Thánh sơ kỳ, trong nháy mắt nuốt chửng hồ lô tím trắng của Lục Áp.

Nhưng, hồ lô tím trắng không bị thiêu thành tro bụi, mà không ngừng chìm nổi trong biển lửa màu vàng.

Biểu cảm của Lục Áp vô cùng căng thẳng, mắt không chớp lấy một cái, nhìn chằm chằm vào hồ lô tím trắng trong biển lửa.

Chỉ mới qua nửa tuần trà, hồ lô tím trắng đã có sự thay đổi rõ rệt.

"Có thay đổi rồi, có thay đổi rồi..." Pháp bảo bản mệnh sắp thành công, Lục Áp không nhịn được mà vui mừng khôn xiết.

"Còn ngẩn ra đó làm gì, mau dung nhập tinh huyết của ngươi vào hồ lô để tế luyện đi!" Lê Ân vỗ một cái vào gáy Lục Áp đang vừa nhảy vừa múa.

Trực tiếp đánh tỉnh Lục Áp đang vui mừng quá độ.

"Đúng, đúng, đúng... phải thêm tinh huyết của ta vào tế luyện mới được!" Lục Áp vội vàng gật đầu.

Phụt!

Lời vừa dứt, Lục Áp trực tiếp phun một ngụm tinh huyết về phía hồ lô tím trắng đang chìm nổi trong biển lửa.

Ông ông ông...

Tinh huyết của Lục Áp vừa tiếp cận, Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân lập tức tản ra hai bên, để tinh huyết của Lục Áp có thể thuận

lợi dung nhập vào hồ lô tím trắng.

Nếu Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân không tự động tản ra, tinh huyết của Lục Áp căn bản không có cơ hội tiếp xúc với hồ lô tím trắng, sẽ bị thiêu rụi thành hư vô ngay lập tức.

Nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, biểu cảm của Lục Áp lại ngây dại.

Bởi vì... khi tinh huyết của hắn sắp phun lên hồ lô tím trắng, hồ lô tím trắng lại né sang một bên. *Tình huống gì đây?* Lục Áp hai mắt mờ mịt, có chút luống cuống tay chân nhìn Lê Ân.

Lê Ân thì nhún vai, tỏ vẻ không phải do hắn giở trò.

Biết không phải do Lê Ân làm, trong lòng Lục Áp cũng yên tâm hơn nhiều.

Vù vù vù...

Ngay sau đó, Lục Áp lập tức điều khiển tinh huyết của mình bay về phía hồ lô tím trắng.

Nhưng, hồ lô tím trắng lại né đi lần nữa.

Lê Ân vội vàng điều khiển Thái Dương Chân Hỏa tản ra bốn phía, nhường không gian cho tinh huyết của Lục Áp và hồ lô tím trắng.

Lục Áp tự nhiên không cam lòng, lại một lần nữa điều khiển tinh huyết đuổi theo hồ lô tím trắng.

Hồ lô tím trắng lại né đi một lần nữa.

Thế là, tiếp theo đã xảy ra một cảnh tượng khiến Lê Ân xem mà cảm thấy khôi hài.

Tinh huyết của Lục Áp hết lần này đến lần khác đuổi theo hồ lô tím trắng.

Hồ lô tím trắng lại hết lần này đến lần khác né đi.

Mũi Lục Áp sắp tức đến lệch đi.

Bây giờ hắn làm sao mà không nhìn ra được.

Hồ lô tím trắng rõ ràng đang chê bai hắn!

Vèo!

Cuối cùng, không biết có phải bị Lục Áp làm phiền hay không, hồ lô tím trắng lại lao ra khỏi biển lửa, bay thẳng về phía Lê Ân.

Hồ lô tím trắng bay đến trước mặt Lê Ân, không ngừng cọ cọ vào người hắn.

Dường như đang thúc giục Lê Ân mau chóng dung nhập tinh huyết vào, muốn Lê Ân trở thành chủ nhân của nó, chứ không phải Lục Áp, tên gà yếu kia. *"Trảm Tiên Phi Đao muốn phản chủ sao?"* Lê Ân không khỏi lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

Thấy cảnh này, Lục Áp sắp tức nổ phổi, tâm thái hoàn toàn sụp đổ.

Pháp bảo bản mệnh được ký thác hy vọng lớn lao, còn chưa tế luyện hoàn toàn đã phản bội, quay đầu chui vào vòng tay của đại ca.

Lục Áp quả thực đau lòng không thể tả.

"Đại ca, huynh sẽ không cướp pháp bảo bản mệnh của em chứ?" Ngay sau đó, Lục Áp đáng thương nhìn Lê Ân.

"Hình như là pháp bảo bản mệnh của ngươi chủ động cầu ta nhận chủ đó nha, ta đâu có cướp pháp bảo bản mệnh của ngươi." Khóe miệng Lê Ân nhếch lên một nụ cười trêu chọc, nhìn Lục Áp.

"Đại ca, giúp em đi, cái tên này thực sự quá đáng giận rồi!" Lục Áp không khỏi cầu xin.

Lê Ân khẽ gật đầu, không trêu chọc Lục Áp nữa, ánh mắt chuyển sang nhìn hồ lô tím trắng.

“Theo ta, đối với ta trợ giúp không lớn, ở trong tay ta, có lẽ sẽ không bao giờ có cơ hội sử dụng.” Lê Ân nghiêm túc nói với hồ lô tím trắng.

Hồ lô tím trắng là Tiên Thiên Linh Vật, linh trí sớm đã không kém người thường, Lê Ân biết đối phương chắc chắn có thể hiểu được lời hắn nói.

“Đệ đệ của ta, thực lực bây giờ tuy yếu.

Nhưng chính vì yếu, mới có nhiều đất dụng võ hơn!” Ngay sau đó, Lê Ân đột nhiên chỉ vào Lục Áp, tiếp tục nói với hồ lô tím trắng.

Nghe Lê Ân nói hắn yếu, cả khuôn mặt Lục Áp đều xị xuống. *“Đại ca, huynh nói như vậy, chẳng phải nó càng không muốn nhận em làm chủ sao?”* Lục Áp trong lòng không khỏi oán thầm, mặt đầy vẻ khổ sở.

“Theo nó, sau này ở Hồng Hoang tất nhiên có thể lưu lại uy danh hiển hách của ngươi!” Cuối cùng, Lê Ân lại trịnh trọng bổ sung một câu.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, hồ lô tím trắng bay lượn quanh Lê Ân và Lục Áp.

Cuối cùng, hồ lô tím trắng nghe theo lời đề nghị của Lê Ân, lựa chọn Lục Áp, chủ động đón lấy tinh huyết của hắn.

Chương 159

Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân cũng một lần nữa tụ lại, tiếp tục rèn luyện hồ lô tím trắng.

Tinh huyết vừa dung nhập vào hồ lô tím trắng, Lục Áp lập tức kinh hỉ phát hiện, liên hệ giữa mình và hồ lô tím trắng trở nên chặt chẽ hơn.

Phụt!

Phụt!

Phụt!

Lục Áp suy nghĩ một lát, cũng nổi điên, lại phun thêm ba ngụm tinh huyết vào hồ lô tím trắng.

Phun xong ba ngụm tinh huyết, thân hình Lục Áp chao đảo muốn ngã, khí tức suy yếu đến cực hạn.

Tinh huyết là căn bản của nhục thân.

Với nhục thân cảnh giới Thái Ất Kim Tiên của Lục Áp, nhiều nhất cũng chỉ có thể ngưng tụ bốn giọt tinh huyết mà thôi.

Bây giờ, hắn đã dung nhập toàn bộ tinh huyết ngưng tụ được trong cơ thể vào hồ lô tím trắng.

Lục Áp bị hồ lô tím trắng dọa sợ rồi, chỉ sợ tên này không cẩn thận lại phản bội lần nữa.

Tinh huyết dung nhập càng nhiều, liên hệ giữa hắn và hồ lô tím trắng càng mật thiết, cũng càng dễ khiến đối phương nhận hắn làm chủ.

Sau khi được Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân rèn luyện nửa

năm, Trảm Tiên Phi Đao cuối cùng cũng tế luyện hoàn thành.

Ầm ầm!

Khoảnh khắc Trảm Tiên Phi Đao tế luyện hoàn thành, một cỗ khí tức cường đại vô song bỗng nhiên từ trong biển lửa xông thẳng lên trời.

"Ồ?

Mới vừa luyện chế ra đã đạt đến Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo rồi sao?" Cảm nhận được khí tức tỏa ra từ Trảm Tiên Phi Đao, Lê Ân không khỏi kinh ngạc.

Hơn nữa, cỗ khí tức cường đại vô song này rõ ràng không phải là Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo bình thường, mà đã tiếp cận đến đỉnh phong của Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo. *"Xem ra việc hấp thu luyện hóa tinh khí còn sót lại của hơn mười vị Đại Vu đã giúp phẩm chất của Trảm Tiên Phi Đao được nâng cao rất nhiều!"* Lê Ân thầm nghĩ.

Hắn dám chắc chắn, Trảm Tiên Phi Đao mà Lục Áp luyện chế ở kiếp trước, uy lực chắc chắn không kinh khủng như vậy.

Vèo!

Lục Áp đưa tay ra, hồ lô tím trắng rơi vào tay hắn.

"Ha ha!

Ha ha..." "Pháp bảo bản mệnh của ta cuối cùng cũng luyện chế ra rồi!" Lục Áp tay nâng hồ lô tím trắng, không nhịn được mà ngửa mặt lên trời cười lớn.

Thần sắc kích động, Lục Áp vừa cười lớn, vừa dịu dàng vuốt ve hồ lô tím trắng.

Huyết mạch tương liên với hồ lô tím trắng, hắn có thể cảm nhận

được, một tia hào quang đang được thai nghén trong hồ lô, uy lực lớn đến mức nào.

Lục Áp ước chừng, cho dù là Yêu tộc Đại Thánh cảnh giới Đại La Kim Tiên, bị một tia hào quang trong hồ lô chém trúng, e rằng cũng sẽ thần hồn câu diệt trong nháy mắt.

Đương nhiên, ở đây Lục Áp chỉ nói đến những Yêu tộc Đại Thánh mới tấn thăng.

Những Yêu tộc Đại Thánh lão làng, thủ đoạn bảo mệnh rất nhiều.

Lục Áp không cho rằng với tu vi Thái Ất Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong của mình, dựa vào pháp bảo bản mệnh trong tay, có thể giết được đối phương.

Nhưng, nếu có thể tấn thăng lên cảnh giới Đại La Kim Tiên, Lục Áp cảm thấy dựa vào pháp bảo bản mệnh trong tay, thậm chí có thể chém giết cả tồn tại Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

"Từ nay về sau, ngươi tên là Trảm Tiên Hồ Lô, hồ lô chuyên chém tiên nhân!" Nghĩ đến đây, Lục Áp lập tức nghiêm túc nói với hồ lô tím trắng trong tay.

Ông ông ông...

Hồ lô tím trắng lập tức điên cuồng rung động, dường như rất hài lòng với cái tên mà Lục Áp đặt cho nó.

"Một tia hào quang ẩn chứa trong cơ thể ngươi, hình như phi đao, sau này gọi là Trảm Tiên Phi Đao!" Đối với việc hồ lô tím trắng có thể thích cái tên mình đặt, tâm trạng của Lục Áp rất tốt, cuối cùng vội vàng bổ sung một câu.

Lê Ân đứng bên cạnh quan sát, lập tức có cảm giác như đang chứng kiến lịch sử của thần khí viễn cổ.

“Lão Thập, Trảm Tiên Hồ Lô ngươi lấy ở đâu vậy?” Nhìn Lục Áp đang vui vẻ cười ngây ngô không ngớt, Lê Ân đột nhiên hỏi.

Sau đó... không khí đột nhiên trở nên ngượng ngùng.

Bởi vì...

Lục Áp căn bản không để ý đến Lê Ân, vẫn đang cười ngây ngô không ngừng.

Sắc mặt Lê Ân trong nháy mắt tối sầm lại.

“Lão Thập!” Ngay sau đó, Lê Ân đột nhiên vận chuyển pháp lực quát lớn, đánh thức Lục Áp.

“Hả?

Đại ca, huynh gọi em à?” Lục Áp lại có chút mơ màng, ngơ ngác hỏi.

“Lão Thập, không phải ngươi luyện chế ra pháp bảo bản mệnh rồi, thì không coi đại ca ta ra gì nữa chứ?” Lê Ân nhìn chằm chằm Lục Áp, trong mắt tỏa ra những tia sáng vô cùng nguy hiểm, khiến Lục Áp không nhịn được mà rùng mình một cái.

“Không có, không có...

Bất kể có Trảm Tiên Phi Đao hay không, đại ca mãi mãi là đại ca mà em kính trọng nhất!” Lục Áp liên tục phủ nhận, mặt hơi tái đi.

Dường như sợ Lê Ân lại phóng hỏa thiêu mình.

“Ta là đại ca mà ngươi kính trọng nhất, vậy sao ta vừa hỏi ngươi, Trảm Tiên Hồ Lô lấy ở đâu, ngươi lại không trả lời ta?” Lê Ân nhẹ nhàng liếc nhìn Lục Áp, lại khiến áp lực của người sau tăng lên gấp bội.

“Đại ca, không phải em vừa rồi không nghe thấy sao.

Đại ca đại nhân đại lượng, đừng chấp nhặt với em!" Lục Áp lập tức ngượng ngùng nói.

"Trảm Tiên Hồ Lô của em là lấy được ở Bất Chu Sơn.

Đại ca, huynh quên rồi sao, lần mười huynh đệ chúng ta cùng đi Bất Chu Sơn chơi đó!" Lục Áp không khỏi có chút kỳ quái nhìn Lê Ân.

Năm đó khi lấy được Trảm Tiên Hồ Lô ở Bất Chu Sơn, hắn còn đặc biệt mang cho Lê Ân xem nữa.

Chương 160

"Đúng rồi, Bất Chu Sơn!" "Ta đúng là heo mà, lại quên mất Bất Chu Sơn!" Nghe vậy, Lê Ân lại ngoài dự liệu của Lục Áp, mạnh mẽ vỗ vào đầu mình.

Thần sắc vô cùng ảo não. *Chuyện cũng mới qua không lâu, cũng mới mấy chục vạn năm thôi, đại ca có vẻ hơi đãng trí quá rồi.* Lục Áp lập tức thầm nghĩ.

Đương nhiên, nếu bảo Lục Áp mở miệng khinh bỉ Lê Ân, chắc chắn hắn không dám.

Nhưng thầm nghĩ trong lòng thì cũng không tránh khỏi.

Thực ra, Lục Áp chỉ muốn nói một câu: Đại ca, huynh đúng là heo!

Nhưng lại sợ sẽ rước họa vào thân, bị Lê Ân phóng hỏa thiêu, nên chỉ có thể nuốt vào trong bụng.

Nhưng, điều Lục Áp không biết là, Lê Ân ảo não không phải vì quên chuyện Trảm Tiên Hồ Lô đến từ Bất Chu Sơn.

Lê Ân ảo não là vì đã quên mất Bất Chu Sơn lừng danh Hồng Hoang, không đi Bất Chu Sơn cày thuộc tính.

Bất Chu Sơn là do cột sống của Bàn Cổ hóa thành, so với Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh do hai mắt của Bàn Cổ hóa thành, tuyệt đối không hề thua kém.

Thậm chí có khi còn vượt qua cả Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh cũng không chừng.

Ở Thái Dương Tinh thu hoạch được Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân, ở Thái Âm Tinh thu hoạch được Thái Âm Chân Thủy cấp Thánh nhân.

Mặc dù Thái Âm Chân Thủy cấp Thánh nhân có sự cống hiến rất lớn của Vọng Thư.

Nhưng không có phần điểm thuộc tính đó của Vọng Thư, Lê Ân ở sâu trong lõi Thái Âm Tinh, vẫn có thể cày Thái Âm Chân Thủy lên cấp Thánh nhân.Nếu ở Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh đều có thể cày một loại thuộc tính cấp Thánh nhân, vậy chẳng phải điều đó có nghĩa là Bất Chu Sơn không thua kém Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh cũng có thể sao.

Lê Ân lập tức trở nên vô cùng động lòng, quyết định, tiếp theo sẽ đi Bất Chu Sơn dạo một vòng.

Nhưng, khi Lê Ân một khắc cũng không muốn ở lại, trực tiếp đi Bất Chu Sơn, lại bị Đế Tuấn giữ lại ở Thiên Đế Cung, tiến hành tam đường hội thẩm.

Lúc này, trong Thiên Đế Cung, ngoài Đế Tuấn ra, Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi đều có mặt.

Ngay cả Côn Bằng, sau khi Phục Hy vẫn lạc, hành sự ngày càng kín đáo, không còn nhúng tay tham gia vào chuyện của Thiên Đình nữa, cũng hiếm thấy xuất hiện ở Thiên Đế Cung.

Có thể thấy, năm đại Chuẩn Thánh của Yêu tộc đều rất hứng thú với Lê Ân, người có thực lực tăng vọt.

"Ngươi là Tiểu Nhất của ta sao?" Đế Tuấn ngồi trên đế tọa, nghiêm túc nhìn chằm chằm Lê Ân hỏi.

Lê Ân cười nói: "Phụ đế nói đùa rồi, hài nhi không phải Tiểu Nhất, thì có thể là ai?".

"Ngươi là ai, cái đó phải hỏi ngươi!" "Tiểu Nhất của ta không thể nào ẩn giấu sâu như vậy, tu vi còn vượt qua cả những lão già chúng ta!" Đế Tuấn nheo mắt lại, trong con ngươi tỏa ra những tia sáng nguy

hiểm.

Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi cũng nhìn chằm chằm Lê Ân.

Dường như chỉ cần Lê Ân trả lời sai một câu, họ sẽ đột nhiên ra tay, triển khai đòn tấn công sấm sét.

Côn Bằng thì hứng thú nhìn Lê Ân.

Nhưng, Côn Bằng, người luôn có tâm tư sâu sắc, bề ngoài không hề lộ ra bất kỳ cảm xúc nào, khiến người ta không thể đoán được trong lòng y đang có ý đồ gì.

"Ai, thực lực vượt qua phụ đế, đều là chuyện bình thường thôi mà, điều đó chứng tỏ Tam Túc Kim Ô tộc chúng ta hậu kế có người rồi..." Lê Ân lập tức nhún vai, tỏ vẻ thực lực vượt qua Đế Tuấn đều là chuyện bình thường.

Nhưng, lời nói nhảm của Lê Ân còn chưa dứt, đã bị Đế Tuấn hung hăng cắt ngang.

"Nói nhảm!" "Còn nói bậy nữa, tin hay không ta cùng mọi người giết chết ngươi!" Đế Tuấn trừng mắt, khí thế hung lệ vô biên trong nháy mắt tuôn ra.

"Phụ đế, người có nghe qua một câu nói chưa?" Lê Ân không trả lời mà hỏi ngược lại.

"Có lời thì nói nhanh, có rắm thì mau thả!" "Nếu không, ta nhận ra ngươi, nhưng Hỗn Độn Chung của ta thì không nhận ra đâu!" Lần này mở miệng lại là Thái Nhất.

Thái Nhất tính tình nóng nảy, làm sao có thể chịu được Lê Ân cứ vòng vo tam quốc.

"Có một câu gọi là 'Thanh xuất vu lam thắng vu lam'!" "Vì vậy, thân là văn bối, thực lực vượt qua trưởng bối, đó là chuyện không có

gì kỳ lạ cả!" "À, đúng rồi, còn có một câu gọi là 'sóng sau xô sóng trước, sóng trước chết trên bờ cát'!" Lê Ân nghiêm túc nói. *Thanh xuất vu lam thắng vu lam?

Sóng sau xô sóng trước, sóng trước chết trên bờ cát?* Đế Tuấn càng nghe, vạch đen trên trán càng nhiều.

Câu trước thì còn hay, nhưng câu sau nghe mà gân xanh nổi lên.

Muốn đẩy bọn ta, những con sóng trước này, chết trên bờ cát sao?

Ông ông ông...

Hỗn Độn Chung lập tức bay ra từ tay Thái Nhất, lơ lửng trên đầu Lê Ân, không ngừng rung động.

"Còn nói những lời vớ vẩn đó nữa, tin hay không lần sau Hỗn Độn Chung của ta sẽ đập thẳng xuống?" Thái Nhất trừng mắt, hung hăng nói.

"Được rồi, ta ngả bài, ta đã thức tỉnh túc tuệ kiếp trước!" Lê Ân hít sâu một hơi, trịnh trọng nói.

"Quả nhiên là những tồn tại cổ xưa thời Hỗn Độn Thần Ma chuyển thế trọng tu!" Nhưng, ngoài dự liệu của Lê Ân, câu trả lời này lại được Đế Tuấn chấp nhận.

Ngay cả Côn Bằng vẫn luôn im lặng không nói, lúc này trong sâu thẳm con ngươi cũng lóe lên một tia sáng "quả nhiên là vậy".

Điều Lê Ân không biết là, khi hắn đang cùng Lục Áp luyện chế Trảm Tiên Phi Đao, Đế Tuấn và những người khác đã tụ tập lại, thảo luận về Lê Ân vô số lần.

Cuối cùng đưa ra một kết luận duy nhất: Tiểu Nhất chắc chắn là thân chuyển thế của một tồn tại cổ xưa. *"Này, là các ngươi tự não bổ đó nha, ta đâu có nói ta là tồn tại cổ xưa thời Hỗn Độn Thần Ma

chuyển thế!”* Lê Ân mỉm cười, trong lòng sớm đã vui như nở hoa.

Hắn muốn chính là hiệu quả này.

Nói thức tỉnh túc tuệ kiếp trước, thực ra là để dẫn dắt Đế Tuấn suy nghĩ theo hướng chuyển thế trọng tu.

Kết quả ai mà ngờ, Đế Tuấn căn bản không cần Lê Ân dẫn dắt, trực tiếp tự não bổ ra một lai lịch kinh thiên động địa – tồn tại cổ xưa thời Hỗn Độn Thần Ma!

Lê Ân thậm chí còn nghĩ, nếu bây giờ nói cho Đế Tuấn biết, kiếp trước của hắn thực ra không có bất kỳ lai lịch nào, chỉ là một thanh niên “tứ vô” (không nhà, không xe, không tiền tiết kiệm, không bạn gái) lớn lên dưới lá cờ đỏ, không biết có bị Đế Tuấn trực tiếp đánh chết hay không.

“Không biết kiếp trước của ngươi là vị tồn tại cổ xưa nào thời Hỗn Độn Thần Ma?” Đế Tuấn nhìn chằm chằm Lê Ân, tò mò hỏi.

“Kiếp trước không thể nhớ, chuyện cũ không thể truy, tiền trần vãng sự đều đã qua!” “Ta bây giờ chỉ có một thân phận, đó là Đại Thái Tử Kim Ô của Yêu tộc, cũng là Tiểu Nhất!” Lê Ân lại dùng ánh mắt phức tạp, ra vẻ cảm khái hư ảo.

“Kiếp trước không thể nhớ, chuyện cũ không thể truy, tiền trần vãng sự đều đã qua!

Kiếp trước không thể nhớ, chuyện cũ không thể truy, tiền trần vãng sự đều đã qua...” Đế Tuấn không khỏi tự mình ngâm nga câu thơ nửa vời mà Lê Ân không biết đọc được ở đâu trong kiếp trước.

Nhưng, đối với những lão đại cơ bắp ở Hồng Hoang chỉ biết nói chuyện bằng nắm đấm, làm gì có chuyện nghe được những thứ tinh tế văn nghệ như thơ từ.

Chương 161

Nhất thời, không khỏi có chút ngây ngẩn, không ngừng lắc đầu, khẽ ngâm nga.

Đế Tuấn càng nhấm nháp, càng cảm thấy câu nói này dường như ẩn chứa vô tận đạo lý của yêu sinh.

Đường đường là lão đại cấp Chuẩn Thánh của Hồng Hoang, bây giờ lại như một đứa trẻ, lắc đầu ngâm thơ, hình ảnh thực sự quá khôi hài, quá có sức tác động.

Lê Ân suýt nữa không nhịn được, phá ra cười.

Nhưng, Lê Ân đã cố gắng kìm lại.

Kìm nén đến mức khổ sở, cả khuôn mặt đều đỏ bừng.

Cuộc tam đường hội thẩm của Lê Ân, cứ như vậy kết thúc trong một cảnh tượng có phần khôi hài. ...

Miền Tây Cực, trong tiểu thế giới Ma Môn.

Kế Đô và huyễn thân của La Hầu Ma Thiên đứng song song, ánh mắt nhìn xa về phía bầu trời.

Trận chiến ở Thiên Đình, họ tự nhiên cũng âm thầm quan sát.

Thực lực mà Lê Ân thể hiện, cũng khiến họ chấn động sâu sắc.

Cho đến bây giờ, vẫn chưa hoàn hồn.

"Đại ca, tên Đại Thái Tử Kim Ô này ẩn giấu thật sâu a!" Kế Đô không khỏi cảm thán.

Ai mà ngờ, một Thái Ất Kim Tiên vốn dĩ vô danh, yếu như con kiến, lại biến thành một tồn tại kinh khủng, ngay cả Bàn Cổ Kim Thân Chuẩn Thánh viên mãn tự bạo cũng không nổ chết được.

“Đúng vậy, tên này còn ẩn giấu sâu hơn cả Ma Môn chúng ta!” “Nếu không phải lần này Vu tộc vô tình làm bại lộ hắn, không chừng đến lúc Yêu tộc chúng ta theo kế hoạch, lại bị hắn chơi xỏ!” Sắc mặt La Hầu có chút khó coi.

Vốn dĩ, trong Thiên Đình, người La Hầu có thể để vào mắt cũng chỉ có Đế Tuấn, Thái Nhất và Côn Bằng.

Nhưng, bây giờ Côn Bằng đã nhập ma, trở thành một viên đại tướng mới của Ma Môn.

Cả Thiên Đình, người có thể vào mắt La Hầu chỉ còn lại Đế Tuấn và Thái Nhất.

Ai mà ngờ, người ẩn giấu sâu nhất trong cả Thiên Đình lại là Đại Thái Tử Kim Ô mà trước đây y không thèm để mắt đến.

Đại Thái Tử Kim Ô có thể sống sót sau vụ tự bạo của Bàn Cổ Kim Thân Chuẩn Thánh viên mãn, hiển nhiên có thủ đoạn bảo mệnh vô cùng kinh người.

Ngay cả La Hầu cũng không thể nhìn thấu thủ đoạn bảo mệnh đó của Lê Ân.

Điều này không nghi ngờ gì đã làm tăng thêm sự kiêng kỵ của La Hầu đối với Lê Ân.

Hơn nữa, chiến lực của bản thân Lê Ân cũng không thể xem thường.

Đừng quên, Lê Ân đã chiến đấu với Bàn Cổ Kim Thân Chuẩn Thánh viên mãn ba ngày ba đêm mà không bị giết.

Hiển nhiên, Lê Ân ít nhất cũng có chiến lực ngang với Chuẩn Thánh viên mãn. ...

Đối với sự kiêng kỵ của Kế Đô và La Hầu, Lê Ân tự nhiên không

biết gì cả.

Thậm chí còn không biết sự tồn tại của La Hầu và Kế Đô.

Không còn cách nào khác, La Hầu ẩn giấu quá tốt.

Trong Yêu tộc, chỉ có Côn Bằng biết đến sự tồn tại của y.

Về phía Thập Nhị Tổ Vu, thậm chí còn không biết thân phận huyễn thân của La Hầu Ma Thiên, chỉ có trong lòng mơ hồ có chút suy đoán mà thôi.

Lúc này, thân hình Lê Ân lén lút rời khỏi Thiên Đình, đi thẳng đến Bất Chu Sơn.

Đã bộc lộ thân phận đại lão, Lê Ân cũng không tiếp tục giả làm người qua đường, ở lì trong Thiên Đình không ra ngoài.

Lê Ân cũng không sợ, sau khi rời khỏi Thiên Đình, Thập Nhị Tổ Vu sẽ lại phát động đột kích, tấn công Thiên Đình.

Bởi vì... trước khi rời đi, hắn đã chào hỏi Vọng Thư và Thái Âm Đạo Nhân, nhờ họ giúp đỡ chăm sóc Thiên Đình.

Vọng Thư và Thái Âm Đạo Nhân cũng đã đồng ý, khi Thiên Đình thực sự có nguy cơ bị diệt vong, họ sẽ ra tay tương trợ.

Nhưng, để không cho Lục Thánh và Hồng Quân biết được hành tung của mình khi rời khỏi Thiên Đình, Lê Ân đã nhờ Đế Tuấn và Thái Nhất dùng Hà Đồ Lạc Thư và Hỗn Độn Chung, khi hắn rời khỏi Thiên Đình, đã cách ly ánh mắt dòm ngó của Thánh nhân.

"Đại Thái Tử Kim Ô, tại sao lại rời khỏi Thiên Đình vào lúc này?" "Tên này không phải lại đang tính kế ai đó chứ?" Lục Thánh và Hồng Quân đều không khỏi nhíu mày.

Bọn họ không tin Đại Thái Tử Kim Ô không biết nguy hiểm khi rời khỏi Thiên Đình.

Phải biết rằng, cho đến bây giờ, ngọn lửa giận trong lòng họ đối với Lê Ân vẫn chưa hoàn toàn tan biến.

Lê Ân đang bận đi Bất Chu Sơn cày thuộc tính, làm gì có thời gian quan tâm nhiều như vậy.

Hắn có dự cảm, chuyến đi Bất Chu Sơn lần này, sẽ lại thu hoạch được một thuộc tính uy lực cấp Thánh nhân.

Vì vậy, Lê Ân đặc biệt coi trọng chuyến đi Bất Chu Sơn lần này, không để Pháp Tắc Hóa Thân đi cày, mà lựa chọn bản tôn đích thân xuất mã.

Sở dĩ không để Pháp Tắc Hóa Thân hành động, là vì Lê Ân tham khảo tình hình cày thuộc tính ở Thái Âm Tinh và Thái Dương Tinh.

Muốn cày được thuộc tính uy lực cấp Thánh nhân ở Bất Chu Sơn, Lê Ân ước tính sẽ gặp phải nguy hiểm cần đến chiến lực cấp Thánh nhân mới có thể chống đỡ được.

Bất Chu Sơn đã ở ngay trước mắt.

Tâm trạng của Lê Ân lập tức càng thêm kích động. *"Không biết ở Bất Chu Sơn, có thể cày loại thuộc tính nào lên cấp Thánh nhân?"* *"Nếu có thể cày Lực Chi Pháp Tắc lên cấp Thánh nhân, thì sướng phải biết!"* Lê Ân mắt sáng rực, đã vô cùng mong đợi.

Cày Lực Chi Pháp Tắc ở Bất Chu Sơn, là chuyện hoàn toàn có khả năng.

Bất Chu Sơn là do cột sống của Bàn Cổ hóa thành, mà cột sống chính là đại long phát lực của cơ thể.

"Bất Chu Sơn cũng quá lớn rồi!" Càng đến gần Bất Chu Sơn, Lê Ân không khỏi kinh ngạc.

Bất Chu Sơn trên chống trời, dưới chống đất, nối liền trời đất, kéo

dài vô tận, hùng vĩ tráng lệ không gì sánh bằng.

Đây là lần đầu tiên Lê Ân biết được, một ngọn núi có thể lớn đến mức này.

Chương 162

Nói thật, trước khi nhìn thấy dung mạo thật của Bất Chu Sơn, dù Lê Ân có tưởng tượng đến đâu cũng không thể tưởng tượng ra được Bất Chu Sơn lại lớn như vậy.

"Không hổ là thiên trụ của thế giới Hồng Hoang!" Lê Ân chấn động không thôi.

Cảm giác Bất Chu Sơn về độ lớn, tuyệt đối không thua kém Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, thậm chí còn vượt qua cả hai.

Phải biết rằng, Hồng Hoang Đại Lục rộng lớn đến mức nào, Lê Ân ước tính ít nhất cũng phải hơn trăm vạn năm ánh sáng.

Muốn chống đỡ một thế giới rộng lớn như vậy, có thể biết cần sức mạnh lớn đến mức nào, điều đó cũng đã định trước thân núi Bất Chu Sơn chắc chắn sẽ lớn đến mức ngoài sức tưởng tượng.

Vù vù vù...

Thế là, để kiểm chứng suy nghĩ trong lòng, Lê Ân bắt đầu bay quanh Bất Chu Sơn.

Với tốc độ hiện tại của Lê Ân, cũng phải bay mất nửa năm mới bay xong một vòng quanh Bất Chu Sơn.

"Hít!

Hít..." "Mẹ nó, chắc phải có bán kính mấy nghìn năm ánh sáng, Bất Chu Sơn lớn đến mức nào vậy?!" Lê Ân không nhịn được mà trừng lớn mắt, không ngừng hít vào khí lạnh.

Phải biết rằng, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh cũng chỉ có bán kính mấy trăm năm ánh sáng mà thôi.

Nói cách khác, nếu chỉ tính đường kính, Bất Chu Sơn lớn gấp mười lần Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh.

Nếu so sánh bằng thể tích, đó là sự khác biệt cả nghìn lần. *"Bất Chu Sơn lớn như vậy, cho dù Cộng Công tự bạo, cũng không thể nào nổ hủy toàn bộ được chứ?"* Lê Ân không khỏi nghi ngờ.

Trong thần thoại kiếp trước, Cộng Công nổi giận đâm vào Bất Chu Sơn, làm gãy cả Bất Chu Sơn.

Nhưng lúc này sau khi nhìn thấy Bất Chu Sơn thực sự, Lê Ân lại nghi ngờ tính chân thực của câu chuyện thần thoại đó.

Hóa thân pháp tắc của hắn là Thời Thần Đạo Nhân đã từng đánh bại Cộng Công, Lê Ân rất rõ ràng Cộng Công không có thực lực đó.

Cho dù Cộng Công tự bạo, cũng không làm được.

Nhiều nhất cũng chỉ có thể nổ hủy một góc của Bất Chu Sơn.

Vèo!

Ngay sau đó, Lê Ân cuối cùng cũng hạ xuống chân núi Bất Chu Sơn.

Lê Ân định từ chân núi Bất Chu Sơn, đi thẳng lên trên, cày đến đỉnh Bất Chu Sơn.

Nhưng, mới vừa hạ xuống chân núi Bất Chu Sơn, hai mắt Lê Ân đã sáng rực lên.

Bởi vì... hắn kinh ngạc phát hiện, chân núi Bất Chu Sơn bắt đầu rải rác vô số bong bóng thuộc tính.

Nhưng, điều khiến Lê Ân có chút thất vọng là... những bong bóng thuộc tính này không phải là Lực Chi Pháp Tắc mà hắn mong đợi, mà là Thổ Chi Pháp Tắc.

Nhưng, vì cảnh giới Thổ Chi Pháp Tắc của Lê Ân vốn đã không

yếu, trước đó ở cây Nhân Sâm Quả, đã cày Thổ Chi Pháp Tắc lên Chuẩn Thánh trung kỳ.

Sau đó, Thời Thần Đạo Nhân lại từ Thổ Chi Tổ Đình và hóa thân của Hậu Thổ, nâng điểm thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc lên Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Vì vậy, những bong bóng thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc xuất hiện ở chân núi Bất Chu Sơn bây giờ, điểm số đều không cao lắm.

Nhưng số lượng lại nhiều, mỗi lần Lê Ân quét thần thức, đều thu được hàng chục vạn bong bóng thuộc tính.

Điểm thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc của Lê Ân lập tức tăng vọt với tốc độ như Thánh nhân.

Đương nhiên, những điểm thuộc tính tăng lên này của Lê Ân đều được chuyển cho hóa thân pháp tắc của hắn, Thổ Linh Đạo Nhân.

Bận rộn thu thập bong bóng thuộc tính ở chân núi Bất Chu Sơn, Lê Ân cũng không vội leo lên Bất Chu Sơn.

Đợi Lê Ân thu thập xong toàn bộ bong bóng thuộc tính ở chân núi Bất Chu Sơn, hắn kinh ngạc phát hiện...

điểm thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc đã đột phá mốc một trăm tỷ, chính thức tấn thăng lên tầng thứ Chuẩn Thánh viên mãn.

"Vậy đợi ta đi lên trên, cày xong toàn bộ bong bóng thuộc tính trên đỉnh Bất Chu Sơn, cảnh giới Thổ Chi Pháp Tắc sẽ tăng trưởng đến mức độ kinh khủng nào a?" Lê Ân ngẩng đầu nhìn Bất Chu Sơn cao ngang trời, không khỏi lẩm bẩm.

Lê Ân thậm chí không chút nghi ngờ, sau khi chuyến đi Bất Chu Sơn lần này kết thúc, Thổ Chi Pháp Tắc sẽ trở thành lá bài tẩy mạnh nhất.

Ước chừng, lúc đó Thổ Chi Pháp Tắc sẽ một bước vượt qua Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, đạt đến uy lực cấp Thánh nhân trung kỳ.

Nghĩ đến đây, Lê Ân không nhịn được mà hưng phấn run rẩy.

Sự tiếc nuối và thất vọng vì không cày được Lực Chi Pháp Tắc cũng hoàn toàn tan biến.

Ngay sau đó, Lê Ân một đường leo lên, thu thập bong bóng thuộc tính rơi ra từ Bất Chu Sơn.

Chỉ mất mười năm.

Thổ Chi Pháp Tắc của Lê Ân một bước phá vỡ mốc một nghìn tỷ điểm thuộc tính, đạt đến tầng thứ Thánh nhân.

Đây là thuộc tính thứ ba của Lê Ân đạt đến cấp Thánh nhân.

Lê Ân vô cùng mong đợi, nếu tất cả các hóa thân pháp tắc mà hắn chém ra đều đạt đến cấp Thánh nhân, lúc đó sẽ mạnh đến mức nào.

Đương nhiên, đây có thể là một công trình khổng lồ không thể hoàn thành.

Bởi vì, Hồng Hoang căn bản không có nhiều Thánh nhân như vậy, hoặc là thánh địa cấp như Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh và Bất Chu Sơn để cày. ...

Nhưng, khi Lê Ân đang điên cuồng nhặt thuộc tính ở chân núi Bất Chu Sơn, Thổ Linh Đạo Nhân đang đi lại ở một nơi khác trên Hồng Hoang Đại Địa, lại hoàn toàn ngây người.

Hắn kinh ngạc phát hiện, điểm thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc đang tăng vọt với một tốc độ kinh khủng chưa từng có.

Mỗi phút mỗi giây, thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc đều đang điên cuồng tăng vọt.

Hầu như mỗi giây, điểm thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc đều tăng với tốc độ hàng chục vạn.

Mười tỷ!

Hai mươi tỷ!

Chương 163

Ba mươi tỷ!

Bốn mươi tỷ!

Năm mươi tỷ!...

Chỉ mất nửa tháng.

Thổ Chi Pháp Tắc của Thổ Linh Đạo Nhân, điểm thuộc tính đột phá mốc một trăm tỷ, chính thức tấn thăng cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn.

Nửa tháng từ Chuẩn Thánh hậu kỳ, hoàn thành màn lột xác hoa lệ lên Chuẩn Thánh viên mãn.

Tin tức này nếu truyền ra ngoài, tuyệt đối có thể chấn động cả Hồng Hoang.

Phải biết rằng, Chuẩn Thánh trên mặt nổi của Hồng Hoang hiện tại, ngay cả một người tu vi đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn cũng không có.

Cũng chỉ có những tồn tại có căn nguyên vô cùng cổ xưa như Vọng Thư mới lén lút đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh viên mãn.

Tiếc là, tin tức này hiện tại chỉ có một mình Thổ Linh Đạo Nhân biết.

Nhưng, sự chấn động của Thổ Linh Đạo Nhân lại chưa kết thúc.

Bởi vì...

Thổ Chi Pháp Tắc, điểm thuộc tính vẫn đang tiếp tục tăng vọt, không hề vì tấn thăng Chuẩn Thánh viên mãn mà dừng lại.

Thậm chí, sau khi Thổ Chi Pháp Tắc tấn thăng Chuẩn Thánh viên

mãn, tốc độ tăng trưởng của điểm thuộc tính không hề có dấu hiệu chậm lại.

Vẫn đang tăng vọt với tốc độ mà Thổ Linh Đạo Nhân không thể tưởng tượng được.

"Ực!

Ực..." "Bản tôn, là vị đạo hữu nào ra tay lớn như vậy?" "Đã đi đâu cày Thổ Chi Pháp Tắc?" "Chẳng lẽ đi cày Thánh nhân mang Thổ Chi Pháp Tắc?" Thổ Linh Đạo Nhân không nhịn được mà nuốt nước bọt, trong lòng vô cùng chấn động.

Nếu không, thực sự không thể tưởng tượng được, tại sao điểm thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc lại tăng vọt nhanh như vậy.

Nhưng, sự chấn động của Thổ Linh Đạo Nhân mới chỉ bắt đầu mà thôi.

Hai tháng sau.

Thổ Chi Pháp Tắc của Thổ Linh Đạo Nhân, điểm thuộc tính đột phá hai trăm tỷ.

Nhưng, lần này Thổ Linh Đạo Nhân lại không kinh ngạc.

Dù sao cũng đã kinh ngạc quá nhiều, cũng đã quen rồi.

"Để ta xem thử, pháp lực của ta cuối cùng có thể đạt đến trình độ nào." Đương nhiên, Thổ Linh Đạo Nhân vô cùng mong đợi.

Nửa năm sau.

Thổ Chi Pháp Tắc của Thổ Linh Đạo Nhân, điểm thuộc tính lại một bước tăng vọt lên ba trăm tỷ!

Một năm sau.

Thổ Chi Pháp Tắc của Thổ Linh Đạo Nhân, điểm thuộc tính đột

phá bốn trăm tỷ.

Hai năm sau.

Thổ Chi Pháp Tắc của Thổ Linh Đạo Nhân, điểm thuộc tính đột phá sáu trăm tỷ.

"Bản tôn hoặc là đạo hữu khác, chắc không phải định một bước đẩy Thổ Chi Pháp Tắc lên cấp Thánh nhân chứ?" Lúc này, Thổ Linh Đạo Nhân lại có chút hoảng.

Mặc dù sau khi điểm thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc đột phá sáu trăm tỷ, tốc độ tăng trưởng đã chậm lại không ít.

Nhưng điểm thuộc tính tăng lên mỗi ngày vẫn là một con số vô cùng lớn.

Thổ Linh Đạo Nhân hoảng hốt, tự nhiên là vì, động tĩnh khi Thổ Chi Pháp Tắc tấn thăng cấp Thánh nhân chắc chắn sẽ không nhỏ.

Phải chuẩn bị trước mới được.

Nếu không, một khi khi Thổ Chi Pháp Tắc tấn thăng cấp Thánh nhân, bị các đại lão Hồng Hoang cảm ứng được, sẽ gây ra phiền phức rất lớn.

Không nói đến việc liệu các đại lão Hồng Hoang có ra tay tấn công, nhân lúc không có ai hộ pháp, liên thủ giết chết hắn hay không.

Chỉ riêng việc lọt vào tầm mắt của Lục Thánh và Hồng Quân, đã là một vấn đề lớn đau đầu.

Bản tôn chắc chắn không muốn những hóa thân pháp tắc này bại lộ sớm như vậy.

Ầm ầm ầm...

Thế là, Thổ Linh Đạo Nhân lập tức chui sâu xuống lòng đất.

Càng sâu dưới lòng đất, khí tức Thổ Chi Pháp Tắc càng nồng đậm.

Thổ Linh Đạo Nhân điên cuồng vận chuyển Thổ Chi Pháp Tắc, một đường chui sâu hơn xuống lòng đất.

Cũng để xem, giới hạn độ sâu của lòng đất Hồng Hoang Đại Lục rốt cuộc là bao nhiêu.

Cuối cùng của lòng đất, lại là phong cảnh như thế nào.

Nhưng, độ sâu của lòng đất Hồng Hoang Đại Lục lại vượt xa tưởng tượng của Thổ Linh Đạo Nhân.

Bây giờ, đã lặn xuống lòng đất một trăm tỷ dặm.

Cuối cùng của lòng đất, dường như vĩnh viễn không có điểm dừng.

Hơn nữa, ở độ sâu một trăm tỷ dặm dưới lòng đất, khí tức Thổ Chi Pháp Tắc tràn ngập ở đây đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh viên mãn.

Cuối cùng, thân hình Thổ Linh Đạo Nhân dừng lại ở độ sâu ba vạn tỷ dặm dưới lòng đất.

Không phải đã đến cuối cùng của lòng đất.

Mà là không thể tiếp tục lặn xuống nữa.

Bởi vì...

ở độ sâu ba vạn tỷ dặm dưới lòng đất, Thổ Chi Pháp Tắc ở đây đã đạt đến cấp Thánh nhân.

Ngay cả Thổ Linh Đạo Nhân cũng có chút không chống đỡ nổi, vô số Thổ Chi Pháp Tắc tràn ngập ở đây.

Chương 164

Ầm ầm!

Ba tháng sau khi Thổ Linh Đạo Nhân đến độ sâu ba vạn tỷ dặm dưới lòng đất, Thổ Chi Pháp Tắc một bước tấn thăng cấp Thánh nhân.

Chỉ trong mười năm.

Thổ Chi Pháp Tắc của Thổ Linh Đạo Nhân, từ Chuẩn Thánh hậu kỳ, thành công vượt qua tầng thứ Thánh nhân.

Mười năm thành Thánh!

Nếu tin tức này truyền ra ngoài, tuyệt đối sẽ khiến tất cả các đại lão Hồng Hoang chấn động không thôi.

Đặc biệt là Vọng Thư, nếu biết được, chắc chắn sẽ ghen tị đến phát điên, hận không thể xé nát Thổ Linh Đạo Nhân.

Phải biết rằng, Thái Âm Pháp Tắc của nàng đã tu luyện ở cảnh giới Chuẩn Thánh viên mãn mấy trăm triệu năm, mới từng chút một, như tốc độ rùa bò, nâng lên Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Nhưng, Thổ Linh Đạo Nhân, người có Thổ Chi Pháp Tắc tấn thăng cấp Thánh nhân, lại một lần nữa ngây dại.

Bởi vì...

Thổ Chi Pháp Tắc, điểm thuộc tính vẫn đang tăng vọt.

Mặc dù tốc độ tăng vọt không thể so với trước đây, nhưng dù sao cũng vẫn đang tăng trưởng a.

Ngay sau đó, Thổ Linh Đạo Nhân lại nhìn xuống dưới chân, lòng đất dường như không có điểm cuối.

“Nếu đã như vậy, để ta xem thử, Thổ Chi Pháp Tắc cuối cùng có

thể đạt đến cảnh giới nào!" "Tiện thể cũng thăm dò xem, cuối cùng của lòng đất Hồng Hoang Đại Lục, rốt cuộc sâu đến mức nào!" Thổ Linh Đạo Nhân hít sâu một hơi nói.

Sau đó, Thổ Linh Đạo Nhân vừa thu thập bong bóng thuộc tính, vừa lặn sâu hơn xuống lòng đất.

Nhưng, tốc độ lặn của Thổ Linh Đạo Nhân lại vô cùng chậm.

Dù sao, độ sâu ba vạn tỷ dặm dưới lòng đất là ngưỡng cửa của cấp Thánh nhân.

Càng đi xuống, uy lực của Thổ Chi Pháp Tắc càng mạnh.

Đương nhiên, bong bóng thuộc tính rơi ra, điểm số cũng càng phong phú.

Thế là, Lê Ân và Thổ Linh Đạo Nhân, một người men theo Bất Chu Sơn lên đến tận cùng trời, một đường thu thập bong bóng thuộc tính.

Một người men theo lòng đất đi đến tận cùng đất, cũng điên cuồng thu thập bong bóng thuộc tính.

Nhưng, thuộc tính cấp Thánh nhân, khoảng cách giữa mỗi tiểu cảnh giới đều vô cùng lớn.

Thổ Chi Pháp Tắc của Thổ Linh Đạo Nhân muốn từ Thánh nhân sơ kỳ, bước vào Thánh nhân trung kỳ, hiển nhiên không phải là chuyện dễ dàng.

Lê Ân ước chừng, điểm thuộc tính ít nhất cũng cần ba nghìn tỷ, mới là cảnh giới Thánh nhân trung kỳ.

Thời gian như tên bay.

Thời gian thấm thoát thoi đưa.

Chớp mắt đã qua năm trăm năm!

Ầm ầm!

Thổ Linh Đạo Nhân vẫn đang không ngừng lặn sâu xuống lòng đất, trong cơ thể bỗng nhiên truyền ra một cỗ khí tức cường đại vô song.

"Phù!" "Thổ Chi Pháp Tắc, cuối cùng cũng tấn thăng Thánh nhân trung kỳ rồi!" Thổ Linh Đạo Nhân thở ra một ngụm trọc khí, một trận cảm khái.

Năm trăm năm.

Từ Thánh nhân sơ kỳ, bước vào Thánh nhân trung kỳ.

Nếu tin tức này truyền ra ngoài, Lục Đại Thánh Nhân của Hồng Hoang đều sẽ vì đó mà điên cuồng.

Sẽ không tiếc bất cứ giá nào bắt Thổ Linh Đạo Nhân lại mổ xẻ nghiên cứu, để có được nguyên nhân vì sao thực lực của Thổ Linh Đạo Nhân lại tiến bộ nhanh như vậy.

Năm trăm năm, đối với Thánh nhân, còn chưa bằng một giấc ngủ.

Nhưng đối với Thổ Linh Đạo Nhân, người mười năm thành Thánh, lại là một khoảng thời gian khá dài.

Đặc biệt, trong năm trăm năm này, Thổ Linh Đạo Nhân vẫn luôn lặn sâu xuống tận cùng lòng đất, sống trong cảnh tối tăm không ánh mặt trời.

Hơn nữa, mỗi thời mỗi khắc, đều phải đối kháng với vô số Thổ Chi Pháp Tắc dưới lòng đất.

Nhưng, cũng có một lợi ích rõ ràng.

Đó là...

động tĩnh do đột phá Thổ Chi Pháp Tắc gây ra, đều bị che giấu hoàn toàn.

“Rốt cuộc sâu đến mức nào mới có thể đến được tận cùng của đất?” Ánh mắt Thổ Linh Đạo Nhân hướng thẳng về phía sâu thẳm u tối của lòng đất.

Năm trăm năm không ngừng lặn xuống, Thổ Linh Đạo Nhân cho biết, hắn cũng không biết đã lặn sâu xuống lòng đất bao nhiêu vạn tỷ dặm!

Nhưng, đã chui sâu như vậy rồi, vẫn chưa đến được tận cùng của đất.

Có thể tưởng tượng, Hồng Hoang Đại Lục không chỉ rộng lớn vô biên, độ dày của địa tầng cũng kinh thế hãi tục.

Thổ Linh Đạo Nhân thậm chí còn nghi ngờ, e rằng ngay cả Lục Đại Thánh Nhân cũng không biết rõ tận cùng của đất Hồng Hoang, rốt cuộc sâu đến mức nào!

Có lẽ cũng chỉ có Hồng Quân, người đã trở thành đại ngôn nhân của Thiên Đạo, mới biết được đôi chút.

“Không biết đợi ta đến được tận cùng của đất, Thổ Chi Pháp Tắc có thể đạt đến Thánh nhân hậu kỳ không?” Thổ Linh Đạo Nhân lập tức không nhịn được mà động lòng.

Khoảnh khắc này, thực sự hy vọng, tận cùng của đất Hồng Hoang, có thể mãi mãi không có điểm dừng.

Nếu thực sự như vậy, hắn dám cày Thổ Chi Pháp Tắc lên cấp Thiên Đạo Thánh Nhân.

Lúc đó, để xem biểu cảm của Hồng Quân sẽ đặc sắc đến mức nào.

Rất nhanh, Thổ Linh Đạo Nhân đầy hăng hái, tiếp tục lặn xuống tận cùng của đất. ...

Bất Chu Sơn.

Lê Ân leo lên năm trăm năm, cũng chưa đến được đỉnh Bất Chu Sơn, tận cùng của trời.

Chương 165

Đương nhiên, sở dĩ mất nhiều thời gian như vậy mà vẫn chưa đến được đỉnh Bất Chu Sơn, tự nhiên là vì khi Lê Ân leo lên, phải bận rộn thu thập bong bóng thuộc tính.

Vì vậy, khi Lê Ân leo lên, không phải leo thẳng lên theo đường thẳng, mà còn vòng quanh thân núi khổng lồ, từng vòng từng vòng leo lên.

Năm trăm năm.

Lê Ân leo đến vị trí sườn núi, đỉnh Bất Chu Sơn vẫn xa tít tắp.

"Ồ?" "Đó là...?!" Nhưng, một ngày nọ, ở một vị trí nào đó trên sườn núi, hắn kinh ngạc phát hiện một cây dây hồ lô.

"Cây dây hồ lô này, chẳng lẽ là mẫu thể của Trảm Tiên Hồ Lô của Lục Áp?" Lê Ân lập tức trong lòng chợt động.

Cây hồ lô đằng vô cùng to lớn, những cành nhánh uốn lượn như những con rồng khổng lồ đang nằm.

Tuy nhiên, lúc này, trên cây hồ lô lại chẳng thấy một quả hồ lô nào.

Không, Lê Ân tinh ý lại phát hiện, dưới những cành lá sum suê của cây hồ lô đằng, có bảy nụ hoa nhỏ vừa mới nhú không lâu.

Lê Ân khẽ gật đầu.

Dù trên cây hồ lô đằng chưa thấy quả hồ lô nào, nhưng Lê Ân chắc chắn Trảm Tiên hồ lô xuất phát từ cây hồ lô đằng này.

Lê Ân chợt nhớ lại những câu chuyện thần thoại đã xem ở kiếp trước, đại khái biết được nguồn gốc của cây hồ lô đằng.

Tương truyền, thời hồng mông có tiên thiên linh căn hồ lô đằng, kết ra bảy quả hồ lô.

Quả thứ nhất, màu tím vàng, Tử Kim Hồng Hồ Lô, bị Lão Tử lấy được, sau này đưa cho phân thân của mình là Thái Thượng Lão Quân dùng để đựng đan dược.

Quả thứ hai, màu đỏ tím, Cửu Cửu Tán Hồn Hồng Hồ Lô, bị Hồng Vân đạo nhân lấy được.

Sau khi Hồng Vân vẫn lạc, Cửu Cửu Tán Phách Hồ Lô cũng đã rơi vào tay Côn Bằng.

Quả thứ ba, màu trắng tím, Trảm Tiên Hồ Lô, bị Lục Áp lấy được, hiện đã luyện chế thành Trảm Tiên Phi Đao.

Quả thứ tư, màu xanh tím, Chiêu Yêu Hồ Lô, bị Nữ Oa lấy được, chế thành Chiêu Yêu Phiên, có thể triệu tập tất cả yêu tinh trong thiên hạ.

Quả thứ năm, màu vàng tím, Thủy Hỏa Hồ Lô, bị Thông Thiên giáo chủ lấy được, bên trong có hai con thủy hỏa kỳ lân.

Quả thứ sáu, màu xanh lục, bị đạo đồng dưới trướng Hồng Quân, cũng là Hạo Thiên Thượng Đế sau này lấy được, có thể nuôi dưỡng thiên hạ bảo vật, giúp chúng tiến thêm một bậc.

Quả thứ bảy, màu đen tím, là Hỗn Độn Hồ Lô, có thể tự thành một cõi hỗn độn, bị Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy được.

Lê Ân lập tức nhìn bảy nụ hoa nhỏ đang ẩn mình dưới cành lá xum xuê.

Sau khi bảy quả hồ lô bị hái đi, gốc tiên thiên hồ lô đằng này đã bắt đầu thai nghén lại từ đầu.

Nhưng để bảy quả hồ lô thai nghén hoàn toàn trở lại, rõ ràng cần

phải hao tổn vô tận năm tháng.

Đương nhiên, Lê Ân không nhắm vào bảy quả hồ lô đó, mà là nhắm vào gốc tiên thiên hồ lô đằng này.

Hơn nữa, dù bảy quả hồ lô chưa bị hái, hắn cũng chưa chắc có được.

Tiên thiên linh vật sớm đã sinh ra linh trí, bản thân chúng cũng sẽ lựa chọn chủ nhân.

Lúc này, Lê Ân chỉ liếc nhìn một cái rồi dời ánh mắt khỏi bảy nụ hoa nhỏ.

Ánh mắt tràn đầy kinh hỉ của Lê Ân chiếu thẳng vào toàn bộ gốc tiên thiên hồ lô đằng.

Bởi vì...

Lê Ân phát hiện gốc tiên thiên hồ lô đằng này đang rơi ra bong bóng thuộc tính 【Pháp Lực Hệ Hỗn Độn】.

Hỗn độn sinh vạn vật!

Chẳng trách bảy quả hồ lô mà gốc tiên thiên hồ lô đằng này kết ra lại có thuộc tính khác nhau.

Thế là, Lê Ân cũng không vội tiếp tục cày thuộc tính ở Bất Chu Sơn nữa, mà chuyển sang cày thuộc tính của tiên thiên hồ lô đằng.

Chỉ trong vài hơi thở.

Thuộc tính 【Pháp Lực Hệ Hỗn Độn】 của Lê Ân, từ con số không, đã một mạch đột phá mốc trăm vạn, bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Lê Ân không khỏi cảm thán, cảm giác làm một kẻ hack game quả thực rất sảng khoái.

Người khác từ con số không tu luyện đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, ít nhất cũng phải mất mấy chục triệu năm.

Đó là còn phải có căn cơ thâm hậu, thiên tư xuất chúng.

Nếu không, cả đời cũng có thể không cách nào tấn thăng Đại La.

Hồng Hoang tuy có vẻ không ít Đại La Kim Tiên, nhưng tuyệt đối không phải là một cảnh giới dễ tu luyện.

Thế nhưng, 【Pháp Lực Hệ Hỗn Độn】 của Lê Ân tấn thăng Đại La Kim Tiên lại chỉ là mới bắt đầu mà thôi.

Lúc này, pháp lực hệ Hỗn Độn của Lê Ân đang tăng vọt với tốc độ kinh khủng như tên lửa.

Đại La Kim Tiên sơ kỳ!

Đại La Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong!

Đại La Kim Tiên trung kỳ!

Đại La Kim Tiên trung kỳ đỉnh phong!

Đại La Kim Tiên hậu kỳ! ...Mỗi một phút mỗi một giây, pháp lực hệ Hỗn Độn của Lê Ân đều đang tăng vọt.

Chỉ dùng nửa canh giờ, pháp lực hệ Hỗn Độn của Lê Ân đã một mạch đột phá Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Sau khi pháp lực hệ Hỗn Độn tấn thăng lên cấp độ Chuẩn Thánh, Lê Ân phát hiện điểm số của những bong bóng thuộc tính rơi ra từ tiên thiên hồ lô đằng đã giảm mạnh đi không ít.

Điều đó cũng dẫn đến tốc độ tăng trưởng của pháp lực hệ Hỗn Độn giảm đột ngột.

Nhưng dù vậy, nửa tháng sau.

Pháp lực hệ Hỗn Độn của Lê Ân cũng đã từ Chuẩn Thánh sơ kỳ

bước vào Chuẩn Thánh trung kỳ.

Tốc độ tăng trưởng của pháp lực hệ Hỗn Độn lại một lần nữa giảm mạnh đi không ít.

Chương 166

Đối với điều này, Lê Ân sớm đã quen, chẳng có gì lạ.

Cảnh giới càng cao, càng khó cày thuộc tính, trừ phi cảnh giới của đối phương vượt xa mình.

Nửa năm sau.

Tất cả bong bóng thuộc tính rơi ra từ tiên thiên hồ lô đằng cuối cùng đã bị Lê Ân thu hoạch toàn bộ.

Pháp lực hệ Hỗn Độn cũng một mạch đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ. "Hiện tại ta có Hỗn Độn Pháp Tắc cấp Chuẩn Thánh trung kỳ, pháp lực hệ Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh hậu kỳ, uy lực khi thôi động Hỗn Độn Chung hẳn là mạnh hơn Thái Nhất rất nhiều rồi nhỉ?" Lê Ân thần sắc phấn chấn, tâm tình cực kỳ vui sướng, không nhịn được lẩm bẩm.

Cũng may không chiếm thân thể của thúc phụ, nếu không cũng phải tranh giành một phen.

Đến lúc đó, chắc sẽ nói với đối phương: Thái Nhất, Hỗn Độn Chung nên đổi chủ rồi!

Kẻ mang trong mình Hỗn Độn Pháp Tắc và pháp lực hệ Hỗn Độn rõ ràng thích hợp với Hỗn Độn Chung hơn Thái Nhất.

Sau khi thu hoạch xong bong bóng thuộc tính của tiên thiên hồ lô đằng, Lê Ân cũng không chiếm gốc tiên thiên hồ lô đằng làm của riêng.

Tiên thiên linh căn đối với các Chuẩn Thánh khác có lẽ rất quý giá.

Nhưng đối với Lê Ân, tác dụng không lớn.

Để dành đó cày thuộc tính, cũng là chuyện của sau này.

Bong bóng thuộc tính của gốc tiên thiên hồ lô đằng đã bị Lê Ân cày sạch rồi.

Muốn nó rơi ra bong bóng thuộc tính nữa, có lẽ cần vô tận năm tháng tích lũy.

Hơn nữa, muốn thu phục gốc tiên thiên hồ lô đằng này không phải là chuyện dễ dàng.

Phải biết rằng, ngay cả Trảm Tiên Hồ Lô sinh ra từ nó cũng đã linh tính mười phần.

Nếu nói gốc tiên thiên hồ lô đằng này không sinh ra linh trí, Lê Ân có chết cũng không tin.

Lê Ân chỉ riêng việc cày pháp lực hệ Hỗn Độn từ trên người gốc tiên thiên hồ lô đằng đã đạt đến Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Có thể biết, gốc tiên thiên hồ lô đằng này chắc chắn có tu vi không dưới Chuẩn Thánh viên mãn.

Đây có lẽ là nguyên nhân vì sao gốc tiên thiên hồ lô đằng này vẫn luôn yên tĩnh sinh trưởng ở Bất Chu Sơn mà không bị các đại năng Chuẩn Thánh của Hồng Hoang thu đi.

Bởi vì... nếu thật sự đánh nhau, những đại năng Chuẩn Thánh trên bề mặt của Hồng Hoang, e rằng không một ai đánh lại gốc tiên thiên hồ lô đằng này.

Thánh nhân thì đánh được, nhưng trong sáu đại Thánh nhân của Hồng Hoang, không có ai nắm giữ Hỗn Độn Pháp Tắc.

Gốc tiên thiên hồ lô đằng này đối với việc tu hành của họ rõ ràng không có bất kỳ trợ giúp nào.

Đây cũng là lý do vì sao trong đạo trường của sáu đại Thánh nhân,

trừ chùa Đại Lôi Âm của Tiếp Dẫn ra, năm vị còn lại đều không có tiên thiên linh căn tồn tại.

Tiên thiên linh căn được trồng trong chùa Đại Lôi Âm của Tiếp Dẫn là cây Ngộ Đạo Cổ Trà.

Cây Ngộ Đạo Cổ Trà có thể nâng cao ngộ tính, tuy đối với Thánh nhân thì ngộ tính tăng không nhiều, nhưng dù sao có còn hơn không.

Rời khỏi tiên thiên hồ lô đằng, Lê Ân lại bắt đầu công trình vĩ đại là cày thuộc tính của Bất Chu Sơn.

Lê Ân men theo sườn núi, tiếp tục đi vòng quanh từng vòng một lên trên.

Tất cả bong bóng thuộc tính gặp phải trên đường đều bị thần thức của hắn quét sạch.

Nhưng sau khi Thổ Chi Pháp Tắc của Thổ Linh đạo nhân tấn thăng lên Thánh nhân trung kỳ.

Mỗi một bong bóng thuộc tính rơi ra từ Bất Chu Sơn, điểm số đều giảm mạnh xuống còn một chữ số.

May mắn là, phạm vi của Bất Chu Sơn thực sự quá lớn, quá lớn, số lượng bong bóng thuộc tính rơi ra cũng thực sự quá nhiều, quá nhiều.

Tích tiểu thành đại!

Tích cát thành tháp!

Dù sao ở cảnh giới Thánh nhân trung kỳ, Thổ Chi Pháp Tắc ở những nơi khác có lẽ căn bản sẽ không rơi ra bong bóng thuộc tính nữa.

Bất Chu Sơn đã có thể tiếp tục cày, Lê Ân tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Dù sao chân muỗi cũng là thịt.

Số lượng bong bóng thuộc tính nhiều như vậy tích lũy lại, điểm số cũng vô cùng đáng kể. "Hử?" "...?!" Một ngày nọ, Lê Ân vẫn đang âm thầm nhặt thuộc tính, sắc mặt lại đột nhiên đại biến.

Bởi vì... hắn kinh ngạc phát hiện, Lực Chi Pháp Tắc và Bàn Cổ Thần Thể trong cơ thể hắn lại đột ngột tự động vận chuyển.

Sau đó, Lê Ân phát hiện, từ một phương hướng nào đó bên trong thân núi truyền đến một cảm giác triệu hoán lúc ẩn lúc hiện.

Cảm giác đó đang hô ứng từ xa với Lực Chi Pháp Tắc và Bàn Cổ Thần Thể trong cơ thể hắn. "Chẳng lẽ... là bảo bối Bàn Cổ để lại?" Lê Ân gắt gao nhìn chằm chằm vào phương hướng truyền đến cảm giác triệu hoán, hơi thở cũng không nhịn được trở nên dồn dập, nặng nề.

Vút!

Sau đó, bong bóng thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc cũng không còn thơm nữa.

Nếu thật sự có bảo bối Bàn Cổ để lại, còn nhặt cái khỉ gì bong bóng thuộc tính Thổ Chi Pháp Tắc nữa.

Đương nhiên là phải thu bảo bối Bàn Cổ để lại vào túi trước đã.

Thế là, Lê Ân lập tức bay về phía phương hướng truyền đến cảm giác triệu hoán.

Ầm ầm ầm...

Lê Ân phát hiện, vị trí truyền đến cảm giác triệu hoán dường như ở sâu trong thân núi, liền vội vàng dùng thổ hệ độn thuật, liên tục đi sâu vào trong lòng núi. ...Trong khoảng thời gian hơn năm trăm năm Lê Ân cày thuộc tính ở Bất Chu Sơn, đại lục Hồng Hoang có vẻ vô cùng bình tĩnh.

Chương 167

Đặc biệt là Vu tộc.

Mười hai Tổ Vu dường như bị Lê Ân dọa sợ, sau khi rút lui khỏi Thiên Đình, vẫn luôn co cụm trong Tổ đình của Thổ, không có động tĩnh gì lớn, ngay cả động tĩnh nhỏ cũng không thấy một cái.

Điều này khiến cho một đám đại lão Hồng Hoang đang chăm chú theo dõi tiến triển của đại kiếp Vu Yêu không khỏi chau mày.

Cứ thế này không được!

Vu Yêu hai tộc không đánh nhau nữa, đại kiếp Vu Yêu làm sao có thể thuận lợi kết thúc.

Đại kiếp Vu Yêu không kết thúc, thì làm sao có thể thu hoạch khí vận.

Vùng đất cực Tây, tiểu thế giới Ma Môn. "Đại ca, Vu Yêu hai tộc hiện tại không có chút động tĩnh nào, huynh không chút lo lắng sao?" Kế Đô không khỏi tò mò hỏi La Hầu.

Lúc này, chân thân của La Hầu, ngoài cái đầu lâu dữ tợn vô cùng ra, phần thân trên nối với đầu lâu đã mọc ra được một nửa nhỏ.

Tất cả công lao đều nhờ vào mười hai Tổ Vu.

Lần trước, mười hai Tổ Vu xông lên Thiên Đình, cuối cùng không tiếc tự bạo Bàn Cổ kim thân cấp Chuẩn Thánh viên mãn để tiêu diệt Kim Ô Đại Thái Tử.

Đáng tiếc, Kim Ô Đại Thái Tử không hề vẫn lạc.

Nhưng lại phá hủy hơn nửa Thiên Đình.

Vu Yêu hai tộc cũng vì thế mà bị liên lụy, chết mấy trăm triệu tộc

nhân.

Trong đó, còn có mười mấy vị Đại Vu cảnh giới Đại La Kim Tiên, và mấy chục vị Yêu tộc Đại Thánh.

Sau khi những sinh linh đó vẫn lạc, tử khí, oán khí, sát khí... các loại năng lượng tiêu cực để lại, khi quay về thiên địa đã bị La Hầu và Kế Đô dùng đại thần thông vô thượng chặn lại.

Bản thể của La Hầu chính là dựa vào những năng lượng tiêu cực này mới khôi phục được nhiều thương thế như vậy.

Đáng tiếc Chuẩn Thánh của hai tộc Vu Yêu không một ai chết.

Nếu không, thương thế của La Hầu sẽ khôi phục được nhiều hơn. "Biết vì sao năm trăm năm nay, ta không ra tay không?" Thiên Ma huyễn thân của La Hầu hiện ra từ trên đầu lâu bản thể, nhìn Kế Đô, cười hỏi ngược lại. "Ta biết đại ca sẽ không để Vu Yêu hai tộc cứ an phận như vậy đâu!" Kế Đô tức thì sáng mắt lên, cũng không quá ngạc nhiên. "Đại ca sớm đã âm thầm ra tay với Yêu tộc rồi sao?" Kế Đô không khỏi trầm ngâm. "Không phải Yêu tộc, là Vu tộc!" Thiên Ma huyễn thân của La Hầu lại khẽ lắc đầu. "Cái gì?" "Đại ca, người ra tay đối phó, là Vu tộc?!" Nghe vậy, Kế Đô tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

Rõ ràng không ngờ được, dưới cục diện hiện tại, La Hầu lại đối phó với Vu tộc. "Hiện tại, Yêu tộc có thêm một vị Kim Ô Đại Thái Tử sâu không lường được, ở cấp độ cường giả Chuẩn Thánh, Yêu tộc rõ ràng mạnh hơn Vu tộc mà!" "Đại ca không phải nên đối phó với Yêu tộc mới đúng sao?" "Nếu không, cường giả Chuẩn Thánh của hai tộc Vu Yêu mất cân bằng, căn bản không thể nào lưỡng bại câu thương được!" Kế Đô vô cùng khó hiểu. "Yêu tộc ta có con cờ ẩn Côn Bằng, có thể tùy thời tập kích Đế Tuấn hoặc Thái Nhất." "Thiếu Đế Tuấn hoặc Thái Nhất, Côn Bằng lại phản bội, chiến lực đỉnh cấp của Yêu tộc tương đương với việc mất đi một nửa." "Cho dù Kim Ô Đại Thái

Tử có ẩn giấu át chủ bài gì, nhưng Yêu tộc muốn đánh thắng Vu tộc cũng tuyệt đối không dễ dàng, dù thắng cũng là thắng thảm." La Hầu giải thích. "Vậy Kim Ô Đại Thái Tử thì sao, đại ca không chuẩn bị đối phó à?

Tên đó ẩn giấu sâu như vậy, chắc chắn mưu đồ không nhỏ, giữ lại chung quy là một tai họa!" Kế Đô lại chau mày.

Đối với Lê Ân, hắn vô cùng kiêng kỵ.

Lê Ân là một trong số ít những tồn tại trong Hồng Hoang mà hắn không thể nhìn thấu. "Ngươi cảm thấy trong Hồng Hoang, ai muốn Kim Ô Đại Thái Tử chết nhất?" La Hầu không đáp mà hỏi ngược lại, nụ cười có chút thâm sâu. "Mười hai Tổ Vu?" Kế Đô có chút không chắc chắn đáp. "Không, là Hồng Quân!" "Kim Ô Đại Thái Tử, rõ ràng đã vượt ra ngoài tầm kiểm soát của Hồng Quân, khiến cho kết cục của đại kiếp Vu Yêu cũng sinh ra vài phần không chắc chắn!" La Hầu giải thích một cách nghiêm túc. "Đúng, đúng, đúng!" "Sự xuất hiện của Kim Ô Đại Thái Tử, chắc chắn đã làm rối loạn không ít kế hoạch của Hồng Quân!" Kế Đô tức thì sáng mắt lên. "Cho nên Kim Ô Đại Thái Tử cứ để đó, có thể gây thêm phiền phức cho Hồng Quân!" La Hầu khẽ gật đầu nói.

Kế Đô lại hỏi: "Vậy đại ca định đối phó với mười hai Tổ Vu, sao bao năm nay không thấy có động tĩnh gì?" "Hắc hắc!

Sớm đã lúc hợp mưu với mười hai Tổ Vu giết chết Hy Hoàng, ta đã để lại hậu thủ." "Nguyên thần của mười hai Tổ Vu quá yếu, cho nên lúc đó ta đã lặng lẽ gieo ma niệm vào trong nguyên thần của Chúc Dung và Cộng Công!" "Những năm gần đây, ma niệm đã bắt đầu bén rễ nảy mầm trong nguyên thần của Chúc Dung và Cộng Công!" "Đặc biệt là sau khi trải qua trận chiến ở Thiên Đình hơn năm trăm năm trước, sự tác động của Kim Ô Đại Thái Tử đối với mười hai Tổ Vu,

khiến cho tâm thái của Chúc Dung và Cộng Công có chút nóng vội, cung cấp thêm nhiều dưỡng chất cho ma niệm." "Hiện tại, đã gần đến lúc thu hoạch rồi!" "Giết chết Chúc Dung và Cộng Công, thực lực Vu tộc đại tổn, Yêu tộc chắc chắn sẽ không ngồi yên, sẽ phát động trận chiến cuối cùng với Vu tộc!" La Hầu kể rành rọt kế hoạch của mình. "Không hổ là đại ca, năng lực tính kế đáng sợ thế này, e rằng ngay cả Hồng Quân cũng phải cam bái hạ phong!" Kế Đô không kìm được mà cảm thán. "Nhưng, đại ca, làm sao để dụ Chúc Dung và Cộng Công ra khỏi Vu tộc đây?" "Hiện tại mười hai Tổ Vu sợ bị Yêu tộc phục kích, vẫn luôn co cụm trong Tổ đình của Thổ không ra ngoài.

Muốn dùng thủ đoạn dụ Hy Hoàng ra ngoài để dụ Chúc Dung và Cộng Công ra thì không dễ đâu." Ngay sau đó, Kế Đô bổ sung một câu.

Vấn đề này quả thực vô cùng then chốt, là cơ sở để một loạt kế hoạch của La Hầu có thể tiến hành thành công hay không. "Muốn dụ Chúc Dung và Cộng Công ra khỏi Vu tộc không khó, xem đây là gì?" Ngay sau đó, từ trong bản thể của La Hầu, lập tức bay ra một vật.

Kế Đô nhìn kỹ, kinh ngạc thấy đó là một giọt tinh huyết màu vàng rực rỡ xen lẫn vài tia đen.

Giọt tinh huyết này vô cùng phi phàm, khiến Kế Đô có cảm giác nặng như tinh thần.

Một giọt máu, phảng phất chứa đựng sức mạnh vô tận, có thể đè sập vạn cổ thương khung.

Thậm chí, Kế Đô từ trong giọt tinh huyết này, mơ hồ nhìn thấy bóng dáng của một vị cự nhân tuyệt thế. "Chẳng lẽ... là tinh huyết của Bàn Cổ?!" Kế Đô thần sắc chấn động mạnh, trừng lớn mắt, không thể tin nổi nhìn La Hầu.

Hắn cũng không ngờ, La Hầu ngay cả tinh huyết của Bàn Cổ cũng có. "Đúng, lúc Bàn Cổ vẫn lạc, ta đã dùng hết mọi thủ đoạn mới chặn

được một giọt tinh huyết của Bàn Cổ!" La Hầu gật đầu. "Nhưng, giọt tinh huyết Bàn Cổ này, qua vô số năm ta tế luyện, đã dung nhập một tia ma huyết của ta!" "Ngươi nói xem, nếu ta dùng giọt tinh huyết Bàn Cổ này để dụ dỗ Chúc Dung và Cộng Công, họ có rời khỏi Vu tộc không?" Thiên Ma huyễn thân của La Hầu nắm giữ giọt tinh huyết Bàn Cổ, nói với Kế Đô một cách đầy thâm ý. "Chúc Dung và Cộng Công chắc chắn sẽ rời khỏi Vu tộc, e rằng nằm mơ cũng muốn có được thêm truyền thừa tinh huyết Bàn Cổ!" Kế Đô vội vàng gật đầu.

Hắn làm sao không biết, sức hấp dẫn của tinh huyết Bàn Cổ đối với mười hai Tổ Vu lớn đến mức nào.

Chương 168

Có thể nói không ngoa rằng, sức hấp dẫn của Tiên Thiên Chí Bảo đối với mười hai Tổ Vu cũng kém xa tinh huyết Bàn Cổ. ...Bất Chu Sơn.

Vèo vèo vèo...

Lê Ân thi triển thổ hệ độn thuật, theo hướng cảm giác triệu hoán truyền đến, một đường đi sâu vào trong thân núi Bất Chu Sơn.

Vị trí của cảm giác triệu hoán dường như ở nơi sâu nhất trong thân núi Bất Chu Sơn.

Lê Ân không ngừng nghỉ độn thuật suốt mười ngày mười đêm, vẫn chưa đến được vị trí của cảm giác triệu hoán.

Nhưng, theo Lê Ân không ngừng đi sâu vào, cảm giác triệu hoán đó bắt đầu ngày càng mạnh mẽ.

Cuối cùng.

Lê Ân dùng thổ hệ độn thuật, độn hành suốt mấy tháng trời mới đến được vị trí của cảm giác triệu hoán.

Ngay sau đó, Lê Ân liền kinh ngạc phát hiện...

Cảm giác triệu hoán đó, lại được truyền ra từ một hạt bụi nhỏ đến mức gần như có thể bỏ qua, vô cùng bình thường.

Nếu không phải lúc này Lực Chi Pháp Tắc và Bàn Cổ Thần Thể trong cơ thể Lê Ân đang điên cuồng tự động vận chuyển, hô ứng với cảm giác triệu hoán truyền ra từ hạt bụi.

E rằng Lê Ân sẽ trực tiếp bỏ qua hạt bụi đó, coi nó như một trong hàng tỷ hạt bụi bình thường.

Nhưng, cảm giác hô ứng rõ ràng vô cùng trong cơ thể nói cho Lê Ân biết, hạt bụi đó rõ ràng không đơn giản. "Chẳng lẽ là loại tiểu thế giới giống như Tu Di trong hạt cải?" Trong lòng Lê Ân chợt động.

Vút!

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức vận chuyển Lực Chi Pháp Tắc và Bàn Cổ Thần Thể đến cực hạn.

Sau đó, thân hình Lê Ân hóa thành một luồng lưu quang, thử độn vào trong hạt bụi đó.

Vừa thử một lần.

Lê Ân lập tức vui mừng khôn xiết.

Bởi vì... thật sự thành công rồi, hắn đã thành công độn nhập vào thế giới trong hạt bụi.

Hạt bụi đó, quả thực như hắn đã đoán trước, bên trong có càn khôn khác.

Ong!

Sau khi tiến vào, Lê Ân lập tức phóng ra thần thức, mở phạm vi quét của thần thức ra lớn nhất.

Sau đó... không gian bên trong thế giới hạt bụi, lớn hơn nhiều so với tưởng tượng của hắn, thần thức của hắn hoàn toàn không thể bao trùm toàn bộ thế giới hạt bụi.

Thậm chí, phạm vi quét của thần thức của hắn, ngay cả một phần vạn của thế giới hạt bụi cũng còn lâu mới đạt được.

Nhưng, Lê Ân suy nghĩ một chút, liền lập tức thông suốt.

Tòa thế giới hạt bụi này, rất có khả năng là do Bàn Cổ khai tịch.

Với thực lực của Bàn Cổ, thế giới mà ông khai tịch tự nhiên

không thể là tiểu thiên thế giới, ít nhất cũng là trung thiên thế giới.

Sau khi tiến vào thế giới hạt bụi, cảm giác triệu hoán đó càng thêm mãnh liệt, thân thể Lê Ân gần như sắp mất kiểm soát.

Vút!

Thế là, Lê Ân cũng không vội khám phá tòa thế giới hạt bụi này, thân thể hóa thành một luồng hồng quang, tiếp tục độn về phía vị trí của cảm giác triệu hoán.

Lại liên tục phi độn mười ngày mười đêm.

Lê Ân cuối cùng đã đến được vị trí cuối cùng của cảm giác triệu hoán. "Kia là...?" Lê Ân thần sắc chấn động mạnh, kinh hãi nhìn về phía trước.

Phía trước, kinh ngạc có một cái hồ khổng lồ rộng trăm tỷ dặm.

Nước hồ có màu vàng huyền ảo, nhưng lại cho Lê Ân cảm giác sức mạnh vô cùng, phảng phất một giọt nước hồ có thể đè sập vạn cổ thương khung.

Rõ ràng, đây không phải là một cái hồ bình thường. "Chỗ nước hồ màu vàng huyền ảo này, chẳng lẽ toàn bộ là do Lực Chi Pháp Tắc hóa thành sao?" "Hít!

Hít..." Lê Ân không nhịn được hít vào từng ngụm khí lạnh, giọng nói cũng có chút run rẩy.

Bởi vì... lúc này, trong tầm mắt của Lê Ân, những giọt nước hồ màu vàng huyền ảo đó đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính.

Trên bong bóng thuộc tính hiện ra, kinh ngạc là 【Lực Chi Pháp Tắc】.

Trong ấn tượng của Lê Ân, Hồng Hoang dường như chưa từng xuất hiện tiên thiên linh vật hệ Lực Lượng.

Cho nên, chỗ nước hồ màu vàng huyền ảo này, sau khi loại trừ khả năng là tiên thiên linh vật, chỉ còn lại duy nhất một khả năng.

Vèo vèo vèo...

Lê Ân thậm chí không thèm đi sâu tìm hiểu lai lịch của nước hồ màu vàng huyền ảo, hai mắt tỏa sáng, lập tức phóng ra thần thức, điên cuồng quét về phía vô số bong bóng thuộc tính Lực Chi Pháp Tắc. "Không ngờ ở Bất Chu Sơn, thật sự có thể cày được Lực Chi Pháp Tắc!" "Phát tài rồi, lần này triệt để phát tài rồi!" Lê Ân dùng một ánh mắt vô cùng nóng rực, gắt gao nhìn chằm chằm vào tòa hồ kỳ dị trước mắt.

Hắn thậm chí còn nghi ngờ, nếu cày sạch tất cả bong bóng thuộc tính của tòa hồ kỳ dị này, Lực Chi Pháp Tắc của hắn rất có khả năng sẽ tấn thăng lên cấp độ Thánh nhân.

Là pháp tắc đứng đầu trong ba ngàn pháp tắc của Hồng Hoang, Lực Chi Pháp Tắc một khi đạt đến cấp độ Thánh nhân, chiến đấu lực đó không phải mạnh bình thường đâu.

Mười tỷ!

Mười một tỷ!

Mười hai tỷ!

Chương 169

Mười ba tỷ!

Mười bốn tỷ!

Mười lăm tỷ! ...Mỗi một phút mỗi một giây, điểm thuộc tính Lực Chi Pháp Tắc của Lê Ân đều đang tăng vọt.

Tốc độ tăng nhanh đến mức, Lê Ân có cảm giác hạnh phúc đến ngất đi.

Ba ngày sau.

Điểm thuộc tính Lực Chi Pháp Tắc đã đột phá mốc trăm tỷ.

Điều đó cũng có nghĩa là, Lê Ân chỉ dùng ba ngày thời gian, đã khiến Lực Chi Pháp Tắc, từ Chuẩn Thánh trung kỳ trực tiếp vượt qua hai cảnh giới, tăng vọt lên Chuẩn Thánh viên mãn.

Trong ba ngày, liên tiếp phá hai cảnh giới.

Chuyện này nếu bị những lão đại Chuẩn Thánh của Hồng Hoang biết được, e rằng Lê Ân sẽ bị họ ghen tị đến phát điên, xé sống thành từng mảnh.

Nhưng, ngay cả Lê Ân, thực ra trong lòng cũng khá chấn động.

Ban đầu, trong trận chiến ở Thiên Đình, Lê Ân đã dùng hết mọi cách, diễn xuất ở cấp độ ảnh đế.

Cũng không thể lừa được mười hai Tổ Vu, cày Lực Chi Pháp Tắc từ trên người Bàn Cổ kim thân lên Chuẩn Thánh viên mãn.

Chỉ cày Lực Chi Pháp Tắc lên Chuẩn Thánh trung kỳ mà thôi.

Kết quả bây giờ, chỉ dùng ba ngày thời gian, đã đạt được mục tiêu mà trước đó không thể hoàn thành.

Chuyến đi Bất Chu Sơn lần này, thật sự lời to rồi.

Thu hoạch lớn đến mức, quả thực khó mà tưởng tượng được.

Tuyệt đối là lần cày thuộc tính thu hoạch lớn nhất của Lê Ân từ khi trọng sinh đến Hồng Hoang, không có lần thứ hai.

Vèo vèo vèo...

Lê Ân vội vàng thu lại những suy nghĩ tạp nham trong lòng, tiếp tục lao vào đại nghiệp cày thuộc tính.

Tòa hồ kỳ dị rộng trăm tỷ dặm này, bong bóng thuộc tính rơi ra thực sự quá nhiều, quá nhiều.

Dù Lê Ân đã dùng ba ngày thời gian, cũng chỉ mới thu được một phần năm mà thôi.

Đợi Lê Ân thu hoạch xong toàn bộ bong bóng thuộc tính của hồ nước rộng trăm tỷ dặm, điểm thuộc tính Lực Chi Pháp Tắc của hắn đã kinh ngạc đạt đến ba trăm tỷ.

Nếu lúc trận chiến ở Thiên Đình, Lực Chi Pháp Tắc có ba trăm tỷ điểm thuộc tính, Lê Ân nằm mơ cũng có thể cười tỉnh.

Nhưng bây giờ, dã tâm của hắn đã bị kích phát.

Lực Chi Pháp Tắc cấp Chuẩn Thánh viên mãn không còn là mục tiêu của hắn nữa, Lực Chi Pháp Tắc cấp Thánh nhân mới là mục tiêu.

Hiện tại, chưa thể cày Lực Chi Pháp Tắc lên cấp độ Thánh nhân, Lê Ân tự nhiên có chút không hài lòng. "Dưới đáy hồ có thể có nhiều bong bóng thuộc tính hơn để cày không?" Trong lòng Lê Ân chợt động.

Tham khảo kinh nghiệm cày thuộc tính ở Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh, từ ngoài vào trong, từng lớp từng lớp đi sâu vào đều có thể cày được bong bóng thuộc tính.

Phụt!

Vừa nghĩ đến đây.

Lê Ân không chút do dự, trực tiếp nhảy vào tòa hồ kỳ dị đó.

Ầm ầm ầm...

Nhưng, Lê Ân vừa nhảy xuống, giống như nước sôi đổ vào chảo dầu, lập tức gây ra phản ứng dây chuyền vô cùng kinh khủng.

Hồ nước trăm tỷ dặm phảng phất như bị đốt cháy cùng lúc.

Lực Chi Pháp Tắc vô cùng vô tận, trong một khoảnh khắc, điên cuồng oanh kích về phía Lê Ân. "Phụt!

Phụt!

Phụt..." Lê Ân tức thì phun ra từng ngụm máu tươi.

May mà Lực Chi Pháp Tắc của hắn đã đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn, khả năng kháng cự đối với Lực Chi Pháp Tắc cũng tương đối mạnh mẽ.

Nếu không, lúc này đã bị vô số Lực Chi Pháp Tắc do hồ nước trăm tỷ dặm gây ra, oanh sát thành tro bụi rồi.

Điều này cũng chứng thực thêm suy đoán trước đó của Lê Ân.

Tòa hồ kỳ dị này, chính là do vô số Lực Chi Pháp Tắc hóa thành.

Đồng thời, cũng khiến Lê Ân hiểu sâu sắc sự đáng sợ của tòa hồ kỳ dị này.

Hắn không dám tùy tiện nữa.

Từng chút từng chút một lặn xuống đáy hồ.

Không còn cách nào khác, Lực Chi Pháp Tắc dưới mặt nước còn kinh khủng hơn trên mặt nước.

Vì mạng sống, Lê Ân tự nhiên không dám lặn xuống quá nhanh.

Hắn không muốn trở thành một túc chủ bi thảm hy sinh oanh liệt trên con đường cày thuộc tính.

Nhưng, rất nhanh, suy đoán thứ hai của Lê Ân cũng được chứng thực.

Vừa mới lặn xuống không bao nhiêu mét, lại một lần nữa nhìn thấy bong bóng thuộc tính Lực Chi Pháp Tắc. "Xem ra lần này Lực Chi Pháp Tắc cấp Thánh nhân, thật sự có hy vọng rồi!" Lê Ân nhìn về phía dưới, đáy hồ sâu không biết bao nhiêu, trong mắt không ngừng lóe lên tinh quang.

Dù hắn rất muốn lặn thẳng xuống đáy hồ, quét sạch tất cả bong bóng thuộc tính trên đường đi.

Nhưng Lê Ân biết, lúc càng quan trọng thế này, càng không thể vội vàng.

Ổn định, mới là vương đạo!

Chương 170

Dù sao bong bóng thuộc tính ở đó, không chạy cũng không trốn.

Nhiều nhất cũng chỉ tốn thêm chút thời gian mà thôi.

Đối với tu vi hiện tại của Lê Ân, thời gian không nghi ngờ gì là thứ rẻ mạt nhất.

Ba trăm tỷ!

Ba trăm mười tỷ!

Ba trăm hai mươi tỷ!

Ba trăm ba mươi tỷ!

Ba trăm bốn mươi tỷ!

Ba trăm năm mươi tỷ! ...Theo vòng cày thuộc tính mới bắt đầu, điểm thuộc tính Lực Chi Pháp Tắc của Lê Ân lại bắt đầu tăng vọt.

Trong nháy mắt, trăm năm thời gian đã trôi qua.

Lê Ân cũng không biết mình đã lặn xuống bao nhiêu vạn dặm, nhưng vẫn mãi chưa đến được đáy hồ.

Ầm ầm!

Nhưng, vào một ngày, trong cơ thể Lê Ân đột nhiên truyền ra một luồng khí tức kinh khủng phảng phất có thể oanh nát chư thiên vạn giới.

Sắc mặt Lê Ân, trong nháy mắt trở nên cuồng hỉ.

Bởi vì hắn biết, Lực Chi Pháp Tắc của hắn, đã kinh ngạc tấn thăng lên cấp độ Thánh nhân! "Chẳng lẽ, chuyến đi Bất Chu Sơn lần này, không chỉ Thổ Chi Pháp Tắc tấn thăng Thánh nhân trung kỳ, mà

Lực Chi Pháp Tắc cũng sẽ theo sát gót, tấn thăng Thánh nhân trung kỳ sao?" Lê Ân nhìn về phía đáy hồ vẫn sâu không thấy đáy, ánh mắt đột nhiên trở nên vô cùng chờ mong.

Nếu Lực Chi Pháp Tắc tấn thăng Thánh nhân trung kỳ, thì sẽ một mạch vượt qua Thổ Chi Pháp Tắc cấp Thánh nhân trung kỳ, trở thành át chủ bài mạnh nhất của Lê Ân.

Vu tộc, Tổ đình của Thổ.

Chúc Dung lặng lẽ đến đại điện nơi Cộng Công tạm trú. "Chúc Dung, sao ngươi lại đến đây?" Thấy Chúc Dung, Cộng Công có chút kinh ngạc.

Tuy thủy với hỏa vốn không dung, nhưng trong mười hai Tổ Vu, quan hệ giữa Hỏa thần Chúc Dung và Thủy thần Cộng Công lại là tốt nhất. "Cộng Công, mấy năm nay ta có chút tâm huyết dâng trào, dường như có chuyện vô cùng không hay sắp xảy ra!" Chúc Dung sắc mặt vô cùng nghiêm túc nói với Cộng Công.

Nghe vậy, Cộng Công lại trầm mặc một lúc. "Ta cũng có cảm giác này, từ sau khi rút lui khỏi Thiên Đình trở về, ta đã có cảm giác này, luôn cảm thấy sẽ có đại họa xảy ra." Một lúc sau, Cộng Công mới chậm rãi đáp.

Nghe Cộng Công nói vậy, Chúc Dung cũng trầm mặc một lúc.

Kim Ô Đại Thái Tử, bây giờ đã hoàn toàn trở thành một ngọn núi lớn đè nặng trong lòng mười hai Tổ Vu.

Tên đó ẩn giấu quá sâu, thực lực càng sâu không lường được.

Ngay cả lần trước xông lên Thiên Đình, không tiếc tự bạo Bàn Cổ kim thân cấp Chuẩn Thánh viên mãn, cũng không thể thăm dò được giới hạn thực lực của Kim Ô Đại Thái Tử.

Đặc biệt là Chúc Dung, cảm xúc sâu sắc nhất.

Dù sao, ban đầu ở chiến trường Vu Yêu, Kim Ô Đại Thái Tử còn bị hắn truy sát đến mức ôm đầu chạy trốn.

Bây giờ, chỉ mới hơn một vạn năm, tình thế đã đảo ngược, biến thành Kim Ô Đại Thái Tử đè ép toàn bộ Vu tộc.

Thậm chí ép đến mức mười hai Tổ Vu cũng có cảm giác khó thở. "Ngươi nói xem, Kim Ô Đại Thái Tử có thể ẩn giấu át chủ bài cấp Thánh nhân không?" Cộng Công đột nhiên hỏi. "Không phải là không có khả năng này!" "Tên đó ẩn giấu quá sâu, quá sâu, ta đối với thủ đoạn của hắn, căn bản một chút cũng không hiểu!" Chúc Dung trầm ngâm một lúc.

Bất luận là Chúc Dung hay Cộng Công, đều lầm tưởng rằng nguy hiểm trong tâm huyết dâng trào là đến từ Lê Ân.

Nhưng, cũng có thể hiểu được.

Ai bảo Vu Yêu hai tộc là tử địch, lại đúng lúc Lê Ân bộc lộ ra vào thời điểm này.

Không nghi ngờ gì, trong sự trùng hợp đó, đã hoàn hảo cung cấp lớp vỏ bọc cho kế hoạch của La Hầu.

Ong ong ong...

Ngay lúc này, trong cung điện tạm thời của Cộng Công, dưới lòng đất đang trào ra từng luồng ma khí cổ xưa.

Ngay sau đó, ma khí vô tận ngưng tụ thành Thiên Ma huyễn thân của La Hầu. "Hai vị đạo hữu, xem ra các ngươi cần sự giúp đỡ của ta!" Thiên Ma huyễn thân của La Hầu, mỉm cười nhìn Chúc Dung và Cộng Công nói.

Chúc Dung và Cộng Công, thì trong khoảnh khắc nhìn thấy Thiên Ma huyễn thân của La Hầu, đã nhíu mày lại.

Đối với sự kiêng kỵ của họ đối với La Hầu, thực ra còn hơn cả Lê Ân.

Uy hiếp của Lê Ân, dù sao cũng nhìn thấy được, sờ được, không cần lo lắng ngày nào đó bị đối phương âm thầm hại.

Thủ đoạn của La Hầu, quá mức quỷ dị và thần bí, phải luôn đề phòng, sợ ngày nào đó trúng kế của La Hầu, bị đối phương âm thầm hại.

Nhưng, Chúc Dung và Cộng Công lộ vẻ cảnh giác và đề phòng, lại hoàn toàn không biết rằng, sớm đã bị La Hầu âm thầm hại rồi. "Chúng ta dường như không cần sự giúp đỡ của các hạ!" Chúc Dung và Cộng Công đồng thời lắc đầu.

Rõ ràng không muốn tiếp xúc với La Hầu nữa. "Hai vị đạo hữu, không cần cảnh giác và đề phòng như vậy, ta không phải là kẻ thù của các ngươi, mà là bạn bè của các ngươi." "Chẳng lẽ các ngươi không muốn giải quyết Kim Ô Đại Thái Tử, tai họa lớn này sao?" Thiên Ma huyễn thân của La Hầu vẫn cười tươi. "Ngươi có cách giải quyết Kim Ô Đại Thái Tử?" Hai mắt của Chúc Dung và Cộng Công đồng thời bắn ra ánh sáng rực rỡ, gắt gao nhìn chằm chằm vào Thiên Ma huyễn thân của La Hầu. "Cách thì tự nhiên có, nếu không hôm nay ta cũng không tìm đến các ngươi." Thiên Ma huyễn thân của La Hầu khẽ gật đầu. "Nếu đã có cách giải quyết Kim Ô Đại Thái Tử, vậy ngươi không phải nên tìm Huyền Minh, để hắn triệu tập tất cả Tổ Vu của chúng ta, cùng nhau thương nghị mới đúng sao?" "Tại sao lại đơn độc tìm đến hai chúng ta?" Mặc dù La Hầu có cách đối phó với Lê Ân, nhưng sự kiêng kỵ sâu trong lòng Chúc Dung đối với La Hầu không hề thả lỏng, gắt gao nắm lấy điểm mấu chốt của vấn đề.

La Hầu cũng không khỏi thầm cảm khái, những tồn tại có thể tu luyện đến Chuẩn Thánh trong Hồng Hoang, quả nhiên không có tên

nào đơn giản.

Chương 171

Dù nguyên thần của Chúc Dung đã bị ma niệm ảnh hưởng, nhưng sự cảnh giác đối với hắn vẫn không hề thả lỏng.

Nhưng, bị Chúc Dung vạch trần La Hầu, trên mặt lại không hề có chút hoảng sợ nào, ngược lại càng nhìn Chúc Dung và Cộng Công một cách đầy thâm ý. "Bởi vì cách giải quyết Kim Ô Đại Thái Tử của ta, phải rơi vào trên người hai vị Tổ Vu." Thiên Ma huyễn thân của La Hầu nhàn nhạt nói.

Ong!

Ngay sau đó, Thiên Ma huyễn thân của La Hầu đưa tay ra, giọt tinh huyết Bàn Cổ được bản thể trân quý cất giữ liền xuất hiện trong lòng bàn tay hắn. "...?" Trong khoảnh khắc nhìn thấy giọt tinh huyết Bàn Cổ, Chúc Dung và Cộng Công đồng thời sắc mặt đại biến.

Lúc này, hai mắt của Chúc Dung và Cộng Công đột nhiên bắn ra từng luồng tinh quang vô tận, không chớp mắt nhìn chằm chằm vào giọt tinh huyết Bàn Cổ trong tay Thiên Ma huyễn thân của La Hầu.

Chúc Dung và Cộng Công có thể cảm ứng rõ ràng, sau khi giọt tinh huyết này xuất hiện, huyết mạch chi lực trong cơ thể họ lại điên cuồng sôi trào. "Chẳng lẽ... là tinh huyết của Phụ thần?!" Chúc Dung và Cộng Công đồng loạt kinh hô, giọng nói cũng không kìm được mà run rẩy.

Thứ có thể khiến huyết mạch chi lực của Tổ Vu cũng tự động sôi trào, ngoài tinh huyết Bàn Cổ ra, không còn vật nào khác. "Không sai, chính là tinh huyết của Phụ thần Bàn Cổ các ngươi!" Thiên Ma huyễn thân của La Hầu tay nâng giọt tinh huyết Bàn Cổ, không khỏi khẽ gật đầu.

Ánh mắt Chúc Dung và Cộng Công nhìn về phía giọt tinh huyết Bàn Cổ tràn đầy sự nóng rực và tham lam vô tận, tròng mắt cũng trở nên đỏ ngầu.

Thậm chí, trong lòng lúc này còn nảy sinh ý niệm giết chết Thiên Ma huyễn thân của La Hầu, cướp đoạt giọt tinh huyết Bàn Cổ này. "Cướp đi, cướp đi..." "Đối phương là tàn dư của Ma Môn, cướp đồ của hắn là thiên kinh địa nghĩa!" "Tinh huyết Bàn Cổ phải là của ngươi!" Một khắc này, trong đầu Chúc Dung và Cộng Công, phảng phất có vô số giọng nói, đang thủ thỉ bên tai dụ dỗ.

Giờ phút này, ma niệm trong nguyên thần của họ đang phát triển với tốc độ điên cuồng chưa từng có.

Cảm nhận được ma niệm của Chúc Dung và Cộng Công đang phát triển điên cuồng, Thiên Ma huyễn thân của La Hầu càng thêm ngạc nhiên.

Không ngờ chỉ lấy ra giọt tinh huyết Bàn Cổ, lại có thu hoạch ngoài ý muốn như vậy.

Ván này ổn rồi! "Nếu các ngươi cảm thấy ta nên tìm Huyền Minh hơn, vậy ta tôn trọng ý kiến của các ngươi, bây giờ ta đi tìm Huyền Minh..." Sau đó, Chúc Dung và Cộng Công chỉ thấy Thiên Ma huyễn thân của La Hầu, lại thu giọt tinh huyết Bàn Cổ lại, quay người muốn rời đi.

Dù ở trạng thái hoàn toàn tỉnh táo, Chúc Dung và Cộng Công cũng sẽ không trơ mắt nhìn giọt tinh huyết Bàn Cổ, từ trước mắt mình trôi đi.

Huống chi là Chúc Dung và Cộng Công hiện tại đang bị ma niệm ảnh hưởng. "Chết đi!" Lời của Thiên Ma huyễn thân của La Hầu chưa nói xong, hai mắt đỏ ngầu của Chúc Dung và Cộng Công, đã đột nhiên phát tác, đồng thời lao về phía Thiên Ma huyễn thân của La Hầu.

Đối mặt với sự cám dỗ của tinh huyết Bàn Cổ, Chúc Dung và Cộng Công cũng không còn quan tâm đến sự kiêng kỵ đối với Thiên Ma huyễn thân của La Hầu nữa.

Lúc này, chỉ có một ý niệm, đó là đánh chết Thiên Ma huyễn thân của La Hầu, giữ lại giọt tinh huyết Bàn Cổ.

Bùm!

Dưới sự tập kích toàn lực của Chúc Dung và Cộng Công, Thiên Ma huyễn thân của La Hầu trực tiếp bị đánh nổ tung. "Hử?" "Tinh huyết của Phụ thần đâu?" Nhưng, Chúc Dung và Cộng Công lại phát hiện, sau khi Thiên Ma huyễn thân của La Hầu bị đánh nổ, giọt tinh huyết Bàn Cổ đã biến mất. "Tên đó... chưa chết!" Rất nhanh, Chúc Dung và Cộng Công đã phản ứng lại.

Ong!

Lời Chúc Dung và Cộng Công vừa dứt, dưới lòng đất lại một lần nữa trào ra một luồng ma khí đen kịt rợn người.

Ngay sau đó, Thiên Ma huyễn thân của La Hầu lại một lần nữa ngưng tụ hiện ra. "Hai vị đạo hữu, các ngươi làm vậy có chút không tử tế a, ta xem các ngươi là bạn, các ngươi lại giết ta!" Thiên Ma huyễn thân của La Hầu, đối với việc Chúc Dung và Cộng Công ra tay tập kích, không hề có chút tức giận nào.

Thậm chí, trong lòng còn thầm vui mừng không thôi.

Bởi vì...

điều này cho thấy, Chúc Dung và Cộng Công đã bị ma niệm xâm thực ngày càng nghiêm trọng.

Chúc Dung và Cộng Công không tiếp tục ra tay với Thiên Ma huyễn thân của La Hầu nữa.

Họ đã nhận ra, muốn chém giết vị cường giả Ma Môn thần bí khó lường trước mắt này, rõ ràng là chuyện không thể.

Thần thông của đối phương quá quỷ dị.

Phảng phất như bất tử chi thân vậy. "Nói đi, cần trả giá gì, mới có thể để ngươi đưa giọt tinh huyết của Phụ thần cho chúng ta?" Chúc Dung và Cộng Công hít sâu một hơi, trực tiếp trịnh trọng hỏi. "Ây da, hai vị đạo hữu, như vậy không thích hợp lắm đâu.

Ta nhớ vừa rồi, các ngươi còn yêu cầu ta tìm Huyền Minh hợp tác mà." "Ta đây là một ma đầu, thích nhất là nghe theo lời phải.

Đừng nhắc nữa, coi như ta chưa tìm các ngươi, ta bây giờ đi tìm Huyền Minh bàn chuyện hợp tác..." Thiên Ma huyễn thân của La Hầu lại giả vờ kinh ngạc nói. "Bớt nói nhảm đi, chúng ta đồng ý hợp tác với ngươi rồi, mau đưa giọt tinh huyết của Phụ thần cho chúng ta đi!" Nhưng, lời của Thiên Ma huyễn thân của La Hầu chưa nói xong, lại một lần nữa bị Chúc Dung và Cộng Công có chút không kiên nhẫn, thô bạo cắt ngang. "Xem xét hành vi vừa rồi của các ngươi, ta phải khảo hạch xem, các ngươi có đáng tin cậy không!" "Dù sao, ta tuy có vài phần thực lực, nhưng cũng không muốn sau này chết một cách không minh bạch trong tay đối tượng hợp tác." "Cho nên, bây giờ giao giọt tinh huyết Bàn Cổ cho các ngươi là chuyện không thể!" "Nếu các ngươi thành tâm hợp tác, thì đến Bất Chu Sơn đi, ta ở đó đợi các ngươi!" Ngay sau đó, nói xong, Thiên Ma huyễn thân của La Hầu lại trực tiếp biến mất trong đại điện. "Đúng rồi, quên nói cho các ngươi, sự hợp tác lần này, thực ra giọt tinh huyết Bàn Cổ chỉ là món khai vị mà thôi." "Nếu các ngươi vượt qua được khảo nghiệm của ta, chúng ta có thể tiến hành hợp tác ở tầng sâu hơn, ta biết truyền thừa chân chính của Phụ thần các ngươi ở đâu." Sau khi Thiên Ma huyễn thân của La Hầu biến mất, giọng nói của hắn vẫn vang vọng trong đại điện. "Truyền thừa chân chính của Phụ thần?" "Chẳng lẽ... là Bàn Cổ

Thần Điện?!" Chúc Dung và Cộng Công đồng thời kinh hô một tiếng, hơi thở lại một lần nữa trở nên dồn dập và nặng nề.

Hồng Hoang vẫn luôn có lời đồn, trước khi Bàn Cổ khai thiên tích địa thân vẫn, đã để lại một tòa thần điện ẩn giấu truyền thừa chân chính.

Nhưng, từ khi mười hai Tổ Vu đản sinh, qua vô số tỷ năm tìm kiếm, dấu chân gần như đã đi khắp mọi ngóc ngách của đại lục Hồng Hoang.

Đáng tiếc đều không thể tìm thấy manh mối nào về Bàn Cổ Thần Điện.

Chúc Dung và Cộng Công cũng không ngờ, Bàn Cổ Thần Điện mà mười hai Tổ Vu huy động toàn bộ Vu tộc, tìm kiếm vô tận năm tháng cũng không tìm được, vị cường giả thần bí của Ma Môn này lại biết.

Lúc này, Chúc Dung và Cộng Công đều thần sắc chấn động, trong lòng dấy lên vô số sóng to gió lớn, mãi không thể bình tĩnh lại.

Chương 172

"Chúc Dung, ngươi cảm thấy lời của tên đó có thật không, hắn thật sự biết tung tích của Bàn Cổ Thần Điện sao?" Cộng Công trịnh trọng hỏi Chúc Dung. "Không biết!" Chúc Dung lại lắc đầu. "Haizz, lời của những tồn tại trong Ma Môn, thực sự quá khó phân biệt thật giả." Cộng Công cũng thở dài thườn thượt. "Nhưng, bất kể hắn có biết tung tích của Bàn Cổ Thần Điện hay không, chỉ cần có một tia hy vọng, chúng ta không thể bỏ lỡ!" "Huống chi, không có Bàn Cổ Thần Điện, giọt tinh huyết của Phụ thần trong tay hắn, dù sao cũng là thật!" "Cho nên, Bất Chu Sơn ta phải đi!" Chúc Dung trầm giọng nói. "Vậy có cần thông báo cho Huyền Minh và Đế Giang không?" Cộng Công đột nhiên hỏi. "Tạm thời không bàn đến Bàn Cổ Thần Điện chưa biết thật giả, tinh huyết của Phụ thần chỉ có một giọt, ngươi có bằng lòng chia sẻ với họ không?" Chúc Dung lại nhìn thẳng vào Cộng Công, không đáp mà hỏi ngược lại.

Cuối cùng, Cộng Công lại trầm mặc một lúc.

Rõ ràng không muốn chia sẻ với các Tổ Vu khác.

Dù sao, tinh huyết Bàn Cổ chỉ có một giọt, hai người chia đều đã là eo hẹp rồi.

Nếu một giọt tinh huyết Bàn Cổ chia thành mười hai phần, đối với việc nâng cao thực lực, sẽ vô cùng hữu hạn.

Tuy hiện tại mười hai Tổ Vu đoàn kết một lòng, cùng nhau đối kháng Yêu tộc.

Nhưng sâu trong lòng Chúc Dung và Cộng Công, chưa hẳn không có dã tâm.

Họ chắc chắn không muốn, mãi mãi đứng dưới Huyền Minh và

Đế Giang.

Cũng muốn trở thành thủ lĩnh của mười hai Tổ Vu.

Sau đó, Chúc Dung và Cộng Công cùng nhau tìm đến Huyền Minh. "Cái gì?" "Hai ngươi muốn rời khỏi Tổ đình của Thổ?" Sau khi Chúc Dung và Cộng Công nói rõ ý định, giọng của Huyền Minh tức thì cao lên tám độ, tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

Dù sao, hiện tại là thời kỳ phi thường.

Tuy Chúc Dung và Cộng Công vừa rời khỏi Vu tộc, nhưng Yêu tộc lại có Kim Ô Đại Thái Tử thực lực sâu không lường được đang rình rập.

Dù Chúc Dung và Cộng Công liên thủ, cũng chưa chắc chống đỡ được sự phục kích của Kim Ô Đại Thái Tử. "Hai ngươi nhất định phải rời đi vào thời điểm đặc biệt này sao?" Huyền Minh vô cùng nghiêm túc nhìn Chúc Dung và Cộng Công. "Huyền Minh, chúng ta cứ mãi co cụm trong Tổ đình của Thổ thì có ích gì?" "Đối với việc nâng cao thực lực của chúng ta, căn bản không có chút trợ giúp nào!" "Nền tảng của Yêu tộc không ngừng tăng cường, Chuẩn Thánh xuất hiện không ngừng!

Vu tộc chúng ta lại co cụm không ra, bảo thủ tự phong!" "Không bao lâu nữa, một khi nền tảng của Yêu tộc lại tăng lên, dù chúng ta cứ mãi cố thủ trong Tổ đình của Thổ, Yêu tộc chắc chắn cũng sẽ cử tộc tấn công, đến lúc đó Vu tộc chúng ta có thắng nổi không?" Chúc Dung cũng nhìn thẳng vào Huyền Minh, vô cùng trịnh trọng nói.

Nghe xong, Huyền Minh hoàn toàn trầm mặc một lúc.

Những năm gần đây, không chỉ Chúc Dung và Cộng Công lo lắng về vấn đề này.

Bao gồm cả Huyền Minh và các Tổ Vu khác, cũng vì điều này mà

âm thầm lo lắng.

Nhưng không còn cách nào khác, ở cấp độ này, muốn thực lực có tiến bộ, không phải là chuyện một sớm một chiều có thể làm được.

Đặc biệt, Vu tộc chuyên tu nhục thân, so với các Chuẩn Thánh khác của Hồng Hoang, thực lực của mười hai Tổ Vu muốn tăng tiến một chút, còn khó khăn hơn nhiều. "Ta và Cộng Công tranh thủ rời khỏi Vu tộc, ra ngoài tìm kiếm cơ duyên nâng cao thực lực!" "Nếu ngươi lo lắng chúng ta bị Kim Ô Đại Thái Tử phục kích, có thể để Đế Giang lưu lại tọa độ không gian trên người chúng ta!" "Với thực lực của ta và Cộng Công, liên thủ lại, hẳn là có thể chống đỡ được dưới tay Kim Ô Đại Thái Tử một lúc, đủ để Đế Giang dẫn các ngươi đến cứu viện rồi!" Sau đó, Chúc Dung tiếp tục nói.

Thấy Chúc Dung và Cộng Công kiên quyết như vậy, Huyền Minh cũng biết không thể ngăn cản, chỉ có thể chấp nhận đề nghị của Chúc Dung, gọi Đế Giang đến, lưu lại tọa độ không gian có thể định vị trên người Chúc Dung và Cộng Công.

Đế Giang vừa mới đánh dấu xong tọa độ không gian không lâu, Chúc Dung và Cộng Công đã sớm không thể chờ đợi được nữa, lập tức vội vã cáo từ Huyền Minh và Đế Giang, lặng lẽ rời khỏi Tổ đình của Thổ. "Huyền Minh, cứ vậy để họ rời khỏi Vu tộc sao?" Nhìn bóng lưng biến mất của Chúc Dung và Cộng Công, Đế Giang lộ vẻ lo lắng. "Haizz!

Họ đã quyết tâm như sắt đá muốn rời khỏi Vu tộc, ra ngoài tìm kiếm cơ duyên, căn bản không thể ngăn cản được!" "Nếu cưỡng ép giữ họ lại, cục diện có thể sẽ càng tồi tệ hơn, không chừng sẽ trực tiếp gây ra nội chiến giữa mười hai Tổ Vu chúng ta!" Huyền Minh khẽ thở dài, ngữ khí tràn đầy bất đắc dĩ.

Tuy trên danh nghĩa hắn là thủ lĩnh của mười hai Tổ Vu, nhưng

mười một vị Tổ Vu còn lại, ai nấy đều là những kẻ kiệt ngạo bất tuân, làm sao có thể chuyện gì cũng nghe theo hắn. ...Bất Chu Sơn, vị trí sườn núi.

Ong!

Thiên Ma huyễn thân của La Hầu đột nhiên hiện ra. "Chúc Dung, Cộng Công, chọn Bất Chu Sơn làm nơi chôn xương cho các ngươi, bản Ma Tổ cũng đối xử tốt với các ngươi rồi!" Thiên Ma huyễn thân của La Hầu, nhìn quanh Bất Chu Sơn một vòng, không khỏi gật đầu lẩm bẩm.

Bất Chu Sơn.

Thế giới trong hạt bụi.

Trong hồ kỳ dị.

Lê Ân không biết mình đã lặn xuống bao lâu.

Chỉ biết rằng, trên đường lặn xuống, điểm thuộc tính Lực Chi Pháp Tắc cấp Thánh nhân lại tăng vọt một đoạn dài.

Tính đến hiện tại, điểm thuộc tính Lực Chi Pháp Tắc của Lê Ân đã tăng vọt lên một nghìn tám trăm tỷ.

Ở cấp độ Thánh nhân sơ kỳ này, đã có tiến bộ vượt bậc.

Hôm nay, Lê Ân đột nhiên thần sắc chấn động.

Bởi vì...

đáy hồ đã ở ngay trước mắt. "Cuối cùng cũng sắp đến đáy hồ, thật không dễ dàng gì!" Lê Ân không kìm được thở dài cảm khái.

Ngay sau đó, sau khi hít sâu một hơi, Lê Ân tiếp tục cẩn thận lặn xuống đáy hồ.

Khoảng cách đến đáy hồ, ước chừng còn trăm dặm.

Độ sâu trăm dặm cuối cùng, không nghi ngờ gì là nguy hiểm nhất.

Bởi vì... khoảng cách này tràn ngập Lực Chi Pháp Tắc, kinh ngạc đã đạt đến cấp độ Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong.

Mỗi mét lặn xuống, đều cần Lê Ân tập trung mười hai vạn phần tinh thần, dốc hết toàn lực thôi động Lực Chi Pháp Tắc của bản thân, mới có thể miễn cưỡng chống đỡ được.

Chương 173

Ngoài ra.

Đáng nói là, những năm gần đây, hắn vẫn luôn thôi động Bàn Cổ Thần Thể, cứng rắn chống đỡ vô số Lực Chi Pháp Tắc oanh kích.

Tích lũy trong thời gian dài, lại khiến Bàn Cổ Thần Thể có tiến bộ không nhỏ, từ Chuẩn Thánh trung kỳ bước vào Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Bàn Cổ Thần Thể lần này từ Chuẩn Thánh trung kỳ, đột phá Chuẩn Thánh hậu kỳ, khiến Lê Ân đặc biệt vui mừng.

Thậm chí còn vui hơn nhiều so với lúc Lực Chi Pháp Tắc tấn thăng cấp độ Thánh nhân.

Bởi vì...

Bàn Cổ Thần Thể lần đột phá này, là lần duy nhất từ trước đến nay không dựa vào cày thuộc tính mà đột phá.

Là thực sự dựa vào khổ tu mà đột phá. "Đáng tiếc tòa hồ kỳ dị này cuối cùng cũng có đáy, nếu cứ mãi không thấy đáy, thì tốt rồi!" "Đến lúc đó có thể cứ mãi lặn xuống, lợi dụng những Lực Chi Pháp Tắc đáng sợ này, tôi luyện Bàn Cổ Thần Thể của ta!" "Đến lúc đó không chừng Bàn Cổ Thần Thể, cũng có thể một mạch đạt đến cấp độ Thánh nhân!" Lê Ân không khỏi có chút tiếc nuối nói.

Trước đó, Lê Ân còn bực bội vì đáy hồ dường như vĩnh viễn không có điểm dừng, lặn lâu như vậy cũng không thấy đáy.

Kết quả... bây giờ trong quá trình lặn xuống, bất luận là Lực Chi Pháp Tắc hay Bàn Cổ Thần Thể, đều nhận được lợi ích to lớn.

Lê Ân lại ngược lại bắt đầu kỳ vọng, đáy hồ vĩnh viễn không có điểm dừng.

Chỉ có thể nói, tên Lê Ân này quả thực quá tham lam.

Nếu để cho mười hai Tổ Vu, Tổ Vu chi thể của họ, trong thời gian ngắn như vậy, từ Chuẩn Thánh trung kỳ bước vào Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Tuyệt đối sẽ vui đến phát điên, thậm chí cười như một cái bánh chỉ nặng ba ngàn vạn cân.

Nhưng, độ sâu trăm dặm cuối cùng, lại tốn của Lê Ân suốt nửa năm thời gian.

Đương nhiên, thu hoạch cũng tiến thêm một bước.

Điểm thuộc tính Lực Chi Pháp Tắc, kinh ngạc đạt đến hai nghìn tỷ.

Điểm thuộc tính Bàn Cổ Thần Thể, cũng đạt đến ba mươi ba tỷ, trên con đường Chuẩn Thánh hậu kỳ, lại tiến một bước lớn. "Hử?" "Kia là?!" Sau khi đến đáy hồ, Lê Ân lập tức không nhịn được kinh hô một tiếng.

Kinh ngạc nhìn thấy, đáy hồ trải một lớp tinh thạch lấp lánh ánh sáng vàng huyền ảo rực rỡ.

Đương nhiên, sở dĩ hắn kinh hô ra tiếng, là vì nhìn thấy những viên tinh thạch màu vàng huyền ảo này, cũng đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính.

Rơi ra, là bong bóng thuộc tính Lực Chi Pháp Tắc. "Chẳng lẽ... là Pháp Tắc kết tinh trong truyền thuyết?" Trong lòng Lê Ân chợt động, trên mặt lập tức lộ ra vẻ cuồng hỉ.

Pháp Tắc kết tinh, là do pháp tắc ngưng tụ đến cực hạn mà hình thành.

Chỉ có tu vi từ Thánh nhân trở lên, mới có thể ngưng tụ ra Pháp

Tắc kết tinh.

Pháp Tắc kết tinh diệu dụng vô cùng, sau khi luyện hóa có thể trực tiếp nâng cao cảnh giới của cùng loại pháp tắc.

Điều đó cũng tạo thành, Pháp Tắc kết tinh quý giá hơn tiên thiên linh vật gấp ngàn vạn lần.

Thái Dương hỏa tinh do Thái Dương Tinh sản sinh ra, và Thái Âm thủy tinh do Thái Âm Tinh sản sinh ra, thực ra chính là Pháp Tắc kết tinh.

Còn về Pháp Tắc kết tinh do sáu đại Thánh nhân ngưng tụ, càng chưa từng lưu truyền ra ngoài giới.

Về cơ bản đều ban thưởng cho đệ tử nhà mình.

Đương nhiên, ngay cả Thánh nhân, muốn ngưng tụ một viên Pháp Tắc kết tinh, cũng cần hao phí năm tháng dài đằng đẵng.

Cho nên, dù là đệ tử của Thánh nhân, cũng chỉ có lác đác vài người, những đệ tử thân truyền được Thánh nhân coi trọng nhất, mới được ban thưởng Pháp Tắc kết tinh.

Nhưng, lúc này, Lê Ân đưa mắt nhìn qua, đáy hồ trải đầy vô số Pháp Tắc kết tinh của Lực Chi Pháp Tắc, số lượng nhiều đến mức phải dùng đơn vị tỷ, cũng không đếm xuể.

Hai mắt Lê Ân, quả thực hóa thành hai vầng Thái Dương Tinh, ánh mắt rực rỡ đến mức sắp bốc cháy.

Nhiều Pháp Tắc kết tinh của Lực Chi Pháp Tắc như vậy, Lê Ân nghi ngờ sau khi luyện hóa toàn bộ, Lực Chi Pháp Tắc của hắn rất có khả năng sẽ một mạch vượt qua cấp độ Thiên Đạo Thánh nhân. "Bàn Cổ quả nhiên là siêu cấp đại phú hào, di sản thực sự quá phong phú!" Lê Ân không nhịn được kinh thán.

Có thể để lại nhiều Pháp Tắc kết tinh của Lực Chi Pháp Tắc như vậy, nhìn khắp cả Hồng Hoang, cũng không cần nghĩ, tuyệt đối là bút tích của Bàn Cổ.

Nhiều Pháp Tắc kết tinh của Lực Chi Pháp Tắc như vậy, nếu bị Lục Thánh và Hồng Quân biết được, e rằng họ cũng không quan tâm đến cấm lệnh và ràng buộc của Thiên Đạo, trực tiếp chân thân hạ phàm cướp bóc Lê Ân.

Nhưng, Lê Ân lại không vội vàng, lập tức thu toàn bộ Pháp Tắc kết tinh của Lực Chi Pháp Tắc vào túi.

Hắn định cày xong bong bóng thuộc tính rơi ra từ những Pháp Tắc kết tinh này trước đã.

Đợi Lê Ân cày xong toàn bộ bong bóng thuộc tính rơi ra từ tất cả Pháp Tắc kết tinh của Lực Chi Pháp Tắc.

Điểm thuộc tính Lực Chi Pháp Tắc của Lê Ân, đã tăng vọt lên hai nghìn tám trăm tỷ.

Kinh ngạc đạt đến cấp độ Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong. "Hử?" "Kia là...?" Nhưng, khi Lê Ân đến khu vực trung tâm của đáy hồ, thần sắc lại một lần nữa chấn động mạnh, không thể tin được nhìn về phía trước.

Bởi vì...

Lê Ân kinh ngạc nhìn thấy, ở khu vực trung tâm của đáy hồ, sừng sững một tòa thần điện cổ xưa vô cùng nguy nga.

Càng khiến Lê Ân cảm thấy không thể tin nổi, tòa thần điện cổ xưa đó cũng đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính.

Nhưng, tòa thần điện cổ xưa này rơi ra, không phải là bong bóng thuộc tính Lực Chi Pháp Tắc, mà là bong bóng thuộc tính của pháp lực hệ Lực Lượng. "Tòa thần điện cổ xưa này, chẳng lẽ là Bàn Cổ Thần

Điện trong truyền thuyết?" Lê Ân lập tức không nhịn được kinh hô một tiếng, ánh mắt lại một lần nữa trở nên rạo rực.

Tuy là hỏi ngược lại, nhưng ngữ khí của Lê Ân lại vô cùng khẳng định.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, ngoài Bàn Cổ ra, còn ai nắm giữ pháp lực hệ Lực Lượng.

Chủ nhân của tòa thần điện cổ xưa này, chắc chắn là Bàn Cổ không nghi ngờ gì.

Chương 174

"Lời to rồi, lời to rồi..." Lê Ân hưng phấn đến run rẩy, miệng không ngừng lẩm bẩm.

Lê Ân cũng không ngờ, chuyến đi Bất Chu Sơn lần này, thu hoạch lại lớn đến mức này.

Thu hoạch lần này lớn đến mức, quả thực khó mà tưởng tượng được.

Sau chuyến đi này, thực lực của hắn sẽ có một sự lột xác chưa từng có.

Lòng tin của Lê Ân đang bành trướng điên cuồng, thậm chí cảm thấy lúc này mình có thể treo đánh cả Thánh nhân.

Vèo vèo vèo...

Vừa nghĩ đến đây.

Lê Ân lập tức xoay quanh Bàn Cổ Thần Điện, điên cuồng thu thập bong bóng thuộc tính của pháp lực hệ Lực Lượng.

Chỉ trong ba hơi thở.

Pháp lực hệ Lực Lượng của Lê Ân, từ con số không, một mạch bước vào cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Đợi Lê Ân thu thập xong toàn bộ bong bóng thuộc tính rơi ra từ Bàn Cổ Thần Điện.

Pháp lực hệ Lực Lượng của hắn, kinh ngạc tấn thăng Chuẩn Thánh trung kỳ.

Không còn cách nào khác, Bàn Cổ đã vẫn lạc quá lâu, quá lâu rồi.

Những bong bóng thuộc tính pháp lực này rơi ra từ Bàn Cổ Thần

Điện, là do khí tức pháp lực tàn lưu khi Bàn Cổ tu luyện bên trong gây ra.

Bây giờ, Bàn Cổ đã vẫn lạc vô tận năm tháng, khí tức pháp lực tàn lưu trong Bàn Cổ Thần Điện cũng đã tiêu tán không ít.

Nếu không, với cảnh giới bán bộ Đại Đạo Thánh nhân của Bàn Cổ, bong bóng thuộc tính pháp lực rơi ra, không thể nào chỉ khiến thuộc tính pháp lực hệ Lực Lượng của Lê Ân cày lên Chuẩn Thánh trung kỳ được. "Không biết trong Bàn Cổ Thần Điện, có thể cày được bong bóng thuộc tính của pháp lực hệ Lực Lượng không?" Sự chú ý của Lê Ân, mới hoàn toàn tập trung vào Bàn Cổ Thần Điện đang tĩnh lặng sừng sững.

Ong ong ong...

Sau khi đến gần Bàn Cổ Thần Điện, Bàn Cổ Thần Thể của Lê Ân không kiểm soát được mà điên cuồng vận chuyển.

Ầm ầm!

Ngay sau đó, cánh cửa lớn của Bàn Cổ Thần Điện đã đóng chặt vô tận năm tháng, lại tự động mở ra.

Vút!

Lê Ân không do dự, trực tiếp bay vào trong Bàn Cổ Thần Điện.

Quả không ngoài dự đoán.

Lê Ân lại tìm thấy bong bóng thuộc tính của pháp lực hệ Lực Lượng trong Bàn Cổ Thần Điện.

Vèo vèo vèo...

Lê Ân kinh hỉ không thôi, lập tức phóng ra thần thức, điên cuồng quét về phía những bong bóng thuộc tính đó.

Bong bóng thuộc tính của pháp lực hệ Lực Lượng trong Bàn Cổ

Thần Điện, số lượng tuy không nhiều, nhưng mỗi một bong bóng thuộc tính ở đây, điểm số đều lớn đến đáng sợ.

Mỗi một cái đều mấy triệu điểm thuộc tính.

Có thể nói không ngoa rằng, những bong bóng thuộc tính của pháp lực hệ Lực Lượng này, tuyệt đối là trong số tất cả bong bóng thuộc tính mà Lê Ân từng gặp từ khi cày thuộc tính đến nay, điểm thuộc tính đơn lẻ nhiều nhất, không có cái thứ hai.

Điểm thuộc tính pháp lực hệ Lực Lượng của Lê Ân, cũng một mạch đạt đến hai trăm tám mươi tỷ.

Kinh ngạc tấn thăng Chuẩn Thánh viên mãn. "Pháp lực hệ Lực Lượng cấp Chuẩn Thánh viên mãn, cũng không tồi!" Lê Ân khẽ gật đầu, tỏ vẻ vô cùng hài lòng.

Thu hoạch trong Bàn Cổ Thần Điện, còn xa hơn thế.

Ngoài những bong bóng thuộc tính của pháp lực hệ Lực Lượng ra, Lê Ân còn tìm thấy chín giọt kim huyết lấp lánh rực rỡ trong Bàn Cổ Thần Điện, cùng với một môn công pháp thần thông tuyệt thế.

Chín giọt kim huyết rực rỡ vô cùng, cho Lê Ân một cảm giác sức mạnh vô cùng, một giọt máu có thể đè sập vạn cổ thương khung. "Chẳng lẽ... là tinh huyết của Bàn Cổ?!" Giọng của Lê Ân, trong nháy mắt cao lên vô số độ.

Thậm chí, còn không tự chủ được mà run rẩy.

Rất nhanh.

Lê Ân cũng hoàn toàn chứng thực suy đoán của mình, chín giọt kim huyết, đích xác là tinh huyết Bàn Cổ không nghi ngờ gì.

Bởi vì... lúc này chín giọt kim huyết, đang không ngừng rơi ra bong bóng thuộc tính 【Bàn Cổ Thần Thể】.

Vèo vèo vèo...

Lê Ân tự nhiên không lãng phí thời gian, lập tức phóng ra thần thức, điên cuồng thu thập bong bóng thuộc tính Bàn Cổ Thần Thể.

Ong ong ong...

Lê Ân có thể cảm nhận rõ ràng, Bàn Cổ Thần Thể của mình đang tăng vọt với tốc độ nhanh hơn cả tên lửa.

Cuối cùng.

Đợi Lê Ân thu thập xong toàn bộ bong bóng thuộc tính rơi ra từ chín giọt tinh huyết Bàn Cổ.

Điểm thuộc tính Bàn Cổ Thần Thể, cũng hoàn toàn dừng lại ở chín trăm tám mươi tám tỷ!

Điều đó cũng có nghĩa là, Bàn Cổ Thần Thể của Lê Ân, đã bước vào Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, cách cấp độ Thánh nhân chỉ còn một bước chân.

Rắc rắc!

Rắc rắc...

Lê Ân khẽ vận chuyển Bàn Cổ Thần Thể, cảm nhận sức mạnh bàng bạc mênh mông truyền đến từ trong cơ thể, lập tức chấn động không sao tả xiết.

Quá mạnh!

Chương 175

Lê Ân cảm giác, hiện tại dường như một quyền có thể đánh nổ một vị Thánh nhân.

Đương nhiên, Lê Ân hiểu rõ, thực lực tăng vọt quá nhanh đã gây ra ảo giác này.

Nhưng không thể phủ nhận, Bàn Cổ Thần Thể cấp Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong thật sự mạnh mẽ phi thường.

Lê Ân ước tính, Bàn Cổ Thần Thể hiện tại có lẽ đã đủ để sánh ngang với thân thể của Thánh nhân.

"Đợi luyện hóa xong chín giọt tinh huyết Bàn Cổ, không biết Bàn Cổ Thần Thể của ta có thể đạt tới Thánh nhân viên mãn không?" Lê Ân ánh mắt lóe lên tinh quang, tràn đầy mong đợi.

Nhưng, Lê Ân lại không định luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ ngay bây giờ.

Một là, thực lực tăng vọt quá nhanh, chưa kịp làm quen, dễ gây nên căn cơ hư phù.

Hai là, cũng là nguyên nhân quan trọng nhất.

Bàn Cổ là nhân vật nào chứ?

Là tồn tại vô thượng Khai Thiên Tích Địa, Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân!

Tinh huyết của ngài dùng đầu ngón chân cũng biết, chắc chắn không dễ luyện hóa như vậy.

Bây giờ lại đúng vào thời kỳ mấu chốt nhất của đại kiếp Vu Yêu.

Trận chiến cuối cùng giữa hai tộc Vu Yêu có thể nổ ra bất cứ lúc

nào, đại kiếp Vu Yêu cũng có thể kết thúc bất cứ lúc nào.

Lê Ân tự nhiên không thể bế quan vào thời điểm đặc biệt này.

Lỡ như đợi hắn luyện hóa xong tinh huyết Bàn Cổ, sau khi xuất quan, đại kiếp Vu Yêu đã sớm hạ màn rồi.

Đó không phải là điều Lê Ân muốn thấy.

Cẩn thận cất chín giọt tinh huyết Bàn Cổ đi, Lê Ân mới nhìn về phía thu hoạch cuối cùng trong Bàn Cổ Thần Điện — một môn công pháp tuyệt thế thần thông.

Môn công pháp tuyệt thế thần thông này, Lê Ân quá quen thuộc.

Chính là tuyệt thế thần thông 【Cửu Chuyển Huyền Công】 danh chấn Hồng Hoang của Bàn Cổ.

Tương truyền, 【Bát Cửu Huyền Công】 mà Hồng Quân truyền xuống chính là phỏng theo 【Cửu Chuyển Huyền Công】 của Bàn Cổ mà sáng tạo ra.

Nhưng, Bát Cửu Huyền Công sao có thể so được với Cửu Chuyển Huyền Công.

Bát Cửu Huyền Công tuy cũng là công pháp tu luyện nhục thân, nhưng cao nhất cũng chỉ tu luyện đến cảnh giới Chuẩn Thánh mà thôi.

Trong khi đó, Cửu Chuyển Huyền Công của Bàn Cổ lại là công pháp tuyệt thế Dĩ Lực Chứng Đạo, tu luyện viên mãn có thể chạm đến cảnh giới chí cao Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân.

Lê Ân cũng cẩn thận cất Cửu Chuyển Huyền Công đi.

Hắn cũng không định tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công ngay bây giờ.

Nếu muốn tu luyện, cũng phải đợi sau khi đại kiếp Vu Yêu hoàn toàn kết thúc mới bắt đầu.

“Không biết có thể luyện hóa Bàn Cổ Thần Điện không nhỉ?” Sau đó, Lê Ân ngay cả Bàn Cổ Thần Điện trống không cũng không định bỏ qua.

Thật sự triệt để quán triệt chính sách “ba sạch” ở Hồng Hoang.

Bàn Cổ Thần Điện, tuy chỉ là đại điện Bàn Cổ dùng để bế quan tu luyện, xa xa không thể so sánh với Khai Thiên Thần Phủ cấp bậc Cực phẩm Hồng Mông Linh Bảo.

Nhưng Bàn Cổ Thần Điện dù không bằng Khai Thiên Thần Phủ, chủ nhân của nó tốt xấu gì cũng là tồn tại vô thượng Bán Bộ Đại Đạo Thánh Nhân, uy lực tuyệt đối không yếu hơn Tiên Thiên Chí Bảo bao nhiêu.

Cho nên, bảo vật như vậy, Lê Ân đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Phải biết rằng, hiện tại trong tay hắn, ngay cả một món pháp bảo ra hồn cũng không có.

Tuy trước đó hắn cũng không để ý những thứ này, nhưng đối thủ sau này sẽ là Thánh nhân, thậm chí là Đạo Tổ Hồng Quân cao cao tại thượng.

Đến lúc đó, các loại pháp bảo uy lực kinh người của chúng Thánh nhân tầng tầng lớp lớp xuất hiện.

Truyền nhân Bàn Cổ đường đường, tồn tại có thể đánh bại Thánh nhân, kết quả lại chỉ có thể tay không tấc sắt, cận chiến vật lộn với Thánh nhân.

Đại thái tử Kim Ô, chẳng lẽ không có chút thể diện nào sao?

Phụt!

Phụt...

Vừa nghĩ đến đây.

Lê Ân không nói hai lời, phun ra tinh huyết, bắt đầu luyện hóa Bàn Cổ Thần Điện.

Có lẽ vì Bàn Cổ Thần Thể của Lê Ân đã đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Giờ khắc này, tinh huyết mà Lê Ân phun ra, vậy mà lại có vài phần tương tự với tinh huyết Bàn Cổ.

Ầm ầm ầm...

Vì thế, tinh huyết của Lê Ân căn bản không gặp phải bất kỳ sự kháng cự nào, như nước chảy thành sông, thành công dung nhập vào trong Bàn Cổ Thần Điện.

Nhưng, cho dù tinh huyết của Lê Ân đã dung nhập vào Bàn Cổ Thần Điện, nhưng Lê Ân muốn hoàn toàn luyện hóa Bàn Cổ Thần Điện, cũng không phải là chuyện một sớm một chiều. ...

Vút!

Vút!

Đúng lúc Lê Ân đang luyện hóa Bàn Cổ Thần Điện, Bất Chu Sơn lại chào đón hai vị khách không mời mà đến.

Chính là Chúc Dung và Cộng Công vừa rời khỏi Vu tộc.

Ầm!

Tại vị trí sườn núi, La Hầu Thiên Ma huyễn thân lập tức cảm ứng được Chúc Dung và Cộng Công đã đến Bất Chu Sơn thông qua ma niệm ẩn nấp sâu trong nguyên thần của họ.

Thế là, La Hầu Thiên Ma huyễn thân lập tức phóng ra một luồng khí tức, dẫn đường cho Chúc Dung và Cộng Công tiến đến.

Rất nhanh, Chúc Dung và Cộng Công bay đến sườn núi, xuất hiện trước mặt La Hầu Thiên Ma huyễn thân.

“Bây giờ có thể cho chúng ta biết nơi ở của truyền thừa chân chính của Phụ thần rồi chứ?” Vừa gặp mặt, Chúc Dung và Cộng Công lập tức không thể chờ đợi mà truy hỏi.

Chương 176

“Không vội!” “Để thể hiện thành ý của ta, một giọt tinh huyết Bàn Cổ này cứ đưa cho các ngươi luyện hóa trước đi!” La Hầu Thiên Ma huyễn thân lật tay một cái, một giọt tinh huyết Bàn Cổ liền xuất hiện trong tay hắn.

Vừa nhìn thấy tinh huyết Bàn Cổ, hơi thở của Chúc Dung và Cộng Công lập tức trở nên nặng nề.

Vút!

La Hầu Thiên Ma huyễn thân cổ tay khẽ rung, tinh huyết Bàn Cổ bay về phía Chúc Dung và Cộng Công.

Nhìn tinh huyết Bàn Cổ đang bay đến gần, ánh mắt Chúc Dung và Cộng Công trở nên ngày càng nóng rực và tham lam, hận không thể lập tức nuốt chửng giọt tinh huyết này.

Sau khi tinh huyết Bàn Cổ xuất hiện, ma niệm ẩn nấp sâu trong nguyên thần của Chúc Dung và Cộng Công lại bắt đầu điên cuồng trỗi dậy.

Tuy dưới ảnh hưởng của ma niệm, ý niệm muốn độc chiếm tinh huyết Bàn Cổ nảy sinh.

Nhưng Chúc Dung và Cộng Công dù sao cũng là Chuẩn Thánh, lại thêm tình bạn giữa hai bên không hề nông cạn, là huynh đệ tốt, vậy mà lại bị họ cưỡng ép đè nén ý niệm này xuống.

La Hầu Thiên Ma huyễn thân đối với sự thay đổi cảm xúc của Chúc Dung và Cộng Công rõ như lòng bàn tay, nhưng lại không hề ngăn cản.

Chúc Dung và Cộng Công có thể khắc chế được, chứng tỏ ma

niệm chưa đủ mạnh, họ chưa hoàn toàn sa ngã.

Nhưng La Hầu Thiên Ma huyễn thân không vội, một khi họ luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ, lúc đó bị ảnh hưởng bởi một tia ma huyết dung nhập vào tinh huyết Bàn Cổ, Chúc Dung và Cộng Công tuyệt đối sẽ hoàn toàn mất khống chế.

"Ngươi thật sự đưa tinh huyết Bàn Cổ cho chúng ta như vậy, không có bất kỳ điều kiện nào?" Chúc Dung và Cộng Công cố nén ý niệm muốn nuốt chửng tinh huyết Bàn Cổ, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm La Hầu Thiên Ma huyễn thân.

"Đúng là không có bất kỳ điều kiện nào, chỉ để các ngươi thấy thành ý hợp tác của ta mà thôi!" "Thành ý của ta chắc chắn đã đủ rồi!

Chúng ta đã có kẻ thù chung, thì có cơ sở để hợp tác, cho nên hai vị đạo hữu không cần phải lúc nào cũng đề phòng ta!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân nhún vai, nói với vẻ mặt chân thành.

Chúc Dung và Cộng Công không nói gì thêm, chỉ nhìn sâu vào La Hầu Thiên Ma huyễn thân một cái.

Bất kể đối phương có âm mưu gì hay không, nhưng mồi câu kinh thế — tinh huyết Bàn Cổ mà đối phương tung ra, họ lại không thể không cắn.

Nửa giọt tinh huyết Bàn Cổ, tuyệt đối đủ để bù lại vô số năm khổ tu, không thể nào từ bỏ.

Dù biết rõ tinh huyết Bàn Cổ có độc, họ cũng không thể không nuốt.

Ầm ầm ầm...

Vừa nghĩ đến đây.

Chúc Dung và Cộng Công chia tinh huyết Bàn Cổ làm hai, mỗi

người nửa giọt.

Ực!

Ực!

Cũng chẳng thèm để ý La Hầu Thiên Ma huyễn thân đang "như hổ rình mồi" ở bên cạnh, Chúc Dung và Cộng Công trực tiếp tại chỗ, nuốt nửa giọt tinh huyết Bàn Cổ vào bụng.

Sau đó, Chúc Dung và Cộng Công ngồi xếp bằng, bắt đầu toàn lực luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ.

Lúc này, La Hầu Thiên Ma huyễn thân lại lặng lẽ nở nụ cười.

Đó là nụ cười như thể đã nắm chắc phần thắng.

La Hầu Thiên Ma huyễn thân, quả thực cảm thấy ván này đã chắc rồi.

Tinh huyết Bàn Cổ vừa vào bụng, cũng có nghĩa là Chúc Dung và Cộng Công đã hoàn toàn là vật trong túi của hắn.

Ầm ầm ầm...

Trong lúc Chúc Dung và Cộng Công luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ, La Hầu Thiên Ma huyễn thân lại ở nơi này, bố trí một tòa đại trận che giấu khổng lồ.

Để lát nữa khi Chúc Dung và Cộng Công trở mặt thành thù đánh nhau, không có ai quấy rầy vở kịch hay mà hắn đã dày công sắp đặt.

"Ồ?" "Trên người vậy mà đều để lại tọa độ không gian, xem ra hai tên này cũng đã chuẩn bị đường lui." Trong khoảnh khắc đại trận che giấu được bố trí xong, La Hầu Thiên Ma huyễn thân lập tức cảm ứng được sự dao động truyền ra từ tọa độ không gian trên người Chúc Dung và Cộng Công.

Trong nháy mắt.

Chúc Dung và Cộng Công vừa luyện hóa, đã trôi qua mười năm.

Tuy nhiên, trong mười năm, Chúc Dung và Cộng Công ngay cả một phần trăm của nửa giọt tinh huyết Bàn Cổ cũng chưa luyện hóa xong.

Nhưng dù vậy, họ cũng có thể cảm nhận rõ ràng sự tiến bộ của nhục thân trong mười năm này lớn đến mức nào.

Nhục thân của họ, trong vòng mười năm ngắn ngủi, đã từ Chuẩn Thánh sơ kỳ bước vào Chuẩn Thánh trung kỳ.

"Không hổ là tinh huyết của Phụ thần, hiệu quả thật kinh người!" "Nửa giọt tinh huyết của Phụ thần, mới luyện hóa chưa đến một phần trăm, đã tấn thăng Chuẩn Thánh trung kỳ?" "Nếu luyện hóa toàn bộ nửa giọt tinh huyết của Phụ thần, chẳng phải có thể đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn sao?" Lúc này, Chúc Dung và Cộng Công đồng thời mở mắt, sâu trong con ngươi tràn ngập vẻ kinh hãi và chấn động.

Nhưng họ không phát hiện, sâu trong con ngươi của mình có một tia ma văn màu đen lóe lên rồi biến mất.

"Nếu có thể luyện hóa toàn bộ một giọt tinh huyết của Phụ thần, có thể nhục thân thành Thánh không?" Trong lòng Chúc Dung và Cộng Công, vậy mà lại đồng thời lóe lên một ý niệm.

Soạt!

Soạt!

Chúc Dung và Cộng Công đột nhiên đưa mắt nhìn về phía đối phương.

Họ đều có thể thấy, con ngươi của đối phương một màu đỏ rực, lóe lên sự tham lam và sát ý vô tận.

Giờ khắc này, dưới sự ăn mòn điên cuồng của La Hầu ma huyết

và ma niệm, cùng với sự cám dỗ to lớn của tinh huyết Bàn Cổ, Chúc Dung và Cộng Công cuối cùng đã hoàn toàn sa ngã.

"Chúc Dung (Cộng Công), giao tinh huyết của Phụ thần ra đây, nể tình giao hảo của chúng ta, ta có thể tha cho ngươi một mạng!" Chúc Dung và Cộng Công đều nhìn đối phương với ánh mắt đầy hung quang.

"Tìm chết!" Cả hai đều không ngờ, đối phương cũng đang nhắm vào nửa giọt tinh huyết Bàn Cổ của mình, lập tức đại nộ.

Ầm ầm ầm...

Giận từ trong lòng, ác từ bên gan.

Chúc Dung và Cộng Công đã mất đi lý trí, trong nháy mắt điên cuồng lao vào chém giết nhau.

Cả hai đều muốn giết chết đối phương, cướp lấy nửa giọt tinh huyết Bàn Cổ chưa được luyện hóa trên người đối phương, cho nên vừa ra tay đã dùng toàn lực.

Phụt!

Phụt!

Phụt...

Chương 177

Chúc Dung và Cộng Công chiêu nào chiêu nấy đều tàn độc, thức nào thức nấy đều đoạt mạng.

Các loại công kích cuồng mãnh bá đạo, điên cuồng trút xuống người đối phương.

Trong chớp mắt, trên người họ đã có vô số vết thương.

Dưới sự kích thích của máu tươi, hung tính của họ càng bị kích phát triệt để, công thế càng trở nên hung hãn hơn.

"Thiên địa vạn hỏa, nghe ta hiệu lệnh, ngưng!" "Thiên địa vạn thủy, nghe ta hiệu lệnh, ngưng!" Một người điên cuồng thi triển Chúc Dung Thần Hỏa, trong nháy mắt biển lửa ngút trời, cuốn sạch tám phương.

Một người điên cuồng thôi động Cộng Công Thần Thủy, chốc lát nước trời cuộn ngược, trút xuống cửu thiên.

La Hầu Thiên Ma huyễn thân thì lùi xa sang một bên, một mình quan sát trận chiến kinh thiên này.

Sóng dao động từ trận chiến của Chúc Dung và Cộng Công đều bị đại trận mà La Hầu Thiên Ma huyễn thân bố trí che giấu hết, không hề truyền ra ngoài.

Cho nên, trận chiến kinh thế giữa hai đại Tổ Vu Thủy Hỏa này, chỉ có La Hầu Thiên Ma huyễn thân là khán giả duy nhất.

Thời gian thoáng chốc đã trôi qua ba năm.

Ầm ầm ầm...

Chúc Dung và Cộng Công trong ba năm, vẫn luôn dốc toàn lực

chém giết.

Vết thương trên người ngày càng nghiêm trọng, nhưng họ lại như không hề hay biết.

Chỉ có một ý niệm duy nhất, giết chết đối phương, đoạt lấy nửa giọt tinh huyết Bàn Cổ còn lại trên người đối phương.

Tập hợp sức mạnh của cả một giọt tinh huyết Bàn Cổ, một bước nhục thân thành Thánh, trở thành vị Thánh nhân thứ bảy của Hồng Hoang.

Trận sinh tử tương bác ba năm của Chúc Dung và Cộng Công, tạo ra sự phá hoại cực kỳ khủng bố.

Tại vị trí sườn núi Bất Chu Sơn, mọi thứ trong phạm vi mấy trăm tỷ dặm đều bị san thành bình địa.

Ngoài ra.

Điều đáng nói là, La Hầu Thiên Ma huyễn thân lặng lẽ quan chiến từ xa trong ba năm, thực ra cũng không hề rảnh rỗi.

Nhân lúc Chúc Dung và Cộng Công điên cuồng chém giết, La Hầu Thiên Ma huyễn thân thì điên cuồng thôi động, ma huyết và ma niệm trong cơ thể, để ma huyết và ma niệm tăng tốc ăn mòn Chúc Dung và Cộng Công.

"Ba năm, cuối cùng đã hoàn toàn ăn mòn được một người!" La Hầu Thiên Ma huyễn thân thở ra một hơi trọc khí, khóe miệng vẽ lên một đường cong hài lòng.

Lúc này, Chúc Dung đang điên cuồng tấn công Cộng Công, động tác đột ngột dừng lại.

Không sai!

Người bị La Hầu ma huyết và ma niệm hoàn toàn ăn mòn, chính là

Chúc Dung.

Ầm ầm ầm...

Công kích của Chúc Dung dừng lại, nhưng công kích của Cộng Công thì không.

Những đòn tấn công mà Cộng Công dốc toàn lực thi triển, toàn bộ đều oanh kích lên người Chúc Dung.

Rắc!

Rắc...

Cứng rắn chịu đựng một đòn toàn lực của Cộng Công, nhục thân Chúc Dung vốn đã đầy sẹo sau ba năm sinh tử chém giết, không thể chịu nổi nữa, bắt đầu xuất hiện vô số vết nứt, như một món đồ sứ vỡ nát.

Ầm ầm ầm...

Cộng Công đã giết đến đỏ mắt, một đòn thành công không hề dừng lại, tiếp tục thừa thắng truy kích, lại toàn lực thi triển vô số đòn tấn công, nhắm vào nhục thân sắp vỡ nát của Chúc Dung.

Tuy nhiên, trước khi sắp vẫn lạc, Chúc Dung có lẽ vì hồi quang phản chiếu, đã kỳ tích tỉnh lại từ trạng thái bị ma huyết và ma niệm ăn mòn.

"Ha ha!

Ha ha...

Cộng Công, ta thua rồi, thua hoàn toàn rồi, ta hận quá..." Chúc Dung nhìn Cộng Công vẫn còn trong trạng thái điên cuồng, hận không thể giết mình cho hả dạ, ánh mắt tràn đầy bi thương.

Khoảnh khắc tiếp theo, tiếng gầm giận dữ của Chúc Dung vang lên rồi đột ngột tắt lịm.

Bùm bùm bùm...

Sau đó, thân thể Chúc Dung bị vô số đòn tấn công của Cộng Công hoàn toàn nhấn chìm.

Nhục thân của Chúc Dung không thể chịu nổi nữa, trực tiếp bị đánh nổ tung, những mảnh vỡ thân thể cũng bị công kích của Cộng Công hoàn toàn xóa sổ.

Điều đó cũng có nghĩa là...

Chúc Dung đã vẫn lạc!

"A..." Sau khi Chúc Dung vẫn lạc, Cộng Công không biết tại sao, cũng tạm thời thoát khỏi trạng thái bị ma huyết và ma niệm ăn mòn, khôi phục lại sự tỉnh táo.

Hắn cũng đã tận mắt chứng kiến Chúc Dung vẫn lạc dưới tay mình.

Nỗi đau đớn tự tay chém giết người bạn thân nhất khiến Cộng Công hoàn toàn phát điên, không khỏi ngửa mặt lên trời bi thương gào thét.

Nước mắt máu tràn đầy hối hận vô tận, không ngừng tuôn chảy từ đôi đồng tử.

"Ta muốn giết ngươi!" Đôi mắt đỏ rực của Cộng Công, dùng ánh mắt đầy hận thù và oán độc, gắt gao nhìn chằm chằm La Hầu Thiên Ma huyễn thân.

Lời còn chưa dứt, Cộng Công đang phát điên đã lao về phía La Hầu Thiên Ma huyễn thân.

Cộng Công biết, trạng thái tỉnh táo này không duy trì được bao lâu, rất nhanh hắn sẽ lại rơi vào trạng thái mơ màng, như một con rối.

Ầm!

Vừa nghĩ đến đây.

Ngay khi sắp rơi vào trạng thái mơ hồ lần nữa, Cộng Công liền nổi điên tự bạo.

Một luồng năng lượng tự bạo khủng khiếp, như bom hạt nhân phát nổ, điên cuồng phình to khuếch tán, nhanh chóng cuốn sạch tám phương.

La Hầu Thiên Ma huyễn thân, trong nháy mắt bị năng lượng khủng bố từ vụ tự bạo của Cộng Công nhấn chìm.

Trước khi La Hầu Thiên Ma huyễn thân bị hủy diệt, hắn đã ngưng tụ lại giọt tinh huyết Bàn Cổ mà Chúc Dung và Cộng Công đã nuốt vào.

Chương 178

Sau đó, La Hầu Thiên Ma huyễn thân mang theo tinh huyết Bàn Cổ, biến mất trong năng lượng tự bạo của Cộng Công, đồng thời xóa sạch mọi dấu vết, như thể chưa từng xuất hiện.

Bởi vì...

La Hầu Thiên Ma huyễn thân biết rõ, Bất Chu Sơn sắp trở thành nơi thị phi, thu hút sự chú ý của Lục Đại Thánh Nhân và Hồng Quân.

Tự nhiên phải chuồn trước.

Ầm!

Một cường giả Chuẩn Thánh tự bạo, uy lực khủng khiếp đến mức nào.

Đặc biệt là... sau khi Cộng Công luyện hóa một phần trăm của nửa giọt tinh huyết Bàn Cổ, tu vi đã tấn thăng Chuẩn Thánh trung kỳ.

Trong nháy mắt.

Cả Bất Chu Sơn đều đất rung núi chuyển, chấn động dữ dội.

Năng lượng tự bạo khủng khiếp, lan tỏa không giới hạn, theo bốn phương tám hướng điên cuồng tàn phá.

Tại vị trí sườn núi Bất Chu Sơn, lập tức bị nổ ra một cái hố khổng lồ rộng mấy trăm tỷ dặm.

Ầm!

Ầm!

Ầm...

Ngay sau đó, Bất Chu Sơn rung chuyển càng dữ dội hơn.

Thân núi khổng lồ vô song bắt đầu nghiêng đi, như thể sắp sụp đổ.

Cái hố rộng mấy trăm tỷ dặm, đối với thân núi khổng lồ đến cực hạn của Bất Chu Sơn, thực ra không phải là phạm vi lớn.

Nhưng không chịu nổi việc thiếu đi một phần thân núi, tương đương với việc khiến Bất Chu Sơn chống đỡ trời đất bị mất đi điểm chịu lực cân bằng.

Thân núi từ sườn núi trở lên chống đỡ bầu trời, tự nhiên bắt đầu nghiêng đi.

Bất Chu Sơn nghiêng đi, đối với Hồng Hoang, không khác gì một trận đại tai nạn chưa từng có trong lịch sử.

Bầu trời được chống đỡ cũng theo đó nghiêng đi, xé ra một lỗ hổng khổng lồ vô song.

Rào rào!

Rào rào...

Vô số thiên thủy khủng khiếp, cùng với các loại tai kiếp hỗn độn đáng sợ, từ lỗ hổng trên trời điên cuồng trút xuống.

Ầm!

Ầm...

Cùng lúc đó, mặt đất dưới chân Bất Chu Sơn càng không ngừng lún xuống, kéo dài vô tận, điên cuồng lan ra những nơi xa xôi.

Thiên khuynh Tây Bắc!

Địa hãm Đông Nam!

Thật là một cảnh tượng tận thế khủng bố đến cực điểm! ...

Trong thế giới vi trần, tại Bàn Cổ Thần Điện.

Ầm!

Ầm...

Sự biến đổi của Bất Chu Sơn không nghi ngờ gì đã ảnh hưởng đến toàn bộ thế giới vi trần, khiến cả thế giới vi trần rung chuyển dữ dội.

Sự biến động của thế giới vi trần cũng ảnh hưởng đến Bàn Cổ Thần Điện dưới đáy hồ nước kỳ lạ, khiến Bàn Cổ Thần Điện cũng rung chuyển dữ dội theo.

Cuối cùng đã đánh thức Lê Ân đang chìm đắm trong việc luyện hóa Bàn Cổ Thần Điện.

"Ồ?" "Xảy ra chuyện gì rồi?" Bị cắt ngang, Lê Ân có chút không vui, không khỏi kinh ngạc thốt lên.

"Chẳng lẽ thế giới vi trần bị phát hiện, có cường giả đang ở bên ngoài công kích thế giới vi trần?" Lê Ân trong lòng khẽ động, nghĩ đến một khả năng, ánh mắt trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo.

Hắn đã xem toàn bộ thế giới vi trần là vật trong túi của mình.

Nếu thật sự có người công kích, vậy chẳng khác nào đoạt thức ăn từ miệng cọp, Lê Ân tự nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua.

Vút!

Vừa nghĩ đến đây.

Thân hình Lê Ân lập tức độn ra khỏi Bàn Cổ Thần Điện.

Ầm!

Ngay sau đó, Lê Ân đưa tay ra hiệu, Bàn Cổ Thần Điện nguy nga như núi liền nhanh chóng thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành một tòa điện thu nhỏ, bay vào tay Lê Ân.

Sau nhiều năm luyện hóa, Lê Ân tuy chưa hoàn toàn luyện hóa Bàn Cổ Thần Điện, nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc điều khiển

đơn giản nó.

Ngay sau đó, Lê Ân há to miệng, một luồng hấp lực nuốt trời cuốn ra, trực tiếp nuốt Bàn Cổ Thần Điện hình dạng thu nhỏ vào bụng.

Bây giờ, hắn sắp rời khỏi thế giới vi trần, tự nhiên không thể để Bàn Cổ Thần Điện tiếp tục ở lại đây.

Vút!

Thu Bàn Cổ Thần Điện xong, Lê Ân từ đáy hồ nước kỳ lạ bay lên trời, sau đó thân hình hóa thành một đạo hồng quang, độn ra khỏi thế giới vi trần.

Ầm!

Ầm...

Vừa độn ra khỏi thế giới vi trần, xuất hiện ở sâu trong thân núi Bất Chu Sơn.

Chương 179

Lê Ân liền phát hiện, bên trong thân núi Bất Chu Sơn, đã sụp đổ một phần.

Vút!

Lê Ân vội vàng thi triển thổ hệ độn thuật, muốn từ sâu trong thân núi độn ra ngoài, xem rốt cuộc Bất Chu Sơn đã xảy ra chuyện lớn gì. ...

Cùng lúc đó.

Khi Lê Ân độn ra khỏi thế giới vi trần.

Sự biến động của Bất Chu Sơn lập tức thu hút sự chú ý của tất cả các cường giả Hồng Hoang.

Soạt soạt soạt...

Một đám đại lão Hồng Hoang lần lượt chiếu ánh mắt tới, lập tức phát hiện sự biến đổi của Bất Chu Sơn.

"Cái gì?!" "Cột chống trời nghiêng ngả, bầu trời xuất hiện lỗ hổng?!" "Ai làm?!" "Nổ Bất Chu Sơn ra một cái hố lớn như vậy, là muốn nổ gãy cột chống trời sao?" "Bất kể là ai làm, chắc chắn là kẻ gây họa cho Hồng Hoang, lòng dạ đáng tru diệt!" Trong nháy mắt, sau khi thấy sự biến đổi của Bất Chu Sơn, một đám đại lão Hồng Hoang lập tức biến sắc, giận dữ khôn nguôi.

"Chết tiệt!" "Khốn kiếp!" Kẻ phẫn nộ nhất, không ai khác chính là Hồng Quân.

Bầu trời xuất hiện lỗ hổng, không nghi ngờ gì sẽ làm suy yếu sự kiểm soát của Thiên Đạo đối với Hồng Hoang.

Là người phát ngôn của Thiên Đạo, Hồng Quân tự nhiên cảm thấy như chính mình bị tổn thương.

Vút!

Đúng lúc này, thân hình Lê Ân vừa hay từ sâu trong thân núi Bất Chu Sơn độn ra, vừa vặn lọt vào tầm mắt của một đám đại lão Hồng Hoang.

"Đại thái tử Kim Ô của Yêu tộc!" "Chẳng phải vẫn luôn sống ẩn dật ở Thiên Đình sao, sao lại xuất hiện ở Bất Chu Sơn?" "Đã xuất hiện ở Bất Chu Sơn, vậy sự biến đổi của Bất Chu Sơn, chắc chắn không thoát khỏi liên quan đến hắn!" Một đám đại lão Hồng Hoang lần lượt kinh hô.

Đặc biệt là Lục Thánh và Hồng Quân, sắc mặt âm trầm đến cực điểm.

"Bất Chu Sơn bị nổ ra một cái hố rộng mấy trăm tỷ dặm?" "Ai làm, vậy mà lại mạnh mẽ như vậy?" Sau khi nhìn rõ sự biến đổi của Bất Chu Sơn, Lê Ân cũng không khỏi ngạc nhiên.

"Chẳng lẽ là Cộng Công làm?" Ngay sau đó, Lê Ân trong lòng khẽ động, sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Cộng Công Nộ Xúc Bất Chu Sơn!

Truyền thuyết thần thoại này, ở hậu thế có thể nói là như sấm bên tai.

Cho nên, bây giờ Bất Chu Sơn xuất hiện sự biến đổi như vậy, người đầu tiên Lê Ân nghĩ đến chính là Cộng Công.

"Ta ở trong thế giới vi trần những năm qua, rốt cuộc Hồng Hoang đã xảy ra chuyện lớn gì?" "Vào thời điểm đặc biệt này, Cộng Công lại rời khỏi Vu tộc, còn nổ sập một đoạn Bất Chu Sơn?" "Cái hố rộng mấy trăm tỷ dặm này, chẳng lẽ là do Cộng Công và Chúc Dung đánh

nhau tạo thành?" Lê Ân âm thầm trầm ngâm. ...

Vùng đất Tây Cực, trong tiểu thế giới Ma Môn.

Ầm!

La Hầu Thiên Ma huyễn thân, đột nhiên xuất hiện bên cạnh Kế Đô.

Lúc này, trước người Kế Đô, đang hiện lên một bức tranh.

Chính là Kế Đô dùng đại thần thông vô thượng, ngưng tụ ra hình ảnh Bất Chu Sơn.

Trong hình ảnh, vừa hay xuất hiện cảnh Cộng Công tự bạo, nổ ra cái hố khổng lồ mấy trăm tỷ dặm, dẫn đến Bất Chu Sơn nghiêng đi, bầu trời xuất hiện lỗ hổng, vô số tai kiếp hỗn độn giáng xuống.

"Không hổ là đại ca, thần không biết quỷ không hay đã trừ khử hai vị Tổ Vu của Vu tộc!" Kế Đô nhìn La Hầu Thiên Ma huyễn thân, không khỏi tán thưởng.

Kế Đô tự hỏi, nếu đổi lại là hắn, tuy cũng có thể giết chết Chúc Dung và Cộng Công, nhưng tuyệt đối không thể làm được như La Hầu, không để lại dấu vết, khiến Hồng Quân cũng không tra ra được bất kỳ manh mối nào.

"Ồ?" La Hầu nhìn chằm chằm vào hình ảnh mà Kế Đô ngưng tụ, lại đột nhiên kinh ngạc thốt lên.

Bởi vì... hắn kinh ngạc thấy, Đại thái tử Kim Ô xuất hiện trong hình ảnh.

"Đại ca, xem ra ông trời cũng đang giúp chúng ta!" "Lần này, Đại thái tử Kim Ô có mọc một vạn cái miệng cũng không giải thích rõ được!" Kế Đô tự nhiên cũng thấy, không khỏi lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

"Ha ha, ta không có kế hoạch gì đâu!" "Hoàn toàn là hắn tự chui

đầu vào, vậy thì không trách ta được!" La Hầu cũng cười một cách đầy hứng thú.

Đại thái tử Kim Ô xuất hiện ở Bất Chu Sơn vào thời điểm đặc biệt này, không nghi ngờ gì là đối tượng hoàn hảo nhất để gánh tội thay.

Lần này Hồng Quân cũng không thể nào nghi ngờ đến hắn được.

"Tiếp theo e rằng sẽ có một vở kịch rất đặc sắc, để chúng ta cùng xem vị Đại thái tử Kim Ô ẩn giấu sâu nhất này sẽ đối phó thế nào." La Hầu nói với Kế Đô, sau đó ánh mắt không chớp nhìn chằm chằm vào hình ảnh trước mặt. ...

Vu tộc, Thổ Chi Tổ Đình.

"Không hay rồi, Chúc Dung và Cộng Công xảy ra chuyện rồi!" Đế Giang sắc mặt đột nhiên kịch biến, kinh hô thất thanh.

Trong khoảnh khắc Cộng Công tự bạo, phá hủy luôn cả đại trận che giấu mà La Hầu Thiên Ma huyễn thân bố trí.

Đế Giang lập tức cảm ứng được, tọa độ không gian lưu lại trên người Chúc Dung và Cộng Công đang tiêu tan.

"Cái gì?" "Chúc Dung và Cộng Công xảy ra chuyện?!" "Chẳng phải đã lưu lại tọa độ không gian trên người họ sao?

Bây giờ mới cảm ứng được?" Huyền Minh sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

"Trước đó dao động của tọa độ không gian có lẽ đã bị cách ly che giấu rồi!" Đế Giang ánh mắt cũng lạnh như băng, toàn thân tỏa ra sát cơ ngút trời.

Mất đi hai vị Tổ Vu, đối với Vu tộc, tuyệt đối là tổn thất chưa từng có, tổn thất không thể chịu đựng nổi!

“Ồ, Chúc Dung và Cộng Công xảy ra chuyện ở Bất Chu Sơn?” Huyền Minh xa xa nhìn về hướng Bất Chu Sơn.

Lúc này, động tĩnh do sự biến đổi của Bất Chu Sơn gây ra, đã bị tất cả các cường giả đỉnh cấp của Hồng Hoang cảm ứng được, Huyền Minh tự nhiên cũng không ngoại lệ.

“Đi, đến Bất Chu Sơn!” “Ta muốn xem xem là ai ra tay, lén lút mưu hại hai vị Tổ Vu của Vu tộc ta!” Giọng nói của Huyền Minh mang theo một luồng khí lạnh thấu xương, khiến người ta có cảm giác không rét mà run.

Đế Giang gật đầu, thân hình liên tục lóe lên, bao bọc chín vị Tổ Vu bao gồm cả Huyền Minh, lập tức lao thẳng đến Bất Chu Sơn.

Vút!

Đế Giang thôi động không gian pháp tắc đến cực hạn, trực tiếp thi triển thần thông 【Hư Không Đại Na Di】, dịch chuyển đến Bất Chu Sơn.

Chương 180

Nhưng, vì Thổ Chi Tổ Đình cách Bất Chu Sơn quá xa.

Đế Giang phải dùng đến mười mấy lần 【Hư Không Đại Na Di】 mới đến được Bất Chu Sơn.

Thời điểm Đế Giang và mười vị Tổ Vu xuất hiện ở Bất Chu Sơn, chính là không lâu sau khi Lê Ân từ sâu trong thân núi Bất Chu Sơn độn ra.

"Đại thái tử Kim Ô, là ngươi?!" Trong nháy mắt nhìn thấy Lê Ân, thập đại Tổ Vu vừa kinh vừa giận, đều trừng mắt nhìn Lê Ân.

"Tốt, tốt, tốt!" "Hay cho một Đại thái tử Kim Ô, thủ đoạn thật tốt, thần không biết quỷ không hay đã giết chết hai vị Tổ Vu của Vu tộc ta!" Thập đại Tổ Vu lập tức giận quá hóa cười.

"Nếu ta nói, Chúc Dung và Cộng Công không phải do ta giết, các ngươi có tin không?" Sắc mặt Lê Ân cũng vô cùng khó coi.

Tuy hắn đối với Thập Nhị Tổ Vu không có chút hảo cảm nào, cũng không sợ Thập Nhị Tổ Vu, nhưng điều đó không có nghĩa là Lê Ân sẵn lòng bị người khác lợi dụng.

Chuyện không phải do hắn làm, hắn tự nhiên không muốn thừa nhận, gánh tội thay cho kẻ đứng sau.

"Ngươi nghĩ chúng ta sẽ tin sao?" "Chẳng lẽ ngươi muốn nói với chúng ta, ngươi xuất hiện ở Bất Chu Sơn bây giờ, là để đi dạo?" Thập đại Tổ Vu đều cười lạnh liên tục.

"Ta ở đây, tự nhiên có mục đích của ta!" Lê Ân nhàn nhạt nói.

Hắn cũng biết, nói như vậy chắc chắn sẽ làm tăng thêm sự nghi ngờ của thập đại Tổ Vu.

Nhưng hắn căn bản không thể nói ra mục đích đến Bất Chu Sơn.

Lê Ân không thể nào nói cho đối phương biết, hắn đến Bất Chu Sơn để nhặt thuộc tính, hoặc là để kế thừa di sản của Bàn Cổ được.

Quả nhiên.

Sau khi Lê Ân nói như vậy, vẻ nghi ngờ của thập đại Tổ Vu càng đậm hơn, ánh mắt nhìn hắn tràn đầy hận thù và sát ý vô tận.

"Dù sao Chúc Dung và Cộng Công không phải do ta giết, tin hay không tùy các ngươi!" "Hai tộc chúng ta vốn là tử địch, nếu là ta giết, ta tuyệt đối sẽ không không dám thừa nhận!" "Nhưng không phải do ta giết, các ngươi cũng đừng hòng đổ chậu nước bẩn lên đầu ta..." Lê Ân mặt lạnh tanh, cứng rắn đáp lại.

"Bớt nói nhảm!" "Chiến!" Thập đại Tổ Vu căn bản không nghe Lê Ân giải thích, trực tiếp ngắt lời hắn.

Chúc Dung và Cộng Công có phải do Lê Ân giết hay không, đã không còn quan trọng nữa.

Bây giờ đã gặp được Đại thái tử Kim Ô đi ra ngoài một mình, Huyền Minh tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội chém giết Lê Ân.

Ầm ầm ầm...

Vừa nghĩ đến đây.

Thập đại Tổ Vu lần lượt thi triển thần thông, lao về phía Lê Ân.

"Xem ra các ngươi coi Bản thái tử là quả hồng mềm muốn nắn sao thì nắn rồi!" Giọng nói Lê Ân lập tức lạnh đi, trong mắt càng bắn ra hung quang vô tận.

Đến nước này, Lê Ân sao có thể không nhìn ra.

Thập đại Tổ Vu rõ ràng là lấy cớ Chúc Dung và Cộng Công vẫn lạc, nhân cơ hội gây khó dễ cho hắn.

Ầm!

Lê Ân không nói hai lời, liền thi triển Thái Dương Chân Hỏa.

Thập đại Tổ Vu liên thủ, chiến lực mạnh mẽ, tuyệt đối không thể xem thường.

Lê Ân nâng uy lực của Thái Dương Chân Hỏa lên đến cấp bậc Chuẩn Thánh viên mãn, mới miễn cưỡng chống đỡ được từng đợt công thế như cuồng phong bão táp của thập đại Tổ Vu.

"Chết tiệt!" "Đáng ghét!" "Tên này quả nhiên lúc đầu đã che giấu thực lực!" Thập đại Tổ Vu lập tức vừa kinh vừa giận.

Kinh là, thực lực của Lê Ân quá sâu không lường được, hết lần này đến lần khác vượt ngoài dự liệu của họ.

Giận tự nhiên là, thập đại Tổ Vu đều đã toàn lực ra tay, mà không thể làm tổn thương một sợi lông của Lê Ân, lập tức khiến họ có cảm giác bị sỉ nhục nặng nề.

"Tên này quả nhiên là cường giả Chuẩn Thánh viên mãn!" "Không biết, Chuẩn Thánh viên mãn có phải là cực hạn thực lực của hắn không!" Một đám đại lão Hồng Hoang đang âm thầm quan chiến, lần lượt trầm ngâm.

Dựa vào bài học từ trận chiến ở Thiên Đình lần trước, hết lần này đến lần khác bị Lê Ân vả mặt.

Lần này họ đã khôn ra, dù là Lục Thánh và Hồng Quân, cũng không dễ dàng đưa ra kết luận. ...

Vạn Thọ Sơn, Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử mặc hạc sưởng, ngồi dưới cây Nhân Sâm Quả.

Ầm ầm ầm...

Lúc này, Địa Thư đang lơ lửng trước mặt Trấn Nguyên Tử.

Trên Địa Thư hiển thị, chính là hình ảnh đang diễn ra ở Bất Chu Sơn.

"Lê Ân đạo nhân, chính là Đại thái tử Kim Ô của Yêu tộc!" Trấn Nguyên Tử sắc mặt phức tạp nhìn Lê Ân trong hình ảnh.

Thực ra, trong trận chiến ở Thiên Đình lần trước, Trấn Nguyên Tử đã nhận ra Lê Ân.

Nhưng hắn cũng không thể chấp nhận được, cường giả thần bí đã đánh bại mình lúc đầu, lại là Đại thái tử Kim Ô của Yêu tộc.

Thân phận thái tử Yêu tộc, quả thực tôn quý vô cùng, nhưng cũng phải xem so với ai.

Trước mặt Trấn Nguyên Tử, thân phận thái tử Yêu tộc hoàn toàn không đáng kể.

Phải biết rằng, Trấn Nguyên Tử là cùng thế hệ với Đế Tuấn và Thái Nhất, thái tử Yêu tộc thấp hơn Trấn Nguyên Tử một bậc.

Nghĩ đến việc lúc đầu bị một vãn bối đánh bại, Trấn Nguyên Tử cảm thấy vô cùng khó chịu.

Bây giờ thấy Lê Ân bộc phát ra thực lực Chuẩn Thánh viên mãn, thành công chống đỡ được công kích liên thủ của thập đại Tổ Vu, Trấn Nguyên Tử càng khó chịu hơn.

Hắn mơ hồ có cảm giác, e rằng cả đời này cũng không có cơ hội tìm Lê Ân rửa sạch mối nhục trước đây. ...

Côn Luân Sơn, Dao Trì.

Trước mặt Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công, cũng ngưng tụ ra hình ảnh đang diễn ra ở Bất Chu Sơn.

Tây Vương Mẫu và Đông Vương Công lúc đầu khi biết, Lê Ân đạo nhân đã đánh bại họ, chính là Đại thái tử Kim Ô của Yêu tộc,

mức độ chấn kinh không hề kém Trấn Nguyên Tử bao nhiêu.

Thậm chí còn hơn thế.

Chương 181

Đặc biệt là Tây Vương Mẫu, lúc đầu khi thấy thân phận của Lê Ân, đôi mắt đẹp suýt nữa kinh ngạc đến nổ tung.

Giờ khắc này, Tây Vương Mẫu nhìn Lê Ân trong hình ảnh, thành công chống đỡ được thập đại Tổ Vu liên thủ, sắc mặt hoàn toàn đen lại.

"Tên này, vẫn âm hiểm như ngày nào!" Tây Vương Mẫu lập tức nghiến răng nghiến lợi, hận hận nói. ...

Bất Chu Sơn.

"Đáng hận!

Quá đáng hận!" "Nếu không phải Chúc Dung và Cộng Công vẫn lạc, chúng ta bây giờ có thể dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng tụ ra Phụ thần kim thân, triệt để giải quyết tai họa Đại thái tử Kim Ô này!" Thập đại Tổ Vu dùng hết mọi cách, đều không thể giết được Lê Ân, từng người một lập tức cuồng nộ không thôi.

"Lấy nhiều hiếp ít?

Bắt nạt Yêu tộc ta không có yêu sao?" Đúng lúc này, giữa thiên địa đột nhiên truyền đến một tiếng quát lớn giận dữ không thể kiềm chế.

Vút!

Ngay sau đó, Côn Bằng bao bọc Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi, xuất hiện tại Bất Chu Sơn.

"Thập đại Tổ Vu lá gan lớn thật, hôm nay trước tiên giết các ngươi, sau đó sẽ diệt Vu tộc!" Đế Tuấn đôi mắt trợn lên, sát cơ lộ rõ.

Thập đại Tổ Vu nhân cơ hội trừ khử Lê Ân, ngọn lửa giận trong

lòng Đế Tuấn lớn đến mức nào, có thể tưởng tượng được.

Đế Tuấn tuy không nói rõ, nhưng đã xem Lê Ân là niềm kiêu hãnh.

Lê Ân là thiên kiêu của tộc Tam Túc Kim Ô, có tư chất thành Thánh, Đế Tuấn tự nhiên không muốn thấy Lê Ân chết yểu giữa đường.

Keng!

Thái Nhất càng dứt khoát hơn, cũng không nói nhảm, xông lên là đánh, trực tiếp tế ra Hỗn Độn Chung, hiên ngang trấn sát về phía thập đại Tổ Vu.

Ầm ầm ầm...

Đế Tuấn, Hi Hòa và Thường Hi phản ứng chậm hơn một chút, cũng lần lượt thi triển thần thông lao về phía thập đại Tổ Vu.

Côn Bằng thì là người ra tay cuối cùng.

Nhíu mày, liếc nhìn Lê Ân một cách khó nhận ra.

Sâu trong nội tâm Côn Bằng, đương nhiên không muốn thấy Lê Ân tiếp tục sống sót.

Nhưng bây giờ Đế Tuấn và Thái Nhất đều đang ở bên cạnh, hắn không thể không giả vờ ra tay.

Nhưng, cho dù ra tay, Côn Bằng cũng không dốc toàn lực.

Vốn dĩ thập đại Tổ Vu mãi không hạ được Lê Ân, nay lại có thêm Đế Tuấn, Thái Nhất gia nhập, tình thế lập tức đảo ngược.

Thập đại Tổ Vu lập tức rơi vào thế hạ phong tuyệt đối, bị đánh cho lùi lại liên tục.

"Nếu Chúc Dung và Cộng Công đều đã vẫn lạc ở Bất Chu Sơn!" "Vậy các ngươi cũng đi cùng họ đi, trên đường xuống hoàng tuyền

cũng có bạn!" "Hơn nữa, Bất Chu Sơn làm nơi chôn xương, cũng không tệ!" Đế Tuấn ánh mắt lóe lên, khí hung lệ vô biên lập tức bắn ra.

Đế Tuấn đã động sát cơ.

Chúc Dung và Cộng Công đã chết, Thập Nhị Tổ Vu chỉ còn lại mười người trước mắt, không thể ngưng tụ ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận được nữa.

Tương đương với việc át chủ bài mạnh nhất của Vu tộc đã bị phong ấn, vậy Yêu tộc còn sợ gì nữa.

Bây giờ, cơ hội tốt để tru sát Thập Nhị Tổ Vu, triệt để diệt vong Vu tộc, đã ở ngay trước mắt, Đế Tuấn đương nhiên không muốn bỏ lỡ.

"Sát!" Thái Nhất dường như trong nháy mắt đã hiểu ý đồ của Đế Tuấn, sau một tiếng quát lớn, lập tức thôi động Hỗn Độn Chung đến cực hạn.

Keng!

Keng!

Keng...

Tiếng chuông hùng hồn vang dội không ngừng giữa thiên địa.

Uy năng của Hỗn Độn Chung vô song, có thể định trụ không gian, giam cầm thời gian, gây ra phiền phức rất lớn cho thập đại Tổ Vu.

Đặc biệt là Đế Giang thân hoài không gian pháp tắc, và Chúc Cửu Âm thân hoài thời gian pháp tắc, gần như bị khắc chế đến chết, chiến lực giảm đi đáng kể.

Thực lực của Đế Giang và Chúc Cửu Âm, trong thập đại Tổ Vu, có thể xếp hàng đầu, hai người chiến lực giảm mạnh, tự nhiên ảnh

hưởng đến chiến lực tổng thể của thập đại Tổ Vu.

Phụt!

Phụt!

Phụt...

Chỉ trong chốc lát, trên người thập đại Tổ Vu đã có vô số vết thương.

Tuy nhục thân của thập đại Tổ Vu mạnh mẽ, những vết thương này trông có vẻ khủng khiếp, nhưng ảnh hưởng đối với họ không lớn như tưởng tượng.

Nhưng, trong thời gian ngắn không sao.

Nhưng thời gian dài, vô số vết thương tích tụ lại một chỗ, lúc đó ảnh hưởng sẽ rất lớn.

"Huyền Minh, rút lui đi!" "Tiếp tục tử chiến, tất cả chúng ta đều sẽ bỏ mạng ở đây!" "Chúng ta chết là chuyện nhỏ, nhưng nếu liên lụy đến cả Vu tộc bị diệt tộc, vậy thì tội lớn rồi!" Đế Giang sắc mặt tuy vô cùng khó coi, nhưng vẫn khuyên giải Huyền Minh.

"Được!

Chúng ta trước tiên rút về Vu tộc, sau đó từ từ tính kế!" Huyền Minh hít sâu một hơi.

Tuy trong lòng hắn cực độ không cam tâm, tràn đầy uất ức, nhưng không thể không lựa chọn rút lui.

"Bây giờ mới rút lui, không phải hơi muộn rồi sao!" Lê Ân cười lạnh một tiếng, trong con ngươi lóe lên một đạo sát ý lạnh lẽo.

Thập đại Tổ Vu đã muốn giết hắn, vậy thì không có lý do gì để thả họ đi.

Ầm!

Lê Ân há to miệng, một luồng Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương, hừng hực bốc cháy, bị Lê Ân phun ra.

Biển lửa màu vàng uy lực vô biên, vậy mà lại vẽ ra một vòng tròn, chặn đứng đường lui của thập đại Tổ Vu.

Chương 182

"Sát!" Công thế của Đế Tuấn và Thái Nhất lại hung hãn thêm vài phần.

Có lẽ đã thấy được hy vọng chém giết thập đại Tổ Vu, triệt để diệt vong Vu tộc, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng bắt đầu không tiếc tổn thất mà liều mạng.

Để nâng uy lực của Hỗn Độn Chung và Hà Đồ Lạc Thư lên một tầm cao mới, Đế Tuấn và Thái Nhất thậm chí không tiếc bắt đầu đốt cháy tinh huyết.

Huyền Minh sắc mặt dị thường khó coi, âm trầm đến cực điểm.

Bây giờ không phải là vấn đề có muốn rút lui hay không, mà là Yêu tộc có cho rút lui hay không.

"Chư vị, chuẩn bị liều mạng đi!" Huyền Minh vô cùng nặng nề nói.

Không chỉ có Đế Tuấn và Thái Nhất mới biết đốt cháy tinh huyết để nâng cao thực lực, đến thời khắc liều mạng cuối cùng, họ cũng không thể lo nhiều như vậy được nữa.

Ầm ầm ầm...

Nhưng, đúng lúc này.

Mười đạo quang mang huyền diệu vô song, trong nháy mắt vượt qua không gian vô tận, còn đột phá cả sự phong tỏa của Hỗn Độn Chung, giáng xuống Bất Chu Sơn.

Phụt!

Phụt...

Mười đạo quang mang huyền diệu vừa xuất hiện, liền lần lượt chui vào cơ thể của một vị Tổ Vu.

Ầm!

Ầm...

Ngay sau đó, thập đại Tổ Vu còn chưa kịp đốt cháy tinh huyết, khí tức tỏa ra từ trên người họ liền điên cuồng tăng vọt. *Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, có xong chưa vậy?* Nhìn thấy cảnh này, sâu trong con ngươi Lê Ân lập tức bắn ra hàn quang vô tận.

Không sai!

Mười đạo quang mang huyền diệu, mỗi bên có năm đạo đến từ Ngọc Hư Cung và Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

Rõ ràng là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề ra tay.

Nếu không, có Hỗn Độn Chung của Thái Nhất phong tỏa nơi này, dù là sức mạnh Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, cũng không thể dễ dàng đột phá sự phong tỏa của Hỗn Độn Chung như vậy.

Lần trước trong trận chiến ở Thiên Đình, khi Lê Ân muốn giết Hình Thiên và Cửu Phượng, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề cũng đã ra tay một lần.

Cưỡng ép nâng thực lực của Hình Thiên và Cửu Phượng lên Chuẩn Thánh viên mãn, khiến Lê Ân cuối cùng vì không muốn bại lộ thêm thực lực, đã phải nhẫn nhịn.

Bây giờ, khi Yêu tộc sắp diệt sát thập đại Tổ Vu, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề lại ra tay lần nữa.

Hơn nữa, lần này Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề làm còn quá đáng hơn, trực tiếp giúp thập đại Tổ Vu nâng cao thực lực.

Hoàn toàn là đang thiên vị mà!

Chẳng phải có nghĩa là, chỉ có thập đại Tổ Vu được diệt sát người khác, không cho phép người khác giết thập đại Tổ Vu sao?

Giờ phút này, không chỉ Lê Ân bị hành động của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề làm cho tức sôi máu.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi, cũng mặt đầy nộ dung, trong lòng cuồng nộ đến cực điểm. ...

Vùng đất Tây Cực, tiểu thế giới Ma Môn.

"Đại ca, kịch hay quả nhiên đã bắt đầu!" Thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề ra tay, Kế Đô không khỏi sáng mắt lên.

"Hồng Hoang bây giờ, quả nhiên bị Hồng Quân làm cho một bầu không khí độc hại, Thánh nhân vậy mà chỉ có chút khí lượng như vậy?" La Hầu lại khinh thường chế giễu.

Thánh nhân đường đường, lại đến mức công khai ra tay thiên vị, theo La Hầu thấy thì không nghi ngờ gì là rất thất bại.

Rõ ràng, mấy vị Thánh nhân của Hồng Hoang, những quân cờ bố trí ở Yêu tộc toàn bộ đều vô dụng.

Cũng có nghĩa là, Yêu tộc đã thoát khỏi sự kiểm soát của những Thánh nhân này của Hồng Hoang.

Đây không phải là thất bại thì là gì.

Hãy xem cách La Hầu bố cục ở Yêu tộc, vẫn luôn ẩn giấu đến bây giờ vẫn chưa bị bại lộ, có thể thay đổi cục diện đại kiếp Vu Yêu bất cứ lúc nào.

"Năng lực bày mưu tính kế của đám tiểu bối đó, sao có thể so sánh với đại ca được!" "Năm xưa ngay cả lão sư của họ là Hồng Quân, cũng chỉ có nước bị đại ca áp chế, càng không thể so sánh với đại ca." Kế Đô thì gật đầu nói như điều hiển nhiên.

Những năm gần đây, hai biến đổi lớn ảnh hưởng đến kết cục của đại kiếp Vu Yêu là Phục Hy hoàng và sự vẫn lạc của Chúc Dung, Cộng Công, toàn bộ đều do một tay La Hầu sắp đặt.

Lục Thánh và Hồng Quân lại không tìm ra được bất kỳ manh mối nào về bố cục của La Hầu. ...

Bất Chu Sơn.

Đế Tuấn hít sâu một hơi, cưỡng ép trấn áp sự phẫn nộ trong lòng xuống.

"Hai vị Thánh nhân, ân oán giữa Yêu tộc và Vu tộc chúng ta, các ngài thiên vị như vậy, có phải hơi quá đáng rồi không?" Sau đó, Đế Tuấn mới nhìn xa lên bầu trời, đột nhiên quát lớn.

"Đế Tuấn, ngươi đang chỉ trích ta sao?" Ngay sau đó, thánh âm hùng vĩ, vang vọng khắp thiên địa.

Ầm!

Ầm...

Khi thánh âm truyền đến Bất Chu Sơn, liền biến thành như tiếng sấm trời cuồn cuộn vang vọng không dứt.

Ầm ầm ầm...

Ngay sau đó, thánh âm hùng vĩ hóa thành thánh uy vô cùng, hiên ngang đè xuống Đế Tuấn.

Rắc!

Rắc...

Đế Tuấn lập tức sắc mặt đại biến.

Chương 183

Tuy hắn là Chuẩn Thánh, nhưng giờ phút này đối mặt với uy áp của hai đại Thánh nhân, rõ ràng không dễ chịu chút nào.

Xương cốt trong cơ thể Đế Tuấn không ngừng truyền ra từng trận tiếng nổ, như thể sắp bị hai luồng thánh uy áp nổ tung.

"Đủ rồi!" "Đã làm ra chuyện vô sỉ như vậy, chẳng lẽ không cho người khác nói sao?" "Hai người các ngươi quả thực là nỗi sỉ nhục của Thánh nhân!" Lê Ân đang tức sôi máu, cuối cùng đã hoàn toàn bùng nổ.

Người đất cũng có ba phần tức giận!

Huống chi hắn không phải người đất!

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề ba lần bảy lượt coi hắn như không tồn tại, coi hắn là con kiến có thể tùy ý nhào nặn, cuối cùng đã hoàn toàn chọc giận Lê Ân.

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề không cho hắn mặt mũi, vậy hắn cũng không chuẩn bị cho Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề mặt mũi nữa.

Mặt mũi đều là cho nhau. "Càn rỡ!" Lê Ân vừa mắng xong, tiếng gầm giận dữ đến cực hạn của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, trong nháy mắt vang vọng khắp thiên địa.

Giờ phút này, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều có thể từ trong tiếng quát của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, cảm nhận được sự phẫn nộ chưa từng có.

Thánh nhân nổi giận, thiên địa nghiêng ngả!

Ầm!

Ầm...

Như thể cảm nhận được sự phẫn nộ của hai vị Thánh nhân, cả thiên địa đều rung chuyển dữ dội.

Tiếng quát giận của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề càng hóa thành uy áp vô cùng, trong nháy mắt lan tràn khắp Hồng Hoang.

Rào!

Rào!

Rào...

Cùng lúc đó, tất cả các cường giả đỉnh cấp trong sáng ngoài tối của Hồng Hoang, đều trợn tròn mắt, một phen xôn xao.

Hoàn toàn không ngờ, vị Đại thái tử Kim Ô sâu không lường được này, tính tình lại nóng nảy như vậy, vậy mà lại dám công khai đối đầu với Thánh nhân?

Giờ khắc này, tất cả đều nhìn Lê Ân với vẻ mặt chấn động, như thể lần đầu tiên nhận thức vị Đại thái tử Kim Ô này.

Nếu vừa rồi Đế Tuấn là chỉ trích có lý có cứ, thì bây giờ Lê Ân lại là lăng mạ không chút khách khí!

Công khai lăng mạ Thánh nhân?

Một lần mắng hai vị.

Thật sự đã làm mới tam quan của những cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang này.

Thánh nhân cao cao tại thượng, vạn tộc cùng tôn, từ khi nào lại bị sinh linh dưới Thánh nhân công khai lăng mạ.

Lê Ân không nghi ngờ gì đã mở ra tiền lệ cho Hồng Hoang.

Vùng đất Tây Cực, tiểu thế giới Ma Môn.

Ngay cả La Hầu và Kế Đô, sau khi thấy Lê Ân công khai lăng mạ Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, cũng không khỏi ngạc nhiên.

“Ha ha!

Ha ha...

Tên này tính tình nóng nảy, lại hợp khẩu vị của Ma Môn chúng ta!” Sau khi ngạc nhiên, La Hầu lập tức cất tiếng cười lớn.

La Hầu nhìn Lê Ân đang ngạo nghễ đứng trong hình ảnh, trong con ngươi lần đầu tiên lóe lên một tia tán thưởng.

“Không tệ, tên này cũng có gan!” Kế Đô cũng gật đầu tán thành.

“Lần trước, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề nhúng tay, hắn đã nhẫn nhịn.” “Ta còn tưởng, lần này Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề lại nhúng tay, hắn lại định rụt cổ lại chứ, không ngờ lần này lại hoàn toàn bùng nổ!” Nhưng sự kinh ngạc trong mắt Kế Đô vẫn không thể xua tan. ...

Bất Chu Sơn.

Sau khi Lê Ân công khai lăng mạ Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, ngay cả Thái Nhất tính tình nóng nảy nhất, cũng bị chấn động, trợn tròn con ngươi, không thể tin được nhìn Lê Ân.

Phải biết rằng, ngay cả hắn nổi tiếng với tính tình nóng nảy, dám công khai đối đầu với Nữ Oa, cũng không dám công khai lăng mạ.

Đế Tuấn, Hi Hòa, Thường Hi và Côn Bằng, tất cả đều bị sự bùng nổ đột ngột của Lê Ân làm cho kinh ngạc đến không nói nên lời.

Rắc!

Rắc...

Người khổ nhất không ai khác chính là Đế Tuấn.

Do hắn đang chống lại thánh uy hóa thành từ thánh âm trước đó của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, kết quả bây giờ dưới sự chấn kinh, đầu óc hắn một mảnh trống rỗng, đều quên mất việc chống lại thánh uy.

Thế là, tiếng nổ trong cơ thể Đế Tuấn càng dày đặc hơn, cả người gần như bị ép phải quỳ rạp xuống đất, đảnh lễ Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề.

Ầm!

Nhưng, đúng lúc này, Lê Ân đột ngột ra tay.

Lê Ân đôi mắt lạnh đi, một quyền hướng trời oanh kích.

Bùm bùm bùm...

Sức mạnh khủng bố bàng bạc mênh mông, hùng hồn vô song khó có thể hình dung, trong nháy mắt xông lên trời, cứng rắn dùng một quyền đánh tan thánh uy đang áp bức Đế Tuấn.

Đế Tuấn là chủ nhân của Thiên Đình, cũng là bộ mặt của Yêu tộc.

Là một thành viên của Yêu tộc, Lê Ân tự nhiên không cho phép Đế Tuấn công khai đảnh lễ Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề.

Mặc dù lần đảnh lễ này không phải xuất phát từ bản ý của Đế Tuấn.

Lê Ân cũng không cho phép.

Chương 184

Lê Ân bây giờ, không còn là Lê Ân trong trận chiến ở Thiên Đình nữa.

Lúc đó, thực lực của hắn có chút không đủ, đối với hành vi thiên vị của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, không nhận cũng phải bịt mũi mà nhận.

Cho nên, lúc đó hắn đã nhịn!

Nhưng bây giờ, với thực lực của hắn, không cần phải quá kiêng dè Thánh nhân nữa.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề thiên vị, vẫn còn tùy ý đàn áp Yêu tộc, Lê Ân đương nhiên không đồng ý.

Cho nên, lần này, hắn quyết định không nhịn.

Lần này, hắn muốn cân đo đong đếm xem Thánh nhân có bao nhiêu cân lượng.

Xem xem Thánh nhân cao cao tại thượng, rốt cuộc có vốn liếng gì để kiêu ngạo!

Ầm!

Vừa nghĩ đến đây.

Khí tức cuồng ngạo toát ra từ trên người Lê Ân, càng trở nên ngang tàng bất tuân.

Nhưng, cảnh Lê Ân một quyền đánh tan thánh uy của hai đại Thánh nhân, lại vì... một đám cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang đang chìm trong sự chấn động vì Lê Ân lăng mạ Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, chưa kịp hoàn hồn.

Cho nên, ngoài đương sự là Yêu đế Đế Tuấn ra, vậy mà không có bất kỳ tồn tại nào phát hiện.

"Tiểu Nhất, ngươi, ngươi..." Đế Tuấn đứng thẳng người lại, lại một lần nữa nhìn Lê Ân với vẻ mặt kinh hãi tột độ, nói năng có chút lộn xộn.

Tùy tay một quyền đánh tan, thánh uy của hai vị Thánh nhân đã ép hắn đến không thở nổi.

Thực lực này rốt cuộc mạnh đến mức nào, Đế Tuấn biểu thị có chút không thể tưởng tượng được.

"Phụ đế, lùi lại một chút đi, hai tên Thánh nhân cặn bã này giao cho ta là được rồi!" Lê Ân vẫy tay ra hiệu, để Đế Tuấn lùi lại khoảng cách an toàn.

Bởi vì...

Giờ khắc này, tiếng thánh âm "càn rỡ" thứ hai mà Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề quát ra, toàn bộ đều cuốn về Bất Chu Sơn.

Mục tiêu chính là nhắm vào Lê Ân.

Vút vút vút...

Hơn nữa, thánh âm thứ hai, do ẩn chứa lửa giận vô biên của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề.

Lần này, thánh âm thứ hai không hóa thành thánh uy để áp bức Lê Ân.

Mà hóa thành vô số thánh kiếm kinh thiên động địa, mang theo uy lực hủy diệt thiên địa, rợp trời dậy đất bắn về phía Lê Ân.

Lê Ân biết, đây chính là thần thông độc quyền của Thánh nhân — Ngôn Xuất Pháp Tùy!

Nhưng, trên mặt Lê Ân lại không thấy chút sợ hãi nào.

Ngược lại, khóe miệng Lê Ân cong lên một nụ cười chế giễu không hề che giấu.

"Chỉ dựa vào giọng nói mà muốn giết ta, hai người không phải quá ngây thơ rồi sao?" Lê Ân khinh miệt nhìn bầu trời, ngạo nghễ cười lạnh.

Đã đối đầu với Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, vậy thì không ngại đối đầu thêm vài lần.

Lê Ân phát hiện, đối đầu với Thánh nhân thật sự rất sảng khoái.

Thật sự là cứ đối đầu với Thánh nhân là cứ sảng khoái!

Ầm ầm ầm...

Nói thì chậm, thực ra chỉ trong nháy mắt.

Vô số thánh kiếm kinh thiên, mang theo lửa giận vô biên của hai đại Thánh nhân, ầm ầm giáng xuống.

Ngay cả Đế Tuấn đang lùi xa, con ngươi cũng không khỏi co rút lại.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng sự đáng sợ của những thanh thánh kiếm này, không chút nghi ngờ, e rằng ngay cả một kiếm hắn cũng không đỡ nổi.

Nhưng lúc này thánh kiếm rơi xuống, số lượng lại nhiều không đếm xuể, không khỏi lo lắng cho Lê Ân.

"Ai da, thánh kiếm sắp rơi xuống rồi, sao Tiểu Nhất bây giờ còn không tế ra Thái Dương Chân Hỏa?" Lê Ân không vội, ngược lại Đế Tuấn đang quan chiến từ xa, lại lo lắng cho Lê Ân.

Đặc biệt là Hi Hòa, càng lo đến đi vòng vòng.

"Bình tĩnh một chút!" "Tiểu Nhất không ngốc, làm vậy chắc chắn có lý do của nó!" Đế Tuấn vội vàng ngăn Hi Hòa lại.

Nói thật, bây giờ hắn cũng không biết tại sao Lê Ân một chút động tĩnh cũng không có, nhưng cũng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Lê Ân.

Ầm ầm ầm...

Dưới sự chú ý của một đám đại lão Hồng Hoang, ngay khi vạn ngàn thánh kiếm sắp chém Lê Ân thành tro bụi, Lê Ân cuối cùng cũng động.

Nhưng, ngoài dự liệu của tất cả các cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang, Lê Ân không hề tế ra thần thông, mà dựa vào sức mạnh nhục thân, đối kháng với bầu trời thánh kiếm.

Chỉ thấy Lê Ân hai quyền luân chuyển, một quyền nối tiếp một quyền, nhanh như chớp oanh kích lên trời.

"Cái gì?!" "Tiểu Nhất chẳng lẽ hồ đồ rồi sao?" "Sát chiêu mạnh nhất của nó, không phải là Thái Dương Chân Hỏa sao?" "Tình thế nguy cấp như vậy, sao lại không tế ra Thái Dương Chân Hỏa?" Thấy cảnh này.

Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi, vốn đang mong đợi màn trình diễn kinh diễm của Lê Ân, lần lượt sắc mặt cuồng biến, không khỏi thất thanh kinh hô.

"Tiểu Nhất thật sự quá liều lĩnh rồi, coi thường Thánh nhân cũng không phải là cách coi thường này!" "Nhục thân của tộc Tam Túc Kim Ô chúng ta tuy mạnh, nhưng mạnh mấy cũng không bằng Thập Nhị Tổ Vu." "Ngay cả Thập Nhị Tổ Vu cũng không dám dùng nhục thân để cứng rắn chống đỡ những thanh thánh kiếm đầy trời này, Tiểu Nhất lại dám?" Giờ khắc này, ngay cả Đế Tuấn có lòng tin nhất với Lê Ân, cũng không nhịn được lo đến đi vòng vòng.

Không chỉ Đế Tuấn cảm thấy chấn kinh, một đám đại lão Hồng Hoang cũng kinh ngạc không thôi.

Họ không cho rằng, Lê Ân là một kẻ ngu ngốc tự tìm đến cái chết.

...

Vùng đất Tây Cực, tiểu thế giới Ma Môn.

"Xem ra vị Đại thái tử Kim Ô ẩn giấu sâu nhất này, sẽ mang đến cho tất cả các tồn tại của Hồng Hoang một sự kinh hỉ to lớn đây." Sau một lúc kinh ngạc ngắn ngủi, La Hầu hoàn hồn, khóe miệng vẽ lên một nụ cười đầy ẩn ý.

Chương 185

"Xem ra ta đều đã xem thường tên này, át chủ bài mà hắn che giấu, xa xa còn nhiều hơn ta tưởng!" Kế Đô cũng cảm thấy rất đúng.

Bây giờ sự kiêng dè của hắn đối với Lê Ân đã đạt đến đỉnh điểm.

...

Thiên Đình.

Trong kết giới được cấu thành từ chín viên Thái Âm nguyên châu.

Vọng Thư và Thái Âm đạo nhân, cũng đang quan tâm đến cảnh tượng xảy ra ở Bất Chu Sơn.

"Lê Ân, rốt cuộc là thần thánh phương nào?" Đôi mắt đẹp của Vọng Thư, gắt gao nhìn chằm chằm vào Lê Ân đang vung quyền đối kháng vạn ngàn thánh kiếm trong hình ảnh.

Vọng Thư và Lê Ân đã giao tiếp không chỉ một lần, hiểu sâu sắc kẻ sau gian xảo đến mức nào.

Lê Ân dám dùng nhục thân đối kháng vạn ngàn thánh kiếm, chắc chắn có chỗ dựa.

"Không phải ngươi đã sớm biết rồi sao, nhục thân của Lê Ân..." Vọng Thư vốn định từ miệng Thái Âm đạo nhân, người có quan hệ phi thường với Lê Ân, moi chút thông tin.

Kết quả, lại kinh ngạc thấy, biểu hiện của Thái Âm đạo nhân còn tệ hơn cả nàng.

Lúc này, Thái Âm đạo nhân đang há to miệng, một bộ dạng chấn kinh đến không nói nên lời.

Vọng Thư quả quyết im miệng.

Nhìn bộ dạng này của Thái Âm đạo nhân, rõ ràng cũng không biết nhục thân của Lê Ân che giấu át chủ bài gì.

Tuy nhiên, Thái Âm đạo nhân không phải là không biết.

Mà là quá biết.

Chính vì quá rõ át chủ bài của Lê Ân, nên Thái Âm đạo nhân mới càng thêm chấn kinh.

Thái Âm đạo nhân biết rõ, trước chuyến đi Bất Chu Sơn, thuộc tính nhục thân mạnh nhất của Lê Ân là 【Bàn Cổ Thần Thể】, cũng mới chỉ ở Chuẩn Thánh trung kỳ mà thôi.

Bàn Cổ Thần Thể Chuẩn Thánh trung kỳ, tuy vượt trên nhục thân của Thập Nhị Tổ Vu, nhưng lẽ ra không thể nào chống lại được những thanh thánh kiếm này.

Dù cách không gian vô tận, Thái Âm đạo nhân chỉ từ trong hình ảnh, cũng có thể cảm nhận được khí tức sắc bén vô thượng tỏa ra từ những thanh thánh kiếm đó.

Như thể nhục thân của hắn sẽ bị những thanh thánh kiếm khủng bố đó chém nổ từ xa.

Chẳng lẽ, trong chuyến đi Bất Chu Sơn không biết này, Bàn Cổ Thần Thể của bản tôn đã có sự biến hóa đột phá?

Thái Âm đạo nhân không khỏi âm thầm suy đoán.

Ầm ầm ầm...

Trong lúc Thái Âm đạo nhân suy nghĩ, Lê Ân tay không tấc sắt đã chính thức giao phong với bầu trời thánh kiếm.

Bùm bùm bùm...

Mỗi một quyền của Lê Ân đều khủng bố đến tột đỉnh, như thể ẩn chứa sức mạnh khai thiên tích địa.

Từng thanh thánh kiếm sát phạt sắc bén, như thể ngay cả bầu trời cũng có thể chém ra.

Dưới thần quyền vô thượng của Lê Ân, lại ngay cả một hơi thở cũng không chống đỡ nổi, lần lượt bị Lê Ân đánh nổ tung.

"..." "..." "..." Thấy cảnh này.

Tám phương đều tĩnh lặng.

Tất cả các cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang, như thể đã được diễn tập trước, tập thể rơi vào trạng thái im lặng.

Ngay cả Lục Thánh và Hồng Quân, cũng đều im lặng.

Rõ ràng là bị biểu hiện của Lê Ân làm cho chấn động không nhẹ.

Phải biết rằng, những thanh thánh kiếm đó tuy chỉ là do giọng nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề hóa thành, nhưng uy lực cũng đã đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, đâu có dễ đỡ như vậy.

"Ta cho ngươi mặt mũi, ngươi mới là Thánh nhân!" "Ta không cho ngươi mặt mũi, ngươi là cái thá gì!" Lê Ân thu quyền đứng lại, ngạo thị bầu trời, cười lạnh.

Xoạt!

Xoạt! ...

Vốn đang rơi vào im lặng, một đám cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang lúc này lại xôn xao, tròng mắt suýt chút nữa đã kinh hoàng nổ tung.

Lại dám công khai nói Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề là cái rắm?

Can đảm này, có phải cũng quá lớn một chút rồi không?

Mặc dù bây giờ không nhìn thấy biểu cảm của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, nhưng chắc chắn đã âm trầm đến cực điểm.

Ực!

Ực! ...

Một đám cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang, ai nấy đều không tự chủ được mà nuốt nước bọt ừng ực.

Mặc dù hiện tại Ngọc Hư Cung và Tà Nguyệt Tam Tinh Động đều vô cùng yên tĩnh, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề dường như không có bất kỳ động thái nào.

Nhưng có thể tưởng tượng được, đây tuyệt đối là sự bình lặng trước cơn bão táp.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, chắc chắn đang ấp ủ một cơn phong ba kinh thiên động địa. "Hít!

Hít!..." Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi ở gần Lê Ân nhất, không nghi ngờ gì cảm xúc sâu sắc nhất.

Lúc này, họ đang kinh hãi đến cực độ, há to miệng, không ngừng hít vào khí lạnh.

Thấy Lê Ân trên con đường đỗi Thánh nhân càng đi càng xa, họ sắp quỳ lạy Lê Ân rồi.

Chương 186

Đế Tuấn và Thái Nhất gần như muốn khóc.

Chỉ thiếu điều ôm lấy đùi Lê Ân mà nói: Ca, chúng ta đừng chơi nữa được không?

Về Thiên Đình, tiếp tục làm một tân binh nhỏ bé và một kẻ vô hình đi!

Thật sự quá kích thích, kích thích đến mức cường giả như Đế Tuấn và Thái Nhất cũng cảm thấy tim mình có chút không chịu nổi.

Lại dám nói Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề là cái rắm?

Đây là muốn đỗi cho đến chết à!

Đừng nói là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, thân là Chuẩn Thánh như họ, nếu có ai dám công khai sỉ nhục là cái rắm, chắc chắn sẽ phát điên, không nghiền xương đối phương thành tro thì thề không bỏ qua.

Quả nhiên.

Ý nghĩ của Đế Tuấn và Thái Nhất vừa dứt, Lê Ân đã nghênh đón cơn thịnh nộ vô biên của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề. "Chết!" Vào lúc này, giữa thiên địa vang lên hai thánh âm ngập trời nộ khí.

Chữ "Chết" vừa dứt, trong nháy mắt thiên địa biến sắc, vô cùng thánh uy lan tràn khắp Hồng Hoang.

Toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều sinh ra một loại ảo giác đáng sợ chưa từng có, phảng phất như cả bầu trời, đều vì nộ hỏa của Thánh nhân mà sụp đổ.

Thánh nhân nổi giận, trời long đất lở!

Có điều, lần này Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề lại không dùng thần thông Ngôn Xuất Pháp Tùy nữa.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề hiển nhiên đã nhìn ra nhục thân của Lê Ân bất phàm.

Thánh âm quát ra, dùng thần thông Ngôn Xuất Pháp Tùy huyễn hóa ra công kích, căn bản không làm gì được nhục thân của Lê Ân.

Ầm ầm!

Ầm ầm! ...

Vào lúc Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề tức giận quát lên, hai luồng thánh lực mênh mông vô tận, lập tức cuồn cuộn không dứt từ Ngọc Hư Cung và Tà Nguyệt Tam Tinh Động phun trào ra.

Trong nháy mắt, hai luồng thánh lực mênh mông vượt qua vô số không gian, giáng lâm Bất Chu Sơn.

Ngay sau đó, thánh lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn hóa thành một ngón tay khổng lồ thông thiên trong suốt như ngọc, hiên ngang nghiền ép về phía Lê Ân.

Thánh lực của Chuẩn Đề hóa thành một bàn tay vàng óng che trời, lòng bàn tay in dấu chữ Vạn, mang theo uy thế sét đánh không kịp bưng tai ập về phía Lê Ân. "Đến hay lắm!" Lê Ân lại không hề sợ hãi, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, trong mắt bắn ra chiến ý vô cùng.

Trận chiến sắp nổ ra.

Toàn bộ cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang đều nhìn không chớp mắt, sợ bỏ lỡ khoảnh khắc chấn động khi Đại thái tử Kim Ô thần bí khó lường nghịch phạt Thánh nhân. "Đủ rồi!" Tuy nhiên, vào lúc này, một giọng nói mang theo vài phần chấn nộ, từ Tử Tiêu Cung ngoài

Tam Thập Tam Thiên truyền ra.

Hiển nhiên, Đạo Tổ Hồng Quân đã lên tiếng.

Hồng Quân tuy cũng muốn giết chết Lê Ân, quân cờ không chịu sự khống chế này.

Nhưng Thiên Đạo đang ngủ say, bản năng lại phát ra cảnh báo cho ông, bảo ông mau chóng sắp xếp nhân lực vá trời.

Lỗ thủng trên trời một ngày chưa được vá, sự khống chế của Thiên Đạo đối với Hồng Hoang sẽ suy yếu một ngày.

Hồng Quân lúc này mới không thể không ra tay ngăn cản Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề.

Dù sao một khi ở Bất Chu Sơn bùng nổ trận chiến cấp Thánh nhân, rất có khả năng sẽ ảnh hưởng đến lỗ thủng trên trời, khiến nó bị xé ra lớn hơn.

Hồng Quân đã lên tiếng, Lê Ân vốn định đại chiến một trận cũng chỉ có thể gắng gượng dập tắt chiến ý trong lòng.

Có thể đối Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, nhưng mặt mũi của Hồng Quân phải nể.

Lê Ân tuy thực lực đại tăng, nhưng cũng chưa đến mức cuồng vọng tự đại, dám thách thức Hồng Quân cấp bậc Thiên Đạo Thánh nhân.

Còn về ngón tay khổng lồ thông thiên và bàn tay khổng lồ che trời do thánh lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề ngưng tụ.

Cũng chỉ có thể trong sự không cam lòng và uất ức của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, mà cứng rắn tự động tiêu tan.

Sau đó, Hồng Quân lại ra lệnh cho mười đại Tổ Vu và Đế Tuấn, mỗi bên lui về Vu tộc và Thiên Đình, trong thời gian vá trời không

được gây sự.

Sáu vị Thánh nhân thì bị Hồng Quân truyền triệu đến Tử Tiêu Cung, thương nghị việc vá trời. ...

Nhận được truyền triệu của Hồng Quân, sáu vị Thánh nhân vội vàng chạy đến Tử Tiêu Cung ngay lập tức. "Lão sư, việc vá trời có yêu cầu gì không?" Sau khi sáu vị Thánh nhân hành lễ với Hồng Quân xong, Chuẩn Đề vừa bị Lê Ân đỗi thảm lập tức lên tiếng hỏi. "Không yêu cầu gì, chỉ cần vá lại lỗ thủng trên trời, không để hỗn độn tai kiếp giáng xuống nữa là được!" Hồng Quân nhàn nhạt nói. "Vậy lão sư, nhiệm vụ vá trời này con nhận, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!" Chuẩn Đề lập tức vỗ ngực cam đoan.

Chuẩn Đề sở dĩ là người đầu tiên lên tiếng, là vì muốn giành lấy nhiệm vụ vá trời.

Không còn nghi ngờ gì nữa, sau khi hoàn thành nhiệm vụ vá trời, Thiên Đạo chắc chắn sẽ ban xuống công đức.

Công đức là thứ tốt, diệu dụng vô cùng.

Công đức có thể dung nhập vào pháp bảo, hóa thành Công Đức Linh Bảo hoặc Công Đức Chí Bảo.

Công đức có thể dung nhập vào nhục thân, trở thành Công Đức Chi Thân, vạn pháp bất xâm.

Công đức thậm chí đối với việc tăng cường tu vi cũng có sự trợ giúp rất lớn.

Sáu vị Thánh nhân có thể thành thánh, ít nhiều đều có liên quan đến công đức.

Vì vậy, bây giờ xuất hiện một nhiệm vụ có thể kiếm được lượng lớn công đức, Chuẩn Đề tự nhiên vô cùng tích cực. "Chuẩn Đề sư đệ nói thế là sai rồi!" "Tu vi của sư đệ còn thiếu vài phần hoả hậu, e rằng

không thể hoàn thành mỹ mãn nhiệm vụ vá trời!" "Nhiệm vụ gian khổ này, giao cho sư huynh là được rồi, miễn cho sư đệ làm hỏng đại sự của lão sư!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa rồi còn cùng Chuẩn Đề đồng lòng địch thù, cùng nhau đối phó Lê Ân, lúc này cũng nhảy ra.

Chương 187

Liên quan đến công đức, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên sẽ không nhượng bộ. "Nguyên Thủy sư huynh lo xa rồi, nếu Chuẩn Đề sư đệ có chỗ sơ suất, tự có sư huynh kiểm tra bù đắp!" Tiếp Dẫn lúc này cũng lên tiếng, rõ ràng là đang nói giúp cho Chuẩn Đề.

Tiếp Dẫn nào đâu không muốn một mình nuốt trọn công đức vá trời, nhưng ông ta biết rõ một mình Chuẩn Đề hay một mình ông ta, đều không thể cạnh tranh được với Nguyên Thủy.

Bởi vì...

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều biết, lão sư của họ Hồng Quân, với tư cách là Huyền Môn Đạo Tổ, có phần thiên vị các Thánh nhân phương Đông hơn.

Hai vị Thánh nhân phương Tây, ít nhiều có cảm giác không được yêu thương.

Cũng chính vì vậy, sau khi thành thánh, Tây Phương Nhị Thánh mới cùng tiến cùng lui, không giống như Tam Thanh bây giờ đã chia thành ba nhà. "Các vị sư đệ đừng tranh nữa, ta thấy nhiệm vụ vá trời của lão sư, giao cho ta là thích hợp nhất!" Lúc này, ngay cả Thái Thượng Lão Tử vốn luôn theo đuổi thanh tịnh vô vi, vậy mà cũng mở miệng tranh giành nhiệm vụ vá trời. "Hắc hắc, lão sư, con cũng thấy con thích hợp vá trời!" "Tru Tiên Trận Đồ của con, có thể tiêu diệt toàn bộ hỗn độn tai kiếp giáng xuống từ lỗ thủng trên trời!" Thông Thiên Giáo Chủ, người vốn nổi danh về sát phạt, mang theo tâm thái khuấy đục nước, cũng chen một chân vào.

Thông Thiên cũng có tự biết mình, tu luyện là sát phạt chi đạo, nhiệm vụ vá trời giao cho ai, cũng không thể rơi vào tay mình.

Nhưng người xem náo nhiệt không ngại chuyện lớn, Thông Thiên thích thú khuấy đục nước, không chừng có thể đục nước béo cò, chia chác được chút lợi lộc.

Duy chỉ có Nữ Oa không lên tiếng.

Nữ Oa là người thành thánh cuối cùng trong Lục Thánh, tu vi yếu nhất.

Thấy năm vị sư huynh của mình, vì tranh giành nhiệm vụ vá trời mà sắp có thế đại chiến, Nữ Oa cũng không lên tiếng nữa.

Nàng biết rõ, thế đơn lực mỏng, chắc chắn không tranh lại được Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh.

Hồng Quân cũng bị Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cãi cọ đến đau cả đầu. "Được rồi, đừng cãi nữa!" Hồng Quân vội vàng quát ngăn Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang cãi nhau ầm ĩ. "Nhiệm vụ vá trời giao cho Nữ Oa hoàn thành!" Hồng Quân trước tiên liếc nhìn Nữ Oa một cái, sau đó mới nói với Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề: "Năm người các ngươi phụ trách hiệp trợ Nữ Oa!" Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không khỏi tức tối, tranh qua tranh lại, kết quả lại để cho Nữ Oa hưởng lợi.

Nhưng pháp chỉ của Hồng Quân đã ban, họ cũng không thể không tuân theo.

Nữ Oa thì một mặt mừng rỡ như điên, không ngờ công đức vá trời lại rơi vào đầu mình. "Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" Ngay sau đó, Lục Thánh chắp tay hành lễ với Hồng Quân rồi rời khỏi Tử Tiêu Cung. "Năm vị sư huynh, hay là chúng ta cùng đến Bất Chu Sơn xem xét, xem làm thế nào để vá lại lỗ thủng trên trời?" Ra khỏi Tử Tiêu Cung, Nữ Oa lập tức đề nghị.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tuy có chút tức giận vì Nữ Oa

đã giành được nhiệm vụ vá trời.

Nhưng lúc này họ cũng đã phản ứng lại.

Chắc chắn là vừa rồi ở Tử Tiêu Cung tranh giành quá dữ, làm lão sư nổi giận.

Cho nên, lão sư mới giao nhiệm vụ vá trời cho Nữ Oa.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, trong lòng đều thầm than thất sách.

Sớm biết như vậy cũng không tranh giành, không chừng nhiệm vụ vá trời đã rơi vào đầu mình.

Có điều, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không biết là... nhiệm vụ vá trời sở dĩ rơi vào đầu Nữ Oa, ngoài việc Nữ Oa không tranh giành, còn vì vá trời cần có Tức Nhưỡng.

Khối Tức Nhưỡng cuối cùng giữa thiên địa, đang ở trong tay Nữ Oa.

Tất nhiên, chỉ có Tức Nhưỡng cũng không đủ để vá trời.

Phải phối hợp với các loại tiên thiên ngũ hành linh dược trân quý khác, cùng nhau luyện chế ra Ngũ Sắc Thạch mới được.

Vá trời không nghi ngờ gì là một công trình vô cùng to lớn, chỉ dựa vào một mình Nữ Oa, không biết đến năm nào tháng nào mới có thể vá xong lỗ thủng trên trời.

Để vá lại lỗ thủng trên trời với tốc độ nhanh nhất, Hồng Quân mới để Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng cùng ra tay, hiệp trợ Nữ Oa hoàn thành nhiệm vụ vá trời.

Đương nhiên, trong thâm tâm Hồng Quân có ý định cân bằng, không để Nữ Oa một mình nuốt trọn công đức vá trời hay không, chỉ có Hồng Quân mới biết.

Cuối cùng, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã chấp nhận đề nghị của Nữ Oa, quyết định đến Bất Chu Sơn khảo sát thực địa một phen.

Muốn chia sẻ công đức vá trời, chắc chắn phải có cống hiến mới được.

Không khảo sát thực địa một phen, cũng không rõ mình có thể cống hiến được gì.

Vút vút vút...

Thế là, Lục Thánh rời khỏi Tử Tiêu Cung liền thẳng tiến đến Bất Chu Sơn. ...

Bất Chu Sơn.

Ông ông ông...

Sáu đạo thân ảnh mang theo thánh uy mênh mông, xuất hiện trên đỉnh Bất Chu Sơn.

Rõ ràng chính là Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa.

Trên đỉnh Bất Chu Sơn, chống đỡ chính là tận cùng của trời.

Bên ngoài tận cùng của trời, là Hỗn Độn mênh mông vô bờ.

Hiện nay, vì Bất Chu Sơn bị nghiêng, có một phần tận cùng của trời cũng theo đó mà sụp xuống.

Mới dẫn đến bầu trời bị vỡ ra một lỗ thủng cực lớn, các loại hỗn độn tai kiếp kinh khủng điên cuồng trút xuống đại địa Hồng Hoang.

Sau khi trực tiếp đến Bất Chu Sơn khảo sát thực địa một phen, Lục Đại Thánh nhân mới kinh ngạc nhận ra, nhiệm vụ vá trời lần này rõ ràng không phải là một việc dễ dàng.

Bởi vì lỗ thủng trên trời thực sự quá lớn, rộng đến hàng trăm tỷ

dặm, rõ ràng không dễ tu bổ như vậy.

Lúc này, trong lòng Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, thậm chí còn có chút hả hê với Nữ Oa.

Nếu Nữ Oa làm hỏng nhiệm vụ vá trời lần này, thì chuyện vui lớn rồi.

Chương 188

"Nữ Oa sư muội, xem ra nên tu bổ lỗ thủng trên trời này như thế nào đây?" Chuẩn Đề nhìn Nữ Oa với vẻ cười như không cười, hỏi.

Nữ Oa trong lòng hiểu rõ, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều đang chờ xem trò cười của mình.

Cho nên, nhiệm vụ vá trời lần này, chỉ có thể thành công không thể thất bại.

Ông!

Ngay sau đó, Nữ Oa lật tay, một khối đất tiên thiên tỏa ra khí tức nặng nề, vô số thổ chi pháp tắc bao quanh, lập tức xuất hiện trong tay nàng.

Chính là khối Tức Nhưỡng cuối cùng của Hồng Hoang. "Sư muội định dùng khối Tức Nhưỡng này làm chủ, các loại tiên thiên ngũ hành linh dược làm phụ, luyện chế Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch có thể chống lại hỗn độn tai kiếp, để tu bổ lỗ thủng trên trời!" Nữ Oa chỉ vào Tức Nhưỡng, nhàn nhạt nói.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề trong lòng có chút thất vọng.

Nhưng, nếu Nữ Oa đã có chủ ý, họ cũng không thể công khai ngáng chân nàng.

Họ biết rõ Hồng Quân coi trọng nhiệm vụ vá trời lần này đến mức nào, chắc chắn sẽ luôn theo dõi từ Tử Tiêu Cung.

Nếu dám kéo chân Nữ Oa, chắc chắn sẽ bị Hồng Quân trừng phạt.

Thế là, để chia chác chút công đức vá trời, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức chia nhau hành động.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chủ động đảm nhận nhiệm vụ tìm kiếm các loại tiên thiên ngũ hành linh dược.

Nhiệm vụ của Thông Thiên Giáo Chủ, thì là tìm kiếm linh vật có thể thay thế cho góc nghiêng của Bất Chu Sơn, chống đỡ tận cùng của trời.

Còn nhiệm vụ của Thái Thượng Lão Tử, thì hiệp trợ Nữ Oa luyện chế Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch.

Như vậy, công đức vá trời cả sáu vị Thánh đều được hưởng, ai nấy đều vui mừng.

Tất nhiên, không còn nghi ngờ gì, Nữ Oa sẽ chia được phần lớn nhất.

Thánh nhân tự mình ra tay, hiệu suất cao đến mức nào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, chỉ dùng ba năm thời gian, đã tìm đủ các loại tiên thiên ngũ hành linh dược để luyện chế Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch.

Ngược lại, nhiệm vụ của Thông Thiên Giáo Chủ lại không mấy thuận lợi.

Mất mấy chục năm công phu, Thông Thiên Giáo Chủ đã đi khắp mọi ngóc ngách của Hồng Hoang, nhưng đều không tìm được linh vật thích hợp để thay thế góc nghiêng của Bất Chu Sơn, chống đỡ tận cùng của trời.

Bất đắc dĩ, Thông Thiên Giáo Chủ chỉ có thể đích thân đến Tử Tiêu Cung, cầu cứu Hồng Quân.

Thế là, dưới sự chỉ điểm của Hồng Quân, Thông Thiên Giáo Chủ đến biển Bắc Minh, chém giết một con Huyền Quy to lớn vô cùng, lấy bốn chân của nó làm trụ trời, chống đỡ tận cùng của trời.

Chỉ là con Bắc Hải Huyền Quy to lớn đến cực điểm này, là tiên thiên sinh linh sinh ra từ thuở khai thiên lập địa, tu vi đã đạt đến tầng thứ Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Thêm vào đó, Huyền Quy nhất tộc vốn giỏi phòng ngự, ngay cả tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn, cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Bắc Hải Huyền Quy Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Nhưng, sau khi một góc Bất Chu Sơn sụp đổ, xuất hiện lỗ thủng trên trời, Bắc Hải Huyền Quy bỗng nhiên tâm huyết dâng trào, mơ hồ cảm giác sẽ có chuyện vô cùng đáng sợ xảy ra với mình.

Cho nên, Bắc Hải Huyền Quy trực tiếp trốn vào tiểu thế giới do mình khai phá ra.

Đây cũng là lý do tại sao, Thông Thiên Giáo Chủ mất mấy chục năm thời gian, dấu chân đi khắp mọi ngóc ngách Hồng Hoang, cũng không phát hiện ra Bắc Hải Huyền Quy.

Được Hồng Quân chỉ điểm, Thông Thiên Giáo Chủ đã biết, Bắc Hải Huyền Quy trốn trong tiểu thế giới.

Tiểu thế giới của Bắc Hải Huyền Quy, ở trong biển Bắc Minh.

Chỉ là nó đã hóa thành một giọt nước, dung nhập vào biển Bắc Minh mênh mông vô tận.

Thông Thiên Giáo Chủ không khỏi cười lạnh một tiếng.

Mặc dù Bắc Hải Huyền Quy ẩn giấu tiểu thế giới rất tốt, không có chút khí tức nào rò rỉ ra ngoài, giống hệt một giọt nước thật, không có bất kỳ khác biệt nào.

Ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ là Thánh nhân, dưới sự che đậy có chủ ý của Bắc Hải Huyền Quy, cũng không thể suy ra vị trí thực sự của tiểu thế giới.

Nhưng điều đó không có nghĩa là, Thông Thiên Giáo Chủ không có cách nào.

Thông Thiên Giáo Chủ thậm chí còn không dùng đến Tru Tiên Tứ Kiếm, mà rút ra thanh Thanh Bình Kiếm treo bên hông.

Bá bá bá bá bá...

Thông Thiên Giáo Chủ khẽ vung thanh Thanh Bình Kiếm trong tay, vô cùng vô tận kiếm khí, trong nháy mắt điên cuồng quét ra.

Nhưng, vô số kiếm khí mà Thông Thiên Giáo Chủ vung ra, mỗi một đạo đều nhỏ như sợi tóc.

Oanh oanh oanh...

Trong chốc lát, vô cùng kiếm khí lập tức mênh mông cuồn cuộn, oanh kích về phía cả biển Bắc Minh.

Dưới sự điều khiển của Thông Thiên, tất cả các giọt nước trong biển Bắc Minh, đều bị kiếm khí nhỏ như sợi tóc tấn công.

Không có cách nào phát hiện ra tiểu thế giới dung nhập vào nước biển, nhưng lại có thể dùng sức mạnh phá giải khéo léo.

Bành!

Tiểu thế giới do Bắc Hải Huyền Quy khai phá, trực tiếp bị kiếm khí nhỏ như sợi tóc một kiếm phá nát.

Một con Huyền Quy to lớn vô cùng, bốn chân như bốn cột trời, kinh khủng hiện ra trước mặt Thông Thiên Giáo Chủ. "Thông Thiên Thánh nhân, lão quy ta sớm đã không hỏi thế sự, hà tất phải khổ khổ tương bức..." Bắc Hải Huyền Quy lập tức hướng Thông Thiên Giáo Chủ khổ sở cầu xin.

Thông Thiên Giáo Chủ không hề động lòng, ánh mắt vẫn chăm chú nhìn vào bốn chân của Bắc Hải Huyền Quy, thỉnh thoảng lộ ra vẻ hài

lòng.

Keng!

Ngay sau đó, không đợi Bắc Hải Huyền Quy nói xong, thanh Thanh Bình Kiếm trong tay Thông Thiên Giáo Chủ, hiên ngang chém tới đối phương.

Đối mặt với Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ, Bắc Hải Huyền Quy Chuẩn Thánh hậu kỳ, căn bản không có chút sức phản kháng nào, trực tiếp bị một kiếm miểu sát. ...

Trong quá trình Thông Thiên Giáo Chủ chém giết Bắc Hải Huyền Quy, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, đã sớm thu thập đủ các loại tiên thiên ngũ hành linh dược.

Sau khi tất cả linh dược đã sẵn sàng, Thái Thượng Lão Tử dùng Tam Vị Chân Hỏa, hiệp trợ Nữ Oa lấy Tức Nhưỡng làm chủ thể, dung luyện các loại tiên thiên ngũ hành linh dược, luyện chế Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch.

Chương 189

Dù vậy.

Tập hợp sức mạnh của hai vị Thánh nhân, cuối cùng cũng mất trọn chín chín tám mươi mốt năm, mới luyện chế xong Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch.

Thái Thượng Lão Tử và Nữ Oa tổng cộng luyện ra 36501 viên Ngũ Sắc Thạch. "Đại sư huynh, Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch đã luyện chế xong, có thể tu phục lỗ thủng trên trời!" Nữ Oa trên mặt lộ ra một tia vui mừng. "Tiếp theo xem sư muội!" Thái Thượng Lão Tử gật đầu mỉm cười.

Vút!

Vút!

Sau đó, Nữ Oa và Thái Thượng Lão Tử giáng lâm Bất Chu Sơn.

Vút!

Vút!

Vút!

Vút!

Không lâu sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cũng đồng thời xuất hiện tại Bất Chu Sơn.

Nhiệm vụ vá trời tiến hành đến khâu cuối cùng, tự nhiên sẽ không vắng mặt.

Bá bá bá bá...

Cách gần trăm năm, Lục Thánh lại một lần nữa giáng lâm Bất Chu Sơn, tự nhiên thu hút ánh mắt của một đám cường giả đỉnh cấp Hồng

Hoang. "Nữ Oa luyện đá xong rồi, bắt đầu vá trời sao?" Lê Ân ánh mắt lóe lên, miệng lẩm bẩm.

Lê Ân có ý muốn chứng kiến sự ra đời của câu chuyện thần thoại Nữ Oa luyện đá vá trời.

Nhưng hắn nghi ngờ nếu chân thân của mình xuất hiện ở Bất Chu Sơn, sẽ kích thích Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề nổi điên tại chỗ.

Khi đó, Thánh nhân chi chiến triệt để bùng nổ, Nữ Oa không những không vá được trời.

Lỗ thủng trên trời bị ảnh hưởng bởi trận chiến, không chừng sẽ bị nứt ra lớn hơn.

Nghĩ đến đây.

Lê Ân lập tức dập tắt ý định chân thân đến đó, thế là phái pháp tắc hóa thân đi.

Lê Ân có nhiều pháp tắc hóa thân, cuối cùng quyết định phái Thổ Linh Đạo Nhân mạnh nhất đi.

Dù sao cũng là đối mặt với Lục Đại Thánh nhân ở cự ly gần, vạn nhất xảy ra tình huống đột xuất ngoài dự liệu, Thổ Linh Đạo Nhân với thổ chi pháp tắc đạt đến Thánh nhân trung kỳ, cũng hoàn toàn có năng lực ứng phó.

Tất nhiên, Lê Ân sở dĩ phái Thổ Linh Đạo Nhân đi, còn có một nguyên nhân vô cùng quan trọng.

Đó là vì bố trí trước cho Tây Du đại kiếp.

Ước chừng Lục Đại Thánh nhân hiện tại không biết, khối Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch cuối cùng mà Nữ Oa luyện đá vá trời để lại, sẽ trở thành một trong những nhân vật chính của Tây Du đại kiếp.

Lê Ân bây giờ bố trí trước cho Tây Du đại kiếp, lập tức cảm thấy vô cùng sung sướng.

Cảm giác cướp cơ duyên của Thánh nhân, quả thực không thể tuyệt vời hơn! ...

Bất Chu Sơn.

Lục Đại Thánh nhân đứng trên đỉnh Bất Chu Sơn, trên góc nghiêng.

Bá!

Bá!

Bá!

Bá!

Trước khi Nữ Oa vá trời, Thông Thiên Giáo Chủ vung tay, bốn chân to lớn đến cực điểm của Bắc Hải Huyền Quy liền được tế ra. "Dựng!" Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên quát lớn một tiếng.

Thánh lực mênh mông cuồn cuộn lập tức bao bọc lấy bốn chân của Bắc Hải Huyền Quy, dựng lên trên góc nghiêng của đỉnh Bất Chu Sơn.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Dưới sự điều khiển của Thông Thiên Giáo Chủ, cùng với việc bốn chân của Bắc Hải Huyền Quy được dựng lên, tận cùng của trời đang sụp xuống, đang từng chút một được chống đỡ lên.

Cuối cùng, đợi sau khi bốn chân của Bắc Hải Huyền Quy hoàn toàn được dựng lên, tận cùng của trời đang sụp xuống cũng được chống đỡ hoàn toàn. "Nữ Oa sư muội, tiếp theo xem của muội rồi!" Ngay sau đó, Thông Thiên Giáo Chủ nhìn về phía Nữ Oa đang súc thế

chờ đợi.

Vút!

Nữ Oa trịnh trọng gật đầu, ngay sau đó mang theo 36501 viên Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch, từ góc nghiêng trên đỉnh Bất Chu Sơn lao lên trời.

Bá bá bá...

Nữ Oa dùng thánh lực mênh mông cuồn cuộn, bao bọc lấy mỗi một viên Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch, bắt đầu tu phục lỗ thủng trên trời.

Dù với tu vi Thánh nhân của Nữ Oa, cũng mất trọn mười năm thời gian, mới hoàn toàn tu phục xong lỗ thủng trên trời.

Ông!

Ông!

Ông...

Vá trời xong, Thiên Đạo lập tức giáng xuống sáu luồng công đức, thẳng đến Lục Thánh.

Chương 190

Nữ Oa nhận được công đức lớn nhất, công đức mà năm vị Thánh nhân còn lại nhận được chỉ bằng một phần mười của Nữ Oa. "Hả?" "Công đức cũng rơi ra bong bóng thuộc tính?" Thổ Linh Đạo Nhân vận dụng thổ chi pháp tắc, ẩn nấp trong Bất Chu Sơn, lúc này trong lòng không khỏi kinh hô.

Bởi vì... hắn kinh ngạc thấy, sáu luồng công đức mà Thiên Đạo giáng xuống, lúc này đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính.

Đặc biệt, khi Thổ Linh Đạo Nhân thấy những bong bóng thuộc tính này là thuộc tính tự do, tròng mắt suýt chút nữa đã kinh hoàng nổ tung. "Bong bóng thuộc tính rơi ra từ công đức lại là thuộc tính tự do?!" Hơi thở của Thổ Linh Đạo Nhân lập tức trở nên dồn dập và nặng nề.

Sự quý giá của thuộc tính tự do, làm sao hắn có thể không biết.

Bản tôn Lê Ân cày thuộc tính bao nhiêu năm, cũng chỉ từ đạo Hồng Mông Tử Khí của Hồng Vân mới cày ra thuộc tính tự do.

Thuộc tính tự do có thể tùy ý chuyển hóa thành điểm số thuộc tính nào đó, tỷ lệ chuyển hóa kinh người là 1:10.

Tức là 1 điểm thuộc tính tự do, có thể chuyển hóa thành 10 điểm thuộc tính nào đó của bản thân.

Chính vì sự quý giá của thuộc tính tự do, nên mấy năm nay Lê Ân vẫn không nỡ sử dụng.

Hiện nay lại một lần nữa thấy thuộc tính tự do xuất hiện, Thổ Linh Đạo Nhân sao có thể không kích động.

Cũng may là Lê Ân ở Thiên Đình xa xôi, qua màn hình do thần

thông ngưng tụ, không có cách nào thấy bong bóng thuộc tính tự do rơi ra từ công đức.

Nếu không, Lê Ân có thể sẽ bất chấp tất cả, trực tiếp chân thân giáng lâm Bất Chu Sơn, thu lấy những bong bóng thuộc tính tự do này ngay lập tức.

Có điều, Thổ Linh Đạo Nhân ẩn nấp trong Bất Chu Sơn lại không dám manh động.

Chỉ có thể mong Lục Đại Thánh nhân mau chóng rời đi, để mình ra tay thu lấy bong bóng thuộc tính tự do rơi ra từ Thiên Địa công đức.

Vút!

Lúc Lục Thánh đang tiếp nhận công đức từ trời giáng, viên Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch cuối cùng, từ tận cùng của trời rơi xuống.

Nữ Oa vá trời tổng cộng dùng 36500 viên Ngũ Sắc Thạch, viên Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch duy nhất còn lại, Nữ Oa bận tiếp nhận công đức từ trời đất giáng xuống, hoàn toàn bỏ qua sự tồn tại của nó.

Còn Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cũng không hề để ý đến viên Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch cuối cùng.

Duy chỉ có Thổ Linh Đạo Nhân đang lén lút quan sát, ánh mắt vẫn luôn chăm chú nhìn vào viên Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch cuối cùng.

Bởi vì... hiện tại chỉ có hắn mới biết, sau này viên Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch này sẽ trở thành nhân vật chính của Tây Du đại kiếp.

Thổ Linh Đạo Nhân cứ thế nhìn chằm chằm nó bay từ tận cùng của trời xuống, rơi xuống bên bờ biển Đông Thắng Thần Châu của Địa Tiên Giới.

Vút vút vút vút...

Sau khi tiếp nhận xong công đức, Lục Thánh không ở lại Bất Chu

Sơn lâu, trực tiếp quay về đạo trường của mình.

Bá bá bá bá...

Lục Thánh chân trước vừa đi, Thổ Linh Đạo Nhân chân sau đã hành động, thần thức lập tức quét ra, đem toàn bộ bong bóng thuộc tính tự do vừa rơi ra từ Thiên Địa công đức quét sạch.

Thổ Linh Đạo Nhân kiểm đếm, phát hiện tổng cộng từ sáu luồng Thiên Địa công đức, cày được mười tám tỷ điểm số thuộc tính tự do. "Tiếc là Lục Thánh thu Thiên Địa công đức đi quá nhanh, nếu không sẽ còn rơi ra nhiều bong bóng thuộc tính tự do hơn nữa!" Thổ Linh Đạo Nhân không khỏi tham lam không đủ mà tiếc nuối.

Vừa rồi mong Lục Thánh mau chóng rời đi, để mình ra tay thu lấy bong bóng thuộc tính tự do.

Bây giờ, thu xong bong bóng thuộc tính tự do, lại oán Lục Thánh ở lại không đủ lâu.

Cũng may Lục Thánh không biết suy nghĩ của Thổ Linh Đạo Nhân, nếu không chắc chắn sẽ nói: Ta khổ quá mà!

Vút!

Thu xong bong bóng thuộc tính tự do, Thổ Linh Đạo Nhân cũng không ở lại Bất Chu Sơn lâu, trực tiếp thi triển thuật độn thổ, thần không biết quỷ không hay rời khỏi Bất Chu Sơn.

Thổ Linh Đạo Nhân thẳng tiến đến vị trí rơi xuống của viên Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch cuối cùng. ...

Đông Thắng Thần Châu, bờ Đông Hải.

Ông!

Một đạo thân ảnh giáng lâm bên cạnh một tảng đá tiên bên bờ biển.

Bóng người đó, tự nhiên là Thổ Linh Đạo Nhân từ Bất Chu Sơn chạy đến.

Tảng đá tiên bị gió thổi mưa dập bên bờ biển, chính là do Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch hóa thành.

Trong quá trình rơi từ tận cùng của trời xuống, nó đã thu lại toàn bộ ánh sáng.

Khi rơi xuống bờ biển, Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch đã hóa thành một tảng đá bình thường không đáng chú ý. "Hắc hắc!

Bồ Đề Lão Tổ, đồ đệ này chính thức do bần đạo tiếp quản rồi!" Thổ Linh Đạo Nhân nhìn chằm chằm vào Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch, suy nghĩ lại bay đến Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

Bố trí trước cho Hầu Tử chưa ra đời, không nghi ngờ gì là đã cướp đi một phần khí vận của Chuẩn Đề trong tương lai.

Thậm chí có thể nói, Thổ Linh Đạo Nhân bây giờ cướp đi, là một phần khí vận tương lai của Phật môn.

Trong Tây Du đại kiếp, Hầu Tử không còn nghi ngờ gì là nhân vật chính số một.

Có thể tưởng tượng, khí vận mà Hầu Tử gánh vác, hùng hậu đến mức nào.

Hiện nay bị Thổ Linh Đạo Nhân cướp trước, sau này khí vận mà Hầu Tử gánh vác, sẽ không rơi vào đầu Phật môn, mà chỉ có thể rơi vào đầu Lê Ân.

Nghĩ đến đây, Thổ Linh Đạo Nhân vô cùng hưng phấn, chỉ hận Tây Du đại kiếp không đến nhanh một chút.

Để xem lúc đó biểu cảm của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, sẽ đặc sắc đến mức nào. "Để ta tăng thêm cho ngươi một chút nội tình, cũng để

lúc ngươi ra đời, tu vi sẽ mạnh hơn một chút!" Ngay sau đó, Thổ Linh Đạo Nhân nói với Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch.

Chương 191

Ông ông ông...

Lời còn chưa dứt, Thổ Linh Đạo Nhân liền đánh từng đạo thổ chi pháp tắc thâm sâu vào trong Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch, tăng thêm nội tình cho đối phương.

Nhưng, Thổ Linh Đạo Nhân lại không hề gia tốc quá trình thai nghén của Hầu Tử.

Vẫn để Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch tự nhiên thai nghén.

Dù sao bây giờ cũng chưa đến lúc Hầu Tử ra đời.

Tất nhiên, Thổ Linh Đạo Nhân cũng đem hình ảnh truyền thụ thổ chi pháp tắc, khắc thành ký ức, phong tồn trong Hỗn Độn Ngũ Sắc Thạch.

Ở Hồng Hoang, làm việc tốt phải lưu danh.

Miễn cho lúc Hầu Tử ra đời, Chuẩn Đề ngụy tạo ký ức, tự biến mình thành cường giả thần bí đã tăng thêm nội tình cho Hầu Tử trước khi ra đời.

Thổ Linh Đạo Nhân tin rằng, với sự vô sỉ của Chuẩn Đề, chuyện này đối phương tuyệt đối làm được.

Không thì sao lại có câu, làm Thánh nhân đừng quá Chuẩn Đề!

Làm xong tất cả, Thổ Linh Đạo Nhân không ở lại bờ Đông Hải lâu, lặng lẽ rời đi.

Vút!

Rời khỏi bờ Đông Hải, Thổ Linh Đạo Nhân thẳng tiến Thiên Đình, đi qua Đông Thiên Môn ở Đông Thắng Thần Châu.

Lê Ân yêu cầu Thổ Linh Đạo Nhân quay về Thiên Đình.

Lê Ân biết rõ, sau khi Nữ Oa vá trời xong, trận chiến cuối cùng của Vu Yêu hai tộc cũng không còn xa nữa.

Khi đó chắc chắn sẽ có một trận chiến cam go phải đánh.

Mà, đối thủ của trận chiến cam go đó, trăm phần trăm là Thánh nhân.

Vu Yêu đại kiếp sắp kết thúc, Vu Yêu hai tộc phải rút khỏi vũ đài lịch sử Hồng Hoang.

Muốn để Yêu tộc rút khỏi vũ đài lịch sử, vậy phải để Thiên Đình thoát khỏi sự khống chế của Yêu tộc.

Với tư cách là Thiên Đế của Thiên Đình, Đế Tuấn, và Đông Hoàng Thái Nhất của Thiên Đình, không nghi ngờ gì cũng phải vẫn lạc.

Thiên Đế và Đông Hoàng, hai ngôi vị này là quyền hành và địa vị do trời đất ban cho, có lượng lớn khí vận gia trì.

Đế Tuấn và Thái Nhất không chết, hai địa vị trời đất Thiên Đế và Đông Hoàng không nhường ra, Lục Thánh và Hồng Quân làm sao thu hoạch khí vận.

Đế Tuấn và Thái Nhất, lại chính là đối tượng mà Lê Ân phải bảo vệ.

Như vậy, dùng ngón chân cũng biết, đến lúc đó Lê Ân chắc chắn sẽ có xung đột không thể tưởng tượng với Lục Thánh và Hồng Quân.

Khi đó, người ra tay có thể không chỉ đơn giản là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, không chừng không những Lục Thánh cùng xuất hiện, mà ngay cả Hồng Quân cũng sẽ ra tay với hắn.

Vì vậy, Lê Ân phải chuẩn bị đầy đủ, mới có thể ứng phó với các loại tình huống đột xuất.

Triệu hồi Thổ Linh Đạo Nhân là vô cùng cần thiết.

Bởi vì... với thổ chi pháp tắc Thánh nhân trung kỳ của Thổ Linh Đạo Nhân, sẽ cấu thành phòng ngự mạnh nhất của Lê Ân.

Còn về phương diện công kích mạnh nhất, tự nhiên do lực chi pháp tắc và Bàn Cổ thần thể chủ đạo.

Nhưng, để có thể thần không biết quỷ không hay quay về Thiên Đình, Thổ Linh Đạo Nhân cũng phải tốn không ít công phu.

Không còn cách nào.

Sau khi Lê Ân ở Bất Chu Sơn điên cuồng đỗi Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề.

Hiện tại trong sáng ngoài tối, không biết có bao nhiêu cặp mắt, đang chăm chú theo dõi mọi thứ ở Thiên Đình.

Đặc biệt là Lục Thánh và Hồng Quân, theo dõi Thiên Đình chặt chẽ nhất.

Hiện nay, ngay cả một con muỗi bay vào Thiên Đình, cũng phải kinh qua sự kiểm tra nghiêm ngặt của ánh mắt các đại lão Hồng Hoang, suýt chút nữa là điều tra tổ tông mười tám đời.

Cuối cùng, Thổ Linh Đạo Nhân đi khắp Đông Thắng Thần Châu, tìm được một vị Yêu tộc đại thánh thân mang thổ chi pháp tắc.

Thổ Linh Đạo Nhân hóa thành một hạt bụi nhỏ hơn hạt bụi ức vạn lần, ẩn thân trong cơ thể vị thổ hệ Yêu tộc đại thánh đó.

Thổ Linh Đạo Nhân cũng nhờ đó, mới tránh được sự kiểm tra của ánh mắt Lục Thánh và Hồng Quân, thành công trà trộn vào trong Thiên Đình.

Có điều, sau khi vào bên trong Thiên Đình, ngay cả Lục Thánh và Hồng Quân, muốn dòm ngó cũng không dễ dàng như vậy.

Bởi vì... sau khi từ Bất Chu Sơn trở về, Đế Tuấn và Thái Nhất đã tăng cường độ cách ly của Thiên Đình.

Hà Đồ Lạc Thư của Đế Tuấn, cũng như Hỗn Độn Chung của Thái Nhất, đều được tế ra, lơ lửng trên bầu trời, tỏa ra ánh sáng vô tận, luôn bao phủ toàn bộ Thiên Đình, cách ly mọi sự dòm ngó từ bên ngoài.

Vút!

Sau khi vào Thiên Đình, Thổ Linh Đạo Nhân lập tức lặng lẽ rời khỏi cơ thể của vị thổ hệ Yêu tộc đại thánh đó.

Còn Lê Ân, ngay khi cảm ứng được khí tức của Thổ Linh Đạo Nhân, đã rời khỏi Đại Thái Tử Cung.

Trong trận chiến Thiên Đình, Đại Thái Tử Cung tuy bị Bàn Cổ kim thân tự bạo phá hủy, nhưng sau đó đã được xây dựng lại.

Mà, Đại Thái Tử Cung sau khi xây dựng lại, năng lực phòng ngự đã tăng lên gấp nghìn lần.

Bởi vì... trận pháp phòng ngự của Đại Thái Tử Cung hiện tại, là do chính Lê Ân bố trí.

Hiện nay, ngay cả Bàn Cổ kim thân Chuẩn Thánh viên mãn tự bạo một lần nữa, cũng không thể phá hủy Đại Thái Tử Cung hiện tại.

Còn tại sao Lê Ân không để Thổ Linh Đạo Nhân trực tiếp đến Đại Thái Tử Cung.

Tự nhiên là vì, Vọng Thư lại một lần nữa ẩn náu trong Đại Thái Tử Cung.

Lê Ân không muốn để Vọng Thư biết sự tồn tại của Thổ Linh Đạo Nhân.

Chương 192

Nếu không, một khi Vọng Thư thấy Thổ Linh Đạo Nhân dung nhập vào cơ thể Lê Ân, thông minh như nàng chắc chắn sẽ đoán ra, Thổ Linh Đạo Nhân là thân ngoại hóa thân của Lê Ân.

Sau đó, Vọng Thư già dặn gian xảo, lại liên hệ đến mối quan hệ phi thường giữa Thái Âm Đạo Nhân và Lê Ân, chắc chắn sẽ nhận ra, Thái Âm Đạo Nhân cũng là một trong những thân ngoại hóa thân của Lê Ân.

Đó không phải là chuyện Lê Ân muốn thấy. "Bản tôn, thuộc tính tự do ta cày được, ngươi thấy chưa?" Vừa gặp mặt, Thổ Linh Đạo Nhân lập tức khoe công. "?!" "Ngươi lại cày được thuộc tính tự do, chuyện khi nào vậy?!" Nhưng ai ngờ, Lê Ân vừa nghe tin này lại bất ngờ kinh hô.

Lê Ân quả thực không biết chuyện này.

Sau khi từ Bất Chu Sơn trở về, hắn vẫn luôn làm "bé ngoan", cửa lớn không ra cửa nhỏ không bước, luôn ở trong Đại Thái Tử Cung luyện hóa Bàn Cổ tinh huyết.

Cho nên, Lê Ân đã lâu không kiểm tra bảng hệ thống, tự nhiên không biết đã tăng thêm mười tám tỷ điểm số thuộc tính tự do.

Sau khi kinh hô, Lê Ân lập tức kiểm tra bảng hệ thống trong đầu, quả nhiên phát hiện điểm số thuộc tính tự do đã tăng lên.

Tăng trọn mười tám tỷ! "Thổ Linh đạo hữu, ngươi cày được mười tám tỷ thuộc tính tự do?" "Cày từ thứ gì vậy?" Lê Ân mắt tròn miệng dẹt nhìn Thổ Linh Đạo Nhân, không thể tin được lại kinh hô một lần nữa.

Lê Ân biết rõ, thuộc tính tự do khó cày đến mức nào.

Phải biết, hắn cày thuộc tính bao nhiêu năm, năm xưa cũng chỉ từ đạo Hồng Mông Tử Khí cuối cùng trên tay Hồng Vân, mới cày ra thuộc tính tự do.

Mà, chỉ cày được ba tỷ tám trăm triệu điểm số thuộc tính tự do.

Hiện nay, Thổ Linh Đạo Nhân không những lại cày ra thuộc tính tự do, mà còn cày được trọn mười tám tỷ điểm số thuộc tính tự do.

Cũng không khó để thấy, tại sao Lê Ân lại kích động như vậy. "Những thuộc tính tự do này, đều là từ công đức trời đất giáng xuống cho Lục Thánh mà cày được!" Thổ Linh Đạo Nhân trực tiếp đáp. "Từ công đức trời đất cày được, thuộc tính tự do?" Lê Ân nhận được câu trả lời này, tỏ ra khá kinh ngạc.

Hắn còn tưởng là từ Hồng Mông linh vật giống như Hồng Mông Tử Khí cày được chứ. "Xem ra sau này, ta có thể cày nhiều hơn thuộc tính của Thiên Địa công đức rồi!" Ngay sau đó, trong mắt Lê Ân lập tức lóe lên tinh quang.

Thời kỳ Vu Yêu đại kiếp, công đức khó gặp.

Nhưng tiếp theo Nhân tộc đại hưng, công đức sẽ dễ gặp hơn.

Khi đó, có thể đại triển quyền cước, cày một đợt thuộc tính tự do rồi. "Thổ Linh đạo hữu, tiếp theo sẽ có một trận chiến cam go, ta cần sự trợ giúp của ngươi!" Chuyện vặt đã nói xong, cuối cùng cũng đến chuyện chính.

Lê Ân mặt nghiêm túc nhìn Thổ Linh Đạo Nhân. "Ta hiểu rồi, bản tôn!" Thổ Linh Đạo Nhân khẽ gật đầu, ngay sau đó liền chủ động dung nhập vào cơ thể Lê Ân.

Thổ Linh Đạo Nhân quay về bản thân, lập tức khiến Lê Ân tự tin hơn hẳn.

Ngoài ra.

Đáng nhắc đến là.

Bàn Cổ thần thể của Lê Ân, cũng đã lặng lẽ đột phá.

Trong gần một trăm năm, Lê Ân đều ngày đêm luyện hóa Bàn Cổ tinh huyết.

Mặc dù ngay cả một phần trăm của một giọt Bàn Cổ tinh huyết cũng chưa luyện hóa được, nhưng Bàn Cổ thần thể của Lê Ân vẫn đột phá lên tầng thứ Thánh nhân.

Dù sao, năm xưa ở Bất Chu Sơn, Bàn Cổ thần thể của Lê Ân, điểm số thuộc tính đã cao đến chín trăm tám mươi tám tỷ, cách tầng thứ Thánh nhân chỉ còn một đường tơ.

Bàn Cổ thần thể Thánh nhân sơ kỳ, không nghi ngờ gì đã làm tăng nội tình của Lê Ân lên rất nhiều, sức mạnh nhục thân có thể nói là tăng vọt một đoạn lớn.

Tiếc là thời gian có lẽ không đủ.

Nếu không, luyện hóa một ít kết tinh lực chi pháp tắc do Bàn Cổ để lại, một lần đưa lực chi pháp tắc của mình lên Thánh nhân trung kỳ.

Lực chi pháp tắc của Lê Ân, điểm số thuộc tính cao đến hai nghìn tám trăm tỷ, cách ba nghìn tỷ điểm số thuộc tính của Thánh nhân trung kỳ, khoảng cách cũng không xa.

Quả nhiên.

Dung hợp với Thổ Linh Đạo Nhân xong, Lê Ân còn chưa về đến Đại Thái Tử Cung, đã nhận được truyền âm của Đế Tuấn, bảo hắn đến Thiên Đế Cung nghị sự.

Lê Ân không cần nghĩ cũng biết, chắc chắn là thương nghị chuyện

chém giết mười đại Tổ Vu, diệt tuyệt Vu tộc.

Vút!

Lê Ân lập tức thay đổi phương hướng, thẳng tiến đến Thiên Đế Cung.

Khi Lê Ân đến Thiên Đế Cung, kinh ngạc phát hiện Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi và Côn Bằng, đều đã ở trong Thiên Đế Cung.

Hồng Hoang vốn tôn sùng thực lực, thực lực của Lê Ân siêu việt, là cường giả số một Yêu tộc hiện tại, trong Thiên Đế Cung tự nhiên có bảo tọa riêng của mình. "Tiểu Nhất, trong vài ngày nữa, ta sẽ phát động toàn bộ Yêu tộc, cử tộc phạt Vu tộc, ý con thế nào?" Sau khi Lê Ân ngồi xuống, Đế Tuấn vội vàng hỏi.

Hiện tại, Lê Ân không còn là một kẻ vô hình và một tân binh nhỏ bé nữa.

Với tư cách là cường giả số một Yêu tộc, ý kiến của Lê Ân, không nghi ngờ gì trực tiếp quan hệ đến hành động chiến lược tiếp theo của Yêu tộc. "Phụ đế, con bây giờ dù sao cũng là cường giả số một Yêu tộc rồi!

Thương lượng chút được không, đừng gọi con là Tiểu Nhất nữa, quá mất mặt." Lê Ân lại không vội trả lời câu hỏi của Đế Tuấn, dùng một giọng điệu thương lượng nói.

Không còn cách nào, mỗi lần nghe Đế Tuấn gọi Tiểu Nhất, Lê Ân lại có cảm giác hơi khó chịu.

Lúc phải ngụy trang thành tân binh và kẻ vô hình, không có quyền lựa chọn xưng hô, hắn cũng nhịn.

Nhưng bây giờ, đã ngả bài rồi, là tồn tại cấp đại lão Hồng Hoang, đường đường là cường giả số một Yêu tộc, bị gọi như vậy, có chút không chịu nổi.

Nghe xong lời của Lê Ân, Đế Tuấn trước tiên ngẩn ra.

Sau khi thực lực của Lê Ân bại lộ, ông quả thực không cân nhắc vấn đề này.

Chương 193

Không còn cách nào, gọi Tiểu Nhất đã vô số năm tháng, đã thành thói quen, nhất thời cũng không phản ứng lại. "Không vấn đề!" "Với thân phận hiện tại của con, quả thực không nên tiếp tục gọi là Tiểu Nhất!" Đế Tuấn lập tức sảng khoái đồng ý. "Vậy sau này ta nên gọi con là gì?" Ngay sau đó, Đế Tuấn không khỏi tò mò hỏi.

Mơ hồ mang theo vài phần ý vị tìm tòi.

Tự nhiên ông cũng không biết lai lịch của Lê Ân.

Một cái tên, đôi khi có thể nói lên nhiều điều. "Từ bây giờ, các vị có thể gọi ta là Lê Ân!" Đối với ý tìm tòi trong mắt Đế Tuấn, Lê Ân tự nhiên cũng chú ý đến.

Nhưng, hắn lại không để tâm.

Hắn muốn xem Đế Tuấn, có thể từ tên của hắn, thu được bất kỳ thông tin hữu ích nào không, hắn thua. "Lê Ân..." "Cái tên này lạ quá, chưa từng nghe qua..." Đế Tuấn nhíu mày, trong lòng thầm lẩm bẩm. "Tên kiếp trước của con?" Đế Tuấn không khỏi truy hỏi.

Lê Ân mỉm cười gật đầu: "Đúng!" Nhưng, Lê Ân lại không giải thích nhiều.

Hắn biết rõ, kiếp trước trong miệng Đế Tuấn, và kiếp trước trong miệng hắn, tuyệt đối là hai khái niệm.

Đế Tuấn nhận được câu trả lời khẳng định của Lê Ân, trong lòng nghi ngờ, không những không được giải tỏa, mà ngược lại còn nồng đậm hơn.

Tự hỏi mình không phải kẻ kiến thức nông cạn, kiến thức ở Hồng Hoang cũng tuyệt đối được xếp hạng.

Mặc dù đối với thời đại Hỗn Độn Thần Ma trước khi khai thiên lập địa, hiểu biết không nhiều, nhưng đại bộ phận danh hiệu Hỗn Độn Thần Ma, ông đều đã nghe qua.

Nhưng, lại chưa từng nghe, có Hỗn Độn Thần Ma nào tên là Lê Ân. "Được rồi, phụ đế, không cần phải quá bận tâm về tên của con!" "Chúng ta quay lại chuyện cử tộc phạt Vu đi, chuyện này con hoàn toàn đồng ý!" "Cử tộc phạt Vu, nên sớm không nên muộn!

Nhân lúc Chúc Dung và Cộng Công vừa vẫn lạc không lâu, Vu tộc không có cách nào tái tụ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, chính là thời cơ tốt để diệt tuyệt Vu tộc!" Giọng nói của Lê Ân, một lần nữa kéo suy nghĩ của Đế Tuấn trở về hiện thực. ...

Mà hãy nói về động tĩnh bên phía Vu tộc.

Mười đại Tổ Vu từ Bất Chu Sơn, rút về Thổ Chi Tổ Đình, ngay lập tức triệu kiến khẩn cấp Hình Thiên và Cửu Phượng. "Chúc Dung và Cộng Công hai vị Tổ Vu, đã vẫn lạc tại Bất Chu Sơn..." Huyền Minh vô cùng nặng nề nói với Hình Thiên và Cửu Phượng. "?!" "Chúc Dung và Cộng Công hai vị Tổ Vu, đã vẫn lạc?!" Chỉ là, Huyền Minh chưa nói xong, đã bị tiếng kinh hô của Hình Thiên và Cửu Phượng cắt ngang. "Hình Thiên, Cửu Phượng, Vu tộc hiện tại đã đến lúc nguy hiểm nhất!" "Lúc này, các ngươi nên gánh vác nhiều trọng trách hơn!" Đợi tâm tình của Hình Thiên và Cửu Phượng hoàn toàn bình tĩnh lại, Huyền Minh mới tiếp tục nói. "Huyền Minh đại nhân, cần chúng tôi làm gì, cứ việc phân phó!" Hình Thiên và Cửu Phượng đồng thời gật đầu. "Ta cần hai người các ngươi, tiếp nhận gánh nặng của Chúc Dung và Cộng Công, tái tụ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!" Huyền Minh và chín vị Tổ Vu khác nhìn nhau một cái, sau đó mới nói ra mục đích triệu kiến khẩn cấp Hình Thiên và Cửu Phượng lần này.

Lại là trọng trách tái tụ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận?

Hình Thiên và Cửu Phượng không khỏi đồng thời toàn thân chấn động, đều cảm nhận được một áp lực chưa từng có. "Thời gian để lại cho các ngươi không còn nhiều!" "Lần này Chúc Dung và Cộng Công vẫn lạc quá đột ngột, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận có khiếm khuyết, Yêu tộc chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội tốt để diệt tuyệt Vu tộc chúng ta!" "Đợi sau khi lỗ thủng trên trời được vá lại, chắc chắn là lúc Yêu tộc mở ra trận chiến cuối cùng!" Đế Giang cũng thần sắc trịnh trọng nói với Hình Thiên và Cửu Phượng. "Nhưng, hai người cũng không cần căng thẳng quá!" "Có một tin tốt, trước khi Chúc Dung và Cộng Công rời đi, dường như cũng đã nhận ra điều không ổn." "Cho nên, hai người họ cũng đã để lại hậu thủ, để lại cho ta mấy giọt tinh huyết để phòng vạn nhất!" Thấy Hình Thiên và Cửu Phượng áp lực như núi, toàn thân căng cứng, Hậu Thổ hóa thân không khỏi an ủi.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, Hậu Thổ hóa thân lật tay, mấy giọt tinh huyết xuất hiện trong lòng bàn tay nàng.

Chính là sau khi Chúc Dung và Cộng Công tâm huyết dâng trào, mơ hồ cảm giác có chuyện không hay sẽ xảy ra với mình, đã lặng lẽ tìm đến Hậu Thổ hóa thân để lại hậu thủ.

Chúc Dung và Cộng Công sở dĩ giao tinh huyết của mình cho Hậu Thổ hóa thân, mà không giao cho Huyền Minh.

Tự nhiên là vì...

Hậu Thổ dị loại thành đạo, Hậu Thổ hóa thân tuyệt đối là người đáng tin cậy nhất.

Nếu trong mười hai Tổ Vu, ai là người ít khả năng phản bội Vu tộc nhất, tuyệt đối không ai khác ngoài Hậu Thổ hóa thân.

Còn việc không giao cho Huyền Minh, là vì Chúc Dung và Cộng Công không thể bảo đảm Huyền Minh sẽ không giống như Côn Bằng, bị vị cường giả Ma Môn thần bí khó lường kia khống chế.

Bá bá bá...

Ánh mắt của một đám Tổ Vu, đều hướng về phía tinh huyết trong tay Hậu Thổ hóa thân.

Nhanh chóng cảm ứng được, khí tức còn sót lại của Chúc Dung và Cộng Công trong mấy giọt tinh huyết.

Đích thực là tinh huyết của Chúc Dung và Cộng Công không thể nghi ngờ. "Tốt quá rồi!" "Chúc Dung và Cộng Công, lại có hậu thủ để lại!" "Ta đã nói mà, sao có thể dễ dàng vẫn lạc như vậy!" "Mau thử xem, có thể giúp họ tích huyết trọng sinh không!" Chín vị Tổ Vu còn lại bao gồm cả Huyền Minh, đều không nhịn được mà vung tay hô lớn. "Không được, ta đã thử rồi!" "Linh hồn của Chúc Dung và Cộng Công đã hoàn toàn tiêu tán, không có cách nào dùng những giọt tinh huyết này giúp họ tích huyết trọng sinh!" Nhưng, nhanh chóng, giọng nói của Hậu Thổ hóa thân lại trực tiếp dập tắt mọi hy vọng trong lòng họ. "Ai!" "Xem ra Chúc Dung và Cộng Công, thật sự đã vẫn lạc rồi!" Chín vị Tổ Vu bao gồm cả Huyền Minh, không khỏi khẽ than một tiếng.

Đến bây giờ, họ không thể không chấp nhận sự thật rằng Chúc Dung và Cộng Công đã vẫn lạc. "Thủ đoạn của Kim Ô Đại thái tử quá độc ác, đã diệt sạch thần hồn của Chúc Dung và Cộng Công!!" Ngay sau đó, một đám Tổ Vu liền nghiến răng nghiến lợi, hận thù không thôi.

Mặc dù lúc ở Bất Chu Sơn, Lê Ân đã giải thích, Chúc Dung và Cộng Công không phải do hắn giết.

Nhưng mười đại Tổ Vu căn bản không tin một chút nào, kiên

quyết đổ tội cho Lê Ân. "Có tinh huyết của Chúc Dung và Cộng Công, có lẽ có thể giúp các ngươi nhanh chóng nắm vững Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận hơn!" Hậu Thổ hóa thân cổ tay khẽ lắc, tinh huyết của Chúc Dung và Cộng Công bay về phía Hình Thiên và Cửu Phượng. "Chúng tôi nhất định sẽ không làm các vị Tổ Vu đại nhân thất vọng!" Hình Thiên và Cửu Phượng nhìn nhau một cái, sau đó mới đồng thời trịnh trọng vô cùng nói.

Trong thời gian tiếp theo, toàn bộ Vu tộc giới nghiêm.

Đặc biệt là phòng ngự của Thổ Chi Tổ Đình, đơn giản là nghiêm ngặt đến mức khiến người ta phải rùng mình.

Chương 194

Toàn bộ cường giả cấp Đại Vu của Vu tộc, đều tập trung tại Thổ Chi Tổ Đình, không cho Yêu tộc bất kỳ cơ hội nào để tiêu diệt từng người một.

Còn mười đại Tổ Vu, thì tiến hành huấn luyện đặc biệt bí mật cho Hình Thiên và Cửu Phượng.

Nhưng, trước khi huấn luyện đặc biệt, mười đại Tổ Vu trước tiên giảng giải cho Hình Thiên và Cửu Phượng nội dung cụ thể của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cũng như những điểm khó trong tu luyện.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, là át chủ bài mạnh nhất giúp Vu tộc tung hoành Hồng Hoang, là trấn tộc đại trận cấp Thánh nhân, đâu phải dễ dàng nắm vững như vậy.

Qua vô số lần giảng giải của mười đại Tổ Vu, Hình Thiên và Cửu Phượng cũng mất trọn ba mươi năm thời gian, mới tổng cộng lĩnh hội được toàn bộ nội dung của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Tiếp theo, chính thức bắt đầu huấn luyện đặc biệt thực chiến.

Chỉ là, khi Hình Thiên và Cửu Phượng chính thức thay thế vị trí của Chúc Dung và Cộng Công, hiệp trợ mười đại Tổ Vu bố trận, biểu hiện của họ đơn giản là tệ hại đến cực điểm.

Hành động của Hình Thiên và Cửu Phượng, tỏ ra vô cùng cứng nhắc và vụng về, xa xa không theo kịp phản ứng của mười đại Tổ Vu.

Mà, cũng không có sự ăn ý giữa họ và mười đại Tổ Vu.

Không nghi ngờ gì đã làm suy yếu đi rất nhiều uy lực của Thập

Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Thay thế vị trí của Cộng Công và Chúc Dung, bố trí ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, uy lực chỉ mới đạt đến trình độ Chuẩn Thánh viên mãn.

Thậm chí còn yếu hơn một chút so với phiên bản thu nhỏ của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận mà mười hai Tổ Vu khắc lên người Đại Nghệ trong trận chiến Thiên Đình.

Phải biết, năm xưa phiên bản thu nhỏ của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng tụ ra Bàn Cổ kim thân Chuẩn Thánh viên mãn, trong tình huống Kim Ô Đại thái tử không hề phòng bị, cũng không thể nổ chết đối phương.

Có thể thấy, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận ngưng tụ hiện tại, uy lực yếu đến mức nào.

Mười đại Tổ Vu đều im lặng.

Hình Thiên và Cửu Phượng, càng tỏ ra vô cùng chán nản. "Không sao, mới tiếp xúc với Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, chỉ có uy lực như vậy cũng là bình thường." "Năm xưa, lần đầu tiên mười hai Tổ Vu chúng ta bố trận, còn chưa có uy lực Chuẩn Thánh viên mãn đâu." Ngay sau đó, mười đại Tổ Vu hít sâu một hơi, rồi lần lượt an ủi.

Đây cũng là chuyện đã dự liệu trước.

Để Hình Thiên và Cửu Phượng thay thế vị trí của Chúc Dung và Cộng Công, bố trí ra Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, chắc chắn sẽ có nhiều vấn đề.

Nhưng, đây là kết quả tốt nhất họ có thể tìm được.

Hình Thiên và Cửu Phượng, tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất của Vu tộc để thay thế vị trí của Chúc Dung và Cộng Công.

Chọn các Đại Vu khác, hiệu quả chỉ có thể tệ hơn.

Trong thời gian tiếp theo, mười đại Tổ Vu mỗi ngày đều tiến hành diễn luyện thực chiến hết lần này đến lần khác với Hình Thiên và Cửu Phượng.

Giữa họ cũng trở nên ngày càng ăn ý, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bố trí ra, uy lực cũng ngày càng mạnh.

Cuối cùng.

Ngay trước khi Nữ Oa vá trời xong, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận bố trí ra, uy lực cuối cùng cũng một lần nữa leo lên tầng thứ Thánh nhân.

Tất nhiên, là do Hình Thiên và Cửu Phượng đã sử dụng tinh huyết của Chúc Dung và Cộng Công mới đạt được.

Nếu không sử dụng tinh huyết của Chúc Dung và Cộng Công, uy lực của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, chỉ có thể đạt đến đỉnh phong Chuẩn Thánh viên mãn, vô hạn tiếp cận tầng thứ Thánh nhân. "Cho dù Chúc Dung và Cộng Công trọng sinh, dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, giết Kim Ô Đại thái tử, cũng không phải là chuyện dễ dàng!" "Bây giờ dùng hai vị Đại Vu thay thế vị trí của Chúc Dung và Cộng Công, càng không thể!" Tuy nhiên, vào lúc này, hai giọng nói lạnh lùng, vang lên bên tai mười đại Tổ Vu, Hình Thiên và Cửu Phượng. "Ai?" Mười đại Tổ Vu, Hình Thiên và Cửu Phượng đột nhiên kinh hãi, đồng loạt quát lớn.

Ông!

Ông!

Ngay sau đó, hai đạo thân ảnh lan tràn thánh uy mênh mông, từ trong hư không chui ra, xuất hiện trước mặt họ.

Rõ ràng là thánh lực hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn và

Chuẩn Đề. "Nguyên lai là Nguyên Thủy Thánh nhân và Chuẩn Đề Thánh nhân giá lâm!" Mười đại Tổ Vu, Hình Thiên và Cửu Phượng không nóng không lạnh, hướng thánh lực hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề chắp tay hành lễ. "Xem ra Vu tộc, không mấy hoan nghênh chúng ta!" Thái độ của mười đại Tổ Vu, khiến thánh lực hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, khẽ nhíu mày. "Nếu đã không hoan nghênh, vậy chúng ta rời đi là được!" "Vốn định giúp các ngươi diệt sát Kim Ô Đại thái tử, tiếc là Vu tộc ngạo cốt tranh tranh, không cần!" Thánh lực hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, khẽ lắc đầu, một xướng một họa nói.

Nói xong, thánh lực hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, làm bộ quay người rời đi. "Khoan đã!" "Hai vị Thánh nhân xin dừng bước!" Mười đại Tổ Vu vội vàng gọi thánh lực hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề lại.

Thật lòng mà nói, họ quả thực không ưa Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề.

Không, nên nói là, Lục Đại Thánh nhân Hồng Hoang, Vu tộc đều không ưa.

Mười đại Tổ Vu sở dĩ gọi đối phương lại, tự nhiên là vì... thánh lực hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, vừa rồi đã đề cập, giúp họ diệt đi Kim Ô Đại thái tử.

Chỉ cần có thể giết được Kim Ô Đại thái tử, cho dù trở thành con dao trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, mười đại Tổ Vu cũng không hề tiếc.

Thánh lực hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề nhìn nhau cười, sau đó mới từ từ quay người lại. "Hai vị Thánh nhân có cách nào, giúp Vu tộc chúng ta trừ khử Kim Ô Đại thái tử?" Mười đại Tổ Vu vội vàng truy hỏi.

Hiện nay Lê Ân sắp trở thành tâm ma của họ, nằm mơ cũng muốn giết chết đối phương.

Nhưng thực lực của Lê Ân, quả thực quá sâu không lường được, đặc biệt là biểu hiện của Lê Ân ở Bất Chu Sơn điên cuồng đỗi Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, càng khiến họ cảm thấy tuyệt vọng.

Họ nghi ngờ, cho dù ngưng tụ ra Bàn Cổ kim thân cấp Thánh nhân, có lẽ cũng không giết được Lê Ân.

Nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề thật sự bằng lòng giúp một tay, vậy hy vọng chém giết Lê Ân đã lớn hơn mấy phần. "Ta có thể để lại một đạo thánh lực trong cơ thể các ngươi.

Đạo thánh lực này có thể nâng toàn bộ tu vi của các ngươi lên Chuẩn Thánh viên mãn." "Lại dùng Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, ngưng tụ ra Bàn Cổ kim thân, chiến lực ít nhất có thể đạt đến đỉnh phong Thánh nhân sơ kỳ!" "Khi đó, đột nhiên bộc phát, Kim Ô Đại thái tử ước chừng trong tình huống không đủ phòng bị, không bị chém giết, cũng tuyệt đối sẽ bị trọng thương!" "Tất nhiên, nếu không yên tâm, có thể trực tiếp để Bàn Cổ kim thân Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong tự bạo, như vậy tuyệt đối có thể nổ chết Kim Ô Đại thái tử!" Thánh lực hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, lúc này thao thao bất tuyệt nói. "Ngoài ra, bản thánh có thể cho các ngươi mượn một số pháp bảo!" Cuối cùng, thánh lực hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn bổ sung một câu.

Thánh lực hóa thân của Chuẩn Đề, thì không đề cập đến chuyện cho mượn pháp bảo.

Chương 195

Không còn cách nào.

Chuẩn Đề nghèo rớt mồng tơi, không có mấy món pháp bảo ra hồn, làm gì có pháp bảo dư thừa cho mười đại Tổ Vu mượn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì khác, gã này giàu nứt đố đổ vách, các loại pháp bảo uy lực cực lớn tầng tầng lớp lớp.

Cuối cùng, thánh lực hóa thân của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đã cho mười đại Tổ Vu mượn bốn món pháp bảo uy danh lừng lẫy Hồng Hoang.

Lần lượt là Phiên Thiên Ấn, Phược Tiên Tác, Lạc Hồn Chung, Bát Bảo Lưu Ly Bình. ...

Thiên Đình.

Sau khi nghị định trong Thiên Đế Cung, Đế Tuấn và Thái Nhất mất ba ngày thời gian, khẩn cấp triệu tập toàn bộ tinh nhuệ của Yêu tộc.

Vút vút vút...

Sau đó, Đế Tuấn và Thái Nhất hoàn toàn không có ý định che giấu hành tung, suất lĩnh đại quân Yêu tộc mênh mông cuồn cuộn, thẳng tiến đến Thổ Chi Tổ Đình của Vu tộc.

Trận chiến cuối cùng của Vu Yêu, chính thức bắt đầu!

Lần này là do Yêu tộc dốc toàn bộ lực lượng, tự mình mở ra trận chiến cuối cùng, sẽ không giống như lần trước Vu tộc công đả Thiên Đình, cuối cùng làm thành đầu voi đuôi chuột. ...

Vu tộc, Thổ Chi Tổ Đình.

Động tĩnh của Yêu tộc lớn như vậy, Vu tộc không biết cũng không được.

Mười đại Tổ Vu thần sắc nghiêm nghị, cũng biết thời khắc quyết định vận mệnh cuối cùng đã đến.

Lần này không còn đường lui nữa.

Vu Yêu hai tộc phải phân định sinh tử!

Thế là, mười đại Tổ Vu lập tức dùng tốc độ nhanh nhất, triệu tập toàn bộ tinh nhuệ Vu tộc, hội tụ tại Thổ Chi Tổ Đình, chờ đợi cùng Yêu tộc quyết một trận tử chiến.

Nhanh chóng, Đế Tuấn và Thái Nhất suất lĩnh đại quân Yêu tộc, đến được Thổ Chi Tổ Đình.

Xoạt!

Xoạt! ...

Đế Tuấn vung tay, đại quân Yêu tộc che trời lấp đất, liền như thủy triều tản ra, bao vây toàn bộ Thổ Chi Tổ Đình.

Hiển nhiên không định bỏ qua bất kỳ một vị Tổ Vu nào trong Thổ Chi Tổ Đình. "Hôm nay, Vu tộc phải diệt!" Đế Tuấn một thân kim bào, không giận tự uy, lơ lửng trên bầu trời, sát phạt lạnh lùng nhìn xuống Thổ Chi Tổ Đình bên dưới.

Vút vút vút...

Mười đại Tổ Vu cùng tất cả các Đại Vu, thân hình đều lao lên trời, cùng một đám cường giả Yêu tộc đối mặt từ xa. "Đế Tuấn, nói khoác ai mà không biết?" "Ai biết được, hôm nay không phải Vu tộc chúng ta diệt Yêu tộc các ngươi?" Mười đại Tổ Vu đều cười lạnh. "Giết!" Đế Tuấn không nói nhảm với mười đại Tổ Vu, trực tiếp hạ lệnh tấn công.

Ầm ầm ầm...

Tiếng của Đế Tuấn vừa dứt, vô số đại quân Yêu tộc liền tế ra thần thông, hiên ngang sát hướng về phía Vu tộc.

"Nhị lang, giết sạch Yêu tộc, không chừa một mống!" Thập đại Tổ vu cũng không chịu thua kém, hạ lệnh tuyệt sát Yêu tộc cho toàn bộ Vu tộc.

Ầm!

Ầm!

Ầm...

Hai chủng tộc mạnh nhất Hồng Hoang cứ thế bùng nổ trận chiến cuối cùng, hàng tỷ hàng vạn Yêu tộc và Vu tộc điên cuồng lao vào chém giết lẫn nhau.

Chiến sự cực kỳ thảm liệt.

Hai bên căn bản không hề thăm dò, vừa tiếp xúc đã tiến vào giai đoạn gay cấn.

Vừa ra tay đã là tuyệt chiêu, toàn bộ đều điên cuồng ném về phía đối thủ.

Vô số đòn tấn công cuồng mãnh bá đạo gào thét trên không trung.

Dày đặc như kiến, phô thiên cái địa, thanh thế động tĩnh vô cùng hùng vĩ.

Nhưng, các đại thánh và chuẩn thánh cường giả của Yêu tộc, cũng như Thập đại Tổ vu và tất cả Đại vu, đều chưa hạ tràng tham chiến.

Chính là cái gọi là: binh đối binh, tướng đối tướng, vương đối vương.

"Nếu bên dưới đã khai chiến, ta cũng không cần đứng nhìn nữa."

“Chiến thôi!” Đế Tuấn mạnh mẽ vung tay, hạ lệnh cho các đại thánh Yêu tộc sau lưng.

“Bố trí Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận!” Đế Tuấn vội vàng hét lớn.

Trước khi dẫn quân tấn công Vu tộc, Đế Tuấn đã sớm dặn dò rõ ràng.

Để cho ba trăm sáu mươi lăm vị đại thánh Yêu tộc của Thiên đình, mỗi người cầm một lá Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên.

Và mười bốn ngàn tám trăm Yêu tôn cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, mỗi người cầm một lá Tiểu Chu Thiên Tinh Thần Phiên, tiến hành bố trận.

Ba trăm sáu mươi lăm lá Đại Chu Thiên Tinh Thần Phiên, tương ứng với ba trăm sáu mươi lăm ngôi sao chủ trên trời.

Mười bốn ngàn tám trăm lá Tiểu Chu Thiên Tinh Thần Phiên, tương ứng với mười bốn ngàn tám trăm ngôi sao phụ.

Cộng thêm ba trăm sáu mươi lăm Đại La Kim Tiên và mười bốn ngàn tám trăm Thái Ất Kim Tiên, tạo thành Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận uy lực tuyệt luân.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, chính là át chủ bài Đế Tuấn dùng để đối phó Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Trước đó, dù Thập Nhị Tổ vu đánh lên Thiên đình, Đế Tuấn vẫn luôn nhẫn nhịn không dùng.

Chương 196

Nhưng bây giờ, đã là trận chiến cuối cùng quyết định sự sinh tử tồn vong của hai tộc Vu - Yêu.

Đế Tuấn tự nhiên sẽ không giữ lại nữa. *Bây giờ không dùng, chẳng lẽ để dành ăn Tết à?* Đến hôm nay, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận cuối cùng cũng đã nhe nanh.

Ông!

Ông!

Ông...

Vô tận tinh quang, tựa như ngân hà đổ ngược, điên cuồng giáng xuống từ chân trời.

Bầu trời đầy sao, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ chiến trường Vu - Yêu, tựa như đang ở trong thế giới tinh quang đẹp đẽ huyền ảo.

Bành!

Bành!

Bành...

Nhưng thế giới tinh quang đẹp đẽ ấy lại ẩn chứa vô số sát cơ, dù mạnh như nhục thân của Đại vu, cũng không thể chống đỡ được đòn tấn công của trận pháp.

Nhục thân Đại vu vốn khiến các đại thánh Yêu tộc bó tay, giờ đây lại dễ dàng bị Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đánh tan.

Từng tên Đại vu, như sủi cảo bị vớt, hoàn toàn không có chút sức chống cự nào, nhục thân lần lượt nổ tung.

"Chết tiệt!" Sắc mặt Thập đại Tổ vu lập tức tái mét.

Sự chú ý của họ đều đặt trên người Lê Ân, vô thức bỏ qua Đế Tuấn.

Kết quả, Đế Tuấn vừa ra tay đã tung đại chiêu, đánh cho họ một đòn bất ngờ.

Thân ở trong Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, họ mới bừng tỉnh, với tư cách là Thiên đình chi chủ, Đế Tuấn chưa bao giờ là một kẻ dễ chọc.

Dám coi thường Đế Tuấn, tất nhiên phải trả một cái giá vô cùng thảm khốc.

Uy lực của Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận quả thực có chút đáng sợ.

Dù không bằng phiên bản nguyên thủy của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, nhưng cũng không chênh lệch quá xa, uy lực đã đạt đến cấp độ Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Đừng nói những Đại vu chỉ có cảnh giới Đại La Kim Tiên, ngay cả Thập đại Tổ vu, nhục thân cũng có chút không chống đỡ nổi.

"Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, khởi!" Huyền Minh đột nhiên hét lớn.

Vút vút vút...

Lời vừa dứt, Thập đại Tổ vu cùng Hình Thiên và Cửu Phượng lập tức di chuyển theo phương vị đã diễn luyện vô số lần.

Một lát sau, đã thành công thi triển Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Hưu hưu hưu...

Mười hai giọt tinh huyết lần lượt bay ra từ cơ thể Thập đại Tổ vu, Hình Thiên và Cửu Phượng, sau đó dưới sự điều khiển của Đô Thiên

Thần Sát Đại Trận, điên cuồng ngưng tụ lại một chỗ.

Ầm ầm!

Ngay sau đó, một Bàn Cổ kim thân to lớn vô song, che trời lấp đất, cao đến mấy ngàn vạn dặm, trong khoảnh khắc đã được ngưng tụ ra.

Bàn Cổ kim thân trợn mắt giận dữ, tay cầm một chiếc Khai Thiên Thần Phủ hư ảo, điên cuồng chém về phía Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Chiến lực của Bàn Cổ kim thân này quả thực khủng bố đến cực điểm.

Trước chiếc Khai Thiên Thần Phủ hư ảo, không gian lại như tờ giấy mỏng, dễ dàng bị nó xé ra một vết nứt thật lâu khó lành, lan thẳng về phía Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Ầm!

Ầm!

Ầm...

Một búa chém xuống, phảng phất như cả đất trời cũng không chịu nổi, sắp vỡ tan.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận càng rung chuyển điên cuồng, không ngừng có tinh quang tắt lịm.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận VS Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận!

Hai đại trận pháp tuyệt thế uy danh lừng lẫy của Hồng Hoang, lúc này đã ác liệt đối đầu nhau.

Nhưng, vì Hình Thiên và Cửu Phượng chưa thi triển tinh huyết của Chúc Dung và Cộng Công.

Cho nên, Bàn Cổ kim thân được ngưng tụ từ Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lúc này, chiến lực cũng chỉ có Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Ầm ầm ầm...

Hai đại trận pháp tuyệt thế đều có uy lực Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Trong nhất thời, không ai có thể hoàn toàn áp đảo đối phương, rơi vào thế giằng co, đánh nhau vô cùng kịch liệt, dữ dội như lửa.

Liếc nhìn Bàn Cổ kim thân đang đại triển thần uy, Lê Ân không khỏi có chút thất vọng. *Cứ tưởng Thập đại Tổ vu tự mình ngưng tụ Bàn Cổ kim thân sẽ mang đến cho mình chút bất ngờ chứ.* *Kết quả, cũng chỉ mạnh hơn Bàn Cổ kim thân do Đại Nghệ ngưng tụ trong trận chiến Thiên đình lần trước một chút, chứ không có sự chênh lệch về chất.* Lê Ân thất vọng cũng có thể hiểu được.

Dù sao thì Bàn Cổ thần thể của hắn bây giờ cũng đã đạt đến cấp độ Thánh nhân, Bàn Cổ kim thân Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, trước mặt hắn ngay cả một bong bóng thuộc tính cũng không rớt ra.

"Át chủ bài cuối cùng của Vu tộc, nếu chỉ có trình độ này, vậy hôm nay Vu tộc đáng bị diệt tộc!" Lê Ân lạnh lùng nhìn chằm chằm Thập đại Tổ vu.

Trận chiến cuối cùng giữa hai tộc Vu - Yêu này khiến Lê Ân cảm thấy vô vị, lúc này trong lòng dấy lên ý nghĩ muốn nhanh chóng kết thúc.

Không còn cách nào khác.

Sự xuất hiện của hắn, như một con bug khổng lồ, đã hoàn toàn phá vỡ sự cân bằng thực lực giữa hai tộc Vu - Yêu.

"Giết Đại thái tử Kim Ô!" Nhưng, đúng lúc này, Huyền Minh lại

đột nhiên hét lớn một tiếng.

Ầm ầm!

Chương 197

Ầm ầm...

Tiếng hét lớn của Huyền Minh không nghi ngờ gì là một tín hiệu tấn công.

Trong khoảnh khắc, Thập đại Tổ vu cùng Hình Thiên và Cửu Phượng, tất cả đều không giữ lại gì nữa, lập tức vận dụng thánh lực mà Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề để lại trong cơ thể.

Trong nháy mắt, tu vi của Thập đại Tổ vu cùng Hình Thiên và Cửu Phượng, với tốc độ như tên lửa, điên cuồng tăng vọt, cuối cùng tất cả đều dừng lại ở Chuẩn Thánh viên mãn.

Tu vi của Thập đại Tổ vu, Hình Thiên và Cửu Phượng tăng vọt, Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận do họ ngưng tụ ra, uy lực cũng theo đó mà nước lên thuyền lên.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Chỉ thấy uy lực của Bàn Cổ kim thân cũng trong nháy mắt điên cuồng tăng vọt.

Trong chớp mắt đã phá vỡ rào cản giữa Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong và Thánh nhân sơ kỳ.

Nhưng, uy lực trở lại cấp độ Thánh nhân, khí tức toát ra từ Bàn Cổ kim thân vẫn chưa dừng lại ở đó, mà tiếp tục điên cuồng tăng lên.

Cuối cùng, uy lực của Bàn Cổ kim thân, dừng lại ở Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong.

“Ha ha!

Ha ha...

Như vậy mới đúng chứ, mới có chút dáng vẻ bá chủ Hồng Hoang!" Thế nhưng, trên mặt Lê Ân lại không hề có chút sợ hãi nào, ngược lại hai mắt sáng rực mà cười lớn.

Lê Ân sở dĩ vui mừng như vậy, tự nhiên là vì Bàn Cổ kim thân sau khi uy lực tăng vọt, cuối cùng cũng bắt đầu rơi ra bong bóng thuộc tính.

"Không ổn!" Nhưng, Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi, lại không bình tĩnh như Lê Ân, sắc mặt trong nháy mắt đại biến.

Đặc biệt là Đế Tuấn, sắc mặt âm trầm đến mức có thể vắt ra nước.

Đế Tuấn vừa kinh vừa giận, dùng đầu ngón chân cũng biết, thủ đoạn mà Thập đại Tổ vu đang sử dụng, tuyệt đối không phải là nội tình của Vu tộc.

Nếu Vu tộc có nội tình mạnh mẽ như vậy, Thập đại Tổ vu đã sớm lấy ra dùng rồi.

Nào có như bây giờ, cứ giấu giấu diếm diếm, đến bây giờ vì muốn diệt sát Lê Ân mới bắt đầu sử dụng.

Không còn nghi ngờ gì nữa, có Thánh nhân đang ngấm ngầm tương trợ Vu tộc!

Hai mắt Đế Tuấn, phẫn nộ đến mức sắp phun ra lửa.

Thánh nhân cao cao tại thượng, lại một lần nữa thiên vị, không nghi ngờ gì đã hoàn toàn chọc giận Đế Tuấn.

Rắc!

Rắc...

Trong lúc Đế Tuấn suy nghĩ, Bàn Cổ kim thân có chiến lực đạt

Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong, chỉ khẽ chuyển động thân thể.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận đã có chút không chịu nổi, tinh quang đầy trời không ngừng chìm nổi rồi tắt lịm.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận cấp Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong, uy lực mạnh mẽ có thể thấy được phần nào.

Xa xa vượt qua Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận do Đế Tuấn bố trí.

Không còn cách nào khác.

Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong và Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, có một bước nhảy vọt về chất.

Hai bên một trời một vực, không còn bất kỳ khả năng so sánh nào nữa.

Bành bành bành...

Đế Tuấn chưa kịp kinh ngạc, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, đã bị khí tức khủng bố tỏa ra từ Bàn Cổ kim thân, cứng rắn đánh tan.

Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận, phá!

Bàn Cổ kim thân tay cầm hư ảnh Khai Thiên Thần Phủ, lại phảng phất như làm một việc không đáng kể, không hề để trong lòng.

Ánh mắt của Bàn Cổ kim thân, từ đầu đến cuối chỉ nhìn chằm chằm vào Lê Ân.

"Lê Ân, ta giúp ngươi!" Thái Nhất hét lớn một tiếng, lập tức tế ra Hỗn Độn Chung chi viện cho Lê Ân.

Không còn cách nào khác, Bàn Cổ kim thân Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong, lúc này thể hiện ra uy thế, thực sự quá mạnh, quá mạnh.

Mạnh đến mức Thái Nhất dường như không nắm chắc, Lê Ân có thể chống đỡ được.

Đang!

Một tiếng chuông hùng vĩ vang dội, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

"Cút!" "Thái Nhất, đây không phải chuyện của ngươi, cút sang một bên cho ta!" Thập đại Tổ vu cùng Hình Thiên và Cửu Phượng, đồng thời hét lớn.

Lúc này, trong mắt họ chỉ có sự tồn tại của Lê Ân.

Hôm nay, không ai có thể ngăn cản họ chém giết Đại thái tử Kim Ô.

Bành!

Thập đại Tổ vu cùng Hình Thiên và Cửu Phượng ý niệm vừa động, Bàn Cổ kim thân thậm chí còn không quay đầu lại, giơ tay một búa trực tiếp đánh bay Hỗn Độn Chung ra ngoài.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Sau khi đánh bay Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ kim thân tay cầm hư ảnh Khai Thiên Thần Phủ, điên cuồng chém về phía Lê Ân.

Có lẽ vì không cho Lê Ân có bất kỳ cơ hội né tránh nào, hư ảnh Khai Thiên Thần Phủ, chém ra từng đạo phủ mang khủng bố uy lực kinh thế hãi tục, phong tỏa tất cả các đường lui mà Lê Ân có thể né tránh.

"Ép ta cứng đối cứng à?" Lê Ân hai mắt híp lại, trong lòng lập tức cười lạnh.

Bàn Cổ thần thể của hắn, cũng đã đạt đến cấp độ Thánh nhân, há lại sợ cứng đối cứng với Bàn Cổ kim thân.

Ầm ầm!

Chương 198

Lê Ân ý niệm vừa động, lập tức vận chuyển Bàn Cổ thần thể đến cực hạn.

Ngay sau đó, thân hình Lê Ân, trong nháy mắt điên cuồng phình to, hóa thành một người khổng lồ tuyệt thế cao mấy ngàn vạn dặm.

Lúc này, kích thước nhục thân của Lê Ân, không hề thua kém Bàn Cổ kim thân bao nhiêu.

Thậm chí, từng luồng thánh uy mạnh mẽ vô song, từ trong cơ thể Lê Ân không ngừng tỏa ra.

"Cái gì?!" "Sao... lại thế?!" "Đại thái tử Kim Ô... là Thánh nhân?!" "..." Trong một khoảnh khắc, tất cả các cường giả đỉnh cấp của Hồng Hoang, đều cảm nhận được thánh uy tỏa ra từ nhục thân của Lê Ân, từng người một đều không thể tin được mà kinh hô.

Thực sự quá chấn động.

Đại thái tử Kim Ô lại thành thánh?

Làm sao có thể?

Đặc biệt là Vọng Thư vẫn đang ẩn náu trong Thiên đình, tròng mắt cũng sắp kinh hoàng nổ tung.

Sự chấn động của nàng là sâu sắc và mãnh liệt nhất, vì trong số các đại lão Hồng Hoang, nàng là người tiếp xúc với Lê Ân nhiều nhất.

Mỗi lần nàng tưởng rằng đã hoàn toàn nhìn thấu Lê Ân, kết quả đối phương lập tức cho nàng một "bất ngờ" siêu cấp.

Lê Ân phảng phất như được che phủ bởi vô số lớp mạng che mặt bí ẩn, không lột bỏ lớp mạng che mặt cuối cùng, sẽ vĩnh viễn không

biết thực lực cực hạn của hắn ở đâu.

Sắc mặt khó coi nhất, không ai khác chính là Lục thánh và Hồng Quân.

Đặc biệt là Hồng Quân, sắc mặt âm trầm đến cực điểm.

Hắn tự cho mình là tuần thú Đại Thiên, giám sát thiên hạ, mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát, thế mà lại có kẻ dưới mí mắt hắn, lén lút tu luyện nhục thân đến cấp độ Thánh nhân.

Đây không nghi ngờ gì là một cái tát mạnh vào mặt Hồng Quân.

Tất nhiên, sự chấn động trong lòng Hồng Quân, cũng không kém Vọng Thư là bao.

Bởi vì...

Hồng Quân biết rõ con đường nhục thân thành thánh này, rốt cuộc khó khăn đến mức nào.

Ngay cả hắn, năm đó cũng phải sau khi thành thánh, hao phí vô tận năm tháng, mới tu luyện nhục thân đến cấp độ thánh khu.

Ghen tị nhất, phải kể đến Thập đại Tổ vu.

Bởi vì... họ đi chính là con đường nhục thân thành thánh, nằm mơ cũng muốn nhục thân thành thánh.

Đáng tiếc, tu luyện vô tận năm tháng, cũng chỉ dừng lại ở cấp độ Chuẩn Thánh.

Thậm chí, sâu trong nội tâm họ còn hoài nghi, con đường nhục thân thành thánh này có đúng không, có thể đi thông đến cùng hay không.

Kết quả... kẻ thù không đội trời chung của họ, bị coi là mối đe dọa lớn nhất là Đại thái tử Kim Ô, lại ngay tại chỗ dạy cho họ một bài học.

Dùng nhục thân cấp độ Thánh nhân, nói cho Thập đại Tổ vu biết, con đường nhục thân thành thánh này là đi được.

Không đi được chỉ là các ngươi mà thôi!

“Chết tiệt!

Chết tiệt!

Chết tiệt...” “Lại để một Yêu tộc nhục thân thành thánh?” “Kẻ đáng lẽ nhục thân thành thánh nhất, phải là ta mới đúng!!” Thập đại Tổ vu đều vì ghen tị mà cuồng nộ đến cực điểm.

Một đôi mắt, đều trở nên đỏ ngầu, phảng phất như Lê Ân đã giết cả nhà họ, có mối thù không đội trời chung.

Dưới sự thúc đẩy của Thập đại Tổ vu đang phát cuồng, thế công của Bàn Cổ kim thân, lập tức hung mãnh thêm vài phần.

Ầm ầm ầm...

Nói thì chậm, nhưng thực ra chỉ trong một thoáng.

Mọi thứ đều diễn ra trong chớp mắt.

Đối mặt với phủ mang kinh thế phô thiên cái địa bao trùm tới, Lê Ân hóa thành người khổng lồ tuyệt thế, không rảnh để thưởng thức biểu cảm đặc sắc của các đại lão Hồng Hoang nữa.

Lê Ân coi đôi tay của mình như hai món Tiên Thiên Chí Bảo, hai quyền điên cuồng luân chuyển.

Một quyền nối tiếp một quyền, như tia chớp oanh kích ra ngoài.

Từng đạo quyền mang kinh thế, mang theo sức mạnh vô biên đánh nổ cả bầu trời, trong nháy mắt nghênh đón phủ mang kinh thiên đang điên cuồng chém tới.

Trong sát na, quyền mang và phủ mang hung hăng va chạm vào

nhau.

Mỗi lần va chạm, đều gây ra thanh thế khủng bố như sao hằng tinh nổ tung.

Dư ba chiến đấu khủng bố tuyệt luân, điên cuồng càn quét cửu thiên thập địa.

Khiến cho Hồng Hoang rộng lớn vô ngần, cũng bắt đầu rung chuyển kịch liệt.

Tổ đình Thổ chi có vô số trận pháp phòng ngự, bị dư ba chiến đấu tràn ra, trong nháy mắt san thành bình địa.

May mắn là, trước khi Lê Ân và Bàn Cổ kim thân khai chiến, các tinh nhuệ Vu - Yêu đang điên cuồng chém giết nhau, đã sớm lùi ra xa.

Ngay cả Đế Tuấn, cũng đã lùi xa sang một bên, sợ bị ảnh hưởng.

Chiến đấu cấp độ Thánh nhân, không phải là thứ họ có thể nhúng tay vào, chỉ một tia dư ba, cũng có thể dễ dàng đánh họ thành trọng thương.

Bên trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, Huyền Minh hai mắt lạnh lẽo, sát cơ vô biên lặng lẽ nở rộ.

Ngay sau đó, Huyền Minh lật tay một cái, một phương đại ấn cổ xưa dày nặng, đột nhiên xuất hiện trong tay hắn.

Phương đại ấn này, chính là Tiên Thiên Linh Bảo lừng lẫy tiếng tăm ở Hồng Hoang: Phiên Thiên Ấn.

Chương 199

Phiên Thiên Ấn là do Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy một đoạn Bất Chu Sơn gãy, mới luyện chế thành Tiên Thiên Linh Bảo.

Trong thần thoại hậu thế, Phiên Thiên Ấn được Nguyên Thủy Thiên Tôn ban cho Quảng Thành Tử, người đứng đầu Thập Nhị Kim Tiên của cung Ngọc Hư.

Sau đó, Phiên Thiên Ấn trở thành pháp bảo mạnh nhất trên người Quảng Thành Tử, tỏa sáng rực rỡ trong Phong Thần Đại Kiếp.

Nhưng hiển nhiên, hiện tại Nữ Oa mới vừa hoàn thành nhiệm vụ vá trời, Phiên Thiên Ấn mới được luyện chế ra không lâu, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn chưa ban nó cho Quảng Thành Tử. ...

Tây Cực chi địa, Ma Môn tiểu thế giới.

La Hầu Thiên Ma huyễn thân và Kế Đô đứng song song.

Trước mặt họ, lơ lửng một bức tranh khổng lồ được ngưng tụ bằng vô thượng thần thông.

Trên bức tranh hiển thị, chính là cảnh tượng đang diễn ra tại Tổ đình Thổ chi lúc này.

Nhưng, lúc này bức tranh lại không ổn định, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện tình huống màn hình đầy tuyết, giống như một chiếc TV bị hỏng.

Sở dĩ xuất hiện tình huống như vậy, tự nhiên là vì... trận chiến giữa Lê Ân và Bàn Cổ kim thân, đã đạt đến cấp độ Thánh nhân, quá trình quan sát bị dư ba ảnh hưởng rất lớn.

Bức tranh lúc được lúc mất cũng là chuyện bình thường.

Ngay cả bức tranh do chính Hồng Quân ra tay ngưng tụ, lúc này

cũng vậy.

“Tsk tsk!

Tsk tsk...” “Tên Đại thái tử Kim Ô này, thật sự lần sau giấu sâu hơn lần trước a!” “Thế mà lại nhục thân thành thánh!!” La Hầu nhìn chằm chằm bức tranh lại một lần nữa đầy tuyết, không khỏi tắc lưỡi kinh ngạc.

Lúc này, trong lòng La Hầu, cũng cực kỳ không bình tĩnh.

Hắn thừa nhận, đã có chút xem thường vị Đại thái tử Kim Ô này.

Không ngờ thực lực đối phương, đã sâu không lường được đến mức độ này.

Bây giờ hắn thậm chí còn nghi ngờ, nhục thân Thánh nhân sơ kỳ, có phải là cực hạn thực lực của vị Đại thái tử Kim Ô này hay không.

“Chẳng trách lúc ở Bất Chu Sơn, hắn lại có khí thế như vậy, dám điên cuồng đối đầu với Nguyên Thủy và Chuẩn Đề!” Kế Đô cũng bừng tỉnh đại ngộ.

“Đại ca, trận chiến diệt tộc này xem ra, Vu tộc thua chắc rồi a!” “Tên Côn Bằng kia, có phản bội Yêu tộc vào thời khắc mấu chốt, theo như bố cục đã định trước không?” Ngay sau đó, Kế Đô lại ánh mắt lấp lóe mà truy hỏi.

“Tên Côn Bằng kia không ngốc, trong tình huống biết rõ Vu tộc tất thua, không có khả năng phản bội, chỉ có thể án binh bất động, lựa chọn tiếp tục ẩn nấp!” “Đương nhiên, nếu để hắn thấy Vu tộc có hy vọng thắng, khẳng định sẽ vào thời khắc mấu chốt, cho Yêu tộc một đòn đau!” La Hầu không khỏi cười lạnh trầm ngâm. ...

Vu tộc, Tổ đình Thổ chi.

Huyền Minh nhân lúc Lê Ân và Bàn Cổ kim thân đang kịch chiến,

lặng lẽ tế ra Phiên Thiên Ấn.

Lần này Huyền Minh tỏ ra cực kỳ âm hiểm, trước tiên ngụy trang Phiên Thiên Ấn thành cương phong do dư ba chiến đấu gây ra, cuốn lên một hạt bụi nhỏ.

Thân thể Lê Ân hóa thành người khổng lồ tuyệt thế cao mấy ngàn vạn dặm, một hạt bụi nhỏ, dưới thân thể khổng lồ của Lê Ân, hoàn toàn có thể bỏ qua.

Hơn nữa, Lê Ân toàn bộ tâm tư đều đặt trên Bàn Cổ kim thân, càng không chú ý đến hạt bụi do Phiên Thiên Ấn hóa thành.

Ầm ầm!

Nhưng, ngay khi hạt bụi do Phiên Thiên Ấn hóa thành sắp chạm vào lưng Lê Ân.

Phiên Thiên Ấn trong nháy mắt đã nhe nanh.

Lúc này, Phiên Thiên Ấn điên cuồng đón gió tăng vọt, hóa thành một ngọn núi khổng lồ vô cùng nguy nga, hung hãn đập về phía lưng Lê Ân.

Phịch!

Căn bản không có thời gian cho Lê Ân phản ứng, Phiên Thiên Ấn trực tiếp đập vào lưng Lê Ân.

Phiên Thiên Ấn tuy là Tiên Thiên Linh Bảo mới được luyện chế ra, nhưng người luyện chế là Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thứ hai, chủ tài là một đoạn Bất Chu Sơn gãy, phụ tài cũng là các loại tiên thiên linh tài.

Cho nên, phẩm giai của Phiên Thiên Ấn, đạt đến cấp Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, uy lực phi thường cường hãn.

Tất nhiên, uy lực của Phiên Thiên Ấn có lớn đến đâu, muốn đập

gãy lưng Lê Ân, cũng là chuyện không thể.

Bàn Cổ thần thể Thánh nhân sơ kỳ, đã khiến nhục thân Lê Ân, có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Phiên Thiên Ấn muốn đập gãy lưng Lê Ân, còn kém xa.

Nhưng.

Dù vậy.

Thân thể Lê Ân, cũng bị Phiên Thiên Ấn đập cho một cái lảo đảo, thân hình có chút không ổn định.

Ầm ầm ầm...

Nhưng, chỉ một cái lảo đảo như vậy, lại giành được thời gian tấn công quý giá cho Bàn Cổ kim thân.

Phủ mang ngập trời do Bàn Cổ kim thân chém ra, lập tức đột phá phong tỏa của vô số quyền mang, toàn bộ rơi xuống người Lê Ân.

Xì xì!

Xì xì...

Lúc này, các bức tranh quan sát do các đại lão Hồng Hoang dùng vô thượng thần thông ngưng tụ ra, tất cả đều toàn màn hình tuyết, căn bản không thể quan sát được hình ảnh trung tâm chiến trường.

Ngay cả Thập đại Tổ vu đang ở trong Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, cũng không nhìn rõ, Lê Ân bị phủ mang ngập trời nhấn chìm, kết cục rốt cuộc ra sao.

"Đại thái tử Kim Ô... chết rồi sao?" Ánh mắt Thập đại Tổ vu, không chớp mắt mà nhìn chằm chằm vào vị trí của Lê Ân ở trung tâm chiến trường.

Tình huống của Lê Ân bị phủ mang ngập trời nhấn chìm, quả thực

phi thường không ổn.

Chương 200

Nhưng muốn dựa vào những lưỡi búa này để giết hắn, không khác gì kẻ ngu nói chuyện hoang đường.

Hầu như trong nháy mắt, trên nhục thân khổng lồ của Lê Ân, đã có thêm vô số vết búa còn đáng sợ hơn cả vực sâu.

Bàn Cổ thần thể Thánh nhân sơ kỳ, cứng rắn chống lại toàn lực công kích của Bàn Cổ kim thân Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong, quả thực có chút miễn cưỡng.

Nhưng, Lê Ân vốn có thể vận chuyển Thổ chi pháp tắc Thánh nhân trung kỳ, để chống đỡ mà không bị tổn thương gì.

Nhưng, Lê Ân lại vào thời khắc cuối cùng, cứng rắn nhịn xuống.

Không thể cứ thế mà phơi bày tất cả át chủ bài ra được.

Hiển nhiên bây giờ không phải là lúc bộc lộ Thổ chi pháp tắc Thánh nhân trung kỳ.

Bởi vì...

Lê Ân biết rõ, Thập đại Tổ vu chỉ là món khai vị.

Món chính thực sự là các Thánh nhân, vẫn chưa lên sàn.

Phải giữ lại một vài át chủ bài, để cho "món chính" lên sàn sau này một bất ngờ lớn.

"Phiên Thiên Ấn?" Nhục thân bị trọng thương, Lê Ân không quên liếc nhìn Phiên Thiên Ấn bị đánh bay ra ngoài.

Tuy là lần đầu tiên nhìn thấy Phiên Thiên Ấn, nhưng Lê Ân có kiến thức từ thần thoại hậu thế, tự nhiên một mắt đã nhận ra lai lịch của Phiên Thiên Ấn.

“Tốt!

Tốt!

Tốt!” “Lão già Nguyên Thủy, lại là trò quỷ của ngươi!” Lê Ân tức giận đến bật cười.

Khỏi phải nói, tu vi của Thập đại Tổ vu cùng Hình Thiên và Cửu Phượng đột nhiên tăng vọt lên Chuẩn Thánh viên mãn, khẳng định cũng là trò quỷ của lão già Nguyên Thủy. *Lão già này vì muốn giết mình, thật đúng là không từ thủ đoạn nào.* Một lúc lâu sau.

Vô số phủ mang do Bàn Cổ kim thân chém ra, cuối cùng cũng hoàn toàn tiêu tan.

Tình hình trung tâm chiến trường, cuối cùng cũng hiện ra trên bức tranh của các đại lão Hồng Hoang.

“Thế mà... không chết?!” Nhìn Lê Ân toàn thân đầy thương thế khủng bố, nhưng cuối cùng lại cứng rắn chống đỡ được, các đại lão Hồng Hoang tỏ ra cực kỳ kinh ngạc.

Dù sao thì, giữa Thánh nhân sơ kỳ và Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong, chênh lệch lớn đến mức không thể tưởng tượng.

Hoàn toàn còn xa hơn cả chênh lệch giữa phàm nhân và Thánh nhân mới tấn chức.

Với nhãn lực của họ, tự nhiên có thể nhìn ra, nhục thân của Lê Ân chỉ vừa mới đạt đến ngưỡng cửa Thánh nhân sơ kỳ.

Sức tấn công của Bàn Cổ kim thân, lại là thực sự ở Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong.

Nhưng, dưới sự chênh lệch lớn như vậy, đều bị Lê Ân cứng rắn chống đỡ được.

Có thể biết được, các đại lão Hồng Hoang nhìn thấy cảnh này,

kinh ngạc đến mức nào.

"Công pháp tu luyện nhục thân của tên này, phi thường không đơn giản a!" Một đám đại lão Hồng Hoang lập tức nhìn ra, mấu chốt của vấn đề.

"Nếu chưa chết, vậy tiếp tục tiễn ngươi lên đường!" Thập đại Tổ vu nhanh chóng hồi thần từ trong kinh ngạc, từng người một đều lộ ra ánh mắt hung ác nanh nọc.

Lời vừa dứt.

Đế Giang lật tay một cái, trong tay đột nhiên có thêm một vật.

Vật này, là một bình ngọc lưu ly tỏa ra ánh sáng tám màu, tên là Bát Bảo Lưu Ly Bình.

Nhưng, đừng thấy Bát Bảo Lưu Ly Bình chỉ là một chiếc bình ngọc nhỏ, mà xem thường nó.

Những kẻ xem thường bảo vật này, đã sớm thành xương khô trong mộ.

Bởi vì...

Bát Bảo Lưu Ly Bình, là pháp bảo cấp Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Tuy Bát Bảo Lưu Ly Bình ở Hồng Hoang không nổi danh, xa xa không bằng uy danh lừng lẫy của Hà Đồ Lạc Thư cũng là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhưng Bát Bảo Lưu Ly Bình, lại đáng sợ hơn Hà Đồ Lạc Thư rất nhiều.

Bởi vì, trong Bát Bảo Lưu Ly Bình trữ chứa Tam Quang Thần Thủy hung danh lừng lẫy.

Tam Quang Thần Thủy, là ba loại ánh sáng nào.

Lần lượt là Nhật Quang Thần Thủy màu vàng, Nguyệt Quang Thần Thủy màu bạc và Tinh Quang Thần Thủy màu tím.

Nhật Quang Thần Thủy có thể ăn mòn huyết tinh cốt nhục.

Nguyệt Quang Thần Thủy có thể ăn mòn nguyên thần hồn phách.

Tinh Quang Thần Thủy có thể nuốt chửng chân linh ý niệm.

Một khi Tam Quang Thần Thủy cùng xuất hiện, từ nhục thân, nguyên thần đến chân linh, tất cả đều sẽ bị hòa tan thành hư vô, ngay cả cơ hội đầu thai chuyển thế cũng không có.

Ào ào!

Ào ào...

Nhật Quang Thần Thủy từ Bát Bảo Lưu Ly Bình trút ra, hội tụ thành một dòng lũ màu vàng, cuồn cuộn càn quét về phía Lê Ân đang bị trọng thương.

Nhật Quang Thần Thủy có thể ăn mòn huyết tinh cốt nhục, không nghi ngờ gì là thích hợp nhất để đối phó với Lê Ân hiện tại.

Dù sao, Lê Ân mạnh nhất chính là nhục thân.

Ngay cả khi Nhật Quang Thần Thủy không có cách nào, hoàn toàn ăn mòn đi thánh khu của Lê Ân, nhưng cũng tuyệt đối có thể mang lại phiền toái lớn cho thánh khu của Lê Ân sau khi bị trọng thương.

Ầm ầm ầm...

Ngoài ra, Bàn Cổ kim thân cũng không tiếp tục đứng yên, theo sát sau Tam Quang Thần Thủy, lao về phía Lê Ân.

Chương 201

Đế Giang căn bản không cho Lê Ân bất kỳ thời gian phản ứng nào.

Bởi vì...

Nhật Quang Thần Thủy do Đế Giang tế ra, được sức mạnh không gian bao bọc, trong nháy mắt truyền tống đến phía trên cơ thể Lê Ân.

Nhật Quang Thần Thủy khủng bố, lập tức toàn bộ trút xuống người Lê Ân.

Xèo xèo!

Xèo xèo...

Hai bên vừa tiếp xúc, Nhật Quang Thần Thủy liền điên cuồng thấm vào tứ chi bách hài của Lê Ân, không ngừng ăn mòn mọi thứ trong cơ thể hắn.

Lê Ân cũng đã thực sự trải nghiệm được, sự đáng sợ của Nhật Quang Thần Thủy.

Cũng may Bàn Cổ thần thể, đã đạt đến Thánh nhân sơ kỳ.

Nếu không, nhục thân bị trọng thương lúc này, không chừng thật sự sẽ bị Nhật Quang Thần Thủy ăn mòn hết.

Cuối cùng, Lê Ân ngấm ngầm vận chuyển Sức mạnh pháp tắc, mới tiêu diệt toàn bộ Nhật Quang Thần Thủy xâm nhập vào cơ thể.

Ầm ầm ầm...

Nhưng, lúc này, đòn tấn công của Bàn Cổ kim thân lại một lần nữa lao tới.

Lại là phủ mang kinh thiên động địa ngập trời, như mưa sao băng, rơi xuống người Lê Ân.

Lê Ân không khỏi sắc mặt đại biến, thật đúng là một con sóng chưa yên, một con sóng khác lại nổi lên.

Nhục thân Lê Ân đã chịu một lần trọng thương, nếu thêm một lần nữa, thật sự có chút không chịu nổi.

Dù sao lấy nhục thân Thánh nhân sơ kỳ, cứng rắn chống lại đòn tấn công Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong, không phải là chuyện dễ dàng.

Cũng may nhục thân của Lê Ân, kế thừa Bàn Cổ thần thể, nếu không lần trước, đã bị Bàn Cổ kim thân đánh nổ rồi.

Lần này, dưới sự thúc đẩy điên cuồng của Thập đại Tổ vu, thế công của Bàn Cổ kim thân, càng hung mãnh thêm vài phần.

Khiến cho Lê Ân không thể không ngấm ngầm, âm thầm vận chuyển Thổ chi pháp tắc, mới miễn cưỡng chia sẻ một phần áp lực, lại một lần nữa cứng rắn chống đỡ được đòn tấn công của Bàn Cổ kim thân.

"?!" "Lại chống đỡ được?!" "Nhục thân của tên này, thật sự mạnh một cách bất thường a!" Một đám đại lão Hồng Hoang lại một lần nữa kinh ngạc.

Nhưng, thương thế trên người Lê Ân, trông càng thêm khủng bố.

Thông qua những vết búa như vực sâu, có thể nhìn thấy bộ xương vàng óng bên trong cơ thể Lê Ân.

Dù sao, nhục thân hai lần bị trọng thương, trên bộ xương vàng óng trong cơ thể Lê Ân, thậm chí còn xuất hiện vô số vết nứt dày đặc, phảng phất như sắp vỡ ra.

Có thể tưởng tượng, thương thế nhục thân của Lê Ân nghiêm trọng đến mức nào.

"Thế mà... không chết?!" "Để ta xem, ngươi có thể cứng rắn

chống đỡ được mấy lần tấn công của Bàn Cổ kim thân?" Thập đại Tổ vu lần lượt cười nham hiểm.

Ngọn lửa ghen tị trong mắt, gần như sắp hóa thành thực chất.

Nhục thân của Lê Ân càng phi phàm, họ càng ghen tị, tâm muốn giết Lê Ân cũng càng mãnh liệt.

Nếu họ đều không thể nhục thân thành thánh, vậy thì không cho phép có sự tồn tại nhục thân thành thánh nào xuất hiện!

Đại thái tử Kim Ô, xóa bỏ hoàn toàn là tốt nhất!

"Hình Thiên, Cửu Phượng, tế ra tinh huyết của Chúc Dung và Cộng Công, đẩy uy lực của Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lên tối đa!" Sau khi sát niệm trong lòng tăng vọt, Thập đại Tổ vu lập tức truyền âm cho Hình Thiên và Cửu Phượng.

Hưu hưu hưu...

Hình Thiên và Cửu Phượng cũng không giữ lại nữa, không nói hai lời đã tế ra tinh huyết của Chúc Dung và Cộng Công.

Ầm ầm!

Khí tức tỏa ra từ Bàn Cổ kim thân, lại một lần nữa tăng vọt.

Lần này trực tiếp phá vỡ rào cản giữa Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong và Thánh nhân trung kỳ, chính thức bước vào cấp độ Thánh nhân trung kỳ.

Nhưng, trong mắt Lê Ân lại không hề có chút hoảng loạn nào.

Ngược lại, sâu trong đồng tử của Lê Ân, lóe lên một tia vui mừng.

Không thể phủ nhận.

Bàn Cổ kim thân Thánh nhân trung kỳ, sẽ mang đến cho hắn phiền toái lớn hơn.

Nhưng không còn nghi ngờ gì nữa, cũng sẽ mang lại cho Lê Ân lợi ích phong phú.

Lúc này, Bàn Cổ kim thân Thánh nhân trung kỳ, đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính.

Trước đó Bàn Cổ kim thân Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong, Lê Ân đã farm được không ít bong bóng thuộc tính.

Đừng nhìn nhục thân của Lê Ân thương thế nghiêm trọng như vậy, nhưng chỉ trong một lúc, điểm thuộc tính Bàn Cổ thần thể của hắn đã tăng thêm hai mươi tỷ.

Đây cũng là lý do tại sao, vừa rồi Lê Ân nguyện ý cứng đối cứng với Bàn Cổ kim thân.

Tự nhiên là để tiện farm thuộc tính.

Nói thì chậm, nhưng thực ra chỉ trong một thoáng.

Trong lúc Lê Ân suy nghĩ, Đế Giang lại một lần nữa tế ra Nhật Quang Thần Thủy, phối hợp với hành động của Bàn Cổ kim thân.

Ào ào!

Ào ào...

Bát Bảo Lưu Ly Bình trong tay Đế Giang, lại một lần nữa nghiêng đổ.

Nhật Quang Thần Thủy cuồn cuộn không dứt, được sức mạnh không gian của Đế Giang bao bọc, lại một lần nữa trong nháy mắt vượt qua không gian, truyền tống đến đỉnh đầu Lê Ân.

"Đế Giang, ngươi nghĩ rằng cùng một phương pháp, có thể đánh lén ta hai lần sao?" Lê Ân lại cười lạnh một tiếng.

Chương 202

Ầm ầm ầm...

Lời vừa dứt, nhục thân Lê Ân khẽ rung lên, một luồng sức mạnh khủng bố hùng hồn vô song, bàng bạc khó lường, trong nháy mắt từ sống lưng hắn lao thẳng lên trời.

Luồng sức mạnh khủng bố tuyệt luân này, lại trực tiếp tiêu diệt cả Nhật Quang Thần Thủy lẫn sức mạnh không gian của Đế Giang.

Nhưng, Lê Ân lại thấy khóe miệng Đế Giang, lộ ra một đường cong quỷ dị.

"Không ổn..." Lê Ân lập tức sắc mặt đột biến.

Hưu!

Hắn cuối cùng cũng phát hiện, Phiên Thiên Ấn bị đánh bay trước đó, cũng bị Đế Giang đồng thời truyền tống đến sau lưng hắn.

Hiển nhiên, Nhật Quang Thần Thủy trước đó chỉ là đòn nhử.

Dùng để thu hút sự chú ý của Lê Ân.

Ầm ầm!

Phiên Thiên Ấn hóa thành khổng lồ như thái cổ thần sơn, lại một lần nữa hung hăng đập về phía lưng Lê Ân.

Cùng một công thức, mùi vị quen thuộc.

Phảng phất như để tát vào mặt Lê Ân.

Vừa rồi Lê Ân mới buông lời cuồng ngôn, cùng một phương pháp không thể đánh lén được hai lần.

Kết quả... giây tiếp theo, Huyền Minh và Đế Giang liên thủ dùng

cùng một phương pháp, đánh lén Lê Ân lần thứ hai.

Lê Ân lập tức cảm thấy vô cùng xấu hổ.

Ầm ầm ầm...

Nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức lặng lẽ vận chuyển Sức mạnh pháp tắc.

Dù sao bây giờ trong chiến trường, lực trường cấp độ Thánh nhân điên cuồng đan xen vào nhau, khiến cho một đám đại lão Hồng Hoang không có cách nào quan sát tình huống bên trong.

Cho nên, lặng lẽ vận chuyển Sức mạnh pháp tắc, chỉ cần không quá rõ ràng, cũng sẽ không có nguy cơ bị lộ.

Sau khi vận chuyển Sức mạnh pháp tắc, nhục thân của Lê Ân lập tức hóa thành nguồn sức mạnh, sức mạnh khủng bố vô cùng vô tận, từ sau lưng hắn điên cuồng phun ra.

Bành bành bành...

Sức mạnh kinh khủng, trong nháy mắt oanh kích lên Phiên Thiên Ấn sắp rơi xuống.

Nhưng, Lê Ân lại một lần nữa đánh bay Phiên Thiên Ấn, chưa kịp thở phào một hơi.

Hưu!

Một sợi dây thừng màu tím vàng, đột nhiên từ tay Chúc Cửu Âm bay ra.

Chính là Khổn Tiên Thằng, một trong bốn pháp bảo mà Nguyên Thủy Thiên Tôn, cho Thập đại Tổ vu mượn.

Nguyên lai, không chỉ Nhật Quang Thần Thủy là đòn nhử, Phiên Thiên Ấn cũng là đòn nhử.

Mục tiêu thực sự của Thập đại Tổ vu là Khổn Tiên Thằng.

Ngay cả thân thể của Lê Ân, hóa thành khổng lồ mấy ngàn vạn dặm, nhưng vẫn bị Khổn Tiên Thằng trói chặt.

Lê Ân không thể không phục.

Các đại năng Chuẩn Thánh của Hồng Hoang, thật không có ai đơn giản.

Ngay cả Thập đại Tổ vu bị đánh cho thảm không nỡ nhìn, lúc này cũng dạy cho Lê Ân một bài học cay đắng. *Về khả năng tính kế, Lê Ân ở trước mặt họ, chỉ là một thằng em.* "Một sợi Khổn Tiên Thằng quèn, làm gì được ta?" Lê Ân mặt đầy thịnh nộ, ẩn ẩn có cảm giác bị sỉ nhục.

Bành bành bành...

Lời vừa dứt, toàn thân Lê Ân sức mạnh vô cùng bùng phát, lại cứng rắn làm đứt Khổn Tiên Thằng.

Ầm ầm ầm...

Nhưng, Khổn Tiên Thằng bị làm đứt, Thập đại Tổ vu lại đồng thời mỉm cười hài lòng.

Bởi vì... mục đích của Khổn Tiên Thằng đã đạt được, họ cũng biết Khổn Tiên Thằng không thể hoàn toàn trói buộc được Lê Ân.

Nhưng chỉ trói buộc trong sát na, đã đủ rồi.

Bàn Cổ kim thân nắm chuẩn cơ hội, chém ra vô số phủ mang kinh thế, trong nháy mắt nhấn chìm nhục thân khổng lồ của Lê Ân.

Nhưng, giây tiếp theo, sắc mặt của Thập đại Tổ vu, đột nhiên cứng lại.

Hưu!

Bởi vì họ kinh ngạc nhìn thấy, một đạo ánh sáng hỗn độn huyền hoàng, trong nháy mắt bay ngang trời.

Tiếp theo, Thập đại Tổ vu định thần nhìn lại, phát hiện lại là Hỗn Độn Chung của Thái Nhất.

"Vu tộc, các ngươi bắt nạt Yêu tộc ta không có pháp bảo sao?" Thái Nhất khinh thường nhìn Thập đại Tổ vu, ngạo nghễ cười lạnh.

Hắn tự nhiên không thể trơ mắt nhìn, Thập đại Tổ vu dùng pháp bảo bắt nạt Lê Ân.

Thập đại Tổ vu không để ý đến Thái Nhất, chỉ sắc mặt khó coi nhìn biến hóa xuất hiện ở trung tâm chiến trường.

Ngay khi vô số phủ mang do Bàn Cổ kim thân chém ra, sắp rơi xuống người Lê Ân, Hỗn Độn Chung trong nháy mắt giáng lâm.

Hỗn Độn Chung cực tốc phình to, sát na hóa thành một chiếc chuông khổng lồ che trời, trực tiếp bao trùm Lê Ân bên trong thân chuông.

Điều đó cũng có nghĩa là...

đòn tuyệt sát cuối cùng đối với Lê Ân, mà Thập đại Tổ vu khổ tâm sắp đặt, đã bị Thái Nhất hoàn toàn phá hỏng.

Chương 203

Ầm ầm ầm...

Lúc này, phủ mang kinh thế ngập trời, không rơi xuống người Lê Ân, mà điên cuồng chém lên Hỗn Độn Chung.

Đang đang đang đang...

Tiếng chuông vang dội liên miên không dứt, một lần rồi một lần nữa truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang, vang vọng không ngừng.

Nhưng, ánh sáng tỏa ra từ Hỗn Độn Chung, lại không ngừng tắt lịm, cuối cùng toàn bộ thân chuông đều hoàn toàn ảm đạm.

"Phụt!

Phụt..." Thái Nhất trong miệng lại điên cuồng phun máu tươi.

Không còn cách nào khác, Hỗn Độn Chung dưới sự điên cuồng oanh tạc của Bàn Cổ kim thân, đã chịu trọng thương chưa từng có.

Uy lực tấn công của Thánh nhân trung kỳ, đâu phải dễ chịu như vậy.

Phải biết rằng, ngay cả Lục Đại Thánh Nhân cao cao tại thượng của Hồng Hoang, cũng không phải vị nào tu vi cũng có Thánh nhân trung kỳ.

Cho nên, ngay cả thân là Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, cũng có chút không chống đỡ nổi.

Hỗn Độn Chung chịu trọng thương chưa từng có, tự nhiên phản phệ lên người Thái Nhất.

Máu tươi trong miệng chưa phun hết, khí tức trên người Thái Nhất, đã suy yếu đến cực hạn.

Hưu!

Thái Nhất không còn sức để điều khiển Hỗn Độn Chung nữa, cái sau nhanh chóng trở lại kích thước ban đầu, hóa thành một đạo ánh sáng hỗn độn huyền hoàng, bay trở lại lòng Thái Nhất.

Ầm ầm ầm...

Sau khi Hỗn Độn Chung bay đi, phủ mang ngập trời mang theo dư uy, cuối cùng cũng oanh kích lên người Lê Ân.

Nhưng đã bị Hỗn Độn Chung làm suy yếu, phủ mang kinh thế mất đi phần lớn uy lực, đối với Lê Ân tự nhiên không thể tạo thành uy hiếp trí mạng.

Dù sao, dưới sự che chở ngắn ngủi của Hỗn Độn Chung, cũng đã giành được cho Lê Ân thời gian thở quý giá.

Bành bành bành...

Lê Ân hai quyền điên cuồng luân chuyển, trong nháy mắt oanh ra hàng tỷ quyền.

Quyền mang tuyệt thế chí cương chí mãnh, cuối cùng cứng rắn đánh tan phủ mang.

"Chết tiệt!

Chết tiệt..." Thập đại Tổ vu lập tức tức giận đến sắc mặt tái mét, giận tím mặt.

Họ hận thấu Thái Nhất.

Nếu không phải Thái Nhất vào thời khắc mấu chốt, chen ngang một chân, lúc này Đại thái tử Kim Ô, đã bị họ giết rồi.

"Chư vị Tổ vu đại nhân, tinh huyết của hai vị Tổ vu Chúc Dung và Cộng Công, sắp cạn kiệt rồi!" "Thánh lực mà lão già Nguyên Thủy để lại trong cơ thể ta, cũng sắp tiêu hao hết rồi!" Lúc này, Hình Thiên và

Cửu Phượng vội vàng truyền âm nhắc nhở Thập đại Tổ vu.

Sau khi chiến lực của Bàn Cổ kim thân, tấn thăng lên Thánh nhân trung kỳ, tốc độ tiêu hao tinh huyết càng lớn hơn.

Thập đại Tổ vu có thể bổ sung tinh huyết vào, nhưng tinh huyết của Chúc Dung và Cộng Công đã ngã xuống, lại là nước không nguồn, dùng một giọt ít đi một giọt.

Hiện tại, Hình Thiên và Cửu Phượng đã bổ sung giọt tinh huyết cuối cùng của Chúc Dung và Cộng Công vào.

"Nếu đã như vậy, vậy trực tiếp dẫn bạo Phụ Thần kim thân!" "Để ta xem Đại thái tử Kim Ô mạng lớn đến đâu, có thể chống đỡ được tự bạo của Thánh nhân trung kỳ không!" Thập đại Tổ vu đồng thời nổi điên.

Nghĩ đến đây.

Thập đại Tổ vu cực kỳ quả quyết, gần như không có bất kỳ do dự nào, lập tức để Bàn Cổ kim thân tự bạo.

Ầm ầm~~~~~!

Một tiếng nổ như sấm trời cuồn cuộn, trong nháy mắt vang vọng khắp đất trời.

Hồng Hoang đại lục rộng lớn vô ngần, lập tức rung chuyển điên cuồng kịch liệt, phảng phất như sắp sụp đổ.

Lúc này, tất cả sinh linh Hồng Hoang đều mặt đầy kinh hãi, trong lòng tràn ngập nỗi sợ hãi vô tận.

"?!" "Vu tộc cũng quá độc ác, lại dẫn bạo Bàn Cổ kim thân Thánh nhân trung kỳ?!" Ngay cả một đám đại lão Hồng Hoang đang dùng vô thượng thần thông quan sát, lúc này cũng kinh hãi đến cực điểm.

Ngay cả Lục thánh và Hồng Quân cũng không ngoại lệ.

“Không ổn!” Hồng Quân đang ngồi ngay ngắn trong Tử Tiêu Cung, lập tức sắc mặt đại biến.

Tự bạo của Thánh nhân trung kỳ, kinh khủng đến mức nào.

Ước chừng hơn nửa Hồng Hoang, đều sẽ bị nổ hủy.

Lúc này, khu vực hàng tỷ dặm xung quanh vị trí Tổ đình Thổ chi của Vu tộc, trong nháy mắt đã bị sự khủng bố sinh ra từ vụ tự bạo của Bàn Cổ kim thân, làm nổ tan tành.

Năng lượng tự bạo khủng bố, mang theo uy lực hủy thiên diệt địa, tiếp tục điên cuồng càn quét về bốn phương tám hướng.

Dường như có thế không nổ cho Hồng Hoang trời long đất lở, thì thề không bỏ qua.

Ông ông ông...

Hồng Quân phản ứng lại, trong nháy mắt hành động, lập tức cắt rời khu vực Hồng Hoang bị nổ hủy.

Sau đó, Hồng Quân lại đem một tòa hư không chiến trường cấp Thánh nhân trên Cửu Thiên, trong nháy mắt di chuyển xuống, bao trùm những khu vực bị cắt rời đã bị nổ hủy.

Tránh cho năng lượng tự bạo khủng bố của Bàn Cổ kim thân, tiếp tục tàn phá các khu vực khác của Hồng Hoang.

Nhưng, ra tay nhanh hơn Hồng Quân là Hồng Hoang Thiên Đạo.

Hồng Hoang đại lục tương đương với nhục thân của Hồng Hoang Thiên Đạo.

Bây giờ, Hồng Hoang đại lục bị nổ hủy một mảng, tương đương với việc cắt đi một mảng nhục thân của Hồng Hoang Thiên Đạo.

Hồng Hoang Thiên Đạo đang ngủ say, tự nhiên lập tức tỉnh giấc.

Ông ông ông...

Chương 204

Vô cùng vô tận Thiên Đạo chi lực, lập tức như ngân hà đổ ngược, điên cuồng trút xuống bốn phía bên ngoài khu vực hàng tỷ dặm của Tổ đình Thổ chi.

Hình thành một rào cản, hoàn toàn do Thiên Đạo chi lực hình thành, ngăn chặn năng lượng tự bạo của Bàn Cổ kim thân tiếp tục lan rộng, tránh cho nhiều khu vực Hồng Hoang hơn bị nổ hủy.

Cũng đã giành được thời gian ra tay quý giá cho Hồng Quân, để có thể thành công cắt rời khu vực hàng tỷ dặm bị nổ hủy, và di chuyển hư không chiến trường cấp Thánh nhân, bao trùm khu vực bị nổ hủy.

Ầm ầm ầm...

Nhưng, trong hư không chiến trường, năng lượng tự bạo của Bàn Cổ kim thân, vẫn đang điên cuồng tàn phá, dường như cũng sắp nổ hủy cả hư không chiến trường.

Toàn bộ hư không chiến trường, đều đang rung chuyển kịch liệt không ngừng, phảng phất như có thể nổ tung bất cứ lúc nào.

Nhưng, hư không chiến trường dù sao cũng do Hồng Quân cấp Thiên Đạo Thánh Nhân, tự mình khai phá, không gian dị thường ổn định.

Cuối cùng, hư không chiến trường cứng rắn chống đỡ được, vụ tự bạo của Bàn Cổ kim thân, và không bị nổ hủy.

Sau khi năng lượng tự bạo của Bàn Cổ kim thân bình ổn, Hồng Quân lại di chuyển hư không chiến trường trở lại Cửu Thiên.

Mặc dù đã chống đỡ được vụ tự bạo của Bàn Cổ kim thân, nhưng tòa hư không chiến trường cấp Thánh nhân này, cũng bị tổn thương

nghiêm trọng.

Cần Hồng Quân tốn nhiều công sức sửa chữa xong, mới có thể tiếp tục sử dụng.

Vút vút vút vút...

Ánh mắt của một đám đại lão Hồng Hoang, tiếp tục nhìn về phía khu vực hàng tỷ dặm đã bị phá vỡ.

Khu vực rộng lớn hàng tỷ dặm, lúc này đã vỡ thành vô số mảnh, lơ lửng giữa đất trời.

Ánh mắt của các đại lão Hồng Hoang nhìn về phía, tự nhiên là vị trí của Lê Ân.

Nhưng, những khu vực bị nổ hủy này, còn sót lại năng lượng tự bạo của Bàn Cổ kim thân, đan xen thành lực trường khủng bố.

Khiến cho họ trong nhất thời không thể nhìn thấu, tình hình cụ thể của khu vực bị nổ hủy.

"Đại thái tử Kim Ô chết chưa?" "Chắc là chết rồi nhỉ!" "Bàn Cổ kim thân Thánh nhân trung kỳ, tự bạo mà cũng không nổ chết được hắn sao, vậy thì cũng quá biến thái rồi!" "Tên này giấu quá sâu, đột nhiên bộc phát ra tu vi gần bằng Thiên Đạo Thánh Nhân, ta cũng cảm thấy không có gì ngạc nhiên." Trong lòng một đám đại lão Hồng Hoang, trong nháy mắt lóe lên vô số ý niệm.

Nhưng ánh mắt, vẫn không chớp mắt mà nhìn chằm chằm những mảnh vỡ Hồng Hoang đã bị nổ hủy.

Tuy là mảnh vỡ, nhưng mỗi một mảnh vỡ Hồng Hoang, diện tích đều cực kỳ khổng lồ, còn lớn hơn nhiều so với sao hằng tinh ở kiếp trước của Lê Ân.

Sau vô tận năm tháng, những mảnh vỡ Hồng Hoang này, có lẽ thật

sự sẽ trở thành chư thiên vạn giới.

Còn về Lê Ân, lúc này tự nhiên chưa bị nổ chết.

Chỉ là, tình huống của hắn vô cùng tồi tệ.

Trong gang tấc, vào thời khắc sinh tử tồn vong, Lê Ân tự nhiên không còn giấu giếm nữa, đem Thổ chi pháp tắc cảnh giới Thánh nhân trung kỳ, điên cuồng thúc đẩy đến cực hạn.

Lê Ân đồng thời thúc đẩy Bàn Cổ thần thể và Thổ chi pháp tắc tiến hành phòng ngự, điên cuồng oanh ra Sức mạnh pháp tắc Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong, đối kháng với năng lượng tự bạo không ngừng càn quét từ bốn phương tám hướng.

Cuối cùng.

Dưới sự hợp tác của ba thuộc tính Thánh nhân, Lê Ân mới miễn cưỡng nhặt lại một mạng nhỏ từ vụ tự bạo của Bàn Cổ kim thân.

"Nguy hiểm thật, suýt nữa đã ngã xuống rồi!" Lê Ân thở ra một ngụm trọc khí.

Sâu trong đồng tử, vẫn còn sót lại vẻ sợ hãi.

Lần này, nếu không phải có tiên kiến chi minh, trước đó đã dung hợp Thổ Linh Đạo Nhân, nắm giữ lại Thổ chi pháp tắc Thánh nhân trung kỳ, bây giờ đã hoàn toàn ngã xuống rồi.

Chỉ dựa vào Bàn Cổ thần thể Thánh nhân sơ kỳ, xa xa không thể chống đỡ được vụ tự bạo của Bàn Cổ kim thân Thánh nhân trung kỳ.

Nhưng nhanh chóng, khóe miệng Lê Ân, lộ ra một nụ cười khổ.

Lần này tuy nhặt lại một mạng nhỏ, nhưng lại chịu trọng thương chưa từng có.

Nhục thân toàn bộ nứt vỡ, ngay cả bây giờ thúc đẩy Bàn Cổ thần thể đến cực hạn, cũng không có cách nào chữa lành.

Không, nên nói là tốc độ chữa lành, phi thường, phi thường chậm, chậm đến mức mắt Lê Ân cũng không thể nhận ra.

Dù sao, thương thế của Lê Ân, không chỉ đơn giản là nhục thân nứt vỡ.

Ngay cả bộ xương vàng óng bên trong cơ thể, lúc này cũng đầy vô số vết nứt.

Sau khi Lê Ân vận chuyển Bàn Cổ thần thể, vô số vết nứt trên bộ xương, so với tốc độ chữa lành của nhục thân, còn chậm hơn ngàn trăm lần.

Thương thế nghiêm trọng như vậy, Lê Ân thậm chí còn không ước tính được, phải mất bao nhiêu thời gian mới có thể hoàn toàn chữa khỏi.

"Vậy là, trong một khoảng thời gian khá dài, ta sẽ ở trong trạng thái tàn máu!" Lê Ân không khỏi nhíu mày.

Đây không nghi ngờ gì là một tin tức vô cùng tồi tệ.

Bởi vì... hắn biết rõ, tiếp theo sẽ có một trận chiến khó khăn phải đánh.

Không nói đến Tứ thánh và Hồng Quân, ít nhất Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, tuyệt đối không muốn thấy hắn tiếp tục sống sót.

Nhưng, Lê Ân cũng không đặc biệt lo lắng.

Nhục thân của hắn tuy chịu trọng thương chưa từng có, nhưng không ảnh hưởng đến việc phát huy chiến lực.

Nhiều nhất cũng chỉ là bộc lộ át chủ bài Sức mạnh pháp tắc mà thôi.

Lê Ân định, sau khi trận chiến này hoàn toàn kết thúc, sẽ trở về bế

quan luyện hóa Bàn Cổ tinh huyết.

Hắn tin rằng chỉ cần cảnh giới Bàn Cổ thần thể tăng lên, tốc độ chữa lành nhục thân của hắn, sẽ tăng lên rất nhiều.

Lần này chịu trọng thương, cũng không phải không có thu hoạch gì.

Đặc biệt là khoảnh khắc trước khi Bàn Cổ kim thân tự bạo, bong bóng thuộc tính rơi ra quả thực ngoài sức tưởng tượng.

Cho nên, ngay cả khi farm thuộc tính của Bàn Cổ kim thân Thánh nhân trung kỳ, không được bao lâu, nhưng đối phương vẫn cống hiến cho hắn đến bảy mươi tỷ điểm thuộc tính.

Cũng có nghĩa là, Bàn Cổ thần thể của Lê Ân, điểm thuộc tính đã đạt đến hai trăm tỷ.

Cách ba trăm tỷ điểm thuộc tính của Thánh nhân trung kỳ, đã không còn xa nữa.

Chương 205

Lê Ân ước tính, chỉ cần hoàn toàn luyện hóa hết một giọt Bàn Cổ tinh huyết, Bàn Cổ thần thể của hắn hẳn là có thể tấn thăng lên Thánh nhân trung kỳ.

Mất tròn mười năm.

Lực trường khủng bố do Bàn Cổ kim thân tự bạo hình thành, mới tiêu tan khỏi những mảnh vỡ Hồng Hoang đã bị nổ hủy.

Trong mười năm, Lê Ân cũng không chủ động ra ngoài, lựa chọn luyện hóa Sức mạnh pháp tắc kết tinh.

Sở dĩ không luyện hóa Bàn Cổ tinh huyết để phục hồi thương thế nhục thân, là vì Lê Ân biết rõ...

Bàn Cổ tinh huyết không thể luyện hóa hết trong thời gian ngắn.

Sức mạnh pháp tắc của hắn, điểm thuộc tính đã cao đến hai trăm tám mươi tỷ.

Cách đột phá Thánh nhân trung kỳ, chỉ còn thiếu hai mươi tỷ điểm thuộc tính mà thôi.

Luyện hóa Sức mạnh pháp tắc kết tinh, không nghi ngờ gì mới là giúp đỡ lớn nhất cho hắn.

Chỉ cần Sức mạnh pháp tắc có thể tấn thăng lên Thánh nhân trung kỳ, ngay cả Lục thánh cùng xuất hiện, Lê Ân cũng không hề sợ hãi.

Ông ông ông...

Dù sao, Sức mạnh pháp tắc kết tinh so với Bàn Cổ tinh huyết, dễ luyện hóa hơn nhiều.

Viên Sức mạnh pháp tắc kết tinh đầu tiên, Lê Ân chỉ dùng ba

tháng, đã hoàn toàn luyện hóa xong.

Nhưng, điều khiến Lê Ân cảm thấy không thể tin được là... luyện hóa một viên Sức mạnh pháp tắc kết tinh, lại tăng cho Lê Ân đến bốn tỷ điểm thuộc tính.

"Một viên tăng bốn tỷ điểm thuộc tính?!" "Số Sức mạnh pháp tắc kết tinh ta lấy được từ vi trần thế giới, ít nhất cũng có trăm tỷ viên, vậy chẳng phải có thể tăng đến bốn ngàn tỷ tỷ điểm thuộc tính sao?" Tròng mắt Lê Ân, cũng sắp kinh hoàng nổ tung.

Xin hãy tha thứ cho việc kiếp trước đọc ít sách, Lê Ân phải thừa nhận rằng, không thể tưởng tượng nổi bốn nghìn tỷ tỷ là một con số thiên văn khổng lồ đến mức nào.

"Bốn ngàn tỷ tỷ điểm thuộc tính, hẳn là có thể tấn thăng lên cấp bán bộ Đại Đạo rồi nhỉ!" Lê Ân không khỏi lẩm bẩm, ánh mắt tràn đầy kỳ vọng vô hạn.

Nhưng, Lê Ân lại biết, đây tuyệt đối là chuyện không thể.

Bây giờ luyện hóa một viên Sức mạnh pháp tắc kết tinh, có thể tăng bốn tỷ điểm thuộc tính, là vì...

Sức mạnh pháp tắc của hắn, cảnh giới so với Bàn Cổ còn kém xa.

Theo Sức mạnh pháp tắc không ngừng tăng lên, sau này luyện hóa một viên Sức mạnh pháp tắc kết tinh, điểm thuộc tính tăng thêm, sẽ chỉ càng ngày càng ít.

Bốn ngàn tỷ tỷ điểm thuộc tính, chỉ có thể là giấc mơ của Lê Ân.

Ông ông ông...

Nhanh chóng, Lê Ân dẹp bỏ những tạp niệm trong lòng, tiếp tục tập trung luyện hóa Sức mạnh pháp tắc kết tinh.

Cuối cùng.

Sau khi luyện hóa hết viên Sức mạnh pháp tắc kết tinh thứ năm, Sức mạnh pháp tắc của Lê Ân, điểm thuộc tính cuối cùng cũng đột phá ba trăm tỷ.

Điều đó cũng có nghĩa là, Sức mạnh pháp tắc của Lê Ân, tấn thăng lên Thánh nhân trung kỳ.

Ầm ầm!

Một luồng khí tức mạnh mẽ vô song, đột nhiên từ trong cơ thể Lê Ân bùng phát ra.

Nhưng, vì có lực trường khủng bố hình thành sau vụ tự bạo của Bàn Cổ kim thân che đậy.

Biến động khi Lê Ân đột phá, cũng không truyền ra ngoài.

Nếu để một đám đại lão Hồng Hoang biết, Lê Ân không những không bị vụ tự bạo của Bàn Cổ kim thân nổ chết, mà thực lực còn mạnh hơn, ước chừng sẽ tức chết mất.

Ông ông ông...

Sau khi đột phá, Lê Ân cũng không dừng lại, tiếp tục luyện hóa Sức mạnh pháp tắc kết tinh.

Sau khi Sức mạnh pháp tắc tấn thăng lên Thánh nhân trung kỳ, tốc độ luyện hóa Sức mạnh pháp tắc kết tinh của Lê Ân, tăng lên không ít.

Rút ngắn còn một tháng, luyện hóa một viên Sức mạnh pháp tắc kết tinh.

Nhưng, một viên Sức mạnh pháp tắc kết tinh, điểm thuộc tính tăng thêm cho hắn, cũng giảm đi rất nhiều, từ bốn tỷ giảm mạnh xuống còn một trăm triệu.

Lê Ân không khỏi lộ ra một nụ cười khổ.

Quả nhiên.

Mới duy trì được hơn một năm, giấc mộng bốn ngàn tỷ tỷ điểm thuộc tính đó, đã tuyên bố vỡ tan.

Mười năm, thoáng qua.

Sau khi tấn thăng lên Thánh nhân trung kỳ, Lê Ân lại luyện hóa thêm một trăm linh năm viên Sức mạnh pháp tắc kết tinh.

Sức mạnh pháp tắc của hắn, điểm thuộc tính đã đạt đến ba trăm mười tỷ rưỡi.

Cách một nghìn tỷ điểm thuộc tính của Thánh nhân hậu kỳ, còn một quãng đường rất dài phải đi.

Vút vút vút vút...

Sau khi lực trường khủng bố do Bàn Cổ kim thân tự bạo hình thành, hoàn toàn tiêu tan, ánh mắt của một đám đại lão Hồng Hoang, lập tức xuyên thấu qua.

Nhưng, khi họ thấy Lê Ân vừa kết thúc trạng thái tu luyện, đứng dậy, từng người một đều chấn động.

"..." "..." "..." Một đám đại lão Hồng Hoang, bao gồm cả Lục thánh và Hồng Quân, đều rơi vào trạng thái im lặng kéo dài.

"Không thể, không thể, tuyệt đối không thể..." "Bàn Cổ kim thân Thánh nhân trung kỳ tự bạo, uy lực kinh khủng đến mức nào, ngay cả Hồng Hoang cũng bị nổ vỡ, sao lại không nổ chết được Đại thái tử Kim Ô?!" Trong đó, khó chấp nhận nhất, không ai khác chính là Thập đại Tổ vu.

Trong khoảnh khắc trước khi Bàn Cổ kim thân tự bạo, Đế Giang đã dùng sức mạnh không gian cuốn lấy chín vị Tổ vu còn lại, cùng Hình Thiên và Cửu Phượng, dùng hư không đại na di thần thông, rời xa trung tâm vụ nổ.

Dù sao, sau khi Bàn Cổ kim thân tự bạo, khi dư ba va chạm, Huyền Minh đã tế ra Phiên Thiên Ấn, hóa Phiên Thiên Ấn thành một thái cổ thần sơn, che chắn trước người.

Mới có thể sống sót trong vụ nổ kinh thiên động địa này.

Rắc!

Chương 206

Rắc!

Rắc...

Nhưng, khổ cho Nguyên Thủy Thiên Tôn, Phiên Thiên Ấn mới luyện chế ra không bao lâu.

Lúc này, trên Phiên Thiên Ấn đầy vô số vết nứt, tựa như một món đồ sứ sắp vỡ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hồi thần, cảm ứng được thảm trạng của Phiên Thiên Ấn, gò má không khỏi khẽ co giật.

Hắn đâu không biết, Phiên Thiên Ấn đã hoàn toàn phế, phải về lò luyện lại mới có thể tiếp tục sử dụng bình thường.

"Tốt, tốt, Lê Ân còn sống..." Hưng phấn nhất, không ai khác chính là phe Yêu tộc.

Sớm từ trước khi Lê Ân và Bàn Cổ kim thân Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong khai chiến, Đế Tuấn và Thái Nhất đã dẫn chúng yêu rời xa chiến trường.

Hơn nữa vào thời khắc mấu chốt, Thái Nhất tỉnh lại, không màng thương thế của bản thân, không tiếc phun ra mấy ngụm tinh huyết, dung nhập vào Hỗn Độn Chung.

Hỗn Độn Chung vì vậy mà uy lực tăng vọt, năng lực phòng ngự tăng mạnh.

Thái Nhất thúc đẩy Hỗn Độn Chung đến cực hạn, hóa thành một chiếc chuông khổng lồ che trời, bao trùm tất cả cường giả Yêu tộc bên trong.

Mới cứng rắn chống đỡ được, va chạm năng lượng khủng bố sau vụ tự bạo của Bàn Cổ kim thân.

Dù vậy.

Hỗn Độn Chung cũng chịu trọng thương, trên thân chuông lại có cả những vết nứt nhỏ.

Nhưng, may mắn vết nứt nông, chỉ có vài đường.

Chỉ cần tiếp theo Thái Nhất hảo hảo ôn dưỡng, Hỗn Độn Chung có thể khôi phục như cũ.

"Giết!" "Đại thái tử Kim Ô dù chống đỡ được, cũng tất định đã chịu trọng thương chưa từng có!" "Bây giờ hắn là đã mất hết chiến lực, chính là cơ hội tốt nhất để giết hắn, cũng là cơ hội cuối cùng và duy nhất!" Nhanh chóng, Thập đại Tổ vu cũng phản ứng lại, từng người một toàn thân sát khí đằng đằng nhìn Lê Ân.

Họ lại không phải mắt mù, sao có thể không nhìn ra nhục thân của Lê Ân, bị thương nặng đến đâu.

Không chút hoài nghi, nếu họ chịu thương thế như Lê Ân, nhục thân đã sớm hoàn toàn sụp đổ rồi.

Vút vút vút...

Nghĩ đến đây.

Đế Giang lập tức dùng sức mạnh không gian, cuốn lấy chín vị Tổ vu còn lại, dùng hư không đại na di thần thông, truyền tống đến mảnh vỡ Hồng Hoang nơi Lê Ân đang ở.

Đế Giang không mang theo Hình Thiên và Cửu Phượng, phải để lại chút mầm mống cho Vu tộc.

Thập đại Tổ vu đi lần này, có thể sẽ không bao giờ trở về được nữa.

Dù sao Yêu tộc cũng có sức chiến đấu, cường giả Chuẩn Thánh của Yêu tộc không một ai tổn thất, cũng chỉ có Thái Nhất mất đi chiến lực mà thôi.

Thập đại Tổ vu, sau những trận kịch chiến liên tiếp, tiêu hao cũng rất lớn, bây giờ chỉ có thể phát huy được năm thành chiến lực thời kỳ đỉnh phong.

Hưu hưu hưu...

Đế Tuấn há lại không chú ý động tĩnh của Thập đại Tổ vu, Đế Giang vừa hành động, Đế Tuấn cũng lập tức để Côn Bằng mang theo, dùng tốc độ nhanh nhất, đến mảnh vỡ Hồng Hoang nơi Lê Ân đang ở.

"Có ta ở đây, đừng hòng làm hại Lê Ân..." Đế Tuấn tay cầm Hà Đồ Lạc Thư, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thập đại Tổ vu.

Bành!

Nhưng, lời tàn nhẫn của Đế Tuấn chưa nói hết, đột nhiên im bặt.

Bởi vì...

Côn Bằng đột nhiên ra tay đánh lén Đế Tuấn.

Phụt!

Phụt!

Dưới đòn đánh lén toàn lực của Côn Bằng, Đế Tuấn bị trọng thương, miệng phun máu tươi, trực tiếp mất đi sức chiến đấu.

"Côn Bằng..." Thân thụ trọng thương, Đế Tuấn quên cả việc bò dậy từ mặt đất, vẻ mặt không thể tin nổi nhìn Côn Bằng mặt lạnh như tiền.

Hi Hòa và Thường Hi phản ứng lại, vội vàng che chắn trước người Đế Tuấn, sợ Côn Bằng tiếp tục hạ sát thủ với ông.

“Côn Bằng, ngươi phản bội Yêu tộc?!” Hi Hòa và Thường Hi căm tức nhìn Côn Bằng, vẻ kinh hãi trong đôi mắt đẹp không thể nào xua đi.

Xôn xao...

Không chỉ Đế Tuấn, Hi Hòa và Thường Hi kinh hãi, mà cả các đại lão Hồng Hoang cũng một phen kinh ngạc.

Rõ ràng không ai ngờ Côn Bằng lại phản bội Yêu tộc vào thời khắc mấu chốt khi sắp giành được thắng lợi cuối cùng.

Đương nhiên, Kế Đô và La Hầu, cũng như mười Đại Tổ Vu thì không hề kinh ngạc chút nào.

Về phần Lê Ân, khoảnh khắc nhìn thấy cảnh này, hắn cũng sững sờ.

Mặc dù vì những câu chuyện thần thoại kiếp trước, trong thâm tâm Lê Ân không hề tin tưởng Côn Bằng bao nhiêu.

Nhưng hắn cũng thật sự không ngờ, Côn Bằng lại đột ngột trở mặt, đả thương nặng Đế Tuấn vào lúc này.

“Xem ra Côn Bằng và Vu tộc đã sớm cấu kết với nhau!” Con ngươi Lê Ân trong nháy mắt híp lại, sâu trong đồng tử bắn ra sát cơ ngút trời.

Mười Đại Tổ Vu không hề kinh ngạc, ngược lại còn lộ ra vẻ mặt “ta đã sớm biết”, tự nhiên không thoát khỏi mắt Lê Ân.

“Côn Bằng, kẻ cường giả hắc bào thần bí đã dụ Hy Hoàng ra khỏi Thiên đình năm xưa, chính là ngươi!” Trong đầu Đế Tuấn loé lên một tia linh quang.

Nếu Côn Bằng chính là cường giả hắc bào thần bí đó, vậy thì mọi chuyện đều thông suốt.

Hy Hoàng đối với Côn Bằng tin tưởng, thậm chí còn sâu sắc hơn cả với Thái Nhất.

Đó cũng là lý do tại sao năm xưa Hy Hoàng lại rời khỏi Thiên đình cùng kẻ cường giả hắc bào thần bí đó, giúp đối phương che đậy tất cả khí tức.

"Một kẻ sắp chết, không cần biết quá nhiều đâu!" Côn Bằng mặt lạnh như băng, không trả lời câu hỏi của Đế Tuấn.

"Ha ha!

Chương 207

Ha ha...

Đế Tuấn, bây giờ mới biết sao, đáng tiếc phát hiện quá muộn rồi...” Mười Đại Tổ Vu lập tức đắc ý cười lớn.

Đã đối địch với Yêu tộc lâu như vậy, đây là lần đầu tiên họ thấy Đế Tuấn chật vật đến thế.

Bây giờ Đế Tuấn chẳng khác gì một con chó chết có thể tuỳ ý bóp chết.

Mười Đại Tổ Vu lập tức cảm thấy như vừa ăn được tuyệt thế thánh đan, sảng khoái đến cực điểm.

Nhưng, tiếng cười của mười Đại Tổ Vu lại đột ngột tắt ngấm.

“Các ngươi nói không nhiều lời quá rồi sao?” Côn Bằng hung quang lộ rõ, trừng mắt nhìn mười Đại Tổ Vu, toàn thân tràn ngập khí tức cực kỳ nguy hiểm.

Thậm chí, trong khoảnh khắc đó Côn Bằng còn nảy sinh ý niệm có nên diệt luôn mười Đại Tổ Vu hay không.

Hắn sợ đám vạ miệng này lại tiết lộ quan hệ với Ma môn.

Côn Bằng không muốn bị Lục Thánh và Hồng Quân để mắt tới.

Cảm nhận được Côn Bằng nổi sát niệm, mười Đại Tổ Vu cũng bình tĩnh lại từ trạng thái mừng như điên, không dám tiết lộ thêm bất kỳ thông tin nào về Côn Bằng.

“Đế Tuấn, xem ra trận chiến cuối cùng này, thắng lợi thuộc về Vu tộc chúng ta!” Mười Đại Tổ Vu dùng ánh mắt kẻ cả nhìn lướt qua Đế Tuấn, sau đó lại lần nữa lao về phía Lê Ân.

Ầm ầm ầm...

Nhưng, cho dù đối mặt với Lê Ân dường như bị trọng thương, mất đi sức chiến đấu, mười Đại Tổ Vu vẫn không dám có chút sơ suất nào.

Giờ phút này, mười Đại Tổ Vu trực tiếp liều mạng, điên cuồng đốt cháy chút tinh huyết ít ỏi còn lại trong cơ thể.

Sau khi đốt cháy tinh huyết, chiến lực của mười Đại Tổ Vu lại lần nữa tăng vọt, sau đó tất cả đều tung ra sát chiêu mạnh nhất, hung hãn oanh kích về phía Lê Ân.

"Mười Đại Tổ Vu, đến lúc lĩnh cơm hộp rồi!" Lê Ân hai mắt lạnh đi, giơ tay tung một quyền.

Ầm long!

Ngay tức khắc, một luồng quyền mang mênh mông cuồn cuộn, hùng hồn vô song, chí cương chí mãnh, phảng phất như có thể đấm nổ cả bầu trời, trong nháy mắt quét ngang không trung.

Một quyền phá diệt thiên địa huyền hoàng, đánh sập vũ trụ hồng hoang, uy lực có thể nói là hủy thiên diệt địa.

Bành bành bành...

Toàn bộ công kích của mười Đại Tổ Vu đều bị luồng quyền mang kinh khủng tuyệt luân này đánh tan.

Một quyền miểu sát mười Đại Tổ Vu!

Cảnh này, một lần nữa chấn động tất cả các đại lão Hồng Hoang.

Không ai ngờ rằng, Lê Ân bị trọng thương lại có thực lực kinh khủng đến vậy, chỉ một quyền đã diệt sát chín vị Tổ Vu đã đốt cháy tinh huyết.

Về phần tại sao là chín vị Tổ Vu, chứ không phải mười vị.

Bởi vì... vừa rồi có thể thấy, một đạo Luân Hồi pháp tắc hiện ra ngay khoảnh khắc hóa thân của Hậu Thổ bị đánh nổ.

Vút!

Sau đó, đạo Luân Hồi pháp tắc huyền ảo vô song kia lập tức bao bọc Huyền Minh chỉ còn lại nửa cái đầu lâu, trong chớp mắt độn đi xa.

Đợi đến khi Lê Ân phản ứng lại, đạo Luân Hồi pháp tắc đã sớm bay vào hư không, biến mất không tăm tích.

Lê Ân biết, đạo Luân Hồi pháp tắc đó là hậu thủ mà bản thể Hậu Thổ để lại trên hóa thân Thổ chi.

Nhưng, Luân Hồi pháp tắc tuy huyền ảo, nhưng dù sao cũng chỉ có một đạo, đối mặt với quyền mang kinh khủng mà Lê Ân tung ra, cũng chỉ có thể cứu được một vị Tổ Vu mà thôi.

Cho nên, tất cả các Tổ Vu ngoại trừ Huyền Minh đều đã bỏ mình.

"..." "Hít!

Hít..." Thấy cảnh này, Côn Bằng mặt đầy kinh hãi, kinh ngạc đến mức không nói nên lời, chỉ có thể không kiểm soát được mà hít vào từng ngụm khí lạnh.

Chạy!

Côn Bằng không nói hai lời, trực tiếp hiện ra bản thể, đôi cánh che trời điên cuồng vỗ mạnh, muốn phá không bỏ chạy.

Nhưng Lê Ân sao có thể cho hắn cơ hội.

Hắn đã sớm nổi sát cơ với Côn Bằng, tự nhiên không thể để Côn Bằng chạy thoát.

"Côn Bằng, làm kẻ phản bội, cần phải trả giá đắt!" Sát cơ trong mắt Lê Ân bùng nổ.

Ầm long!

Lời còn chưa dứt, Lê Ân đã tung một quyền, oanh kích về phía Côn Bằng đang vỗ cánh bay cao.

Một luồng quyền mang mênh mông cuồn cuộn, hùng vĩ không thể chống đỡ, trong nháy mắt quét ngang không trung.

Côn Bằng mặt đầy tuyệt vọng và kinh hãi.

Chỉ đến khi thực sự đối mặt với luồng quyền mang tuyệt thế này, Côn Bằng mới hiểu tại sao mười Đại Tổ Vu lại bị Lê Ân một quyền đánh nổ.

Thật sự là vì... một quyền này, quá mạnh, quá mạnh!

Mạnh đến mức hắn không có bất kỳ khả năng phản kháng nào.

Côn Bằng có thể cảm giác được, thời không xung quanh trong nháy mắt ngưng đọng.

Cho dù thúc đẩy Thôn Phệ pháp tắc đến cực hạn, cũng không thể lay động được thời không đang ngưng trệ lúc này.

Ầm long!

Nhưng, Côn Bằng cũng cực kỳ quả quyết, trong mắt loé lên một tia tàn nhẫn.

Ngay tức khắc, Côn Bằng không chút do dự, liền tự bạo Yêu Sư Cung mà hắn đã tế luyện vô tận năm tháng, sắp đạt tới cấp bậc Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Chương 208

Một tiếng nổ kinh thiên động địa, lại lần nữa truyền khắp cả Hồng Hoang.

Năng lượng kinh khủng do Yêu Sư Cung tự bạo tạo ra, hội tụ thành một dòng lũ ngút trời, hung hãn đón lấy quyền mang cái thế đang bắn tới.

Không thể phủ nhận.

Năng lượng do Yêu Sư Cung tự bạo quả thật vô cùng kinh khủng, uy lực đã đạt đến ngưỡng cửa của Thánh nhân.

Nhưng rõ ràng vẫn còn kém xa so với Sức Mạnh pháp tắc của Lê Ân.

Dòng lũ năng lượng kinh khủng chỉ ngăn cản được quyền mang chưa đến nửa hơi thở, đã bị quyền mang cường hoành đến cực hạn nghiền nát.

Nhưng, điều này cũng đã giành được thời gian quý báu cho Côn Bằng.

Chỉ trong nửa hơi thở ngắn ngủi, thân hình Côn Bằng đã lao đi mấy trăm ức dặm.

Tốc độ của Côn Bằng đã đạt đến cực hạn.

"Nếu để con cá chạch nhỏ này chạy thoát, mặt mũi của bản tôn để đi đâu?" Lê Ân cười lạnh một tiếng, trong mắt đen loé lên một tia trào phúng.

Ầm long!

Lời còn chưa dứt, Lê Ân lại tung ra một quyền.

Một quyền này uy lực càng thêm kinh khủng, trực tiếp đánh tan không gian vô tận cản trở phía trước, trong nháy mắt phá không giáng xuống sau lưng Côn Bằng.

Bành!

Thân thể khổng lồ của Côn Bằng, như một con diều giấy, trực tiếp bị Lê Ân một quyền đánh nổ tung.

Nhưng, trên mặt Lê Ân lại không có chút vui vẻ nào của việc chém giết kẻ phản đồ.

Bởi vì... hắn kinh ngạc cảm ứng được, ngay khi quyền mang hắn tung ra sắp triệt để nghiền nát linh hồn của Côn Bằng.

Trong thân xác vỡ nát của Côn Bằng, đang bị quyền mang cái thế không ngừng nghiền nát, hoá thành hư vô, lại đột nhiên trào ra một luồng hắc khí vô cùng đáng sợ.

Hắc khí bao bọc một tia tàn hồn của Côn Bằng, vậy mà lại biến mất ngay tại chỗ.

Hắc khí xuất hiện đột ngột, rời đi cũng đột ngột.

Phảng phất như chưa từng xuất hiện.

Ngoài Lê Ân ra, ngay cả Lục Thánh và Hồng Quân cũng không cảm nhận được sự xuất hiện của nó.

"Thiên Ma pháp tắc?!" "Chẳng lẽ là cường giả Ma môn đã cứu đi tàn hồn của Côn Bằng?!" Lê Ân trong lòng lập tức kinh nghi bất định.

Về phần tại sao Lê Ân biết Thiên Ma pháp tắc, tự nhiên là từ bong bóng thuộc tính rơi ra từ hắc khí mà biết được.

Đúng lúc này, dị biến đột ngột xảy ra.

Ầm long!

Ầm long!

Hai luồng thánh lực mênh mông cuồn cuộn, hùng vĩ không thể chống đỡ, trong nháy mắt phá không giáng lâm.

Hai luồng thánh lực, một đạo từ Ngọc Hư Cung, một đạo từ Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

Kinh ngạc thay, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề đã ra tay.

Nhưng, lần này mục tiêu của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề lại không phải là Lê Ân.

Hai luồng thánh lực mênh mông cuồn cuộn kia, vậy mà lại nhắm vào Đế Tuấn và Thái Nhất đang bị trọng thương.

Vu Yêu đại kiếp, Vu tộc toàn diệt, Yêu tộc toàn thắng kết thúc.

Kết quả này bất luận là Lục Đại Thánh Nhân hay Hồng Quân, đều cực kỳ không hài lòng.

Lê Ân ở Thiên đình không chiếm vị trí cao, lại thêm thực lực cường hoành, không dễ dàng giết được.

Cho nên, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề dù hận Lê Ân đến mấy, cũng chỉ có thể nhắm mục tiêu vào Đế Tuấn và Thái Nhất.

Đế Tuấn và Thái Nhất không chết, làm sao thu hoạch khí vận.

"Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, có bản tôn ở đây, đừng hòng làm càn!" Lê Ân cười lạnh một tiếng.

Ầm long!

Ầm long!

Lời còn chưa dứt, Lê Ân trực tiếp giơ tay tung ra hai quyền.

Hai luồng quyền mang kinh thế, trong nháy mắt xông lên trời, mỗi luồng đón lấy một đạo thánh lực.

Bành bành bành...

Nhưng, điều khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề sắc mặt khó coi là, thánh lực họ đánh ra, cuối cùng lại bị quyền mang của Lê Ân đánh tan triệt để.

"Đế Tuấn và Thái Nhất ta bảo kê, ai tán thành ai phản đối!" Lê Ân liếc nhìn thương khung, cuồng ngạo không ai bì nổi mà nói.

Không nghi ngờ gì...

Lê Ân đang phát chiến thư với Lục Thánh.

"Cuồng vọng!" "Phóng tứ!" Lục Đại Thánh Nhân đều sắc mặt khó coi.

Đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, mơ hồ có cảm giác bị Lê Ân sỉ nhục.

Ngọn lửa giận bùng lên trong mắt, phảng phất như muốn thiêu rụi cả bầu trời.

Ầm long!

Ầm long...

Ngay khi Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề tức giận quát lên, hai luồng thánh lực vô cùng vô tận mênh mông lập tức cuồn cuộn phun ra từ Ngọc Hư Cung và Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

Chương 209

Trong nháy mắt, hai luồng thánh lực mênh mông vượt qua vô số không gian, giáng lâm vào mảnh vỡ Hồng Hoang nơi Lê Ân đang ở.

Ngay tức khắc, thánh lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn hóa thành một chưởng ấn thông thiên trong như ngọc, hung hãn nghiền ép về phía Lê Ân, mang theo cảm giác muốn một chưởng đập chết hắn.

Thánh lực tuôn ra từ Chuẩn Đề thì hóa thành một cự chưởng che trời kim quang lấp lánh, lòng bàn tay có ấn ký chữ "Vạn", với thế sét đánh vạn quân đập xuống Lê Ân.

"Đến hay lắm!" Lê Ân hét lớn một tiếng, chiến ý trong mắt dâng trào.

Ầm long!

Ầm long!

Lời còn chưa dứt, Lê Ân hai quyền đồng thời oanh lên trời.

Hai luồng quyền ấn mênh mông cuồn cuộn, cương mãnh vô song, trong nháy mắt xông lên trời, mỗi luồng đón lấy một đòn công kích của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề.

Bành bành bành...

Nhưng, điều khiến sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề càng thêm khó coi là... cho dù lần này họ không hề xem nhẹ Lê Ân, đã toàn lực vận chuyển thánh lực trong cơ thể.

Nhưng chưởng ấn thông thiên và cự chưởng chữ "Vạn" tung ra vẫn không thể ngăn được quyền mang của Lê Ân.

"Thánh nhân... trung kỳ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề

nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt cực kỳ kinh hãi.

Giao thủ liên tiếp hai lần, nếu Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề vẫn không cảm nhận được tu vi của Lê Ân thì cũng uổng công làm Thánh nhân bấy lâu.

Sâu trong đồng tử của Chuẩn Đề, mơ hồ tràn ngập những tia hung tợn và dữ dằn.

Phải biết rằng, trong sáu vị Thánh nhân, cũng chỉ có tu vi của Tam Thanh mới đạt tới Thánh nhân trung kỳ.

Ngay cả Tiếp Dẫn cũng chưa tới Thánh nhân trung kỳ.

Nhưng, tu vi của Tiếp Dẫn đã đạt tới Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong, cách Thánh nhân trung kỳ không xa.

Còn Chuẩn Đề cách Thánh nhân trung kỳ vẫn còn một đoạn đường khá dài.

Hết cách, không phải ai cũng là kẻ gian lận như Lê Ân, tùy tiện cày thuộc tính là có thể đột phá, còn dễ hơn uống nước ăn cơm.

Đặc biệt là sau khi thành Thánh, thực lực của mỗi tiểu cảnh giới chênh lệch càng kinh người, đột phá càng không dễ dàng.

Đương nhiên, sau năm tháng dài đằng đẵng, Chuẩn Đề thực ra cũng đã phản ứng lại.

Sở dĩ thực lực tiến bộ chậm chạp, có lẽ liên quan đến việc đi đường tắt năm xưa.

Sáu vị Thánh nhân thành Thánh, ít nhiều đều có liên quan đến công đức.

Nhưng, chính cái gọi là thành cũng công đức, bại cũng công đức!

Bây giờ sao có thể không biết, công đức thực ra "có độc".

Dung nhập càng nhiều công đức, liên hệ với thiên địa càng chặt chẽ, cũng bị Thiên đạo trói buộc càng sâu.

Thiên đạo rõ ràng không muốn thấy những Thánh nhân này tu vi ngày càng mạnh.

Dưới sự cố ý áp chế của Thiên đạo, độ khó nâng cao tu vi cũng tăng lên theo cấp số nhân.

Về phần tại sao Tam Thanh có thể tấn thăng Thánh nhân trung kỳ.

Một là, thời gian Tam Thanh thành Thánh, sớm hơn Chuẩn Đề rất nhiều.

Hai là, Tam Thanh kế thừa chính là công đức khai thiên của Bàn Cổ, lúc đó Thiên đạo Hồng Hoang còn chưa đản sinh.

Mặc dù sau đó Tam Thanh cũng có tiếp nhận công đức thiên địa, nhưng rõ ràng "trúng độc" không sâu, nâng cao tu vi tương đối dễ dàng hơn một chút.

Giờ đây, Chuẩn Đề kinh ngạc phát hiện, Đại thái tử Kim Ô trước đây vô danh tiểu tốt, tu vi đã đạt tới Thánh nhân trung kỳ mà y hằng mơ ước.

Có thể tưởng tượng được tâm trạng của Chuẩn Đề lúc này.

Trong lòng hắn ghen tị đến phát điên!

Ý định diệt sát Lê Ân cũng càng thêm mãnh liệt.

Ầm long!

Ngay khi trong lòng Chuẩn Đề loé lên vô số ý niệm, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa ra tay với Lê Ân.

Nhưng, lần này Nguyên Thủy Thiên Tôn không đánh ra bất kỳ thánh lực nào.

Thứ y thôi động, kinh ngạc thay chính là Phiên Thiên Ấn đầy rẫy vết nứt.

Phiên Thiên Ấn là pháp bảo do Nguyên Thủy Thiên Tôn luyện chế, cho dù cho mười Đại Tổ Vu mượn sử dụng, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chắc chắn sẽ để lại "cửa sau" trong Phiên Thiên Ấn.

Vốn dĩ, cửa sau này là để lại cho mười Đại Tổ Vu sau khi diệt được Lê Ân.

Kết quả, mười Đại Tổ Vu đã phụ lòng tin của y, không thể diệt được Lê Ân.

Đương nhiên, cũng là vì tu vi của Lê Ân vượt xa tưởng tượng của mười Đại Tổ Vu và y.

Cửa sau mà Nguyên Thủy Thiên Tôn để lại trong Phiên Thiên Ấn, kinh ngạc thay chính là một đạo Nguyên thần ấn ký.

Ông ông ông...

Nguyên Thủy Thiên Tôn kích phát đạo Nguyên thần ấn ký đó, Phiên Thiên Ấn lập tức khí tức bạo trướng, phảng phất như đang thăng hoa đến cực hạn.

Ầm long ~~~!

Nhưng, Phiên Thiên Ấn đang trong quá trình hóa thành một ngọn thái cổ thần sơn, hung hãn đập về phía Lê Ân, lập tức ầm ầm tự bạo.

Nhưng, thủ đoạn công kích lần này của Nguyên Thủy Thiên Tôn còn xa mới dừng lại ở đó.

Cùng lúc đó, hai kiện pháp bảo khác là Bát Bảo Lưu Ly Bình và Lạc Hồn Chung, cũng bị Nguyên Thủy Thiên Tôn thôi động.

Xoạt!

Chương 210

Xoạt...

Lần này, thứ đổ ra từ Bát Bảo Lưu Ly Bình, kinh ngạc thay chính là Nguyệt Quang Thần Thủy màu bạc.

Nguyệt Quang Thần Thủy có thể ăn mòn Nguyên thần linh hồn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn minh tâm kiến tính, đã quan sát trận chiến của Lê Ân và mười Đại Tổ Vu rất lâu.

Y đã nhìn ra, Lê Ân mạnh ở nhục thân và thần thông, yếu ở Nguyên thần và linh hồn.

Nguyên thần của Lê Ân, rõ ràng còn xa mới đạt tới tầng thứ Thánh nhân, thậm chí còn chưa tới Chuẩn Thánh viên mãn.

Điểm yếu rõ ràng như vậy, đã cho Nguyên Thủy Thiên Tôn cơ hội lợi dụng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ không ngu ngốc như mười Đại Tổ Vu, đi đối đầu trực diện với nhục thân mạnh nhất của Lê Ân.

Y tự nhiên chọn ra tay với Nguyên thần và linh hồn của Lê Ân.

Phiên Thiên Ấn tự bạo, chẳng qua chỉ là đòn dương đông kích tây, để kiềm chế sự chú ý của Lê Ân, che đậy động tĩnh của Nguyệt Quang Thần Thủy và Lạc Hồn Chung.

Đang đang đang...

Ngay khi Nguyệt Quang Thần Thủy cuốn ra, Nguyên thần ấn ký của Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Lạc Hồn Chung cũng được kích phát.

Ngay tức khắc, Lạc Hồn Chung liền điên cuồng vang lên.

Từng đạo sóng chuông vô hình nhưng lại có thật, lập tức không ngừng chấn động về phía Lê Ân.

Lê Ân đương nhiên sắc mặt đại biến, kinh ngạc phát hiện, Nguyên thần và linh hồn có chút bất ổn, muốn thoát ly Nê Hoàn Cung, rời khỏi cơ thể.

Nguyên thần và linh hồn bất ổn, dẫn đến Sức Mạnh pháp tắc mà Lê Ân vừa vận chuyển, vì mất đi khống chế mà trực tiếp tiêu tán.

Sau đó, năng lượng kinh khủng do Phiên Thiên Ấn tự bạo tạo ra, trong nháy mắt nhấn chìm Lê Ân.

Nguyên thần và linh hồn không ngừng bị Lạc Hồn Chung công kích, Lê Ân chỉ có thể dốc hết toàn lực ổn định Nguyên thần và linh hồn, căn bản không dám để Nguyên thần và linh hồn ly thể.

Phải biết rằng Nguyệt Quang Thần Thủy vẫn luôn rình rập bên cạnh, chờ đợi Nguyên thần và linh hồn của Lê Ân ly thể rồi ăn mòn đi.

Do đó, Lê Ân chỉ có thể lại lần nữa dùng nhục thân trọng thương để chống lại uy lực tự bạo của Phiên Thiên Ấn.

Lê Ân cảm thấy vô cùng uất ức, rõ ràng Sức Mạnh pháp tắc của mình có thực lực tuyệt đối, có thể dễ dàng tiêu diệt năng lượng tự bạo của Phiên Thiên Ấn.

Nhưng lại bị Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng một loạt đòn phối hợp, khiến hắn không có cách nào thi triển Sức Mạnh pháp tắc, chỉ có thể dùng nhục thân để chống đỡ.

Phải thừa nhận, Lê Ân có chút xem thường trí tuệ chiến đấu của các Thánh nhân Hồng Hoang này.

Chỉ cần có một chút yếu điểm, họ có thể phóng đại yếu điểm đó lên vô hạn.

Xoạt!

Xoạt...

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Thấy Lạc Hồn Chung có hiệu quả, áp chế được Lê Ân, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại điều chỉnh chiến thuật.

Bát Bảo Lưu Ly Bình lại bị Nguyên Thủy Thiên Tôn thôi động.

Nhưng, lần này đổ ra lại là Nhật Quang Thần Thủy.

Rõ ràng, Nguyên Thủy Thiên Tôn định dùng Nhật Quang Thần Thủy, kết hợp với uy lực tự bạo của Phiên Thiên Ấn, để gây sát thương tối đa cho nhục thân của Lê Ân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mắt nhìn tinh tường, cũng đã nhìn ra, nhục thân bị trọng thương của Lê Ân sắp đến giới hạn.

Ầm long!

Đúng lúc này, Chuẩn Đề phản ứng lại, cũng bỏ đá xuống giếng.

Một cây Hàng Ma Xử khổng lồ kim quang lấp lánh, tựa như một cây cột chống trời bằng ngọc, bay ra từ Tà Nguyệt Tam Tinh Động, trong nháy mắt phá không giáng lâm, hung hãn đập mạnh về phía Lê Ân.

Lê Ân tức đến méo cả mũi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, đang bắt nạt hắn không có pháp bảo sao?

"Đông Hoàng thúc, cho ta mượn Hỗn Độn Chung dùng một lát!" Lê Ân vội vàng hét lên với Thái Nhất.

Vút!

Lời còn chưa dứt, Lê Ân cũng không quan tâm Thái Nhất có đồng

ý hay không, đưa tay ra chiêu, một đạo Hỗn Độn pháp tắc liền đánh về phía Hỗn Độn Chung.

Ông ông ông...

Hỗn Độn pháp tắc nhập vào thân chuông, Hỗn Độn Chung lập tức như được tiêm máu gà, trong nháy mắt từ ảm đạm không ánh sáng, lại trở nên rực rỡ huy hoàng.

Vút!

Ngay sau đó, trong biểu cảm mắt trợn tròn mồm há hốc của Thái Nhất, Hỗn Độn Chung trực tiếp "phản chủ", không cần sự đồng ý của y, hóa thành một đạo ánh sáng hỗn độn huyền hoàng, bắn về phía Lê Ân.

Hỗn Độn Chung vượt sóng chém gió, trong nháy mắt phá tan năng lượng tự bạo của Phiên Thiên Ấn, cũng như phong tỏa của Nhật Quang Thần Thủy, rơi vào tay Lê Ân.

Ông ông ông...

Lê Ân không nói hai lời, điên cuồng đánh từng đạo Hỗn Độn pháp tắc vào bên trong Hỗn Độn Chung.

Hỗn Độn Chung lập tức bùng phát ra ánh sáng cực kỳ rực rỡ chói mắt.

Từng vết nứt trên thân chuông, vậy mà lại lành lại với tốc độ mắt thường có thể thấy.

Hỗn Độn pháp tắc của Lê Ân, đã đạt tới Chuẩn Thánh viên mãn.

Trước đó khi Thái Nhất điên cuồng thôi động Hỗn Độn Chung, Lê Ân đã âm thầm cày một đợt thuộc tính mới đạt được.

Hỗn Độn pháp tắc của Lê Ân, vốn có được từ Hỗn Độn Chung, bây giờ lại đánh Hỗn Độn pháp tắc vào trong Hỗn Độn Chung, lập tức

khiến Lê Ân có cảm giác kỳ quái "lấy của dân, dùng cho dân".

Đang đang đang đang...

Tiếng chuông hùng vĩ cuồn cuộn, liên miên không dứt, vang vọng khắp trời đất.

Chương 211

Thái Nhất hoàn toàn ngây người, không thể tin nổi nhìn chằm chằm Hỗn Độn Chung và Lê Ân.

Y có cảm giác, Lê Ân mới là chủ nhân thật sự của Hỗn Độn Chung.

Tế luyện Hỗn Độn Chung vô tận năm tháng, y tự nhiên có thể cảm nhận được niềm vui sướng chưa từng có của Hỗn Độn Chung.

Ngay tức khắc, Hỗn Độn Chung tỏa ra từng đạo ánh sáng hỗn độn huyền hoàng rực rỡ chói mắt, giúp Lê Ân chặn lại tất cả các đòn tấn công.

Ánh sáng hỗn độn huyền hoàng, trong nháy mắt định trụ không gian, cấm cố thời gian.

Thời không dưới sự bao phủ của ánh sáng hỗn độn huyền hoàng, tiến vào trạng thái tĩnh tuyệt đối, chỉ có Hỗn Độn Chung và Lê Ân có thể tự do hoạt động.

Ầm ầm ầm...

Lê Ân tự nhiên không bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy, hai quyền luân chuyển, điên cuồng oanh kích ra ngoài.

Sức Mạnh pháp tắc cương mãnh vô song, trực tiếp nghiền nát toàn bộ năng lượng tự bạo của Phiên Thiên Ấn, Nhật Quang Thần Thủy, Nguyệt Quang Thần Thủy cũng như sóng chuông của Lạc Hồn Chung.

Bành bành bành...

Về phần Bát Bảo Lưu Ly Bình, Lạc Hồn Chung cũng như Hàng Ma Xử của Chuẩn Đề, càng trực tiếp bị Sức Mạnh pháp tắc của Lê

Ân đánh nổ tung.

"Cái gì?!" "..." "Đại thái tử Kim Ô, tại sao có thể thôi động Hỗn Độn Chung của Thái Nhất?!" "Hơn nữa, uy lực của Hỗn Độn Chung trong tay Đại thái tử Kim Ô, rõ ràng mạnh hơn rất nhiều so với trong tay Thái Nhất!" "Chẳng lẽ chủ nhân thực sự của Hỗn Độn Chung, thực ra vẫn luôn là Đại thái tử Kim Ô, Thái Nhất chỉ mượn dùng thôi sao?!" Các đại lão Hồng Hoang đều tỏ ra, họ không còn nhớ đã bị những biểu hiện kinh diễm của Lê Ân chấn động bao nhiêu lần rồi.

Cũng may Thái Nhất không biết trong lòng họ nghĩ gì, nếu không nhất định sẽ gào lên oan uổng, thần mẹ nó chỉ mượn dùng.

Rõ ràng y mới là chủ nhân thực sự của Hỗn Độn Chung mà!

"Chết tiệt!

Chết tiệt..." Về phần Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, sắc mặt lại vô cùng khó coi.

Bởi vì... pháp bảo họ tung ra, đã bị Lê Ân đánh nổ.

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn có nhiều pháp bảo, lúc này cũng đau lòng vô cùng.

Bốn kiện pháp bảo cho mười Đại Tổ Vu mượn, lúc này đều như bánh bao thịt ném chó, có đi không có về.

Pháp bảo của y có nhiều đến mấy, cũng không chịu nổi tiêu hao như vậy.

Chuẩn Đề lại càng đau lòng hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn, dù sao pháp bảo trên tay y vốn đã ít.

Hàng Ma Xử bị đánh nổ, không khác gì moi tim gan của y.

"Khổn Tiên Thằng, Phiên Thiên Ấn, Bát Bảo Lưu Ly Bình, Lạc Hồn Chung đều bị đánh nổ rồi, thời kỳ Phong Thần đại kiếp, nội tình

của Xiển giáo không nghi ngờ gì đã thiếu đi một chút!" Lê Ân trong lòng không khỏi lẩm bẩm.

Trừ Bát Bảo Lưu Ly Bình ra, Khổn Tiên Thằng, Phiên Thiên Ấn và Lạc Hồn Chung, đều tỏa sáng rực rỡ trong Phong Thần đại kiếp.

Bây giờ đã trở thành quá khứ.

Trừ phi Nguyên Thủy Thiên Tôn sau này lại luyện chế ra chúng.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn đang ngồi ngay ngắn trong Ngọc Hư Cung, ánh mắt lạnh lẽo, Bàn Cổ Phiên sau lưng y chao đảo không ngừng.

Rõ ràng, Nguyên Thủy Thiên Tôn có ý muốn tung ra Bàn Cổ Phiên để giết Lê Ân.

Nhưng, y lại lo lắng sau khi tung ra Bàn Cổ Phiên, vẫn không làm gì được Lê Ân.

Vậy thì mặt mũi của Nguyên Thủy Thiên Tôn, mất sạch.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong sáu vị Thánh nhân, là người yêu mặt mũi nhất.

Cho nên bây giờ y đang cân nhắc, có nên toàn lực ra tay đối phó Lê Ân hay không.

"Hừ!

Đại thái tử Kim Ô, lại không phải là đối thủ của một mình bản thánh, sao có thể để các ngươi đứng bên cạnh xem náo nhiệt!" "Ta bỏ sức, nhưng chỗ tốt lại mọi người cùng hưởng, làm gì có chuyện tốt như vậy!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng.

Chuyện chịu thiệt, Nguyên Thủy Thiên Tôn chắc chắn sẽ không làm.

"Đại sư huynh, Thông Thiên sư đệ, Tiếp Dẫn sư đệ, Nữ Oa sư

muội, thực lực của lão già Đại thái tử Kim Ô này cường hoành, e rằng cần chúng ta hợp lực mới có thể tru sát!" Nghĩ đến đây.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liền truyền âm cho Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn và Nữ Oa.

"Nguyên Thủy sư huynh, sư muội ta e rằng không giúp được.

Lão sư từng có lệnh cấm, không cho ta can thiệp vào bất kỳ chuyện gì của Vu Yêu đại kiếp." "Mặc dù sư muội cũng muốn giúp sư huynh, nhưng lão sư có lệnh, sư muội cũng chỉ có thể lực bất tòng tâm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nói xong, Nữ Oa đã mở miệng đầu tiên.

Giọng nói của Nữ Oa, mang theo một chút châm biếm như có như không.

Trước đó sợ nàng ra tay giúp Yêu tộc, năm người các ngươi liên hợp trấn áp, thậm chí còn mời cả pháp chỉ của lão sư, không cho nàng can thiệp vào bất kỳ chuyện gì của Vu Yêu đại kiếp.

Bây giờ thấy thực lực của Đại thái tử Kim Ô quá mạnh, không diệt được đối phương, không có cách nào để Yêu tộc rút khỏi vũ đài thiên địa, lại tìm đến nàng.

Chỗ tốt không có phần, việc bẩn việc mệt lại có phần, làm gì có chuyện tốt như vậy.

Bị Nữ Oa lạnh lùng chặn họng, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn càng thêm không tốt.

"Nữ Oa sư muội, lời của muội không đúng rồi!" Lúc này mở miệng truyền âm, lại không phải Nguyên Thủy Thiên Tôn, mà là Chuẩn Đề cuối cùng tham gia vào.

"Vu Yêu đại kiếp phải kết thúc hoàn hảo, đây là nhiệm vụ do lão sư đích thân chỉ định.

Muội cố ý không ra tay với Đại thái tử Kim Ô, chẳng phải là phá hoại nhiệm vụ của lão sư sao...” Chuẩn Đề vốn đã quen vô sỉ, cũng không quan tâm Nữ Oa có tâm tư đó hay không, trực tiếp chụp một cái mũ lớn lên đầu Nữ Oa.

Nhưng, lời của Chuẩn Đề còn chưa nói xong, đã bị Nữ Oa đang thịnh nộ trực tiếp cắt ngang.

“Chuẩn Đề, đừng có chụp mũ lên đầu ta!” “Còn vu khống ta nữa, chúng ta ra Hư Không chiến trường làm một trận, để ta xem sư huynh ngươi, ngoài vô sỉ ra còn có bản lĩnh gì!” Nữ Oa thịnh nộ, ngay cả sư huynh cũng không gọi, trực tiếp gọi thẳng tên húy của Chuẩn Đề.

Ầm long!

Lời còn chưa dứt, trên người Nữ Oa liền tỏa ra thánh uy mênh mông cuồn cuộn, xa xa khóa chặt hướng Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

“Nữ Oa, ngươi...” Chuẩn Đề lập tức tức đến mặt tái mét.

Mặc dù Tam Thanh và Tiếp Dẫn, cũng biết Chuẩn Đề vốn vô sỉ, nhưng Chuẩn Đề không nghĩ vậy.

Chương 212

Y nhiều nhất cũng chỉ cho rằng, mặt y dày hơn một chút thôi.

Bây giờ, Nữ Oa lại trước mặt các Thánh nhân khác, nói y ngoài vô sỉ ra không có bản lĩnh gì khác.

Không nghi ngờ gì đã chọc giận Chuẩn Đề.

"Được!

Được!

Được!" "Xem ra vô tận năm tháng trôi qua, Nữ Oa ngươi bản lĩnh đã tăng lên rồi!" "Cũng đừng để sau này nữa, hôm nay làm một trận đi, để sư huynh ta xem xem, bản lĩnh của Nữ Oa ngươi kinh thiên động địa đến mức nào!" Chuẩn Đề tức giận đến bật cười, trực tiếp yêu chiến với Nữ Oa.

"Đánh thì đánh, sợ ngươi chắc!" "Đi, bây giờ ra Hư Không chiến trường làm một trận!" Nữ Oa không chút yếu thế, lập tức nhận lời yêu chiến của Chuẩn Đề.

Thấy Chuẩn Đề và Nữ Oa giương cung bạt kiếm, một lời không hợp là khai chiến, Tiếp Dẫn vội vàng nhảy ra giảng hòa.

"Nữ Oa sư muội, Chuẩn Đề sư đệ, hai người đều bình tĩnh lại!" "Đại thái tử Kim Ô còn đang ở dưới kia nhìn kìa, hai người lại nội chiến, chẳng phải là để hắn xem trò cười sao!" Tiếp Dẫn vội vàng an ủi Nữ Oa và Chuẩn Đề.

"Không sai, lời của Tiếp Dẫn sư đệ rất đúng!" "Nữ Oa sư muội, Chuẩn Đề sư đệ, để Yêu tộc xem trò cười là chuyện nhỏ.

Nếu không hoàn thành được nhiệm vụ do lão sư đích thân chỉ định, vậy mới là chuyện lớn." "Không chỉ muội bị phạt, mà bốn

người chúng ta cũng sẽ bị lão sư trách phạt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lại lần nữa mở miệng truyền âm.

"Hừ!" Nữ Oa và Chuẩn Đề đồng thời hừ lạnh một tiếng, nhưng không nhắc lại chuyện đi Hư Không chiến trường làm một trận nữa.

Thấy Nữ Oa và Chuẩn Đề bình tĩnh lại, Tam Thanh và Tiếp Dẫn đều đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

"Nữ Oa sư muội, nếu muội có khó xử, chúng ta có thể không ép muội ra tay!" "Nhưng Chiêu Yêu Phiên của muội, có thể tạm cho ta mượn dùng được không?" Ngay tức khắc, Nguyên Thủy Thiên Tôn tiếp tục nói với Nữ Oa.

Nghe vậy, Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, đều phân phân sáng mắt lên.

Chiêu Yêu Phiên có thể triệu tập ức vạn Yêu tộc Hồng Hoang, chắc chắn sẽ có tác dụng khắc chế không nhỏ đối với Đại thái tử Kim Ô xuất thân từ Yêu tộc.

"Nữ Oa sư muội, muội có thể không ra tay, nhưng Chiêu Yêu Phiên không thể không cho mượn được. " "Nếu ngay cả Chiêu Yêu Phiên muội cũng không muốn cho mượn, vậy chúng ta chỉ có thể báo cáo cho lão sư, mời lão nhân gia ngài tự mình quyết định!" Chuẩn Đề ẩn chứa ý uy hiếp mà nói.

Nữ Oa biết, giới hạn cuối cùng của Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề là Chiêu Yêu Phiên, cho mượn cũng phải cho mượn, không cho mượn cũng phải cho mượn.

Vút!

Ngay tức khắc, một cây phướn trắng ánh sáng ngũ sắc, rực rỡ ngàn tia, cán cờ lớn như sợi chỉ, cao bốn năm trượng, bay ra từ Oa Hoàng Cung.

Kinh ngạc thay chính là Chiêu Yêu Phiên của Nữ Oa.

Chiêu Yêu Phiên trong nháy mắt phá không đi, trong chớp mắt giáng lâm trước Ngọc Hư Cung trên đỉnh Côn Luân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Ngọc Hư Cung, đưa tay ra hút, liền cách không tóm lấy Chiêu Yêu Phiên trong lòng bàn tay.

"Chuyện còn lại, các ngươi tự giải quyết, không giải quyết được cũng đừng tìm ta nữa!" Nữ Oa nói xong, trực tiếp cắt đứt liên lạc truyền âm.

"Đại sư huynh, Thông Thiên sư đệ, Tiếp Dẫn sư đệ, cũng nên góp một phần sức rồi chứ?" "Không có lý nào chỉ có ta và Chuẩn Đề sư đệ, đối phó Đại thái tử Kim Ô được." Ngay tức khắc, Nguyên Thủy Thiên Tôn nói với Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên giáo chủ và Tiếp Dẫn.

"Được!" Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên giáo chủ và Tiếp Dẫn, hơi trầm ngâm một chút, rồi đáp ứng.

Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên giáo chủ và Tiếp Dẫn đều rõ, nếu không đáp ứng, Nguyên Thủy Thiên Tôn chắc chắn sẽ gây chuyện.

Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngốc, không thể làm chuyện tốn công vô ích.

Nghe vậy, trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, đều lộ ra một tia vui mừng.

Nếu chỉ do hai người ra tay đối phó Đại thái tử Kim Ô, thực sự có chút khó khăn, lực bất tòng tâm.

"Đại sư huynh, Thông Thiên giáo chủ, Tiếp Dẫn sư đệ, các vị tạm thời khoan ra tay." "Đợi đến khi thời cơ thích hợp, lại cùng nhau ra tay, cố gắng một lần diệt gọn Đại thái tử Kim Ô!" Nguyên Thủy

Thiên Tôn lập tức đề nghị.

Thái Thượng Lão Tử, Thông Thiên giáo chủ và Tiếp Dẫn, tự nhiên lập tức đáp ứng.

Ầm long!

Ầm long...

Sau khi thương nghị xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức tự tin tăng mạnh, không nói hai lời liền ra tay với Lê Ân.

Vô cùng lôi đình, từ Ngọc Hư Cung oanh kích ra.

Lần này Nguyên Thủy Thiên Tôn tung ra chính là lôi hệ thần thông, tên là Ngọc Thanh Thần Lôi.

Dưới sự thôi động toàn lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn, vô cùng vô tận Ngọc Thanh Thần Lôi, che trời lấp đất bao phủ về phía Lê Ân.

Trong chớp mắt, mảnh vỡ Hồng Hoang nơi Lê Ân đang ở, lập tức bị biển sấm ngút trời nhấn chìm.

Cùng lúc đó, Chuẩn Đề cũng ra tay.

Vút!

Vút!

Vút...

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc bị Chuẩn Đề trong nháy mắt tung ra, phân lập ở sáu phương của Lê Ân.

Ngay tức khắc, sáu luồng thanh quang loé lên, bao phủ chặt chẽ thân thể Lê Ân.

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, có thể phong bế lục cảm của người.

Lê Ân trong lòng cười lạnh một tiếng, đang định thôi động Sức

Mạnh pháp tắc, oanh phá công kích của Lục Căn Thanh Tịnh Trúc.

Nhưng, đúng lúc này, dị biến đột ngột xảy ra.

Vút!

Chiêu Yêu Phiên trực tiếp bị Nguyên Thủy Thiên Tôn tung ra.

Chiêu Yêu Phiên nhẹ nhàng phất một cái, vô cùng yêu khí kích động ra, thân thể Lê Ân vậy mà có chút không khống chế được mà bay về phía Chiêu Yêu Phiên.

"... ?!" Lê Ân lập tức sắc mặt hơi biến.

Chương 213

Hắn có thể cảm giác được, cây phướn trắng cuối cùng xuất hiện, có tác dụng khắc chế cực mạnh đối với hắn.

"Chẳng lẽ...

Chiêu Yêu Phiên!!" Lê Ân trong lòng khẽ động, lập tức nhìn thấu lai lịch của cây phướn trắng.

Cũng chỉ có Chiêu Yêu Phiên được xưng là có thể triệu tập ức vạn Yêu tộc Hồng Hoang, mới có khả năng có tác dụng khắc chế đối với hắn.

"Tốt!

Tốt!

Tốt!" "Nữ Oa, ngươi không che chở Yêu tộc thì thôi!" "Còn ra tay tương trợ Nguyên Thủy và Chuẩn Đề, tai họa Yêu tộc ta?" "Nếu ngươi bất nhân, đừng trách ta bất nghĩa!" "Từ hôm nay, Nữ Oa chính thức bị trục xuất khỏi Yêu tộc!" Lê Ân đương nhiên tức giận đến bật cười.

"Từ hôm nay, Nữ Oa chính thức bị trục xuất khỏi Yêu tộc!" Giọng nói hùng hồn cuồn cuộn của Lê Ân, trong nháy mắt truyền khắp cả Hồng Hoang.

Lúc này, trong lòng Lê Ân tức giận đến cực điểm.

Nữ Oa dù sao cũng là Thánh nhân của Yêu tộc, không giúp Yêu tộc thì thôi, bây giờ còn tung ra Chiêu Yêu Phiên để đối phó hắn, lập tức khiến Lê Ân có cảm giác bị "người thân" phản bội.

Lê Ân không tin Nữ Oa không bị ép buộc, nhưng nếu lúc này Chiêu Yêu Phiên hiện thân, chứng tỏ chuyện này chắc chắn đã được

Nữ Oa đồng ý.

Nếu không, Nữ Oa không gật đầu, Nguyên Thủy Thiên Tôn sao có thể thôi động được Chiêu Yêu Phiên.

Nếu Nữ Oa không nghĩ đến Yêu tộc, vậy Lê Ân tự nhiên cũng không cần khách sáo với nàng nữa.

"Phóng... tứ!" Một tiếng gầm giận dữ như sấm trời cuồn cuộn, đột nhiên truyền ra từ Oa Hoàng Cung.

Lúc này Nữ Oa, tức giận đến cực điểm, tức đến mức thân thể run rẩy không thôi.

Ầm long!

Ầm long...

Tiếng gầm giận dữ của Nữ Oa, mang theo ngọn lửa giận vô biên, hóa thành từng thanh kiếm sát phạt kinh thế, hung hãn chém về phía Lê Ân.

"Cút!" Lê Ân cũng gầm lên một tiếng.

Một tiếng gầm chứa đựng Sức Mạnh pháp tắc mênh mông kinh thiên, vậy mà lại gầm tan cả trời mây kiếm sát.

Một tiếng gầm chấn thiên!

"Còn có chuyện phóng tứ hơn nữa đây!" "Ức vạn Yêu tộc Hồng Hoang nghe lệnh, ta là Đại thái tử Yêu tộc Lê Ân, hôm nay ta chính thức phế bỏ vị trí Yêu giáo giáo chủ của Nữ Oa..." Nữ Oa phẫn nộ, Lê Ân còn phẫn nộ hơn.

Giọng nói hùng hồn cuồn cuộn của Lê Ân, lại lần nữa truyền khắp cả Hồng Hoang.

Lời của Lê Ân còn chưa dứt, lại lần nữa bị giọng nói cuồng nộ đến cực hạn của Nữ Oa cắt ngang.

“Lê Ân, ngươi dám sỉ nhục bản thánh như vậy!” Nữ Oa tức đến nổ đom đóm mắt.

Sát ý trong lòng, càng sôi trào đến cực điểm.

Giờ phút này, đối mặt với xung đột kịch liệt bùng phát giữa Lê Ân và Nữ Oa, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề đều dừng tay.

Ngọc Thanh Thần Lôi đầy trời do Nguyên Thủy Thiên Tôn tung ra, càng lơ lửng trên bầu trời, không rơi xuống người Lê Ân.

Lục Căn Thanh Tịnh Trúc của Chuẩn Đề, cũng không tiếp tục tấn công.

Bọn họ chỉ mong Nữ Oa và Lê Ân, triệt để trở mặt thành thù.

Lúc này đương nhiên không đi quấy rầy, vở kịch lớn giữa Lê Ân và Nữ Oa.

“Hừ!

Nữ Oa, vị trí Yêu giáo giáo chủ của ngươi ta phế chắc rồi, Hồng Quân đến cũng không bảo vệ được ngươi!” “Chiếm hố xí mà không ị, cần một Yêu giáo giáo chủ như vậy để làm gì!” Ánh mắt lạnh lẽo của Lê Ân, xa xa nhìn về hướng Oa Hoàng Cung.

“Nữ Oa lúc ta cần ngươi, không che chở Yêu tộc ta thì thôi, bây giờ còn ra tay với Yêu tộc ta, căn bản không có tư cách đảm nhiệm vị trí Yêu giáo giáo chủ!” Ngay tức khắc, Lê Ân không thèm để ý đến Nữ Oa nữa, tiếp tục ra lệnh cho ức vạn Yêu tộc Hồng Hoang.

“Cẩn tuân dụ lệnh của Đại thái tử!” “Nữ Oa uổng làm Thánh nhân Yêu tộc, càng không xứng làm Yêu giáo giáo chủ!” “Trục xuất Nữ Oa khỏi Yêu tộc!” “Phế bỏ vị trí Yêu giáo giáo chủ của Nữ Oa!”. ...

Giờ phút này, ức vạn Yêu tộc Hồng Hoang đều đồng thời giơ tay hô vang.

Yêu tộc đã sớm bất bình với Nữ Oa từ lâu, là Thánh nhân của Yêu tộc, lại không hề che chở Yêu tộc.

Chỉ là, Nữ Oa là Thánh nhân, họ căn bản không có cách nào phản kháng, chỉ có thể chôn sâu oán hận này trong lòng, không dám biểu lộ ra ngoài.

Bây giờ, Lê Ân đã bộc lộ tu vi Thánh nhân.

Yêu tộc có đủ tự tin để phản kháng Nữ Oa.

Cho nên, sự bất mãn tích tụ trong lòng ức vạn Yêu tộc Hồng Hoang đối với Nữ Oa, lúc này toàn bộ bùng phát ra, hội tụ thành một luồng thanh thế kinh thiên động địa.

Ông ông ông...

Giờ phút này, Nữ Oa có thể cảm giác được, khí vận đại diện cho ức vạn Yêu tộc Hồng Hoang, chính thức bị tách ra khỏi cơ thể nàng.

Sau khi khí vận vô biên bị tách ra khỏi cơ thể, Nữ Oa trong nháy mắt cảm thấy mình suy yếu đi.

Thân hình loạng choạng một cái, suýt nữa ngã xuống đất.

"Tốt, tốt, tốt!" Nữ Oa lập tức tức giận đến bật cười.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lúc này nghe thấy giọng nói nghiến răng nghiến lợi của Nữ Oa, đều mơ hồ có chút không rét mà run.

Bọn họ biết, lần này Nữ Oa đã thực sự nổi giận.

Giao thiệp với Nữ Oa lâu như vậy, chưa từng thấy Nữ Oa, tức giận đến mức này.

Ngay cả khi Hy Hoàng vẫn lạc năm xưa, Nữ Oa cũng không tức giận bằng bây giờ.

“Nếu Yêu tộc phụ ta, vậy ta cũng không cần khách khí với Yêu tộc nữa!” “Hôm nay, Yêu tộc phải diệt!” Giọng nói hung tợn của Nữ Oa, cũng truyền khắp cả Hồng Hoang.

“Chỉ bằng ngươi, Nữ Oa, cũng xứng diệt Yêu tộc ta sao?” Lê Ân lại khinh thường cười lạnh.

Chương 214

Nữ Oa không nói lời cay độc nữa, trực tiếp dùng hành động thực tế, biểu đạt quyết tâm của mình.

Ông!

Thân hình Nữ Oa, vậy mà lại lần nữa bước ra khỏi Oa Hoàng Cung.

Một bước bước ra, khoảnh khắc tiếp theo, thân hình Nữ Oa, xuất hiện tại mảnh vỡ Hồng Hoang nơi Lê Ân đang ở.

Vút!

Đưa tay ra chiêu, Chiêu Yêu Phiên lơ lửng trên bầu trời, kinh ngạc thay xuất hiện trong tay Nữ Oa mặt lạnh như băng.

Xoạt!

Xoạt...

Nữ Oa tay cầm Chiêu Yêu Phiên, điên cuồng phất.

Yêu khí nồng đậm đến cực điểm, che trời lấp đất cuốn ra, phảng phất như sống lại, điên cuồng lan về phía Lê Ân.

"Nếu đã không phải người của Yêu tộc, vậy ngươi cũng không có tư cách tiếp tục nắm giữ Chiêu Yêu Phiên!" Lê Ân hai mắt lạnh đi, sát cơ vô hạn trong nháy mắt bắn ra.

Ầm long!

Lời còn chưa dứt, Lê Ân đã hung hãn ra tay.

Lê Ân vận chuyển Sức Mạnh pháp tắc, cánh tay phải trong nháy mắt hóa thành một cự chưởng che trời, thẳng tắp chụp về phía Chiêu Yêu Phiên.

Chiêu Yêu Phiên quả thực có tác dụng khắc chế đối với Lê Ân, nhưng dưới sự vận chuyển toàn lực của Sức Mạnh pháp tắc, tác dụng khắc chế đó có thể bỏ qua không tính.

Sức Mạnh pháp tắc một lực phá vạn pháp, đâu phải nói đùa!

Yêu khí ngút trời, căn bản không ngăn được cự chưởng che trời của Lê Ân.

Sắc mặt Nữ Oa kịch biến.

Chỉ đến khi đích thân giao thủ với Lê Ân, Nữ Oa mới biết thực lực của Lê Ân khủng bố đến mức nào.

Chẳng trách ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cao ngạo như vậy, cũng phải kéo theo các Thánh nhân khác, cùng nhau đối phó Lê Ân.

Nữ Oa tự nhiên sẽ không trơ mắt nhìn, Chiêu Yêu Phiên bị Lê Ân đoạt đi.

Ầm long!

Nữ Oa không nói hai lời, lập tức tung ra một vật.

Vật này là một quả tú cầu, lớn chừng một thước vuông, màu hồng phấn.

Toàn bộ quả tú cầu, anh lạc treo châu, vòng phối đinh đang.

Lại có một loại hào quang khác.

Kinh ngạc thay chính là trọng bảo Nữ Oa có được từ Phân Bảo Nhai, Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hồng Tú Cầu uy danh lẫy lừng Hồng Hoang.

Nữ Oa tay ngọc nhẹ nhàng vung lên, Hồng Tú Cầu bay ra, lập tức hóa lớn vô cùng, hung hãn đập về phía cự chưởng che trời của Lê Ân.

"Cái gì?!" Nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, Nữ Oa không nhịn được

kinh hô.

Bởi vì... nàng kinh ngạc thấy, cự chưởng che trời bị Hồng Tú Cầu đập trúng, không hề hấn gì, tốc độ chỉ hơi chậm lại một chút.

Vút!

Ngược lại Hồng Tú Cầu của nàng, bị một luồng sức mạnh kinh khủng khó có thể hình dung, chấn bay ra ngoài.

"...Sao có thể?!" Nữ Oa mắt trợn tròn mồm há hốc, không thể tin nổi nhìn tất cả.

Thật ra, có thể là do Nữ Oa vẫn luôn có thành kiến, vẫn coi Lê Ân là con trai của Đế Tuấn, là vãn bối có thể tùy ý nhào nặn và đánh giết.

Cho nên... trước đó mặc dù Lê Ân khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, vô cùng chật vật, nhưng trong lòng Nữ Oa vẫn không hề coi trọng Lê Ân bao nhiêu.

Cho đến tận bây giờ, Lê Ân tay không cứng rắn chống lại Hồng Tú Cầu của nàng.

Kết quả, Lê Ân không hề hấn gì, còn Hồng Tú Cầu của nàng lại bị chấn bay.

Lúc này, Nữ Oa mới sâu sắc cảm nhận được, thực lực của Lê Ân khủng bố đến mức nào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, vẫn luôn đứng xem náo nhiệt, thấy một loạt biểu cảm thay đổi đặc sắc của Nữ Oa, khóe miệng lập tức nhếch lên.

Nếu Lê Ân không khó đối phó, họ sao có thể chật vật đến vậy.

Ầm long!

Trong lúc Nữ Oa thất thần kinh hãi, cự chưởng che trời của Lê Ân đã phá tan yêu khí ngút trời.

Ngay tức khắc, cự chưởng che trời một tay tóm lấy Chiêu Yêu Phiên, cùng với cả chân thân của Nữ Oa, toàn bộ nắm trong lòng bàn tay.

Bành bành bành...

Lê Ân hai mắt lạnh đi, trực tiếp bóp nát Nữ Oa và Chiêu Yêu Phiên.

Nữ Oa mặc dù dốc hết toàn lực chống cự, vận chuyển Tạo Hóa pháp tắc đến cực hạn, nhưng trước Sức Mạnh pháp tắc chí cương chí mãnh của Lê Ân, căn bản không có tác dụng.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn mình, bị cự chưởng che trời của Lê Ân bóp nát.

Pháp tắc mà Nữ Oa nắm giữ, quả thực cũng là Tạo Hóa pháp tắc giống như Hồng Quân.

Nếu không phải Tạo Hóa pháp tắc, năm xưa Nữ Oa cũng không thể, nặn đất tạo người thành công.

Về phần Lê Ân không giữ lại Chiêu Yêu Phiên, tự nhiên là vì hắn cảm thấy, pháp bảo có tác dụng khắc chế đối với ức vạn Yêu tộc Hồng Hoang, không cần thiết phải tiếp tục tồn tại.

Dù sao muốn đối phó Yêu tộc khác, cũng không cần dùng Chiêu Yêu Phiên để khắc chế đối phương, không bằng trực tiếp một quyền oanh sát cho xong chuyện.

Ông ông ông...

Chương 215

Không lâu sau, nhục thân của Nữ Oa, lại lần nữa ngưng tụ.

Bao gồm Nữ Oa, sáu vị Thánh nhân Hồng Hoang, vì bị Hồng Quân tính kế, lúc thành Thánh, đã gửi gắm một tia Nguyên thần vào Thiên đạo.

Sau khi thành Thánh, vì vậy mà bị Thiên đạo trói buộc, trở thành tay sai của Hồng Quân.

Nhưng, điều này cũng cho họ một lợi ích to lớn.

Đó chính là chỉ cần Thiên đạo không diệt, tia Nguyên thần gửi gắm trong Thiên đạo, sẽ không bị diệt, họ cũng sẽ bất tử bất diệt.

Đó cũng là lý do tại sao, vừa rồi Nữ Oa bị Lê Ân bóp nát, lại nhanh chóng ngưng tụ lại nhục thân.

"Thực lực của tên này, khủng bố đến mức này, chẳng trách Nguyên Thủy và Chuẩn Đề liên thủ, cũng không thể bắt được hắn!!" Nữ Oa ngưng tụ lại nhục thân, trong lòng dấy lên một cơn sóng lớn khó có thể bình tĩnh.

Lúc này Nữ Oa, đã cảm nhận rõ ràng, sự chênh lệch thực lực to lớn giữa mình và Lê Ân.

"Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, các ngươi cứ đứng xem kịch như vậy sao?" Ngay tức khắc, Nữ Oa liếc nhìn về hướng Ngọc Hư Cung và Tà Nguyệt Tam Tinh Động, đột nhiên hét lớn.

"Sát!" Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề đồng thời gầm lên.

Họ biết, không cần phải tiếp tục đứng xem náo nhiệt nữa.

Bởi vì... giữa Lê Ân và Nữ Oa, không còn bất kỳ đường lui nào.

Ầm ầm ầm...

Lời Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa dứt, Ngọc Thanh Thần Lôi đầy trời, phảng phất như nhận được mệnh lệnh, điên cuồng giáng xuống Lê Ân.

Chuẩn Đề cũng lại lần nữa tung ra Lục Căn Thanh Tịnh Trúc, từng luồng thanh quang rơi xuống Lê Ân.

Nữ Oa tự nhiên cũng không bỏ lỡ cơ hội tốt này, vẫn thôi động Hồng Tú Cầu điên cuồng đập về phía Lê Ân.

"Phụt!

Phụt!

Phụt..." Nhưng, lần này Nữ Oa lại tàn nhẫn quả quyết, trực tiếp phun mấy ngụm tinh huyết vào Hồng Tú Cầu.

Phải biết rằng, là Thánh nhân, tinh huyết có thể ngưng tụ trong cơ thể, cũng không nhiều.

Trừ phi là loại Thánh nhân chuyên đi con đường nhục thân thành Thánh.

Ông ông ông...

Dưới sự gia trì của tinh huyết Nữ Oa, Hồng Tú Cầu tỏa ra vô tận hồng quang rực rỡ chói mắt.

Lúc này, uy lực của Hồng Tú Cầu, cũng điên cuồng tăng vọt, đã vô hạn tiếp cận Tiên Thiên Chí Bảo.

Ầm long!

Ầm long...

Hồng Tú Cầu lại lần nữa hóa lớn như thái cổ tinh thần, mang theo uy thế băng thiên toái địa, điên cuồng đập xuống Lê Ân.

Uy lực bùng phát từ Hồng Tú Cầu, khiến Lê Ân cũng phải hơi liếc mắt.

Đối mặt với sự vây công của ba đại Thánh nhân, Lê Ân lại không hề có chút sợ hãi nào, ngược lại trong mắt chiến ý hừng hực.

Cơ hội quang minh chính đại cày thuộc tính Thánh nhân như vậy, Lê Ân sao có thể bỏ lỡ.

Ông!

Nhưng, Lê Ân lại không tiếp tục thôi động Hỗn Độn Chung để chống địch.

Hắn thu Hỗn Độn Chung vào Nê Hoàn Cung, trấn thủ Nguyên thần và linh hồn.

Điểm yếu Nguyên thần và linh hồn của Lê Ân, chỉ cần hơi sơ ý sẽ bị những Thánh nhân nhiều mưu kế này lợi dụng.

Có Hỗn Độn Chung che chở Nguyên thần và linh hồn, Lê Ân yên tâm hơn nhiều, có thể triệt để buông tay đại chiến một trận.

Ầm ầm ầm...

Lê Ân hai quyền luân chuyển, từng đạo quyền mang, liên miên không dứt oanh kích ra.

Quyền mang kinh thế, dũng mãnh không thể cản!

Công kích của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề, đều bị quyền mang kinh thế của Lê Ân, với thế như chẻ tre nghiền nát.

Chỉ có Hồng Tú Cầu được tinh huyết của Nữ Oa gia trì, mới miễn cưỡng chống đỡ được nửa hơi thở dưới công kích của quyền mang kinh thế.

Vút!

Cuối cùng cũng bị oanh bay ra ngoài.

Rắc!

Rắc...

Lần này Hồng Tú Cầu không còn nguyên vẹn, trên thân cầu vậy mà lại xuất hiện mấy trăm vết nứt như mạng nhện.

Những vết nứt này tuy nông, nhưng không nghi ngờ gì đã khiến Hồng Tú Cầu bị tổn thương.

"Lại suýt nữa tay không đánh nổ Hồng Tú Cầu, vô hạn tiếp cận Tiên Thiên Chí Bảo?!" "Nhục thân của tên này, cũng quá cường hoành rồi đi?!" "Hít!

Hít..." Nữ Oa trong lòng chấn động đến cực điểm.

Miệng càng không tự chủ được, hít vào từng trận khí lạnh.

"Sức Mạnh pháp tắc!" "Ngươi sử dụng là...

Sức Mạnh pháp tắc, đứng đầu Tam Thiên pháp tắc!!!" Đúng lúc này, giữa trời đất lại đột nhiên vang lên, tiếng kinh hô không thể tin nổi của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Kiến thức của Nguyên Thủy Thiên Tôn, xa không phải Chuẩn Đề và Nữ Oa có thể sánh bằng.

Thêm vào đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn là do Nguyên thần của Bàn Cổ sau khi vẫn lạc hóa thành, đối với Sức Mạnh pháp tắc có thể nói là tương đối quen thuộc.

Chương 216

Sở dĩ bây giờ mới phát hiện, Lê Ân thôi động Sức Mạnh pháp tắc.

Tự nhiên là vì, sau khi Bàn Cổ vẫn lạc, Hồng Hoang không còn sinh linh nào nắm giữ Sức Mạnh pháp tắc.

Thời gian đã quá lâu, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng sắp quên đi sự tồn tại của Sức Mạnh pháp tắc.

"Cái gì?!" "Đại thái tử Kim Ô, nắm giữ Sức Mạnh pháp tắc?!" Tiếng kinh hô của Nguyên Thủy Thiên Tôn, lập tức khiến một đám đại lão Hồng Hoang kinh hãi.

Từng đạo tiếng kinh hô không thể kìm nén, vang lên ở các góc của Hồng Hoang.

Người có danh, cây có bóng!

Sức Mạnh pháp tắc là đứng đầu Tam Thiên pháp tắc, uy danh ở Hồng Hoang, vô cùng lừng lẫy.

Sau Bàn Cổ, không còn Sức Mạnh pháp tắc.

Nhưng, hôm nay Sức Mạnh pháp tắc lại tái hiện.

Có thể tưởng tượng được, trong lòng họ chấn động đến mức nào.

Nếu người mở miệng không phải Nguyên Thủy Thiên Tôn, mà là Nữ Oa hoặc Chuẩn Đề, họ đều phải nghi ngờ đối phương nhận nhầm.

Ông ông ông...

Mắt của một đám đại lão Hồng Hoang, sắp kinh bạo, lúc này ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Lê Ân.

Biểu cảm của Lê Ân, không hề có bất kỳ thay đổi nào.

Đối với việc Sức Mạnh pháp tắc bị bại lộ, hắn đã sớm có dự liệu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bây giờ mới nhận ra, khiến hắn khá bất ngờ. ...

Tử Tiêu Cung.

Phản ứng của Hồng Quân, có thể nói là kịch liệt nhất trong tất cả các đại lão Hồng Hoang.

Ầm ầm ầm...

Lúc này, quanh thân Hồng Quân bùng phát ra, một luồng khí tức cường hoành kinh khủng tuyệt luân, khiến cả Tử Tiêu Cung chấn động dữ dội.

"Đại thái tử Kim Ô, chẳng lẽ... là chuyển thế của Bàn Cổ?!" Hồng Quân híp mắt, trên dưới đánh giá Lê Ân.

Phảng phất như muốn nhìn thấu, tất cả bí mật ẩn giấu trên người Lê Ân.

Nhưng, theo Hồng Quân không ngừng đánh giá, sâu trong đồng tử của lão không ngừng lan ra ánh sáng nguy hiểm. ...

Tây cực chi địa, Ma môn tiểu thế giới.

Trong trận chiến cuối cùng của Vu Yêu, tinh nhuệ của hai tộc vẫn lạc vô số.

Trong số các cường giả Chuẩn Thánh, chín vị Tổ Vu triệt để vẫn lạc, Huyền Minh và Côn Bằng cũng chỉ còn lại một tia tàn hồn trốn thoát.

Ma đạo đại trận do Kế Đô và La Hầu bí mật bố trí, đã chặn lại vô số tử khí, oán khí, sát khí... các loại năng lượng tiêu cực.

La Hầu dựa vào những năng lượng tiêu cực khổng lồ đến cực hạn này, cuối cùng đã khiến bản thể của hắn lành lại.

Không còn là một cái đầu lâu hung tợn, mà đã có thêm nửa trên thân thể.

Trên tế đàn, có một hư ảnh Nguyên thần, đang điên cuồng thôn phệ những năng lượng tiêu cực này để chữa thương.

Kinh ngạc thay chính là Côn Bằng bị Lê Ân đánh nổ, chỉ còn lại một tia tàn hồn trốn thoát.

"Lê Ân~~~!" Nhìn trên màn hình, Lê Ân đại triển thần uy, lực áp ba đại Thánh nhân, tàn hồn của Côn Bằng không nhịn được điên cuồng gầm lên.

Giọng nói tràn ngập vô hạn oán độc và hận thù.

Từ khi đản sinh đến nay, hắn chưa từng thảm như vậy, trực tiếp bị một quyền đánh nổ, không có bất kỳ khả năng phản kháng nào.

Nếu không phải vào thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, La Hầu ra tay cứu đi một tia tàn hồn, lúc này hắn đã sớm triệt để vẫn lạc.

Rất nhanh, tàn hồn của Côn Bằng trầm mặc xuống, chỉ điên cuồng thôn phệ, các loại năng lượng tiêu cực ngưng tụ trên tế đàn.

Hắn rõ ràng, bây giờ hắn muốn tìm Lê Ân báo thù, không khác gì lấy trứng chọi đá.

Ngay cả ba đại Thánh nhân liên thủ, cũng không hạ được Lê Ân, huống chi hắn còn chưa thành Thánh.

Không lâu sau, màn hình đột nhiên chuyển, đến lúc Nguyên Thủy Thiên Tôn nói ra Lê Ân nắm giữ Sức Mạnh pháp tắc.

"?!" "Đại thái tử Kim Ô, nắm giữ Sức Mạnh pháp tắc?!" Kế Đô và La Hầu đồng loạt thất thanh kinh hô.

Bọn họ dám không coi Hồng Quân ra gì, nhưng lại không dám không kính sợ Bàn Cổ.

Thời đại Hỗn Độn Thần Ma, trong Tam Thiên Thần Ma ai mà không bị Bàn Cổ hành hạ.

Kế Đô và La Hầu, cũng không ngoại lệ.

Năm xưa Kế Đô và La Hầu quá kiệt ngạo bất tuân, ngay cả Bàn Cổ cũng không coi ra gì, kết quả lại trở thành hai kẻ bị Bàn Cổ đánh ác nhất.

"Chẳng trách nhục thân của Đại thái tử Kim Ô cường hoành như vậy, hẳn là Bàn Cổ Thần Thể trong truyền thuyết!" La Hầu mới lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ.

"Đại thái tử Kim Ô, rốt cuộc có căn nguyên gì?" "Là truyền nhân chân chính của Bàn Cổ, hay là chuyển thế của Bàn Cổ?" La Hầu gắt gao nhìn chằm chằm Lê Ân, trong lòng trong nháy mắt loé lên vô số ý niệm. ...

Sau khi Lê Ân thân hoài Sức Mạnh pháp tắc bị vạch trần, thần sắc của Tam Thanh có lẽ là phức tạp nhất.

"Bàn Cổ đã là quá khứ!

Bất kể Đại thái tử Kim Ô, có phải là chuyển thế của Bàn Cổ hay không, đều không liên quan đến ta!" Cuối cùng, Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm mặc hồi lâu, hướng Thái Thượng Lão Tử và Thông Thiên giáo chủ truyền âm nói.

Chương 217

Vút!

Vút!

Vút...

Tiếp Dẫn lại không do dự nhiều, sau khi phản ứng lại, hung hãn ra tay.

Thứ Tiếp Dẫn tung ra, là một cây kinh tràng cao mười hai tầng.

Kinh tràng tỏa ra vô tận bảo quang, mỗi một tầng đều khắc vô số kinh văn áo nghĩa hàm chứa vô số thiên địa chí lý.

Cây kinh tràng này, kinh ngạc thay chính là Hậu Thiên Chí Bảo Tiếp Dẫn Bảo Tràng.

Hậu Thiên Chí Bảo, uy lực tuy không bằng Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại không thua kém Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Nhưng, công kích của Tiếp Dẫn, lại xa không chỉ có vậy.

Tiếp Dẫn ở xa tại Đại Lôi Âm Tự, trong lúc tung ra Tiếp Dẫn Kinh Tràng, đưa tay đánh ra một chưởng.

Ầm long!

Ngay tức khắc, hư không sâu trong thương khung đột nhiên nứt ra, một bàn tay khổng lồ đến cực điểm từ trời giáng xuống.

Bàn tay này không biết lớn đến mức nào, không biết đã bao phủ bao nhiêu vạn dặm phạm vi.

Bàn tay vô cùng khổng lồ này, trong lòng bàn tay lấp lánh vô số phù hiệu chữ "Vạn", trực tiếp một tay bao phủ cả mảnh vỡ Hồng Hoang nơi Lê Ân đang ở.

Lê Ân cảm giác ánh sáng lóe lên, khoảnh khắc tiếp theo, liền phát hiện mình đã ở trong một thế giới khác.

Ầm long!

Ầm long!

Ầm long...

Từng tòa phật quốc lơ lửng vô cùng cẩu đà hư ảnh, trong thế giới trong lòng bàn tay này đột nhiên mọc lên.

Những cẩu đà trang nghiêm thần thánh vô cùng này, trong miệng không ngừng truyền ra từng đạo phạn âm thanh lượng.

Lê Ân trong nháy mắt sắc mặt đại biến.

Những phạn âm này cực kỳ đáng sợ, dường như có thể ảnh hưởng đến năng lực linh hồn, vậy mà lại khiến Lê Ân từ sâu thẳm trong lòng, sinh ra một ý niệm muốn quy y Tây phương giáo.

Đang đang đang...

Lê Ân vội vàng thôi động Hỗn Độn Chung trấn thủ tại Nê Hoàn Cung, mới xua đuổi được những phạn âm đáng sợ này.

"Môn thần thông này, chẳng lẽ là thần thông sở trường của Tây phương nhị thánh 【Chưởng Trung Phật Quốc】 sao?" Lê Ân trong lòng khẽ động.

Thần thông mà Tiếp Dẫn thi triển, quả thực là 【Chưởng Trung Phật Quốc】.

Đối mặt với Lê Ân thân hoài Sức Mạnh pháp tắc, Tiếp Dẫn tự nhiên sẽ không lấy ra một số thần thông không ra gì, mất mặt xấu hổ.

Ầm ầm ầm...

Vô cùng vô tận Sức Mạnh pháp tắc, lập tức từ trong cơ thể Lê Ân

điên cuồng phun ra.

Sức Mạnh pháp tắc đầy trời, trong nháy mắt hóa thành mười tám loại vũ khí, hung hãn chém về phía thế giới trong lòng bàn tay.

Uy lực của Chưởng Trung Phật Quốc quả thực không tầm thường, nhưng đáng tiếc Tiếp Dẫn chỉ là tu vi Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong, tự nhiên xa không thể so sánh với Sức Mạnh pháp tắc Thánh nhân trung kỳ của Lê Ân.

Vút!

Thấy thế giới trong lòng bàn tay sắp bị Sức Mạnh pháp tắc đánh nổ, Tiếp Dẫn Kinh Tràng lại đột nhiên giáng lâm.

Kinh tràng tỏa ra vô tận bảo quang, mỗi một tầng đều khắc vô số kinh văn áo nghĩa hàm chứa thiên địa chí lý.

Theo sự dao động của mười hai tầng kinh tràng, vô số kinh văn áo nghĩa, phảng phất như sống lại, phân phân lạc ấn tại tọa thế giới trong lòng bàn tay.

Thế giới trong lòng bàn tay vốn sắp sụp đổ, lập tức như được tiêm máu gà, vậy mà lại ổn định lại.

Lê Ân không khỏi hơi có chút ngạc nhiên.

Hắn không ngờ rằng, Tiếp Dẫn Kinh Tràng phối hợp với【Chưởng Trung Phật Quốc】, không phải là một cộng một bằng hai đơn giản như vậy, đã cứng rắn khiến thế giới trong lòng bàn tay sắp sụp đổ, chịu đựng được sự oanh kích của Sức Mạnh pháp tắc của hắn.

Vút vút vút vút...

Tiếp Dẫn Kinh Tràng vừa rơi vào không lâu, lại có từng luồng ánh sáng bảy màu rơi vào thế giới trong lòng bàn tay.

Ánh sáng bảy màu đó che trời lấp đất bao phủ về phía Lê Ân.

Lê Ân có thể cảm nhận được từng luồng sức mạnh huyền diệu từ trong ánh sáng bảy màu đó lan tỏa ra, điên cuồng muốn quét hắn vào bên trong. *"Chẳng lẽ là Thất Bảo Diệu Thuật của Chuẩn Đề?"* Lê Ân trong lòng chợt động.

Thất Bảo Diệu Thuật là thần thông được thi triển từ Thất Bảo Diệu Thụ.

Thất Bảo Diệu Thụ là do Chuẩn Đề dùng bản thể của mình là Tây Phương Canh Kim Bồ Đề, kết hợp với vàng, bạc, lưu ly các loại bảy món báu vật luyện chế thành, là pháp bảo chứng đạo của Chuẩn Đề.

Thất Bảo Diệu Thụ cũng là pháp bảo mạnh nhất của Chuẩn Đề, đã đạt đến đỉnh phong Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Qua vô số năm tế luyện của Chuẩn Đề, uy lực của nó đã vô hạn tiếp cận cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo.

Thần thông【Thất Bảo Diệu Thuật】do Thất Bảo Diệu Thụ thi triển ra cũng là thần thông tủ của Chuẩn Đề, được xưng là không có vật gì không quét được.

Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên được xưng là quét sạch vạn vật, nhưng so với Thất Bảo Diệu Thuật "không vật gì không quét" thì còn kém xa không chỉ một bậc.

Nhưng, cho dù là Thất Bảo Diệu Thuật, muốn quét Lê Ân vào trong không gian dị độ được dệt nên bởi ánh sáng bảy màu cũng là chuyện nằm mơ giữa ban ngày.

Pháp tắc Sức mạnh toàn thân Lê Ân phun trào, nhất lực phá vạn pháp, cứng rắn dập tắt luồng sức mạnh huyền diệu lan ra từ Thất Bảo Diệu Thuật.

Uỳnh uỳnh uỳnh...

Đã bị nhận ra rồi, Lê Ân cũng không che che giấu giấu nữa, trong nháy mắt, uy lực của Pháp tắc Sức mạnh toàn bộ bộc phát.

Trước đó, khi chưa bị Nguyên Thủy Thiên Tôn nhận ra, Lê Ân đã có phần kiềm chế, không bộc phát toàn bộ uy lực của Pháp tắc Sức mạnh.

Chương 218

Hắn chỉ phát huy ra uy lực tương đương Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong mà thôi.

Chỉ là, vì Pháp tắc Sức mạnh đứng đầu ba nghìn pháp tắc, có thể vượt cấp đối kháng cường địch, nên mới có thể áp chế được Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề và Nữ Oa ba vị Thánh nhân.

Bây giờ, Tiếp Dẫn cũng đã tham chiến, đối mặt với bốn Thánh liên thủ, Lê Ân cũng không thể không bộc phát toàn bộ uy lực của Pháp tắc Sức mạnh.

Pháp tắc Sức mạnh cấp Thánh nhân trung kỳ, trong khoảnh khắc đã bao trùm toàn bộ thế giới trong lòng bàn tay.

Rầm rầm rầm...

Lần này, thế giới trong lòng bàn tay dù có Tiếp Dẫn Kinh Tràng gia trì cũng không thể chống lại Pháp tắc Sức mạnh cường hoành như vậy, cuối cùng bị ép vỡ nát.

Vút!

Tuy nhiên, Lê Ân phát hiện, sau khi phá vỡ thần thông Chưởng Trung Phật Quốc của Tiếp Dẫn, hắn vẫn chưa quay về thế giới thực.

Hắn lại xuất hiện trong một thế giới kỳ dị.

Thế giới kỳ dị này còn vượt xa tưởng tượng của Lê Ân.

Bên trong tựa như có đại thiên hoàn vũ, sông núi, kỳ quang dị sắc, nhật nguyệt tinh thần, hoa cỏ cây cối, chim bay thú chạy, sơn xuyên địa mạch, sông hồ biển cả... *"Chẳng lẽ là...

Sơn Hà Xã Tắc Đồ của Nữ Oa?"* Lê Ân trong lòng chợt động.

Có kiến thức từ thần thoại tiền thế, Lê Ân đối với các lá bài tẩy của Lục Thánh có thể nói là biết rất rõ.

Thế giới kỳ dị này không nghi ngờ gì vô cùng phù hợp với miêu tả về Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Linh khí vô biên vô tận trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ thai nghén hàng tỷ sinh linh, lại tuần hoàn trong sinh diệt, có đủ mọi thứ, phảng phất như trong bức tranh có một thế giới đại thiên chân thực.

"Kim Ô Đại thái tử, không tuân thiên số, đáng bị tru diệt!" Đúng lúc này, một tiếng quát giận dữ mang theo thiên uy vô cùng, lập tức vang vọng khắp thế giới kỳ dị.

Lê Ân chợt cười. *Phá án rồi!* Đúng là bị thu vào Sơn Hà Xã Tắc Đồ của Nữ Oa, tiếng quát giận dữ vừa rồi chính là của Nữ Oa.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Tiếng của Nữ Oa vừa dứt, thế giới trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ lập tức như trời long đất lở.

Ngay sau đó, từng luồng uy áp thiên địa mênh mông cuồn cuộn không thể hình dung điên cuồng nghiền ép về phía Lê Ân.

Nữ Oa là chúa tể tuyệt đối trong thế giới của bức đồ, là Thiên Đạo của thế giới trong đồ.

Nữ Oa một tiếng ra lệnh, toàn bộ thế giới trong đồ lập tức hành động, tập hợp sức mạnh của một thế giới để diệt sát Lê Ân.

Sức mạnh của cả một đại thiên thế giới, kinh khủng đến nhường nào.

Nữ Oa tập hợp sức mạnh một giới để diệt sát Lê Ân, có thể thấy được hận ý đối với hắn sâu đậm đến đâu.

Lê Ân hai mắt hơi nheo lại, trên mặt thêm mấy phần nghiêm nghị.

"Nữ Oa, ngươi cũng xứng tự xưng là thiên số sao?

Bớt tự dát vàng lên mặt mình đi!" Nhưng Lê Ân lại khinh miệt nhìn lên trời, cười lạnh.

Lời nói của hắn đối với cái gọi là "thiên số" của Nữ Oa tràn đầy vẻ khinh thường.

Tư thái cuồng ngạo, thể hiện không sót một chút nào!

Uỳnh uỳnh uỳnh...

Ngay sau đó, Lê Ân trong lòng chợt động, Pháp tắc Sức mạnh vô cùng vô tận điên cuồng phun trào.

Dưới sự khống chế của Lê Ân, Pháp tắc Sức mạnh vô cùng vô tận lại ngưng tụ thành một chiếc thần phủ khổng lồ vô song.

Chiếc thần phủ này được Lê Ân ngưng tụ theo hình dạng của Khai Thiên Thần Phủ.

Không biết có phải vì được ngưng tụ từ Pháp tắc Sức mạnh hay không.

Chiếc thần phủ này mơ hồ có mấy phần uy thế của Khai Thiên Thần Phủ thật sự, lan tỏa ra từng tia khí tức khai thiên tích địa.

"Nếu ngươi là thiên số, ta liền phá nát cả trời!" Lê Ân đột nhiên quát lớn.

Ầm ầm!

Tiếng nói vừa dứt, chiếc thần phủ khổng lồ vô song, mang theo uy thế khai thiên tích địa, lập tức vút lên trời, chém thẳng về phía thiên uy vô tận đang nghiền ép xuống.

Uỳnh uỳnh uỳnh...

Chiếc thần phủ khổng lồ vô song, nghịch phạt lên trên, đi đến đâu, cứng rắn chém thiên uy vô cùng làm hai nửa.

Một vết rìu kinh thế hãi tục, vắt ngang toàn bộ thế giới trong tranh, từ mặt đất xuyên thấu bầu trời.

Ong ong ong...

Trong thế giới thực bên ngoài, Nữ Oa đang liều mạng thúc giục Sơn Hà Xã Tắc Đồ, sắc mặt bỗng nhiên đại biến.

Bởi vì... nàng kinh hãi phát hiện Sơn Hà Xã Tắc Đồ đang kịch liệt rung động không ngừng, xuất hiện một vết nứt khổng lồ xuyên suốt cả bức Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Vết nứt phảng phất như vật sống, vẫn đang không ngừng mở rộng ra từng giây từng phút.

Nữ Oa lập tức đau lòng vô cùng.

Nàng đâu có ngờ rằng, tập hợp sức mạnh một giới trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ không những không làm gì được Lê Ân, ngược lại còn bị hắn làm trọng thương Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

"Lão Quân, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, nếu các ngươi còn không ra tay, ta cũng buông tay mặc kệ!" Nữ Oa lập tức quay về hướng Bát Cảnh Cung, Ngọc Hư Cung, Bích Du Cung, chùa Đại Lôi Âm và động Tà Nguyệt Tam Tinh, gầm lên giận dữ.

Dưới cơn phẫn nộ, nàng thậm chí gọi thẳng tên huý của Thái Thượng Lão Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, ngay cả sư huynh cũng không gọi nữa.

Sở dĩ rơi vào tình cảnh hiện tại, quy cho cùng đều là do Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ép buộc.

Chương 219

Nếu Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không ép nàng ra tay, nàng sẽ không cho mượn Chiêu Yêu Phiên, cũng sẽ không vì thế mà triệt để chọc giận Lê Ân.

Hắn tự nhiên cũng sẽ không trục xuất nàng khỏi Yêu tộc, càng không trực tiếp trước mặt mọi người phế bỏ vị trí Yêu giáo Giáo chủ của nàng, khiến nàng mất hết cả thể diện lẫn mặt mũi.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề biết Nữ Oa không nói đùa, nếu còn không ra tay, Nữ Oa tuyệt đối sẽ thu lại Sơn Hà Xã Tắc Đồ mặc kệ.

Nàng sẽ không trơ mắt nhìn Sơn Hà Xã Tắc Đồ bị hủy trong tay Lê Ân.

Vừa nghĩ đến đây, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lập tức cùng lúc ra tay.

Ba cây bảo kỳ màu sắc khác nhau, từ Bát Cảnh Cung, Ngọc Hư Cung và chùa Đại Lôi Âm bay ra, rơi vào trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Bảo kỳ bay ra từ Bát Cảnh Cung có màu đỏ rực, chính là Ly Địa Diễm Quang Kỳ trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ.

Bảo kỳ bay ra từ Ngọc Hư Cung có màu vàng mơ, chính là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ.

Bảo kỳ bay ra từ chùa Đại Lôi Âm có màu xanh biếc, chính là Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ lay động, vạn đóa kim liên nở rộ, không vật gì có thể phá, chư tà tránh lui, vạn pháp bất xâm.

Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ lay động, xá lợi hào quang tỏa sáng, tâm tĩnh khí bình, chư tà tránh lui, vạn pháp bất xâm.

Ly Địa Diễm Quang Kỳ lay động, hỗn loạn âm dương, đảo lộn ngũ hành, chư tà tránh lui, vạn pháp bất xâm.

Thông Thiên Giáo Chủ thì tế ra Thanh Bình Kiếm, rơi vào trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Chuẩn Đề thì hơi do dự một chút, cuối cùng cũng tế ra Thất Bảo Diệu Thụ, rơi vào trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Bên trong thế giới trong tranh, Lê Ân vẫn đang điên cuồng thúc giục thần phủ khai thiên tích địa, muốn cứng rắn chém nát Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Không còn cách nào khác.

Trừ khi Nữ Oa bằng lòng thả hắn ra, nếu không chỉ có thể dùng thủ đoạn bạo lực này, phá vỡ phong khốn của Sơn Hà Xã Tắc Đồ, mới có thể thoát ra khỏi thế giới trong tranh.

Uỳnh uỳnh uỳnh...

Lúc này, năm món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tỏa ra uy thế mênh mông, từ sâu trong bầu trời của thế giới trong tranh giáng xuống, sát khí đằng đằng tấn công về phía Lê Ân.

“Ha ha!

Ha ha...

Đến hay lắm, đến hay lắm!” Nhưng, Lê Ân lại không hề nao núng, không khỏi ngửa mặt lên trời cười lớn.

Trong mắt hắn thậm chí còn mơ hồ lóe sáng.

Không còn cách nào khác.

Năm món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đều đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính.

Có bong bóng thuộc tính đưa đến tận cửa cho hắn nhặt, Lê Ân sao có thể không vui.

Ồ, không đúng, chỉ có bốn món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đang rơi bong bóng thuộc tính, cây bảo kỳ màu vàng mơ kia một cọng lông cũng không rớt. *Keo kiệt quá!* *"Cây bảo kỳ màu vàng mơ kia, chẳng lẽ là Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ sao?"* Lê Ân trong lòng chợt động, thầm lẩm bẩm một tiếng.

Nhưng, ngữ khí của Lê Ân lại vô cùng khẳng định.

Đối với bảo vật của Lục Thánh, Lê Ân gần như còn rõ hơn chính bọn họ. *"Xem ra Pháp tắc Thổ hệ Thánh nhân trung kỳ của ta đã vượt xa Hạnh Hoàng Kỳ, nên nó mới không rớt bong bóng thuộc tính."* Ngay sau đó, Lê Ân mới bừng tỉnh đại ngộ.

Uỳnh uỳnh uỳnh...

Nhưng, Lê Ân không có nhiều thời gian để nghĩ những chuyện linh tinh này nữa.

Bởi vì... năm đại Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đã tấn công tới.

Không, phải nói là sáu đại Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo đồng thời tấn công tới mới đúng.

Giờ phút này, Sơn Hà Xã Tắc Đồ cũng một lần nữa ngưng tụ sức mạnh một giới, cùng với Hạnh Hoàng Kỳ, Bảo Sắc Kỳ, Diễm Quang Kỳ, Thanh Bình Kiếm và Thất Bảo Diệu Thụ, đồng loạt tấn công về phía Lê Ân.

"Hít!" Giờ phút này, đối mặt với sự vây giết của sáu đại Thánh

nhân, dù là Lê Ân cũng không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

Chiến!

Chiến!

Chiến...

Lê Ân mặc dù sắc mặt nghiêm nghị, nhưng lại không thấy bất kỳ vẻ sợ hãi nào.

Khi xưa, Pháp tắc Sức mạnh có thể đứng đầu ba nghìn pháp tắc, là nhờ trải qua từng trận huyết chiến mà có được.

Giờ phút này, nhiệt huyết sôi trào, Lê Ân cũng rơi vào trạng thái cuồng chiến, một bên thu hoạch bong bóng thuộc tính, một bên cùng với các Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo do sáu đại Thánh nhân thúc giục, điên cuồng tàn sát lẫn nhau.

Uỳnh uỳnh uỳnh...

Được Thánh nhân đích thân thúc giục, uy năng của Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo được phát huy toàn bộ, sáu đại Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo phối hợp vô cùng chặt chẽ.

Do Thanh Bình Kiếm sát phạt vô song, cùng với Sơn Hà Xã Tắc Đồ tập hợp sức mạnh một giới phụ trách chủ công.

Hạnh Hoàng Kỳ, Bảo Sắc Kỳ, Diễm Quang Kỳ và Thất Bảo Diệu Thụ thì phụ trách phòng ngự, làm suy yếu nặng nề Pháp tắc Sức mạnh của Lê Ân.

Phải biết rằng, chỉ riêng một trong số Hạnh Hoàng Kỳ, Bảo Sắc Kỳ, Diễm Quang Kỳ và Thất Bảo Diệu Thụ, lực phòng ngự đã đủ kinh người.

Bây giờ, với bốn tầng phòng ngự và bốn tầng suy yếu, cho dù Pháp tắc Sức mạnh của Lê Ân đã đạt đến Thánh nhân trung kỳ, uy lực

cũng bị mài mòn đi hơn một nửa.

Như vậy, Pháp tắc Sức mạnh mà Lê Ân đánh ra, khó mà chống lại thế công của Thanh Bình Kiếm và Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Vút vút vút...

Chương 220

Thanh Bình Kiếm vung ra hàng tỷ kiếm khí, sát phạt sắc bén, mỗi một kiếm đều ẩn chứa uy năng vô thượng phá diệt thiên địa.

Sơn Hà Xã Tắc Đồ tập kết sức mạnh một giới công kích, uy lực càng siêu tuyệt, đã mơ hồ chạm đến ngưỡng cửa Thánh nhân trung kỳ.

Thế là, Lê Ân hoàn toàn rơi vào thế yếu tuyệt đối, bị đánh cho liên tiếp bại lui.

Lê Ân lập tức chỉ còn sức chống đỡ, không có sức phản kích.

Thân hình loạng choạng trái phải, trông vô cùng chật vật.

Lê Ân thậm chí còn phải lén lút thi triển Pháp tắc Thổ, gia trì phòng ngự nhục thân, mới có thể cứng rắn chống đỡ được những đợt công thế sắc bén, không ngừng nghỉ của Thanh Bình Kiếm và Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Không còn cách nào khác.

Nhục thân của hắn bị thương quá nghiêm trọng, không dám dùng Bàn Cổ Thần Thể để cứng rắn chống đỡ công kích của Thanh Bình Kiếm và Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Lê Ân rơi vào thế hạ phong tuyệt đối cũng là chuyện bình thường.

Dù sao hiện tại hắn đang đối mặt với sự vây giết của sáu đại Thánh nhân liên thủ.

Phải biết rằng, Tam Thanh đều có tu vi Thánh nhân trung kỳ.

Cho dù pháp tắc họ nắm giữ không bằng Pháp tắc Sức mạnh, nhưng ngay cả trong tình huống một chọi một, thực lực cũng tuyệt đối không thua kém Lê Ân quá nhiều.

Đặc biệt là Thái Thượng Lão Quân, người đứng đầu Tam Thanh, trước nay ít khi ra tay, mang lại cảm giác có chút cao thâm khó lường.

Đối phương có phải chỉ có tu vi Thánh nhân trung kỳ hay không, cũng phải đặt một dấu hỏi lớn.

Nói không chừng, tu vi của Thái Thượng Lão Quân đã đạt đến Thánh nhân hậu kỳ cũng không chừng.

Hơn nữa, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ cũng chưa toàn lực ra tay.

Dù sao, Nguyên Thủy Thiên Tôn còn nắm giữ Tiên Thiên Chí Bảo Bàn Cổ Phiên.

Thông Thiên Giáo Chủ tuy không có Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại có Tru Tiên Tứ Kiếm.

Tru Tiên Tứ Kiếm phối hợp với Tru Tiên Trận Đồ, bày ra Tru Tiên Kiếm Trận được xưng là đệ nhất sát trận Hồng Hoang.

Uy lực của nó so với Tiên Thiên Chí Bảo, có hơn chứ không kém.

Giờ phút này, cả Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ đều chưa tế ra Bàn Cổ Phiên và Tru Tiên Tứ Kiếm, rõ ràng là còn giữ lại một phần lớn thực lực.

Đối với nguyên nhân Tam Thanh chưa dốc toàn lực, Lê Ân mơ hồ có vài phỏng đoán.

Ngay cả Nữ Oa, người muốn giết Lê Ân nhất, sau khi biết được Lê Ân thân mang Pháp tắc Sức mạnh, có hay không có những suy nghĩ khác, ngoài chính nàng ra, không ai dám đảm bảo.

Sáu đại Thánh nhân khi thành Thánh, đều bị Hồng Quân tính kế, từ đó bị Thiên Đạo ước thúc, càng trở thành "đả thủ" cho Hồng Quân.

Trong lòng sáu đại Thánh nhân, có hay không có ý niệm phản

kháng.

Đáp án khẳng định là không cần nói cũng biết.

Rõ ràng đã trở thành Thánh nhân, nhưng lại không thể tiêu dao giữa trời đất, lúc nào cũng phải chịu sự ước thúc của Thiên Đạo.

Tuy rằng cũng khiến họ bất tử bất diệt, nhưng làm Thánh nhân như vậy lâu ngày, sao không khỏi cảm thấy nhàm chán.

Uỳnh uỳnh uỳnh...

Một trận đánh kéo dài nửa năm.

Sáu đại Thánh nhân liên thủ vây giết Lê Ân nửa năm, nhưng vẫn chưa thể chém giết được Lê Ân.

Lê Ân đã nhặt gần hết bong bóng thuộc tính của sáu món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Điều đó cũng dẫn đến, sau khi có thuộc tính của sáu món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo gia thành, Lê Ân lại từng chút một xoay chuyển cục diện, ứng phó ngày càng dễ dàng.

Sáu đại Thánh nhân lập tức nhíu chặt mày.

Nửa năm vây giết, họ không hề lơi lỏng, thậm chí theo thời gian trôi đi, công thế còn hung mãnh hơn trước vài phần.

Kết quả là Lê Ân lại càng ngày càng nhẹ nhõm.

Bây giờ thậm chí không thể đánh cho hắn liên tiếp bại lui nữa.

“Ha ha!

Ha ha...” “Trận chiến này tạm dừng ở đây, sau này có cơ hội sẽ lại lĩnh giáo phong thái của sáu vị Thánh nhân!” Lê Ân lập tức cất tiếng cười lớn.

Trong nửa năm, Lê Ân thu hoạch cực lớn, trừ Hạnh Hoàng Kỳ ra,

thuộc tính của năm món Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo còn lại đều đã được nhặt lên cấp Thánh nhân.

Nếu không phải thu hoạch lớn như vậy, Lê Ân đâu có đánh với sáu đại Thánh nhân lâu như thế.

Hắn đã sớm tế ra Bàn Cổ Thần Điện, oanh tạc mở Sơn Hà Xã Tắc Đồ thoát ra rồi.

Nhưng, bây giờ Lê Ân không cần tế ra Bàn Cổ Thần Điện cũng có thể thoát ra.

Dù sao, hắn đã nắm giữ sức mạnh thuộc tính giống như Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Thứ mà Lê Ân nhặt được từ Sơn Hà Xã Tắc Đồ, chính là Pháp tắc Không gian.

Pháp tắc Không gian cấp Thánh nhân sơ kỳ, cũng là thu hoạch lớn nhất của Lê Ân trong nửa năm huyết chiến này.

Vút!

Sau khi âm thầm vận chuyển Pháp tắc Không gian, Lê Ân lập tức tìm ra cách thoát khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Ngay sau đó, lời còn chưa dứt, thân hình Lê Ân hóa thành một luồng độn quang, lập tức biến mất trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Vút!

Khoảnh khắc tiếp theo, thân hình Lê Ân đã xuất hiện trong mảnh vỡ Hồng Hoang.

Lê Ân vội vã thoát ra như vậy, tự nhiên là vì...

Đế Tuấn và Thái Nhất đều ở bên ngoài, Lê Ân sợ sáu đại Thánh nhân sẽ ra tay độc ác với họ.

Cũng không biết là vì sáu đại Thánh nhân đang bận toàn lực vây giết Lê Ân, hay vì nguyên nhân khác, sáu đại Thánh nhân cũng không nhân cơ hội giết chết Đế Tuấn và Thái Nhất.

Chương 221

Điều này khiến Lê Ân khẽ thở phào nhẹ nhõm.

Đương nhiên, nếu sáu đại Thánh nhân có ý định ra tay độc ác, e rằng cũng không thể thành công.

Lê Ân đã sớm trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu, lén lút để lại một luồng sức mạnh trên người Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi.

Chỉ cần Đế Tuấn có nguy cơ vẫn lạc, luồng sức mạnh đó sẽ được kích hoạt, Lê Ân cũng có thể cảm ứng được ngay lập tức.

Nếu chuyện như vậy thật sự xảy ra, Lê Ân khẳng định cũng không quan tâm đến việc nhặt thuộc tính nữa, trực tiếp tế ra Bàn Cổ Thần Điện thoát ra.

"Hử?" Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, không khỏi đồng thời kinh ngạc một tiếng.

"?!" "Chết tiệt!

Tên đó đã trốn thoát khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ?" Còn Nữ Oa thì kinh ngạc hơn nhiều.

Dù sao Sơn Hà Xã Tắc Đồ là pháp bảo của nàng.

Theo lý mà nói, không có sự cho phép của nàng, Lê Ân không thể nào thoát ra khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Trừ khi dùng vũ lực phá vỡ Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Nhưng vừa rồi Lê Ân rõ ràng không phá vỡ Sơn Hà Xã Tắc Đồ, mà lại độn ra khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ một cách vô cùng đột ngột.

Phảng phất như Sơn Hà Xã Tắc Đồ là nhà của hắn, muốn đi thì đi,

muốn về thì về.

Nữ Oa trong đầu, hết lần này đến lần khác tua lại động tác của Lê Ân.

Nhưng cái đầu sắp nổ tung mà vẫn không thể phát hiện ra thủ đoạn Lê Ân dùng để đào thoát khỏi Sơn Hà Xã Tắc Đồ.

Nữ Oa lập tức có cảm giác như có gai sau lưng, nếu không tìm ra nguyên nhân, nàng cảm thấy sau này cũng không thể yên tâm tu luyện được nữa.

Bởi vì... nàng phải lúc nào cũng đề phòng.

Lê Ân có thể sẽ lợi dụng thủ đoạn quỷ dị này, nhân lúc nàng tu luyện không phòng bị mà ám hại.

Vút!

Nữ Oa lập tức thu lại Sơn Hà Xã Tắc Đồ, không tiếp tục tấn công Lê Ân.

Vút!

Lê Ân trực tiếp bay đến bên cạnh Đế Tuấn.

Nhưng, Đế Tuấn lại với vẻ mặt phức tạp nhìn Lê Ân.

"Lê Ân, ngươi là truyền nhân của Bàn Cổ Đại Thần... hay là trực tiếp là Bàn Cổ Đại Thần chuyển thế?" Thái Nhất tính tình nóng nảy nhất, là người đầu tiên không nhịn được mà hỏi.

Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn vạch trần việc Lê Ân nắm giữ Pháp tắc Sức mạnh, họ đã có cả một bụng câu hỏi muốn hỏi Lê Ân.

Chỉ là, lúc đó Lê Ân đang bị Lục Thánh liên thủ vây giết, rõ ràng không phải là lúc để hỏi.

"Phụ đế, Đông Hoàng thúc, hai vị nên thoái vị!" Lê Ân lại không

trả lời câu hỏi của Thái Nhất, nhìn chằm chằm Đế Tuấn và Thái Nhất, nói với vẻ trịnh trọng.

"Thoái... vị?" Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức ngẩn ra.

Ngay sau đó, Đế Tuấn với vẻ mặt hoài nghi, nhìn Lê Ân từ trên xuống dưới.

"Nghịch tử, ngươi muốn soán vị, làm Thiên Đế sao?" Đế Tuấn hai mắt phun lửa, giận dữ nhìn Lê Ân.

Hắn không quan tâm Lê Ân có phải là chuyển thế của Bàn Cổ hay không, đã là con của hắn, thì hắn chỉ coi Lê Ân là con của mình.

Cái gì cần trách mắng thì vẫn phải trách mắng.

Lê Ân khóe miệng không khỏi giật giật. *Thần mẹ nó soán vị, làm Thiên Đế?

Cái đế vị rách nát đó ta đây không thèm.

Làm Thánh nhân tiêu dao giữa trời đất, không thơm sao?* "Phụ đế, không phải con muốn ép hai vị thoái vị, mà là thiên số không cho phép!" "Vu Yêu Đại Kiếp, là muốn Yêu tộc và Vu tộc chúng ta đều rút khỏi vũ đài Hồng Hoang.

Nếu không thoái vị, Yêu tộc vẫn là nhân vật chính của trời đất, thiên số sao có thể đồng ý." "Khi đó không phải Lục Thánh ra tay, e rằng Hồng Quân sẽ đích thân ra tay xóa sổ Yêu tộc chúng ta!" Lê Ân dùng tay chỉ lên trời, giải thích với ý nghĩa sâu xa.

"Cho nên, để bảo toàn Yêu tộc, hai vị phải thoái vị.

Đồng thời, Yêu tộc chúng ta cũng phải nhường lại Thiên Đình!" Lê Ân nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Hắn không nói đùa.

Chỉ cần Đế Tuấn và Thái Nhất không thoái vị, cho dù là Lê Ân

cũng không bảo vệ được Đế Tuấn và Thái Nhất.

Khi đó, Hồng Quân tuyệt đối sẽ đích thân ra tay xóa sổ Đế Tuấn và Thái Nhất.

Lê Ân tuy thực lực tăng vọt, nhưng chưa tự đại đến mức có thể cứng rắn đối đầu với Hồng Quân.

May mắn là, Hồng Quân có thiên số ước thúc, cũng không thể tùy ý ra tay.

Chỉ cần sau khi Đế Tuấn và Thái Nhất thoái vị, Yêu tộc nhường lại Thiên Đình, thiên số công nhận Vu Yêu Đại Kiếp kết thúc, Đế Tuấn và Thái Nhất có thể được bảo toàn.

Còn vì sao Yêu tộc nhường lại Thiên Đình, cũng là điều kiện không thể thiếu để bảo vệ Đế Tuấn và Thái Nhất.

Tự nhiên là vì...

Lê Ân biết rõ, quyền hành của Thiên Đình sau này sẽ ngày càng lớn, trở thành cơ quan tối cao thống ngự ba giới Thiên Địa Nhân.

Yêu tộc đã phải kết thúc, sao có thể tiếp tục nắm giữ quyền hành ba giới.

Nghe xong lời giải thích của Lê Ân, Đế Tuấn và Thái Nhất mới bừng tỉnh đại ngộ.

Ngay sau đó, Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, đều không chút do dự, gật đầu đồng ý.

Chương 222

"Hàng tỷ Yêu tộc Hồng Hoang, ta là Đế Tuấn, hôm nay chính thức thoái vị Thiên Đế!" Đế Tuấn hít sâu một hơi, vận chuyển pháp lực hô lớn.

Âm thanh hùng vĩ vang dội, lập tức truyền khắp cả Hồng Hoang.

"Cái gì?!" "Đế Tuấn công khai thoái vị?!" "Tại sao Đế Tuấn lại thoái vị vào lúc này, rõ ràng Yêu tộc đã thắng trận chiến Vu Yêu cuối cùng, tình hình đang rất tốt mà?" "Chẳng lẽ Đế Tuấn thoái vị, để nhường đường cho Kim Ô Đại thái tử?" Các đại năng Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang lập tức kinh hãi.

Chuẩn Thánh không thể tiếp xúc với những bí mật đằng sau Vu Yêu Đại Kiếp, tự nhiên không thể hiểu được quyết định thoái vị của Đế Tuấn.

Còn Lục Thánh và Hồng Quân, những người biết rõ nội tình Vu Yêu Đại Kiếp, thậm chí là những kẻ chủ mưu sau lưng, lại ngây người nhìn Lê Ân.

Rõ ràng không ngờ Lê Ân sẽ dùng cách thoái vị này để phá cục, bảo vệ Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Hàng tỷ Yêu tộc Hồng Hoang, ta là Thái Nhất, hôm nay chính thức thoái vị Đông Hoàng!" Ngay sau đó, giọng nói của Thái Nhất cũng lập tức truyền khắp cả Hồng Hoang.

"Ngay cả Thái Nhất cũng thoái vị?!" "Chuyện này xem ra không đơn giản như bề ngoài!" Các đại năng Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang, ai nấy đều lộ vẻ trầm tư.

Nếu Đế Tuấn thoái vị để nhường đường cho Kim Ô Đại thái tử,

thì Thái Nhất hoàn toàn không cần phải thoái vị.

Kim Ô Đại thái tử rõ ràng không thể một mình chiếm cả hai vị cách Thiên Đế và Đông Hoàng.

Ong ong ong...

Sau khi công khai tuyên bố thoái vị, Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức cảm giác được, khí vận mênh mông đại biểu cho vị cách Thiên Đế và Đông Hoàng, nhanh chóng tách ra khỏi cơ thể họ.

Khí tức của Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức suy yếu đi một mảng lớn, khiến họ vốn đã bị trọng thương, không khỏi càng thêm họa vô đơn chí.

Lê Ân không nói hai lời, giơ tay vung ra hai luồng Thái Dương Chân Hỏa, trong chốc lát đã chui vào trong cơ thể Đế Tuấn và Thái Nhất.

Mắt của Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức trợn tròn, trên mặt viết đầy vẻ kinh ngạc.

Bởi vì... họ kinh hãi phát hiện, Thái Dương Chân Hỏa mà Lê Ân đánh vào cơ thể họ đã đạt đến cấp Thánh nhân.

"Lê Ân, ngươi, ngươi..." Đế Tuấn và Thái Nhất lại một lần nữa kinh ngạc đến không nói nên lời.

Thái Dương Chân Hỏa là biểu tượng của tộc Tam Túc Kim Ô, bây giờ phát hiện Lê Ân thân mang Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân, lập tức khiến Đế Tuấn và Thái Nhất vừa kinh ngạc vừa vui mừng.

Pháp tắc Sức mạnh của Lê Ân không liên quan đến tộc Tam Túc Kim Ô.

Nhưng Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân có nghĩa là tộc Tam

Túc Kim Ô cũng đã thực sự xuất hiện một vị Thánh nhân.

“Ha ha!

Ha ha...” Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức ngửa mặt lên trời cười lớn.

Chút uất ức cuối cùng tiềm tàng trong lòng vì bị ép thoái vị cũng hoàn toàn tan thành mây khói.

Lê Ân dùng Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân để chứng minh cho họ thấy, tộc Tam Túc Kim Ô không cần chiếm giữ vị cách trời đất, cũng có thể tu luyện đến cảnh giới Thánh nhân.

Nếu đã như vậy, còn có gì để lưu luyến vị trí Thiên Đế và Đông Hoàng nữa.

Ngồi lên ngôi vị Thiên Đế và Đông Hoàng, chẳng phải là để tiện cho việc tu luyện, hy vọng có thể mượn khí vận do vị cách trời đất cung cấp để tấn thăng cảnh giới Thánh nhân sao.

Nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất đang hưng phấn không thể tả, Lê Ân không khỏi trợn trắng mắt, có chút cạn lời.

Ý định ban đầu của hắn là dùng Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân để chữa thương cho Đế Tuấn và Thái Nhất.

Đế Tuấn và Thái Nhất vốn sinh ra ở Thái Dương Tinh, tắm mình trong Thái Dương Chân Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân, đối với việc phục hồi thương thế của Đế Tuấn và Thái Nhất, tuyệt đối có lợi ích khó mà tưởng tượng được.

Ong ong ong...

Quả nhiên không ngoài dự đoán của Lê Ân.

Thương thế trong cơ thể Đế Tuấn và Thái Nhất nhanh chóng lành

lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

“Lê Ân, mau cho thêm mấy luồng Thái Dương Chân Hỏa!” Thái Nhất hai mắt sáng rực nhìn Lê Ân, phảng phất như đang nhìn một tuyệt thế giai nhân, tràn đầy lòng tham vô tận.

Thiếu điều nước miếng chảy đầy đất!

Khóe miệng Lê Ân co giật điên cuồng, gân xanh trên trán nổi lên.

Hồng Hoang Chi Lực trong cơ thể sắp không kiềm chế nổi nữa, chỉ muốn đấm cho Thái Nhất đang vô cùng bỉ ổi trước mắt một trận tơi bời. *Đông Hoàng thúc, ta không gay, nghiêm túc chút đi!* Nhưng, Lê Ân cũng biết, Thái Nhất thèm nhỏ dãi không phải vì nam sắc, mà là Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân.

Thái Nhất bây giờ đã trải nghiệm được lợi ích của việc Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân nhập thể, không những có thể tăng tốc độ phục hồi thương thế, mà còn có thể làm sâu sắc thêm sự lý giải đối với Thái Dương Chân Hỏa.

Đơn giản là tài nguyên tu luyện quý giá nhất của tộc Tam Túc Kim Ô.

Đương nhiên, Thái Dương Tinh cũng có Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân, tại sao Đế Tuấn và Thái Nhất không đến Thái Dương Tinh tu luyện?

Đó là vì...

Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân trên Thái Dương Tinh quá mãnh liệt, đừng nói là dùng để tu luyện, chưa kịp đến gần e rằng đã bị thiêu thành tro.

Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân mà Lê Ân đánh vào cơ thể thì lại khác.

Dưới sự khống chế của Lê Ân, những luồng Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân này hoàn toàn không làm họ bị thương.

"Ngẩn ra đó làm gì, mau dùng Thái Dương Chân Hỏa giúp phụ đế và Đông Hoàng thúc chữa thương đi!" Thấy Lê Ân không động đậy, ngay cả Đế Tuấn cũng không thể chờ đợi được nữa mà thúc giục.

Lê Ân không khỏi càng thêm cạn lời.

Ong ong ong...

Nhưng, Lê Ân cũng không keo kiệt, giơ tay vung lên, hai luồng Thái Dương Chân Hỏa hóa thành biển lửa màu vàng, nhấn chìm Đế Tuấn và Thái Nhất.

"Hàng tỷ Yêu tộc Hồng Hoang, ta là Kim Ô Đại thái tử Lê Ân, từ hôm nay, Yêu tộc toàn tộc rút khỏi Thiên Đình!" Trong lúc Đế Tuấn và Thái Nhất hấp thụ Thái Dương Chân Hỏa để hồi phục, Lê Ân cũng vận chuyển pháp lực hô lớn.

Ong ong ong...

Sau khi Lê Ân tuyên bố xong, tất cả Yêu tộc đang giữ chức vụ cao ở Thiên Đình, lập tức cảm giác như có thứ gì đó quý giá đang trôi đi khỏi cơ thể.

Vấn đề khí vận trôi đi, chỉ có tu vi Chuẩn Thánh trở lên mới có thể cảm nhận được.

Chương 223

Chuẩn Thánh của Yêu tộc cũng chỉ có bốn vị bên cạnh Lê Ân, còn các Yêu tộc giữ chức cao ở Thiên Đình khác, toàn bộ đều dưới Chuẩn Thánh, tự nhiên không thể nhận ra vấn đề khí vận trôi đi.

"Yêu tộc thật hào phóng, khí vận lớn như vậy mà cũng từ bỏ!" Tất cả các đại năng Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang đều kinh ngạc thán phục.

Đến bây giờ, họ cũng đã nhận ra, đằng sau Vu Yêu Đại Kiếp dường như còn có ẩn tình khác.

Nếu không, Yêu tộc là bên chiến thắng cuối cùng, lại có Kim Ô Đại thái tử, một cường giả có thể một mình chống lại sáu đại Thánh nhân liên thủ.

Không có lý do gì để Đế Tuấn và Thái Nhất cùng nhau thoái vị, thậm chí còn nhường lại cả Thiên Đình.

Chuyện này rất đáng suy ngẫm.

Lục Thánh và Hồng Quân thì đều im lặng.

Không ngờ, Lê Ân lại dùng cách này để giúp Yêu tộc thuận lợi vượt qua Vu Yêu Đại Kiếp.

Thiên số thu lại toàn bộ quyền hành của Thiên Đình, cũng không có lý do gì để tiếp tục ra tay với Lê Ân và Yêu tộc.

Mặc dù Lê Ân công khai tuyên bố Yêu tộc rút khỏi Thiên Đình, nhưng vẫn phải quay về Thiên Đình một chuyến.

"Cho Yêu tộc chúng ta chút thời gian để dọn nhà, không vấn đề gì chứ?" Lê Ân nhìn xa về phía Tử Tiêu Cung ngoài ba mươi ba tầng trời.

“Chuẩn!” Giọng nói hùng vĩ của Hồng Quân từ Tử Tiêu Cung truyền ra.

Vút!

Ngay sau đó, Lê Ân liền dẫn theo những tinh nhuệ Yêu tộc còn sống sót, quay trở lại Thiên Đình.

Trong trận chiến cuối cùng này, tổn thất của Yêu tộc trong số các cường giả Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh không lớn.

Nhưng tinh nhuệ Yêu tộc dưới Đại La Kim Tiên, tổn thất vô cùng thảm trọng.

Tinh nhuệ Yêu tộc mà Đế Tuấn dẫn theo, số người vẫn lạc không đếm xuể, số người sống sót không còn được một phần trăm.

Nhưng so với Vu tộc gần như bị diệt tộc, chỉ còn lại vài con mèo con chó, sống lay lắt, thì tốt hơn rất nhiều.

Sau khi trở về Thiên Đình, Lê Ân thay mặt Đế Tuấn và Thái Nhất ra lệnh.

Đế Tuấn và Thái Nhất vẫn đang miệt mài hấp thụ Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân để chữa thương và hồi phục, đâu có thời gian xử lý những chuyện lặt vặt này.

Lê Ân để Thập Đại Yêu Thần còn sống sót, cùng với một đám Yêu tộc Đại Thánh, sắp xếp việc di dời các bộ tộc Yêu tộc ra khỏi Thiên Đình.

Dù Thập Đại Yêu Thần và một đám Yêu tộc Đại Thánh đều không hiểu lắm quyết định nhường lại Thiên Đình của Lê Ân.

Nhưng, họ vẫn lập tức tuân lệnh.

Không còn cách nào khác.

Uy thế của Lê Ân trong Yêu tộc bây giờ quá lớn, hoàn toàn vượt

qua cả Đế Tuấn và Thái Nhất.

Hàng tỷ Yêu tộc Hồng Hoang, cho dù phản đối Đế Tuấn và Thái Nhất, cũng sẽ không phản đối bất kỳ quyết định nào của Lê Ân.

Bởi vì...

Lê Ân đã trở thành tín ngưỡng duy nhất của hàng tỷ Yêu tộc Hồng Hoang.

Lê Ân trước tiên diệt trừ Thập Nhị Tổ Vu, nhờ đó giúp Yêu tộc có thể tiêu diệt Vu tộc.

Sau đó, Lê Ân lại trục xuất Nữ Oa không làm gì cả ra khỏi Yêu tộc, càng phế bỏ vị trí Yêu giáo Giáo chủ của Nữ Oa.

Cuối cùng, Lê Ân lại sống sót sau khi bị sáu đại Thánh nhân liên thủ vây giết.

Từng chuyện, từng việc, chỉ cần lấy ra một chuyện, cũng đủ để chấn động cả Hồng Hoang.

Nhưng Lê Ân lại làm được tất cả.

Hắn chính là Yêu tộc Thánh nhân trong lòng hàng tỷ Yêu tộc Hồng Hoang.

Nhưng, Thập Đại Yêu Thần và một đám Yêu tộc Đại Thánh chưa kịp sắp xếp việc di dời, Lê Ân lại tìm đến họ.

“Cái gì?!” “Mang toàn bộ Thiên Đình...

đóng gói mang đi?!” Nghe xong đề nghị của Lê Ân, Thập Đại Yêu Thần và một đám Yêu tộc Đại Thánh đều thất thanh kinh hô.

Đúng vậy!

Đó chính là ý tưởng của Lê Ân.

Thiên Đình này do Đế Tuấn và Thái Nhất hao phí vô tận tâm huyết

xây dựng, sao có thể để lại cho Hạo Thiên.

“Đại thái tử, làm vậy có thích hợp không?

Thiên Đạo sẽ đồng ý cho chúng ta đóng gói Thiên Đình mang đi sao?” Bạch Trạch dùng tay chỉ lên trời, nhíu mày hỏi.

“Không đồng ý cũng phải đồng ý!

Thiên Đình này do Yêu tộc chúng ta xây, tự nhiên phải mang đi.

Không có Thiên Đình cũ của Yêu tộc chúng ta, chẳng lẽ bọn họ không thể tự xây Thiên Đình mới sao, vậy thì để bọn họ tự xây đi!” Lê Ân thản nhiên nói.

Đã Lê Ân nói vậy, Thập Đại Yêu Thần và một đám Yêu tộc Đại Thánh cũng chỉ có thể đồng ý.

Nhưng không đồng ý cũng không được, Lê Ân đã quyết định rồi, sao họ có thể ngăn cản được.

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức hành động.

Vút!

Lê Ân trực tiếp bay ra khỏi Thiên Đình, đến bên ngoài Nam Thiên Môn.

Ong ong ong...

Ngay sau đó, toàn thân Lê Ân phun trào Pháp tắc Sức mạnh vô cùng vô tận.

Trong nháy mắt, Pháp tắc Sức mạnh che trời lấp đất, bao phủ toàn bộ Thiên Đình.

“Lên!” Lê Ân đột nhiên quát lớn.

Chương 224

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Sau đó, toàn bộ Thiên Đình kịch liệt rung chuyển.

"Tên này lại giở trò quỷ gì nữa đây?" Lục Thánh và Hồng Quân, những người vẫn luôn âm thầm quan sát việc Yêu tộc di dời, sau khi thấy hành động của Lê Ân cũng nhíu mày.

Rõ ràng, họ hoàn toàn không ngờ Lê Ân sẽ đóng gói cả Thiên Đình mang đi.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Thiên Đình bị Pháp tắc Sức mạnh vô cùng bao bọc, vẫn đang điên cuồng rung chuyển không ngừng, khiến Yêu tộc vẫn đang ở trong Thiên Đình lúc này cảm thấy vô cùng bất an.

Dưới sự trấn an hết sức của Thập Đại Yêu Thần và một đám Yêu tộc Đại Thánh, tất cả Yêu tộc đầy hoảng sợ và bất an mới trấn tĩnh lại.

Cuối cùng, Lê Ân dùng Pháp tắc Sức mạnh, ngưng tụ thành một bàn tay khổng lồ che trời.

Toàn bộ Thiên Đình, bị bàn tay khổng lồ từng chút một nâng lên.

Đây mới thực sự là sức mạnh vô cùng!

Sức nhổ núi hề, quá nhỏ bé, sao gọi là khí cái thế.

Sức nhổ cả Thiên Đình, mới là hành động hoàng hoàng đại khí, mới thực sự là khí cái thế!

"Dừng tay!" Lục Thánh đồng loạt lên tiếng ngăn cản.

Đến lúc này, sao họ có thể không nhìn ra Lê Ân đang giở trò quỷ gì.

Rõ ràng là muốn di dời cả tòa Thiên Đình đi.

"Chẳng phải các ngươi muốn Thiên Đình triệt để cắt đứt với Yêu tộc chúng ta sao?" "Từng viên gạch, từng viên ngói của tòa Thiên Đình này đều do Yêu tộc chúng ta xây.

Nếu tiếp tục sử dụng, chỉ sẽ thừa kế nhân quả của Yêu tộc chúng ta, Thiên Đình mới cũng không thể hoàn toàn cắt đứt với Yêu tộc chúng ta!" "Tự xây một tòa Thiên Đình mới mà dùng đi, để khỏi phải chia lợi ích cho Yêu tộc chúng ta!" Lê Ân lại không có ý định dừng tay, ánh mắt nhìn xa về nơi đạo trường của Lục Thánh, nhàn nhạt nói.

"..." Lục Thánh đều á khẩu không nói nên lời.

Không thể không thừa nhận, lời của Lê Ân có mấy phần đạo lý.

Nếu Thiên Đình mới thừa kế nền cũ của Thiên Đình Yêu tộc, quả thực vô hình trung đã kết nhân quả với Yêu tộc.

Thiên số công chính, thưởng phạt phân minh, có mối quan hệ nhân quả này, tất nhiên sẽ phân một phần khí vận của Thiên Đình mới cho Yêu tộc.

Đây không phải là điều Lục Thánh và Hồng Quân muốn thấy.

Khó khăn lắm mới khiến Yêu tộc rút khỏi vũ đài nhân vật chính của trời đất, nếu lại dây dưa không dứt với Thiên Đình mới, không chừng có lúc sẽ tái xuất.

Dù sao, bây giờ Yêu tộc có một vị Thánh nhân thực lực ngút trời

như Lê Ân chống lưng, Lục Thánh cũng không thể tùy ý đàn áp Yêu tộc nữa.

Vừa nghĩ đến đây, Lục Thánh và Hồng Quân cũng không tiếp tục ngăn cản Lê Ân nữa.

Vút!

Ngay sau đó, Lê Ân lại bay xuống phía dưới, trước Thông Thiên Kiến Mộc chống đỡ Thiên Đình.

Thấy Lục Thánh không còn lên tiếng ngăn cản, Lê Ân biết Lục Thánh đã ngầm đồng ý với hành động của mình.

Thế là, lá gan của Lê Ân ngày càng lớn, định mang cả Thông Thiên Kiến Mộc đi cùng.

"Kiến Mộc, ngươi có bằng lòng rời đi cùng ta không?" Lê Ân trực tiếp truyền âm cho Kiến Mộc.

Linh căn có linh tính, Lê Ân biết rõ, Thông Thiên Kiến Mộc có thể giao tiếp với hắn.

"Tên này lại làm gì nữa?" Lục Thánh đang nhìn chằm chằm Lê Ân, cảm thấy có chút mệt mỏi trong lòng.

Tên này thực sự quá biết quậy phá!

"Tên này chẳng lẽ định mang cả Thông Thiên Kiến Mộc đi cùng luôn sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền âm cho năm vị Thánh nhân còn lại, giọng nói cũng không khỏi cao lên mấy vạn độ.

"Ngày sau ngươi thành Thánh, ta có thể hộ pháp cho ngươi!" Thông Thiên Kiến Mộc không lập tức trả lời, dường như đang suy nghĩ về lợi hại, Lê Ân vội vàng nói tiếp, tăng thêm tiền cược.

"Được!" Thông Thiên Kiến Mộc lần này không do dự nữa, trực tiếp truyền âm đồng ý.

Ong ong ong...

Đã Thông Thiên Kiến Mộc đồng ý, Lê Ân tự nhiên cũng không do dự, trực tiếp tế ra Pháp tắc Sức mạnh.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Pháp tắc Sức mạnh che trời lấp đất, lập tức ngưng tụ thành một móng vuốt khổng lồ che trời, trực tiếp chui sâu vào lòng đất trăm tỷ dặm, nhổ bật cả khu vực vạn tỷ dặm xung quanh Thông Thiên Kiến Mộc.

Pháp tắc Sức mạnh của Lê Ân, quả thực được xưng là đội phá dỡ mạnh nhất Hồng Hoang, không có gì không nhổ được.

"Dừng tay!" "Kim Ô Đại thái tử, ngươi quá đáng rồi!" "Di dời nền cũ Thiên Đình thì thôi, dù sao cũng là do Yêu tộc xây dựng, không có gì đáng trách!" "Nhưng Kiến Mộc không phải là vật của Yêu tộc, không thể mang đi!" Thấy cảnh này, Lục Thánh đâu còn không biết, phỏng đoán của Nguyên Thủy Thiên Tôn là đúng, Lê Ân thực sự định mang cả Kiến Mộc đi cùng.

Thật quá hỗn xược!

Lẽ nào lại như vậy!

Thấy cái gì tốt cũng muốn dọn đi, quả thực giống như thổ phỉ, không có chút phong thái cao ngạo của Thánh nhân.

Cứ dọn như vậy, sao không dọn luôn cả Hồng Hoang đi?

Lục Thánh tức đến muốn hộc máu, vội vàng lên tiếng ngăn cản Lê Ân.

"Chuyện này không liên quan đến ta, là Kiến Mộc bằng lòng đi

theo ta!

Ta là một vị Thánh nhân đường đường, mang theo một người tự nguyện theo mình, có vấn đề gì sao?" Lê Ân nhún vai, hỏi lại với vẻ mặt bất lực.

Chương 225

"Kiến Mộc, có phải hắn ép ngươi không?" "Cứ mạnh dạn nói ra, sáu vị Thánh nhân chúng ta đều là chỗ dựa của ngươi, sẽ làm chủ cho ngươi!" Lục Thánh vội vàng nhìn về phía Kiến Mộc, truyền âm với ngữ khí ôn hòa.

Lục Thánh tự nhiên không thể trơ mắt nhìn Lê Ân mang Kiến Mộc đi.

Nếu không, Thiên Đình mới sắp được xây dựng, sẽ do ai chống đỡ đây?

"Thưa các vị Thánh nhân, Lê Ân Thánh nhân không hề ép buộc ta, là ta tự nguyện đi theo ngài!" Kiến Mộc có chút tê dại da đầu truyền âm đáp.

Kiến Mộc biết rõ, làm vậy xong, tất nhiên sẽ đắc tội với Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa sáu vị Thánh nhân.

Nhưng nếu không đi, cũng sẽ đắc tội với Lê Ân.

Hơn nữa, cái giá của việc không đi còn lớn hơn, lời hứa của Lê Ân có thể không còn liên quan đến nó nữa.

Kiến Mộc thân là Tiên Thiên Ngũ Hành Linh Căn của Hồng Hoang, Vạn Mộc Chi Tổ, sao lại không muốn thành Thánh, thoát khỏi thân thể linh căn.

Dùng thân thể linh căn thành đạo, không phải là không có, Dương Mi Đại Tiên ở xa kia chính là một ví dụ, bản thể của ông là Không Tâm Dương Liễu Thụ, từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma, căn nguyên còn sâu hơn nó rất nhiều.

Gần đây thì có Chuẩn Đề, bản thể của Chuẩn Đề là Tiên Thiên

Kim Linh Căn Bồ Đề Thần Thụ, căn nguyên còn không sâu bằng Kiến Mộc.

Dù sao, nó bao hàm cả Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ ngũ hành đầy đủ, là gốc linh căn đầu tiên của trời đất sinh ra khi Hồng Hoang khai thiên tích địa.

Khi nó sinh ra, Chuẩn Đề còn chưa ra đời.

Cũng chính vì vậy, Kiến Mộc mới có danh hiệu Vạn Mộc Chi Tổ.

Kiến Mộc sở dĩ chọn Lê Ân, mà không phải Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa.

Tự nhiên là vì, nó muốn trở thành Thánh nhân tiêu dao giữa trời đất như Lê Ân, chứ không phải trở thành Thánh nhân con rối của Thiên Đạo.

"Kiến Mộc, ngươi phải suy nghĩ cho kỹ!" "Có phải Kim Ô Đại thái tử ép ngươi không?" "Không cần lo lắng, ngươi có thể dũng cảm nói ra sự thật, có sáu vị Thánh nhân chúng ta làm chỗ dựa cho ngươi, không cần sợ bất kỳ uy hiếp nào!" Lục Thánh rõ ràng không tin đây là ý thật của Kiến Mộc, chỉ cho rằng Kiến Mộc bị Lê Ân uy hiếp, không thể không nói vậy.

"Đa tạ các vị Thánh nhân ưu ái, sự thật là, Lê Ân Thánh nhân không hề uy hiếp ta!" Kiến Mộc lại một lần nữa khẳng định truyền âm.

"Kiến Mộc, ta và ngươi đều là xuất thân từ Tiên Thiên Linh Căn, chỉ cần ngươi bằng lòng ở lại, ta có thể truyền cho ngươi đạo thành Thánh của linh căn!" Sau khi năm vị Thánh nhân còn lại hoàn toàn im lặng, Chuẩn Đề vẫn không từ bỏ mà truyền âm.

Chuẩn Đề trực tiếp tế ra sát chiêu.

Hắn tin rằng đạo thành Thánh của linh căn, đối với một Tiên Thiên

Linh Căn đã đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, chỉ còn một bước nữa là có thể tấn thăng Thánh nhân như Kiến Mộc, tuyệt đối có sức hấp dẫn chí mạng.

Năm vị Thánh nhân còn lại nghe Chuẩn Đề truyền âm, cũng đều sáng mắt lên.

Tuy nhiên, Chuẩn Đề lại không biết, Kiến Mộc tuy khao khát thành Thánh, nhưng tuyệt đối không muốn trở thành Thánh nhân bị Thiên Đạo khống chế như Chuẩn Đề.

Nếu trở thành Thánh nhân như vậy, thà cứ giữ nguyên hiện trạng còn hơn.

Chuẩn Đề lại muốn truyền đạo thành Thánh như vậy, quả thực là đang hại nó, đẩy nó vào con đường tuyệt lộ.

Trong lòng Kiến Mộc, lửa giận không kiểm soát được mà dâng trào.

"Đa tạ hậu ái của Chuẩn Đề Thánh nhân, nhưng Kiến Mộc xin nhận lòng!" Kiến Mộc có chút tức giận, cứng rắn đáp lại.

"Kiến Mộc, ngươi có chút không biết điều..." Ba lần năm lượt bị Kiến Mộc từ chối, dù là Chuẩn Đề luôn vô liêm sỉ, mặt dày, cũng cảm thấy mất mặt, ngữ khí trong lời nói cũng mang theo chút tức giận không che giấu.

"Chuẩn Đề, ta thấy ngươi mới là kẻ không biết điều, người theo ta mà ngươi cũng dám uy hiếp, không phải là sống chán rồi sao?" Nhưng, Chuẩn Đề chưa nói xong, đã bị Lê Ân lạnh lùng cắt ngang.

Ầm ầm!

Toàn thân Lê Ân bắn ra hung khí vô cùng, trực tiếp cách không uy hiếp về phía động Tà Nguyệt Tam Tinh.

“Thánh nhân thì ngon lắm à?

Còn lảm nhảm nữa, ta diệt luôn đạo trường của ngươi!” Giọng của Lê Ân lạnh lẽo lạ thường, sát khí đằng đằng.

Ngay cả Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Nữ Oa cũng nghe ra được, câu nói này của Kim Ô Đại thái tử không phải là nói đùa, hắn tuyệt đối làm được.

“Kim Ô Đại thái tử, ngươi...” Chuẩn Đề sắc mặt tái xanh, tức đến muốn hộc máu, có ý định nói lời độc ác, nhưng cuối cùng lại nuốt vào.

Lần này, nếu lại khai chiến với Lê Ân, sáu đại Thánh nhân khẳng định sẽ không đoàn kết như trước nữa.

Tam Thanh và Nữ Oa tất nhiên sẽ không ra tay, chỉ đứng bên bờ xem lửa, xem náo nhiệt.

Khi đó chỉ có Tây Phương Nhị Thánh, Chuẩn Đề không có chút nắm chắc nào có thể chống lại Lê Ân có chiến lực siêu tuyệt.

Cho nên, cục tức này Chuẩn Đề nhịn cũng phải nhịn, không nhịn cũng phải nhịn.

“Xì!

Đồ hèn, chỉ biết uy hiếp những tồn tại yếu hơn mình!” “Ba mươi ức năm Hà Đông, ba mươi ức năm Hà Tây, đừng khinh kẻ yếu thế hơn, làm sao biết được ngày nào đó họ sẽ vượt qua ngươi!” Lê Ân khinh thường cười khẩy một tiếng.

“Kim Ô Đại thái tử...” Chuẩn Đề thì nghe mà toàn thân run rẩy, hai mắt phun lửa, nghiến răng nghiến lợi.

Tiếp theo, Lê Ân mới quay ánh mắt về phía Kiến Mộc, gọi một tiếng: “Chúng ta đi!”.

Vút!

Ngay sau đó, Lê Ân một tay nâng Thiên Đình, một tay nâng Kiến Mộc, hai vật thể khổng lồ, thân hình hóa thành độn quang phá không đi.

Ánh mắt của Lục Thánh, vẫn luôn dõi theo Lê Ân.

Họ cũng muốn biết, Lê Ân rốt cuộc sẽ đặt Thiên Đình Yêu tộc và Kiến Mộc ở đâu.

Nhận ra Lục Thánh vẫn luôn dùng ánh mắt theo dõi, Lê Ân lập tức nhíu mày.

Uỳnh uỳnh uỳnh...

Vừa nghĩ đến đây, toàn thân Lê Ân lập tức phun trào Pháp tắc Sức mạnh vô cùng vô tận, làm nhiễu loạn hoàn toàn thời không trong phạm vi hàng tỷ dặm.

Còn ánh mắt của Lục Thánh rơi vào trong phạm vi này, tự nhiên trực tiếp bị Pháp tắc Sức mạnh của Lê Ân mài mòn đi.

Vút!

Sau đó, Lê Ân nhân cơ hội vận chuyển Pháp tắc Không gian, tế ra thần thông không gian Hư Không Đại Na Di đã nhặt được từ Đế Giang, lập tức độn đi khỏi nơi này.

Lục Thánh hoàn toàn mất đi tung tích của Lê Ân.

Chỉ có thể bất đắc dĩ thu hồi ánh mắt.

Chương 226

Cuối cùng, thân hình Lê Ân xuất hiện tại Đông Thắng Thần Châu.

Đúng vậy!

Hắn định đặt Thiên Đình Yêu tộc và Kiến Mộc tại Đông Thắng Thần Châu.

Đông Thắng Thần Châu, núi non tú mỹ kỳ vĩ, sông ngòi sóng cả hùng tráng, thiên địa linh khí dồi dào, thích hợp để đặt Thánh địa của Yêu tộc tại đây.

"Thành công rồi!" "Đại thái tử điện hạ, thật sự đã đóng gói cả Thiên Đình mang đi rồi?!" "Đại thái tử điện hạ, quả nhiên kinh khủng như vậy!" "Đại thái tử điện hạ thật quá lợi hại, ngay cả sáu đại Thánh nhân cũng không dám khinh suất!" "Có Đại thái tử điện hạ ở đây, thật là may mắn của Yêu tộc chúng ta!" Hàng tỷ Yêu tộc trong Thiên Đình, tự nhiên có thể cảm nhận được, Thiên Đình không còn ở vị trí ban đầu.

Lập tức ai nấy đều mặt đỏ bừng, hưng phấn kích động đến cực điểm.

Ngay cả Thập Đại Yêu Thần và một đám Yêu tộc Đại Thánh, cũng lộ vẻ cuồng nhiệt, giơ tay hô lớn.

Ở bên ngoài, Lê Ân đang định bắt tay cải tạo Thiên Đình, lại đột nhiên dừng lại.

"Cải tạo Thiên Đình Yêu tộc thành Thánh địa của hàng tỷ Yêu tộc Hồng Hoang, vậy sao không khai phá một tiểu thế giới, thành lập Yêu Giới!" Bởi vì... lúc này, Lê Ân lại linh cơ chợt động.

"Đã có ba giới Thiên Địa Nhân, vậy sao không thể có Yêu Giới!"

Vừa nghĩ đến đây, mắt của Lê Ân trở nên vô cùng rực rỡ.

Trong lòng vô cùng rung động, ý niệm này đã hoàn toàn bén rễ nảy mầm trong lòng hắn.

Với Pháp tắc Sức mạnh Thánh nhân trung kỳ của Lê Ân, đủ để khai phá trung thiên thế giới.

Nhưng khai phá trung thiên thế giới tiêu hao quá lớn, với thân thể trọng thương hiện tại, rõ ràng không thích hợp.

Cho nên mới lùi một bước, chọn khai phá tiểu thiên thế giới, thành lập Yêu Giới.

Tiểu thiên thế giới Chuẩn Thánh có thể khai phá, cho dù đối với Lê Ân đang bị trọng thương, cũng không có chút khó khăn nào.

Nhưng, thành lập Yêu Giới là đại sự, Lê Ân cũng không nên độc đoán chuyên hành.

Vút!

Thế là, thân thể Lê Ân lập tức hóa thành một luồng lưu quang, độn vào trong Thiên Đình.

Sau khi độn vào Thiên Đình, Lê Ân lập tức truyền âm cho Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa, Thường Hi, Thập Đại Yêu Thần và một đám Yêu tộc Đại Thánh.

Họ đều là cao tầng của Yêu tộc, đại sự thành lập Yêu Giới này, phải thông báo cho họ một tiếng.

Vút vút vút...

Nhận được truyền âm của Lê Ân, Thập Đại Yêu Thần và một đám Yêu tộc Đại Thánh, tuy đầy bụng nghi vấn, nhưng vẫn lập tức đến Thiên Đế Cung.

Còn Đế Tuấn, Thái Nhất, Hi Hòa và Thường Hi thì vẫn luôn ở

trong Thiên Đế Cung.

Đế Tuấn và Thái Nhất đang hấp thụ luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân, Hi Hòa và Thường Hi thì phụ trách hộ pháp cho họ.

Nhận được truyền âm của Lê Ân, Đế Tuấn và Thái Nhất không thể không dừng việc tiếp tục hấp thụ Thái Dương Chân Hỏa.

Họ biết, nếu không có chuyện quan trọng, Lê Ân tuyệt đối sẽ không truyền âm làm phiền.

Vút!

Thân hình Lê Ân nhanh chóng xuất hiện trong Thiên Đế Cung.

"Lê Ân, sao lại vội vàng triệu tập chúng ta, bên ngoài xảy ra đại sự gì sao?" Lê Ân vừa hiện thân, Thái Nhất không nhịn được mà hỏi ngay.

Lê Ân liếc mắt một cái, phát hiện Thập Đại Yêu Thần và một đám Yêu tộc Đại Thánh vẫn chưa đến đủ, liền nói với Thái Nhất: "Đông Hoàng thúc đừng nóng vội, lát nữa sẽ biết!".

Nửa khắc sau, tất cả cao tầng Yêu tộc đều đã đến đủ.

"Bây giờ có thể nói được rồi chứ!" Đế Tuấn nhìn Lê Ân nói, ngay cả trong lòng ông cũng vô cùng tò mò.

Nhìn Lê Ân không vội không hoảng, có vẻ không phải là chuyện xấu.

"Chư vị, ta định khai phá một tiểu thế giới, thành lập Yêu Giới!" "Hồng Hoang có ba giới Thiên Địa Nhân, cũng nên có một chỗ cho Yêu Giới chúng ta!" Lê Ân cũng không úp mở nữa, trực tiếp nói thẳng.

"..." "..." "..." Bao gồm cả Đế Tuấn và Thái Nhất, tất cả cao tầng Yêu tộc lúc này mắt đều trợn tròn.

Rõ ràng bị hành động lớn của Lê Ân làm cho kinh ngạc đến mức không nói nên lời.

"Đúng vậy!" "Thành lập Yêu Giới!

Sao chúng ta không nghĩ ra nhỉ?" "Cách này rất hay, ta giơ cả hai tay hai chân tán thành!" "Yêu Giới... một giới chuyên thuộc về Yêu tộc chúng ta!" Thái Nhất tỉnh táo lại, đột nhiên vỗ đầu, vẻ mặt vô cùng hưng phấn và kích động.

Lúc này, Thái Nhất lại vui đến mức múa may quay cuồng.

"Đồng ý!" "Đại thái tử điện hạ, chúng thần đều đồng ý!" "Làm đi!" Thập Đại Yêu Thần và một đám Yêu tộc Đại Thánh, ai nấy đều mặt đỏ bừng gầm lên.

"Lê Ân, vậy chuyện này giao cho ngươi!" Đế Tuấn cũng vỗ vai Lê Ân.

Nhưng, Lê Ân lại có thể cảm nhận được, bàn tay của Đế Tuấn đang không kiểm soát được mà run rẩy.

Rõ ràng, Đế Tuấn không bình tĩnh như vẻ bề ngoài.

Chỉ là trước mặt các thuộc hạ, ông duy trì uy nghiêm của một Yêu Đế mà thôi. ...

Ba mươi ba tầng trời ngoài, Tử Tiêu Cung.

Vút!

Một đạo pháp chỉ màu tím, từ Tử Tiêu Cung bay ra.

Lập tức vượt qua không gian vô tận, hướng về Bát Cảnh Cung, Ngọc Hư Cung, Bích Du Cung, chùa Đại Lôi Âm, động Tà Nguyệt Tam Tinh và Oa Hoàng Cung giáng xuống.

"Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, mau đến Tử Tiêu Cung nghị sự!" Trong pháp chỉ màu tím,

vang lên giọng nói hùng vĩ của Hồng Quân.

Vút vút vút vút...

Nhận được pháp chỉ của Hồng Quân, Lục Thánh lập tức rời khỏi đạo trường của mình, thẳng tiến đến Tử Tiêu Cung.

Chương 227

Rất nhanh, bóng dáng của Lục Thánh đồng loạt xuất hiện trong Tử Tiêu Cung.

"Kính kiến Lão sư!" Lục Thánh vội vàng chắp tay hành lễ với Hồng Quân đang ngồi cao trên vân sàng.

Vút vút vút...

Hồng Quân giơ tay vung lên, sáu cái bồ đoàn xuất hiện trước mặt Lục Thánh.

Chính là bồ đoàn đại biểu cho thánh vị.

Khi xưa ở Tử Tiêu Cung nghe đạo, chính vì tranh giành được những bồ đoàn này, mới có được thánh vị.

Đương nhiên, sau này chứng minh, những bồ đoàn này là một cái hố, một cái hố rất lớn.

Bây giờ, họ đã lọt vào cái hố lớn này, không thể thoát ra được.

Lục Thánh trong lòng suy nghĩ miên man, đồng thời cũng ngồi ngay ngắn trên bồ đoàn.

"Vu Yêu Đại Kiếp tuy cuối cùng phát sinh không ít sóng gió, nhưng tổng thể đã đạt được mục đích mà thiên số đã định, Vu Yêu hai tộc toàn bộ rút khỏi vũ đài nhân vật chính của trời đất!" "Đương nhiên, có thể khiến Yêu tộc kết thúc, cũng là nhờ các ngươi đã ra sức!" Hồng Quân mở lời đầu tiên, khẳng định công lao của Lục Thánh.

"Nhưng, bây giờ Kim Ô Đại thái tử đã mang nền cũ của Thiên Đình và Kiến Mộc đi, các ngươi có kế hoạch gì?" Ngay sau đó, lời nói của Hồng Quân đột nhiên chuyển hướng.

Hồng Quân tuy nói một cách hàm súc, nhưng Lục Thánh sao có thể không nghe ra ý tứ sâu xa.

Hồng Quân không nghi ngờ gì đang hỏi, nên xây dựng lại Thiên Đình như thế nào.

"Lão sư yên tâm, đợi chúng con trở về, sẽ lập tức bắt tay vào việc xây dựng lại Thiên Đình mới!" Lục Thánh lập tức nhìn nhau, cuối cùng do Thái Thượng Lão Quân đại diện phát biểu.

"Đã các ngươi trong lòng có kế hoạch, vậy ta yên tâm rồi!" Hồng Quân khẽ gật đầu.

Đối với năng lực làm việc của sáu Thánh nhân dưới trướng, Hồng Quân rất tin tưởng.

"Vậy tiếp theo, chúng ta thương nghị về người kế nhiệm chủ nhân của Thiên Đình mới đi!" Ngay sau đó, Hồng Quân ném ra một quả bom tấn, làm cho đồng tử của Lục Thánh đồng loạt co rút lại.

Hô hấp cũng trở nên dồn dập và nặng nề hơn không ít.

Hồng Quân ngồi cao trên vân sàng, mắt hơi nheo lại, mặt đầy nụ cười.

Đối với phản ứng hiện tại của Lục Thánh, ông đã sớm dự liệu được.

"Lão sư, con cảm thấy đệ tử duy nhất của con là Huyền Đô, có thể đảm nhiệm vị trí chủ nhân của Thiên Đình!" "Huyền Đô vốn xuất thân từ Nhân tộc, nhân vật chính của trời đất trong thời đại tiếp theo chính là Nhân tộc." "Huyền Đô không nghi ngờ gì là người thích hợp nhất để đảm nhiệm vị trí Thiên Đế mới..." Tuy nhiên, điều khiến năm vị Thánh nhân còn lại không ngờ tới là, người đầu tiên nhảy ra không phải là Chuẩn Đề nổi tiếng vô liêm sỉ, mà lại là Thái Thượng Lão Quân luôn đề cao thanh tịnh vô vi.

Không còn cách nào khác.

Sáu đại Thánh nhân đều biết, Thiên Đình mới sắp được xây dựng, quyền hành mà trời đất ban cho sẽ tăng vọt chưa từng có.

Thiên Đình mới sẽ trở thành cơ quan quyền lực chính thống nhất, tối cao nhất Hồng Hoang, thống ngự ba giới Thiên Địa Nhân.

Thử hỏi, với tư cách là chủ nhân của Thiên Đình mới, Thiên Đế, khí vận trên người sẽ khổng lồ đến mức nào.

Một khi vị trí Thiên Đế mới rơi vào tay Huyền Đô, khi đó khí vận phản hồi lại cho Thái Thượng Lão Quân sẽ kinh người đến mức nào.

E rằng đều có thể giúp Thái Thượng Lão Quân đột phá cảnh giới mới.

Đó cũng là nguyên nhân vì sao Thái Thượng Lão Quân trước nay không bao giờ tranh giành, lần này lại là người đầu tiên nhảy ra tranh giành.

"Sư huynh nói sai rồi!" "Quảng Thành Tử dưới trướng Xiển giáo của ta, cũng có thể đảm nhiệm vị trí Thiên Đế mới..." Nhưng, lời của Thái Thượng Lão Quân chưa nói xong, đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đang nóng lòng cắt ngang.

"Nếu đã như vậy, vậy Đa Bảo Đạo Nhân dưới trướng Tiệt giáo của ta, cũng thích hợp đảm nhiệm vị trí Thiên Đế mới!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chưa nói xong, Thông Thiên Giáo Chủ đã lên tiếng.

"Dược Sư và Địa Tạng dưới trướng Tây Phương giáo của chúng ta, cũng có thể đảm nhiệm vị trí Thiên Đế mới!" Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề nhìn nhau, đồng thời lên tiếng.

Tây Phương Nhị Thánh trước nay luôn cùng tiến cùng lùi, lúc này cũng không ngoại lệ.

Không còn cách nào khác.

Nếu đề cử riêng lẻ, rõ ràng không tranh lại được với Tam Thanh được sủng ái hơn.

Nhưng, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đủ ác, một lần đề cử luôn hai người.

Không hề muốn lãng phí bất kỳ một suất đề cử nào.

Chỉ có Nữ Oa là lo lắng xoay vòng vòng.

Nàng là một Yêu giáo Giáo chủ bị phế, bây giờ chỉ còn là một tư lệnh không quân.

Không, Nữ Oa thực ra có hai đồng tử ở Oa Hoàng Cung, có thể đề cử.

Đồng tử dưới trướng Nữ Oa, một nam một nữ, nam đồng chính là Linh Châu Tử, sau này chuyển thế thành một trong những nhân vật chính của Phong Thần là Na Tra.

Nữ đồng thì từ Phượng Hoàng nhất tộc, được gọi là Thải Phượng Tiên Tử, là một con phượng hoàng bảy màu.

Thế nhưng, bất kể là Linh Châu Tử hay Thải Phượng, tu vi của họ rõ ràng không đủ, căn bản không thể tranh đoạt với Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Vì vậy, Nữ Oa mấp máy môi, có ý định đề cử tên của Thải Phượng hoặc Linh Châu Tử, nhưng cuối cùng lại trầm mặc.

Thế là, Nữ Oa chỉ có thể chua chát đứng nhìn Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tranh cãi nảy lửa, đấu võ mồm kịch liệt để giành giật vị trí Thiên Đế mới.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề càng cãi càng hăng, trong lúc lời qua tiếng lại, có thể lờ mờ thấy được những tia lửa bắn ra tứ phía.

Không khí trong Tử Tiêu Cung lập tức trở nên căng thẳng, phảng phất như sắp nổ tung.

Rõ ràng, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã cãi ra lửa.

Nếu không phải có Hồng Quân trấn áp ở trên, bọn họ đã sớm lao vào đánh nhau rồi.

"Nếu các ngươi đều không thể thuyết phục được nhau, vậy thì người kế nhiệm Thiên Đế sẽ do bản tôn tự mình chỉ định!" Giọng nói hùng vĩ mênh mông của Hồng Quân lập tức làm cho Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bừng tỉnh.

Sắc mặt của Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đều trở nên vô cùng khó coi.

Tranh qua tranh lại, kết quả cuối cùng lại để Hồng Quân hưởng lợi.

"Hạo Thiên, Dao Trì, ra mắt các vị Thánh nhân lão gia đi!" Hồng Quân cũng không quan tâm sắc mặt của Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề khó coi đến mức nào, trực tiếp xoay người nói với đồng tử và đồng nữ đang đứng hầu sau vân sàng.

Hai vị đạo đồng của Hồng Quân lập tức lộ vẻ vui mừng như điên.

Bọn họ cũng không ngờ rằng chuyện tốt như vậy lại rơi xuống đầu mình.

Chương 228

Lúc nãy Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tranh giành kịch liệt thế nào, họ đều đã nghe thấy.

Không chút nghi ngờ, nếu đây không phải là Tử Tiêu Cung của Đạo Tổ, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đã đánh nhau rồi.

Hạo Thiên và Dao Trì, dù có ngu ngốc đến đâu cũng biết rằng, việc nắm giữ tân Thiên Đình chắc chắn có lợi ích to lớn.

Nếu không, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng không thể tranh giành đến mức nổi cả chân hỏa.

"Hạo Thiên (Dao Trì), ra mắt các vị Thánh nhân lão gia và nương nương!" Hít sâu một hơi, Hạo Thiên và Dao Trì cố gắng giữ bình tĩnh, từ sau vân sàng của Hồng Quân bước ra, vội vàng cúi người hành lễ với Lục Thánh.

Nữ Oa gật đầu nhẹ với Hạo Thiên và Dao Trì.

Còn về Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, họ không cho Hạo Thiên và Dao Trì sắc mặt tốt, đều liếc nhìn một cách khó chịu.

Hạo Thiên và Dao Trì sắc mặt hơi biến đổi, da đầu có chút tê dại.

Bọn họ sao có thể không hiểu rằng, hai người đã vô hình trung đắc tội với Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Rốt cuộc, thành quả thắng lợi mà Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tranh giành lại bị hai kẻ nửa đường như họ hái mất, không có ý kiến mới là lạ.

Thế nhưng, Hạo Thiên và Dao Trì cũng không sợ, dù sao chỗ dựa của họ là Đạo Tổ Hồng Quân.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề dù có ý kiến với họ thì sao chứ, chẳng phải cũng phải ngậm bồ hòn làm ngọt sao.

Nữ Oa thì lại trở thành một người xem kịch, nhìn thấy bộ dạng tức tối của Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, trong lòng tràn ngập cảm giác hả hê.

Vì không đề cử ai, nên nàng không có cảm giác gì khi bị Hồng Quân nẫng tay trên.

Nhưng Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề thì khác, luôn có cảm giác con vịt đã nấu chín mà còn bay mất.

Thấy Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đang tỏ thái độ với Hạo Thiên và Dao Trì, Hồng Quân không những không trách mắng năm vị Thánh nhân, ngược lại trong lòng còn vô cùng hài lòng.

Đây chính là hiệu quả mà ông ta muốn.

Như vậy, sau khi Hạo Thiên và Dao Trì vào tân Thiên Đình, họ chỉ có thể ôm chặt lấy đùi của ông ta.

Đến lúc đó, Thiên Đình, cơ quan quyền lực chính thống và tối cao nhất Hồng Hoang, sẽ nằm trong sự khống chế của ông ta.

Cũng phải biết, quyền lực của tân Thiên Đình lớn như vậy, Hồng Quân sao có thể để tân Thiên Đình vượt ra khỏi tầm kiểm soát của mình.

Cũng chỉ có Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, bị miếng mồi béo bở mà Hồng Quân tung ra lúc đầu làm cho mất đi lý trí thường ngày, không nhìn ra được vòng lặp này, để Hồng Quân dễ dàng chia rẽ, thảnh thơi đoạt lấy thành quả thắng lợi.

Nếu không, nếu Lục Thánh nhất trí phản đối, Hạo Thiên và Dao Trì chưa chắc đã có thể thuận lợi như vậy mà vào tân Thiên Đình.

Rốt cuộc, việc của tân Thiên Đình vẫn phải dựa vào Lục Thánh.

Nếu Lục Thánh nhất trí phản đối, Hồng Quân thật sự không dễ độc đoán chuyên quyền.

Bây giờ, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không có lý do để phản đối, vì những người họ đề cử hoàn toàn không thể đạt được sự nhất trí.

"Hạo Thiên và Dao Trì sẽ là Thiên Đế và Vương Mẫu của tân Thiên Đình!" "Về phần các vị trí khác trong Thiên Đình, sẽ do các ngươi và Hạo Thiên, Dao Trì thương lượng!" Hồng Quân thâm sâu đạo ngự hạ, đấm một cái, tự nhiên phải cho vài quả táo ngọt.

Đương nhiên, Hồng Quân cũng không thể chiếm hết tất cả các vị trí cao tầng của Thiên Đình.

Cách ăn như vậy thật sự quá khó coi.

Không chút nghi ngờ, nếu ông ta làm vậy, Lục Thánh chắc chắn sẽ lật bàn không chơi nữa.

Lúc đó, tân Thiên Đình có thể được xây dựng lại hay không cũng là một vấn đề lớn.

Sắc mặt của Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lúc này mới khá hơn một chút.

Cũng đúng như Hồng Quân đã liệu.

Nếu Hồng Quân thật sự chiếm hết các vị trí cao tầng trong tân Thiên Đình, không chừa cho họ một chút nước canh nào, họ tuyệt đối sẽ không ra sức xây dựng lại Thiên Đình.

"Cẩn tuân pháp chỉ của lão sư!" Dù trong lòng không vui, nhưng Hồng Quân đã quyết định, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng chỉ có thể lựa chọn chấp nhận.

“Lão sư, người kế nhiệm Tam Hoàng của Nhân tộc đã có chưa?” Chuẩn Đề đảo mắt, đột nhiên hỏi.

Rõ ràng, không giành được vị trí chủ nhân của tân Thiên Đình, Chuẩn Đề không cam lòng.

Vì thế, hắn chuyển sang để ý đến người kế nhiệm Tam Hoàng.

Nhân tộc là nhân vật chính của thời đại tiếp theo do thiên số định sẵn.

Khí vận trời đất mà Tam Hoàng Nhân tộc đại diện tuyệt đối không thua kém gì chủ nhân tân Thiên Đình.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Nữ Oa cũng đồng loạt hướng ánh mắt về phía Hồng Quân.

“Người kế nhiệm Tam Hoàng do thiên số định sẵn!

Ngay cả ta cũng không thể can thiệp!

Sao, Chuẩn Đề, ngươi muốn xen vào một tay à?” Hồng Quân liếc nhìn Chuẩn Đề một cách đầy ẩn ý.

Chuẩn Đề không khỏi cười gượng.

Ngay cả Hồng Quân cũng không thể can thiệp, Chuẩn Đề lại càng không thể.

“Đi đi, hãy nhanh chóng xây dựng lại tân Thiên Đình!” Sau đó, Hồng Quân phất tay với Lục Thánh.

Lục Thánh chắp tay với Hồng Quân một cái rồi rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Việc chọn địa điểm cho tân Thiên Đình cũng dễ giải quyết, trực tiếp xây dựng lại trên nền cũ của Thiên Đình là được.

Rắc rối duy nhất là thiếu thứ để chống đỡ Thiên Đình.

Nhưng điều đó cũng không làm khó được sáu vị Đại Thánh nhân.

Nếu không có thứ gì để chống đỡ tân Thiên Đình, vậy thì không cần chống đỡ nữa.

Ai nói Thiên Đình nhất định phải có thứ gì đó chống đỡ?

Chẳng lẽ không thể để tân Thiên Đình lơ lửng trên Cửu Thiên sao?

Câu trả lời tự nhiên là có thể.

Chương 229

Ban đầu Đế Tuấn và Thái Nhất không làm được, chỉ vì họ không phải là Thánh nhân, năng lực không đủ, Thiên Đình của Yêu tộc mà họ lập nên tự nhiên cần có Kiến Mộc chống đỡ.

Nhưng bây giờ, sáu vị Đại Thánh nhân đích thân ra tay xây dựng lại Thiên Đình, có thể dễ dàng giải quyết vấn đề này.

Chỉ cần bố trí một tòa đại trận Lưỡng Nghi Phù Trầm cấp bậc Thánh nhân là có thể để tân Thiên Đình lơ lửng, vĩnh viễn không rơi xuống.

Lục Thánh nhanh chóng hành động.

Bọn họ cũng muốn nhanh chóng xây dựng lại Thiên Đình, sau đó cùng Hạo Thiên và Dao Trì thương thảo về các vị trí cao tầng của tân Thiên Đình.

An cư lạc nghiệp mới là của mình.

Kẻo thời gian kéo dài, lại có người nhảy ra hái trộm đào.

Như vậy bọn họ tuyệt đối sẽ phát điên! … Bên kia.

Trong lúc Lục Thánh xây dựng lại Thiên Đình, Lê Ân cũng đã hành động, bắt đầu thực hiện việc khai mở tiểu thế giới.

Mặc dù đây là lần đầu tiên Lê Ân khai mở tiểu thế giới, nhưng ngay cả Chuẩn Thánh cũng có thể khai mở tiểu thế giới, đối với hắn mà nói căn bản không có chút khó khăn nào.

Chỉ mất mười năm.

Lê Ân đã thành công khai mở ra một tiểu thế giới.

“Phù!

Cuối cùng cũng khai mở xong, chẳng có chút khó khăn nào cả!" Lê Ân thở ra một hơi trọc khí, nhìn tiểu thế giới "mới ra lò", trong mắt tràn đầy vẻ kiêu ngạo.

Đương nhiên, trong lòng Lê Ân càng tràn ngập cảm giác thành tựu không thể diễn tả.

Tự tay khai mở ra một tiểu thế giới, nếu ở kiếp trước, đây chẳng phải là Sáng Thế Thần hay sao.

Vù!

Thân hình Lê Ân lập tức bay lượn trong tiểu thế giới.

Hắn bắt đầu đo lường xem tiểu thế giới mình vừa khai mở rốt cuộc lớn đến mức nào.

Nhưng kết quả lại khiến hắn có chút không hài lòng.

Nó chỉ rộng khoảng mười vạn ức dặm.

Nếu ở kiếp trước, Lê Ân có lẽ sẽ bị con số thiên văn này dọa cho ngất xỉu.

Nhưng bây giờ, hắn chỉ cảm thấy nó nhỏ đến đáng thương.

Chỉ cần một cú đấm nhẹ, phạm vi hủy diệt của hắn cũng đã vượt xa con số đó rồi.

"Tuy chỉ là tiểu thế giới thôi, nhưng phạm vi cũng quá nhỏ rồi, nếu không ta biết giấu mặt vào đâu!" Lê Ân không khỏi lẩm bẩm.

Trong lòng hắn lại đang suy nghĩ, có cách nào có thể mở rộng kích thước của tiểu thế giới này không.

"Có!" Mắt Lê Ân đột nhiên sáng lên, hắn mạnh mẽ vỗ đầu một cái.

Ong ong ong… Lời còn chưa dứt, quanh thân Lê Ân đã điên cuồng

tuôn ra vô cùng vô tận Không Gian Pháp Tắc.

Đúng vậy.

Cách của Lê Ân là dùng Không Gian Pháp Tắc cấp bậc Thánh nhân để mở rộng kích thước của tiểu thế giới này.

Lê Ân không chút nghi ngờ, cách này tuyệt đối khả thi.

Rầm rầm!

Rầm rầm… Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Sau khi dung nhập Không Gian Pháp Tắc cấp bậc Thánh nhân, toàn bộ tiểu thế giới như bị kéo dãn ra, với tốc độ mắt thường có thể thấy được, điên cuồng bành trướng.

Cuối cùng, tiểu thế giới này đã được mở rộng đến phạm vi một ngàn vạn ức dặm.

Kích thước này đã là cực hạn của một tiểu thế giới.

Nếu mở rộng thêm nữa, tiểu thế giới này chắc chắn sẽ sụp đổ.

Rầm rầm!

Rầm rầm… Sau đó, Lê Ân dùng thần thông Hư Không Đại Na Di, di chuyển Thiên Đình vào trong tiểu thế giới này.

Vù vù vù… ừng bóng người điên cuồng bay ra từ trong Thiên Đình.

Chính là Đế Tuấn, Thái Nhất và các cao tầng Yêu tộc.

Chẳng mấy chốc, Đế Tuấn đã đáp xuống bên cạnh Lê Ân.

“Lê Ân, đây là tiểu thế giới mà ngươi khai mở ra sao?” Người đầu tiên lên tiếng vẫn là Thái Nhất, người có tính tình nóng nảy.

Lúc này, Thái Nhất vừa hỏi vừa dùng ánh mắt tò mò quan sát tiểu thế giới này.

“Thúc phụ, mọi người đều đã vào đây rồi, người hỏi câu này có phải hơi thừa thãi không?” Lê Ân bực bội đảo mắt.

“Lê Ân, ngươi nói chuyện với thúc phụ như vậy sao?” Thái Nhất lập tức hung hăng trừng mắt nhìn Lê Ân, rõ ràng có chút tức giận hóa thẹn.

“Tiểu thế giới này lớn bao nhiêu?” Đế Tuấn cũng tò mò hỏi.

“Phạm vi một ngàn vạn ức dặm!” Lê Ân đáp.

“Cái… gì?!” “Lại lớn như vậy?!” “Hít!

Hít…” Tất cả các cao tầng Yêu tộc, bao gồm cả Đế Tuấn và Thái Nhất, đều không tự chủ được mà hít vào một hơi khí lạnh.

“Từ nay về sau, nơi này chính là Yêu Giới chuyên thuộc của Yêu tộc chúng ta!” Lê Ân hào hùng vạn trượng giang tay hô lớn.

“Khi nào thì chúng ta sẽ tuyên bố với toàn Hồng Hoang về việc thành lập Yêu Giới?” Đế Tuấn bình tĩnh lại, hỏi tiếp.

“Vài ngày nữa sẽ tuyên bố!

Chương 230

Bây giờ phải làm một số thủ đoạn che đậy, tránh để Hồng Quân phát hiện ra vị trí cụ thể của Yêu Giới!" Lê Ân không khỏi trầm ngâm.

Tất cả các cao tầng Yêu tộc đều đồng thời gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Nếu bị Hồng Quân biết được vị trí của Yêu Giới, e rằng lão ta sẽ đích thân ra tay tiêu diệt Yêu Giới hoàn toàn không nằm trong tầm kiểm soát của mình.

Điểm này Lê Ân không thể không phòng.

"Tốt, không tự mãn!" Đế Tuấn rất hài lòng với thái độ của Lê Ân, người sau không vì thực lực bản thân cường đại mà không coi Hồng Quân ra gì.

Lê Ân không khỏi mỉm cười.

Dù hắn có ngông cuồng tự đại đến đâu cũng không dám xem thường Hồng Quân.

Là người đến từ hậu thế, sao có thể không biết Hồng Quân, đại BOSS của Hồng Hoang, sâu không lường được đến mức nào.

Dù hắn có trong mình Lực Chi Pháp Tắc của Bàn Cổ, nhưng nếu không đạt đến cấp bậc Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không thể chống lại Hồng Quân.

"Phụ đế, nếu chúng ta đã nhường lại Thiên Đình.

Vậy sau này tòa cựu Thiên Đình này hãy gọi là Yêu Đình đi!" "Xưng hô của phụ đế có thể đổi lại là Yêu Đế!

Xưng hô của thúc phụ thì đổi lại là Yêu Hoàng!" "Ngoài ra, Thiên Đế Cung của phụ đế cũng phải đổi thành Yêu Đế Cung, Đông Hoàng

Cung của thúc phụ thì đổi thành Yêu Hoàng Cung!" "Cùng với việc thành lập Yêu Giới, Yêu tộc chúng ta đã hoàn toàn cắt đứt với quá khứ, phải có khí tượng mới!" Ngay sau đó, Lê Ân nhìn chăm chú vào Đế Tuấn và Thái Nhất, chậm rãi nói.

"Được, đều nghe theo ngươi!

Dù sao bây giờ Yêu tộc, mọi việc đều do ngươi quyết!" Đế Tuấn và Thái Nhất không chút do dự, lập tức đồng ý.

Rầm rầm!

Rầm rầm… Tiếp đó, Lê Ân lại di chuyển Kiến Mộc vào trong Yêu Giới.

Lê Ân vẫn để Kiến Mộc chống đỡ Yêu Đình lơ lửng trên bầu trời.

"Kiến Mộc, đây là tiểu thế giới mà ta vừa khai mở, dùng để thành lập Yêu Giới!" "Sau này, ngươi cứ yên tâm tu luyện trong Yêu Giới đi!" Lê Ân truyền âm cho Kiến Mộc.

"?!" "Lê Ân Thánh nhân muốn thành lập Yêu Giới?!" Nghe vậy, Kiến Mộc vô cùng kinh ngạc.

Trước đó, Lê Ân chưa từng nói cho Kiến Mộc biết kế hoạch thành lập Yêu Giới.

Vì vậy, bây giờ Kiến Mộc đột nhiên nghe thấy, mới kinh ngạc như vậy.

Rốt cuộc, Hồng Hoang hiện tại chỉ có Thiên, Địa, Nhân tam giới.

Nay, Lê Ân lại muốn thành lập giới thứ tư của Hồng Hoang – Yêu Giới!

Sự kinh ngạc của Kiến Mộc có thể thấy rõ.

Đương nhiên, Yêu Giới mà Lê Ân thành lập, còn lâu mới có thể sánh ngang với Thiên, Địa, Nhân tam giới.

Nhưng, Kiến Mộc có niềm tin vào năng lực của Lê Ân.

Tin rằng Yêu Giới dưới sự dẫn dắt của Lê Ân, tuyệt đối sẽ ngày càng phát triển.

Sớm muộn gì, Yêu Giới cũng có thể đuổi kịp Thiên, Địa, Nhân tam giới, thậm chí vượt qua cả tam giới, cũng không phải là chuyện không thể.

Vù!

Sau đó, Lê Ân độn ra khỏi Yêu Giới.

Hắn phải làm một số bố trí, ẩn giấu Yêu Giới đi.

Ít nhất là trong lúc chưa thể chống lại Hồng Quân, không thể dễ dàng để lộ vị trí cụ thể của Yêu Giới.

Ong ong ong… Quanh thân Lê Ân tuôn ra vô cùng vô tận Không Gian Pháp Tắc, trong nháy mắt bao bọc toàn bộ Yêu Giới.

Sau đó, Yêu Giới khổng lồ, dưới tác dụng của Không Gian Pháp Tắc, lập tức điên cuồng thu nhỏ lại.

Cuối cùng, Yêu Giới hóa thành một hạt bụi nhỏ hơn cả hạt bụi li ti vạn ức lần.

Linh cảm này, Lê Ân có được từ vi trần thế giới ở Bất Chu Sơn.

Vù!

Lê Ân vận chuyển Thổ Chi Pháp Tắc, thi triển thuật độn thổ, đi sâu vào lòng đất.

Mãi cho đến khi đi sâu xuống lòng đất mười vạn ức dặm, Lê Ân mới dừng lại, đặt Yêu Giới đã hóa thành hạt bụi nhỏ li ti vào đó.

Đương nhiên, để che đậy tốt hơn, Lê Ân lại bọc bên ngoài Yêu Giới hết lớp này đến lớp khác Thổ Chi Pháp Tắc.

Như vậy, cho dù Đế Tuấn và Thái Nhất có thành Thánh trong Yêu Giới, cũng sẽ không bị thế giới bên ngoài cảm nhận được.

Bởi vì dao động khí tức đều đã bị Thổ Chi Pháp Tắc cấp bậc Thánh nhân trung kỳ hoàn toàn cách ly.

"Đúng rồi, phải xây một tòa Hư Không Đại Na Di Trận Pháp để tiện ra vào!" Ngay sau đó, Lê Ân mạnh mẽ vỗ đầu một cái.

Trận pháp vốn không phải là sở trường của Lê Ân, nhưng đối với Lê Ân, người sở hữu Không Gian Pháp Tắc cấp bậc Thánh nhân, việc xây dựng một tòa Hư Không Đại Na Di Trận Pháp cũng không khó khăn.

Đương nhiên, chỗ phiền phức duy nhất là Lê Ân thiếu tiên thiên dược liệu hệ không gian để làm trận nhãn hoặc trận cơ xây dựng trận pháp.

"Có rồi!

Ta có thể dùng Không Gian Pháp Tắc kết tinh làm trận nhãn và trận cơ mà!" Lê Ân đột nhiên nảy ra ý tưởng, ánh mắt lập tức trở nên vô cùng rực rỡ.

Pháp tắc kết tinh xét về mức độ quý giá, không hề thua kém tiên thiên dược liệu, thậm chí còn hơn.

Dùng Không Gian Pháp Tắc kết tinh để xây dựng Hư Không Đại Na Di Trận Pháp, hiệu quả tuyệt đối sẽ tốt hơn rất nhiều so với dùng tiên thiên dược liệu hệ không gian.

Ong ong ong… Nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức hành động, bắt đầu điên cuồng ngưng tụ Không Gian Pháp Tắc kết tinh.

Ban đầu, lúc Lê Ân luyện hóa Lực Chi Pháp Tắc kết tinh, hắn cảm thấy cực kỳ sảng khoái.

Nhưng bây giờ, đến lượt hắn ngưng tụ Không Gian Pháp Tắc kết tinh, cũng sảng khoái như vậy.

Nhưng sự sảng khoái này lại là chua chát.

Lê Ân phát hiện, dù dốc toàn lực, mất mười năm cũng không ngưng tụ nổi một phần trăm của một viên Không Gian Pháp Tắc kết tinh.

Chương 231

"Độ khó của việc ngưng tụ pháp tắc kết tinh lớn đến vậy sao?" "Hít!

Hít…" Lê Ân không khỏi hít mấy hơi khí lạnh.

Hắn chỉ có thể tạm thời từ bỏ việc tiếp tục ngưng tụ Không Gian Pháp Tắc kết tinh.

Quá tốn thời gian.

Dù sao bây giờ cũng không nhất thiết phải xây dựng ngay Hư Không Đại Na Di Trận Pháp.

Các cao tầng Yêu tộc hiện tại đều đang tu luyện trong Yêu Giới, cũng không có ý định vội vàng ra ngoài.

Vì vậy, việc xây dựng Hư Không Đại Na Di Trận Pháp có thể hoãn lại một chút.

Việc công bố thành lập Yêu Giới với toàn Hồng Hoang lại càng cấp bách hơn.

"Đúng rồi, có thể chuyển Không Gian Pháp Tắc cho Càn Khôn Đạo Nhân, để hắn đi ngưng tụ Không Gian Pháp Tắc kết tinh!" Đột nhiên, vào lúc này, Lê Ân lại nảy ra một ý tưởng khác.

Càn Khôn Đạo Nhân là hóa thân Không Gian Pháp Tắc mà Lê Ân chém ra.

Thế nhưng, Không Gian Pháp Tắc cấp bậc Thánh nhân quá hữu dụng, tuyệt đối là thần thông chạy trốn tốt nhất.

Vì vậy, sau khi Lê Ân cày Không Gian Pháp Tắc lên Thánh nhân sơ kỳ từ trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ của Nữ Oa, hắn vẫn không nỡ thông

qua bảng hệ thống để chuyển Không Gian Pháp Tắc cấp bậc Thánh nhân cho Càn Khôn Đạo Nhân.

Hắn vẫn giữ nó bên mình, coi như một lá bài tẩy.

Bây giờ, cũng không cần phải quyết đấu với Lục Thánh nữa, giữ Không Gian Pháp Tắc cấp bậc Thánh nhân bên mình có chút lãng phí.

Thế nhưng, Lê Ân cũng không lập tức chuyển Không Gian Pháp Tắc cấp bậc Thánh nhân cho Càn Khôn Đạo Nhân.

Bởi vì Không Gian Pháp Tắc của Càn Khôn Đạo Nhân còn chưa đạt đến Chuẩn Thánh viên mãn, cứ thế chuyển Không Gian Pháp Tắc Thánh nhân sơ kỳ cho hắn.

Động tĩnh đột phá quá lớn, chỉ dựa vào Càn Khôn Đạo Nhân tuyệt đối không thể che đậy được.

Bị Lục Thánh và Hồng Quân cảm ứng được, lại phải sinh ra sóng gió.

Vì vậy, Lê Ân định tìm Càn Khôn Đạo Nhân, đích thân che đậy động tĩnh đột phá cho hắn.

Vù!

Nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức từ sâu trong lòng đất độn ra ngoài.

Ngoài ra, việc công bố thành lập Yêu Giới với toàn Hồng Hoang cũng phải đổi sang nơi khác để tuyên bố.

Kẻo bị Lục Thánh và Hồng Quân đào đất vạn ức thước, tìm ra vị trí ẩn náu của Yêu Giới.

Lê Ân biết rõ, xét về năng lực tính toán, trước mặt Lục Thánh và Hồng Quân, hắn chỉ là em của em.

Vì vậy, vì sự an toàn của Yêu Giới, cẩn tắc vô ưu.

Kẻo Yêu Giới vừa thành lập đã bị Lục Thánh và Hồng Quân tiêu diệt.

Vậy thì mất mặt lắm, là loại bị vả sưng mặt.

Vù!

Dựa vào mối liên kết giữa linh hồn, Lê Ân thi triển thần thông không gian, chẳng mấy chốc đã tìm thấy Càn Khôn Đạo Nhân.

Ong ong ong… Lê Ân không nói hai lời, quanh thân tuôn ra vô cùng vô tận Lực Chi Pháp Tắc, trong nháy mắt cách ly hoàn toàn thời không trong phạm vi ức vạn dặm.

"Bản tôn,…" Càn Khôn Đạo Nhân có chút khó hiểu nhìn Lê Ân.

Thế nhưng, khoảnh khắc tiếp theo, giọng nói của Càn Khôn Đạo Nhân đột ngột dừng lại.

Rầm!

Bởi vì… Lê Ân đã chuyển Không Gian Pháp Tắc cấp bậc Thánh nhân lên người hắn.

Một luồng dao động khí tức cấp bậc Thánh nhân mạnh mẽ lan tỏa từ trong cơ thể Càn Khôn Đạo Nhân.

Nhưng nó không thể phá vỡ phong tỏa của Lực Chi Pháp Tắc, không truyền ra ngoài.

"Không Gian Pháp Tắc của ta đã thăng lên cấp bậc Thánh nhân?!" Càn Khôn Đạo Nhân tròng mắt suýt nữa thì nổ tung.

Vẻ không thể tin nổi trong mắt hắn, mãi không tan đi.

Vù!

Lê Ân không ở lại lâu, sau khi dặn dò Càn Khôn Đạo Nhân một câu, để người sau toàn lực ngưng tụ Không Gian Pháp Tắc kết tinh,

Lê Ân liền rời đi.

Tiếp đó, Lê Ân quyết định tại nền cũ của Thiên Đình, tuyên bố với toàn Hồng Hoang về việc thành lập Yêu Giới.

Yêu tộc suy tàn tại nền cũ của Thiên Đình, Yêu Giới lại là nơi tái sinh của Yêu tộc.

Suy tàn và tái sinh, kế thừa và mở ra!

Bắt đầu và kết thúc, đều ở cùng một nơi!

Như vậy mới có cảm giác nghi thức chứ.

Vù!

Lê Ân lập tức hóa thành một đạo hồng quang, bay thẳng đến nền cũ của Thiên Đình.

Nhưng chưa đến nơi, Lê Ân đã từ xa nhìn thấy một tòa Thiên Đình mới, sừng sững trên nền cũ của Thiên Đình Yêu tộc.

"Lục Thánh và Hồng Quân xây tân Thiên Đình ở đây à?" Lê Ân có chút kinh ngạc.

Hắn đã nghĩ rằng, Lục Thánh và Hồng Quân sẽ hoàn toàn bỏ hoang nơi này, chọn nơi khác để xây dựng lại Thiên Đình.

Ong ong ong… Lê Ân chưa tiếp cận tân Thiên Đình, sáu luồng thánh uy hùng vĩ mênh mông đã từ trong tân Thiên Đình cuồng dũng tuôn ra.

"Kim Ô Đại Thái Tử, ngươi đến đây làm gì?" Lục Thánh có chút kinh ngạc xen lẫn tức giận quát lớn.

Họ tưởng rằng Lê Ân thấy họ đã xây dựng xong Thiên Đình, đến đây để phá rối.

"Nhìn cái vẻ không có tiền đồ của các ngươi kìa!

Chương 232

Đừng căng thẳng, ta không phá rối, ta đến chúc mừng!" Lê Ân không khỏi lộ vẻ khinh bỉ.

Thánh nhân đường đường, mà sắp trở thành chim sợ cành cong rồi, có mất mặt không?

Lục Thánh cũng không còn cách nào khác.

Thực lực của Lê Ân quá mạnh, dù Lục Thánh liên thủ cũng không thể hạ gục hắn trong thời gian ngắn.

Phá hoại lại dễ hơn xây dựng.

Nếu Lê Ân thật sự phá hoại, tân Thiên Đình sắp hoàn thành, chẳng phải lại bị hủy diệt sao.

Đây chính là nguyên nhân khiến Lục Thánh kinh ngạc và tức giận, phản ứng lớn như vậy.

Nhưng, nghe Lê Ân thừa nhận không phá hoại, Lục Thánh đồng thời thở phào nhẹ nhõm trong lòng.

"Ngươi sẽ tốt bụng như vậy, chỉ đơn thuần đến chúc mừng chúng ta sao?" Lục Thánh vẫn có chút nghi ngờ.

Họ không cảm thấy quan hệ với Lê Ân có gì thân thiết.

Mặc dù thời gian tiếp xúc với Lê Ân không dài, nhưng Lục Thánh biết Lê Ân tuyệt đối là kẻ thù dai.

Ban đầu, Lê Ân đã làm thế nào mà công khai trục xuất Nữ Oa khỏi Yêu tộc, phế bỏ vị trí Yêu Giáo Giáo Chủ của Nữ Oa, có thể thấy rõ.

"Không sai, ta tốt bụng như vậy đấy!" Lê Ân lập tức không biết xấu hổ gật đầu đồng ý.

“Đương nhiên, đồng thời ta đến đây cũng có một chuyện tốt muốn nói với các ngươi!” Ngay sau đó, Lê Ân lại chuyển đề tài.

“Chuyện tốt?” Giọng của Lục Thánh lập tức cao lên mấy trăm độ, trong lòng lập tức cảnh giác.

Chuyện tốt của Lê Ân, họ không dám cho là vậy.

“Hồng Hoang ức vạn sinh linh, ta là Kim Ô Đại Thái Tử của Yêu tộc, Lê Ân!

Hôm nay, ta đặc biệt tuyên bố, Yêu Giới đã được thành lập!

Ta hôm nay cũng chính thức kế nhiệm vị trí Yêu Giáo Giáo Chủ, sắc phong Đế Tuấn là Yêu Đế, sắc phong Thái Nhất là Yêu Hoàng, thống lĩnh ức vạn Yêu tộc Hồng Hoang, nguyện Yêu tộc ta phồn vinh vĩnh cửu!” Lê Ân không trả lời Lục Thánh, vận chuyển pháp lực hét lớn, để giọng nói hùng vĩ mênh mông của mình có thể trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Cái gì gọi là một hòn đá làm dấy lên ngàn lớp sóng?

Chính là Lê Ân bây giờ!

Lê Ân làm dấy lên không chỉ là ngàn lớp sóng đơn giản, mà là ức vạn lớp sóng.

Là loại có thể nhấn chìm cả bầu trời!

“Cái gì?!

Kim Ô Đại Thái Tử thành lập Yêu Giới?!” “Hít!

Hít… Kim Ô Đại Thái Tử muốn gây chuyện rồi, gây chuyện siêu lớn!” “Vốn tưởng rằng Yêu tộc cứ như vậy mà chìm nghỉm, không ngờ mới được bao lâu, Kim Ô Đại Thái Tử lập tức làm ra chuyện chấn động toàn Hồng Hoang!!” Trong một khoảnh khắc, toàn bộ Hồng Hoang, không phân biệt tu vi mạnh yếu, tất cả sinh linh đều kinh hãi.

Kinh ngạc nhất, đương nhiên không ai khác ngoài Lục Thánh đang ở gần Lê Ân.

Lúc này, Lục Thánh đều trợn tròn mắt, không thể tin nổi nhìn Lê Ân đang lơ lửng bên ngoài tân Thiên Đình.

Họ cũng không ngờ rằng, chuyện tốt mà Lê Ân nói lại là một chuyện kinh thiên động địa như vậy!

Tức giận nhất, không ai khác ngoài Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung.

"Chết tiệt!" Hồng Quân hai mắt phun lửa.

Một ngọn lửa giận không thể diễn tả đang điên cuồng sinh sôi trong lòng ông ta.

Hồng Quân sở dĩ tức giận như vậy, tự nhiên là vì, giới thứ tư của Hồng Hoang mà Lê Ân thành lập, Yêu Giới, rõ ràng không nằm trong phạm vi kiểm soát của ông ta.

Sau khi lấy thân hợp Đạo, trở thành Đạo Tổ cao cao tại thượng, ham muốn kiểm soát của Hồng Quân đã sớm đạt đến mức độ biến thái.

Là người phát ngôn của Thiên Đạo, càng khiến ông ta không thể chịu đựng được việc có thứ gì đó trong Hồng Hoang mà ông ta không thể kiểm soát.

Rầm rầm rầm… Bàn tay vịn của vân sàng, bất ngờ bị Hồng Quân trong cơn giận dữ bóp nát. … Tây Cực Chi Địa, trong tiểu thế giới của Ma Môn.

Kế Đô và La Hầu, lúc này biểu cảm cũng vô cùng chấn động.

"Thật là một khí phách lớn!" Kế Đô và La Hầu đồng thanh tán thưởng.

Họ cũng không ngờ, Lê Ân lại ra tay lớn như vậy, thành lập giới thứ tư của Hồng Hoang!

Đây là chuyện mà tất cả các đại lão trong và ngoài Hồng Hoang đều chưa từng làm.

Ngay cả những đại lão khai mở tiểu thế giới, cũng chỉ dùng để ẩn thân và ẩn nấp mà thôi.

Lê Ân lại trực tiếp dùng nó để thành lập Yêu Giới!

Thủ bút lớn như vậy, thật sự vượt xa dự liệu của Kế Đô và La Hầu.

Phải biết rằng, Hồng Hoang tam giới phân lập, thực ra là do Thiên Đạo làm ra.

Thiên Đạo để tăng cường sự thống trị đối với Hồng Hoang, mới tạo ra Thiên Địa Nhân tam giới.

Nay, Lê Ân thành lập giới thứ tư của Hồng Hoang, Yêu Giới, chẳng phải là đang tranh giành thức ăn với Thiên Đạo sao.

Lúc này, tất cả các đại lão, bao gồm cả Kế Đô và La Hầu, đều đang nhìn chằm chằm vào Lê Ân.

Họ đều muốn xem, tiếp theo Thiên Đạo có ra tay đối phó với Lê Ân không. … Bên ngoài tân Thiên Đình.

Vù vù vù… Lúc này, Lục Thánh không thể nhịn được nữa, trực tiếp bay ra khỏi tân Thiên Đình, lơ lửng đối diện với Lê Ân.

Lục Thánh đều muốn xem, rốt cuộc ai đã cho Lê Ân dũng khí, dám công khai tuyên bố với toàn Hồng Hoang về việc thành lập Yêu Giới.

Thật sự coi Thiên Đạo ăn chay sao!

Lục Thánh trong lòng cười lạnh.

Chương 233

Kim Ô Đại Thái Tử, trên con đường tìm chết, càng đi càng xa rồi!

Ong ong ong… Khoảnh khắc tiếp theo.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Giống như dự liệu của nhiều đại lão Hồng Hoang, Thiên Đạo vẫn luôn ngủ say, cuối cùng cũng có động tĩnh.

Lúc này, toàn bộ thiên địa Hồng Hoang bắt đầu chấn động dữ dội.

Tất cả các đại lão Hồng Hoang đều hiểu một điều: Thiên Đạo sắp ra tay!

Bá bá bá… Trên mặt Lục Thánh nở nụ cười.

Nhưng thân hình của họ lại lập tức lùi lại.

Sợ bị Lê Ân liên lụy.

Cơ thể Lê Ân lập tức cứng đờ.

Lê Ân ngẩng khuôn mặt đờ đẫn lên, ánh mắt nhìn về phía sâu thẳm của bầu trời.

Hắn cũng không ngờ, chỉ là thành lập một Yêu Giới thôi mà.

Phản ứng của Thiên Đạo lại lớn như vậy, từ trong giấc ngủ say tỉnh lại!

Ong ong ong… Lê Ân hít sâu một hơi, sắc mặt trở nên vô cùng nghiêm nghị.

Sự việc đã đến nước này.

Hối hận cũng vô ích.

Vậy thì chuẩn bị chiến đấu thôi, vừa hay có thể thử xem Thiên

Đạo lợi hại đến mức nào.

Nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức vận chuyển điên cuồng Lực Chi Pháp Tắc.

Ong ong ong… Toàn bộ thiên địa chấn động càng thêm kịch liệt.

Tất cả sinh linh Hồng Hoang đều cảm nhận được một cảm giác áp bức không thể diễn tả.

Tất cả các đại lão Hồng Hoang đều đã hiểu: Thiên Đạo cuối cùng cũng phải ra tay!

Thế nhưng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tất cả các đại lão Hồng Hoang đang chờ xem kịch vui, biểu cảm trên mặt đều đột ngột cứng lại.

Bởi vì… Thiên Đạo quả thật đã ra tay.

Nhưng Thiên Đạo ra tay, lại không phải để đối phó với Lê Ân.

Mà là để ban thưởng cho Lê Ân.

Ong ong ong… Sâu thẳm trên bầu trời, từng đám huyền hoàng chi khí, bất ngờ không ngừng rơi xuống Lê Ân.

"Cái gì?!

Kim Ô Đại Thái Tử thành lập Yêu Giới, Thiên Đạo lại ban xuống công đức?!" Nhìn thấy cảnh này, Lục Thánh đứng gần Lê Ân nhất, tròng mắt suýt nữa thì nổ tung.

Không sai!

Từng đám huyền hoàng chi khí, chính là công đức!

Lục Thánh ghen tị đến phát điên, tròng mắt cũng trở nên đỏ ngầu.

Đồng thời, trong lòng Lục Thánh cũng dấy lên một ngọn lửa giận

ngút trời không thể kìm nén.

Là tay sai của Thiên Đạo, có thể nói là nhẫn nhục chịu đựng, làm trâu làm ngựa.

Kết quả, Thiên Đạo từ trước đến nay đều keo kiệt với họ, nếu không phải thật sự có công lớn với trời đất, tuyệt đối sẽ không ban xuống công đức.

Nay, Kim Ô Đại Thái Tử luôn chống đối Thiên Đạo, lại vì không cam lòng Yêu tộc suy tàn, thành lập Yêu Giới, tiếp tục chống đối Thiên Đạo.

Thế mà, Thiên Đạo lại ban xuống công đức cho Kim Ô Đại Thái Tử.

Sao có thể khiến Lục Thánh cảm thấy công bằng được!

"Mẹ kiếp, suýt nữa dọa chết lão tử rồi!" Lê Ân không kìm được mà văng tục.

Thần kinh căng như dây đàn toàn thân lập tức giãn ra.

Vừa rồi thật sự suýt nữa bị dọa tè ra quần.

Ngay cả hắn cũng tưởng rằng, Thiên Đạo muốn ra tay với mình.

Ong ong ong… Chậm rãi, nhưng thực ra là trong nháy mắt.

Công đức từ sâu thẳm trên bầu trời giáng xuống, sắp rơi vào cơ thể Lê Ân.

Nhưng, lúc này, Lê Ân lại nhíu mày.

Sau một hồi, Lê Ân cuối cùng lại không để công đức tiến vào cơ thể mình.

Lê Ân đưa tay phải ra, trong lòng bàn tay vô tận Lực Chi Pháp Tắc phun ra, thu hết công đức mà Thiên Đạo ban xuống vào lòng bàn tay

phải, và dùng Lực Chi Pháp Tắc cách ly nó ra.

Lê Ân sở dĩ đối với công đức cẩn trọng như vậy, tự nhiên là vì… hắn đến từ hậu thế, trên mạng đã xem qua các loại bài phân tích về bí mật của Hồng Hoang.

Trong đó, có một bài viết đề cập đến việc công đức Hồng Hoang có "độc"!

"Độc" này đương nhiên không phải là độc theo nghĩa thông thường.

Ngược lại, công đức nhập thể, thực ra có lợi cho nhục thân, có thể thành công đức kim thân, vạn pháp bất xâm.

Sở dĩ nói công đức có "độc", là chỉ sau khi công đức nhập thể, sẽ thiết lập một mối liên hệ vô hình với Thiên Đạo.

Sau đó dưới sự ảnh hưởng tiềm tàng của công đức, sẽ không tự chủ được mà thân cận Thiên Đạo, tuân theo quy tắc chế độ mà Thiên Đạo đã định.

Chương 234

Rõ ràng, đây là một loại thủ đoạn khống chế "luộc ếch trong nước ấm", "mưa dầm thấm lâu".

Nếu muốn siêu thoát khỏi Thiên Đạo, làm kẻ "nghịch thiên", vạn vạn lần không thể tham lam lợi ích nhất thời mà để công đức tiến vào cơ thể.

Đây chính là nguyên nhân Lê Ân không dám để công đức tiến vào cơ thể.

Ai biết được, Thiên Đạo có để lại cửa sau trong những công đức này không.

Lúc đó, sau khi công đức nhập thể, chẳng phải Thiên Đạo muốn hắn sống, hắn phải sống.

Muốn hắn chết, có thể giống như bóp chết một con kiến, tùy thời tùy địa đều có thể dễ dàng giết chết.

Thế nhưng, con ngươi của Lê Ân lại sáng lên, hai mắt phóng quang.

Tình cảm có vẻ vô cùng kích động.

Bởi vì… công đức có thể không nhập thể.

Nhưng lại có thể cày bong bóng thuộc tính rơi ra từ công đức a.

Tương đương với việc, phần "có độc" của công đức bị Lê Ân từ chối, phần có lợi lại được Lê Ân vui vẻ nhận lấy.

Brushing thuộc tính tự do của công đức, chẳng phải rất thơm sao?

Ong ong ong… Lê Ân vừa thu công đức giáng xuống vào lòng bàn tay phải, vừa điên cuồng brush bong bóng thuộc tính tự do.

Ngay cả khi Thiên Đạo không còn ban xuống công đức nữa, một lần nữa chìm vào giấc ngủ, tay phải của Lê Ân vẫn chưa thu về.

Một khối công đức rực rỡ chói mắt tụ lại trên lòng bàn tay phải của Lê Ân, chiếu sáng đến mức Lục Thánh ở không xa cũng có chút không mở nổi mắt.

Thế nhưng, Lục Thánh lại cảm thấy những công đức này, càng giống như từng con dao sắc bén, đang hung hăng đâm vào trái tim của họ.

Thật sự quá đau lòng!

Sắc mặt của Lục Thánh, trong nháy mắt đen như đít nồi.

Họ cảm thấy, công đức mà Lê Ân thu vào lòng bàn tay, mãi không thu lại, là để hung hăng vả mặt họ.

Hắn đang dùng những công đức này, để mỉa mai họ một cách im lặng.

"Kim Ô Đại Thái Tử, đừng quá đáng!" Lục Thánh đều hai mắt phun lửa, gầm lên với Lê Ân.

Lê Ân lập tức ngẩn ra, bị Lục Thánh gầm cho một phen không hiểu chuyện gì.

Trời cao chứng giám.

Lê Ân hoàn toàn không có ý định mỉa mai Lục Thánh.

Hắn đang bận cày bong bóng thuộc tính tự do, đâu có thời gian rảnh rỗi đi mỉa mai Lục Thánh.

Sở dĩ không thu công đức, tự nhiên là vì… những công đức này đang không ngừng rơi ra bong bóng thuộc tính, thuộc tính tự do của hắn còn chưa cày xong, sao có thể thu lại được.

"Bị bệnh à, có bệnh thì về nhà uống thuốc, đừng ra ngoài làm mất

mặt!" Lê Ân không nể mặt Thánh nhân mà nhường nhịn, trực tiếp không khách khí đốp chát lại.

"Kim Ô Đại Thái Tử,…" Lửa giận trong lòng Lục Thánh đã đạt đến cực hạn.

Mỉa mai thì thôi, giọng điệu lại còn ngang ngược như vậy.

Cơn giận đối với Lê Ân trong lòng lập tức đạt đến đỉnh điểm.

"Chiến!" Lửa giận trong lòng Lục Thánh không còn kìm nén được nữa, quả quyết tấn công Lê Ân.

"Sợ ngươi chắc!" Trong mắt Lê Ân lóe lên một tia hàn quang.

Hắn cũng bị Lục Thánh một cách khó hiểu làm cho tức đầy bụng.

Hắn đang ở bên cạnh, yên tĩnh làm một mỹ nam tử, cày thuộc tính tự do của mình.

Lục Thánh lại như bị bệnh chó dại, cứ cắn mãi không thôi.

Lê Ân cũng không phải là người không có tính khí, càng không phải là người sợ chuyện.

Nếu Lục Thánh muốn chiến, vậy tự nhiên ứng chiến!

Ầm ầm ầm… Thế là, Lê Ân và Lục Thánh lập tức điên cuồng giao chiến.

"Chết!

Chết!

Chết…" Dưới sự kích thích của lửa giận ghen tị, lần này lực công kích của Lục Thánh rõ ràng mạnh hơn lần trước trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ không chỉ một bậc.

"Mẹ kiếp, Lục Thánh tiêm máu gà à, sao trở nên hung hãn như vậy?" Lê Ân lập tức giật mình.

Đồng thời trong lòng cũng âm thầm kêu khổ không thôi.

Dù đã đẩy Lực Chi Pháp Tắc đến cực hạn, nhưng đối mặt với Lục Thánh điên cuồng, hắn gần như không còn sức chống đỡ.

Ong ong ong… Lê Ân âm thầm vận chuyển Thổ Chi Pháp Tắc cấp bậc Thánh nhân trung kỳ, mới miễn cưỡng chống đỡ được các loại công kích cuồng bạo của Lục Thánh, tránh được nguy cơ nhục thân bị đánh nát.

"Này này này, thật sự muốn đánh à?

Còn cứ ép người như vậy, ta không khách khí nữa đâu!

Đến lúc tân Thiên Đình vừa xây xong bị hủy đi, đừng trách ta không nhắc trước!" Thế là, Lê Ân vội vàng vừa đánh vừa lui, dẫn Lục Thánh về phía tân Thiên Đình, để đối phương ném chuột sợ vỡ bình.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Sau khi Lê Ân lui đến rìa tân Thiên Đình, Lục Thánh đồng thời giật mình, từ trạng thái đầu óc bị lửa ghen tị làm cho mụ mị, khôi phục lại tỉnh táo.

Tỉnh táo lại, Lục Thánh tự nhiên không tiếp tục ra tay với Lê Ân.

Nhưng, Lục Thánh cũng không cho Lê Ân sắc mặt tốt.

"Kim Ô Đại Thái Tử, nơi này không chào đón ngươi, lập tức rời đi!

Nếu không, chúng ta dù có phải hủy đi tân Thiên Đình, cũng sẽ giết ngươi tại đây!" Lục Thánh đều ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Lê Ân.

Chương 235

"Đi thì đi, tưởng ta hiếm lạ cái nơi rách nát này à!" Lê Ân bĩu môi, vẻ mặt khinh thường.

Vù!

Ngay sau đó, Lê Ân cũng không tiếp tục khiêu khích Lục Thánh, thân hình hóa thành một đạo hồng quang, trong nháy mắt phá không rời đi. … Tây Cực Chi Địa, trong tiểu thế giới của Ma Môn.

Kế Đô và La Hầu vẫn còn trong trạng thái ngây người, mãi không hoàn hồn.

Trên tế đàn, tàn hồn của Côn Bằng cũng trợn mắt há mồm nhìn cảnh Thiên Đạo ban xuống vô biên công đức cho Lê Ân.

"Chết tiệt!

Chết tiệt… Lê Ân đức hạnh gì mà có thể được Thiên Đạo ban thưởng công đức?" Tàn hồn của Côn Bằng ghen tị đến mức vặn vẹo điên cuồng.

Xì xì xì xì… Vô biên ma khí từ trong tàn hồn của Côn Bằng điên cuồng phun ra.

Rõ ràng, vì ghen tị cực độ với Lê Ân, mà ma tính của tàn hồn Côn Bằng càng được kích phát.

"Đại ca, huynh thấy sao?" Kế Đô hoàn hồn, ánh mắt sáng rực nhìn La Hầu.

La Hầu gật đầu, tự nhiên biết Kế Đô hỏi không phải là chuyện ma tính của tàn hồn Côn Bằng bùng phát, mà là chuyện Lê Ân thành lập Yêu Giới, được Thiên Đạo ban xuống công đức.

“Chẳng lẽ cũng bắt chước Kim Ô Đại Thái Tử?” Nhìn thấy vẻ mặt hăm hở của Kế Đô, La Hầu sao có thể không biết Kế Đô đang có ý đồ gì.

“Đúng!

Kim Ô Đại Thái Tử đã có thể thành lập Yêu Giới, vậy chúng ta cũng có thể thành lập Ma Giới mà!

Ma Môn chúng ta đã im hơi lặng tiếng vô tận năm tháng, cũng đến lúc tái xuất Hồng Hoang rồi!

Ngay cả Kim Ô Đại Thái Tử cũng dám thành lập Yêu Giới, huynh đệ chúng ta chẳng lẽ không có khí phách thành lập Ma Giới sao?” Kế Đô không do dự gật đầu, càng nói càng phấn khích.

“Được!

Nếu đã như vậy, vậy chúng ta cũng thành lập một Ma Giới chơi chơi!” La Hầu suy nghĩ một chút, liền đồng ý.

“Huynh đệ chúng ta một là Ma Tổ, một là Ma Chủ, sao có thể thua Kim Ô Đại Thái Tử được!” La Hầu hào khí dâng trào.

Hiện tại thương thế của bản thể La Hầu đã hồi phục, cũng không cần quá kiêng dè Hồng Quân.

“Vậy dùng tiểu thế giới này để thành lập Ma Giới đi!

Nhưng phải bố trí trước một số thủ đoạn, tránh để Hồng Quân biết được vị trí thực sự của Ma Giới!” Đương nhiên, La Hầu cũng không có ý định xem thường Hồng Quân.

Ngoài ra, La Hầu sở dĩ đồng ý nhanh chóng đề nghị của Kế Đô, thực ra cũng có ý định thăm dò Thiên Đạo.

La Hầu cũng muốn xem, khi thành lập Ma Giới, Thiên Đạo có ban xuống công đức không.

Hay là, chỉ có Kim Ô Đại Thái Tử là đặc biệt.

Nếu chỉ có Kim Ô Đại Thái Tử là đặc biệt, vậy thì ý nghĩa trong đó đáng để suy ngẫm kỹ.

Hoặc là Kim Ô Đại Thái Tử thật sự là Bàn Cổ chuyển thế, có đại ân với trời đất, Thiên Đạo ban xuống công đức tự nhiên không có gì lạ.

Hoặc là Thiên Đạo đang tính kế Kim Ô Đại Thái Tử.

La Hầu đã không xem thường Hồng Quân, vậy càng không thể xem thường Thiên Đạo Hồng Hoang.

Phải biết rằng, năm đó nó mới vừa ra đời không lâu, đã tính kế được lão già gian xảo nổi tiếng như Hồng Quân.

Có thể thấy, Thiên Đạo Hồng Hoang không hề đơn giản.

Dám xem thường nó, hoặc là trở thành con rối của nó, hoặc là bị nó tiêu diệt.

"Kế Đô, cùng ta ra ngoài đi dạo một chút đi!" Thế là, La Hầu hướng ánh mắt về phía Kế Đô.

La Hầu sở dĩ muốn rời khỏi tiểu thế giới này, tự nhiên là để phòng ngừa chu đáo.

Phải đề phòng, vạn nhất sau khi thành lập Ma Giới, Thiên Đạo thật sự ban xuống công đức, vậy khẳng định sẽ trực tiếp rơi xuống nơi bản thể đang ở.

Nếu không rời khỏi tiểu thế giới này, đến lúc đó chẳng phải trực tiếp để lộ vị trí của Ma Giới, uổng phí các loại thủ đoạn che đậy đã bố trí sao.

"Tất nhiên!" Kế Đô vội vàng gật đầu.

Bản thể của La Hầu, tuy thương thế đã hồi phục, nhưng cũng chỉ

hồi phục đến trạng thái đỉnh phong thời Đạo Ma chi tranh mà thôi, tu vi Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, không phải cảnh giới Thánh nhân.

Kế Đô tự nhiên phải theo sát từng bước, bảo vệ an toàn cho La Hầu.

Kế Đô từ sau khi sống sót qua Đạo Ma chi tranh, trải qua vô tận năm tháng, tu vi đã âm thầm thăng lên cấp bậc Thánh nhân.

Hơn nữa, La Hầu và Kế Đô có một ưu thế lớn.

Đó là những tồn tại cổ xưa từ thời Hỗn Độn Thần Ma, nhục thân của họ đều cực kỳ mạnh mẽ, tuy không bằng Bàn Cổ Thần Thể, nhưng cũng tuyệt đối không thua kém quá nhiều.

Cũng chính vì nhục thân của La Hầu quá mạnh, nên trong trận chiến cuối cùng của Đạo Ma chi tranh, dù đã tự bạo, cũng không thể hoàn toàn vẫn lạc.

"Lão bạn già, cũng cùng ta ra ngoài đi dạo một chút đi!" Trước khi rời đi, ánh mắt của La Hầu lại nhìn về một góc của tế đàn.

Trong góc tế đàn đó, đang thờ một thanh ma thương toàn thân đen kịt.

Thanh thương này chính là pháp bảo quan trọng nhất của La Hầu, từng khiến ức vạn sinh linh Hồng Hoang nghe danh đã sợ mất mật, Thí Thần Thương.

Thí Thần Thương có thể sánh ngang với Khai Thiên Thần Phủ của Bàn Cổ, Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân, đều là Hồng Mông Linh Bảo.

Là bản mệnh pháp bảo của La Hầu tung hoành thời Hỗn Độn Thần Ma.

Vù!

La Hầu đưa tay ra, Thí Thần Thương từ trong tế đàn bay ra, rơi vào tay La Hầu.

“Vô tận năm tháng đã qua, ức vạn sinh linh Hồng Hoang, e rằng đã sớm quên đi uy danh của ta!

Đến lúc tái xuất Hồng Hoang, để ức vạn sinh linh một lần nữa run rẩy rồi!” La Hầu nhẹ nhàng vuốt ve thân thương của Thí Thần Thương, dùng một giọng điệu hoài niệm, thì thầm.

Ong ong ong… Lời của La Hầu vừa dứt, Thí Thần Thương điên cuồng rung lên, dường như đang hưởng ứng lời của La Hầu.

Chương 236

Vù!

Vù!

Ngay sau đó, La Hầu thu lại Thí Thần Thương, cùng Kế Đô song song độn ra khỏi tiểu thế giới của Ma Môn.

Chỉ mất ba năm.

La Hầu và Kế Đô đã chuẩn bị xong.

"Đã chờ vô tận năm tháng, cuối cùng cũng chờ được đến ngày này!

Hôm nay là ngày Ma Môn chúng ta tái xuất Hồng Hoang!" Thần sắc của Kế Đô trở nên vô cùng phấn khích.

"Ha ha, Đạo Môn thống trị Hồng Hoang đã quá lâu rồi!

Bầu trời này nên thay đổi một chút!" La Hầu cũng cảm khái một phen.

Nhưng con ngươi của La Hầu lại dần dần trở nên lạnh lẽo.

Ong ong ong… Nghĩ đến đây.

La Hầu lập tức hành động.

Lúc này, khắp nơi trong Hồng Hoang lại quỷ dị tuôn ra vô cùng vô tận, hắc khí kinh người.

Những hắc khí này chính là ma khí tinh thuần đến cực điểm.

Ma khí đen kịt kinh người, như vật sống, lập tức men theo tứ phía, điên cuồng lan tràn.

"Chết tiệt!

Đây là thứ quỷ gì?!" "Không…" "Kiệt kiệt!

Kiệt kiệt…" Trong một khoảnh khắc, toàn bộ Hồng Hoang đồng thời có vô số sinh linh, đột ngột bị ma khí xâm thực.

Ngay cả những tồn tại cảnh giới Đại La Kim Tiên, trước mặt những ma khí đáng sợ này, cũng không có bất kỳ khả năng chống cự nào.

Tất cả đều bị kích phát ra các loại năng lượng tiêu cực ẩn giấu sâu trong nội tâm, từ đó ma tính bùng phát, hoàn toàn nhập ma.

Ong ong ong… Trong vô tận ma khí đen kịt, từng đạo La Hầu Thiên Ma Huyễn Thân đồng thời ngưng tụ ra.

"Ta là Ma Tổ La Hầu, hôm nay, ta đặc biệt tuyên bố, Ma Môn tái xuất Hồng Hoang!

Hôm nay, ta lập Ma Giáo, chính thức đảm nhiệm vị trí Ma Giáo Đại Giáo Chủ, sắc phong Ma Chủ Kế Đô là Ma Giáo Nhị Giáo Chủ!

Hôm nay, ta cùng Kế Đô thành lập Ma Giới, đặc biệt thông cáo ức vạn sinh linh Hồng Hoang!

Thiên Đạo bất diệt, thì Ma Đạo vĩnh xương!" Vô số Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu đồng thời vận chuyển pháp lực hét lớn, âm thanh trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

"Cái gì?!

Ma Tổ… La Hầu?!

Ma Tổ còn sống?!

Trong thời Đạo Ma chi tranh, Ma Tổ không phải đã bị Đạo Tổ giết rồi sao?" "La Hầu là tồn tại cổ xưa từ thời Hỗn Độn Thần Ma, sao có thể dễ giết như vậy!" Trong một khoảnh khắc, tất cả sinh linh Hồng Hoang, hễ có chút kiến thức, đều náo loạn.

Tu vi càng mạnh, kiến thức càng rộng, lúc này càng kinh ngạc.

Các cường giả đỉnh cấp của Hồng Hoang, từng người một, lúc này đều chấn động đến trợn mắt há mồm.

"Ẩn mình vô tận năm tháng, Ma Môn cuối cùng cũng tái xuất Hồng Hoang rồi sao?!" "La Hầu thật là đại thủ bút, trong một ngày, liên tiếp tuyên bố ba chuyện chấn động toàn Hồng Hoang!" "La Hầu không hổ là La Hầu, vừa xuất thế đã là siêu cấp đại thủ bút!!" Hoàn hồn lại, một đám đại lão Hồng Hoang lần lượt kinh ngạc không thôi trước thủ bút lớn của La Hầu.

Đại thủ bút của La Hầu có ba.

Thứ nhất, để Ma Môn tái xuất Hồng Hoang!

Thứ hai, lập Ma Giáo, tự phong là Ma Giáo Đại Giáo Chủ, sắc phong Ma Chủ Kế Đô là Ma Giáo Nhị Giáo Chủ!

Thứ ba, thành lập Ma Giới!

Ba chuyện này, bất kỳ chuyện nào riêng lẻ cũng đủ để chấn động toàn bộ Hồng Hoang.

Hôm nay, La Hầu lại tung ra cả ba đại thủ bút.

Cũng may là trái tim của những đại lão Hồng Hoang này khá lớn, nếu không lúc này không chừng đã bị dọa ngất đi rồi.

Ngay cả ánh mắt của Lê Ân cũng bị thu hút.

Lê Ân sau khi rời khỏi tân Thiên Đình, không quay về Yêu Giới.

Lúc này, Lê Ân đang ở sâu trong lòng đất của Thái Dương Tinh.

Lê Ân đến Thái Dương Tinh lần này, một là để khảo sát.

Hắn định đặt Hư Không Đại Na Di Trận Pháp kết nối với Yêu Giới ở đây.

Tự nhiên phải khảo sát kỹ lưỡng, xem xây dựng Hư Không Đại Na Di Trận Pháp ở đâu trên Thái Dương Tinh là thích hợp nhất.

Mục đích thứ hai, tự nhiên là lại đến Thái Dương Tinh cày thuộc tính.

Trước đó, vì trận chiến cuối cùng của Vu Yêu đại kiếp sắp đến, Lê Ân ở Thái Dương Tinh chỉ cày Thái Dương Chân Hỏa lên Thánh nhân sơ kỳ rồi rời đi.

Địa hạch của Thái Dương Tinh sâu bao nhiêu, Lê Ân còn chưa thăm dò.

Lần trước, hắn mới đi sâu vào lòng đất Thái Dương Tinh, chưa đến vạn dặm.

Độ sâu này, đối với vật khổng lồ như Thái Dương Tinh, chẳng khác gì muối bỏ bể.

Rõ ràng, bong bóng thuộc tính của Thái Dương Tinh còn lâu mới cày xong.

"Xem ra lần trước cứu đi tàn hồn của Côn Bằng, không nghi ngờ gì nữa chính là La Hầu!" Lê Ân ở xa tại Thái Dương Tinh cũng hướng ánh mắt đi, cuối cùng cũng được làm một lần kẻ cuồng nhìn trộm.

Trước đây đều là người khác nhìn trộm hắn, bây giờ đến lượt hắn nhìn trộm người khác.

Cảm giác không giống nhau.

Chương 237

Một chữ thôi, sướng!

Nhưng, Lê Ân nhanh chóng phát hiện, Thiên Ma Huyễn Thân rải rác khắp nơi trong Hồng Hoang, không phải là chân thân của La Hầu.

Lê Ân nhìn trộm một lúc lâu, vẫn không thể phát hiện ra chân thân của La Hầu ẩn giấu ở đâu.

"Không hổ là tồn tại cổ xưa từ thời Hỗn Độn Thần Ma, thủ đoạn quả thật phi thường!" Lê Ân không khỏi tán thưởng.

Đối với việc La Hầu có thủ đoạn như vậy, Lê Ân ngược lại không cảm thấy bất ngờ chút nào.

"…Thiên Ma Huyễn Thân?!

La Hầu, quả nhiên chưa chết!" Trong Tử Tiêu Cung, hai mắt Hồng Quân bắn ra vô tận thần quang, nhìn chằm chằm vào Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu.

Hồng Quân đối với La Hầu không thể quen thuộc hơn, tự nhiên một mắt đã nhìn ra được chân tướng của Thiên Ma Huyễn Thân.

Thế nhưng, lúc này, chân thân của La Hầu lại đang nhìn về phía sâu thẳm của bầu trời.

Hắn đang chờ đợi phản ứng của Thiên Đạo.

Ong ong ong… Không lâu sau, Thiên Đạo có phản ứng.

Toàn bộ thiên địa Hồng Hoang đều đang điên cuồng chấn động dữ dội.

Giống hệt như tình hình khi Lê Ân thành lập Yêu Giới, Thiên Đạo tỉnh lại.

Trong ánh mắt của La Hầu, ẩn chứa vài phần mong đợi.

"Không lẽ La Hầu thành lập Ma Giới, Thiên Đạo cũng sẽ ban xuống công đức chứ?" Một đám đại lão Hồng Hoang, ánh mắt lại kinh ngạc không chắc chắn.

Không còn cách nào khác.

Cảnh tượng này thật sự quá quen thuộc.

Khi Lê Ân thành lập Yêu Giới, chẳng phải cũng như vậy sao.

Tưởng rằng Thiên Đạo tỉnh lại để đối phó với Lê Ân, kết quả lại tặng công đức cho Lê Ân.

Tiếp theo, hành động của Thiên Đạo chính thức chứng thực suy đoán của họ là chính xác.

Ong ong ong… Sâu thẳm trên bầu trời, từng đám công đức tỏa ra ánh sáng huyền hoàng, liên miên không dứt hướng về phía chân thân của La Hầu và Kế Đô, điên cuồng rơi xuống.

"Thật sự có công đức ban xuống!!" Nhìn thấy cảnh này.

Một đám đại lão Hồng Hoang lại một lần nữa bị chấn động mạnh.

Ánh mắt của họ lập tức trở nên rực rịch.

Công đức ai cũng muốn.

Chỉ là khai mở một tiểu thế giới thôi, đối với những đại lão Hồng Hoang này, căn bản không phải là chuyện khó.

Đặc biệt là Lục Thánh, ánh mắt nóng bỏng nhất.

Tìm được phương pháp thu hoạch công đức, nếu khai mở tiểu thế giới, thành lập một giới, có thể được Thiên Đạo ban thưởng công đức.

Vậy khai mở vài trăm tiểu thế giới, thành lập vài trăm giới, chẳng

phải có thể không ngừng thu hoạch công đức sao.

"La Hầu, Kế Đô, hóa ra chân thân của các ngươi giấu ở đây!" Trong Tử Tiêu Cung, hai mắt Hồng Quân như điện, nhìn chằm chằm vào vị trí công đức giáng xuống.

Nhưng, Hồng Quân lại không lập tức ra tay.

Ông ta đang chờ đợi lúc Thiên Đạo ban thưởng xong công đức, một lần nữa chìm vào giấc ngủ.

Khi Thiên Đạo ban xuống công đức, không thể ra tay với người được ban thưởng, nếu không tất sẽ chọc giận Thiên Đạo.

Nếu không, công đức hộ thể, vạn pháp bất xâm, chẳng phải thành một câu nói suông sao.

Như vậy, tất cả sinh linh Hồng Hoang sao có thể đổ xô vào công đức do Thiên Đạo ban xuống.

Đây chắc chắn là điều Thiên Đạo không thể cho phép.

Ngay cả Hồng Quân, lúc này nếu dám ra tay với La Hầu và Kế Đô, không bị Thiên Đạo diệt sát, cũng tuyệt đối sẽ bị Thiên Đạo trấn áp.

Ong ong ong… Thiên Đạo vẫn đang điên cuồng ban công đức cho La Hầu và Kế Đô.

Nhưng, La Hầu lại âm thầm dặn dò Kế Đô, không để công đức nhập thể.

La Hầu sở dĩ dặn dò như vậy, tự nhiên không phải giống như Lê Ân, đã nhìn thấu bí mật "công đức có độc".

Bởi vì… La Hầu vốn không tin tưởng Thiên Đạo Hồng Hoang, đối với nó vô cùng kiêng dè.

La Hầu không muốn giống như Hồng Quân, bị Thiên Đạo tính kế một cách khó hiểu, trở thành con rối bị Thiên Đạo nô dịch. … Thái

Dương Tinh, sâu trong lòng đất.

Ngay cả Lê Ân cũng không ngờ, La Hầu thành lập Ma Giới, cũng có thể được Thiên Đạo ban xuống công đức.

Lúc này, hai mắt Lê Ân ngây dại nhìn công đức không ngừng giáng xuống ở nơi xa xôi vô tận.

"Thiệt cả trăm triệu rồi!" Lê Ân lập tức vô cùng hối hận.

Lê Ân hối hận vì mất đi, tự nhiên không phải là công đức, mà là thuộc tính tự do mà công đức đại diện.

Lê Ân từ công đức mà Thiên Đạo ban cho mình, cày được hai trăm tám mươi tỷ điểm thuộc tính tự do.

Không nghi ngờ gì là vô cùng kinh người.

Phải biết rằng, lần trước Thổ Linh Đạo Nhân ở Bất Chu Sơn, từ công đức vá trời mà Lục Thánh có được, cũng chỉ cày được ba mươi tám tỷ điểm thuộc tính tự do mà thôi.

Đương nhiên, lần đó Lục Thánh ở lại quá ngắn, thuộc tính tự do của công đức vá trời rõ ràng chưa bị cày hết.

Hai trăm tám mươi tỷ điểm thuộc tính tự do của Lê Ân thì thuộc loại đã cày sạch.

"Bây giờ để Càn Khôn Đạo Nhân chạy đến, không biết có kịp không?" Lê Ân lẩm bẩm.

Bất kể có kịp hay không, Lê Ân thông qua liên kết linh hồn, truyền tin cho Càn Khôn Đạo Nhân.

Chương 238

Bảo hắn ngừng ngưng tụ Không Gian Pháp Tắc kết tinh, trực tiếp chạy đến vị trí ẩn náu chân thân của Kế Đô và La Hầu.

Vù!

Vù!

Vù… Càn Khôn Đạo Nhân thi triển Hư Không Đại Na Di, thần thông không gian mà hắn cày được từ Đế Giang.

Dưới sự gia trì của Không Gian Pháp Tắc cấp bậc Thánh nhân, Hư Không Đại Na Di mà Càn Khôn Đạo Nhân thi triển ra nhanh hơn Đế Giang rất nhiều.

Dù vậy.

Càn Khôn Đạo Nhân cũng phải thi triển hơn một trăm lần thần thông Hư Không Đại Na Di, mới cuối cùng đến được vị trí ẩn náu chân thân của Kế Đô và La Hầu.

Ong ong ong… Lúc này, Thiên Đạo vẫn đang ban xuống công đức.

"Cuối cùng cũng đến kịp!" Điều này khiến Càn Khôn Đạo Nhân thở phào nhẹ nhõm.

Bá!

Càn Khôn Đạo Nhân vừa xuất hiện, lập tức bị La Hầu phát hiện ngay lập tức.

La Hầu đã thiết lập đại trận trong phạm vi ức vạn dặm, hễ có bất kỳ động tĩnh nào, đều có thể phát hiện ngay lập tức.

Trận pháp này vốn dùng để phòng bị Hồng Quân.

Kết quả, La Hầu lại không ngờ, người đầu tiên chạy đến đây, lại

là một cường giả bí ẩn trông rất lạ mặt.

"Vị đạo hữu này đến đây có việc gì?" La Hầu ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Càn Khôn Đạo Nhân.

"Ta chẳng làm gì cả, chỉ xem xem Ma Tổ và Ma Chủ trong truyền thuyết trông như thế nào thôi?

Cứ tiếp tục, không cần quan tâm đến ta!" Càn Khôn Đạo Nhân mỉm cười đáp lại.

Ong ong ong… Lời còn chưa dứt, Càn Khôn Đạo Nhân trực tiếp phóng ra thần thức, quét qua quét lại xung quanh La Hầu và Kế Đô, thu thập bong bóng thuộc tính tự do rơi ra từ công đức.

"Đây là cái gọi là chẳng làm gì cả?" Trán La Hầu nổi gân xanh, ánh mắt đột nhiên trở nên sắc bén.

Thần thức của Càn Khôn Đạo Nhân quét qua quét lại xung quanh, tuy không rơi vào người La Hầu, nhưng vẫn khiến hắn cảm thấy vô cùng khó chịu.

Đương nhiên.

Chủ yếu nhất là, La Hầu không tin lời của Càn Khôn Đạo Nhân, vội vã chạy đến đây, chỉ để xem hắn và Kế Đô trông như thế nào?

Cái cớ tệ như vậy, đứa trẻ ba tuổi cũng không tin.

Rầm!

Kế Đô càng dứt khoát hơn, lười nói nhảm với Càn Khôn Đạo Nhân, trực tiếp một quyền đánh về phía Càn Khôn Đạo Nhân.

Càn Khôn Đạo Nhân lập tức giật mình.

Không ngờ Ma Chủ Kế Đô tính tình lại nóng nảy như vậy, một lời không hợp là ra tay.

Rầm!

Ngay sau đó, một quyền ấn khổng lồ kinh người, bao quanh bởi vô tận tử khí, hung hãn lao thẳng về phía Càn Khôn Đạo Nhân.

Đây chính là thần thông 【Tử Vong Ma Quyền】 mà Kế Đô thi triển!

Ma Chủ Kế Đô nắm giữ, chính là Tử Vong Pháp Tắc mà người người sợ hãi, yêu thấy yêu sợ, vu thấy vu sợ.

"Tử Vong Pháp Tắc?

Lại là một thuộc tính mới mà bản tôn chưa có!

Kế Đô, ngươi đã tự đưa đến cửa cho ta cày rồi, không cày thuộc tính của ngươi, thật quá phụ lòng nhiệt tình của ngươi!" Càn Khôn Đạo Nhân lập tức sáng mắt lên.

Hắn tự nhiên từ bong bóng thuộc tính rơi ra từ người Kế Đô, biết được đối phương nắm giữ là Tử Vong Pháp Tắc.

Bá bá bá… Nhưng, Càn Khôn Đạo Nhân lại không định đấu cứng với Kế Đô, dựa vào sự huyền diệu của Không Gian Pháp Tắc, hết lần này đến lần khác né tránh các đòn tấn công của Kế Đô.

Rốt cuộc La Hầu đang ở bên cạnh hổ chực rình mồi, Càn Khôn Đạo Nhân cũng cần phải giữ lại chút sức lực.

Vút vút vút… Càn Khôn đạo nhân thi triển Không gian pháp tắc, không ngừng né trái tránh phải, luồn lách như một con lươn trạch, không hề giao phong chính diện với Kế Đô.

"Chẳng lẽ ngươi chỉ biết trốn chui trốn nhủi như chuột sao?" Kế Đô tức thì gào lên giận dữ.

Càn Khôn đạo nhân quá trơn trượt, thực sự khiến gã cảm thấy uất ức và khó chịu.

Có một thân thực lực cường đại nhưng lại không thể đánh trúng Càn Khôn đạo nhân, cảm giác như đấm vào bông gòn vậy.

La Hầu vẫn chưa ra tay, nheo mắt quan sát cuộc giao đấu giữa Kế Đô và Càn Khôn đạo nhân.

"…Không gian pháp tắc tầng thứ Thánh nhân?!" La Hầu đột nhiên toàn thân chấn động, hai mắt bỗng bắn ra thần quang chói lọi.

Qua quan sát, La Hầu kinh hãi nhận ra Càn Khôn đạo nhân nắm giữ chính là Không gian pháp tắc.

"?!" "Gã này nắm giữ Không gian pháp tắc tầng thứ Thánh nhân?!" Nghe vậy, Kế Đô cũng không nhịn được kinh hô.

Phải biết rằng, Không gian pháp tắc không phải là cải thảo, cực kỳ khó tu luyện.

Toàn bộ Hồng Hoang, sinh linh nắm giữ Không gian pháp tắc chỉ đếm trên đầu ngón tay, tuyệt đối chưa tới năm người.

Nhưng Không gian pháp tắc tầng thứ Thánh nhân, trong ấn tượng của Kế Đô, ngoài Dương Mi có bản thể là Không Tâm Dương Liễu Thụ ra, Hồng Hoang không còn bất kỳ sinh linh nào nắm giữ.

Nay lại đột nhiên xuất hiện trước mặt một cường giả thần bí nắm giữ Không gian pháp tắc tầng thứ Thánh nhân, sao có thể không khiến Kế Đô chấn kinh.

"Ngươi có quan hệ gì với Dương Mi?" La Hầu nhìn chằm chằm Càn Khôn đạo nhân.

Theo gã thấy, Càn Khôn đạo nhân có thể tu luyện Không gian pháp tắc đến tầng thứ Thánh nhân, chắc chắn không thoát khỏi liên quan với Dương Mi.

Phải biết rằng, Dương Mi là người có tạo nghệ sâu nhất về Không

gian pháp tắc trong toàn bộ Hồng Hoang, không ai sánh bằng.

Dương Mi cũng là người thành Thánh đầu tiên ở Hồng Hoang.

Cũng chính vì Dương Mi thành Thánh trước, Hồng Quân có chút nóng vội, kết quả cuối cùng bị Thiên Đạo tính kế.

Chương 239

Vô tận năm tháng đã qua, trời mới biết Không gian pháp tắc của Dương Mi hiện đã đạt tới cảnh giới nào.

Ngay cả khi Dương Mi nói với La Hầu rằng Không gian pháp tắc của lão đã đạt tới tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, La Hầu cũng không hề cảm thấy kỳ lạ.

"Quan hệ thế nào, không phiền Ma Tổ quan tâm.

Hãy lo mà chuẩn bị nghênh đón lửa giận của Đạo Tổ đi!" Càn Khôn đạo nhân lại nhẹ nhàng đáp lại một câu.

Bởi vì… gã thấy Thiên Đạo đã ban xong công đức, bắt đầu chìm vào tĩnh lặng.

Càn Khôn đạo nhân dùng ngón chân cũng biết, Hồng Quân khi thấy tử địch tái hiện Hồng Hoang chắc chắn sẽ không nhịn được mà ra tay.

Chuồn thôi!

Chuồn thôi!

Càn Khôn đạo nhân lập tức nảy sinh ý định rút lui.

Tuy rằng gã cũng muốn cày thêm thuộc tính của Hồng Quân, nhưng không thể đảm bảo nếu tiếp tục ở lại đây, Hồng Quân sẽ không ra tay với gã.

Rung động… Vừa nghĩ đến đây.

Càn Khôn đạo nhân không chút do dự, trực tiếp thi triển thần thông Hư Không Đại Na Di, thân hình lập tức biến mất tại chỗ.

"La Hầu, nếu ngươi chưa chết, vậy hôm nay bản Đạo Tổ sẽ giết ngươi thêm một lần nữa!" Càn Khôn đạo nhân chân trước vừa rời đi,

giọng nói phẫn nộ của Hồng Quân chân sau đã truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Điều này khiến La Hầu và Kế Đô vốn định truy kích Càn Khôn đạo nhân, không thể không từ bỏ.

Ầm ầm!

Một bàn tay khổng lồ gần như bao trùm cả trời đất, thẳng tắp bổ xuống La Hầu và Kế Đô.

Dường như muốn một chưởng đập chết cả hai.

"Hồng Quân, năm xưa ngươi không giết được ta, bây giờ càng không thể giết được ta!" La Hầu ngạo nghễ nhìn trời, vẻ mặt lạnh lùng nói.

"Hôm nay chỉ chào hỏi ngươi một tiếng, để ngươi biết bản Ma Tổ đã trở về, chưa phải lúc chúng ta chính thức giao thủ!" Nhưng, La Hầu cũng biết rõ, với thực lực Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong hiện tại của mình, dù có thêm Kế Đô cảnh giới Thánh nhân, cũng không thể là đối thủ của Hồng Quân.

Rung động… Bàn tay che trời của Hồng Quân còn chưa hạ xuống, khu vực La Hầu và Kế Đô đang đứng, toàn bộ thời không đã bắt đầu điên cuồng đảo lộn, vặn vẹo.

Bành!

Bàn tay che trời hạ xuống, lại không đánh trúng khu vực đó, mà xuyên qua thời không điên đảo vặn vẹo.

"Càn Khôn Điên Đảo Âm Dương Đại Trận!" Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung, sắc mặt hơi khó coi.

Lão vừa nhìn đã nhận ra thủ đoạn mà La Hầu và Kế Đô dùng để thoát thân.

“La Hầu thật không đơn giản, dám đùa giỡn Hồng Quân ngay trước mặt!” Lê Ân ở tận Thái Dương Tinh xa xôi, không khỏi cảm thán.

Quả nhiên những lão cổ đổng từ thời Hỗn Độn Thần Ma không có ai đơn giản, Vọng Thư là vậy, La Hầu cũng thế.

Mặc dù La Hầu và Kế Đô đã rút về Ma Giới, nhưng trong bóng tối của Hồng Hoang, sóng gió vẫn chưa thể lắng xuống.

Đặc biệt là những đại lão Hồng Hoang có khả năng khai phá tiểu thế giới, đều đang âm thầm chuẩn bị việc thành lập một giới để thu hoạch công đức.

Lê Ân đại khái cũng đoán được suy nghĩ của những đại lão này, nên đã truyền tin cho Càn Khôn đạo nhân.

Bảo gã mấy năm nay tạm thời không cần vội ngưng tụ kết tinh Không gian pháp tắc, mà đi khắp Hồng Hoang, chờ đợi thời điểm công đức giáng xuống để thu hoạch thuộc tính tự do.

Còn Lê Ân thì chuyên tâm cày thuộc tính ở sâu dưới lòng đất Thái Dương Tinh.

Thái Dương Tinh quả là một kho báu khổng lồ.

Càng đi sâu vào lòng đất Thái Dương Tinh, bong bóng thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa rơi ra càng nhiều.

Điểm thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân cũng tăng vọt.

Khi hắn đi sâu vào lòng đất Thái Dương Tinh một triệu dặm, điểm thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa đã đạt tới hai trăm tỷ.

“Hử?

Kia là… cái gì?!” Ánh mắt Lê Ân đột nhiên ngưng lại.

Lúc này, mắt hắn hơi trợn tròn, nhìn chằm chằm vào những viên

tinh thạch màu vàng trải đầy mặt đất ở cách đó không xa.

Những viên tinh thạch màu vàng này long lanh trong suốt, qua bề mặt thậm chí có thể thấy được những ngọn lửa vàng đang lưu chuyển bên trong.

Lê Ân nhìn rất rõ, ngọn lửa vàng bên trong tinh thạch chính là Thái Dương Chân Hỏa.

"Những thứ này chẳng lẽ là… Thái Dương Hỏa Tinh?!" Giọng Lê Ân không nhịn được cao lên mấy tông.

Tuy là câu hỏi ngược, nhưng ngữ khí của Lê Ân lại vô cùng khẳng định.

Bởi vì… hắn thấy từ những viên tinh thạch màu vàng này rơi ra chính là bong bóng thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa.

Thái Dương Hỏa Tinh, chính là tiên thiên linh vật được hình thành sau khi Thái Dương Chân Hỏa ngưng tụ đến cực hạn.

Vút vút vút… Lê Ân không nói hai lời, trước tiên thu hoạch hết bong bóng thuộc tính rơi ra từ những viên Thái Dương Hỏa Tinh này, sau đó cuỗm sạch toàn bộ.

Lê Ân ước tính sơ qua, có tới mấy chục vạn viên.

Nếu tin tức Lê Ân nhặt được mấy chục vạn viên Thái Dương Hỏa Tinh bị Vọng Thư biết được, chắc chắn nàng sẽ ghen tị đến phát điên.

Phải biết rằng, Thái Dương Hỏa Tinh là tiên thiên linh vật cùng đẳng cấp với Thái Âm Thủy Tinh.

Năm xưa, Vọng Thư dùng mấy viên Thái Âm Thủy Tinh để phá hủy ấn ký nguyên thần của Thông Thiên, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề cũng đã vô cùng đau lòng.

Nếu Vọng Thư biết bây giờ Lê Ân thu được mấy chục vạn viên

Thái Dương Hỏa Tinh, tâm thái không nổ tung mới lạ.

Hơn nữa, thứ Lê Ân có được bây giờ không phải Thái Dương Hỏa Tinh bình thường, mà là Thái Dương Hỏa Tinh tầng thứ Thánh nhân.

Thái Dương Chân Hỏa bên trong, ngay cả Lê Ân cũng cảm thấy tim đập thình thịch.

Năm xưa Vọng Thư lấy ra chỉ là Thái Âm Thủy Tinh tầng thứ Chuẩn Thánh mà thôi.

Không còn cách nào khác, thực lực của Vọng Thư không bằng Lê Ân, tự nhiên không thể đi sâu vào lòng đất Thái Âm Tinh mấy trăm vạn dặm để nhặt Thái Âm Thủy Tinh.

Chương 240

Thái Âm Thủy Tinh của Vọng Thư đều được tìm thấy ở độ sâu vạn dặm dưới lòng đất Thái Âm Tinh, tự nhiên kém hơn Thái Dương Hỏa Tinh mà Lê Ân tìm thấy bây giờ.

"Nhiều Thái Dương Hỏa Tinh như vậy, ước chừng đủ để nâng cấp Thái Dương Chân Hỏa của Đế Tuấn và Thái Nhất lên tầng thứ Thánh nhân!" Ánh mắt Lê Ân không khỏi lóe lên.

Yêu Giới hiện tại chỉ có một vị Thánh nhân trấn giữ, quả thực có chút quá yếu.

Lê Ân định tự mình tạo ra mấy vị Thánh nhân Yêu tộc, tăng cường nội tình cho Yêu Giới.

Đến lúc đó, dù một ngày nào đó vị trí cụ thể của Yêu Giới bị bại lộ, cũng không đến nỗi bị Hồng Quân hoặc Lục Thánh liên thủ hủy diệt.

Đương nhiên, quan trọng nhất là, có thêm mấy vị Thánh nhân Yêu tộc thích hợp trấn giữ Yêu Giới, hắn mới có thể đi khắp Hồng Hoang mà tung hoành.

Đế Tuấn và Thái Nhất không nghi ngờ gì là những ứng cử viên tốt nhất cho vị trí Thánh nhân Yêu tộc.

Giờ lại có thêm những viên Thái Dương Hỏa Tinh này, Lê Ân cảm thấy việc Đế Tuấn và Thái Nhất thành Thánh đã chắc chắn mười phần.

"Thái Dương Tinh, không hổ là tổ tinh của tộc Tam Túc Kim Ô!" "Thật là một kho báu siêu cấp phong phú!" Lê Ân không khỏi kinh ngạc thán phục.

Hắn càng mong đợi, ở nơi sâu hơn trong lòng đất Thái Dương Tinh, liệu có xuất hiện bảo vật cao cấp hơn không.

Độ sâu năm mươi triệu dặm.

Điểm thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân đã đột phá mốc ba trăm tỷ.

Điều đó cũng có nghĩa là, Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân đã chính thức đạt đến Thánh nhân trung kỳ.

"Cứ đà này không khéo Thái Dương Chân Hỏa của mình có thể trực tiếp đạt đến tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân mất?!" Lê Ân hoàn toàn kinh ngạc.

Phải biết rằng, bây giờ mới là độ sâu năm mươi triệu dặm thôi.

Thái Dương Tinh có bán kính ba ngàn vạn ức dặm.

Nếu cày một mạch đến tâm Thái Dương Tinh, không chừng Thái Dương Chân Hỏa thật sự có khả năng đạt tới tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Vừa nghĩ đến đây.

Lê Ân lập tức động lòng.

Nếu Thái Dương Chân Hỏa có thể tấn thăng lên tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, vậy thì trước mặt Hồng Quân hắn có thể không cần phải co đầu rụt cổ nữa.

Thế là, Lê Ân không thể chờ đợi được nữa, ngựa không dừng vó tiếp tục đi sâu vào lòng đất Thái Dương Tinh để cày thuộc tính.

Đương nhiên, đáng nói là.

Trong quá trình đi sâu, Lê Ân lại thu hoạch được một lượng lớn Thái Dương Hỏa Tinh.

Tính đến độ sâu năm mươi triệu dặm, số lượng Thái Dương Hỏa Tinh trên người Lê Ân đã lên tới năm triệu viên.

Tuyệt đối là một con số thiên văn đáng kinh ngạc.

Đừng nói là tạo ra Đế Tuấn và Thái Nhất thành Thánh nhân Yêu tộc, ngay cả chín đứa em Lục Áp cũng cùng nhau tạo thành Thánh nhân, cũng đủ dùng. … Trong lúc Lê Ân toàn tâm toàn ý cày thuộc tính ở sâu dưới lòng đất Thái Dương Tinh, Hồng Hoang lại dấy lên một trận cuồng phong lập giới.

Mười năm sau khi La Hầu và Kế Đô thành lập Ma Giới, lại một giọng nói hùng vĩ vang vọng khắp Hồng Hoang.

"Ta là con trai Long Vương, Chúc Long, hôm nay đặc biệt tuyên bố, Long Giới thành lập!" Chủ nhân của giọng nói này, chính là Chúc Long từng bị Lê Ân hành cho ra bã.

Kể từ lần trước suýt chết dưới tay Lê Ân trong Long Vương Quật, Chúc Long đã mang theo Long Vương Quật ẩn náu sâu trong thời không.

Sau khi liên tiếp chứng kiến Lê Ân thành lập Yêu Giới, La Hầu và Kế Đô thành lập Ma Giới, Thiên Đạo đều ban xuống công đức, mắt Chúc Long đỏ ngầu.

Cuối cùng không chịu nổi sự cám dỗ của công đức, Chúc Long sau khi thương lượng với hư ảnh Long Vương, đã quyết định thành lập Long Giới.

Lần này, Chúc Long thành lập Long Giới đã trực tiếp bỏ qua bước khai phá tiểu thế giới.

Bởi vì, Long Vương Quật vốn là một tiểu thế giới.

Chúc Long trực tiếp lấy Long Vương Quật lập thành Long Giới.

Như vậy, không chỉ hắn có thể nhận được công đức từ Thiên Đạo, mà cả hư ảnh Long Vương cũng có thể chia sẻ công đức.

Dù sao, Long Vương Quật là do Long Vương tự tay khai phá ra vào thời Long Hán đại kiếp.

Hư ảnh Long Vương tự nhiên không chút do dự, đồng ý yêu cầu của Chúc Long.

Thực ra, dù Chúc Long không nói, hư ảnh Long Vương cũng sẽ để Chúc Long dùng Long Vương Quật thành lập Long Giới.

Bởi vì… so ra, hư ảnh Long Vương còn cần công đức hơn Chúc Long.

Nếu có thể nhận được công đức do Thiên Đạo ban cho, tốc độ hồi phục thương thế của Long Vương sẽ tăng lên rất nhiều.

Đến lúc đó, có lẽ không lâu sau, Long Vương trở lại đỉnh phong có thể tái hiện ở Hồng Hoang.

Nhưng, dù không cần khai phá tiểu thế giới, Chúc Long vẫn phải làm một số bố trí.

Thành lập Long Giới không khó.

Cái khó là làm sao để an toàn thoát thân sau khi Thiên Đạo ban xong công đức.

Uy thế của một Chuẩn Thánh kém xa Kim Ô Đại Thái Tử và Ma Tổ, đến lúc đó chắc chắn sẽ có một số cường giả đỉnh cấp ẩn nấp trong bóng tối, không chịu nổi sự cám dỗ của công đức mà ra tay tập kích.

Dù sao, công đức chưa luyện hóa có thể cướp đoạt.

Mất tròn mười năm, cùng với hư ảnh Long Vương bố trí đủ loại hậu thủ, Chúc Long mới bắt đầu chính thức công bố việc thành lập

Long Giới với toàn bộ Hồng Hoang.

Rung động… Chúc Long thành lập Long Giới không lâu, Thiên Đạo thức tỉnh, lại một lần nữa ban xuống vô biên công đức.

Công đức mang theo ánh sáng huyền hoàng, điên cuồng trút xuống Chúc Long và hư ảnh Long Vương.

Chúc Long và hư ảnh Long Vương tự nhiên không thể biết được bí mật "công đức có độc", nên không chút do dự, trực tiếp dẫn công đức vào cơ thể.

Lập tức, cả hai đều toàn lực luyện hóa công đức nhập thể.

Theo lượng công đức luyện hóa ngày càng nhiều, Chúc Long vô cùng kinh hỉ phát hiện, tu vi của hắn đang tăng vọt với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Chỉ trong nửa chén trà.

Chương 241

Tu vi của Chúc Long, từ Chuẩn Thánh hậu kỳ, tấn thăng lên Chuẩn Thánh viên mãn.

Hơn nữa, khi công đức vẫn không ngừng được luyện hóa, tốc độ tăng trưởng tu vi của Chúc Long vẫn chưa dừng lại.

"Nếu luyện hóa toàn bộ công đức, chẳng lẽ có thể trực tiếp tấn thăng lên tầng thứ Thánh nhân sao?" Chúc Long tỏ ra vô cùng phấn khích, ánh mắt tràn đầy mong đợi.

Long Vương cũng được chia sẻ công đức lập giới, cũng vô cùng hưng phấn và kích động.

Theo lượng công đức được luyện hóa ngày càng nhiều, Long Vương vui mừng khôn xiết phát hiện, cơ thể hắn đang từ trạng thái hư ảo chuyển sang trạng thái thực thể.

Tuy tốc độ chuyển hóa này không nhanh, nhưng so với việc dưỡng thương hồi phục, đã nhanh hơn cả trăm triệu lần.

Nhưng, công đức do Thiên Đạo ban xuống không thể vô tận, luôn có lúc kết thúc.

Sau một nén hương, Thiên Đạo đã ban xong công đức, lại chìm vào tĩnh lặng.

Sắc mặt Chúc Long và hư ảnh Long Vương lập tức trở nên vô cùng ngưng trọng.

Bọn họ biết, thử thách thực sự sắp đến.

Nếu không chống đỡ được, rất có thể sẽ thân tử đạo tiêu.

Ầm ầm!

Ầm ầm… Quả nhiên không ngoài dự liệu.

Khoảnh khắc Thiên Đạo chìm vào tĩnh lặng, khắp nơi ở Hồng Hoang đều có cường giả thần bí, ra tay tấn công Chúc Long và hư ảnh Long Vương.

Những cường giả thần bí ra tay này, mỗi người đều có tu vi Chuẩn Thánh.

Trong đó còn có vài đòn tấn công khiến Chúc Long và hư ảnh Long Vương cảm nhận được một luồng uy hiếp tính mạng mãnh liệt đến cực hạn.

Hiển nhiên, mấy đòn tấn công này đến từ những cường giả thần bí tầng thứ Thánh nhân.

Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân đang ngồi trên vân sàng, im lặng nhìn cảnh này.

Chỉ là, lúc này đây, trong con ngươi của Hồng Quân, có một ngọn lửa giận không thể kìm nén đang bùng cháy dữ dội.

Hồng Quân mới phát hiện, hóa ra trong Hồng Hoang lại có nhiều Thánh nhân tồn tại như vậy, mà không nằm trong phạm vi khống chế của lão.

Rung động… Nhưng, Chúc Long đã chuẩn bị lâu như vậy, cũng không phải kẻ dễ bị bắt nạt.

Những đòn tấn công từ bốn phương tám hướng còn chưa rơi xuống người Chúc Long và hư ảnh Long Vương, Chúc Long đã khởi động đại trận trước.

Khu vực hắn đang đứng đã sớm được hắn bố trí sẵn 【Thời Gian Nghịch Loạn Đại Trận】.

Trận pháp vừa khởi động, dòng thời gian của khu vực này lập tức

trở nên vô cùng hỗn loạn.

Dù vậy, Chúc Long vẫn cảm thấy chưa đủ an toàn.

Thế là, Chúc Long không nói hai lời, lập tức đốt cháy tinh huyết trong cơ thể, khiến uy lực của Thời gian pháp tắc tăng vọt trong nháy mắt.

Thời gian pháp tắc của Chúc Long lập tức từ Chuẩn Thánh viên mãn, tăng vọt lên Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, chỉ cách tầng thứ Thánh nhân một bước chân.

Do đó, uy lực của Thời Gian Nghịch Loạn Đại Trận cũng theo đó tăng vọt, suýt soát chạm đến ngưỡng cửa Thánh nhân.

Uy lực của trận pháp thời gian chạm đến ngưỡng cửa Thánh nhân, không nghi ngờ gì đã gây ra phiền phức cực lớn cho những cường giả thần bí ra tay tập kích.

Thời gian pháp tắc vốn đã huyền diệu, đạt đến uy lực ngưỡng cửa Thánh nhân thì khỏi phải nói.

Ngay cả mấy đòn tấn công nghi là của Thánh nhân, trong chốc lát cũng khó thoát ra khỏi Thời Gian Nghịch Loạn Đại Trận.

Điều này không nghi ngờ gì đã giành được thời gian quý báu để Chúc Long và hư ảnh Long Vương chạy trốn.

Vút!

Chúc Long lập tức nhân cơ hội cuốn lấy hư ảnh Long Vương, ngay lập tức thi triển Thời gian độn thuật, men theo dòng thời gian hoàn toàn hỗn loạn mà độn đi.

"Chết tiệt!" "Bị Chúc Long chạy thoát rồi?!" Những cường giả thần bí ra tay tập kích lập tức tức giận không thôi.

Đặc biệt là mấy vị cường giả thần bí nghi là Thánh nhân, càng tức

điên.

Vốn tưởng rằng tập sát Chúc Long là chuyện nắm chắc trong tay, ai ngờ lại xem nhẹ thủ đoạn của hắn, cuối cùng để hắn trốn thoát ngay dưới mí mắt.

Nhưng, đây cũng là chuyện không thể tránh khỏi.

Bọn họ cũng lo bị Hồng Quân phát hiện, nên khi ra tay đã không thể toàn lực.

Hơn nữa, sau khi ra tay, bọn họ lập tức chuyển dời vị trí để tránh bị Hồng Quân lần theo dấu vết.

Kết quả, điều đó cũng dẫn đến việc không thể lập tức bổ sung đòn thứ hai, đành trơ mắt nhìn Chúc Long và hư ảnh Long Vương trốn thoát ngay dưới mí mắt.

Vút!

Càn Khôn đạo nhân cũng lặng lẽ thi triển thần thông Hư Không Đại Na Di rời khỏi nơi này.

"Xem ra nước ở Hồng Hoang thật sự quá sâu, ẩn giấu mấy vị cường giả Thánh nhân không rõ thân phận!" "Những kẻ này có lẽ, cũng giống như Hồng Quân và La Hầu, đều là những tồn tại cổ xưa từ thời Hỗn Độn Thần Ma!" Càn Khôn đạo nhân âm thầm suy đoán.

Sớm đã khi Chúc Long và hư ảnh Long Vương đang nhận công đức, Càn Khôn đạo nhân đã đến.

Nhưng, Càn Khôn đạo nhân không hề lộ diện, chỉ âm thầm lặng lẽ cày thuộc tính mà thôi.

Với Không gian pháp tắc tầng thứ Thánh nhân, muốn ẩn mình, Chúc Long và hư ảnh Long Vương căn bản không thể phát hiện.

"Mấy tên này đúng là hồ đồ, cần công đức đến thế sao không tự đi

lập giới?" Trên mặt Càn Khôn đạo nhân hơi có vẻ tức giận, không nhịn được chửi ầm lên.

Ảnh hưởng của chuyện này vô cùng tồi tệ, rất có khả năng sẽ khiến nhiệm vụ cày thuộc tính tự do sắp tới chết yểu.

Càn Khôn đạo nhân lúc này, dù dùng ngón chân cũng biết, tâm tư thành lập một giới của các cường giả Chuẩn Thánh cả trong sáng lẫn trong tối của Hồng Hoang, đang dần phai nhạt.

Những tồn tại có thể tu luyện đến Chuẩn Thánh, không có ai là kẻ ngốc, sao lại cam tâm làm áo cưới cho người khác.

Ít nhất, khi chưa có sự chắc chắn tuyệt đối, họ sẽ không dám lập giới.

Quả nhiên không ngoài dự liệu.

Trong trăm năm tiếp theo, Hồng Hoang không còn bất kỳ tồn tại nào lập giới.

Chương 242

Ngay khi Càn Khôn đạo nhân đang cân nhắc, có nên kết thúc sớm nhiệm vụ cày công đức mà bản tôn Lê Ân giao phó hay không, một thánh âm hùng vĩ vang vọng khắp nơi.

"Hôm nay, Thái Thanh Thánh Giới thành lập!" Thánh âm đó, chính là từ Bát Cảnh Cung truyền ra.

Sau khi liên tiếp quan sát Lê Ân và La Hầu lập giới, Lục Thánh sớm đã có ý định lập giới.

Tại sao lại trì hoãn lâu như vậy, đến tận bây giờ mới do Thái Thượng Lão Tử, người đầu tiên nhảy ra tuyên bố lập giới.

Tự nhiên là vì… dã tâm của Lục Thánh lớn hơn.

Đồng thời cũng do sự kiêu ngạo trong lòng tác quái.

Bọn họ không muốn giống như Lê Ân và La Hầu, chỉ dùng tiểu thế giới để lập giới.

Họ là Sáu vị Đại Thánh Nhân được hàng vạn ức sinh linh Hồng Hoang tôn kính, phong thái phải cao vời.

Cho nên, họ định dùng trung thiên thế giới để thành lập Thánh Giới.

Khai phá trung thiên thế giới, độ khó so với khai phá tiểu thế giới, tăng lên vạn ức lần.

Ngay cả Thái Thượng Lão Tử, người có thực lực sâu không lường được trong Lục Thánh, cũng phải dốc toàn lực, mất hơn trăm năm, mới khai phá thành công một trung thiên thế giới.

Sau khi công bố việc thành lập Thái Thanh Thánh Giới, ánh mắt

của Thái Thượng Lão Tử nhìn thẳng vào sâu trong bầu trời.

Lão đang chờ đợi phản ứng của Thiên Đạo.

Huyền Đô đứng không xa sau lưng Thái Thượng Lão Tử, mơ hồ cảm giác, sư tôn của mình dường như đang căng thẳng.

Sau một thoáng kinh ngạc, Huyền Đô không khỏi xua đi ý nghĩ buồn cười đó khỏi đầu.

Là người thường xuyên ở bên cạnh Thái Thượng Lão Tử, Huyền Đô biết rõ sư tôn của mình sâu không lường được đến mức nào.

Huyền Đô thậm chí nghi ngờ, tu vi của Thái Thượng Lão Tử đã đạt đến Thánh nhân hậu kỳ!

Nhưng, đáng tiếc, suy đoán này không có câu trả lời.

Bởi vì… kể từ khi thành Thánh, Thái Thượng Lão Tử chưa bao giờ toàn lực ra tay.

Ngay cả Hồng Quân, cũng không biết thực lực thật sự của đồ đệ yêu quý của mình đã đạt đến cảnh giới nào.

Nhưng, có một điểm Huyền Đô không nhìn nhầm.

Đó là… Thái Thượng Lão Tử lúc này quả thực có cảm giác căng thẳng một cách kỳ lạ.

Sợ rằng hy vọng càng lớn, thất vọng càng nhiều.

Lão biết rõ, mình và ba người lập giới được ban công đức là Lê Ân, La Hầu, Chúc Long, có sự khác biệt.

Sự khác biệt nằm ở chỗ, Lê Ân, La Hầu và Chúc Long thuộc về "người tự do", còn Lục Thánh bao gồm cả lão, lại thuộc về "con rối" bị Thiên Đạo khống chế.

Thái Thượng Lão Tử không dám đảm bảo, Thiên Đạo có đối xử

khác biệt với những "con rối" này hay không.

"Chắc là không, Thiên Đạo đối với bất kỳ sinh linh nào, đều công bằng chính trực!" Thái Thượng Lão Tử lẩm bẩm với giọng chỉ mình lão nghe thấy.

Vút vút vút… Sau khi thánh âm của Thái Thượng Lão Tử truyền khắp Hồng Hoang, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa đang khai phá trung thiên thế giới, không thể không dừng tay, hướng ánh mắt về Bát Cảnh Cung.

Bọn họ cũng muốn biết, Thái Thượng Lão Tử thành lập Thái Thanh Thánh Giới, có được Thiên Đạo ban cho công đức hay không.

Dù sao, đây là đại sự liên quan đến lợi ích thiết thân của họ.

Nếu Thái Thượng Lão Tử có thể nhận được công đức, vậy thì khi họ thành lập Thánh Giới của riêng mình, Thiên Đạo cũng sẽ ban công đức.

"Lại là Thái Thượng Lão Tử lập giới, có nên đến Bát Cảnh Cung cày thuộc tính không nhỉ?" Càn Khôn đạo nhân ngẩng đầu nhìn về phía Bát Cảnh Cung, hơi do dự.

Gã không có thực lực mạnh mẽ như bản tôn, Không gian pháp tắc chỉ mới ở Thánh nhân sơ kỳ mà thôi.

Thái Thượng Lão Tử, lại là người có thực lực sâu không lường được nhất trong Lục Thánh.

Càn Khôn đạo nhân không dám đảm bảo, nếu đến Bát Cảnh Cung cày thuộc tính, Thái Thượng Lão Tử sẽ không ra tay với mình.

"Lúc Thái Thượng Lão Tử nhận công đức, chắc là tạm thời không rảnh tay đối phó với mình." "Đến lúc Thiên Đạo ban xong công đức, mình lập tức chuồn, Thái Thượng Lão Tử chắc không kịp ra tay đối phó với mình!" Suy nghĩ một lát, Càn Khôn đạo nhân quyết định đến

Bát Cảnh Cung cày thuộc tính.

Không còn cách nào khác.

Điểm thuộc tính tự do, thực sự quá quý giá.

Càn Khôn đạo nhân ước tính, đến lúc đó nguyên thần của bản tôn và các hóa thân cần tấn thăng lên tầng thứ Thánh nhân, chỉ có thể thông qua điểm thuộc tính tự do để cộng.

Thuộc tính nguyên thần, là loại khó cày nhất trong tất cả các thuộc tính.

Tính đến hiện tại, Lê Ân vẫn chưa cày bất kỳ loại thuộc tính nguyên thần nào lên tầng thứ Thánh nhân.

Mặc dù đã quyết định đến Bát Cảnh Cung cày thuộc tính, nhưng Càn Khôn đạo nhân vẫn để lại hậu thủ.

Vút!

Để lại một giọt tinh huyết, Càn Khôn đạo nhân mới thi triển thần thông Hư Không Đại Na Di, dùng tốc độ nhanh nhất lên đường đến Bát Cảnh Cung. … Bát Cảnh Cung.

Rung động… Thiên Đạo cuối cùng không làm Thái Thượng Lão Tử thất vọng, cuối cùng cũng ban xuống công đức.

Từng đoàn công đức lấp lánh ánh sáng huyền hoàng, từ sâu trong bầu trời, điên cuồng trút xuống Bát Cảnh Cung.

“Ha ha!

Ha ha…” “Thật sự có công đức giáng xuống, tốt quá rồi!” Thái Thượng Lão Tử còn chưa nói gì, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa vẫn luôn theo dõi động tĩnh của Bát Cảnh Cung, lại cười lớn trước.

Nỗi lo trong lòng lập tức tan biến.

Cười xong, họ thu hồi ánh mắt, không còn quan tâm đến động tĩnh của Bát Cảnh Cung nữa.

Chuyển sang đầu tư vào công trình khai phá trung thiên thế giới to lớn.

Rung động!

Càn Khôn đạo nhân vội vã lên đường, cuối cùng cũng đến được Bát Cảnh Cung.

Chương 243

Nhưng, Càn Khôn đạo nhân không hề hiện thân, vận chuyển Không gian pháp tắc đến cực hạn, hoàn toàn hòa làm một với hư không.

Khiến Thái Thượng Lão Tử đang nhận công đức, cũng không phát hiện ra sự tồn tại của Càn Khôn đạo nhân.

Đương nhiên, trước mặt Thái Thượng Lão Tử, Càn Khôn đạo nhân cũng không dám quá trắng trợn, trực tiếp thi triển thần thức quét sạch bong bóng thuộc tính tự do.

Lần này Càn Khôn đạo nhân vô cùng cẩn thận, thúc đẩy Không gian pháp tắc, lặng lẽ di chuyển những bong bóng thuộc tính rơi ra từ công đức đến trước mặt mình.

May mà bong bóng thuộc tính vô hình vô dạng, chỉ có thể hiện ra dưới tác dụng của hệ thống.

Nếu không, Càn Khôn đạo nhân làm sao có thể ẩn mình trước mặt Thái Thượng Lão Tử.

Không biết có phải vì Thái Thượng Lão Tử khai phá ra trung thiên thế giới để thành lập Thái Thanh Thánh Giới hay không.

Lần này Thiên Đạo ban xuống công đức, rõ ràng nhiều hơn không ít so với lúc Lê Ân, La Hầu và Chúc Long lập giới.

Kéo dài suốt một canh giờ, Thiên Đạo mới ban xong công đức.

Vút!

Trước khi Thiên Đạo hoàn toàn ban xong công đức, Càn Khôn đạo nhân thấy bong bóng thuộc tính rơi ra rõ ràng ít đi, đã đi trước Thái Thượng Lão Tử một bước, nhận ra công đức sắp ban xong.

Cho nên, Càn Khôn đạo nhân cũng không tiếp tục cày nữa, nhân lúc Thái Thượng Lão Tử không rảnh tay, chuồn trước.

Bởi vì… Càn Khôn đạo nhân mơ hồ cảm giác, Thái Thượng Lão Tử chắc đã phát hiện ra gã, chỉ là vẫn luôn ngầm không nói, không gây khó dễ mà thôi.

Ầm ầm!

Quả nhiên không ngoài dự liệu.

Thiên Đạo vừa ban xong công đức, Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ mà Thái Thượng Lão Tử nắm giữ, từ Bát Cảnh Cung bay ra, trực tiếp lao về phía vị trí ẩn thân của Càn Khôn đạo nhân.

May mà Càn Khôn đạo nhân dưới điềm báo của tâm huyết tương triều, đã chuồn trước.

Nếu không, đợi Thiên Đạo ban xong công đức mới chuồn thì đã quá muộn.

"Hừ, chuồn nhanh đấy!" Thái Thượng Lão Tử lập tức có chút không cam lòng, hừ lạnh một tiếng.

Ngay cả khi Càn Khôn đạo nhân đã chuồn đi rất xa, nhưng động tĩnh của Tiên Thiên Chí Bảo ra tay, có thể truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Dù cách xa đến mấy, Càn Khôn đạo nhân cũng cảm nhận được dao động từ Thái Cực Đồ.

"Thái Thượng Lão Tử quả nhiên cũng đủ âm hiểm, suýt nữa lật thuyền trong mương rồi!" Càn Khôn đạo nhân lập tức chửi ầm lên.

Nhưng, Thái Thượng Lão Tử lại không hề truy kích, cầm Thái Cực Đồ, quay trở lại Bát Cảnh Cung.

Rung động… Sau khi quay lại Bát Cảnh Cung, Thái Thượng Lão

Tử lập tức dùng Thái Cực Đồ phong tỏa toàn bộ Bát Cảnh Cung.

Chưa hết, Thái Thượng Lão Tử còn tế ra Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, lơ lửng quanh thân, bảo vệ an toàn cho mình.

Hồng Hoang bây giờ ngày càng không an toàn, vì tranh đoạt công đức, các loại ngưu quỷ xà thần đều xuất hiện.

Thái Thượng Lão Tử cũng lo, có người sẽ liều lĩnh, lúc lão đang toàn lực luyện hóa công đức, đột phá phong tỏa của Thái Cực Đồ, lặng lẽ lẻn vào.

Ví dụ như tên lén lút lúc trước, nhận thấy không ổn đã chuồn trước, thủ đoạn sử dụng khá cao minh.

Nghi là Không gian pháp tắc tầng thứ Thánh nhân.

Hiển nhiên, Thái Thượng Lão Tử cũng xem Càn Khôn đạo nhân là ác khách ra tay cướp đoạt công đức.

Nếu Càn Khôn đạo nhân biết được, chắc chắn sẽ kêu oan thấu trời.

Trời cao chứng giám!

Gã chưa từng có ý định cướp đoạt công đức, Lê Ân đã biết bí mật "công đức có độc", là hóa thân của Lê Ân, Càn Khôn đạo nhân sao có thể không biết.

Nói thật, trong mắt Càn Khôn đạo nhân, giá trị lớn nhất của công đức, là để cày điểm thuộc tính tự do.

Ngoài ra còn một điểm, có thể dùng để luyện chế công đức chí bảo.

Dẫn công đức vào cơ thể, dùng để nâng cao tu vi, Càn Khôn đạo nhân tuyệt đối không dám.

Nếu dám làm vậy, bản tôn Lê Ân dám tiến hành hủy diệt theo chủ

nghĩa yêu đạo đối với gã.

Nhưng khổ nỗi Thái Thượng Lão Tử, không biết suy nghĩ thật sự của Càn Khôn đạo nhân.

Cho nên, lúc đó Thái Thượng Lão Tử, mới không chút do dự tế ra Thái Cực Đồ.

Hơn nữa, Thái Thượng Lão Tử lo lắng, lúc mình toàn lực luyện hóa công đức, Càn Khôn đạo nhân có thể sẽ không từ bỏ, đột phá phong tỏa của Thái Cực Đồ lẻn vào.

Vì vậy, Thái Thượng Lão Tử đã tế cả Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp ra.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, được mệnh danh là Hậu thiên công đức chí bảo đệ nhất Hồng Hoang, phòng ngự mạnh mẽ gần như có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Rung động… Đỉnh đầu đội Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Thái Thượng Lão Tử lập tức không thể chờ đợi được nữa mà luyện hóa, toàn bộ công đức đã được nạp vào cơ thể.

Không nghi ngờ gì, Thái Thượng Lão Tử dùng công đức, để nâng cao tu vi.

Nhưng, đối với Thái Thượng Lão Tử có tu vi thực sự đạt đến Thánh nhân hậu kỳ, để nâng lên Thánh nhân viên mãn, tích lũy cần thiết quả thực quá lớn.

Từ điểm thuộc tính nhìn vào, có thể trực quan hơn.

Ba trăm tỷ, ngưỡng cửa Thánh nhân trung kỳ.

Một vạn tỷ, là ngưỡng cửa Thánh nhân hậu kỳ.

Ba vạn tỷ, mới là ngưỡng cửa Thánh nhân viên mãn.

Khoảng cách hai vạn tỷ điểm thuộc tính, Thánh nhân hậu kỳ sao có thể dễ dàng đột phá lên Thánh nhân viên mãn.

Ngay cả Thái Thượng Lão Tử, luyện hóa toàn bộ công đức lập giới, cũng không thể đột phá lên Thánh nhân viên mãn, thậm chí còn cách Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong một chút.

Dùng số liệu để hình dung, tu vi của Thái Thượng Lão Tử, hiện tại đã đạt đến hai nghìn năm trăm tỷ điểm thuộc tính.

Nhưng, tốc độ đột phá như vậy, đủ khiến Thái Thượng Lão Tử hài lòng.

Nếu dựa vào khổ tu, không biết phải mất bao nhiêu ức năm, mới có thể nâng tu vi đến mức này.

Chương 244

Bây giờ, chỉ cần nhận thêm một phần công đức lập giới nữa, tu vi của lão tuyệt đối có thể tấn thăng lên Thánh nhân viên mãn.

Khi đó, khoảng cách đến tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, lại gần hơn một bước.

Nhưng, điều Thái Thượng Lão Tử không biết là… từ Thánh nhân viên mãn, đến Thánh nhân sơ kỳ tích lũy, còn kinh khủng hơn.

Thậm chí vượt xa sự tưởng tượng của Thái Thượng Lão Tử.

Bởi vì… ba mươi vạn tỷ điểm thuộc tính, mới là ngưỡng cửa Thiên Đạo Thánh Nhân sơ kỳ.

So với ngưỡng cửa Thánh nhân viên mãn, tăng lên gấp mười lần.

Thái Thượng Lão Tử bế quan xong, lúc này ánh mắt lại lóe lên không ngừng.

Dùng công đức tu luyện, quả thực quá sướng.

Thậm chí có thể nói, Thái Thượng Lão Tử có chút nghiện rồi.

Lão chưa từng thử, tu vi tăng nhanh như vậy bao giờ.

Chỉ trong thời gian ngắn chưa đến một nghìn năm, tu vi của lão từ Thánh nhân hậu kỳ, đã nâng đến gần tầng thứ Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong.

So với công sức khổ tu một tỷ năm, tiến bộ còn lớn hơn.

Cho nên, hiện tại Thái Thượng Lão Tử đang cân nhắc, có nên chuẩn bị bắt tay vào việc thành lập Thánh Giới thứ hai hay không.

Nhưng, trong một nghìn năm Thái Thượng Lão Tử bế quan, toàn lực luyện hóa công đức.

Hồng Hoang có thể nói là vô cùng đặc sắc.

Bởi vì… Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên Giáo Chủ, Tiếp Dẫn, Nữ Oa và Chuẩn Đề, đã lần lượt khai phá ra trung thiên thế giới, thành lập Thánh Giới của riêng mình.

Năm thứ ba trăm Thái Thượng Lão Tử bế quan.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng cũng khai phá ra trung thiên thế giới.

"Hôm nay, Ngọc Thanh Thánh Giới thành lập!" Vừa khai phá xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã không thể chờ đợi được nữa mà công bố.

Sau đó, Thiên Đạo tự nhiên cũng ban xuống một lượng lớn công đức.

Năm thứ bốn trăm.

Trung thiên thế giới của Thông Thiên Giáo Chủ, cũng khai phá thành công.

"Hôm nay, Thượng Thanh Thánh Giới thành lập!" Nhận được công đức, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không thể chờ đợi được nữa mà phong tỏa Bích Du Cung, bế quan luyện hóa công đức.

Năm thứ năm trăm.

Tiếp Dẫn thành lập Tiếp Dẫn Thánh Giới.

Thế nhưng, người thứ năm thành lập Thánh Giới, lại không phải Chuẩn Đề, mà là Nữ Oa.

Năm thứ bảy trăm.

Nữ Oa đi trước Chuẩn Đề một bước, khai phá thành công trung thiên thế giới.

“Hôm nay, Oa Hoàng Thánh Giới thành lập!” Giọng nói hơi kích động của Nữ Oa, lập tức truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Chuẩn Đề vẫn đang miệt mài khai phá trung thiên thế giới, động tác trong tay đột nhiên ngừng lại, sắc mặt đột nhiên trở nên vô cùng khó coi.

“… Làm sao có thể?!” “Nữ Oa sao có thể đi trước ta một bước, khai phá ra trung thiên thế giới?” Chuẩn Đề lập tức không thể tin được mà kinh hô.

Lão vẫn luôn cho rằng, tu vi của mình mạnh hơn Nữ Oa.

Nhưng, bây giờ Nữ Oa lại công khai tát vào mặt Chuẩn Đề, rõ ràng không thể nhầm lẫn mà nói cho Chuẩn Đề biết, một sự thật kinh người… đó là Chuẩn Đề mới là người yếu nhất trong Lục Thánh.

“Chẳng lẽ Nữ Oa khai phá là tiểu thiên thế giới, không phải trung thiên thế giới?” Chuẩn Đề lập tức kinh nghi bất định.

Nhưng, suy nghĩ này nhanh chóng bị Chuẩn Đề phủ quyết.

Thực lực của Nữ Oa có kém đến đâu, khai phá tiểu thiên thế giới, cũng không đến nỗi dùng lâu như vậy.

Không nghi ngờ gì, Nữ Oa khai phá, chính là trung thiên thế giới giống như lão.

Nhận ra sự thật này, Chuẩn Đề càng thêm uất ức và khó chịu.

Không biết tự lúc nào, đã bị Nữ Oa vượt qua?

Quả là sỉ nhục!

Vừa nghĩ đến đây.

Chuẩn Đề càng điên cuồng khai phá trung thiên thế giới.

Dù Nữ Oa đã vượt qua, Chuẩn Đề cũng không cho phép bị Nữ Oa

vượt quá nhiều.

Nữ Oa vượt qua Chuẩn Đề, thực ra không phải đã xảy ra từ lâu.

Lần trước sau khi nhận được công đức bổ thiên, Nữ Oa đã luyện hóa toàn bộ, chuyển hóa thành tu vi của mình.

Khi đó, tu vi của Nữ Oa, đã hoàn toàn vượt qua Chuẩn Đề.

Chỉ là, Nữ Oa che giấu rất tốt.

Ngay cả khi bị Lê Ân bắt nạt thảm như vậy, Nữ Oa cũng không bộc lộ thực lực thật sự.

Đương nhiên, quan trọng nhất là, Nữ Oa biết rõ dù bộc lộ thực lực thật sự, cũng không phải là đối thủ của tên quái vật Kim Ô Đại Thái Tử kia.

Cho nên cũng vẫn luôn ngầm không nói, che giấu đi.

Bây giờ vì công đức lập giới, Nữ Oa tự nhiên toàn lực khai phá trung thiên thế giới, làm gì còn quan tâm đến vấn đề bộc lộ hay không bộc lộ thực lực thật sự.

Mọi chuyện đều đợi công đức lập giới, vào túi rồi tính sau.

Cuối cùng.

Vào năm thứ tám trăm.

Chương 245

Chuẩn Đề cũng khai phá thành công trung thiên thế giới, thành lập Bồ Đề Thánh Giới.

"Hừ!

Nữ Oa, sớm muộn gì ta cũng sẽ vượt qua ngươi!" Chuẩn Đề nhận xong công đức lập giới, ánh mắt hận thù liếc nhìn Oa Hoàng Cung một cái, sau đó mới vội vã bế quan, luyện hóa công đức.

Động tĩnh lớn của Lục Thánh ở Hồng Hoang, cũng kinh động đến Lê Ân đang cày thuộc tính ở sâu dưới lòng đất Thái Dương Tinh.

"Nói mới nhớ, thời đại Chư Thiên Vạn Giới của Hồng Hoang, không lẽ là do ta mở ra đấy chứ!" Lê Ân xa xăm nhìn về phía Bát Cảnh Cung, Ngọc Hư Cung, Bích Du Cung, Đại Lôi Âm Tự, Oa Hoàng Cung và Tà Nguyệt Tam Tinh Động, ánh mắt lập tức trở nên vô cùng kỳ quái.

Lê Ân dùng ngón chân cũng biết, sau sự kích thích của Lục Thánh, tâm tư lập giới của các cường giả đỉnh cấp Hồng Hoang, sẽ lại bùng cháy.

Dù biết rằng khi lập giới thành công, sau khi nhận được công đức, chắc chắn sẽ có cường giả thần bí ra tay cướp đoạt công đức.

Nhưng họ vẫn sẽ mạo hiểm thử một lần.

Đặc biệt là những đại năng bị kẹt ở tầng thứ Chuẩn Thánh vô số năm, không thể tiến thêm một bước.

Dù rủi ro lớn đến đâu, họ cũng nguyện ý thử một lần, đánh cược một con đường rộng mở phía trước.

Dù sao, nếu công tác chuẩn bị đầy đủ, chưa chắc đã không thể

thành công thoát thân như Chúc Long.

Trong một nghìn năm, người phẫn nộ nhất, không ai khác ngoài Hồng Quân.

Hồng Hoang vốn nằm trong sự khống chế của lão, nay lại nhảy ra nhiều kẻ không rõ nguồn gốc và lai lịch, khiến Hồng Hoang có xu thế vượt ra ngoài tầm kiểm soát của lão.

Mấy năm nay, trong mắt Hồng Quân, kẻ tỏ ra ngông cuồng nhất, chắc chắn là Càn Khôn đạo nhân.

Bởi vì… lúc Lục Thánh thành lập Thánh Giới, Thiên Đạo ban xuống công đức, Càn Khôn đạo nhân đều có mặt.

Cày xong một đợt điểm thuộc tính tự do, trước khi Thiên Đạo sắp ban xong công đức, lại bôi dầu dưới chân chuồn đi, khiến Lục Thánh đều phải nghi thần nghi quỷ.

Thậm chí họ còn nghi ngờ, có phải Hồng Quân đang giở trò hay không!

Bởi vì… Lục Thánh sau khi lần lượt thành lập Thánh Giới, mơ hồ có dấu hiệu thoát khỏi sự khống chế của Hồng Quân.

Lục Thánh nhận được công đức lập giới, không nghi ngờ gì thực lực đều tăng mạnh, rõ ràng không phải là chuyện Hồng Quân muốn thấy.

Tất cả tội ác đều do Lê Ân gây ra!

Lê Ân dẫn đầu trào lưu lập giới, mới khiến Hồng Hoang biến thành bộ dạng như hiện tại.

“Kim Ô Đại Thái Tử…” Thậm chí, hận ý của Hồng Quân đối với Lê Ân, đã đạt đến mức độ chưa từng có.

Hiển nhiên, ngay cả Hồng Quân, cũng không biết bí mật “công đức

có độc", được mệnh danh là trò lừa đảo lớn nhất Hồng Hoang.

Nếu không, Hồng Quân sẽ không phẫn nộ như vậy.

Lão sẽ hy vọng Thiên Đạo, ban công đức cho tất cả những kẻ không chịu sự kiểm soát.

Đây có lẽ chính là cái gọi là "Hồng Quân là Thiên Đạo, nhưng Thiên Đạo lại không phải Hồng Quân!".

Hay nói cách khác, sau khi Hồng Quân lấy thân hợp đạo, chỉ trở thành một phần của Thiên Đạo mà thôi, tự nhiên không thể biết hết mọi kế hoạch của Thiên Đạo.

Chỉ những gì Thiên Đạo muốn Hồng Quân biết, Hồng Quân mới có thể biết.

Trong một nghìn năm.

Lê Ân cày thuộc tính ở Thái Dương Tinh, thu hoạch lớn hơn Lục Thánh cộng lại rất nhiều.

Bởi vì… sau hành trình cày thuộc tính kéo dài một nghìn năm, hắn cuối cùng cũng đến được tâm địa sâu nhất của Thái Dương Tinh.

Tâm địa sâu ba ngàn vạn ức dặm, khiến thu hoạch của Lê Ân, đạt đến mức độ kinh ngạc chưa từng có.

Mặc dù không giống như Lê Ân ban đầu dự đoán, khiến Thái Dương Chân Hỏa đạt đến tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng cũng khiến Thái Dương Chân Hỏa, đạt đến cảnh giới Thánh nhân viên mãn.

Hơn nữa, không phải Thánh nhân viên mãn bình thường.

Điểm thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân, cao tới mười một vạn ức.

Phải biết rằng, ngưỡng cửa Thánh nhân viên mãn, là ba vạn ức điểm thuộc tính.

Hiển nhiên, ban đầu Lê Ân đã đánh giá sai khoảng cách thực lực giữa Thánh nhân viên mãn và Thiên Đạo Thánh Nhân sơ kỳ.

Nếu tính theo mức tăng gấp ba lần giữa mỗi cảnh giới của tầng thứ Thánh nhân.

Thái Dương Chân Hỏa hiện tại của Lê Ân cao tới mười một vạn ức điểm thuộc tính, quả thực nên đã đạt đến tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Ngoài ra.

Đáng nói là.

Lê Ân cày thuộc tính một mạch xuống, thu hoạch được Thái Dương Hỏa Tinh, số lượng cũng cực kỳ kinh người, lên tới một tỷ viên.

Lê Ân cảm thấy, dựa vào một tỷ viên Thái Dương Hỏa Tinh này, đủ để tái tạo ra một nghìn vị Thánh nhân cho Yêu tộc.

Đương nhiên, rõ ràng, dù có lục soát khắp hàng vạn ức Yêu tộc ở Hồng Hoang, Lê Ân cũng không thể tìm ra, một nghìn vị Yêu tộc tu luyện Thái Dương Chân Hỏa.

Dù sao, Thái Dương Chân Hỏa là biểu tượng của tộc Tam Túc Kim Ô trong Yêu tộc.

Nếu tu luyện hậu thiên, độ khó chắc chắn không nhỏ, dù sao đến tận bây giờ, Lê Ân cũng chưa từng nghe, trong Yêu tộc có ai tu luyện Thái Dương Chân Hỏa hậu thiên thành công.

Nhưng, không tìm được thêm người biết Thái Dương Chân Hỏa, nhưng lại có thể đẩy Đế Tuấn và Thái Nhất, thậm chí cả chín đứa em

Lục Áp lên cảnh giới Thánh nhân cao hơn.

Đến lúc đó, mười hai vị Thánh nhân của tộc Tam Túc Kim Ô hoành không xuất thế.

Thiên địa nhân vật chính của thời đại tiếp theo, không phải cũng phải nhìn sắc mặt Yêu tộc mà hành sự sao.

Bởi vì… lúc đó Yêu tộc, sẽ không thèm đi tranh đoạt thiên địa nhân vật chính nữa.

Yêu tộc lúc đó, sẽ cường thịnh chưa từng có, từ một kẻ bị Thiên Đạo vứt bỏ, hoàn thành một cú lột xác hoa lệ, biến thành kẻ tranh đấu với Thiên Đạo.

Thiên địa nhân vật chính cái quái gì!

Danh hiệu có vang dội đến đâu, thì sao.

Chương 246

Nói trắng ra, cũng chỉ là quân cờ của Thiên Đạo!

Nhưng, đây không phải là thu hoạch cuối cùng của Lê Ân ở Thái Dương Tinh.

"…Cái gì?!" Khoảnh khắc đến tâm địa Thái Dương Tinh, đồng tử hắn lập tức co rút dữ dội.

Bởi vì… ở tâm địa Thái Dương Tinh, hắn kinh ngạc thấy được kết tinh Thái Dương pháp tắc trải đầy mặt đất.

Kinh hỉ này, đến có chút quá đột ngột.

Lê Ân từ bề mặt Thái Dương Tinh, đi sâu ba ngàn vạn ức dặm đến tâm địa, suốt đường đi, cày được đều là bong bóng thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa.

Ngay khi Lê Ân xác định, toàn bộ Thái Dương Tinh chỉ có thể cày một loại thuộc tính này, Thái Dương Tinh đã cho hắn một kinh hỉ cuối cùng.

Mắt Lê Ân, lập tức trở nên đỏ rực, hơi thở cũng trở nên vô cùng dồn dập và nặng nề.

Nhiều kết tinh Thái Dương pháp tắc như vậy, đều đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính.

Không nghi ngờ gì.

Lê Ân lại sắp có thêm một thuộc tính Thánh nhân mới, và là thuộc tính Thái Dương pháp tắc hoàn mỹ phù hợp với bản thể.

Thế là, Lê Ân cũng không vội thu lấy, những kết tinh Thái Dương pháp tắc này.

Mà trước tiên đi vòng quanh tâm địa Thái Dương Tinh, cày bong bóng thuộc tính Thái Dương pháp tắc.

Không còn cách nào khác.

Thái Dương Chân Hỏa và Thái Dương pháp tắc ở đây, uy lực quá kinh khủng, Lê Ân căn bản không dám tế ra thần thức thu thập.

Bởi vì… thần thức vừa rời khỏi cơ thể hắn, đã bị Thái Dương Chân Hỏa và Thái Dương pháp tắc kinh khủng, tiêu diệt trong nháy mắt.

Lê Ân cảm thấy, đợi sau khi ra khỏi Thái Dương Tinh, đến lúc đó sẽ cộng điểm cho thuộc tính nguyên thần.

Hiện tại, bất luận là thần thông, pháp tắc, pháp lực hay nhục thân, đều có thuộc tính tấn thăng lên Thánh nhân.

Duy chỉ có phương diện nguyên thần, một cái đạt đến tầng thứ Thánh nhân cũng không có, thậm chí cái mạnh nhất cũng chưa đạt Chuẩn Thánh viên mãn, nghiêm trọng kéo chân sau.

Phải biết rằng, có lúc quyết định thắng bại, thường là xem ai có điểm yếu ít hơn.

Thuộc tính nguyên thần của Lê Ân, và thực lực cường hãn đến cực điểm hiện tại của hắn, hoàn toàn không tương xứng.

Thậm chí có thể nói, cách nhau vô số cấp bậc.

Lê Ân cũng có chút mong đợi, khi bổ sung điểm yếu nguyên thần, thực lực sẽ đạt đến mức độ kinh khủng nào.

"Mấy năm nay, Càn Khôn đạo nhân chắc đã cày được không ít điểm thuộc tính tự do rồi nhỉ?" Lê Ân có chút không chắc chắn lẩm bẩm.

Mấy năm nay, hắn vẫn luôn bận rộn cày thuộc tính, đều không có

thời gian xem sự thay đổi số liệu trên bảng hệ thống.

Rung động… Ngay sau đó, Lê Ân gạt bỏ những suy nghĩ linh tinh trong lòng, toàn tâm toàn ý lao vào sự nghiệp cày thuộc tính mới.

Mỗi phút mỗi giây, Lê Ân đều cảm nhận rõ ràng, điểm thuộc tính Thái Dương pháp tắc, đang tăng vọt.

Chỉ trong ba năm.

Thái Dương pháp tắc của Lê Ân, một bước lên trời, từ cảnh giới Chuẩn Thánh bước vào Thánh nhân sơ kỳ.

Chỉ trong ba năm ngắn ngủi.

Từ cảnh giới Chuẩn Thánh tấn thăng lên tầng thứ Thánh nhân, nếu chuyện này truyền ra ngoài, bị những đại năng Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang biết được, chắc chắn sẽ ghen tị đến phát điên.

Nhưng, đối với Lê Ân, đây không phải là điểm cuối.

Sau khi tấn thăng lên Thánh nhân sơ kỳ, điểm thuộc tính Thái Dương pháp tắc của Lê Ân vẫn đang tăng vọt.

Một nghìn một trăm tỷ!

Một nghìn hai trăm tỷ!

Một nghìn ba trăm tỷ!

Một nghìn bốn trăm tỷ! … Không còn cách nào khác.

Kết tinh Thái Dương pháp tắc ở tâm địa Thái Dương Tinh, thực sự quá nhiều.

Toàn bộ tâm địa, không biết đã được trải bao nhiêu tầng kết tinh Thái Dương pháp tắc.

Số lượng nhiều đến mức, không thể đếm xuể.

Tóm lại, bong bóng thuộc tính Thái Dương pháp tắc, dường như

cày mãi không hết.

Cuối cùng.

Đợi đến khi thu thập hết bong bóng thuộc tính Thái Dương pháp tắc ở tâm địa.

Thái Dương pháp tắc của Lê Ân, đã một mạch đột phá lên Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong, điểm thuộc tính cao tới hai vạn tám nghìn tỷ.

Vút vút vút… Lê Ân kiên quyết thực hiện chính sách "tam quang", cày xong bong bóng thuộc tính, còn thu vào túi tất cả kết tinh Thái Dương pháp tắc, không bỏ sót một viên.

Lê Ân ước tính sơ qua, có tới mười chín ức tám nghìn vạn viên.

Con số kinh người đến mức nào.

Phải biết rằng, Lê Ân năm xưa đã từng tự mình, ngưng tụ kết tinh Không gian pháp tắc, biết rõ độ khó của việc ngưng tụ kết tinh pháp tắc lớn đến mức nào.

Nhiều kết tinh Thái Dương pháp tắc như vậy, là do Thái Dương Tinh đã mất vô tận năm tháng mới ngưng tụ ra.

"Nếu Thái Dương Tinh có thể tu hành, tuyệt đối có thể sánh ngang với một vị Thiên Đạo Thánh Nhân!" Lê Ân vô cùng chấn động.

Hắn cảm thấy mình đã xem nhẹ Thái Dương Tinh.

Lê Ân vẫn còn nhớ, lần đầu tiên ở Thái Dương Tinh cày thuộc tính, sau khi thành công cày Thái Dương Chân Hỏa lên tầng thứ Thánh nhân, hắn cho rằng Thái Dương Tinh có thể sánh ngang với một vị Thánh nhân.

Nhưng là Thánh nhân bình thường.

Chương 247

Đến tận bây giờ, sau khi cày thông quan Thái Dương Tinh, mới kinh ngạc phát hiện, dự đoán ban đầu của mình nhỏ nhen đến mức nào.

Thái Dương Tinh nào chỉ sánh ngang với Thánh nhân, rõ ràng đủ để sánh ngang với Thiên Đạo Thánh Nhân!

Một vị Thánh nhân, có thể diệt một, hai vị thì diệt một đôi.

Chính vì Thái Dương Tinh sở hữu thực lực cường hãn vô song, những kết tinh Thái Dương pháp tắc ở tâm địa này, mới có thể bảo tồn đến hiện tại.

Nếu không, sớm đã bị Lục Thánh lấy đi, làm gì có chuyện đến lượt Lê Ân nhặt được của hời.

Phải biết rằng, đối với tồn tại cấp bậc Thánh nhân, muốn tu luyện thành công Thái Dương pháp tắc hậu thiên, không quá khó.

Chỉ là khó tu luyện đến cảnh giới tinh thâm mà thôi.

Nhưng, nếu có sự trợ giúp của những kết tinh Thái Dương pháp tắc này, lại là chuyện khác.

Chỉ cần số lượng kết tinh Thái Dương pháp tắc đủ nhiều, ngay cả tu luyện đến tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không có vấn đề gì.

"Thái Dương Tinh không hổ là một trong những kho báu tự nhiên lớn nhất Hồng Hoang!" Lê Ân hoàn hồn, không khỏi kinh ngạc thán phục.

Lần này, cày thông quan Thái Dương Tinh, thu hoạch thật sự quá lớn, lớn vượt xa sự tưởng tượng của hắn.

Về việc tại sao Thái Dương Tinh là một trong những kho báu tự nhiên lớn nhất Hồng Hoang, tự nhiên là vì có Thái Âm Tinh và Bất Chu Sơn, có thể sánh ngang với Thái Dương Tinh.

"Xem ra Thái Âm Tinh và Bất Chu Sơn cũng không thể bỏ qua, nhất định phải cày thông quan!" Lê Ân không khỏi động lòng, trong đồng tử càng tràn đầy mong đợi vô hạn.

Hắn quyết định, đợi sau khi ra khỏi Thái Dương Tinh, sẽ thả Thổ Linh đạo nhân ra, để gã tiếp tục đến Bất Chu Sơn cày thuộc tính.

Với thực lực hiện tại của mình, dù không có Thổ Linh đạo nhân, không có Thổ chi pháp tắc Thánh nhân trung kỳ hộ thân, cũng không cần lo lắng bị người khác trọng thương nữa.

Dưới Thái Dương Chân Hỏa Thánh nhân viên mãn, Hồng Hoang không có bất kỳ Thánh nhân nào, có thể làm hắn bị thương.

Trừ phi Thiên Đạo tự mình ra tay!

Đợi sau khi trở về Yêu Giới, sẽ thả cả Thái Âm đạo nhân ra, để gã đến lòng đất Thái Âm Tinh cày thuộc tính.

Vút!

Cày thông quan Thái Dương Tinh xong, Lê Ân không ở lại tâm địa Thái Dương Tinh lâu, thân hình hóa thành một đạo hồng quang, một mạch độn ra bề mặt Thái Dương Tinh.

Lúc xuống, Lê Ân mất hơn một nghìn năm, mới đi sâu vào tâm địa Thái Dương Tinh.

Nay lúc lên, chỉ trong nháy mắt, Lê Ân đã độn ra bề mặt.

Thực lực thay đổi trời long đất lở, có thể thấy rõ!

Rung động!

Vừa đến bề mặt, Lê Ân đã thả Thổ Linh đạo nhân đang dung hợp

làm một với mình ra.

"Thổ Linh đạo hữu, nhiệm vụ tiếp theo của ngươi, là cày thông quan toàn bộ Bất Chu Sơn và lòng đất đại lục Hồng Hoang!" "Đến lúc đó, Thổ chi pháp tắc của ngươi, có thể sẽ là thuộc tính đầu tiên trong tất cả các thuộc tính ta nắm giữ, đạt đến tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân!" Lê Ân trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói với Thổ Linh đạo nhân.

Lê Ân không quên… năm xưa hắn và Thổ Linh đạo nhân, một người men theo Bất Chu Sơn, đi về phía tận cùng của trời.

Một người men theo lòng đất đại lục Hồng Hoang, đi về phía tận cùng của đất, đều đang điên cuồng cày thuộc tính Thổ chi pháp tắc.

Về sau, Lê Ân ở sâu trong thân núi Bất Chu Sơn, cảm nhận được sự triệu hoán của Bàn Cổ Thần Điện.

Đợi Lê Ân luyện hóa Bàn Cổ Thần Điện xong, lại đúng lúc Chúc Dung và Cộng Công, thảm hại vẫn lạc dưới tay La Hầu.

Khiến Lê Ân vừa mới ra ngoài thăm dò đã trở thành kẻ đổ vỏ, tiếp đó Đế Giang và mười vị Tổ Vu khác đến, vừa hay thấy Lê Ân ở hiện trường, trực tiếp kết luận Lê Ân là hung thủ.

Sau đó, mười vị Tổ Vu không cần biết đúng sai, thấy hắn lẻ loi một mình, đã liên thủ vây giết.

Nhưng, lại không ngờ dốc toàn lực, cũng không phải là đối thủ của Lê Ân.

Mắt thấy Lê Ân sắp ra tay tàn độc phản sát mười vị Tổ Vu, kết thúc sớm Vu Yêu đại kiếp.

Kết quả, lại có Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, nhảy ra.

Hơn nữa, hai con rùa rụt cổ này còn đặc biệt kéo bè kết phái.

Đánh vào cơ thể mười vị Tổ Vu mỗi người một đạo thánh lực, tạm thời nâng tu vi của họ lên Chuẩn Thánh viên mãn.

Thế là, Lê Ân hoàn toàn bùng nổ.

Trực tiếp mắng thẳng mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề, cuối cùng suýt nữa đã đại chiến, nhưng lại bị Hồng Quân ngăn cản.

Lê Ân cũng vì thế mà không thể tiếp tục cày thuộc tính ở Bất Chu Sơn.

Về phần Thổ Linh đạo nhân.

Thì trước khi Nữ Oa bổ thiên hoàn thành, lúc trận chiến cuối cùng của Vu Yêu sắp bắt đầu, đã bị Lê Ân triệu hồi khẩn cấp.

Mãi đến bây giờ, mới được Lê Ân thực lực tăng vọt, cảm giác an toàn bùng nổ, thả ra.

"Minh bạch!" Thổ Linh đạo nhân vội vàng gật đầu, thần sắc cũng cực kỳ hưng phấn.

Gã đã tận mắt chứng kiến, Lê Ân làm thế nào để cày thông quan ở lòng đất Thái Dương Tinh, sau đó thực lực một mạch tăng vọt.

Vút!

Sau khi chắp tay chào Lê Ân, Thổ Linh đạo nhân đi trước một bước bay ra khỏi Thái Dương Tinh, không thể chờ đợi được nữa mà thẳng tiến đến Bất Chu Sơn.

Gã cũng muốn lĩnh hội, tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, có phong thái khác biệt đến mức nào.

Nhưng, Lê Ân lại không lập tức rời khỏi Thái Dương Tinh.

Mà đến Thang Cốc, nơi Phù Tang Thần Thụ bén rễ.

Không sai!

Lê Ân, người thực hiện chính sách "tam quang" đến cùng, lại không tha cả Phù Tang Thần Thụ.

Không còn cách nào khác.

Yêu Giới vừa mới thành lập, nghèo rớt mồng tơi, cần gấp tăng thêm chút nội tình.

Chương 248

Hơn nữa, Phù Tang Thần Thụ dù sao cũng là tiên thiên linh căn, nếu trồng trong Yêu Giới, ngày tháng tích lũy, sẽ có sự giúp đỡ rất lớn đối với việc nâng cao nồng độ thiên địa linh khí của Yêu Giới.

Đợi lát nữa rời khỏi Thái Dương Tinh, Lê Ân định ghé qua Thái Âm Tinh, tiện thể gói cả Nguyệt Quế Thần Thụ mang đi.

Ầm ầm!

Lê Ân dùng Sức mạnh pháp tắc, ngưng tụ ra một móng vuốt khổng lồ che trời, một phát cắt cả Phù Tang Thần Thụ cùng toàn bộ Thang Cốc ra khỏi Thái Dương Tinh.

Rung động… Phù Tang Thần Thụ lại điên cuồng rung lắc, hỏa hệ pháp lực ngập trời cuồng dũng tuôn ra, không ngừng tấn công về phía móng vuốt khổng lồ.

Nhưng, hỏa hệ pháp lực tuôn ra từ vô số cành lá của Phù Tang Thần Thụ, chỉ mới ở tầng thứ Chuẩn Thánh mà thôi, ngay cả tư cách gãi ngứa cho móng vuốt khổng lồ cũng không có.

Nhưng, dù không thể lay động móng vuốt khổng lồ một chút nào, công kích của Phù Tang Thần Thụ vẫn không hề dừng lại.

Hiển nhiên, Phù Tang Thần Thụ không muốn rời khỏi Thái Dương Tinh.

Cũng không thể trách.

Thái Dương Tinh là bảo địa có hỏa lực hùng hậu nhất toàn bộ Hồng Hoang.

Bén rễ lâu dài ở đây, đối với tiên thiên hỏa linh căn Phù Tang Thần Thụ, chỉ có lợi chứ không có hại.

Phù Tang Thần Thụ cảm thấy, nếu Lê Ân mang nó đi, cũng chắc chắn không tìm được nơi bén rễ nào tốt hơn Thái Dương Tinh.

Lê Ân suy nghĩ một lát, đã hiểu được nguyên nhân phản kháng của Phù Tang Thần Thụ.

Vút!

Vừa nghĩ đến đây.

Lê Ân búng tay bắn ra một viên Thái Dương Hỏa Tinh, thẳng tiến đến Phù Tang Thần Thụ.

Phù Tang Thần Thụ cũng là kẻ biết hàng, tuy không chắc đã gọi được tên Thái Dương Hỏa Tinh.

Nhưng lại có thể cảm nhận được, hỏa lực tinh thuần ẩn chứa trong Thái Dương Hỏa Tinh.

Rung động!

Thế là, Phù Tang Thần Thụ rung động càng kịch liệt hơn, cành lá như sống lại, điên cuồng cuốn về phía Thái Dương Hỏa Tinh.

"Thái Dương Hỏa Tinh!" "Chỉ cần ngươi đi theo ta, ta có thể mỗi trăm năm cung cấp cho ngươi một viên Thái Dương Hỏa Tinh!" Lê Ân trực tiếp truyền âm cho Phù Tang Thần Thụ.

Lê Ân biết, tiên thiên linh căn sớm đã khai mở linh trí, có thể tiến hành giao lưu bằng truyền âm.

Chỉ là xem đối phương có thèm để ý hay không mà thôi.

"Hai viên!" "Chỉ cần mỗi trăm năm cung cấp hai viên Thái Dương Hỏa Tinh, ta sẽ đi theo ngươi!" Quả nhiên không ngoài dự liệu.

Lê Ân vừa nói xong, Phù Tang Thần Thụ đã không thể chờ đợi được nữa mà truyền âm, trả giá.

Lê Ân mỉm cười, mọi thứ đều không cần nói ra.

Quả nhiên không ngoài dự đoán, Phù Tang Thần Thụ đã động lòng.

Trăm năm hai viên Thái Dương Hỏa Tinh, tuyệt đối là giá bèo.

Đương nhiên, phải xem là ai.

Đối với Lê Ân có trong người một tỷ viên Thái Dương Hỏa Tinh, quả thực là giá bèo.

Nhưng đối với Phù Tang Thần Thụ, lại là cái giá trên trời khó có thể tưởng tượng.

Dù sao, Phù Tang Thần Thụ đã bén rễ ở Thái Dương Tinh vô tận năm tháng, lại chưa từng nhận được một viên Thái Dương Hỏa Tinh nào.

Bây giờ trăm năm có thể nhận được hai viên, không phải giá trên trời thì là gì.

Phải biết rằng, trăm năm cũng chỉ là thời gian Phù Tang Thần Thụ, ngủ một giấc.

Mỗi lần ngủ một giấc, có thể nhận được hai viên Thái Dương Hỏa Tinh, chuyện tốt như vậy đi đâu mà tìm.

Nhưng, Lê Ân lại làm ra vẻ khó xử.

Là một chuyên gia vặt lông dê, không có dầu cũng phải vắt ra hai cân "gian thương", Lê Ân tự nhiên sẽ không dễ dàng, đồng ý điều kiện "giá trên trời" của Phù Tang Thần Thụ.

"Hai viên nhiều quá, ta cũng cần Thái Dương Hỏa Tinh để tu luyện!" "Xem ra chúng ta vô duyên, chỉ có thể để ngươi tiếp tục bén rễ ở Thái Dương Tinh…" Lê Ân lại lắc đầu, tỏ vẻ tiếc nuối.

Nói đoạn, Lê Ân còn để móng vuốt khổng lồ, buông Phù Tang

Thần Thụ ra.

Vút vút vút… Nhưng không, móng vuốt khổng lồ che trời buông lỏng sự trói buộc đối với Thần thụ Phù Tang, Thần thụ Phù Tang lại không muốn rời đi.

Thần thụ Phù Tang lập tức dùng từng bộ rễ phát triển như rồng cuộn, điên cuồng quấn chặt lấy móng vuốt khổng lồ, không cho nó giãy ra.

"Ta đã đồng ý!" "Trăm năm chỉ cần cung cấp một viên Hỏa Tinh Thái Dương, ta sẽ đi theo ngươi!", lời nói đầy tiếc nuối của Lê Ân còn chưa dứt đã bị Thần thụ Phù Tang nóng lòng ngắt lời.

Cứ như vậy, Thần thụ Phù Tang, một Tiên Thiên Hỏa Linh Căn đường đường, đã bị Lê Ân dùng cái giá rẻ như bèo lừa đi mất.

Sau khi rời khỏi Thái Dương Tinh, Lê Ân ghé qua Thái Âm Tinh, cũng dùng cái giá bèo tương tự, một trăm năm một viên Thủy Tinh Thái Âm, lừa luôn cả Thần thụ Nguyệt Quế.

Cuối cùng, Lê Ân mang theo Thần thụ Phù Tang và Thần thụ Nguyệt Quế trở về Yêu giới.

Nhưng Lê Ân vừa mới trở lại Yêu giới, còn chưa kịp gặp Thái Âm Đạo Nhân và Vọng Thư tiên tử.

Khoảng thời gian này đã khiến Vọng Thư bức bối không chịu nổi.

Nhìn thấy Lê Ân, La Hầu, Chúc Long và Lục Thánh lần lượt lập giới, đều được Thiên Đạo ban cho công đức vô biên, Vọng Thư vô cùng ngưỡng mộ.

Nàng ta cũng từng thử ra ngoài lập giới.

Kết quả, khi vừa độn ra khỏi Yêu giới, nàng suýt chút nữa đã bị pháp tắc Thổ chi vô tận tràn ngập sâu dưới lòng đất đánh chết.

Lê Ân đã đặt Yêu giới ở sâu dưới lòng đất, nơi pháp tắc Thổ chi đạt đến Thánh nhân trung kỳ.

Một tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong như Vọng Thư xuất hiện trong môi trường như vậy, quả thực là tìm đường chết.

May mắn là Vọng Thư là tồn tại cổ xưa từ thời Hỗn Độn Thần Ma, nhục thân vốn không tầm thường.

Thêm vào đó, nàng còn mang theo chín viên Thái Âm Nguyên Châu, Vọng Thư mới không bị vẫn lạc, chỉ bị trọng thương.

Chương 249

Sau đó, Vọng Thư tế ra chín viên Thái Âm Nguyên Châu để phòng ngự, sợ hãi vội vàng độn trở về Yêu giới.

"Ngươi rốt cuộc đặt Yêu giới ở nơi đáng sợ nào vậy, bên ngoài toàn là pháp tắc Thổ chi cấp Thánh nhân trung kỳ?", vừa thấy Lê Ân, Vọng Thư đã đầy oán khí trừng mắt nhìn hắn.

Nhìn phản ứng của Vọng Thư, Lê Ân sao lại không biết rằng, chắc chắn là ả này đã rời khỏi Yêu giới rồi bị thiệt thòi lớn.

"Tự nhiên là đặt ở nơi an toàn, không dễ bị Hồng Quân phát hiện!", Lê Ân cười nhạt.

"Ngươi muốn rời Yêu giới sao?

Vậy đợi ta một lát, ta mau đưa ngươi đi!", Ầm ầm!

Ầm ầm… Lời còn chưa dứt, Lê Ân đã vung tay, Thần thụ Phù Tang và Thần thụ Nguyệt Quế đồng thời hạ xuống Yêu giới.

"Đợi đã, ngươi cũng cướp Thần thụ Nguyệt Quế của ta vào Yêu giới rồi sao?", khoảnh khắc nhìn thấy Thần thụ Nguyệt Quế, giọng Vọng Thư lập tức cao vút lên mấy nghìn độ.

"Thần thụ Nguyệt Quế của ngươi?

Thần thụ Nguyệt Quế nhận ngươi làm chủ từ lúc nào mà ta không biết?", "Đừng tưởng rằng nó bén rễ ở Thái Âm Tinh thì là của ngươi, vậy chẳng lẽ cả Thái Âm Tinh cũng là của ngươi à?", Lê Ân không khỏi liếc Vọng Thư một cái.

Đối với logic cường đạo của nàng ta, Lê Ân cũng chịu thua.

"Ta không cần biết, Thần thụ Nguyệt Quế là của ta!", "Nó đang

mọc yên lành ở Thái Âm Tinh, ngươi di dời nó vào Yêu giới làm gì…", Vọng Thư ưỡn cổ, lý lẽ hùng hồn nói.

Nhưng Vọng Thư còn chưa nói xong đã bị Lê Ân lười nghe lý lẽ cùn ngắt lời.

"Thần thụ Nguyệt Quế, có phải không?", Lê Ân hỏi thẳng Thần thụ Nguyệt Quế.

"Không phải!", vì một viên Thủy Tinh Thái Âm mỗi trăm năm, Thần thụ Nguyệt Quế tự nhiên dứt khoát phủ nhận.

"Vọng Thư đạo hữu, ta không nhớ là đã nhận ngươi làm chủ bao giờ!", "Ta chỉ là nghỉ ngơi ở Thái Âm Tinh, nhiều nhất chỉ có thể coi là hàng xóm!", Thần thụ Nguyệt Quế có chút bất mãn nói với Vọng Thư.

Vọng Thư lập tức mặt đầy xấu hổ, ngay cả Thần thụ Nguyệt Quế cũng đã đích thân phủ nhận.

Nàng ta tự nhiên không còn lý do gì để nói Thần thụ Nguyệt Quế là của mình.

Thế là, Vọng Thư thẹn quá hóa giận, hung hăng trừng mắt nhìn Lê Ân đang xem kịch vui.

"Đúng rồi, lời hứa mà ngươi đã đáp ứng ta ở Thái Âm Tinh trước đây, ngươi chưa quên chứ?", hít sâu một hơi, cố gắng đè nén cơn giận trong lòng, Vọng Thư mới nghiêm mặt nói với Lê Ân.

"Tự nhiên là chưa quên!", Lê Ân gật đầu.

"Hả, chẳng lẽ bây giờ ngươi định thành thánh rồi sao?", ngay sau đó, Lê Ân liếc nhìn Vọng Thư, chân mày lập tức nhíu lại.

Nhìn dáng vẻ của Vọng Thư, tu vi căn bản không khác gì so với trước khi rời khỏi Yêu giới, lẽ ra phải còn một bước nữa mới đến

thành thánh chứ.

“Tuy tu vi của ta còn cách thành thánh một bước, nhưng ta đã tìm được phương pháp đẩy nhanh tiến độ thành thánh!”, ánh mắt Vọng Thư cực kỳ rực rỡ, tỏ ra vô cùng hưng phấn.

“Sẽ không phải là ngươi bắt chước ta lập giới, dùng công đức mà Thiên Đạo ban xuống để nâng cao tu vi chứ?”, Lê Ân trong lòng khẽ động, trực tiếp nói ra suy đoán của mình.

“Đúng vậy, ta chuẩn bị thành lập Thái Âm giới!”, “Ta hy vọng ngươi có thể đổi lời hứa đó thành hộ pháp cho ta khi ta tiếp nhận công đức!”, đôi mắt đẹp của Vọng Thư nhìn thẳng vào Lê Ân.

Nhưng Lê Ân lại không lập tức đồng ý với Vọng Thư, mà dùng đôi mắt đầy ẩn ý đánh giá nàng.

Ánh mắt của Lê Ân có chút khó chịu, phảng phất như đang nhìn một kẻ ngốc.

Vọng Thư bị Lê Ân nhìn đến có chút phát hoảng.

Với tính tình nóng nảy của mình, nàng sao có thể chịu đựng được bầu không khí quỷ dị này.

“Ngươi có ý gì?”, Vọng Thư nhíu mày hỏi.

Phản ứng của Lê Ân không đúng lắm!

“Ngươi chắc chắn, thật sự cần công đức để nâng cao tu vi sao?”, nhưng Lê Ân vẫn không trả lời thẳng câu hỏi của Vọng Thư, mà hỏi ngược lại.

Vọng Thư nhíu mày càng sâu hơn.

Trong lòng càng bị một loạt phản ứng quái dị của Lê Ân làm cho phát điên.

“Có lời thì mau nói, có rắm thì mau thả!”, “Đừng có ẻo lả như đàn

bà, chẳng đàn ông chút nào!", Vọng Thư nóng tính, trực tiếp nổi giận.

"Nếu ngươi muốn công đức, vậy không bằng ta dùng chút công đức này, đổi lấy chín viên Thái Âm Nguyên Châu của ngươi?", Lê Ân không khỏi cười bất đắc dĩ.

Ông ông ông… Ngay sau đó, Lê Ân vung tay.

Một luồng công đức lớn bị Sức mạnh pháp tắc ngăn cách, xuất hiện trong tay Lê Ân.

"Công đức lập giới của ngươi, vẫn còn giữ đến bây giờ chưa luyện hóa sao?", Vọng Thư không nhịn được trợn to mắt.

"Đổi không?

Chỉ cần ngươi đưa chín viên Thái Âm Nguyên Châu cho ta, đống công đức vô chủ này sẽ là của ngươi!", Lê Ân vẫn nhìn thẳng Vọng Thư, nói với vẻ hứng thú.

"Ngươi lại có lòng tốt như vậy sao?", "Chẳng lẽ ngươi đã giở trò trong đống công đức này?", Vọng Thư nhìn Lê Ân với vẻ mặt đầy nghi ngờ.

"Ha ha!

Ngươi nghi ngờ ta giở trò trong công đức, mà không nghi ngờ 'hắn' đã giở trò trong công đức sao?", Lê Ân dùng ngón tay chỉ lên trời, vẻ mặt đầy trêu chọc và cười lạnh.

"Ý của ngươi là, Thiên Đạo đã giở trò trong công đức…", Vọng Thư lập tức sắc mặt đại biến, kinh hãi tột độ.

Ầm ầm!

Nhưng tiếng kinh hô của Vọng Thư còn chưa dứt đã bị ngắt lời.

Lúc này, một đạo lôi đình màu tím ẩn chứa thiên uy vô tận, quỷ dị xuất hiện trong Yêu giới.

Lôi đình màu tím mang theo uy lực hủy thiên diệt địa, hung hãn đánh về phía Vọng Thư.

"Cái gì?!", "…Tử Tiêu Thần Lôi?!", Vọng Thư lại một lần nữa không thể tin nổi mà kinh hô.

Phải biết rằng, Tử Tiêu Thần Lôi là lôi phạt vô thượng có uy lực đạt đến cấp bậc Thánh nhân.

Thậm chí ngay cả Thánh nhân cũng có thể bị xóa sổ, huống chi nàng còn chưa có tu vi Thánh nhân.

"Thiên Đạo muốn… giết ta diệt khẩu?!", Vọng Thư trong lòng chấn động đến cực điểm.

Chương 250

Nàng thực sự không hiểu, tại sao Thiên Đạo cao cao tại thượng lại đột nhiên ra tay hạ sát mình?

Hơn nữa, trước đó không hề có một chút dấu hiệu nào.

Chỉ có Lê Ân, dường như đã sớm đoán được, vẻ mặt không có quá nhiều kinh ngạc, chỉ có đôi mắt hơi híp lại.

Lê Ân quả thực có vài suy đoán, nếu không vừa rồi hắn cũng sẽ không chỉ tay lên trời và dùng từ "hắn" để hình dung Thiên Đạo.

Kết hợp với những bí mật từ kiếp trước, Lê Ân sớm đã nghi ngờ "công đức có độc" chính là trò lừa bịp lớn nhất mà Thiên Đạo che giấu.

Nhưng, cái gọi là: thiên cơ bất khả tiết lộ.

Câu nói này ở kiếp trước của Lê Ân, có thể cho người ta cảm giác thần côn, cố làm ra vẻ huyền bí.

Nhưng ở Hồng Hoang nơi thật sự có Thiên Đạo tồn tại, Lê Ân lại cảm thấy câu nói này chính là thiết luật tối cao của Hồng Hoang.

Lê Ân mơ hồ cảm thấy, nếu trực tiếp nói cho Vọng Thư biết chân tướng "công đức có độc", rất có khả năng sẽ gặp phải bất trắc.

Cho nên Lê Ân lúc đó mới để lại một tâm nhãn, dùng tay chỉ trời, dùng "hắn" để ám chỉ Thiên Đạo.

Chỉ có Vọng Thư đầu sắt, lại không hề có một chút phòng bị nào, trực tiếp nói ra Thiên Đạo đã giở trò trong công đức.

Kết quả, Vọng Thư vì biết quá nhiều mà thật sự đã dẫn đến Tử Tiêu Thần Lôi.

“Lê Ân… ngươi gài ta?!”, Vọng Thư lập tức hai mắt phun lửa trừng mắt nhìn Lê Ân.

Nếu ánh mắt có thể giết người, lúc này Lê Ân chắc chắn đã bị Vọng Thư lăng trì vạn lần.

Sau khi thấy phản ứng không hề kinh ngạc của Lê Ân, Vọng Thư làm sao không biết chuyện gì đã xảy ra.

Nàng đã trúng kế của Lê Ân.

Đại Thái tử Kim Ô quả nhiên là lão gian cự hoạt, chỉ một chút không chú ý đã bị hắn tính kế.

“Ta tính kế ngươi?

Ngươi nghĩ ta có thể điều khiển Thiên Đạo sao?”, “Ngươi biết quá nhiều, Thiên Đạo muốn giết ngươi diệt khẩu!”, “Nhìn ta đây, một kẻ tiểu tốt vô danh không biết gì cả, Thiên Đạo không thèm giết!”, Lê Ân lại tỏ vẻ vô tội nói với Vọng Thư.

“Có thời gian nhiều như vậy, không bằng ngươi chuẩn bị thật tốt, chống lại sự tiêu diệt của Thiên Đạo đi.”, cuối cùng, Lê Ân còn đầy thiện ý nhắc nhở.

Vút!

Nhưng lời còn chưa dứt, thân hình Lê Ân đã lùi mạnh ra sau.

Rõ ràng là lo lắng bị Vọng Thư liên lụy, Thiên Đạo sẽ tiện tay diệt luôn cả hắn.

“……” Vọng Thư tức đến muốn hộc máu.

Nhưng rõ ràng là không có nhiều thời gian để nàng nói thêm gì nữa.

Ầm ầm!

Bởi vì… nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh.

Mọi chuyện đều diễn ra trong chớp mắt.

Tử Tiêu Thần Lôi mang theo uy lực hủy thiên diệt địa, sắp đánh trúng nàng rồi.

Nếu không mau tế ra phòng ngự, nàng sẽ bị Tử Tiêu Thần Lôi trực tiếp diệt sát.

Vút vút vút… Vừa nghĩ đến đây.

Vọng Thư trực tiếp tế ra chín viên Thái Âm Nguyên Châu.

Ông ông ông… Chín viên Thái Âm Nguyên Châu lập tức được Vọng Thư thúc giục đến cực hạn, ngưng tụ ra từng tầng từng tầng kết giới phòng ngự, chắn trên đỉnh đầu Vọng Thư.

Rắc!

Rắc… Nhưng uy lực của Tử Tiêu Thần Lôi quá mạnh.

Vô số tầng kết giới phòng ngự do chín viên Thái Âm Nguyên Châu liên thủ bố trí, ngay cả một phần vạn sát na cũng không thể chống đỡ được, đã bị Tử Tiêu Thần Lôi nghiền nát như tro tàn.

Phụt!

Phụt!

Phụt… Vọng Thư nào dám do dự, trực tiếp phun mấy ngụm tinh huyết lên chín viên Thái Âm Nguyên Châu.

Ông ông ông… Chín viên Thái Âm Nguyên Châu lập tức ánh sáng bùng nổ, giống như từng vầng Thái Âm Tinh thu nhỏ.

Ào ào!

Ào ào!

Ào ào… Được tinh huyết của Vọng Thư gia trì, uy lực bùng nổ

của chín viên Thái Âm Nguyên Châu lập tức tuôn ra Thái Âm Chân Thủy cuồn cuộn không dứt, trong nháy mắt lao thẳng lên trời, nghênh đón Tử Tiêu Thần Lôi.

Những Thái Âm Chân Thủy này, sau khi được chín viên Thái Âm Nguyên Châu ngưng tụ vô hạn, uy lực đã đạt đến cấp bậc Thánh nhân.

Xèo xèo xèo xèo… Nhưng dù sao Tử Tiêu Thần Lôi là lôi phạt vô thượng do Thiên Đạo giáng xuống, uy lực vẫn mạnh hơn một bậc.

Thái Âm Chân Thủy cuồn cuộn không dứt, chỉ miễn cưỡng chống đỡ được một phần mười sát na trước Tử Tiêu Thần Lôi.

Tử Tiêu Thần Lôi tiếp tục mang theo thế sét đánh vạn quân, hung hãn oanh sát về phía Vọng Thư.

Rõ ràng không đánh Vọng Thư thành tro thì thề không bỏ qua.

Vút vút vút… Nhưng nhân cơ hội này, Vọng Thư lại tế ra chín mươi chín viên Thủy Tinh Thái Âm.

Trên mặt Vọng Thư thoáng qua một tia đau lòng, nhưng trong nháy mắt đã bị vẻ tàn nhẫn thay thế.

Ầm ầm!

Ầm ầm… Ngay sau đó, Vọng Thư không nói hai lời, cho nổ tung toàn bộ chín mươi chín viên Thủy Tinh Thái Âm.

Dùng năng lượng kinh khủng sinh ra từ vụ nổ của chín mươi chín viên Thủy Tinh Thái Âm để chống lại Tử Tiêu Thần Lôi.

Nhưng cuối cùng, uy lực của Tử Tiêu Thần Lôi vẫn mạnh hơn một bậc.

Chương 251

Tuy nhiên, sau khi bị suy yếu và tiêu hao từng tầng, uy lực của đạo Tử Tiêu Thần Lôi này đã bị mài mòn đi phần lớn.

"A!

A…", vì vậy, cuối cùng khi Tử Tiêu Thần Lôi rơi xuống người Vọng Thư, nàng đã gắng gượng chống đỡ được.

Nhưng tiếng hét thảm kinh thiên động địa lại không ngừng vang vọng trong Yêu giới.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Nhưng Vọng Thư còn chưa kịp thở phào, sâu trong vòm trời lại có hai đạo Tử Tiêu Thần Lôi giáng xuống.

Lê Ân nhìn hai đạo Tử Tiêu Thần Lôi trực tiếp xé rách vòm trời Yêu giới, giữa hai hàng lông mày thoáng qua một tia âm u.

Thiên Đạo không hề quan tâm Yêu giới có chịu nổi hay không, hành vi chỉ muốn xóa sổ Vọng Thư ngay lập tức khiến Lê Ân vô cùng khó chịu.

Yêu giới mới thành lập không lâu.

Nếu bị hủy hoại dưới Tử Tiêu Thần Lôi của Thiên Đạo như vậy, chẳng phải sẽ trở thành trò cười cho cả Hồng Hoang sao.

Đại Thái tử Kim Ô, chẳng lẽ không cần thể diện sao?

Còn về Vọng Thư, lần này Thiên Đạo lại giáng xuống hai đạo Tử Tiêu Thần Lôi, nàng không khỏi tức đến nứt cả mắt, hai tròng mắt đều phủ đầy tơ máu.

Vừa rồi chỉ một đạo thôi đã phải dùng hết tất cả các chiêu thức mới miễn cưỡng chống đỡ được.

Bây giờ đồng thời giáng xuống hai đạo, làm sao có đường sống.

"Lê Ân, đến lúc ngươi đổi lời hứa rồi, ta cần ngươi hộ pháp cho ta ngay bây giờ!", Vọng Thư vội vàng cầu cứu Lê Ân.

Ông ông ông… Lê Ân vốn đã có chút khó chịu vì Thiên Đạo tùy ý chà đạp Yêu giới, dưới tình huống Vọng Thư mở lời, cuối cùng hắn quyết định ra tay.

Nếu để Tử Tiêu Thần Lôi tiếp tục tàn phá, Yêu giới sẽ sụp đổ mất.

Yêu giới dù sao cũng được thành lập từ một tiểu thế giới, làm sao có thể chịu đựng được sự tàn phá của Tử Tiêu Thần Lôi có thể xóa sổ cả Thánh nhân.

Vừa nghĩ đến đây.

Sắc mặt Lê Ân lạnh lùng, toàn thân lập tức điên cuồng tuôn ra Sức mạnh pháp tắc vô cùng vô tận.

Vô số Sức mạnh pháp tắc trong nháy mắt ngưng tụ thành hai móng vuốt khổng lồ che trời, mỗi móng vuốt nghênh đón một đạo Tử Tiêu Thần Lôi.

Bành bành bành… Lê Ân không phải là Vọng Thư để cho Thiên Đạo tùy ý nhào nặn, móng vuốt khổng lồ do Sức mạnh pháp tắc của hắn ngưng tụ ra còn hung hãn hơn cả Tử Tiêu Thần Lôi.

Hai đạo Tử Tiêu Thần Lôi cuối cùng bị móng vuốt khổng lồ bóp nát.

Tử Tiêu Thần Lôi quả thực có thể diệt sát Thánh nhân, nhưng cũng phải xem là Thánh nhân cảnh giới nào.

Uy lực của hai đạo Tử Tiêu Thần Lôi này cũng chỉ có thể diệt sát Thánh nhân sơ kỳ mà thôi, tự nhiên không thể là đối thủ của Sức mạnh pháp tắc Thánh nhân trung kỳ.

Nhưng vẻ mặt nghiêm túc của Lê Ân vẫn chưa hề thả lỏng.

Rõ ràng, chuyện này còn lâu mới kết thúc.

Lê Ân cảm nhận được, Thiên Đạo ở thế giới bên ngoài đang ấp ủ đợt Tử Tiêu Thần Lôi thứ ba.

"Đi!", Lê Ân không chút nghi ngờ, nếu đợt Tử Tiêu Thần Lôi thứ ba mạnh hơn giáng xuống, Yêu giới tuyệt đối sẽ sụp đổ hoàn toàn.

Thế là, Lê Ân trực tiếp tóm lấy Vọng Thư, độn ra khỏi Yêu giới.

Vút!

Khoảnh khắc độn ra khỏi Yêu giới, Lê Ân há to miệng, hít Yêu giới đã hóa thành hạt bụi nhỏ vào bụng.

Vị trí của Yêu giới đã bị bại lộ, tự nhiên không thể tiếp tục ở lại đó.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Lê Ân vừa mới hít Yêu giới vào bụng, đợt lôi phạt thứ ba đã hung hãn giáng xuống.

Lần này là ba đạo Tử Tiêu Thần Lôi, uy lực lại tăng vọt một đoạn, đã đạt đến cấp bậc Thánh nhân trung kỳ.

Ngoài ra, ba đạo Tử Tiêu Thần Lôi này cũng đưa Lê Ân vào danh sách tấn công.

Rõ ràng, vì Lê Ân xen vào, lôi phạt của Thiên Đạo cũng coi hắn là

mục tiêu cần diệt sát.

Ào ào ào… Thiên Đạo đột nhiên giáng xuống lôi phạt, lập tức khiến tất cả các cường giả đỉnh cao của Hồng Hoang xôn xao.

"Tại sao Thiên Đạo lại giáng xuống lôi phạt mà không có dấu hiệu báo trước?", ngay cả Hồng Quân cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Thông thường, chỉ khi có kẻ uy hiếp Thiên Đạo, hoặc khiến Hồng Hoang bị phá hoại cực kỳ nghiêm trọng, Thiên Đạo mới giáng xuống lôi phạt để xóa sổ.

Phải biết rằng, ngay cả khi Thập nhị Tổ Vu dùng Bàn Cổ kim thân tự bạo, nổ tung một khu vực của Hồng Hoang, Thiên Đạo cũng không hề giáng xuống lôi phạt.

Những năm gần đây, ngoài cơn sốt lập giới do Đại Thái tử Kim Ô khởi xướng, Hồng Hoang không hề có đại sự nào khác xảy ra.

Nếu không, Hồng Quân với tư cách là người phát ngôn của Thiên Đạo giám sát thiên hạ, sao có thể không biết.

Nhưng bây giờ lại đột nhiên giáng xuống lôi phạt.

Không còn nghi ngờ gì nữa.

Ở Hồng Hoang đã xảy ra một siêu đại sự mà ngay cả Hồng Quân cũng không biết.

Sau khi suy luận ra kết luận này, sắc mặt Hồng Quân lập tức âm trầm.

Nước ở Hồng Hoang bây giờ ngày càng sâu, những tồn tại bí ẩn không còn nằm trong tầm kiểm soát của ông ta cứ lần lượt xuất hiện.

Điều này khiến Hồng Quân, người đã quen với vị thế cao cao tại thượng, không thể nào có tâm trạng tốt được.

Soạt soạt soạt… Bao gồm cả Hồng Quân, tất cả các cường giả

đỉnh cao của Hồng Hoang đều phóng tầm mắt về phía Tử Tiêu Thần Lôi giáng xuống.

Chương 252

Chỉ là, Lê Ân và Vọng Thư lúc này đều đang ở độ sâu hàng trăm triệu dặm dưới lòng đất, nơi có vô số pháp tắc Thổ chi cấp Thánh nhân trung kỳ.

Điều này khiến cho tầm mắt của các cường giả đỉnh cao khó có thể nhìn rõ tình hình chi tiết bên trong.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Nói thì chậm mà thực ra chỉ trong nháy mắt.

Ba đạo Tử Tiêu Thần Lôi đã mang theo uy lực hủy thiên diệt địa giáng xuống.

Ánh mắt Lê Ân lạnh lùng, toàn thân phun ra Sức mạnh pháp tắc vô tận, trong nháy mắt ngưng tụ thành ba quyền ấn vô địch như núi thần thái cổ.

Ầm ầm ầm… Quyền ấn mạnh mẽ vô song lập tức đối đầu với ba đạo Tử Tiêu Thần Lôi.

Một cuộc va chạm kinh thiên động địa, thanh thế hãi hùng như một vụ nổ Big Bang của vũ trụ diễn ra.

Mặc dù Tử Tiêu Thần Lôi giáng xuống lần này cũng đạt đến Thánh nhân trung kỳ, nhưng vẫn bị Sức mạnh pháp tắc của Lê Ân đánh tan.

Giữa Thánh nhân trung kỳ và Thánh nhân trung kỳ cũng có sự chênh lệch lớn.

Hơn nữa, Sức mạnh pháp tắc là đứng đầu trong ba nghìn pháp tắc của Hồng Hoang, càng có thể vượt cấp chiến đấu.

Lần nữa đánh tan ba đạo Tử Tiêu Thần Lôi cũng không có gì lạ.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Nhưng Lê Ân còn chưa kịp thở phào, đợt lôi phạt thứ tư đã giáng xuống.

Lần này còn giáng xuống bốn đạo Tử Tiêu Thần Lôi, uy lực của mỗi đạo lại tăng vọt một đoạn.

"Xem ra Thiên Đạo đã quyết tâm muốn diệt ngươi rồi!", Lê Ân không khỏi liếc nhìn Vọng Thư bên cạnh đang kinh hãi tột độ.

"Không phải ngươi đã gài ta sao!", đến nước này, Vọng Thư càng tức giận hơn.

Rõ ràng là Lê Ân nói cho nàng biết chân tướng Thiên Đạo giở trò trong công đức, kết quả Thiên Đạo không đánh Lê Ân, mà lại muốn diệt sát nàng.

Bảo nàng đi đâu mà nói lý!

"Ta đâu có gài ngươi, rõ ràng là ngươi đầu sắt!

Không thấy lúc đó ta còn không dám trực tiếp nói ra hai chữ 'Thiên Đạo' sao?", Lê Ân lại liếc Vọng Thư một cái, khinh bỉ nói.

Vọng Thư không khỏi sững người.

Lúc đó đang trong cơn chấn động cực lớn, nàng đâu có suy nghĩ chu toàn như vậy, trực tiếp buột miệng nói ra, đến khi phản ứng lại

thì hối hận cũng không kịp.

“Phải mau nghĩ cách, để Thiên Đạo cho rằng ngươi đã bị lôi phạt diệt sát.”, “Nếu không, đừng thấy mấy đạo Tử Tiêu Thần Lôi này bây giờ ta có thể chống đỡ được, nhưng uy lực mỗi lần giáng xuống đều sẽ tăng lên!”, “Một khi uy lực tăng lên đến cấp Thiên Đạo Thánh nhân, mười cái ta cũng không đủ để giết!”, Lê Ân vừa tế ra Sức mạnh pháp tắc để chống lại Tử Tiêu Thần Lôi, vừa không quên nhắc nhở Vọng Thư.

Đồng thời, Lê Ân âm thầm thu thập bong bóng thuộc tính rơi ra từ Tử Tiêu Thần Lôi.

Đây cũng là nguyên nhân quan trọng nhất khiến Lê Ân ra tay.

Nếu không, chỉ dựa vào một lời hứa ban đầu, để Lê Ân đối đầu với lôi phạt của Thiên Đạo, mặt mũi của Vọng Thư cũng không lớn đến vậy.

Hơn nữa, dù không ra tay, hắn cũng không vi phạm lời thề.

Dù sao, lời hứa năm đó cũng có một điều kiện tiên quyết, đó là trong phạm vi năng lực của hắn.

Lôi phạt của Thiên Đạo, trong trường hợp Lê Ân không bộc lộ thực lực thật sự, thực ra đã vượt quá phạm vi năng lực của hắn.

Nhưng nếu có thể farm thuộc tính, thì lại là chuyện khác.

Huống hồ, farm thuộc tính của Thiên Đạo, càng không thể bỏ lỡ.

Farm thuộc tính của Thiên Đạo, đâu phải chuyện dễ dàng.

Bây giờ khó khăn lắm mới có cơ hội, Lê Ân tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Tất nhiên, nếu nguy hiểm đến tính mạng, Lê Ân nên bỏ Vọng Thư, nên bỏ chạy thì cũng sẽ không chút do dự.

Trời đất bao la, không gì quan trọng bằng mạng sống của mình!

Bong bóng thuộc tính rơi ra từ Tử Tiêu Thần Lôi có ba loại, lần lượt là 【Tử Tiêu Thần Lôi】, 【Lôi Đình Pháp Tắc】 và 【Lôi Đình Pháp Lực】. 【Tử Tiêu Thần Lôi】 rõ ràng là thuộc tính thần thông giống như Thái Dương Chân Hỏa, Thái Âm Chân Thủy, là thần thông của Thiên Đạo.

Điều này không nghi ngờ gì đã giúp Lê Ân có thêm một sát chiêu siêu mạnh.

Ầm ầm ầm… Lần này, Lê Ân không vội diệt đi bốn đạo Tử Tiêu Thần Lôi.

Hắn dùng hết tất cả các chiêu thức, chiến đấu kịch liệt với chúng.

Lê Ân làm như vậy, tự nhiên là để farm thêm nhiều bong bóng thuộc tính hơn.

Thời gian chiến đấu càng dài, Lê Ân farm được điểm thuộc tính càng nhiều.

Đồng thời, cũng có thể cho Vọng Thư có thêm thời gian chuẩn bị.

Là một tồn tại cổ xưa từ thời Hỗn Độn Thần Ma, Lê Ân không tin rằng Vọng Thư thật sự không có thủ đoạn nào để che mắt Thiên Đạo.

Chỉ là, Lê Ân không cần nói cũng biết, thủ đoạn như vậy cần Vọng Thư phải trả một cái giá cực kỳ thảm khốc, chỉ xem nàng có nguyện ý hay không mà thôi.

Vọng Thư rõ ràng vẫn còn ảo tưởng, hy vọng rằng sau khi Lê Ân giải quyết xong bốn đạo Tử Tiêu Thần Lôi, Thiên Đạo sẽ không giáng xuống lôi phạt nữa.

Cho nên, lúc này ánh mắt Vọng Thư vẫn chăm chú quan sát trận chiến giữa Lê Ân và Tử Tiêu Thần Lôi.

Bành bành bành… Mãi cho đến khi bốn đạo Tử Tiêu Thần Lôi không còn rơi ra bất kỳ bong bóng thuộc tính nào, Sức mạnh pháp tắc mới bùng nổ, đánh tan chúng.

Chương 253

Ầm ầm ầm ~~~~!

Không còn nghi ngờ gì nữa, hy vọng của Vọng Thư đã tan vỡ chỉ trong nháy mắt.

Đợt lôi phạt thứ năm, theo sát phía sau.

Không biết có phải vì mãi không diệt được Vọng Thư, kẻ tiết lộ thiên cơ, mà Thiên Đạo đã thực sự nổi giận hay không.

Đợt lôi phạt thứ năm, giáng xuống tới chín đạo Tử Tiêu Thần Lôi, uy lực của mỗi đạo lại tăng vọt, trực tiếp nâng lên đến cấp Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong.

Chín đạo Tử Tiêu Thần Lôi như chín con lôi long diệt thế, trong nháy mắt vượt qua không gian, xuất hiện trên đầu Lê Ân và Vọng Thư.

"Hít!

Hít…", Vọng Thư không tự chủ được mà hít từng ngụm khí lạnh.

Tử Tiêu Thần Lôi có uy lực đạt đến Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong, quả thực quá đáng sợ.

Vọng Thư cảm thấy, nếu không có Lê Ân chắn trước mặt nàng.

Chỉ riêng khí tức đáng sợ hủy thiên diệt địa tỏa ra từ những đạo Tử Tiêu Thần Lôi này, cũng đủ để ép nổ thân thể nàng.

Thân hình Lê Ân hơi run rẩy.

Không phải vì sợ hãi, mà vì hưng phấn.

Tử Tiêu Thần Lôi càng mạnh, thu hoạch từ việc farm thuộc tính càng lớn.

Vừa rồi trong trận chiến với đợt lôi phạt thứ tư, ba thuộc tính lớn farm được từ Tử Tiêu Thần Lôi là 【Tử Tiêu Thần Lôi】, 【Lôi Đình Pháp Lực】 và 【Lôi Đình Pháp Tắc】, đã đạt đến cấp Thánh nhân sơ kỳ.

Sau khi farm xong đợt lôi phạt thứ năm, Lê Ân ước tính có thể đạt đến Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong.

Có khi trực tiếp thăng cấp lên Thánh nhân trung kỳ cũng có khả năng.

Ầm ầm ầm… Trong lúc tâm niệm xoay chuyển, động tác trên tay Lê Ân không hề dừng lại, Sức mạnh pháp tắc vô cùng vô tận điên cuồng tuôn ra từ toàn thân hắn.

Cuối cùng, Lê Ân tâm niệm khẽ động, lại dùng Sức mạnh pháp tắc ngưng tụ thành chín con Tam Túc Kim Ô sống động như thật.

Chín con Tam Túc Kim Ô phiên bản Sức mạnh đột biến lập tức lao lên trời, mỗi con nghênh đón một đạo Tử Tiêu Thần Lôi, trong nháy mắt điên cuồng tàn sát lẫn nhau.

Sức mạnh Kim Ô đối đầu Diệt thế Lôi Long!

Giống như một trận chiến tuyệt thế giữa hai chủng tộc thánh thú Hỗn Độn.

Sóng xung kích chiến đấu truyền ra từ dưới lòng đất lập tức lan ra bốn phương tám hướng, khiến cả đại lục Hồng Hoang rộng lớn vô ngần đều rung chuyển dữ dội.

"Ghê thật!", "Sóng xung kích chiến đấu tỏa ra đã đạt đến cấp Thánh nhân.

Sóng xung kích ở trung tâm trận chiến ít nhất cũng phải là Thánh nhân trung kỳ trở lên!", "Xem ra tồn tại gây ra lôi phạt của Thiên Đạo lần này, thực lực không phải tầm thường!", một đám đại lão Hồng

Hoang đều lộ ra vẻ kinh ngạc, trong lòng chấn động không thôi.

Trong đó chín phần mười đều chưa đạt đến thực lực như vậy.

Tự nhiên đối với thân phận của vị tồn tại bị lôi phạt của Thiên Đạo diệt sát, họ tò mò đến cực điểm.

Trận chiến này kéo dài suốt ba tháng.

Lê Ân dùng công phu nước chảy đá mòn, ngưng tụ mười tám đợt Sức mạnh Kim Ô, từng chút một tiêu hao uy lực của Diệt thế Lôi Long.

Cuối cùng mới mài mòn được chín đạo Tử Tiêu Thần Lôi.

Ba thuộc tính lớn là 【Tử Tiêu Thần Lôi】, 【Lôi Đình Pháp Lực】 và 【Lôi Đình Pháp Tắc】 đều đạt đến Thánh nhân sơ kỳ đỉnh phong, chỉ còn một chút nữa là có thể bước vào Thánh nhân trung kỳ.

Ầm ầm ầm ~~~~!

Ầm ầm ầm ~~~~!

Nhưng Thiên Đạo dường như đã bị kích động hoàn toàn.

Lần này không lập tức tiếp tục giáng xuống lôi phạt, mà bắt đầu ấp ủ.

Lôi phạt chưa giáng xuống, nhưng tiếng sấm sét vô tận đã truyền khắp cả đại lục Hồng Hoang, từng luồng khí tức kinh khủng mạnh mẽ đến cực điểm, khiến tất cả sinh linh Hồng Hoang đều cảm thấy áp lực cực đoan, không ngừng lan ra từ sâu trong vòm trời.

Sắc mặt Lê Ân cũng không tự chủ được mà trở nên nghiêm trọng đến cực điểm.

“Ta sẽ chống đỡ cho ngươi đợt lôi phạt cuối cùng!”, nhân lúc lôi phạt chưa giáng xuống, Lê Ân nghiêm túc nói với Vọng Thư.

Chống đỡ cho Vọng Thư đến bây giờ, hắn đã làm hết tình hết nghĩa.

Không thể phủ nhận, farm thuộc tính của Thiên Đạo quả thực quá đã.

Tốc độ tăng điểm thuộc tính còn nhanh hơn cả tên lửa.

Nhưng, mấu chốt là không thể cứ farm vô hạn như vậy.

Hắn nghi ngờ, nếu cứ farm tiếp, Thiên Đạo sẽ trực tiếp chuyển mục tiêu, đưa mục tiêu hủy diệt số một từ Vọng Thư sang hắn.

Như vậy thì mất nhiều hơn được.

Lông dê của Thiên Đạo không thể vặt hết một lần.

Cho nên, nhiệm vụ farm thuộc tính của Thiên Đạo, đối với Lê Ân, là một nhiệm vụ vô thời hạn.

Bây giờ đã thử nghiệm ra hậu quả đáng sợ của việc tiết lộ thiên cơ.

Vậy sau này có thể dùng phương pháp tương tự, để người khác tiết lộ thiên cơ, từ đó lại dẫn đến lôi phạt của Thiên Đạo.

Đến lúc đó lại không ngừng vặt lông dê của Thiên Đạo.

Ầm ầm ầm ~~~~!

Ầm ầm ầm ~~~~!

Đợt lôi phạt thứ sáu cuối cùng đã giáng xuống.

Nhưng điều khiến Lê Ân cũng không khỏi hít một hơi khí lạnh là… lần này Thiên Đạo giáng xuống tới một trăm lẻ tám đạo Tử Tiêu Thần Lôi, uy lực của mỗi đạo đều đạt đến Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong.

Lê Ân lập tức vừa kinh vừa mừng.

Chương 254

Mừng là lần này lại có thể farm được một lượng lớn điểm thuộc tính.

Kinh là Thiên Đạo đã thực sự nổi giận, uy lực của Tử Tiêu Thần Lôi tăng lên nhiều như vậy, rõ ràng là không muốn để hắn tiếp tục nhảy nhót nữa.

Nói thì chậm mà thực ra chỉ trong nháy mắt.

Một trăm lẻ tám con Diệt thế Lôi Long mang theo uy lực hủy thiên diệt địa, hung hãn lao thẳng về phía Lê Ân và Vọng Thư.

"Gầm!

Gầm!

Gầm…", những con Diệt thế Lôi Long này dường như sống lại, đồng loạt gầm lên một tiếng, đôi mắt rồng ẩn chứa thiên uy vô biên còn nhìn chằm chằm vào Lê Ân.

Dường như biết rằng, Lê Ân chính là hung thủ đã giết chết những huynh đệ của chúng ở mấy đợt trước.

Ông ông ông… Nhưng trong mắt Lê Ân vẫn không hề có chút sợ hãi nào, đôi mắt trực tiếp đối diện với một trăm lẻ tám đôi mắt rồng.

Lê Ân thúc giục Sức mạnh pháp tắc đến cực hạn, trong nháy mắt ngưng tụ thành một trăm lẻ tám cây thần phủ.

Hình dáng của những cây thần phủ này giống hệt Khai Thiên Thần Phủ của Bàn Cổ.

Mặc dù dùng Sức mạnh pháp tắc để ngưng tụ Khai Thiên Thần Phủ có một chút gia tăng uy lực, nhưng Lê Ân cũng hiểu rằng, Sức

mạnh pháp tắc không phải là vạn năng.

Sức mạnh pháp tắc đứng đầu ba nghìn pháp tắc, mặc dù được cho là có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng cũng không thể làm được việc từ Thánh nhân trung kỳ vượt qua Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong, để chống lại những con Diệt thế Lôi Long kinh khủng này.

Chiến lược mà Lê Ân áp dụng vẫn là dùng chiến thuật mài mòn.

Dùng Sức mạnh pháp tắc không ngừng ngưng tụ ra những bản sao Khai Thiên Thần Phủ, từng chút một tiêu hao uy lực của một trăm lẻ tám con Diệt thế Lôi Long.

Bành bành bành… Nhưng lần này, Sức mạnh pháp tắc rõ ràng đã bị áp chế hoàn toàn.

Đợt đầu tiên của những bản sao Khai Thiên Thần Phủ, ngay cả một phần mười sát na cũng không chống đỡ nổi, đã bị Diệt thế Lôi Long nghiền nát.

Ông ông ông… Vừa nghĩ đến đây.

Lê Ân dùng Sức mạnh pháp tắc điên cuồng ngưng tụ những bản sao Khai Thiên Thần Phủ.

Nếu đã không bằng về chất lượng, vậy chỉ có thể dùng số lượng để bù đắp, dùng chiến thuật biển búa để tiêu hao uy lực của Diệt thế Lôi Long.

Bành bành bành… Đáng tiếc, trước sức mạnh tuyệt đối.

Số lượng nhiều đến mấy cũng vô dụng.

Giống như kiến dù nhiều đến mấy cũng không thể lay chuyển được voi.

Lê Ân biết, hắn phải bộc lộ thêm một số con bài tẩy nữa.

Ông ông ông… Vừa nghĩ đến đây.

Lê Ân tế ra Thái Dương Chân Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương điên cuồng phun ra từ toàn thân Lê Ân.

Lúc này, Lê Ân dường như hóa thành Thái Dương Tinh, không ngừng phun ra Thái Dương Chân Hỏa kinh khủng đến cực điểm.

Nhưng Lê Ân cũng giữ lại một tay, không bộc phát toàn bộ uy lực của Thái Dương Chân Hỏa.

Hắn khống chế uy lực của Thái Dương Chân Hỏa ở mức Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong.

Thái Dương Chân Hỏa ở cấp độ này, mặc dù có thể khiến Vọng Thư kinh ngạc, nhưng cũng không đến mức quá chấn kinh.

Dù sao, Lê Ân đã sớm thể hiện Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân trước mặt Vọng Thư.

Bây giờ Thái Dương Chân Hỏa mới chỉ tăng lên Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong, Vọng Thư tự nhiên không quá chấn kinh, thậm chí trong lòng còn có chút thất vọng, cảm thấy Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân có chút "yếu".

Nhưng thực ra, Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong đã đủ mạnh rồi.

Ngay cả trong Lục đại Thánh nhân, cũng chỉ có Thái Thượng Lão Tử mới có thể thắng chắc một bậc, năm vị Thánh nhân còn lại chưa chắc đã chống đỡ được Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong.

Vọng Thư sở dĩ có suy nghĩ hoang đường như vậy, tự nhiên không phải vì nhìn thấu Lê Ân đang ẩn giấu thực lực.

Mà là vì… mỗi lần Lê Ân bộc lộ con bài tẩy trong quá khứ, đều đủ

để chấn động cả Hồng Hoang.

Thái Dương Chân Hỏa từ Thánh nhân sơ kỳ tăng lên Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong, rõ ràng chưa đạt đến mức chấn động cả Hồng Hoang.

Ầm ầm ầm… Trong lúc Vọng Thư suy nghĩ, Lê Ân đã dùng Thái Dương Chân Hỏa vô cùng vô tận ngưng tụ thành từng con từng con Tam Túc Kim Ô.

Những bản sao Khai Thiên Thần Phủ, mang theo uy thế khai thiên tích địa, điên cuồng chém ngược lên trên.

Những con Tam Túc Kim Ô đốt trời nấu biển, cũng với uy thế thiêu diệt chúng sinh, không ngừng nghênh đón một trăm lẻ tám con Diệt thế Lôi Long.

Ba bên triển khai một trận tàn sát kịch liệt kinh thiên động địa.

Một trăm lẻ tám con Diệt thế Lôi Long, thắng ở uy lực đơn thể mạnh mẽ.

Những bản sao Khai Thiên Thần Phủ và Tam Túc Kim Ô, thì thắng ở số lượng vô cùng vô tận.

Trong trường hợp một chọi một, quả thực sẽ bị Diệt thế Lôi Long dễ dàng nghiền nát.

Nhưng dưới tình huống kiến nhiều cắn chết voi, uy lực của một trăm lẻ tám con Diệt thế Lôi Long, theo thời gian trôi đi, đang bị mài mòn từng chút một.

Trận chiến này kéo dài suốt mười năm.

Lê Ân thật sự đã dùng hết tất cả các chiêu thức, cuối cùng mới mài mòn uy lực của một trăm lẻ tám con Diệt thế Lôi Long xuống mức Thánh nhân trung kỳ.

Nhưng trận chiến này, Lê Ân thu hoạch cũng cực lớn.

Ba thuộc tính lớn farm được từ Tử Tiêu Thần Lôi, toàn bộ đều đạt đến mức Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong.

Chỉ còn một chút nữa là có thể bước vào Thánh nhân hậu kỳ.

Đáng tiếc đánh lâu như vậy, một trăm lẻ tám con Diệt thế Lôi Long không còn rơi ra bong bóng thuộc tính nữa.

Còn vì sao không tiêu diệt một trăm lẻ tám con Diệt thế Lôi Long đã suy yếu, tự nhiên là vì… Lê Ân chuẩn bị bỏ chạy.

"Vọng Thư, ngươi chuẩn bị lâu như vậy, chắc đã chuẩn bị xong rồi chứ?", "Phần còn lại giao cho ngươi!", Lê Ân nhìn thẳng về phía Vọng Thư.

Chương 255

"Ta đã dùng Khi Thiên trận văn khắc trong chín viên Thái Âm Nguyên Châu, bên trong có một luồng hồn phách của ta, lát nữa ngươi mang chín viên Thái Âm Nguyên Châu rời đi!", Vọng Thư trầm giọng nói, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Sắc mặt của nàng mà tốt được mới lạ.

Bị Thiên Đạo nhắm đến, không thể không từ bỏ thân thể này.

Còn về luồng hồn phách lưu lại trong Thái Âm Nguyên Châu, vì có Khi Thiên trận văn che đậy, có thể che mắt được cảm ứng của Thiên Đạo.

Lần này lỗ nặng rồi.

Vì biết một bí mật động trời, kết quả bị Thiên Đạo truy sát, khiến thành quả tu luyện vô tận năm tháng một sớm thành không.

Vất vả khổ cực vô số ức năm, một đêm trở về trước lúc khai thiên tích địa.

Chỉ còn lại một luồng hồn phách, Vọng Thư không biết phải mất bao nhiêu thời gian mới có thể khôi phục lại trạng thái đỉnh phong như bây giờ.

Lúc đó có khi Lê Ân đã trở thành Thiên Đạo Thánh nhân, còn nàng vẫn chỉ là Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong.

Vút vút vút… Sau khi dặn dò xong, Vọng Thư nhẹ nhàng vung tay, chín viên Thái Âm Nguyên Châu bay vào tay Lê Ân.

Sau đó, Vọng Thư lao vào giữa một trăm lẻ tám đạo Tử Tiêu Thần Lôi.

Huyết nhục, xương cốt, nguyên thần và linh hồn của Vọng Thư trong nháy mắt bị Tử Tiêu Thần Lôi nghiền nát.

Nhân cơ hội này, Lê Ân đã thu lấy chín viên Thái Âm Nguyên Châu, lặng lẽ độn đi.

"Gầm!

Gầm!

Gầm…", một trăm lẻ tám con Diệt thế Lôi Long không ngừng ngửa mặt lên trời gầm thét.

Đôi mắt rồng màu tím không ngừng quét qua quét lại, nhưng không tìm thấy bất kỳ dấu vết nào liên quan đến Lê Ân.

Không còn cách nào khác, Lê Ân không phải là mục tiêu mà lôi phạt của Thiên Đạo muốn diệt sát, nên khí tức linh hồn của hắn không bị khóa định.

Lúc này, một trăm lẻ tám con Diệt thế Lôi Long chỉ có thể như ruồi không đầu, bay loạn khắp nơi.

Cuối cùng, một trăm lẻ tám con Diệt thế Lôi Long, trong tâm trạng cực kỳ không cam lòng, từ từ tiêu tán.

Mục tiêu diệt sát đã vẫn lạc, lôi phạt của Thiên Đạo tự nhiên phải biến mất.

"Vọng Thư không hổ là tồn tại cổ xưa từ thời Hỗn Độn Thần Ma, ngay cả thủ đoạn lừa dối Thiên Đạo cũng có, nội tình quả nhiên sâu không lường được!", Lê Ân cảm ứng được Tử Tiêu Thần Lôi tiêu tán, không khỏi cảm khái.

Nếu hắn bị lôi phạt của Thiên Đạo khóa định, hắn cảm thấy ngoài việc cứng rắn đối đầu, căn bản không có thủ đoạn nào khác có thể thoát khỏi sự truy sát của Thiên Đạo.

Cuối cùng.

Lê Ân đi một vòng, lại trở về Thái Âm Tinh.

Luồng tàn hồn còn lại của Vọng Thư, ở Thái Âm Tinh có lẽ sẽ khôi phục nhanh hơn.

Ngoài ra, hắn còn chỉ mong Thái Âm Đạo Nhân sẽ farm thông quan Thái Âm Tinh.

Để tránh cho Thái Âm Đạo Nhân phải đi một đoạn đường vòng vô ích, nên hắn trực tiếp đến Thái Âm Tinh.

Sau khi đến Thái Âm Tinh, Lê Ân lập tức truyền tin bằng linh hồn cho Thái Âm Đạo Nhân, bảo hắn ra khỏi Yêu giới.

Lúc này, hạt bụi do Yêu giới hóa thành đang ở trong bụng Lê Ân.

Thái Âm Đạo Nhân muốn rời khỏi Yêu giới rất dễ dàng, không cần lo lắng sẽ bị Sức mạnh pháp tắc trong cơ thể hắn tấn công.

Vút!

Lê Ân há to miệng, một bóng người lập tức bay ra khỏi miệng.

Đó chính là Thái Âm Đạo Nhân.

"Bản tôn, triệu hoán ta có việc gì?", Thái Âm Đạo Nhân vừa xuất hiện, sau khi chắp tay chào Lê Ân, liền đi thẳng vào vấn đề.

Lê Ân liền kể lại tình hình thu hoạch ở Thái Dương Tinh.

"Cái gì?!", "Bản tôn đã farm thông quan Thái Dương Tinh, thu hoạch kinh người như vậy sao?!", "Đơn giản là giống như farm một Thiên Đạo Thánh nhân, farm một Thiên Đạo Thánh nhân không biết phản kháng, tùy tiện farm!!", Thái Âm Đạo Nhân lập tức trợn tròn mắt, hơi thở cũng trở nên dồn dập và nặng nề.

Bành!

Ngay sau đó, Thái Âm Đạo Nhân không thể chờ đợi được nữa, chui vào lòng đất Thái Âm Tinh để farm thuộc tính.

Vút!

Sau khi Thái Âm Đạo Nhân rời đi, Lê Ân mới thả tàn hồn của Vọng Thư trong Thái Âm Nguyên Châu ra.

"…Thái Âm Tinh!", tàn hồn của Vọng Thư đánh giá môi trường xung quanh, tự nhiên nhận ra ngay Thái Âm Tinh.

"Bây giờ ngươi có dự định gì?", Lê Ân nhìn tàn hồn của Vọng Thư, hỏi thẳng.

Trên người hắn có quá nhiều bí mật, không thể lúc nào cũng mang theo tàn hồn của Vọng Thư.

"Ta sẽ ở lại Thái Âm Tinh, môi trường ở đây rất có ích cho việc hồi phục thương thế của ta!", tàn hồn của Vọng Thư suy nghĩ một lát rồi nói.

Ý định ban đầu của nàng, đương nhiên là hy vọng được đi theo Lê Ân nhất.

Vì thực lực của Lê Ân sâu không lường được, đi theo hắn chắc chắn sẽ an toàn.

Bây giờ chỉ còn lại một luồng tàn hồn, thực lực yếu đến đáng thương, có lẽ ngay cả Chuẩn Thánh mới thăng cấp cũng không đánh lại.

An toàn là một vấn đề quan trọng mà tàn hồn của Vọng Thư không thể không xem xét.

Nhưng, nếu Lê Ân đã hỏi như vậy, chắc chắn là không có ý định tiếp tục mang theo một luồng tàn hồn của nàng.

Vọng Thư vẫn có chút nhãn lực.

Vọng Thư cũng có sự kiêu ngạo của mình, nếu Lê Ân không muốn mang theo tàn hồn của nàng, nàng tự nhiên cũng sẽ không mặt dày bám theo.

“Đúng rồi, Thái Âm Đạo Nhân có ở trong Yêu giới của ngươi không?”, “Hắn cũng nợ ta một lời hứa mà?

Ta bây giờ cần hắn đổi lời hứa, ta muốn hắn hộ pháp cho ta ở Thái Âm Tinh một trăm triệu năm!”, tàn hồn của Vọng Thư đột nhiên nảy ra ý tưởng.

Chương 256

Khuôn mặt Lê Ân lập tức cứng đờ.

Dù sao Thái Âm Đạo Nhân cũng là hắn.

Một trăm triệu năm đối với các tồn tại Thánh nhân khác, có thể chỉ là một cái búng tay.

Nhưng đối với Lê Ân, đó lại là một khoảng thời gian dài không thể tưởng tượng được.

Từ lúc trọng sinh đến Hồng Hoang bây giờ, còn chưa đến ba vạn năm, có thể biết một trăm triệu năm đối với hắn dài đến mức nào.

Một trăm triệu năm, có lẽ hắn đã sớm thăng cấp lên Thiên Đạo Thánh nhân rồi.

Lê Ân không cần đoán cũng biết, điều kiện này Thái Âm Đạo Nhân chắc chắn sẽ không đồng ý.

Trong mắt Vọng Thư, chỉ là để Thái Âm Đạo Nhân canh giữ ở Thái Âm Tinh một trăm triệu năm mà thôi.

Tuyệt đối là một điều kiện nhẹ nhàng, dễ dàng và hoàn toàn trong phạm vi năng lực.

Hoàn toàn là làm lợi cho tên sao chổi Thái Âm Đạo Nhân đó.

Nếu không phải bây giờ nàng đang ở trong trạng thái suy yếu đến cực điểm, nàng cũng sẽ không dễ dàng lãng phí lời hứa của Thái Âm Đạo Nhân như vậy.

Phải để Thái Âm Đạo Nhân chịu thiệt nặng mới được.

“Trước khi thả ngươi ra, Thái Âm Đạo Nhân đã rời khỏi Yêu giới của ta rồi!”, Lê Ân lại lắc đầu.

“Thái Âm Đạo Nhân đã chuồn trước rồi sao?”, “Chẳng lẽ hắn đoán được ta muốn hắn thực hiện lời hứa, nên mới chuồn trước à?”, tàn hồn của Vọng Thư lập tức nhíu mày.

“Không phải ngươi và Thái Âm Đạo Nhân có quan hệ không tầm thường sao, nếu hắn đã chuồn rồi, thì do ngươi thay thế đi!”, “Bảo vệ ta một trăm triệu năm, cũng không cần phải ở Thái Âm Tinh mãi, chỉ cần mang theo ta là được!”, ngay sau đó, tàn hồn của Vọng Thư lại nhắm vào Lê Ân.

“Ta và hắn tuy quan hệ không tầm thường, nhưng ta là ta, hắn là hắn!”, “Hắn nợ ngươi lời hứa, tự nhiên phải tìm hắn thực hiện!”, Lê Ân dứt khoát từ chối.

Một trăm triệu năm dài như vậy, hắn sao có thể đồng ý.

Hơn nữa, trên người hắn có quá nhiều bí mật, cũng không thích hợp để lúc nào cũng mang theo tàn hồn của Vọng Thư.

“Hay là thế này, chúng ta làm một giao dịch thì sao?”, Lê Ân đột nhiên nảy ra ý tưởng.

“Giao dịch, nói xem!”, tàn hồn của Vọng Thư tỏ ra cực kỳ cẩn thận.

Nàng đã bị Lê Ân lừa đến mức có bóng ma tâm lý rồi.

“Đưa chín viên Thái Âm Nguyên Châu của ngươi cho ta, ta có thể giúp ngươi khôi phục trạng thái đỉnh phong trong vòng một triệu năm, thậm chí còn có thể tiến xa hơn!”, Lê Ân vừa mới nghĩ ra cách giúp Vọng Thư tăng tốc độ hồi phục.

Đó là dùng Thủy Tinh Thái Âm.

Thủy Tinh Thái Âm cấp Thánh nhân.

Mặc dù hắn chưa thăm dò sâu dưới lòng đất Thái Âm Tinh, nhưng

so với thu hoạch ở Thái Dương Tinh, sâu dưới lòng đất Thái Âm Tinh chắc chắn có không ít Thủy Tinh Thái Âm tồn tại.

Vọng Thư khó có thể lấy được, chỉ vì thực lực của nàng yếu hơn một chút, không thể tìm kiếm ở nơi sâu hơn dưới lòng đất Thái Âm Tinh.

"Ngươi có cách nào, có thể giúp ta khôi phục trạng thái đỉnh phong trong vòng một triệu năm, thậm chí còn tiến xa hơn?", tàn hồn của Vọng Thư không khỏi vô cùng tò mò.

Lê Ân cười cười: "Thủy Tinh Thái Âm, Thủy Tinh Thái Âm cấp Thánh nhân!".

"Thủy Tinh Thái Âm cấp Thánh nhân, quả thực có thể làm được!", "Nhưng để ta khôi phục trạng thái đỉnh phong, số lượng Thủy Tinh Thái Âm cần thiết không phải là ít, ít nhất cũng phải một vạn viên!", tàn hồn của Vọng Thư lập tức sáng mắt lên.

"Được, vậy dùng một vạn viên Thủy Tinh Thái Âm cấp Thánh nhân, đổi lấy chín viên Thái Âm Nguyên Châu…", nhưng Lê Ân còn chưa nói xong, đã bị tàn hồn của Vọng Thư ngắt lời.

"Ta nói là ít nhất!

Hơn nữa, vừa rồi ngươi còn nói muốn giúp ta tiến xa hơn, một vạn viên còn lâu mới đủ!", "Ngoài ra, chín viên Thái Âm Nguyên Châu của ta hợp lại, uy lực có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo!", "Ngươi dùng một vạn viên Thủy Tinh Thái Âm cấp Thánh nhân để đổi lấy chín viên Thái Âm Nguyên Châu của ta, chẳng phải là quá chiếm tiện nghi của ta sao!", "Một viên Thái Âm Nguyên Châu, đổi lấy một vạn viên Thủy Tinh Thái Âm cấp Thánh nhân!

Nếu ngươi lấy cho ta chín vạn viên, ta sẽ đưa hết chín viên Thái Âm Nguyên Châu cho ngươi!", tàn hồn của Vọng Thư lập tức mặc

cả.

"Được!", Lê Ân hơi trầm ngâm một chút, rồi đồng ý.

Dùng một vạn viên Thủy Tinh Thái Âm cấp Thánh nhân để đổi lấy chín viên Thái Âm Nguyên Châu, quả thực có cảm giác thừa nước đục thả câu.

Lê Ân tự nhiên không thèm làm vậy.

Nếu không, với thực lực của hắn, cần gì phải giao dịch với tàn hồn của Vọng Thư, trực tiếp cướp là được.

Hơn nữa, chín vạn viên Thủy Tinh Thái Âm cũng không nhiều.

Bởi vì Lê Ân biết rõ, sau khi farm thông quan Thái Âm Tinh, ít nhất có thể nhận được một tỷ viên Thủy Tinh Thái Âm.

"Ngươi ở đây đợi ta một lát, ta đi rồi về ngay!", nói xong, Lê Ân vung ra một đạo Sức mạnh pháp tắc, bảo vệ an toàn cho tàn hồn của Vọng Thư, còn hắn thì chui vào lòng đất Thái Âm Tinh, thu thập chín vạn viên Thủy Tinh Thái Âm.

Lê Ân không đi tìm Thái Âm Đạo Nhân.

Mặc dù bản thể của Lê Ân không biết Thái Âm pháp tắc, nhưng thực lực của hắn mạnh hơn nhiều so với Thái Âm Đạo Nhân biết Thái Âm pháp tắc.

Tìm kiếm chín vạn viên Thủy Tinh Thái Âm dưới lòng đất Thái Âm Tinh, hiệu suất của Lê Ân tuyệt đối nhanh hơn nhiều so với Thái Âm Đạo Nhân.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Lê Ân chỉ dùng chưa đến nửa tháng, đã thu thập được hơn năm triệu viên Thủy Tinh Thái Âm cấp Thánh nhân.

Sở dĩ phải thu thập nhiều Thủy Tinh Thái Âm như vậy, là vì… Lê

Ân có thể dùng những Thủy Tinh Thái Âm này để tạo ra Thánh nhân từ Thường Hi và mười con Thỏ ngọc Thái Âm, những người cũng nắm giữ thần thông Thái Âm Chân Thủy.

Đến lúc đó, Yêu tộc thật sự là Thánh nhân nhiều như cẩu.

Vút!

Nửa tháng sau, Lê Ân trở lại mặt đất của Thái Âm Tinh.

"Nhanh như vậy đã thu thập đủ chín vạn viên Thủy Tinh Thái Âm rồi sao?", tàn hồn của Vọng Thư nhìn thẳng vào Lê Ân, mắt đầy vẻ mong đợi.

Vút vút vút… Lê Ân không trả lời câu hỏi của tàn hồn Vọng Thư, trực tiếp ném chín vạn viên Thủy Tinh Thái Âm ra trước mặt nàng.

"Thật sự toàn bộ đều là Thủy Tinh Thái Âm cấp Thánh nhân!", "Tốt quá rồi, lần này thành thánh có hy vọng rồi!", tàn hồn của Vọng Thư tỏ ra cực kỳ hưng phấn và kích động.

Vút vút vút… Sau khi xác nhận, tàn hồn của Vọng Thư cũng tự động xóa đi ấn ký nguyên thần lưu lại trong chín viên Thái Âm Nguyên Châu.

Sau đó, tàn hồn của Vọng Thư mới ném chín viên Thái Âm Nguyên Châu đã biến thành vật vô chủ ra trước mặt Lê Ân.

Chương 257

Sau khi nhận được chín vạn viên Thủy Tinh Thái Âm, tàn hồn của Vọng Thư lập tức tìm một nơi trên Thái Âm Tinh, trực tiếp bế quan luyện hóa Thủy Tinh Thái Âm.

Ông ông ông… Lê Ân cũng không rời khỏi Thái Âm Tinh, hắn dùng tinh huyết tế luyện Thái Âm Nguyên Châu, sau đó khắc ấn ký nguyên thần vào trong đó.

Như vậy, dù Thái Âm Nguyên Châu bị người khác cướp đi, đối phương cũng không thể luyện hóa.

Tất nhiên, với thực lực hiện tại của Lê Ân, trừ khi Hồng Quân hoặc Thiên Đạo đích thân ra tay, mới có khả năng cướp được Thái Âm Nguyên Châu từ tay hắn.

"Không biết có thể dung luyện chín viên Thái Âm Nguyên Châu thành một thể, hóa thành Tiên Thiên Chí Bảo thật sự không?", Lê Ân đột nhiên nảy ra ý tưởng.

Vừa nghĩ đến đây.

Lê Ân lập tức hành động.

Vút!

Nhưng Lê Ân suy nghĩ một chút, liền trực tiếp từ bỏ ý định dung luyện Thái Âm Nguyên Châu ở Thái Âm Tinh.

Thứ nhất, Thái Âm Tinh tràn ngập Thái Âm Chân Thủy tương sinh tương khắc với Thái Dương Chân Hỏa, khi luyện khí chắc chắn sẽ có ảnh hưởng đến Thái Dương Chân Hỏa.

Thứ hai, nếu chín viên Thái Âm Nguyên Châu thật sự được dung luyện thành một thể thành công, động tĩnh khi Tiên Thiên Chí Bảo

xuất thế chắc chắn sẽ rất lớn, tuyệt đối sẽ thu hút sự chú ý của tất cả các cường giả Hồng Hoang.

Điều này không nghi ngờ gì sẽ rất bất lợi cho Thái Âm Đạo Nhân và tàn hồn của Vọng Thư đang ở lại Thái Âm Tinh.

Vút!

Vì vậy, Lê Ân trực tiếp độn ra khỏi Thái Âm Tinh, thẳng tiến đến Thái Dương Tinh.

Thái Dương Tinh mới là nơi luyện khí tốt nhất trong lòng Lê Ân.

Thái Dương Chân Hỏa ở đây không những không bị ảnh hưởng, mà còn được tăng phúc đôi chút.

Ông ông ông… Sau khi đến Thái Dương Tinh, Lê Ân suy nghĩ một chút, liền đi thẳng vào địa tâm của Thái Dương Tinh.

Lê Ân lại định dung luyện Thái Âm Nguyên Châu ở địa tâm.

Ngay sau đó, Lê Ân há to miệng, một luồng Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương bùng cháy dữ dội, trực tiếp phun về phía chín viên Thái Âm Nguyên Châu.

Để thuận lợi dung hóa chín viên Thái Âm Nguyên Châu, Thái Dương Chân Hỏa mà Lê Ân phun ra, uy lực đạt đến Thánh nhân viên mãn.

Dù sao cũng ở địa tâm Thái Dương Tinh, dù có bộc phát toàn bộ uy lực của Thái Dương Chân Hỏa, động tĩnh cũng không thể truyền ra ngoài.

Xèo xèo xèo xèo… Dưới sự thiêu đốt của Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân viên mãn, e rằng ngay cả Tiên Thiên Chí Bảo cũng không chịu nổi, huống chi là Thái Âm Nguyên Châu chỉ ở cấp Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Chín viên Thái Âm Nguyên Châu trong nháy mắt tan chảy.

Dưới sự khống chế của Lê Ân, chín viên Thái Âm Nguyên Châu sau khi tan chảy đã mất tới một trăm năm mới dung hợp hoàn mỹ thành một, từ từ ngưng tụ thành một viên Thái Âm Nguyên Châu siêu lớn.

Viên Thái Âm Nguyên Châu siêu lớn này tròn trịa như một, khí tức tỏa ra đã đạt đến cấp Tiên Thiên Chí Bảo.

"Thật sự luyện thành Tiên Thiên Chí Bảo rồi sao?!", Lê Ân không khỏi ngẩn người.

Trước khi bắt đầu dung luyện, Lê Ân cũng không dám đảm bảo rằng chín viên Thái Âm Nguyên Châu sau khi dung luyện thành một nhất định có thể thăng cấp lên Tiên Thiên Chí Bảo.

Bây giờ, quả nhiên đã dung luyện thành Tiên Thiên Chí Bảo, lập tức khiến Lê Ân trong lòng hưng phấn và kích động đến cực điểm.

Phải biết rằng, ở Hồng Hoang rộng lớn này, trên bề mặt chỉ có ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo là Hỗn Độn Chung, Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ.

Bây giờ, kiện Tiên Thiên Chí Bảo thứ tư đã ra đời trong tay Lê Ân.

Lê Ân hưng phấn đến mức nào, tự nhiên có thể tưởng tượng được.

"Bây giờ gọi là Thái Âm Nguyên Châu không còn thích hợp nữa, hay là gọi là Hỗn Nguyên Thái Âm Châu đi!", Lê Ân vừa mân mê viên Thái Âm Nguyên Châu siêu lớn, vừa không khỏi trầm ngâm.

Ông ông ông… Lê Ân vừa nói xong, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu trong tay lập tức rung chuyển điên cuồng.

Dường như khá hài lòng với cái tên này.

Ầm ầm!

Nhưng đúng lúc này, sâu trong vòm trời lại giáng xuống một đạo thần lôi màu tím đen, thẳng tiến đến Thái Dương Tinh.

"…Tịch Diệt Thần Lôi?!", con ngươi của Lê Ân trong nháy mắt co rút lại.

Tịch Diệt Thần Lôi cũng là lôi phạt, nhưng khác với Tử Tiêu Thần Lôi… Tử Tiêu Thần Lôi nhắm vào sinh linh, còn Tịch Diệt Thần Lôi nhắm vào pháp bảo.

Cho nên, Tịch Diệt Thần Lôi còn có một cái tên khác là Khí Kiếp!

Nhưng từ khi Hồng Hoang khai tịch đến nay, Tịch Diệt Thần Lôi gần như chưa từng xuất hiện.

Bởi vì… chỉ có những pháp bảo mạnh mẽ nghịch thiên mới có thể chiêu mời Khí Kiếp.

Ngay cả Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng không có tư cách được gọi là mạnh mẽ nghịch thiên.

Còn về Tiên Thiên Chí Bảo, ở Hồng Hoang chưa từng có tồn tại nào luyện chế ra, toàn bộ đều là do tiên thiên sinh ra.

Hỗn Nguyên Thái Âm Châu do Lê Ân luyện chế ra, tuyệt đối là độc nhất vô nhị từ khi Hồng Hoang khai thiên tích địa đến nay.

"Lôi đình?!", "Sao lại đáng sợ như vậy, uy lực dường như không hề yếu hơn Tử Tiêu Thần Lôi?", trong nháy mắt, tất cả các cường giả đỉnh cao của Hồng Hoang lại một lần nữa bị kinh động.

Soạt soạt soạt… Một đám đại lão Hồng Hoang lập tức phóng tầm mắt về phía Thái Dương Tinh.

"Tuy không biết đó là lôi đình gì, nhưng rõ ràng cũng là lôi phạt do Thiên Đạo giáng xuống!", "Thái Dương Tinh đã xảy ra chuyện gì,

khiến Thiên Đạo chấn nộ như vậy, giáng xuống lôi phạt đáng sợ như thế?!", một đám đại lão Hồng Hoang lập tức kinh nghi bất định.

Mặc dù chưa từng thấy Tịch Diệt Thần Lôi, nhưng họ vẫn có nhãn lực để nhận ra đó là do Thiên Đạo giáng xuống.

Họ cảm thấy Hồng Hoang bây giờ ngày càng xa lạ, không lâu trước đó mới có một tồn tại bí ẩn dẫn đến Thiên Đạo giáng xuống Tử Tiêu Thần Lôi.

Bây giờ, Thái Dương Tinh dường như cũng có dị thường xảy ra, nếu không Thiên Đạo không thể nào giáng xuống lôi phạt như vậy.

"Lại là Tịch Diệt Thần Lôi?!", trong cả Hồng Hoang, có thể nhận ra Tịch Diệt Thần Lôi, cũng chỉ có những tồn tại cấp Thánh nhân.

"Thiên Đạo giáng xuống Khí Kiếp lôi phạt, chẳng lẽ ở Thái Dương Tinh có tồn tại luyện chế ra Tiên Thiên Chí Bảo?!", ngay cả Hồng Quân, lúc này cũng không khỏi kinh ngạc vô cùng.

Bây giờ đã không còn là thời kỳ sơ khai khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, ngay cả trời đất cũng không thể sinh ra Tiên Thiên Chí Bảo nữa.

Nếu Thái Dương Tinh sinh ra Tiên Thiên Chí Bảo, không còn nghi ngờ gì là do một tồn tại cường đại luyện chế ra.

Chương 258

Trên Thái Dương Tinh.

Lê Ân nhìn chằm chằm vào Tịch Diệt Thần Lôi trên đầu, mấy lần định ra tay bóp nát nó, nhưng cuối cùng lại nhịn xuống.

Tịch Diệt Thần Lôi đối với Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, vừa là rủi ro cũng là cơ duyên.

Nếu có thể chịu được khảo nghiệm của Khí Kiếp lôi phạt, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu mới có thể thực sự thăng cấp lên Tiên Thiên Chí Bảo.

Vút!

Vừa nghĩ đến đây.

Lê Ân không còn do dự, trực tiếp tế ra Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, hung hãn nghênh đón Tịch Diệt Thần Lôi.

Ầm ầm!

Hỗn Nguyên Thái Âm Châu dường như cũng hiểu rằng, đối mặt với nó là khảo nghiệm xem có tư cách trở thành Tiên Thiên Chí Bảo hay không.

Chỉ thấy Hỗn Nguyên Thái Âm Châu lao thẳng lên trời, lại không hề có chút kháng cự nào, trực tiếp để cho Tịch Diệt Thần Lôi đánh xuống thân châu.

Ầm ầm ầm… Vô số lực lượng Khí Kiếp lôi phạt kinh khủng, trong nháy mắt cuồn cuộn, điên cuồng tràn vào bên trong Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Ào ào!

Ào ào… Bên trong Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, dường như là một thế giới Thái Âm Chân Thủy rộng lớn vô ngần.

Thái Âm Chân Thủy vô cùng vô tận lại điên cuồng sôi trào, cùng với lực lượng Khí Kiếp lôi phạt xâm nhập vào, điên cuồng tàn sát lẫn nhau.

Xèo xèo xèo xèo… Thế là, xung quanh Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, từ từ bốc lên từng tầng từng tầng lôi quang màu tím đen.

Soạt soạt soạt… Nhân lúc Tịch Diệt Thần Lôi đánh vào bên trong Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, lực trường kinh khủng bao quanh Tịch Diệt Thần Lôi tiêu tán, một đám đại lão Hồng Hoang cuối cùng cũng nhìn trộm được cảnh tượng bên trong Thái Dương Tinh.

Sau đó, tự nhiên cũng liếc thấy bóng dáng của Lê Ân.

"Lại là… do Đại Thái tử Kim Ô làm ra?!", "Ta nói mà, Hồng Hoang sao lại trở nên xa lạ như vậy, ba ngày hai bữa lại nhảy ra một vị cường giả bí ẩn chọc giận Thiên Đạo giáng xuống lôi phạt!!", một đám đại lão Hồng Hoang tuy chấn kinh, nhưng lại có cảm giác thở phào nhẹ nhõm.

Đại sự kinh thiên động địa như vậy, thay vì do một tồn tại bí ẩn chưa biết làm ra, thì thà do Đại Thái tử Kim Ô quen thuộc làm ra còn hơn.

Bí ẩn và chưa biết, không nghi ngờ gì sẽ khiến họ cảm thấy bất an hơn.

Dù sao Đại Thái tử Kim Ô cũng "biết rõ gốc gác" hơn một chút.

"Cái gì?!", "Đại Thái tử Kim Ô luyện chế ra Tiên Thiên Chí Bảo?!", Lục Thánh và Hồng Quân thì tỏ ra vô cùng chấn kinh, trong mắt lóe lên một tia hãi hùng.

"Thực lực của Đại Thái tử Kim Ô đã đạt đến cảnh giới như vậy

rồi sao?", con ngươi của Hồng Quân lập tức điên cuồng lóe lên không ngừng.

Sâu trong đồng tử còn có một tia sát cơ lạnh lẽo lóe lên rồi biến mất.

"Hừ!", Lê Ân lập tức hừ lạnh một tiếng.

Lũ cuồng nhìn trộm này thật đáng ghét, đâu đâu cũng có mặt.

Lê Ân cũng không nghĩ lại, lúc hắn nhìn trộm người khác thì lại không hề khó chịu.

Cũng không khó hiểu, vì sao một đám đại lão Hồng Hoang lại thích làm kẻ cuồng nhìn trộm như vậy.

Ông ông ông… Vừa nghĩ đến đây.

Lê Ân vung tay, Sức mạnh pháp tắc che trời lấp đất trong nháy mắt tuôn ra, bao trùm toàn bộ Thái Dương Tinh trong một lực trường kinh khủng, xóa sổ toàn bộ ánh mắt nhìn trộm từ xa của một đám đại lão Hồng Hoang.

Sau khi cắt đứt ánh mắt dòm ngó của đám cuồng ma, trong lòng Lê Ân cuối cùng cũng thấy thoải mái.

Thế là, Lê Ân vừa chăm chú theo dõi tình hình của Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, vừa âm thầm thu thập các bong bóng thuộc tính rơi ra từ Tịch Diệt Thần Lôi.

Các bong bóng thuộc tính rơi ra từ Tịch Diệt Thần Lôi cũng giống như Tử Tiêu Thần Lôi, đều có ba loại là 【Tịch Diệt Thần Lôi】, 【Lôi Đình Pháp Tắc】 và 【Lôi Đình Pháp Lực】.

Nhưng 【Lôi Đình Pháp Tắc】 và 【Lôi Đình Pháp Lực】 gần như có thể bỏ qua không tính, điểm số thấp đến mức khiến người ta phải giận sôi, chỉ đáng thương có linh mấy điểm.

Lê Ân tự nhiên biết nguyên nhân.

Trước đó, từ Tử Tiêu Thần Lôi, hắn đã cày 【Lôi Đình Pháp Tắc】 và 【Lôi Đình Pháp Lực】 lên tới Thánh Nhân trung kỳ đỉnh phong.

Lúc này đạo Tịch Diệt Thần Lôi, uy lực chẳng qua chỉ là Thánh Nhân sơ kỳ mà thôi.

Cảnh giới của 【Lôi Đình Pháp Tắc】 và 【Lôi Đình Pháp Lực】 đều không cao bằng Lê Ân, điểm thuộc tính rơi ra tự nhiên thấp đến đáng thương.

"Chậc chậc!

Chậc chậc..." "Nếu sau này ta cày cả hai đại thần thông 【Tử Tiêu Thần Lôi】 và 【Tịch Diệt Thần Lôi】 lên cảnh giới Thiên Đạo Thánh Nhân, chẳng phải là có thể thay thế cả Thiên Đạo hay sao..." Lê Ân hai mắt sáng rực, trong lòng không khỏi tấm tắc khen ngợi.

Oanh long!

Nhưng, Lê Ân trong lòng còn chưa lẩm bẩm xong, sâu trong hư không vô tận, lại đột nhiên truyền ra một tiếng sấm sét nổ vang cả Hồng Hoang.

"Ta... kháo!" "Thế mà cũng... cảm ứng được?!" Lê Ân nhất thời giật nảy mình, càng không nhịn được trực tiếp văng một câu tục tĩu.

Phải biết rằng, vừa rồi hắn không hề nói ra miệng, chỉ lẩm bẩm trong lòng mà thôi.

Thiên Đạo thế mà cũng có cảm ứng?

Dù sao, lúc trước Vọng Thư chỉ vì tiết lộ thiên cơ mới chiêu mời Tử Tiêu Thần Lôi.

Hắn còn chưa nói ra miệng, cũng bị Thiên Đạo cảm ứng được.

Nếu Thiên Đạo biết được suy nghĩ trong lòng Lê Ân lúc này, nhất định sẽ chửi ầm lên, việc này còn nghiêm trọng hơn tiết lộ thiên cơ nhiều.

Muốn thay thế ta, chẳng lẽ không nghiêm trọng hơn tiết lộ thiên cơ gấp vạn lần sao?

Nhưng, may mà Lê Ân có đại lão hệ thống bao bọc.

Cho nên, dù Lê Ân có suy nghĩ đại nghịch bất đạo, Thiên Đạo cũng chỉ có thể cảm ứng mơ hồ.

Bằng không, Thiên Đạo sẽ không chỉ đánh sấm mà không hành động, sớm đã giáng xuống Tử Tiêu Thần Lôi cấp bậc Thiên Đạo Thánh Nhân rồi.

Chương 259

Muốn thay thế Thiên Đạo à!

Bản Thiên Đạo cho ngươi biết trước, hoa tại sao lại có màu hồng!

Nhưng, sau khi xảy ra biến cố như vậy, Lê Ân cũng không dám tiếp tục lẩm bẩm nữa, vội vàng chuyển sự chú ý trở lại Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Lúc này, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu đã chống đỡ được đòn tấn công của đạo Tịch Diệt Thần Lôi.

Lực lượng kiếp lôi phạt của đạo Tịch Diệt Thần Lôi xâm nhập vào bên trong Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, lại càng bị Hỗn Nguyên Thái Âm Châu từng chút từng chút một chuyển hóa thành sức mạnh của chính nó.

Ông ông ông...

Hỗn Nguyên Thái Âm Châu phát ra ánh sáng càng thêm rực rỡ và hỗn nguyên như một.

Khí tức độc hữu của Tiên Thiên Chí Bảo toát ra cũng càng thêm ổn định và ngưng đọng.

Oanh long!

Oanh long!

Ngay sau đó, là đợt kiếp lôi phạt thứ hai.

Thiên Đạo giáng xuống, kinh ngạc thay là hai đạo Tịch Diệt Thần Lôi.

Hai đạo Tịch Diệt Thần Lôi này so với đợt đầu tiên, uy lực tuy có tăng lên, nhưng cũng không kinh khủng như lúc Vọng Thư gặp lôi

phạt, vẫn ở cấp bậc Thánh Nhân sơ kỳ.

Nếu dùng số liệu để đo lường, Lê Ân ước chừng uy lực cũng tăng lên khoảng năm mươi tỷ điểm thuộc tính.

Mức độ tăng không quá khoa trương, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu hẳn là có thể chống đỡ được, Lê Ân cũng không có ý định ra tay can thiệp.

Hỗn Nguyên Thái Âm Châu vẫn không chống cự, mặc cho hai đạo Tịch Diệt Thần Lôi đánh vào thân, dẫn lực lượng kiếp lôi phạt vào cơ thể để rèn luyện bản thân.

Ông ông ông...

Trong khoảnh khắc, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu bị lôi quang màu tím đen vô tận bao phủ.

"Xem ra quá trình pháp bảo tấn thăng Tiên Thiên Chí Bảo cũng giống như quá trình sinh linh thành Thánh!" Lê Ân không khỏi thở dài cảm khái.

Chỉ có kẻ hack như mình, dựa vào cày thuộc tính là có thể thành Thánh, căn bản không cần trải qua khảo nghiệm lôi phạt của Thiên Đạo.

Lê Ân cuối cùng cũng hiểu, tại sao Hồng Hoang sau khi khai thiên tích địa, không còn Tiên Thiên Chí Bảo nào ra đời nữa.

Nguyên nhân của tất cả...

đều là kết quả của việc Thiên Đạo cố ý áp chế.

Giống như thánh vị của sinh linh, thiên số đã định sẵn chỉ có sáu vị.

Cho nên, qua vô tận năm tháng, trong ức vạn sinh linh Hồng Hoang đi theo con đường trảm tam thi thành thánh do Hồng Quân truyền lại,

chỉ có Tam Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa có thể thành Thánh.

Tương tự, về phương diện pháp bảo, "thánh vị" do thiên số định sẵn cũng chỉ có ba.

Cho nên, cả Hồng Hoang không thể có món Tiên Thiên Chí Bảo thứ tư ra đời.

Lê Ân có thể luyện chế ra Tiên Thiên Chí Bảo, hoàn toàn là vì hắn là biến số, bản thân lại có hệ thống làm chỗ dựa, thiên số căn bản không thể ràng buộc.

Do đó, món Tiên Thiên Chí Bảo thứ tư của Hồng Hoang là Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, mới có thể ra đời từ tay Lê Ân.

Oanh oanh oanh...

Cuối cùng, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu chịu đựng đủ chín đợt Tịch Diệt Thần Lôi, kiếp lôi phạt mới kết thúc.

May mắn là, chín đợt Tịch Diệt Thần Lôi đều không vượt qua giới hạn chịu đựng của Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Ngay cả đợt Tịch Diệt Thần Lôi cuối cùng, uy lực cũng chỉ đạt tới Thánh Nhân trung kỳ.

Hơn nữa, đợt Tịch Diệt Thần Lôi cuối cùng giáng xuống, có đủ một trăm lẻ tám đạo.

Rắc!

Rắc!

Rắc...

Đợt cuối cùng một trăm lẻ tám đạo Tịch Diệt Thần Lôi suýt chút nữa đã đánh nát Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Khi đó, Lê Ân đã chuẩn bị ra tay.

Nhưng lại bị Hỗn Nguyên Thái Âm Châu ngăn cản.

Hỗn Nguyên Thái Âm Châu hiển nhiên hiểu rằng, trận chiến "thành Thánh" này, người ngoài không thể can thiệp, dù là chủ nhân Lê Ân cũng không được.

Nếu không, "thánh lộ" tương lai có thể sẽ bị cắt đứt hoàn toàn.

Suốt đời, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu sẽ không thể tiến thêm một bước nào, chỉ có thể vĩnh viễn là Hạ phẩm Tiên Thiên Chí Bảo.

Cuối cùng, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu dùng hết mọi khả năng, cuối cùng cũng gắng gượng nghiền nát toàn bộ một trăm lẻ tám đạo Tịch Diệt Thần Lôi.

Dù vậy, trên thân châu của Hỗn Nguyên Thái Âm Châu cũng đầy những vết nứt chi chít.

Nhưng khí tức Tiên Thiên Chí Bảo mà Hỗn Nguyên Thái Âm Châu tỏa ra lại mạnh hơn rất nhiều so với lúc vừa luyện chế xong.

"Ngay cả Cửu Cửu Khí Kiếp Lôi Phạt... cũng chống đỡ được?!" "Xem ra món Tiên Thiên Chí Bảo mà Đại thái tử Kim Ô luyện chế ra, tiềm lực không hề tầm thường!" "Tương lai e rằng có một tia cơ hội tấn thăng lên cấp bậc Hồng Mông Linh Bảo!" Thấy cảnh này, Hồng Quân lại một lần nữa kinh hãi, giữa hai hàng lông mày hiện lên vẻ u ám.

Lão càng ngày càng cảm thấy, Đại thái tử Kim Ô là một cây gậy khuấy phân, làm cho Hồng Hoang rối tung một nùi.

Hiện tượng hỗn loạn ở Hồng Hoang hiện nay, có đến hơn một nửa công lao phải tính cho Lê Ân.

Ông ông ông...

Trong khoảnh khắc Hỗn Nguyên Thái Âm Châu độ kiếp lôi phạt,

Hỗn Độn Chung vẫn luôn trấn thủ trong Nê Hoàn Cung của Lê Ân, đột nhiên tỏa sáng rực rỡ.

Đang đang đang...

Giây tiếp theo, từng trận chuông vang hùng vĩ vang lên từ Nê Hoàn Cung của Lê Ân, lan truyền khắp cả Hồng Hoang.

Chương 260

Ánh mắt Lê Ân nhất thời lóe lên.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Hỗn Độn Chung đang hoan nghênh sự ra đời của Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, khoảnh khắc tiếp theo, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên lại tự động bay ra khỏi Bát Cảnh Cung và Ngọc Hư Cung, cũng tỏa ra ánh sáng rực rỡ, hô ứng với Hỗn Nguyên Thái Âm Châu từ xa.

Rõ ràng, Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên cũng đang dùng cách của mình để hoan nghênh sự ra đời của Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Hết cách rồi, cả Hồng Hoang, Tiên Thiên Chí Bảo thực sự quá ít.

Qua vô tận năm tháng, Tiên Thiên Chí Bảo chỉ có ba món.

Bây giờ cuối cùng cũng sinh ra món thứ tư, mặc dù thuộc về những chủ nhân khác nhau, nhưng Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên vẫn bày tỏ sự hoan nghênh đối với Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Điều này có nghĩa là...

"đạo hữu" của chúng lại có thêm một vị.

Không nghi ngờ gì là đáng mừng đáng chúc.

Dù Thái Cực Đồ và Bàn Cổ Phiên biết chủ nhân của mình có thể sẽ không vui, nhưng chúng vẫn ngay lập tức bày tỏ sự hoan nghênh đối với Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang luyện hóa công đức lập giới, sau khi cảm ứng được hành động của Bàn Cổ Phiên, sắc mặt lập tức đen lại,

vội vàng triệu Bàn Cổ Phiên về.

Ngược lại, Thái Thượng Lão Tử không triệu hồi Thái Cực Đồ, mặc cho nó tung hoành.

Đôi mắt Thái Thượng Lão Tử sâu thẳm như vũ trụ tinh không, khiến người ta không thể đoán được tâm tư của lão lúc này.

"Ây da, đúng rồi, ta nhớ lúc trước ở dưới lòng đất Thái Dương Tinh, ta cũng nhận được chín viên Thái Dương Nguyên Châu!" Lê Ân đột nhiên vỗ đầu.

Hết cách, lúc trước cày thông quan Thái Dương Tinh, thu hoạch thực sự quá phong phú.

Chưa nói đến điểm thuộc tính cày được, số lượng Thái Dương Pháp Tắc Kết Tinh và Thái Dương Hỏa Tinh nhận được đều tính bằng đơn vị trăm triệu.

Chín viên Thái Dương Nguyên Châu nhỏ nhoi thực sự không đáng chú ý.

Lê Ân căn bản không để trong lòng.

Mãi cho đến bây giờ, khi chín viên Thái Âm Nguyên Châu được tế luyện thành Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, hắn mới chợt nhớ ra.

"Hay là nhân lúc còn nóng, đem chín viên Thái Dương Nguyên Châu cũng dung luyện một phen?" Lê Ân trong lòng nhất thời trầm ngâm, nhưng ánh mắt lại không khỏi động lòng.

"Chín viên Thái Âm Nguyên Châu có thể dung luyện thành Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Vậy chín viên Thái Dương Nguyên Châu chẳng phải cũng có thể dung luyện thành Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Nguyên Thái Dương Châu

sao?!

Vậy Hỗn Nguyên Thái Âm Châu và Hỗn Nguyên Thái Dương Châu chẳng phải cũng có thể dung luyện làm một sao?

Thái Âm và Thái Dương dung luyện làm một lò, liệu có thể tấn thăng thành Hồng Mông Linh Bảo không?!" Dòng suy nghĩ của Lê Ân đã bay đi rất xa.

Nhưng, Lê Ân ước tính, nếu thật sự tế luyện ra Hồng Mông Linh Bảo, e rằng Thiên Đạo cũng sẽ tức điên.

Đừng nói là Hồng Mông Linh Bảo, bây giờ chỉ cần dung luyện chín viên Thái Dương Nguyên Châu thành món Tiên Thiên Chí Bảo thứ năm của Hồng Hoang là Hỗn Nguyên Thái Dương Châu, Hồng Quân e rằng cũng sẽ không nhịn được mà ra tay đối phó.

"Vậy chỉ có thể chờ sau này, rồi mới dung luyện chín viên Thái Dương Nguyên Châu thành Hỗn Nguyên Thái Dương Châu!" Lê Ân khẽ gật đầu.

Hắn tạm gác lại ý định dung luyện Thái Dương Nguyên Châu, bây giờ không nên kích thích Hồng Quân và Thiên Đạo nữa.

Vút!

Nghĩ đến đây, sau khi thu lại Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, Lê Ân vội vàng rời khỏi Thái Dương Tinh.

Lê Ân cũng thấy cạn lời, cảm giác bây giờ mình sắp thành chuột chạy qua đường, đến nơi nào cũng thu hút sự dòm ngó của một đám đại lão Hồng Hoang, buộc phải vội vàng rút lui.

Sau khi thoát khỏi sự dòm ngó của đám đại lão Hồng Hoang, Lê Ân liền đặt Yêu Giới trở lại độ sâu ức vạn dặm dưới lòng đất.

Để Yêu Giới không bị pháp tắc Thổ chi dưới lòng đất phá hoại, Lê

Ân đã bao phủ một lớp Thái Dương Pháp Tắc cấp Thánh Nhân hậu kỳ ở tầng ngoài cùng của giới ngoại.

Vút!

Sau đó, Lê Ân liền hóa thành một luồng hồng quang, độn vào trong Yêu Giới.

Yêu Đình.

Trở về Yêu Giới, Lê Ân tự nhiên đi thẳng đến Yêu Đình.

Vút!

Nhưng, Lê Ân còn chưa bước vào Yêu Đình, một bóng người màu vàng kim đã lao ra từ trong Yêu Đình trước.

Lê Ân nhìn kỹ, phát hiện đó chính là Thái Nhất.

Trong hơn một nghìn năm, Thái Nhất đã hấp thu và luyện hóa triệt để đạo Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh Nhân mà Lê Ân vung ra.

Vết thương của y cuối cùng cũng đã hồi phục được bảy tám phần.

Chỉ là, Lê Ân mãi không thấy trở về Yêu Giới, Thái Nhất tự nhiên có chút sốt ruột.

Bởi vì... bản mệnh pháp bảo Hỗn Độn Chung, kể từ khi bị Lê Ân mượn đi trong trận chiến Vu Yêu cuối cùng, đối phương vẫn chưa trả lại cho y.

Thời gian đã qua hơn một nghìn năm, Lê Ân lại chẳng thấy tăm hơi đâu.

Thái Nhất thậm chí còn có chút nghi ngờ, Lê Ân có phải đã mang Hỗn Độn Chung bỏ trốn rồi không.

Cho nên, lần này Lê Ân vừa trở về, Thái Nhất thông qua liên kết linh hồn với Hỗn Độn Chung, đã ngay lập tức chặn đường Lê Ân.

“Lê Ân, mượn Hỗn Độn Chung của ta lâu như vậy, không phải là định không trả đấy chứ?” Thái Nhất hai mắt trợn trừng, hung hăng nhìn chằm chằm Lê Ân.

Hỗn Độn Chung là bản mệnh pháp bảo của Thái Nhất, không có Hỗn Độn Chung, thực lực của Thái Nhất ít nhất giảm đi bảy phần mười.

Đối với y mà nói, đây là tổn thất không thể chịu đựng được.

Chương 261

"Thái Nhất thúc phụ, người muốn Hỗn Độn Chung, hay là muốn thành Thánh?" Lê Ân lại nhìn Thái Nhất với vẻ đầy hứng thú.

Trong lòng Thái Nhất lập tức chùng xuống.

"Chẳng lẽ ngươi có cách... giúp ta thành Thánh?!" Thái Nhất trong lòng chợt động, giọng nói lập tức cao vút lên mấy vạn độ.

"Vậy người muốn thành Thánh, hay là muốn Hỗn Độn Chung?" Lê Ân không trả lời thẳng câu hỏi của Thái Nhất, lại hỏi lại lần nữa.

"Chỉ có thể chọn một trong hai?

Không thể vừa có Hỗn Độn Chung vừa thành Thánh sao?" Thái Nhất nhất thời trở nên vô cùng rối rắm.

Hỗn Độn Chung cũng muốn, thành Thánh cũng muốn!

Thực sự khó mà lựa chọn.

"Bắt buộc phải chọn một trong hai!" Lê Ân lại gật đầu khẳng định.

Nhưng Thái Nhất không nhìn thấy, sâu trong đồng tử của Lê Ân, có một tia giảo hoạt thoáng qua.

Dáng vẻ rối rắm như vậy của Thái Nhất, có lẽ ức vạn năm cũng khó gặp một lần, Lê Ân trong lòng không khỏi vui sướng.

Vút!

Trong lúc Thái Nhất đang rối rắm khổ não, Lê Ân dùng Hỗn Độn Pháp Tắc thúc đẩy Hỗn Độn Chung, để nó bay ra từ Nê Hoàn Cung.

"Đây, Thái Nhất thúc phụ, Hỗn Độn Chung trả lại cho người, kẻo lại nói ta mang Hỗn Độn Chung của người bỏ trốn!" Lê Ân tự nhiên

không có ý định tham ô Hỗn Độn Chung.

Lần này trở về Yêu Giới, Lê Ân định sẽ cộng điểm cho nguyên thần, nâng lên cấp bậc Thánh Nhân.

Nguyên thần đạt tới cấp bậc Thánh Nhân, điểm yếu đã được bù đắp, tự nhiên cũng không cần Hỗn Độn Chung tiếp tục trấn thủ Nê Hoàn Cung nữa.

"Ây da!

Đừng mà, ta còn chưa đưa ra lựa chọn, ngươi đã chọn thay ta rồi..." Nào ngờ, lúc này Thái Nhất lại tỏ ra không vui.

Thành Thánh, đó là tâm nguyện cả đời của Thái Nhất.

Mắt thấy cơ duyên thành Thánh tuột khỏi tay, Thái Nhất thực sự không cam lòng.

Bành bành bành...

Nhưng, Thái Nhất còn chưa nói xong, Hỗn Độn Chung đã nổi giận, lập tức đập điên cuồng vào đầu Thái Nhất, trực tiếp đập đến mức Thái Nhất la oai oái.

"Ai u!

Ai u...

đừng đập nữa, đập nữa đầu ta sắp bị ngươi đập nổ rồi!" Thái Nhất liên tục cầu xin tha thứ.

Nhưng, Hỗn Độn Chung không hề động lòng, vẫn điên cuồng đập vào đầu Thái Nhất.

Hết cách, ai bảo Thái Nhất vừa rồi nói sai chứ.

Lê Ân chủ động trả lại Hỗn Độn Chung, y lại không vui.

Rõ ràng trong hai lựa chọn, y nghiêng về cơ duyên thành Thánh,

Hỗn Độn Chung sao có thể không giận.

Không đập chết tên chủ nhân phản bội này, đã là Hỗn Độn Chung tốt tính rồi.

"Ha ha!

Ha ha..." Lê Ân nhất thời cười phá lên.

"Lê Ân, ngươi gài ta!" Thấy bộ dạng của Lê Ân, Thái Nhất sao có thể không biết mình bị lừa, nhất thời giận dữ vô cùng.

"Đi, về Yêu Đình rồi nói!" "Yên tâm, Hỗn Độn Chung và thành Thánh, có thể đồng thời sở hữu!" Vút!

Lời còn chưa dứt, thân hình Lê Ân đã hóa thành một luồng hồng quang, bay vào trong Yêu Đình, đi thẳng đến Yêu Đế Cung của Đế Tuấn.

"Ha ha!

Ha ha...

Lê Ân, ngươi có lương tâm, ta quả nhiên không uổng công thương ngươi!" Nghe vậy, Thái Nhất trước tiên là hai mắt trợn tròn, đợi đến khi phản ứng lại, lập tức cất tiếng cười điên cuồng.

Vút!

Nhưng, thân hình Thái Nhất lại không hề chậm, bám sát theo sau Lê Ân.

Sợ rằng đi chậm một chút, cơ duyên thành Thánh sẽ tuột khỏi tay.

Trong Yêu Đế Cung.

Cảm ứng được khí tức của Lê Ân đang đến gần, Đế Tuấn cũng bước ra từ trong cung điện.

"Đại ca, Lê Ân có thể giúp ta thành Thánh!" Thân hình Thái Nhất

còn chưa đáp xuống, đã vội vã báo cho Đế Tuấn một tin tốt chưa từng có.

"Cái... gì?!" "Lê Ân có thể giúp... ta thành Thánh?!" Nghe vậy, Đế Tuấn vốn đang bình tĩnh, không màng vinh nhục, lập tức sắc mặt đại biến, hai mắt trợn tròn.

"Lê Ân...

Thái Nhất nói... là thật sao?!" Đế Tuấn không khỏi nhìn về phía Lê Ân, giọng nói cũng không kìm được mà run rẩy.

Thành Thánh!

Ngay cả trong mơ cũng muốn!

Hồng Hoang nào có sinh linh nào không muốn thành Thánh!

Chương 262

Đặc biệt là những sinh linh tu vi càng mạnh, càng gần Thánh Nhân, chấp niệm thành Thánh càng mãnh liệt!

Lúc này, chợt nghe Lê Ân có thể giúp mình thành Thánh, cũng may là trái tim của Đế Tuấn đủ mạnh, nếu không đã bị dọa chết rồi.

"Ây da, Lê Ân, rốt cuộc ngươi có cách nào giúp ta thành Thánh, nói mau đi!" Thấy Lê Ân vẫn không vội không vàng bước vào Yêu Đế Cung của Đế Tuấn, Thái Nhất nhất thời sốt ruột.

Cũng may Thái Nhất biết mình không phải là đối thủ của Lê Ân.

Nếu không, dám treo khẩu vị của y như vậy, Thái Nhất nhất định sẽ cho Lê Ân một trận.

"Lê Ân, nhanh lên!

Ngươi muốn làm ta và Thái Nhất thúc phụ của ngươi sốt ruột đến chết, để dễ dàng kế thừa Yêu Đế chi vị của ta sao?" Đế Tuấn trong lòng cũng như có mèo cào, vừa tò mò vừa lo lắng.

Đế Tuấn vốn rất kiên nhẫn, nhưng trước cơ duyên thành Thánh, tất cả sự kiên nhẫn đều bị ném lên chín tầng mây.

Vút!

Vút!

Lê Ân cong ngón tay nhẹ nhàng búng ra, hai viên Thái Dương Hỏa Tinh bay thẳng về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

"...?" Đế Tuấn và Thái Nhất đều là yêu biết hàng, vừa mới nhận lấy Thái Dương Hỏa Tinh, sắc mặt lập tức biến đổi dữ dội.

Bọn họ tự nhiên có thể cảm nhận được, Thái Dương Chân Hỏa

kinh khủng vô biên ẩn chứa trong Thái Dương Hỏa Tinh.

Trong khoảnh khắc Đế Tuấn và Thái Nhất nhận lấy Thái Dương Hỏa Tinh, lập tức sinh ra một ảo giác, dường như sắp bị Thái Dương Chân Hỏa trong lòng bàn tay thiêu thành tro bụi.

Ông ông ông...

Bản mệnh thần thông của họ lại bị trực tiếp dẫn động, Thái Dương Chân Hỏa không thể khống chế, từ trong cơ thể cuồng dũng tuôn ra.

Mất một hồi công phu, Đế Tuấn và Thái Nhất mới trấn áp được Thái Dương Chân Hỏa trở lại trong cơ thể.

"Lê Ân, đây không phải là Thái Dương Hỏa Tinh trong truyền thuyết chứ?!" Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau một cái, sau đó đều hai mắt sáng rực nhìn chằm chằm Lê Ân.

Mặc dù Đế Tuấn và Thái Nhất sinh ra ở Thái Dương Tinh, nhưng Thái Dương Hỏa Tinh chôn sâu dưới lòng đất Thái Dương Tinh, với thực lực của Đế Tuấn và Thái Nhất, căn bản không thể có được.

Nhưng, không ăn thịt heo cũng đã thấy heo chạy.

Đế Tuấn và Thái Nhất đối với thiên tài địa bảo sinh ra ở Thái Dương Tinh, tự nhiên không thể không biết.

"Đúng!

Thái Dương Hỏa Tinh, Thái Dương Hỏa Tinh cấp Thánh Nhân!" Lê Ân gật đầu trả lời.

"Thái Dương Hỏa Tinh cấp Thánh Nhân, đối với chúng ta trợ giúp quả thực phi thường lớn!" "Nhưng chỉ có một viên, căn bản không đủ để chúng ta thành Thánh!" Đế Tuấn và Thái Nhất không khỏi tiếc nuối thở dài.

“Ta có nói, ta chỉ có hai viên Thái Dương Hỏa Tinh đâu.” Lê Ân không khỏi liếc Đế Tuấn và Thái Nhất một cái.

Sao không phát hiện ra, hai vị này cũng thích tự suy diễn.

“Cái... gì?!” “Trên người ngươi có nhiều Thái Dương Hỏa Tinh hơn?!” Nghe vậy, đôi mắt của Đế Tuấn và Thái Nhất lại một lần nữa trợn tròn, suýt chút nữa thì nổ tung.

“Lê Ân, trên người ngươi có bao nhiêu viên Thái Dương Hỏa Tinh?” “Ta và huynh trưởng muốn thành Thánh, Thái Dương Hỏa Tinh cần đến, có thể tính bằng vạn đấy!” Thái Nhất lập tức vội vã truy vấn.

Bá bá bá...

Lê Ân lười trả lời câu hỏi của Thái Nhất, trực tiếp đưa tay vung lên, từng viên Thái Dương Hỏa Tinh liền như mưa sao băng, rơi xuống trước mặt Đế Tuấn và Thái Nhất.

“...” “...” Đế Tuấn và Thái Nhất, bị đống Thái Dương Hỏa Tinh chất thành ngọn núi nhỏ, hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Họ trực tiếp ngây ra tại chỗ, nhìn đống Thái Dương Hỏa Tinh chất như núi với vẻ không thể tin được.

“Thái Dương Hỏa Tinh đặt trước mặt các vị, mỗi người có một triệu viên, có đủ để giúp các vị thành Thánh không?” Thấy phản ứng của Đế Tuấn và Thái Nhất, Lê Ân cảm thấy vô cùng sảng khoái, lập tức ra vẻ tài đại khí thô hỏi.

Sau đó... hoàn toàn không có sau đó nữa.

Không khí đột nhiên yên tĩnh đến chết người.

Bởi vì...

Đế Tuấn và Thái Nhất rơi vào trạng thái ngây người, mãi lâu sau

vẫn chưa hoàn hồn.

Sắc mặt Lê Ân tự nhiên lập tức cứng đờ.

Thật là quá lúng túng!

Vốn định vô hình trung ra vẻ ngầu một phen.

Kết quả hai diễn viên chính, vẫn còn chìm đắm trong cú sốc cực lớn, căn bản không thèm để ý đến hắn.

Thế thì không được!

Lần ra vẻ này nếu nghẹn trong lòng, không thể thành công thể hiện ra ngoài, Lê Ân ước chừng sẽ khó chịu toàn thân một thời gian dài.

"Hồn về hề!

Hồn về hề..." Lê Ân vội vàng lay mạnh thân thể Đế Tuấn và Thái Nhất, cuối cùng cũng kéo tâm thần của họ trở về thực tại.

"Lê Ân, ngươi không phải là đã cướp sạch cả Thái Dương Tinh đấy chứ?!" Vừa mới hoàn hồn, Đế Tuấn và Thái Nhất đã tâm linh tương thông mà buột miệng nói ra.

Dù cho đến tận bây giờ, sóng lớn ức vạn trượng trong lòng họ vẫn mãi không thể bình tĩnh lại.

Phải nói, Đế Tuấn và Thái Nhất đã nói trúng sự thật một cách tình cờ.

Lê Ân quả thực đã cướp sạch cả Thái Dương Tinh.

Nhưng, Thái Dương Hỏa Tinh đặt trước mặt Đế Tuấn và Thái Nhất chỉ chiếm 2% trong số những gì cướp được từ Thái Dương Tinh.

"Thái Dương Hỏa Tinh đặt trước mặt các vị, mỗi người có một triệu viên, có đủ để giúp các vị thành Thánh không?" Lê Ân cố ra vẻ

nhẹ nhàng nói.

Màn ra vẻ này, dù thế nào cũng phải diễn cho trọn.

Chương 263

Nếu không trong lòng không thoải mái.

“Một triệu viên...

Thái Dương Hỏa Tinh cấp Thánh Nhân?!” “Hít!

Hít...” Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức không thể khống chế mà hít vào từng luồng khí lạnh.

Thấy bộ dạng của Đế Tuấn và Thái Nhất, Lê Ân cuối cùng cũng cảm thấy thoải mái.

“Đủ rồi!

Đủ rồi...” “Nhiều Thái Dương Hỏa Tinh như vậy, đừng nói thành Thánh, tấn thăng Thánh Nhân trung kỳ, e rằng cũng không thành vấn đề!” Ngay lập tức, Đế Tuấn và Thái Nhất vội vàng gật đầu như gà mổ thóc.

“Yêu tộc chúng ta nên có thêm vài vị Thánh Nhân, bắt đầu từ phụ đế và Thái Nhất thúc phụ!” Lê Ân khẽ gật đầu.

“Ý của ngươi là, ngoài hai chúng ta... ngươi còn có thể giúp yêu khác thành Thánh?!” Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức nhìn nhau một cái, hơi thở cũng trở nên nặng nề.

Yêu tộc có thêm mấy vị Thánh Nhân, mặc dù quyền uy của Đế Tuấn và Thái Nhất sẽ bị suy yếu không ít.

Nhưng họ không quan tâm, Đế Tuấn và Thái Nhất không phải là những yêu tham luyến quyền vị.

Nếu không phải không có yêu nào khác có thể gánh vác đại kỳ của Yêu tộc, họ đã sớm không làm cái chức Yêu Đế và Yêu Hoàng chết

tiệt này rồi.

Tiêu dao tự tại, chẳng phải thơm hơn sao?

Hơn nữa, Yêu Đế và Yêu Hoàng, xét cho cùng chẳng phải là "người làm công", đều là làm công cho Lê Ân.

Đế Tuấn và Thái Nhất đều biết rõ, Lê Ân mới là Yêu tộc chi chủ thực sự.

Chỉ là Lê Ân lười quản lý Yêu tộc quá phiền phức, cho nên mới phong họ làm Yêu Đế và Yêu Hoàng, giao cho họ trọng trách quản lý ức vạn yêu tộc Hồng Hoang.

"Đương nhiên không chỉ hai vị!" "Kế hoạch tạo thánh của ta, bút tích không nhỏ như vậy đâu!" "Hai vị chỉ là mới bắt đầu mà thôi, tương lai Yêu tộc chúng ta sẽ có không ít Thánh Nhân ra đời!" Lê Ân lại ngạo nghễ cười một tiếng.

"Kế hoạch tạo thánh?!" Giọng của Đế Tuấn và Thái Nhất lập tức cao vút lên mấy vạn độ.

Họ dùng một ánh mắt phức tạp chưa từng có, nhìn chằm chằm vào Lê Ân.

Không biết từ lúc nào, Lê Ân đã đạt tới cảnh giới kinh khủng như vậy, có thể tùy ý tạo ra Thánh Nhân rồi sao?

Nhưng, có lẽ vì hôm nay gặp phải quá nhiều chấn động, Đế Tuấn và Thái Nhất lần này nhanh chóng hoàn hồn.

"Lê Ân, thành thật nói cho ta biết, rốt cuộc ngươi định tạo ra mấy vị Thánh Nhân?" Đế Tuấn và Thái Nhất đều tò mò hỏi.

"Mấy vị?

Phụ đế, người có thể mạnh dạn hơn một chút!" "Mấy vị Thánh Nhân đâu đáng để ta ra tay, ít nhất cũng phải hơn hai mươi vị..." Lê

Ân nhẹ nhàng trả lời.

Trên con đường ra vẻ, hắn càng đi càng xa, một đi không trở lại.

Nhưng, lần ra vẻ này của Lê Ân dường như lại thất bại.

Hắn còn chưa nói xong, đã bị Đế Tuấn và Thái Nhất mặt đầy hắc tuyến cắt ngang.

Hơn hai mươi vị Thánh Nhân cơ đấy.

Thật sự coi Thánh Nhân là cải trắng à, mở miệng ra là hơn hai mươi vị Thánh Nhân.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, dù là tính cả những người trong bóng tối, số lượng Thánh Nhân e rằng cũng không vượt quá hai mươi.

Lê Ân vừa mở miệng đã muốn tạo ra hơn hai mươi vị Thánh Nhân cho Yêu tộc, đánh chết Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không dám tin.

Như vậy chẳng phải là, Yêu tộc chỉ bằng sức một tộc, có thể hoàn toàn nghiền ép cả Hồng Hoang sao.

Ngay cả khi Yêu tộc chưa sa sút, lúc còn là nhân vật chính của trời đất, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không dám mơ giấc mơ đẹp như vậy.

"Trên người ta có một ít Thái Dương Hỏa Tinh, giúp mẫu hậu và tiểu thập thành Thánh, hoàn toàn không thành vấn đề." Lê Ân cũng không trách Đế Tuấn và Thái Nhất kinh ngạc.

E rằng Thiên Đạo nghe được những lời như vậy, cũng sẽ kinh ngạc đến ngây người.

Ngoài ra, đáng nhắc tới là, Hi Hòa là Nhật Chi Đế Hậu, trong cả Hồng Hoang, là yêu tộc duy nhất không phải Tam Túc Kim Ô, nhưng lại có thần thông Thái Dương Chân Hỏa.

"Trên người ngươi có nhiều...

Thái Dương Hỏa Tinh hơn?!" Đế Tuấn và Thái Nhất trực tiếp kinh hô.

Nhãn cầu suýt chút nữa thì trực tiếp nổ tung.

Vốn tưởng rằng, hai triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh mà Lê Ân đưa ra, đã là toàn bộ hàng tồn kho của Lê Ân rồi.

Kết quả, bây giờ Lê Ân lại thề thốt đảm bảo, có nhiều Thái Dương Hỏa Tinh hơn, đủ để giúp Hi Hòa và tiểu thập thành Thánh.

Có thể biết, tổng số Thái Dương Hỏa Tinh mà Lê Ân sở hữu, sẽ là một con số thiên văn kinh khủng.

"Lê Ân, trên người ngươi rốt cuộc có bao nhiêu viên Thái Dương Hỏa Tinh?" Đế Tuấn và Thái Nhất hít sâu một hơi, không khỏi nhìn thẳng vào Lê Ân hỏi.

"Nếu có thể tìm ra thêm hai mươi yêu tộc mang trong mình Thái Dương Chân Hỏa, ta cũng có thể giúp họ thành Thánh!" Lê Ân không trả lời thẳng.

Sợ rằng nói ra con số một tỷ viên, sẽ trực tiếp dọa chết Đế Tuấn và Thái Nhất.

"..." "..." Nào ngờ, dù đã giảm giá rất nhiều, chỉ có thể tạo ra thêm hai mươi vị Thánh Nhân, Đế Tuấn và Thái Nhất cũng trực tiếp bị dọa ngốc, lại một lần nữa rơi vào trạng thái ngây người.

Lê Ân không khỏi cạn lời.

Khả năng chịu đựng tâm lý của Đế Tuấn và Thái Nhất cũng quá kém rồi, thỉnh thoảng lại bị chấn động đến ngây người.

Khiến cho hắn cũng khó mà tiếp tục ra vẻ nữa, lỡ như thật sự dọa ngốc Đế Tuấn và Thái Nhất, vậy chẳng phải là tội của hắn sao.

"Ha ha!

Ha ha!

Ha ha...” Sau khi tỉnh lại, Đế Tuấn và Thái Nhất đồng thời cười điên cuồng.

Đế Tuấn và Thái Nhất cười điên cuồng suốt mấy canh giờ mới ngừng lại.

Chương 264

Bởi vì... cười quá lâu, cơ mặt cũng cứng đờ, mới phải dừng lại.

Hết cách, thực sự quá vui mừng.

Kể từ khi sinh ra đến nay, chưa bao giờ vui như vậy.

Nếu kế hoạch tạo thánh đủ để chấn động Thiên Đạo của Lê Ân có thể thành công... không, chỉ cần thành công một nửa.

Đến lúc đó e rằng ngay cả Thiên Đạo cũng phải nhìn sắc mặt của Yêu tộc.

Nếu không, hơn mười vị Thánh Nhân Yêu tộc nổi loạn, e rằng sẽ đánh nát chín phần mười khu vực của Hồng Hoang.

Tuyệt đối là tổn thất thảm trọng mà Thiên Đạo không thể chịu đựng được.

Cho nên, Thiên Đạo dù có đối phó Yêu tộc cũng phải cân nhắc kỹ lưỡng.

"Vậy còn ngẩn ra đó làm gì, mau thông báo cho mẫu hậu và tiểu thập đi!" Đế Tuấn và Thái Nhất nóng lòng muốn thấy kế hoạch tạo thánh thành công, lập tức bất mãn nói với Lê Ân.

Lê Ân không khỏi liếc một cái.

Chẳng phải là hai người này, vừa nghe có thể giúp thành Thánh, đã bám riết không tha sao, bây giờ lại quay lại trách ngược hắn.

"Gọi mẫu hậu thì được, tiểu thập thì thôi đi, với thực lực hiện tại của nó, làm sao có thể luyện hóa được Thái Dương Hỏa Tinh cấp Thánh Nhân!" Lê Ân lại lắc đầu.

"Đúng!

Đúng!

Đúng...” “Là ta sơ suất, tiểu thập quá yếu, Thái Dương Hỏa Tinh cấp Thánh Nhân đối với nó không khác gì kịch độc!” “Phải đợi nó trở thành Chuẩn Thánh, mới có tư cách hấp thu luyện hóa Thái Dương Hỏa Tinh cấp Thánh Nhân!” Đế Tuấn và Thái Nhất vội vàng gật đầu lia lịa, sắc mặt cũng lập tức trở nên ngưng trọng.

Đừng nói là Lục Áp chỉ ở cảnh giới Thái Ất Kim Tiên, ngay cả Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không dám đảm bảo có thể thành công hấp thu luyện hóa Thái Dương Hỏa Tinh cấp Thánh Nhân.

Nhưng, may mà có Lê Ân ở bên cạnh, có Lê Ân thực lực sâu không lường được giúp đỡ, việc luyện hóa Thái Dương Hỏa Tinh cấp Thánh Nhân không thành vấn đề.

Vút!

Không lâu sau, Hi Hòa vội vã đến Yêu Đế Cung.

“Lê Ân, con gọi ta đến gấp như vậy, có chuyện gì lớn xảy ra sao...” Hi Hòa vội vàng hỏi.

Lê Ân không trả lời câu hỏi của Hi Hòa, chỉ nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

Bởi vì...

Đế Tuấn và Thái Nhất vẫn đang trong trạng thái cực kỳ hưng phấn, lúc này nóng lòng muốn chia sẻ kế hoạch tạo thánh kinh thiên của Lê Ân với các yêu tộc khác.

Thế là, Hi Hòa còn chưa hỏi xong, Đế Tuấn và Thái Nhất đã mỗi người một câu, nói ra nội dung kế hoạch tạo thánh của Lê Ân.

“...” Hi Hòa cũng giống như Đế Tuấn và Thái Nhất lúc mới nghe, phản ứng y hệt, đều hoàn toàn ngây người.

Hết cách, kế hoạch tạo thánh vĩ đại này thực sự quá kinh diễm.

Ngay cả Thiên Đạo nếu chợt nghe, e rằng cũng sẽ kinh ngạc đến ngây người, huống chi là Hi Hòa.

Bá bá bá...

Lê Ân đưa tay vung lên, lại một triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh chất đống trước mặt Hi Hòa.

"Mẫu hậu, đây là một triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh cho người!" Lê Ân ra vẻ tài đại khí thô nói.

Hi Hòa hoàn toàn bị chấn động, ngơ ngác nhìn đống Thái Dương Hỏa Tinh chất như núi.

Vừa rồi nghe Đế Tuấn và Thái Nhất thuật lại, xa xa không có cảm giác chấn động bằng một triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh đặt ngay trước mặt.

"Được rồi, đừng ngẩn ra nữa, mau bắt đầu luyện hóa Thái Dương Hỏa Tinh đi!" "Ta sẽ hộ pháp cho các vị một thời gian, đợi các vị có thể thuận lợi luyện hóa Thái Dương Hỏa Tinh cấp Thánh Nhân, ta sẽ rời đi!" Lê Ân vội vàng thúc giục.

Hắn nóng lòng muốn thử nghiệm một chút, tạo ra ba vị Thánh Nhân Yêu tộc xem sao.

Ngoài ra, hắn cũng không có nhiều thời gian để trì hoãn.

Lê Ân cũng phải trở về bế quan.

Tiếp theo, những việc cần làm cũng không ít.

Việc đầu tiên, là cộng điểm cho nguyên thần Thái Dương Kim Ô, đẩy thuộc tính nguyên thần lên cấp bậc Thánh Nhân.

Việc thứ hai, là luyện hóa Bàn Cổ tinh huyết để phục hồi thương thế nhục thân.

Nếu không với nhục thân nửa tàn hiện tại, căn bản không thể chống đỡ các trận chiến cường độ cao quá lâu, cũng dễ bị nhắm vào.

Việc thứ ba, nếu thời gian đủ, Lê Ân định hấp thu luyện hóa Sức Mạnh Pháp Tắc Kết Tinh.

Sức mạnh pháp tắc Thánh Nhân trung kỳ, cuối cùng vẫn hơi yếu.

Ông ông ông...

Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa đều không lãng phí thời gian.

Sau khi thu lại một triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh, họ lập tức tìm một góc trong Yêu Đế Cung, mỗi người khoanh chân ngồi xuống.

Họ không dám ngồi quá gần, sợ động tĩnh khi hấp thu luyện hóa Thái Dương Hỏa Tinh quá lớn, ảnh hưởng đến hai người còn lại.

Hít sâu một hơi, Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa liền trân trọng lấy ra một viên Thái Dương Hỏa Tinh, bắt đầu cẩn thận hấp thu Thái Dương Chân Hỏa cuồn cuộn ẩn chứa bên trong.

Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa đều vô cùng cẩn thận, chỉ dám dẫn động một tia Thái Dương Chân Hỏa từ trong Thái Dương Hỏa Tinh vào cơ thể.

Nào ngờ, dù chỉ như vậy, họ cũng suýt chút nữa bị thiêu thành tro bụi.

Dù đã liên tục nâng mức độ nguy hiểm của Thái Dương Hỏa Tinh cấp Thánh Nhân lên cao nhất, nhưng cuối cùng vẫn đánh giá thấp Thái Dương Chân Hỏa ẩn chứa bên trong.

Mặc dù Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa chỉ dẫn động một tia Thái Dương Chân Hỏa từ trong Thái Dương Hỏa Tinh, nhưng uy lực của một chút Thái Dương Chân Hỏa đó, mạnh hơn xa so với tưởng tượng của họ.

Oanh long!

Chương 265

Oanh long...

Một tia Thái Dương Chân Hỏa tiến vào cơ thể Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa, lập tức bùng nổ, trong nháy mắt hóa thành một biển lửa vàng rực cháy.

Lúc này, nó đang điên cuồng thiêu đốt nhục thân của Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa từ trong ra ngoài.

Thấy cảnh này, Lê Ân biết mình phải ra tay.

Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa không thể chống đỡ được bao lâu.

Vút!

Vút!

Vút!

Nghĩ đến đây, Lê Ân mỗi người búng ra một đạo Thái Dương Chân Hỏa, lập tức chui vào trong người Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa.

Bành bành bành...

Tia Thái Dương Chân Hỏa dẫn ra từ trong Thái Dương Hỏa Tinh, trực tiếp bị Thái Dương Chân Hỏa mà Lê Ân tế ra đánh tan.

Thế là, tia Thái Dương Chân Hỏa dẫn ra từ trong Thái Dương Hỏa Tinh, lập tức hóa thành lực lượng hỏa diễm cuồn cuộn tinh thuần, lưu lại trong cơ thể Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa.

Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa biết Lê Ân đang giúp họ luyện hóa Thái Dương Hỏa Tinh.

Thế là, họ vội vàng vận hết công lực, điên cuồng luyện hóa Thái

Dương Chân Hỏa đã bị đánh tan.

Nhưng, Lê Ân không thu lại đạo Thái Dương Chân Hỏa đã búng ra.

Hắn để Thái Dương Chân Hỏa ẩn náu trong cơ thể Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa.

Tiếp theo, mỗi lần đều đợi đến khi Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa sắp bị Thái Dương Chân Hỏa dẫn ra từ trong Thái Dương Hỏa Tinh thiêu thành tro bụi, Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân mới ra tay, đánh tan nó, để Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa dễ dàng hấp thu luyện hóa hơn.

Cứ lặp đi lặp lại như vậy, dù có Lê Ân giúp đỡ, Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa cũng mất cả trăm năm mới thành công luyện hóa được viên Thái Dương Hỏa Tinh đầu tiên.

"Không hổ là thiên tài địa bảo sinh ra từ Thái Dương Tinh!" "Chỉ một viên, đã giúp Thái Dương Chân Hỏa của ta đạt tới Chuẩn Thánh trung kỳ?!" Hi Hòa không khỏi kinh ngạc.

Trăm năm, hoàn thành sự chuyển biến hoa lệ từ Chuẩn Thánh sơ kỳ lên Chuẩn Thánh trung kỳ.

Hi Hòa không khỏi hoàn toàn ngây người.

Từ bao giờ, việc đột phá Chuẩn Thánh lại trở nên dễ dàng như vậy, quả thực còn đơn giản hơn cả ăn cơm uống nước!

Lê Ân lại bĩu môi, có chút cạn lời.

Trăm năm từ Chuẩn Thánh sơ kỳ đột phá lên Chuẩn Thánh trung kỳ, trong mắt Lê Ân căn bản không đáng nhắc tới.

Hắn ba năm từ Thánh Nhân sơ kỳ tấn thăng Thánh Nhân trung kỳ, còn chưa kiêu ngạo đây này.

Về phần Đế Tuấn và Thái Nhất, Thái Dương Chân Hỏa của họ vốn đã có cảnh giới cao hơn Hi Hòa rất nhiều.

Luyện hóa một viên Thái Dương Hỏa Tinh không thể giúp Thái Dương Chân Hỏa của họ phá cảnh.

Nhưng Đế Tuấn và Thái Nhất đều có thể cảm nhận rõ ràng, Thái Dương Chân Hỏa của họ đã tiến một bước dài trên con đường Chuẩn Thánh trung kỳ.

Điều này khiến Đế Tuấn và Thái Nhất vô cùng vui mừng.

Tiến bộ quá rõ ràng!

Họ chưa bao giờ biết, tu luyện ở cảnh giới Chuẩn Thánh lại đơn giản đến vậy.

Phải biết rằng... trước đây bế quan cả chục triệu năm, cũng chưa chắc đã có một chút tiến bộ.

Thời gian, thoáng chốc đã qua nghìn năm.

Số lượng Thái Dương Hỏa Tinh mà Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa luyện hóa đã đạt đến mười viên.

Bây giờ, việc luyện hóa Thái Dương Hỏa Tinh của Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa đã trở nên thành thục.

Đến viên Thái Dương Hỏa Tinh thứ mười, họ thậm chí không cần Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân cứu viện.Nếu Đế Tuấn, Thái Nhất và Hi Hòa đều không cần Lê Ân hộ pháp, Lê Ân cũng lặng lẽ rời khỏi Thiên Đế Cung.

Vút!

Lê Ân trở về Đại Thái Tử Cung.

Nhưng, kinh ngạc phát hiện, biển hiệu của Đại Thái Tử Cung đã bị đổi, tên đổi thành Yêu Chủ Cung.

“Cung điện của Yêu Giới Chi Chủ ư!” Lê Ân khẽ gật đầu, đối với cái tên này, hắn khá là hài lòng.

Thế là, Lê Ân liền bắt đầu bế quan trong Yêu Chủ Cung.

Việc đầu tiên Lê Ân làm là lập tức kiểm tra bảng hệ thống.

Phải kiểm kê xem điểm thuộc tính tự do của mình có bao nhiêu.

“Điểm thuộc tính tự do tăng vọt lên một ngàn không trăm năm mươi tỷ rồi?!” “Không tệ, không tệ, không tệ... xem ra Càn Khôn Đạo Nhân không có lười biếng!” Sau khi kiểm tra xong, đôi mắt của Lê Ân lập tức hơi trợn to, mặt đầy vẻ vui mừng.

Phải biết rằng, tỷ lệ quy đổi giữa thuộc tính tự do và thuộc tính đã có là 1:10.

Nói cách khác, một ngàn không trăm năm mươi tỷ điểm thuộc tính tự do có thể quy đổi thành một vạn không trăm năm mươi tỷ điểm bất kỳ thuộc tính nào.

Điều này có nghĩa là, Lê Ân thậm chí có thể cộng điểm cho pháp tướng Thái Dương Kim Ô, một lần lên cảnh giới Thánh Nhân hậu kỳ.

Nhưng, Lê Ân không biết, tỷ lệ quy đổi giữa thuộc tính tự do và thuộc tính Thánh Nhân có phải cũng là 1:10 hay không.

Dù sao lúc trước làm thực nghiệm, trên người hắn không có bất kỳ thuộc tính nào đạt tới cấp bậc Thánh Nhân.

Ông ông ông...

Nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức bắt đầu cộng điểm cho pháp tướng Thái Dương Kim Ô.

Lê Ân có thể cảm nhận rõ ràng, pháp tướng Thái Dương Kim Ô đang trở nên mạnh mẽ điên cuồng với tốc độ chưa từng có.

Chương 266

Chuẩn Thánh trung kỳ!

Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong!

Chuẩn Thánh hậu kỳ!

Chuẩn Thánh hậu kỳ đỉnh phong!...

Chỉ trong ba ngày, pháp tướng Thái Dương Kim Ô của Lê Ân đã thành công bước vào Thánh Nhân sơ kỳ.

Nhưng, sau khi pháp tướng Thái Dương Kim Ô tấn thăng Thánh Nhân sơ kỳ, Lê Ân lại phát hiện, tỷ lệ quy đổi của điểm thuộc tính tự do từ 1:10 đột ngột giảm xuống 1:5.

Nói cách khác, dù Lê Ân cộng tất cả điểm thuộc tính tự do còn lại vào pháp tướng Thái Dương Kim Ô, cũng chỉ có thể tấn thăng lên Thánh Nhân trung kỳ, chứ không phải Thánh Nhân hậu kỳ.

Lê Ân tự nhiên không thể nào ngu ngốc đến mức tiêu hao hết toàn bộ điểm thuộc tính tự do quý giá như vậy.

Thuộc tính nguyên thần tấn thăng Thánh Nhân sơ kỳ, đã đủ dùng rồi.

Như vậy, điểm yếu duy nhất đã được bù đắp hoàn toàn.

Hiện nay, năm thuộc tính lớn của Lê Ân là pháp lực, pháp tắc, thần thông, nhục thân và nguyên thần đều đã đạt tới cấp bậc Thánh Nhân.

Sau đó, Lê Ân không tiếp tục cộng điểm, bắt đầu toàn lực luyện hóa Bàn Cổ tinh huyết để chữa thương.

Thái Âm Tinh.

Trong lúc Lê Ân bế quan luyện hóa Bàn Cổ tinh huyết, Thái Âm

Đạo Nhân sau khi tốn hết chín trâu hai hổ, cuối cùng cũng đã cày thông quan Thái Âm Tinh.

Giống như lúc Lê Ân cày thông quan Thái Dương Tinh, thu hoạch lần này của Thái Âm Đạo Nhân cũng phong phú chưa từng có.

Thái Âm Chân Thủy của Thái Âm Đạo Nhân, điểm thuộc tính cũng đạt tới mười một vạn tỷ, kinh ngạc là cảnh giới Thánh Nhân viên mãn.

Thái Âm Pháp Tắc của Thái Âm Đạo Nhân, điểm thuộc tính đạt tới hai vạn bảy nghìn sáu trăm tỷ, cảnh giới Thánh Nhân hậu kỳ đỉnh phong.

Về phần Thái Âm Thủy Tinh và Thái Âm Pháp Tắc Kết Tinh thu hoạch được, số lượng lần lượt đạt tới chín trăm tám mươi triệu viên và mười chín tỷ ba mươi tám triệu viên.

"Nếu ta luyện hóa hết toàn bộ Thái Âm Thủy Tinh và Thái Âm Pháp Tắc Kết Tinh nhiều như vậy, Thái Âm Chân Thủy và Thái Âm Pháp Tắc của ta có thể đẩy lên cấp bậc Thiên Đạo Thánh Nhân không?" Ánh mắt của Thái Âm Đạo Nhân lập tức điên cuồng lóe lên, tỏ ra vô cùng động lòng.

Nhưng, Thái Âm Đạo Nhân không định bế quan luyện hóa Thái Âm Thủy Tinh và Thái Âm Pháp Tắc Kết Tinh ngay bây giờ.

Bởi vì... hắn biết rõ, muốn thông qua việc luyện hóa Thái Âm Thủy Tinh và Thái Âm Pháp Tắc Kết Tinh để nâng Thái Âm Chân Thủy và Thái Âm Pháp Tắc lên cấp bậc Thiên Đạo Thánh Nhân, tuyệt đối là một quá trình vô cùng dài đằng đẵng, không phải là chuyện có thể làm trong một sớm một chiều.

"Nên trở về Đại Lôi Âm Tự rồi, ta dù sao cũng là phó giáo chủ đệ nhất của Tây Phương giáo!" "Ngoài ra, chuyện Tiếp Dẫn và Chuẩn

Đề hai lão già đó lần trước tính kế ta, cũng nên trở về tính sổ cho sòng phẳng!" Trong mắt Thái Âm Đạo Nhân lóe lên một tia hàn quang.

Vút!

Nghĩ đến đây, Thái Âm Đạo Nhân không ở lại tâm địa của Thái Âm Tinh nữa, thân hóa một luồng hồng quang, trong nháy mắt độn ra khỏi Thái Âm Tinh, đi thẳng đến Đại Lôi Âm Tự.

Tây Phương thế giới, Linh Sơn, Đại Lôi Âm Tự.

Sau khi Tiếp Dẫn lập giới, nhận được thưởng công đức của Thiên Đạo, những năm qua, Tiếp Dẫn vẫn luôn toàn lực luyện hóa công đức để nâng cao tu vi của bản thân.

Vào năm thứ một trăm Tiếp Dẫn luyện hóa công đức, một luồng khí tức cường hoành vô song đột nhiên tỏa ra từ trong cơ thể Tiếp Dẫn.

Tiếp Dẫn vốn như giếng cổ không gợn sóng, không buồn không vui, lúc này lại hiếm thấy lộ ra một tia vui mừng không thể che giấu.

Bởi vì... tu vi của Tiếp Dẫn đã đột phá từ Thánh Nhân sơ kỳ đỉnh phong lên Thánh Nhân trung kỳ.

Sau khi bình ổn lại cảm xúc kích động, Tiếp Dẫn tiếp tục toàn lực luyện hóa công đức.

Nhưng, cho đến khi luyện hóa hết toàn bộ công đức, tu vi của Tiếp Dẫn cuối cùng vẫn không thể đột phá Thánh Nhân hậu kỳ, dừng lại ở Thánh Nhân trung kỳ đỉnh phong.

"Ai!" "Nếu công đức lập giới có thể nhiều thêm một chút thì tốt rồi, tu vi của ta tất nhiên có thể nâng lên Thánh Nhân hậu kỳ!" Tiếp Dẫn không khỏi có chút tiếc nuối mà khẽ thở dài.

Đối với Lục Thánh, trước đây, nguyện vọng tốt đẹp về việc không

ngừng lập giới, thu hoạch công đức, đã hoàn toàn tan vỡ.

Thái Thượng Lão Tử sau khi tự mình thử nghiệm mới đi đến kết luận.

Trong lúc luyện hóa công đức lập giới, Thái Thượng Lão Tử đã khai tịch ra thế giới Trung Thiên thứ hai, thành lập Thánh Giới thứ hai là Thái Thượng Thánh Giới.

Kết quả, lần này Thiên Đạo lại không giáng xuống bất kỳ công đức nào.

Thông qua kinh nghiệm lần này của Thái Thượng Lão Tử, cũng khiến cho một đám đại lão Hồng Hoang hiểu ra, rất có khả năng bất kỳ sinh linh Hồng Hoang nào lập giới, đều chỉ có thể nhận được thưởng công đức lập giới một lần.

Thiên Đạo cũng không phải kẻ ngốc.

Tự nhiên không thể để lại một lỗ hổng rõ ràng như vậy, để cho sinh linh Hồng Hoang có thể vô hạn độ cày công đức.

"Di?" "Thái Âm Đạo Nhân tên này, dám trở về?" Tiếp Dẫn đang bế quan thể ngộ sự huyền diệu của Thánh Nhân trung kỳ đỉnh phong, lúc này đột nhiên kinh ngạc một tiếng.

Bởi vì... lão kinh ngạc cảm ứng được khí tức của Thái Âm Đạo Nhân xuất hiện ở Linh Sơn.

Hơn nữa, Thái Âm Đạo Nhân còn ngang nhiên, quang minh chính đại trở về, không hề có ý định che giấu khí tức.

"Thái Âm Đạo Nhân dám trở về vào lúc này, xem ra rất tự tin!" Tiếp Dẫn trong lòng chợt động.

Ông!

Nghĩ đến đây, thân hình Tiếp Dẫn lập tức xuất hiện trước mặt

Thái Âm Đạo Nhân.

"Ai u!" "Đây không phải là đại giáo chủ của Tây Phương giáo chúng ta sao, ta còn tưởng là tên nào không có mắt, suýt nữa dọa ta giật nảy mình!" Vừa mới thấy Tiếp Dẫn, trong mắt Thái Âm Đạo Nhân không hề có chút sợ hãi nào, ngược lại còn âm dương quái khí la lớn.

"Ồ!

Thái Âm đạo hữu lần này trở về khí thế rất đủ nha, chẳng lẽ tu vi có đột phá?" Tiếp Dẫn trong lòng chợt động.

Ngay lập tức, hai mắt Tiếp Dẫn bắn ra hai luồng thần quang rực rỡ, giống như hai ngọn đèn pha, nhìn chằm chằm vào Thái Âm Đạo Nhân.

"Tên Tiếp Dẫn này, đúng là mũi còn thính hơn mũi chó!" Thái Âm Đạo Nhân không khỏi thầm mắng trong lòng.

Nhưng, trên đường đi, hắn đã chuẩn bị sẵn sàng.

Chương 267

Lần này trở về Tây Phương giáo, chắc chắn phải bộc lộ thực lực cấp Thánh Nhân.

Đương nhiên, hắn cũng không định bộc lộ quá nhiều.

Chỉ cần thể hiện ra thực lực Thánh Nhân sơ kỳ là được.

"Tiếp Dẫn đại giáo chủ, quả nhiên tuệ nhãn như đuốc!" Thái Âm Đạo Nhân trực tiếp thừa nhận.

Tiếp Dẫn nhất thời ngẩn ra.

Lão dường như không ngờ, Thái Âm Đạo Nhân lại thừa nhận một cách thẳng thắn như vậy.

"Đột phá cấp bậc Thánh Nhân rồi?" Tiếp Dẫn vẫn còn có chút không chắc chắn hỏi lại.

Hết cách, cho đến tận bây giờ, Tiếp Dẫn vẫn có chút không thể chấp nhận sự thật Thái Âm Đạo Nhân thành Thánh.

Lúc trước, để thành Thánh lão đã tốn bao nhiêu tâm huyết, và cả quãng thời gian dài đằng đẵng.

Bây giờ, Thái Âm Đạo Nhân ra ngoài đi dạo một vòng, bây giờ trở về lại nói với lão, đối phương đã thành Thánh.

Điều này làm cho Tiếp Dẫn làm sao có thể chấp nhận.

So sánh với con đường thành Thánh của mình, tâm thái của Tiếp Dẫn lập tức sụp đổ.

Loại sụp đổ tan nát.

"Hắc hắc!

Lần này ra ngoài một chuyến, có chút cơ duyên, Thái Âm Pháp Tắc may mắn đột phá cấp bậc Thánh Nhân!" Thái Âm Đạo Nhân nghiêm túc nói dối.

Hắn tự nhiên không thể nói cho Tiếp Dẫn biết, Thái Âm Pháp Tắc đã đạt tới Thánh Nhân viên mãn.

"Đại giáo chủ, vị trí phó giáo chủ của ta, chữ 'phó' này có thể bỏ đi được rồi chứ?" Thái Âm Đạo Nhân nhìn chằm chằm Tiếp Dẫn nói.

"Thái Âm đạo hữu, vội vã muốn hạ khắc thượng, làm giáo chủ đệ nhất của Tây Phương giáo ta sao?" Tiếp Dẫn ý vị sâu xa nhìn Thái Âm Đạo Nhân đang hừng hực muốn thử.

"Ha ha!

Ha ha... nếu đại giáo chủ nguyện ý nhường vị, vậy ta cũng không ngại kế nhiệm giáo chủ đệ nhất của Tây Phương giáo!" Thái Âm Đạo Nhân không khỏi cười lớn một cách tùy ý.

"Vậy thì đến hư không chiến trường cấp Thánh Nhân đi một chuyến, để ta lĩnh giáo cao chiêu của Thái Âm đạo hữu!" Nói xong, thân hình Tiếp Dẫn lập tức lao lên trời, trực tiếp tiến vào hư không chiến trường.

Vút!

Thân hình Thái Âm Đạo Nhân cũng theo sát phía sau.

"Mới bao lâu?

Đệ nhất phó giáo chủ đã tấn thăng cấp bậc Thánh Nhân rồi?" "Lần này trở về, đệ nhất phó giáo chủ dã tâm bừng bừng nha, muốn trực tiếp thay thế vị trí đại giáo chủ của sư tôn rồi!!" "Hừ!

Đệ nhất phó giáo chủ, chắc chắn sẽ công dã tràng, mới vừa tấn thăng cấp bậc Thánh Nhân, làm sao có thể là đối thủ của sư tôn!" Sau

khi Tiếp Dẫn và Thái Âm Đạo Nhân rời đi, mấy vị đệ tử dưới trướng Tiếp Dẫn là Dược Sư, Di Lặc và Địa Tạng, lần lượt ghé tai thì thầm.

Trong hư không chiến trường cấp Thánh Nhân, Tiếp Dẫn chắp tay sau lưng, nhìn chằm chằm Thái Âm Đạo Nhân, nhàn nhạt nói: "Thái Âm đạo hữu, có thể toàn lực thi triển, để ta xem ngươi có tư cách làm giáo chủ đệ nhất của Tây Phương giáo không!" "Bảo ta toàn lực thi triển?

Tiếp Dẫn, lúc đó e rằng ngươi ngay cả một ngón tay của ta cũng không đỡ nổi!" "Dám nói năng ngông cuồng, bảo ta toàn lực thi triển?" Gương mặt Thái Âm Đạo Nhân khẽ giật giật, trong lòng không khỏi thầm nghĩ.

Oanh long!

Nhưng, Thái Âm Đạo Nhân vẫn ra tay trước.

Đương nhiên, chắc chắn không định toàn lực thi triển.

Nếu bộc lộ ra thực lực Thánh Nhân viên mãn, Tiếp Dẫn đâu còn vẻ mặt bình tĩnh, nắm chắc phần thắng như vậy.

E rằng lão và Chuẩn Đề đều sẽ lo lắng đến mất ăn mất ngủ, sợ cả Tây Phương giáo bị hắn chiếm đoạt.

Đến lúc đó, không chừng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề sẽ cùng nhau đến Tử Tiêu Cung, mời Hồng Quân ra mặt làm chủ.

Hoa lạp!

Hoa lạp...

Thái Âm Đạo Nhân vừa ra tay, đã là Thái Âm Chân Thủy cấp Thánh Nhân sơ kỳ.

Thái Âm Chân Thủy cuồn cuộn, lập tức điên cuồng cuốn về phía Tiếp Dẫn.

“Thái Âm đạo hữu, không phải ngươi nói chỉ có Thái Âm Pháp Tắc may mắn đột phá cấp bậc Thánh Nhân thôi sao?” “Thần thông Thái Âm Chân Thủy của ngươi cũng đạt tới Thánh Nhân sơ kỳ rồi?” Tiếp Dẫn nhìn sâu vào Thái Âm Đạo Nhân một cái.

Lời của tên Thái Âm Đạo Nhân này, thật sự một dấu chấm câu cũng không thể tin.

“Úm ~~!

Ma ~~!

Ni ~~!

Bát ~~!

Mễ ~~!

Hồng ~~!” Cũng không thấy Tiếp Dẫn có bất kỳ động tác nào, chỉ thấy miệng lão mấp máy.

Giây tiếp theo, cả hư không chiến trường đều bị những tiếng Phạm âm hùng vĩ vang vọng lấp đầy.

Vút vút vút...

Ngay lập tức, từng chữ vàng ẩn chứa huyền diệu vô cùng, không ngừng bay ra từ miệng Tiếp Dẫn.

Kinh ngạc thay là “Úm Ma Ni Bát Mễ Hồng”, Lục Tự Chân Ngôn.

“Lục Tự Chân Ngôn của Phật gia?!” Thấy cảnh này, Thái Âm Đạo Nhân trong lòng chấn động, đôi mắt khẽ híp lại.

Hắn biết, sau khi Tây Phương giáo hóa thành Phật giáo, thần thông Lục Tự Chân Ngôn này đã tỏa sáng rực rỡ ở hậu thế.

Gần như đã trở thành dấu hiệu độc quyền của Phật môn.

Chương 268

Thái Âm Đạo Nhân tự nhiên không ngờ, hóa ra Tiếp Dẫn bây giờ đã sáng tạo ra thần thông Lục Tự Chân Ngôn này.

Lục Tự Chân Ngôn là một môn vô thượng thần thông do Tiếp Dẫn sáng tạo ra dựa trên nguyên lý ngôn xuất pháp tùy.

Oanh long!

Oanh long...

Từ miệng Tiếp Dẫn, từng chữ Phật bay ra, gặp gió liền phình to, hóa thành vô số phù hiệu chữ Vạn khổng lồ, hiên ngang trấn áp dòng Thái Âm Chân Thủy đang cuộn trào.

Phù hiệu chữ "Vạn" to lớn tỏa ra kim quang vô tận, hóa thành từng ngọn thái cổ thần sơn, trong nháy mắt đã dập tắt Thái Âm Chân Thủy mà Thái Âm Đạo Nhân tế ra.

Thái Âm Đạo Nhân không khỏi hai mắt khẽ híp lại, uy lực của thần thông Lục Tự Chân Ngôn của Tiếp Dẫn mạnh hơn một chút so với dự liệu của hắn.

"Tiếp Dẫn có thể sáng tạo thần thông, với cảnh giới hiện tại của ta, đáng lẽ phải dễ dàng sáng tạo thần thông hơn mới đúng!" Thái Âm Đạo Nhân trong lòng chợt động.

Từ trước đến nay, bao gồm cả bản tôn Lê Ân, ngoài thiên phú thần thông ra, những thần thông hắn nắm giữ đều là do cày thuộc tính mà có, không có một môn thần thông nào là tự sáng tạo.

Bây giờ sau khi chứng kiến thần thông Lục Tự Chân Ngôn của Tiếp Dẫn, Thái Âm Đạo Nhân rõ ràng đã nảy ra ý niệm tự sáng tạo thần thông.

Nhưng, nên sáng tạo một môn thần thông như thế nào đây?

Thái Âm Đạo Nhân chỉ cảm thấy trong lòng ngàn vạn mối tơ vò, không biết bắt đầu từ đâu.

"Di, có rồi!" "Sao không dùng Thái Âm Pháp Tắc, diễn hóa Thái Âm Tinh thử xem?" "Thái Âm Tinh thực sự, có lẽ có thể sánh ngang với Thiên Đạo Thánh Nhân.

Dù Thái Âm Tinh diễn hóa ra chỉ có thực lực bằng một phần vạn của Thái Âm Tinh thực sự, cũng tuyệt đối đủ kinh thế hãi tục!" Trong đầu Thái Âm Đạo Nhân chợt lóe lên một tia linh quang, nhất thời vui mừng khôn xiết.

Ông ông ông...

Nghĩ đến đây, Thái Âm Đạo Nhân lập tức hành động, toàn thân điên cuồng tuôn ra Thái Âm Pháp Tắc vô cùng vô tận.

Những Thái Âm Pháp Tắc này, dưới sự khống chế của Thái Âm Đạo Nhân, không ngừng ngưng tụ lại, cuối cùng lại thật sự diễn hóa ra một ngôi Thái Âm Tinh.

Đương nhiên rồi, Thái Âm Tinh mà Thái Âm Đạo Nhân diễn hóa ra chắc chắn không thể so sánh với Thái Âm Tinh thực sự.

Nhưng, Thái Âm Tinh mà Thái Âm Đạo Nhân diễn hóa ra cũng có kích thước phương viên ức dặm, cũng là một vật thể khổng lồ.

Ông ông ông...

Trong khoảnh khắc Thái Âm Đạo Nhân thành công diễn hóa ra Thái Âm Tinh, Thái Âm Tinh thực sự ở nơi xa xôi vô tận dường như có cảm ứng, lại chủ động tỏa ra nguyệt hoa vô tận.

Sau đó, nguyệt hoa vô tận trực tiếp vượt qua không gian vô cùng, trong nháy mắt đã giáng lâm vào hư không chiến trường.

Hoa lạp!

Hoa lạp...

Ngay lập tức, nguyệt hoa vô tận đều rơi xuống, trên bản Thái Âm Tinh diễn hóa.

“Di?” Tiếp Dẫn khẽ kinh ngạc một tiếng.

Rõ ràng không ngờ, thần thông mà Thái Âm Đạo Nhân tế ra lại gây ra biến cố như vậy.

Oanh long!

Oanh long...

Được Thái Âm Tinh thực sự gia trì, khí tức của bản Thái Âm Tinh diễn hóa ra nhất thời tăng vọt một đoạn, lại cứng rắn át chế được công thế của phù hiệu chữ “Vạn”.

“Ha ha!

Ha ha... không tệ, không tệ, phi thường không tệ...” Thái Âm Đạo Nhân không khỏi cất tiếng cười điên cuồng.

Rõ ràng rất hài lòng với môn thần thông vừa mới sáng tạo ra.

Bành bành bành...

Nhưng, cuối cùng, bản Thái Âm Tinh diễn hóa ra cũng hoàn toàn vỡ nát.

Hết cách, miệng của Tiếp Dẫn vẫn chưa khép lại, thần thông Lục Tự Chân Ngôn vẫn đang được thúc đẩy.

Vô số chữ nhỏ bay ra từ miệng lão, tiếp tục hóa thành từng đạo phù hiệu chữ “Vạn”.

Nếu xét về uy lực đơn thể, tự nhiên bản Thái Âm Tinh diễn hóa ra nhỉnh hơn một chút.

Nhưng không chịu nổi số lượng phù hiệu chữ "Vạn" thực sự quá nhiều.

Kiến nhiều cắn chết voi!

Nào ngờ, việc bản Thái Âm Tinh diễn hóa ra vỡ nát lại không khiến Thái Âm Đạo Nhân cảm thấy chán nản, ngược lại còn phấn chấn khôn tả.

Bởi vì... thần thông tự sáng tạo của Thái Âm Đạo Nhân không đơn giản như vậy, bây giờ mới chỉ là bắt đầu mà thôi.

Ông ông ông...

Thế là, Thái Âm Đạo Nhân lại một lần nữa điên cuồng thúc đẩy Thái Âm Pháp Tắc.

Lần này, Thái Âm Đạo Nhân dốc toàn lực, ngưng tụ ra đủ mười ngôi Thái Âm Tinh.

Hoa lạp!

Hoa lạp...

Lúc này, bầu trời của hư không chiến trường lại bị nứt ra.

Sau đó, Tiếp Dẫn và Thái Âm Đạo Nhân liền thấy, vô số tinh huy màu bạc rực rỡ hội tụ thành một biển sao, vượt qua từ Thái Âm Tinh xa xôi.

Thái Âm nguyệt hoa vô cùng vô tận, điên cuồng rơi xuống mười ngôi Thái Âm Tinh được diễn hóa ra.

Đây mới là thần thông hoàn chỉnh tự sáng tạo của Thái Âm Đạo Nhân 【Thập Nguyệt Đồng Thiên】!

Mười ngôi Thái Âm Tinh, xoay quanh Thái Âm Đạo Nhân không ngừng, lại nghiền nát từng đạo phù hiệu chữ "Vạn" đang trấn áp xuống.

Chương 269

Một hơi thở!

Hai hơi thở!

Ba hơi thở!...

Mãi cho đến nửa chén trà thời gian sau, 【Thập Nguyệt Đồng Thiên】 tự sáng tạo của Thái Âm Đạo Nhân mới bị phù hiệu chữ "Vạn" vô cùng vô tận nghiền nát.

Thái Âm Đạo Nhân không ngừng gật đầu, đối với uy lực của môn thần thông tự sáng tạo này tỏ ra vô cùng hài lòng.

Phải biết rằng, vừa rồi hắn không hề bổ sung bất kỳ Thái Âm Pháp Tắc nào cho mười ngôi Thái Âm Tinh.

Nếu hắn cũng không ngừng bổ sung Thái Âm Pháp Tắc cho mười ngôi Thái Âm Tinh, 【Thập Nguyệt Đồng Thiên】 sao có thể bị phù hiệu chữ "Vạn" nghiền nát nhanh như vậy.

Oanh oanh oanh...

Cho nên, sau khi tế ra 【Thập Nguyệt Đồng Thiên】 lần thứ hai, dưới sự bổ sung Thái Âm Pháp Tắc không ngừng của Thái Âm Đạo Nhân cho mười ngôi Thái Âm Tinh, thần thông Lục Tự Chân Ngôn của Tiếp Dẫn không thể làm gì được hắn.

"Thái Âm Đạo Nhân nhà ngươi, lấy ta làm vật thí nghiệm sao?" Tiếp Dẫn trong lòng trầm xuống, sâu trong con ngươi loé lên một tia âm u.

Sau một loạt thao tác của Thái Âm Đạo Nhân, nếu Tiếp Dẫn còn không nhìn ra đối phương đang sáng tạo thần thông, thì cái chức Thánh nhân này đúng là làm không công.

Tiếp Dẫn nổi cơn thịnh nộ, dứt khoát đánh một chưởng về phía Thái Âm Đạo Nhân.

Ầm ầm!

Ngay lập tức, hư không nơi sâu thẳm trên thương khung bỗng nhiên nứt toác, một bàn tay khổng lồ đến cực điểm đột ngột từ trên trời giáng xuống.

Bàn tay đó to lớn không tả xiết, phảng phất như bao trùm cả tòa hư không chiến trường.

Bàn tay vô cùng khổng lồ ấy, trong lòng bàn tay lấp lánh vô số phù hiệu chữ "Vạn", cứ thế tóm gọn cả Thái Âm Đạo Nhân cùng mười vầng Thái Âm Tinh vào trong.

Thái Âm Đạo Nhân đang thầm đắc ý không thôi, bỗng cảm thấy ánh sáng lóe lên, khoảnh khắc tiếp theo, liền phát hiện mình đã ở trong một thế giới khác.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Từng tòa Phật quốc lơ lửng với vô số hư ảnh Cổ Đà bỗng nhiên mọc lên từ mặt đất trong thế giới lòng bàn tay này.

Những Cổ Đà trang nghiêm thần thánh vô cùng, miệng không ngừng truyền ra từng đạo Phạm âm trong trẻo.

Thái Âm Đạo Nhân sắc mặt tức thì đại biến.

Những tiếng Phạm âm này cực kỳ đáng sợ, dường như có khả năng ảnh hưởng đến linh hồn, lại khiến cho Lê Ân từ tận sâu trong đáy lòng nảy sinh ý niệm triệt để quy y Tây Phương giáo.

Nếu Lê Ân có mặt ở đây, chắc chắn sẽ nhận ra, đây chính là thần

thông sở trường của Tiếp Dẫn - Chưởng Trung Phật Quốc!

Hưu!

Sau khi Thái Âm Đạo Nhân bị Chưởng Trung Phật Quốc bao phủ, một bóng người tức thì xuất hiện trong hư không chiến trường.

Đó chính là thiện thi của Chuẩn Đề, Bồ Đề Lão Tổ!

"Kính kiến Tiếp Dẫn Thánh nhân!" Bồ Đề Lão Tổ vội vàng chắp tay chào Tiếp Dẫn.

Mặc dù Bồ Đề Lão Tổ là thiện thi do Chuẩn Đề trảm ra, nhưng lại không phải là cùng một "người" với Chuẩn Đề.

Dù sao, Bồ Đề Lão Tổ cũng có ý thức và tư duy riêng.

Vì vậy, Bồ Đề Lão Tổ không giống Chuẩn Đề, gọi Tiếp Dẫn là sư huynh.

"Chuẩn Đề sư đệ sai ngươi đến đây có việc gì?" Tiếp Dẫn gật đầu đáp lễ rồi hỏi.

Phải biết rằng, Chuẩn Đề đang toàn lực luyện hóa công đức lập giới.

Trong Lục Thánh, Chuẩn Đề là người cuối cùng thành lập thánh giới.

Tiếp Dẫn không cần đoán cũng biết, công đức lập giới của Chuẩn Đề chắc chắn chưa luyện hóa xong.

Mấy năm nay, tân Thiên Đình chi chủ, đạo đồng dưới trướng Hồng Quân là Hạo Thiên, đã mấy lần đến đạo trường của Chuẩn Đề là Tà Nguyệt Tam Tinh Động, mời Chuẩn Đề xuất quan thương nghị về nhân sự cấp cao của tân Thiên Đình.

Chuẩn Đề đều không thèm để ý.

Đùa sao?

Nhân sự cấp cao của tân Thiên Đình làm sao quan trọng bằng việc luyện hóa công đức lập giới được.

Luyện hóa công đức có thể nâng cao thực lực bản thân.

Ở Hồng Hoang, từ trước đến nay đều là thực lực vi tôn.

Trải qua vô tận năm tháng, sở dĩ Lục Đại Thánh Nhân có thể khiến vạn tộc Hồng Hoang cùng tôn kính, nói trắng ra là vì nắm đấm của họ to nhất.

Nhưng bây giờ, từ khi tên gây rối Đại Kim Ô Thái tử xuất hiện, cục diện Hồng Hoang trở nên phức tạp và quỷ dị hơn.

Thực lực Thánh nhân sơ kỳ đã không còn đủ để trấn áp tất cả, Chuẩn Đề tự nhiên càng muốn nâng cao thực lực.

Huống hồ, tranh đoạt danh ngạch nhân sự cấp cao của tân Thiên Đình, chẳng phải cũng là để cướp đoạt thêm nhiều khí vận, giúp việc tu luyện dễ dàng hơn sao.

Hơn nữa, nếu không luyện hóa công đức lập giới ngay lập tức, Chuẩn Đề không thể yên tâm.

Kể cả vị Thánh nhân thần bí ẩn náu trong bóng tối kia không ra tay, Chuẩn Đề cũng phải luôn lo lắng, liệu Tam Thanh có âm thầm bày mưu, cướp đoạt công đức lập giới của hắn hay không.

"Bản tôn nghe đệ tử trong giáo thảo luận, Thái Âm Đạo Nhân đã trở về, và tấn thăng Thánh nhân cảnh giới, nên sai bần đạo đến xem xét rõ ngọn ngành." Bồ Đề Lão Tổ vội vàng đáp.

"Thái Âm Đạo Nhân quả thực đã tấn thăng lên tầng thứ Thánh nhân, nhưng không phải là tấn thăng toàn diện, chỉ có thần thông và pháp tắc đạt đến cảnh giới Thánh nhân!" Tiếp Dẫn khẽ gật đầu.

Thế nhưng, ánh mắt sâu thẳm của y lại xuyên qua thế giới lòng bàn tay, rơi vào trên người Thái Âm Đạo Nhân.

Tình hình của Thái Âm Đạo Nhân đang ở trong Chưởng Trung Phật Quốc có chút không ổn, nơi đây tràn ngập vô tận Phạm âm, ảnh hưởng vô cùng lớn đến nguyên thần và linh hồn.

Phải biết rằng, năm xưa trong nê hoàn cung của Lê Ân, có Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung trấn giữ, mới có thể dễ dàng chống lại sự xâm thực của những tiếng Phạm âm đáng sợ này.

Bây giờ, Thái Âm Đạo Nhân chỉ ở trong Chưởng Trung Phật Quốc một lát, đã có cảm giác sắp bị độ hóa hoàn toàn.

Chương 270

“Không thể ở lại đây nữa, nếu không chắc chắn sẽ bị độ hóa triệt để!” Thái Âm Đạo Nhân sắc mặt đại biến.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Vừa nghĩ đến đây.

Thái Âm Đạo Nhân lập tức cho nổ tung mười vầng Thái Âm Tinh.

Rắc!

Rắc...

Mười vầng Thái Âm Tinh đồng thời nổ tung, năng lượng tự bạo khủng khiếp tuyệt luân điên cuồng càn quét ra, cuối cùng cứng rắn phá nát Chưởng Trung Phật Quốc của Tiếp Dẫn.

Tất nhiên, đó là vì Tiếp Dẫn chưa dùng toàn lực, chỉ dùng thực lực Thánh nhân sơ kỳ để đối chiến với Thái Âm Đạo Nhân.

Nếu không, Thái Âm Đạo Nhân với thực lực Thánh nhân sơ kỳ muốn phá vỡ Chưởng Trung Phật Quốc có uy lực Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong, rõ ràng là chuyện không thể nào.

Hưu!

Thần thông bị phá, thân hình của Thái Âm Đạo Nhân tự nhiên cũng hiện ra.

“Ồ, Bồ Đề đạo hữu cũng ở đây sao?” Vừa xuất hiện, Thái Âm Đạo Nhân đã chú ý đến Bồ Đề Lão Tổ, lập tức hai mắt sáng rực nhìn chằm chằm đối phương.

Sau khi thấy thân ảnh của Bồ Đề Lão Tổ, Thái Âm Đạo Nhân

thậm chí còn phớt lờ cả Tiếp Dẫn, ánh mắt gắt gao nhìn Bồ Đề Lão Tổ.

Thái Âm Đạo Nhân không quên, năm xưa cũng tại hư không chiến trường này, hắn đã bị Bồ Đề Lão Tổ sỉ nhục thảm hại.

Nay thực lực đại tăng, lại vừa khéo gặp lại Bồ Đề Lão Tổ, Thái Âm Đạo Nhân tự nhiên muốn báo mối thù bị sỉ nhục năm xưa.

Bồ Đề Lão Tổ sắc mặt lập tức đại biến.

Nhìn bộ dạng của Thái Âm Đạo Nhân, làm sao không biết đối phương đang có ý đồ gì.

"Chúc mừng Thái Âm đạo hữu thành công tấn thăng lên tầng thứ Thánh nhân, sau này phải gọi là Thái Âm Thánh nhân rồi!" Bồ Đề Lão Tổ lập tức lên tiếng chúc mừng Thái Âm Đạo Nhân.

Tự nhiên là không cho Thái Âm Đạo Nhân bất kỳ cơ hội nào để ngược đãi hắn.

"Được rồi, Thái Âm đạo hữu, thực lực của ngươi ta đã hiểu." "Từ hôm nay trở đi, ngươi là Tam giáo chủ của Tây Phương giáo ta!" Lúc này Tiếp Dẫn cũng nhảy ra giải vây.

Bồ Đề Lão Tổ dù sao cũng là thiện thi hóa thân của Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn tự nhiên không thể trơ mắt nhìn đối phương bị Thái Âm Đạo Nhân sỉ nhục.

Thái Âm Đạo Nhân không khỏi bĩu môi.

Nếu Tiếp Dẫn đã lên tiếng ngăn cản, hắn cũng không tiện ra tay đánh cho Bồ Đề Lão Tổ một trận.

Thái Âm Đạo Nhân nhìn sâu vào Bồ Đề Lão Tổ một cái, rồi mới có chút tiếc nuối dời đi ánh mắt. ...

Oa Hoàng Cung.

Sau khi Nữ Oa luyện hóa toàn bộ công đức lập giới, tu vi cũng một bước tấn thăng lên Thánh nhân trung kỳ, vô hạn tiếp cận tầng thứ Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong.

"Công đức ít quá, nếu nhiều thêm một chút, để tu vi của ta đột phá Thánh nhân hậu kỳ, thì tốt hơn rồi!" Nữ Oa không khỏi có chút tiếc nuối.

Tất nhiên, Nữ Oa thực ra trong lòng cũng hiểu rất rõ, việc sáng lập Oa Hoàng thánh giới đã nhận được một lượng công đức khổng lồ như con số thiên văn rồi.

Nếu không, cũng không thể trong thời gian ngắn ngủi hơn một ngàn năm, để tu vi của nàng từ Thánh nhân sơ kỳ, leo lên đến vô hạn tiếp cận tầng thứ Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong.

Nhưng, dù là Thánh nhân, cũng sẽ tham lam muốn nhiều hơn.

Không có cách nào khác.

Dùng công đức để nâng cao tu vi, thực sự quá nhanh, quá tiện lợi.

Nếu dựa vào khổ tu, dù có dùng một trăm tỷ năm, cũng chưa chắc có thể nâng cao đến cảnh giới tu vi hiện tại.

"Ai!

Trì hoãn lâu như vậy, cũng nên đưa chân linh của huynh trưởng đi đầu thai chuyển thế rồi!" Nữ Oa khẽ than một tiếng.

Năm xưa sau khi ngưng tụ ra chân linh của Hy Hoàng, nàng đã đến Vu tộc một chuyến, xảy ra một chút xung đột nhỏ với Thập Nhị Tổ Vu.

Sau đó lại đại chiến với Bàn Cổ kim thân do Thập Nhị Tổ Vu ngưng tụ ra.

Cuối cùng, bị Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liên thủ trấn áp,

phong khốn trong Oa Hoàng Cung không được ra ngoài.

Tiếp đó, lại gặp phải một loạt đại sự như luyện đá vá trời, cũng như trong trận chiến cuối cùng giữa Vu Yêu bị Lê Ân trục xuất khỏi Yêu tộc, phế bỏ vị trí Yêu giáo giáo chủ, v.v.

Khiến cho Nữ Oa không có thời gian đến Địa Phủ một chuyến, đưa chân linh Hy Hoàng đi đầu thai chuyển thế.

Bây giờ đã luyện hóa xong công đức, Nữ Oa cuối cùng cũng đưa việc này vào lịch trình.

Hưu!

Vừa nghĩ đến đây.

Nữ Oa lập tức rời khỏi Oa Hoàng Cung, thẳng tiến đến Địa Phủ.

...

U Minh Chi Địa, trước cửa vào Địa Phủ.

Ông!

Hư không đột nhiên nứt ra một khe hở, thân hình Nữ Oa từ trong đó chui ra, giáng lâm nơi này.

".....?!" Ở nơi không xa trong sâu thẳm U Minh Huyết Hải, Minh Hà giáo chủ đang tu luyện, sắc mặt tức thì đại biến.

Mặc dù Nữ Oa đã thu liễm thánh uy, nhưng cửa vào Địa Phủ và U Minh Huyết Hải cách nhau quá gần, khí tức của Nữ Oa ngay lập tức bị y cảm ứng được.

"Nữ Oa giáng lâm U Minh Chi Địa rồi sao?" Minh Hà giáo chủ thầm nghĩ.

Để không thu hút sự chú ý của Nữ Oa, cũng sợ Nữ Oa lần này giáng lâm là để đối phó mình, Minh Hà giáo chủ trực tiếp nhấn chìm thân thể vào nơi sâu nhất của U Minh Huyết Hải.

Chương 271

U Minh Huyết Hải vô biên vô tế, Minh Hà giáo chủ càng được xưng là "Huyết hải bất khô, Minh Hà bất tử".

Nhưng nếu không cần thiết, y cũng không muốn vô cớ chọc giận Thánh nhân.

Nữ Oa thì quay đầu liếc nhìn vị trí của U Minh Huyết Hải, sau đó bước vào trong Địa Phủ.

Ông!

Nữ Oa vừa xuất hiện ở Địa Phủ, một nữ tử mặc cung trang màu trắng, dung mạo đoan trang, cao quý điển nhã, tức thì xuất hiện trước mặt Nữ Oa.

"Không hay biết Nữ Oa Thánh nhân giáng lâm, có lỗi vì không đón tiếp từ xa!" Nữ tử đoan trang chắp tay chào Nữ Oa.

Nữ Oa cũng khẽ gật đầu: "Kính kiến Bình Tâm đạo hữu!" Không sai, nữ tử đoan trang xuất hiện trước mặt Nữ Oa lúc này, chính là Địa Phủ chi chủ, hóa thân của ý chí Hậu Thổ, Bình Tâm nương nương.

"Không biết Nữ Oa Thánh nhân lần này giáng lâm Địa Phủ, có việc gì quan trọng?" Bình Tâm trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Từ khi bản thể của nàng thân hóa luân hồi, đây là lần đầu tiên có Thánh nhân giáng lâm Địa Phủ.

Bình Tâm không cho rằng, Nữ Oa sẽ rảnh rỗi không có việc gì làm, đến địa bàn của nàng đi dạo lung tung.

Phải biết rằng, Hậu Thổ được xem như một loại thành thánh khác, ở nơi khác Bình Tâm có lẽ không bằng Thánh nhân, nhưng ở Địa Phủ, Thánh nhân tuyệt đối không làm gì được nàng.

Giống như Lục Đại Thánh Nhân, nếu không cần thiết chắc chắn sẽ không đến đạo trường của Thánh nhân khác.

Dù sao, nếu động thủ trong đạo trường của đối phương, thực lực chắc chắn sẽ bị áp chế, không nghi ngờ gì là rất thiệt thòi.

"Nữ Oa lần này đến, là muốn mượn Lục Đạo Luân Hồi của Bình Tâm đạo hữu một lần, đưa chân linh của huynh trưởng Hy Hoàng của ta đi luân hồi chuyển thế!" Nữ Oa trầm giọng nói.

"Nữ Oa Thánh nhân xin mời theo ta!" Ngay lập tức, Bình Tâm liền tự mình dẫn Nữ Oa, đi đến nơi Lục Đạo Luân Hồi.

Bình Tâm tuy không ra khỏi Địa Phủ, nhưng đối với những đại sự xảy ra ở Hồng Hoang, nàng đều có hiểu biết.

Mặc dù không biết nội tình về sự vẫn lạc của Hy Hoàng, nhưng Bình Tâm sớm đã biết, Hy Hoàng đã vẫn lạc trước trận chiến cuối cùng giữa Vu Yêu.

Không lâu sau.

Bình Tâm dẫn Nữ Oa, đến nơi Lục Đạo Luân Hồi.

Sáu con đường khổng lồ vô cùng, sâu thẳm hắc ám, phảng phất như không có điểm cuối, không biết thông đến nơi nào, xuất hiện trước mặt Nữ Oa.

Đây chính là bản thể của Hậu Thổ, Lục Đạo Luân Hồi hóa thành.

Dù Nữ Oa thân là Thánh nhân, lúc này cảm nhận được khí tức luân hồi vãng sinh huyền ảo do Lục Đạo Luân Hồi phát ra, cũng không khỏi khẽ nhíu mày.

Bởi vì... dù tu vi đã đại tăng, Nữ Oa lúc này cũng cảm nhận được một luồng uy hiếp không nhỏ.

"Xem ra sau khi bản thể Hậu Thổ thân hóa luân hồi, mấy năm nay

thực lực đã tăng lên không ít!" Nữ Oa thầm nói một tiếng, trong lòng lại dấy lên sóng to gió lớn.

Phải biết rằng, sau khi luyện hóa công đức lập giới, tu vi của nàng đã đạt đến trình độ vô hạn tiếp cận Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong.

Vậy mà, Lục Đạo Luân Hồi do bản thể Hậu Thổ hóa thành, vẫn khiến nàng cảm nhận được uy hiếp không nhỏ.

Có thể thấy, thực lực bản thể của Hậu Thổ, tất nhiên sẽ không yếu hơn Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong.

"Nữ Oa Thánh nhân, giao chân linh của Hy Hoàng cho ta đi." Bình Tâm nói.

Lục Đạo Luân Hồi là do bản thể của nàng hóa thành, dù là Nữ Oa Thánh nhân, cũng chỉ có thể mượn tay Bình Tâm, mới có thể đưa chân linh của Hy Hoàng đi luân hồi chuyển thế.

Nữ Oa khẽ gật đầu, lật tay một cái, một đoàn chân linh xuất hiện trong tay nàng.

Sau khi Bình Tâm đưa chân linh Hy Hoàng vào Lục Đạo Luân Hồi để đầu thai chuyển thế, Nữ Oa liền vội vã rời khỏi Địa Phủ.

Có bản thể Hậu Thổ tu vi nghi là Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong trở lên tọa trấn trong Địa Phủ, Nữ Oa nào dám ở lại lâu.

Mặc dù biết rằng, bản thể Hậu Thổ sẽ không vô duyên vô cớ ra tay với mình, nhưng Nữ Oa không định ở lại Địa Phủ lâu. ...

Tân Thiên Đình, trong Lăng Tiêu Bảo Điện.

Hạo Thiên và Dao Trì, mong sao mong trăng, cuối cùng cũng mong được Lục Thánh đến.

Vào năm thứ một trăm tám mươi sau khi Nữ Oa từ Địa Phủ trở về.

Chuẩn Đề cuối cùng cũng luyện hóa toàn bộ công đức lập giới do Thiên Đạo ban thưởng.

Tu vi của Chuẩn Đề cũng một bước từ Thánh nhân sơ kỳ, bước vào Thánh nhân trung kỳ.

Hơn nữa, không phải là Thánh nhân trung kỳ bình thường, mà đã đi được một đoạn đường khá xa trong cảnh giới Thánh nhân trung kỳ, tiếp cận Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong.

Chuẩn Đề vừa mới kết thúc bế quan, Hạo Thiên nhận được tin tức, lập tức từ Thiên Đình chạy đến Tà Nguyệt Tam Tinh Động, mời Chuẩn Đề đến Thiên Đình nghị sự.

Hạo Thiên lần này cũng quyết tâm rồi.

Nếu Chuẩn Đề còn không đồng ý, hắn chuẩn bị ăn vạ ở Tà Nguyệt Tam Tinh Động không đi.

Tân Thiên Đình thành lập đã hơn hai ngàn năm, kết quả đến tận bây giờ, vẫn chỉ có hai vợ chồng hắn là quang can tư lệnh.

Nhân sự cấp cao của tân Thiên Đình mãi vẫn chưa thể định ra, Hạo Thiên và Dao Trì căn bản không có cách nào chiêu binh mãi mã.

Cứ tiếp tục như vậy, Hạo Thiên thật sự sắp phát điên rồi.

Đó cũng là nguyên nhân Hạo Thiên suốt hơn hai ngàn năm, nhiều lần mời Lục Thánh đến Thiên Đình nghị sự.

Nhưng, trong những năm này, Lục Thánh không bận rộn khai tịch trung thiên thế giới, thì lại bận rộn luyện hóa công đức nâng cao tu vi.

Vốn dĩ, thấy Lê Ân, La Hầu, Chúc Long và Lục Thánh, sau khi lập giới đều được ban thưởng lượng lớn công đức, Hạo Thiên và Dao Trì cũng vô cùng đỏ mắt.

Họ cũng muốn bắt chước, nhưng Hồng Quân lại truyền chỉ, cấm

lập giới.

Nếu không, sẽ tước đoạt vị trí Thiên Đế và Vương Mẫu của Hạo Thiên và Dao Trì.

Cuối cùng, Hạo Thiên và Dao Trì chỉ có thể, bất đắc dĩ từ bỏ ý định lập giới.

Vì vậy, lần này Hạo Thiên vừa nghe Chuẩn Đề xuất quan, liền dùng tốc độ nhanh nhất, chạy đến Tà Nguyệt Tam Tinh Động chặn Chuẩn Đề.

Chương 272

Chuẩn Đề cũng bị tinh thần bền bỉ, kiên trì không bỏ cuộc của Hạo Thiên làm cho đau đầu không thôi.

Thêm nữa, chỗ dựa của Hạo Thiên là Hồng Quân.

Chuẩn Đề có thể không nể mặt Hạo Thiên, nhưng mặt mũi của Hồng Quân thì phải nể.

Tất nhiên, còn có một nguyên nhân quan trọng, nhân sự cấp cao của tân Thiên Đình, quả thực đã trì hoãn quá lâu.

Bây giờ đã đến lúc, không thể không định ra.

Nếu còn trì hoãn nữa, có khi Hồng Quân có thể thuận lý thành chương, sắp xếp ổn thỏa toàn bộ nhân sự cấp cao của tân Thiên Đình.

Hưu hưu hưu...

Sau khi Chuẩn Đề đồng ý, Hạo Thiên đích thân đến đạo trường của Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Nữ Oa, mời họ đến Thiên Đình nghị sự.

Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Nữ Oa, tự nhiên vui vẻ đồng ý.

Thế là, Lục Đại Thánh Nhân liền tụ tập đông đủ tại Oa Hoàng Cung.

"Sáu vị Thánh nhân đối với nhân sự cấp cao của tân Thiên Đình, có cái nhìn thế nào?" Hạo Thiên trực tiếp hỏi.

Mặc dù được Hồng Quân đích thân bổ nhiệm, là tân Thiên Đình chi chủ.

Nhưng trước mặt Lục Thánh, thái độ của Hạo Thiên rất khiêm tốn.

Dù sao, không thành thánh cuối cùng cũng là kiến hôi.

Nếu Hạo Thiên dám vô lễ với Lục Thánh, dù Lục Thánh có đánh chết Hạo Thiên, Hồng Quân cũng không tìm được lý do để ngăn cản.

"Thiên Đình nên có Tam Thanh Tôn Vị tồn tại!" Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, tức thì liếc nhau một cái, sau đó liền mạnh mẽ đồng thanh nói.

Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa, không khỏi đồng thời sắc mặt kịch biến.

Rõ ràng không ngờ tới, Tam Thanh đã liên kết với nhau từ trước.

"Ta cảm thấy Thiên Đình không nên chỉ có Tam Thanh Tôn Vị, mà nên có tôn vị của cả sáu vị Thánh nhân chúng ta mới đúng!" Chuẩn Đề liếc nhìn Nữ Oa một cái, sau đó liền vội vàng nói.

Ý của Chuẩn Đề rất rõ ràng, là phải liên hợp với Nữ Oa để chống lại Tam Thanh.

Nếu không, chỉ dựa vào y và Tiếp Dẫn thì không thể tranh lại với Tam Thanh, kéo Nữ Oa lên cùng một chiến xa, có lẽ có thể thử một lần.

"Nếu sáu vị Thánh nhân, đều có tôn vị ở Thiên Đình, ta thấy không bằng trực tiếp bãi miễn vị trí của ta ở Thiên Đình, để đệ tử dưới trướng các vị Thánh nhân kế nhiệm là được rồi!" Tam Thanh chưa kịp lên tiếng, Hạo Thiên đã cứng rắn đáp lại.

Lúc này, sắc mặt Hạo Thiên cực kỳ khó coi.

Nếu Lục Thánh đều có tôn vị ở Thiên Đình, vậy trên đầu hắn chẳng phải có thêm sáu vị đại gia sao, Hạo Thiên chắc chắn không vui vẻ.

Thiên Đế như vậy làm có ý nghĩa gì, nói hay là Thiên Đình chi chủ, nói khó nghe thì là con rối mặc cho Lục Thánh sắp đặt.

Nếu thật sự như vậy, hắn cũng không cần làm cái Thiên Đình chi chủ như chó má này, quay về tiếp tục làm đạo đồng hầu hạ Hồng Quân chẳng phải thơm hơn sao.

Tối thiểu, làm đạo đồng của Hồng Quân, trên đầu hắn chỉ có một vị đại gia.

"Chuẩn Đề sư đệ, ngươi cũng nghe rồi đấy.

Hạo Thiên dù sao cũng là tân Thiên Đình chi chủ do Lão sư đích thân điểm định, ý kiến của hắn phải nghe một chút!" "Tôn vị Thánh nhân quả thực không nên quá nhiều, một khi nhiều rồi chẳng phải sẽ biến tân Thiên Đình, thành đạo trường riêng của chúng ta sao!" "Vì vậy, ta cảm thấy Thiên Đình có ba tôn vị, đã là cực hạn rồi..." Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn chậm rãi bác bỏ Chuẩn Đề.

Nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn chưa nói xong, đã bị Chuẩn Đề trực tiếp cắt ngang.

"Thiên Đình lập ba tôn vị là hợp lý, nhưng Tiếp Dẫn sư huynh, ta và Nữ Oa sư muội, cũng có thể đảm nhiệm ba tôn vị đó không phải sao..." Liên quan đến tranh đoạt khí vận, Chuẩn Đề tự nhiên không chịu nhượng bộ.

Hiện tại công đức khó kiếm, Chuẩn Đề chỉ mong khí vận phản hồi từ tân Thiên Đình, có thể giúp việc tu luyện của hắn thuận lợi hơn, sớm ngày đột phá Thánh nhân hậu kỳ.

Nhưng, Chuẩn Đề cũng đã lùi một bước với Hạo Thiên, không còn kiên trì nhất định phải có sáu tôn vị.

Tránh cho Hạo Thiên trực tiếp bỏ gánh, lúc đó Hồng Quân nổi giận, thì không gánh nổi.

Tuy nhiên, lời của Chuẩn Đề cũng chưa nói xong, đã bị cắt ngang.

"Chuẩn Đề sư đệ, ngươi cảm thấy với tu vi của mình, có đủ tư

cách hưởng thụ tôn vị Thiên Đình không?" Người cắt ngang Chuẩn Đề, chính là Thông Thiên Giáo Chủ.

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, Thông Thiên Giáo Chủ liền mạnh mẽ không chút giữ lại mà phóng thích khí tức, dứt khoát uy áp về phía Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề lập tức sắc mặt kịch biến.

Bởi vì... khí tức của Thông Thiên Giáo Chủ, kinh ngạc thay đã đạt tới Thánh nhân hậu kỳ.

Thánh nhân trung kỳ và Thánh nhân hậu kỳ, khác biệt như trời với đất.

Rắc!

Rắc...

Một loạt tiếng xương cốt gãy vỡ, mạnh mẽ từ trong cơ thể Chuẩn Đề truyền ra.

Chuẩn Đề trong lòng vừa kinh vừa giận.

Kinh ngạc là, sau khi tu vi đại tăng, khoảng cách giữa hắn và Thông Thiên, không những không thu hẹp, ngược lại còn lớn hơn.

Giận là, Thông Thiên quá đáng, trước mặt Hạo Thiên và Dao Trì, trực tiếp làm hắn khó xử.

Lúc này, thân thể của Chuẩn Đề đang không ngừng bị khí thế kinh khủng của Thông Thiên Giáo Chủ, ép cho từng chút một cong xuống.

Dường như muốn trực tiếp ép Chuẩn Đề quỳ rạp trên đất.

Chuẩn Đề tự nhiên không muốn bị Thông Thiên Giáo Chủ trấn áp, đặc biệt là trước mặt Hạo Thiên và Dao Trì.

Vì vậy hắn dốc toàn lực chống cự, hai luồng sức mạnh bàng bạc mênh mông giao phong trong cơ thể, mới khiến trong người Chuẩn Đề truyền ra những tiếng động liên miên không dứt.

Thông Thiên Giáo Chủ khống chế rất tốt, khí tức kinh khủng phóng ra chỉ nhắm vào Chuẩn Đề, còn Hạo Thiên và Dao Trì có tu vi Chuẩn Thánh, lại không hề cảm giác được gì.

Hạo Thiên và Dao Trì liếc nhau một cái, tuy đều không thể từ vẻ mặt bất động thanh sắc của đối phương, nhìn ra bất kỳ điều gì khác thường.

Chương 273

Nhưng Hạo Thiên và Dao Trì đều biết rõ, trong lòng đối phương lúc này nhất định đang vui như mở cờ.

Họ tự nhiên vui vẻ muốn xem Lục Thánh chó cắn chó, vì vậy liền trực tiếp đứng xem, mong chờ diễn biến tiếp theo.

Nhưng, họ cũng biết, ba tôn vị là cực hạn của Lục Thánh.

Dù có lôi cả Hồng Quân ra, cũng không thể khiến Lục Thánh nhượng bộ thêm nữa.

Trên đầu có ba vị đại gia, dù sao cũng tốt hơn nhiều so với có sáu vị đại gia.

Trong lòng họ chỉ có thể tự an ủi như vậy.

"Thông Thiên sư huynh, làm vậy có hơi quá rồi không!" Thấy Chuẩn Đề sắp không chịu nổi, toàn thân xương cốt sắp vỡ nát, sắp bị ép quỳ rạp trên đất, Tiếp Dẫn cuối cùng cũng không nhịn được lên tiếng.

Ông!

Tiếp Dẫn vung tay, trực tiếp tế ra Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, thay Chuẩn Đề đỡ lấy uy áp của Thông Thiên.

"Ha ha!

Ta còn tưởng Tiếp Dẫn sư đệ, sẽ cứ thế đứng xem không ra tay chứ." Thông Thiên cười nhạt một tiếng, nhưng cũng không để Tiếp Dẫn vào mắt.

Tranh đoạt khí vận, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề không muốn nhượng bộ, lẽ nào Thông Thiên lại muốn sao?

Hơn nữa, Thông Thiên từ trước đến nay đã quen bá đạo, ngay cả sư huynh Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng dám không nể mặt, huống chi là Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Cũng chỉ có Thái Thượng Lão Tử thực lực sâu không lường được, mới có thể khiến Thông Thiên tính tình nóng nảy, hơi thu liễm vài phần.

Nhưng bây giờ, Thái Thượng Lão Tử lại đang nhắm mắt làm ngơ, không có ý định lên tiếng ngăn cản Thông Thiên.

"Ồ, Tiếp Dẫn sư đệ chẳng lẽ cũng có ý kiến?" Thông Thiên Giáo Chủ lúc này lại chuyển ánh mắt, chiếu về phía Tiếp Dẫn.

Ầm ầm!

Lời còn chưa dứt, khí tức do Thông Thiên Giáo Chủ phóng ra, đã uy áp về phía Tiếp Dẫn.

Ông ông ông...

Tiếp Dẫn thì điên cuồng thúc giục Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, thay mình và Chuẩn Đề đỡ lấy uy áp của Thông Thiên Giáo Chủ.

"Nữ Oa sư muội, ngươi thấy sao?" Tiếp Dẫn vội vàng nhìn về phía Nữ Oa vẫn chưa lên tiếng.

Nữ Oa không khỏi nhìn sâu vào Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề một cái.

Hai tên này, tính toán cũng hay thật.

Định lôi kéo nàng, cùng nhau đối kháng Tam Thanh.

Nhưng, Nữ Oa lại không định làm vậy.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Nữ Oa nhìn rất rõ, dù có liên hợp với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, cũng

không thể tranh lại với Tam Thanh.

Nói trắng ra là thực lực không đủ.

Mọi tranh đoạt lợi ích, xét cho cùng đều phải xem nắm đấm của ai lớn hơn.

Tu vi của Tam Thanh, không nghi ngờ gì đều đã đột phá Thánh nhân hậu kỳ.

Còn về Thái Thượng Lão Tử sâu không lường được nhất, tu vi có đột phá Thánh nhân viên mãn hay không, thì không biết được.

Nhưng, dù chỉ là Thông Thiên ở Thánh nhân hậu kỳ, ba người bọn họ liên thủ, cũng chưa chắc đánh lại.

"Ta không có ý kiến!" Nữ Oa cười nhạt một tiếng.

Khóe miệng lại cong lên một đường cong chế nhạo.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tính toán cũng hay, kéo nàng ra làm lá chắn đối kháng Tam Thanh, kết quả khi thật sự có thu hoạch, có thể sẽ trực tiếp lật mặt không nhận người.

Tất nhiên, dù không lật mặt, nhưng kẻ thắng lớn cuối cùng cũng là Tây Phương giáo.

Nữ Oa tự nhiên không thể làm, những chuyện tốn công mà không được gì như vậy.

"Nữ Oa sư muội, ngươi..." Tuy nhiên, câu trả lời của Nữ Oa, lại khiến sắc mặt của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, đồng thời cứng đờ.

Rõ ràng không ngờ Nữ Oa sẽ làm vậy.

"Ha ha!

Ha ha...

Nữ Oa sư muội thật hiểu chuyện!" Thông Thiên Giáo Chủ cũng

sững sờ trước, sau đó phá lên cười lớn.

Sắc mặt của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, thì trở nên dị thường khó coi.

Nữ Oa không tham gia, chỉ dựa vào Tây Phương Nhị Thánh, tự nhiên không thể tranh với Tam Thanh.

Như vậy, dù Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề có không cam lòng đến đâu, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn ba tôn vị của tân Thiên Đình, rơi vào tay Tam Thanh.

Sau khi Tam Thanh Tôn Vị được định ra, tiếp theo liền đến lượt thương thảo nhân tuyển Tứ Ngự.

Tứ Ngự phụ trợ Thiên Đế Hạo Thiên, quản lý cấp cao của Thiên Đình.

"Ta thấy không cần thương thảo nữa, vị trí Tứ Ngự, Tây Phương giáo chúng ta bao hết!" Chuẩn Đề hung hăng trừng mắt nhìn Tam Thanh một cái.

Chuẩn Đề đã nghĩ kỹ rồi, nếu Tam Thanh đã đoạt được ba tôn vị mà còn không biết đủ, muốn nhảy ra tranh giành vị trí Tứ Ngự, vậy thì trực tiếp lật bàn.

Chẳng được lợi ích gì, thì còn chơi cái quái gì nữa!

"Chuẩn Đề Thánh nhân, vậy không bằng vị trí Thiên Đế của ta, cũng giao cho Tây Phương giáo luôn đi!" Tuy nhiên, Chuẩn Đề chưa kịp lật bàn, Hạo Thiên đã lật bàn trước.

Vị trí Tứ Ngự, vốn là để phụ trợ hắn quản lý Thiên Đình.

Nếu Tứ Ngự đều là người của Tây Phương giáo, vậy hắn làm Thiên Đế còn có ý nghĩa gì, chẳng phải bị Tây Phương giáo trực tiếp chiếm quyền sao.

“Chuẩn Đề sư đệ, trong Tứ Ngự phải có một vị trí của Hậu Thổ!” “Địa giới phải được sáp nhập vào phạm vi thống trị của tân Thiên Đình, Hậu Thổ phải trở thành một thành viên của Tứ Ngự.” “Nếu không, tân Thiên Đình chỉ có hư danh, khí vận mà những vị trí này đại diện, cũng sẽ bị giảm giá trị rất nhiều!” Thái Thượng Lão Tử vẫn chưa lên tiếng, lúc này lại nghiêm túc nói với Chuẩn Đề.

Chương 274

“Được!

Vậy ba Ngự còn lại thuộc về Tây Phương giáo ta không vấn đề gì chứ?” Chuẩn Đề suy nghĩ một chút, rồi đồng ý.

Lời của Thái Thượng Lão Tử quả thực có lý.

Không sáp nhập Địa giới vào phạm vi thống trị, tân Thiên Đình làm sao có thể trở thành cơ quan quyền lực tối cao, thống ngự tam giới.

“Ba Ngự quá nhiều, chỉ có thể cho một Ngự, nếu không ta làm sao quản lý Thiên Đình!” “Nếu Tiếp Dẫn Thánh nhân và Chuẩn Đề Thánh nhân không đồng ý, ta chỉ có thể đi tìm Đạo Tổ phân xử!” Hạo Thiên lại dứt khoát từ chối.

Lần này, Hạo Thiên không nhượng bộ.

Nếu còn nhượng bộ nữa, cái chức Thiên Đế này cũng không cần làm nữa.

Sở dĩ chỉ đồng ý cho Tây Phương giáo một vị trí Ngự, tự nhiên là vì...

Hạo Thiên lo lắng lát nữa, Nữ Oa cũng sẽ nhảy ra tranh giành, lại phải cho Nữ Oa một danh ngạch.

Như vậy, tốt xấu gì cũng có thể giành được một vị trí Ngự.

Tam Thanh Tứ Ngự, không nghi ngờ gì là bảy vị trí hiển hách nhất trong toàn bộ Thiên Đình, chỉ sau Thiên Đế.

Trong bảy vị trí này được một cái, là giới hạn thấp nhất của Hạo Thiên rồi.

Nếu ngay cả một cái cũng không giành được, Hạo Thiên tuyệt đối sẽ bùng nổ.

Chuẩn Đề mày nhíu chặt lại.

Bao trọn Tứ Ngự, và chỉ được một Ngự, chênh lệch số lượng này quá lớn, lớn đến mức Chuẩn Đề sắp không thể chấp nhận.

Nhưng thái độ của Hạo Thiên cứng rắn, đã lôi cả Hồng Quân ra, rõ ràng sẽ không nhượng bộ nữa.

"Được!

Nhưng Tây Phương giáo chúng ta, muốn vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế trong Tứ Ngự!" Khi Chuẩn Đề đang do dự không quyết, Tiếp Dẫn lên tiếng.

Nhưng, Hạo Thiên lại chậm chạp chưa đồng ý.

Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, là vị trí tôn quý nhất trong Tứ Ngự, cũng là vị trí Hạo Thiên muốn giành lấy nhất.

"Vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, phải thuộc về Tây Phương giáo ta, cái này không có gì để thương lượng!" Thái độ của Tiếp Dẫn cũng vô cùng cứng rắn.

Hạo Thiên lập tức vô cùng rối rắm.

Thật sự, vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, hắn thật sự không muốn buông tay.

Nhưng xem thế này, rõ ràng đây là giới hạn cuối cùng của Tây Phương Nhị Thánh.

Hạo Thiên biết rõ, e rằng dù có thật sự đi tìm Hồng Quân, cũng có thể sẽ vô ích.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị Thánh nhân, chỉ muốn một vị trí Ngự, dù đó là vị trí quan trọng nhất trong Tứ Ngự là Trung Thiên Bắc

Cực Tử Vi Đại Đế, nhưng thật sự không quá đáng.

Cuối cùng.

Hạo Thiên mặt đầy bất đắc dĩ đồng ý.

Không có cách nào khác.

Cánh tay không thể bẻ lại được đùi.

Hắn chỉ là một Chuẩn Thánh, dù có Hồng Quân làm chỗ dựa, khí thế vẫn còn xa mới bằng được Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nhưng, điều khiến Hạo Thiên và Dao Trì vô cùng kinh hỉ là...

đến cuối cùng, Nữ Oa cũng không lên tiếng tranh đoạt vị trí Tứ Ngự.

Nữ Oa cũng bất đắc dĩ a.

Không phải không tranh.

Nàng bây giờ là một quang can tư lệnh, dù có tranh được, dưới trướng cũng không có người đủ tư cách đảm nhiệm, sớm muộn gì vị trí đó cũng sẽ bị tước đoạt.

Thay vì bị tước đoạt vị trí, không bằng ngay từ đầu không tranh, như vậy không những không mất mặt, mà còn tỏ ra rộng lượng.

Còn về việc không thể chia sẻ khí vận phản hồi của tân Thiên Đình, Nữ Oa cũng không cảm thấy tiếc nuối.

Bởi vì... nàng có thể chia sẻ khí vận phản hồi của Nhân tộc.

Đừng quên, trên đầu nàng còn treo một danh hiệu Nhân tộc Thánh Mẫu.

Nhân tộc là nhân vật chính của thời đại tiếp theo, khí vận phản hồi từ toàn bộ Nhân tộc, tuyệt đối không ít hơn vị trí Thiên Đình chi chủ bao nhiêu.

Thậm chí có thể còn hơn không chừng.

Vì vậy, sau khi thông suốt những điều này, Nữ Oa dứt khoát cũng không tranh vị trí Tứ Ngự nữa.

Như vậy, Hạo Thiên tuy mất đi Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế một Ngự, nhưng lại được hai Ngự còn lại trong Tứ Ngự là Nam Cực Trường Sinh Đại Đế và Câu Trần Thượng Cung Thiên Hoàng Đại Đế.

Đối với Hạo Thiên, đó lại là một niềm vui bất ngờ.

Tiếp theo, đến lượt thảo luận về Ngũ Phương Ngũ Lão.

Nhưng, Lục Thánh đều không lên tiếng tranh giành với Hạo Thiên, vị trí Ngũ Phương Ngũ Lão toàn bộ giao cho Hạo Thiên và Dao Trì.

Dù sao cũng là Thánh nhân, phải giữ chút thể diện.

Đã chia nhau phần lớn trong bảy vị trí hiển hách nhất, nếu còn tranh danh ngạch Ngũ Phương Ngũ Lão, thì ăn tương thật sự quá khó coi.

Còn về cấp trung của Thiên Đình dưới Ngũ Phương Ngũ Lão, Lục Thánh tự nhiên càng không thèm để mắt, trực tiếp để Hạo Thiên và Dao Trì quyết định.

Hưu hưu hưu...

Ngay lập tức, Lục Thánh không ở lại Lăng Tiêu Bảo Điện lâu, trực tiếp quay về đạo trường của mình.

Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề tự nhiên cùng nhau trở về.

Chương 275

Nhưng, trên đường đi Chuẩn Đề lại... mặt mày xị xuống suốt cả chặng đường.

"Sư huynh, sao huynh lại đồng ý, chỉ lấy một vị trí trong Tứ Ngự chứ?" "Tây Phương giáo chúng ta có hai vị Thánh nhân, tối thiểu cũng phải lấy được hai vị trí Ngự mới đúng chứ!" Chuẩn Đề cuối cùng cũng không nhịn được mà phàn nàn.

"Nếu ta cứng rắn hơn một chút, quả thực có khả năng lấy được hai vị trí Ngự." "Nhưng... vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, Tây Phương giáo chúng ta lại tuyệt đối không thể lấy được!" Trong mắt Tiếp Dẫn, lấp lánh ánh sáng trí tuệ thấu suốt mọi thứ.

"Vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, lấy được hay không cũng không sao mà!" "Chúng ta lấy được hai vị trí Ngự khác, cũng phải có lợi hơn nhiều so với vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế chứ..." Chuẩn Đề lại có chút không cho là đúng.

Nhưng, lời của Chuẩn Đề chưa nói xong, đã bị Tiếp Dẫn cắt ngang.

"Ngu xuẩn!" Tiếp Dẫn lại quát mắng Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề lập tức im bặt.

Ở cùng Tiếp Dẫn lâu như vậy, y biết Tiếp Dẫn rất ít khi nổi giận.

Bây giờ Tiếp Dẫn lại quát mắng hắn, không nghi ngờ gì lời nói vừa rồi, đã thật sự chọc giận Tiếp Dẫn.

"Vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, là vị trí tôn quý hiển hách nhất trong Tứ Ngự!" "Ba Ngự còn lại cộng lại, cũng chưa chắc quan trọng bằng một Ngự này!" "Chỉ cần người đảm nhiệm vị trí

Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, có năng lực xuất chúng, chiếm quyền Hạo Thiên làm Thiên Đình chi chủ, cũng không phải là chuyện không thể!" Tiếp Dẫn rõ ràng nhìn xa hơn Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề chú trọng lợi ích có thể thấy được trước mắt, còn Tiếp Dẫn lại đang mưu tính làm sao để chiếm quyền Hạo Thiên.

"Vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, quan trọng như vậy sao?!" Mắt Chuẩn Đề, tức thì trợn to.

Bây giờ y mới biết, vì sao lúc đó Tiếp Dẫn cũng nhất quyết phải lấy được, vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế.

"Sư huynh, vậy huynh định để ai đảm nhiệm Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế?" Chuẩn Đề không khỏi hai mắt sáng rực truy hỏi.

"Dược Sư, Di Lặc, Địa Tạng tuy không tồi, nhưng cũng chỉ là Đại La Kim Tiên, muốn chiếm quyền Hạo Thiên có tu vi Chuẩn Thánh, lại có Lão sư làm chỗ dựa, căn bản là chuyện không thể." Nhưng, Tiếp Dẫn chưa trả lời, y đã tự hỏi tự đáp.

"Đệ tử đời thứ hai của Tây Phương giáo chúng ta, tự nhiên không làm được..." Lời của Tiếp Dẫn chưa nói xong, đã bị giọng nói của Chuẩn Đề cắt ngang.

"Sư huynh, ý của huynh... chẳng lẽ là muốn hóa thân trảm thi của đệ, đích thân đảm nhiệm vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế sao?" Giọng Chuẩn Đề, lập tức cao lên mấy vạn độ.

Nếu như vậy, thì Chuẩn Đề có chút khó chấp nhận.

Dù là hóa thân trảm thi, nhưng cuối cùng cũng đại diện cho thể diện của y.

Để hóa thân trảm thi của mình, phải chịu dưới trướng Hạo Thiên và Dao Trì có tu vi Chuẩn Thánh, còn khó chịu hơn cả việc giết Chuẩn Đề.

“Ai nói ngoài đệ tử đời thứ hai ra, chỉ có thể để hóa thân trảm thi của ngươi, đảm nhiệm Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế?” Tiếp Dẫn lại cười đầy ẩn ý.

“Ý của sư huynh, chẳng lẽ là để Thái Âm Đạo Nhân, đảm nhiệm Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế?” Chuẩn Đề trong lòng chợt động, buột miệng nói ra.

“Đúng vậy!

Người thích hợp nhất của Tây Phương giáo chúng ta đảm nhiệm Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, tuyệt đối không ai khác ngoài Thái Âm Đạo Nhân!” “Thái Âm Đạo Nhân có chiến lực tầng thứ Thánh nhân, dù Hạo Thiên có sự phụ trợ của hai Ngự khác, tất nhiên cũng không thể áp chế được Thái Âm Đạo Nhân!” Tiếp Dẫn gật đầu.

“Thực lực của Thái Âm Đạo Nhân, quả thực không có vấn đề.

Nhưng, sư huynh, lai lịch của tên này không rõ ràng, thật sự đáng tin cậy sao?” Chuẩn Đề lại mặt đầy lo lắng nói.

“Như vậy chẳng phải càng tốt sao.

Ta sẽ đẩy hắn ra, để hắn và Hạo Thiên đấu đá!” “Vừa hay có thể thăm dò, kẻ đứng sau Thái Âm Đạo Nhân, có phải là Lão sư không!” “Nếu không phải Lão sư, vậy cũng không cần lo lắng, ta vừa hay mượn tay Lão sư, lôi ra kẻ đứng sau Thái Âm Đạo Nhân!” Tiếp Dẫn lại nói như đã nắm chắc phần thắng.

“Tuyệt!” “Kế này thật tuyệt, quả thực là một mũi tên trúng mấy đích!” Nghe vậy, ánh mắt của Chuẩn Đề, không khỏi càng ngày càng sáng.

Hưu!

Hưu!

Ngay lập tức, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề liền không ngừng ngựa, trở về Đại Lôi Âm Tự.

Sau khi trở về, Chuẩn Đề lập tức truyền âm thông báo cho Thái Âm Đạo Nhân.

"Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề vừa mới trở về, sao lại vội vàng triệu kiến ta?

Chẳng lẽ tranh giành vị trí ở Thiên Đình, không chiếm được lợi, nên kéo ta đi đại náo Thiên Cung?" Thái Âm Đạo Nhân đang trên đường đến Đại Lôi Âm Tự, không khỏi kinh nghi bất định.

Thái Âm Đạo Nhân đã tấn thăng lên tầng thứ Thánh nhân, Tiếp Dẫn liền không để hắn ở lại Đại Lôi Âm Tự nữa, mà để Thái Âm Đạo Nhân ở Linh Sơn, tìm nơi khai tịch đạo trường.

Dù sao lai lịch của Thái Âm Đạo Nhân thần bí, Tiếp Dẫn sao dám để đối phương ở lại đạo trường của mình lâu dài.

Chẳng lẽ không sợ Thái Âm Đạo Nhân, âm thầm phá hoại Đại Lôi Âm Tự sao?

Hưu!

Không lâu sau.

Thái Âm Đạo Nhân liền xuất hiện trước mặt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

"Thái Âm đạo hữu, lần này ngươi hời to rồi!" "Ta và Tiếp Dẫn sư huynh lần này đến Thiên Đình nghị sự, đã giành được vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế!" "Qua nghiên cứu trịnh trọng của ta và Tiếp Dẫn sư huynh, quyết định để ngươi đảm nhiệm Thiên Đình Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế!" Thái Âm Đạo Nhân chưa kịp lên tiếng hỏi, Chuẩn Đề đã vội vàng nói ra trước.

“Cái gì?!” “Để ta đảm nhiệm...

Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế?!” Nghe vậy, Thái Âm Đạo Nhân trực tiếp kinh hô, giọng nói tức thì cao lên mấy vạn độ.

Trên đường đến đây, trong đầu Thái Âm Đạo Nhân đã lóe lên vô số ý nghĩ, vẫn luôn điên cuồng suy đoán mục đích của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Nhưng Thái Âm Đạo Nhân dù có suy diễn thế nào, cũng không ngờ Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, lại để hắn đảm nhiệm Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi.

Thấy Thái Âm Đạo Nhân thất thố kinh ngạc như vậy, Chuẩn Đề lập tức cảm thấy thoải mái.

Đừng nói Thái Âm Đạo Nhân, dù là y, khi Tiếp Dẫn chưa nhắc nhở, cũng không hề nghĩ tới.

Vì vậy, Thái Âm Đạo Nhân có phản ứng như vậy cũng không có gì lạ.

“Thái Âm đạo hữu thấy thế nào?” Mắt Tiếp Dẫn sâu thẳm, nhìn chằm chằm vào Thái Âm Đạo Nhân.

“Nếu hai vị giáo chủ đã tin tưởng Thái Âm như vậy, tại hạ tự nhiên sẽ không để hai vị giáo chủ thất vọng!” Thái Âm Đạo Nhân hít sâu một hơi, tự nhiên không chút do dự đồng ý.

Chương 276

Mặc dù Thái Âm Đạo Nhân biết, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chắc chắn không tốt bụng như vậy, âm thầm chắc chắn có mưu kế.

Nhưng Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, vị trí tôn quý hiển hách nhất trong Tứ Ngự này, thực sự quá hấp dẫn.

Rõ ràng biết rất có khả năng là một "quả táo độc", nhưng Thái Âm Đạo Nhân vẫn nhận lấy.

Còn về mưu kế của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, Thái Âm Đạo Nhân cũng không để trong lòng.

Trước thực lực tuyệt đối, mọi âm mưu quỷ kế đều là vô ích, chỉ là làm áo cưới cho người khác mà thôi.

Thái Âm Đạo Nhân mong chờ, khi hắn triển lộ ra thực lực Thánh nhân viên mãn, với thế vô địch tồi khô lạp hủ, hóa giải mưu kế của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, đối phương sẽ có biểu cảm như thế nào.

Tuyệt đối sẽ đặc sắc hơn cả nuốt phải chuột chết một vạn lần.

Lúc đó, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chắc chắn sẽ hối hận đến xanh cả ruột gan vì quyết định ngày hôm nay.

"Nếu bản tôn biết ta trở thành Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, e rằng nằm mơ cũng phải cười tỉnh!" Thái Âm Đạo Nhân không khỏi thầm nghĩ.

Trong lòng hắn cũng vô cùng mong chờ, biểu cảm của Lê Ân khi biết tin này.

Thái Âm Đạo Nhân phát hiện, lần này quay lại Tây Phương giáo, thật sự là quyết định đúng đắn, có thể không công nhặt được vị trí Tử Vi Đại Đế để ngồi.

“Không biết hai vị giáo chủ, đối với ban bệ của vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, có sắp xếp gì không?” Ngay lập tức, Thái Âm Đạo Nhân vội vàng hỏi.

Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, được xưng là “chúng tinh chi chủ, vạn tượng tông sư”.

Ban bệ dưới trướng, cực kỳ hùng hậu, thống soái Bắc Cực Tứ Thánh, v.v.

Lại có Thượng Thanh Thập Nhất Đại Diệu Tinh Quân (Thất Chính Tứ Dư), Bắc Đẩu Thất Nguyên, Tả Phụ Hữu Bật, Tam Đài Tinh Quân, Nam Đẩu Lục Ti, Trung Đẩu Tam Chân, Kình Dương Đà La Nhị Sứ Giả, Thập Nhị Nguyên Thần Bản Mệnh Tinh Quân, Lục Thập Giáp Tý Thái Tuế Tinh Quân, Vân Thiên Nhị Thập Bát Tú, Đấu Trung Tam Thập Lục Thiên Cương, Thất Thập Nhị Địa Sát, Đấu Trung Thần Tiên Gia Linh Quan Chúng, Chu Thiên Liệt Diệu Tinh Quân, Thiên Cương Đại Thánh, Khôi Cương Tinh Quân, v.v. nhiều như vậy phổ thiên tinh đấu, hà hán quần chân.

Có thể nói không khách khí, ban bệ của Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, tuyệt đối là đội hình xa hoa nhất trong Tứ Ngự.

“Ban bệ của Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, Thái Âm đạo hữu có thể tự mình quyết định!” Tiếp Dẫn cười nhạt một tiếng.

Ngay cả vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế cũng đã ném ra, Tiếp Dẫn càng không thể nào, tiếc rẻ nhân tuyển ban bệ của Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế.

Hơn nữa, Thái Âm Đạo Nhân là chiến lực tầng thứ Thánh nhân, Tiếp Dẫn dù có muốn cài cắm quân cờ giám thị Thái Âm Đạo Nhân, cũng không thể cài cắm quân cờ cấp thấp như vậy.

Nhưng, Tiếp Dẫn không can thiệp, Thái Âm Đạo Nhân ngược lại

lại đau đầu.

Không có cách nào khác.

Ban bệ của Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế quá xa hoa, muốn sắp xếp đầy đủ toàn bộ biên chế ban bệ, e rằng phải tốn của Thái Âm Đạo Nhân một phen tâm huyết mới được.

"Hay là kéo một vài đạo hữu cảnh giới Chuẩn Thánh vào, sung làm ban bệ!" Thái Âm Đạo Nhân trong lòng chợt động.

Các đạo hữu cảnh giới Chuẩn Thánh của hắn, tự nhiên là chỉ các pháp tắc hóa thân có tu vi cảnh giới Chuẩn Thánh do bản tôn Lê Ân trảm ra.

Qua những năm tháng tự do phát triển, tất cả pháp tắc hóa thân do Lê Ân trảm ra, toàn bộ đều đã tấn thăng lên cảnh giới Chuẩn Thánh trở lên.

Thái Âm Đạo Nhân càng nghĩ càng thấy khả thi.

Nếu muốn chiếm quyền Hạo Thiên, âm thầm khống chế Thiên Đình, không có một chút ban bệ đáng tin cậy là không được.

Tối thiểu, cánh tay trái phải của Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế là Bắc Cực Tứ Thánh, phải là người của mình.

Bắc Cực Tứ Thánh còn được gọi là Bắc Cực Tứ Thánh Chân Quân, Bắc Phương Tứ Nguyên Soái, phân biệt là: Thiên Bồng Chân Quân, Thiên Du Phó Nguyên Soái Chân Quân, Dực Thánh Bảo Đức Trữ Khánh Chân Quân, Chân Võ Linh Ứng Hữu Thánh Chân Quân.

Còn về việc tìm cường giả Chuẩn Thánh, đảm nhiệm Bắc Cực Tứ Thánh dưới trướng, có phải là quá phô trương hay không.

Thái Âm Đạo Nhân cũng nghiêm túc cân nhắc vấn đề này.

Dù sao ở Hồng Hoang, Chuẩn Thánh thuộc về cường giả tầng thứ

đại năng.

Ngay cả trong tân Thiên Đình, cũng không có mấy vị Chuẩn Thánh tồn tại.

Nhưng, Thái Âm Đạo Nhân cũng có cân nhắc của mình.

Làm Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, là vì để chiếm quyền Hạo Thiên, với tư cách là cánh tay trái phải Bắc Cực Tứ Thánh, tự nhiên không thể quá yếu.

Tối thiểu Bắc Cực Tứ Thánh, mỗi người đều phải có thể một mình đảm đương một phương.

"Nhưng, như vậy, Lão Trư chẳng phải không có cách nào trở thành một trong những nhân vật chính của Tây Du đại kiếp sao?" Thái Âm Đạo Nhân ánh mắt lộ ra vẻ kỳ lạ, suy nghĩ nhanh như điện.

Nếu vậy cũng tốt, tương đương với việc sớm đặt cờ vào Tây Du đại kiếp, để đạo hữu đảm nhiệm Thiên Bồng Nguyên Soái, trở thành Nhị sư huynh của Tây Du đại kiếp, sẽ càng thêm bảo hiểm.

Lúc đó, trong bốn người tổ Tây Du, có lẽ chiến lực mạnh nhất sẽ là Nhị sư huynh.

Hơn nữa, đừng quên, Đại sư huynh cũng đã sớm bị bản tôn Lê Ân đặt cờ từ trước.

Hưu!

Vừa nghĩ đến đây.

Thái Âm Đạo Nhân lập tức hành động, trực tiếp rời khỏi Linh Sơn, đi tìm tung tích của các đạo hữu cảnh giới Chuẩn Thánh khác.

Nhưng, các pháp tắc hóa thân này của Lê Ân, thực sự quá phân tán.

Cuối cùng, dựa vào mối liên hệ linh hồn yếu ớt giữa nhau, Thái

Âm Đạo Nhân mới tìm đủ bốn vị đạo hữu tầng thứ Chuẩn Thánh.

Không có cách nào khác.

Thái Âm Đạo Nhân không phải bản tôn Lê Ân, mối liên hệ linh hồn giữa hắn và các pháp tắc hóa thân khác, quả thực yếu đến cực hạn.

Cũng may thực lực của Thái Âm Đạo Nhân, đã đạt tới Thánh nhân viên mãn, mới có thể thông qua mối liên hệ linh hồn yếu đến cực hạn, tìm được bốn vị pháp tắc hóa thân cảnh giới Chuẩn Thánh khác.

Dù vậy.

Thái Âm Đạo Nhân cũng phải mất mấy trăm năm thời gian.

Bốn vị pháp tắc hóa thân cảnh giới Chuẩn Thánh, phân biệt là Thủy Linh Đạo Nhân, Mộc Linh Đạo Nhân, Vân Linh Đạo Nhân và Âm Dương Đạo Nhân.

Hưu hưu hưu...

Thế là, Thái Âm Đạo Nhân liền dẫn theo bốn vị pháp tắc hóa thân cảnh giới Chuẩn Thánh, chính thức đến Thiên Đình, nhậm chức.

Chương 277

Sau khi vào Thiên Đình, Thái Âm Đạo Nhân dẫn theo bốn vị pháp tắc hóa thân, trực tiếp đến Lăng Tiêu Bảo Điện.

Thái Âm Đạo Nhân là người đứng đầu Tứ Ngự, phải gặp Hạo Thiên trước, mới có thể chính thức nhậm chức.

Trong mấy trăm năm thời gian, Hạo Thiên cũng đã định ra nhân tuyển của hai Ngự còn lại là Câu Trần Thượng Cung Thiên Hoàng Đại Đế và Nam Cực Trường Sinh Đại Đế.

Vốn dĩ hai nhân tuyển Ngự mà Hạo Thiên lôi kéo, tu vi chỉ là cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Kết quả, sau khi Hạo Thiên đóng dấu Thiên Đế ấn lên pháp chỉ, trước công chúng tuyên bố sách phong là Câu Trần Thượng Cung Thiên Hoàng Đại Đế và Nam Cực Trường Sinh Đại Đế.

Được vô biên khí vận gia trì, tu vi của họ nước chảy thành sông mà phá cảnh, từ Đại La Kim Tiên bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh.

Đến đây, Hạo Thiên cũng triệt để thu phục, Câu Trần Thượng Cung Thiên Hoàng Đại Đế và Nam Cực Trường Sinh Đại Đế.

Khi Thái Âm Đạo Nhân đến Lăng Tiêu Bảo Điện, kinh ngạc phát hiện trong Tam Thanh Tứ Ngự, trừ hắn ra thì tất cả đều đã có mặt đông đủ.

Trên đại điện, với tư cách là Thiên Đế và Vương Mẫu, bảo tọa của Hạo Thiên và Dao Trì ngang hàng nhau.

Tam Thanh là Thánh nhân, bảo tọa của họ, cao hơn vị trí của Hạo Thiên và Dao Trì nửa bậc.

Vị trí của Tứ Ngự, thì thấp hơn Hạo Thiên và Dao Trì nửa bậc.

Bá bá bá...

Lúc này, thân hình của Thái Âm Đạo Nhân xuất hiện trong Lăng Tiêu Bảo Điện, ba vị Tam Thanh, ba vị Ngự và Hạo Thiên cùng Dao Trì, lập tức chiếu ánh mắt về phía hắn.

"Tên này sao lại đến đây?" Hạo Thiên vừa thấy Thái Âm Đạo Nhân, trong lòng không khỏi giật thót một cái.

Hạo Thiên biết Thái Âm Đạo Nhân, không phải là kẻ dễ chọc, lai lịch không chỉ thần bí, thực lực cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Năm xưa khi Yêu tộc chưởng quản Thiên Đình, Thái Âm Đạo Nhân từng xông vào Thiên Đình, ngược đãi bốn vị Chuẩn Thánh của Yêu tộc là Đế Tuấn, Thái Nhất, Côn Bằng và Hy Hoàng.

Lúc đó, Thái Âm Đạo Nhân gây ra động tĩnh lớn như vậy, khi đó Hạo Thiên còn là đạo đồng của Hồng Quân, cũng đã biết chuyện này.

Vì vậy, lúc này Hạo Thiên mới nhận ra Thái Âm Đạo Nhân ngay lập tức.

Không chỉ Hạo Thiên và Dao Trì nhận ra Thái Âm Đạo Nhân, mà Tam Thanh và Hậu Thổ cũng nhận ra.

Còn về Trường Sinh Đại Đế và Câu Trần Đại Đế, thì vì mới tấn thăng Chuẩn Thánh dưới sự gia trì của khí vận, nên không biết về những chiến công hiển hách trong quá khứ của Thái Âm Đạo Nhân.

Nhưng, thấy Hạo Thiên và Dao Trì tức thì biến thành bộ dạng như gặp đại địch, Trường Sinh Đại Đế và Câu Trần Đại Đế cũng biết, Thái Âm Đạo Nhân không phải tầm thường.

"Tên này không phải thấy tân Thiên Đình vừa thành lập, nên lại xông vào gây rối chứ?" Hạo Thiên thầm nghĩ.

Nhưng, khi ngẩng đầu nhìn một cái, thấy Tam Thanh đang ngồi

ngay ngắn ở phía trên, lập tức lòng tin đại tăng, khí thế ngút trời.

Thật sự, bây giờ hắn thật sự hy vọng Thái Âm Đạo Nhân gây rối, sau đó vừa hay mượn tay Tam Thanh hung hăng dạy dỗ đối phương, để cho tất cả sinh linh Hồng Hoang, thấy được uy nghi của tân Thiên Đình.

Nếu Thái Âm Đạo Nhân biết, Hạo Thiên lúc này đang nghĩ gì, tuyệt đối sẽ cho rằng tên này diễn quá nhiều, nghĩ cũng quá đẹp một chút.

Tam Thanh nhậm chức tôn vị Thiên Đình, chỉ là hóa thân mà thôi.

Thái Âm Đạo Nhân cũng đã cảm ứng được, ba cụ hóa thân của Tam Thanh, tuy tu vi cũng đã đạt tới tầng thứ Thánh nhân, nhưng cũng chỉ là Thánh nhân sơ kỳ.

Muốn hung hăng dạy dỗ hắn, e rằng ngay cả bản thể Tam Thanh đích thân đến, cũng không thể làm được.

"Các vị không cần căng thẳng, ta là người được Tây Phương giáo cử đến đảm nhiệm Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế!" Thái Âm Đạo Nhân cười với Hạo Thiên và Dao Trì.

"Lại gia nhập Tây Phương giáo?" Hóa thân của Tam Thanh, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

Kinh ngạc nhất không ai khác ngoài hóa thân của Thông Thiên Giáo Chủ.

Y có thể chia sẻ ký ức của Thông Thiên Giáo Chủ, nhớ rõ, năm xưa bản thể của y từng thấy, Thái Âm Đạo Nhân dường như có chút mâu thuẫn với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Thái Âm Đạo Nhân đã đến gần Kim Ngao Đảo, định lợi dụng bản thể của y, để ép lui sự dòm ngó của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề.

Cuối cùng, bản thể của y đã ra tay với Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, phá tan sự dòm ngó của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đối với vùng biển gần Kim Ngao Đảo.

Nhưng, bản thể của y cũng đã lặng lẽ để lại một đạo nguyên thần ấn ký trên người Thái Âm Đạo Nhân.

Sau đó, Thái Âm Đạo Nhân xuất hiện ở Thái Âm Tinh, cuối cùng không biết đối phương dùng thủ đoạn gì, lại hủy đi được một tia nguyên thần ấn ký của bản thể y.

Tiếp đó, Thái Âm Đạo Nhân biến mất mấy ngàn năm, không ngờ bây giờ lại xuất hiện, lắc mình một cái trở thành người của Tây Phương giáo.

Hơn nữa, điều khiến hóa thân Tam Thanh, cảm thấy không thể tin được là, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề lại giao vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế mà họ khó khăn lắm mới giành được cho Thái Âm Đạo Nhân.

Hóa thân Tam Thanh, không khỏi ánh mắt lấp lánh, nhìn chằm chằm vào Thái Âm Đạo Nhân, rơi vào trầm tư.

Họ không cho rằng Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề ngốc nghếch, hành động này của Tây Phương Nhị Thánh chắc chắn có thâm ý.

Chỉ là nhất thời không nhìn thấu mà thôi.

"Người của Tây Phương giáo đảm nhiệm Tử Vi Đại Đế, có bằng chứng không?" Sau khi hít sâu một hơi, Hạo Thiên trực tiếp trầm giọng hỏi.

Mặc dù Hạo Thiên biết, lá gan của Thái Âm Đạo Nhân, chắc không lớn đến mức dám mạo danh sứ giả của Tây Phương giáo, nhưng không thể không đối đãi nghiêm túc.

Nếu Thái Âm Đạo Nhân thật sự... to gan lớn mật như vậy thì sao.

Lúc đó, để một người giả mạo ngồi lên vị trí Tử Vi Đại Đế, thì mặt mũi của toàn bộ tân Thiên Đình, đều bị ném đi hết.

Thái Âm Đạo Nhân lật tay một cái, một đạo thánh nhân pháp chỉ do phù hiệu chữ "Vạn" màu vàng hóa thành, liền xuất hiện trong tay hắn.

Đạo pháp chỉ này là do Tiếp Dẫn giao cho hắn khi Thái Âm Đạo Nhân rời khỏi Linh Sơn.

Hưu!

Thái Âm Đạo Nhân cánh tay khẽ rung, pháp chỉ màu vàng trực tiếp bay về phía Hạo Thiên.

Hạo Thiên và hóa thân Tam Thanh, đều kiểm tra một lượt, phát hiện pháp chỉ không có sai sót, mới xác nhận Thái Âm Đạo Nhân là người do Tây Phương giáo cử ra nhậm chức Tử Vi Đại Đế.

Sau đó, Hạo Thiên đóng dấu Thiên Đế ấn lên pháp chỉ, và trước công chúng sách phong Thái Âm Đạo Nhân là Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế.

Ông ông ông...

Hạo Thiên vừa mới sách phong xong, Thái Âm Đạo Nhân còn chưa ngồi lên bảo tọa chuyên thuộc của Tử Vi Đại Đế.

Chương 278

Một luồng khí vận bàng bạc mênh mông lập tức vượt qua không gian, trực tiếp giáng lâm lên người Thái Âm Đạo Nhân.

"....." Đồng tử của Thái Âm Đạo Nhân khẽ co lại, thân hình động tác tức thì ngây dại.

Thấy Thái Âm Đạo Nhân dưới sự gia trì của khí vận, kinh ngạc đến không nói nên lời, Hạo Thiên cảm thấy vô cùng thoải mái.

Năm xưa, y và Dao Trì nhậm chức Thiên Đế và Vương Mẫu, khi được khí vận gia trì, nào có khác gì sự kinh ngạc này.

Hơn nữa, Hạo Thiên biết, dù Thái Âm Đạo Nhân nhậm chức Tử Vi Đại Đế, người đứng đầu Tứ Ngự, nhưng khí vận được gia trì, cũng còn xa mới có thể sánh với vị trí Thiên Đế.

Phải biết rằng, lúc đó khi được khí vận gia trì, tu vi của y cũng trực tiếp từ Chuẩn Thánh sơ kỳ, một mạch tăng vọt lên Chuẩn Thánh viên mãn.

Hạo Thiên chưa bao giờ nghĩ, việc nâng cao tu vi lại dễ dàng như vậy, trong khoảnh khắc ngắn ngủi, đã vượt qua Chuẩn Thánh trung kỳ và Chuẩn Thánh hậu kỳ, trở thành tồn tại Chuẩn Thánh viên mãn.

Hạo Thiên thậm chí còn cảm thấy, khí vận được gia trì, không phải là toàn bộ của vị trí Thiên Đế.

Rất có khả năng phải sau khi tổ chức xong ban bệ Thiên Đình, và quản lý tam giới một cách có trật tự, mới có thể nhận được toàn bộ khí vận mà vị trí Thiên Đế đại diện.

Hạo Thiên trong lòng tự nhiên, vô cùng mong chờ ngày đó, có lẽ dưới sự gia trì của toàn bộ khí vận, y có thể một bước lên trời, tấn

thăng thành Thánh nhân.

Tuy nhiên, điều Hạo Thiên không biết là.

Thái Âm Đạo Nhân sở dĩ ngây dại, không phải kinh ngạc vì khí vận gia trì do vị trí Tử Vi Đại Đế mang lại.

Mà là phát hiện khí vận cũng có thể rơi ra bong bóng thuộc tính.

Đặc biệt, là bong bóng thuộc tính tự do do khí vận rơi ra.

Đó mới là nguyên nhân thực sự khiến Thái Âm Đạo Nhân kinh ngạc như vậy.

"Thiệt ức triệu rồi a!" "Lỗ nặng rồi, không biết đã bỏ lỡ bao nhiêu tỷ điểm thuộc tính tự do!" Thái Âm Đạo Nhân trong lòng đau như cắt.

Nếu biết khí vận có thể farm thuộc tính tự do, hắn đã sớm đến Thiên Đình canh chừng rồi.

Hạo Thiên, Dao Trì, Tam Thanh, Trường Sinh Đại Đế và Câu Trần Đại Đế kế vị, chắc chắn đều được một lượng lớn khí vận gia trì, vậy là đã tổn thất bao nhiêu điểm thuộc tính tự do a.

Đặc biệt là Tam Thanh, Hạo Thiên và Dao Trì, khí vận được gia trì, tuyệt đối còn nhiều hơn vị trí Tử Vi Đại Đế rất nhiều.

Cũng không có cách nào khác.

Dù là bản tôn Lê Ân, cũng hoàn toàn không nghĩ tới, khí vận có thể farm thuộc tính.

Tất nhiên, quan trọng nhất là, Lê Ân cũng chưa từng được khí vận gia trì, nên không biết khí vận không thể thấy không thể sờ, nhưng lại thực sự tồn tại, sẽ rơi ra bong bóng thuộc tính.

Lê Ân chỉ thấy từ xa, khi Đế Tuấn và Thái Nhất thoái vị, vì khí vận trôi mất mà khí tức suy yếu đi rất nhiều.

Lúc đó, khí vận của Đế Tuấn và Thái Nhất trôi mất, cũng không rơi ra bong bóng thuộc tính tự do.

"Chẳng lẽ phải khi Thiên Đạo gia trì khí vận, mới có thể rơi ra bong bóng thuộc tính tự do?" Thái Âm Đạo Nhân không khỏi trong lòng trầm ngâm.

Nhưng, khi Thái Âm Đạo Nhân đang điên cuồng thu thập bong bóng thuộc tính, trong cơ thể cũng đã hành động.

Các pháp tắc hóa thân của Thái Âm Đạo Nhân, chịu ảnh hưởng sâu sắc từ bản tôn Lê Ân, tự nhiên đối với Thiên Đạo kiêng kỵ đến cực điểm.

Vì vậy, Thái Âm Đạo Nhân không dám để khí vận do Thiên Đạo ban cho, bén rễ nảy mầm trong cơ thể.

Lúc này, Thái Âm Đạo Nhân âm thầm vận chuyển Thái Âm pháp tắc, thu thập và cách ly toàn bộ khí vận được rót vào cơ thể.

Tránh bị Thiên Đạo tính kế.

Thái Âm Đạo Nhân không muốn lật thuyền trong mương, vì làm Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế của Thiên Đình, mà từ đó trở thành con rối của Thiên Đạo.

Ông ông ông...

Thiên Đạo gia trì khí vận cho Lê Ân, kéo dài suốt một canh giờ.

Khiến Trường Sinh Đại Đế và Câu Trần Đại Đế, vừa thèm thuồng vừa có chút đố kỵ.

Bởi vì, Thiên Đạo gia trì khí vận cho hai người họ, chỉ kéo dài nửa canh giờ.

Nếu cũng có thể được gia trì nhiều khí vận như vậy, e rằng tu vi hiện tại của họ, đã đạt tới Chuẩn Thánh trung kỳ rồi.

Một đợt khí vận gia trì, Thái Âm Đạo Nhân đã farm được đủ một trăm tỷ điểm thuộc tính tự do.

Phải biết rằng, năm xưa Lê Ân sáng lập Yêu giới, từ công đức lập giới hạ xuống, cũng chỉ farm được hai trăm tám mươi tỷ điểm thuộc tính tự do.

Thái Âm Đạo Nhân dựa vào, vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, đã farm được một trăm tỷ điểm thuộc tính tự do, là một thu hoạch cực kỳ kinh người.

Dù sao, một trăm tỷ điểm thuộc tính tự do, có thể cộng một loại thuộc tính dưới tầng thứ Thánh nhân, trực tiếp lên tầng thứ Thánh nhân.

Ông ông ông...

Sau khi khí vận gia trì ngừng lại, Thiên Đạo lại ban xuống, đế quan, đế bào và đế ấn đại diện cho thân phận Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế.

Vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, là quyền hành và vị thế do thiên địa ban cho, mọi thứ đại diện cho thân phận này, tự nhiên chỉ có thể do trời ban, mới có thể đại diện cho chính thống của thiên địa.

Không chỉ có vị trí Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế như vậy, mà các vị trí Tam Thanh Tứ Ngự, Thiên Đế Vương Mẫu đều như vậy.

"Quả nhiên Thiên Đạo xuất phẩm, tất thuộc tinh phẩm!" Thái Âm Đạo Nhân sau khi nhận được đế quan, đế bào và đế ấn, không khỏi âm thầm kinh ngạc không thôi.

Bởi vì... bất luận là Tử Vi Đế Quan, Tử Vi Đế Bào, hay là Tử Vi Đế Ấn, toàn bộ đều là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Ông ông ông...

Ngay lập tức, Thái Âm Đạo Nhân không do dự, trực tiếp trước công chúng tế luyện đế quan, đế bào và đế ấn.

Phụt!

Phụt!

Phụt!

Thái Âm Đạo Nhân lần lượt phun một ngụm tinh huyết lên đế quan, đế bào và đế ấn, sau đó lại lần lượt khắc ấn một đạo nguyên thần ấn ký vào trong đó.

Khi Thái Âm đạo nhân tế xuất nguyên thần, khắc ấn vào đế quan, đế bào và đế ấn, ba hóa thân của Tam Thanh bất giác nhìn nhau.

Chương 279

Tự nhiên, sau khi cảm nhận được nguyên thần Chuẩn Thánh sơ kỳ của Thái Âm đạo nhân, cả ba đều mỉm cười, trong lòng vô cùng yên tâm.

Luyện hóa xong, Thái Âm đạo nhân đội đế quan, mặc đế bào, tay cầm đế ấn, ung dung ngồi lên bảo tọa chuyên thuộc của mình. "Chư vị cần nhanh chóng tổ kiến đội ngũ của riêng mình, Thiên Đình mới của chúng ta nên bắt đầu vận hành rồi!" Tam Thanh Tứ Ngự đã vào vị trí, Hạo Thiên không khỏi cảm thấy hào khí dâng trào.

Dường như hắn đã thấy được cảnh tượng mình làm chủ Thiên Đình, thống ngự tam giới chúng sinh, phong quang vô hạn.

Nhưng Hạo Thiên cũng biết rõ, Thiên Đình muốn vận hành bình thường thì cần một khoảng thời gian.

Không còn cách nào khác, Thiên Đình hiện tại thực sự quá thiếu người.

Việc bổ sung đầy đủ đội ngũ dưới trướng cũng không phải chuyện dễ dàng.

Đặc biệt là hiện tại, bên dưới Tam Thanh Tứ Ngự là Ngũ Phương Ngũ Lão, Hạo Thiên vẫn chưa tìm được ứng cử viên thích hợp, khiến hắn vô cùng đau đầu.

Tuy nhiên, việc vận hành Thiên Đình là không thể trì hoãn.

Dù trong tình trạng thiếu người, Hạo Thiên cũng phải để Thiên Đình vận hành càng sớm càng tốt.

Nếu không, e rằng Đạo Tổ Hồng Quân cũng sẽ nghi ngờ, liệu hắn có phải là người thích hợp cho vị trí Thiên Đình chi chủ hay không.

Đây cũng là nguyên nhân Hạo Thiên hôm nay khẩn cấp triệu tập Tam Thanh Tứ Ngự.

Có Tam Thanh Tứ Ngự, cộng thêm đội ngũ của Dao Trì, Thiên Đình mới có thể chính thức "khai trương".

Sau khi bàn bạc đơn giản trong Lăng Tiêu Bảo Điện, tất cả liền giải tán.

Hưu!

Thái Âm đạo nhân dẫn theo Mộc Linh đạo nhân, Thủy Linh đạo nhân, Vân Linh đạo nhân và Âm Dương đạo nhân, quay về địa bàn của mình.

Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế là người đứng đầu Tứ Ngự, tự nhiên có cung điện chuyên thuộc là Tử Vi Cung. "Ngô, Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, sắc phong Thủy Linh đạo nhân làm Thiên Bồng Chân Quân!" "Ngô, Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, sắc phong Vân Linh đạo nhân làm Thiên Du Phó Nguyên Soái Chân Quân!" "Ngô, Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, sắc phong Mộc Linh đạo nhân làm Dực Thánh Bảo Đức Trữ Khánh Chân Quân!" "Ngô, Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi Đại Đế, sắc phong Âm Dương đạo nhân làm Chân Võ Linh Ứng Hữu Thánh Chân Quân!" Tại Tử Vi Cung, Thái Âm đạo nhân dùng bốn đạo pháp chỉ có dấu ấn của Tử Vi Đế, bắt đầu sắc phong Mộc Linh đạo nhân, Thủy Linh đạo nhân, Vân Linh đạo nhân và Âm Dương đạo nhân làm Bắc Cực Tứ Thánh.

Ông ông ông...

Thái Âm đạo nhân vừa sắc phong xong, liền có khí vận gia trì lên người Mộc Linh đạo nhân, Thủy Linh đạo nhân, Vân Linh đạo nhân và Âm Dương đạo nhân.

Nhưng khí vận gia trì mà họ được hưởng, còn lâu mới có thể so

sánh với Thái Âm đạo nhân.

Từ khí vận gia trì đó, họ chỉ nhận được tổng cộng bốn tỷ điểm thuộc tính tự do, tương đương mỗi người mười tỷ. "Bốn vị đạo hữu, tiếp theo phải đẩy nhanh việc chiêu binh mãi mã, Tử Vi Cung của chúng ta cũng cần nhanh chóng vận hành!" Thái Âm đạo nhân vội nói với Mộc Linh đạo nhân, Thủy Linh đạo nhân, Vân Linh đạo nhân và Âm Dương đạo nhân. "Ta có thể thương lượng với bản tôn, từ Yêu giới chiêu mộ một bộ phận binh mã không?" Mộc Linh đạo nhân hỏi. "Hiện tại tạm thời không nên chiêu mộ binh mã từ Yêu giới, để tránh động đến dây thần kinh nhạy cảm của Hạo Thiên và Hồng Quân." "Hồng Quân đã tốn rất nhiều công sức mới khiến Yêu tộc rút khỏi Thiên Đình, nếu ta vừa bắt đầu đã chiêu mộ binh mã Yêu tộc, Hồng Quân chắc chắn sẽ nghi ngờ quan hệ của ta và Yêu tộc!" Thái Âm đạo nhân lại lắc đầu.

Ông ông ông...

Trong lúc nói chuyện, Thái Âm đạo nhân đã sớm vung ra từng đạo Thái Âm pháp tắc, cách tuyệt Tử Vi Cung, để tránh bị Hồng Quân cảm ứng được.

Thế là, cả Hồng Hoang lại trở nên náo nhiệt.

Bởi vì... bao gồm cả Hạo Thiên và Dao Trì, các cao tầng Thiên Đình đều đang hối hả, hướng về toàn bộ Hồng Hoang chiêu binh mãi mã.

Đặc biệt là các cường giả từ cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên, càng được săn đón, trở thành hàng hot.

Còn về hóa thân của Tam Thanh thì không chiêu binh mãi mã ở Hồng Hoang, đặc biệt là Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ, họ chỉ cần phái đệ tử trong giáo đến Thiên Đình là đã bổ sung đầy đủ đội ngũ dưới trướng trong nháy mắt.

Còn Thái Thượng Lão Tử, tuy chỉ có một đệ tử là Huyền Đô, nhưng với tư cách là giáo chủ Nhân giáo, cả Nhân tộc đều có thể coi là giáo đồ của ông.

Thế là, Thái Thượng Lão Tử liền từ tổ địa của Nhân tộc ở Thủ Dương Sơn, chọn ra mấy vị tiên nhân Nhân tộc cảnh giới Kim Tiên, sung vào đội ngũ ở Thiên Đình. .....

Côn Luân Sơn, Dao Trì.

Hưu!

Hưu!

Hôm nay, Dao Trì đón một vị khách vô cùng tôn quý.

Đó chính là Thiên Đình chi chủ Hạo Thiên.

Thân phận của Hạo Thiên bây giờ đã khác xưa.

Mỗi khi xuất hành đều có tường thụy ngập trời, dù Hạo Thiên có khiêm tốn thế nào, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu cũng ngay lập tức cảm ứng được, lập tức ra nghênh đón. "Không biết Thiên Đế giá lâm, có lỗi vì không đón từ xa, xin Thiên Đế đừng trách!" Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu vội vàng chắp tay hành lễ. "Hai vị đạo hữu không cần đa lễ, bản đế đường đột tới thăm, là hai vị đạo hữu đừng trách mới phải!" Hạo Thiên cũng chắp tay đáp lễ Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, tỏ ra vô cùng khách khí, không hề ra vẻ ta đây là Thiên Đế. "Thiên Đế đến đây có việc gì, không ngại cứ nói thẳng!" Sau khi mời Hạo Thiên vào Dao Trì, cho lui tả hữu, Tây Vương Mẫu mới hỏi.

Bà không tin một Thiên Đình chi chủ như Hạo Thiên lại rảnh rỗi đến Dao Trì đi dạo chơi. "Ta muốn mời hai vị đạo hữu vào Thiên Đình làm quan!" Hạo Thiên nhìn thẳng vào Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề. "Đông Vương Công đạo

hữu, có thể làm người đứng đầu toàn bộ nam tiên trong Thiên Đình!

Tây Vương Mẫu đạo hữu, có thể làm người đứng đầu toàn bộ nữ tiên trong Thiên Đình!" Lần này Hạo Thiên vô cùng thành ý, không hề lấy mấy chức quan nhỏ ra để lừa gạt Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu. "Đứng đầu... nam tiên?!" "Đứng đầu... nữ tiên?!" Nghe vậy, cả Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu đều kinh ngạc, có chút không thể tin nổi mà nhìn Hạo Thiên.

Chức vị đứng đầu nam tiên và nữ tiên ở Thiên Đình tuyệt đối không thấp, có lẽ chỉ thấp hơn Tứ Ngự một bậc mà thôi.

Có thể nói Hạo Thiên thành ý tràn đầy.

Chương 280

Nhưng Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu vẫn do dự không quyết.

Không còn cách nào khác.

Vào Thiên Đình làm quan không phải là chuyện nhỏ.

Dù sao họ cũng là đại năng cấp bậc Chuẩn Thánh, cuộc sống hiện tại tiêu dao biết bao.

Một khi vào Thiên Đình, sẽ không còn tiêu dao tự do như vậy nữa, tất nhiên sẽ bị Hạo Thiên với tư cách là Thiên Đình chi chủ ước thúc.

Ầm ầm!

Trong lúc Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu do dự, Hạo Thiên đột nhiên phóng thích khí tức của bản thân.

Uy áp Chuẩn Thánh viên mãn bàng bạc mênh mông, không thể chống cự, như sóng thần cuồn cuộn ập về phía Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu.

Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu đồng thời sắc mặt đại biến, tưởng rằng Hạo Thiên thấy họ không đồng ý nên muốn ra tay cưỡng ép.

Nhưng ngoài dự đoán, Hạo Thiên không hề động thủ với họ, chỉ thể hiện khí tức của mình rồi thu lại uy áp kinh khủng đó. "Hai vị đạo hữu chắc đã cảm nhận được, tu vi hiện tại của ta là Chuẩn Thánh viên mãn!" Hạo Thiên cười tủm tỉm nhìn Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu.

Nhưng sắc mặt của Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu vẫn còn có chút khó coi. "Hừ!

Biết Thiên Đế đại nhân tu vi cao tuyệt, cũng không cần phải đặc biệt đến Dao Trì của ta khoe khoang chứ!" Tây Vương Mẫu lạnh lùng châm chọc Hạo Thiên một câu.

Bà cho rằng Hạo Thiên liên tục nhắc đến tu vi Chuẩn Thánh viên mãn là đang ngầm cảnh cáo bà và Đông Vương Công tốt nhất nên biết điều một chút, để tránh phải động thủ làm mất hòa khí. "Tây Vương Mẫu đạo hữu hiểu lầm ý của ta rồi, ta nhắc đến tu vi hiện tại của mình là muốn nói cho các vị biết... trước khi ta kế nhiệm Thiên Đế, tu vi của ta thậm chí còn thấp hơn các vị một chút, chỉ mới Chuẩn Thánh sơ kỳ mà thôi!

Sau khi ta kế nhiệm Thiên Đế, được khí vận gia trì, tu vi mới tăng vọt lên Chuẩn Thánh viên mãn!

Chức vị đứng đầu nam tiên và nữ tiên của Thiên Đình, cũng sẽ được hưởng khí vận gia trì!" Hạo Thiên không nhanh không chậm giải thích.

Nghe vậy, cả Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu, con ngươi đều ngày càng sáng lên.

Hạo Thiên lập tức biết chuyện này thành công rồi!

Đừng nói là Chuẩn Thánh, ngay cả Thánh Nhân cũng không thể chống lại sự cám dỗ của khí vận gia trì.

Cứ nhìn lúc đầu Lục Thánh vì tranh giành ba vị trí Tôn mà tranh đấu kịch liệt thế nào là biết, suýt chút nữa đã đại đả xuất thủ. "Được, cái chức đứng đầu nam (nữ) tiên này, ta làm!" Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Lần này, Đông Vương Công và Tây Vương Mẫu không do dự bao lâu, liền đồng ý. ..... "Hơn một ngàn năm!" "Cuối cùng cũng ngưng tụ được một viên kết tinh Không Gian pháp tắc!!" Càn Khôn đạo nhân ẩn

mình trong tầng không gian đứt gãy không khỏi mừng đến phát khóc.

Bây giờ hắn mới biết tại sao ở Hồng Hoang gần như không thấy bất kỳ kết tinh pháp tắc nào lưu truyền.

Thực sự là vì ngưng tụ kết tinh pháp tắc quá khó khăn, cho dù Thánh Nhân toàn lực cũng cần hơn một ngàn năm mới ngưng tụ được một viên.

Nhưng, ngay khi Càn Khôn đạo nhân định tiếp tục ngưng tụ viên kết tinh Không Gian pháp tắc thứ hai, hắn đột nhiên sắc mặt đại biến. "Không đúng!" Càn Khôn đạo nhân đột nhiên kinh hãi.

Bởi vì... hắn phát hiện, mình đã mất đi sự khống chế đối với không gian độc lập này.

Nơi hắn đang ở là một không gian độc lập được ngưng tụ bằng Không Gian pháp tắc sâu trong tầng không gian đứt gãy.

Bây giờ...

Càn Khôn đạo nhân, người sáng tạo ra nó, lại mất đi sự khống chế, đây là chuyện không thể tưởng tượng nổi. "Ồ?" "Lại có thể phản ứng nhanh như vậy, xem ra tạo nghệ Không Gian pháp tắc của ngươi quả thực không tầm thường!" Một giọng nói kinh ngạc đột ngột vang lên trong không gian độc lập này. "Là ai?

Cút ra đây cho ta!" Càn Khôn đạo nhân đột nhiên quát lớn.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Tiếng nói còn chưa dứt, quanh thân Càn Khôn đạo nhân đã phun ra sức mạnh không gian vô cùng vô tận.

Những sức mạnh không gian kinh khủng này lập tức quét qua từng tấc một không gian độc lập.

Ông!

Ngay sau đó, một bóng người từ từ hiện ra.

Đồng tử của Càn Khôn đạo nhân lập tức co rút dữ dội.

Bởi vì... hắn kinh ngạc thấy, trên người bóng người kia đang điên cuồng rơi ra các bong bóng thuộc tính.

Hơn nữa, những gì đối phương rơi ra chính là hai loại bong bóng thuộc tính lớn là 【Không Gian Pháp Lực】 và 【Không Gian Pháp Tắc】.

Bong bóng thuộc tính Không Gian Pháp Lực thì thôi, Càn Khôn đạo nhân vẫn chưa đạt đến cấp bậc Thánh Nhân.

Nhưng thuộc tính Không Gian Pháp Tắc, có thể giúp hắn tấn thăng lên Thánh Nhân sơ kỳ.

Trên người đối phương có thể rơi ra bong bóng thuộc tính Không Gian Pháp Tắc, mà điểm thuộc tính không hề thấp.

Rõ ràng, tạo nghệ của đối phương về phương diện Không Gian pháp tắc, còn tinh thông hơn hắn rất nhiều.

Đây cũng là nguyên nhân tại sao vừa rồi hắn mất đi sự khống chế đối với không gian độc lập này.

Chương 281

"Gã này chẳng lẽ là...

Dương Mi Đại Tiên, người thần long thấy đầu không thấy đuôi nhất Hồng Hoang sao!!" Càn Khôn đạo nhân trong lòng chấn động mạnh.

Hắn cảm thấy không thể sai được.

Gã này chắc chắn là Dương Mi không còn nghi ngờ gì nữa.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, ngoài Dương Mi ra, còn ai có tạo nghệ về Không Gian pháp tắc sâu hơn hắn chứ. "Người trẻ tuổi, đừng nóng tính như vậy!" Dương Mi cười nhạt.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, một luồng sức mạnh không gian mênh mông hơn Càn Khôn đạo nhân gấp mười lần, trong nháy mắt từ trong cơ thể Dương Mi cuồng dũng tuôn ra.

Xì xì xì xì...

Sức mạnh không gian mà Càn Khôn đạo nhân tung ra, gần như trong khoảnh khắc đã bị hủy diệt.

Ngay sau đó, Càn Khôn đạo nhân hoàn toàn bị sức mạnh không gian của Dương Mi nhấn chìm.

Càn Khôn đạo nhân vừa kinh vừa mừng.

Kinh là vì, thực lực của Dương Mi, dường như mạnh hơn trong tưởng tượng của hắn rất nhiều.

Mặc dù bây giờ Dương Mi chưa toàn lực ra tay, nhưng Càn Khôn đạo nhân cảm giác tu vi của đối phương, ít nhất cũng phải trên Thánh

Nhân hậu kỳ.

Khả năng lớn hơn là Thánh Nhân viên mãn.

Dù sao, Dương Mi là người đầu tiên thành Thánh ở Hồng Hoang, tu luyện đến cấp bậc Thiên Đạo Thánh Nhân, Càn Khôn đạo nhân cũng không cảm thấy kỳ lạ.

Đương nhiên, nếu Dương Mi thật sự tu luyện đến cấp bậc Thiên Đạo Thánh Nhân, vậy e rằng Thiên Đạo đã nổ tung từ lâu, không thể nào yên tĩnh suốt vô tận năm tháng như vậy.

Càn Khôn đạo nhân mừng, tự nhiên là vì lại có thể có một khoản điểm thuộc tính lớn. "Phải cố gắng hết sức ép ra toàn bộ thực lực của Dương Mi, như vậy mới có thể thu hoạch điểm thuộc tính ở mức tối đa!" Càn Khôn đạo nhân thầm nghĩ.

Ông ông ông...

Nghĩ đến đây, Càn Khôn đạo nhân liền điên cuồng thúc đẩy Không Gian pháp tắc.

Vô số Không Gian pháp tắc, hóa thành từng đạo không gian chi nhận sắc bén, mênh mông cuồn cuộn bắn ra tứ phía.

Ầm ầm ầm...

Trong nháy mắt, không gian chi nhận của Càn Khôn đạo nhân đã kịch chiến dữ dội với sức mạnh không gian của Dương Mi.

Nhưng cuối cùng, sức mạnh không gian của Dương Mi vẫn mạnh hơn một bậc.

Vô số không gian chi nhận mà Càn Khôn đạo nhân tung ra, chưa chống đỡ được một phần ngàn sát na, đã bị sức mạnh không gian bàng bạc mênh mông nhấn chìm. "Không Gian Ngưng Trệ!" Càn Khôn đạo nhân thần sắc ngưng trọng, đột nhiên hét lớn một tiếng, tung ra thần

thông không gian.

Không Gian Ngưng Trệ, tác dụng của thần thông này rất đơn giản, làm cho không gian xung quanh Càn Khôn đạo nhân ngưng trệ lại.

Từ đó đạt được hiệu quả làm cho sức mạnh không gian của Dương Mi cũng bị ngưng trệ.

Dù sao, sức mạnh không gian tồn tại dựa vào không gian, sau khi không gian ngưng trệ, sức mạnh không gian liền không thể tiếp tục truyền ra ngoài.

Rắc!

Rắc...

Nhưng, sức mạnh không gian của Dương Mi quá mạnh, lại cứng rắn nghiền nát thần thông mà Càn Khôn đạo nhân tung ra. "Không hổ là Dương Mi!" "Sức mạnh không gian tùy tay tung ra mà uy lực đáng sợ như vậy, thực lực quả thực sâu không lường được!" Càn Khôn đạo nhân trong lòng không khỏi kinh ngạc tán thưởng.

Nhưng thực lực mạnh mẽ của Dương Mi, ngược lại cũng kích phát đấu chí của Càn Khôn đạo nhân.

Mặc dù hắn biết rõ thực lực của mình so với Dương Mi, quả thực là một trời một vực.

Nhưng Càn Khôn đạo nhân không thể chịu đựng được việc ngay cả sức mạnh không gian mà Dương Mi tùy ý tung ra cũng không thể chống đỡ. "Không Gian Tan Sụp!" Càn Khôn đạo nhân lại gầm lên một tiếng.

Lần này, hắn tung ra thần thông uy lực mạnh hơn.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Thần thông này vừa xuất hiện, không gian xung quanh Càn Khôn đạo nhân nhanh chóng sụp đổ.

Thế sụp đổ này điên cuồng lan ra tứ phía, nhanh chóng chạm trán với sức mạnh không gian của Dương Mi.

Nhưng sức mạnh không gian của Dương Mi lại như tường đồng vách sắt, mặc cho Càn Khôn đạo nhân thúc đẩy thần thông 【Không Gian Tan Sụp】 đến cực hạn, cũng không thể làm cho sức mạnh không gian của Dương Mi sụp đổ. "Không Gian Đại Bạo Tạc!" Càn Khôn đạo nhân thần sắc nghiêm nghị gầm lên một tiếng.

Thần thông này là do hắn tự sáng tạo.

Linh cảm bắt nguồn từ Vụ Nổ Lớn của vũ trụ.

Dùng Không Gian pháp tắc, đem vô cùng vô tận sức mạnh không gian, nén lại, nén lại, lại nén lại, liên tục nén đến cực hạn, hóa thành một điểm nguyên thủy nhỏ bé.

Điểm nguyên thủy này có sự tương đồng kỳ diệu với điểm kỳ dị của vũ trụ, được Càn Khôn đạo nhân đặt tên là điểm kỳ dị không gian.

Nhưng, thần thông 【Không Gian Đại Bạo Tạc】 mà Càn Khôn đạo nhân tự sáng tạo, còn lâu mới đơn giản như vậy.

Trong nháy mắt, từng điểm nguyên thủy không gian, bị Càn Khôn đạo nhân điên cuồng ngưng tụ ra.

Ầm ầm ầm ~~~!

Ầm ầm ầm ~~~!...

Tiếp theo, vô số điểm kỳ dị không gian, đồng thời nổ tung.

Chương 282

Thanh thế động tĩnh này, còn hùng vĩ mênh mông hơn cả Vụ Nổ Lớn của vũ trụ rất nhiều.

Cuối cùng, dựa vào thần thông uy lực mạnh đến kinh người này, Càn Khôn đạo nhân cuối cùng cũng đã hủy diệt được sức mạnh không gian mà Dương Mi tùy ý tung ra. "Ồ?" Dương Mi không tự chủ được mà kinh ngạc kêu lên, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Phải biết rằng, những sức mạnh không gian này, tuy là hắn tùy ý tung ra, nhưng uy lực tuyệt đối cực kỳ mạnh mẽ, đã đạt đến trình độ Thánh Nhân trung kỳ.

Cảnh giới Không Gian pháp tắc của Càn Khôn đạo nhân, Dương Mi cũng đã nhìn thấu, chỉ mới Thánh Nhân sơ kỳ mà thôi.

Khoảng cách giữa Thánh Nhân trung kỳ và Thánh Nhân sơ kỳ, lớn đến mức nào.

Kết quả, Càn Khôn đạo nhân ở Thánh Nhân sơ kỳ, lại dựa vào một thần thông chưa từng thấy, cứng rắn hủy diệt sức mạnh không gian có uy lực Thánh Nhân trung kỳ.

Điều này làm sao Dương Mi có thể không kinh ngạc.

Dương Mi không khỏi đánh giá lại Càn Khôn đạo nhân.

Hắn phát hiện, mình dường như có chút coi thường Càn Khôn đạo nhân.

Có thể dùng tu vi Thánh Nhân sơ kỳ, vượt cấp nghịch phạt Thánh Nhân trung kỳ, không phải Thánh Nhân nào cũng làm được.

Chỉ có những Thánh Nhân kinh tài tuyệt diễm, mới có khả năng làm được.

Theo Dương Mi thấy, Càn Khôn đạo nhân quả thực xứng đáng với hai chữ kinh tài tuyệt diễm.

Bởi vì... 【Không Gian Đại Bạo Tạc】 mà Càn Khôn đạo nhân vừa tung ra, là một thần thông chưa từng thấy.

Thậm chí, thần thông này còn mang lại cho Dương Mi vô hạn linh cảm.

Với tạo nghệ của hắn về Không Gian pháp tắc, tự nhiên có thể nhìn thấu nguyên lý của 【Không Gian Đại Bạo Tạc】.

Ông ông ông...

Nghĩ đến đây, Dương Mi lại bắt đầu điên cuồng ngưng tụ điểm kỳ dị không gian.

Trong khoảnh khắc, vô số điểm kỳ dị không gian, bị Dương Mi ngưng tụ ra.

Ầm ầm ầm ~~~!

Ầm ầm ầm ~~~!...

Tiếp theo, vô số điểm kỳ dị không gian bị nén đến cực hạn, bị Dương Mi đồng thời kích nổ. "Không hay rồi!" Càn Khôn đạo nhân không khỏi sắc mặt kịch biến.

Thần thông 【Không Gian Đại Bạo Tạc】 mà Dương Mi thi triển, không nghi ngờ gì uy lực khủng bố hơn nhiều so với hắn.

Càn Khôn đạo nhân lại cảm nhận được, một luồng uy hiếp tính mạng mãnh liệt đến cực hạn. "Vô Hạn Không Gian Tuần Hoàn!" Càn Khôn đạo nhân đột nhiên gầm lên.

Ông ông ông...

Vô cùng vô tận Không Gian pháp tắc, từ trong cơ thể Càn Khôn đạo nhân cuồng dũng tuôn ra. 【Vô Hạn Không Gian Tuần Hoàn】 mà

Càn Khôn đạo nhân lúc này tung ra, là một thần thông phòng ngự và khốn địch.

Linh cảm đến từ thần thông thời gian của Chúc Long 【Thời Gian Tuần Hoàn】.

Lúc đầu, bản tôn Lê Ân đã từng tự nguyện bị nhốt trong vòng tuần hoàn thời gian của Chúc Long, tự mình cảm nhận sự huyền diệu của thần thông 【Thời Gian Tuần Hoàn】 này.

Cho nên, Càn Khôn đạo nhân mới có thể tự sáng tạo ra thần thông 【Vô Hạn Không Gian Tuần Hoàn】 có nguyên lý tương tự.

Vô số tầng không gian nối đầu đuôi với nhau, tạo thành một vòng tuần hoàn không gian khổng lồ.

Hơn nữa, Không Gian pháp tắc của Càn Khôn đạo nhân có thể tùy thời bổ sung vào vòng tuần hoàn không gian, làm cho vô số tầng không gian tạo thành vòng tuần hoàn không gian, có thể sinh sôi không ngừng, tuần hoàn vô hạn.

Ầm ầm ầm...

Nói thì chậm, nhưng thực ra chỉ trong một thoáng.

Năng lượng kinh khủng hình thành sau khi vô số điểm kỳ dị không gian của Dương Mi kích nổ, đã mang theo uy thế hủy thiên diệt địa, từ tứ phía ập về phía Càn Khôn đạo nhân.

Dù Càn Khôn đạo nhân lúc này đang được vô số tầng không gian bảo vệ, cũng không có chút cảm giác an toàn nào, thần sắc căng thẳng cảnh giác đến cực điểm.

Rắc!

Rắc!

Rắc...

Vòng tuần hoàn không gian mà Càn Khôn đạo nhân ngưng tụ ra, giống như giấy hồ.

Từng tầng không gian dưới sự tàn phá của năng lượng bùng nổ kinh khủng, gần như không có bất kỳ sức kháng cự nào, trực tiếp bị hủy diệt một cách dễ dàng.

May mà vòng tuần hoàn không gian mà Càn Khôn đạo nhân ngưng tụ, số lượng các tầng không gian bao phủ trên đó đủ nhiều.

Hơn nữa, Càn Khôn đạo nhân cũng đang vận chuyển Không Gian pháp tắc đến cực hạn, điên cuồng ngưng tụ các tầng không gian mới.

Nhưng tốc độ ngưng tụ không gian mới của Càn Khôn đạo nhân, dường như có chút không bằng tốc độ phá hoại của 【Không Gian Đại Bạo Tạc】 của Dương Mi.

Cuối cùng, vòng tuần hoàn không gian mà Càn Khôn đạo nhân tung ra, chỉ chống đỡ được một sát na, đã bị hủy diệt hoàn toàn.

Nhưng năng lượng kinh khủng sinh ra từ vụ nổ của vô số điểm kỳ dị không gian, cũng không rơi xuống người Càn Khôn đạo nhân.

Bởi vì... vào thời khắc cuối cùng, khi năng lượng bùng nổ kinh khủng sắp nuốt chửng Càn Khôn đạo nhân, đã bị Dương Mi chủ động vung tay hủy diệt.

Dương Mi không có ý định lấy mạng Càn Khôn đạo nhân.

Hơn nữa, Dương Mi có thể học được thần thông không gian uy lực kinh người này, là nhờ Càn Khôn đạo nhân ban tặng.

Mặc dù Thánh Nhân không dính nhân quả, nhưng hắn thực sự đã nợ Càn Khôn đạo nhân một ân tình.

Chương 283

Nếu nhân cơ hội giết chết Càn Khôn đạo nhân, không nghi ngờ gì sẽ trái với đạo tâm của hắn, bất lợi cho việc tu luyện sau này. "Không tệ!

Không tệ..." Dương Mi không ngừng gật đầu tán thưởng.

Dương Mi không chỉ tán thưởng 【Không Gian Đại Bạo Tạc】 lần đầu tiên hắn thi triển, uy lực lớn đến mức có chút vượt ngoài dự đoán của hắn.

Thực ra điều này cũng không khó hiểu.

Bởi vì... tạo nghệ của Dương Mi về Không Gian pháp tắc, tinh thông hơn Càn Khôn đạo nhân rất nhiều.

Cho nên, cùng một thần thông không gian, trong tay Dương Mi, tự nhiên uy lực mạnh hơn khi Càn Khôn đạo nhân thi triển.

Mặt khác, Dương Mi cũng đang tán thưởng thần thông 【Vô Hạn Không Gian Tuần Hoàn】 mà Càn Khôn đạo nhân tung ra.

Đừng thấy cuối cùng vòng tuần hoàn không gian của Càn Khôn đạo nhân bị nổ tung, chỉ chống đỡ được một sát na.

Nhưng đó là vì 【Không Gian Đại Bạo Tạc】 mà Dương Mi dùng Không Gian pháp tắc Thánh Nhân sơ kỳ tung ra, uy lực đã vô hạn tiếp cận đỉnh phong Thánh Nhân trung kỳ.

Mới có thể trong một sát na ngắn ngủi, hủy diệt vòng tuần hoàn không gian của Càn Khôn đạo nhân.

Thực ra năng lực phòng ngự của 【Vô Hạn Không Gian Tuần Hoàn】 của Càn Khôn đạo nhân quả thực rất tốt, cũng đã đạt đến cấp bậc Thánh Nhân trung kỳ.

Sắc mặt Càn Khôn đạo nhân thì lại vô cùng kỳ quái.

Sắc mặt Càn Khôn đạo nhân sở dĩ kỳ quái như vậy, tự nhiên không phải vì Dương Mi chủ động hủy diệt năng lượng tự bạo, làm hắn cảm thấy tôn nghiêm bị chà đạp.

Mà là vì... từ trên người Dương Mi, hắn thấy đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính 【Không Gian Đại Bạo Tạc】.

Thần thông tự sáng tạo của mình, lại nhặt được từ trên người người khác?

Chuyện quái gì vậy!

Rõ ràng, thần thông tự sáng tạo của mình, đã bị Dương Mi học lỏm.

Hơn nữa, mẹ nó Dương Mi lần đầu tiên thi triển, đã là thanh xuất vu lam thắng vu lam.

Có chút xấu hổ quá...

Nhưng, tuy cảm thấy xấu hổ, nhưng bong bóng thuộc tính không thể không nhặt.

Thật thơm! "Nếu Dương Mi có thể học lỏm tất cả các thần thông không gian của ta, vậy chẳng phải là, ta có thể ngược lại nhặt thuộc tính thần thông của hắn sao?" Càn Khôn đạo nhân trong lòng đột nhiên lóe lên một ý nghĩ, hai mắt sáng rực.

Đây tuyệt đối là một thao tác đỉnh cao.

Một thao tác vô cùng khả thi, lợi ích phong phú.

Ầm ầm ầm...

Nghĩ đến đây, Càn Khôn đạo nhân lập tức hành động, bắt đầu tung ra từng môn thần thông không gian, hiên ngang tấn công Dương Mi.

Nhưng rất nhanh, Càn Khôn đạo nhân cũng phát hiện, Dương Mi không phải "cái gì cũng ăn".

Không phải mỗi một môn thần thông hắn tung ra, Dương Mi đều học lỏm.

Chỉ có những thần thông làm hắn cảm thấy kinh diễm, hoặc có ý tứ, Dương Mi mới chủ động học lỏm. "Còn kén chọn nữa à?" Càn Khôn đạo nhân thầm nghĩ, lông mày bất giác nhíu lại.

Sau khi giao đấu với Dương Mi nửa ngày, thần thông không gian mà Càn Khôn đạo nhân thi triển, không có mấy chục môn cũng có mười mấy môn.

Nhưng Dương Mi chủ động học lỏm, chỉ có hai môn là 【Không Gian Đại Bạo Tạc】 và 【Vô Hạn Không Gian Tuần Hoàn】. "Nếu đã như vậy, vậy ta sẽ tại chỗ tự sáng tạo ra thần thông khiến ngươi cảm thấy kinh diễm!" Càn Khôn đạo nhân cũng thầm trở nên hung ác.

Thế là, tiếp theo, Càn Khôn đạo nhân quả thực linh cảm bùng nổ, ngay trước mặt Dương Mi tự sáng tạo ra từng môn thần thông không gian.

Không lâu sau, Càn Khôn đạo nhân đã tự sáng tạo ra một thần thông khiến Dương Mi hai mắt sáng lên.

Thần thông này được Càn Khôn đạo nhân đặt tên là 【Không Gian Chuyển Dời】.

Nguyên lý đến từ lỗ sâu không gian mà bản tôn Lê Ân đã tìm hiểu ở kiếp trước.

Càn Khôn đạo nhân dùng Không Gian pháp tắc ngưng tụ ra hai mặt gương, một mặt chính một mặt phản.

Gương mặt chính, là lối vào của lỗ sâu không gian.

Gương mặt phản, là lối ra của lỗ sâu không gian.

Đòn tấn công của Dương Mi, đi vào từ gương mặt chính, sau đó bị chuyển dời đến gương mặt phản, dẫn ra ngoài.

Ngay cả vạt áo của Càn Khôn đạo nhân cũng không chạm vào được.

Có cảm giác vạn pháp bất xâm. "Ồ?" Dương Mi không khỏi kinh ngạc.

Rõ ràng hắn đối với thần thông 【Không Gian Chuyển Dời】 mà Càn Khôn đạo nhân tự sáng tạo ra, cực kỳ có hứng thú.

Ầm ầm ầm...

Dương Mi thử xem giới hạn chịu đựng của thần thông này lớn đến đâu, thế là từng chút một tăng cường uy lực công kích. "Đúng rồi, nếu ta đem gương mặt phản đối diện với Dương Mi, chẳng phải có thể tạo thành hiệu quả phản đòn công kích sao?" Càn Khôn đạo nhân trong lòng đột nhiên lóe lên một ý nghĩ.

Nghĩ đến đây, lập tức hành động.

Ầm ầm ầm...

Đòn tấn công của Dương Mi, sau khi bị gương mặt phản dẫn ra, quả nhiên ập ngược lại về phía Dương Mi.

Chương 284

Nhưng, Dương Mi chỉ nhẹ nhàng vung tay, liền hủy diệt tất cả những đòn tấn công ập ngược lại đó.

Nhưng, ánh sáng trong mắt Dương Mi lại ngày càng sáng lên.

Đối với thần thông mà Càn Khôn đạo nhân vừa mới tự sáng tạo ra này, hắn càng ngày càng có hứng thú.

Thần thông có thể chuyển dời và phản đòn công kích của đối thủ, đối với tồn tại cấp bậc này, cũng cực kỳ quan trọng.

Ít nhất, trong số các thần thông không gian mà hắn nắm giữ, không có môn nào có công hiệu như vậy.

Nhưng, Càn Khôn đạo nhân lại đối với hiệu quả của thần thông【Không Gian Chuyển Dời】không mấy hài lòng.

Từ gương mặt chính dẫn vào, gương mặt phản dẫn ra, tồn tại một khoảng chênh lệch thời gian.

Mặc dù khoảng chênh lệch thời gian này cực ngắn, chỉ khoảng một phần ngàn sát na.

Nhưng đối với tồn tại cấp bậc Thánh Nhân, khoảng chênh lệch thời gian này cực dài, đủ để tung ra mấy chục đến hàng trăm đòn tấn công. "Có thể nào làm cho đòn tấn công của đối thủ, phản đòn lại ngay lập tức không?" Càn Khôn đạo nhân không khỏi trầm ngâm.

Rất nhanh, Càn Khôn đạo nhân đã tìm ra phương pháp giải quyết. "Ta có thể kết hợp thần thông này với thần thông【Vô Hạn Không Gian Tuần Hoàn】, xây dựng một vòng tuần hoàn không gian trong gương!" "Đòn tấn công của đối thủ, thông qua gương dẫn vào vòng tuần hoàn không gian, sau đó có thể thông qua không gian tuần hoàn,

từ điểm ban đầu phản đòn lại ngay lập tức!" "Nhưng, như vậy, không cần hai mặt gương, một mặt là đủ rồi." "Đây cũng không còn là thần thông 【Không Gian Chuyển Dời】 nữa, mà là một thần thông hoàn toàn mới, gọi là thần thông 【Vô Hạn Không Gian Phản Đòn】 đi!" Đôi mắt Càn Khôn đạo nhân tức khắc bừng sáng vô tận.

Vừa nghĩ đến đây, Càn Khôn đạo nhân lại lập tức hành động, ngay lập tức dùng Không Gian pháp tắc ngưng tụ ra một mặt gương, sau đó lại thành công ngưng tụ ra một vòng tuần hoàn không gian trước gương.

Tiếp đó, Càn Khôn đạo nhân đem mặt gương này, nhắm vào đòn tấn công của Dương Mi.

Sau đó, Càn Khôn đạo nhân kinh ngạc thấy, đòn tấn công của Dương Mi sau khi đi vào gương, lại ngay lập tức bị phản xạ ra từ điểm ban đầu. "Ồ?" Dương Mi lại kinh hô một tiếng.

Hắn cũng không nhớ nổi, đây là lần thứ mấy Càn Khôn đạo nhân mang đến cho hắn kinh hỉ.

Thần thông 【Vô Hạn Không Gian Phản Đòn】 mà Càn Khôn đạo nhân vừa tự sáng tạo ra này, không nghi ngờ gì lại khiến Dương Mi hai mắt sáng lên.

Dương Mi không khỏi ánh mắt sáng rực, nhìn chằm chằm vào đầu Càn Khôn đạo nhân, khiến người sau trong lòng một trận phát run.

Dương Mi thật sự hận không thể, bổ đầu Càn Khôn đạo nhân ra, xem xem gã này tại sao lại có nhiều ý tưởng kỳ lạ như vậy.

Không thể không thừa nhận, tài hoa của Càn Khôn đạo nhân về phương diện tự sáng tạo thần thông không gian, hơn xa hắn.

Thế là, phong cách của trận chiến này, hoàn toàn lệch lạc.

Dương Mi không ngừng ép tiềm lực của Càn Khôn đạo nhân, ép

người sau sáng tạo ra nhiều thần thông không gian kinh diễm hơn.

Càn Khôn đạo nhân thì vừa không ngừng tự sáng tạo thần thông, vừa điên cuồng nhặt bong bóng thuộc tính của Dương Mi.

Cuối cùng, một trận chiến kéo dài suốt mấy tháng.

Càn Khôn đạo nhân từ trên người Dương Mi, một lần đem【Không Gian Pháp Lực】, nhặt lên đến cấp bậc đỉnh phong Thánh Nhân sơ kỳ.

Thuộc tính 【Không Gian Pháp Tắc】 tiến bộ lớn nhất, tấn thăng lên đỉnh phong Thánh Nhân trung kỳ.

Còn về mấy môn thần thông mà Càn Khôn đạo nhân tự sáng tạo ra là 【Không Gian Đại Bạo Tạc】, 【Vô Hạn Không Gian Tuần Hoàn】, 【Không Gian Chuyển Dời】 và 【Vô Hạn Không Gian Phản Đòn】, tất cả đều nhặt lên Thánh Nhân trung kỳ.

Về sau, có lẽ theo tầm nhìn của Dương Mi được mở rộng, ánh mắt ngày càng kén chọn, thần thông không gian mà Càn Khôn đạo nhân tự sáng tạo ra, không còn có thể khiến hắn hai mắt sáng lên đến mức không tiếc học lỏm nữa.

Nhưng, dù vậy, Càn Khôn đạo nhân có thể ngược lại nhặt được thuộc tính của bốn môn thần thông, thu hoạch đã đủ phong phú.

Không thể không nói, Dương Mi có thể sánh ngang với một kho báu tự nhiên.

Thuộc tính mà Càn Khôn đạo nhân nhặt được từ trên người Dương Mi, phong phú đến mức có thể gọi là chim sẻ hóa đại bàng.

Bây giờ, trên người hắn chỉ có nhục thân và nguyên thần, là chưa tấn thăng lên cấp bậc Thánh Nhân.

Nếu không, điểm yếu của hắn cũng giống như bản tôn Lê Ân, đã

được bù đắp toàn diện.

Nhưng, đây cũng là chuyện không có cách nào khác.

Thực lực của Dương Mi quá mạnh, Càn Khôn đạo nhân không thể ép ra toàn bộ thực lực của đối phương, khiến đối phương không tiếc tung ra công kích bằng nhục thân và nguyên thần. "Ngô là Dương Mi, không biết đạo hữu xưng hô như thế nào?" Sau khi không giao thủ nữa, Dương Mi lại trịnh trọng chắp tay với Càn Khôn đạo nhân.

Không còn nghi ngờ gì.

Đánh mấy tháng, thực lực và tài hoa của Càn Khôn đạo nhân, đã làm Dương Mi động lòng, khiến người sau nảy sinh ý định chiêu mộ. "Càn Khôn đạo nhân ra mắt Dương Mi đạo hữu!" Càn Khôn đạo nhân cũng đáp lại một cái chắp tay. "Càn...

Khôn...

đạo... nhân..." Dương Mi trong lòng mặc niệm.

Lại phát hiện danh hiệu này cực kỳ xa lạ, lại chưa từng nghe qua.

Dương Mi tự hỏi mình không phải là người ít hiểu biết.

Dù sao cũng là tồn tại cổ xưa xuất thân từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma, lại là tồn tại đầu tiên thành Thánh ở Hồng Hoang.

Trong Hồng Hoang cho dù có nhiều tồn tại thần bí ẩn náu, cho dù không gặp mặt, nhưng tuyệt đối ít nhiều cũng đã nghe qua.

Càn Khôn đạo nhân rõ ràng có chiến lực mạnh mẽ của Thánh Nhân trung kỳ, lại là lần đầu tiên nghe đến danh hiệu của đối phương, có vẻ không tầm thường. "Lần này cùng Càn Khôn đạo hữu giao lưu luận đạo, thực sự vẫn chưa thỏa mãn!" "Ở đây có chút không thoải mái, đạo hữu có bằng lòng đến đạo trường của ta ngồi một chút không?" Dương Mi trầm ngâm một hồi, cuối cùng cũng đưa ra lời mời

với Càn Khôn đạo nhân.

Gặp được một vị đạo hữu cùng tu luyện Không Gian pháp tắc, cảnh giới đạt đến cấp bậc Thánh Nhân, khó khăn đến mức nào, quả thực còn khó hơn mò kim đáy bể ở Hồng Hoang.

Dương Mi tự nhiên không muốn bỏ lỡ.

Mặc dù tạo nghệ về Không Gian pháp tắc của Càn Khôn đạo nhân, còn lâu mới có thể so sánh với hắn.

Tu vi của Dương Mi, đã đạt đến Thánh Nhân viên mãn.

Chương 285

Nhưng, hắn cũng đã đạt đến bình cảnh, nếu chỉ dựa vào cá nhân khổ tu, không biết phải tốn bao nhiêu trăm triệu năm, mới có thể đột phá bình cảnh.

Sự hiểu biết về Không Gian pháp tắc của Càn Khôn đạo nhân, có lẽ có thể mang đến cho hắn ý tưởng mới, khiến hắn có thể suy một ra ba cũng không chừng.

Nếu không, Dương Mi lâu nay không quan tâm đến Hồng Hoang, cũng sẽ không sau khi biết Hồng Hoang xuất hiện một vị Thánh Nhân thần bí nắm giữ Không Gian pháp tắc, vội vàng xuất quan, chạy đi tìm Càn Khôn đạo nhân.

Xem xem, có thể từ trên người Càn Khôn đạo nhân, tìm được một chút linh cảm hay không.

Nhưng, lúc này, Dương Mi lại mang theo vài phần căng thẳng và thấp thỏm, nhìn chằm chằm vào Càn Khôn đạo nhân.

Suy bụng ta ra bụng người.

Nếu là hắn, một tồn tại có thực lực mạnh hơn mình rất nhiều, mở lời mời đến đạo trường của đối phương ngồi một chút.

Mặc dù có vẻ đối phương tràn đầy thiện ý, nhưng Dương Mi tự vấn lòng mình, tuyệt đối không dám đi.

Căn bản không có cách nào đảm bảo, ở đạo trường của đối phương, đối phương có chắc chắn sẽ không động thủ với mình hay không.

Dù sao, ở đạo trường của đối phương, có thể ngay cả chạy cũng không chạy được.

Trong nháy mắt, tia hy vọng trong mắt Dương Mi, đã tan biến chín phần.

Hắn không cho rằng Càn Khôn đạo nhân sẽ đồng ý lời mời của mình.

Có thể tu luyện đến cấp bậc Thánh Nhân, tuyệt đối không phải kẻ ngốc, Dương Mi không tin Càn Khôn đạo nhân không nhìn ra rủi ro khi đến đạo trường làm khách.

Cho nên, Dương Mi mới cảm thấy khả năng Càn Khôn đạo nhân đồng ý lời mời của mình rất mong manh.

Nhưng, điều Dương Mi không biết là, Càn Khôn đạo nhân sớm đã đồng ý rồi.

Chỉ là, lại sợ quá quả quyết, sẽ khiến Dương Mi nghi ngờ, mới cố ý trầm ngâm.

Lông dê trên người Dương Mi, vẫn chưa vặt hết.

Nay, Dương Mi đích thân mời Càn Khôn đạo nhân, đến đạo trường làm khách, Càn Khôn đạo nhân tự nhiên một vạn lần đồng ý.

Về phần rủi ro, Càn Khôn đạo nhân tự nhiên cũng đã cân nhắc.

Nhưng sau khi cân nhắc lại cảm thấy, vì thu hoạch nhiều bong bóng thuộc tính hơn của Dương Mi, chút rủi ro này đáng để mạo hiểm.

Đến lúc đó, nếu Dương Mi thật sự trở mặt không nhận người, học theo Chúc Long, đem hắn giam cầm luyện hóa, từ đó đoạt lấy Không Gian pháp tắc trên người hắn, vậy thì hắn sẽ truyền tin cho bản tôn.

Với thực lực của hắn, cho dù Dương Mi muốn luyện hóa hắn, cũng cần thời gian vô cùng dài, ít nhất cũng phải tính bằng chục triệu năm.

Thời gian dài như vậy, chắc chắn đủ để bản tôn nhặt thuộc tính lên cấp bậc Thiên Đạo Thánh Nhân, đến lúc đó đến đạo trường của Dương Mi cứu hắn, chẳng phải là quá dư dả sao. "Dương Mi đạo hữu đích thân mời, tại hạ đương nhiên sẽ đi cùng!" Ngay khi Dương Mi có tự biết mình, chuẩn bị từ bỏ, lại bất ngờ nghe thấy Càn Khôn đạo nhân mở lời. "....." Dương Mi lập tức sững sờ.

Rõ ràng hoàn toàn không ngờ, Càn Khôn đạo nhân sẽ đồng ý. "Càn Khôn đạo hữu, thật sự bằng lòng đến đạo trường của ta làm khách, xác định không sai chứ?" Dương Mi vẫn có chút không dám chắc chắn, không khỏi xác nhận lại. "Dương Mi đạo hữu, ngươi không nghe nhầm, ta cũng không nói sai, ta thật sự bằng lòng đến đạo trường của ngươi làm khách!" Càn Khôn đạo nhân vô cùng trịnh trọng nghiêm túc nói.

Lại một lần nữa nhận được câu trả lời khẳng định của Càn Khôn đạo nhân, Dương Mi không khỏi nhìn sâu vào Càn Khôn đạo nhân một cái.

Không còn nghi ngờ gì.

Càn Khôn đạo nhân dám một mình đến đạo trường của hắn làm khách, tất nhiên có chỗ dựa, khí thế mười phần, cho nên mới không sợ hắn đến lúc đó trở mặt.

Nếu không, Càn Khôn đạo nhân tuyệt đối không dám, đến đạo trường của hắn làm khách.

Dương Mi không khỏi vô cùng tò mò, không biết con át chủ bài nào, đã cho Càn Khôn đạo nhân khí thế sung túc như vậy, không sợ hắn trở mặt.

Phải biết rằng, cả Hồng Hoang, với tu vi Thánh Nhân viên mãn của hắn, ngoài Hồng Quân và Thiên Đạo ra, bất kỳ tồn tại nào khác, đều không được Dương Mi đặt vào mắt. "Chẳng lẽ Hồng Quân hoặc

Thiên Đạo, chính là chỗ dựa của Càn Khôn đạo nhân?" Dương Mi thầm nghĩ.

Hưu!

Hưu!

Thế là, Dương Mi liền dẫn Càn Khôn đạo nhân, rời khỏi tầng không gian đứt gãy này.

Đạo trường của Dương Mi, ở sâu trong tầng không gian đứt gãy.

Không Gian pháp tắc ở đó cực kỳ hỗn loạn, khắp nơi đều tràn ngập dòng chảy không gian hỗn loạn và bão không gian đáng sợ.

Hơn nữa, vì quan hệ Không Gian pháp tắc hỗn loạn, vô số tầng không gian đan xen chồng chéo lại với nhau, một khi bị cuốn vào, có thể sẽ vĩnh viễn lạc lối trong đó.

Dù với tu vi Không Gian pháp tắc Thánh Nhân trung kỳ đỉnh phong của Càn Khôn đạo nhân hiện tại, cũng không dám đi sâu vào đó.

Nếu không phải Dương Mi dẫn đường, Càn Khôn đạo nhân chắc chắn không dám bước chân vào đây.

Càn Khôn đạo nhân không ngờ, đạo trường của Dương Mi lại tọa lạc ở đây.

Nhưng, nghĩ lại, Càn Khôn đạo nhân lại cảm thấy bình thường.

Với tu vi Không Gian pháp tắc nghi là Thánh Nhân viên mãn của Dương Mi, ở đây hoàn toàn đi lại như chốn không người.

Môi trường khắc nghiệt ở đây, lại là phương thức che giấu tự nhiên, cộng thêm thủ đoạn che giấu mà Dương Mi bố trí, quả thực là cường cường liên thủ.

Càn Khôn đạo nhân cũng không khó hiểu, tại sao vô tận năm tháng qua, ngay cả Hồng Quân cũng không tìm được đạo trường của Dương

Mi ở đâu.

Suốt đường đi, Càn Khôn đạo nhân quả thực vui mừng khôn xiết.

Bởi vì... chưa đến đạo trường của Dương Mi, hắn đã thu hoạch được một mớ bong bóng thuộc tính.

Sâu trong tầng không gian đứt gãy, tuy vô cùng nguy hiểm, nhưng thu hoạch cũng vô cùng lớn.

Suốt đường đi, Càn Khôn đạo nhân đã nhặt được không ít bong bóng thuộc tính Không Gian pháp tắc.

Đợi đến khi Càn Khôn đạo nhân đến đạo trường của Dương Mi, điểm thuộc tính Không Gian pháp tắc, đã đột phá một vạn tỷ.

Chương 286

Điều này cũng có nghĩa là, tu vi Không Gian pháp tắc của Càn Khôn đạo nhân, chính thức tấn thăng lên Thánh Nhân hậu kỳ.

Dương Mi không khỏi nhíu mày, quay đầu liếc nhìn Càn Khôn đạo nhân đang tỏ ra bình tĩnh.

Dương Mi có chút nghi ngờ, vừa rồi hắn dường như cảm ứng được, sau lưng truyền đến một luồng dao động không gian cực kỳ kín đáo.

Luồng dao động không gian thoáng qua rồi biến mất không dấu vết này, khá mạnh, đã đạt đến trình độ Thánh Nhân hậu kỳ. "Không thể nào là từ trong cơ thể Càn Khôn đạo nhân truyền ra chứ?" "Trước đó khi giao thủ với Càn Khôn đạo nhân, tạo nghệ của đối phương về Không Gian pháp tắc, chỉ mới đạt đến Thánh Nhân sơ kỳ mà thôi!" "Làm sao có thể trực tiếp vượt qua Thánh Nhân trung kỳ, nhảy thẳng lên Thánh Nhân hậu kỳ chứ?" "Nếu hắn ẩn giấu thực lực thật sự, dường như cũng không thể nào, lúc đó rõ ràng đã dùng hết toàn lực!" "Có khả năng là dòng chảy không gian hỗn loạn ảnh hưởng, khiến cảm ứng của ta xảy ra sai sót về phương hướng!" Dương Mi lập tức trầm ngâm trong lòng. "Cảm ứng của gã Dương Mi này, thật sự nhạy bén đến đáng sợ!" "Chỉ là không cẩn thận khuếch tán ra, một tia dao động cực kỳ kín đáo mà thôi, đã bị hắn cảm ứng được!" Càn Khôn đạo nhân cũng kinh hãi không thôi.

Nhưng điều này cũng đã chứng thực, tạo nghệ của Dương Mi về phương diện Không Gian pháp tắc, tuyệt đối trên Thánh Nhân viên mãn.

Nếu không, không thể nào dao động Không Gian pháp tắc của

Thánh Nhân hậu kỳ, lại bị hắn dễ dàng cảm ứng được như vậy.

Nơi cực sâu của tầng không gian đứt gãy.

Dương Mi dẫn theo Càn Khôn đạo nhân, đi sâu vào tầng không gian đứt gãy.

Mãi đến nửa tháng sau, thân hình Dương Mi mới dừng lại ở rìa ngoài một biển bão không gian.

Diện tích của biển bão không gian này cực kỳ rộng lớn, vô biên vô tế, khắp nơi đều tràn ngập bão không gian kinh khủng đến cực điểm.

Dù Không Gian pháp tắc của Càn Khôn đạo nhân, đã tấn thăng lên Thánh Nhân hậu kỳ.

Nhưng khi nhìn những cơn bão không gian ở khắp nơi này, ánh mắt vẫn không tự chủ được mà co rút lại, tràn đầy vẻ kiêng kỵ nồng đậm.

Không còn nghi ngờ gì.

Uy lực của những cơn bão không gian này, cũng đã đạt đến cấp bậc Thánh Nhân hậu kỳ, khiến hắn cảm nhận được một luồng uy hiếp chí mạng. "Càn Khôn đạo hữu, đến đạo trường của ta rồi!" Dương Mi trên mặt cuối cùng cũng lộ ra một nụ cười.

Càn Khôn đạo nhân nhìn biển bão không gian trước mắt, con ngươi tức khắc trợn to. "Dương Mi đạo hữu, chẳng lẽ, đạo trường của ngươi xây dựng trong biển bão không gian này sao?" Giọng nói của Càn Khôn đạo nhân, tức khắc cao lên mấy nghìn độ. "Không sai, đạo trường Lưỡng Giới Sơn của ta, xây dựng trong biển bão không gian này!" Dương Mi gật đầu.

Nhìn thấy vẻ mặt kinh hãi của Càn Khôn đạo nhân, Dương Mi lại có chút đắc ý và kiêu ngạo khó hiểu.

Càn Khôn đạo nhân không khỏi bừng tỉnh, khó trách cả Hồng Hoang không ai biết tung tích của Dương Mi.

Dương Mi đem đạo trường xây dựng ở đây, quỷ mới tìm được tung tích của hắn.

Ngay sau đó, Dương Mi dẫn Càn Khôn đạo nhân, xuyên qua biển bão không gian vô tận này.

Ở trung tâm nhất của biển bão không gian, Càn Khôn đạo nhân cuối cùng cũng thấy được đạo trường Lưỡng Giới Sơn của Dương Mi!

Lưỡng Giới Sơn, là hai ngọn thần sơn khổng lồ treo ngược.

Một ngọn đứng thẳng, một ngọn khác thì treo ngược.

Hơn nữa, cả Lưỡng Giới Sơn đều bị từng lớp không gian dày đặc, vô số lớp bao bọc.

Từ bên ngoài nhìn vào, mỗi tấc không gian của Lưỡng Giới Sơn, đều đang bị bóp méo, như thể hư ảo không tồn tại.

Càn Khôn đạo nhân không khỏi trong lòng rét lạnh.

Tạo nghệ của Dương Mi về Không Gian pháp tắc, cả Hồng Hoang quả nhiên không ai có thể sánh bằng.

Càn Khôn đạo nhân thậm chí nghi ngờ, cho dù có Thánh Nhân nào có thể tìm đến đây, phát hiện sự tồn tại của Lưỡng Giới Sơn, e rằng cũng không thể vào được.

Không còn cách nào khác.

Vô số tầng không gian bao bọc bên ngoài Lưỡng Giới Sơn, đều là do Dương Mi dùng Không Gian pháp tắc Thánh Nhân viên mãn bố trí ra.

Dù với tạo nghệ Không Gian pháp tắc Thánh Nhân hậu kỳ của hắn

hiện tại, cũng căn bản không tìm được lối vào thật sự của Lưỡng Giới Sơn.

Nếu cưỡng ép xông vào, rất có khả năng sẽ lạc lối trong vô số tầng không gian bao bọc bên ngoài Lưỡng Giới Sơn. "Lần này đến đạo trường của Dương Mi làm khách, quả nhiên đúng rồi!" Nhưng, Càn Khôn đạo nhân trong lòng lại mừng như điên.

Bởi vì... bất luận là biển bão không gian này, hay Lưỡng Giới Sơn, đều đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính.

Càn Khôn đạo nhân thậm chí nghi ngờ, chuyến đi Lưỡng Giới Sơn này, Không Gian pháp tắc của hắn rất có khả năng sẽ tấn thăng lên Thánh Nhân viên mãn. "Dương Mi đạo hữu, có thể để ta tự mình thử, xem có thể tìm được lối vào thật sự của Lưỡng Giới Sơn không!" Khi Dương Mi định chủ động dẫn Càn Khôn đạo nhân, vào Lưỡng Giới Sơn, người sau lại đột nhiên nổi hứng nói.

Không còn cách nào khác.

Bong bóng thuộc tính mà Lưỡng Giới Sơn rơi ra, cơ bản đều rơi vào vô số tầng không gian bao bọc bên ngoài.

Muốn đem bong bóng thuộc tính trong mỗi tầng không gian, đều quét sạch, thì phải tự mình vào nhặt.

Hơn nữa, lối đi chính xác vào Lưỡng Giới Sơn, chắc chắn không cần đi qua mỗi tầng không gian. "Nếu Càn Khôn đạo hữu có hứng thú, vậy cứ thử đi!" Dương Mi vội vàng đưa tay ra hiệu cho Càn Khôn đạo nhân cứ tự nhiên.

Hưu!

Càn Khôn đạo nhân không chút do dự, tức khắc bước vào tầng không gian ngoài cùng của Lưỡng Giới Sơn, bắt đầu sự nghiệp nhặt thuộc tính. .....

Trong nháy mắt, mười vạn năm đã trôi qua.

Yêu giới.

Lê Ân bế quan trong Yêu Chủ Cung, lúc này cuối cùng cũng mở mắt ra. "Không hổ là tinh huyết của Bàn Cổ di lưu, một giọt mà khiến ta luyện hóa mất mười vạn năm!" Lê Ân không khỏi kinh ngạc tán thưởng.

Sau khi thành công luyện hóa một giọt tinh huyết của Bàn Cổ, thương thế trên nhục thân của Lê Ân đã hoàn toàn bình phục.

Chương 287

Hơn nữa, thu hoạch của Lê Ân, còn lâu mới đơn giản như vậy.

Bàn Cổ Thần Thể, cũng một lần từ Thánh Nhân sơ kỳ, tấn thăng lên Thánh Nhân trung kỳ.

Một giọt tinh huyết, không chỉ khiến thương thế của hắn khỏi hẳn, mà còn khiến nhục thân của hắn, từ Thánh Nhân sơ kỳ tấn thăng lên Thánh Nhân trung kỳ, nếu không phải tự mình trải qua, thật khó tưởng tượng.

Nhưng, Lê Ân nghĩ lại, giọt tinh huyết này là do Bàn Cổ để lại, cũng cảm thấy không có gì đáng ngạc nhiên.

Dù sao, Bàn Cổ trước khi ngã xuống, là tu vi bán bộ Đại Đạo.

Một giọt tinh huyết của một tồn tại vô thượng bán bộ Đại Đạo, khiến nhục thân của hắn, từ Thánh Nhân sơ kỳ tấn thăng lên Thánh Nhân trung kỳ, chẳng phải là chuyện quá bình thường sao?

Thậm chí, nếu không phải thương thế trên nhục thân của Lê Ân quá nặng, một phần sức mạnh trong tinh huyết của Bàn Cổ, đã dùng để chữa trị nhục thân của Lê Ân.

Bàn Cổ Thần Thể, cho dù tăng vọt lên đỉnh phong Thánh Nhân trung kỳ, cũng tuyệt đối không phải là chuyện không thể.

Vẻ chấn động trong mắt Lê Ân, lúc này cũng không thể xua tan.

Hắn phát hiện trước đó, mình có chút đánh giá thấp công hiệu của tinh huyết Bàn Cổ. "Tám giọt tinh huyết Bàn Cổ còn lại, hẳn là đủ để đẩy nhục thân của ta, lên cấp bậc Thiên Đạo Thánh Nhân!" Lê Ân ánh mắt sáng rực tự lẩm bẩm.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Khi Lê Ân định rèn sắt khi còn nóng, tiếp tục luyện hóa giọt tinh huyết Bàn Cổ thứ hai, lại đột nhiên dừng lại.

Bởi vì... hắn kinh ngạc cảm nhận được, hai luồng khí tức cường hoành vô song, đột nhiên từ Yêu Đế Cung xông lên trời. "Khí tức của Đế Tuấn và Thái Nhất!" "Chẳng lẽ họ sắp thành Thánh rồi?" Lê Ân trong lòng đột nhiên lóe lên một ý nghĩ.

Mười vạn năm đã trôi qua, số lượng Thái Dương Hỏa Tinh mà Đế Tuấn và Thái Nhất luyện hóa, hẳn là không ít.

Dù sao, theo tu vi của Đế Tuấn và Thái Nhất tăng lên, tốc độ luyện hóa Thái Dương Hỏa Tinh, tuyệt đối sẽ ngày càng nhanh.

Mười vạn năm, hắn luyện hóa tinh huyết của Bàn Cổ, đều đã từ Thánh Nhân sơ kỳ tấn thăng lên Thánh Nhân trung kỳ.

Đế Tuấn và Thái Nhất từ Chuẩn Thánh trung kỳ đỉnh phong, tấn thăng lên Thánh Nhân sơ kỳ, dường như cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Hưu!

Nghĩ đến đây, Lê Ân cũng không tiếp tục luyện hóa giọt tinh huyết Bàn Cổ thứ hai nữa, thân hình tức khắc độn ra khỏi Yêu Chủ Cung, thẳng đến Yêu Đế Cung.

Nhưng, chưa đợi Lê Ân đến Yêu Đế Cung, khí tức tràn ra của Đế Tuấn và Thái Nhất, đột nhiên ngừng lại. "Dừng lại rồi, chẳng lẽ có cường địch lẻn vào, phá hoại quá trình thành Thánh của Đế Tuấn và Thái Nhất sao?" Lê Ân tức khắc sắc mặt sầm lại, tốc độ lập tức tăng lên nhanh nhất.

Mặc dù Lê Ân không cho rằng, có tồn tại nào có thể trong tình huống hắn đích thân trấn giữ Yêu giới, lặng lẽ lẻn vào.

Nhưng mười vạn năm qua, hắn vẫn luôn bế quan, đối với tình hình Yêu giới, tự nhiên không thể nắm bắt trăm phần trăm.

Hơn nữa, nước ở Hồng Hoang rất sâu, nếu thật sự có cường địch lẻn vào, Lê Ân cũng không cảm thấy kỳ lạ chút nào. "Phụt!

Phụt..." Đợi đến khi Lê Ân đến Yêu Đế Cung, liền thấy Đế Tuấn và Thái Nhất, trong miệng đang điên cuồng phun máu tươi.

Nhưng, điều khiến Lê Ân hơi yên tâm một chút là, không phải như hắn suy đoán là có cường địch lẻn vào, phá hoại quá trình thành Thánh của Đế Tuấn và Thái Nhất.

Lê Ân chỉ cần liếc nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất một cái, với nhãn lực của hắn tự nhiên có thể nhìn ra.

Bộ dạng này của Đế Tuấn và Thái Nhất, rõ ràng là bị phản phệ.

Lê Ân không khỏi vô cùng kỳ quái nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất.

Rõ ràng, người ngắt ngang quá trình thành Thánh của Đế Tuấn và Thái Nhất, chính là chính họ.

Lê Ân không khỏi tấm tắc lấy làm lạ.

Đây mới thật sự là kẻ tàn nhẫn a!

So với kẻ tàn nhẫn còn tàn nhẫn hơn không chỉ một hai điểm.

Quả thực đã phát huy sự tàn nhẫn đến cực hạn. "Hai người đang giở trò gì vậy?" Lê Ân không nói nên lời nhìn Đế Tuấn và Thái Nhất đang thần sắc uể oải đến cực điểm.

Dù sao quá trình thành Thánh bị gián đoạn, phản phệ phải chịu không phải chuyện đùa. "Ta vừa rồi trong quá trình tấn thăng lên Thánh Nhân, đã cảm nhận được thiên phạt giáng lâm!" "Một khi ta ở Yêu giới thành Thánh, Thiên Đạo giáng lôi phạt xuống ta, có thể sẽ hủy diệt cả Yêu giới!" Đế Tuấn và Thái Nhất nhìn nhau, đồng thời

mặt mày ngưng trọng nói. "Cái gì?!" "Thành Thánh phải trải qua... lễ rửa tội của Thiên Đạo lôi phạt?!" Lê Ân lại không tự chủ được mà kinh hô một tiếng.

Sự kinh ngạc của Lê Ân lúc này, tuyệt đối không phải giả vờ.

Phải biết rằng, trên người hắn có không ít thuộc tính, sớm đã tấn thăng lên cấp bậc Thánh Nhân.

Nhưng lại chưa từng trải qua lễ rửa tội của Thiên Đạo lôi phạt.

Lần đầu tiên hắn thấy Thiên Đạo lôi phạt, là khi Vọng Thư tiết lộ thiên cơ, bị Thiên Đạo xóa sổ. "Tại sao ta thành Thánh, không cần trải qua lễ rửa tội của Thiên Đạo lôi phạt, mà Đế Tuấn và Thái Nhất lại cần?" "Chẳng lẽ vì Đế Tuấn và Thái Nhất, là người bản địa sinh ra ở Hồng Hoang, còn ta về bản chất, lại không phải sinh linh sinh ra ở Hồng Hoang?" "Hay là ta không cần trải qua lễ rửa tội của Thiên Đạo lôi phạt, là vì có hệ thống đại lão che giấu?" Lê Ân trong lòng lập tức trầm ngâm.

Qua lời nhắc nhở của Đế Tuấn và Thái Nhất, Lê Ân cũng cảm thấy, với sự khống chế của Thiên Đạo đối với Hồng Hoang, bất kỳ sinh linh nào trong Hồng Hoang, khi thành Thánh tất định phải trải qua lễ rửa tội của Thiên Đạo lôi phạt.

Bởi vì...

Thiên Đạo không cho phép thành Thánh!

Ngay cả Lục Đại Thánh Nhân, lúc đầu có thể thuận lợi thành Thánh, cũng là vì Thiên Đạo cần tay sai, cho nên mới ban xuống sáu vị trí Thánh.

Không có vị trí Thánh, mà cưỡng ép thành Thánh, không khác gì nghịch thiên.

Chương 288

Thiên Đạo sao có thể không giáng lôi phạt xóa sổ. "Chết tiệt!" "Lúc đầu Lục Đại Thánh Nhân thành Thánh, đều không cần trải qua lễ rửa tội của Thiên Đạo lôi phạt, sao đến lượt ta lại cần chứ?" Sắc mặt Đế Tuấn và Thái Nhất, âm trầm đến cực điểm.

Bây giờ họ hoàn toàn có thể, chạm đến ngưỡng cửa Thánh Nhân.

Kết quả lại vì có Thiên Đạo lôi phạt cản đường, khiến họ không thể bước vào ngưỡng cửa Thánh Nhân.

Điều này không nghi ngờ gì khiến họ vô cùng khó chịu.

Thiên Đạo lôi phạt mà họ vừa cảm ứng được quá khủng bố, đó là lý do tại sao họ lại cứng rắn ở thời khắc cuối cùng, cưỡng ép gián đoạn quá trình thành Thánh.

Cũng không chỉ vì, sợ Thiên Đạo lôi phạt giáng xuống sẽ hủy diệt cả Yêu giới.

Đồng thời cũng vì, họ không có chút tự tin nào, có thể sống sót dưới Thiên Đạo lôi phạt khủng bố như vậy. "Không cần lo lắng, trước tiên hồi phục, đưa trạng thái trở lại đỉnh phong!" "Ta sẽ đưa các ngươi ra bên ngoài thành Thánh, có ta hộ pháp, ngay cả Thiên Đạo cũng không thể ngăn cản các ngươi thành Thánh!" Lê Ân hùng hồn nói với Đế Tuấn và Thái Nhất.

Trước đó hắn đã hùng hồn tuyên bố, sẽ khởi động kế hoạch tạo Thánh, tạo ra mấy chục vị Thánh Nhân cho Yêu tộc.

Nay, Đế Tuấn và Thái Nhất không phải là khởi đầu của kế hoạch tạo Thánh sao.

Lê Ân sao có thể dung túng kế hoạch tạo Thánh, cứ như vậy

không gợn lên một gợn sóng nào, chết yểu trong trứng nước.

Dù Thiên Đạo ra tay, hắn cũng sẽ cứng rắn đến cùng.

Lê Ân không tin, vì ngăn cản Đế Tuấn và Thái Nhất thành Thánh, Thiên Đạo lại nguyện ý nhìn cả Hồng Hoang bị đánh vỡ nát.

Với Thái Dương Chân Hỏa của hắn hiện tại đã là Thánh Nhân viên mãn, một khi toàn lực bộc phát, tuyệt đối có thể đánh nát cả Hồng Hoang.

Thiên Đạo là ý thức sinh ra từ thế giới Hồng Hoang, Hồng Hoang bị đánh nát, Thiên Đạo tuyệt đối sẽ bị trọng thương.

Lê Ân cảm thấy, vì hai vị Thánh Nhân mới tấn thăng, Thiên Đạo tuyệt đối sẽ không nguyện ý trả một cái giá lớn như vậy!

Mất trọn một trăm năm, Đế Tuấn và Thái Nhất mới điều chỉnh lại trạng thái đỉnh phong.

Hưu!

Ngay sau đó, Lê Ân bao bọc thân hình Đế Tuấn và Thái Nhất, tức khắc độn ra khỏi Yêu giới. "Ồ?" "Đây là... sâu trong tận cùng của đất?!" Đế Tuấn và Thái Nhất cũng nhìn rõ tình hình bên ngoài Yêu giới, không khỏi toàn thân chấn động, đồng thời kinh hô.

Sâu trong tận cùng của đất, họ chưa từng đến, nhưng lại biết ở đây đáng sợ đến mức nào.

Cứ nhìn xung quanh tràn ngập, vô cùng vô tận Thổ Chi Pháp Tắc, là có thể thấy rõ.

Không chút nghi ngờ, nếu không có Lê Ân che chở, cho dù họ tấn thăng lên cấp bậc Thánh Nhân, xuất hiện ở đây, cũng sẽ bị những Thổ Chi Pháp Tắc đáng sợ này tức khắc diệt sát.

Không còn nghi ngờ gì.

Thổ Chi Pháp Tắc tràn ngập ở độ sâu này, uy lực đều đã đạt đến Thánh Nhân trung kỳ.

Thánh Nhân trung kỳ diệt sát Thánh Nhân mới tấn thăng, tuyệt đối là chuyện không tốn chút sức lực nào.

Lê Ân nghĩ rồi, quyết định mang Yêu giới đi.

Không biết tiếp theo khi hộ pháp cho Đế Tuấn và Thái Nhất, sẽ gặp phải tình huống đặc thù nào.

Yêu giới do hắn mang theo sẽ an toàn hơn.

Nếu không, nếu Thiên Đạo trong cơn giận dữ, hủy diệt Yêu giới, vậy thì khóc không ra nước mắt.

Lần trước, Vọng Thư tiết lộ thiên cơ, có một đạo Tử Tiêu Thần Lôi rơi xuống Yêu giới.

Lê Ân không dám đảm bảo, sự che giấu ở đây, nhất định có thể qua mặt được Thiên Đạo trong trạng thái nổi giận.

Ông!

Nghĩ đến đây, Lê Ân đột nhiên mở miệng, một luồng lực hút thôn thiên phún bạc ra, lập tức hút Yêu giới nhỏ như hạt bụi, vào trong cơ thể mình. "Đi thôi!" "Nếu đã phải trải qua lễ rửa tội của Thiên Đạo lôi phạt, chúng ta cứ đường đường chính chính để cho cả Hồng Hoang biết, Yêu tộc đến lúc nên có thêm hai vị Thánh Nhân rồi!" Lê Ân nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

Hưu!

Tiếng nói vừa dứt, Lê Ân liền bao bọc Đế Tuấn và Thái Nhất, tức khắc xông lên trời.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Hôm nay, Hồng Hoang vốn đã tĩnh lặng mười vạn năm lại dậy sóng.

Một luồng thiên uy mênh mông cuồn cuộn trong nháy mắt truyền khắp toàn cõi Hồng Hoang.

Vô số sinh linh Hồng Hoang lập tức bị một luồng thiên uy khủng bố không thể tả nổi đè sấp xuống mặt đất.

Chỉ có những sinh linh từ cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên mới có thể gắng gượng chống đỡ cơ thể, không đến mức bị thiên uy khủng bố tuyệt luân kia đè bẹp.

"...Có chuyện gì vậy?!" "Thiên Đạo... lại thức tỉnh?!" Một đám đại lão Hồng Hoang lập tức kinh hãi.

Thật không biết nên nói gì cho phải.

Trong hơn mười vạn năm qua, số lần Thiên Đạo thức tỉnh còn nhiều hơn cả mấy ức vạn năm trước cộng lại.

Ngay sau đó, hai đạo lôi đình màu tím ẩn chứa thiên uy vô cùng bỗng nhiên giáng xuống từ sâu trong vòm trời.

Đó chính là Tử Tiêu Thần Lôi!

Mỗi người một đạo Tử Tiêu Thần Lôi, mang theo uy lực hủy thiên diệt địa, hung hãn bổ về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

Lê Ân không để Đế Tuấn và Thái Nhất ở cùng một chỗ mà bảo họ tách ra xa trăm vạn ức dặm để tự mình độ kiếp.

Tuy Đế Tuấn và Thái Nhất phải trải qua lôi phạt cấp Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng nếu tụ lại một chỗ độ kiếp, uy lực lôi phạt sẽ không đơn giản là một cộng một bằng hai.

Chương 289

Khi đó, e rằng đợt lôi phạt đầu tiên đã đủ sức mạnh để diệt sát Thánh Nhân trung kỳ.

Vậy thì Đế Tuấn và Thái Nhất còn chơi cái búa gì nữa! *Lê Ân ta tuy chưa từng độ kiếp, nhưng chưa ăn thịt heo thì cũng đã thấy heo chạy rồi.* Kiếp trước đọc tiểu thuyết đâu phải để không, hắn tự nhiên sẽ không tăng thêm độ khó cho Đế Tuấn và Thái Nhất.

Để họ tách ra độ kiếp không nghi ngờ gì là an toàn nhất.

Nhưng khoảng cách trăm vạn ức dặm quả thực hơi xa, tuy có thể đảm bảo hai lôi phạt không ảnh hưởng lẫn nhau, nhưng cũng nảy sinh một vấn đề khác: khoảng cách quá xa, có thể sẽ cứu viện không kịp.

"Chỉ có thể chuyển thuộc tính Không Gian pháp tắc của Càn Khôn Đạo Nhân qua trước đã!" May mắn là có cách giải quyết vấn đề này.

Ngay từ khi loại thuộc tính đầu tiên đạt đến cấp Thánh Nhân, bảng hệ thống dường như đã được nâng cấp, cho phép hắn tùy thời tùy lúc tự do chuyển dời thuộc tính của các pháp tắc hóa thân.

Có điều, vì bảng hệ thống thuộc dạng "kín như bưng", nâng cấp tiến hóa hoàn toàn không có bất kỳ dấu hiệu hay thông báo nào, quả thực Phật hệ đến đáng sợ, tất cả đều phải tự mình mày mò.

Còn về việc mò không ra, vậy thì không liên quan đến nó nữa.

"Ta đi! ...Có chuyện gì vậy?!" Thế nhưng, Lê Ân vừa mới mở giao diện thuộc tính, vô tình lướt qua trang thuộc tính phụ của Càn Khôn Đạo Nhân, tròng mắt suýt chút nữa đã nổ tung. *"Càn Khôn Đạo Nhân chơi thuốc à?

Mới mười vạn năm mà Không Gian pháp tắc đã tấn thăng Thánh

Nhân viên mãn rồi sao?!”* Lê Ân không thể tin nổi mà gào thét trong lòng.

Không sai!

Hắn nhìn thấy điểm thuộc tính Không Gian pháp tắc của Càn Khôn Đạo Nhân đã cao tới ba vạn một nghìn tám trăm ức!

Không nghi ngờ gì đã đạt đến cấp độ Thánh Nhân viên mãn.

Cho nên, Lê Ân mới kinh ngạc đến thế.

“Cái gì?!

Lại...

Tử Tiêu Thần Lôi?!” “Lần này lại là ai, chọc giận Thiên Đạo, khiến ngài ấy không tiếc giáng xuống lôi phạt?!” Trong lúc Lê Ân kinh ngạc, các đại lão Hồng Hoang cũng vì hai đạo Tử Tiêu Thần Lôi giáng xuống từ sâu trong vòm trời mà chấn động khôn nguôi.

Vút vút vút...

Thế là, ánh mắt của các đại lão Hồng Hoang lập tức chiếu về phía vị trí hai đạo Tử Tiêu Thần Lôi giáng xuống.

“Lại là...

Đế Tuấn và Thái Nhất của Yêu tộc?!” Các đại lão Hồng Hoang lại một lần nữa chấn động mạnh.

Đế Tuấn và Thái Nhất, nhân vật chính của thời đại trước vừa mới hạ màn không lâu, tự nhiên không thể nào không nhận ra.

“Đế Tuấn và Thái Nhất... sắp thành Thánh rồi?!” Thế nhưng, chính vì nhận ra Đế Tuấn và Thái Nhất, giờ phút này họ mới càng thêm chấn động.

Rõ ràng đã là nhân vật chính hết thời của đại kiếp trước, vì sao tu

vi của Đế Tuấn và Thái Nhất lại tăng tiến nhanh như vậy, chỉ trong mười vạn năm ngắn ngủi đã đạt đến ngưỡng cửa thành Thánh.

"Nếu Đế Tuấn và Thái Nhất đều độ kiếp thành công, chẳng phải có nghĩa là Yêu tộc có ba vị Thánh Nhân sao?!" "Còn đáng sợ hơn là, ba vị Thánh Nhân Yêu tộc đều xuất thân từ tộc Tam Túc Kim Ô!" "Thiên phú của tộc Tam Túc Kim Ô khủng bố đến vậy sao?

Rõ ràng nhân số ít đến đáng thương, tổng cộng chỉ có mười hai người, mà lại sinh ra ba vị Thánh Nhân?!" "Hít!

Hít..." Các đại lão Hồng Hoang đồng loạt hít vào một hơi khí lạnh, kinh hãi tột độ.

Sắc mặt khó coi nhất, không ai khác chính là Lục Thánh và Hồng Quân.

Đặc biệt là Hồng Quân, con ngươi nhìn chằm chằm Đế Tuấn và Thái Nhất tràn ngập sát khí vô tận đã hóa thành thực chất.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Đế Tuấn và Thái Nhất đã chạm vào vảy ngược của lão.

Không có Thánh vị do lão ban cho, mà Đế Tuấn và Thái Nhất lại dám cưỡng ép thành Thánh?

Nhưng Hồng Quân dù bị chọc giận tột độ lại không lập tức ra tay, lão muốn xem thử, Đế Tuấn và Thái Nhất có thể sống sót qua lôi phạt của Thiên Đạo hay không.

Chỉ là, khi ánh mắt Hồng Quân lướt qua Lê Ân đang hộ pháp cho Đế Tuấn và Thái Nhất, giữa hai hàng lông mày lập tức hiện lên một vẻ âm u.

Có Lê Ân thực lực sâu không lường được tương trợ, hy vọng độ kiếp thành công của Đế Tuấn và Thái Nhất là rất lớn.

“Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, lát nữa khi Kim Ô Đại thái tử cứu viện Đế Tuấn và Thái Nhất, các ngươi hãy ra tay ngăn cản, tuyệt đối không thể để Đế Tuấn và Thái Nhất độ kiếp thành công!” Hồng Quân cũng không truyền pháp chỉ, mà trực tiếp truyền âm thông báo cho Tam Thanh.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh.

Tử Tiêu Thần Lôi trong khoảnh khắc đã giáng xuống.

Tu vi của Đế Tuấn và Thái Nhất tuy hiện tại chỉ cách Thánh Nhân sơ kỳ một lớp giấy mỏng, nhưng đối mặt với Tử Tiêu Thần Lôi đủ sức diệt sát Thánh Nhân sơ kỳ, họ không dám có chút sơ suất nào.

Ù ù ù...

Đế Tuấn và Thái Nhất không nói hai lời, lập tức tế ra Hà Đồ Lạc Thư và Hỗn Độn Chung để chống đỡ.

Theo tu vi của Đế Tuấn và Thái Nhất đại tăng, uy lực của Hà Đồ Lạc Thư và Hỗn Độn Chung cũng tăng vọt không ít.

Cuối cùng, Đế Tuấn và Thái Nhất đều thành công vượt qua đợt lôi phạt đầu tiên.

Nhưng Thái Nhất lại vượt qua khá nhẹ nhàng thoải mái.

Dường như y còn chưa cần thúc giục Hỗn Độn Chung đến cực hạn đã chống đỡ được đạo Tử Tiêu Thần Lôi đầu tiên.

Đế Tuấn thì có vẻ chật vật hơn, uy lực của Hà Đồ và Lạc Thư đã bị thúc giục đến mức tối đa.

Dù vậy, khóe miệng Đế Tuấn vẫn rỉ ra vài tia máu tươi.

Rõ ràng, Đế Tuấn đã bị thương.

Tuy thương thế không nghiêm trọng, nhưng việc bị thương ngay từ đợt lôi phạt đầu tiên là sự thật không thể chối cãi.

Chương 290

"Mới đợt lôi phạt đầu tiên mà Đế Tuấn đã bị thương rồi sao?" "Những đợt lôi phạt tiếp theo, uy lực chỉ càng ngày càng mạnh!" "Nếu Kim Ô Đại thái tử không ra tay, chỉ dựa vào một mình Đế Tuấn, e rằng đến đợt lôi phạt thứ tư cũng không chống đỡ nổi!" Các đại lão Hồng Hoang không khỏi lắc đầu.

Nhưng họ cũng biết rõ, lúc này Kim Ô Đại thái tử chắc chắn sẽ ra tay, tuyệt đối sẽ không trơ mắt nhìn Đế Tuấn bị lôi phạt của Thiên Đạo tiêu diệt.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh.

Đế Tuấn và Thái Nhất còn chưa kịp thở, đợt lôi phạt thứ hai đã ầm ầm giáng xuống.

Số lượng Tử Tiêu Thần Lôi trong đợt thứ hai đã biến thành ba đạo.

"Hít!

Hít..." Đế Tuấn điên cuồng hít vào khí lạnh.

Vừa rồi chỉ có một đạo Tử Tiêu Thần Lôi, hắn đã phải dùng hết sức bình sinh, thúc giục Hà Đồ và Lạc Thư đến cực hạn mới miễn cưỡng chống đỡ được.

Bây giờ, số lượng Tử Tiêu Thần Lôi biến thành ba đạo, chẳng phải là không cho hắn một con đường sống nào sao.

Ù ù ù...

Đế Tuấn không nói hai lời, điên cuồng tế ra Thái Dương Chân Hỏa đã tấn thăng Thánh Nhân sơ kỳ.

Để thúc giục Thái Dương Chân Hỏa tốt hơn, Đế Tuấn thậm chí còn trực tiếp hiện ra bản thể.

Một con Tam Túc Kim Ô khổng lồ rộng mấy trăm vạn dặm, toàn thân điên cuồng phun ra Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương, đồng thời thúc giục Hà Đồ Lạc Thư đến cực hạn, điên cuồng giao chiến với ba đạo Tử Tiêu Thần Lôi.

Giao chiến suốt mười ngày mười đêm, Đế Tuấn vô cùng gian nan mới tiêu diệt được đợt Tử Tiêu Thần Lôi thứ hai.

"Phụt!

Phụt..." Dù vậy, miệng Đế Tuấn vẫn không ngừng phun máu tươi, kim bào màu vàng trên người cũng xuất hiện vô số chỗ rách nát và cháy đen.

Rõ ràng, Đế Tuấn tuy chống đỡ được lôi phạt đợt thứ hai, nhưng bản thân cũng bị thương không nhẹ.

Về phần Thái Nhất, so với Đế Tuấn thì nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Ba đạo Tử Tiêu Thần Lôi của đợt thứ hai vẫn không thể công phá được Hỗn Độn Chung của Thái Nhất.

"Thái Nhất dùng Hỗn Độn Chung độ kiếp, quả thực giống như gian lận!" Các đại lão Hồng Hoang nhìn Thái Nhất không hề hấn gì, cảm giác độ kiếp như đi chơi, khóe miệng không khỏi giật giật.

Không còn cách nào khác.

Sau khi tu vi của Thái Nhất tăng lên Thánh Nhân sơ kỳ, uy lực của Hỗn Độn Chung cũng tăng vọt chưa từng có.

Đến bây giờ, Hỗn Độn Chung mới thực sự thể hiện được phong

thái tuyệt thế của chí bảo phòng ngự đệ nhất Hồng Hoang.

Trong mắt các đại lão Hồng Hoang này, Thái Nhất thân mang Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, độ kiếp thành công hẳn là không có vấn đề gì, trừ phi uy lực lôi phạt có thể tăng lên đến cấp Thánh Nhân trung kỳ, mới có khả năng phá vỡ phòng ngự của Hỗn Độn Chung, làm Thái Nhất bị thương.

Trọng điểm chú ý của các đại lão Hồng Hoang đều đặt trên người Đế Tuấn.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Đợt lôi phạt thứ ba nối gót theo sau.

Nhưng lần này, số lượng Tử Tiêu Thần Lôi giáng xuống lại tăng vọt lên chín đạo.

"Không diệt sát ta, thề không bỏ qua sao..." "Hít!

Hít..." Đồng tử Đế Tuấn co rút dữ dội, mặt đầy vẻ kinh hãi muốn chết.

"Phụt!

Phụt..." Ngửi thấy uy hiếp của tử vong, Đế Tuấn càng trở nên hung hãn, hai mắt bắn ra hung quang vô tận.

Ngay sau đó, Đế Tuấn trực tiếp tiến vào trạng thái liều mạng, liên tục phun mấy ngụm tinh huyết lên Hà Đồ Lạc Thư.

Ù ù ù...

Dưới sự gia trì của tinh huyết Đế Tuấn, Hà Đồ Lạc Thư trong nháy mắt uy lực tăng vọt, đã vô hạn tiếp cận cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, cuối cùng mới thành công chống đỡ được đợt lôi phạt thứ ba.

Dù vậy, Đế Tuấn cũng bị trọng thương, nhục thân gần như sắp vỡ nát, toàn thân trên dưới đầy những vết thương khủng bố sâu thấy cả xương.

"Lôi phạt của Thiên Đạo thật đáng sợ!

Mới chỉ là ba đợt lôi phạt uy lực nhỏ nhất mà đã sắp vượt qua giới hạn chịu đựng của ta rồi!" Đế Tuấn không khỏi cười khổ cảm thán.

Cứ theo đà này, hắn căn bản không có cách nào chống đỡ được đợt lôi phạt thứ tư.

Nhưng Đế Tuấn cũng không quá lo lắng, vì có Lê Ân sâu không lường được đích thân hộ pháp, chắc chắn sẽ không trơ mắt nhìn hắn vẫn lạc dưới lôi phạt.

"Thái Thượng, Nguyên Thủy, Thông Thiên, có thể ra tay rồi!

Đế Tuấn tuyệt đối không chống nổi đợt lôi phạt thứ tư, Kim Ô Đại thái tử chắc chắn sẽ can thiệp!

Nhất định phải ngăn cản Kim Ô Đại thái tử, không thể để Yêu tộc có thêm hai vị Thánh Nhân nữa!" Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung vội vàng truyền âm thông báo cho Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ.

Ánh mắt của Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên Giáo Chủ cách không giao nhau một lúc.

Hồng Quân đã hạ lệnh, họ chắc chắn phải ra tay.

"Hai vị sư huynh, tạm thời không cần ra tay, trước hết để ta thử sức vị Kim Ô Đại thái tử này đã!" Thông Thiên Giáo Chủ lại đột nhiên truyền âm cho Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Thông Thiên Giáo Chủ, trong số Lục Đại Thánh Nhân Hồng

Hoang, là người kiêu ngạo nhất.

Đặc biệt là bây giờ, y đã sớm luyện hóa công đức lập giới, tu vi tấn thăng Thánh Nhân hậu kỳ, thực lực so với trước kia mạnh hơn không chỉ mấy chục, mấy trăm lần.

Tuy mười vạn năm trước, trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ của Nữ Oa, Thông Thiên cũng từng cùng năm vị Thánh khác liên thủ vây giết Lê Ân, nhưng lúc đó Lục Đại Thánh Nhân, mỗi người đều không dùng đến bản lĩnh giữ nhà.

Bây giờ, Hồng Quân đích thân hạ lệnh, hiển nhiên là muốn họ ra tay thật.

Nếu còn lơ là như mười vạn năm trước, Hồng Quân trong cơn thịnh nộ không chừng sẽ trực tiếp tước đoạt Thánh vị.

Chương 291

Cho nên, lần này Thông Thiên Giáo Chủ định dùng thực lực thật sự, cùng Lê Ân đánh một trận nghiêm túc.

Vút!

Vừa nghĩ đến đây, Thông Thiên ở Bích Du Cung xa xôi đã giơ tay tế ra Thanh Bình Kiếm.

Từng đạo kiếm khí màu xanh mênh mông cuồn cuộn, liên miên bất tuyệt, mang theo uy thế vô địch bổ trời chém đất, trong nháy mắt vượt qua không gian vô tận giáng xuống, trực tiếp chém về phía Lê Ân đang chuẩn bị cứu viện Đế Tuấn.

"Hửm?

Thanh Bình Kiếm?!

Thông Thiên Giáo Chủ?!" Đôi mắt Lê Ân đột nhiên lạnh đi.

Ù ù ù...

Toàn thân Lê Ân lập tức điên cuồng phun ra vô cùng vô tận Sức Mạnh pháp tắc, ngưng tụ thành từng chiếc búa phỏng theo Khai Thiên Thần Phủ, hung hãn đón đỡ luồng kiếm khí Thanh Bình đang chém tới.

Ầm ầm ầm...

Những chiếc búa phỏng theo Khai Thiên Thần Phủ lập tức cùng kiếm khí Thanh Bình đầy trời kịch liệt giao chiến.

Sức Mạnh pháp tắc của Lê Ân tuy chỉ ở Thánh Nhân trung kỳ, nhưng dưới sự gia trì của búa phỏng theo Khai Thiên Thần Phủ, uy lực lại tăng vọt đến đỉnh phong Thánh Nhân trung kỳ.

Bành bành bành...

Thế nhưng, vẫn không thể ngăn được kiếm khí Thanh Bình do Thông Thiên Giáo Chủ vung ra.

Bởi vì... lần này, Thông Thiên không hề giữ lại chút nào.

Thông Thiên cũng biết thực lực của Lê Ân cường hãn, cho nên vừa ra tay đã bộc phát toàn lực.

"Ồ?

Tu vi của tên Thông Thiên này đã tấn thăng Thánh Nhân hậu kỳ rồi sao?!" Lê Ân hơi kinh ngạc.

Nhưng nghĩ lại, Lê Ân liền hiểu ra.

Không cần đoán cũng biết, Thông Thiên chắc chắn đã dùng công đức lập giới để nâng cao tu vi rồi.

Dù sao Lục Đại Thánh Nhân đã sớm bị Hồng Quân tính kế, trở thành con rối của Thiên Đạo, công đức có độc hay không cũng không ảnh hưởng đến họ.

"Kim Ô Đại thái tử, lấy thực lực thật sự ra đi!

Nếu không, hôm nay dưới kiếm của bản tôn sẽ lại có thêm một vong hồn!" Giọng nói hùng hồn bá đạo của Thông Thiên Giáo Chủ trong nháy mắt truyền khắp toàn cõi Hồng Hoang.

Vù vù...

Dưới sự dẫn dắt của giọng nói Thông Thiên Giáo Chủ, kiếm khí Thanh Bình ngập trời phẳng phất như sống lại, mang theo uy thế bổ trời phá đất, tiếp tục cuốn về phía Lê Ân. *"Xem ra lần này cũng phải lộ ra một phần thực lực rồi!"* Lê Ân hít sâu một hơi, trong lòng thầm kinh hãi.

Thông Thiên Giáo Chủ ở cấp Thánh Nhân hậu kỳ, tuyệt đối mạnh

đến mức khiến người ta phải rùng mình.

Đặc biệt là Thông Thiên Giáo Chủ khi tế ra Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Trận Đồ, bày ra Tru Tiên Kiếm Trận - sát trận đệ nhất Hồng Hoang ở trạng thái cực hạn, không nghi ngờ gì là thần cản giết thần, phật cản giết phật.

Nhưng trong mắt Lê Ân cũng không có chút sợ hãi nào.

Hắn cũng có át chủ bài.

Thông Thiên Giáo Chủ ở trạng thái cực hạn, chưa chắc đã là đối thủ của hắn.

Khoảng cách thực lực giữa Thánh Nhân hậu kỳ và Thánh Nhân viên mãn, không dễ dàng vượt qua như vậy đâu.

Ù ù ù...

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức tế ra Thái Dương Chân Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương trong nháy mắt vút lên trời, hóa thành một biển lửa màu vàng che trời lấp đất, nghênh đón thẳng luồng kiếm khí Thanh Bình đang bắn tới.

Nhưng Lê Ân cuối cùng vẫn giữ lại một tay, phải đề phòng Thiên Đạo một chút.

Thái Dương Chân Hỏa hắn tế ra, chỉ có uy lực Thánh Nhân hậu kỳ mà thôi.

Nhưng, giữa Thánh Nhân hậu kỳ và Thánh Nhân hậu kỳ cũng có sự chênh lệch.

Kiếm khí Thanh Bình do Thông Thiên Giáo Chủ vung ra, vốn đã bị Sức Mạnh pháp tắc mài mòn một phần uy lực, tự nhiên càng không thể ngăn cản được Thái Dương Chân Hỏa khí thế như hồng.

Kiếm khí Thanh Bình đầy trời trực tiếp bị Thái Dương Chân Hỏa

thiêu thành hư vô.

"Cái gì?!

Thái Dương Chân Hỏa của Kim Ô Đại thái tử đã đạt tới Thánh Nhân hậu kỳ rồi sao?!" Các đại lão Hồng Hoang không nhịn được kinh hô.

Thật không ngờ, thứ mạnh nhất của Kim Ô Đại thái tử không phải Sức Mạnh pháp tắc, mà là Thái Dương Chân Hỏa.

Như vậy, họ không thể không hoài nghi, Kim Ô Đại thái tử có thể không phải Bàn Cổ chuyển thế, mà là truyền nhân của Bàn Cổ, may mắn có được truyền thừa Bàn Cổ để lại.

Nếu Kim Ô Đại thái tử là Bàn Cổ chuyển thế, hắn sẽ chỉ chuyên tu Sức Mạnh pháp tắc và Bàn Cổ Thần Thể, sẽ không đi tu luyện những thứ hoa hòe hoa sói kia.

Sức Mạnh pháp tắc đứng đầu ba ngàn pháp tắc, chẳng lẽ không thơm sao?

"Tốt!

Tốt!

Tốt...

Kim Ô Đại thái tử, quả nhiên đã ẩn giấu thực lực!

Bản tôn để xem thử, cực hạn thực lực của ngươi ở đâu!" Thông Thiên Giáo Chủ lập tức phá lên cười lớn.

Đó là một loại niềm vui sướng khi kỳ phùng địch thủ, gặp được đối tài.

Vút!

Chương 292

Vút!

Vút!

Vút!

Lời còn chưa dứt, Tru Tiên Tứ Kiếm: Tru Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Lục Tiên Kiếm, đã bị Thông Thiên tế ra hết.

Tru Tiên Tứ Kiếm trực tiếp chém nát hư không, trong nháy mắt từ Bích Du Cung giáng xuống vị trí của Lê Ân. *"...Tru Tiên Tứ Kiếm?!

Quả nhiên sắc bén, khác hẳn bình thường!"* Lê Ân nhìn chằm chằm Tru Tiên Tứ Kiếm, hai mắt sáng rực tán thưởng.

Lúc này, Tru Tiên Tứ Kiếm đang điên cuồng rơi ra các bong bóng thuộc tính.

Thứ Tru Tiên Tứ Kiếm rơi ra, chính là bong bóng thuộc tính [Kiếm Đạo Pháp Tắc].

Ban đầu, Lê Ân ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ của Nữ Oa, cũng từng từ Thanh Bình Kiếm của Thông Thiên Giáo Chủ farm được bong bóng thuộc tính [Kiếm Đạo Pháp Tắc].

Nhưng bong bóng thuộc tính rơi ra từ Thanh Bình Kiếm, không chỉ số lượng ít hơn nhiều so với Tru Tiên Tứ Kiếm, mà điểm số cũng ít hơn Tru Tiên Tứ Kiếm rất nhiều.

Điều này cũng không có gì lạ.

Tuy Thanh Bình Kiếm và Tru Tiên Tứ Kiếm đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, nhưng giữa Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo cũng có sự chênh lệch rất lớn.

Bất kỳ thanh kiếm nào trong Tru Tiên Tứ Kiếm, phẩm chất đều vô hạn tiếp cận Tiên Thiên Chí Bảo.

Cho nên Tru Tiên Tứ Kiếm tụ lại một chỗ, mới có thể bộc phát ra uy lực vượt xa Tiên Thiên Chí Bảo thông thường.

Không phải Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lại hơn cả Tiên Thiên Chí Bảo!

Ù!

Gần như cùng lúc, một tấm trận đồ tràn ngập sát phạt chi khí vô tận cũng bị Thông Thiên tế ra.

Trận đồ trong nháy mắt phá không bay đi, trong nháy mắt đã lơ lửng trên bầu trời đỉnh đầu Lê Ân.

Tấm trận đồ này, chính là Tru Tiên Trận Đồ danh chấn Hồng Hoang.

Lê Ân cũng hai mắt sáng rực, nhìn chằm chằm vào Tru Tiên Trận Đồ.

Bởi vì...

Tru Tiên Trận Đồ, lúc này cũng đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính.

Hơn nữa, rơi ra không chỉ một loại bong bóng thuộc tính, mà có tới ba loại, lần lượt là [Kiếm Đạo Pháp Tắc], [Sát Lục Pháp Tắc] và [Trận Đạo Pháp Tắc].

Ba loại pháp tắc hòa quyện vào nhau, trong ta có ngươi, trong ngươi có ta, mới hình thành nên Tru Tiên Trận Đồ hoàn chỉnh.

Lê Ân không khỏi bừng tỉnh, thảo nào Tru Tiên Kiếm Trận do Thông Thiên Giáo Chủ bày ra, uy lực lại khủng bố đến vậy.

Ù!

Ù!

Ù...

Trong lúc tâm niệm Lê Ân xoay chuyển, Tru Tiên Trận Đồ đã đón gió tung bay, trong nháy mắt phình to ra, trở nên che trời lấp đất, bao trùm không gian vạn ức dặm.

Ầm!

Ầm!

Ầm...

Sát phạt chi khí vô cùng vô tận, từ Tru Tiên Trận Đồ cực lớn phun ra, nhấn chìm cả một vùng trời đất, hình thành một thế giới hoàn toàn mới tràn ngập sát phạt chi khí.

Vút!

Vút!

Vút!

Vút!

Tru Tiên Tứ Kiếm tức thì hóa thành bốn luồng lưu quang, độn nhập vào thế giới sát phạt chi khí dưới sự bao phủ của Tru Tiên Trận Đồ, trấn giữ bốn phương, vây khốn Lê Ân vào trong.

Tru Tiên Tứ Kiếm cộng thêm Tru Tiên Trận Đồ, thứ Thông Thiên thi triển lúc này, chính là Tru Tiên Kiếm Trận, sát trận đệ nhất Hồng Hoang hung danh lừng lẫy.

"Sát!" Thông Thiên ở Bích Du Cung xa xôi, hai mắt đột nhiên lạnh đi, lập tức cách không thúc giục Tru Tiên Kiếm Trận.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Tru Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm và Lục Tiên Kiếm đồng thời tỏa ra kiếm khí vô lượng.

Kiếm khí khủng bố cuồn cuộn, liên miên bất tuyệt, hội tụ thành một đại dương kiếm khí, ầm ầm chém về phía Lê Ân.

Tru Tiên Tứ Kiếm, dưới sự gia trì của Tru Tiên Trận Đồ, tứ kiếm hợp nhất, uy lực đã đạt đến cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, thậm chí còn có lực công kích mạnh hơn cả Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ.

Đối mặt với kiếm khí Tru Tiên, kiếm khí Tuyệt Tiên, kiếm khí Hãm Tiên và kiếm khí Lục Tiên khủng bố tuyệt luân, Lê Ân lại bình tĩnh tự nhiên, không hề kinh sợ, biểu cảm không có một chút thay đổi nào.

"Hít!

Hít...

Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên, quả nhiên danh bất hư truyền!" "Uy lực cũng quá khủng bố rồi!" "Sau khi tu vi tấn thăng Thánh Nhân hậu kỳ, chiến lực của Thông Thiên tăng vọt quá nhiều!" "Cho dù là tồn tại đỉnh phong Thánh Nhân hậu kỳ, một khi bị khốn trong Tru Tiên Kiếm Trận, thời gian lâu dài e rằng cũng có nguy hiểm vẫn lạc!" Thấy cảnh này, các đại lão Hồng Hoang, từng người một trong lòng kinh hãi tột độ.

Thực lực mà Thông Thiên Giáo Chủ bộc phát lúc này, có phần vượt ngoài dự liệu của họ.

Dù sao, Thông Thiên Giáo Chủ thành Thánh đã vô tận năm tháng, nhưng chưa từng thực sự bộc phát toàn bộ thực lực.

Lúc này, để tỏ lòng tôn trọng Lê Ân, Thông Thiên tự nhiên đã lấy ra thủ đoạn thần thông giữ nhà là Tru Tiên Kiếm Trận.

Tru Tiên Kiếm Trận, được mệnh danh là sát trận đệ nhất Hồng

Hoang, uy lực cực kỳ khủng bố, được xưng là “phi tứ thánh bất khả phá”.

Chương 293

Trong truyền thuyết thần thoại hậu thế, Thông Thiên trong Phong Thần Đại Kiếp đã bày ra Tru Tiên Kiếm Trận, cuối cùng, hợp lực của Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, bốn vị Thánh Nhân, mới phá được Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên.

Ù ù ù...

Lê Ân thần tình bình tĩnh tự nhiên, không hề kinh sợ, điên cuồng vận chuyển Thái Dương Chân Hỏa.

Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương, không ngừng vút lên trời, cùng kiếm khí vô lượng trong Tru Tiên Kiếm Trận điên cuồng giao chiến.

Hai bên tranh giành quyết liệt, không bên nào chịu nhường bên nào, đều muốn áp đảo đối phương.

Ầm ầm ầm...

Cả Hồng Hoang đều chấn động kịch liệt không ngừng, phảng phất như sắp sụp đổ vỡ nát.

Ù ù ù...

Hồng Quân kịp thời ra tay, lập tức di chuyển chiến trường hư không, bao trùm khu vực mấy chục vạn ức dặm, tránh để Hồng Hoang bị dư ba trận chiến của Lê Ân và Thông Thiên tàn phá tan nát.

Bành bành bành...

Cuối cùng, lại là uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận nhỉnh hơn một bậc, kiếm khí vô lượng cuồn cuộn đã nghiền nát toàn bộ Thái Dương Chân Hỏa do Lê Ân tế ra thành hư vô.

“Tru Tiên Kiếm Trận, không hổ là sát trận đệ nhất Hồng Hoang, uy lực quả thật khủng bố!” Lê Ân đang ở trong Tru Tiên Kiếm Trận, không kìm được cảm thán.

Do Tru Tiên Trận Đồ, cùng với bốn thanh Tru Tiên Tứ Kiếm vô hạn tiếp cận Tiên Thiên Chí Bảo tạo thành, uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận đã đạt đến cấp bậc đỉnh phong Thánh Nhân hậu kỳ, rất gần với Thánh Nhân viên mãn.

Thảo nào trong Phong Thần Đại Kiếp, Tru Tiên Kiếm Trận do Thông Thiên Giáo Chủ bày ra, cần đến Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bốn đại Thánh Nhân liên thủ mới có thể phá được.

Ù ù ù...

Kiếm khí trong Tru Tiên Kiếm Trận quá dày đặc, mỗi một tấc không gian đều tràn ngập kiếm khí vô cùng vô tận.

Lê Ân tuy đã bố trí từng tầng từng tầng Thái Dương Chân Hỏa để bảo vệ an toàn cho nhục thân, nhưng kiếm khí vô lượng quá nhiều, tốc độ bổ sung Thái Dương Chân Hỏa xa xa không bằng tốc độ Thái Dương Chân Hỏa bị kiếm khí vô lượng nghiền nát.

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân tự nhiên không dám sơ suất, vội vàng vận chuyển Bàn Cổ Thần Thể đến cực hạn.

Bàn Cổ Thần Thể tuy mới chỉ là Thánh Nhân trung kỳ, nhưng kiếm khí vô lượng sau khi bị vô số tầng Thái Dương Chân Hỏa làm suy yếu, đến lúc chém lên người hắn, uy lực đã giảm đi bảy tám phần, tự nhiên không thể chém nổ Bàn Cổ Thần Thể của Lê Ân được nữa.

Nhưng như vậy, Lê Ân khống chế uy lực Thái Dương Chân Hỏa ở Thánh Nhân hậu kỳ, không nghi ngờ gì đã rơi vào thế hạ phong tuyệt đối.

Trong Tru Tiên Kiếm Trận, hắn hoàn toàn bị Thông Thiên áp chế.

Lê Ân làm vậy, tự nhiên là không muốn kết thúc trận chiến quá nhanh.

Hiện tại hắn đang nhặt thuộc tính nhặt đến bay lên.

Các thuộc tính [Kiếm Đạo Pháp Tắc], [Sát Lục Pháp Tắc] và [Trận Đạo Pháp Tắc] đang tăng vùn vụt, tốc độ tăng trưởng còn nhanh hơn cả ngồi tên lửa.

Chỉ sau mấy canh giờ chiến đấu, [Kiếm Đạo Pháp Tắc], [Sát Lục Pháp Tắc] và [Trận Đạo Pháp Tắc] toàn bộ đều tấn thăng lên cấp Thánh Nhân.

Tăng trưởng nhanh nhất, không ai khác chính là [Kiếm Đạo Pháp Tắc].

Bong bóng thuộc tính [Kiếm Đạo Pháp Tắc], không chỉ Tru Tiên Trận Đồ đang rơi, mà Tru Tiên Tứ Kiếm cũng đang điên cuồng rơi ra.

Cho nên, thứ nhiều nhất trong Tru Tiên Kiếm Trận, chính là bong bóng thuộc tính [Kiếm Đạo Pháp Tắc].

Thêm vào đó, Lê Ân ban đầu ở trong Sơn Hà Xã Tắc Đồ của Nữ Oa, từ trên người Thanh Bình Kiếm, đã farm [Kiếm Đạo Pháp Tắc] lên cấp Thánh Nhân.

Cho nên, sau mấy canh giờ, khi [Sát Lục Pháp Tắc] và [Trận Đạo Pháp Tắc] song song tấn thăng Thánh Nhân sơ kỳ, thì [Kiếm Đạo Pháp Tắc] thực ra đã tấn thăng Thánh Nhân trung kỳ. *"Đợi khi Kiếm Đạo pháp tắc của ta tấn thăng Thánh Nhân hậu kỳ, không biết có thể khống chế được Tru Tiên Tứ Kiếm của Thông Thiên không nhỉ?"* Lê Ân hai mắt híp lại, vô cùng mong chờ.

Nhưng cho dù lúc Kiếm Đạo pháp tắc đạt đến Thánh Nhân hậu kỳ, không thể từ tay Thông Thiên đoạt lấy quyền khống chế Tru Tiên Tứ

Kiếm, Lê Ân tin rằng, khi Kiếm Đạo pháp tắc của mình tăng lên đến đỉnh phong Thánh Nhân hậu kỳ, thậm chí là cảnh giới Thánh Nhân viên mãn, chắc chắn có thể đoạt lấy quyền khống chế Tru Tiên Tứ Kiếm.

Đến lúc đó ngược lại phải xem thử, Thông Thiên bị đoạt mất Tru Tiên Tứ Kiếm, biểu cảm sẽ đặc sắc đến mức nào.

Thế là, trong Tru Tiên Kiếm Trận, liền xuất hiện một cảnh tượng kỳ lạ, Lê Ân bị Thông Thiên Giáo Chủ đánh cho "ôm đầu chạy trốn", trong trận pháp chạy loạn khắp nơi, đi qua từng tấc không gian trong trận pháp.

Sở dĩ Lê Ân muốn đi khắp từng tấc không gian trong Tru Tiên Kiếm Trận, tự nhiên là để nhặt bong bóng thuộc tính.

Kiếm khí vô lượng do Tru Tiên Kiếm Trận kích phát, uy lực thực sự quá mạnh.

Tuy pháp tướng Thái Dương Kim Ô của Lê Ân, thông qua tự do cộng điểm thuộc tính, đã thành công tấn thăng Thánh Nhân sơ kỳ, nhưng thần thức Thánh Nhân sơ kỳ, căn bản không thể chống đỡ nổi những kiếm khí vô lượng cấp đỉnh phong Thánh Nhân hậu kỳ này, vừa tế ra sẽ bị kiếm khí vô lượng có mặt khắp nơi trong nháy mắt tiêu diệt.

Cho nên, Lê Ân chỉ có thể dùng phương pháp ngu ngốc nhất, chính là dùng thân thể tiếp xúc để nhặt bong bóng thuộc tính.

Nhưng dáng vẻ chạy loạn trong Tru Tiên Kiếm Trận của Lê Ân, lại bị tất cả các đại lão Hồng Hoang bao gồm cả Thông Thiên, cho là đang "ôm đầu chạy trốn".

"Kim Ô Đại thái tử, xem ra ngươi cũng chỉ có thế mà thôi!" Thông Thiên mặt lạnh lùng cuối cùng cũng lộ ra một nụ cười.

Ầm ầm ầm...

Vừa nghĩ đến đây, Thông Thiên lập tức như tiêm máu gà, điên cuồng thúc giục Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm đến cực hạn.

Tru Tiên Tứ Kiếm sắc bén, lập tức phun ra càng nhiều kiếm khí khủng bố hơn, cuồn cuộn cuốn về phía Lê Ân.

"Xem ra ta đã đánh giá cao Kim Ô Đại thái tử, căn bản không cần Tam Thanh cùng ra tay, chỉ cần một mình Thông Thiên là có thể nghiền ép!" Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung cũng không ngừng gật đầu, ánh mắt nhìn Lê Ân như nhìn một người chết.

Nhưng, Lê Ân đang ở trong Tru Tiên Kiếm Trận, nhặt thuộc tính đang vui vẻ, đột nhiên cảm giác kiếm khí vô lượng có mặt khắp nơi, uy lực tăng vọt một đoạn lớn.

Ánh mắt Lê Ân, lập tức trở nên vô cùng kỳ quái.

Hơi suy nghĩ một chút, hắn lập tức hiểu ra, chắc chắn là hành vi cố ý tỏ ra yếu thế của mình, khiến Thông Thiên cảm thấy có cơ hội, nhìn thấy hy vọng chém giết hắn.

Nhưng Thông Thiên dốc toàn lực thúc giục Tru Tiên Kiếm Trận, không nghi ngờ gì đối với hắn càng có lợi hơn, số điểm thuộc tính farm được sẽ càng phong phú hơn.

Lê Ân cảm thấy cần thiết, tiếp tục kích thích tính tích cực của Thông Thiên.

"Phụt!

Phụt..." Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân để cho những kiếm khí vô lượng kia nhấn chìm mình.

Trong khoảnh khắc, mỗi một tấc da thịt của Lê Ân, trong nháy mắt đều phải chịu vô số kiếm khí công kích.

Lê Ân lập tức miệng phun máu tươi, trên nhục thân càng xuất hiện vô số vết nứt dày đặc.

Nhục thân của Lê Ân, xem ra đã bị thương cực kỳ nghiêm trọng.

Chương 294

Nhưng thực ra không phải vậy, vô số vết nứt trên nhục thân, phần lớn đều do Lê Ân tự tạo ra.

Tất cả, chỉ để dụ dỗ Thông Thiên lấy ra mười hai phần chiến lực, để hắn có thể farm được nhiều điểm thuộc tính hơn.

Quả nhiên, thấy cảnh này, Thông Thiên không khỏi thần sắc chấn động, công thế càng thêm hung mãnh.

Rõ ràng, Thông Thiên đã bị Lê Ân, vị ảnh đế số một Hồng Hoang này, lừa gạt bởi kỹ năng diễn xuất tinh xảo không gì sánh bằng, tưởng rằng Lê Ân thật sự đã bị thương nặng như vậy.

Trong lúc Lê Ân và Thông Thiên kịch chiến, Đế Tuấn và Thái Nhất thì đang tiếp nhận khảo nghiệm của đợt lôi phạt thứ tư.

Tình huống của Đế Tuấn vô cùng tồi tệ.

Hắn đã dùng hết sức bình sinh, mới miễn cưỡng chống đỡ được đợt Tử Tiêu Thần Lôi thứ ba.

Đợt Tử Tiêu Thần Lôi thứ tư, số lượng càng lớn, uy lực cũng càng lớn, hiển nhiên đã vượt qua giới hạn chịu đựng của hắn.

Nhưng vì có Lê Ân ở bên cạnh hộ pháp, Đế Tuấn dù ở trong tình cảnh gian nan, trên mặt lại không có chút hoảng sợ nào.

Thế nhưng, khi thấy Thông Thiên Giáo Chủ ra tay, thậm chí không tiếc bày ra Tru Tiên Kiếm Trận để cản trở Lê Ân, sắc mặt Đế Tuấn lập tức thay đổi.

"Mạng ta... thôi rồi!" Đối mặt với đợt lôi phạt thứ tư thanh thế to lớn, Lê Ân lại bị Thông Thiên Giáo Chủ chặn lại, không kịp cứu viện, trong mắt Đế Tuấn không khỏi lộ ra một tia tuyệt vọng.

“Muốn diệt sát ta Đế Tuấn, vậy thì phải xem răng ngươi có tốt không!” Nhưng Đế Tuấn dù sao cũng là Thiên Đế từng thống trị Thiên Đình vô số năm, tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết.

Chỉ thấy trong mắt Đế Tuấn hung quang lộ rõ, toàn thân bắn ra một luồng hung lệ chi khí ngút trời.

Lời còn chưa dứt, Đế Tuấn chuẩn bị tự bạo, kéo theo lôi phạt của Thiên Đạo cùng chôn cùng.

Thế nhưng, một giây sau, động tác tự bạo của Đế Tuấn đột nhiên ngưng lại.

“Phụ đế, không cần tự bạo!

Hài nhi sẽ giúp ngài thành Thánh, cứ để Tử Tiêu Thần Lôi oanh kích lên người ngài đi!

Yên tâm, hài nhi đã để lại sức mạnh đặc biệt trong cơ thể ngài, sẽ không để ngài bị Tử Tiêu Thần Lôi diệt sát đâu.” Bởi vì... lúc này, trong sâu thẳm tâm linh của Đế Tuấn, lại vang lên giọng nói của Lê Ân.

Đế Tuấn không khỏi ngẩn ra.

Hắn không ngờ, Lê Ân đã sớm tính toán kỹ, sớm đã để lại sức mạnh trong cơ thể hắn.

Sức mạnh đặc biệt mà Lê Ân để lại trong cơ thể Đế Tuấn và Thái Nhất, cũng chính là Tử Tiêu Thần Lôi.

Ban đầu, khi Vọng Thư tiết lộ thiên cơ, thảm bị Thiên Đạo giáng lôi phạt mạt sát, Lê Ân đã farm thuộc tính [Tử Tiêu Thần Lôi] lên đến đỉnh phong Thánh Nhân trung kỳ.

Tử Tiêu Thần Lôi mà Thiên Đạo giáng xuống để diệt sát Đế Tuấn và Thái Nhất, uy lực chỉ ở Thánh Nhân sơ kỳ mà thôi, một khi xâm

nhập vào cơ thể Đế Tuấn và Thái Nhất, sẽ bị Tử Tiêu Thần Lôi cấp đỉnh phong Thánh Nhân trung kỳ mà Lê Ân để lại luyện hóa.

Đây là thủ đoạn bí mật mà Lê Ân bảo đảm cho Đế Tuấn và Thái Nhất thành Thánh.

Sở dĩ Lê Ân muốn cùng Thông Thiên đại chiến, tự nhiên cũng là để thu hút toàn bộ ánh mắt của các đại lão Hồng Hoang về phía hắn và Thông Thiên.

Sự thật là, kế hoạch của Lê Ân rất thuận lợi.

Kể từ khi Lê Ân và Thông Thiên bắt đầu đánh nhau, ánh mắt của tất cả các đại lão Hồng Hoang, quả thực đều từ trên người Đế Tuấn và Thái Nhất, chuyển dời đến chiến trường của Lê Ân và Thông Thiên.

Dù sao, trận chiến giữa Lê Ân và Thông Thiên, là trận chiến cấp Thánh Nhân hậu kỳ.

Từ khi Hồng Hoang khai thiên lập địa, chưa từng xuất hiện trận chiến cấp Thánh Nhân hậu kỳ.

Đế Tuấn và Thái Nhất, cho dù độ kiếp thành công, cũng chỉ là Thánh Nhân mới tấn thăng mà thôi.

Một bên là Thánh Nhân hậu kỳ, một bên là Thánh Nhân sơ kỳ, kẻ ngốc cũng biết bên nào quan trọng hơn.

Như vậy, Đế Tuấn và Thái Nhất, lặng lẽ dưới mí mắt của tất cả các đại lão Hồng Hoang, chống đỡ hết đợt lôi phạt này đến đợt lôi phạt khác.

Đợi đến khi các đại lão Hồng Hoang phản ứng lại, Đế Tuấn và Thái Nhất đã thành công độ kiếp, chính thức tấn thăng cấp Thánh Nhân.

“Cái... gì?!

Đế Tuấn cũng độ kiếp thành công rồi, Kim Ô Đại thái tử không kịp cứu viện, hắn tự mình chống đỡ được?” Các đại lão Hồng Hoang đại kinh, tỏ ra vô cùng bất ngờ.

“Chết tiệt!” Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong nháy mắt đen như đít nồi.

Hắn cảm giác như bị Kim Ô Đại thái tử, Đế Tuấn và Thái Nhất, liên thủ trêu đùa.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Vừa nghĩ đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn nổi giận, trực tiếp tế ra Bàn Cổ Phiên, hung hãn lao về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

Đế Tuấn và Thái Nhất độ kiếp thành công, tấn thăng thành Thánh Nhân thì đã sao.

Tuyệt đối không cho phép Yêu tộc có thêm hai vị Thánh Nhân.

May mắn thành Thánh, cũng phải bị diệt sát.

“Lão già Nguyên Thủy, tìm chết!” Lê Ân trong nháy mắt đại nộ, trực tiếp tế ra Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, nghênh đón Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tuy hắn đang ở trong Tru Tiên Kiếm Trận, nhưng vẫn luôn chú ý đến tình hình của Đế Tuấn và Thái Nhất, không thể nào thực sự để Đế Tuấn và Thái Nhất xảy ra chuyện.

Ù ù ù...

Trong Bát Cảnh Cung, ánh mắt Thái Thượng Lão Tử lóe lên không ngừng.

Nhưng dưới sự thúc giục liên tục của Hồng Quân, Thái Thượng Lão Tử cũng không thể không ra tay.

Thái Thượng Lão Tử lật tay một cái, Thái Cực Đồ đã xuất hiện trong tay hắn.

Thái Cực Đồ, là một trong tam đại Tiên Thiên Chí Bảo của Hồng Hoang, mang màu sắc hỗn độn âm dương, hiển hiện hình tượng "Đại Đạo Vô Cực", có uy năng bình định địa thủy hỏa phong, chuyển hóa lực lượng âm dương ngũ hành, phân lý huyền cơ thiên đạo, bao hàm vạn tượng đại thiên.

Thái Cực Đồ toàn thân vạn đạo hà quang, ngàn tia thụy khí, bên ngoài đồ có "Đại Đạo Sấm Ngôn" vây quanh, bên trong đồ có "Thiên Đạo Phù Lục" ẩn hiện.

Chương 295

Ngũ sắc hào quang chiếu rọi sơn hà đại địa, cửu sắc thụy khí chấn nhiếp chư thiên hoàn vũ. *"Ngay cả Thái Thượng Lão Tử cũng không nhịn được mà ra tay, lần này có chút phiền phức rồi!"* Lê Ân mâu tử, trong nháy mắt híp lại, trên mặt hiện lên mấy phần ngưng trọng.

Thái Thượng Lão Tử là người đứng đầu Tam Thanh, thực lực tuyệt đối mạnh hơn Thông Thiên rất nhiều.

Hơn nữa, Thái Thượng Lão Tử lần này không hề lưu thủ, vừa ra tay đã tế ra Tiên Thiên Chí Bảo Thái Cực Đồ.

Với tu vi đỉnh phong Thánh Nhân hậu kỳ của Thái Thượng Lão Tử, dưới sự thúc giục toàn lực, Thái Cực Đồ đã bộc phát ra uy lực Thánh Nhân viên mãn. *"Xem ra lần này phải bộc lộ thực lực Thánh Nhân viên mãn rồi!"* Lê Ân thầm nghĩ trong lòng.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh.

Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn, và Thái Cực Đồ của Thái Thượng Lão Tử, gần như cùng lúc lao tới.

Nhưng điểm khác biệt duy nhất là, Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn, lao về phía Đế Tuấn và Thái Nhất.

Còn Thái Cực Đồ của Thái Thượng Lão Tử, thì từ Bát Cảnh Cung bay ra, trong nháy mắt rơi vào trong Tru Tiên Kiếm Trận, hung hãn lao về phía Lê Ân.

Ầm ầm ầm...

Thế nhưng, điều khiến Lê Ân đang chuẩn bị toàn lực bộc phát khá bất ngờ là...

Thái Cực Đồ rơi vào trong Tru Tiên Kiếm Trận, lại bị kiếm khí vô lượng điên cuồng công kích.

Lê Ân không khỏi có chút ngạc nhiên.

Rõ ràng không ngờ, Thông Thiên lại có thể chặn lại công thế của Thái Cực Đồ.

"Đại sư huynh, đối thủ của ta là Kim Ô Đại thái tử!

Huynh đã đáp ứng, trước khi ta chưa phân ra thắng bại triệt để, sẽ không can thiệp!" Thông Thiên trong Bích Du Cung, trong nháy mắt nhíu mày, vội vàng truyền âm cho Thái Thượng Lão Tử.

"Thông Thiên sư đệ, là Lão sư truyền âm bảo ta ra tay!" Thái Thượng Lão Tử nhẹ nhàng truyền âm đáp lại.

"Thông Thiên, bây giờ không phải là lúc giảng đạo nghĩa, lần này ba người các ngươi phải toàn lực liên thủ!

Nhất định phải chém giết Kim Ô Đại thái tử, không thể để hắn tiếp tục họa loạn Hồng Hoang nữa!" Lúc này, giọng nói mang theo mấy phần tức giận của Hồng Quân, cũng truyền vào trong đầu Thông Thiên.

Thông Thiên không khỏi trầm mặc. *"Bây giờ, [Kiếm Đạo Pháp Tắc], [Sát Lục Pháp Tắc] và [Trận Đạo Pháp Tắc] của ta, toàn bộ đều đã đạt đến Thánh Nhân hậu kỳ, hẳn là có thể từ tay Thông Thiên, đoạt lấy quyền khống chế Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm rồi nhỉ."* Lê Ân thầm nghĩ trong lòng.

Vút vút vút...

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức hành động, trong nháy mắt toàn

lực vận chuyển Kiếm Đạo pháp tắc, Sát Lục pháp tắc và Trận Đạo pháp tắc.

Kiếm Đạo pháp tắc, Sát Lục pháp tắc và Trận Đạo pháp tắc mênh mông cuồn cuộn, lập tức quét về phía Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm đang lơ lửng trên đỉnh đầu Lê Ân.

"Ồ?

Thành công rồi!" Lê Ân lập tức mắt sáng lên, trong lòng vui mừng khôn xiết.

Dưới sự quét của Kiếm Đạo pháp tắc, Sát Lục pháp tắc và Trận Đạo pháp tắc, Lê Ân lại từ tay Thông Thiên không hề phòng bị, đoạt được quyền khống chế Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm.

Đến đây, Tru Tiên Trận Đồ, Tru Tiên Tứ Kiếm và Tru Tiên Kiếm Trận, tất cả đều trong nháy mắt đổi chủ.

Ầm ầm ầm...

Dưới sự khống chế của Lê Ân, hắn trực tiếp toàn lực thúc giục, điên cuồng công kích Thái Cực Đồ.

"Cái gì?!" Lúc này, Thông Thiên ở Bích Du Cung xa xôi, lại đột nhiên toàn thân Thánh lực cuồng dũng.

Bành bành bành...

Thánh tọa của Thông Thiên, trực tiếp bị Thánh lực tuôn ra từ trong cơ thể, trong nháy mắt oanh thành bột mịn.

Có thể thấy, Thông Thiên lúc này thất thố đến mức nào.

Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm đã được tế luyện vô tận năm tháng, bị Lê Ân đoạt mất quyền khống chế, Thông Thiên không thất thố mới là lạ.

May là Thông Thiên trong Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm,

đều đã khắc vô số tầng ấn ký nguyên thần.

Cho dù bây giờ Lê Ân dùng Kiếm Đạo pháp tắc, Sát Lục pháp tắc và Trận Đạo pháp tắc, đoạt lấy quyền khống chế Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm, nhưng cũng chỉ là tạm thời mà thôi.

Ù ù ù...

Thông Thiên đâu dám do dự, trực tiếp thúc giục ấn ký nguyên thần trong Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm đến cực hạn.

Thế là, Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm, lập tức kháng cự lại sự khống chế của Lê Ân.

Cho dù Lê Ân càng điên cuồng hơn dùng Kiếm Đạo pháp tắc, Sát Lục pháp tắc và Trận Đạo pháp tắc quét qua, cũng không thể tiếp tục khống chế Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm nữa.

Thông Thiên vừa đoạt lại Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm, chưa kịp thở phào, lại một lần nữa sắc mặt đại biến.

Bởi vì...

Hồng Quân trong cơn thịnh nộ, đã hung hãn ra tay với y.

"Thông Thiên, ngươi to gan lắm!" Hồng Quân lúc này như một con sư tử điên cuồng.

Vừa rồi Lê Ân đoạt được quyền khống chế tạm thời của Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm, điên cuồng thúc giục Tru Tiên Kiếm Trận công kích Thái Cực Đồ, hành vi này bị Hồng Quân xem là Thông Thiên không tuân pháp chỉ, khiêu chiến quyền uy.

Hồng Quân tự nhiên sẽ không tin, Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm là pháp bảo bản mệnh của Thông Thiên, lại có thể bị Lê Ân trong nháy mắt đoạt đi quyền khống chế.

Nếu không phải Thông Thiên đích thân trải qua, y cũng đánh chết

không tin.

Cho nên, Hồng Quân tự nhiên đổ chuyện này lên đầu Thông Thiên.

Ầm long!

Lời Hồng Quân còn chưa dứt, một bàn tay khổng lồ vô song, lập tức từ Tử Tiêu Cung ngoài ba mươi ba tầng trời bay ra.

Chương 296

Bàn tay khủng bố tuyệt luân, trong nháy mắt vượt qua không gian vô tận, xuất hiện bên ngoài Bích Du Cung.

Bành bành bành...

Thánh trận phòng ngự do Thông Thiên đích thân chế tạo trong Bích Du Cung, trước mặt bàn tay che trời lấp đất kia, như tờ giấy mỏng, trực tiếp bị nó phá hủy sạch sẽ.

Sau đó, bàn tay khổng lồ vô song, một đường thẳng tiến, cuối cùng hóa thành một ngọn thái cổ thần sơn nguy nga, trực tiếp trấn áp Thông Thiên.

Thông Thiên há miệng, có ý muốn biện giải, rằng vừa rồi thúc giục Tru Tiên Kiếm Trận công kích Thái Cực Đồ, không phải là y.

Nhưng y không nói ra, vì y biết rõ, chuyện này thực sự quá huyền bí hoang đường, người không đích thân trải qua, tuyệt đối sẽ không tin chuyện hoang đường như vậy.

Hơn nữa, y cũng biết tính cách của Hồng Quân, một khi mở miệng biện giải, Hồng Quân chỉ cho rằng y đang ngụy biện, chỉ có thể đổ thêm dầu vào lửa, khiến Hồng Quân càng tức giận hơn.

Vút vút vút...

Vừa nghĩ đến đây, Thông Thiên lập tức dùng ấn ký nguyên thần, thu lại toàn bộ Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm.

Y không dám để Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm ở đó khi bị trấn áp.

Vạn nhất Lê Ân lại dùng loại thủ đoạn mà y không thể hiểu nổi kia, đoạt đi Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm, và nhân lúc y bị

trấn áp, mài mòn hết ấn ký nguyên thần y để lại trong Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm, lúc đó y thật sự, khóc cũng không khóc được.

Thấy Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm, như bị lửa đốt đít, trong nháy mắt phá không bay đi, Lê Ân không khỏi thầm tiếc.

Nhưng như vậy cũng tốt, Thông Thiên triệu hồi Tru Tiên Trận Đồ và Tru Tiên Tứ Kiếm, hắn cũng không cần lo lắng Tam Thanh liên thủ nữa.

Tuy vẫn còn Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử, nhưng thiếu đi Thông Thiên Giáo Chủ, không nghi ngờ gì đã giảm bớt một phần lớn áp lực cho Lê Ân.

Trong số Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử còn lại, Nguyên Thủy Thiên Tôn không đáng lo ngại, người duy nhất khiến hắn có áp lực, chỉ có Thái Thượng Lão Tử.

Không phải Lê Ân xem thường Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tuy Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng giống như Thông Thiên Giáo Chủ, đều có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ, thậm chí, Nguyên Thủy Thiên Tôn trên con đường Thánh Nhân hậu kỳ, còn đi xa hơn Thông Thiên Giáo Chủ, nhưng uy hiếp mà Nguyên Thủy Thiên Tôn mang lại cho Lê Ân, không nghi ngờ gì nhỏ hơn rất nhiều so với Thông Thiên Giáo Chủ.

Hãy nhìn trận chiến giữa Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Hỗn Nguyên Thái Âm Châu của Lê Ân lúc này là có thể thấy rõ.

Đây là trận chiến đầu tiên sau khi Hỗn Nguyên Thái Âm Châu ra đời.

Nhưng biểu hiện của nó lại vô cùng xuất sắc, cứng rắn chặn đứng

Bàn Cổ Phiên dưới sự thúc giục toàn lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn, không để Đế Tuấn và Thái Nhất chịu chút thương tổn nào. *"Uy lực của Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, dường như chưa phát huy hết!

Đúng rồi!

Thái Âm pháp tắc, trước tiên chuyển Thái Âm pháp tắc của Thái Âm Đạo Nhân qua đã!

Dùng Thái Âm pháp tắc thúc giục Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, tuyệt đối có thể bộc phát ra mười hai phần uy lực!

Đến lúc đó không chừng dùng Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, có thể trực tiếp chặn đứng công thế của Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ!

Ta cũng có thể không cần bộc lộ tu vi Thánh Nhân viên mãn nữa!"* Lê Ân thầm nghĩ, mâu tử lập tức trở nên càng lúc càng sáng.

Ù ù ù...

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức hành động, trực tiếp mở giao diện thuộc tính, chuyển Thái Âm pháp tắc từ trên người Thái Âm Đạo Nhân qua.

Nhưng Lê Ân cũng không chuyển toàn bộ Thái Âm pháp tắc, chỉ chuyển Thái Âm pháp tắc cấp đỉnh phong Thánh Nhân hậu kỳ, rồi dừng lại.

Hỗn Nguyên Thái Âm Châu được Thái Âm pháp tắc gia trì, lập tức uy lực tăng vọt, trực tiếp đánh bay Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

"Phụ đế, Thái Nhất thúc phụ, hai người về Yêu giới trị thương và củng cố tu vi trước đi!" Lê Ân lúc này mới nhìn về phía Đế Tuấn và Thái Nhất đã thành Thánh.

Đế Tuấn và Thái Nhất, tuy dưới sự giúp đỡ giấu trời qua biển của

Lê Ân, đã thành công độ kiếp, nhưng cũng bị thương không nhẹ.

Đặc biệt là Đế Tuấn, thương thế cực kỳ nghiêm trọng, căn bản không phải trong thời gian ngắn có thể hồi phục.

Đế Tuấn và Thái Nhất đồng thời gật đầu.

Họ cũng biết, cho dù bây giờ đã thành Thánh, nhưng trận chiến giữa Lê Ân và Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thái Thượng Lão Tử, tuyệt đối không phải là thứ họ có thể can thiệp.

Nếu không có Lê Ân che chở, cho dù là Thái Nhất có trong tay Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung, cũng sẽ bị một tia dư ba trận chiến thoát ra, trực tiếp oanh sát thành tro bụi.

Dù sao, khoảng cách giữa Thánh Nhân sơ kỳ và Thánh Nhân hậu kỳ, thực sự quá lớn.

Vút!

Vút!

Vừa nghĩ đến đây, Đế Tuấn và Thái Nhất, song song hóa thành một luồng lưu quang, trực tiếp độn vào miệng Lê Ân.

"Thái Nhất thúc phụ, lại cho ta mượn Hỗn Độn Chung của người một lúc!" Trước khi Thái Nhất sắp độn vào miệng, Lê Ân đột nhiên nảy ra một ý.

Ù!

Thái Nhất càng không có chút do dự nào, trực tiếp để lại Hỗn Độn Chung.

Cùng lúc sở hữu hai trong bốn đại Tiên Thiên Chí Bảo của Hồng Hoang, đối phó với sự liên thủ của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử, cũng sẽ dễ dàng hơn.

Đang đang đang...

Tiếng chuông hùng vĩ, trong nháy mắt liên miên bất tuyệt, truyền khắp cả Hồng Hoang.

Sau khi có Hỗn Độn Chung gia nhập, áp lực của Hỗn Nguyên Thái Âm Châu lập tức giảm mạnh.

Nếu không, đối mặt với thế công liên thủ của Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ, nó thật sự chưa chắc đã chống đỡ nổi.

Ầm ầm ầm...

Dưới sự thúc giục toàn lực của Lê Ân, Hỗn Độn Chung và Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, lập tức cùng Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ điên cuồng giao chiến.

Đối thủ của Hỗn Độn Chung, là Bàn Cổ Phiên.

Thái Cực Đồ bộc phát uy lực mạnh hơn, thì do Hỗn Nguyên Thái Âm Châu đối phó.

“Chết tiệt!

Chết tiệt!

Chương 297

Chết tiệt...” Trong Ngọc Hư Cung, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong nháy mắt âm trầm đến cực điểm.

Hắn cảm giác bị Lê Ân xem thường.

Uy lực mà Hỗn Độn Chung bộc phát trong tay Lê Ân, xa xa không bằng Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Không còn cách nào khác.

Hỗn Độn pháp tắc mà Lê Ân nắm giữ, mới chỉ là Thánh Nhân trung kỳ mà thôi, xa xa không bằng Thái Âm pháp tắc dùng để thúc giục Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

May là Hỗn Độn Chung, là chí bảo phòng ngự đệ nhất Hồng Hoang, cho dù dùng Hỗn Độn pháp tắc Thánh Nhân trung kỳ thúc giục, cũng vẫn có thể khiến Bàn Cổ Phiên không thể công phá phòng ngự của nó.

Về phần Hỗn Nguyên Thái Âm Châu và Thái Cực Đồ, thì đánh đến khó phân thắng bại.

Cả hai, đều bộc phát ra chiến lực Thánh Nhân viên mãn.

Thanh thế động tĩnh của trận chiến, quả thực khủng bố tuyệt luân đến cực điểm.

Cho dù là chiến trường hư không bao trùm khu vực rộng lớn, dường như cũng có chút không chịu nổi, lúc này đang điên cuồng chấn động kịch liệt, phảng phất như sắp sụp đổ.

Trong Bát Cảnh Cung, mâu tử của Thái Thượng Lão Tử không khỏi trầm ngưng.

Tuy y chủ trương thanh tịnh vô vi, nhưng lúc này đã toàn lực ra tay, liên thủ với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nếu vẫn không có chút tiến triển nào, vẫn không làm gì được Lê Ân, thì có chút mất mặt.

Thái Thượng Lão Tử tự nhiên không thể chấp nhận kết quả này.

"Nhất Khí Hóa Tam Thanh!" Vừa nghĩ đến đây, Thái Thượng Lão Tử trực tiếp tế ra thần thông mạnh nhất.

Phù!

Lời vừa dứt, miệng Thái Thượng Lão Tử liền phun ra một đạo tiên thiên tử khí.

Một giây sau, đạo tiên thiên tử khí này liền hóa thành ba bóng người.

Bóng người thứ nhất có dáng vẻ đồng tử, môi hồng răng trắng.

Bóng người thứ hai có dáng vẻ trung niên, ánh mắt lạnh lùng, không giận tự uy.

Bóng người thứ ba có dáng vẻ lão quan, tóc hạc da hồng.

Ba bóng người, tỏa ra uy áp chính là cấp Thánh Nhân hậu kỳ.

Nếu cộng thêm bản thể của Thái Thượng Lão Tử, một người tương đương với sở hữu bốn chiến lực cấp Thánh Nhân hậu kỳ.

Có thể thấy, thần thông [Nhất Khí Hóa Tam Thanh] của Thái Thượng Lão Tử, uy lực khủng bố đến mức nào.

Vút!

Vút!

Vút!

Ba tôn hóa thân tiên thiên tử khí do Thái Thượng Lão Tử diễn hóa

ra, trong nháy mắt bước ra khỏi Bát Cảnh Cung, trong nháy mắt giáng lâm chiến trường, hung hãn lao về phía Lê Ân.

"Thái Thượng Lão Tử không hổ là người đứng đầu Lục Thánh, nội tình quả nhiên không tầm thường!" Lê Ân không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

Bản thể của Thái Thượng Lão Tử, tuy không đích thân ra trận, nhưng lại dùng vô thượng thần thông, diễn hóa ra ba tôn hóa thân Thánh Nhân hậu kỳ.

Thật đáng sợ!

Ba tôn Thánh Nhân hậu kỳ, cộng thêm hai đại Tiên Thiên Chí Bảo liên thủ, nhất thời khiến áp lực của Lê Ân tăng gấp bội.

Nhưng Lê Ân lại hai mắt sáng rực nhìn chằm chằm ba tôn hóa thân của Thái Thượng Lão Tử.

Thần thông [Nhất Khí Hóa Tam Thanh] của Thái Thượng Lão Tử, quả thực mạnh đến vô lý.

Phải biết, hắn muốn diễn hóa ra ba tôn hóa thân cùng cảnh giới tu vi, không biết phải farm bao lâu thuộc tính mới làm được.

Thế mà, Thái Thượng Lão Tử một cái thần thông là xong.

Làm sao không khiến Lê Ân cảm thấy ghen tị và thèm nhỏ dãi.

Nếu có thể học được môn vô thượng thần thông này, vậy thì kiếm lớn rồi.

Đến lúc đó không chừng có thể, bình thường có thêm ba chiến lực Thánh Nhân viên mãn.

May là ba tôn hóa thân của Thái Thượng Lão Tử, đều đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính của môn thần thông [Nhất Khí Hóa Tam Thanh].

Ầm ầm ầm...

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân trực tiếp như hổ đói vồ mồi, chủ động lao về phía ba tôn hóa thân của Thái Thượng Lão Tử.

Nhưng ba tôn hóa thân tiên thiên tử khí của Thái Thượng Lão Tử, chiến lực cực kỳ cường đại.

Hơn nữa, tất cả đều cầm một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Hóa thân đồng tử cầm Thái Ất Phất Trần, hóa thân trung niên cầm Ly Địa Diễm Quang Kỳ, hóa thân lão quan cầm Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Thái Dương Chân Hỏa mà Lê Ân thể hiện ra, tuy đã đạt đến đỉnh phong Thánh Nhân hậu kỳ, nhưng dưới công thế điên cuồng của ba tôn hóa thân Thánh Nhân hậu kỳ của Thái Thượng Lão Tử, lại rơi vào tình thế lúng túng, bị động chịu đòn.

Khoảng cách giữa Thánh Nhân hậu kỳ và đỉnh phong Thánh Nhân hậu kỳ, tuy cực kỳ lớn, nhưng Thái Ất Phất Trần, Ly Địa Diễm Quang Kỳ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, đều là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo hàng đầu.

Đặc biệt là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, năng lực phòng ngự chỉ đứng sau Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Thái Dương Chân Hỏa cấp đỉnh phong Thánh Nhân hậu kỳ mà Lê Ân tế ra, mỗi một lần đều bị hóa thân lão quan, cầm Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, dễ dàng chặn lại.

Sau đó, hóa thân đồng tử và hóa thân trung niên, nhanh chóng chớp lấy cơ hội, tế ra Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ, hung hãn lao về phía Lê Ân.

Điều này mới dẫn đến Lê Ân bị đánh cho liên tiếp bại lui, vô cùng chật vật.

May là Bàn Cổ Thần Thể Thánh Nhân trung kỳ của Lê Ân, năng lực phòng ngự cực kỳ bất phàm, đủ để sánh với Thánh Nhân hậu kỳ.

Công kích của Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ, cho dù rơi trên người Lê Ân, trong thời gian ngắn cũng không thể đánh nổ nhục thân của hắn.

Nhưng nếu thời gian kéo dài, nhục thân của Lê Ân có thể thật sự không chống đỡ nổi.

Chương 298

Dù sao Bàn Cổ Thần Thể cũng không phải vạn năng, cũng có giới hạn chịu đựng.

Suy cho cùng, cảnh giới của Bàn Cổ Thần Thể, hơi thấp một chút.

Nếu Bàn Cổ Thần Thể đạt đến Thánh Nhân hậu kỳ, Lê Ân hoàn toàn có thể miễn nhiễm, tất cả các công kích của ba tôn hóa thân của Thái Thượng Lão Tử.

Bàn Cổ Thần Thể cấp Thánh Nhân hậu kỳ, năng lực phòng ngự mạnh mẽ, tuyệt đối có thể chịu được công kích của Thánh Nhân viên mãn. *"Nếu năng lực phòng ngự của Bàn Cổ Thần Thể không đủ, vậy thì tạm thời chuyển Thổ Chi pháp tắc của Thổ Linh Đạo Nhân qua luôn!"* Lê Ân trong lòng đột nhiên nảy ra một ý.

Vừa nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức hành động.

Vội vàng mở giao diện thuộc tính, kiểm tra các số liệu thuộc tính của Thổ Linh Đạo Nhân.

Sau đó, Lê Ân phát hiện, mười vạn năm trôi qua, Thổ Chi pháp tắc của Thổ Linh Đạo Nhân, cũng đã đạt đến cấp độ Thánh Nhân viên mãn.

Lúc này, điểm thuộc tính Thổ Chi pháp tắc của Thổ Linh Đạo Nhân, cao tới mười ba vạn ức.

Một bước vượt qua Thái Dương pháp tắc và Thái Âm pháp tắc, trở thành thuộc tính có điểm số cao nhất trong tất cả các thuộc tính mà Lê Ân nắm giữ, không có cái thứ hai.

Nhưng Lê Ân đối với điều này cũng không có gì bất ngờ.

Cả Hồng Hoang đại lục, rộng lớn biết bao, Thổ Chi pháp tắc ẩn

chứa ở tận cùng của mặt đất, càng vô cùng vô tận.

Cho dù Thổ Linh Đạo Nhân farm Thổ Chi pháp tắc lên cấp Thiên Đạo Thánh Nhân, Lê Ân cũng không hề cảm thấy bất ngờ.

Đương nhiên, Lê Ân cũng biết rõ, muốn farm Thổ Chi pháp tắc lên cấp Thiên Đạo Thánh Nhân, chắc chắn cần một khoảng thời gian cực kỳ dài.

Chắc chắn không phải chỉ trong mười vạn năm là có thể làm được.

Thổ Linh Đạo Nhân rõ ràng, lúc này vẫn đang ở dưới lòng đất của Hồng Hoang đại lục, điên cuồng farm thuộc tính.

Nhưng sau khi đến cảnh giới này, tốc độ tăng trưởng của Thổ Chi pháp tắc của Thổ Linh Đạo Nhân đã rất chậm.

Sau khi chuyển ba vạn ức điểm thuộc tính Thổ Chi pháp tắc, Lê Ân không quan tâm đến tình hình của Thổ Linh Đạo Nhân nữa.

Ba vạn ức điểm thuộc tính Thổ Chi pháp tắc, đã đạt đến ngưỡng cửa Thánh Nhân viên mãn, đủ cho Lê Ân sử dụng.

Ầm ầm ầm...

Sau khi có Thổ Chi pháp tắc gia nhập, thế yếu của Lê Ân, trong nháy mắt đã đảo ngược.

Dưới sự phòng ngự kép của Bàn Cổ Thần Thể và Thổ Chi pháp tắc, công kích của Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ, khi rơi trên người Lê Ân, đã không thể gây ra bất kỳ thương tổn nào cho hắn nữa.

“Phụt!

Phụt!

Phụt...” Nhưng, với tư cách là ảnh đế phái thực lực số một không

thể tranh cãi của Hồng Hoang, Lê Ân tự nhiên phải diễn cho trọn vai.

Hắn vẫn thỉnh thoảng phun ra vài ngụm máu tươi, nhục thân cũng thỉnh thoảng nứt ra vô số vết rạn.

Trông hắn thê thảm chật vật đến cực điểm, cảm giác như không chống đỡ được bao lâu nữa, sắp bị hóa thân của Thái Thượng Lão Tử, đánh nổ tung.

Trong Bát Cảnh Cung, bản thể của Thái Thượng Lão Tử, trán nổi gân xanh.

Y vốn thanh tịnh vô vi, cảm giác như sắp bị Lê Ân chọc tức đến nổ tung.

Cách đây không lâu, Lê Ân mới dùng chiêu trò tương tự, lừa gạt Thông Thiên tính tình thẳng thắn.

Bây giờ lại dùng chiêu trò tương tự, lừa gạt y.

Cho dù là Thái Thượng Lão Tử tính tình tốt, cũng không khỏi nổi giận.

Có một không có hai!

Thật sự coi mấy vị Thánh Nhân này là kẻ ngốc để chơi đùa sao!

Thái Thượng Lão Tử sao có thể không cảm ứng được, Lê Ân tuy trông cực kỳ thê thảm chật vật, nhưng khí tức lại không thấy có chút hỗn loạn hay suy yếu nào.

Rõ ràng là giả bị thương!

"Phụt!

Phụt!

Phụt..." Ánh mắt Thái Thượng Lão Tử lạnh như băng.

Người hiền lành một khi nổi giận, còn hung ác hơn bất cứ ai.

Thái Thượng Lão Tử không nói hai lời, liên tiếp phun ra ba ngụm tinh huyết, lần lượt rơi vào Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Ù ù ù...

Tinh huyết của Thánh Nhân, uy thế phi phàm biết bao.

Dưới sự gia trì của tinh huyết Thánh Nhân của Thái Thượng Lão Tử, Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ, đều bộc phát ra ánh sáng chói lọi vô tận.

Lê Ân lập tức sắc mặt thay đổi.

Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ được tinh huyết Thánh Nhân gia trì, toàn bộ trong nháy mắt uy lực tăng vọt.

Ầm!

Uy lực của Thái Cực Đồ trong nháy mắt bạo trướng một đoạn dài, không nghi ngờ gì đã vượt qua Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, hung hăng đánh bay pháp bảo này ra ngoài.

Còn về Thái Ất Phất Trần cùng Ly Địa Diễm Quang Kỳ, dưới sự gia trì của tinh huyết Thánh nhân Thái Thượng Lão Tử, chúng thậm chí đã trực tiếp đột phá giới hạn giữa Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo, uy lực tức thì tăng vọt đến tầng thứ Tiên Thiên Chí Bảo.

Bành bành bành...

Thái Ất Phất Trần cùng Ly Địa Diễm Quang Kỳ sau khi uy lực bạo trướng, công kích rơi xuống người Lê Ân, cuối cùng cũng phá vỡ được lớp phòng ngự từ Thổ chi pháp tắc mà Lê Ân âm thầm vận chuyển.

Sau đó, toàn bộ công kích còn lại đều oanh kích lên Bàn Cổ Thần

Thể của hắn.

“Phụt!

Phụt...” Lần này, vết thương của Lê Ân không phải là giả vờ nữa, hắn thật sự đã bị Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ đánh bị thương.

Chương 299

Vèo!

Lê Ân chưa kịp có động tác gì, Thái Cực Đồ sau khi đánh bay Hỗn Nguyên Thái Âm Châu đã tức khắc giáng xuống, kích phát công kích, hung hăng oanh tạc lên người Lê Ân.

Bành!

Uy lực của Thái Cực Đồ đâu phải là thứ mà Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ có thể so bì.

Thân thể của Lê Ân lại bị đánh nổ tung.

Đương nhiên, với cảnh giới hiện tại của Lê Ân, nhục thân bị đánh nổ cũng không thể khiến hắn vẫn lạc.

Ông ông ông...

Trong chớp mắt, nhục thân bị đánh nổ của Lê Ân lập tức ngưng tụ lại.

Sắc mặt Lê Ân tức thì trở nên vô cùng âm trầm.

Phải thừa nhận rằng, vừa rồi hắn đã có chút sơ suất.

Dù sao, trước đó hắn chỉ thúc đẩy phòng ngự của Thổ chi pháp tắc ở mức Thánh nhân hậu kỳ, chứ chưa hoàn toàn vận chuyển Thổ chi pháp tắc ở cấp Thánh nhân viên mãn.

Nếu không, cho dù Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ có được tinh huyết Thánh nhân gia trì, cũng không thể nào công phá được lớp phòng ngự của Thổ chi pháp tắc cấp Thánh nhân viên mãn.

Đương nhiên, Thổ chi pháp tắc cấp Thánh nhân viên mãn có lẽ cũng không cản nổi Thái Cực Đồ đã được tăng cường uy lực.

Thái Cực Đồ vốn dĩ đã là Tiên Thiên Chí Bảo, lại do bản thể Thái Thượng Lão Tử tự mình điều khiển, cộng thêm tinh huyết Thánh nhân gia trì, uy lực vừa rồi mà nó bộc phát ra tuyệt đối không phải là Thổ chi pháp tắc vừa đạt đến Thánh nhân viên mãn có thể chống đỡ được.

Nhưng như vậy cũng tốt.

Như thế này, ít nhất hắn cũng chưa bại lộ thực lực Thánh nhân viên mãn.

Một khi đã bại lộ thực lực Thánh nhân viên mãn, Hồng Quân và Thiên Đạo làm sao có thể ngồi yên được nữa.

Mặc dù Thánh nhân viên mãn còn cách xa tầng thứ Thiên Đạo Thánh nhân, nhưng Thánh nhân viên mãn là cảnh giới cuối cùng của Thánh nhân, Hồng Quân và Thiên Đạo chắc chắn sẽ cảm thấy bị uy hiếp.

Đó cũng là lý do vì sao Dương Mi luôn rất ít khi xuất hiện tại Hồng Hoang, để không trở thành cái gai trong mắt, cái dằm trong thịt của Hồng Quân và Thiên Đạo.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Lê Ân vừa mới ngưng tụ lại nhục thân, Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ đã lại một lần nữa lao tới.

"Đừng tưởng chỉ có các ngươi mới có tinh huyết để phun!" Đôi mắt Lê Ân lạnh đi, cũng trở nên tàn nhẫn hơn.

Phụt!

Phụt!

Phụt!

Nghĩ đến đây, Lê Ân liền phun ba ngụm tinh huyết vào Hỗn

Nguyên Thái Âm Châu vừa bay về hộ thân trước người.

Hỗn Độn Chung dù sao cũng là mượn, chủ nhân thật sự của nó là Thái Nhất.

Lê Ân có thể dùng Hỗn Độn pháp tắc để thúc đẩy Hỗn Độn Chung, nhưng lại không thể dùng tinh huyết của mình để gia trì cho nó.

Ông ông ông...

Hỗn Nguyên Thái Âm Châu sau khi được ba ngụm tinh huyết của Lê Ân gia trì, quang mang tỏa ra trực tiếp che lấp cả Thái Cực Đồ.

Ầm ầm ầm...

Uy lực của Hỗn Nguyên Thái Âm Châu cũng tăng vọt, biên độ tăng còn lớn hơn Thái Cực Đồ rất nhiều.

Dưới sự thúc đẩy điên cuồng của Lê Ân, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu lấy một địch ba, gắng gượng chống lại thế công của Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Nhưng, đối thủ của Lê Ân lúc này không chỉ có một mình Thái Thượng Lão Tử.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Lê Ân hoàn toàn phớt lờ, sắc mặt đã đen như đít nồi, gân xanh trên trán nổi lên giần giật.

Hiển nhiên, lửa giận trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn đã đạt đến cực điểm.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, chưa từng có ai dám miệt thị y như vậy.

Đặc biệt là Lê Ân, bây giờ lại đang trước mặt tất cả các đại lão Hồng Hoang, coi y như không khí.

Đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn luôn coi trọng thể diện mà nói, đây không nghi ngờ gì là sự sỉ nhục nghiêm trọng nhất.

"Phụt!

Phụt..." Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không nói hai lời, trực tiếp phun ra chín ngụm tinh huyết.

Chín ngụm tinh huyết ẩn chứa thánh uy vô cùng lập tức bay ra từ Ngọc Hư Cung, nháy mắt vượt qua hư không vô tận, giáng lâm trên chiến trường.

Chín giọt tinh huyết của Nguyên Thủy Thiên Tôn, không có ngoại lệ, toàn bộ đều rơi vào trong Bàn Cổ Phiên.

Ông ông ông...

Dưới sự gia trì của chín giọt tinh huyết Thánh nhân, khí tức tỏa ra từ Bàn Cổ Phiên còn vượt qua cả Thái Cực Đồ của Thái Thượng Lão Tử và Hỗn Nguyên Thái Âm Châu của Lê Ân.

Ầm!

Hỗn Độn Chung tự nhiên không thể nào phòng ngự nổi Bàn Cổ Phiên đã được tăng cường uy lực, trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Ngay sau đó, Bàn Cổ Phiên quấn quanh bốn nguyên tố hỗn độn vô tận là Địa, Hỏa, Thủy, Phong, hiên ngang lao về phía Lê Ân.

"Vãi, mấy lão này thi nhau xem ai nhiều máu hơn à?" Thấy cảnh này, mặt Lê Ân xanh mét, tức thì không nhịn được mà chửi ầm lên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tên này cũng quá ác, lại gia trì cho Bàn Cổ Phiên tới tận chín giọt tinh huyết Thánh nhân.

Ông!

Chương 300

Nghĩ đến đây, Lê Ân đâu dám do dự, trực tiếp tế ra Bàn Cổ Thần Điện.

Đối mặt với thế liên thủ của Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ, bây giờ hắn cũng không thể lo đến việc bại lộ Bàn Cổ Thần Điện nữa.

Dù sao Lực chi pháp tắc cũng đã bại lộ, bại lộ thêm Bàn Cổ Thần Điện cũng không sao.

Với thực lực hiện tại, hắn cũng không cần phải sợ người khác cướp Bàn Cổ Thần Điện nữa.

Ầm ầm ầm...

Nói thì chậm nhưng thực ra chỉ trong chớp mắt.

Bàn Cổ Thần Điện vừa được Lê Ân tế ra, Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ lập tức một lần nữa công phá phòng ngự của Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Công kích kinh khủng vô tận trong nháy mắt nhấn chìm Bàn Cổ Thần Điện.

Dù là Bàn Cổ Thần Điện, lúc này dưới sự công kích điên cuồng của Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ, cũng lung lay sắp đổ, chấn động kịch liệt.

May mà Bàn Cổ Thần Điện thuộc loại Tiên Thiên Chí Bảo đỉnh cấp nhất, dù không có tinh huyết của Lê Ân gia trì, năng lực phòng ngự cũng cường hãn đến cực điểm.

Nó đã gắng gượng chống đỡ toàn bộ công kích của Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

“Không hổ là Bàn Cổ Thần Điện, năng lực phòng ngự mạnh mẽ, hoàn toàn vượt xa Hỗn Độn Chung mấy bậc!” Lê Ân không khỏi sáng mắt lên.

“...?!” “Bàn...

Cổ...

Thần...

Điện?!” Đợi sau khi lực trường kinh khủng vô cùng trên chiến trường tiêu tán, khi nhìn rõ chân dung của Bàn Cổ Thần Điện, Lục Thánh và Hồng Quân, cùng với La Hầu, Kế Đô và một số ít đại lão Hồng Hoang khác, đều đồng loạt co rụt đồng tử, sắc mặt đại biến.

Bàn Cổ Thần Điện chưa từng hiện thế ở Hồng Hoang, ngoại trừ một số tồn tại cổ xưa từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma, các đại lão Hồng Hoang khác đều chưa từng thấy Bàn Cổ Thần Điện.

Tự nhiên cũng không thể ngay lập tức nhận ra tòa cung điện nguy nga mà Lê Ân tế ra chính là Bàn Cổ Thần Điện đã danh truyền Hồng Hoang vô tận năm tháng.

Tuy nhiên, những tồn tại cổ xưa từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma cũng không quá kinh ngạc.

Dù sao, trước đó Lê Ân đã bại lộ sự tồn tại của Lực chi pháp tắc, rõ ràng đã nhận được truyền thừa của Bàn Cổ, bây giờ tế ra Bàn Cổ Thần Điện cũng không có gì lạ.

Chỉ là, sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử lại khó coi đến cực điểm.

Ầm ầm ầm...

Bàn Cổ Thần Điện tuy không phải là chí bảo phòng ngự, nhưng phẩm giai của nó quá cao, thuộc loại Tiên Thiên Chí Bảo đỉnh cấp

nhất, tự nhiên cũng cứng rắn đến mức khó tin.

Dù lúc này, Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ đã được tinh huyết Thánh nhân gia trì, điên cuồng công kích Bàn Cổ Thần Điện, cũng không thể phá vỡ được phòng ngự của nó.

Lê Ân tức thì thở phào một hơi.

Có Bàn Cổ Thần Điện, cũng có nghĩa là hắn đã đứng ở thế bất bại.

Nhưng, Lê Ân không phải là người chỉ biết chịu đòn mà không trả đòn, bị chửi mà không chửi lại.

Vừa rồi thế công liên thủ của Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ đã khiến hắn chật vật như vậy, Lê Ân tự nhiên phải phản kích.

Ông ông ông...

Nghĩ đến đây, Lê Ân điên cuồng vận chuyển Lực chi pháp tắc để thúc đẩy Bàn Cổ Thần Điện.

Trong chớp mắt, Bàn Cổ Thần Điện đột nhiên bộc phát ra một luồng khí tức cường hãn vô song.

Luồng khí tức này kinh khủng đến mức vượt xa Bàn Cổ Phiên đã được chín giọt tinh huyết của Nguyên Thủy Thiên Tôn gia trì.

Bành bành bành...

Ngay sau đó, dưới sự thúc đẩy điên cuồng của Lê Ân, Bàn Cổ Thần Điện lại điên cuồng đập mạnh về phía Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Bàn Cổ Thần Điện được Lực chi pháp tắc gia trì, lập tức thể hiện uy thế vô địch, trong nháy mắt đã dùng thế chẻ tre bẻ củi, nghiền nát toàn bộ công kích do Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần

và Ly Địa Diễm Quang Kỳ kích phát ra.

Sau đó, Bàn Cổ Thần Điện tiếp tục mang theo uy thế vô địch, hiên ngang đập mạnh về phía Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ.

Rắc!

Rắc...

Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ suýt chút nữa đã bị Bàn Cổ Thần Điện đập nát.

May mà vào thời khắc mấu chốt, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đã bộc phát năng lực phòng ngự cực kỳ mạnh mẽ, thay Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ đỡ một đòn chí mạng.

Thái Thượng Lão Tử tức thì cảm thấy vô cùng đau lòng.

Hiển nhiên, trong lúc va chạm với Bàn Cổ Thần Điện vừa rồi, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ đã bị trọng thương.

Nếu không có Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cứu viện kịp thời, e rằng bây giờ Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ đã vỡ nát.

Dù sao, khoảng cách giữa Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo và Tiên Thiên Chí Bảo đỉnh cấp nhất còn xa hơn cả mười tỷ tám trăm triệu dặm.

Vèo!

Vèo!

Thái Thượng Lão Tử không nói hai lời, lập tức cách không triệu hồi Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ về.

Dù là đứng đầu Tam Thanh, bảo vật cấp bậc Cực phẩm Tiên

Thiên Linh Bảo trong tay Thái Thượng Lão Tử cũng không có mấy món.

Hơn nữa, Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ sau vô tận năm tháng tế luyện, đã cách Tiên Thiên Chí Bảo không xa, chưa chắc đã không có cơ hội tấn thăng thành Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu cứ như vậy bị hủy dưới tay Bàn Cổ Thần Điện, Thái Thượng Lão Tử chắc chắn sẽ đau lòng đến chết.

Bành bành bành...

Thái Ất Phất Trần và Ly Địa Diễm Quang Kỳ bị triệu hồi, không hề ảnh hưởng đến thế công của Bàn Cổ Thần Điện.

Thậm chí, thế công của Bàn Cổ Thần Điện còn hung mãnh hơn, mang theo Lực chi pháp tắc vô cùng vô tận, vẫn điên cuồng đập vào Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Tuy nhiên, Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ đều là Tiên Thiên Chí Bảo, tuy năng lực phòng ngự không bằng Hỗn Độn Chung, nhưng cũng không phải là thứ mà Bàn Cổ Thần Điện có thể đập hỏng trong thời gian ngắn.

Chương 301

Còn về Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, tuy không phải là Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng là Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo, năng lực phòng ngự chỉ đứng sau Hỗn Độn Chung, còn mạnh hơn Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ một chút.

Thế nhưng, Lê Ân dường như đã quyết tâm, muốn đập nát Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Hắn thúc đẩy Bàn Cổ Thần Điện đến cực hạn, trong nháy mắt đã đập ra hàng chục triệu lần.

Một lần đập không nát Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, thì một trăm lần, một nghìn lần, một vạn lần...

Thậm chí trăm vạn lần, chục triệu lần, trăm triệu lần!

Hắn không tin Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp không có giới hạn chịu đựng.

Để không cho Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử triệu hồi Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Lê Ân dùng Hỗn Độn Chung định trụ không gian chiến trường, cấm cố thời gian bên trong.

Còn về Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, thì nó đã gia nhập vào đoàn chiến công kích Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

“Đại sư huynh, không thể để Kim Ô Đại Thái Tử tiếp tục như vậy được nữa!” “Nếu không, Bàn Cổ Phiên của ta, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của huynh, dù không bị hủy

cũng sẽ bị trọng thương!" Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn vội vàng truyền âm cho Thái Thượng Lão Tử.

"Dùng nguyên thần công kích đi!" "Ta nhớ tu vi nguyên thần của Kim Ô Đại Thái Tử chưa đạt đến tầng thứ Thánh nhân, chúng ta hãy dùng nguyên thần để áp chế hắn!" "Sau khi nguyên thần bị áp chế, hắn sẽ không thể thúc đẩy Bàn Cổ Thần Điện, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu và Hỗn Độn Chung một cách thuận lợi như bây giờ được nữa!" Thái Thượng Lão Tử lập tức ánh mắt lóe lên.

Đã lật bài ngửa rồi, không có lý gì lại không moi hết lá bài tẩy của Lê Ân ra.

Lần này Thái Thượng Lão Tử chịu toàn lực ra tay đối phó Lê Ân, một mặt quả thực có nguyên nhân do áp lực từ Hồng Quân.

Nhưng mặt khác, cũng không thể không nói là có ý muốn thăm dò triệt để tất cả lá bài tẩy của Lê Ân.

"Được!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức thì sáng mắt lên.

Ban đầu y định mời Thái Thượng Lão Tử đích thân giáng lâm chiến trường hư không.

Nhưng bây giờ cảm thấy đề nghị của Thái Thượng Lão Tử cũng không tệ.

Đối với các Thánh nhân khác, dùng nguyên thần công kích có thể vô cùng nguy hiểm.

Nhưng đối với Lục Thánh đã ký thác một luồng nguyên thần vào Thiên Đạo, thi triển nguyên thần công kích hoàn toàn không phải là vấn đề.

Họ không cần lo lắng nguyên thần pháp tướng bị diệt sẽ dẫn đến bản thân vẫn lạc.

Bởi vì... chỉ cần luồng nguyên thần ký thác trong Thiên Đạo không diệt, nguyên thần pháp tướng có thể khôi phục lại.

Nhiều nhất cũng chỉ là tốn thời gian, có thể sẽ khá lâu mà thôi.

Ông ông ông...

Nghĩ đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử đồng thời tế ra nguyên thần pháp tướng.

Hai tôn nguyên thần pháp tướng ẩn chứa thánh uy vô cùng trong nháy mắt giáng lâm chiến trường hư không.

Nguyên thần pháp tướng của Nguyên Thủy Thiên Tôn là Ngọc Thanh pháp tướng, toàn thân bao quanh bởi bốn nguyên tố hỗn độn Địa, Hỏa, Thủy, Phong.

Nguyên thần pháp tướng của Thái Thượng Lão Tử là Thái Thanh pháp tướng, toàn thân bao quanh bởi tiên thiên tử khí vô cùng, tử khí mênh mông ba vạn ức dặm.

Con ngươi của Lê Ân trong nháy mắt trợn tròn, thân thể cũng không tự chủ được mà run rẩy.

Nhưng, Lê Ân không phải run vì sợ hãi.

Mà là do hưng phấn.

Đây là hai tôn nguyên thần pháp tướng của Thánh nhân đó!

Nguyên thần pháp tướng khó cày đến mức nào, vậy mà bây giờ lại xuất hiện một lúc hai tôn, còn là nguyên thần pháp tướng cấp Thánh nhân.

Lê Ân làm sao có thể không hưng phấn.

Lúc này, nếu không phải sợ dọa chạy Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử, nước miếng của hắn cũng sắp không nhịn được mà chảy ra.

Ông!

Lê Ân tự nhiên không nói hai lời, cũng lập tức tế ra Thái Dương Kim Ô pháp tướng, trực tiếp ra tay trước, hiên ngang chủ động công kích Ngọc Thanh pháp tướng và Thái Thanh pháp tướng.

Thái Dương Kim Ô pháp tướng của Lê Ân, một bên điên cuồng công kích Ngọc Thanh pháp tướng và Thái Thanh pháp tướng, một bên điên cuồng nhặt các bong bóng thuộc tính rơi ra từ chúng.

"Nguyên thần của Kim Ô Đại Thái Tử, cũng đã đạt đến tầng thứ Thánh nhân?" Sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử trong nháy mắt âm trầm xuống.

Thái Dương Kim Ô pháp tướng của Lê Ân cũng tràn ngập thánh uy mênh mông, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử tự nhiên có thể cảm ứng được.

Nhưng, may là, Thái Dương Kim Ô pháp tướng của Lê Ân chỉ mới là Thánh nhân sơ kỳ, còn lâu mới có thể sánh ngang với nguyên thần pháp tướng của họ.

Đương nhiên, tu vi nguyên thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử cũng thua xa tu vi thuộc tính khác của họ.

Ngọc Thanh pháp tướng của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chỉ mới là Thánh nhân trung kỳ.

Thái Thanh pháp tướng của Thái Thượng Lão Tử, tuy mạnh hơn Ngọc Thanh pháp tướng của Nguyên Thủy Thiên Tôn một chút, nhưng cũng chỉ là Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong mà thôi.

Không có cách nào khác.

Lục Thánh đều có một luồng nguyên thần ký thác trong Thiên Đạo, cho nên tu vi nguyên thần bị Thiên Đạo áp chế nghiêm trọng nhất.

Thiên Đạo cũng không ngốc, tự nhiên không thể để cho con rối mình khống chế có thực lực tăng quá cao.

Tu vi các thuộc tính khác tăng lên không sao, chỉ cần tu vi nguyên thần bị áp chế, Lục Thánh vĩnh viễn không thể thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo.

Ầm ầm ầm...

Ngọc Thanh pháp tướng và Thái Thanh pháp tướng, dưới sự khống chế của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử, lập tức điên cuồng giao chiến với Thái Dương Kim Ô pháp tướng.

Thế công của Ngọc Thanh pháp tướng và Thái Thanh pháp tướng vô cùng hung mãnh.

Hơn nữa, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử không hề sợ nguyên thần pháp tướng bị tổn thương.

Cho nên, Ngọc Thanh pháp tướng và Thái Thanh pháp tướng hoàn toàn chỉ công không thủ, một bộ dạng liều chết.

Thêm vào đó, cảnh giới của Thái Dương Kim Ô pháp tướng vốn đã thấp hơn Ngọc Thanh pháp tướng và Thái Thanh pháp tướng.

Vì vậy, cuộc chiến vừa mới bắt đầu, Thái Dương Kim Ô pháp tướng đã rơi vào thế hạ phong tuyệt đối.

Chương 302

Thái Dương Kim Ô pháp tướng lập tức bị đánh cho liên tiếp bại lui.

Nguyên thần pháp tướng bị áp chế, lập tức gây ra phản ứng dây chuyền.

Lê Ân thúc đẩy Bàn Cổ Thần Điện, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu và Hỗn Độn Chung đều không còn như ý, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện trạng thái ngưng trệ trong chốc lát.

Điều đó đã dẫn đến việc, Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đã lật ngược tình thế, trở thành bên chủ động tấn công.

Đối tượng chủ công của Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ lại là Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Phẩm chất của Bàn Cổ Thần Điện quá cao, dù cho Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ có công kích thế nào, cũng rất khó gây ra bất kỳ tổn hại nào cho nó.

Cho nên, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử mới lấy Hỗn Nguyên Thái Âm Châu làm mục tiêu chủ công.

Trên người Lê Ân có quá nhiều bảo vật, bất luận là Hỗn Độn Chung, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, hay là Bàn Cổ Thần Điện, đều là Tiên Thiên Chí Bảo.

Món nào cũng phi phàm, uy lực vô cùng.

Chính cái gọi là đả thương mười ngón, không bằng chặt đứt một ngón.

Nếu có thể triệt để hủy đi Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, không nghi

ngờ gì là đã chặt đi một cánh tay của Lê Ân.

Thế nhưng, dù tình thế lúc này đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử lật ngược, Lê Ân lại không hề có chút nản lòng nào.

Ngược lại, ánh mắt của Lê Ân càng trở nên nóng rực và rực rỡ.

Mặc dù tình thế bị đảo ngược, rơi vào thế hạ phong, nhưng trong thời gian ngắn Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử chắc chắn không thể hạ gục được hắn.

Thu hoạch, lại vô cùng kinh người.

Hắn đang âm thầm cày thuộc tính đến mức sướng điên.

Thuộc tính mới thêm vào là 【Ngọc Thanh Pháp Tướng】 và 【Thái Thanh Pháp Tướng】, điểm thuộc tính đều đang tăng vọt, nhanh chóng tiến về tầng thứ Thánh nhân.

"Nguyên thần pháp tướng của Tam Thanh, còn thiếu Thượng Thanh pháp tướng của Thông Thiên giáo chủ!" Lê Ân trong lòng không khỏi cảm thán.

Lúc này, Lê Ân trong lòng có chút hối hận.

Sớm biết đã không hãm hại Thông Thiên, để bây giờ Thông Thiên bị Hồng Quân trấn áp ở Bích Du Cung.

Nếu không, bây giờ có thể ngay cả nguyên thần pháp tướng của Thông Thiên cũng cày được luôn.

"Nếu tập hợp đủ nguyên thần pháp tướng của Tam Thanh, không biết có thể ngưng tụ lại Bàn Cổ nguyên thần pháp tướng không?" Trong đầu Lê Ân đột nhiên lóe lên một ý nghĩ, tức thì trong đôi mắt bắn ra thần quang rực rỡ vô tận.

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, Lê Ân không thể nào xua đi được nữa.

Càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Tam Thanh vốn là do Bàn Cổ nguyên thần hóa thành, tập hợp đủ nguyên thần pháp tướng của Tam Thanh, ngưng tụ lại Bàn Cổ nguyên thần pháp tướng, tuyệt đối không phải là chuyện không thể.

"Không được!

Nguyên thần pháp tướng của Thông Thiên, nhất định phải tìm cách cày mới được!" Lê Ân động lòng, tự nhiên không muốn bỏ qua nguyên thần pháp tướng của Thông Thiên.

Liệu có thể ngưng tụ lại Bàn Cổ nguyên thần pháp tướng hay không, phải cày thuộc tính của Thông Thiên, thử nghiệm xong mới biết được có thực hiện được không.

Bây giờ chỉ có thể tạm thời dừng lại ở giai đoạn ý tưởng.

Ầm ầm ầm...

Trong lúc tâm niệm của Lê Ân thay đổi, thế công của Ngọc Thanh pháp tướng và Thái Thanh pháp tướng càng trở nên hung mãnh lăng lệ.

Thái Dương Kim Ô pháp tướng của Lê Ân cuối cùng cũng bắt đầu bị thương.

Lê Ân không khỏi nhíu mày.

Thương thế nguyên thần là phiền phức nhất, hồi phục khó khăn nhất.

"Không biết điểm thuộc tính tự do có thể thông qua cộng điểm để hồi phục thương thế của nguyên thần pháp tướng không?" Lê Ân đột nhiên nảy ra ý nghĩ kỳ lạ.

Ông ông ông...

Nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức cộng điểm cho Thái Dương Kim Ô

pháp tướng đang bị thương.

Không có cách nào khác.

Hệ thống đại lão quá Phật hệ, các chức năng đều phải do Lê Ân tự mình mày mò.

Nhưng, rất nhanh, Lê Ân đã nghiệm chứng được phỏng đoán của mình.

Thông qua cộng điểm thuộc tính tự do, quả nhiên có thể đẩy nhanh tốc độ hồi phục của thuộc tính nguyên thần.

Như vậy, hắn có thể tiếp tục yên tâm cày thuộc tính nguyên thần của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử.

"Ai!

Sớm biết cộng điểm thuộc tính tự do có thể đẩy nhanh tốc độ hồi phục thuộc tính của bản thân, trước đó nhục thân của ta bị trọng thương, đâu cần phải mất nhiều thời gian như vậy mới hồi phục!" Lê Ân trong lòng không khỏi khẽ than một tiếng.

Đương nhiên, điều Lê Ân để ý nhất là, giọt tinh huyết Bàn Cổ bị luyện hóa kia, có một phần năng lượng đã dùng để hồi phục nhục thân.

Nếu không, Bàn Cổ Thần Thể của hắn dù không thể đạt đến Thánh nhân hậu kỳ, cũng tuyệt đối có thể đạt đến Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong.

Lỗ rồi!

So với thuộc tính tự do, rõ ràng tinh huyết Bàn Cổ quý giá hơn nhiều.

Thuộc tính tự do, Lê Ân có thể thông qua việc cày công đức và khí vận để có được.

Tinh huyết Bàn Cổ thì không có chỗ nào để cày, e rằng cả Hồng Hoang này, tinh huyết Bàn Cổ cũng chỉ có tám giọt trong tay hắn.

Ầm ầm ầm...

Cuộc chiến vẫn đang tiếp diễn.

Cuộc chiến giữa các tồn tại cấp Thánh nhân, từ trước đến nay đều không thể phân thắng bại trong thời gian ngắn.

Đánh nhau cả nghìn tám trăm năm cũng là chuyện thường.

Chương 303

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử, thấy Thái Dương Kim Ô pháp tướng của Lê Ân bắt đầu bị thương, tức thì như được tiêm máu gà, thế công của Ngọc Thanh pháp tướng và Thái Thanh pháp tướng hung mãnh hơn gấp mấy lần.

Các loại công kích nguyên thần uy lực vô song trong nháy mắt như cuồng phong bão vũ, cuốn về phía Thái Dương Kim Ô pháp tướng.

Lê Ân bề ngoài không có biểu hiện gì, trong lòng lại thầm vui mừng.

Thế công của Ngọc Thanh pháp tướng và Thái Thanh pháp tướng càng hung mãnh, bong bóng thuộc tính rơi ra càng nhiều.

Chỉ trong ba ngày.

Lê Ân đã cày Ngọc Thanh pháp tướng và Thái Thanh pháp tướng lên Thánh nhân sơ kỳ.

"Bây giờ chỉ còn thiếu Thượng Thanh pháp tướng của Thông Thiên giáo chủ là có thể nghiệm chứng xem có thể ngưng tụ lại Bàn Cổ nguyên thần hay không!" Lê Ân trong lòng không nhịn được có chút kích động.

Bây giờ hắn chỉ muốn lập tức đến Bích Du Cung, túm lấy nguyên thần pháp tướng của Thông Thiên giáo chủ mà cày một trận.

"Không đúng!" Thái Thượng Lão Tử đột nhiên giật mình, sắc mặt thay đổi đột ngột.

Y đã tỉnh táo lại từ trạng thái hưng phấn như tiêm máu gà.

Thái Dương Kim Ô pháp tướng của Lê Ân, bị nguyên thần pháp tướng của y và Nguyên Thủy Thiên Tôn áp chế đánh suốt ba ngày.

Mặc dù không bị đánh nổ, nhưng đã khiến Thái Dương Kim Ô pháp tướng của Lê Ân phải chịu vô số vết thương kinh khủng.

Thế nhưng, Thái Thượng Lão Tử tỉnh táo lại, đột nhiên phát hiện, mặc dù những vết thương nguyên thần đó trông cực kỳ kinh khủng, nhưng khí tức của Thái Dương Kim Ô pháp tướng của Lê Ân lại không hề có dấu hiệu suy yếu hay suy giảm.

Đây tuyệt đối là chuyện không bình thường.

Dù là Thái Thanh pháp tướng ở cấp Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong của y, chịu vết thương nguyên thần nặng như vậy, khí tức cũng tuyệt đối sẽ suy yếu đi một đoạn.

"Chết tiệt!" Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chửi ầm lên.

Lúc này, sắc mặt y khó coi đến mức nào thì khó coi đến mức ấy.

Phản ứng của y chỉ chậm hơn Thái Thượng Lão Tử nửa nhịp.

Lúc này đương nhiên y cũng đã nhận ra, y và Thái Thượng Lão Tử đều bị Kim Ô Đại Thái Tử, hung hăng trêu đùa một phen trước mặt mọi người.

Lửa giận trong mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn như muốn thiêu sụp cả bầu trời.

Y thật sự hận không thể đem Lê Ân ra thiên đao vạn quả, tỏa cốt dương hôi.

Nhưng thực lực không cho phép.

Lần này, y thật sự không hề nương tay, hoàn toàn mang tâm tư chém giết Lê Ân.

Kết quả, y đã bộc phát toàn bộ thực lực, thậm chí còn kéo cả Thái Thượng Lão Tử có thực lực mạnh hơn y một chút, cùng nhau liên thủ

vây giết Lê Ân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có thể cảm nhận được, lần này Thái Thượng Lão Tử cũng đã dốc toàn lực.

Thế nhưng, dù như vậy, hai huynh đệ họ vẫn không thể chém giết được Lê Ân.

Ngược lại còn bị đối phương, như trêu khỉ, trêu đùa trước mặt mọi người lâu như vậy.

Lửa giận trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể biết là mãnh liệt đến mức nào.

Ầm ầm ầm...

Thấy không thể làm gì được, Thái Thượng Lão Tử lập tức thúc đẩy Thái Cực Đồ, bỏ qua Bàn Cổ Thần Điện và Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, chuyển sang hung hăng oanh kích vào Hỗn Độn Chung.

Lê Ân không phòng bị, tự nhiên không ngờ Thái Cực Đồ lại đột nhiên tấn công Hỗn Độn Chung.

Bành!

Không có phòng bị, Hỗn Độn Chung lập tức bị đánh bay ra ngoài.

Thế là, Hỗn Độn Chung không còn duy trì được uy năng định trụ không gian và cấm cố thời gian nữa.

Ầm ầm ầm...

Sau khi thoát khỏi sự phong tỏa của Hỗn Độn Chung, Thái Thượng Lão Tử không nói hai lời, lập tức triệu hồi Thái Thanh pháp tướng, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp về Bát Cảnh Cung.

“Ai, đừng đi mà, Thái Dương Kim Ô pháp tướng của ta sắp bị các ngươi đánh nổ rồi, bây giờ bỏ đi chẳng phải là công cốc sao...” Thấy

Thái Thanh pháp tướng bay đi, Lê Ân tức thì sốt ruột.

Hắn đang định nhân cơ hội này cày Ngọc Thanh pháp tướng và Thái Thanh pháp tướng lên Thánh nhân trung kỳ, bây giờ Thái Thượng Lão Tử triệu hồi Thái Thanh pháp tướng, chẳng phải là khiến kế hoạch của hắn chết yểu sao.

Lê Ân tự nhiên không vui, lập tức thúc đẩy Bàn Cổ Thần Điện và Hỗn Nguyên Thái Âm Châu ngăn cản.

Nhưng, động tác của Lê Ân dù nhanh cũng không nhanh bằng Thái Thượng Lão Tử.

Đợi đến khi Lê Ân thúc đẩy Bàn Cổ Thần Điện và Hỗn Nguyên Thái Âm Châu ngăn cản, Thái Thanh pháp tướng, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thượng Lão Tử đã phá không đi mất, quay về Bát Cảnh Cung.

Điều này khiến Lê Ân vô cùng tiếc nuối.

"Chạy được hòa thượng không chạy được chùa, sớm muộn gì ta cũng sẽ đích thân đến thăm Bát Cảnh Cung, vặt sạch lông dê của ngươi!" Lê Ân nhìn về phía Bát Cảnh Cung, trong lòng không khỏi lẩm bẩm.

Hắn không phải là người chịu đòn mà không trả đòn, lần này Tam Thanh ra tay vây giết, Lê Ân chắc chắn sẽ tính sổ sau.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang tức giận không thôi, sắc mặt tức thì cứng lại.

Y còn chưa kịp chửi Thái Thượng Lão Tử, liền lập tức muốn triệu hồi Ngọc Thanh pháp tướng và Bàn Cổ Phiên về Ngọc Hư Cung.

Nhưng, lần này Lê Ân đã có chuẩn bị.

Trước khi Ngọc Thanh pháp tướng và Bàn Cổ Phiên phá không rời

đi, Lê Ân đã đi trước một bước dùng Hỗn Độn Chung định trụ thời không.

Có Hỗn Độn Chung trấn áp thời không, Ngọc Thanh pháp tướng và Bàn Cổ Phiên muốn tức khắc phá vỡ thời không, quay về Ngọc Hư Cung, rõ ràng là chuyện không thể.

Ầm ầm ầm...

Cùng lúc đó, Thái Dương Kim Ô pháp tướng của Lê Ân lập tức bám lấy Ngọc Thanh pháp tướng của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Còn về Bàn Cổ Phiên, thì bị Bàn Cổ Thần Điện và Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, một trước một sau vây công.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử liên thủ còn không làm gì được Lê Ân, bây giờ chỉ còn lại Ngọc Thanh pháp tướng và Bàn Cổ Phiên, tự nhiên càng không cần phải nói.

Đương nhiên, Thái Dương Kim Ô pháp tướng của Lê Ân không thể làm bị thương Ngọc Thanh pháp tướng, nhiều nhất cũng chỉ là túm lấy đối phương mà cày thuộc tính.

Chương 304

"Đối đãi" mà Bàn Cổ Phiên được hưởng lại khác.

Phẩm chất của Bàn Cổ Thần Điện vốn đã cao hơn Bàn Cổ Phiên, dưới những cú đập điên cuồng của Bàn Cổ Thần Điện, Bàn Cổ Phiên ẩn ẩn có cảm giác không chịu nổi.

Thêm vào đó, có Hỗn Nguyên Thái Âm Châu phẩm chất không thua Bàn Cổ Phiên bao nhiêu, ở một bên rình rập, thỉnh thoảng cũng nhân cơ hội ra đòn hiểm.

Điều này không nghi ngờ gì đã khiến Bàn Cổ Phiên như tuyết rơi trên sương.

Hơn nữa, so về năng lực phòng ngự, Bàn Cổ Phiên thậm chí còn không bằng Hậu Thiên Công Đức Chí Bảo Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thượng Lão Tử.

Dần dần, Bàn Cổ Phiên lại bắt đầu xuất hiện những vết nứt.

Lê Ân không khỏi toàn thân chấn động.

Hôm nay, có thể hắn thật sự sẽ hoàn thành được kỳ tích chưa từng có ai ở Hồng Hoang làm được - đập nát Tiên Thiên Chí Bảo!

Ầm ầm ầm...

Nghĩ đến đây, Bàn Cổ Thần Điện càng như phát điên, không ngừng đập về phía Bàn Cổ Phiên.

"Không hay rồi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi sắc mặt thay đổi điên cuồng.

Vèo!

Bàn Cổ Phiên là pháp bảo quan trọng nhất của Nguyên Thủy Thiên

Tôn, nếu Bàn Cổ Phiên bị hủy, thực lực của y sẽ lập tức giảm ba thành.

Đây chắc chắn là điều mà Nguyên Thủy Thiên Tôn không muốn thấy.

Nghĩ đến đây, bản thể của Nguyên Thủy Thiên Tôn trong nháy mắt bước ra khỏi Ngọc Hư Cung, lao thẳng đến chiến trường hư không.

Lẽ ra, dựa vào định vị của nguyên thần ấn ký trong Ngọc Thanh pháp tướng và Bàn Cổ Phiên, bản thể của Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể vượt qua không gian vô tận, tức khắc đến chiến trường hư không.

Nhưng lúc này thời không của chiến trường hư không đã bị Hỗn Độn Chung định trụ.

Bản thể của Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn vượt qua không gian vô tận giáng lâm chiến trường hư không, phải phá vỡ thế trấn áp của Hỗn Độn Chung.

"Phá cho bản thánh!" Bản thể Nguyên Thủy Thiên Tôn bước ra khỏi Ngọc Hư Cung, lập tức điên cuồng thúc đẩy thánh lực bàng bạc mênh mông quanh thân, oanh kích về phía hư không trước mặt.

Một đòn hội tụ toàn bộ thánh lực của bản thể Nguyên Thủy Thiên Tôn, men theo hư không vô tận, một đường hướng về chiến trường hư không nơi Bàn Cổ Phiên đang ở.

Bành bành bành...

Nhưng, khi sắp đến chiến trường hư không, lại gặp phải sự cản trở của thời không gần như đã ngưng tụ thành thực chất.

Thời không của chiến trường hư không ngưng tụ thành thực chất, không thể dễ dàng xuyên qua, tự nhiên là do uy năng của Hỗn Độn Chung gây ra.

Nhưng, một đòn ẩn chứa toàn bộ thánh lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn ở cấp Thánh nhân hậu kỳ, uy lực cũng kinh khủng tuyệt luân.

Thế trấn áp của Hỗn Độn Chung chỉ duy trì được một sát na, đã bị một đòn toàn lực của bản thể Nguyên Thủy Thiên Tôn xé rách một khe hở nhỏ.

Khe hở này tuy cực kỳ nhỏ, mắt thường hoàn toàn không thể thấy được, nhưng đối với bản thể của Nguyên Thủy Thiên Tôn, lại là đủ rồi.

Ông!

Nắm chắc cơ hội, bản thể của Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức điều khiển Ngọc Thanh pháp tướng, dùng sách lược lưỡng bại câu thương, một đòn trọng thương Thái Dương Kim Ô pháp tướng của Lê Ân.

Ngay sau đó, nhân lúc Lê Ân đang cộng điểm chữa thương cho Thái Dương Kim Ô pháp tướng, không thể hoàn mỹ thúc đẩy Bàn Cổ Thần Điện và Hỗn Độn Chung.

Y đã để Ngọc Thanh pháp tướng mang theo Bàn Cổ Phiên, thông qua khe hở nhỏ bị đánh xuyên kia, từ chiến trường hư không quay về Ngọc Hư Cung.

Bản thể Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt lạnh như băng, cách không nhìn sâu vào Lê Ân một cái, rồi lại bước vào Ngọc Hư Cung.

Ông ông ông...

Sau khi Nguyên Thủy Thiên Tôn trở về, để tránh Lê Ân nóng đầu, trực tiếp truy sát đến Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã trực tiếp mở toàn bộ đại trận hộ cung của Ngọc Hư Cung.

Một tầng lại một tầng trận pháp tràn ngập thánh uy vô tận, không

ngừng được kích hoạt, giống như từng tôn Thánh nhân đang sống lại.

Là sào huyệt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Ngọc Hư Cung sớm đã được xây dựng như một pháo đài sắt, vững như thành đồng.

Qua vô tận năm tháng, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không biết, y đã bố trí tổng cộng bao nhiêu tầng thánh trận hộ cung ở Ngọc Hư Cung.

Bây giờ, cuối cùng cũng biết rồi.

Tổng cộng có một nghìn tám trăm tầng thánh trận hộ cung.

Một nghìn tám trăm tầng thánh trận, dù là tồn tại cấp Thánh nhân viên mãn, cũng không thể công phá trong thời gian ngắn.

Đó cũng là lý do vì sao Nguyên Thủy Thiên Tôn lại có lòng tin vào đại trận hộ cung của Ngọc Hư Cung như vậy.

Nhưng, lo lắng của Nguyên Thủy Thiên Tôn rõ ràng là thừa.

Lê Ân cũng không truy sát.

Có thời gian đó, Lê Ân thà đi Bích Du Cung, cày thuộc tính của Thông Thiên còn hơn.

Sớm tập hợp đủ nguyên thần pháp tướng của Tam Thanh, ngưng tụ lại Bàn Cổ nguyên thần không tốt sao?

Nghĩ đến đây, Lê Ân thu lại Bàn Cổ Thần Điện, Hỗn Nguyên Thái Âm Châu và Hỗn Độn Chung, đang chuẩn bị rời khỏi chiến trường hư không, lại đột nhiên phát hiện, toàn bộ chiến trường hư không đã bị phong cấm.

Ầm!

Đôi mắt Lê Ân lạnh đi, toàn lực thúc đẩy Lực chi pháp tắc, tung một quyền về phía hư không trước mặt.

Thế nhưng, không gian của chiến trường hư không, dưới một quyền toàn lực của Lê Ân, lại không hề nhúc nhích.

“Hiệu quả phong cấm thật mạnh!” Lê Ân không khỏi kinh ngạc.

Lúc này, hiệu quả phong cấm của chiến trường hư không rõ ràng mạnh hơn hiệu quả trấn áp bằng Hỗn Độn Chung không chỉ gấp mười lần.

Hiệu quả phong cấm mạnh mẽ như vậy, ít nhất đã đạt đến tầng thứ Thánh nhân viên mãn.

“Chẳng lẽ Hồng Quân cuối cùng cũng không nhịn được mà ra tay với ta?” Lê Ân trong lòng đột nhiên rung động.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, có thể trong tình huống không hề hay biết, phong cấm toàn bộ chiến trường hư không đến mức độ này, e rằng ngoại trừ Hồng Quân ra, không còn tồn tại nào có thể làm được.

Đương nhiên, Thiên Đạo chắc chắn cũng có thể làm được.

Chương 305

Nhưng, Thiên Đạo một khi đã ra tay, uy lực đâu chỉ có nhiêu đó.

Không nghi ngờ gì, Hồng Quân là người đáng nghi nhất.

Hồng Quân có thực lực đó.

Hơn nữa, chiến trường hư không vốn là do Hồng Quân mở ra.

Hồng Quân trong tình huống Lê Ân không hề hay biết, phong cấm toàn bộ chiến trường hư không, tự nhiên cũng không có gì lạ.

Ông ông ông...

Trong lúc tâm niệm của Lê Ân thay đổi, toàn bộ chiến trường hư không lại từ từ bay lên, đang quay trở lại bầu trời.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Không lâu sau, phỏng đoán của Lê Ân đã được nghiệm chứng.

"Kim Ô Đại Thái Tử, không tuân thiên số, tùy ý nhiễu loạn trật tự Hồng Hoang, theo luật đáng tru!" Lúc này, giọng nói ẩn chứa uy nghiêm vô tận của Hồng Quân trong nháy mắt truyền khắp cả Hồng Hoang.

Lê Ân bị nhốt trong chiến trường hư không, tự nhiên cũng nghe thấy.

Sắc mặt Lê Ân tức thì lạnh xuống.

"Hồng Quân muốn giết gà dọa khỉ, dùng cái mạng nhỏ của ta để cảnh cáo những cường giả bí ẩn đang ẩn náu trong bóng tối của Hồng Hoang sao?" Trong mắt Lê Ân, hàn mang bạo trướng.

Sự thật, cũng đúng như Lê Ân dự liệu.

Hành động này của Hồng Quân, chính là để giết gà dọa khỉ.

Những năm gần đây, Hồng Hoang không ngừng có những ngưu quỷ xà thần không chịu sự kiểm soát nhảy ra, không nghi ngờ gì đã nghiêm trọng khiêu chiến quyền uy của Hồng Quân.

Trong đó, người nhảy nhót nhất, không nghi ngờ gì là Lê Ân.

Đương nhiên, điều quan trọng nhất là, uy hiếp mà Lê Ân mang đến cho Hồng Quân ngày càng lớn.

Cho nên, Lê Ân tự nhiên cũng đã trở thành, mục tiêu hàng đầu để Hồng Quân lập uy.

Xoẹt!

Xoẹt...

Giọng nói của Hồng Quân vừa dứt, từ sâu trong bầu trời của chiến trường hư không, lập tức hạ xuống từng đạo thần liên pháp tắc rực rỡ.

Những thần liên pháp tắc này, giống như những con thần long bảy màu, điên cuồng lao về phía Lê Ân.

Ầm ầm ầm...

Lực chi pháp tắc vô cùng vô tận trong nháy mắt hội tụ về hai nắm đấm.

Ngay sau đó, Lê Ân xoay chuyển hai nắm đấm, một quyền tiếp một quyền, nhanh như chớp oanh kích ra ngoài.

Tốc độ vung quyền của Lê Ân cực nhanh, trong chưa đầy một phần trăm sát na, đã oanh ra hàng nghìn vạn quyền.

Từng đạo quyền mang cương mãnh vô song, phảng phất như có thể dễ dàng oanh nát cả trời đất, điên cuồng lao lên trời, nghênh đón những thần liên pháp tắc che trời lấp đất.

Bành bành bành...

Nhưng, kết quả của cuộc giao tranh.

Lại là quyền mang Lực chi pháp tắc mà Lê Ân oanh ra, toàn diện thất bại, toàn bộ đều bị thần liên pháp tắc dùng thế chẻ tre bẻ củi đánh nát.

Trên mặt Lê Ân, tức thì hiện lên mấy phần vẻ ngưng trọng.

Không còn nghi ngờ gì nữa.

Uy lực của những thần liên pháp tắc này, đều đã đạt đến tầng thứ Thánh nhân viên mãn.

Tự nhiên không phải là Lực chi pháp tắc ở cấp Thánh nhân trung kỳ có thể chống lại.

Nhưng, trong mắt Lê Ân lại không hề có chút sợ hãi nào.

Ngược lại, sâu trong đồng tử của hắn, ẩn ẩn có mấy phần vẻ nóng rực lóe lên.

Bởi vì... hắn lại có thuộc tính mới để thu hoạch.

Những thần liên pháp tắc này, lúc này đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính 【Tạo Hóa Pháp Tắc】.

Thứ mà Hồng Quân nắm giữ, chính là Tạo hóa pháp tắc.

Cuối cùng cũng cày được thuộc tính của Hồng Quân, Lê Ân trong lòng phấn chấn đến cực điểm.

Nhưng, rủi ro cũng vô cùng lớn.

Lần này, e rằng không thể giấu diếm thực lực thật sự được nữa.

Hồng Quân đã động sát cơ, tuyệt đối không thể dễ dàng để hắn sống sót rời đi.

Xoẹt!

Xoẹt...

Thần liên Tạo hóa pháp tắc kinh khủng, sau khi đánh nát quyền mang Lực chi, tiếp tục lao về phía thân thể Lê Ân.

Ánh mắt Lê Ân nghiêm nghị.

Đối mặt với những thần liên Tạo hóa pháp tắc cấp Thánh nhân viên mãn này, Lê Ân không dám sơ suất, vội vàng tế ra Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Đồng thời, Lê Ân âm thầm vận chuyển Thái Âm pháp tắc ở cấp Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong, điên cuồng thúc đẩy Hỗn Nguyên Thái Âm Châu.

Xoẹt!

Xoẹt...

Từng đạo Thái Âm Chân Thủy chí âm chí hàn, lập tức từ trong Hỗn Nguyên Thái Âm Châu cuồn cuộn tuôn ra.

Chương 306

Thái Âm Chân Thủy che trời lấp đất, hội tụ thành một đại dương mênh mông, trực tiếp cuộn về phía thần liên Tạo hóa pháp tắc.

Dưới sự gia trì của Thái Âm pháp tắc cấp Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong, uy lực mà Hỗn Nguyên Thái Âm Châu bộc phát ra, đã đạt đến tầng thứ Thánh nhân viên mãn.

Cuối cùng cũng đã chặn được thần liên Tạo hóa pháp tắc do Hồng Quân ngưng tụ ra.

"Tên này có trình độ về Thái Âm pháp tắc cũng sâu sắc như vậy sao?" Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân, ánh mắt chăm chú nhìn Lê Ân, sâu trong đồng tử ẩn ẩn có mấy phần vẻ khó tin.

Trước đó, Hồng Quân chưa từng giao thủ với Lê Ân, Lê Ân lại âm thầm, cẩn thận vận chuyển Thái Âm pháp tắc.

Cho nên, Hồng Quân không biết, Lê Ân đã nắm giữ Thái Âm pháp tắc.

Bây giờ, Hồng Quân và Lê Ân đích thân giao thủ, dù Lê Ân có che giấu Thái Âm pháp tắc tốt đến đâu, cũng không thể thoát khỏi cảm ứng của Hồng Quân.

Địa vị cao cao tại thượng, vạn tộc cùng tôn kính của Đạo Tổ, không phải là để cho vui.

"Tên này rốt cuộc có thân phận gì?" "Nắm giữ nhiều pháp tắc cấp Thánh nhân như vậy, trình độ đều không thấp!" Hồng Quân trong lòng tự nhiên kinh ngạc vô cùng.

Phải biết rằng, cuối con đường của pháp tắc, chính là hình thái ban đầu của đại đạo.

Mỗi một pháp tắc đều có thể chứng đạo!

Chính cái gọi là tham thì thâm.

Tu luyện nhiều loại pháp tắc, cần phải phân tán nhiều tinh lực và thời gian hơn, không bằng chuyên tâm vào một loại pháp tắc.

Đặc biệt là sau tầng thứ Thánh nhân, mỗi loại pháp tắc đều trở nên cực kỳ sâu sắc phức tạp, mỗi lần đột phá cảnh giới, đều cần thời gian dài tích lũy.

Dù là Thiên Đạo Thánh nhân, số lượng pháp tắc cấp Thánh nhân mà y nắm giữ cũng không nhiều.

Hơn nữa, ngoài Tạo hóa pháp tắc chủ tu ra, các pháp tắc khác cơ bản đều dừng lại ở Thánh nhân sơ kỳ.

Y tham ngộ những pháp tắc đó, phần lớn là vì Tạo hóa pháp tắc.

Chính cái gọi là, đá của núi khác có thể dùng để mài ngọc.

Hồng Quân tự nhiên từ các pháp tắc khác, tìm kiếm linh cảm để tu luyện Tạo hóa pháp tắc.

Nhưng tình huống của Lê Ân, rõ ràng là khác với y.

Mỗi một loại pháp tắc cấp Thánh nhân mà Lê Ân nắm giữ, trình độ đều cực kỳ sâu sắc.

Rõ ràng hắn đã bỏ rất nhiều công sức vào những pháp tắc này, nếu không không thể tu luyện đến cảnh giới sâu sắc như vậy.

"Kim Ô Đại Thái Tử, bản đạo tổ cho ngươi một cơ hội nữa!" "Xét thấy ngươi tu hành không dễ, chỉ cần giao ra một luồng nguyên thần, trung thành với bản đạo tổ!" "Bản đạo tổ có thể phong ngươi làm Tuần Thiên Sứ của Hồng Hoang, thay trời đi tuần thú bốn phương!" Hồng Quân đột nhiên lạnh lùng quát.

Hồng Quân tạm thời thay đổi, đã nảy sinh ý định thu phục Lê Ân.

Tình hình Hồng Hoang ngày càng phức tạp, Hồng Quân đang cần gấp một tay sai đắc lực.

Rõ ràng, những năm gần đây, biểu hiện của Lục Thánh khiến Hồng Quân vô cùng thất vọng.

Bây giờ, Hồng Hoang có ngày càng nhiều cường giả bí ẩn thực lực sâu không lường được xuất hiện, Hồng Quân chỉ dựa vào Lục Thánh rõ ràng không thể trấn áp Hồng Hoang như trước.

Thực lực của Lê Ân, vượt xa Lục Thánh, không nghi ngờ gì là ứng cử viên tốt nhất cho vị trí tay sai mới.

"Trung thành với ngươi?" "Hồng Quân, ngươi cảm thấy mình đủ tư cách để bản tôn trung thành sao?" Lê Ân nhìn lên bầu trời, ánh mắt xa xăm hướng về Tử Tiêu Cung ngoài ba mươi ba tầng trời, khóe miệng nhếch lên một nụ cười chế giễu.

"Nếu đã như vậy, thì đi chết đi cho bản đạo tổ!" Hồng Quân lật mặt như lật sách, trong mắt đột nhiên bắn ra sát cơ vô hạn.

Vèo!

Vèo!

Vèo...

Những sát cơ kinh khủng ngút trời này, lại hóa thành thực chất, trong nháy mắt tiếp theo liền biến thành từng thanh sát kiếm, từ trong mắt Hồng Quân bắn ra.

Những thanh sát kiếm kinh khủng che trời lấp đất, trong nháy mắt từ Tử Tiêu Cung ngoài ba mươi ba tầng trời giáng xuống, mênh mông lao về phía Lê Ân trong chiến trường hư không.

"Hay lắm!" Lê Ân hét dài một tiếng, trong mắt chiến ý hừng hực bùng cháy.

Xoẹt!

Xoẹt...

Lời còn chưa dứt, hắn vung Hỗn Nguyên Thái Âm Châu trong tay, lại một lần nữa tuôn ra Thái Âm Chân Thủy vô cùng vô tận, tức thì liên miên không dứt nghênh đón.

Bành!

Bành!

Bành...

Trong khoảnh khắc, vô số sát kiếm và Thái Âm Chân Thủy vô tận, liền điên cuồng giao chiến.

Thế nhưng, điều khiến Lê Ân cảm thấy có chút không thể tin được...

Những thanh sát kiếm kinh khủng do sát cơ trong mắt Hồng Quân hóa thành, uy lực còn mạnh hơn cả thần liên Tạo hóa pháp tắc trước đó.

Lúc này, vô số sát kiếm lại cùng Thái Âm Chân Thủy, đánh nhau ngang tài ngang sức, khó phân thắng bại.

Thậm chí, không lâu sau, vô số sát kiếm đã áp chế Thái Âm Chân Thủy, cuối cùng còn đánh tan đại dương mênh mông do Thái Âm Chân Thủy hội tụ thành.

Một ánh mắt, đã chặn được thế công của Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Nguyên Thái Âm Châu?

Nhìn thấy cảnh này, Lê Ân suýt chút nữa đã kinh ngạc đến nổ cả tròng mắt.

Hồng Quân đã động sát cơ, thực lực bộc phát ra, quả thực mạnh đến mức khiến người ta rợn tóc gáy, mạnh đến mức vượt xa dự liệu

của Lê Ân.

Hơn nữa, Lê Ân biết, đây không phải là toàn bộ thực lực của Hồng Quân.

Chỉ là một đòn công kích tùy ý của đối phương!

"Không hổ là đệ nhất nhân Hồng Hoang Hồng Quân, thực lực quả thực kinh thế hãi tục!" Lê Ân trong lòng không khỏi cảm thán.

Vô số sát kiếm, mang theo dư uy hủy thiên diệt địa, tiếp tục lao về phía Lê Ân.

Chương 307

Ông ông ông...

Nghĩ đến đây, Lê Ân trực tiếp tế ra Thái Dương Chân Hỏa.

Lần này, Lê Ân trực tiếp nâng uy lực của Thái Dương Chân Hỏa lên tầng thứ Thánh nhân viên mãn.

Nhưng, Lê Ân cũng đã giữ lại một tay.

Thái Dương Chân Hỏa mà hắn tế ra bây giờ, điểm thuộc tính cũng chỉ có ba vạn ức, thuộc mức vừa mới đạt đến ngưỡng cửa Thánh nhân viên mãn.

Tuy nhiên, những thanh sát kiếm do ánh mắt của Hồng Quân hóa thành, trước đó đã bị Hỗn Nguyên Thái Âm Châu làm suy yếu, uy lực đã giảm đi hơn một nửa.

Lúc này tự nhiên không thể chống đỡ nổi thế công của Thái Dương Chân Hỏa cấp Thánh nhân viên mãn, trong khoảnh khắc đã bị thiêu thành tro bụi.

Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương, mang theo dư uy, hiên ngang thiêu đốt về phía phong cấm của chiến trường hư không.

"Phá!" Hồng Quân đôi mắt băng hàn, lạnh lùng quát một tiếng.

Chữ "Phá" này vừa từ miệng Hồng Quân thốt ra, liền hóa thành một bàn tay khổng lồ che trời như núi thần thái cổ, đột nhiên chộp về phía biển lửa màu vàng trong chiến trường hư không.

Ngôn xuất pháp tùy, thổ tự thành vật!

Bành!

Bành!

Bành...

Bàn tay khổng lồ che trời lập tức cùng biển lửa màu vàng điên cuồng giao chiến, dấy lên từng đợt sóng chiến đấu kinh thiên động địa.

Ầm ầm!

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Toàn bộ chiến trường hư không, đều điên cuồng chấn động kịch liệt, phảng phất như sắp sụp đổ.

Xoẹt!

Xoẹt...

Lê Ân cũng không hề rảnh rỗi, vội vàng thúc đẩy Hỗn Nguyên Thái Âm Châu, tế ra Thái Âm Chân Thủy, gia nhập đoàn chiến, liên thủ chống lại bàn tay khổng lồ che trời.

"Cũng có mấy phần bản lĩnh!" Hồng Quân không khỏi khẽ tán thưởng một tiếng.

Mặc dù bây giờ y chưa bộc phát toàn lực, nhưng cũng đã phát huy ra sức mạnh của Thánh nhân viên mãn.

Thánh nhân viên mãn, là cảnh giới cuối cùng của tầng thứ Thánh nhân, thuộc loại tồn tại vô địch dưới Thiên Đạo Thánh nhân.

Nhìn khắp cả Hồng Hoang, có bao nhiêu tồn tại, đạt đến tầng thứ Thánh nhân viên mãn.

Hồng Quân ước tính, nhiều nhất cũng không vượt quá một bàn tay.

Nhưng, Lê Ân càng kinh tài tuyệt diễm, sát tâm của Hồng Quân

càng mãnh liệt.

Ầm!

Nghĩ đến đây, Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung, cách không giơ tay liền điểm ra một chỉ.

Ngay sau đó, một ngón tay khổng lồ vô song, uy thế không thể cản, bao quanh bởi huyền quang vô tận, trong nháy mắt xuyên qua không gian vô tận, giáng lâm chiến trường hư không, nghiền ép về phía Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy.

Ngón tay khổng lồ mà Hồng Quân giơ tay điểm ra, uy lực thực sự quá mạnh mẽ, phảng phất như ngay cả bầu trời cũng không thể chịu nổi sự nghiền ép của nó.

Lê Ân ước chừng, điểm thuộc tính của ngón tay khổng lồ này, ít nhất đã đạt đến mức sáu vạn ức.

Uy lực này, đã gấp đôi Thái Dương Chân Hỏa mà Lê Ân tế ra.

Bành bành bành...

Dưới sự nghiền ép của ngón tay khổng lồ, Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, lần lượt vỡ tan.

"Hả?" Thế nhưng, lúc này, Lê Ân lại đột nhiên kinh ngạc một tiếng.

Ngay sau đó, Lê Ân liền hai mắt tỏa sáng, chăm chú nhìn vào Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy đang bị ngón tay khổng lồ nghiền ép.

Lúc này, ánh mắt của Lê Ân cực kỳ nóng rực, tràn đầy kỳ vọng.

Bởi vì...

Lê Ân kinh ngạc cảm nhận được, Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy vừa bị ngón tay khổng lồ nghiền ép, có một tia ngẫu

nhiên dung hợp lại với nhau, uy lực trong nháy mắt tăng lên mấy bậc.

Nhưng, do lượng Thái Âm Chân Thủy và Thái Dương Chân Hỏa dung hợp lại quá ít, chỉ có một tia mà thôi.

Cho nên, cũng không thể tạo ra sóng gió gì lớn, vẫn không thoát khỏi kết cục bị ngón tay khổng lồ nghiền ép.

Nhưng cảnh này, lại khắc sâu vào trong đầu của Lê Ân, người đang đồng thời điều khiển Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy.

Lê Ân không nhịn được mà hưng phấn đến run rẩy.

"Ta thật ngu ngốc!" "Trước đó lại không nghĩ đến việc dung hợp Thái Âm và Thái Dương?" "Chính cái gọi là: Vô Cực sinh Thái Cực, Thái Cực sinh Lưỡng Nghi!" "Lưỡng Nghi không phải là Âm và Dương sao, Âm Dương hoàn mỹ tương dung, không phải là nghịch diễn ra Thái Cực sao!" Lê Ân đột nhiên vỗ đầu, trong lòng có vẻ vô cùng áy náy.

Xoẹt!

Xoẹt...

Nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức hành động, lại một lần nữa điên cuồng thúc đẩy Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy.

Nhưng, muốn dung hợp hoàn mỹ Thái Dương và Thái Âm, rõ ràng không phải là một chuyện dễ dàng.

Dù dưới sự điều khiển hết sức của Lê Ân, hắn cũng không có cách nào dung hợp toàn bộ Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy lại với nhau.

Lần thử đầu tiên, Lê Ân chỉ thành công dung hợp được hơn một trăm tia Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy.

Nhưng, một trăm tia Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy thành công dung hợp, vẫn không thể thay đổi được chiến cục, bị ngón tay khổng lồ kinh khủng vô biên đánh tan.

Lê Ân lại vô cùng hưng phấn.

Chương 308

Mặc dù lần thử đầu tiên, chỉ thành công dung hợp được một trăm tia.

Nhưng không nghi ngờ gì là một khởi đầu tốt đẹp.

Xoẹt!

Xoẹt...

Thế là, Lê Ân không hề do dự, lại một lần nữa tế ra Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, tiến hành lần thử thứ hai.

Lần thứ hai, Lê Ân tiến bộ vượt bậc.

Hắn đã dung hợp được một vạn tia Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy.

Đương nhiên, một vạn tia Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, so với tổng lượng, chỉ là một phần trăm triệu.

Nhưng, vẫn chưa thể gây ra sự thay đổi về chất.

Không thể chống đỡ được ngón tay khổng lồ.

Xoẹt!

Xoẹt...

Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, lại một lần nữa tuôn ra.

Lê Ân bắt đầu lần thử dung hợp thứ ba.

“Dù có giãy giụa trăm bề, hôm nay cũng là ngày chết của ngươi, nơi đây sẽ là nơi chôn xương của ngươi!” Hồng Quân đôi mắt lạnh đi, lại một lần nữa ra tay.

Hành động Lê Ân liên tục tế ra Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, bị Hồng Quân coi là đã hết bài.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Lời còn chưa dứt, Hồng Quân liền đưa tay vẫy một cái.

Tạo hóa pháp tắc vô cùng vô tận cuồn cuộn tuôn ra, hội tụ thành một bàn tay khổng lồ che trời, đột nhiên chộp về phía Lê Ân, dường như muốn bóp nát Lê Ân như một con gà con.

"Giết bản tôn?

Hồng Quân, ngươi cũng không có tư cách đó!" Lê Ân lại lạnh lùng cười.

Không thể phủ nhận, Hồng Quân thật sự rất mạnh.

Thậm chí mạnh đến mức Lê Ân, cũng không thể ước lượng được khoảng cách giữa hắn và Hồng Quân rốt cuộc lớn đến đâu.

Nhưng hắn cũng không phải là đất sét, có thể để người khác tùy ý nhào nặn.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Nói thì chậm nhưng thực ra chỉ trong chớp mắt.

Bàn tay khổng lồ che trời do Hồng Quân vung ra, trong khoảnh khắc đã giáng xuống đỉnh đầu Lê Ân.

Lúc này, Lê Ân lại đang toàn lực dung hợp Thái Âm và Thái Dương, rõ ràng không còn dư lực để đối kháng với bàn tay khổng lồ của Hồng Quân.

Nghĩ đến đây, Lê Ân không thể không tế ra Bàn Cổ Thần Điện,

hiên ngang đập mạnh về phía bàn tay khổng lồ.

Trong Tử Tiêu Cung, tâm niệm của Hồng Quân khẽ động, trong cơ thể liền tuôn ra một thanh thần kiếm bảy màu rực rỡ.

Thanh thần kiếm bảy màu rực rỡ này, chính là do Tạo hóa pháp tắc ngưng tụ thành, hoàn toàn ngưng tụ thành thực thể.

Uy lực của thanh thần kiếm bảy màu này, cực kỳ kinh người, khí tức tỏa ra, không hề yếu hơn Tiên Thiên Chí Bảo.

Vèo!

Thần kiếm bảy màu từ trong Tử Tiêu Cung bay ra, trong nháy mắt vượt qua không gian, giáng lâm chiến trường hư không.

Điều này khiến đồng tử của Lê Ân, lập tức co rụt lại.

Uy lực của thanh thần kiếm bảy màu này, đã đạt đến mức mười vạn ức điểm thuộc tính.

Đã cực kỳ gần với toàn bộ uy lực của Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân.

Phải biết rằng, Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân, điểm thuộc tính cũng chỉ có mười một vạn ức.

Ầm ầm ầm...

Dưới sự thúc đẩy toàn lực của Lê Ân, Bàn Cổ Thần Điện và thần kiếm bảy màu điên cuồng va chạm.

Dù là Bàn Cổ Thần Điện, lúc này cũng bị thần kiếm bảy màu chém cho vang lên tiếng ầm ầm.

Nhưng, may mà Bàn Cổ Thần Điện thuộc loại Tiên Thiên Chí Bảo đỉnh cấp nhất, cách Hồng Mông Linh Bảo cũng không xa, tự nhiên không dễ dàng bị đánh tan như vậy.

Sau khi Bàn Cổ Thần Điện xuất thế, danh hiệu đệ nhất phòng ngự chí bảo Hồng Hoang của Hỗn Độn Chung, rõ ràng đã không còn phù hợp.

Bàn Cổ Thần Điện mới là phòng ngự chí bảo mạnh nhất của cả Hồng Hoang hiện nay.

Uy lực của thần kiếm bảy màu, tuy cường hãn đến cực điểm, nhưng cuối cùng vẫn không thể đột phá được phòng ngự của Bàn Cổ Thần Điện, cuối cùng uy lực bị mài mòn hết sạch.

"Bản đạo tổ ngược lại muốn xem xem, dưới sự khống chế của ta, Bàn Cổ Thần Điện còn có thể phát huy được mấy phần uy năng!" Hồng Quân không khỏi lạnh lùng cười một tiếng.

Là đối thủ cũ của Bàn Cổ, Hồng Quân đối với tất cả các pháp bảo trên người Bàn Cổ, có thể nói là biết rất rõ.

Pháp bảo lợi hại nhất của Bàn Cổ, không nghi ngờ gì là Khai Thiên Thần Phủ cấp bậc Hồng Mông Linh Bảo.

Chính nhờ Khai Thiên Thần Phủ, Bàn Cổ mới có thể đánh bại vô địch thủ thời đại Hỗn Độn Thần Ma.

Bàn Cổ Thần Điện, thì kém xa Khai Thiên Thần Phủ, chỉ là nơi Bàn Cổ dùng để bế quan tu luyện.

Vèo!

Vèo!

Chương 309

Vèo...

Trong nháy mắt, trong cơ thể Hồng Quân liền tuôn ra từng thanh Tạo hóa thần kiếm bảy màu rực rỡ, hiên ngang vượt không chém về phía Bàn Cổ Thần Điện.

Bành!

Bành!

Bành...

Số lượng những thanh Tạo hóa thần kiếm này lên đến hàng nghìn vạn, mỗi một thanh đều có thể sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo.

Lúc này, tương đương với hàng nghìn vạn Tiên Thiên Chí Bảo, đang điên cuồng công kích Bàn Cổ Thần Điện.

Thanh thế động tĩnh gây ra, kinh khủng đến mức nào.

Quả thực sắp đánh nổ cả tòa chiến trường hư không.

May mà Hồng Quân đã sớm dùng sức mạnh phong cấm toàn bộ chiến trường hư không trước khi khai chiến, lúc này dưới sự công kích của dư ba kinh khủng vô tận, mới không để chiến trường hư không vỡ tan.

Ầm ầm ầm...

Bàn Cổ Thần Điện như một chiếc thuyền con giữa sóng lớn, dưới sự công kích của Tạo hóa thần kiếm che trời lấp đất, không ngừng chấn động kịch liệt, phảng phất như bất cứ lúc nào cũng có thể không chịu nổi.

Thế công của Hồng Quân, thực sự quá hung mãnh.

Khiến Lê Ân cũng không thể phân tâm dung hợp Thái Âm và Thái Dương, chỉ có thể toàn tâm toàn ý thúc đẩy Bàn Cổ Thần Điện.

Bàn Cổ Thần Điện bị Tạo hóa thần kiếm do Hồng Quân tế ra, oanh kích suốt ba tháng.

May mắn là, tất cả đều bị Bàn Cổ Thần Điện gắng gượng chống đỡ.

Điều này cũng khiến Lê Ân âm thầm thở phào một hơi.

Nếu ngay cả Bàn Cổ Thần Điện cũng không chống đỡ nổi, thì phiền phức thật sự lớn rồi.

May mà, Bàn Cổ Thần Điện không làm hắn thất vọng.

Danh hiệu đệ nhất phòng ngự chí bảo Hồng Hoang mới nhất, không phải là hư danh.

Trong ba tháng, thu hoạch của Lê Ân cũng vô cùng phong phú.

Thuộc tính pháp tắc Tạo Hóa mới tăng đã được cày lên đến cấp bậc Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong.

"Hồng Quân quả nhiên là con cừu siêu cấp béo mập!" "Ba tháng thời gian đã khiến pháp tắc Tạo Hóa từ con số không tăng vọt lên cấp bậc Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong!" Lê Ân không khỏi kinh ngạc thán phục trong lòng.

Đối đầu trực diện với Hồng Quân, rủi ro quả thực rất lớn.

Nhưng lợi ích cũng cực kỳ kinh người.

"Nhưng mà, tiếp theo Hồng Quân chắc chắn sẽ ra tay thật rồi!" Lê Ân nheo mắt lại, nhìn về phía Tử Tiêu Cung ngoài ba mươi ba tầng trời.

Mặc dù ánh mắt của Lê Ân không thể xuyên thấu Tử Tiêu Cung để xem biểu cảm hiện tại của Hồng Quân.

Nhưng Lê Ân dùng đầu ngón chân cũng biết, biểu cảm của Hồng Quân lúc này tuyệt đối vô cùng khó coi.

Mất nhiều thời gian như vậy mà vẫn không thể bắt được hắn, trong lòng Hồng Quân chắc chắn đã phẫn nộ đến cực điểm.

Dù sao, ba tháng trước, kim khẩu ngọc luật của Hồng Quân đã truyền khắp cả Hồng Hoang, tuyên bố sẽ bắt giữ Lê Ân, xử cực hình trước mặt mọi người để giết gà dọa khỉ.

"Quả nhiên pháp bảo mà Bàn Cổ từng sử dụng, không có món nào đơn giản cả!" Hồng Quân khẽ gật đầu.

Đối với việc Bàn Cổ Thần Điện có thể chống đỡ được đòn tấn công của Tạo Hóa Thần Kiếm mà lão tế ra, lão cũng không quá bất ngờ.

"Xem ra phải dùng đến Hồng Mông Linh Bảo mới có thể phá vỡ phòng ngự của Bàn Cổ Thần Điện, chém giết Đại thái tử Kim Ô!" Hồng Quân thầm nghĩ, ánh mắt lạnh lẽo đến cực điểm.

Hưu!

Vừa nghĩ đến đây.

Hồng Quân lại đưa tay vung lên.

Ngay lập tức, một luồng ánh sáng bảy màu rực rỡ bay thẳng ra từ Tử Tiêu Cung, trong nháy mắt giáng xuống chiến trường hư không.

Chính là pháp bảo mạnh nhất của Hồng Quân, Tạo Hóa Ngọc Điệp.

"......?!" "Tạo Hóa Ngọc Điệp!!" Đồng tử của Lê Ân lập tức không kìm được mà co rút lại thành hình cây kim.

Lúc này, Lê Ân vừa kinh vừa mừng.

Kinh là vì Hồng Quân quả nhiên đã ra tay thật, ngay cả pháp bảo

mạnh nhất cũng đã tung ra.

Danh của người, bóng của cây!

Uy danh lẫy lừng của Tạo Hóa Ngọc Điệp, Lê Ân ở hậu thế đã sớm nghe như sấm bên tai.

Đây là Hồng Mông Linh Bảo có thể sánh ngang với Khai Thiên Thần Phủ của Bàn Cổ, uy lực kinh thế hãi tục đến nhường nào.

Mừng là vì, tự nhiên lại có thể cày thêm một đợt bong bóng thuộc tính.

Nếu có thể chống đỡ được đòn tấn công của Tạo Hóa Ngọc Điệp thêm một lúc, không chừng thuộc tính pháp tắc Tạo Hóa có thể thăng lên đỉnh phong Thánh nhân viên mãn.

Còn về việc pháp tắc Tạo Hóa một bước lên cấp bậc Thiên Đạo Thánh nhân, Lê Ân không dám mơ tưởng xa vời.

Dù sao, để thăng lên Thiên Đạo Thánh nhân sơ kỳ, cần đến ba mươi vạn tỷ điểm thuộc tính.

Một lượng điểm thuộc tính khổng lồ như vậy, hiển nhiên không thể cày trong thời gian ngắn được.

Nhưng, điều Lê Ân không biết là... thứ mà Hồng Quân tế ra lúc này không phải là bản thể của Tạo Hóa Ngọc Điệp, mà chỉ là hình chiếu của nó.

Là một Hồng Mông Linh Bảo, dù chỉ là hình chiếu của Tạo Hóa Ngọc Điệp, uy lực của nó cũng vượt xa cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo.

Hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp lơ lửng cao trên bầu trời của chiến trường hư không.

Giống như một vị chí tôn vô thượng đang nhìn xuống chúng sinh.

Chương 310

Ông ông ông...

Từng luồng uy áp kinh khủng vô song từ hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp điên cuồng lan tỏa ra.

Lê Ân lập tức biến sắc.

Uy áp tỏa ra từ hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp thực sự quá kinh khủng, ngay cả Lê Ân cũng cảm thấy như sắp bị đè bẹp xuống đất.

Oanh oanh oanh...

Lê Ân vội vàng vận chuyển pháp tắc Sức Mạnh đến cực hạn, chín vạn tám ngàn tỷ lỗ chân lông trên toàn thân đều đang điên cuồng phun ra pháp tắc Sức Mạnh.

Thế nhưng, dù đã tế ra pháp tắc Sức Mạnh, Lê Ân vẫn cảm thấy thân thể mình đang dần bị đè cong xuống.

Pháp tắc Sức Mạnh lấy một địch vạn pháp, tuy được mệnh danh là đứng đầu ba ngàn pháp tắc, nhưng cảnh giới pháp tắc Sức Mạnh của Lê Ân quá thấp, chỉ mới ở Thánh nhân trung kỳ mà thôi.

So với uy áp mà hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp đang tỏa ra lúc này, khoảng cách chênh lệch không chỉ là mười vạn tám ngàn tỷ dặm.

Xuy xuy xuy xuy...

Lê Ân chuyển sang vận chuyển Thái Dương Chân Hỏa, chín vạn tám ngàn tỷ lỗ chân lông trên toàn thân lại phun ra Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương.

Để thoát khỏi uy áp kinh khủng tỏa ra từ hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp, Lê Ân đã nâng uy lực của Thái Dương Chân Hỏa lên cấp bậc

Thánh nhân viên mãn.

Cuối cùng cũng đã thiêu rụi hoàn toàn luồng uy áp vô hình vô dạng nhưng lại có mặt khắp nơi, không chỗ nào không vào được.

Đến lúc này.

Lê Ân mới có thể tiếp tục toàn lực điều khiển Bàn Cổ Thần Điện để phòng ngự.

Oanh long!

Oanh long...

Cùng lúc đó, hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp đã phát động thế công ngút trời.

Trong nháy mắt, pháp tắc Tạo Hóa che trời lấp đất, liên miên bất tuyệt cuồn cuộn tuôn ra từ Tạo Hóa Ngọc Điệp, hung hãn lao về phía Bàn Cổ Thần Điện.

"Bàn Cổ Thần Điện, nhất định phải chống đỡ được đấy nhé!

Sau này ta có thể tiêu dao sung sướng hay không là trông cả vào ngươi đó!" Lê Ân nhìn chằm chằm vào Bàn Cổ Thần Điện, trong lòng âm thầm cổ vũ.

Bành bành bành...

Thế nhưng, pháp tắc Tạo Hóa do hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp kích phát ra, uy lực thực sự quá kinh khủng, đã đạt đến cấp bậc Thánh nhân viên mãn đỉnh phong.

Dù Lê Ân đã thúc đẩy Bàn Cổ Thần Điện đến cực hạn, vẫn bị pháp tắc Tạo Hóa cuồn cuộn không dứt, mênh mông cuồn cuộn oanh kích đến mức liên tục lùi lại.

"Quá mạnh!" "Bàn Cổ Thần Điện sắp không chống đỡ nổi rồi!!" Lê Ân kinh hãi biến sắc.

Oanh oanh oanh...

Lúc này, mỗi một đạo pháp tắc Tạo Hóa do hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp kích phát ra đều có uy lực đạt đến Thánh nhân viên mãn đỉnh phong, oanh kích khiến Bàn Cổ Thần Điện liên tục bại lui.

"Phụt!

Phụt..." Lê Ân không nói hai lời, liên tiếp phun ra chín giọt tinh huyết vào Bàn Cổ Thần Điện.

Ông ông ông...

Dưới sự gia trì của tinh huyết của Lê Ân, Bàn Cổ Thần Điện lập tức tỏa ra ánh sáng vô tận, uy lực trong nháy mắt tăng vọt chưa từng có.

Bàn Cổ Thần Điện lúc này mới chống đỡ được đòn tấn công của hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp, không còn tiếp tục lùi lại nữa.

Lê Ân vừa thở phào nhẹ nhõm trong lòng, vừa mừng rỡ không thôi, vội vàng điên cuồng thu thập bong bóng thuộc tính do hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp rơi ra.

Ông!

Chỉ trong nháy mắt.

Điểm thuộc tính pháp tắc Tạo Hóa của Lê Ân đã từ Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong tăng lên cấp bậc Thánh nhân viên mãn.

Lúc đột phá, mặc dù Lê Ân đã cố gắng hết sức che giấu, nhưng vẫn có một tia dao động lan ra.

Cũng may, dao động chiến đấu giữa Bàn Cổ Thần Điện và hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp quá mạnh mẽ, đã hoàn toàn che lấp đi dao động đột phá của Lê Ân.

Nếu không, nếu Hồng Quân cảm ứng được, không biết sẽ kinh hãi

đến mức nào.

Lúc đó, sát tâm của Hồng Quân tuyệt đối sẽ đạt đến mức độ chưa từng có, e rằng dù có đánh nổ cả Hồng Hoang cũng phải triệt để diệt sát hắn.

Không còn cách nào khác.

Chỉ trong ba tháng, từ con số không, đã nâng pháp tắc Tạo Hóa lên Thánh nhân viên mãn, tốc độ thăng cấp kinh khủng đến mức nào.

Cho dù Hồng Quân là người phát ngôn của Thiên Đạo, cũng hoàn toàn không thể biến một phàm nhân thành một cường giả vô thượng Thánh nhân viên mãn trong ba tháng được... ...

Cực Tây chi địa, Ma giới!

La Hầu và Kế Đô đang đứng cạnh nhau.

Lúc này, trước mặt họ đang ngưng tụ một bức tranh.

Trên bức tranh hiện ra chính là cảnh tượng trong chiến trường hư không.

Nhưng, do dao động chiến đấu giữa Bàn Cổ Thần Điện và hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp quá kịch liệt, khiến ánh mắt họ khó có thể nhìn rõ chi tiết bên trong.

Vì vậy, lúc này trên bức tranh, phần lớn thời gian đều hiện ra cảnh tuyết hoa lốm đốm.

"Đại ca, lão già Hồng Quân ngay cả Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng đã dùng đến, xem ra lão ta thật sự hận Đại thái tử Kim Ô đến tận xương tủy, muốn giết cho hả giận!" Trong mắt Kế Đô lóe lên một tia kiêng dè.

Kế Đô kiêng dè không chỉ có Hồng Quân, mà còn có một phần kiêng dè đối với Lê Ân.

Phải biết, Tạo Hóa Ngọc Điệp là pháp bảo mạnh nhất của Hồng Quân, Lê Ân có thể ép Hồng Quân phải dùng đến Tạo Hóa Ngọc Điệp, điều đó cho thấy thực lực của Lê Ân mạnh mẽ đến mức nào.

Mặc dù Kế Đô không muốn thừa nhận, nhưng trong lòng y vô cùng rõ ràng, dù có dùng hết mọi lá bài tẩy, có lẽ cũng không phải là đối thủ của Lê Ân.

Chương 311

Mười vạn năm, tu vi của y đã tiến thêm một bước, thăng lên Thánh nhân hậu kỳ.

Nhưng, hiển nhiên, chút thực lực này còn lâu mới là đối thủ của Lê Ân và Hồng Quân.

Kế Đô ước tính, nếu bùng nổ toàn lực, y nhiều nhất cũng chỉ có chiến lực tương đương với Thái Thượng Lão Tử.

"Thực lực của Đại thái tử Kim Ô càng mạnh, đối với Ma giáo chúng ta càng có lợi.

Có một con ngựa đầu đàn đứng ở phía trước, có thể khiến sự chú ý của Hồng Quân đối với Ma giáo chúng ta giảm đi chín thành chín!" "Nếu không, Hồng Quân đã sớm lùng sục khắp cả Hồng Hoang, không tiếc đào sâu ba trăm triệu thước đất cũng phải moi Ma giáo chúng ta ra!" La Hầu ánh mắt lấp lóe, con ngươi sâu thẳm không biết đang có ý đồ gì.

"Quả thực như vậy!" "Nếu không, mười vạn năm nay Hồng Quân cũng sẽ không yên tĩnh như vậy, đối với Ma giáo chúng ta ngay cả một động thái lớn cũng không có." Kế Đô cũng không kìm được mà gật đầu.

Lê Ân quả thực đã thu hút gần như chín thành chín sự chú ý của Hồng Quân.

Không đến một phần mười sự chú ý còn lại được chia đều cho Ma giáo và vài vị Thánh nhân bí ẩn khác.

"Nếu như vậy, bây giờ không nên để Đại thái tử Kim Ô vẫn lạc a!" "Một khi vẫn lạc, chín thành chín sự chú ý của Hồng Quân có thể

sẽ chuyển sang người ta!" Kế Đô đột nhiên sắc mặt nghiêm nghị trầm ngâm.

"Đại thái tử Kim Ô phải cứu, nhưng phải đợi đến lúc đối phương trọng thương hấp hối mới ra tay!" "Không chừng có thể nhân cơ hội khống chế đối phương, như vậy, Ma giáo chúng ta sẽ có thêm một siêu cấp đả thủ!" La Hầu lúc này mới nói ra kế hoạch trong lòng.

Nghe vậy, Kế Đô không khỏi kinh hãi.

Hiển nhiên y không ngờ, La Hầu lại muốn mượn tay Hồng Quân để tính kế Đại thái tử Kim Ô.

Một khi kế hoạch của La Hầu thành công, tuyệt đối là một mũi tên trúng hai con nhạn.

Con nhạn thứ nhất là đả kích nghiêm trọng uy vọng của Hồng Quân, Hồng Quân từng tuyên bố trước mặt mọi người sẽ tru sát Lê Ân, La Hầu cứu hắn không nghi ngờ gì là vả vào mặt Hồng Quân.

Uy vọng của Hồng Quân giảm mạnh, uy vọng của Ma giáo tự nhiên sẽ tăng mạnh.

Con nhạn thứ hai là thu được một siêu cấp đả thủ Thánh nhân viên mãn.

Mười mấy vạn năm qua, nhìn khắp cả Hồng Hoang, Đại thái tử Kim Ô tuyệt đối là nhân vật chính.

Không biết y đã gây ra bao nhiêu sự kiện kinh thiên động địa ở Hồng Hoang.

Một kẻ tài hoa tuyệt diễm như vậy, ngay cả Hồng Quân cũng không làm gì được, kết quả lại trở thành con rối của Ma giáo, không nghi ngờ gì sẽ càng làm tăng thêm uy thế của Ma giáo.

Lúc đó, thanh thế của Ma giáo có thể sẽ khôi phục đến mức như

mặt trời ban trưa thời kỳ Đạo Ma chi tranh.

Trong chiến trường hư không.

Pháp tắc Tạo Hóa do hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp kích phát ra đã oanh kích Bàn Cổ Thần Điện suốt mười ngày mười đêm.

Mặc dù Bàn Cổ Thần Điện đã được gia trì bởi chín giọt tinh huyết của Lê Ân, uy lực tăng vọt.

Nhưng dưới sự tấn công cường độ cao như vậy của hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp, tinh huyết của Lê Ân mà Bàn Cổ Thần Điện hấp thu đang giảm đi với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Mười ngày sau.

Hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp lại chiếm thế thượng phong.

"Xem ra đã đến lúc phải đi rồi, không thể tiếp tục cày thuộc tính nữa!" Lê Ân thầm nghĩ, trong lòng đã manh nha ý định rút lui.

Bây giờ, điểm thuộc tính của pháp tắc Tạo Hóa đã cày được tám vạn tỷ.

Nếu tiếp tục cày nữa, chẳng khác nào đang tìm chết.

Sự kiên nhẫn của Hồng Quân e rằng bây giờ đã sắp cạn kiệt.

Nếu không đi, e rằng Hồng Quân sẽ không tiếc dùng đến thực lực Thiên Đạo Thánh nhân để chém giết hắn.

Còn về đường lui, Lê Ân đã sớm chuẩn bị xong.

Hắn quyết định kích nổ mười triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh, phá vỡ phong cấm của Hồng Quân đối với chiến trường hư không.

Một khi thoát khỏi chiến trường hư không, hắn sẽ lập tức dùng pháp tắc Không Gian cấp Thánh nhân viên mãn để đào thoát khỏi nơi này.

Nếu mười triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh tự bạo không đủ uy lực, Lê Ân sẽ kích nổ một trăm triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh.

Hắn thật sự không tin, một trăm triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh tự bạo mà không thể phá vỡ phong cấm của Hồng Quân.

Lúc đó, e rằng cả chiến trường hư không cũng sẽ bị nổ tan tành.

Hắn sẽ nhân lúc hỗn loạn mà chuồn đi.

Oanh long!

Nhưng, không biết là do Hồng Quân đã đọc được suy nghĩ của Lê Ân, hay là do Hồng Quân đã hoàn toàn mất hết kiên nhẫn.

Hồng Quân lại ra tay trước một bước, triển khai thế công tuyệt sát đối với Lê Ân.

Ông ông ông...

Tất cả pháp tắc Tạo Hóa do hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp phun ra lần này không tiếp tục oanh tạc Bàn Cổ Thần Điện nữa.

Mà tất cả pháp tắc Tạo Hóa đều ngưng tụ lại một chỗ, hóa thành một thanh Tạo Hóa Thần Kiếm khổng lồ đến cực điểm.

Uy thế tỏa ra từ thanh Tạo Hóa Thần Kiếm này kinh khủng tột đỉnh, hiển nhiên đã vô hạn tiếp cận cấp bậc Thiên Đạo Thánh nhân.

"Chết tiệt!" "Lão già Hồng Quân này cũng quá âm hiểm rồi, không hề có dấu hiệu báo trước đã hạ sát thủ!" Lê Ân lập tức biến sắc.

Hồng Quân ra tay trước, khiến hắn hoàn toàn không có đủ thời gian để kích nổ Thái Dương Hỏa Tinh.

Dù sao, kích nổ một trăm triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh cũng cần thời gian.

Trong thời gian gấp gáp như vậy, số lượng Thái Dương Hỏa Tinh

mà hắn kịp kích nổ tuyệt đối không quá một triệu viên.

Nhưng một triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh tự bạo, uy lực nhiều nhất cũng chỉ đạt đến cấp bậc Thánh nhân viên mãn.

Hoàn toàn không thể chống đỡ được thế công của thanh Tạo Hóa Thần Kiếm kinh khủng này, càng không thể phá vỡ phong tỏa của Hồng Quân đối với chiến trường hư không.

Hơn nữa, nếu làm như vậy, chẳng khác nào khiến Hồng Quân có đề phòng.

Dù hắn có thể chống đỡ được thế công của thanh Tạo Hóa Thần Kiếm này, tiếp theo Hồng Quân cũng sẽ không cho hắn đủ thời gian để kích nổ một trăm triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh.

"Nhất định phải đỡ được cho ta!" Lê Ân trừng mắt muốn nứt ra, điên cuồng thúc đẩy Bàn Cổ Thần Điện để chống cự.

Chương 312

Đồng thời, Lê Ân cảm thấy không thể giữ lại nữa, vội vàng tế ra cả Hỗn Độn Chung làm tầng phòng ngự thứ hai.

Bành bành bành...

Quả nhiên Lê Ân lo lắng không thừa.

Thanh Tạo Hóa Thần Kiếm có uy lực vô hạn tiếp cận cấp bậc Thiên Đạo Thánh nhân này thực sự quá mạnh.

Bàn Cổ Thần Điện chỉ chống đỡ được chưa đến một khắc, đã bị một kiếm chém bay ra ngoài.

Đang đang đang...

Sau đó, Hỗn Độn Chung thay thế vào vị trí.

Thanh Tạo Hóa Thần Kiếm kinh khủng chém mạnh lên Hỗn Độn Chung.

Tiếng chuông hùng vĩ vang vọng khắp trời đất, liên miên không dứt.

Biểu hiện của Hỗn Độn Chung còn kém xa Bàn Cổ Thần Điện.

Két két...

Hỗn Độn Chung ngay cả nửa khắc cũng không chống đỡ nổi, suýt chút nữa đã bị thanh Tạo Hóa Thần Kiếm kinh khủng vô song này chém nổ tung.

Trong khoảnh khắc, thân chuông Hỗn Độn đã chi chít vô số vết nứt.

Hưu!

Thấy cảnh này.

Lê Ân nào dám để Hỗn Độn Chung chắn trước mặt mình nữa, vội vàng thu Hỗn Độn Chung về.

Hỗn Độn Chung dù sao cũng là bản mệnh pháp bảo của Thái Nhất, chỉ là tạm thời cho hắn mượn dùng mà thôi.

Lê Ân tự nhiên không thể trơ mắt nhìn Hỗn Độn Chung bị hủy.

Nếu không, lúc đó hắn không biết ăn nói thế nào với Thái Nhất.

Oanh long!

Sau khi Lê Ân thu hồi Hỗn Độn Chung, thanh Tạo Hóa Thần Kiếm kinh khủng vô song kia liền như chẻ tre, hung hãn chém lên người Lê Ân.

Tất nhiên.

Lê Ân cũng không đứng yên chờ chết.

Hắn đã sớm vận chuyển Bàn Cổ Thần Thể cùng pháp tắc Thổ cấp Thánh nhân viên mãn đỉnh phong đến cực hạn.

Bành bành bành...

Dù vậy.

Cuối cùng, nhục thân của Lê Ân vẫn bị thanh Tạo Hóa Thần Kiếm kinh khủng vô song kia chém nổ tung.

Nhưng.

Điều duy nhất đáng mừng là Lê Ân vẫn chưa vẫn lạc.

Chỉ là nhục thân bị đánh nổ, chịu trọng thương chưa từng có mà thôi.

Uy lực của thanh Tạo Hóa Thần Kiếm quả thực cường hoành vô song, nhưng đã lần lượt bị Bàn Cổ Thần Điện, Hỗn Độn Chung, pháp

tắc Thổ và Bàn Cổ Thần Thể làm suy yếu nhiều lần.

Sau khi chém nổ nhục thân của Lê Ân, uy lực của nó đã không còn lại bao nhiêu, hoàn toàn không thể xóa sổ thần hồn của Lê Ân.

Ông ông ông...

Trong chớp mắt, Lê Ân đã ngưng tụ lại nhục thân mới.

"Như vậy mà vẫn không chém giết được?" Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân lóe lên một tia kinh ngạc.

"Bản đạo tổ ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể chịu được mấy kiếm!" Trong mắt Hồng Quân sát khí bắn ra.

Oanh long!

Oanh long...

Vừa nghĩ đến đây.

Hồng Quân lại toàn lực thúc đẩy hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp, một lần nữa ngưng tụ ra một thanh Tạo Hóa Thần Kiếm hùng vĩ không thể đỡ.

Nhưng.

Lần này, hành động của Lê Ân lại nhanh hơn Hồng Quân một bước.

Hóa ra, Lê Ân đang kích nổ một trăm triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh.

Đúng lúc này, lại có biến cố bất ngờ xảy ra.

Một bóng thương đen kịt vô cùng đáng sợ trong nháy mắt lướt qua không trung, hung hãn oanh kích lên chiến trường hư không bị Hồng Quân phong cấm.

Bóng thương đen kịt này tràn ngập sát khí, tử khí, âm khí, ma khí

và đủ loại năng lượng tiêu cực khác.

“.....?!” Lê Ân và Hồng Quân đồng thời dừng lại.

“Thí Thần Thương!!” Hồng Quân hai mắt phun lửa.

Với kiến thức của lão, tự nhiên một mắt đã nhìn thấu lai lịch của bóng thương đen kịt kia.

Không sai.

Bóng thương đen kịt này chính là hình chiếu của pháp bảo mạnh nhất của La Hầu, Thí Thần Thương.

“La Hầu, bản đạo tổ còn chưa tìm ngươi gây phiền phức, ngươi lại dám phá hoại đại sự của bản đạo tổ, thật sự cho rằng bản đạo tổ không tìm được hang ổ của ngươi sao?” Ánh mắt Hồng Quân lạnh lẽo đến cực điểm.

Bành bành bành...

Hình chiếu Thí Thần Thương hết lần này đến lần khác điên cuồng tấn công vào phong cấm của Hồng Quân.

Chương 313

Chỉ trong nháy mắt, hình chiếu Thí Thần Thương đã tấn công vào phong cấm của Hồng Quân hàng nghìn vạn lần.

Thí Thần Thương là bản mệnh pháp bảo của Ma tổ La Hầu tung hoành thời đại Hỗn Độn Thần Ma, là Hồng Mông Linh Bảo sánh ngang với Khai Thiên Thần Phủ của Bàn Cổ và Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân.

Hồng Quân có thể cảm nhận được, uy lực của phong cấm mà lão bố trí đang giảm xuống nhanh chóng.

Hiển nhiên không kịp gia cố sức mạnh của phong cấm.

Ông ông ông...

Vừa nghĩ đến đây.

Hồng Quân lập tức giải tán thanh Tạo Hóa Thần Kiếm vừa mới ngưng tụ, vô số pháp tắc Tạo Hóa đan xen thành một tấm lưới lớn che trời, trong nháy mắt bao phủ về phía Lê Ân.

Rõ ràng, Hồng Quân làm vậy để đề phòng sau khi hình chiếu Thí Thần Thương phá vỡ phong cấm, Lê Ân sẽ chạy thoát.

Cho nên, lão mới tạm thời thay đổi chủ ý, quyết định bắt giữ Lê Ân trước rồi tính sau.

Một khi Lê Ân rơi vào tay lão, Hồng Quân có một vạn cách để hành hạ đối phương, sinh tử của Lê Ân lúc đó sẽ không còn do hắn quyết định nữa.

Không thể không nói, kế hoạch của Hồng Quân rất hay.

Nhưng Lê Ân sao có thể để lão được như ý.

Oanh long!

Oanh long!

Oanh long...

Lê Ân cũng vô cùng quyết đoán, sự xuất hiện của hình chiếu Thí Thần Thương cũng không làm thay đổi ý định của hắn.

Trên thế giới này không có tình yêu vô cớ.

Lê Ân không dám đảm bảo, việc La Hầu tương trợ có phải là có kế hoạch khác hay không.

Nhưng bất kể thế nào, Lê Ân cũng không định đi theo nhịp điệu của La Hầu.

Vừa nghĩ đến đây.

Trước khi tấm lưới lớn che trời bao phủ xuống, Lê Ân đã kích nổ toàn bộ một trăm triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh.

Một luồng năng lượng kinh khủng hủy thiên diệt địa lập tức bành trướng nhanh chóng trong chiến trường hư không, điên cuồng lan tỏa ra xung quanh.

Năng lượng của một trăm triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh tự bạo hội tụ lại một chỗ, kinh thế hãi tục đến nhường nào, còn mạnh hơn một bậc so với Tạo Hóa Thần Kiếm do hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp toàn lực ngưng tụ ra.

Bành bành bành...

Cả tòa chiến trường hư không do đích thân Hồng Quân khai phá ra cuối cùng cũng không chịu nổi, trong nháy mắt nổ tung.

Thái Dương Chân Hỏa của Lê Ân đã đạt đến Thánh nhân viên mãn, sức đề kháng đối với Thái Dương Chân Hỏa đã mạnh hơn.

Thái Dương Hỏa Tinh sau khi kích nổ, thứ tuôn ra chính là Thái Dương Chân Hỏa.

Cho nên, dù một trăm triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh tự bạo, Thái Dương Chân Hỏa vô tận sinh ra cũng giống như sân nhà của Lê Ân.

Khiến Lê Ân có cảm giác như rồng về biển lớn.

Hưu!

Trong biển lửa vàng rực trời, Lê Ân trực tiếp tế ra pháp tắc Không Gian cấp Thánh nhân viên mãn, trong nháy mắt độn nhập vào trong tầng không gian đứt gãy.

Biển lửa vàng rực kinh khủng, sau khi phá nát chiến trường hư không, tiếp tục lan tỏa ra bốn phương tám hướng.

Hồng Quân trong Tử Tiêu Cung lập tức sắc mặt đột biến.

Lão không dám để biển lửa vàng rực này rơi xuống đại lục Hồng Hoang, nếu không cả đại lục Hồng Hoang e rằng sẽ bị thiêu thành tro bụi.

Bành bành bành...

Vừa nghĩ đến đây.

Hồng Quân đưa tay đánh ra một chưởng.

Một chưởng ấn che trời khổng lồ vô cùng lập tức bay ra từ Tử Tiêu Cung, trong nháy mắt giáng xuống vị trí mà biển lửa vàng rực nổ tung.

Chưởng ấn che trời một tay bóp nát biển lửa vàng rực đang điên cuồng khuếch tán bành trướng.

Vô số Thái Dương Chân Hỏa, dưới uy lực đạt đến Thiên Đạo Thánh nhân sơ kỳ của chưởng ấn che trời, đều bị tiêu diệt thành hư vô

trong nháy mắt.

“Hử?!” Nhưng, Hồng Quân vừa bóp nát biển lửa vàng rực, biểu cảm lại đột nhiên cứng lại.

Bởi vì...

Lão kinh ngạc phát hiện, khí tức của Lê Ân đã biến mất.

Lão rõ ràng, trong biển lửa vàng rực vừa bị bóp nát, không hề có sự tồn tại của Lê Ân.

Sắc mặt Hồng Quân trong nháy mắt trở nên tái mét.

Không còn nghi ngờ gì nữa.

Lê Ân không biết đã dùng cách gì, vừa rồi đã nhân lúc hỗn loạn mà chạy thoát ngay dưới mí mắt lão.

Sắc mặt cũng khó coi không kém, còn có La Hầu trong Ma giới.

Sắc mặt của La Hầu lúc này vô cùng uất ức.

Tính kế Lê Ân không thành, lại còn phải chịu đựng lửa giận của Hồng Quân thay cho hắn.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

La Hầu đã trở thành đối tượng để Hồng Quân trút giận.

“La Hầu, tìm chết!” Hồng Quân trừng mắt, nhìn chằm chằm vào hình chiếu Thí Thần Thương, từng chữ từng chữ, nghiến răng nghiến lợi gầm lên.

Lửa giận trong lòng Hồng Quân đã đạt đến mức không thể nào hơn được nữa.

Chương 314

Mất bao nhiêu công sức, thậm chí còn tuyên bố trước toàn Hồng Hoang lời phán quyết đối với Lê Ân.

Kết quả vào thời khắc cuối cùng, vì La Hầu đột nhiên tế ra hình chiếu Thí Thần Thương tấn công vào phong cấm, khiến Lê Ân tìm được cơ hội, quyết đoán kích nổ một trăm triệu viên Thái Dương Hỏa Tinh, nhân lúc hỗn loạn mà chạy thoát.

Không nghi ngờ gì, đây là một cái tát mạnh vào mặt Hồng Quân.

Đường đường là Đạo tổ chí cao vô thượng, đã nói mà không làm được, chẳng phải khiến cho ức vạn sinh linh Hồng Hoang cảm thấy lời nói của lão giống như đánh rắm sao?

Không còn nghi ngờ gì nữa, đây tuyệt đối là một đòn đả kích nghiêm trọng vào quyền uy của Hồng Quân.

Hồng Quân thậm chí dùng đầu ngón chân cũng có thể tưởng tượng được, lúc này những tồn tại bí ẩn đang ẩn nấp trong bóng tối chắc chắn đang rục rịch.

"Khổ quá!" La Hầu thì uất ức đến cực điểm.

Có cảm giác trộm gà không được còn mất nắm gạo.

Hắn vốn tưởng rằng, sau khi bị thanh Tạo Hóa Thần Kiếm có uy lực vô hạn tiếp cận Thiên Đạo Thánh nhân chém nổ, Lê Ân đã bị trọng thương chưa từng có, dù chưa mất đi chiến lực cũng đã suy yếu đến cực hạn.

Chính là thời cơ tốt nhất để ra tay cứu đối phương và nô dịch đối phương.

Kết quả không còn nghi ngờ gì nữa, hắn lại một lần nữa đánh giá

thấp Lê Ân.

Không những không nô dịch được Lê Ân, ngược lại còn trở thành thùng trút giận của Hồng Quân.

Hưu!

Vừa nghĩ đến đây.

La Hầu không dây dưa thêm với Hồng Quân, vội vàng triệu hồi hình chiếu Thí Thần Thương.

La Hầu rõ ràng, thực lực hiện tại của hắn so với Hồng Quân còn kém xa mười vạn tám ngàn tỷ dặm.

Dây dưa với Hồng Quân, cuối cùng người chịu thiệt chắc chắn là hắn.

"Đi?

Đi đâu?

La Hầu, ngươi coi bản đạo tổ là gì?" Hồng Quân lập tức cười lạnh.

Oanh long!

Chưởng ấn che trời vừa bóp nát biển lửa vàng rực liền nhanh chóng chộp về phía hình chiếu Thí Thần Thương.

Chưởng ấn che trời đã đạt đến cấp bậc Thiên Đạo Thánh nhân, khí tức kinh khủng tỏa ra trực tiếp định trụ thời không, khiến hình chiếu Thí Thần Thương đang phá không rời đi lập tức rơi vào trạng thái ngưng trệ.

Ông ông ông...

Dưới sự thúc đẩy điên cuồng của La Hầu, hình chiếu Thí Thần Thương muốn phá vỡ thời không bị định trụ.

Nhưng.

Không đợi nó phá vỡ thời không ngưng trệ, chưởng ấn che trời đã chộp được nó trước.

Nhưng.

Điều khiến La Hầu vô cùng bất ngờ là, chưởng ấn che trời không hề bóp nát hình chiếu Thí Thần Thương ngay lập tức.

"Không ổn!" Nhưng, rất nhanh, La Hầu biến sắc.

Bởi vì...

Lão biết, Hồng Quân đang có ý đồ gì.

Là đối thủ cũ từ thời đại Hỗn Độn Thần Ma kéo dài đến thời đại Đạo Ma chi tranh, La Hầu đối với Hồng Quân không thể quen thuộc hơn được nữa.

Rõ ràng.

Hồng Quân đang lợi dụng mối liên hệ giữa lão và hình chiếu Thí Thần Thương để suy ra vị trí cụ thể của lão.

Oanh long!

La Hầu cũng rất tàn nhẫn.

Ý nghĩ này vừa mới nảy ra, lão đã trực tiếp kích nổ hình chiếu Thí Thần Thương.

Bành bành bành...

Nhưng.

Năng lượng kinh khủng do hình chiếu Thí Thần Thương tự bạo sinh ra, dưới chưởng ấn che trời cấp bậc Thiên Đạo Thánh nhân, đều bị tiêu diệt thành hư vô một cách âm thầm.

"Bây giờ mới cắt đứt liên hệ, không cảm thấy quá muộn sao?"

Khóe miệng Hồng Quân nhếch lên một tia chế giễu.

Vừa rồi, thông qua mối liên hệ giữa La Hầu và hình chiếu Thí Thần Thương, lão đã thành công suy ra được vị trí cụ thể của La Hầu.

Mặc dù La Hầu đã bố trí vô số trận pháp che giấu ở ngoại vi Ma giới.

Nhưng không chịu nổi, Hồng Quân lại thông qua mối liên hệ giữa La Hầu và hình chiếu Thí Thần Thương để trực tiếp định vị.

Điều này cũng dẫn đến, những trận pháp che giấu ở ngoại vi Ma giới đều trở nên vô dụng.

"Hóa ra ẩn náu ở Cực Tây chi địa!" "Nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất sao?

La Hầu, kế hoạch hay lắm!" Sau khi suy ra được vị trí của La Hầu, trên mặt Hồng Quân lập tức lóe lên một tia kinh ngạc.

Hiển nhiên lão không ngờ, hang ổ của La Hầu lại ẩn giấu ở Cực Tây chi địa.

Bởi vì...

Cực Tây chi địa chính là nơi diễn ra trận quyết chiến cuối cùng giữa lão và La Hầu trong thời kỳ Đạo Ma chi tranh.

Oanh long!

Vừa nghĩ đến đây.

Hồng Quân lập tức ra tay tàn nhẫn, một lần nữa ngưng tụ ra một chưởng ấn che trời cấp bậc Thiên Đạo Thánh nhân, hung hãn chộp về phía Cực Tây chi địa.

Chương 315

Lớp đất phía trên Ma giới, dưới sự bao phủ của chưởng ấn che trời, lập tức điên cuồng vỡ nát tiêu tan.

Chưởng ấn che trời một đường thế như chẻ tre, cuối cùng cũng đến được vị trí ẩn giấu của Ma giới.

Oanh long!

Oanh long...

May mắn là La Hầu đã bố trí không ít hậu thủ ở ngoại vi Ma giới.

Lúc này, La Hầu đang sử dụng hậu thủ mạnh nhất, Càn Khôn Âm Dương Điên Đảo Đại Trận.

Ông ông ông...

Thời không nơi Ma giới tọa lạc lập tức trở nên mông lung hư ảo.

Nhưng, thời không nơi Ma giới tọa lạc còn chưa kịp di chuyển hoàn toàn, chưởng ấn che trời do Hồng Quân tế ra đã hung hãn ập đến.

Chưởng ấn che trời một tay chộp lấy mảnh thời không mông lung hư ảo kia.

Ngay lập tức, chưởng ấn che trời hung hăng bóp một cái, lại trực tiếp bóp nát mảnh thời không mông lung hư ảo kia.

Nhưng.

Đáng tiếc là.

Cuối cùng vẫn để La Hầu di chuyển Ma giới đi mất.

Hồng Quân lập tức tức đến giậm chân.

Đương nhiên.

Tâm trạng của La Hầu lúc này cũng cực kỳ khó chịu.

Bởi vì...

Mặc dù vào thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, lão đã thành công di chuyển Ma giới ra ngoài.

Nhưng Ma giới cũng đã bị trọng thương, suýt chút nữa đã bị chưởng ấn che trời do Hồng Quân tế ra trực tiếp bóp nát.

Dù vậy.

Ma giới cũng bị chưởng ấn che trời của Hồng Quân bóp nát một nửa nhỏ.

La Hầu không khỏi tức giận.

Lần này thật sự lỗ to rồi.

Không những không tính kế được Lê Ân, ngược lại còn bại lộ vị trí hang ổ, cuối cùng ngay cả Ma giới nơi an thân lập mệnh cũng suýt chút nữa bị Hồng Quân bóp nát.

La Hầu không khỏi đau lòng vô cùng.

Ma giới bị trọng thương nghiêm trọng như vậy, ước chừng không có mấy nghìn vạn năm tu bổ, không thể nào khôi phục được.

Nhưng.

Trong lúc La Hầu và Kế Đô đang khẩn cấp sửa chữa Ma giới, Hồng Quân đang định truy sát La Hầu và Kế Đô khắp Hồng Hoang lại đột nhiên dừng lại.

Bởi vì...

Lão kinh ngạc nhận được truyền tin của Thiên Đạo, Thiên Hoàng trong Tam Hoàng của Nhân tộc đã xuất thế.

“Thiên Hoàng lại xuất thế vào lúc này?” “La Hầu, lần này ngươi gặp may!” Hồng Quân lẩm bẩm một tiếng.

Lão mới từ bỏ hành động truy sát La Hầu khắp Hồng Hoang... ...

Kể từ đại kiếp Vu Yêu, đã trôi qua mười vạn năm.

Mười vạn năm đằng đẵng, đối với đại năng cường giả Hồng Hoang, chẳng qua chỉ là một giấc ngủ ngắn.

Nhưng đối với Nhân tộc bẩm sinh yếu đuối, lại là một khoảng thời gian vô cùng dài.

Mười vạn năm đủ để Nhân tộc sinh sôi nảy nở mấy trăm thế hệ.

Đại kiếp Vu Yêu, là một đoạn lịch sử hạo kiếp của Nhân tộc.

Hàng trăm tỷ Nhân tộc đã vẫn lạc trong đại kiếp Vu Yêu.

Đến nỗi, sau khi đại kiếp Vu Yêu kết thúc, số Nhân tộc sống sót không đến một phần triệu so với thời kỳ đỉnh cao.

Sau khi đại kiếp Vu Yêu kết thúc, trải qua mười vạn năm nghỉ ngơi dưỡng sức.

Số lượng Nhân tộc lại một lần nữa sinh sôi nảy nở hưng thịnh.

Chỉ riêng Nhân tộc sinh sống ở hai châu Đông Thắng Thần Châu và Nam Thiệm Bộ Châu, số lượng đã đạt đến mấy chục tỷ.

Không còn cách nào khác.

Trong vạn tộc Hồng Hoang, nói về khả năng sinh sản, Nhân tộc xưng thứ hai, tuyệt đối không có chủng tộc nào dám xưng thứ nhất.

Đông Thắng Thần Châu.

Hoa Tư chi địa.

Nơi đây tập trung rất nhiều bộ lạc họ Phong.

Trong các bộ lạc họ Phong này, có một cô gái tên là Hoa Tư thị,

một ngày nọ đến một nơi gọi là Lôi Trạch để du ngoạn, tình cờ nhìn thấy một dấu chân khổng lồ, liền tò mò giẫm lên.

Nhưng, sau khi trở về, Hoa Tư thị chưa chồng mà lại có thai một cách kỳ lạ.

Cha của Hoa Tư thị vô cùng tức giận.

Ông là tộc trưởng của một chi bộ lạc họ Phong, kết quả con gái lại chưa chồng mà có thai, chuyện này còn ra thể thống gì nữa.

Chuyện này một khi truyền ra ngoài, chi bộ lạc họ Phong của ông sẽ trở thành trò cười cho cả Hoa Tư chi địa.

Chương 316

Ông là tộc trưởng lẽ nào không cần mặt mũi sao?

Thế là, cha của Hoa Tư thị bất chấp sự phản đối của con gái, ra lệnh cho con gái mình bí mật phá thai.

Hoa Tư thị không chịu, cha cô càng ra tay cưỡng ép.

Nhưng dù cha của Hoa Tư thị đã dùng thủ đoạn gì, cũng không thể phá được cái thai trong bụng Hoa Tư thị.

Sau đó, còn có thần nhân báo mộng, cho cha của Hoa Tư thị biết, đứa con trong bụng con gái ông là thánh hiền của Nhân tộc.

Cha của Hoa Tư thị lúc này mới thôi.

Sau khi Hoa Tư thị mang thai mười hai năm, sinh ra một đứa con trai, đứa con trai này có thân rắn đầu người, đặt tên là Phục Hy thị.

Ngày Phục Hy thị ra đời, hào quang vạn đạo, thụy thái ngàn dải, phảng phất như ngay cả trời cao cũng đang chúc mừng cho sự ra đời của y.

Dị tượng khi Phục Hy thị ra đời, trong thời gian ngắn nhất đã truyền khắp cả Hoa Tư chi địa.

Ông ông ông...

Thậm chí, khi Phục Hy thị ra đời, còn có công đức giáng xuống.

Từng đoàn khí huyền hoàng từ trên trời giáng xuống, toàn bộ đều rơi vào trong cơ thể Phục Hy sơ sinh.

Sau khi công đức nhập thể, lập tức tẩy tủy phạt mao cho Phục Hy, khiến nhục thân của y trở thành Công Đức Chi Thể có căn nguyên xuất chúng, bách bệnh không xâm. ...

Sau khi Phục Hy giáng sinh.

Một đạo pháp chỉ màu tím từ Tử Tiêu Cung bay ra, sau đó chia làm năm, lần lượt rơi vào Bát Cảnh Cung, Ngọc Hư Cung, Oa Hoàng Cung, Đại Lôi Âm Tự và Tà Nguyệt Tam Tinh Động.

"Thái Thanh, Ngọc Thanh, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa, Tam Hoàng nhân tuyển Thiên Đạo đã định, mau đến Tử Tiêu Cung nghị sự!" Trong pháp chỉ màu tím, truyền ra giọng nói hùng vĩ của Hồng Quân.

Còn về Thông Thiên, Hồng Quân không hề truyền chỉ.

Bởi vì...

Dư âm tức giận của Hồng Quân vẫn chưa tan, Thông Thiên vẫn đang bị trấn áp trong Bích Du Cung.

Nhận được pháp chỉ của Hồng Quân, Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa đều dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến Tử Tiêu Cung.

Tam Hoàng nhân tuyển tuy do Thiên Đạo ấn định, nhưng Thiên Đạo lại không ăn một mình, ngay cả nhân tuyển làm thầy của Tam Hoàng cũng không được ấn định.

Sở dĩ họ vội vã chạy đến Tử Tiêu Cung, tự nhiên là để tranh đoạt danh ngạch làm thầy của Tam Hoàng.

Không cần phải nói, việc điểm hóa và dạy dỗ Tam Hoàng cũng là một việc đại công đức.

Kể từ khi dùng công đức lập giới để nâng cao tu vi, khát vọng của Thái Thượng Lão Tử đối với công đức đã tăng lên vạn lần so với trước đây.

Không còn cách nào khác.

Dùng công đức để tu luyện thực sự quá tốt.

Chỉ cần có đủ công đức, e rằng ngay cả việc thăng lên cấp bậc Thiên Đạo Thánh nhân cũng không thành vấn đề.

Sau khi đến Tử Tiêu Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy bóng dáng của Thông Thiên mãi không xuất hiện, không khỏi mừng thầm trong lòng.

Thông Thiên không có ở đây, có nghĩa là đã bớt đi một đối thủ cạnh tranh.

Xiển giáo giành được một danh ngạch làm thầy của Tam Hoàng tuyệt đối là chuyện chắc như đinh đóng cột.

Nếu may mắn, không chừng có thể giành được hai danh ngạch.

Thấy Thông Thiên không có mặt, Chuẩn Đề cũng mừng rỡ không thôi.

Điều này có nghĩa là, Tiệt giáo đã bị loại từ sớm.

Nhân giáo của Thái Thượng Lão Tử chiếm một danh ngạch, Xiển giáo của Nguyên Thủy Thiên Tôn chiếm danh ngạch thứ hai, vậy danh ngạch thứ ba tuyệt đối là vật trong túi của Tây Phương giáo.

Nữ Oa bây giờ không phải là giáo chủ của một giáo phái nào, chỉ là một tư lệnh không quân, làm sao có thể tranh giành với Tây Phương giáo.

"Thiên Hoàng Phục Hy thị là huynh trưởng Hy Hoàng của Nữ Oa chuyển thế, cho nên nhân tuyển làm thầy của Thiên Hoàng giao cho Nữ Oa chỉ định!" Nhưng, tiếp theo, câu nói đầu tiên của Hồng Quân lại khiến biểu cảm của Chuẩn Đề trong nháy mắt cứng lại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn há miệng, vốn định giành lấy danh ngạch làm thầy của Thiên Hoàng, cuối cùng không thể mặt dày mở miệng

tranh giành.

Hoàn toàn không có cách nào giành được.

Thiên Hoàng Phục Hy thị là huynh trưởng Hy Hoàng của Nữ Oa chuyển thế, dù có liều mạng Nữ Oa cũng sẽ không nhường ra danh ngạch làm thầy của Thiên Hoàng.

Hơn nữa, ngay cả Hồng Quân cũng đã lên tiếng, Nguyên Thủy Thiên Tôn có giành cũng không giành được.

"Xem ra chỉ có thể giành danh ngạch làm thầy của Địa Hoàng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn thầm nghĩ.

"Lão sư, ta cảm thấy Quảng Thành Tử dưới trướng của ta có thể đảm nhận vai trò thầy của Địa Hoàng..." Nguyên Thủy Thiên Tôn liếc nhìn Thái Thượng Lão Tử một cái, lập tức vội vàng chủ động đề cử.

Theo Nguyên Thủy Thiên Tôn, đối thủ cạnh tranh lớn nhất để giành danh ngạch làm thầy của Địa Hoàng không ai khác chính là sư huynh của lão, Thái Thượng Lão Tử.

Nhưng, điều khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngờ là, lão còn chưa nói xong, Hồng Quân đã cắt ngang.

"Danh ngạch làm thầy của Địa Hoàng thuộc về Tây Phương giáo!" Câu trả lời của Hồng Quân lại khiến sắc mặt của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử đồng thời cứng lại.

Còn về Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, thì mặt lộ vẻ mừng rỡ.

Đặc biệt là Chuẩn Đề, lại có cảm giác như bánh từ trên trời rơi xuống.

Vừa rồi, Hồng Quân giao danh ngạch làm thầy của Thiên Hoàng cho Nữ Oa chỉ định, Chuẩn Đề tưởng rằng lần này Tây Phương giáo lại phải tay không trở về.

Kết quả không ngờ, Hồng Quân lại giao danh ngạch làm thầy của Địa Hoàng cho Tây Phương giáo.

Tiếp Dẫn thì lại trầm tư trong lòng, suy nghĩ về thâm ý trong hành động này của Hồng Quân.

Phải biết, Hồng Quân thực ra không hề ưa gì lão và Chuẩn Đề.

Trước đây có chuyện tốt, Hồng Quân tuyệt đối ưu tiên chiếu cố Tam Thanh.

Bây giờ, danh ngạch làm thầy của Thiên Hoàng đã giao cho Nữ Oa, danh ngạch làm thầy của Địa Hoàng giao cho Tây Phương giáo, chỉ còn lại danh ngạch làm thầy của Nhân Hoàng.

Chương 317

Điều này có nghĩa là, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử chắc chắn có một người bị loại.

Rõ ràng, hành động này của Hồng Quân không tầm thường, đã phát ra một tín hiệu mạnh mẽ là đả áp Tam Thanh, phù trợ Nữ Oa và Tây Phương giáo.

Hồng Quân quả thực đang đả áp Tam Thanh.

Không còn cách nào khác.

Ai bảo tu vi của Tam Thanh tăng mạnh, đều đã đạt đến Thánh nhân hậu kỳ.

Thái Thượng Lão Tử còn đạt đến Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong, cách Thánh nhân viên mãn cũng không xa nữa.

Thêm vào đó, Thái Thượng Lão Tử còn có thân phận là Nhân giáo giáo chủ, chắc chắn có thể nhận được một phần khí vận của Nhân tộc.

Nếu không đả áp nữa, không chừng lúc đó, tu vi của Thái Thượng Lão Tử sẽ thần không biết quỷ không hay mà thăng lên cấp bậc Thiên Đạo Thánh nhân.

Lúc đó, lão không thể hoàn toàn khống chế được đối phương nữa.

Rõ ràng đây là chuyện mà Hồng Quân không muốn thấy.

"Danh ngạch làm thầy của Nhân Hoàng thuộc về Xiển giáo!" Hồng Quân tiếp tục nói, trực tiếp đả áp Thái Thượng Lão Tử đến cùng.

Nghe vậy, Nguyên Thủy Thiên Tôn thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng tâm trạng vẫn vô cùng nặng nề.

Không còn nghi ngờ gì nữa.

Nếu không phải Nữ Oa và Tây Phương giáo đều đã có thu hoạch, danh ngạch cuối cùng tuyệt đối sẽ không rơi vào đầu Xiển giáo.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghi ngờ, nếu Thông Thiên có mặt ở đây, không chừng danh ngạch cuối cùng cũng sẽ không có duyên với lão.

Còn về Thái Thượng Lão Tử, thì mặt như hồ nước phẳng lặng, không gợn sóng.

Chỉ trong nháy mắt, trong lòng lão đã lóe lên vô số ý niệm, nhanh chóng thấu hiểu được nguyên nhân đả áp của Hồng Quân.

Nhưng, Thái Thượng Lão Tử lại không nói gì, đóng vai một người qua đường. ...

Đông Thắng Thần Châu, Hoa Tư chi địa.

Phục Hy lớn lên từng ngày.

Vì lúc sinh ra đã được công đức quán thể, thiên phú của Phục Hy vượt xa Nhân tộc bình thường.

Sau mười tuổi, Phục Hy đã trở thành cao thủ số một của một chi bộ lạc.

Năm mười hai tuổi, Phục Hy thay thế ngoại tổ phụ, trở thành tộc trưởng của một chi bộ lạc họ Phong.

Một chi bộ lạc, dưới sự lãnh đạo của Phục Hy, thực lực đã bành trướng như quả cầu tuyết.

Chỉ dùng ba năm.

Một chi bộ lạc, từ một tiểu bộ lạc, đã phát triển lớn mạnh thành bộ lạc mạnh nhất cả Hoa Tư chi địa.

Sau đó, Phục Hy lại dùng ba năm, một lần thống nhất tất cả các bộ lạc họ Phong ở Hoa Tư chi địa.

Phục Hy mới mười tám tuổi, cũng vì thế mà trở thành tộc trưởng của toàn bộ bộ lạc họ Phong ở Hoa Tư chi địa.

Thiên đình, Tử Vi Cung.

Vào lúc Phục Hy giáng sinh, ánh mắt của Thái Âm Đạo Nhân đã chiếu tới.

Với tu vi Thánh nhân viên mãn của Thái Âm Đạo Nhân, dị tượng do Phục Hy giáng sinh gây ra, Thiên Đạo giáng xuống công đức để quán thể cho y, tự nhiên không thể không nhận ra.

"Thiên Hoàng Phục Hy, cuối cùng cũng đã xuất thế!" Thái Âm Đạo Nhân ánh mắt thâm trầm lẩm bẩm.

Có ký ức tiền kiếp của Lê Ân, Thái Âm Đạo Nhân thậm chí còn biết nhân tuyển Tam Hoàng của Nhân tộc sớm hơn cả Hồng Quân.

"Nếu Thiên Hoàng đã giáng sinh, xem ra đã đến lúc cày một đợt khí vận và công đức của Nhân tộc rồi!" Trong mắt Thái Âm Đạo Nhân tinh quang lấp lóe.

Trước đây, Lê Ân và hắn đều chưa từng tính kế Nhân tộc, chính là đợi Phục Hy xuất thế rồi mới cày công đức và khí vận của Nhân tộc.

"Nhưng, bản tôn vừa mới đối đầu với Hồng Quân chưa được bao lâu, bây giờ không nên nhảy ra khiêu khích Hồng Quân nữa." "Vậy thì, hành động lần này do ta chủ đạo đi!" Hiện tại, trong các pháp tắc hóa thân mà Lê Ân chém ra, ngoài hắn ra, còn có Thổ Linh Đạo Nhân và Càn Khôn Đạo Nhân, tu vi đều đã đạt đến cảnh giới Thánh nhân viên mãn.

Trong lòng Thái Âm Đạo Nhân lập tức tràn ngập cảm giác cấp bách.

Phải biết, hắn đã lập thệ sẽ trở thành hóa thân mạnh nhất của bản tôn, tự nhiên không thể trơ mắt nhìn Thổ Linh Đạo Nhân và Càn Khôn Đạo Nhân vượt mặt mà không làm gì.

Phải thể hiện tốt trước mặt bản tôn, không chừng đợi hắn cày đủ điểm thuộc tính tự do, Lê Ân sẽ ưu tiên cho hắn trước.

Không còn cách nào khác, Thái Âm tinh đã bị hắn cày hết rồi.

Điều này cũng có nghĩa là, hai thuộc tính Thái Âm Chân Thủy và pháp tắc Thái Âm không thể tiếp tục cày được nữa.

Trừ phi xuất hiện một Thiên Đạo Thánh nhân mang trong mình pháp tắc Thái Âm và Thái Âm Chân Thủy, mới có khả năng thông qua việc cày thuộc tính để nâng cao tu vi.

Nhưng có khả năng không?

Thiên Đạo Thánh nhân không phải là cải thảo, đâu đâu cũng thấy.

Cả Hồng Hoang, hiện tại đã biết, cũng chỉ có một Thiên Đạo Thánh nhân là Hồng Quân.

Bởi vì, Hồng Quân đã lấy thân hợp đạo, trở thành một phần của Thiên Đạo, mới có thể thuận lợi thăng lên cấp bậc Thiên Đạo Thánh nhân.

Nếu không, đổi một sinh linh khác thử xem.

Xem Thiên Đạo có cưỡng ép ra tay diệt sát đối phương hay không.

Thiên Đạo Hồng Hoang không phải là kẻ ngốc, tự nhiên sẽ không cho phép bất kỳ sinh linh nào uy hiếp sự tồn tại của nó.

Hưu!

Vừa nghĩ đến đây.

Thái Âm Đạo Nhân lặng lẽ rời khỏi Thiên đình.

Chương 318

Dù sao cũng có Bắc Cực Tứ Thánh đồng là pháp tắc hóa thân của Lê Ân trấn giữ Thiên đình, hắn cũng yên tâm.

Mười vạn năm, Thái Âm Đạo Nhân cũng không phải là kẻ ăn không ngồi rồi, đã đả áp thế lực phe phái của Hạo Thiên và Dao Trì đến mức không ra hình dạng gì.

Dù Hạo Thiên và Dao Trì có liên hợp với Câu Trần Đại Đế và Trường Sinh Đại Đế, cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại thế lực dưới trướng của hắn.

Có thể nói không khách khí, Tử Vi Đại Đế Thái Âm Đạo Nhân mới là người thực sự có tiếng nói ở Thiên đình mới.

Nhưng, Thái Âm Đạo Nhân cũng không thể hoàn toàn vô hiệu hóa Hạo Thiên.

Không còn cách nào khác.

Mỗi lần hắn định hoàn toàn vô hiệu hóa Hạo Thiên, Thiên Tôn hóa thân của Tam Thanh đóng quân ở Thiên đình lại âm thầm nhảy ra ngăn cản.

Thiên Tôn hóa thân của Tam Thanh tự cho rằng làm việc bí mật, nào ngờ nhất cử nhất động đều lọt vào mắt Thái Âm Đạo Nhân.

Đối với hành động của hóa thân Tam Thanh, Thái Âm Đạo Nhân cũng không khó hiểu.

Danh nghĩa hắn dù sao cũng đại diện cho Tây Phương giáo, hóa thân Tam Thanh tự nhiên không muốn thấy Thiên đình hoàn toàn rơi vào tay Tây Phương giáo.

Cho nên.

Về sau, Thái Âm Đạo Nhân cũng không còn theo đuổi việc hoàn toàn vô hiệu hóa Hạo Thiên nữa, chỉ cực lực đả áp thế lực dưới trướng của Hạo Thiên mà thôi.

Mười vạn năm, Hạo Thiên ở Ngọc Hoàng Cung không biết đã bị Thái Âm Đạo Nhân chọc tức đến mức đập vỡ bao nhiêu thứ.

Hưu!

Rời khỏi Thiên đình, Thái Âm Đạo Nhân xuất hiện trên bầu trời của Hoa Tư chi địa, yên lặng nhìn xuống Phục Hy ở bên dưới.

Quá trình từ khi Phục Hy sinh ra, đến năm mười tám tuổi thống nhất toàn bộ các bộ lạc họ Phong ở Hoa Tư chi địa, Thái Âm Đạo Nhân ẩn mình trên bầu trời đều đã thấy hết.

"Không hổ là nhân vật chính của thiên mệnh, cuộc đời quả thực giống như hack game vậy!" Thái Âm Đạo Nhân không kìm được mà kinh ngạc thán phục.

Phục Hy mới mười tám tuổi đã trở thành tộc trưởng của toàn bộ các bộ lạc họ Phong ở Hoa Tư chi địa, chẳng phải là hack thì là gì.

Nhưng, điều khiến Thái Âm Đạo Nhân kinh ngạc đến sững sờ là, cuộc đời hack game của Phục Hy mới chỉ bắt đầu mà thôi.

Sau khi trở thành tộc trưởng của tất cả các bộ lạc họ Phong ở Hoa Tư chi địa, Phục Hy bắt đầu cải cách chế độ cũ của bộ lạc.

Phục Hy đã chế định chế độ hôn nhân của Nhân tộc, thực hành chế độ một vợ một chồng, dùng da hươu làm sính lễ.

Ông ông ông...

Khi chế độ hôn nhân được thực thi khắp cả Hoa Tư chi địa, Thiên Đạo lại một lần nữa giáng xuống công đức cho Phục Hy.

Từng đoàn khí huyền hoàng từ trên trời giáng xuống, liên tục quán

nhập vào cơ thể Phục Hy.

Oanh long!

Oanh long...

Tu vi của Phục Hy, dưới sự thúc đẩy của công đức, cũng liên tục tăng lên.

"Cuối cùng cũng đợi được công đức giáng lâm rồi!" Thái Âm Đạo Nhân ẩn mình trên bầu trời lập tức bắt đầu thu thập bong bóng thuộc tính tự do do công đức rơi ra.

Với tu vi của Thái Âm Đạo Nhân, thu thập bong bóng thuộc tính ngay trước mặt Phục Hy, đối phương cũng không thể nào nhận ra được.

Nhưng, lần này Lê Ân chỉ cày được mấy trăm triệu điểm thuộc tính tự do.

Thái Âm Đạo Nhân cũng không thất vọng.

Dù sao, những công đức này chỉ là Thiên Đạo biểu dương cho việc Phục Hy chế định chế độ hôn nhân mà thôi.

Một chế độ có thể thu được mấy trăm triệu điểm thuộc tính tự do, đã được coi là cực kỳ phong phú rồi.

Nhưng, chế độ hôn nhân do Phục Hy chế định, tuy có vẻ đơn giản, nhưng Thái Âm Đạo Nhân lại nhìn nó với con mắt của Lê Ân ở hậu thế.

Chỉ từ việc chế độ hôn nhân này có thể kéo dài theo văn minh Nhân tộc đến tận hậu thế, liền có thể thấy được sự vĩ đại trong cái bình thường.

Một chế độ có thể kéo dài cùng với văn minh, tuyệt đối xứng đáng được gọi là vĩ đại.

Từ phương diện này mà nói, mấy trăm triệu điểm thuộc tính tự do lại có vẻ hơi ít.

"Nếu ta đem các loại chế độ ở hậu thế của bản tôn ra, liệu có thể thu được công đức không?" Thái Âm Đạo Nhân nheo mắt lại.

Sâu trong đồng tử, ẩn hiện mấy phần háo hức muốn thử.

Vừa nghĩ đến đây.

Thái Âm Đạo Nhân lập tức hành động.

Để lại một hóa thân Thái Âm Chân Thủy phụ trách theo dõi Phục Hy và thu thập thuộc tính công đức của đối phương, Thái Âm Đạo Nhân liền lặng lẽ rời khỏi Hoa Tư chi địa.

Sau khi Thái Âm Đạo Nhân rời đi, cuộc cải cách của Phục Hy vẫn tiếp tục.

Phục Hy dùng động vật mình nuôi làm họ, hoặc dùng thực vật, nơi ở, quan chức làm họ, để phòng tránh loạn hôn và hôn nhân cận huyết.

Ông ông ông...

Thiên Đạo lại một lần nữa giáng xuống công đức.

Lần này, điểm thuộc tính tự do mà hóa thân Thái Âm Chân Thủy cày được còn ít hơn, chỉ có vỏn vẹn ba trăm triệu.

Nhưng, chân muỗi cũng là thịt.

Cứ bám theo Phục Hy vặt lông, tích tiểu thành đại, cuối cùng thu hoạch chắc chắn sẽ không làm Thái Âm Đạo Nhân thất vọng.

Hưu!

Thái Âm Đạo Nhân rời khỏi Hoa Tư chi địa, đi thẳng đến Nam Thiệm Bộ Châu.

Nam Thiệm Bộ Châu ngoài Đông Thắng Thần Châu ra, là nơi

Nhân tộc sinh sôi nảy nở hưng thịnh nhất.

Thái Âm Đạo Nhân tự nhiên sẽ đặt nơi thí nghiệm của mình ở đây.

Thái Âm Đạo Nhân ở Nam Thiệm Bộ Châu, tùy ý chọn một tiểu bộ lạc chỉ có mấy nghìn người làm đối tượng thí nghiệm.

Chương 319

Bộ lạc này vì sùng bái Thái Dương tinh, tự xưng là bộ lạc Mặt Trời.

Sở dĩ Thái Âm Đạo Nhân lựa chọn bộ lạc này, hoàn toàn là vì một người.

Người này là cháu trai của lão tộc trưởng bộ lạc Mặt Trời.

Bởi vì, tên của nó là Nhật Thiên.

Ngay cả trời cũng dám nhật, khiến Thái Âm Đạo Nhân cũng phải khâm phục dũng khí của thằng nhóc này.

Nếu nói về độ ngầu của cái tên, Thái Âm Đạo Nhân nguyện xưng tiểu Nhật Thiên là mạnh nhất Hồng Hoang.

Chính vì cái tên bá đạo này, mới thành công thu hút sự chú ý của Thái Âm Đạo Nhân, khiến Thái Âm Đạo Nhân quyết định ở lại bộ lạc Mặt Trời.

Nhìn Nhật Thiên đầu to não lớn, Thái Âm Đạo Nhân không khỏi nảy ra một ý.

Sao không bồi dưỡng thằng nhóc này, xem có thể tranh đoạt quyền hành Thiên Hoàng với Phục Hy hay không.

Phục Hy tuy là nhân tuyển Thiên Hoàng do Thiên Đạo ấn định, nhưng hắn không bị Thiên Đạo quản hạt.

Hơn nữa, Nhật Thiên cũng là Nhân tộc, nếu hắn âm thầm tương trợ Nhật Thiên, giúp nó giành đủ công đức, chưa chắc đã không thể chia rẽ quyền hành Thiên Hoàng của Phục Hy.

Nhưng, cái tên Nhật Thiên này thực sự quá bá đạo rồi.

Bây giờ tiểu Nhật Thiên còn vô danh tiểu tốt thì không sao, một khi trưởng thành thành một tồn tại có thể tranh phong với Phục Hy, e rằng chỉ bằng cái tên này thôi cũng sẽ trở thành đối tượng bị Thiên Đạo ghét bỏ.

"Tiểu Nhật Thiên, sau này gọi là Hạo đi!

Nhật và Thiên hợp lại là chữ Hạo, cũng vẫn là tên của ngươi." Thái Âm Đạo Nhân suy nghĩ một chút, nói với tiểu Nhật Thiên.

"Hạo, đa tạ lão sư ban tên!" Tiểu Nhật Thiên thì ra dáng ra vẻ, cúi người cảm tạ Thái Âm Đạo Nhân.

Dưới sự dạy dỗ của Thái Âm Đạo Nhân, Hạo giống như đã sao chép khuôn mẫu nhân vật chính của Phục Hy, tu vi như ngồi tên lửa, điên cuồng tăng vọt.

Chỉ dùng nửa năm, Hạo đã trở thành cao thủ số một của bộ lạc Mặt Trời.

Sau đó, Hạo mới mười một tuổi đã trở thành tộc trưởng mới của bộ lạc Mặt Trời.

Trong ba năm ngắn ngủi tiếp theo, Hạo từ một phàm nhân, thăng lên cấp bậc Địa Tiên, trở thành tồn tại mạnh nhất trong phạm vi mười vạn dặm.

Trong ba năm, bộ lạc Mặt Trời do Hạo thống lĩnh cũng đã cường thịnh nhanh chóng, từ một tiểu bộ lạc chỉ có mấy nghìn người ban đầu, đã phát triển lớn mạnh thành một bộ lạc lớn có dân số hơn một triệu.

Lại dùng hai năm nữa, Hạo càng thống nhất tất cả các bộ lạc Nhân tộc trong phạm vi mười vạn dặm.

Đến lúc này.

Thế phát triển của Hạo không thua kém Phục Hy đã thống nhất cả Hoa Tư chi địa là bao.

Nhưng, Thái Âm Đạo Nhân cũng rõ ràng.

Chỉ cần Thánh nhân có ý, tùy tiện chọn ra một Thánh nhân, tùy ý chọn một tiểu bộ lạc Nhân tộc để phù trợ, cũng có thể trong mấy năm ngắn ngủi đạt được thành tựu như Hạo hiện tại.

Quan trọng là thu hoạch công đức.

Công đức có nghĩa là sự công nhận của Thiên Đạo.

Chỉ có sự công nhận của Thiên Đạo, mới có thể chia rẽ quyền hành Thiên Hoàng của Phục Hy.

Tiếp theo, mới là nội dung thí nghiệm thực sự của Thái Âm Đạo Nhân.

Mấy năm trước, đều chỉ là những trò nhỏ, để gây thanh thế cho Hạo mà thôi.

"Nên đem loại chế độ nào ở hậu thế, làm vật thí nghiệm đầu tiên mang đến Hồng Hoang đây." Thái Âm Đạo Nhân không khỏi trầm ngâm.

Không còn cách nào khác.

Các loại chế độ ở hậu thế thực sự quá nhiều, đến nỗi Thái Âm Đạo Nhân cần phải suy nghĩ kỹ lưỡng.

"Có rồi!" "Chính là câu: Dân dĩ thực vi thiên!" "Bất luận văn minh Nhân tộc phát triển thế nào, phàm nhân đều phải ăn cơm!" "Ta có thể dạy Hạo, chế tạo ra các dụng cụ nấu ăn như nồi, bát, muôi, chậu, thậm chí có thể phát minh ra món xào của hậu thế từ sớm!" "Như vậy chắc hẳn có thể khiến Hạo nhận được công đức do Thiên Đạo ban thưởng chứ?" Thái Âm Đạo Nhân linh cơ chợt lóe, trong nháy mắt

mắt sáng lên.

Thái Âm Đạo Nhân càng nghĩ càng thấy cách này khả thi.

Hắn có dự cảm, một khi Hạo đem các dụng cụ nấu ăn như nồi, bát, muôi, chậu và phương pháp xào rau quảng bá ra ngoài, chắc chắn có thể nhận được công đức do Thiên Đạo ban xuống.

Mặc dù Toại Nhân thị, một trong Tam tổ của Nhân tộc, đã phát minh ra cách dùi gỗ lấy lửa, giúp Nhân tộc Hồng Hoang từ biệt thời đại ăn lông ở lỗ.

Nhưng văn hóa ẩm thực của Nhân tộc thực ra không phong phú hơn bao nhiêu, nhiều nhất cũng chỉ là dùng lửa nướng thức ăn mà thôi.

Nếu có thể quảng bá các dụng cụ nấu ăn như nồi, bát, muôi, chậu và phương pháp xào rau ra ngoài, không nghi ngờ gì sẽ là một bước tiến lớn của văn minh ẩm thực Nhân tộc.

Vừa nghĩ đến đây.

Thái Âm Đạo Nhân lập tức triệu Hạo đến.

Được Thái Âm Đạo Nhân triệu kiến, Hạo lập tức bỏ dở công việc trong tay, đến ngay lập tức.

Thái Âm Đạo Nhân không nói nhiều, vội vàng giải thích cho Hạo về công dụng của các dụng cụ nấu ăn như nồi, bát, muôi, chậu và các phương pháp chế biến các món xào.

Hạo nghe xong, lập tức kinh ngạc như thấy thiên nhân, hưng phấn đến không thể nào hơn.

Hạo bây giờ cũng không còn là thiếu niên ngây thơ nữa, hắn rõ ràng, nếu việc này có thể thuận lợi lan rộng ra, tuyệt đối là một việc đại công đức.

“Lão sư hành động này mang lại lợi ích cho ức vạn Nhân tộc, Hạo đại diện cho Nhân tộc tạ ơn lão sư!” Hạo hít sâu một hơi, vội vàng cúi người cảm tạ Thái Âm Đạo Nhân.

“Dùng thời gian ngắn nhất, thực thi việc này trong phạm vi cai trị của ngươi, chính là lời cảm tạ tốt nhất đối với ta!” Thái Âm Đạo Nhân khẽ vẫy tay, vội vàng đuổi Hạo đi.

Sau khi đi xuống, Hạo lập tức theo lời mô tả của Thái Âm Đạo Nhân, cho người dùng tốc độ nhanh nhất chế tạo ra các loại dụng cụ nấu ăn như nồi, bát, muôi, chậu.

Sau khi dụng cụ nấu ăn được chế tạo xong, Hạo lại không vội quảng bá, mà theo phương pháp xào rau do Thái Âm Đạo Nhân truyền thụ, tự mình xào rau thử.

Không phải không tin Thái Âm Đạo Nhân, mà là Hồng Hoang từ trước đến nay chưa từng có tiền lệ xào rau.

Nếu không thử trước, cũng không thể tưởng tượng ra được, món xào ngon miệng trong lời của Thái Âm Đạo Nhân, rốt cuộc ngon đến mức nào.

Nghe Thái Âm Đạo Nhân mô tả, cảm thấy xào rau vô cùng đơn giản, nhưng đến khi Hạo tự mình thử, mới phát hiện xào rau không dễ như tưởng tượng.

Món rau xào ra, không phải là cháy khét, thì là bỏ nhầm gia vị.

Chương 320

Gia vị để xào rau là do đích thân Thái Âm Đạo Nhân bồi dưỡng ra.

Vật sản của Hồng Hoang phong phú đến mức nào, dù không có các loại gia vị thường thấy ở hậu thế, nhưng cũng không làm khó được Thái Âm Đạo Nhân, với tu vi của hắn, tự nhiên có thể tìm được các vật thay thế tương ứng ở Hồng Hoang.

Lần lượt xào rau thất bại, khiến Hạo cả người đều không ổn, sắp hoài nghi nhân sinh.

Đến mức Thái Âm Đạo Nhân cũng không nhìn nổi nữa, khiến hắn không thể không lại hiện thân, tự mình làm mẫu xào rau cho Hạo.

Thái Âm Đạo Nhân tuy cũng chưa từng xào rau, nhưng dù sao cũng có chung ký ức của bản tôn, Lê Ân tiền thế có một thời gian đã xem các video ngắn về làm món chay.

Thái Âm Đạo Nhân suy nghĩ một chút, quyết định làm cho Hạo một bữa thịt kho tàu.

Cách làm thịt kho tàu không khó.

Nhưng, Thái Âm Đạo Nhân cũng không định đem phiên bản hoàn chỉnh của thịt kho tàu hậu thế ra hết.

Thái Âm Đạo Nhân chỉ đơn giản dùng tiên nhưỡng để khử tanh, sau đó dùng tiên tuyền để hầm, cũng không cho thêm gia vị gì, chỉ đơn giản hầm hai canh giờ.

Nhưng, Thái Âm Đạo Nhân cũng không ngờ, dùng tiên nhưỡng và tiên tuyền đã hơn hẳn gia vị của hậu thế ức vạn lần.

Hơn nữa, nguyên liệu mà Thái Âm Đạo Nhân sử dụng bây giờ cũng không phải là thịt lợn của hậu thế có thể so sánh được.

Chỉ mới hầm được nửa canh giờ.

Trong nồi đã tỏa ra một mùi hương vô cùng quyến rũ.

"Ực..." Mắt Hạo lập tức trợn tròn.

Trước đây, dù Thái Âm Đạo Nhân có mô tả thế nào về món xào ngon ra sao, Hạo cũng không thể tưởng tượng ra được.

Nhưng, sau khi mùi hương siêu cấp không gì sánh bằng này tỏa ra, hình ảnh ngon miệng của món xào lập tức trở nên sống động trong lòng Hạo.

Ngay cả Thái Âm Đạo Nhân, mắt cũng trợn to.

Đừng quên, hắn cũng là lần đầu tiên ngửi thấy mùi vị của món xào.

Ban đầu, hắn cảm thấy mình là một tồn tại Thánh nhân viên mãn, dù có ký ức của Lê Ân ở hậu thế, trong lòng thực ra cũng có chút xem thường những món ăn phàm tục của hậu thế.

Nhưng, bây giờ lại kinh ngạc phát hiện, e rằng ngay cả hắn cũng khó thoát khỏi định luật "thơm thật".

Nếu không có Hạo ở đây, dù sao cũng phải giữ uy nghiêm của một người thầy, nếu không bây giờ đã sớm điên cuồng nuốt nước bọt.

Thịt kho tàu, thật sự quá thơm!

Thơm đến mức khiến một tồn tại Thánh nhân viên mãn như hắn cũng sắp không chịu nổi.

Thế là.

Vốn định hầm hai canh giờ.

Kết quả, dưới sự thúc giục liên tục của con sâu tham ăn trong bụng, Thái Âm Đạo Nhân chỉ hầm một canh giờ đã vội vàng vớt ra.

Thịt kho tàu sau khi vớt ra, lập tức thơm bay vạn dặm.

Mùi hương không gì sánh bằng, trong khoảnh khắc lan tỏa ra bốn phương tám hướng.

Chẳng mấy chốc, Thái Âm đạo nhân và Hạo đã ăn sạch sành sanh nồi thịt kho tàu.

Chỉ trong vài hơi thở, nồi thịt đã bị quét sạch như gió cuốn mây tan.

"Ngon quá!" "Đây là món ngon nhất ta từng ăn, không có món nào sánh bằng!" "E rằng so với thức ăn của Thánh nhân cũng không kém cạnh gì!" Hạo ăn đến miệng mồm dính đầy mỡ, không kìm được mà kinh ngạc thốt lên. *Tiểu tử này, thức ăn của Thánh nhân làm sao ngon bằng thịt kho tàu được!* Thái Âm đạo nhân thầm nghĩ. *Món ngon thế này, đến Thánh nhân cũng phải thèm chảy nước miếng!* Đến cả một vị Thánh nhân như y còn không chống lại được sự cám dỗ của mùi thịt kho tàu, huống chi là các Thánh nhân khác.

Tuy nhiên, Hạo không hề biết Thái Âm đạo nhân là Thánh nhân, chỉ biết sư phụ nhà mình tu vi cao cường, là một vị đại năng ẩn thế của Hồng Hoang.

Trí tưởng tượng của Hạo có bay xa đến đâu cũng chỉ dám đoán tu vi của Thái Âm đạo nhân ở cấp bậc Chuẩn Thánh.

Có Thánh nhân tự mình dạy dỗ, chuyện tốt như vậy, Hạo đến nghĩ cũng không dám.

Rào!

Rào… Không lâu sau, vô số tộc nhân của bộ lạc Mặt Trời theo mùi thơm ngon tìm đến, lũ lượt kéo vào nơi ở của Hạo.

"Hạo nhi, mùi hương vừa phát ra từ bên trong, chẳng lẽ là mùi của vô thượng tiên dược?" Lão tộc trưởng chống gậy, cũng là ông nội của

Hạo, lập tức kích động hỏi.

Mùi hương vừa rồi quả thực quá thơm.

Lão tộc trưởng chưa từng ngửi thấy mùi thơm nào như vậy, theo lão thấy, chỉ có vô thượng tiên dược mới có thể tỏa ra mùi hương khiến người ta thèm nhỏ dãi đến thế.

Vụt!

Trước khi tộc nhân bộ lạc Mặt Trời kéo vào, Thái Âm đạo nhân đã ẩn thân đi trước.

Y muốn đưa Hạo lên đài đối đầu với Phục Hy, vì vậy để không thu hút sự chú ý của Thiên Đạo, hiện tại không nên tiếp xúc nhiều với các Nhân tộc khác.

Thậm chí, Thái Âm đạo nhân còn đặc biệt dặn dò Hạo, khi quảng bá dụng cụ nấu ăn và phương pháp xào nấu, không được nhắc đến y.

Thái Âm đạo nhân làm vậy, dĩ nhiên là để công đức có thể giáng xuống đầu Hạo, tránh để Thiên Đạo lại giáng công đức lên đầu y.

Như vậy thì lại không hay.

Công đức đối với y không có tác dụng lớn, dù sao công đức rơi xuống đầu ai, y đều có thể nhận được điểm thuộc tính tự do.

Vì vậy, công đức rơi xuống đầu Hạo mới có thể tối đa hóa lợi ích cho Thái Âm đạo nhân.

Nếu không có công đức gia thân, Hạo dù có thống nhất toàn bộ các bộ lạc Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu cũng không có cách nào chia cắt quyền hành Thiên Hoàng của Phục Hy.

“Đó là mùi hương tỏa ra từ món ăn phàm nhân do con dùng dụng cụ nấu ăn vừa phát minh ra để chế biến!” Hạo hít sâu một hơi, chỉ vào nồi niêu xoong chảo trước mặt mọi người nói.

“Cái gì?!” “Mùi hương siêu cấp thơm lừng vừa rồi lại do thức ăn phàm nhân tỏa ra?!” “…Không thể nào?!” “Thức ăn mà phàm nhân chúng ta ăn cũng có thể thơm như vậy sao?!” Mọi người đều không thể tin nổi mà kinh hô.

Hạo không giải thích thêm, trực tiếp dùng hành động thực tế để chứng minh.

Dựa theo phương pháp nấu thịt kho tàu của Thái Âm đạo nhân, y làm theo y hệt, tự mình nấu thịt kho tàu trước mặt mọi người.

Chương 321

Thấy tộc nhân có mặt không ít, Hạo bèn dùng tất cả các nồi để hầm thịt kho tàu.

Tuy vẫn không đủ, nhưng miễn cưỡng cũng đủ để mỗi một tộc nhân có mặt đều được nếm một miếng.

Sau nửa canh giờ hầm.

Mùi hương siêu cấp quyến rũ đó đồng thời tỏa ra từ tất cả các nồi.

Lần này, vì hầm không chỉ một nồi, nên tất cả mùi hương hòa quyện vào nhau, lập tức trở nên nồng nàn hơn.

"Ọt!

Ọt!

Ọt…" Trong khoảnh khắc, như thể đã được diễn tập vô số lần, bụng của tất cả mọi người có mặt đồng thời kêu lên ùng ục như trống đánh.

"Mùi hương thật sự… tỏa ra từ thức ăn phàm nhân của chúng ta?!" Tuy nhiên, mọi người không thèm để ý đến cái bụng đang kêu réo của mình, tròng mắt gần như muốn nổ tung, cứ nhìn chằm chằm vào những chiếc nồi đang nấu thịt kho tàu.

Cuối cùng, những tộc nhân bộ lạc Mặt Trời này tự nhiên cũng không thoát khỏi định luật "thật thơm".

"Ngon!

Ngon!

Thật sự quá ngon…" "Ta chưa bao giờ biết, thì ra thức ăn phàm nhân của chúng ta cũng có thể ngon đến như vậy!" Mặc dù chỉ được

chia một miếng thịt kho tàu, nhưng tất cả mọi người đều bị thứ mỹ vị vô thượng không thể tả nổi này chinh phục hoàn toàn.

Nhìn cảnh tượng tộc nhân ăn như hổ đói, Hạo lập tức tự tin hẳn lên.

Thế là, y liền hạ lệnh, truyền triệu các thủ lĩnh bộ lạc lớn dưới trướng, dẫn dắt dân chúng của mình tập trung tại bộ lạc Mặt Trời.

Hạo nảy ra ý tưởng từ những tộc nhân này, cách tốt nhất để quảng bá dụng cụ và phương pháp xào nấu, không nghi ngờ gì chính là mời họ ăn một miếng thịt kho tàu ngay tại chỗ.

Lúc này Hạo đang ở thời kỳ huy hoàng như mặt trời ban trưa, vì vậy tất cả thủ lĩnh bộ lạc trong phạm vi mười vạn dặm dưới trướng, sau khi nhận được mệnh lệnh của y, mặc dù không hiểu Hạo triệu tập có ý đồ gì, nhưng vẫn lập tức dẫn dắt toàn bộ tộc nhân, dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến bộ lạc Mặt Trời.

Không triệu tập thì không biết, đến khi toàn bộ dân chúng dưới trướng tập hợp lại một chỗ, Hạo mới kinh ngạc nhận ra, mình đã thống lĩnh số lượng Nhân tộc lên tới hàng chục triệu người.

Hàng chục triệu Nhân tộc tụ tập tại bộ lạc Mặt Trời, thật sự là biển người núi người, suýt chút nữa đã làm bộ lạc Mặt Trời chật ních.

Hạo đứng trên cao đài được dựng lên khẩn cấp, nhìn xuống đám đông đen kịt bên dưới, một vùng không thấy điểm cuối, không khỏi cảm thấy lòng dạ bồi hồi.

Đứng trên cao đài, Hạo công khai tuyên bố việc quảng bá dụng cụ và phương pháp xào nấu.

Tuy nhiên, dân chúng dưới trướng Hạo lại vô cùng hoài nghi đối với những dụng cụ nấu ăn có hình thù kỳ quái này.

Dù sao, họ chưa từng nghe nói đến dụng cụ nấu ăn, càng đừng nói

là nhìn thấy.

Đối với việc chế biến thức ăn, từ xưa truyền lại, đời này qua đời khác, cũng chỉ dùng lửa nướng chín mà thôi.

Thức ăn mà có thể dùng để xào sao?

Đùa chắc!

Hạo cũng không khuyên giải nữa, trực tiếp ra lệnh cho binh lính bộ lạc Mặt Trời dọn dẹp một khoảng đất trống khổng lồ trước cao đài.

Sau đó, Hạo cho người đặt lên khoảng đất trống đó từng hàng từng hàng nồi lớn.

Số lượng nồi lớn không nhiều không ít, vừa đúng một vạn chiếc.

Sau đó, Hạo để những tộc nhân đã được chứng kiến cách nấu thịt kho tàu làm đầu bếp tạm thời, nấu thịt kho tàu ngay trước mặt hàng chục triệu Nhân tộc.

Chưa đến nửa canh giờ, từng luồng từng luồng mùi hương quyến rũ vô cùng lan tỏa ra từ từng chiếc nồi đồng lớn.

"Ủa?" "… Mùi gì vậy?!" "Thơm quá!

Thơm quá!

Thật sự quá thơm…" "Trên đời sao lại có mùi thơm như vậy chứ?!" "Ọt!

Ọt…" Dân chúng dưới trướng Hạo lần lượt kinh ngạc, thậm chí đều không kìm được mà nuốt nước bọt ừng ực.

Thế là, hàng chục triệu Nhân tộc đều mắt sáng như sao, chăm chú nhìn những chiếc nồi đồng vẫn đang hầm thịt kho tàu.

Nếu không có thủ lĩnh các bộ lạc trấn áp tại hiện trường, e rằng

tất cả Nhân tộc có mặt đều không nhịn được mà xông lên cướp giật.

"Ngon quá!" "Thì ra dùng những dụng cụ nấu ăn do Hạo đại nhân phát minh, chế biến ra món ăn lại ngon đến thế!" "Hương vị này chỉ có trên trời mới có, nhân gian khó được mấy lần nghe thấy!" "Chắc thức ăn của tiên nhân cũng chỉ có hương vị này thôi!" Sau khi hàng chục triệu Nhân tộc, ai cũng được nếm một miếng thịt kho tàu, họ đều không kìm được mà tán thưởng.

Nhất thời, lời khen ngợi như thủy triều.

Chỉ một món thịt kho tàu đã hoàn toàn chinh phục vị giác của những Nhân tộc này.

Đối với điều này, Thái Âm đạo nhân lại không hề thấy kỳ lạ.

Nồi niêu xoong chảo và các phương pháp xào nấu là tinh hoa của văn hóa ẩm thực hậu thế, được những Nhân tộc nguyên thủy ở Hồng Hoang này hoan nghênh, thực sự quá bình thường.

Sau khi tự mình nếm thử vị ngon của thịt kho tàu, nếu bảo những Nhân tộc này ăn lại thức ăn trước kia, họ sẽ chỉ cảm thấy thứ mình ăn là đồ ăn cho heo.

Không, so với thịt kho tàu, những thứ họ từng ăn quả thực còn không bằng đồ ăn cho heo.

Tiếp theo, việc quảng bá dụng cụ và phương pháp xào nấu cũng thuận lý thành chương.

Thậm chí, đến bây giờ, dù Hạo không muốn quảng bá nữa cũng không được.

Bởi vì… hàng chục triệu dân chúng dưới trướng quá nhiệt tình, họ chủ động xin Hạo các loại dụng cụ nấu ăn và phương pháp xào nấu.

Vì vậy, chỉ trong vòng chưa đầy một tháng, Hạo đã thành công

quảng bá nồi niêu xoong chảo và phương pháp xào nấu ra khắp vùng đất mười vạn dặm dưới trướng mình.

Ù ù ù… Sự việc quả nhiên như Thái Âm đạo nhân dự liệu, sau khi Hạo thuận lợi quảng bá các loại dụng cụ nấu ăn và phương pháp xào nấu ra ngoài, Thiên Đạo trực tiếp ban thưởng công đức cho y.

Thiên Đạo giáng công đức tự nhiên thu hút sự chú ý của một đám đại lão Hồng Hoang.

Đặc biệt, lần này Thiên Đạo giáng công đức ở Nam Thiệm Bộ Châu, khiến một đám đại lão Hồng Hoang càng thêm tò mò.

Đặc biệt đối với những đại lão Hồng Hoang hàng đầu biết rằng Phục Hy sinh ra ở Đông Thắng Thần Châu mới là người được Thiên Đạo chỉ định làm Thiên Hoàng, họ càng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Khi ánh mắt của họ chiếu về phía Nam Thiệm Bộ Châu, thấy người đang tiếp nhận công đức lúc này lại là một thiếu niên trạc tuổi Phục Hy, họ càng kinh ngạc hơn.

"Chuyện gì thế này?" "Phục Hy không phải là Thiên Hoàng do Thiên Đạo chỉ định sao?

Chương 322

Sao trong Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu lại xuất hiện một thiếu niên cùng tuổi tranh giành với hắn?" Ngay cả Hồng Quân cũng cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

Vì vậy, Hồng Quân vội vàng bắt đầu bấm tay tính toán về Hạo.

Tuy nhiên, không lâu sau, Hồng Quân dừng lại, sắc mặt cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Bởi vì… y kinh ngạc phát hiện, thiên cơ của Hạo đã bị nhiễu loạn che đậy hoàn toàn.

Người nhiễu loạn và che đậy thiên cơ cho Hạo, tự nhiên là Thái Âm đạo nhân.

Đây cũng là lý do Thái Âm đạo nhân không muốn tiếp xúc nhiều với Nhân tộc bộ lạc Mặt Trời.

Càng ít người biết đến sự tồn tại của y, càng không thể suy ra được gốc gác cụ thể của Hạo.

Tuy nhiên, công đức mà Thiên Đạo ban xuống không nhiều, Thái Âm đạo nhân chỉ nhận được không đến năm trăm triệu điểm thuộc tính tự do.

Trong mười năm tiếp theo, thế lực dưới trướng Hạo bước vào thời kỳ khuếch trương tốc độ cao.

Tốc độ khuếch trương quả thực còn nhanh hơn lăn quả cầu tuyết.

Hai pháp bảo lớn để Hạo khuếch trương thế lực lần lượt là võ lực và mỹ thực.

Võ lực và mỹ thực, giống như gậy lớn và cà rốt, khiến các bộ lạc

Nhân tộc bị chinh phục phải phục tùng răm rắp.

Về sau, hiệu quả chinh phục bằng mỹ thực thậm chí còn vượt qua hiệu quả chinh phục bằng võ lực.

Thậm chí, mỹ thực do Hạo sáng tạo ra đã hoàn toàn nổi danh, lan truyền khắp Nam Thiệm Bộ Châu, đến nỗi vô số bộ lạc Nhân tộc chủ động đầu hàng.

Trong trăm năm sau đó, Hạo dựa vào mỹ thực mà thống nhất toàn bộ các bộ lạc Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu.

Hạo, người đã làm được việc này, không khỏi kinh ngạc ngây người.

Y cũng không ngờ rằng, các loại dụng cụ nấu ăn và mỹ thực do sư phụ dạy lại có ma lực đến vậy, chỉ trong vòng trăm năm ngắn ngủi đã hoàn toàn chinh phục được tất cả các bộ lạc Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu.

Ù ù ù… Sau khi trở thành cộng chủ của tất cả các bộ lạc Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu, Thiên Đạo lại một lần nữa giáng công đức xuống cho Hạo.

Thái Âm đạo nhân ẩn mình trong bóng tối lại nhận được thêm một đợt điểm thuộc tính tự do.

Tuy nhiên, vẫn chỉ có vài trăm triệu điểm thuộc tính tự do.

Soạt soạt soạt… Một đám đại lão Hồng Hoang lại một lần nữa chiếu ánh mắt đến.

Đặc biệt là Hồng Quân, y cảm thấy sắp thần kinh rối loạn rồi.

Rõ ràng Phục Hy mới là Thiên Hoàng do Thiên Đạo chỉ định, kết quả lại xuất hiện một Nhân tộc không rõ lai lịch, thanh thế còn lớn hơn cả Phục Hy.

Hiện tại, Hạo đã thống nhất tất cả các bộ lạc Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu, trong khi Phục Hy còn chưa thể thu nạp được một nửa các bộ lạc Nhân tộc ở Đông Thắng Thần Châu vào phạm vi thống trị của mình.

"Thanh thế của Hạo đã vượt xa Phục Hy!" "Bây giờ Hạo so với Phục Hy chỉ thiếu công đức mà thôi!" Thái Âm đạo nhân ẩn mình trong bóng tối lập tức suy tư.

Do đã để lại một hóa thân Thái Âm Chân Thủy ở bên cạnh Phục Hy để theo dõi, nên y nắm rõ tình hình phát triển của Phục Hy như lòng bàn tay.

"Về văn hóa ẩm thực, có lẽ có thể tiếp tục đào sâu công đức!" Thái Âm đạo nhân thầm trầm ngâm.

Không có lý nào mà văn hóa ẩm thực lâu đời của hậu thế lại chỉ nhận được vỏn vẹn không đến năm trăm triệu điểm thuộc tính tự do.

"Sao không viết ra các món ăn của hậu thế, biên soạn thành một bộ thực kinh có thể lưu danh trăm đời?" "Một bộ thực kinh như vậy, chắc là đủ để Thiên Đạo giáng công đức xuống rồi chứ?" Thái Âm đạo nhân trong lòng chợt nảy ra một ý tưởng.

Chỉ bằng một món thịt kho tàu, Hạo đã nhờ đó mà thống nhất toàn bộ các bộ lạc Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu.

Vậy thì một bộ thực kinh có đến mấy nghìn món ăn, uy lực sẽ khủng khiếp đến mức nào.

Thái Âm đạo nhân không dám tưởng tượng.

"Tuy nhiên, muốn viết ra thực kinh, phải hoàn thành hai việc lớn là tạo chữ và tạo giấy trước đã." "Chỉ có thể xin lỗi Thương Hiệt và Thái Luân, hai đợt công đức này ta nhận chắc rồi!" Tư duy của Thái Âm đạo nhân lan tỏa ra, y đột nhiên phát hiện ra những nơi có thể

nhận công đức thật sự rất nhiều.

Nghĩ đến đây, Thái Âm đạo nhân lại một lần nữa bí mật truyền tin cho Hạo.

Bây giờ, Thái Âm đạo nhân phải cẩn thận hơn.

Không còn cách nào khác.

Hạo, người đã thống nhất tất cả các bộ lạc Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu, bây giờ đã khác xưa, nhận được sự chú ý quá nhiều.

Sau khi Hạo đến, Thái Âm đạo nhân hóa thành một hạt bụi, bay vào trong bụng đối phương.

Sau đó, Thái Âm đạo nhân trực tiếp truyền âm giao lưu với Hạo.

Thái Âm đạo nhân không nói nhiều lời thừa, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, giảng giải cho Hạo về khái niệm văn tự.

Sau khi nghe xong, cả người Hạo phấn khích đến run rẩy, kích động đến không thể tả.

Phải biết rằng, sự truyền thừa văn minh của Nhân tộc đều thông qua truyền miệng.

Nhưng truyền miệng rất dễ gây ra sai lệch thông tin cho các thế hệ sau, truyền đi truyền lại có thể bị biến đổi.

Nếu người truyền thừa vì thiên tai nhân họa mà chết đi, thông tin truyền miệng coi như bị cắt đứt hoàn toàn.

Bây giờ, có văn tự như lời Thái Âm đạo nhân nói, sự truyền thừa văn minh của Nhân tộc sẽ được nâng cao vượt bậc, không còn sợ bị thiếu sót hay đứt đoạn nữa.

Có thể dùng văn tự ghi chép lại tất cả thông tin truyền thừa, sau đó gửi một bản đến tổ miếu Nhân tộc để bảo tồn.

Khi đó, dù sau này bộ lạc Mặt Trời có bị diệt vong, cũng có thể tìm thấy dấu vết tồn tại từ những ghi chép bằng văn tự.

Mặc dù chưa từng thấy sự tồn tại của văn tự, nhưng từ lời miêu tả của Thái Âm đạo nhân, Hạo đã nhận ra văn tự đối với Nhân tộc thực sự quá quan trọng.

Thế là, Hạo dồn hết mười hai phần tâm tư, học hỏi từ Thái Âm đạo nhân về việc sáng tạo văn tự.

Thái Âm đạo nhân dạy cho Hạo là loại văn tự sơ cấp nhất của Nhân tộc, cũng chính là chữ tượng hình.

Sau khi học xong, Hạo nóng lòng triệu tập thủ lĩnh của tất cả các bộ lạc Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu, mời họ đến bộ lạc Mặt Trời nghị sự.

Bây giờ, Hạo thống trị một châu, với số lượng Nhân tộc lên tới hàng tỷ người, tự nhiên không thể như trước kia khi quảng bá dụng cụ nấu ăn và xào nấu mà tập trung tất cả Nhân tộc lại bộ lạc Mặt Trời được.

Vì vậy, lần này Hạo bắt đầu từ các cao tầng của các bộ lạc.

Trước tiên dạy cho các cao tầng các bộ lạc biết chữ, sau đó để họ quảng bá văn tự cho các tộc nhân trong bộ lạc.

Chương 323

Ngoài ra, Hạo nghe theo đề nghị của Thái Âm đạo nhân, xem việc quảng bá văn tự như một chính sách khảo hạch đối với các cao tầng bộ lạc này.

Đạt tiêu chuẩn thì được khen thưởng, không đạt tiêu chuẩn thì bị bãi bỏ chức vị cao tầng bộ lạc.

Ù ù ù… Khi Hạo đang viết từng chữ tượng hình trước mặt các cao tầng bộ lạc, Thiên Đạo lại một lần nữa có động tĩnh.

Từng đám mây công đức từ trên trời sâu thẳm rơi xuống, không ngừng tràn vào cơ thể Hạo.

"Tạo chữ… công đức?" Hồng Quân ở Tử Tiêu Cung, sau khi chiếu ánh mắt đến, sắc mặt đột nhiên biến đổi không ngừng.

"Không đúng!

Thời kỳ này không phải là lúc văn tự Nhân tộc ra đời!" "Người sáng tạo văn tự Nhân tộc phải là thuộc quan Thương Hiệt của Nhân Hoàng Hiên Viên thị mới đúng!" Hồng Quân lập tức bấm tay tính toán, sắc mặt ngay lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Mặc dù Thương Hiệt chưa ra đời, nhưng Thiên Đạo đã sắp đặt tất cả.

Tuy nhiên, bây giờ một Nhân tộc biến số tên là Hạo lại ngang nhiên cướp đi công đức tạo chữ thuộc về Thương Hiệt.

"Thiên Đạo đang giở trò gì vậy, tại sao không giáng lôi phạt diệt sát đối phương?" "Cứ thế này, rất có khả năng người cuối cùng ngồi lên bảo tọa Thiên Hoàng sẽ là Nhân tộc biến số tên Hạo này, chứ không phải Phục Hy!" Hồng Quân không khỏi trầm ngâm.

Nếu cuối cùng Hạo trở thành Thiên Hoàng của Nhân tộc, thì trò đùa này quá lớn, không nghi ngờ gì Thiên Đạo sẽ bị vả mặt một cách đau đớn.

Khi đó, uy nghiêm của Thiên Đạo sẽ bị đả kích nghiêm trọng, sẽ có ngày càng nhiều sự tồn tại bí ẩn nhảy ra phản kháng sự thống trị của Thiên Đạo.

Hồng Quân tuyệt đối không tin, Thiên Đạo sẽ trơ mắt nhìn Hạo ngồi lên bảo tọa Thiên Hoàng mà không làm gì.

Rất có khả năng, Thiên Đạo đang âm mưu chuyện xấu, đang chờ đợi để tính sổ với kẻ đứng sau Hạo.

"Chắc là vậy rồi!" "Hạo chỉ là một con kiến có thể tiện tay bóp chết, kẻ đứng sau mới là biến số thực sự, lại có thể sớm cướp đi công đức tạo chữ, rõ ràng là phi thường không đơn giản!" Hồng Quân mắt sáng lên, không ngừng gật đầu.

Thật vậy, ngay cả Hồng Quân cũng có chút khâm phục kẻ đứng sau Hạo.

Phải biết rằng, nếu không phải Hạo sớm sáng tạo ra văn tự Nhân tộc, ngay cả y cũng không thể suy ra được văn tự Nhân tộc sẽ do thuộc quan Thương Hiệt của Nhân Hoàng Hiên Viên thị sáng tạo ra.

Đối phương lại có thể sớm cướp đi công đức tạo chữ, năng lực lớn đến mức quả thực vượt quá sức tưởng tượng.

Dù không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, e rằng cũng không còn xa Thiên Đạo Thánh Nhân nữa.

Ù ù ù… Công đức tạo chữ mà Thiên Đạo giáng xuống, lại nhiều gấp mười lần công đức nhận được từ việc quảng bá dụng cụ nấu ăn và xào nấu trước đó.

Thái Âm đạo nhân từ đó nhận được trọn vẹn năm tỷ điểm thuộc

tính tự do.

"E rằng mình đã trở thành cái gai trong mắt, cái dằm trong thịt của Thiên Đạo rồi!" "Không được, mình phải tìm mấy người giúp đỡ mới được, để tránh khi Thiên Đạo ra tay đối phó mình, thế đơn lực bạc!" Thái Âm đạo nhân lại thầm lẩm bẩm trong lòng.

Đương nhiên, điều quan trọng nhất là Thái Âm đạo nhân không thể bại lộ mình là kẻ đứng sau Hạo.

Dù sao, y còn muốn mưu đồ Thiên Đình và Tây Phương Giáo, nếu lần này bại lộ, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề e rằng đều phải ngồi không yên.

Thậm chí, để không cho Thiên Đình rơi vào tay y, Hồng Quân cũng sẽ tự mình can thiệp vào các vấn đề của Thiên Đình.

Khi đó, dã tâm khống chế Thiên Đình và Tây Phương Giáo sẽ hoàn toàn tan thành mây khói.

Điều này rõ ràng không phải là điều Thái Âm đạo nhân muốn thấy.

Thế là, Thái Âm đạo nhân để lại một hóa thân Thái Âm Chân Thủy trên người Hạo, còn bản thể thì lén lút đi sâu vào lòng đất, đến tận cùng của đất, để tìm Thổ Linh đạo nhân.

Thổ Linh đạo nhân cũng có tu vi Thánh Nhân viên mãn, mà Thổ chi pháp tắc lại là thứ giỏi phòng ngự nhất.

Dù Thiên Đạo tự mình ra tay, Thổ Linh đạo nhân có lẽ cũng không đến mức bị một chiêu miểu sát.

Dù sao, Thiên Đạo ra tay, cũng không thể nào nâng uy lực lên cấp bậc Thiên Đạo Thánh Nhân được.

Phải biết rằng, biến động chiến đấu ở cấp bậc Thiên Đạo Thánh Nhân, dù chỉ rò rỉ ra một tia cũng đủ để hủy diệt hơn nửa Hồng

Hoang.

Thiên Đạo sao có thể không chú ý.

Dù sao, Thiên Đạo là ý thức được sinh ra từ đại lục Hồng Hoang, nếu đại lục Hồng Hoang bị phá hoại nghiêm trọng, không nghi ngờ gì Thiên Đạo cũng sẽ bị trọng thương.

Đây cũng là một loại ràng buộc vô hình đối với Thiên Đạo, khiến Thiên Đạo không thể tùy ý toàn lực ra tay.

Nếu không, Thiên Đạo đã sớm chém giết sạch sẽ những tồn tại bí ẩn đang âm mưu bất chính ẩn mình trong bóng tối rồi.

Chẳng lẽ để lại ăn Tết sao.

Thông qua mối liên hệ linh hồn với bản tôn Lê Ân, Thái Âm đạo nhân cuối cùng cũng tìm được Thổ Linh đạo nhân.

Sau khi gặp mặt, Thái Âm đạo nhân không nói lời thừa, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, đem kế hoạch mưu đồ Nhân tộc ra nói hết.

"Thái Âm đạo hữu thật là có bút tích lớn, dám cướp mồi từ miệng cọp của Thiên Đạo!" Thổ Linh đạo nhân lập tức mắt sáng lên, không kìm được mà tán thưởng.

"Lúc đầu nâng đỡ Hạo, ta cũng không nghĩ sẽ làm lớn đến thế này." "Lúc đó chỉ muốn kiếm thêm chút công đức, tiện thể thử nghiệm ý tưởng trong lòng!" "Kết quả không ngờ, càng làm càng lớn, bây giờ thật sự đã thấy được hy vọng chia cắt quyền hành Thiên Hoàng của Phục Hy!" "Nếu để Hạo kiếm thêm một ít công đức, không chừng có thể đi trước Phục Hy một bước, ngồi lên bảo tọa Thiên Hoàng đấy!" Thái Âm đạo nhân lại mỉm cười nói.

Tuy nhiên, đừng nhìn miệng y nói nhẹ như mây bay, nhưng biểu cảm trên mặt lại lộ ra vẻ vô cùng đắc ý.

Dù sao, không phải ai cũng có thể cướp mồi từ miệng cọp của Thiên Đạo.

"Được, kế hoạch này ta nhận!" Hiển nhiên, hứng thú của Thổ Linh đạo nhân cũng đã bị khơi dậy hoàn toàn, vui vẻ đồng ý thay Thái Âm đạo nhân thao túng kế hoạch tiếp theo.

"Thổ Linh đạo hữu, ngươi thật là hời quá!" "Nếu không phải ta tạm thời không thể bại lộ, kế hoạch này cũng sẽ không nhường cho ngươi đâu!" Thái Âm đạo nhân không khỏi có chút lưu luyến không nỡ nói.

"Ây, Thái Âm đạo hữu đừng nói vậy, chúng ta đều là làm việc cho bản tôn cả thôi!" Thổ Linh đạo nhân vỗ vai Thái Âm đạo nhân, ra vẻ chúng ta ai với ai chứ.

Thái Âm đạo nhân không khỏi trợn trắng mắt.

"Thổ Linh đạo hữu, đợi Hạo kiếm đủ công đức, ngươi hãy xúi giục những thuộc hạ của hắn, để họ tiến cử Hạo phong thiện xưng hoàng!" "Đi trước Phục Hy một bước xưng hoàng, không chừng ngôi vị Thiên Hoàng thật sự sẽ trở thành của Hạo!" "Tuy nhiên, dù không thể chia cắt quyền hành Thiên Hoàng của Phục Hy, nhưng Hạo hiệp thế lực Nhân tộc của một châu xưng hoàng, chắc cũng có thể được khí vận Nhân tộc công nhận!" "Khi đó, Thổ Linh đạo hữu có thể ngầm ám chỉ Hạo, để hắn tứ phong ngươi làm Nhân tộc Chí Thánh Tiên Sư!" Mặc dù trong lòng vẫn còn lưu luyến không nỡ, nhưng Thái Âm đạo nhân vẫn trịnh trọng dặn dò Thổ Linh đạo nhân.

Mắt Thổ Linh đạo nhân lại càng lúc càng sáng.

Không thể không nói, bố cục này của Thái Âm đạo nhân quả thực là toàn diện.

Trước mưu quyền hành Thiên Hoàng của Phục Hy, sau mưu khí

vận Nhân tộc!

Nếu thật sự thành công mưu được vị trí Nhân tộc Chí Thánh Tiên Sư, không nghi ngờ gì là đã cướp được một miếng thịt béo bở từ miệng Thái Thượng Lão Tử và Nữ Oa.

Chả trách Thái Âm đạo nhân lại không nỡ đến thế.

Nếu kế hoạch này là do y phát hiện ra, y cũng sẽ không muốn nhường cho người khác thao túng tiếp nhận a.

Chương 324

Thế là, sư phụ của Hạo, từ Thái Âm đạo nhân biến thành Thổ Linh đạo nhân.

Điều này, Hạo hoàn toàn không hề hay biết.

Với tu vi Thánh Nhân viên mãn của Thổ Linh đạo nhân, giở chút thủ đoạn với ký ức của Hạo mà không bị đối phương phát hiện, thực sự quá đơn giản.

Hơn nữa, trước đó Thái Âm đạo nhân vì muốn che giấu thân phận, cũng không hề lộ diện trước mặt Hạo.

Vì vậy, Thổ Linh đạo nhân giả mạo Thái Âm đạo nhân, làm sư phụ của Hạo, quả thực không thể dễ dàng hơn.

Sau khi trở thành kẻ thao túng mới, Thổ Linh đạo nhân cũng không thay đổi kế hoạch của Thái Âm đạo nhân, trực tiếp theo kế hoạch ban đầu của y, dạy cho Hạo thuật tạo giấy, để giấy trở thành vật chứa của văn tự.

Đương nhiên, thuật tạo giấy mà Thổ Linh đạo nhân dạy cho Hạo thuộc về loại sơ khai nhất, chứ không dạy cho đối phương loại thuật tạo giấy mới nhất đã qua nhiều lần cải tiến của hậu thế.

Ù ù ù… Thuật tạo giấy vừa ra đời, không nghi ngờ gì lại một lần nữa khiến Thiên Đạo giáng công đức.

Lần này, số điểm thuộc tính tự do mà Thổ Linh đạo nhân nhận được từ công đức tạo giấy cũng cao đến hàng chục tỷ.

“Lại cướp được công đức Nhân tộc trong tương lai!” Hồng Quân vẫn tiện tay bấm tính.

Y kinh ngạc phát hiện, thuật tạo giấy do Hạo sáng tạo ra cũng là

cướp đoạt từ tương lai.

Hơn nữa, sự ra đời của thuật tạo giấy còn muộn hơn rất nhiều so với sự ra đời của văn tự, lại ở sau Phong Thần đại kiếp, trước Tây Du đại kiếp.

Ngay cả Hồng Quân tự mình suy tính cũng vô cùng mơ hồ.

Không còn cách nào khác.

Hiện tại mới là thời đại Thiên Hoàng, cách Phong Thần đại kiếp còn vô cùng xa xôi.

Ngay cả Phong Thần đại kiếp, Thiên Đạo còn chưa sắp đặt thỏa đáng.

Vì vậy, Hồng Quân muốn suy tính những chuyện xảy ra sau Phong Thần đại kiếp, tự nhiên cũng mơ hồ không rõ.

Tuy nhiên, lần này Hạo sớm phát minh ra thuật tạo giấy, Hồng Quân lại phản ứng bình thường.

Chỉ hơi kinh ngạc một chút, rồi lập tức bình tĩnh trở lại.

Không còn cách nào khác.

Kinh ngạc nhiều rồi, cũng quen rồi.

Hơn nữa, suy đoán ra được Thiên Đạo chắc chắn đang bố cục tính kế, y càng không hoảng hốt.

Bất kể kẻ đứng sau Hạo đang tính kế gì, cũng không tính đến trên người Hồng Quân.

Cứ để kẻ đứng sau và Thiên Đạo chó cắn chó đi!

Hồng Quân tuy đã trở thành một phần của Thiên Đạo, nhưng trong lòng sao lại không muốn thoát khỏi sự ràng buộc của Thiên Đạo chứ.

Lúc đầu, Lê Ân có thể thành công thoát khỏi tay y, chưa chắc đã

không có kế hoạch của Hồng Quân trong đó.

Thiên Đạo đẩy Hồng Quân ra đối đầu với Lê Ân, Hồng Quân cũng đang tính kế, ý đồ để Lê Ân trở thành vũ khí trong tay mình để đối kháng với Thiên Đạo.

Đương nhiên, kế hoạch cuối cùng ẩn giấu sâu trong lòng Hồng Quân, dù thế nào cũng sẽ không biểu lộ ra ngoài.

Nếu không, một khi biểu lộ ra dù chỉ một chút dị tâm, e rằng Thiên Đạo sẽ triệt để xóa sổ thần hồn của y, biến y thành một con rối Thiên Đạo thật sự không có ý thức.

Thế là, Hồng Quân mang tâm thái đứng bên bờ xem lửa cháy, xem náo nhiệt, mật thiết chú ý sự thái đích phát triển.

Hiện tại điều duy nhất tò mò, kẻ đứng sau Hạo rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Đối phương có thể liên tục cướp đi công đức Nhân tộc trong tương lai, phi thường không đơn giản.

Tốt nhất là kẻ đứng sau và Thiên Đạo lưỡng bại câu thương.

Có lẽ có thể tìm ra cách thoát khỏi sự ràng buộc của Thiên Đạo!

Trong mắt Hồng Quân ánh sao lấp lánh, tràn đầy kỳ vọng vô tận.

Tuy nhiên, Hồng Quân không vội.

Lại có một vị tồn tại, vội đến phát điên.

Vị tồn tại này chính là Nữ Oa.

Phục Hy là thân chuyển thế của huynh trưởng, Nữ Oa tự nhiên không muốn quyền hành Thiên Hoàng của Phục Hy bị người khác chia cắt, thậm chí bị người khác thay thế.

Chưa kể đến tình huynh muội sâu đậm của nàng với Phục Hy ở

kiếp trước.

Chỉ riêng tình cảnh cô gia quả nhân, không một binh tốt dưới trướng hiện tại, nhất định phải phá vỡ.

Nếu không, tiếp theo lại tranh đấu với Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, nhưng dưới trướng chỉ có hai ba con mèo con chó con, không có người để dùng, lấy gì mà tranh?

Ví dụ như cuộc tranh giành Tứ Ngự của Thiên Đình trước đây, dưới trướng không có người để dùng, Nữ Oa mới không mở miệng tranh giành.

Nếu không, tệ nhất cũng có thể giành được một vị trí trong Tứ Ngự.

Phục Hy là thân chuyển thế của Hy Hoàng, bây giờ lại là Nhân tộc, trời sinh thuộc về phe của Nữ Oa.

Chỉ có để Phục Hy thành công ngồi lên ngôi vị Thiên Hoàng, thế lực của phe Nữ Oa mới có thể được mở rộng tối đa.

"Tuyệt đối không thể để Hạo, tên Nhân tộc này, tiếp tục phát triển lớn mạnh!" Trong mắt Nữ Oa lóe lên một tia hàn quang lạnh lẽo vô cùng.

Là một Thánh nhân, Nữ Oa tự nhiên không phải là hạng người nhân từ mềm yếu.

Ù!

Nghĩ đến đây, một hóa thân Thánh lực lập tức bay ra từ cơ thể Nữ Oa, sau khi bước ra khỏi Oa Hoàng Cung, liền lao thẳng đến bộ lạc Mặt Trời ở Nam Thiệm Bộ Châu.

Hiển nhiên, Nữ Oa định dùng vũ lực trực tiếp trừ khử Hạo, dọn sạch trở ngại duy nhất để Phục Hy lên ngôi Thiên Hoàng.

Vụt!

Hóa thân Thánh lực của Nữ Oa trong nháy mắt đã giáng lâm xuống bộ lạc Mặt Trời ở Nam Thiệm Bộ Châu.

Ù ù ù… Hóa thân Thánh lực của Nữ Oa không hề che giấu khí tức của mình.

Chương 325

Một luồng thánh uy bàng bạc mênh mông lập tức lan tỏa khắp Nam Thiệm Bộ Châu.

Bịch!

Bịch… Đặc biệt là ở bộ lạc Mặt Trời, cảm nhận được thánh uy mãnh liệt nhất.

Từng tộc nhân của bộ lạc Mặt Trời trực tiếp bị thánh uy của hóa thân Nữ Oa đè bẹp xuống đất.

"…?!" Hạo sắc mặt lập tức đại biến, cơ thể đang không ngừng run rẩy.

Y đang đối kháng với thánh uy của hóa thân Nữ Oa.

Sau một loạt công đức quán thể, tu vi của Hạo đã tăng lên đến cảnh giới Đại La Kim Tiên viên mãn.

Vì vậy, y không bị thánh uy của hóa thân Nữ Oa đè bẹp xuống đất ngay lập tức.

"Thánh Mẫu nương nương, lại là Thánh Mẫu nương nương đang ra tay với ta?" Hạo nhìn lên bầu trời, vừa lúc bốn mắt nhìn thẳng vào hóa thân Nữ Oa đang lạnh lùng nhìn xuống mình.

Hạo hoàn toàn kinh ngạc ngây người, có cảm giác như tín ngưỡng sụp đổ.

Nữ Oa là Thánh Mẫu của Nhân tộc, địa vị trong lòng Hạo gần như không thua kém sư phụ Thái Âm đạo nhân của y.

"Hừ!" Trong lúc Hạo đang thất hồn lạc phách, hóa thân Nữ Oa không khỏi hừ lạnh một tiếng.

Chính là cái gọi là: thừa lúc bệnh lấy mạng!

Cơ hội tốt bày ra trước mắt, hóa thân Nữ Oa tự nhiên sẽ không bỏ lỡ.

Nhân lúc Hạo thất hồn lạc phách, quên mất đối kháng, hóa thân Nữ Oa lập tức tập trung toàn bộ thánh uy, toàn bộ đè lên Hạo.

Nàng muốn để y quỳ xuống đất trước mặt mọi người, phá hủy hoàn toàn hình tượng hoàng giả mà Hạo khó khăn lắm mới gây dựng được.

Nếu không, chỉ dùng vũ lực diệt sát đối phương, hình tượng hoàng giả của Hạo trong lòng tất cả Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu vẫn còn đó.

Sau này Phục Hy dù có lên ngôi Thiên Hoàng, e rằng quyền hành Thiên Hoàng cũng sẽ không hoàn chỉnh, không thể được tất cả Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu công nhận.

Điều này chắc chắn không phải là điều Nữ Oa muốn thấy.

Chính là cái gọi là: giết người tru tâm!

Phải độc ác hơn một chút, trước khi chém giết Hạo, phá hủy luôn hình tượng hoàng giả của y.

"Hạo, ngươi quá làm ta thất vọng rồi!" "Chỉ vì Nữ Oa ra tay với ngươi, đã thất hồn lạc phách thành ra thế này, như thể ngọn núi lớn trong lòng ngươi sụp đổ vậy sao?" Giọng nói của Thổ Linh đạo nhân đột nhiên vang lên từ sâu trong đầu Hạo.

"Nữ Oa tuy sáng tạo ra Nhân tộc, nhưng đừng quên trong thời kỳ đại kiếp Vu Yêu, hàng tỷ Nhân tộc tử vong, Nhân tộc trở thành còn thê thảm hơn heo dê, suýt chút nữa bị diệt tộc hoàn toàn!" "Lúc đó Nữ Oa ở đâu, có từng che chở Nhân tộc không?" "Nữ Oa sáng tạo ra Nhân tộc, nhưng cũng đã chia sẻ khí vận của Nhân tộc, xóa sạch ân tạo nhân

của nàng!" "Nhân tộc không nợ Nữ Oa, càng không nợ Nữ Oa nữa, hà tất phải để ý đến nàng như vậy?" "Bây giờ nàng rõ ràng muốn giết ngươi, chẳng lẽ ngươi mặc cho nàng giết mà không phản kháng?" "Ngươi có từng nghĩ, sau khi ngươi chết đi bộ lạc Mặt Trời sẽ gặp phải chuyện gì không?" "Ta có thể nói rõ cho ngươi biết, bộ lạc Mặt Trời sẽ bị Nữ Oa trút giận, bị xóa sổ hoàn toàn, thậm chí cả dấu vết tồn tại của bộ lạc Mặt Trời cũng sẽ bị Nữ Oa xóa sạch!" "Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu!

Thánh nhân bất nhân, dĩ bách tính vi sô cẩu!" "Đừng hy vọng Nữ Oa, Thánh Mẫu của Nhân tộc, sẽ đại phát từ bi mà tha cho bộ lạc Mặt Trời!" "Thậm chí cả tất cả Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu cũng sẽ vì vậy mà bị Nữ Oa trút giận!" Giọng nói của Thổ Linh đạo nhân có chút cảm giác giận vì Hạo không chịu tranh đấu.

Chỉ vì Nữ Oa ra tay, đã hoàn toàn mất đi ý chí phản kháng, quả thực là bùn nhão không trát được tường.

Tuy nhiên, những lời chất vấn liên tiếp của Thổ Linh đạo nhân lại như chuông lớn trống lớn, đánh thức Hạo.

Y hoàn toàn giác ngộ.

Nữ Oa muốn giết y, dù không phải đối thủ, cũng phải cầm đao chém Nữ Oa vài nhát.

"Phá cho ta!" Hạo tỉnh táo lại, lập tức hai mắt đỏ ngầu gầm lên, đang dốc hết toàn lực đối kháng thánh uy của hóa thân Nữ Oa.

Cạch!

Cạch!

Cạch… Tuy nhiên, làm sao địch lại được hóa thân Nữ Oa lần này tập trung toàn bộ thánh uy đè nén Hạo.

Sự phản kháng của Hạo trong mắt nàng tỏ ra vô cùng nực cười và

yếu ớt.

Thân thể Hạo đang dần bị đè cong xuống.

“Một con kiến hôi mà cũng dám chống lại bản thánh?” Thấy cảnh này, hóa thân Nữ Oa lơ lửng trên bầu trời, khóe miệng lại nhếch lên một nụ cười khinh miệt.

Tuy nhiên, trong khoảnh khắc tiếp theo, biểu cảm của hóa thân Nữ Oa đột nhiên cứng lại.

Bởi vì… thánh uy tác dụng lên người Hạo đã bị triệt tiêu trong nháy mắt.

Ù!

Một luồng ánh sáng vàng rực rỡ đột nhiên từ trong cơ thể Hạo bắn ra.

Ánh sáng vàng trong nháy mắt hội tụ thành một bóng người, đối đầu với hóa thân Nữ Oa.

Đó chính là hóa thân Thánh lực mà Thổ Linh đạo nhân để lại trong cơ thể Hạo.

“Nữ Oa, ngươi làm Thánh nhân ngày càng vô sỉ rồi!” “Đường đường là Thánh nhân tự mình ra tay, bắt nạt một Đại La Kim Tiên?” “Cũng không sợ bị hàng tỷ sinh linh Hồng Hoang cười chê sao?” Thổ Linh đạo nhân lập tức lạnh lùng chế giễu.

“Lão sư, … cũng là Thánh nhân?!” Hạo lại hoàn toàn kinh ngạc ngây người, không thể tin nổi nhìn hóa thân Thổ Linh đạo nhân lơ lửng trên đầu.

Hạo vẫn luôn cho rằng, sư phụ nhà mình cùng lắm cũng chỉ là một vị đại năng Chuẩn Thánh.

Không ngờ, y đã đánh giá thấp sư phụ quá nhiều.

Sư phụ của y là một vị Thánh nhân lão gia!

Hơn nữa, nhìn thái độ của sư phụ đối với Nữ Oa, hiển nhiên tu vi tuyệt đối không yếu hơn đối phương.

"Kẻ đứng sau con kiến hôi này?" Sau khi hóa thân Thổ Linh đạo nhân xuất hiện, hóa thân Nữ Oa không thèm nhìn Hạo nữa, ánh mắt chăm chú nhìn hóa thân Thổ Linh đạo nhân.

Nàng rõ ràng, muốn xóa sổ Hạo, phải giải quyết kẻ đứng sau là Thổ Linh đạo nhân này trước.

Soạt soạt soạt… Hóa thân Thổ Linh đạo nhân không nghi ngờ gì đã thu hút ánh mắt của tất cả các đại lão Hồng Hoang.

Ngay cả Hồng Quân, sau khi hóa thân Thổ Linh đạo nhân xuất hiện, cũng lập tức chiếu ánh mắt đến.

"Lại một Thánh nhân chưa từng lộ diện!!" Hồng Quân nhìn hóa thân Thổ Linh đạo nhân, ánh mắt lập tức híp lại.

Trước đây, Thổ Linh đạo nhân tuy đã đi lại trên đại lục Hồng Hoang, nhưng chưa từng một mình làm ra bất kỳ việc gì đủ để chấn động Hồng Hoang, tự nhiên cũng chưa từng thu hút sự chú ý của Hồng Quân.

Hơn nữa, Thổ Linh đạo nhân cơ bản đều ở tận cùng của đất để kiếm thuộc tính, lần này cũng là lần đầu tiên công khai lộ diện trước mặt tất cả các đại lão Hồng Hoang.

Chương 326

"Nữ Oa, ngươi làm Thánh Mẫu của Nhân tộc quả thực quá không xứng chức!" "Hạo kính ngươi như thần, ngươi lại coi hắn như kiến hôi!" "Hạo với địa vị hiện tại còn như vậy, có thể thấy Nhân tộc bình thường trong mắt ngươi e rằng ngay cả tư cách làm kiến hôi cũng không có!" "Chả trách trong thời kỳ đại kiếp Vu Yêu, ngươi ngồi yên nhìn hàng tỷ Nhân tộc chết đi mà không làm gì…" Hóa thân Thổ Linh đạo nhân vừa xuất hiện đã dùng lời lẽ công tâm cực kỳ sắc bén.

Giống như Nữ Oa hủy hoại hình tượng hoàng giả của Hạo trước mặt mọi người, Thổ Linh đạo nhân cũng hủy hoại hình tượng Thánh Mẫu Nhân tộc của Nữ Oa trước mặt mọi người.

Mục tiêu cuối cùng của Thổ Linh đạo nhân là mưu đoạt vị trí Nhân tộc Chí Thánh Tiên Sư.

Nữ Oa, thân là Thánh Mẫu Nhân tộc, tuyệt đối là một trong những con hổ cản đường.

Bây giờ bôi nhọ danh tiếng của Nữ Oa, khiến Nhân tộc và nàng ly tâm ly đức, tốt nhất là có thể phế bỏ vị trí Thánh Mẫu Nhân tộc của nàng, đối với việc lên ngôi của y không nghi ngờ gì là có sự trợ giúp lớn.

"Câm miệng!" Hóa thân Nữ Oa lập tức giận dữ biến sắc, không đợi hóa thân Thổ Linh đạo nhân nói xong, không nhịn được mà mạnh mẽ ngắt lời đối phương.

Mặc dù bản tôn của nàng đúng là như lời hóa thân Thổ Linh đạo nhân nói, không hề để Nhân tộc trong lòng.

Nhưng những chuyện này, rõ ràng không thể bày ra trên mặt bàn.

Một khi nói ra, chắc chắn sẽ có Nhân tộc không còn kính sợ nàng nữa, không còn đồng tâm đồng đức với nàng nữa.

"Dám vu khống thanh danh của bản thánh, hôm nay ta sẽ dùng máu của ngươi để rửa sạch thanh danh của bản thánh!" Hai mắt hóa thân Nữ Oa bắn ra vô tận sát cơ.

Nàng tự nhiên không thể để hóa thân Thổ Linh đạo nhân tiếp tục nói bừa, lời còn chưa dứt đã ra tay với đối phương.

Ầm ầm!

Hóa thân Nữ Oa vừa ra tay đã là chiêu sát.

Thánh lực toàn thân cuồng dũng, dùng hết sức lực, điên cuồng lao về phía hóa thân Thổ Linh đạo nhân.

Dường như muốn một kích đoạt mạng hóa thân Thổ Linh đạo nhân.

Hóa thân Thổ Linh đạo nhân lại tỏ ra khá cạn lời.

Mọi người đều là hóa thân, tại sao hóa thân Nữ Oa lại dám một kích đoạt mạng y?

Cảm giác này có phần quá tốt rồi!

Bành bành bành… Cũng không thấy hóa thân Thổ Linh đạo nhân có bất kỳ động tác nào, chỉ thân thể hơi chấn động một cái, tất cả các đòn tấn công của hóa thân Nữ Oa, đều bị chấn nát thành bột mịn trong phạm vi ba thước.

"Nữ Oa, thực lực yếu kém như vậy cũng xứng ra tay với bản thánh?" Hóa thân Thổ Linh đạo nhân không khỏi cười lạnh một tiếng, cuồng ngạo đến cực điểm.

Ầm ầm!

Lời vừa dứt, hóa thân Thổ Linh đạo nhân vung tay.

Một trảo ấn che trời màu vàng rực rỡ lập tức bay ngang trời, một phát tóm lấy hóa thân Nữ Oa.

Bành bành bành… Mặc dù hóa thân Nữ Oa dốc hết toàn lực phản kháng.

Nhưng trước thực lực tuyệt đối, tất cả đều vô dụng.

Phải biết rằng, bản thể Nữ Oa chỉ có tu vi Thánh Nhân trung kỳ.

Hóa thân Thánh lực ngưng tụ ra cũng chỉ có chiến lực Thánh Nhân sơ kỳ mà thôi.

Thổ Linh đạo nhân lại có tu vi Thánh Nhân viên mãn, hóa thân ngưng tụ ra để bảo vệ an toàn cho Hạo, chiến lực đã đạt đến Thánh Nhân hậu kỳ.

Một Thánh Nhân hậu kỳ, một Thánh Nhân sơ kỳ!

Hoàn toàn không phải đối thủ cùng đẳng cấp!

Bành!

Cuối cùng, hóa thân Thổ Linh đạo nhân hai mắt lạnh đi, trực tiếp một trảo bóp nát hóa thân Nữ Oa.

Nữ Oa ở Oa Hoàng Cung, sau khi hóa thân của mình bị một trảo bóp nát, thân thể đột nhiên đứng bật dậy, trong đôi mắt đẹp lập tức dâng lên một ngọn lửa giận ngút trời.

Bị bóp nát hóa thân trước mặt mọi người.

Không nghi ngờ gì là đang tát vào mặt nàng.

Nữ Oa tự nhiên không thể chịu đựng sự sỉ nhục này.

Vụt!

Bản thể Nữ Oa lập tức bước ra khỏi Oa Hoàng Cung, trực tiếp giáng lâm trên bầu trời bộ lạc Mặt Trời.

“Chiến!” Nữ Oa không nói lời thừa, trực tiếp khai chiến với hóa thân Thổ Linh đạo nhân.

Ầm ầm ầm… Nữ Oa vừa ra tay đã toàn lực bùng nổ, từng đòn thần thông Thánh Nhân trung kỳ như mưa rào gió giật trút xuống hóa thân Thổ Linh đạo nhân.

Bành bành bành… Tuy nhiên, tất cả các thần thông của Nữ Oa đều bị hóa thân Thổ Linh đạo nhân hóa giải một cách nhẹ nhàng.

“Gia hỏa này thực lực sao lại mạnh như vậy?!” Nữ Oa trong lòng chấn kinh dữ dội.

Phải biết rằng, ngoài việc chưa dùng pháp bảo, nàng đã sử dụng toàn bộ sức mạnh.

Đối phương lại nhẹ nhàng như vậy, rõ ràng là còn giữ lại rất nhiều sức lực.

Tuy nhiên, đã ra tay rồi, Nữ Oa tự nhiên không định dừng lại ở đây.

Ù!

Nghĩ đến đây, Nữ Oa vung tay, một luồng ánh sáng đỏ liền bắn về phía hóa thân Thổ Linh đạo nhân.

Vừa được tung ra, ánh sáng đỏ liền cuồng dã đón gió mà lớn, hóa thành một quả tú cầu màu đỏ lớn như một ngôi sao thái cổ.

Đó chính là cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo danh chấn Hồng Hoang, Hồng Tú Cầu!

Hồng Tú Cầu mang theo uy thế nghiền nát Hồng Hoang, hung hãn đập về phía hóa thân Thổ Linh đạo nhân.

Hóa thân Thổ Linh đạo nhân ánh mắt hơi híp lại.

Dưới sự thúc đẩy toàn lực của Nữ Oa, uy lực mà Hồng Tú Cầu

bùng nổ lúc này cũng đã đạt đến trình độ Thánh Nhân hậu kỳ.

Ầm ầm ầm… Hóa thân Thổ Linh đạo nhân giơ cao tay phải, đột nhiên đánh lên trời.

Một chưởng ấn khổng lồ do Thổ chi pháp tắc ngưng tụ thành lập tức lao lên trời, va chạm mạnh với Hồng Tú Cầu.

Chương 327

Hồng Tú Cầu chỉ chống đỡ được không đến một phần mười sát na đã bị chưởng ấn khổng lồ đánh bay ra ngoài.

"Mạnh quá!" "Gia hỏa này chắc chắn cũng có tu vi Thánh Nhân hậu kỳ!" Nữ Oa trong lòng kinh hãi.

Hóa thân Thổ Linh đạo nhân chỉ bằng tay không đã đánh bay cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hồng Tú Cầu của nàng.

Thực lực mạnh mẽ đến mức có phần vượt quá sức tưởng tượng của Nữ Oa.

Nữ Oa rõ ràng, có Thánh Nhân hậu kỳ đích thân bảo vệ an toàn cho Hạo, kế hoạch dùng vũ lực trực tiếp diệt sát Hạo đã chính thức tuyên bố thất bại.

Trừ phi Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề đồng ý liên thủ với nàng.

Nhưng Nữ Oa dùng ngón chân cũng biết, Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề chắc chắn sẽ không đồng ý ra tay giúp nàng.

Mặc dù sáu vị Thánh nhân xưng hô sư huynh muội, nhưng thực chất chỉ là một liên minh lợi ích mà thôi.

Chỉ khi lợi ích nhất trí, họ mới liên thủ.

Nếu lợi ích không nhất trí, họ còn mong muốn làm suy yếu thực lực của mấy vị kia nữa.

Việc Phục Hy lên ngôi Thiên Hoàng không có bất kỳ lợi ích gì với Tam Thanh, Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, họ ra tay tương trợ Nữ Oa mới là lạ.

Lúc này, họ đều đang ở đạo trường của mình, lặng lẽ làm một đám quần chúng ăn dưa.

Nữ Oa chỉ có thể đầy mặt không cam lòng rời khỏi bộ lạc Mặt Trời.

Tuy nhiên, Nữ Oa lại không định từ bỏ.

Hạo là trở ngại duy nhất để Phục Hy lên ngôi Thiên Hoàng, nàng cũng phải dọn sạch trở ngại cho Phục Hy.

Một kế không thành, Nữ Oa lại sinh ra một kế khác.

Đã không thể từ vũ lực xóa sổ đối phương, Nữ Oa bèn quyết định, từ gốc rễ cắt đứt con đường xưng hoàng của Hạo.

Kế hoạch của Nữ Oa là trục xuất Hạo ra khỏi Nhân tộc.

Chỉ cần Hạo không phải là Nhân tộc, vậy thì không có tư cách trở thành hoàng giả của Nhân tộc.

Cách của Nữ Oa là dùng thân phận chí cao của Thánh Mẫu Nhân tộc, trực tiếp trục xuất Hạo ra khỏi Nhân tộc.

Tuy nhiên, Nữ Oa rời khỏi bộ lạc Mặt Trời cảm thấy có chút không an toàn.

Nàng quyết định đến Bát Cảnh Cung một chuyến, mời Thái Thượng Lão Tử cùng trục xuất Hạo ra khỏi Nhân tộc.

Với thân phận Thánh Mẫu Nhân tộc, cộng thêm thân phận Nhân Giáo giáo chủ của Thái Thượng Lão Tử, muốn cùng nhau trục xuất Hạo ra khỏi Nhân tộc, tuyệt đối là chuyện chắc như đinh đóng cột. … Núi Thủ Dương, Bát Cảnh Cung.

Nữ Oa đột nhiên xuất hiện bên ngoài Bát Cảnh Cung, nhìn cánh cửa cung đóng chặt, không khỏi nhíu mày.

Nàng không tin với tu vi của Thái Thượng Lão Tử lại không cảm

ứng được sự xuất hiện của mình.

Tuy nhiên, Nữ Oa chờ mãi chờ mãi, lại không thấy cửa cung mở ra.

Sắc mặt Nữ Oa có chút khó coi.

Thái Thượng Lão Tử ngay cả gặp cũng không muốn gặp nàng.

Hiển nhiên, Thái Thượng Lão Tử không biết vì lý do gì mà không tham gia vào chuyện này.

"Đại sư huynh, Nữ Oa đến bái kiến!" Nữ Oa hít sâu một hơi, vội vàng vận chuyển pháp lực hét lớn.

Ầm ầm!

Cánh cửa cung nặng nề cuối cùng cũng mở ra.

Nữ Oa chưa kịp bước vào, đã thấy một bóng người từ trong bước ra.

Đó chính là đệ tử duy nhất của Thái Thượng Lão Tử, Huyền Đô.

"Huyền Đô bái kiến Nữ Oa sư thúc!" Vừa xuất hiện, Huyền Đô liền trịnh trọng chắp tay chào Nữ Oa.

"Huyền Đô, đừng cản đường ở đây, ta có đại sự muốn vào trong thương lượng với sư tôn!" Nữ Oa vung tay đẩy Huyền Đô ra, định bước vào Bát Cảnh Cung.

"Nữ Oa sư thúc, sư tôn đang bế quan, không tiện tiếp khách!" "Hơn nữa, sư tôn đã dặn, ý của người lão nhân gia đã biết, nhưng lão nhân gia không có ý định can thiệp!" Huyền Đô lại một lần nữa chắn trước mặt Nữ Oa.

Sắc mặt Nữ Oa tái mét.

Nàng đích thân đến bái kiến, Thái Thượng Lão Tử lại ngay cả gặp

cũng không gặp một lần, trực tiếp để đệ tử Huyền Đô làm người truyền lời.

Sắc mặt âm trầm, Nữ Oa không nói nhiều, nhìn sâu vào Bát Cảnh Cung một cái, rồi không do dự rời đi.

Sắc mặt Huyền Đô hơi trầm xuống.

Hắn sao có thể không cảm nhận được, vị Nữ Oa sư thúc này đã hận Bát Cảnh Cung rồi.

Tuy nhiên, với sư tôn của mình công tham tạo hóa, thực lực đứng đầu sáu vị Thánh nhân, Huyền Đô cũng không để chuyện đắc tội Nữ Oa trong lòng.

Vụt!

Rời khỏi Bát Cảnh Cung, Nữ Oa liền đi thẳng đến tổ miếu Nhân tộc.

Tổ miếu Nhân tộc cũng nằm ở núi Thủ Dương.

Trong thời kỳ đại kiếp Vu Yêu, Nhân tộc bị hai tộc Vu Yêu tàn sát.

Một bộ phận Nhân tộc liền di cư đến vùng núi Thủ Dương, dù sao đạo trường của Thái Thượng Lão Tử, Bát Cảnh Cung, được xây dựng trên đỉnh núi Thủ Dương.

Hai tộc Vu Yêu dù có hung hãn đến đâu cũng không dám tàn sát Nhân tộc ở vùng núi Thủ Dương.

Do đó, Nhân tộc di cư đến vùng núi Thủ Dương đã có thể sống sót qua đại kiếp Vu Yêu.

Tổ miếu Nhân tộc cũng được thành lập vào lúc đó.

Trong tổ miếu Nhân tộc, thờ phụng thánh tượng của hai vị Thánh nhân Thái Thượng Lão Tử và Nữ Oa.

Bây giờ, Nhân tộc đã trở thành nhân vật chính mới của trời đất, tổ miếu Nhân tộc cũng trở nên ngày càng thần dị.

Chương 328

Trên không trung tổ miếu Nhân tộc, bao phủ một biển mây huyền diệu hư ảo mà chân thực.

Ngao hống!

Ngao hống!

Ngao hống… Trong biển mây, thỉnh thoảng có những tiếng rồng ngâm trong trẻo vang lên.

Chín con Cửu Trảo Kim Long hư ảo mà chân thực, ẩn hiện trong biển mây.

"Khí vận kim long dường như lại lớn mạnh không ít!" "Nhân tộc chúng ta cuối cùng cũng hết khổ đến cam!" Ba bóng người Đại La Kim Tiên viên mãn đứng trước tổ miếu Nhân tộc, nhìn Cửu Trảo Kim Long thỉnh thoảng hiện ra trong biển mây trên đầu, thần sắc khá kích động.

Ba vị tồn tại Đại La Kim Tiên viên mãn, trong Hồng Hoang đầy rẫy cường giả, có lẽ không là gì.

Nhưng trong Nhân tộc, lại nổi tiếng như sấm, có uy vọng cực kỳ cao.

Bởi vì… đó chính là Nhân tộc Tam Tổ lừng danh, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị.

Ba người đều là thế hệ Nhân tộc đầu tiên do Nữ Oa nặn đất tạo ra.

Toại Nhân thị đã dạy cho Nhân tộc cách khoan gỗ lấy lửa, giúp Nhân tộc không còn phải ăn lông ở lỗ.

Hữu Sào thị đã dạy cho Nhân tộc cách làm tổ, giúp Nhân tộc từ đó có nơi ở, không còn phải sống chung với hung thú Hồng Hoang.

Truy Y thị đã dạy cho Nhân tộc cách dùng da thú để chống lạnh, dùng lá cây để che thân, từ đó Nhân tộc có áo để mặc.

Cũng là lúc đó, Nhân tộc không phải là nhân vật chính của trời đất.

Nếu không, với công tích của Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị đối với Nhân tộc, Thiên Đạo chắc chắn sẽ giáng công đức ban thưởng.

Ù!

Thân ảnh Nữ Oa lập tức giáng lâm trên không trung biển mây khí vận.

"Bái kiến Mẫu Thánh!" Nữ Oa vừa xuất hiện, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị lập tức hành lễ với Nữ Oa.

Là thế hệ Nhân tộc đầu tiên do Nữ Oa sáng tạo ra, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị đối với Nữ Oa không nghi ngờ gì là tôn kính đến cực điểm.

Khi hành lễ với Nữ Oa, họ không do dự quỳ xuống đất, tam bái cửu khấu.

"Đứng lên đi!" Nữ Oa nhàn nhạt nói.

Nhìn sự tôn kính từ tận đáy lòng của Nhân tộc Tam Tổ, cơn giận mà Nữ Oa phải chịu ở chỗ Thái Thượng Lão Tử đã tan đi không ít.

Dù sao đi nữa, ảnh hưởng của nàng trong Nhân tộc là không thể so sánh.

Dù Thái Thượng Lão Tử đi trước một bước, lập giáo bằng Nhân tộc, cướp đi một phần khí vận Nhân tộc thì sao.

Là Thánh Mẫu của Nhân tộc, ảnh hưởng của nàng trong Nhân tộc

vẫn vượt qua Thái Thượng Lão Tử.

"Thái Thượng, nếu ngươi muốn nhân cơ hội này làm suy yếu ảnh hưởng của ta trong Nhân tộc, vậy thì đã tính sai rồi!" "Không có ngươi, ta vẫn có thể trục xuất Hạo ra khỏi Nhân tộc!" Nữ Oa trong lòng cười lạnh một trận.

Đối với việc Thái Thượng Lão Tử từ chối liên thủ trục xuất Hạo, Nữ Oa sao lại không biết đối phương đang có ý đồ gì.

Chẳng qua là mượn dao "giết người", ý đồ dùng Hạo để cản trở Phục Hy lên ngôi Thiên Hoàng.

Dù sao một khi Phục Hy lên ngôi, ảnh hưởng của nàng trong Nhân tộc sẽ lại tăng lên một tầm cao mới.

Thái Thượng Lão Tử, với tư cách là giáo chủ Nhân Giáo, chắc chắn không muốn thấy điều đó.

Khí vận Nhân tộc có bao nhiêu đó, Nữ Oa chiếm nhiều rồi, cũng có nghĩa là phần của Thái Thượng Lão Tử sẽ giảm đi.

"Không biết Mẫu Thánh lần này giáng lâm, có việc gì?" Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị liếc nhìn nhau, vội vàng cẩn thận hỏi.

Từ khi tổ miếu Nhân tộc được thành lập, đây là lần đầu tiên Nữ Oa chân thân giáng lâm.

Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị không phải là người ngu ngốc, tự nhiên có thể đoán được Nữ Oa chắc chắn không phải đến đây để đi dạo.

"Bản thánh muốn mượn khí vận kim long của Nhân tộc, trục xuất một vị Nhân tộc!" Nữ Oa cũng không vòng vo, trực tiếp nói rõ ý đồ.

"Không biết Mẫu Thánh muốn trục xuất ai ra khỏi Nhân tộc?" Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị lập tức liếc nhìn nhau.

Trong lòng không khỏi vô cùng tò mò.

Rốt cuộc là ai mà có thể khiến Nữ Oa đích thân ra tay, không tiếc mượn khí vận kim long của Nhân tộc để trục xuất đối phương ra khỏi Nhân tộc.

Hiển nhiên, với thân phận Thánh nhân đường đường của Nữ Oa, cũng không làm gì được vị Nhân tộc đó.

Nếu không, Nữ Oa đã sớm trực tiếp diệt sát đối phương rồi, sao lại chỉ trục xuất đối phương ra khỏi Nhân tộc.

"Nam Thiệm Bộ Châu, Hạo của bộ lạc Mặt Trời!" Nữ Oa nhàn nhạt nói.

"Mẫu Thánh, Hạo của bộ lạc Mặt Trời đã thống nhất toàn bộ các bộ lạc Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu, rất có khả năng sẽ trở thành hoàng giả đầu tiên trong lịch sử Nhân tộc, trục xuất hắn…" Nghe đối tượng mà Nữ Oa muốn trục xuất là Hạo của bộ lạc Mặt Trời, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị không khỏi có chút do dự.

Là Tam Tổ bảo vệ tổ miếu Nhân tộc, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị mặc dù chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên viên mãn, nhưng đối với tất cả những công lao vĩ đại của Hạo ở Nam Thiệm Bộ Châu xa xôi, họ đều biết rõ như lòng bàn tay.

Tuy nhiên, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị chưa nói xong, đã bị Nữ Oa lạnh lùng ngắt lời.

"Hạo của Nam Thiệm Bộ Châu không phải là người được chọn làm hoàng giả đầu tiên của Nhân tộc.

Phục Hy thị của Đông Thắng Thần Châu mới là người được Thiên Đạo chỉ định làm Thiên Hoàng của Nhân tộc." "Hạo của Nam Thiệm Bộ Châu là một con rối do một tà thánh đẩy ra để chiếm đoạt khí vận Nhân tộc!" "Nếu muốn Nhân tộc tiếp tục đại hưng, không đi

chệch khỏi quỹ đạo mà Thiên Đạo đã định, phải trục xuất Hạo ra khỏi Nhân tộc!" Nữ Oa lạnh lùng giải thích.

"Cái gì?!" "Hạo là con rối do tà thánh đẩy ra để chiếm đoạt khí vận Nhân tộc?!" "…," Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị đều kinh hãi thất sắc.

Lại là tà thánh, lại là Thiên Đạo.

Cục diện như vậy, đối với họ, thực sự quá cao cấp, căn bản không có cách nào can thiệp.

Họ làm sao có thể phân biệt được thật giả trong lời nói của Nữ Oa.

Tuy nhiên, cuối cùng họ vẫn chọn tin Nữ Oa.

Dù sao Nữ Oa cũng là Mẫu Thánh đã sáng tạo ra họ, là Thánh Mẫu của cả Nhân tộc.

Lợi ích của Nữ Oa và Nhân tộc gắn liền với nhau, tự nhiên không thể làm ra chuyện có hại cho lợi ích Nhân tộc.

Đây cũng là lý do Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị chọn tin Nữ Oa.

Chương 329

"Ta là Nữ Oa, bây giờ chính thức thông cáo cho hàng tỷ Nhân tộc ở Hồng Hoang, ta nhân danh Thánh Mẫu Nhân tộc, trục xuất Hạo của bộ lạc Mặt Trời ở Nam Thiệm Bộ Châu ra khỏi Nhân tộc!" Giọng nói hùng vĩ của Nữ Oa lập tức truyền khắp Hồng Hoang.

Ù ù ù… Ngay lập tức, Nữ Oa liền liên kết với chín con khí vận kim long trong biển mây khí vận.

Nữ Oa ý đồ dùng vô thượng thần thông, tách hoàn toàn khí vận đại diện cho Hạo ra khỏi chín con khí vận kim long.

Tuy nhiên, rất nhanh, sắc mặt Nữ Oa hoàn toàn âm trầm xuống.

Bởi vì… nàng kinh ngạc phát hiện, trong chín con khí vận kim long đều đã dung nhập một phần khí vận của Hạo.

Cũng có nghĩa là, nếu tách hoàn toàn khí vận đại diện cho Hạo ra, chín con khí vận kim long cũng sẽ bị tổn thương không thể cứu vãn.

Tuy nhiên, Nữ Oa bây giờ không quản được nhiều như vậy nữa.

Dù có làm tổn thương khí vận Nhân tộc, nàng cũng phải tách toàn bộ khí vận đại diện cho Hạo ra.

Ngao hống!

Ngao hống!

Ngao hống… Theo quá trình tách ly của Nữ Oa không ngừng tiến hành, chín con khí vận kim long lập tức kịch liệt cuộn mình trong biển mây, miệng còn phát ra từng tiếng ai oán thê lương.

"Mẫu Thánh, không thể tiếp tục nữa, khí vận kim long sắp sụp đổ rồi…" Thấy cảnh này, Toại Nhân thị, Hữu Sào thị và Truy Y thị lập

tức sắc mặt đại biến, vội vàng khuyên can Nữ Oa.

"Khí vận kim long sụp đổ rồi, có thể ngưng tụ lại.

Chẳng lẽ các ngươi muốn trơ mắt nhìn khí vận Nhân tộc cuối cùng hoàn toàn rơi vào tay tà thánh khống chế sao?" Nữ Oa lại lạnh lùng ngắt lời Nhân tộc Tam Tổ. … Nam Thiệm Bộ Châu, bộ lạc Mặt Trời.

"Phụt!

Phụt…" Khi Nữ Oa dùng vô thượng thần thông, không ngừng tách khí vận đại diện cho Hạo ra khỏi khí vận kim long của Nhân tộc, Hạo lập tức không ngừng phun ra từng ngụm máu tươi.

"Nữ Oa thật là tặc tâm bất tử, lần này lại dùng đến chiêu rút củi dưới đáy nồi?" Sắc mặt Thổ Linh đạo nhân có chút khó coi.

Trục xuất Hạo ra khỏi Nhân tộc, không nghi ngờ gì là cách tốt nhất, từ đây có thể nhất lao vĩnh dật dọn sạch trở ngại duy nhất cho Phục Hy lên ngôi.

"Hạo, lúc này không lên ngôi, còn đợi đến khi nào!" Thổ Linh đạo nhân vội vàng hét lớn.

Vốn dĩ, y chuẩn bị xúi giục thuộc hạ của Hạo, để họ chủ động tiến cử Hạo lên ngôi.

Nhưng kế hoạch không theo kịp thay đổi.

Hiện tại, Nữ Oa đang tách khí vận của Hạo, trục xuất Hạo hoàn toàn ra khỏi Nhân tộc.

Chỉ có để Hạo cưỡng ép lên ngôi, trở thành hoàng giả đầu tiên của Nhân tộc, mới có khả năng chống lại sự trục xuất của Nữ Oa.

"Nữ Oa vô đạo, Hạo Hoàng đương lập!" Giọng nói của Thổ Linh đạo nhân cũng lập tức truyền khắp Hồng Hoang.

“Các vị đồng bào Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu, có muốn thấy Hạo Hoàng bị trục xuất khỏi Nhân tộc không?” “Nếu không muốn, hãy vung nắm tay phải của các ngươi lên, hô vang tên Hạo Hoàng!” Giọng nói của Thổ Linh đạo nhân lại một lần nữa như chuông lớn trống lớn, vang vọng trong đầu của tất cả Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu.

“Hạo Hoàng!” “Hạo Hoàng!” “Hạo Hoàng!” .....

Trong nháy mắt, hàng tỷ Nhân tộc ở Nam Thiệm Bộ Châu đều vung nắm tay phải, điên cuồng gào thét.

Giờ phút này, ai nấy đều như được tiêm máu gà, vẻ mặt vô cùng hưng phấn và kích động.

Đồng thời, sâu trong con ngươi, ẩn hiện một tia phẫn nộ không thể diễn tả bằng lời.

Đương nhiên.

Sự phẫn nộ này hoàn toàn nhắm vào Nữ Oa.

Chính cái gọi là: Lòng người đều làm bằng thịt.

Những năm nay, công tích của Hạo đối với Nhân tộc, bọn họ đều nhìn thấy trong mắt.

Cũng vì như thế, họ mới cam tâm tình nguyện chấp nhận sự thống trị của Hạo.

Nếu không, Hạo làm sao có thể trong vòng trăm năm ngắn ngủi, thống nhất hoàn toàn các bộ lạc Nhân tộc ở toàn bộ Nam Thiệm Bộ Châu.

Thế nhưng, một vị hoàng giả có công lớn với Nhân tộc như vậy, Nữ Oa lại muốn trục xuất.

Hành động này, không nghi ngờ gì đã khiến họ, đối với vị Thánh

Mẫu Nhân tộc là Nữ Oa, vô cùng thất vọng.

Ở xa tại Tổ miếu Nhân tộc, sắc mặt Nữ Oa tức thì đại biến.

Tất cả Nhân tộc ở Nam Thiềm Bộ Châu đồng lòng nhất trí, khiến cho thần thông tước đoạt khí vận của Nữ Oa hoàn toàn mất hiệu lực.

Ngao hống!

Ngao hống!

Ngao hống.....

Cửu điều khí vận kim long, dường như cảm nhận được ý chí của hàng tỷ Nhân tộc ở Nam Thiềm Bộ Châu, lại điên cuồng phản kháng.

"Phụt!

Phụt....." Nữ Oa lập tức phun máu tươi không ngừng.

Rõ ràng đã bị khí vận Nhân tộc phản phệ.

"Đáng chết!" Sắc mặt Nữ Oa khó coi đến cực điểm.

Rõ ràng, kế hoạch mượn khí vận kim long của Nhân tộc để trục xuất Hạo ra khỏi Nhân tộc đã hoàn toàn thất bại.

Hạo đại diện cho ý chí của hàng tỷ Nhân tộc ở Nam Thiềm Bộ Châu, không phải một vị Thánh Mẫu Nhân tộc muốn trục xuất là có thể trục xuất được.

Nửa tháng sau đó, dưới sự thúc đẩy của tất cả các bộ lạc Nhân tộc ở Nam Thiềm Bộ Châu, Hạo đã cử hành đại điển Phong Thiền, chính thức đăng vị làm Hạo Hoàng.

Trên đài Phong Thiền, Hạo với thân hình vĩ ngạn, tế cáo trời đất, sau khi kể lể với trời đất những công tích đã làm cho Nhân tộc trong những năm qua, liền đưa mắt nhìn về phía sâu trong thương khung.

Bá bá bá.....

Không chỉ Hạo, giờ phút này tất cả các đại lão Hồng Hoang đều đang chú ý đến động tĩnh của Thiên Đạo.

Chương 330

Ngay cả Hồng Quân cũng vậy, chăm chú nhìn động tĩnh sâu trong thương khung.

Y cũng muốn xem thử, Hạo, kẻ vốn là một con tốt thí do Thổ Linh Đạo Nhân đẩy ra, có thể nhận được sự đáp lại của Thiên Đạo hay không.

Hạo muốn thật sự đăng vị làm Hạo Hoàng, bắt buộc phải được Thiên Đạo công nhận.

Nếu Thiên Đạo không có phản ứng, cho dù Hạo có được sự ủng hộ của hàng tỷ Nhân tộc ở Nam Thiềm Bộ Châu, cũng không thể chia cắt quyền hành Thiên Hoàng của Phục Hy, chỉ có thể là một vị ngụy hoàng.

Ầm ầm!

Ầm ầm.....

Các đại lão Hồng Hoang không phải đợi lâu, một luồng khí tức mênh mông cuồn cuộn, ẩn chứa thiên uy vô tận đáng sợ liền từ sâu trong thương khung lan tỏa ra.

Rõ ràng, Thiên Đạo lại một lần nữa thức tỉnh.

Ông ông ông.....

Ngay sau đó, từng luồng Huyền Hoàng chi khí từ sâu trong thương khung rơi xuống, không ngừng rót vào trong cơ thể Hạo.

Ầm ầm!

Dưới sự rót vào của từng luồng công đức, tu vi của Hạo cũng một bước từ Đại La Kim Tiên viên mãn, tiến vào Chuẩn Thánh sơ kỳ.

“Thiên Đạo lại thừa nhận địa vị của Hạo?” Thổ Linh Đạo Nhân đến bây giờ vẫn có chút không dám tin.

Cuộc thử nghiệm của y và Thái Âm Đạo Nhân thật sự đã thành công lay động được quyền hành Thiên Hoàng của Phục Hy.

Hạo, người được Thiên Đạo công nhận, tuy đang cố gắng đè nén biểu cảm, nhưng vẻ cuồng hỉ sâu trong con ngươi lại không thể nào xua đi được.

“Thiên Đạo lại dễ dàng công nhận địa vị của Hạo trong Nhân tộc như vậy?” “Đây không phải là tự vả vào mặt mình sao!” “Không tiếc tổn hại uy nghiêm cũng phải thừa nhận địa vị của Hạo, xem ra Thiên Đạo đang hạ một ván cờ lớn a!” Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân với ánh mắt sâu thẳm lại không ngừng lóe lên.

Hồng Quân tự nhận ở Hồng Hoang không có bất kỳ sinh linh nào có thể hiểu rõ Thiên Đạo hơn y.

Phục Hy mới là người được Thiên Đạo định sẵn cho vị trí Thiên Hoàng.

Nếu Thiên Đạo không có mưu tính, tuyệt đối không thể nào thừa nhận địa vị hoàng giả của Hạo.

“Hỡi ức vạn Nhân tộc Hồng Hoang, Ngô là Hạo!

Những năm nay, mọi công tích Ngô làm ra, đều không thể tách rời sự dạy dỗ của sư phụ Ngô!” “Bây giờ, Ngô đặc phong sư phụ của Ngô là Thổ Linh Đạo Nhân, làm Nhân Tộc Chí Thánh Tiên Sư!” Hạo vận chuyển pháp lực, khiến âm thanh trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Hồng Hoang.

Thổ Linh Đạo Nhân vẻ mặt có phần kinh ngạc.

Y không hề ám chỉ Hạo, là Hạo chủ động đề cập.

Nhưng, Thổ Linh Đạo Nhân chỉ cần suy nghĩ một chút, liền hiểu rõ ý đồ của Hạo khi làm vậy.

Nữ Oa trước thì tự mình ra tay muốn xóa sổ hắn, sau lại trục xuất hắn ra khỏi Nhân tộc, Hạo dù có ngốc đến đâu, cũng biết mình đã trở thành cái gai trong mắt, cái dằm trong thịt của Nữ Oa.

Mặc dù Hạo hiện tại là Chuẩn Thánh, nhưng bị một vị Thánh Nhân như Nữ Oa nhắm vào, tự nhiên cảm thấy áp lực như núi.

Mà lão sư của hắn là Thổ Linh Đạo Nhân, cũng là một vị Thánh Nhân, tu vi thậm chí còn sâu không lường được hơn cả Nữ Oa.

Hạo muốn đối kháng Nữ Oa, chỉ có thể dựa vào Thổ Linh Đạo Nhân mới được.

Cho nên mới sau khi đăng vị Hạo Hoàng, liền lập tức sắc phong Thổ Linh Đạo Nhân làm Nhân Tộc Chí Thánh Tiên Sư.

Hạo hiện tại cũng không còn là đứa trẻ không hiểu chuyện gì, với tư cách là hoàng giả thống lĩnh Nhân tộc một châu, hắn hiểu rõ chỉ có sự ràng buộc lợi ích sâu sắc, mối quan hệ giữa hắn và Thổ Linh Đạo Nhân mới có thể càng thêm vững chắc.

"Đáng chết!" Nghe Hạo lấy danh nghĩa hoàng giả Nhân tộc, sắc phong Thổ Linh Đạo Nhân làm Nhân Tộc Chí Thánh Tiên Sư, Nữ Oa lại lần nữa biến sắc.

Trong Bát Cảnh Cung, Thái Thượng Lão Tử vốn mặt không gợn sóng, cũng lập tức nhíu mày.

Mặc dù trước đó không đáp ứng lời mời liên thủ của Nữ Oa, nhưng điều đó không có nghĩa là Thái Thượng Lão Tử muốn để Thổ Linh Đạo Nhân tham gia vào, chia cắt khí vận Nhân tộc.

Nhưng, Nữ Oa và Thái Thượng Lão Tử đều đồng loạt đưa mắt nhìn về phía sâu trong thương khung.

Ngay cả Thổ Linh Đạo Nhân, cùng với các đại lão Hồng Hoang bao gồm cả Hồng Quân, đều nhìn về phía sâu trong thương khung.

Rõ ràng đang quan sát thái độ của Thiên Đạo.

Thổ Linh Đạo Nhân có thể ngồi vững vị trí Nhân Tộc Chí Thánh Tiên Sư hay không, cuối cùng vẫn phải xem thái độ của Thiên Đạo.

Nếu Thiên Đạo khẳng định, Thổ Linh Đạo Nhân tự nhiên có thể dựa vào vị trí Nhân Tộc Chí Thánh Tiên Sư để nhận được khí vận Nhân tộc hồi báo.

Nếu không được Thiên Đạo khẳng định, Thổ Linh Đạo Nhân đừng nói là chia cắt, dù chỉ một tia khí vận Nhân tộc cũng không có được.

Ông ông ông.....

Thế nhưng, thái độ của Thiên Đạo lại khiến cho các đại lão Hồng Hoang trợn mắt há mồm.

Thiên Đạo không những khẳng định việc Hạo sắc phong Thổ Linh Đạo Nhân, thậm chí còn ban thưởng công đức cho Thổ Linh Đạo Nhân.

Từng luồng Huyền Hoàng chi khí ẩn chứa thiên uy vô tận, từ sâu trong thương khung không ngừng rơi xuống, liên tục rót vào trong cơ thể Thổ Linh Đạo Nhân.

Nhưng, Thổ Linh Đạo Nhân, người chính thức trở thành Nhân Tộc Chí Thánh Tiên Sư và nhận được lượng lớn công đức thưởng từ Thiên Đạo, lại không có chút vui mừng nào, ngược lại còn nhíu chặt mày.

Không còn cách nào khác.

Sự việc diễn ra quá thuận lợi.

Thuận lợi đến mức khiến Thổ Linh Đạo Nhân cảm thấy có chút không chân thực.

Phải biết rằng, Thiên Đạo chính là BOSS cuối lớn nhất Hồng Hoang.

Từ khi nào mà việc cướp thức ăn từ miệng Thiên Đạo lại trở nên dễ dàng như vậy?

"Tên Thiên Đạo này, sẽ không phải đang tính kế ta đấy chứ?" Thổ Linh Đạo Nhân trong lòng lập tức kinh nghi bất định.

Thổ Linh Đạo Nhân hoàn toàn có lý do tin rằng Thiên Đạo đang tính kế mình.

Thiên Đạo sở dĩ dễ dàng thừa nhận vị trí Nhân Tộc Chí Thánh Tiên Sư, có lẽ là để có thể quang minh chính đại rót công đức và khí vận cho y.

Nếu không phải Thổ Linh Đạo Nhân có ký ức tiền thế của bản tôn Lê Ân, biết được bí mật lớn nhất Hồng Hoang "công đức có độc", tuyệt đối sẽ không đề phòng công đức mà Thiên Đạo ban xuống.

Thậm chí, y cũng sẽ giống như Lục Thánh, nạp công đức vào trong cơ thể để đề cao tu vi.

Chương 331

Dù sao, tu vi của y đã đạt đến Thánh Nhân viên mãn, nếu có đủ công đức, hoàn toàn có thể đẩy tu vi lên tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Nhưng, Thổ Linh Đạo Nhân biết rõ, nếu thật sự làm vậy, cuối cùng cho dù tu vi của y thật sự tấn thăng lên tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng sẽ giống như Hồng Quân, trở thành con rối bị Thiên Đạo thao túng.

Thứ của Thiên Đạo, đâu có dễ lấy như vậy.

"Thiên Đạo, kế hoạch của ngươi e rằng sắp đổ bể rồi!" Thổ Linh Đạo Nhân trong lòng cười lạnh một trận.

Đã biết "công đức có độc", Thổ Linh Đạo Nhân tự nhiên không thể nào đem công đức do Thiên Đạo ban tặng và khí vận từ Nhân tộc hồi báo, hoàn toàn dung nhập vào cơ thể.

Ông ông ông.....

Thổ Linh Đạo Nhân âm thầm vận chuyển Thổ chi pháp tắc, đem toàn bộ công đức và khí vận không ngừng rót vào cơ thể cách ly ra ngoài.

Công đức và khí vận nhập thể, đối với y có hại vô ích, thứ y cần chỉ là các điểm thuộc tính tự do cày được từ trong công đức và khí vận mà thôi.

Thiên Đạo vì để đạt được mục đích khống chế y một cách lặng lẽ, lần này ban tặng công đức và khí vận đều cực kỳ hậu hĩnh.

Thổ Linh Đạo Nhân từ đó đã cày được tới một trăm tỷ điểm thuộc tính tự do.

Một trăm tỷ điểm thuộc tính tự do, không nghi ngờ gì là một con số cực kỳ khổng lồ.

Phải biết rằng, những năm qua y cày được từ trên người Phục Hy và Hạo cộng lại, cũng không nhiều như vậy.

Điều này cũng khiến Thổ Linh Đạo Nhân càng thêm khẳng định, Thiên Đạo đang dùng công đức và khí vận để tính kế mình.

Sau khi Thổ Linh Đạo Nhân trở thành Nhân Tộc Chí Thánh Tiên Sư, có nghĩa là quyền phát ngôn của Nữ Oa và Thái Thượng Lão Tử trong Nhân tộc đã bị suy yếu thêm một bước.

Sắc mặt tái xanh, Nữ Oa không trở về Oa Hoàng Cung, mà xuất hiện tại Hoa Tư chi địa ở Đông Thắng Thần Châu.

Nàng quyết định tự mình phụ trợ Phục Hy, giúp hắn dùng tốc độ nhanh nhất, thống nhất các bộ lạc Nhân tộc ở Đông Thắng Thần Châu.

Hạo đã đi trước một bước đăng lên ngôi vị hoàng giả, nếu Phục Hy cứ chậm rãi như vậy, có khi Hạo sẽ mang theo thế lực của hàng tỷ Nhân tộc ở Nam Thiềm Bộ Châu, càn quét toàn bộ Đông Thắng Thần Châu.

Khi đó, Phục Hy có thể sẽ hoàn toàn vô duyên với ngôi vị Thiên Hoàng.

Dưới sự giúp đỡ của Nữ Oa, Phục Hy chỉ dùng ba năm thời gian, đã hoàn toàn thống nhất tất cả các bộ lạc Nhân tộc ở toàn bộ Đông Thắng Thần Châu.

Trong ba năm này, Hạo vốn định vượt châu thôn tính các bộ lạc Nhân tộc ở Đông Thắng Thần Châu, nhưng lại bị Thái Thượng Lão Tử cản trở.

Thổ Linh Đạo Nhân trở thành Nhân Tộc Chí Thánh Tiên Sư, đã

tổn hại nghiêm trọng đến lợi ích của Thái Thượng Lão Tử, tự nhiên y cũng không thể ngồi yên.

Nếu cứ để Hạo phát triển lớn mạnh, khi đó sẽ hoàn toàn thay thế Phục Hy, trở thành Thiên Hoàng của Nhân tộc, quyền phát ngôn của Thổ Linh Đạo Nhân trong Nhân tộc sẽ ngày càng lớn.

Quyền phát ngôn của Thổ Linh Đạo Nhân càng nhiều, sức nặng của y càng lớn, có nghĩa là sức nặng của y và Nữ Oa sẽ bị thu nhỏ lại.

Đây chắc chắn không phải là chuyện Thái Thượng Lão Tử muốn thấy.

Cho nên, lần này không cần Nữ Oa mời, Thái Thượng Lão Tử đã chủ động ra tay, ngăn cản thế lực dưới trướng Hạo tiếp tục phát triển lớn mạnh.

"Hừ!

Bây giờ mới ra tay ngăn cản, sớm hơn thì làm gì?" Nữ Oa hừ lạnh một tiếng, đối với Thái Thượng Lão Tử có thể nói là oán khí rất nặng.

Ban đầu, nếu Thái Thượng Lão Tử liên thủ với nàng, cùng nhau trục xuất Hạo, nói không chừng thật sự đã trục xuất Hạo ra khỏi Nhân tộc.

Bây giờ, Hạo đã đại thế thành.

Cho dù nàng và Thái Thượng Lão Tử liên thủ, cũng không có cách nào trục xuất Hạo, người đã được Thiên Đạo công nhận, ra khỏi Nhân tộc.

Trong ba năm này, Phục Hy cũng không hề bỏ bê tu hành.

Một ngày nọ, Phục Hy ngồi xếp bằng bên bờ Lạc Thủy, tham ngộ thiên địa chí lý.

Phục Hy đã được Nữ Oa điểm hóa, biết được tiền kiếp kim sinh

của mình.

Đương nhiên.

Nữ Oa cũng ám chỉ Phục Hy, cần phải sáng tạo ra Tiên Thiên Bát Quái, mới có thể công đức viên mãn.

Thiên địa chí lý mà Phục Hy tham ngộ, chính là Tiên Thiên Bát Quái.

Nhưng, Tiên Thiên Bát Quái thực sự quá sâu xa, huyền ảo.

Phục Hy ngồi tĩnh tọa bên bờ Lạc Thủy suốt ba năm, nhưng vẫn không thu hoạch được gì.

Hoa lạp!

Hoa lạp.....

Một ngày nọ, mặt nước Lạc Thủy vốn tĩnh lặng, đột nhiên sóng lớn cuồn cuộn, kinh động Phục Hy đang trầm tư khổ não.

Ngay sau đó, Phục Hy kinh ngạc nhìn thấy một con Long Mã toàn thân tỏa ra ánh sáng thánh khiết, từ trong Lạc Thủy chậm rãi hiện ra.

Long Mã hiện ra từ Lạc Thủy, đứng trước mặt Phục Hy, ngoan ngoãn đứng yên không nhúc nhích.

Phục Hy quan sát kỹ, chỉ thấy trên lưng Long Mã có những hoa văn: một sáu ở dưới, hai bảy ở trên, ba tám ở bên trái, bốn chín ở bên phải, năm mười ở giữa.

Phục Hy lấy một cọng cỏ thi, trên một chiếc lá cây lớn chiếu theo hoa văn trên lưng Long Mã mà vẽ lại.

Vừa vẽ xong, Long Mã hét lớn một tiếng rồi bay lên không, trong nháy mắt biến mất không thấy.

".....?!" "Hà Đồ Lạc Thư!!" Hóa thân của Thổ Linh Đạo Nhân

đang âm thầm theo dõi Phục Hy, con ngươi lập tức nheo lại.

Không sai.

Đồ án hoa văn in trên lưng Long Mã, chính là Hà Đồ Lạc Thư.

"Thiên Đạo quả nhiên thiên vị Phục Hy, dùng cách này để trợ giúp Phục Hy tham ngộ Tiên Thiên Bát Quái!" Hóa thân của Thổ Linh Đạo Nhân ngẩng đầu nhìn thoáng qua thương khung, trong lòng cười lạnh không thôi.

Không cần nghĩ cũng biết, chắc chắn là thủ bút của Thiên Đạo.

Phải biết rằng, Hà Đồ Lạc Thư thật sự đang ở trong tay Đế Tuấn.

Hơn nữa, Hà Đồ Lạc Thư là Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Muốn đem thiên địa chí lý ẩn chứa trong Hà Đồ Lạc Thư, hoàn mỹ in trên lưng Long Mã, ngay cả Nữ Oa và Thái Thượng Lão Tử liên thủ cũng không làm được.

Chương 332

Thế là, Phục Hy ngày đêm tham ngộ tinh túy của Hà Đồ Lạc Thư, cuối cùng cũng lĩnh ngộ ra Thái Cực chí lý.

Từ Thái Cực chí lý, Phục Hy tiếp tục lĩnh ngộ ra Lưỡng Nghi chí lý.

Từ Lưỡng Nghi chí lý, Phục Hy tiếp tục lĩnh ngộ ra Tứ Tượng chí lý.

Cuối cùng, Phục Hy ngẩng đầu quan sát mây trên trời, mưa rơi tuyết đổ, sấm chớp đùng đoàng, nhìn mặt đất có gió lớn thổi, sương mù dày đặc, lại quan sát chim bay thú chạy, căn cứ vào lý lẽ biến hóa âm dương giữa trời đất, cuối cùng đã sáng tạo ra Tiên Thiên Bát Quái, tức là dùng tám loại phù hiệu đơn giản nhưng ý nghĩa sâu sắc, để khái quát vạn sự vạn vật giữa trời đất.

Chính là Thái Cực sinh Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh Bát Quái!

Ông ông ông.....

Trong khoảnh khắc sáng tạo ra Tiên Thiên Bát Quái, từng luồng công đức mênh mông cuồn cuộn lập tức không ngừng rót vào trong cơ thể Phục Hy.

Từ luồng công đức cuồn cuộn này, hóa thân của Thổ Linh Đạo Nhân tổng cộng cày được ba trăm tỷ điểm thuộc tính tự do.

Tu vi của Phục Hy, cũng dưới sự rót vào của luồng công đức này, một bước tấn thăng lên tầng thứ Chuẩn Thánh viên mãn.

Tiếp theo, Phục Hy tại đất Trần, cử hành đại điển Phong Thiền thanh thế to lớn.

Ông ông ông.....

Sau khi tế cáo trời đất xong, Phục Hy cũng nhận được sự công nhận của Thiên Đạo.

Lại một luồng công đức và khí vận cực lớn từ sâu trong thương khung giáng xuống.

Dưới sự gia trì của luồng công đức và khí vận này, tu vi của Phục Hy lại lần nữa tăng vọt, đạt đến đỉnh phong Chuẩn Thánh viên mãn, vô hạn tiếp cận tầng thứ Thánh Nhân.

Hóa thân của Thổ Linh Đạo Nhân tiềm phục trong bóng tối, cũng thu hoạch phong phú, thu hoạch được hơn sáu trăm tỷ điểm thuộc tính tự do.

Đến đây, Phục Hy cũng chính thức đăng lên ngôi vị Thiên Hoàng.

Đương nhiên, quyền hành Thiên Hoàng này của Phục Hy không được viên mãn, đã bị Hạo phân liệt đi một phần.

Nhân tộc tiến vào thời đại song hoàng phân trị.

Ầm ầm!

Ầm ầm.....

Sau khi Phục Hy đăng lên ngôi vị Thiên Hoàng, biển mây khí vận trên không Tổ miếu Nhân tộc lập tức tăng vọt.

Cửu điều khí vận kim long cuồn cuộn trong biển mây khí vận cũng ngày càng rực rỡ và ngưng thực hơn, hình thể cũng to lớn hơn một vòng.

Nhân tộc Tam Tổ trấn thủ Tổ miếu, nhìn thấy cảnh này, vẻ mặt cực kỳ hưng phấn.

Khí vận Nhân tộc tăng vọt, có nghĩa là mỗi một vị Nhân tộc đều có thể được hưởng lợi.

Giống như Nhân tộc Tam Tổ lúc này vậy.

Ông ông ông.....

Tu vi của Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị lại đồng thời đột phá bình cảnh, chính thức tấn thăng Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Với tư cách là ba vị tổ tiên dẫn dắt Nhân tộc vượt qua gian khó, đưa Nhân tộc từ thời đại man hoang vào thời đại văn minh, công đức vô lượng, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị tự nhiên cũng có thể nhận được khí vận Nhân tộc gia trì.

Chính dưới sự gia trì của khí vận khổng lồ, tu vi của Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị và Truy Y Thị mới thuận lợi tấn thăng lên tầng thứ Chuẩn Thánh.

Đến đây, bao gồm cả Hạo, Nhân tộc đã sản sinh ra năm vị cường giả Chuẩn Thánh, thật sự có khí tượng của bá chủ Hồng Hoang, nhân vật chính của một thế hệ trời đất mới.

Thiên Đình, Tử Vi Cung.

Sau khi giao phó kế hoạch thu hoạch công đức và khí vận Nhân tộc cho Thổ Linh Đạo Nhân, Thái Âm Đạo Nhân lặng lẽ trở về Thiên Đình.

Sau khi trở về, Thái Âm Đạo Nhân liền bắt đầu hình thức bế quan.

Bởi vì bản tôn Lê Ân, thông qua linh hồn truyền tấn, đã giao cho Thái Âm Đạo Nhân một nhiệm vụ mới nhất: dung hợp Thái Âm và Thái Dương.

Lê Ân hiện đang bế quan phục hồi thương thế ở Yêu Giới, tạm thời không có thời gian tiếp tục tiến hành thử nghiệm dung hợp Thái Âm và Thái Dương.

Trước đó, Lê Ân cứng rắn đối đầu với Hồng Quân, bị thương cực

kỳ nghiêm trọng, không phải trong thời gian ngắn có thể phục hồi.

Thái Âm và Thái Dương tương dung, có lẽ là môn vô thượng thần thông mạnh nhất hiện tại, bao gồm cả các hóa thân pháp tắc.

Một khi hoàn toàn nắm giữ âm dương tương dung, môn vô thượng thần thông này sẽ trở thành lá bài tẩy đáng sợ nhất của Lê Ân.

Hiện tại, vừa mới đối đầu với Hồng Quân, tự nhiên phải chuẩn bị thêm một vài lá bài tẩy mạnh mẽ.

Nếu không, lần sau lại đối đầu với Hồng Quân, có thể không có cách nào an toàn thoát thân từ tay hắn.

Để cho Thái Âm Đạo Nhân, trong lúc y bế quan phục hồi thương thế, có thể hoàn thành thử nghiệm âm dương tương dung, Lê Ân trực tiếp chuyển toàn bộ thuộc tính Thái Dương Chân Hỏa sang cho Thái Âm Đạo Nhân.

Nhưng, động tĩnh của âm dương tương dung quá lớn, để không cho động tĩnh sáng tạo thần thông mới truyền ra ngoài, Thái Âm Đạo Nhân trực tiếp tại Tử Vi Cung, khai phá ra một tiểu thiên thế giới để bế quan tu luyện.

Lê Ân không chỉ chuyển Thái Dương Chân Hỏa, đồng thời cũng đem kinh nghiệm thử nghiệm dung hợp âm dương mấy lần, cùng truyền vào linh hồn Thái Âm Đạo Nhân.

Như vậy, Thái Âm Đạo Nhân không cần bắt đầu từ con số không, trực tiếp đứng trên vai Lê Ân, tiếp tục hoàn thiện thần thông mới.

Ầm ầm ầm.....

Trong tiểu thiên thế giới, Thái Âm Đạo Nhân hết lần này đến lần khác tế ra Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, hết lần này đến lần khác để chúng dung hợp lại.

Nhưng, cho dù Thái Âm Đạo Nhân kế thừa kinh nghiệm của Lê Ân, cũng không có cách nào hoàn toàn nắm giữ môn vô thượng thần thông này.

Năm đầu tiên.

Thái Âm Đạo Nhân không nhớ đã thử dung hợp âm dương bao nhiêu lần, nhưng chỉ có thể làm cho một phần vạn Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy dung hợp lại.

Dù vậy, thành quả này cũng khiến Thái Âm Đạo Nhân mừng như điên.

Phải biết rằng, lần đầu tiên Lê Ân thử nghiệm, chỉ có thể dung hợp một tia Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, ngay cả một phần ức vạn cũng không đạt tới.

Chỉ sau một năm, đã có thể dung hợp một phần vạn Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, không nghi ngờ gì là một bước đột phá lớn.

Năm thứ sáu.

Thái Âm Đạo Nhân có thể dung hợp Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, đã đạt đến một phần nghìn.

Chương 333

Năm thứ bốn mươi lăm.

Thái Âm Đạo Nhân có thể dung hợp Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, đã đạt đến một phần trăm.

Năm thứ ba trăm năm mươi.

Thái Âm Đạo Nhân có thể dung hợp Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, đã đạt đến một phần mười.

Rõ ràng, theo thời gian trôi qua, Thái Âm Đạo Nhân đối với môn vô thượng thần thông âm dương tương dung, ngày càng thuần thục, tốc độ đề cao tăng vọt theo đường thẳng.

Cuối cùng.

Vào năm thứ hai nghìn tám trăm.

Thái Âm Đạo Nhân đã hoàn mỹ nắm giữ môn vô thượng thần thông này, có thể dung hợp Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy, đạt đến mức kinh người một trăm phần trăm.

"Môn vô thượng thần thông này, cuối cùng đã hoàn toàn nắm giữ!" Thái Âm Đạo Nhân không khỏi thở dài cảm khái.

Môn vô thượng thần thông âm dương tương dung này, có lẽ là lần đầu tiên bản tôn Lê Ân cùng các hóa thân pháp tắc, không thông qua hệ thống cày mà tự mình sáng tạo ra.

Lúc này, Thái Âm Đạo Nhân trong lòng tràn đầy cảm giác thành tựu.

Phải biết rằng, âm dương tương dung không phải là một môn thần thông bình thường, uy lực của nó vượt qua bất kỳ môn thần thông nào

mà y từng cày được.

"Thái Dương Chân Hỏa và Thái Âm Chân Thủy cấp bậc Thánh Nhân viên mãn, trăm phần trăm dung hợp làm một, uy lực dù chưa đạt đến tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, chắc cũng không kém bao nhiêu!" Trong mắt Thái Âm Đạo Nhân lóe lên một tia háo hức muốn thử.

Bây giờ y chỉ hận không thể tìm Hồng Quân đánh một trận nữa, để thử uy lực thật sự của môn vô thượng thần thông này.

Nhưng, Thái Âm Đạo Nhân cũng chỉ có thể nghĩ vậy thôi.

Bởi vì y biết, Lê Ân chắc chắn sẽ không đồng ý.

Lê Ân xem môn vô thượng thần thông này là lá bài tẩy lớn nhất, sao có thể để Thái Âm Đạo Nhân dễ dàng bại lộ.

Trong những năm Thái Âm Đạo Nhân bế quan sáng tạo thần thông, Hồng Hoang tuy bề ngoài cực kỳ bình tĩnh, nhưng thực tế vẫn sóng ngầm cuồn cuộn.

Trong đó, nổi bật nhất là Ma giáo do La Hầu và Kế Đô đứng đầu, hoạt động tích cực nhất.

U Minh chi địa.

Ông!

Trong biển máu vô tận, hôm nay đã chào đón một vị khách không mời mà đến.

"Hử?" Là chủ nhân của biển máu vô tận, Minh Hà giáo chủ tự nhiên ngay lập tức nhận ra sự hiện diện của vị khách không mời này.

Ông!

Một thân ảnh màu máu, tức thì xuất hiện trước mặt vị khách không mời.

Thân ảnh màu máu đó, chính là Huyết Thần Tử của Minh Hà giáo chủ.

"Nguyên lai là Ma Tổ giá lâm, thật là khách quý a!" Huyết Thần Tử nhìn sâu vào vị khách không mời một cái.

Không sai.

Vị khách không mời đến U Minh Huyết Hải, chính là La Hầu.

Nhưng, đây không phải là bản thể của La Hầu, mà là Thiên Ma huyễn thân của La Hầu.

"Không biết Ma Tổ giá lâm U Minh Huyết Hải của ta, có gì chỉ giáo?" Minh Hà giáo chủ Huyết Thần Tử không hàn huyên với La Hầu, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

"Minh Hà, chẳng lẽ ngươi định cùng ta bàn chính sự ở đây sao?

Không mời ta vào đạo trường của ngươi ngồi một chút à?" Thiên Ma huyễn thân của La Hầu nhàn nhạt cười.

Minh Hà giáo chủ có chút kinh ngạc nhìn La Hầu một cái.

Trong vô tận tuế nguyệt qua, La Hầu là kẻ đầu tiên chủ động yêu cầu vào đạo trường của hắn ngồi.

Phải biết rằng, danh hiệu "Huyết hải bất khô, Minh Hà bất tử" không phải là nói suông.

Trong U Minh Huyết Hải, chiến lực mà Minh Hà giáo chủ có thể phát huy, vô hạn tiếp cận tầng thứ Thánh Nhân.

Nhưng, Minh Hà suy nghĩ một chút cũng thấy bình thường.

Đường đường là Ma Tổ La Hầu, là tồn tại cổ xưa từng tranh đấu với Hồng Quân, thủ đoạn và át chủ bài nhiều vô kể.

Hơn nữa, Minh Hà giáo chủ cũng nhìn ra được, La Hầu trước mắt

không phải bản thể, mà là một tôn hóa thân.

La Hầu nghệ cao gan lớn, cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Đạo trường của Minh Hà giáo chủ nằm ở nơi sâu nhất của U Minh Huyết Hải.

Nơi đây tràn ngập âm uế và huyết sát chi khí vô tận, khắp nơi đều đầy rẫy Huyết chi pháp tắc đáng sợ.

Ngay cả Chuẩn Thánh, nếu đi sâu vào đây, cũng sẽ bị Huyết chi pháp tắc khủng bố ở đây xâm thực thành con rối chỉ biết khát máu giết chóc.

Nhưng, La Hầu dù chưa thành Thánh, nhưng không phải là Chuẩn Thánh bình thường.

Thiên Ma huyễn thân của hắn, mọi lúc đều cuồn cuộn ma khí vô cùng kinh người, cách ly sự xâm thực của Huyết chi pháp tắc.

"Không hổ là Ma Tổ danh chấn Hồng Hoang, chỉ là một tôn hóa thân, cũng có thể chống lại sự xâm thực của Huyết chi pháp tắc ở đây!" Minh Hà giáo chủ thầm tán thưởng một tiếng.

Trong lòng đối với La Hầu càng thêm kiêng kỵ.

Một tôn Huyết Thần Tử đưa La Hầu đến đạo trường của Minh Hà giáo chủ xong liền tiêu tan, đổi lại là bản thể Minh Hà giáo chủ tự mình nghênh tiếp La Hầu.

La Hầu không phải là người bình thường, tự nhiên có tư cách để bản thể Minh Hà giáo chủ tự mình tiếp đãi.

Trong địa bàn của mình, Minh Hà giáo chủ có thể nói là khí thế mười phần, cũng không sợ La Hầu giở trò.

Ông ông ông.....

Sau khi tiện tay vung ra hàng trăm nghìn đạo cấm chế kết giới,

Minh Hà giáo chủ trực tiếp nhìn chằm chằm La Hầu nói: “Ma Tổ bây giờ có thể nói rõ ý đồ rồi chứ!”.

Hắn không tin, một tồn tại như La Hầu lại rảnh rỗi đến phát hoảng, đến địa bàn của hắn đi dạo.

Chương 334

“Minh Hà, ta muốn mời ngươi gia nhập Ma giáo!” La Hầu cũng không vòng vo nữa, cuối cùng nói rõ ý đồ.

Minh Hà giáo chủ tức thì sững sờ.

Rõ ràng không ngờ mục đích La Hầu tìm đến mình là vì chuyện này.

“Ma Tổ, ngươi là một giáo chủ, ta cũng là một giáo chủ.

Nếu đổi lại là ta, mời ngươi gia nhập A Tu La giáo của ta, ngươi có đồng ý không?” Nhưng, sau khi phản ứng lại, Minh Hà giáo chủ lại cười như không cười nhìn La Hầu.

“Minh Hà, đừng vội từ chối, không ngại nghe điều kiện của ta trước rồi nói!” Đối với sự từ chối khéo léo của Minh Hà giáo chủ, La Hầu lại không hề tức giận.

“Ồ, vậy không biết Ma Tổ có thể đưa ra điều kiện gì?” Minh Hà giáo chủ thản nhiên, ung dung hỏi.

Hắn không cho rằng La Hầu có thể đưa ra điều kiện khiến hắn động lòng.

“Điều kiện của ta là, chỉ cần ngươi gia nhập Ma giáo của ta, bản tôn có thể giúp ngươi thành...

Thánh!!” La Hầu đầy hứng thú nhìn Minh Hà giáo chủ.

Đồng thời cũng tràn đầy tự tin.

Điều kiện này tuyệt đối thành ý tràn đầy.

La Hầu không tin Minh Hà giáo chủ có thể chống lại sự cám dỗ của việc thành Thánh.

“Cái gì?!” “Giúp ta... thành Thánh!!” Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Vừa nghe điều kiện La Hầu đưa ra, giọng nói của Minh Hà giáo chủ lập tức cao lên mấy vạn độ.

Nhìn Minh Hà giáo chủ thất thố như vậy, La Hầu liền cười.

Hắn biết chuyện này đã thành.

Hồng Hoang căn bản không có bất kỳ sinh linh nào có thể chống lại được sự cám dỗ của việc thành Thánh.

“Ngươi lấy gì để giúp ta thành Thánh?” Minh Hà giáo chủ ánh mắt lóe lên, con ngươi nóng rực nhìn chằm chằm La Hầu.

“Bằng thứ này trong tay ta!” La Hầu vẻ mặt bình tĩnh, lật tay một cái, một luồng Huyền Hoàng chi khí tức thì xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

“.....Công đức?!” Hô hấp của Minh Hà giáo chủ lập tức trở nên dồn dập, trong con ngươi nóng rực lóe lên từng đạo tham lam.

Nếu người trước mắt không phải là Ma Tổ La Hầu, Minh Hà giáo chủ đã sớm không nhịn được ra tay, cướp đoạt công đức trong tay đối phương.

“Ngươi lại nỡ lấy công đức ra để chiêu mộ ta?” Nhưng, sau khi bình tĩnh lại, trong lòng Minh Hà giáo chủ lại thêm mấy phần cảnh giác.

Mặc dù cực kỳ khao khát công đức trong tay La Hầu, nhưng Minh Hà giáo chủ cũng lo lắng đối phương dùng công đức để tính kế.

Dù sao La Hầu không phải là kẻ dễ đối phó, một chút sơ sẩy rất có thể sẽ trúng kế của đối phương.

“Công đức quả thực là thứ tốt khó có được!” “Nhưng bản tôn tự

tin, cho dù không có công đức, cũng có thể dựa vào sức mình thành Thánh!" "Dùng chút công đức này, có thể đổi lấy một viên đại tướng, ta cho rằng đáng!" "Có ngươi gia nhập, Ma giáo của ta sẽ như hổ thêm cánh!" La Hầu nói một cách nhẹ nhàng, nhưng toàn thân lại bộc phát ra một luồng tự tin cực kỳ mạnh mẽ.

Minh Hà giáo chủ nhìn chằm chằm La Hầu.

Nếu nói không động lòng, đó tuyệt đối là giả.

Hồng Hoang không có bất kỳ sinh linh nào có thể chống lại được sự cám dỗ của việc thành Thánh.

Nhưng Minh Hà giáo chủ lại không thể không suy nghĩ sâu hơn, bên trong liệu có phải là kế của La Hầu hay không.

Dù sao La Hầu cũng không phải là nhân vật đơn giản.

Phải biết rằng, năm xưa trong trận chiến Đạo Ma, La Hầu vẫn luôn áp đảo Hồng Quân.

Thực ra, sự lo lắng của Minh Hà giáo chủ không sai.

La Hầu sở dĩ sảng khoái lấy ra công đức, giúp Minh Hà giáo chủ thành Thánh, tự nhiên là có mưu tính của hắn.

La Hầu đối với Thiên Đạo Hồng Hoang cực kỳ kiêng kỵ, cũng không biết công đức do Thiên Đạo ban xuống, có mờ ám gì bên trong hay không.

Cho nên, mới sảng khoái lấy ra công đức, giúp Minh Hà giáo chủ thành Thánh.

Chẳng qua là để Minh Hà giáo chủ làm chuột bạch.

Trong đầu Minh Hà giáo chủ, đột nhiên lóe lên một tia sáng.

"Để ta gia nhập Ma giáo cũng không phải là không được, nhưng điều kiện phải đổi một cái khác!" Minh Hà giáo chủ hít sâu một hơi,

sau đó mới nói với La Hầu.

"Điều kiện, cứ việc đưa ra!" La Hầu trong lòng tuy có chút tiếc nuối, nhưng không chút do dự mà đáp ứng.

"Ta muốn thành lập A Tu La Giới, điều kiện của ta là ngươi cần phải hộ pháp cho ta, giúp ta bảo vệ được công đức lập giới!" Minh Hà giáo chủ ánh mắt rực sáng nhìn chằm chằm La Hầu.

Đối với công đức, Minh Hà giáo chủ nào lại không thèm muốn.

Nhưng công đức La Hầu lấy ra hắn không yên tâm, còn công đức lập giới do Thiên Đạo ban cho, đương nhiên là trăm phần trăm yên tâm.

La Hầu muốn tính kế, cũng không thể nào trước mặt Thiên Đạo mà giở trò.

Hoàn mỹ!

Minh Hà giáo chủ không khỏi thầm tán thưởng sự cơ trí của mình.

Hắn cho rằng lần ứng đối này, quả thực hoàn mỹ đến tuyệt đỉnh.

Đem tất cả âm mưu của La Hầu đẩy ngược lại, còn lợi ích thì bị hắn nuốt trọn.

Chỉ cần luyện hóa công đức lập giới, tấn thăng thành Thánh Nhân, Minh Hà giáo chủ trong lòng không khỏi kích động.

La Hầu thì nhìn sâu Minh Hà giáo chủ một cái.

"Có thể!" Nhưng, La Hầu suy nghĩ một chút, liền đáp ứng điều kiện của Minh Hà giáo chủ.

Nhìn Minh Hà giáo chủ khí thế phơi phới, dường như chiếm được món hời lớn, La Hầu trong lòng lại cười lạnh không thôi.

Mặc dù có vẻ như Minh Hà giáo chủ đã thoát ra khỏi kế hoạch của

hắn, nhưng thực tế vẫn nằm trong kế hoạch của hắn.

Chương 335

Hắn chỉ muốn xem công đức do Thiên Đạo ban xuống có mờ ám gì hay không, còn việc không dùng công đức của mình, La Hầu tỏ vẻ không sao cả.

Nhưng, nếu đã Minh Hà giáo chủ tự nhận đã thoát khỏi kế hoạch của hắn, La Hầu lão luyện thâm sâu tự nhiên phải phối hợp với đối phương.

"Khi nào bắt đầu?" Minh Hà giáo chủ ngay lập tức không thể chờ đợi mà hỏi.

Hắn đã sớm có ý định lập giới.

Tiểu thiên thế giới dùng để thành lập A Tu La Giới, Minh Hà giáo chủ cũng đã sớm khai phá xong.

Nhưng, sau khi thấy Chúc Long lập giới bị mấy vị Thánh Nhân bí ẩn phục kích, Minh Hà giáo chủ thế đơn lực bạc, mới phải cứng rắn kìm nén xung động lập giới xuống.

Không còn cách nào khác.

Minh Hà giáo chủ mặc dù tự nhận thủ đoạn phi phàm, có thể làm được dưới Thánh Nhân vô địch, nhưng lại không cuồng vọng đến mức có thể một mình chống lại mấy vị Thánh Nhân thực lực cường hoành.

Bây giờ, La Hầu muốn lôi kéo hắn vào Ma giáo, không nghi ngờ gì là cơ hội tốt nhất để lập giới.

"Phải chuẩn bị trước một chút mới được!" "Lần lập giới này, tuyệt đối sẽ dẫn đến nhiều Thánh Nhân hơn đang âm thầm rình mò!" "Không chuẩn bị tốt, đừng nói là công đức không giữ được, có thể sẽ

có nguy hiểm vẫn lạc!" La Hầu nghiêm nghị nói.

"Quả thực phải chuẩn bị thật tốt mới được!" Sắc mặt Minh Hà giáo chủ cũng dần dần trở nên ngưng trọng.

Mặc dù La Hầu đã đáp ứng điều kiện của hắn, nhưng Minh Hà giáo chủ cũng không thể nào trăm phần trăm tin tưởng đối phương.

Hắn cũng phải bố trí trước một loạt hậu thủ, để tránh lúc đó không chút phòng bị, trúng kế của La Hầu.

Vạn nhất kế hoạch thật sự của La Hầu, chính là công đức lập giới thì sao.

Đối với điểm này, Minh Hà giáo chủ không thể không phòng.

Có thể trở thành một phương cự bá của Hồng Hoang, Minh Hà giáo chủ tự nhiên cũng là kẻ thành phủ sâu sắc, chắc chắn sẽ không dễ dàng tin người.

Thế là, La Hầu và Minh Hà giáo chủ liền mỗi người mang tâm tư riêng, tự đi bố trí các loại hậu thủ.

Đối với việc thành lập A Tu La Giới lần này, bất luận là Minh Hà giáo chủ hay La Hầu, đều cực kỳ thận trọng.

Phải mất hơn một nghìn năm thời gian, Minh Hà giáo chủ và La Hầu mới hoàn thành việc bố trí.

Hưu!

Minh Hà giáo chủ chọn Bất Chu Sơn để tiếp nhận công đức lập giới.

Đây cũng là sau khi thương nghị vô số lần với La Hầu và Kế Đô, mới cuối cùng định ra vị trí.

Rõ ràng, là muốn mượn thế.

Trong các hậu thủ mà hắn và La Hầu bố trí, trong đó có một trọng là cho nổ tung Bất Chu Sơn để chuyển dời sự chú ý.

Bất Chu Sơn là thiên trụ của Hồng Hoang, một khi bị nổ tung, tuyệt đối là một tai nạn khổng lồ, bầu trời mất đi chống đỡ sẽ lại lần nữa nghiêng đổ.

Khi đó, e rằng ngay cả Hồng Quân cũng sẽ ngồi không yên, tất sẽ tự mình ra tay bảo vệ Bất Chu Sơn.

Như vậy, Hồng Quân sẽ bị bó tay bó chân khắp nơi, không có cách nào đối phó với bọn họ.

Thậm chí, không chừng Hồng Quân vì không muốn Bất Chu Sơn bị ảnh hưởng, sẽ ra tay giúp bọn họ ngăn cản công kích của các Thánh Nhân bí ẩn khác.

Minh Hà giáo chủ và La Hầu, rõ ràng đã lên kế hoạch trước mọi thứ, biến Hồng Quân từ trở lực thành trợ lực.

Lặng lẽ đến Bất Chu Sơn xong, La Hầu và Kế Đô tức thì ẩn nấp thân hình, để lại một mình Minh Hà giáo chủ đứng trên đỉnh Bất Chu Sơn.

"Ngô là Minh Hà, hôm nay đặc biệt thông cáo Hồng Hoang, A Tu La Giới thành lập!" Giọng nói hùng vĩ của Minh Hà, tức thì vang dội khắp toàn bộ Hồng Hoang.

"Cái gì?!" "Minh Hà chẳng lẽ điên rồi, dám lập giới?" "Xem ra Minh Hà đã có chỗ dựa, mới dám không kiêng kỵ mà lập giới!" Các đại lão Hồng Hoang lần lượt kinh nghi bất định.

Đặc biệt là mấy vị Thánh Nhân bí ẩn từng ra tay cướp đoạt công đức lập giới của Chúc Long, cuối cùng lại để đối phương thành công tẩu thoát, ánh mắt băng lãnh lập tức điên cuồng lóe lên.

Lần này, bọn họ cũng sẽ không để Minh Hà giáo chủ, từ dưới tay

mình trốn thoát.

Lúc này, ngay cả Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa, trong mắt cũng bắn ra tinh quang.

Rõ ràng, ngay cả bọn họ cũng đã động tâm tư ra tay cướp đoạt công đức của Minh Hà.

Không còn cách nào khác.

Bọn họ đều đã trải nghiệm được lợi ích của việc dùng công đức tu luyện, tốc độ đề cao tu vi, nhanh hơn khổ tu không biết bao nhiêu ức vạn lần.

Cảm giác tu vi tăng vọt đó, khiến bọn họ đều có chút nếm mùi biết vị.

Về phần Thông Thiên giáo chủ, vẫn bị Hồng Quân trấn áp tại Bích Du Cung, tuy cũng vô cùng khao khát công đức lập giới của Minh Hà, nhưng rõ ràng là lực bất tòng tâm.

Ông ông ông.....

Minh Hà giáo chủ thành lập A Tu La Giới, không ngoài ý muốn cũng nhận được công đức thưởng từ Thiên Đạo.

Từng đoàn Huyền Hoàng chi khí mênh mông khó lường, từ sâu trong thương khung giáng xuống, không ngừng rót vào trong cơ thể Minh Hà giáo chủ.

"Đến sớm không bằng đến đúng lúc!" Càn Khôn Đạo Nhân vừa mới đến Bất Chu Sơn, trên mặt tức thì lộ ra một tia vui mừng.

Không lâu trước, y mới rời khỏi Lưỡng Giới Sơn của Dương Mi đạo trường.

Những năm nay, Càn Khôn Đạo Nhân vẫn luôn ở trong Lưỡng Giới Sơn, ngoài việc cày thuộc tính của Dương Mi, thời gian còn lại

đều toàn lực ngưng tụ kết tinh Không Gian pháp tắc.

Y không quên nhiệm vụ mà bản tôn Lê Ân đã giao.

Lê Ân đang chờ dùng Không Gian pháp tắc kết tinh để xây dựng Hư Không Na Di đại trận kết nối Yêu Giới và Hồng Hoang, Càn Khôn Đạo Nhân tự nhiên không dám lơ là.

Lần này ra khỏi Lưỡng Giới Sơn, Càn Khôn Đạo Nhân là để trở về Yêu Giới, đưa Không Gian pháp tắc kết tinh cho bản tôn.

Ai ngờ trên đường đi, lại nghe thấy giọng nói của Minh Hà giáo chủ.

Thế là, Càn Khôn Đạo Nhân vội vàng thay đổi phương hướng, thẳng tiến Bất Chu Sơn, định trước khi trở về Yêu Giới, thuận tay thu hoạch một đợt thuộc tính tự do.

Nhưng, Càn Khôn Đạo Nhân lại không hiện thân, mà ẩn nấp trong không gian đứt gãy gần Bất Chu Sơn.

Càn Khôn Đạo Nhân không ngốc, y biết rõ công đức lập giới của Minh Hà giáo chủ tuyệt đối có thể gọi là miếng mồi béo bở, số Thánh Nhân đang nhòm ngó tuyệt đối không chỉ một hai vị đơn giản.

Một khi Càn Khôn Đạo Nhân công khai hiện thân ở Bất Chu Sơn, tuyệt đối sẽ trở thành kẻ thù chung, bị tất cả các Thánh Nhân đang rình mò tấn công.

Chương 336

Càn Khôn Đạo Nhân du tẩu trong không gian đứt gãy trên đỉnh Bất Chu Sơn, đem tất cả các bong bóng thuộc tính rơi ra từ công đức, thu hết vào trong túi.

Với tạo nghệ Không Gian pháp tắc cấp bậc Thánh Nhân viên mãn của Càn Khôn Đạo Nhân, Minh Hà giáo chủ chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, tự nhiên không thể nào phát hiện sự tồn tại của y.

Càn Khôn Đạo Nhân từ công đức lập giới của Minh Hà giáo chủ, tổng cộng cày được mấy trăm tỷ điểm thuộc tính tự do.

Mấy trăm tỷ điểm thuộc tính tự do, nếu đặt ở trước kia, Càn Khôn Đạo Nhân tự nhiên sẽ mừng như điên.

Nhưng bây giờ đối với y, người đã là Thánh Nhân viên mãn, đã không còn gợn sóng nào.

Nhưng, cày xong công đức, Càn Khôn Đạo Nhân lại không lập tức rời đi.

Tự nhiên là ở lại xem kịch vui, thuận tiện cày thêm một đợt thuộc tính của Thánh Nhân.

Dùng ngón chân cũng biết, đợi Thiên Đạo ban xong công đức rồi trầm tịch xuống, những tồn tại Thánh Nhân đang thèm nhỏ dãi công đức của Minh Hà giáo chủ, tuyệt đối sẽ lập tức ra tay cướp đoạt.

Ầm ầm!

Ầm ầm.....

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Ý nghĩ này của Càn Khôn Đạo Nhân vừa nảy ra, từng đạo công

kích ẩn chứa thánh uy vô tận liền từ bốn phương tám hướng bay tới, tất cả đều nhắm thẳng vào Minh Hà giáo chủ.

Minh Hà giáo chủ lập tức mắt tóe lửa, tròng mắt sắp kinh hoàng nổ tung.

Bởi vì..... lúc này ra tay cướp đoạt công đức, có tới hơn mười vị Thánh Nhân.

Trong đó có năm đạo công kích, chính là từ Bát Cảnh Cung, Ngọc Hư Cung, Đại Lôi Âm Tự, Tà Nguyệt Tam Tinh Động và Oa Hoàng Cung phát ra.

Rõ ràng, trong Lục Thánh trừ Thông Thiên giáo chủ bị trấn áp ra, năm vị Thánh còn lại đều không thể chịu nổi sự cám dỗ của công đức.

"Hít!

Hít....." Ngay cả La Hầu và Kế Đô đang ẩn nấp trong bóng tối, cũng không kìm được mà hít vào từng luồng khí lạnh.

Mặc dù đã sớm dự liệu, lần lập giới này của Minh Hà sẽ gây ra động tĩnh không nhỏ.

Nhưng lại không dự liệu được, đội hình ra tay cướp đoạt công đức của Minh Hà, lại hoành tráng và khổng lồ đến vậy.

Có tới mười một vị Thánh Nhân, đồng thời ra tay tấn công Minh Hà.

Ngoài Thái Thượng Lão Tử và bốn vị Thánh khác, còn có sáu vị Thánh Nhân bí ẩn không rõ thân phận ra tay.

"Cướp công đức của bản tôn?

Hưu tưởng!" Minh Hà giáo chủ hai mắt đỏ ngầu, sâu trong con ngươi tràn ngập vẻ điên cuồng vô tận.

Công đức lập giới là hy vọng lớn nhất để hắn thành Thánh, một

khi bị cướp đi, có thể sẽ vĩnh viễn mất đi cơ duyên thành Thánh.

Minh Hà giáo chủ tự nhiên sẽ không đồng ý.

Ầm ầm!

Ầm ầm.....

Thế là, Minh Hà giáo chủ không chút do dự mà kích hoạt hậu thủ đã bố trí cùng La Hầu.

Từng tòa thánh trận khủng bố được bố trí trong thân núi Bất Chu Sơn, lập tức liên miên không dứt mà nổ tung.

Năm xưa Cộng Công tự bạo, cũng chỉ làm sụp một đoạn thân núi Bất Chu Sơn.

Nay thánh trận do Minh Hà giáo chủ và La Hầu bố trí, uy lực nổ tung còn mạnh hơn Cộng Công tự bạo gấp trăm lần.

Bất Chu Sơn khổng lồ vô cùng, lập tức rung chuyển dữ dội, phảng phất như sắp sụp đổ.

"Đáng chết!" Nguyên bản, Hồng Quân đang ở Tử Tiêu Cung ngồi xem kịch vui, muốn tìm ra gốc gác của sáu vị Thánh Nhân bí ẩn kia, tức thì biến sắc.

Bất Chu Sơn sụp đổ, hậu quả quá nghiêm trọng.

Hơn nữa, lần này thánh trận do Minh Hà giáo chủ dẫn bạo, uy lực mạnh mẽ căn bản không phải lần Cộng Công tự bạo trước có thể so sánh được.

Lỗ thủng trên trời xuất hiện khi đó, có thể sẽ lớn hơn lần trước vạn lần không chỉ.

Lỗ thủng lớn như vậy, e rằng ngay cả Nữ Oa cũng không thể vá lại được.

Gây ra chuyện lớn như vậy, Thiên Đạo sao có thể dễ dàng tha cho y.

Dù sao, bầu trời xuất hiện lỗ thủng lớn như vậy, không chỉ khiến Hồng Hoang đại lục phải chịu vô tận thiên tai, mà còn ảnh hưởng đến Thiên Đạo.

Hồng Quân tuy vô cùng khao khát thoát khỏi sự trói buộc của Thiên Đạo, tự nhiên vui mừng khi thấy Thiên Đạo bị tổn hại, nhưng tiền đề là y không bị Thiên Đạo trách phạt mới được.

Là người đại diện thay Thiên Đạo giám sát thiên hạ, gây ra chuyện lớn như vậy, Hồng Quân dùng ngón chân cũng biết, Thiên Đạo chắc chắn sẽ giáng tội lên y.

Không chừng, Thiên Đạo sẽ trực tiếp xóa bỏ ý thức của y, biến y thành một con rối hoàn toàn bị Thiên Đạo thao túng.

Nghĩ đến đây, trong lòng Hồng Quân liền dâng lên một luồng hàn ý vô tận.

Y biết rõ hơn ai hết, Thiên Đạo không phải là kẻ dễ dãi, khi nổi giận tuyệt đối sẽ làm ra chuyện đó.

Ầm ầm!

Ầm ầm.....

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Giống như Minh Hà giáo chủ và La Hầu đã dự đoán trước, vào lúc Bất Chu Sơn lung lay sắp đổ, sắp bị nổ tung, Hồng Quân cuối cùng cũng đã ra tay.

Từng đạo Tạo Hóa pháp tắc bảy màu rực rỡ, lộng lẫy, tức thì từ Tử Tiêu Cung ngoài ba mươi ba tầng trời cuồn cuộn tuôn ra, giáng xuống Bất Chu Sơn.

Tạo Hóa pháp tắc mênh mông cuồn cuộn, trong chốc lát bao trùm toàn bộ Bất Chu Sơn.

Hồng Quân vừa ra tay, liền biết có hay không!

Lần này Hồng Quân dùng, là Tạo Hóa pháp tắc cấp bậc Thiên Đạo Thánh Nhân, uy lực mạnh mẽ quả thực kinh thiên động địa.

Chương 337

Mười một vị Thánh Nhân đánh ra công kích, dưới Tạo Hóa pháp tắc của Hồng Quân, đều tức thì tan biến.

Không chỉ như vậy, Tạo Hóa pháp tắc cấp bậc Thiên Đạo Thánh Nhân, có thể nói là huyền diệu đến cực điểm.

Ngay cả Bất Chu Sơn bị thánh trận nổ tung, dưới sự bao trùm của Tạo Hóa pháp tắc, cũng với tốc độ mắt thường có thể thấy được, sinh trưởng phục hồi.

"Không hổ là Tạo Hóa pháp tắc của Thiên Đạo Thánh Nhân, ngay cả Bất Chu Sơn bị nổ đứt cũng có thể phục hồi, đã vượt qua cảnh giới sinh tử nhân nhục bạch cốt!" Càn Khôn Đạo Nhân ẩn nấp trong không gian đứt gãy, không kìm được mà tán thưởng.

Về phần La Hầu và Kế Đô, trong khoảnh khắc Hồng Quân ra tay, cũng đã hành động, trực tiếp kích hoạt Âm Dương Càn Khôn Điên Đảo đại trận, cuốn lấy thân hình Minh Hà giáo chủ, trong chốc lát thoát ly khỏi phạm vi Bất Chu Sơn.

Bọn họ tự nhiên không dám tiếp tục ở lại Bất Chu Sơn.

Nếu không, sau khi Hồng Quân rảnh tay, tất sẽ nhắm mũi nhọn vào bọn họ.

Dù sao lần này bọn họ đã tính kế Hồng Quân, biến y thành cây thương sử dụng.

Hỏi xem Đạo Tổ Hồng Quân cao cao tại thượng, làm sao có thể chịu đựng được sự sỉ nhục này.

"Âm Dương Càn Khôn Điên Đảo đại trận!" "La Hầu, lại là ngươi!" Hồng Quân hai mắt phun lửa, giọng nói lạnh lẽo, mang theo

sát cơ ngút trời.

La Hầu, lần thứ hai từ dưới mí mắt y trốn thoát.

Mặc dù Âm Dương Càn Khôn Điên Đảo đại trận do La Hầu và Kế Đô bố trí cực kỳ ẩn khuất, nhưng sau khi kích hoạt sao có thể giấu được cảm giác của Hồng Quân.

Chỉ là Hồng Quân lúc này không rảnh tay, cần phải toàn lực duy trì và phục hồi Bất Chu Sơn, cho nên mới chỉ có thể trơ mắt nhìn La Hầu và đồng bọn an toàn tẩu thoát.

Càn Khôn Đạo Nhân cày xong một đợt Tạo Hóa pháp tắc Thiên Đạo Thánh Nhân sơ kỳ, cũng vội vàng lặng lẽ độn tẩu.

Y không muốn đợi đến khi Hồng Quân rảnh tay, trở thành bao cát trút giận của đối phương.

Bá!

Bá!

Bá!

Minh Hà giáo chủ, La Hầu và Kế Đô an toàn thoát ly khỏi Bất Chu Sơn, khoảnh khắc tiếp theo, thân hình liền xuất hiện trong Hỗn Độn ngoài tận cùng trời cao.

"La Hầu, ngươi có ý gì?" Vừa thấy mình rời khỏi Hồng Hoang, xuất hiện trong hư không Hỗn Độn mênh mông vô tận, Minh Hà giáo chủ lập tức biến sắc, nghiêm giọng chất vấn La Hầu.

Hưu!

Thân hình Minh Hà giáo chủ lập tức lùi lại, mặt đầy cảnh giác nhìn chằm chằm La Hầu và Kế Đô.

Không nghi ngờ gì, Minh Hà giáo chủ cho rằng La Hầu và Kế Đô, đưa hắn đến hư không Hỗn Độn, là để giết hắn, từ đó không tốn chút

sức lực nào cướp đoạt công đức lập giới.

"Minh Hà, ngươi tu luyện hỏng não rồi sao, nếu ta muốn đối phó ngươi, vừa rồi trực tiếp ném ngươi ở Bất Chu Sơn là được rồi, cần gì phải tốn công tốn sức đưa ngươi đến hư không Hỗn Độn?" La Hầu không khỏi có chút cạn lời.

Hắn cảm thấy, Minh Hà giáo chủ quả thực giống như diễn viên, đặc biệt thích tự thêm kịch bản cho mình.

"Đưa ngươi đến hư không Hỗn Độn, là để chuẩn bị cho ngươi thành Thánh!" "Thành Thánh trong Hồng Hoang, cần phải trải qua khảo nghiệm Thiên Đạo lôi phạt." "Lần này ta đã tính kế Hồng Quân, ngươi nghĩ lúc đó Hồng Quân sẽ không động lòng, mặc cho ngươi thành Thánh sao?" "Ta có thể khẳng định nói cho ngươi biết, nếu ngươi thành Thánh trong Hồng Hoang, tuyệt đối thập tử vô sinh!" La Hầu không vui nói với Minh Hà giáo chủ đang mặt đầy cảnh giác.

Trên mặt Minh Hà giáo chủ, tức thì lộ ra một tia vô cùng lúng túng.

Hắn không thể không thừa nhận, vừa rồi phản ứng của mình quá khích.

Nhưng, cũng là bình thường, mắt thấy thành Thánh có hy vọng, Minh Hà giáo chủ đã không thể chờ đợi được nữa, muốn bế quan luyện hóa công đức đề cao tu vi.

Kết quả, La Hầu và Kế Đô lại đột nhiên đưa hắn đến hư không Hỗn Độn, đổi lại là ai, cảm giác đầu tiên cũng sẽ cho rằng La Hầu và Kế Đô đang mưu đồ công đức của hắn.

Chính cái gọi là, trong cuộc u mê, ngoài cuộc tỉnh táo.

Minh Hà giáo chủ thật sự hoàn toàn không cân nhắc đến những điều La Hầu vừa nói.

Sau khi nghe xong, Minh Hà giáo chủ mới đột nhiên giật mình một

cái.

Nếu không phải La Hầu nhắc nhở, hắn có thể thật sự đã chết, chết sau khi thành Thánh.

Minh Hà giáo chủ không cho rằng, sau khi thành Thánh, hắn sẽ là đối thủ của Hồng Quân.

Hồng Quân tuyệt đối một chưởng có thể đánh chết hắn sau khi thành Thánh.

"Ở trong hư không Hỗn Độn luyện hóa công đức đi, ta sẽ hộ pháp cho ngươi!" "Đợi ngươi thành Thánh xong, chúng ta sẽ trở về Hồng Hoang!" Thấy Minh Hà giáo chủ nhận ra sai lầm, La Hầu mới nhẹ nhàng phất tay nói.

Ông ông ông.....

Lời còn chưa dứt.

La Hầu và Kế Đô đã dựng lên một đạo kết giới cho Minh Hà giáo chủ, cách ly khí Hỗn Độn cuồn cuộn xung quanh.

Trong hư không Hỗn Độn, tràn ngập khí Hỗn Độn vô cùng vô tận.

Khí Hỗn Độn cực kỳ khủng bố, mỗi một luồng đều nặng hơn thái cổ tinh thần.

Ngay cả Chuẩn Thánh, muốn sinh tồn trong hư không Hỗn Độn, cũng cực kỳ khó khăn, sơ sẩy một chút là có nguy hiểm vẫn lạc.

Chỉ có Thánh Nhân, mới có thể ngao du trong hư không Hỗn Độn.

Nhưng, cho dù là Thánh Nhân, trong hư không Hỗn Độn cũng có nguy hiểm vẫn lạc.

Không còn cách nào khác.

Hư không Hỗn Độn thực sự quá mênh mông vô tận, tràn ngập vô

số nguy hiểm chưa biết.

Minh Hà giáo chủ cũng không khách khí, hắn cũng biết rõ nguy hiểm của hư không Hỗn Độn, tự nhiên không dám lãng phí thời gian, trực tiếp ngồi xếp bằng trong kết giới, bắt đầu luyện hóa công đức.

Không thể không nói, dùng công đức tu luyện, thật sự quá tốt.

Chỉ luyện hóa một năm thời gian, tu vi của Minh Hà giáo chủ từ Chuẩn Thánh hậu kỳ, đã tấn thăng Chuẩn Thánh viên mãn.

Là vì, tu vi của Minh Hà giáo chủ tương đối yếu, tốc độ luyện hóa công đức cực chậm.

Nếu không, đã sớm tấn thăng Chuẩn Thánh viên mãn.

Công đức lập giới mà Minh Hà giáo chủ có được, lại còn chưa luyện hóa hết một phần trăm.

Minh Hà giáo chủ trong lòng không khỏi phấn chấn.

Chương 338

Nhiều công đức còn lại như vậy, tuyệt đối đủ để đẩy tu vi của hắn lên tầng thứ Thánh Nhân.

Nghĩ đến đây.

Minh Hà giáo chủ càng có thêm động lực, gần như dùng hết toàn bộ sức lực để luyện hóa công đức.

Về phần La Hầu và Kế Đô ngoài kết giới, thì vừa chống lại sự va chạm của khí Hỗn Độn, vừa theo dõi sát sao tình hình của Minh Hà giáo chủ.

La Hầu muốn biết, sau khi luyện hóa công đức do Thiên Đạo ban xuống vào cơ thể, có xuất hiện biến cố dị thường gì không.

Nhưng, đáng tiếc là.....

La Hầu từ đầu đến cuối, cho đến khi Minh Hà giáo chủ luyện hóa xong toàn bộ công đức, cũng không phát hiện trên người hắn có bất kỳ biến cố dị thường nào.

Ngược lại, tình hình của Minh Hà giáo chủ tốt không thể tốt hơn, tu vi càng không ngừng tăng vọt.

Minh Hà giáo chủ cuối cùng đã mất ba trăm năm thời gian, mới luyện hóa xong toàn bộ công đức.

Tu vi của hắn, cũng như nguyện mà tấn thăng lên tầng thứ Thánh Nhân.

Đặc biệt, Minh Hà giáo chủ không phải là loại Thánh Nhân sơ kỳ mới tấn thăng, mà đã đi được một đoạn khá xa trên con đường Thánh Nhân sơ kỳ.

“Sức mạnh của Thánh Nhân thật cường đại a!” Minh Hà giáo chủ nheo mắt, mặt đầy say sưa kinh ngạc.

“Chẳng trách đều nói dưới Thánh Nhân, đều là kiến hôi!” “Với thực lực hiện tại của ta, một ngón tay đủ để diệt sát ta của trước kia hàng trăm nghìn lần!” Minh Hà giáo chủ không khỏi thở dài cảm khái.

“Thánh Nhân chẳng qua cũng chỉ là con kiến mạnh hơn một chút!” “Hồng Quân cũng một ngón tay, có thể diệt sát ngươi hiện tại hàng trăm nghìn lần!” Giọng nói lạnh lùng của La Hầu vang lên, cuối cùng đã kéo Minh Hà giáo chủ từ tâm thái tự mãn sau khi thành Thánh, trở về hiện thực.

Sắc mặt Minh Hà giáo chủ, dần dần trầm xuống.

Ở Hồng Hoang hiện tại, thực lực Thánh Nhân sơ kỳ, quả thực không đáng xem.

“Minh Hà, nếu ngươi đã thành Thánh, vậy ta phong ngươi làm Ma Thánh của Ma giáo, đồng thời cũng là đệ nhất phó giáo chủ của Ma giáo!” Ngay sau đó, La Hầu ngưng thị Minh Hà nói.

Minh Hà giáo chủ hơi gật đầu, trực tiếp nhận lời.

Nếu La Hầu đã thực hiện điều kiện của mình, hắn tự nhiên cũng sẽ tuân thủ lời hứa gia nhập Ma giáo.

Về phần xé bỏ lời hứa, Minh Hà giáo chủ nghĩ cũng không nghĩ tới.

Đến cảnh giới này, ai nấy đều là nhất ngôn cửu đỉnh, đã hứa thì tất nhiên phải làm.

Nếu không, sẽ ảnh hưởng đến đạo tâm.

Đạo tâm một khi bị ảnh hưởng, cũng có nghĩa là, con đường leo lên cảnh giới cao hơn đã hoàn toàn bị cắt đứt.

Đối với Minh Hà giáo chủ, đó tuyệt đối là cái giá thảm trọng không thể chịu đựng được.

Hồng Hoang đại lục, Yêu Giới.

Sau khi rời khỏi Bất Chu Sơn, Càn Khôn Đạo Nhân men theo liên hệ linh hồn với Lê Ân, đã tìm ra vị trí ẩn nấp của Yêu Giới.

Sau khi vào Yêu Giới, Càn Khôn Đạo Nhân lặng lẽ lẻn vào Yêu Chủ Cung của Lê Ân.

"Lê Ân đạo hữu, ngươi đã về?" Càn Khôn Đạo Nhân có thể giấu được cảm ứng của Đế Tuấn và Thái Nhất, nhưng không có cách nào giấu được Lê Ân, vị Yêu Giới chi chủ.

Trong khoảnh khắc Càn Khôn Đạo Nhân bước vào Yêu Giới, Lê Ân đã biết.

Nhưng, đối với sự trở về của Càn Khôn Đạo Nhân, Lê Ân lại có chút bất ngờ.

"Bản tôn, ta đã ngưng tụ ra tám trăm viên Không Gian pháp tắc kết tinh, chắc là đủ để xây dựng Hư Không Na Di đại trận rồi chứ?" Càn Khôn Đạo Nhân vội vàng đáp.

"Tám trăm viên Không Gian pháp tắc kết tinh!

Ngươi lại ngưng tụ được nhiều như vậy?!" Giọng Lê Ân tức thì cao vút.

Rõ ràng đối với việc Càn Khôn Đạo Nhân có thể ngưng tụ ra tám trăm viên Không Gian pháp tắc kết tinh, cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

"Sau khi tạo nghệ Không Gian pháp tắc của ta đạt đến Thánh Nhân viên mãn, thời gian ngưng tụ một viên Không Gian pháp tắc kết tinh đã rút ngắn rất nhiều!" Càn Khôn Đạo Nhân giải thích.

Lê Ân lúc này mới bừng tỉnh.

Ban đầu, hắn cũng đã thử ngưng tụ Không Gian pháp tắc kết tinh.

Nhưng, lúc đó không gian pháp tắc hắn nắm giữ mới chỉ ở tầng thứ Thánh Nhân sơ kỳ, tự nhiên không thể nào so sánh với Càn Khôn Đạo Nhân cấp Thánh Nhân viên mãn hiện tại.

"Bắt tay vào làm!" Lê Ân cũng không bế quan nữa, cũng không dưỡng thương nữa, quay sang cùng Càn Khôn Đạo Nhân xây dựng Hư Không Na Di đại trận.

Những năm nay, Yêu Giới đã không biết đổi bao nhiêu nơi ẩn nấp.

Không phải vì gì khác..... chính là do Yêu Giới chưa được thành lập, lối đi truyền tống kết nối với Hồng Hoang.

Mỗi lần ra vào Yêu Giới, đều phải tự mình đến nơi ẩn nấp của Yêu Giới, không nghi ngờ gì đã làm cho nguy cơ Yêu Giới bị bại lộ tăng lên gấp bội.

Lê Ân đã sớm muốn xây mười tám cái Hư Không Na Di đại trận trong Yêu Giới, nhưng tiếc là vẫn luôn túi rỗng.

Không có Không Gian pháp tắc kết tinh, hắn cũng chỉ có thể là "chị dâu đảm đang không có gạo khó nấu cơm".

Dưới sự hợp lực của Lê Ân và Càn Khôn Đạo Nhân, chỉ mất một trăm năm thời gian, đã xây xong Hư Không Na Di đại trận đầu tiên.

Tòa Hư Không Na Di đại trận này, chỉ dùng một trăm viên Không Gian pháp tắc kết tinh, đã hoàn thành.

Lê Ân lúc này mới phản ứng lại, hắn đã đánh giá quá thấp sự khủng bố của Không Gian pháp tắc kết tinh cấp Thánh Nhân viên mãn.

Điều đó cũng có nghĩa là, bảy trăm viên Không Gian pháp tắc kết tinh còn lại, có thể xây dựng bảy tòa Hư Không Na Di đại trận.

“Người ta nói thỏ khôn đào ba hang, ta bây giờ có tới tám hang, chẳng phải đã thành tổ tông của thỏ khôn rồi sao!” Trong mắt Lê Ân vui mừng vô hạn, sau đó lại không ngừng nghỉ cùng Càn Khôn Đạo Nhân, xây dựng nốt bảy tòa Hư Không Na Di đại trận còn lại.

Tám tòa Hư Không Na Di đại trận, trong đó bốn tòa kết nối với bốn đại bộ châu của Hồng Hoang, bốn tòa còn lại lần lượt kết nối Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh, Bất Chu Sơn và U Minh chi địa.

“Xong việc!” Nhìn tám tòa Hư Không Na Di đại trận đã hoàn công, Lê Ân và Càn Khôn Đạo Nhân đều tràn đầy cảm giác thành tựu.

“Bản tôn, không có chuyện gì khác giao phó nữa chứ?

Nếu không có, ta đi đây!” Càn Khôn Đạo Nhân nhìn Lê Ân nói.

Chương 339

"Ngươi có thể đến U Minh chi địa cày thuộc tính!

Huyết chi pháp tắc của U Minh Huyết Hải, cùng với Luân Hồi pháp tắc của Địa Phủ, chắc sẽ có thu hoạch không nhỏ!" Lê Ân đột nhiên nảy ra ý.

Hắn mới nhận ra, đến Hồng Hoang lâu như vậy, hắn và các hóa thân dường như chưa từng đến U Minh chi địa cày thuộc tính.

Như vậy chắc chắn là không được.

Phải biết rằng, mục tiêu của hắn là cày khắp Hồng Hoang, sao có thể để sót nơi nào.

Hơn nữa, U Minh Huyết Hải cũng giống như Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh và Bất Chu Sơn, đều do một bộ phận nào đó trên thân thể Bàn Cổ hóa thành.

Đến U Minh Huyết Hải cày thuộc tính, không chừng lại có thể thu hoạch thêm một loại thuộc tính mới cấp Thánh Nhân viên mãn.

"Hiểu rồi!" Càn Khôn Đạo Nhân gật đầu, ngay sau đó liền bước vào Hư Không Na Di đại trận thông đến U Minh chi địa.

Ngay sau đó, Lê Ân truyền âm thông báo tin này cho Đế Tuấn, Thái Nhất, Thập đại Yêu Thần và các Yêu tộc đại thánh.

"Tốt quá rồi!" "Cuối cùng cũng có thể tự do ra vào Hồng Hoang!" "Những năm nay thật làm ta bức bối chết đi được!" Các cao tầng Yêu tộc, lần lượt hoan hô nhảy nhót.

Phải biết rằng, từ khi Yêu Giới thành lập, ngoài Đế Tuấn và Thái Nhất vượt kiếp ra ngoài, các cao tầng Yêu tộc khác chưa từng rời khỏi Yêu Giới.

Hưu hưu hưu.....

Thế là, các cao tầng Yêu tộc lần lượt thẳng tiến Hư Không Na Di đại trận.

Không thể chờ đợi được nữa, muốn đến Hồng Hoang đi dạo một vòng.

"Này, các ngươi cầm lấy lệnh bài đi!

Không có lệnh bài, không thể kích hoạt Hư Không Na Di đại trận đâu!" Lê Ân không ngăn cản, ngược lại còn phát cho mỗi người một khối lệnh bài.

Những lệnh bài này đều do Lê Ân và Càn Khôn Đạo Nhân, trong lúc xây dựng Hư Không Na Di đại trận, cùng chế tạo ra.

Xây dựng Hư Không Na Di đại trận, tự nhiên không phải ai cũng có thể dùng, bắt buộc phải dùng lệnh bài do hắn chế tạo mới có thể kích hoạt.

Hơn nữa, Lê Ân đã để lại một cửa sau trong những lệnh bài này, chỉ có huyết mạch Yêu tộc mới có thể bình thường thúc đẩy những lệnh bài này.

Một khi phát hiện người sử dụng không phải huyết mạch Yêu tộc, lệnh bài sẽ tự động nổ tung.

Mục đích Lê Ân xây dựng Hư Không Na Di đại trận, là để thuận tiện cho Yêu tộc ra vào, chứ không hy vọng Yêu Giới vì thế mà trở thành cái sàng bị các thế lực xâm nhập.

Đám cao tầng Yêu tộc sợ đến hoảng hồn, lập tức không thể chờ đợi được nữa mà thông qua đại trận dịch chuyển không gian, truyền tống đến Tứ Đại Bộ Châu trong đại lục Hồng Hoang.

Nhưng Đế Tuấn và Thái Nhất thì chưa rời đi.

Họ vẫn đang bế quan chữa thương.

Trước đó khi độ kiếp Thánh Nhân, họ đã bị trọng thương, đến nay vẫn chưa hồi phục.

Hy Hòa cũng không rời đi, vẫn đang bế quan luyện hóa Thái Dương Hỏa Tinh.

Tốc độ luyện hóa Thái Dương Hỏa Tinh của Hy Hòa chậm hơn Đế Tuấn và Thái Nhất rất nhiều.

Cho nên đến bây giờ, tu vi của Hy Hòa vẫn chưa được đẩy lên tầng thứ Thánh Nhân.

Nhưng cũng sắp rồi, Hy Hòa thành Thánh cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Về phần Thường Hi, nàng mang theo mười con Thỏ Ngọc Thái Âm, thông qua đại trận dịch chuyển không gian, truyền tống đến Thái Âm Tinh.

Dù sao cũng đã sống ở Thái Âm Tinh lâu như vậy, nàng có tình cảm với nơi này.

Hơn nữa, môi trường của Thái Âm Tinh rõ ràng thích hợp hơn.

Còn chín tên Lục Áp, chúng vẫn đang bế quan tu luyện.

Nhưng không phải là đã "cải tà quy chính".

Thực ra chúng lúc nào cũng nghĩ đến chuyện ra ngoài chơi, nhưng khổ nỗi Đế Tuấn và Thái Nhất đã bố trí một đạo phong cấm trong Thái Tử Cung.

Chỉ khi tu vi đột phá cảnh giới Đại La Kim Tiên mới có thể rời khỏi đạo phong cấm đó.

Nếu không, chỉ có thể bị giam cầm trong Thái Tử Cung cả đời.

Bất đắc dĩ, chín tên Lục Áp vì muốn sớm ngày ra ngoài chơi, chỉ đành liều mạng bế quan tu luyện để nâng cao tu vi.

Lê Ân cũng quay trở lại Yêu Chủ Cung bế quan.

Trước đó vì hộ pháp cho Đế Tuấn và Thái Nhất, cứng rắn đối đầu Hồng Quân, thương thế của hắn còn nghiêm trọng hơn Đế Tuấn và Thái Nhất nhiều.

Mấy nghìn năm trôi qua, thương thế của hắn cũng chỉ mới hồi phục được năm phần. "Thời gian chữa thương này có hơi dài quá rồi, nếu có thể rút ngắn lại thì tốt!" Lê Ân bất giác lẩm bẩm một câu.

Bây giờ thứ hắn thiếu nhất chính là thời gian.

Tinh huyết Bàn Cổ, kết tinh sức mạnh pháp tắc, kết tinh Thái Dương pháp tắc, Thái Dương Hỏa Tinh, tất cả đều cần thời gian để luyện hóa.

Hơn nữa, là thời gian dài vô tận.

Phải biết rằng, cơ duyên tấn thăng Thiên Đạo Thánh Nhân đều nằm trong những bảo vật đỉnh cấp này.

Chỉ dựa vào việc nhặt thuộc tính thì khó mà lên được tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân.

Dù sao, muốn nhặt thuộc tính lên tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, chỉ có thể nhặt từ trên người Hồng Quân và Thiên Đạo.

Hai vị này đều là những kẻ không dễ chọc, thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

Không có chiến lực tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân, làm sao có thể chiến đấu với họ lâu được.

Mà không chiến đấu lâu một chút, thì làm sao có thể nhặt đủ thuộc tính từ trên người họ để nâng cấp lên tầng thứ Thiên Đạo Thánh Nhân

đây.

Cho nên, có một nghịch lý, đó là phải có thực lực Thiên Đạo Thánh Nhân trước, mới có thể từ chỗ Hồng Quân và Thiên Đạo nhặt được nhiều thuộc tính Thiên Đạo Thánh Nhân hơn. "Có rồi!" "Có thể để Thời Thần Đạo Nhân bố trí một tòa trận pháp gia tốc thời gian!" Lê Ân đột nhiên sáng mắt lên.

Hắn càng nghĩ càng thấy phương pháp này khả thi.

Chương 340

Thời gian pháp tắc của Thời Thần Đạo Nhân tuy vẫn ở Chuẩn Thánh viên mãn, chưa tấn thăng lên tầng thứ Thánh Nhân.

Nhưng bố trí một tòa trận pháp gia tốc thời gian thì tuyệt đối không có vấn đề gì.

Vấn đề duy nhất là trận pháp thời gian bố trí ra có thể gia tốc được bao nhiêu lần mà thôi. "Tệ nhất chắc cũng có thể gia tốc gấp mười chứ?" Lê Ân không khỏi trầm ngâm.

Nhưng, cho dù là trận pháp thời gian gia tốc gấp mười, cũng còn hơn là không có gì.

Thế là Lê Ân lập tức thông qua liên kết linh hồn, truyền tin cho Thời Thần Đạo Nhân, bảo hắn quay về Yêu Giới một chuyến.

Những năm này, Thời Thần Đạo Nhân đi khắp nơi trong Hồng Hoang, vẫn luôn tìm kiếm cơ duyên có thể nhặt được thuộc tính thời gian pháp tắc.

Nhưng khổ nỗi thời gian pháp tắc ở Hồng Hoang thực sự quá hiếm thấy.

Trừ Chúc Cửu Âm đã vẫn lạc ra, người còn lại tu luyện thời gian pháp tắc chỉ có Chúc Long mà thôi.

Nhưng sau khi Chúc Long lập giới, đã biến mất không tăm tích, ngay cả những Thánh Nhân bí ẩn ẩn mình trong bóng tối cũng không thể tìm thấy tung tích của Chúc Long, huống chi là Thời Thần Đạo Nhân.

Tất nhiên, cho dù có tìm được, Chúc Long đối với Thời Thần Đạo Nhân cũng không có tác dụng lớn.

Thành tựu của Thời Thần Đạo Nhân trên thời gian pháp tắc đã vượt qua Chúc Long.

Tiếp tục vặt lông Chúc Long cũng chẳng moi ra được mấy lạng dầu.

Thế là, Thời Thần Đạo Nhân tìm kiếm cơ duyên không có kết quả, dứt khoát bế quan luôn.

Đem hy vọng nâng cao tu vi đặt vào mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn.

Thời Gian Luân Bàn hoàn chỉnh là Hồng Mông Linh Bảo, thời gian pháp tắc ẩn chứa trong đó sâu sắc đến mức nào, tuyệt đối đạt đến tầng thứ Thánh Nhân.

Hơn nữa, ít nhất cũng là thời gian pháp tắc của Thánh Nhân viên mãn.

Trong tay Thời Thần Đạo Nhân tuy chỉ có một mảnh vỡ của Thời Gian Luân Bàn, nhưng vẫn không thể xem thường.

Những năm này, Thời Thần Đạo Nhân vừa tham ngộ mảnh vỡ Thời Gian Luân Bàn, vừa thu thập bong bóng thuộc tính rơi ra từ nó.

Thời gian pháp tắc của hắn cuối cùng cũng được đẩy lên tầng thứ Chuẩn Thánh viên mãn đỉnh phong, vô hạn tiếp cận tầng thứ Thánh Nhân. "Tham ngộ thêm mấy vạn năm nữa, thời gian pháp tắc của ta có lẽ có thể tấn thăng Thánh Nhân sơ kỳ!" Trong mắt Thời Thần Đạo Nhân tinh quang rực rỡ, đang định một hơi bế quan tham ngộ tấn thăng tầng thứ Thánh Nhân. "Hả?

Bản tôn truyền tin bảo ta quay về Yêu Giới một chuyến, chẳng lẽ có nhiệm vụ mới giao phó?" Nhưng đúng lúc này, Thời Thần Đạo Nhân lại đột nhiên dừng lại.

Bản tôn triệu tập, Thời Thần Đạo Nhân tự nhiên không có cách nào tiếp tục bế quan.

Thế là, hắn bí mật quay trở lại Yêu Giới. "Gặp qua bản tôn!" Sau khi bước vào Yêu Chủ Cung, Thời Thần Đạo Nhân vội vàng chắp tay hành lễ với Lê Ân. "Thời Thần đạo hữu, lần này triệu ngươi về Yêu Giới là để ngươi bố trí cho ta một tòa trận pháp gia tốc thời gian!" Lê Ân không hàn huyên nhiều, trực tiếp vào thẳng vấn đề. "Bố trí trận pháp gia tốc thời gian..." Thời Thần Đạo Nhân không khỏi vuốt cằm, trầm ngâm. "Bản tôn, ta chưa từng bố trí trận pháp thời gian, nhưng có thể thử một lần." Ngay sau đó, trong mắt Thời Thần Đạo Nhân tinh quang lấp lóe.

Trong lúc trầm ngâm vừa rồi, hắn đã có chút manh mối.

Đúng như lời hắn nói, hắn chưa từng bố trí trận pháp thời gian, trong Hồng Hoang cũng không có cường giả nào từng bố trí trận pháp thời gian.

Cho nên, không có ai cho Thời Thần Đạo Nhân manh mối để tham khảo và học hỏi, chỉ có thể tự mình mò mẫm.

Vừa rồi đột nhiên linh quang lóe lên, hắn cảm thấy có thể tham khảo thần thông "Thời Gian Tuần Hoàn". "Thời Gian Tuần Hoàn", theo một nghĩa nào đó, là một loại trận pháp thời gian khác biệt, một loại trận pháp thời gian có thể khiến thời gian tuần hoàn vô hạn, không có bắt đầu cũng không có kết thúc.

Sau khi linh quang lóe lên, Thời Thần Đạo Nhân tức thì ý tưởng tuôn trào, linh cảm như vỡ đê.

Ông ông ông...

Thế là, Thời Thần Đạo Nhân lập tức bắt đầu thử tự sáng tạo trận pháp thời gian.

Nhưng, dù có manh mối, muốn tự sáng tạo ra trận pháp thời gian cũng không dễ dàng như vậy.

Thất bại!

Thất bại!

Thất bại! ...

Hắn thử nghiệm hết lần này đến lần khác.

Cuối cùng đều kết thúc bằng thất bại.

Thời Thần Đạo Nhân không nhớ mình đã thử nghiệm và thất bại bao nhiêu lần.

Chỉ biết rằng, mãi đến năm thứ mười, mới thành công bố trí ra một tòa trận pháp thời gian.

Nhưng, tòa trận pháp thời gian này chỉ có thể gia tốc thời gian hai lần.

Gấp đôi tốc độ này đương nhiên còn xa mới đạt được tiêu chuẩn thấp nhất của Lê Ân.

Nhưng Thời Thần Đạo Nhân lại vô cùng phấn chấn.

Điều này có nghĩa là hắn đã tìm đúng hướng.

Việc còn lại là hoàn thiện trận pháp thời gian hết lần này đến lần khác, để số lần gia tốc không ngừng tăng lên.

Năm thứ một trăm, trận pháp thời gian mà Thời Thần Đạo Nhân bố trí ra cuối cùng đã đạt đến yêu cầu tối thiểu của Lê Ân: gia tốc gấp mười.

Lần này, ngay cả Lê Ân cũng không nhịn được kích động.

Lê Ân kích động không thôi, nóng lòng muốn bước vào tòa trận pháp thời gian này để bế quan, nhưng lại bị Thời Thần Đạo Nhân ngăn lại.

Chương 341

"Bản tôn, xin chờ một chút, ta cảm thấy trận pháp thời gian gia tốc gấp mười còn lâu mới đạt đến cực hạn của ta!" "Trận pháp thời gian ta bố trí, số lần gia tốc còn có thể tăng lên..." Thời Thần Đạo Nhân vội vàng khuyên can. "Thời gian là sinh mệnh, lãng phí thời gian chính là lãng phí sinh mệnh!" "Tòa trận pháp thời gian này, ta trưng dụng trước, ngươi muốn tiếp tục hoàn thiện thì có thể bố trí lại một tòa khác!" Nhưng lời của Thời Thần Đạo Nhân chưa nói xong đã bị Lê Ân cắt ngang.

Ai biết Thời Thần Đạo Nhân cần bao lâu để hoàn thiện trận pháp thời gian đến cực hạn.

Lỡ như cần một nghìn năm thì sao.

Một nghìn năm dưới sự gia tốc gấp mười chính là một vạn năm.

Thời gian một vạn năm đã sớm đủ để hắn hồi phục năm phần thương thế còn lại.

Lê Ân không khỏi thầm tán thưởng sự cơ trí của mình.

Không nghi ngờ gì, vừa bế quan trong trận pháp thời gian gia tốc gấp mười, vừa chờ đợi Thời Thần Đạo Nhân hoàn thiện trận pháp thời gian đến cực hạn mới là phương án tối ưu.

Cuối cùng, Thời Thần Đạo Nhân không mất một nghìn năm, mà dùng sáu trăm năm để hoàn thiện trận pháp thời gian đến cực hạn tu vi hiện tại của mình.

Trận pháp thời gian mà Thời Thần Đạo Nhân bố trí ra có thể đạt đến cực hạn, gia tốc gấp trăm lần.

Sự thật cũng đã chứng minh, lựa chọn của Lê Ân không sai.

Ở trong trận pháp thời gian sáu nghìn năm, thương thế của hắn đã sớm hoàn toàn bình phục.

Sau khi hồi phục trạng thái đỉnh phong, Lê Ân lại bắt đầu luyện hóa giọt tinh huyết Bàn Cổ thứ hai.

Trong sáu nghìn năm, Lê Ân đã dành một nửa thời gian để luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ.

Nhưng tinh huyết Bàn Cổ không dễ luyện hóa như vậy, luyện hóa thời gian dài như thế, giọt tinh huyết Bàn Cổ thứ hai ngay cả một phần mười cũng chưa luyện hóa xong.

Ông!

Thời Thần Đạo Nhân vung tay, thời gian pháp tắc vô cùng vô tận tuôn ra, tòa trận pháp thời gian "hàng lỗi" nơi Lê Ân đang ở liền tức khắc hóa thành hư vô.

Khoảnh khắc sức mạnh thời gian ở khắp nơi biến mất, Lê Ân đang chìm đắm trong việc luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ lập tức mở mắt. "Thành công rồi?" Nhìn Thời Thần Đạo Nhân mặt mày hớn hở, Lê Ân sao có thể không biết chuyện gì đã xảy ra. "He he!

Nhờ phúc của bản tôn, mất sáu trăm năm, cuối cùng cũng hoàn thiện trận pháp thời gian đến cực hạn!" Thời Thần Đạo Nhân ra vẻ "bản tôn mau khen ta đi".

Thật là giỏi quá đi!

Những lời đáng xấu hổ như vậy Lê Ân tự nhiên khó mà nói ra khỏi miệng, chỉ có thể dùng ánh mắt chớp chớp để khen ngợi Thời Thần Đạo Nhân.

Còn việc Thời Thần Đạo Nhân có lĩnh hội được hay không, đó không phải là vấn đề Lê Ân cần cân nhắc. "Cái cực hạn đó, có thể khiến thời gian gia tốc bao nhiêu lần?" Nhưng Lê Ân lại nóng lòng

hỏi. "Một trăm lần!" Thời Thần Đạo Nhân ngạo nghễ nói. "Không tệ, không tệ!" Lê Ân vui mừng như điên, vỗ vỗ vai Thời Thần Đạo Nhân.

...

U Minh Chi Địa.

Ông!

Càn Khôn Đạo Nhân rời khỏi Yêu Giới, thông qua đại trận dịch chuyển không gian, xuất hiện tại U Minh Chi Địa.

Con đường truyền tống của đại trận dịch chuyển không gian ở U Minh Chi Địa đã được Lê Ân bố trí thành kích thước vi trần, ở U Minh Chi Địa rộng lớn này, nó còn nhỏ hơn hạt cát trong sa mạc, cực kỳ bí ẩn.

Bước ra khỏi con đường truyền tống, thân hình của Càn Khôn Đạo Nhân cũng từ hình thái vi trần biến về kích thước người thường.

U Minh Chi Địa cực kỳ rộng lớn, diện tích không hề thua kém bất kỳ châu nào trong Tứ Đại Bộ Châu.

Càn Khôn Đạo Nhân ngước mắt nhìn về phía U Minh Huyết Hải và lối vào Địa Phủ, cân nhắc nên bắt đầu nhặt thuộc tính từ nơi nào trước.

Cuối cùng, Càn Khôn Đạo Nhân quyết định đi đến U Minh Huyết Hải nhặt thuộc tính trước.

Địa Phủ là địa bàn của Hậu Thổ, Hậu Thổ thân hóa luân hồi vô tận năm tháng, thực lực có vài phần cao thâm khó lường.

Hơn nữa, Lục Đạo Luân Hồi liên quan quá lớn, một khi gây chuyện lớn ở Địa Phủ, e rằng ngay cả Hồng Quân cũng sẽ bị kinh động.

Ông!

Sau khi có kế hoạch trong lòng, Càn Khôn Đạo Nhân trực tiếp thi triển thần thông "Hư Không Đại Na Di", lóe người một cái, xuất hiện giữa U Minh Huyết Hải. "Nhiều bong bóng thuộc tính quá, quả nhiên không đến sai chỗ!" Càn Khôn Đạo Nhân nhìn chằm chằm vào U Minh Huyết Hải vô tận, tức thì hai mắt sáng rực.

Bởi vì... trong tầm mắt của hắn, trên U Minh Huyết Hải phủ đầy từng lớp bong bóng thuộc tính.

Toàn bộ đều là bong bóng thuộc tính "Huyết Chi Pháp Tắc".

Nhưng sự xuất hiện của Càn Khôn Đạo Nhân lại như nước sôi đổ vào chảo dầu.

Cả U Minh Huyết Hải đều sôi trào.

Ông ông ông...

Từng bóng người màu máu hiện ra từ trong U Minh Huyết Hải.

Chính là Huyết Thần Tử của Minh Hà Giáo Chủ.

Bản thể của Minh Hà Giáo Chủ không quay về U Minh Huyết Hải.

Trước đó cùng La Hầu bày mưu tính kế Hồng Quân, trong thời gian ngắn làm sao dám quay về U Minh Huyết Hải.

Chẳng lẽ không sợ Hồng Quân tìm đến tính sổ sao?

Minh Hà Giáo Chủ sau khi thành Thánh ở Hỗn Độn Hư Không, đã theo La Hầu và Kế Đô trở về Ma Giới ẩn náu.

Nhưng U Minh Huyết Hải là sào huyệt của Minh Hà Giáo Chủ, tự nhiên cũng sẽ không hoàn toàn từ bỏ.

Chương 342

Cho nên, Minh Hà Giáo Chủ đã để lại phân thân Huyết Thần Tử ở U Minh Huyết Hải.

Đây cũng là hậu thủ mà Minh Hà Giáo Chủ để lại để phòng ngừa kế hoạch của La Hầu và Kế Đô.

Cho dù bản thể của hắn thật sự bị La Hầu và Kế Đô diệt đi, nhưng chỉ cần còn một phân thân Huyết Thần Tử, Minh Hà Giáo Chủ có thể sống lại.

Huyết hải không khô, Minh Hà không chết!

Đây không phải là một câu nói suông. "Tôn giá vì sao lại tự tiện xông vào U Minh Huyết Hải?" Vô số Huyết Thần Tử vây Càn Khôn Đạo Nhân ba lớp trong ba lớp ngoài. "U Minh Huyết Hải không phải là của chung của tất cả sinh linh Hồng Hoang sao, từ lúc nào lại thành của nhà ngươi?" Càn Khôn Đạo Nhân bĩu môi, thầm nghĩ tu vi của Minh Hà Giáo Chủ tuy bình thường, nhưng cái giá thì lại rất lớn.

Thái Dương Tinh, Thái Âm Tinh và cả Bất Chu Sơn đều là đất vô chủ, nhưng U Minh Huyết Hải lại bị Minh Hà Giáo Chủ chiếm làm của riêng, không cho người khác đặt chân đến.

Điều này khiến Càn Khôn Đạo Nhân rất khó chịu. "Tìm chết!" Vô số Huyết Thần Tử đồng thời hét lớn.

Minh Hà Giáo Chủ vừa mới thành Thánh, chính là lúc lòng tự tin bùng nổ nhất, kiêu ngạo nhất, Càn Khôn Đạo Nhân lại châm chọc một cách kỳ quái.

Phân thân Huyết Thần Tử tự nhiên toàn bộ xù lông.

Ầm ầm ầm...

Lời còn chưa dứt, vô số Huyết Thần Tử đã ngang nhiên lao về phía Càn Khôn Đạo Nhân. "Là các ngươi tìm chết!" "Thực lực yếu như vậy mà cũng ra ngoài làm mất mặt, Minh Hà, ngươi sai rồi!" Càn Khôn Đạo Nhân cười lạnh một tiếng.

Bành bành bành...

Giữa lúc nói chuyện, Càn Khôn Đạo Nhân nhẹ nhàng phất tay áo, từng tên Huyết Thần Tử như bị thái cổ tinh thần va phải, thân thể lần lượt nổ tung.

Trong khoảnh khắc, tất cả Huyết Thần Tử đều bị Càn Khôn Đạo Nhân đánh thành tro bụi, ngay cả một phần trăm thời gian một cái búng tay cũng không chống đỡ nổi.

Không có cách nào.

Chênh lệch thực lực thực sự quá lớn.

Minh Hà Giáo Chủ tuy đã thành Thánh, nhưng những phân thân Huyết Thần Tử này là để lại từ trước khi thành Thánh, chiến lực mỗi tên chỉ ở tầng thứ Đại La Kim Tiên mà thôi.

Làm sao có thể là đối thủ của Càn Khôn Đạo Nhân, một Thánh Nhân viên mãn.

Đừng nói những phân thân Huyết Thần Tử này, cho dù là bản thể Minh Hà Giáo Chủ đã thành Thánh, cũng chỉ có nước bị Càn Khôn Đạo Nhân tùy tay vung lên miểu sát. "Gã này thực lực thật mạnh, tu vi hẳn đã đạt đến tầng thứ Thánh Nhân!" Ở sâu trong U Minh Huyết Hải, trong đạo trường của Minh Hà Giáo Chủ, có một tên Huyết Thần Tử đang ngồi xếp bằng.

Lúc này, tên Huyết Thần Tử này lại đột nhiên trợn to hai mắt.

Bởi vì... hắn cảm nhận được, trong khoảnh khắc búng tay vừa rồi, tất cả phân thân Huyết Thần Tử nổi lên từ U Minh Huyết Hải đều đã

bị diệt sạch.

Cùng là phân thân của Minh Hà Giáo Chủ, giữa hắn và các Huyết Thần Tử khác tự nhiên có mối liên hệ mật thiết. "Chẳng trách gã đó vừa rồi lại cuồng ngạo như vậy, hóa ra là một vị Thánh Nhân!" Tên Huyết Thần Tử này mặt mày âm trầm, sâu trong con ngươi còn lóe lên một tia kiêng kỵ. "Chẳng lẽ gã này chính là một trong sáu vị Thánh Nhân thần bí đã từng ra tay cướp đoạt công đức của bản thể?" Trong đầu tên Huyết Thần Tử đột nhiên lóe lên một tia linh quang.

Càng nghĩ càng thấy có khả năng.

Nếu không đối phương sao lại vừa đến U Minh Huyết Hải đã mỉa mai châm chọc.

Rõ ràng là vì lúc đầu không cướp được công đức của bản thể, nên giờ đến gây sự.

Sau khi xác định Càn Khôn Đạo Nhân là kẻ thù của bản thể, trong đôi mắt của tên Huyết Thần Tử lập tức bắn ra sát cơ vô hạn.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, từng luồng sức mạnh của Huyết Hải cuồn cuộn không ngừng rót vào cơ thể tên Huyết Thần Tử.

Cục cục!

Cục cục...

Sau đó, chỉ thấy thân hình của tên Huyết Thần Tử phình to cực nhanh, trong miệng điên cuồng phun ra từng quả trứng máu khổng lồ.

Rắc!

Rắc...

Ngay sau đó, từng quả trứng máu khổng lồ tức khắc nứt ra, từng tên Huyết Thần Tử từ trong đó phá vỏ chui ra.

Đây chính là điểm huyền diệu của Huyết Thần Tử.

Chỉ cần có một tên Huyết Thần Tử còn sống, dựa vào sức mạnh của U Minh Huyết Hải, rất nhanh lại có thể sinh sôi ra vô số Huyết Thần Tử.

Thuộc tính "bất diệt" của Huyết Thần Tử, cùng với sự bất tử bất diệt của Thánh Nhân, có vài phần tương đồng.

Đây cũng là chỗ dựa để Minh Hà Giáo Chủ dám tự xưng là vô địch dưới Thánh Nhân.

Nhất là ở trong U Minh Huyết Hải, cho dù là Thánh Nhân mới tấn thăng, cũng khó mà làm gì được Minh Hà Giáo Chủ.

Ở tầng trên cùng của U Minh Huyết Hải, Càn Khôn Đạo Nhân đang nhặt thuộc tính đến quên trời đất, hoàn toàn không biết tất cả Huyết Thần Tử vừa bị mình vung tay diệt sát, giờ phút này đã toàn bộ sống lại.

Nhưng Huyết Thần Tử mẫu thể trong đạo trường của Minh Hà Giáo Chủ lại không chịu bỏ qua, hắn để tất cả Huyết Thần Tử đã sống lại điên cuồng đẻ trứng, sinh sôi ra càng nhiều Huyết Thần Tử hơn.

Cuối cùng, đã sinh sôi ra đủ mười tỷ tám trăm triệu tên Huyết Thần Tử.

Ngay sau đó, mười tỷ tám trăm triệu tên Huyết Thần Tử lại một lần nữa nổi lên từ U Minh Huyết Hải, vây chặt Càn Khôn Đạo Nhân đang nhặt bong bóng thuộc tính.

Ầm ầm ầm...

Huyết Thần Tử biết rõ thực lực của Càn Khôn Đạo Nhân khủng bố, lần này trực tiếp tổ thành Cửu Chuyển Huyết Hà Đại Trận, lao về phía hắn.

Cửu Chuyển Huyết Hà Đại Trận là một môn tuyệt thế hung trận do Minh Hà Giáo Chủ tự sáng tạo, uy lực cực kỳ bất phàm.

Chương 343

Nhất là, một tuyệt thế hung trận do mười tỷ tám trăm triệu Đại La Kim Tiên tạo thành, thanh thế động tĩnh quả thực khủng bố như vậy.

Cho dù Thánh Nhân mới tấn thăng gặp phải, e rằng cũng phải tê cả da đầu.

Tiếc là Càn Khôn Đạo Nhân không phải Thánh Nhân mới tấn thăng, mà là tồn tại đỉnh cao trong số các Thánh Nhân.

Rầm!

Rầm...

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, mười tỷ tám trăm triệu tên Huyết Thần Tử, cùng với Cửu Chuyển Huyết Hà Đại Trận, trong khoảnh khắc đã lao đến.

Chín dòng huyết hà thông thiên, phong thiên tuyệt địa, khóa chặt mọi đường lui của Càn Khôn Đạo Nhân, điên cuồng nuốt chửng hắn.

Dòng huyết hà thông thiên do Cửu Chuyển Huyết Hà Đại Trận ngưng tụ ra không đơn giản như vẻ bề ngoài, nó có thể ăn mòn pháp lực, nhục thân, nguyên thần và mọi thứ. "Vẫn chưa xong sao!" Trong mắt Càn Khôn Đạo Nhân bắn ra một tia hàn quang lạnh lẽo.

Bành bành bành...

Lời còn chưa dứt, Càn Khôn Đạo Nhân đối với chín dòng huyết hà thông thiên, mỗi dòng đều tung ra một chưởng nhanh như chớp.

Sau đó, không còn sau đó nữa.

Chín dòng huyết hà khủng bố có uy lực vô cùng, có thể ăn mòn thiên địa vạn vật, trong sát na đã hóa thành hư vô, ngay cả cặn bã cũng

không còn.

Mười tỷ tám trăm triệu tên Huyết Thần Tử tạo thành Cửu Chuyển Huyết Hà Đại Trận, tự nhiên lại một lần nữa bị Càn Khôn Đạo Nhân diệt sạch sẽ.

Trong đạo trường của Minh Hà Giáo Chủ, tên Huyết Thần Tử tồn tại như một mẫu thể, lần này vẫn không ra tay. "Cái gì?!

Mười tỷ tám trăm triệu Huyết Thần Tử, trong tình huống tổ thành Cửu Chuyển Huyết Hà Đại Trận, lại bị diệt sạch trong tức khắc?!" Tên Huyết Thần Tử mẫu thể kinh hãi đến mức nhảy dựng lên tại chỗ, trong đôi mắt tràn ngập vẻ kinh hoàng vô tận.

Mãi đến bây giờ, hắn mới bàng hoàng nhận ra, Càn Khôn Đạo Nhân không phải là Thánh Nhân bình thường. "Chẳng trách Huyết Thần Tử của Minh Hà giết mãi không hết, hóa ra là có một tên Huyết Thần Tử mẫu thể ẩn nấp!" Nhưng đúng lúc này, bên tai của Huyết Thần Tử mẫu thể đang kinh hãi khôn xiết lại đột nhiên vang lên giọng nói mang theo vài phần lạnh lùng của Càn Khôn Đạo Nhân.

Là một tồn tại vô thượng của Thánh Nhân viên mãn, tên Huyết Thần Tử mẫu thể này có thể lừa được hắn một lần, nhưng trong tình huống Càn Khôn Đạo Nhân đã sinh nghi, làm sao có thể lừa được lần thứ hai. "Không hay rồi..." Sắc mặt của tên Huyết Thần Tử mẫu thể tức thì đại biến.

Hắn cũng không ngờ Càn Khôn Đạo Nhân lại nhanh chóng phát hiện ra sự tồn tại của mình như vậy.

Bành!

Nhưng tiếng nói của tên Huyết Thần Tử mẫu thể lại đột ngột dừng lại.

Bởi vì... trong khoảnh khắc hắn vừa phản ứng, đã bị Càn Khôn

Đạo Nhân dùng không gian thần thông cách không xóa sổ.

Đến đây, tất cả Huyết Thần Tử mà Minh Hà Giáo Chủ để lại ở U Minh Huyết Hải đều đã bị Càn Khôn Đạo Nhân diệt sạch sẽ. "Phụt!

Phụt..." Sau khi tất cả Huyết Thần Tử bị diệt, Minh Hà Giáo Chủ đang ẩn náu ở Ma Giới xa xôi lại đột nhiên phun ra từng ngụm máu tươi.

Rầm!

Một luồng khí tức mạnh mẽ vô song không kiểm soát được tuôn ra từ cơ thể Minh Hà Giáo Chủ.

Thánh uy khủng bố mang theo sát ý vô biên, tức khắc quét qua toàn bộ Ma Giới. "Ai?!

Rốt cuộc là ai đã diệt sạch tất cả Huyết Thần Tử mà bản tôn để lại?!" Minh Hà Giáo Chủ vừa kinh vừa giận gầm lên.

Phải biết rằng, Huyết Thần Tử bất tử bất diệt là lá bài tẩy quan trọng nhất của hắn, giúp hắn không cần lo lắng vấn đề vẫn lạc sau khi bản thể bị diệt.

Nay, Huyết Thần Tử bị diệt sạch, cũng có nghĩa là nếu bản thể của hắn lại bị diệt đi, thì hắn thật sự sẽ vẫn lạc.

Điều này khiến Minh Hà Giáo Chủ cảm thấy một cảm giác bất an chưa từng có.

Hưu!

Hưu!

La Hầu và Kế Đô lập tức có mặt. "Minh Hà, có chuyện gì vậy?" La Hầu và Kế Đô đều nhìn về phía Minh Hà Giáo Chủ. "Tất cả phân thân Huyết Thần Tử ta để lại ở U Minh Huyết Hải, toàn bộ đã bị người ta diệt sạch!" Giọng nói của Minh Hà Giáo Chủ quả thực còn

lạnh hơn cả gió lạnh Cửu U. "Lại có thể diệt sạch tất cả phân thân Huyết Thần Tử ngươi để lại ở U Minh Huyết Hải, xem ra người ra tay không phải là Thánh Nhân bình thường!" La Hầu lập tức híp mắt lại. "Chẳng lẽ là một trong mấy vị Thánh Nhân thần bí đã ra tay cướp đoạt công đức trước đó làm?" Kế Đô cũng ánh mắt lấp lóe nói.

Suy đoán của hắn lại giống hệt với tên Huyết Thần Tử mẫu thể kia, lập tức nhắm mục tiêu nghi ngờ vào mấy vị Thánh Nhân thần bí đó.

Dù sao lúc đầu không cướp được công đức của Minh Hà Giáo Chủ, bây giờ ra tay báo thù cũng là có khả năng. "Không rõ!" "Nhưng, mối thù này ta đã ghi nhớ!

Đừng để ta tra ra là ai làm, nếu không nhất định sẽ giết chết hắn!" Minh Hà Giáo Chủ khẽ lắc đầu, sắc mặt vẫn vô cùng khó coi. "Đại ca, chúng ta có cần ra tay không?" "Bây giờ Minh Hà dù sao cũng là Ma Thánh của Ma giáo chúng ta, đối phương lại không chút lưu tình diệt sát tất cả phân thân Huyết Thần Tử của Minh Hà, rõ ràng là không coi Ma giáo chúng ta ra gì!" Kế Đô lại nhìn về phía La Hầu. "Tạm thời cứ án binh bất động!" "Ai biết được mục đích cuối cùng của đối phương là gì, có phải là để dụ ta lộ diện không?" "Cứ xem xét tình hình trước đã!" La Hầu không khỏi trầm ngâm.

Ông ông ông...

Ngay sau đó, Minh Hà Giáo Chủ liền đưa mắt, xuyên không nhìn về U Minh Huyết Hải, muốn dùng thần thông ngưng tụ ra hình ảnh của U Minh Huyết Hải.

Bành bành bành...

Nhưng hình ảnh mà Minh Hà Giáo Chủ ngưng tụ ra, thủy chung không thể thành hình, đều vào thời khắc cuối cùng vỡ nát.

Chương 344

Thấy cảnh này, Kế Đô cũng nhìn về U Minh Huyết Hải, cùng Minh Hà Giáo Chủ liên thủ, hợp lực dùng thần thông huyễn hóa ra hình ảnh U Minh Huyết Hải.

Bành bành bành...

Dù vậy, vẫn không thể ngưng tụ ra được. "Xem ra đối phương hẳn đã dùng thần thông, cách ly U Minh Huyết Hải, khiến chúng ta không thể xuyên không nhìn lén!" "Nếu đã như vậy, vậy để Thiên Ma Huyễn Thân của ta tự mình đi một chuyến đến U Minh Huyết Hải vậy!" La Hầu trầm giọng nói. ...

U Minh Chi Địa.

Ông ông ông...

Từng luồng ma khí đen kịt vô cùng đáng sợ tuôn ra từ sâu dưới lòng đất của U Minh Chi Địa.

Ngay sau đó, những luồng ma khí này điên cuồng hội tụ lại một chỗ, cuối cùng ngưng tụ thành Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu.

Hưu!

Ngay sau đó, Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu lao thẳng đến U Minh Huyết Hải.

Nhưng đợi khi Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu đến U Minh Huyết Hải, lại kinh ngạc phát hiện không thể vào được U Minh Huyết Hải.

Toàn bộ U Minh Huyết Hải đều bị một trận pháp cấm chế mạnh mẽ vô song cách ly.

Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu, cho dù dùng hết sức bình sinh, cũng không thể đột phá được trận pháp cấm chế đó. "Trận pháp cấm chế thật mạnh!" "Uy lực ít nhất đã đạt đến tầng thứ Thánh Nhân hậu kỳ!" "Hơn nữa, đây là một trận pháp cấm chế không gian!" Thiên Ma Huyễn Thân của La Hầu lập tức híp mắt lại, sâu trong con ngươi ẩn hiện ánh sáng sâu thẳm lấp lóe không ngừng.

Trận pháp cấm chế không gian này, không cần nói cũng biết là do Càn Khôn Đạo Nhân bố trí.

Làm vậy, tự nhiên là để không có ai đến U Minh Huyết Hải, quấy rầy hắn nhặt thuộc tính.

Dù sao sau khi nhặt xong ở U Minh Huyết Hải, hắn còn muốn lẻn vào Địa Phủ để nhặt thuộc tính nữa.

Một khi động tĩnh ở U Minh Huyết Hải quá lớn, khiến Địa Phủ có phòng bị, thì sao mà lẻn vào nhặt thuộc tính được.

Bây giờ có sự cách ly của trận pháp cấm chế không gian, không ai quấy rầy hắn nhặt thuộc tính nữa, Càn Khôn Đạo Nhân liền lặn xuống một đường, đi sâu vào bên trong U Minh Huyết Hải để nhặt thuộc tính.

Nhưng điều Càn Khôn Đạo Nhân không biết là, khi hắn bắt đầu đi sâu vào U Minh Huyết Hải, ở nơi sâu hơn trong U Minh Huyết Hải, ngoài đạo trường của Minh Hà Giáo Chủ ra, còn có một tòa động phủ.

Trong động phủ, có một vị hắc bào đạo nhân có dáng vẻ dữ tợn khủng bố đang ngồi xếp bằng.

Nhưng đúng lúc này, hắc bào đạo nhân đột nhiên mở mắt. "Ta ngửi thấy một mùi vị thức ăn hấp dẫn!" Ánh mắt của hắc bào đạo nhân lại chiếu thẳng về vị trí của Càn Khôn Đạo Nhân. "Không phải là có Chuẩn Thánh, dám đặt chân vào U Minh Huyết Hải sao?!" Ngay

sau đó, trên khuôn mặt vô cùng dữ tợn của hắc bào đạo nhân lại lộ ra vài phần kinh ngạc.

Hắc bào đạo nhân sở dĩ lại nhầm Càn Khôn Đạo Nhân thành Chuẩn Thánh, tự nhiên là thông qua khí huyết chi lực tỏa ra từ nhục thân của Càn Khôn Đạo Nhân để phân biệt.

Điều này hoàn toàn xuất phát từ thiên phú của hắc bào đạo nhân, đối với độ nhạy cảm của các loại khí huyết chi lực, so với Thánh Nhân cũng không hề thua kém.

Hắc bào đạo nhân quả thực không cảm ứng sai.

Nhục thân của Càn Khôn Đạo Nhân quả thực vẫn dừng lại ở cảnh giới Chuẩn Thánh.

Ngay sau đó, hắc bào đạo nhân lại khuếch tán cảm tri của mình ra lớn nhất.

Sau khi không cảm ứng được bản thể của Minh Hà Giáo Chủ, cũng như khí huyết chi lực của vô số Huyết Thần Tử, mới bừng tỉnh đại ngộ. "Hóa ra là nhân lúc Minh Hà không ở đây, lén lút lẻn vào U Minh Huyết Hải!" "Nếu đã như vậy, vậy thì hợp lẽ trở thành huyết thực của bản tôn!" Ngay sau đó, trong mắt hắc bào đạo nhân lập tức bắn ra hung quang vô tận. "Nếu có thể nuốt hết toàn bộ tiên huyết của vị Chuẩn Thánh này, không chừng tu vi của ta cũng có thể đề thăng lên tầng thứ Chuẩn Thánh!" Ánh mắt của hắc bào đạo nhân tức thì trở nên vô cùng nóng rực.

Tuy hắn chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, nhưng lại dám có ý đồ với Chuẩn Thánh, tự nhiên là có chỗ dựa.

Bởi vì... bản thể của hắn là dị chủng Hồng Hoang lấy tiên huyết làm thức ăn, Huyết Sí Hắc Văn.

Đúng vậy.

Vị hắc bào đạo nhân này chính là người đã tỏa sáng rực rỡ trong Phong Thần Đại Kiếp, hút cạn thân truyền đệ tử của Thông Thiên Giáo Chủ là Quy Linh Thánh Mẫu, và hút đi ba phẩm của Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên của Tiếp Dẫn, biến nó thành Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên, Văn Đạo Nhân. "Tuy ở trong U Minh Huyết Hải, ta chiếm ưu thế sân nhà, nhưng năng lực của Chuẩn Thánh không thể xem thường, ta phải để lại một số hậu thủ để phòng vạn nhất!" Văn Đạo Nhân không khỏi trầm ngâm.

Thế là, sau khi để lại một vài đống trứng côn trùng ở mấy vị trí sâu trong U Minh Huyết Hải, Văn Đạo Nhân liền lặng lẽ lẻn về phía Càn Khôn Đạo Nhân.

Là lão tổ tông của tất cả muỗi trong Hồng Hoang, Văn Đạo Nhân có thể hóa thân thành ức vạn phân thân hắc văn.

Chỉ cần có một phân thân hắc văn còn sống, cho dù bản thể bị diệt, cũng có thể nhờ phân thân sống lại.

Cùng với thần thông Huyết Thần Tử của Minh Hà Giáo Chủ, có sự tương đồng kỳ diệu.

Thực ra, thần thông Huyết Thần Tử mà Minh Hà Giáo Chủ sáng tạo ra, linh cảm đến từ ức vạn phân thân hắc văn của Văn Đạo Nhân.

Nhưng năng lực bảo mệnh của ức vạn phân thân hắc văn của Văn Đạo Nhân còn mạnh hơn cả Huyết Thần Tử của Minh Hà Giáo Chủ.

Cho nên, đừng nhìn Văn Đạo Nhân chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, nhưng năng lực bảo mệnh của hắn mạnh đến mức ngay cả Minh Hà Giáo Chủ Chuẩn Thánh hậu kỳ cũng không có cách nào triệt để diệt sát.

Nếu không, với sự bá đạo của Minh Hà Giáo Chủ, sao có thể để Văn Đạo Nhân bén rễ ở U Minh Huyết Hải.

Phải biết rằng, bên giường sao dung người khác ngủ ngáy.

Minh Hà Giáo Chủ sớm đã coi U Minh Huyết Hải là đất riêng của mình, nếu có thể triệt để diệt được Văn Đạo Nhân, đã sớm diệt rồi.

Chẳng lẽ để lại ăn Tết sao?

Chính vì Minh Hà Giáo Chủ không có cách nào trong nháy mắt giết chết tất cả phân thân hắc văn của Văn Đạo Nhân.

Cho dù giết chết bản thể của Văn Đạo Nhân cũng không có tác dụng gì, không bao lâu bản thể của Văn Đạo Nhân lại có thể nhờ phân thân sống lại, nhảy nhót xuất hiện trước mặt Minh Hà Giáo Chủ, khiến Minh Hà Giáo Chủ phiền không chịu nổi.

Cuối cùng, Minh Hà Giáo Chủ bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể mặc nhận sự tồn tại của Văn Đạo Nhân, để đối phương thành công bén rễ ở U Minh Huyết Hải.

Văn Đạo Nhân dùng sức mạnh của Huyết Hải bao bọc cơ thể mình, hóa thành một giọt máu không đáng kể, lặng lẽ tiếp cận Càn Khôn Đạo Nhân.

Chương 345

Càn Khôn Đạo Nhân đang nhặt thuộc tính đến quên trời đất, hoàn toàn không chú ý đến sự khác thường của giọt máu này.

Tất nhiên, Càn Khôn Đạo Nhân cũng hoàn toàn không ngờ, một tên Đại La Kim Tiên nho nhỏ lại dám có ý đồ với một vị Thánh Nhân viên mãn.

Thêm vào đó, tu vi nguyên thần của Càn Khôn Đạo Nhân cũng chỉ ở tầng thứ Chuẩn Thánh mà thôi.

Các yếu tố này chồng chất lên nhau, khiến Càn Khôn Đạo Nhân đã lật thuyền trong mương.

Giọt máu bao bọc cơ thể Văn Đạo Nhân đã thành công bám vào lưng của Càn Khôn Đạo Nhân. "Chính là bây giờ!" Văn Đạo Nhân trong giọt máu, lúc này trong mắt tức khắc tinh quang bùng nổ.

Ông!

Lời còn chưa dứt, chiếc miệng sắc nhọn của Văn Đạo Nhân đã xuyên qua giọt máu.

Cho dù Văn Đạo Nhân chỉ có tu vi Đại La Kim Tiên trung kỳ, nhục thân của Càn Khôn Đạo Nhân lại ở cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ.

Nhưng miệng của Văn Đạo Nhân lại phảng phất như một Tiên Thiên Linh Bảo chuyên phá nhục thân, dễ dàng đâm sâu vào lưng của Càn Khôn Đạo Nhân.

Cục cục!

Cục cục...

Thế là, tiên huyết trong cơ thể Càn Khôn Đạo Nhân tức thì như

hồng thủy vỡ đê, thuận theo miệng của Văn Đạo Nhân cuồn cuộn không ngừng rót vào cơ thể hắn. "Không hổ là tiên huyết của Chuẩn Thánh, thật là mỹ vị vô thượng!" Sau khi tiên huyết của Càn Khôn Đạo Nhân vào cơ thể, trong mắt Văn Đạo Nhân lập tức lộ ra vẻ say sưa. "Cái gì?!" Càn Khôn Đạo Nhân tức khắc trợn to hai mắt, kinh hô không thể tin được.

Hắn hoàn toàn ngây người.

Hắn cũng không ngờ, một tồn tại vô thượng của Thánh Nhân viên mãn lại bị một tên Đại La Kim Tiên nho nhỏ đánh lén.

Hơn nữa, điều khiến hắn không thể chấp nhận nhất là, tên Đại La Kim Tiên nho nhỏ này lại thành công.

Sau khi phản ứng lại, lồng ngực của Càn Khôn Đạo Nhân gần như muốn nổ tung vì tức giận.

Nỗi nhục lớn!

Nỗi nhục lớn chưa từng có!

Vết nhơ lớn nhất cả đời không thể gột rửa! "Cút!" Càn Khôn Đạo Nhân giận không thể át, lập tức gầm lên.

Rầm!

Rầm...

Sóng âm cuồn cuộn, mang theo cơn thịnh nộ vô biên của Càn Khôn Đạo Nhân, như sấm sét kinh hoàng, làm cho cả U Minh Huyết Hải rung chuyển dữ dội. "Không hay rồi..." Văn Đạo Nhân đang hút máu hăng say, tức thì sắc mặt đại biến.

Nhưng ngay sau đó, tiếng nói vừa kinh vừa giận của Văn Đạo Nhân đột ngột dừng lại.

Bành bành bành...

Thân thể của hắn, dưới tiếng gầm giận dữ của Càn Khôn Đạo Nhân, lại trực tiếp nổ tung.

Sức mạnh khủng bố ẩn chứa trong sóng âm còn khiến máu thịt sau khi nổ tung của Văn Đạo Nhân, tức khắc bị thiêu hủy thành hư vô.

Sự thật chứng minh, Văn Đạo Nhân đã có dự kiến, để lại hậu thủ, lúc này đã phát huy tác dụng thành công.

Rắc!

Ở sâu trong U Minh Huyết Hải, một trong những quả trứng côn trùng mà Văn Đạo Nhân để lại, tức khắc nứt ra.

Một phân thân hắc văn trong mắt vẫn còn tràn ngập vẻ kinh hoàng vô tận chui ra từ đó. "Gã đó tuyệt đối không phải Chuẩn Thánh!" "Cho dù là Chuẩn Thánh viên mãn, cũng không thể khủng bố như vậy!" "Vậy là, ta vừa mới đánh lén một vị Thánh Nhân?!" "Hít!

Hít..." Phân thân hắc văn không ngừng hít vào từng luồng khí lạnh. "Tìm thấy rồi, quả nhiên chưa chết!" Nhưng đúng lúc này, bên tai của phân thân hắc văn lại đột nhiên vang lên giọng nói vẫn còn mang theo vài phần tức giận của Càn Khôn Đạo Nhân.

Sau khi đã lĩnh giáo sự thần diệu của phân thân Huyết Thần Tử của Minh Hà Giáo Chủ, lần này Càn Khôn Đạo Nhân đã để lại một phần tâm nhãn, tìm kiếm khắp nơi trong U Minh Huyết Hải.

Quả nhiên đã phát hiện ra sự tồn tại của tên phân thân hắc văn này.

Ông!

Nỗi nhục chưa được rửa sạch, bao nhiêu bong bóng thuộc tính cũng không còn thơm nữa.

Nghĩ đến đây, Càn Khôn Đạo Nhân cũng không nhặt bong bóng thuộc tính nữa, trực tiếp thi triển thần thông "Hư Không Đại Na Di",

lóe người một cái xuất hiện trước mặt tên phân thân hắc văn này. "Ngươi, ngươi..." Con ngươi của phân thân hắc văn gần như muốn nổ tung, nhìn Càn Khôn Đạo Nhân tức khắc xuất hiện trước mặt, kinh hãi đến mức hoàn toàn không nói nên lời.

Phải biết rằng, toàn bộ U Minh Huyết Hải rộng lớn vô biên, vị trí của Càn Khôn Đạo Nhân vừa rồi cách đây vô cùng xa xôi.

Kết quả, chân trước hắn vừa mới ấp ra từ trứng côn trùng, chân sau Càn Khôn Đạo Nhân đã đuổi đến.

Phân thân hắc văn sao có thể không kinh hãi. "Hóa ra là một con muỗi, chẳng trách tài hút máu lại lợi hại như vậy!" Lạnh lùng nhìn chằm chằm vào phân thân hắc văn, Càn Khôn Đạo Nhân mới bừng tỉnh đại ngộ. "Gã này chẳng lẽ là Văn Đạo Nhân!" Ngay sau đó, trong lòng Càn Khôn Đạo Nhân lóe lên một tia linh quang.

Sống cạnh Minh Hà Giáo Chủ ở U Minh Huyết Hải, bản thể lại là muỗi, Càn Khôn Đạo Nhân cảm thấy ngoài Văn Đạo Nhân ra không còn ai khác.

Phân thân hắc văn bị Càn Khôn Đạo Nhân nhìn đến tê cả da đầu.

Không nói hai lời, hắn liền muốn chuồn đi.

Không có cách nào.

Càn Khôn Đạo Nhân thực sự quá mạnh, căn bản không thể chống cự được.

Chương 346

"Muốn chạy trước mặt bản tôn, có phải là quá không coi bản tôn ra gì không?" Càn Khôn Đạo Nhân lạnh lùng cười một tiếng.

Ông!

Lời còn chưa dứt, Càn Khôn Đạo Nhân chỉ một ngón tay, điểm về phía phân thân hắc văn đang bỏ chạy.

Sau đó, phân thân hắc văn kinh hãi tột độ phát hiện, không gian xung quanh tức khắc bị định trụ.

Cho dù dùng hết sức bình sinh, cũng không thể thoát ra khỏi không gian đã ngưng cố.

Bành!

Tiếp đó, phân thân hắc văn nhìn thấy Càn Khôn Đạo Nhân mặt lạnh như tiền, tay phải nhẹ nhàng nắm lại, không gian nơi hắn ở lập tức sụp xuống.

Phân thân hắc văn tự nhiên cũng bị không gian sụp đổ, tức khắc nghiền nát thành hư vô.

Rắc!

Rắc...

Nhưng trong khoảnh khắc tên phân thân hắc văn này hóa thành hư vô, quả trứng côn trùng mà Văn Đạo Nhân để lại ở một vị trí khác cũng đồng thời nứt ra.

Lại một phân thân hắc văn nữa được ấp ra. "Hử?

Lại còn có phân thân tồn tại, Văn Đạo Nhân cũng thật là tinh ranh!" Càn Khôn Đạo Nhân lại kinh ngạc một tiếng.

Dưới sự tìm kiếm khắp nơi của hắn, phân thân hắc văn vừa mới ấp ra tự nhiên không thể che giấu.

Hưu!

Thân hình của Càn Khôn Đạo Nhân lóe lên, lại một lần nữa xuyên qua không gian xuất hiện trước mặt tên phân thân hắc văn này. "..." Tên phân thân hắc văn này hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Lần này, động tác của Càn Khôn Đạo Nhân còn nhanh hơn.

Hắn còn chưa tiếp nhận xong ký ức mà phân thân hắc văn trước để lại, Càn Khôn Đạo Nhân đã đuổi đến.

Bành!

Càn Khôn Đạo Nhân không nói nhảm, trực tiếp dùng một ngón tay diệt sát hắn.

Hắn lại muốn xem xem, Văn Đạo Nhân rốt cuộc đã để lại bao nhiêu phân thân hắc văn dùng để phục sinh bản thể ở sâu trong U Minh Huyết Hải.

Cảnh tiếp theo, không có bất kỳ hồi hộp nào.

Bành bành bành...

Mỗi một phân thân hắc văn vừa mới ấp ra từ trứng côn trùng, ngay cả một câu cầu xin tha thứ cũng không kịp nói ra, đã bị Càn Khôn Đạo Nhân đuổi theo như hình với bóng, dùng một ngón tay điểm sát.

Mãi đến quả trứng côn trùng cuối cùng.

Nếu phân thân hắc văn ấp ra từ quả trứng này lại bị Càn Khôn Đạo Nhân diệt sát, thì điều đó có nghĩa là một đại hung nhân của Hồng Hoang là Văn Đạo Nhân, từ đây sẽ triệt để vẫn lạc.

Không biết có phải dưới sự uy hiếp của cái chết hay không, phân thân hắc văn trong quả trứng, chưa ấp ra đã hoàn thành việc dung hợp

tất cả ký ức.

Sau đó, tên phân thân hắc văn này lại chậm chạp không chịu ấp ra, cuối cùng còn khiến dao động khí tức của bản thân hoàn toàn chìm xuống.

Hắn định thông qua việc giả chết, để thoát khỏi sự dò xét của Càn Khôn Đạo Nhân.

Nhưng điều tên phân thân hắc văn này không biết là, Càn Khôn Đạo Nhân không phải là Thánh Nhân bình thường.

Một phân thân Đại La Kim Tiên nho nhỏ, muốn thoát khỏi sự dò xét của Càn Khôn Đạo Nhân, đó quả thực là một trò đùa lớn.

Ông!

Thân hình của Càn Khôn Đạo Nhân đúng hẹn đến.

Nhìn quả trứng trước mặt không có bất kỳ dao động khí tức sinh mệnh nào, khóe miệng Càn Khôn Đạo Nhân nhếch lên một nụ cười trào phúng.

Giả chết trước mặt một Thánh Nhân viên mãn, định giấu trời qua biển sao?

Không nghi ngờ gì.

Hoàn toàn vô dụng. "Nếu đã muốn chết, vậy bản tôn ban cho ngươi cái chết thực sự!" "Vừa hay không xa Địa Phủ, không chừng vô tận năm tháng sau, chân linh của ngươi có một tia cơ hội luân hồi chuyển thế!" Càn Khôn Đạo Nhân nhìn chằm chằm vào quả trứng cười lạnh không thôi.

Rầm!

Lời vừa dứt, Càn Khôn Đạo Nhân liền dùng một ngón tay điểm về phía quả trứng.

Phân thân hắc văn trong quả trứng không khỏi tê cả da đầu.

Một ngón tay này của Càn Khôn Đạo Nhân hạ xuống, thì hắn thật sự chết không thể chết hơn được nữa. "Tôn giá xin hãy dừng tay!" "Ta nguyện ý phụng tôn giá làm chủ, xin tôn giá tha cho ta một mạng!" Phân thân hắc văn trong quả trứng vội vàng dùng tốc độ nhanh nhất cầu xin tha thứ.

Nói xong, phân thân hắc văn trở nên vô cùng thấp thỏm, giống như một tử tù đang chờ đợi phán quyết.

Không có cách nào.

Hắn cũng không biết sự trung thành của bản thể, một Đại La Kim Tiên nho nhỏ, đối với một vị Thánh Nhân cao cao tại thượng có sức hấp dẫn hay không.

Nhưng, ngoài việc phụng Càn Khôn Đạo Nhân làm chủ ra, hắn không thể đưa ra điều kiện cầu xin tha thứ hậu hĩnh hơn. "Có nên sớm ra tay trong Phong Thần Đại Kiếp, bố trí thêm một quân cờ không?" Càn Khôn Đạo Nhân trong lòng tức thì trầm ngâm.

Trong sự chờ đợi vô cùng gian nan của phân thân hắc văn, khi trái tim hắn dần chìm xuống đáy vực, ngón tay của Càn Khôn Đạo Nhân cuối cùng cũng dừng lại.

Giết hay không giết Văn Đạo Nhân, đối với Càn Khôn Đạo Nhân đều được.

Dù sao thì cơn tức trong lòng cũng đã nguôi ngoai gần hết.

Nhưng sau một hồi cân nhắc, Càn Khôn Đạo Nhân cảm thấy giữ lại mạng của Văn Đạo Nhân có lợi hơn.

Chương 347

"Giao ra một sợi nguyên thần của ngươi!" Nghĩ đến đây, sau khi dừng tay, Càn Khôn Đạo Nhân lập tức lạnh lùng nhìn về phía phân thân hắc văn.

Ông!

Bây giờ Càn Khôn Đạo Nhân là dao thớt, phân thân hắc văn là cá thịt, hắn sao dám nói một chữ "không", vội vàng cắt ra một sợi nguyên thần, giao cho Càn Khôn Đạo Nhân.

Phân thân hắc văn tự nhiên biết ý đồ của Càn Khôn Đạo Nhân khi đòi một sợi nguyên thần.

Chẳng qua là luyện hóa sợi nguyên thần đó, để đạt được mục đích khống chế hắn.

Một khi sợi nguyên thần bị luyện hóa, cũng có nghĩa là từ nay về sau hắn đã trở thành con rối của Càn Khôn Đạo Nhân.

Càn Khôn Đạo Nhân có thể dựa vào mối liên hệ giữa sợi nguyên thần và nguyên thần của phân thân hắc văn, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể dễ dàng xóa sổ nguyên thần và linh hồn của hắn.

Sâu trong con ngươi của phân thân hắc văn lóe lên một tia bi thương, trong lòng càng hối hận đến cực điểm.

Sớm biết sẽ có kết cục bi thảm như vậy, cho dù bóp chết bản thể, hắn cũng sẽ ngăn cản đối phương đánh lén Càn Khôn Đạo Nhân. "Đúng rồi, giao luôn một sợi nguyên thần của bản thể ra!" Càn Khôn Đạo Nhân đột nhiên linh cơ khẽ động, lại một lần nữa hạ lệnh. "Một sợi nguyên thần của bản thể, và một sợi nguyên thần ta vừa giao, không có bất kỳ khác biệt nào..." Phân thân hắc văn cẩn thận đề nghị

với Càn Khôn Đạo Nhân.

Hắn không biết tại sao Càn Khôn Đạo Nhân đột nhiên lại bắt bản thể cũng giao ra một sợi nguyên thần.

Chẳng phải là làm công việc lặp lại vô ích sao.

Nhưng phân thân hắc văn chưa nói xong, đã bị Càn Khôn Đạo Nhân lạnh lùng cắt ngang. "Ít nói nhảm!

Bảo bản thể ngươi giao thì giao, dám nói thêm một câu nhảm nhí nữa, tin ta bây giờ diệt ngươi không!" Trong mắt Càn Khôn Đạo Nhân hàn quang bùng nổ. "Bây giờ không có cách nào để bản thể của ta lập tức giao ra một sợi nguyên thần, bởi vì ta cần thời gian để phục sinh bản thể." Phân thân hắc văn không khỏi cứng rắn giải thích. "Vậy bây giờ phục sinh bản thể của ngươi đi, thời gian thì bản tôn có thừa, ta chờ được!" Càn Khôn Đạo Nhân lạnh lùng nói.

Sở dĩ hắn cứ nhất quyết đòi một sợi nguyên thần của bản thể Văn Đạo Nhân.

Tự nhiên là vì Càn Khôn Đạo Nhân sợ Văn Đạo Nhân có thủ đoạn đặc thù, có thể thoát khỏi sự khống chế ngược từ nguyên thần của phân thân.

Dù sao, nguyên thần giữa bản thể Lê Ân của hắn và các hóa thân pháp tắc này hoàn toàn khác biệt.

Cho dù Thiên Đạo có luyện hóa được một sợi nguyên thần của các hóa thân pháp tắc này, cũng đừng hòng khống chế ngược lại bản thể Lê Ân.

Chính vì có những trường hợp đặc biệt này, Càn Khôn Đạo Nhân mới phải cẩn thận, luyện hóa toàn bộ cả một sợi nguyên thần của bản thể và phân thân của Văn Đạo Nhân.

Như vậy hắn không tin Văn Đạo Nhân còn có thể thoát khỏi sự nô

dịch.

Dưới sự giúp đỡ của Càn Khôn Đạo Nhân, phân thân hắc văn chỉ dùng mười năm đã phục sinh được bản thể Văn Đạo Nhân. "Văn Đạo Nhân bái kiến chủ nhân!" Văn Đạo Nhân sau khi phục sinh vội vàng cúi đầu trước Càn Khôn Đạo Nhân, khiêm tốn cung kính đến cực điểm.

Nếu đã không thể thoát khỏi số phận bi thảm bị đối phương nô dịch, Văn Đạo Nhân cũng chỉ có thể thản nhiên chấp nhận.

Đổi một góc độ khác, từ nay có một vị Thánh Nhân làm chỗ dựa, cũng chưa chắc đã không phải là một chuyện tốt.

Hơn nữa, Văn Đạo Nhân cũng nhìn ra được, vị chủ nhân này của mình rõ ràng không phải là Thánh Nhân bình thường. "Giao ra một sợi nguyên thần của ngươi đi!" Càn Khôn Đạo Nhân có chút không kiên nhẫn thúc giục.

Văn Đạo Nhân sao dám có bất kỳ do dự nào, vội vàng dùng tốc độ nhanh nhất giao ra một sợi nguyên thần.

Càn Khôn Đạo Nhân liền trước mặt Văn Đạo Nhân, tự mình luyện hóa một sợi nguyên thần của hắn và của phân thân.

Sau khi luyện hóa xong, Càn Khôn Đạo Nhân phát hiện, bản thể và phân thân của Văn Đạo Nhân, nguyên thần giống hệt nhau.

Đến đây, Văn Đạo Nhân chính thức trở thành con rối của Càn Khôn Đạo Nhân. "Chủ nhân, tiếp theo ngài cần ta làm gì?" Văn Đạo Nhân nhanh chóng điều chỉnh tâm thái, vội vàng cung kính hỏi Càn Khôn Đạo Nhân. "Bây giờ, bản tôn tạm thời chưa có nhiệm vụ gì phân phó!" "Tu vi của ngươi quá yếu, chút thực lực này để làm việc cho ta thì còn xa mới đủ!" "Nhiệm vụ hàng đầu của ngươi bây giờ là quay về động phủ, bế quan tu luyện nâng cao tu vi!" "Khi có nhiệm vụ

giao phó, ta sẽ trực tiếp thông qua nguyên thần liên hệ với ngươi!" Càn Khôn Đạo Nhân có chút ghét bỏ nói.

Nếu không phải Văn Đạo Nhân có biểu hiện sáng chói trong Phong Thần Đại Kiếp, Càn Khôn Đạo Nhân cũng không muốn thu một vị Đại La Kim Tiên làm con rối.

Là một tồn tại vô thượng của Thánh Nhân viên mãn, cũng cần có thể diện.

Ít nhất cũng phải nô dịch Thánh Nhân làm con rối.

Nhưng, tệ nhất cũng phải là Chuẩn Thánh, mới có tư cách làm con rối của hắn.

Nghe xong lời của Càn Khôn Đạo Nhân, Văn Đạo Nhân trong lòng âm thầm thở phào một hơi.

Ít nhất vị chủ nhân Thánh Nhân cực kỳ thần bí này không giao cho hắn nhiệm vụ gian khổ không thể hoàn thành, có ý muốn hắn đi chịu chết.

Đây không nghi ngờ là vạn hạnh trong bất hạnh.

Nhưng sâu trong lòng Văn Đạo Nhân cũng lóe lên một tia thất vọng.

Hắn còn mong hoàn thành xuất sắc một loạt nhiệm vụ mà Càn Khôn Đạo Nhân giao phó, để từ đó được ban thưởng.

Cái đùi to như Càn Khôn Đạo Nhân, tùy tiện nhổ một cọng lông cũng đủ để một Đại La Kim Tiên nho nhỏ như hắn ăn đến mồm đầy dầu.

Sau khi Văn Đạo Nhân quay về động phủ của mình bế quan tu luyện, Càn Khôn Đạo Nhân cũng bắt đầu lại sự nghiệp nhặt thuộc tính. ...

Tổ địa của Phượng Hoàng nhất tộc, nơi sâu nhất của Bất Diệt Hỏa Sơn.

Bên cạnh hồ dung nham nơi Ngô Đồng Thần Thụ bén rễ, có một bóng người đang ngồi xếp bằng, ngũ sắc quang mang không ngừng lưu chuyển.

Bóng người được ngũ sắc quang mang bao quanh này, chính là Khổng Tuyên.

Lúc này Khổng Tuyên, ngồi bất động, giống như một pho tượng đất.

Khổng Tuyên đã ở đây bế quan tu luyện mấy vạn năm.

Ông ông ông...

Chương 348

Một ngày nọ, Khổng Tuyên vẫn luôn ngồi yên bất động cuối cùng cũng có động tĩnh.

Một luồng ngũ thải quang mang cổ xưa mạnh mẽ vô song, chói lóa rực rỡ, đột nhiên bùng phát từ trong cơ thể Khổng Tuyên.

Rầm!

Ngay sau đó, một luồng uy áp khủng bố thuộc về Chuẩn Thánh, đột nhiên từ nơi sâu nhất của Bất Diệt Hỏa Sơn xông lên trời, tức khắc truyền khắp toàn bộ tổ địa của Phượng Hoàng nhất tộc. "Thiếu chủ cuối cùng cũng đã tấn thăng tầng thứ Chuẩn Thánh!" Phượng Phó đang hộ pháp cho Khổng Tuyên bên ngoài hồ dung nham, tức thì vui mừng như điên.

Hưu!

Nghĩ đến đây.

Thân hình của Phượng Phó lập tức từ bên ngoài lướt vào. "Chúc mừng thiếu chủ, chính thức bước vào cảnh giới Chuẩn Thánh!" Phượng Phó lập tức chúc mừng Khổng Tuyên đang đứng dậy. "Chuẩn Thánh, cũng chỉ là một con kiến, vẫn có nguy cơ bị diệt sát bất cứ lúc nào!" "Hồng Hoang hiện nay, cục thế ngày càng phức tạp, một Chuẩn Thánh nho nhỏ căn bản không đáng nhắc đến!" Nhưng trên mặt Khổng Tuyên lại không có bao nhiêu biểu tình vui mừng.

Nếu là trước kia, tấn thăng lên Chuẩn Thánh, tuyệt đối có thể khiến Khổng Tuyên vui mừng ba ngày ba đêm.

Nhưng những năm gần đây, sau khi đã chứng kiến các cường giả Thánh Nhân xuất hiện không ngừng ở Hồng Hoang, việc trở thành

Chuẩn Thánh không thể mang lại cho Khổng Tuyên bất kỳ niềm vui nào.

Nghe xong lời của Khổng Tuyên, Phượng Phó cũng hoàn toàn trầm mặc.

Y cũng không thể không thừa nhận, lời của Khổng Tuyên là sự thật, Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang rối ren phức tạp hiện nay, hoàn toàn không thể được coi là cường giả đỉnh cấp.

Ông!

Ở trung tâm hồ dung nham, có một quả trứng khổng lồ.

Quả trứng vẫn luôn điên cuồng hấp thụ Niết Bàn Thần Hỏa trong hồ dung nham.

Nhưng đúng lúc này, trên bề mặt quả trứng hiện ra một bóng phượng hoàng chín màu hư ảo.

Bóng phượng hoàng chín màu hư ảo này chính là hư ảnh của thủy tổ Phượng Hoàng nhất tộc, Nguyên Phượng. "Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta, quả thực cần một vị Thánh Nhân trấn giữ!" "Ở Hồng Hoang hiện nay, một tộc quần không có Thánh Nhân trấn giữ, bất cứ lúc nào cũng có nguy cơ bị diệt tộc!" Nguyên Phượng hư ảnh cũng nghiêm nghị nói. "Mẫu thân (Thủy tổ đại nhân), người đã niết bàn trọng sinh, hoàn thành lột xác rồi sao?" Lời của Nguyên Phượng hư ảnh khiến Khổng Tuyên và Phượng Phó đồng loạt nhìn về phía quả trứng. "Thông qua niết bàn trọng sinh và lột xác để tấn thăng lên tầng thứ Thánh Nhân, khó khăn đến mức nào!" "Chỉ dựa vào sức của ta để niết bàn lột xác, cần đến hàng trăm triệu năm tháng dài đằng đẵng!" Nguyên Phượng hư ảnh không khỏi khẽ thở dài. "Vậy ý của mẫu thân là?" Khổng Tuyên nhíu mày, có chút không hiểu hỏi.

Nếu Nguyên Phượng còn cách hoàn thành lột xác một khoảng thời

gian vô cùng dài, vậy Phượng Hoàng nhất tộc làm sao có thể có thêm một vị Thánh Nhân trấn giữ. "Công đức lập giới!" Nguyên Phượng hư ảnh nói từng chữ một. "Nếu có công đức khổng lồ tương trợ, ta nhất định có thể hoàn thành lột xác trong vạn năm, tấn thăng lên tầng thứ Thánh Nhân!" Nguyên Phượng hư ảnh thần sắc trang nghiêm, nói chắc như đinh đóng cột. "Nhưng Thủy tổ đại nhân, trước đó ngài cũng đã cảm ứng được rồi, lúc Minh Hà lập giới, đã dẫn đến cả mười một vị Thánh Nhân ra tay cướp đoạt!" "Với thực lực của Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta, cho dù dốc hết sức toàn tộc, ngay cả một vị Thánh Nhân cũng không ngăn được, huống chi là mười một vị Thánh Nhân!" Phượng Phó lại lắc đầu, mặt đầy bất đắc dĩ nói.

Y nào không muốn Phượng Hoàng nhất tộc thành lập Phượng Hoàng Giới, nhưng lập giới dễ, muốn giữ được công đức lập giới thì khó hơn lên trời.

Một chút không cẩn thận, Phượng Hoàng nhất tộc sẽ có nguy cơ diệt tộc. "Tìm Đại thái tử Kim Ô của Yêu tộc làm viện trợ, chỉ cần hắn hộ pháp cho ta, giúp ta giữ được công đức lập giới, Phượng Hoàng nhất tộc của ta có thể sáp nhập vào Yêu tộc!" Nguyên Phượng hư ảnh chém đinh chặt sắt nói. "Cái gì?!" "Đem Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta sáp nhập vào Yêu tộc?!" Nghe vậy, Khổng Tuyên và Phượng Phó đồng loạt kinh ngạc thất sắc.

Phải biết rằng, là một trong ba tiên thiên tam tộc thống trị Hồng Hoang đại lục thời kỳ Long Hán đại kiếp, Phượng Hoàng nhất tộc kiêu ngạo đến nhường nào.

Long Hán đại kiếp đã qua đi vô tận năm tháng, Phượng Hoàng nhất tộc cũng đã sa sút, thứ duy nhất còn lại chỉ là sự kiêu ngạo khắc sâu trong linh hồn.

Vì vậy, trong thời kỳ Vu Yêu đại kiếp, dù Yêu tộc là nhân vật

chính của thiên địa, đang lúc như mặt trời ban trưa, Phượng Hoàng nhất tộc vẫn không hề từ bỏ sự kiêu ngạo của mình.

Họ cũng không tự nhận là một thành viên của Yêu tộc.

Phượng Hoàng nhất tộc kiêu ngạo không thuộc Yêu tộc.

Bây giờ, hư ảnh Nguyên Phượng không tiếc dùng điều kiện sáp nhập Phượng Hoàng nhất tộc vào Yêu tộc để đổi lấy sự hỗ trợ của Lê Ân, có thể thấy sự kinh ngạc trong lòng Khổng Tuyên và Phượng Phó. "Thủy tổ đại nhân, cho dù cần mời Thánh nhân bảo vệ cho chúng ta, cũng không cần phải sáp nhập Phượng Hoàng nhất tộc vào Yêu tộc chứ?" "Đại thái tử Kim Ô muốn sư tử ngoạm, ta có thể hợp tác với Nữ Oa Thánh nhân!" "Con bé Thải Phượng kia vẫn luôn làm việc dưới trướng Nữ Oa Thánh nhân.

Với quan hệ giữa Phượng Hoàng nhất tộc và Nữ Oa Thánh nhân, tuyệt đối có thể dùng cái giá thấp hơn để mời Nữ Oa Thánh nhân ra tay." Phượng Phó đến giờ vẫn không thể chấp nhận việc để Phượng Hoàng nhất tộc sáp nhập vào Yêu tộc. "Ta đúng là có thể mời Nữ Oa hộ pháp cho ta, nhưng ngươi dám đảm bảo Nữ Oa có thể chống đỡ được hơn mười vị Thánh nhân liên thủ không?" "Ta có thể nói rõ cho các ngươi biết là không thể!" "Với tu vi của Nữ Oa, ngay cả một trong Tam Thanh cũng không chống lại được, huống chi là hơn mười vị Thánh nhân!" Hư ảnh Nguyên Phượng vẻ mặt nghiêm nghị.

Bà cũng không còn cách nào khác.

Tình cảm của bà đối với Phượng Hoàng nhất tộc còn sâu đậm hơn cả Khổng Tuyên và Phượng Phó cộng lại.

Nếu có cách khác, bà cũng sẽ không hạ quyết tâm để Phượng Hoàng nhất tộc sáp nhập vào Yêu tộc.

Nhìn khắp Hồng Hoang, cũng chỉ có đại thái tử Kim Ô sâu không

lường được mới có thể chống lại hơn mười vị Thánh nhân liên thủ.

Hơn nữa, giữa Phượng Hoàng nhất tộc và đại thái tử Kim Ô cũng có chút duyên nợ.

Ban đầu Lê Ân đã từng tiến vào tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc, cày cuốc một đợt thuộc tính.

Hắn đã kết nhân quả với Phượng Hoàng nhất tộc.

Cộng thêm điều kiện đưa ra, hư ảnh Nguyên Phượng tin rằng Lê Ân sẽ đồng ý hộ pháp cho bà. "Thật ra sáp nhập vào Yêu tộc cũng không phải chuyện đáng xấu hổ." "Nhìn Tam Túc Kim Ô nhất tộc mà xem, chỉ có mười hai vị tộc nhân, nhưng lại là một tộc ba Thánh!" "Vinh quang và huy hoàng biết bao!" "Tam Túc Kim Ô nhất tộc là đệ nhất cường tộc Hồng Hoang, tuyệt đối không sinh linh nào dám phủ nhận!" "Nhưng họ cũng chưa từng tách khỏi Yêu tộc, tự lập thành một tộc!" "Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta không nên tiếp tục chìm đắm trong vinh quang và huy hoàng quá khứ!" "Sáp nhập vào Yêu tộc, đập tan mọi kiêu ngạo, đối với Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta, chưa chắc đã là chuyện xấu!" Hư ảnh Nguyên Phượng xúc động nói với Khổng Tuyên và Phượng Phó.

Là thủy tổ của Phượng Hoàng nhất tộc, cảm xúc của hư ảnh Nguyên Phượng là sâu sắc nhất.

Phượng Hoàng nhất tộc thực sự đã đến lúc không thể không thay đổi.

Nếu cứ tiếp tục giữ lấy sự kiêu ngạo nực cười đó, Phượng Hoàng nhất tộc không chừng sẽ thật sự bị diệt tộc.

Cuối cùng, Khổng Tuyên và Phượng Phó cũng bị hư ảnh Nguyên Phượng thuyết phục.

Thế là, Khổng Tuyên bí mật rời khỏi Bất Diệt Hỏa Sơn, đại diện

cho Phượng Hoàng nhất tộc đến thương lượng chuyện hợp tác với Lê Ân.

Chương 349

Cũng may Lê Ân đã xây dựng xong tám tòa Hư Không Na Di Đại Trận, để cho các cao tầng Yêu tộc có thể ra ngoài Hồng Hoang hít thở không khí.

Nếu không, với hành tung thần long thấy đầu không thấy đuôi của Lê Ân, Khổng Tuyên muốn tìm hắn căn bản là một nhiệm vụ bất khả thi.

Hiện tại, chỉ cần liên lạc được với các cao tầng Yêu tộc đang đi lại khắp nơi ở Hồng Hoang là có thể thông qua họ liên lạc với Lê Ân.

Người mà Khổng Tuyên tìm đến là Bạch Trạch, đứng đầu Thập Đại Yêu Thần, người được mệnh danh là "trí giả của Yêu tộc".

Nghe nói Phượng Hoàng nhất tộc muốn làm một vụ làm ăn lớn với Lê Ân, Bạch Trạch không dám chậm trễ, vội vàng trở về Yêu giới báo cáo chuyện này với Lê Ân.

Trong Yêu Chủ Cung, Lê Ân nhận được truyền tin của Bạch Trạch, liền ngừng bế quan, và bảo Bạch Trạch đưa Khổng Tuyên vào.

Bước vào Yêu giới, Khổng Tuyên không khỏi đưa mắt nhìn xung quanh, không ngừng đánh giá hoàn cảnh của Yêu giới.

Dù sao đây cũng là lần đầu tiên hắn bước vào Yêu giới, đối với Yêu giới do Lê Ân khai phá thành lập, có thể nói là vô cùng tò mò.

Tại Yêu Chủ Cung, Khổng Tuyên cũng gặp lại Lê Ân.

Đây là lần thứ hai Khổng Tuyên và Lê Ân gặp mặt.

Nhưng Khổng Tuyên lại có chút hoảng hốt, nhất thời có cảm giác như đã qua một đời.

Ban đầu, lúc gặp mặt lần đầu, Lê Ân chỉ là một đại thái tử Kim Ô vô danh.

Nhưng bây giờ, Lê Ân đã trở thành Yêu Chủ danh chấn Hồng Hoang. "Khổng Tuyên đạo hữu, đã lâu không gặp, vẫn khỏe chứ!" Trong lúc Khổng Tuyên đang hoảng hốt, Lê Ân lại chủ động chào hỏi đối phương. "Gặp qua Yêu Chủ!" Lê Ân khách sáo, nhưng Khổng Tuyên không dám thuận nước đẩy thuyền mà cũng xưng hô Lê Ân là đạo hữu. "Chúng ta cũng là người quen cũ rồi, Khổng Tuyên đạo hữu không cần khách sáo!" "Nghe nói Khổng Tuyên đạo hữu muốn bàn với ta một vụ làm ăn lớn, không biết là vụ làm ăn lớn gì?" Lê Ân cũng không hàn huyên nhiều, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề. "Yêu Chủ, Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta muốn thành lập Phượng Hoàng giới, xin ngài hộ pháp cho chúng ta!" Sau khi hít một hơi thật sâu, Khổng Tuyên chậm rãi nói.

Lê Ân lúc này mới lộ ra vẻ bừng tỉnh ngộ. "Cái giá để mời ta ra tay không hề thấp, không biết Phượng Hoàng nhất tộc có trả nổi không!" Ngay sau đó, Lê Ân lại nhìn Khổng Tuyên với vẻ đầy hứng thú.

Hắn muốn biết, Phượng Hoàng nhất tộc rốt cuộc có thể đưa ra mức giá nào để mời hắn ra tay.

Nếu giá cả hợp lý, cũng không phải là không thể cân nhắc. "Nếu Yêu Chủ có thể hộ pháp cho chúng ta, giữ lại công đức lập giới, Phượng Hoàng nhất tộc chúng ta nguyện ý chính thức sáp nhập vào Yêu tộc!" Khổng Tuyên cũng không mặc cả với Lê Ân, trực tiếp nói ra mức giá cao nhất.

Nghe vậy, Lê Ân cũng ngẩn người.

Phải biết, Phượng Hoàng nhất tộc kiêu ngạo đến tận xương tủy.

Bây giờ, để mời hắn hộ pháp, họ không tiếc đưa ra cái giá sáp nhập vào Yêu tộc.

Phải nói, nước đi này thật sự lớn. "Ngươi có thể làm chủ cho cả Phượng Hoàng nhất tộc không?" Lê Ân nhìn chằm chằm Khổng Tuyên hỏi. "Đừng để lúc ta giữ được công đức lập giới cho các ngươi, các ngươi quay đầu lại không muốn sáp nhập vào Yêu tộc nữa!" "Nếu lúc đó thật sự muốn trêu đùa ta như vậy, thì Phượng Hoàng nhất tộc cũng không cần thiết phải tồn tại!" Cuối cùng, trong mắt Lê Ân lóe lên một tia sát khí lạnh lẽo.

Nếu Phượng Hoàng nhất tộc thật sự dám hủy ước, cho dù hắn có coi trọng Khổng Tuyên đến đâu, cũng sẽ không do dự diệt đi cả Phượng Hoàng nhất tộc.

Ngay cả Thiên Đạo và Hồng Quân cũng không dám công khai giở trò với hắn, nếu Phượng Hoàng nhất tộc thật sự làm vậy, đó cũng là tự tìm đường chết, không hề đáng thương.

Nhìn thấy sát khí lạnh lẽo lóe lên trong mắt Lê Ân, Khổng Tuyên bất giác rùng mình một cái.

Hắn không hề nghi ngờ, nếu họ làm vậy, Lê Ân tuyệt đối sẽ không do dự diệt đi cả Phượng Hoàng nhất tộc. "Yêu Chủ cứ yên tâm, quyết định này là do mẫu thân ta đích thân quyết định, tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện hủy ước!" Khổng Tuyên trịnh trọng nói. "Ồ, Nguyên Phượng còn sống à?" Lê Ân hơi ngạc nhiên.

Nhưng, thoáng chốc hắn liền hiểu ra.

Những bá chủ thiên địa như Tổ Long và Nguyên Phượng, thủ đoạn bảo mệnh tự nhiên không tầm thường, sẽ không dễ dàng vẫn lạc hoàn toàn như vậy.

Ngay cả La Hầu đã vẫn lạc vô tận năm tháng còn có thể sống tung tăng tái xuất Hồng Hoang, khắp nơi gây sóng gió.

Nguyên Phượng còn sống, cũng không có gì lạ. "Mẫu thân đúng là

chưa hoàn toàn vẫn lạc, hiện đang niết bàn thuế biến trong tổ địa." Khổng Tuyên gật đầu, trực tiếp thừa nhận.

Dù sao lần này nhờ Lê Ân hộ pháp, sớm muộn gì cũng sẽ thấy quả trứng khổng lồ do Nguyên Phượng hóa thành, Khổng Tuyên tiết lộ trước cũng không sao.

Hơn nữa, bây giờ Thánh nhân ở Hồng Hoang xuất hiện tầng tầng lớp lớp, một Chuẩn Thánh nho nhỏ sống lại, càng không phải là chuyện gì kinh người.

Phượng Hoàng nhất tộc sở dĩ che che đậy đậy chuyện Nguyên Phượng niết bàn, là lo lắng Hồng Quân và Lục Thánh sẽ ra tay với Nguyên Phượng.

Nhưng, với tình hình Hồng Hoang hiện tại, Hồng Quân và Lục Thánh hiển nhiên đã sớm không coi Nguyên Phượng ra gì.

Đừng nói thêm một Chuẩn Thánh, cho dù thêm một Thánh nhân, cũng không thể thay đổi được cục diện phức tạp đến cực điểm của Hồng Hoang hiện nay. "Xem ra lần trước ta đến tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc, các ngươi có điều giấu ta nhỉ." Lê Ân nhìn Khổng Tuyên đầy thâm ý.

Khổng Tuyên có chút lúng túng.

Điều này là tự nhiên, lần trước hắn và Lê Ân không thân, tự nhiên không thể tiết lộ bí mật lớn nhất của Phượng Hoàng nhất tộc cho Lê Ân. "Yêu Chủ, vậy chuyện hợp tác của chúng ta...?" Khổng Tuyên hỏi với vẻ mặt mong đợi. "Được, vụ làm ăn lớn này ta nhận!" Lê Ân khẽ phất tay. "Tốt quá rồi!" Dù là với tâm tính của Khổng Tuyên, lúc này nghe Lê Ân đồng ý, cũng không kìm được mà vung tay reo hò.

Không còn cách nào khác.

Không thể không kích động.

Đối với thực lực của Lê Ân, Khổng Tuyên vô cùng tin phục.

Vị trước mắt này, là tồn tại duy nhất ở Hồng Hoang đến nay dám đối đầu trực diện với Đạo tổ Hồng Quân.

Chương 350

Với thực lực của Lê Ân, chống lại sự tấn công của mười mấy vị Thánh nhân, tuyệt đối không thành vấn đề.

Lê Ân đã đồng ý ra tay, cũng có nghĩa là lần này Phượng Hoàng nhất tộc, chắc chắn ổn rồi.

Mãi đến khi Lê Ân nhìn chằm chằm Khổng Tuyên một lúc lâu, người sau mới bình ổn lại được cảm xúc kích động không thể tả nổi. "Yêu Chủ thông cảm, vừa rồi thật sự không kìm được!" Khổng Tuyên mặt già hơi đỏ, có chút lúng túng nói. "Không sao, có thể hiểu được!" Lê Ân khẽ xua tay.

Khổng Tuyên liền hỏi: "Vậy không biết khi nào Yêu Chủ có thể khởi hành đến Bất Diệt Hỏa Sơn?". "Chọn ngày không bằng gặp ngày!" "Bây giờ ta có thể cùng ngươi đến Bất Diệt Hỏa Sơn!" "Chắc Nguyên Phượng ở Bất Diệt Hỏa Sơn còn sốt ruột hơn ngươi!" Lê Ân khẽ gật đầu.

Hắn không có ý định dây dưa với Phượng Hoàng nhất tộc, chi bằng đi sớm về sớm, cũng để Phượng Hoàng nhất tộc sớm ngày sáp nhập vào Yêu tộc. "Cảm tạ Yêu Chủ thấu hiểu!" Khổng Tuyên cúi sâu chào Lê Ân.

Sau đó, Lê Ân liền bao bọc lấy thân hình Khổng Tuyên, với tốc độ nhanh nhất, thẳng tiến đến Bất Diệt Hỏa Sơn.

Tại hồ dung nham sâu nhất trong Bất Diệt Hỏa Sơn, Lê Ân cuối cùng cũng nhìn thấy quả trứng khổng lồ do Nguyên Phượng niết bàn hóa thành.

Ông!

Sau khi Lê Ân tiến vào, hư ảnh Nguyên Phượng ngay lập tức hiện ra từ bề mặt quả trứng khổng lồ. "Gặp qua Yêu Chủ!" Mặc dù xét về bối phận, ngay cả Đế Tuấn và Thái Nhất cũng không bằng Nguyên Phượng.

Nhưng Hồng Hoang thực lực vi tôn, bối phận có cao đến đâu cũng không bằng nắm đấm to.

Hư ảnh Nguyên Phượng chủ động cúi chào Lê Ân.

Lê Ân khẽ gật đầu, đánh giá thêm vài lần quả trứng khổng lồ do Nguyên Phượng niết bàn hóa thành.

Hắn có thể cảm nhận được, bên trong quả trứng ẩn chứa một luồng sinh mệnh lực cực kỳ mạnh mẽ, đang thai nghén một sinh mệnh thể hùng mạnh.

Nhưng, Lê Ân có thể cảm nhận được, quá trình thai nghén này, nếu không có ngoại lực tương trợ, sẽ cần một khoảng thời gian cực kỳ dài mới có thể hoàn thành.

Trong lúc Lê Ân đánh giá quả trứng, hư ảnh Nguyên Phượng cũng đang đánh giá Lê Ân.

Lần trước, khi Lê Ân đến Bất Diệt Hỏa Sơn, cả hai không gặp nhau, hư ảnh Nguyên Phượng chỉ thoáng cảm nhận được khí tức của Lê Ân từ xa.

Nhưng, lần này khi thực sự đối mặt với Lê Ân, hư ảnh Nguyên Phượng mới thực sự cảm nhận được sự khủng bố của hắn.

Hư ảnh Nguyên Phượng có thể cảm nhận được, trong cơ thể Lê Ân phảng phất có một con cự thú Hồng Hoang đang ngủ say, ẩn chứa sức mạnh khủng bố đến cực điểm.

Hư ảnh Nguyên Phượng chưa từng cảm nhận được sức mạnh kinh thế hãi tục như vậy từ bất kỳ vị Thánh nhân nào.

Cũng có thể nói...

Lê Ân là Thánh nhân có thực lực mạnh nhất mà hư ảnh Nguyên Phượng từng gặp, không có một trong hai.

Nhưng, hư ảnh Nguyên Phượng ngược lại hoàn toàn yên tâm.

Phượng Hoàng nhất tộc không phải là kẻ địch của Lê Ân, thực lực của Lê Ân càng mạnh, đối với họ càng có lợi.

Giờ phút này, ngay cả hư ảnh Nguyên Phượng cũng cảm thấy, công đức lập giới lần này ổn rồi! "Chuẩn bị khi nào lập giới?" Ngay sau đó, Lê Ân trực tiếp hỏi hư ảnh Nguyên Phượng. "Yêu Chủ cứ ở Bất Diệt Hỏa Sơn chờ đợi một thời gian, đợi ta chuẩn bị ổn thỏa xong sẽ bắt đầu lập giới!" Hư ảnh Nguyên Phượng đáp.

Thực lực của Lê Ân mạnh mẽ, có thể không cần chuẩn bị gì, bất cứ lúc nào cũng có thể hộ pháp, chặn lại tất cả các Thánh nhân dòm ngó công đức lập giới.

Nhưng Phượng Hoàng nhất tộc thì không được.

Họ phải chuẩn bị trước tất cả mọi thứ.

Dù sao, sau khi Lê Ân giữ được công đức lập giới, Phượng Hoàng nhất tộc phải lập tức ẩn thế, giấu kỹ hành tung để không bị phát hiện.

Lê Ân tuy có thể chặn lại tất cả các Thánh nhân dòm ngó, nhưng Lê Ân không thể mãi mãi hộ pháp cho Phượng Hoàng nhất tộc.

Đến lúc đó, Phượng Hoàng nhất tộc có được một phần công đức lập giới hoàn chỉnh, tuyệt đối sẽ trở thành mục tiêu công kích của cả Hồng Hoang.

Cho dù công đức lập giới đã được luyện hóa, Nguyên Phượng niết bàn thuế biến thành công, tấn thăng thành Thánh nhân, nhưng Phượng Hoàng nhất tộc cũng phải sống biết điều.

Nếu Bất Diệt Hỏa Sơn vẫn ở lại Hồng Hoang, khó tránh khỏi sẽ bị những Thánh nhân cướp đoạt thất bại kia báo thù.

Vì vậy, hư ảnh Nguyên Phượng dự định sẽ di chuyển toàn bộ tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc vào trong Phượng Hoàng giới sắp thành lập.

Đến lúc đó, sau khi Lê Ân chặn lại những Thánh nhân kia, hư ảnh Nguyên Phượng sẽ mang theo Phượng Hoàng giới ẩn náu, ẩn thế không ra.

Giống như Long giới do Chúc Long thành lập, chỉ cần trốn kỹ, những Thánh nhân kia muốn báo thù cũng không tìm thấy người.

Tiểu thế giới dùng để thành lập Phượng Hoàng giới, Phượng Hoàng nhất tộc đã sớm chuẩn bị xong, do Nguyên Phượng khai phá ra từ thời Long Hán đại kiếp.

Như vậy, đến lúc Khổng Tuyên thông cáo Hồng Hoang, thành lập Phượng Hoàng giới, Nguyên Phượng cũng có thể nhận được công đức mà Thiên Đạo ban thưởng.

Dù sao tiểu thế giới tiền thân của Phượng Hoàng giới là do Nguyên Phượng khai phá.

Điều này có vài phần tương đồng với khai thiên công đức của Bàn Cổ.

Điểm khác biệt duy nhất là, Bàn Cổ khai phá ra là đại thiên thế giới, mà còn là đại thiên thế giới đỉnh cấp.

Hư ảnh Nguyên Phượng, Khổng Tuyên và Phượng Phó hợp lực, mất mười năm mới di chuyển toàn bộ tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc vào tiểu thế giới.

Sau đó, hư ảnh Nguyên Phượng, Khổng Tuyên và Phượng Phó lại mất thêm ngàn năm để bố trí các loại thủ đoạn ẩn thế nhằm thoát khỏi

sự truy tung và suy diễn.

Còn Lê Ân, sau khi để lại cho hư ảnh Nguyên Phượng một miếng ngọc giản truyền tin, hắn trở về Yêu giới, tạm thời bế quan.

Dù sao, Nguyên Phượng bố trí các loại thủ đoạn cũng cần mấy trăm ngàn năm, thông qua thời gian trận pháp gia tốc trăm lần, đủ để hắn luyện hóa giọt tinh huyết Bàn Cổ thứ hai.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Lê Ân chưa nhận được truyền tin của hư ảnh Nguyên Phượng đã luyện hóa xong giọt tinh huyết Bàn Cổ thứ hai.

Nhưng, luyện hóa xong giọt tinh huyết thứ hai lại không thể giúp Bàn Cổ Thần Thể của Lê Ân đột phá Thánh nhân hậu kỳ.

Chương 351

Chỉ đạt đến Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong, vô hạn tiếp cận cấp độ Thánh nhân hậu kỳ.

Dù vậy, cũng khiến Lê Ân vô cùng vui mừng.

Dù sao, Thánh nhân trung kỳ và Thánh nhân trung kỳ đỉnh phong, thực ra khoảng cách cũng cực kỳ lớn.

Bây giờ, Lê Ân chỉ thông qua một giọt tinh huyết đã hoàn thành bước nhảy vọt như vậy, nếu tin này truyền ra ngoài, không chừng sẽ khiến tất cả Thánh nhân Hồng Hoang ghen tị đến mắt xanh lè.

Thế là, Lê Ân nhân lúc hư ảnh Nguyên Phượng chưa truyền tin, liền tiếp tục luyện hóa giọt tinh huyết Bàn Cổ thứ ba.

Ầm ầm!

Sau khi luyện hóa được một phần mười giọt tinh huyết Bàn Cổ thứ ba, Bàn Cổ Thần Thể của Lê Ân chính thức tấn thăng Thánh nhân hậu kỳ.

Bàn Cổ Thần Thể cấp Thánh nhân hậu kỳ, uy lực mạnh mẽ đủ để sánh ngang với nhục thân Thánh nhân viên mãn.

Nếu cộng thêm Thổ chi pháp tắc cấp Thánh nhân viên mãn, phòng ngự nhục thân của Lê Ân tuyệt đối đạt đến một mức độ khủng bố vô cùng.

Bây giờ nếu gặp lại hình chiếu Tạo Hóa Ngọc Điệp của Hồng Quân, e rằng không dễ dàng phá được phòng ngự nhục thân của hắn nữa.

Lê Ân tiếp tục luyện hóa phần còn lại của giọt tinh huyết Bàn Cổ thứ ba, nhưng chưa kịp luyện hóa thêm mấy trăm năm, đã nhận được

truyền tin của hư ảnh Nguyên Phượng. "Phượng Hoàng nhất tộc cuối cùng cũng chuẩn bị xong rồi sao!" Lê Ân ngừng luyện hóa tinh huyết Bàn Cổ, dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc.

Nhưng, khi Lê Ân chạy đến, kinh ngạc phát hiện nơi từng là tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc đã hóa thành một mảnh phế tích.

Toàn bộ tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc đã được di chuyển vào trong tiểu thế giới.

Tiểu thế giới do Nguyên Phượng khai phá, nằm trong phế tích của tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc.

Ông!

Sau khi Lê Ân đến, trong phế tích tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc, bỗng xuất hiện một vòng xoáy không ngừng xoay tròn và mở rộng.

Vòng xoáy này chính là lối vào tiểu thế giới.

Hư ảnh Nguyên Phượng cảm ứng được Lê Ân đến mới mở ra. "Tất cả trông cậy vào Yêu Chủ!" Giọng nói của hư ảnh Nguyên Phượng từ trong tiểu thế giới truyền ra.

Lê Ân nhìn qua vòng xoáy đang xoay tròn, thấy toàn bộ Phượng Hoàng nhất tộc không phân biệt nam nữ già trẻ, đều dưới sự dẫn dắt của hư ảnh Nguyên Phượng, cúi sâu chào Lê Ân. "Yên tâm, đã đồng ý rồi, ta tự nhiên sẽ làm được!" "Đã chuẩn bị xong, vậy bắt đầu đi!" Lê Ân nhàn nhạt cười. "Ta là Nguyên Phượng, hôm nay đặc biệt thông báo Hồng Hoang, Phượng Hoàng giới thành lập!" Giọng nói hùng vĩ của hư ảnh Nguyên Phượng từ trong vòng xoáy truyền ra, ngay lập tức vang vọng khắp Hồng Hoang.

Ban đầu, hư ảnh Nguyên Phượng định để Khổng Tuyên lập giới.

Bà đặt kỳ vọng rất cao vào Khổng Tuyên, nếu Khổng Tuyên cũng

có thể chia sẻ một phần công đức lập giới, tu vi tất nhiên sẽ tăng mạnh.

Nhưng, lại bị Khổng Tuyên kịch liệt từ chối.

Hắn không thể nắm chắc Thiên Đạo sẽ ban xuống bao nhiêu công đức lập giới, sợ rằng sau khi chia sẻ một phần, phần công đức còn lại không đủ để giúp Nguyên Phượng tấn thăng lên cấp độ Thánh nhân với tốc độ nhanh nhất.

Đến lúc đó, cả hắn và Nguyên Phượng đều không thể thành Thánh, đó mới là tình huống khó xử nhất, chẳng khác nào lãng phí công đức lập giới. "Cái... cái gì?!" "Thủy tổ của Phượng Hoàng nhất tộc, Nguyên Phượng, còn sống?!" "Nguyên Phượng cho dù may mắn sống sót, bây giờ cũng chắc chắn chưa khôi phục trạng thái đỉnh phong." "Nguyên Phượng điên rồi sao, không ở trạng thái đỉnh phong mà cũng dám cưỡng ép lập giới, chê chết chưa đủ nhanh à?" Trong nháy mắt, Hồng Hoang xôn xao.

Một đám đại lão Hồng Hoang đều kinh hô.

Vù vù vù...

Thế là, ánh mắt của họ ngay lập tức chiếu về phía tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc.

Sau đó, họ nhìn thấy nơi từng là tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc đã trở thành phế tích, cùng với lối vào tiểu thế giới trong phế tích. "Xem ra Nguyên Phượng đã sớm có chuẩn bị, di chuyển toàn bộ tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc vào tiểu thế giới." Ánh mắt của các đại lão Hồng Hoang ngay lập tức nheo lại, ánh mắt điên cuồng lóe lên không ngừng.

Tất nhiên, lúc này trong lòng họ đang tính toán điều gì, cũng chỉ có họ mới biết.

Còn thân ảnh của Lê Ân, thì không bị các đại lão Hồng Hoang phát hiện.

Bởi vì... trước khi hư ảnh Nguyên Phượng thông cáo Hồng Hoang, Lê Ân đã ẩn nấp thân hình.

Các đại lão Hồng Hoang tự nhiên không thể phát giác được sự tồn tại của Lê Ân.

Lê Ân sở dĩ ẩn nấp thân hình, đương nhiên là không muốn quá phô trương, trở thành mục tiêu công kích của mọi người.

Người hắn đề phòng không phải là những Thánh nhân sắp ra tay cướp đoạt công đức lập giới của Nguyên Phượng.

Từ đầu đến cuối, người có thể khiến Lê Ân cẩn thận như vậy, chỉ có Thiên Đạo và Hồng Quân mà thôi.

Nếu hắn xuất hiện ngay từ đầu, chẳng phải là lúc hư ảnh Nguyên Phượng tiếp nhận công đức, đã cho Thiên Đạo và Hồng Quân đủ thời gian để chuẩn bị các loại thủ đoạn đối phó với hắn sao.

Đây chắc chắn là chuyện Lê Ân không muốn thấy.

Lê Ân tuy cực kỳ tự tin vào thực lực của mình, nhưng nếu không cần thiết cũng không muốn đối đầu với Thiên Đạo và Hồng Quân.

Ầm ầm!

Nguyên Phượng thông cáo chưa được bao lâu, sâu trong bầu trời liền truyền ra một luồng thiên uy mênh mông cuồn cuộn.

Rõ ràng, Thiên Đạo đã tỉnh lại.

Ông ông ông...

Thiên Đạo sau khi tỉnh lại, lập tức bắt đầu ban xuống công đức cho Nguyên Phượng.

Một luồng khí huyền hoàng, giống như khói sói tinh khí, từ sâu trong bầu trời cuồn cuộn trút xuống, không ngừng rót vào Phượng Hoàng giới vừa mới thành lập.

Tất cả công đức, đều được rót vào quả trứng khổng lồ do Nguyên Phượng niết bàn hóa thành.

Kéo dài suốt nửa canh giờ, Thiên Đạo mới kết thúc việc ban thưởng công đức.

Chương 352

Ngay sau đó, Thiên Đạo không có bất kỳ hành động nào khác, lại một lần nữa chìm vào tĩnh lặng.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Nhưng, đúng lúc này, những Thánh nhân thèm muốn công đức lập giới của Nguyên Phượng, trong khoảnh khắc Thiên Đạo chìm vào tĩnh lặng, tâm hữu linh tê mà đồng thời ra tay.

Giống như lúc Minh Hà giáo chủ thành lập A Tu La giới, lần này ra tay cướp đoạt Thánh nhân, vẫn có đủ mười một vị.

Công thức quen thuộc, mùi vị quen thuộc.

Mười một đòn tấn công mang theo thánh uy vô tận, phảng phất có thể dễ dàng đánh nát cả trời đất, từ mười một phương hướng khác nhau, hung hãn oanh tạc về phía Phượng Hoàng giới. "Nguyên Phượng quá bốc đồng rồi!" "Ngay cả ở trạng thái đỉnh phong, bà ấy cũng không thể chặn được một vị Thánh nhân." "Bây giờ rõ ràng chưa khôi phục trạng thái đỉnh phong, lại phải chặn đến mười một vị Thánh nhân, đây là cục diện thập tử vô sinh a!" Thấy cảnh này, các cường giả Chuẩn Thánh ở Hồng Hoang không khỏi lắc đầu thở dài, phảng phất như đã nhìn thấy vận mệnh bi thảm của Nguyên Phượng.

Họ nào đâu không muốn lập giới, nhận được công đức mà Thiên Đạo ban thưởng, để trợ giúp thành Thánh.

Nhưng đáng tiếc bây giờ Hồng Hoang có quá nhiều Thánh nhân đang nhắm vào công đức lập giới, với tu vi của họ, căn bản không giữ được công đức lập giới, chỉ có thể làm áo cưới cho người khác.

Thậm chí một chút bất cẩn là có nguy cơ vẫn lạc.

Chính vì vậy, họ mới luôn kìm nén sự thôi thúc lập giới.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Nói thì chậm, thực ra chỉ trong nháy mắt.

Mười một đòn tấn công khủng bố mang theo thánh uy vô cùng, trong chớp mắt quét ngang trời, mắt thấy sắp đánh nổ Phượng Hoàng giới. "Cút!" Nhưng, đúng lúc này, một tiếng thánh âm như sấm sét vang lên, ngay lập tức vang vọng khắp trời đất.

Thân hình Lê Ân, chính thức hiện ra.

Ông ông ông...

Giữa tiếng hét lớn, toàn thân Lê Ân tuôn ra một luồng Thái Dương Chân Hỏa chí cương chí dương.

Thái Dương Chân Hỏa màu vàng ngay lập tức xông lên trời, hóa thành một biển lửa ngút trời, tức thì thiêu hủy mười một đòn tấn công của các Thánh nhân thành tro bụi. "Cái gì?!" "Đại thái tử Kim Ô?!" Bao gồm cả mười một vị Thánh nhân ra tay, một đám đại lão Hồng Hoang đều kinh hãi thất sắc.

Đặc biệt là mười một vị Thánh nhân ra tay cướp đoạt công đức, sắc mặt vô cùng khó coi.

Rõ ràng họ không ngờ Lê Ân sẽ nhảy ra xen vào một chân.

Ngay cả Hồng Quân đang ở Tử Tiêu Cung, vốn định xem kịch vui, sau khi Lê Ân hiện thân, sắc mặt cũng hoàn toàn thay đổi. "Lê Ân, ngươi dám xuất hiện?!" Sâu trong mắt Hồng Quân, ẩn hiện ngọn lửa giận đáng sợ đang cuồn cuộn bùng cháy.

Nhưng, lần này Hồng Quân lại không lập tức ra tay đối phó Lê

Ân.

Đôi mắt sâu thẳm của Hồng Quân, lúc này đang điên cuồng lóe lên không ngừng, rõ ràng đang tính toán điều gì đó.

Lão nghĩ thông rồi, Lê Ân càng nhảy nhót tưng bừng, người đáng lo nhất phải là Thiên Đạo mới đúng.

Thiên Đạo còn không vội, lão vội cái gì.

Chính cái gọi là, cò và trai tranh nhau, ngư ông đắc lợi.

Cứ để Thiên Đạo và Lê Ân chó cắn chó, lão ngồi vững trên đài câu cá là được.

Bất luận Thiên Đạo và Lê Ân ai thắng, lão đều có thể hưởng lợi từ cả hai bên.

Thiên Đạo nghiền ép Lê Ân, thì lão tiếp tục làm Đạo tổ cao cao tại thượng.

Nếu Lê Ân có thể áp đảo Thiên Đạo, vậy càng tốt, lão có thể nhân cơ hội thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo. "Chẳng trách Nguyên Phượng trong tình thế này lại dám cưỡng ép lập giới, hóa ra là đã mời đại thái tử Kim Ô hộ pháp!" Một đám cường giả Chuẩn Thánh lúc này mới bừng tỉnh ngộ.

Đồng thời, trong lòng không khỏi ghen tị với Nguyên Phượng, không ngờ bà lại có thể mời được vị đại lão như Lê Ân hộ pháp.

Giờ phút này, tâm tư của họ cũng trở nên sôi nổi, ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm Lê Ân đang một mình đối kháng với sự tấn công của mười một vị Thánh nhân.

Rõ ràng họ đang xem xét việc sao chép con đường của Nguyên Phượng, nếu có thể mời Lê Ân hộ pháp, họ cũng có cơ hội trở thành Thánh nhân cao cao tại thượng. "Phượng Hoàng nhất tộc ta bao rồi, từ

đâu đến thì về lại đó đi!" Lê Ân lơ lửng giữa hư không, ngạo nghễ cười lạnh. "Hừ, khẩu khí thật lớn!" "Lê Ân, ngươi coi các vị đạo hữu là không khí sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn âm hiểm nhỏ nhen, thù dai, lập tức nhảy ra khiêu khích. "Nguyên Thủy quy tôn, ngươi nói sai rồi, ta là coi ngươi như không khí!" Giống như Nguyên Thủy Thiên Tôn ghét và phản cảm hắn, Lê Ân cũng không thích đối phương, trực tiếp không chút khách khí đỗi lại.

Luận về võ mồm, một trăm Nguyên Thủy Thiên Tôn cộng lại cũng không phải đối thủ của Lê Ân.

Với cái miệng độc của Lê Ân, tuyệt đối có thể làm nổ tung đạo tâm của Thánh nhân. "Lê Ân, ngươi tìm chết!" Tiếng gầm thét phẫn nộ tột cùng của Nguyên Thủy Thiên Tôn, lập tức vang vọng khắp trời đất.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Dưới tiếng gầm giận dữ của Nguyên Thủy Thiên Tôn, cả hư không đều rung chuyển dữ dội.

Thánh uy khủng bố đến cực điểm, từ Ngọc Hư Cung lan tỏa ra, không giới hạn, ngay lập tức bao trùm cả Hồng Hoang.

Có thể tưởng tượng Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này phẫn nộ đến mức nào.

Nhưng, cũng không trách Nguyên Thủy Thiên Tôn phẫn nộ như vậy.

Bị Lê Ân sỉ nhục không chút nể tình trước mặt mọi người, đổi lại là bất kỳ vị Thánh nhân nào, cũng sẽ nổi điên như Nguyên Thủy Thiên Tôn. "Ai nha, Nguyên Thủy quy tôn, suýt nữa dọa chết gia gia ta!" "Được rồi, biết ngươi giọng to rồi, không cần phải la lớn như vậy

nữa." Lê Ân lập tức âm dương quái khí la lớn.

Trên con đường đỗi Nguyên Thủy Thiên Tôn, hắn đã một đi không trở lại.

Chương 353

Không còn cách nào khác.

Ai bảo Nguyên Thủy Thiên Tôn tiện, đánh thì cứ đánh, lại cứ thích nhảy ra khiêu khích ly gián.

Điều này khiến Lê Ân vô cùng khó chịu.

Đã khiến ta không vui, vậy ngươi cũng đừng hòng sống tốt, đó là phương châm của Lê Ân.

Ha, cùng nhau tổn thương đi!

Rõ ràng, sát thương bạo kích mà Nguyên Thủy Thiên Tôn phải chịu lớn hơn nhiều.

Ầm ầm!

Cuối cùng lão cũng nhận ra, võ mồm của mình so với Lê Ân, căn bản không cùng một đẳng cấp.

Vì vậy, lần này Nguyên Thủy Thiên Tôn không la mắng nữa, trực tiếp dùng vũ lực.

Giọng Lê Ân vừa dứt, Bàn Cổ Phiên từ Ngọc Hư Cung sát ra.

Bàn Cổ Phiên là do lưỡi búa của Hồng Mông Linh Bảo Khai Thiên Thần Phủ của Bàn Cổ hóa thành, có màu hỗn độn huyền hoàng.

Trên thân phiên, khí tức Đô Thiên Thần Sát bừng bừng, như muốn hủy diệt hỗn độn, tái khai thiên địa.

Bề mặt phiên hiện ra cảnh tượng vô thượng của Bàn Cổ Đại Thần khai thiên tích địa.

Bên ngoài phiên có Đại Đạo sấm ngôn (huyền cơ Đại Đạo) bao quanh.

Bên trong phiên có Khai Thiên phù lục (Bàn Cổ Đại Đạo) ẩn hiện.

Hào quang năm màu chiếu rọi chư thiên, Bàn Cổ thánh uy chấn nhiếp hoàn vũ.

Ánh mắt Lê Ân, ngay lập tức nheo lại.

Giao đấu với Nguyên Thủy Thiên Tôn sử dụng Bàn Cổ Phiên cũng không phải một hai lần.

Nhưng, lần này uy áp và khí tức tỏa ra từ Bàn Cổ Phiên, vượt xa mấy lần trước.

Trong lòng Lê Ân lóe lên vô số ý niệm, trong nháy mắt đã hiểu ra tiền nhân hậu quả. "Nguyên Thủy Thiên Tôn khá lắm, ta đã xem thường ngươi!" Lê Ân không nhịn được kinh ngạc.

Lúc này, hắn đâu còn không biết, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn giấu nghề.

Trong mấy lần giao đấu với hắn trước đây, đối phương vẫn luôn ngụy trang và tỏ ra yếu thế.

Nguyên Thủy Thiên Tôn từ đầu đến cuối, chưa từng bộc phát toàn bộ uy lực của Bàn Cổ Phiên. "Chẳng trách ta luôn cảm thấy Bàn Cổ Phiên có chút danh bất phù thực, Bàn Cổ Phiên đường đường là đứng đầu tam đại Tiên Thiên Chí Bảo của Hồng Hoang, uy lực sao lại yếu như vậy!" "Hóa ra không phải Bàn Cổ Phiên yếu, mà là Nguyên Thủy Thiên Tôn ngụy trang quá tốt, quá biết diễn kịch!" Lê Ân lúc này mới hoàn toàn bừng tỉnh ngộ.

Bàn Cổ Phiên sở hữu uy lực xé rách hỗn độn, sức mạnh phá nát thời không, công năng thống ngự vạn pháp, năng lực khai thiên tích địa.

Hơn nữa, Bàn Cổ Phiên chủ về sức mạnh pháp tắc đứng đầu tam thiên pháp tắc, là đứng đầu tam đại Tiên Thiên Chí Bảo, được mệnh

danh là khắc tinh của mọi pháp bảo phòng ngự, sát phạt và tạo hóa càng được xếp hạng đệ nhất dưới Thiên Đạo.

Trước đây, Lê Ân chưa từng cày được Sức mạnh pháp tắc từ Bàn Cổ Phiên.

Vì vậy hắn mới nghi ngờ Bàn Cổ Phiên danh bất phù thực, so với thông tin về Bàn Cổ Phiên mà hắn biết từ đời sau, có sự khác biệt rất lớn.

Hắn vẫn luôn cho rằng người đời sau, tam sao thất bản, gây ra sự sai lệch thông tin.

Kết quả, bây giờ xem ra, Bàn Cổ Phiên danh xứng với thực, chỉ là Nguyên Thủy Thiên Tôn ngụy trang quá tốt.

Trong mấy lần giao đấu với hắn, lão đều chưa từng sử dụng uy lực thực sự của Bàn Cổ Phiên. *"Kỹ năng diễn xuất của Nguyên Thủy Thiên Tôn, tuyệt đối xứng danh ảnh đế đỉnh nhất Hồng Hoang!"* Lê Ân không khỏi cảm khái trong lòng.

Hắn vốn tưởng mình từ đời sau đến, kỹ năng diễn xuất đã đủ tốt, ngay cả Hồng Quân cũng từng bị hắn lừa uống nước rửa chân.

Ai ngờ người có kỹ năng diễn xuất đỉnh nhất thật sự, lại là Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngay cả hắn cũng bị đối phương lừa xoay vòng vòng.

Trong lòng Lê Ân, nhất thời không kìm được dâng lên hàn khí vô tận.

Tâm tư của Nguyên Thủy Thiên Tôn, thật sự quá sâu sắc.

Phải biết, trước đây hắn và Nguyên Thủy Thiên Tôn đã xảy ra mấy lần xung đột kịch liệt, đối phương đều hận không thể giết hắn ngay lập tức.

Kết quả, trong những trận "sinh tử tư sát" với Nguyên Thủy Thiên Tôn, đối phương vẫn luôn đánh giả, chưa bao giờ bộc phát toàn bộ thực lực thực sự.

Nếu không phải hôm nay hắn sỉ nhục Nguyên Thủy Thiên Tôn quá ác, triệt để chọc giận đối phương, cuối cùng để Bàn Cổ Phiên thể hiện ra phong thái vô thượng thực sự.

Lê Ân căn bản sẽ không nhận ra, từ đầu đến cuối đều bị Nguyên Thủy Thiên Tôn, đùa giỡn xoay vòng vòng. "Mấy lão già ở Hồng Hoang này, quả nhiên không có ai đơn giản cả!" Lê Ân trong lòng chấn động không thôi. *"Chẳng lẽ lần trước Hồng Quân cũng đang diễn kịch với mình sao?"* Tư duy của Lê Ân lập tức mở rộng, nghĩ đến chuyện lần trước hắn an toàn thoát thân dưới mí mắt Hồng Quân.

Phải biết, trong Lục Thánh, tính cách của Nguyên Thủy Thiên Tôn giống Hồng Quân nhất.

Tâm tư của Hồng Quân chỉ có thể sâu hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Dù sao, mưu kế sâu xa của Hồng Quân, trong các truyền thuyết thần thoại đời sau cũng vang dội như sấm.

Lần trước an toàn thoát thân, có phải cũng có kế hoạch của Hồng Quân trong đó không.

Sau khi bị kỹ năng diễn xuất của Nguyên Thủy Thiên Tôn cho ăn hành, Lê Ân có chút không chắc chắn.

Kỹ năng diễn xuất của Nguyên Thủy Thiên Tôn đã bá đạo như vậy, vậy tâm tư càng sâu hơn của Hồng Quân, kỹ năng diễn xuất phải bá đạo đến mức nào, lần trước lặng lẽ bố trí kế hoạch, cũng không phải là chuyện không thể. *"Nếu lần trước Hồng Quân thật sự cố ý tha cho mình một mạng, vậy kế hoạch thực sự của lão, chắc chắn là

nhắm vào Thiên Đạo rồi!"* Lê Ân thầm nghĩ.

Dưới tình huống giả định là đã dính kế của Hồng Quân, không khó để suy ngược ra mục đích thực sự của Hồng Quân.

Ầm ầm!

Nói thì chậm, thực ra chỉ trong nháy mắt.

Mặc dù trong lòng Lê Ân dâng lên vô số ý niệm, nhưng đều lóe lên trong chớp mắt.

Chương 354

Nhưng bây giờ không có thời gian dư thừa để Lê Ân suy nghĩ lung tung.

Bởi vì...

Bàn Cổ Phiên đã đến.

Xoẹt!

Một vết nứt hư không khủng bố đến cực điểm, từ Ngọc Hư Cung trên đỉnh Côn Luân, xuyên thẳng đến bầu trời trên phế tích tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc.

Bàn Cổ Phiên bao quanh bởi bốn nguyên tố hỗn độn vô tận là địa hỏa thủy phong, ngay lập tức từ trong vết nứt hư không chui ra, mang theo ngọn lửa giận vô biên của Nguyên Thủy Thiên Tôn, điên cuồng oanh sát về phía Lê Ân. "Đến hay lắm!" Lê Ân thần sắc nghiêm nghị, cất tiếng thét dài.

Mặc dù biết Bàn Cổ Phiên lần này mới bộc phát uy lực thực sự, nhưng Lê Ân không hề sợ hãi.

Đối với thực lực của mình, hắn có chút tự tin.

Bàn Cổ Phiên tuy là đứng đầu tam đại Tiên Thiên Chí Bảo, được mệnh danh là công phạt đệ nhất dưới Thiên Đạo, nhưng tổng thể không thể mạnh hơn hình chiếu của Hồng Mông Linh Bảo Tạo Hóa Ngọc Điệp được.

Lê Ân ngay cả Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng dám đối đầu, tự nhiên không sợ Bàn Cổ Phiên bộc phát toàn lực.

Oanh oanh oanh...

Lê Ân thậm chí còn không sử dụng bất kỳ chí bảo nào, trực tiếp tay không nghênh chiến Bàn Cổ Phiên.

Bàn Cổ Thần Thể của hắn đã đạt đến Thánh nhân hậu kỳ, nhục thân mạnh mẽ đã sớm đủ để sánh ngang với Tiên Thiên Chí Bảo, mà trong các Tiên Thiên Chí Bảo cũng thuộc loại cực mạnh.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Bốn nguyên tố hỗn độn địa hỏa thủy phong vô cùng vô tận, ngay lập tức nhấn chìm cả trời đất.

Bốn nguyên tố hỗn độn địa hỏa thủy phong, lần lượt là trọc cấu âm thổ, Thái Dương Chân Hỏa, Thiên Hà Nhược Thủy và Cửu U Bí Phong.

Lúc này, trọc cấu âm thổ, Thái Dương Chân Hỏa, Thiên Hà Nhược Thủy và Cửu U Bí Phong ngập trời, từ Bàn Cổ Phiên đang tỏa sáng rực rỡ tuôn ra.

Hơn nữa, uy lực của những trọc cấu âm thổ, Thái Dương Chân Hỏa, Thiên Hà Nhược Thủy và Cửu U Bí Phong này đều đạt đến Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong, vô hạn tiếp cận cấp độ Thánh nhân viên mãn.

Nhưng, trọc cấu âm thổ, Thái Dương Chân Hỏa, Thiên Hà Nhược Thủy và Cửu U Bí Phong vô tận đan xen vào nhau, lại khiến trời đất quay về hỗn độn, hóa thành hỗn độn chi khí khủng bố đến cực điểm, điên cuồng tấn công Lê Ân.

Ánh mắt Lê Ân, ngay lập tức nheo lại.

Bàn Cổ Phiên ra tay thật, quả nhiên mạnh mẽ vô song.

Những luồng hỗn độn chi khí không ngừng tấn công này, mỗi một

luồng đều có uy lực không yếu hơn Thánh nhân viên mãn.

Đây chính là một trong tứ đại áo nghĩa thần thông của Bàn Cổ Phiên 【Chư Thiên Hồng Mông】. 【Chư Thiên Hồng Mông】, chủ về áo nghĩa "cấm", thi triển pháp này có thể diễn hóa ra "thế giới hỗn độn".

Bành bành bành...

Lê Ân xoay chuyển song quyền, đại khai đại hợp, từng đạo quyền mang do sức mạnh pháp tắc ngưng tụ thành điên cuồng oanh kích ra ngoài.

Đồng thời, Lê Ân cũng vận chuyển Bàn Cổ Thần Thể cấp Thánh nhân hậu kỳ đến cực hạn, dùng nhục thân chống lại sự tấn công của hỗn độn chi khí.

Thiên địa phương viên hàng trăm triệu dặm, dưới sự bao phủ của áo nghĩa thần thông 【Chư Thiên Hồng Mông】 của Bàn Cổ Phiên, hóa thành thế giới hỗn độn, tràn ngập hỗn độn chi khí vô cùng vô tận.

Song quyền của Lê Ân, tuy có thể trong một khoảnh khắc oanh kích hàng triệu quyền, nhưng hỗn độn chi khí thực sự quá nhiều, tự nhiên không thể chặn lại toàn bộ hỗn độn chi khí đang ồ ạt kéo đến.

Vì vậy, những con cá lọt lưới còn lại, Lê Ân trực tiếp dùng nhục thân chống đỡ.

Đừng thấy Bàn Cổ Thần Thể của Lê Ân mới ở Thánh nhân hậu kỳ, nhưng là thể chất vô thượng của thời đại Hỗn Độn Thần Ma, Bàn Cổ Thần Thể cấp Thánh nhân hậu kỳ, năng lực phòng ngự còn mạnh hơn cả nhục thân Thánh nhân viên mãn rất nhiều.

Những luồng hỗn độn chi khí có uy lực Thánh nhân viên mãn này, tự nhiên cũng không phá được phòng ngự nhục thân của Lê Ân.

Oanh oanh oanh...

Lê Ân càng đánh càng hưng phấn.

Vừa kịch chiến với Bàn Cổ Phiên, vừa âm thầm cày điên cuồng thuộc tính của đối phương.

Ví dụ như lúc này, những luồng hỗn độn chi khí đang điên cuồng rơi ra bong bóng thuộc tính 【Hỗn Độn Pháp Tắc】. *"Phát tài rồi, phát tài rồi..." "Không chừng, thuộc tính Hỗn Độn Pháp Tắc của mình, cũng có thể đẩy lên cấp độ Thánh nhân viên mãn!"* Lê Ân không khỏi lẩm bẩm trong lòng, ánh mắt càng lúc càng sáng. *"Nhưng, để không khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn mất kiên nhẫn, đổi sang một loại thần thông tấn công khác, phải cho lão nếm chút ngọt, để lão thấy khả năng những luồng hỗn độn chi khí này có thể đánh bại mình."* Ngay sau đó, Lê Ân lại âm thầm trầm ngâm.

Tiếp theo, hắn quyết định so kè kỹ năng diễn xuất với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Diễn kịch ai mà không biết.

Rắc!

Rắc...

Nghĩ đến đây, Lê Ân lập tức ngầm giảm bớt uy lực của Bàn Cổ Thần Thể.

Gần như trong nháy mắt, nhục thân của Lê Ân dưới sự công phá của hỗn độn chi khí ngập trời lập tức có chút không chịu nổi, trong cơ thể không ngừng truyền ra tiếng nứt vỡ như rang đậu.

Không lâu sau, trên người Lê Ân liền xuất hiện vô số vết nứt chi chít như mạng nhện.

Vô số kim huyết từ dưới vết nứt tuôn ra, như vòi phun, trong nháy mắt nhuộm Lê Ân thành một huyết nhân màu vàng.

Ông ông ông...

Nhưng, diễn kịch phải diễn cho trọn bộ.

Sau khi bị kỹ năng diễn xuất của Nguyên Thủy Thiên Tôn cho ăn hành, Lê Ân bỗng nhiên giác ngộ, kỹ năng diễn xuất có mùi vị gột rửa hết phấn son, trở về với chân chất. "Tụ lại cho ta!" Lê Ân ngửa mặt lên trời hét lớn một tiếng.

Kim huyết phun ra, lập tức như được triệu hồi, tự động chảy ngược về trong cơ thể Lê Ân.

Sau đó, Lê Ân lại thi triển thần thông phục hồi nhục thân, làm lành vô số vết nứt trên người.

Chương 355

Để cho kỹ năng diễn xuất chân thực hơn một chút, Lê Ân trực tiếp nhập vai, hoàn toàn coi nhục thân của mình như không thể chống đỡ được sự tấn công của hỗn độn chi khí mà xử lý.

Nếu ngay cả mình cũng bị lừa đến tin là thật, Lê Ân không tin không lừa được lão già gian xảo Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Rắc!

Rắc...

Thế là, tiếp theo có thể thấy nhục thân của Lê Ân, sau khi bị hỗn độn chi khí đánh trúng, ngay lập tức dùng thần thông nhục thân phục hồi, tránh cho thương thế nhục thân trở nên nghiêm trọng, bị đánh nổ tung.

Quả nhiên không ngoài dự đoán.

Kỹ năng diễn xuất đã được thăng hoa của Lê Ân, không hề có chút khoa trương, trực tiếp lừa gạt được Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn đang lửa giận ngút trời, định sử dụng áo nghĩa thần thông có uy lực mạnh hơn trong tứ đại áo nghĩa thần thông của Bàn Cổ Phiên là Phá chi áo nghĩa, để đánh nổ Lê Ân.

Kết quả, bây giờ thấy áo nghĩa Cấm của Bàn Cổ Phiên 【Chư Thiên Hồng Mông】 đã đủ dùng, Nguyên Thủy Thiên Tôn không đổi thần thông nữa.

Oanh oanh oanh...

Lê Ân đang ở trong thế giới hỗn độn, vẫn đang kịch chiến với hỗn độn chi khí vô cùng vô tận.

Nhưng, để tiếp tục mê hoặc Nguyên Thủy Thiên Tôn, theo thời gian trôi đi, Lê Ân chậm rãi áp chế khí tức của mình, khiến cho hắn trông như vì thương thế tích tụ quá nhiều mà trở nên suy yếu.

Bành bành bành...

Đến cuối cùng, Lê Ân càng phải khống chế nhục thân nổ tung, ngụy trang thành cảm giác bị vô số hỗn độn chi khí đánh nổ. "Không hổ là đứng đầu tam đại Tiên Thiên Chí Bảo, Bàn Cổ Phiên được mệnh danh là công phạt đệ nhất dưới Thiên Đạo, uy lực quả thật siêu phàm thoát tục!" Lê Ân cố gắng tỏ ra vẻ mặt chấn động tột cùng.

Đang đang đang...

Ngay sau đó, từng trận tiếng chuông hùng vĩ vang vọng, ngay lập tức vang vọng khắp trời đất.

Rõ ràng là Lê Ân đã sử dụng Hỗn Độn Chung.

Lần trước đối đầu với Hồng Quân, sau khi mượn Hỗn Độn Chung của Thái Nhất, Lê Ân vẫn quên trả lại cho đối phương.

Vì vậy, những năm nay Hỗn Độn Chung vẫn ở trên người Lê Ân.

Bây giờ, Lê Ân thuộc về nhân viên "bị thương nặng" chiến lực giảm mạnh, để đối kháng với áo nghĩa thần thông của Bàn Cổ Phiên, tự nhiên cũng phải sử dụng Tiên Thiên Chí Bảo để phòng thân.

Điểm thuộc tính Hỗn Độn Pháp Tắc của Lê Ân thì tăng vùn vụt, tốc độ tăng trưởng quả thực nhanh hơn cả ngồi tên lửa.

Chỉ trong một canh giờ.

Hỗn Độn Pháp Tắc của Lê Ân, liền từ Thánh nhân sơ kỳ, một mạch tăng lên Thánh nhân trung kỳ.

Hai ngày sau.

Hỗn Độn Pháp Tắc của Lê Ân, lại một lần nữa đột phá, thuận lợi

bước vào Thánh nhân hậu kỳ.

Trong vòng chưa đầy ba ngày, liên tục phá hai cảnh giới, từ Thánh nhân sơ kỳ tấn thăng Thánh nhân hậu kỳ.

Chuyện này nếu truyền ra ngoài, tuyệt đối sẽ khiến cả Thiên Đạo cũng phải kinh ngạc.

Phải biết, cảnh giới mà Lê Ân đột phá là cấp độ Thánh nhân.

Hai ngày một canh giờ, từ Thánh nhân sơ kỳ hoàn thành thuế biến thành Thánh nhân hậu kỳ, thủ đoạn không thể tin nổi như vậy, ngay cả Thiên Đạo cũng không làm được.

Nếu không, Thiên Đạo đã sớm bồi dưỡng ra một đội quân Thánh nhân, diệt sạch tất cả những tồn tại không phục tùng trong Hồng Hoang.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ở xa trong Ngọc Hư Cung, ánh mắt lập tức nheo lại.

Lão đã từ trạng thái phẫn nộ trở về lý trí.

Nhưng lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại hơi hối hận.

Hối hận không nên trong lúc tức giận, bộc lộ ra uy lực thực sự của Bàn Cổ Phiên.

Phải biết, trước đây lão vẫn luôn khống chế thực lực của mình ở Thánh nhân hậu kỳ đỉnh phong, là để làm tê liệt Hồng Quân và Thiên Đạo.

Không để Hồng Quân và Thiên Đạo cảm thấy lão là một mối đe dọa, không vượt ra khỏi sự khống chế của họ.

Thành Thánh đã vô tận năm tháng, là một Nguyên Thủy Thiên Tôn đầy dã tâm, tự nhiên không cam tâm vĩnh viễn là con rối của Hồng Quân và Thiên Đạo.

Lão vẫn luôn âm thầm tích lũy thực lực, kỳ vọng có một ngày, có thể phá vỡ sự khống chế của Hồng Quân và Thiên Đạo.

Nhưng, tất cả kế hoạch, tất cả đều hóa thành hư không.

Bây giờ Bàn Cổ Phiên bộc lộ ra chiến lực Thánh nhân viên mãn, Nguyên Thủy Thiên Tôn không cần nghĩ cũng biết, sau chuyện này Hồng Quân và Thiên Đạo, chắc chắn sẽ đề phòng lão.

Nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại không biết, từ lâu trong vô thức, lão lại dính kế của Thiên Đạo.

Dùng công đức "có độc" mà Thiên Đạo ban xuống để tu luyện, Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo, quả thực là si tâm vọng tưởng.

Cũng may bây giờ Thiên Đạo chưa bắt đầu thu hoạch con mồi, nếu không một khi Thiên Đạo kích hoạt cửa sau để lại trong công đức, Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ đau đớn phát hiện... tu vi của lão càng mạnh, mức độ bị Thiên Đạo nô dịch càng sâu. "Lê Ân!" "Đều tại ngươi!

Nếu không phải ngươi, kế hoạch ta ấp ủ vô tận năm tháng, cũng sẽ không bị bại lộ bây giờ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi.

Mặc dù bây giờ đã khôi phục lý trí, nhưng hận ý đối với Lê Ân lại có tăng không giảm.

Giờ phút này, sát ý của Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Lê Ân đã đạt đến cực điểm.

Nhưng, lão lại không định để Bàn Cổ Phiên, thể hiện ra thủ đoạn mạnh hơn.

Dù sao bây giờ đối thủ của Lê Ân, ngoài lão ra, còn có đủ mười vị Thánh nhân.

Căn bản không cần phải đơn đả độc đấu với Lê Ân.

Cùng với mười vị Thánh nhân khác, liên thủ chém giết Lê Ân là được.

Lão tin không chỉ mình lão ẩn giấu thực lực, những Thánh nhân ra tay cướp đoạt công đức này, cũng chắc chắn có tồn tại ẩn giấu thực lực.

Chương 356

Các Thánh nhân khác không nói, Nguyên Thủy Thiên Tôn biết Thái Thượng Lão Tử, tuyệt đối ẩn giấu thực lực.

Ngay cả chiến lực thực sự của lão cũng có thể đạt đến cấp độ Thánh nhân viên mãn, Thái Thượng Lão Tử còn sâu không lường được hơn lão, chiến lực mạnh mẽ lại đạt đến cấp độ khủng bố nào. "Các vị đạo hữu, tên khốn này hung hãn, chúng ta sao không hợp lực chém giết hắn!" "Chỉ cần có thể chém giết tên khốn này, tất cả bảo vật trên người hắn, cùng với công đức lập giới của Nguyên Phượng, ta đều có thể không cần!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vội vàng truyền âm cho các Thánh nhân khác. "Nguyên Thủy, quả nhiên ngươi cũng không thật thà!" Trong Tử Tiêu Cung, Hồng Quân, ánh mắt u u, cách vô tận hư không, xa xa nhìn về phía Ngọc Hư Cung.

Nhưng, Hồng Quân lại không có bao nhiêu ngạc nhiên.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lục Thánh khác đang tính kế, Thiên Đạo đang tính kế, Lê Ân cũng đang tính kế, Hồng Quân cũng đang tính kế.

Lịch sử Hồng Hoang, là một bộ sử kế hoạch hùng vĩ.

Đặc biệt là những tồn tại ở đỉnh kim tự tháp, càng không lúc nào không tính kế. "Đánh đi, đánh đi!" "Tốt nhất là đánh nổ Hồng Hoang, làm suy yếu Thiên Đạo vô hạn, như vậy ta mới có cơ hội thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo." Hồng Quân thầm nghĩ.

Lục Thánh muốn thoát khỏi sự khống chế của lão, lão nào đâu không muốn thoát khỏi sự khống chế của Thiên Đạo chứ.

Thiên Đạo thì tính kế nhiều nhất, cũng tính kế sâu nhất.

Đặc biệt là công đức và khí vận "có độc", đã hại không biết bao nhiêu Thánh nhân.

Chỉ cần Thiên Đạo kích hoạt thủ đoạn để lại trong công đức và khí vận, Hồng Hoang lại có bao nhiêu Thánh nhân, sẽ trở thành con rối của Thiên Đạo.

Tất cả Thánh nhân, đều là đối tượng tính kế của Thiên Đạo.

Thiên Đạo sẽ không cho phép trong Hồng Hoang, có sinh linh có thể uy hiếp đến sự tồn tại của nó.

Ầm ầm!

Ầm ầm...

Trong lúc tâm niệm của Hồng Quân xoay chuyển, trên phế tích tổ địa Phượng Hoàng nhất tộc, mười vị Thánh nhân còn lại lại trong nháy mắt đạt được thỏa thuận, một lần nữa liên thủ sát hướng Lê Ân.

Mười đạo thần thông Thánh nhân mạnh mẽ vô song, tức thì xé rách trời cao, từ mười phương hướng khác nhau phong tỏa tất cả đường lui của Lê Ân, buộc hắn phải đối đầu trực diện. "Mấy tên này quả nhiên không có ai đơn giản!" "Uy lực yếu nhất cũng đạt đến Thánh nhân trung kỳ sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Ngọc Hư Cung, ánh mắt ngay lập tức nheo lại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh ngạc, tự nhiên không phải là Thái Thượng Lão Tử, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề và Nữ Oa, mà là sáu vị Thánh nhân thần bí khác.

Sáu vị Thánh nhân thần bí, rõ ràng đều không phải là hạng tầm thường.

Bây giờ thần thông mà họ sử dụng có uy lực đạt đến Thánh nhân trung kỳ, không có nghĩa là tu vi của họ, chỉ có Thánh nhân trung kỳ.

Nhưng, tấn công cấp Thánh nhân trung kỳ, đối với Lê Ân, không khác gì gãi ngứa.

Lê Ân đứng yên không động, cho Thánh nhân trung kỳ đánh một trăm triệu năm, đối phương cũng không phá được phòng ngự nhục thân của hắn.

Oanh oanh oanh...

Thập đạo thần thông tấn công uy lực mạnh mẽ, lần lượt sát nhập vào thế giới hỗn độn do Bàn Cổ Phiên diễn hóa.

Lê Ân lại không thèm liếc mắt một cái, cũng không sử dụng thần thông để chống đỡ, dùng nhục thân chống lại.

Mục tiêu quan trọng mà Lê Ân chú ý, là hỗn độn chi khí cuồn cuộn không dứt, vô tận.

Bây giờ quan trọng nhất, là cày thuộc tính Hỗn Độn Pháp Tắc lên Thánh nhân viên mãn.

Đến lúc đó, nếu dùng Hỗn Độn Pháp Tắc cấp Thánh nhân viên mãn để thúc đẩy Hỗn Độn Chung, e rằng ngay cả áo nghĩa "phá" có uy lực tấn công mạnh nhất trong tứ đại áo nghĩa thần thông của Bàn Cổ Phiên, cũng không phá được phòng ngự của Hỗn Độn Chung đâu nhỉ.

Một cái khiên mạnh nhất, một ngọn mâu mạnh nhất!

Lê Ân trong lòng khá mong đợi cảnh tượng này diễn ra.

Bành bành bành...

Mười đòn tấn công của các Thánh nhân khác, đều rơi vào trên người Lê Ân, lại ngay cả da thịt của Lê Ân cũng không phá được.

Sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngay lập tức đen lại, ẩn hiện cảm giác nghiến răng nghiến lợi.

Mấy tên này, rõ ràng đều đang chèo thuyền, mặc dù đã cùng lão

một lần nữa vây giết Lê Ân, nhưng lại không một ai bộc phát ra thực lực thực sự.

Rõ ràng, mười vị Thánh nhân khác, đều để Nguyên Thủy Thiên Tôn đã bộc phát thực lực làm chủ lực, còn mình thì phụ trách gõ trống bên cạnh, phòng ngừa Lê Ân đào tẩu.

Còn Nguyên Phượng và Phượng Hoàng nhất tộc, sớm đã sau khi Lê Ân chặn lại đợt tấn công đầu tiên, hư ảnh Nguyên Phượng đã khởi động tất cả các thủ đoạn, mang theo Phượng Hoàng giới mới lập ẩn thế đi.

Nhưng, nếu không có Lê Ân ngăn cản, tranh thủ thời gian cho họ ẩn thế.

Cho dù thủ đoạn của Nguyên Phượng có nhiều và cao minh đến đâu, cũng không thể thoát khỏi tay mười một vị Thánh nhân đã có chuẩn bị.

Phải biết, những Thánh nhân này trước khi ra tay cướp đoạt công đức, đều đã dùng thủ đoạn vô thượng cấm tuyệt vùng trời đất này.

Chỉ sau đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn bị Lê Ân triệt để kích nộ, Bàn Cổ Phiên bộc phát ra uy lực thực sự, mới phá vỡ phong cấm của vùng trời đất này.

Nguyên Phượng nào dám nán lại, lập tức chớp lấy cơ hội, mang theo Phượng Hoàng giới triệt để ẩn thế đi, thành công ẩn náu. "Các vị đạo hữu nếu không ra tay nữa, vậy ta cũng chỉ có thể tiếc nuối thu tay." Giọng nói của Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng truyền âm cho mười vị Thánh nhân khác.

Lão không ngốc đến mức, dùng hết toàn lực để sống mái với Lê Ân, cuối cùng chỉ làm lợi cho những tên hổ rình mồi này.

Dù sao Lê Ân cũng không phải hạng tầm thường, cho dù liều hết

toàn lực, cũng chưa chắc có thể đánh bại đối phương.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy đặc biệt sĩ diện, nhưng tâm tư sâu sắc, cũng có thể co có thể duỗi.

Đã không giết được Lê Ân, vậy thì kịp thời dừng lại, để tránh bại lộ thêm thực lực. "Nguyên Thủy quy tôn, chút thực lực này, cũng dám ngông cuồng đòi giết ta?" "Cũng không tè một bãi mà soi lại mình xem, ngươi là cái thá gì?" Dường như nhìn ra Nguyên Thủy Thiên Tôn có ý định manh nha rút lui, Lê Ân lại lần nữa chửi mắng.

Thình!

Thịch!

Thịch!

Ngọn lửa giận vô tận trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa mới dập tắt, lại không kiểm soát được mà điên cuồng bùng lên.